

மகரிஷி ஸ்ரீ வால்மீகி அருளிய

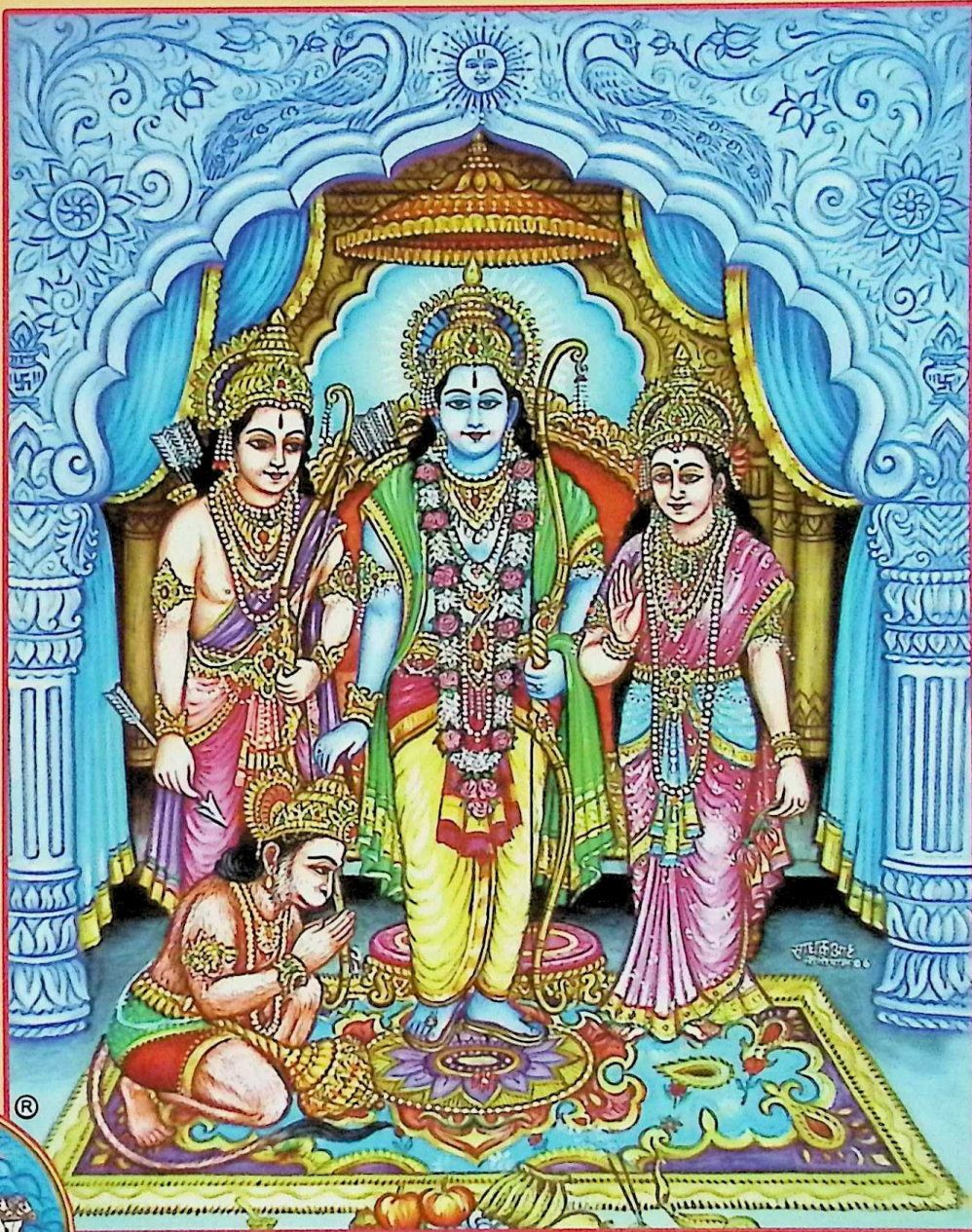
ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

பாலகாண்டம்

அயோத்தியா காண்டம்

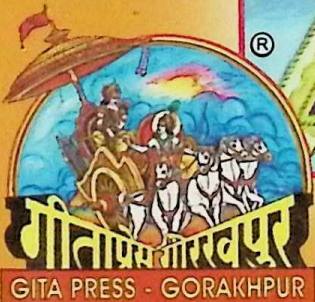
(மூலம் - விளக்கவுரை) - (முதல் பாகம்)

श्रीमद्वाल्मीकीरामायणम् (बालकाण्डम् - अयोध्याकाण्डम् सटीक) पार्ट - १ (तमिल)

Acc.No. 30625

18-6

சீதா பிரஸ், கோரக்பூர்.

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

1902

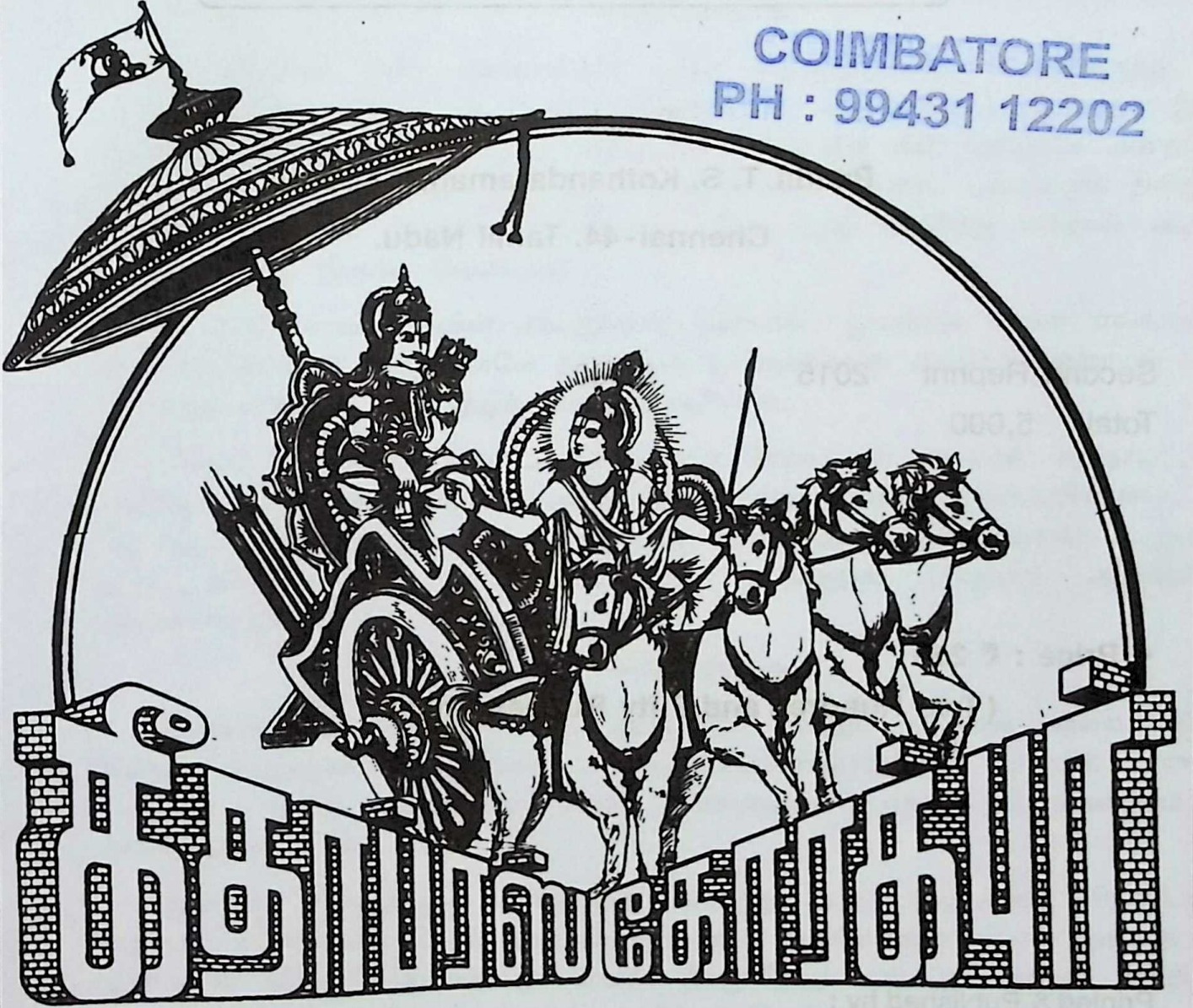
ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

பாலகாண்டம் – அயோத்தியா காண்டம்
(முதல் பாகம்) – (மூலம்—விளக்கவுரை)

श्रीमद्वाल्मीकीयरामायणम् – Volume I

बालकाण्डम् – अयोध्याकाण्डम् (तमिल)

COIMBATORE
PH : 99431 12202

கீதா பிரஸ், கோரக்பூர் – 273 005. (உ.பி.)

Books are also available at—

1. Gita Press Sales Depot
Gita Press Mansion, 8/1M, Racecourse
COIMBATORE — 641018 ☎ 0422-3202521
2. Gita Press Gorakhpur Book Shop
Electro House NO. 23, Ramanathan Street, Kilpauk
CHENNAI — 600010 ☎ (044) 26615959; Fax 26615909

Translated by :

Pandit. T. S. Kothandaraman, B.A., B.Lit.

Chennai-44. Tamil Nadu.

Second Reprint   2015   2,000

Total   5,000

❖ **Price : ₹ 250**

(Two Hundred and Fifty Rupees only)

Printed & Published by :

Gita Press, Gorakhpur—273005 (INDIA)

(a unit of Gobind Bhavan-Karyalaya, Kolkata)

Phone - (0551) 2334721, 2331250; Fax : (0551) 2336997

e-mail : booksales@gitapress.org website : www.gitapress.org

ஓம் ஸ்ரீ பரமாத்மநே நம:

பதிப்பாளர் உரை

கூஜுந்தம்   ராமராமேதி   மது₄ரம்   மது₄ராசுரம்   ।

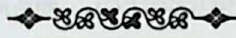
ஆருஹ்ய கவிதாஸாக₂ம் வந்தே₃ வால்மீகிகோகிலம் ||

நமோஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய

தே₃வ்யை ச தஸ்யை ஜநகாத்மஜாயை ।

நமோஸ்து ருத்₃ரேந்த்₃ர-யமாநிலேப்₄யோ

நமோஸ்து சந்த்₃ரார்த்த-மருத்த₃ணைப்₄ய: ||

இராமாயணம் என்ற மகாகாவியம், மிகத் தொன்மையான காலத்திலிருந்து, உலகின் தலைசிறந்த இலக்கியப் படைப்பாக அறிஞர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இலக்கியம் என்ற கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால், அறிவுஜீவிகளான ஒரு சிலர் மட்டுமே அதைப் படித்து மகிழ்ந்திருப்பார்கள். ஆனால், இராமாயணம் இன்றளவும் பச்சைப் பசுமையாக நின்று நிலவி, பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தி வருகிறது என்றால், அதற்கென்று தனிக் காரணம் இருக்க வேண்டும்.

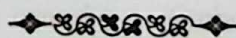
சாட்சாத் மகாவிஷ்ணுவின் அவதாரமான இராமன், 'பூவுலகில் மக்கள் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டும்?' என்று, தானே நடந்து காட்டியிருக்கிறான்; அறநெறி தவறாமல் வாழ்வதே வாழ்க்கை என்பதை நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறான்.

மேலும், பாரதத்தின் பண்டைக்கால அறிவுச் செல்வங்கள், கலைகள், சமுதாய அமைப்பு, புவியியல், கோள்நிலை, சகுனம், அரசியல், வாழ்க்கை முறை, குடும்பப்பிணைப்பு போன்ற பல தகவல்களின் நம்பத்தகுந்த தொகுப்பாக விளங்குகிறது, இராமாயணம். அதனால்தான், பாரத மக்களாகிய நாம் மட்டுமல்லாமல், உலகத்தின் பத்துறை ஆய்வாளர்களும் இராமாயணத்தைப் போற்றிப் புகழ்கிறார்கள்.

இராமாயணம், வாலமீகி என்ற கவிஞரின் சொந்தக் கற்பனை அல்ல. நிகழ்ச்சிகள் எவ்வாறு நிகழ்ந்தனவோ, அவ்வாறே அவைகளைக் கொடுத்துள்ளார், வாலமீகி. 'இராமனுக்குப் பெருமை சேர்க்க வேண்டும்' என்ற எண்ணத்தில், எந்த நிகழ்ச்சியையும் மாற்றி அமைத்துவிடவில்லை.

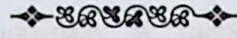
இராமன், மறைந்திருந்து வாலியைக் கொன்றது, ஏன்? சீதையைப் பிரிந்தபோது, ஒரு சாதாரண மனிதனைப் போல் புலம்பியது, ஏன்? இலங்கையில் போர் முடிந்து, பின்னர், இராமனின் கடுஞ்சொற்களைத் தாங்காமல், தீக்குளித்துத் தன் தூய்மையை நிரூபித்துவிட்ட சீதையை, ஒரு பாமரனின் சொற்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து காட்டுக்கு அனுப்பியது, ஏன்? - இத்தகைய கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டவர் அல்லர், வால்மீகி. பகவானின் லீலாவிநோதங்களின் ரகசியத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்பினால், அவனிடமே (இராமனிடமே) சென்று கேட்கவேண்டும்.

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்தில் இருபத்து நான்காயிரம் சுலோகங்கள் இருப்பதாக ஒரு கணக்கு. ஏட்டுப் பிரதிகளிலுள்ள, அல்லது, அச்சாகி வந்துள்ள ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணங்களில், மிகச் சரியாக இருபத்து நான்காயிரம் சுலோகங்கள் இல்லை; கூடியும் குறைந்தும் காணப்படுகின்றன. அத்துடன், பாட வேற்றுமைகளும் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. ஒரு சுலோகத்திலேயே இரண்டு-மூன்று வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன.

எனவே, இந்த மொழிபெயர்ப்பில், தமிழ்நாட்டில் பெருவாரியான அடியார்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள சுலோகங்கள்-பாடங்கள் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன.

கோடிக்கணக்கான சுலோகங்களைக் கொண்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணம் விண்ணுலகங்களில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது - என்கின்றன, புராணங்கள்.

ஆனால், சிற்றறிவாளர்களான மனிதர்களால் அவ்வளவு பெரிய ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தைப் படித்தறிந்து கொள்ள முடியாது என்பதால், இருபத்து நான்காயிரம் சுலோகங்கள் கொண்ட சிறு நூலாக ஆக்கித் தந்தார், ஆதிகவி வால்மீகி.

இராமாயணம் முழுவதையும் படித்தால்தான், பாவங்கள் போகும் என்பதில்லை. ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சொல்லும்கூட மகாபாதகங்களைப் போக்கிவிடும் என்று நம்பிக்கையுடன் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நமது முன்னோர்கள்.

சரிதம் ரகுநாத₂ஸ்ய ஸதகோடிப்ரவிஸ்தரம் ।

ஏகைகமக்ஷரம் ப்ரோக்தம் மஹாபாதக நாஸநம் ॥

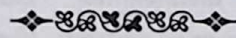
என்கிறது, இராமாயண பலஸ்ருதி.

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தைப் படிக்க இயலாதவர்கள், அந்த நற்பலன்களை இழந்துவிட வேண்டியதுதானா? இல்லை.

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தைக் காது கொடுத்துக் கேட்டாலே போதுமாம்! அதுவும், இராமாயணம் முழுவதையும் கூட அல்ல; ஒரு சுலோகத்தின் அரைப் பகுதி, அல்லது, கால்பகுதியைக்கூட கேட்டாலே போதும், அனைத்துப் பாவங்களும் நீங்கி, பிறும்மலோகத்திற்குப் போய் விடலாம்.

ஸ்ருண்வந் ராமாயணம் புக்த்யா ய: பாத்யம் பத்யமேவ வா ।

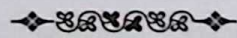
ஸ யாதி ப்ரஹ்மண: ஸ்த்நாம் ப்ரஹ்மணா பூஜ்யதே ஸத்யா ॥

தமிழ்நாட்டில், ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்திற்கு, எல்லையில்லாத பெருமை இருந்து வருகிறது. பண்டைய காலந்தொட்டே, தமிழ்நாட்டு ஆஸ்திகர்கள், வால்மீகியின் புனிதப் படைப்பான இராமாயணத்தை, தினசரி பாராயணமாகக் கைக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்தைப் பாராயணம் செய்வதால், இக-பர நலன்கள் நிச்சயமாகக் கிடைக்கின்றன என்பதைப் பல்வேறு புராணங்கள் கூறுகின்றன.

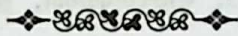
'உமா ஸம்ஹிதை'யில் இராமாயண பாராயண முறை விரிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

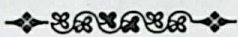
வால்மீகியின் படைப்பு மிகத் தொன்மையானது. எனவே, சுலோகத்தின் ஒவ்வொரு சொல்லையும் கருத்தில் ஏற்றுக் கொண்டு, தற்கால தமிழிலக்கிய முறையைப் பின்பற்றி

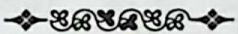
மொழிபெயர்க்க வேண்டியது, தவிர்க்க முடியாத கட்டாயம். ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்தில், 'நற்புருவமுடையாளே!', 'அழகிய தொடையுடையவளே!', 'அகன்ற விழியாளே!' - என்று வந்துள்ள விளிச் சொற்கள், 'அழகானவளே!' என்று மட்டும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. 'அநக:', 'அநிந்தித' (குற்றமற்ற, நிந்திக்கத்தகாத) போன்ற சொற்கள், தமிழ்நடையின் ஓட்டம் கருதி, பல இடங்களில் விடப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண மொழிபெயர்ப்பை ஐந்து புத்தகங்களாக (1. பால காண்டம்-அயோத்தியா காண்டம்; 2. ஆரண்ய காண்டம்-கிஷ்கிந்தா காண்டம்; 3. சுந்தர காண்டம்; 4. யுத்த காண்டம்; 5. உத்தர காண்டம்) வெளியிட வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பரம கருணாமூர்த்தியான இராமப்பிரபுவின் அருளினால் இந்த மாபெரும் புனிதப்பணி நிறைவேறும் என்று நம்புகிறோம்.

ஒவ்வொரு ஸர்க்கத்தின் தலைப்பும், எல்லாப் பதிப்புகளிலும், ஒரே மாதிரியாக இல்லை. எனவே, ஸர்க்கங்களின் தலைப்பு, பிற்கால அறிஞர்களால் வழங்கப்பட்டுள்ளது என்று ஊகிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம், கல்பதருவைப் போல் எல்லா விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றித் தருவது. நிஷ்காமமாகப் படித்தால் மெய்ஞ்ஞானத்தை அருளக் கூடியது.

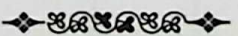
இராமாவதாரம், திரேதாயுகத்தில் நடந்தது. அந்த யுகம் முடிந்தவுடன், மண்ணுலகில் இராமசக்தி மறைந்துவிடவில்லை. திருவையாற்றுத் தியாகப் பிரம்மத்திற்கு, ஸ்ரீராமப்பிரம்மம் காட்சி கொடுத்தது ஆச்சரியமான செய்தி அல்ல. ஆங்கிலேயக் கலெக்டருக்கும், இஸ்லாமிய தானீஷாவுக்கும் கூட இராமன் காட்சி தந்திருக்கிறான் - என்பது வரலாற்று உண்மை.

இராமன், நித்திய வஸ்து; பதித பாவனன்.

பிரம்மபுத்திரியான அகலிகை, பாவியாகிப் போனாள். இராமனின் அரவிந்தப் பாதங்கள் பட்டதும், அவனே வணங்கும் மகோன்னதத் தன்மையை அடைந்தாள்.

இராமனுடைய மறத்திற்கு எல்லை காண முடியாது; அவனுடைய அறத்திற்கும், கருணைக்கும் கூட எல்லை காண முடியாது!

பிறனில் விழையாமை; விறனில் (வீரத்தில்) பிழையாமை; சொல்லில் பிறழாமை; அறனில் தவறாமை ஆகிய மேலான நான்கு குணங்கள், இராமன் என்ற ஒரு மானுடனை, தெய்வநிலைக்கு உயர்த்திக் காட்டுகின்றன.

த₄ந்யம் யஸஸ்யமாயுஷ்யம் ராஜ்ஞாம் ச விஜயாவஹம் ।

ஆதி₃காவ்யமித₃ம் த்வார்ஷம் புரா வால்மீகிநா க்ருதம் ।

ய: ப₁டே₂ச்ச₂ருணுயாலலோகே நர: பாபாத்₃விமுச்சயதே ॥

என்பது, வால்மீகியின் வாக்குறுதி.

அனைத்து நலன்களையும் அருளவல்ல இந்தப் புனித நூலை, அன்பர்கள் அனைவரும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும் என்பதே எங்கள் விருப்பம். அவ்விருப்பத்திற்கேற்ப, எங்களுக்கு இப்புனித காவியத்தை மிகத் தெள்ளிய நடையில் தமிழாக்கம் செய்து தந்து உதவிய, சென்னை, பண்டிட் டி.எஸ். கோதண்டராமன் அவர்களுக்கு ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியின் பேரருள் கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கிறோம். மேலும், இந்நூலின் அச்சப் பிரதிகளில் பிழைத்திருத்தம் செய்துதவிய, சென்னை, திரு. ஹரிவெங்கட்ராமன் அவர்களுக்கு எங்களின் நன்றி உரித்தாகுக.

சமஸ்கிருத சுலோகங்களைப் பிழையின்றி உச்சரிக்க உதவியாக, ஆங்கில எழுத்துக்களின் துணைகொண்டு 2, 3, 4 என்னும் குறியீடுகளுடன் சமஸ்கிருத எழுத்துக்களுக்கு நிகரான தமிழ் ஒலி வடிவங்கள் 'தேவநாகரி எழுத்துக்கள்' என்ற தலைப்பில் (xxxi-ம் பக்கம்) தரப்பட்டுள்ளன.

பாராயணம் செய்வோர் அனைவருக்கும் ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியின் பேரருள் கிடைக்க வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஜெய் ஸ்ரீராம்!

கோஷ்பதீக்ருதவாராஸிம் மஸகீக்ருத ராக்ஷஸம் ।
ராமாயணமஹாமாலாரத்நம் வந்தே஽நிலாத்மஜம் ॥

'அனுமன் திருவடி சரணம்'

— பதிப்பாளர்கள்

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

ஓம் ஸ்ரீ பரமாத்மநே நம:

புனர்வஸு பாராயண கீரம:

புனர்வஸு பாராயணம் 27 நாட்களில் செய்ய வேண்டியது

- (i) (1) ஒவ்வொரு நாளும் 20 ஸர்க்கங்களாக 26 தினங்கள் ($26 \times 20 = 520$) பாராயணம் செய்து 27வது நாளில் பாக்கியிருக்கும் 17 ஸர்க்கங்களைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும். அதாவது புனர்வஸு நாளில் துவக்கி மறுபுனர்வஸு நாளில் முடிக்க வேண்டும்.
- (2) புனர்வஸு நாளில் துவக்கி மறுபுனர்வஸு நாளில் முடிக்கும் போது மத்தியில் வருகிற இரண்டு பிரதமை திதிகளில் பாராயணம் செய்யாமல் பூஜை மட்டும் செய்யவும்.
- (3) காம்ய பாராயண முறையில், உத்தர காண்ட பாராயணம் சம்பிரதாயத்தில் இல்லை. யுத்த காண்டம் பட்டாபிஷேக ஸர்க்கத்துடன் முடிப்பது வழக்கம்.

(ii) ஸ்ரீரா, தார, ஸ்ஸத்ரா, ணைகா, தீபா, தேய:, பத்ரா, லேக: ।

ஸ்பாரா, பாரா, மோரா, திஸ்ரீ, தார்யோ, நாம்நோ, ஹாரா, லாப: ॥ 1 ॥

புத்ரா, ஹேயா, ஷேப:, ஸ்ரீக, ஸ்சாயா, ஸுக்ய:, பாயா, த்ப்ராய: ।

ஸ்தேயா, ஹார்ய, ச்சாயோ, ஹ்யேவம், நக்ஷத்ராதிக்ஷேவக: கார்ய: ॥ 2 ॥

பாலாரண்யாநீ கிஷ்கிந்தா காண்டா ஸ்த்ரிபிஸ்த்ரிபிரஹோபி: ।

ஷட்பிரயோத்யாகாண்ட ஸ்சது ரஷ்டாபி: ஸுந்தர: ஸமர: ॥ 3 ॥

இதில் முதலிரண்டு சுலோகங்களின் 54 அக்ஷரங்களால் சொல்லப்பட்ட ஸர்க்கங்களை ஒவ்வொரு நாளும் பாராயணம் செய்ய வேண்டும். அதில் பாலகாண்டம் முதல் ஒவ்வொரு காண்டத்திற்கும் கிரமமாக 3,6,3,3,4,8 (அதாவது 27) நாட்கள் வேண்டும். அதன் விபரம் பின்வருமாறு:-

காண்டம்	மொத்த நாட்கள்	ஒவ்வொரு நாளும் பாராயண ஸர்க்கங்கள்
1. பால காண்டம்	3	$22+28+27 = 77$
2. அயோத்தியா காண்டம்	6	$15+19+19+21+23+22 = 119$
3. ஆரண்ய காண்டம்	3	$24+25+26 = 75$
4. கிஷ்கிந்தா காண்டம்	3	$19+20+28 = 67$
5. சுந்தர காண்டம்	4	$13+21+18+16 = 68$
6. யுத்த காண்டம்	8	$12+17+27+11+12+17+18+17 = 131$
	27	537

ஸ்காந்த புராணம் - அத்தியாயம் - 1

ஸ்காந்த புராணம் - ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண மாஹாத்மியம்

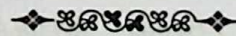
முதல்
அத்தியாயம்

பாராயண பலன் (சுலோகங்களில் உள்ள கருத்து,
ஒவ்வொரு காண்ட பாராயண பலன்)

- சுலோ. 13   பாலகாண்டம் - படனம், கேட்பது - மக்கட்பேறு, அனைத்து வியாதிகளும் நீங்கல், மனைவி-மக்களால் ஏற்படும் கலகம் நாசம்; நலன் பெருகுதல்.
- சுலோ. 14   அயோத்தியா காண்டம் - விரும்பிய காரியம் கைகூடுதல், தரும விருத்தி, பிதாவுக்கும் புத்திரர்களுக்கும் சினேக பாவம், ஸ்ரீராம கைங்கர்யப் பற்று.
- சுலோ. 15   ஆரண்ய காண்டம் - பிரிந்த பந்துக்கள் சேர்தல், மனைவிக்கு பதி பக்தி பெருகுதல், தரும விரோதமற்ற காமங்களை அடைதல், சாதுக்களிடத்தில் பய பக்தி.
- சுலோ. 16   கிஷ்கிந்தா காண்டம் - அதிக தனலாபம் பெறுதல், நல்ல நண்பர்களை அடைவது, சான்றோர் சகாயம், சுகம், துல்யமான பகவத் பக்தி.
- சுலோ. 17   சுந்தர காண்டம் - சிறைவாசத்திலிருந்து விடுதலை.
- சுலோ. 18-20   பிரதி தினம் சுந்தர காண்டத்தின் ஏழேழு ஸர்க்கங்களை ஸ்ரீராமனைத் தியானித்து படித்து வந்தால் ஸ்ரீராமர் பிரத்யட்சமாகி ஸஞ்சித பாவங்களை நாசம் செய்கிறார். மனதில் எண்ணிய காரியம் கைகூடுதல் என்பது மிகையாகும்.
- சுலோ. 21   யுத்த காண்டம் - படிப்பது / கேட்பது / உபன்யாசம் ஆகியவற்றை செய்வதால் சகல விரோதிகள் நாசம்; செய்ய முடியாத காரியமும் எளிதில் செய்து முடிந்ததாக ஆகும்.
- சுலோ. 22-24   உத்தர காண்டம் - ஸ்ரீராம அனுக்கிரகம்; ஜீவன் முக்த நிலை பெறுதல்; செய்த கர்மபலத்தை அனுபவிக்க மறுபடியும் பிறப்பில்லை. வைகுண்ட பிராப்தி.
- சுலோ. 25   ஸ்ரீமத் ராமாயண புத்தகம் வீட்டில் இருப்பதால் யக்ஷ, ராக்ஷஸ, பிசாசர் பயம் ஏற்படாது.
- சுலோ. 26   ஸ்ரீமத் ராமாயண புத்தகத்தை ஆதரவுடன் பூஜித்தால் தேவர்கள் அனுக்கிரகம் உண்டாகும்.
- சுலோ. 27   ஒரு நாள் தவறாமல் பாராயணம் செய்பவனை ஸ்ரீராமன் கருணைகூர்ந்து விடாமல் பின்தொடர்கிறார் / பக்கலில் உள்ளார்.
- சுலோ. 28   ஸ்ரீமத் ராமாயண படனம் மூன்று வகைப்படும். அவை, 1. காம்யம் - ஒரு பலனை எதிர்பார்த்துப் படிப்பது, 2. நித்யம் - நித்ய கடமையாகச் செய்வது, அதாவது சந்த்யாவந்தனம் போல, 3. மோக்ஷார்த்தம் - ஞானத்தை அடைவது.
- சுலோ. 29   காம்ய பாடம் - துன்பங்கள் தீரவும், இஷ்டங்கள் ஏற்படவும், 'சங்கல்பம்' செய்து கொண்டு படிப்பது.

- சுலோ. 30-33 1. ஸ்ரீ சுந்தர காண்டத்தை ஸப்த ஸர்க்க பாராயண முறைப்படி படிப்பது (பின்னால் சேர்க்கப்பட்ட அட்டவணையைப் பார்க்கவும்).
2. புனர்வஸு நட்சத்திரத்தில் தொடங்கி, மறு புனர்வஸு நட்சத்திரத்தில் ஆறு காண்டங்களை பாராயணம் செய்து முடிப்பது.
3. சைத்ர (சித்திரை) மாதத்தில் ஸ்ரீராம நவமியிலாவது, ஆச்வயுஜ (ஐப்பசி) மாதத்திலாவது (நவராத்திரி காலத்திலாவது) படிப்பது.
4. ஸங்கவ காலத்தில் ஆரம்பித்து மூன்று முகூர்த்த காலம் பாராயணம் செய்து முடிப்பதும் காம்ய பாடம் என்று சொல்லப்படுகிறது.
- சுலோ. 34,35 **நித்ய பாடம்** - ஒவ்வொரு நாளும் தடைபடாமல் சீதாராமனைத் தியானம் பண்ணி பூஜை செய்து, நித்ய கர்ம விரோதமில்லாமல் விடியற்காலையில் அல்லது ஸங்கவ காலத்திலாவது நல்ல ஸ்வரத்தில் உரக்கப் படிக்க வேண்டும்.
- சுலோ. 36 போஜனம் செய்யாமல் பாராயணம் செய்தால், ஸ்ரீராமனின் அருள் பெறலாம்.
- சுலோ. 37 வேறு ஒன்றிலும் மனம் செலுத்தாதவனாய் பரிசுத்தமாய் இருந்து கொண்டு, பத்தோ, ஐந்தோ, மூன்றோ அல்லது ஒரு ஸர்க்கத்தையோ பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.
- சுலோ. 41,42 **பலன்** - தரித்திர நாசம், ரோக சாந்தி, சுகம் பெறல், முன் செய்த பாவம் நீங்கல், மோக்ஷ சாதனமாக ஞானமுண்டாதல், தாய் வயிற்றிலிருந்து மீண்டும் பிறப்பில்லை.
- சுலோ. 43-45 **மோக்ஷார்த்த பாடம்** - பகற்போஜனத்திற்கு பிறகு பிற்பகலில் நியமத்துடன் தாம்பூலம் தரிக்காமல், ஜலபானம் செய்யாமல், சுத்தமாக இருந்து ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திற்கு பூஜை செய்து, நன்னடத்தை உடையவனைச் ச்ரோதாவாக (யாரேனும் ஒருவரை கேட்பவராக) வைத்து, தருமார்த்த காமங்களில் பற்றற்றவனாக ஒரு ஸர்க்கமாவது படிக்க வேண்டும்.
- சுலோ. 46 பாராயண மத்தியில் எவரிடமும் பேசக் கூடாது.
- சுலோ. 47 பாலகாண்டம் முதல் உத்தர காண்டம் முடிய பாராயணம்.
- சுலோ. 48,49 ஒவ்வொரு ஆயிரம் சுலோகம் முடிவிலும் சாது போஜனம் செய்து, நூல் முழுவதும் பாராயணம் செய்து முடித்தபின் அநேக சாதுக்களுக்குப் போஜனம் செய்வித்தல்.
- சுலோ. 54 நித்ய பாராயணக் கிரமத்திலும் மோக்ஷ பாராயணக் கிரமத்திலும் கிரமமாக ஏழு காண்டங்களும் படிக்க வேண்டியவைகள்.

ஸ்காந்த புராணம் - அத்தியாயம் - 2

ஸ்ரீமத் ராமாயணம் பிறந்த கதை கூறப்படுகிறது.

ஸ்காந்த புராணம் - அத்தியாயம் - 3

பாராயணக் கிரம விவரணங்கள்

(1) ஸ்ரீமத் சுந்தர காண்டம் - ஸப்த ஸர்க்க பாராயணம் (சுலோகம் 6-12 வரை)

1. தினமும் ஏழேழு ஸர்க்கங்களாக படிப்பது. பலன் - கோரியவன எல்லாம் கிடைக்கும்.
2. நல்ல நட்சத்திரத்தில் கூடிய தினத்தில் பூஜை செய்து ஆரம்பிக்க வேண்டும்.
3. பிரதி தினம் ஸ்ரீவிஷ்ணுஸகஸ்ரநாமத்தால் பூஜை. பிறகு, இராமாயண படனம்.
4. எப்போது சுந்தர காண்டம் கடைசி ஸர்க்கம் ஏழாவது ஸர்க்கமாக வருகிறதோ, அதுவரையில் நியமத்துடன் தினமும் ஏழு ஸர்க்கங்களாகப் படிக்க வேண்டும். இது 68-வது நாளில் முடியும்.
5. பிறகு ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக ஸர்க்கத்தை (யுத்த காண்டம் - நூற்று முப்பத்தோராவது ஸர்க்கத்தை)ப் படித்து பூஜை செய்து பாராயணத்தை முடிக்க வேண்டும்.
6. பாராயணம் முடியும் தினத்தில் சாதுக்களை ஆராதனம் செய்தல்.

(2) புனர்வஸு பாராயணக் கிரமம் (சுலோகம் 13-51 வரை)

1. தினமும் 20 ஸர்க்கம் வீதம் பாராயணம் தானே படிக்கலாம்; அல்லது, அந்தணரைக் கொண்டு படிக்க வைக்கலாம்.
2. போஜனத்திற்கு பிறகோ, உச்சரிப்புத் தெளிவில்லாமலோ, அல்லது மனசஞ்சலத்துடனோ பாராயணம் செய்தால் கோரிய நற்பலன் ஏற்படாது.
3. மத்தியான வேளையில் பாராயணத்தை முடித்துக் கொண்டு, சர்க்கரைப் பொங்கல் முதலிய நிவேத்யம், பிறகு சாதுக்கள் போஜனம்.
4. விடியற்காலையில் படித்த ஸர்க்க சுலோகங்களுக்குப் பொருளுரை நிகழ்த்துதல்.
5. சாயங்காலத்தில் ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம பாராயணம்; பூஜை.
6. முக்கிய கட்டங்களில், அதாவது, ஸ்ரீசீதா விவாகம், சுக்ரீவ ஸக்யம், அங்குளீய ப்ரதானம், இராவண வதம், பாராயண நாட்களில் விசேஷ பூஜை.
7. புனர்வஸுவில் பாராயணம் ஆரம்பித்து 27 நாட்கள் படித்து மறு புனர்வஸு (இருபத்தெட்டாவது) தினத்தில் ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக ஸர்க்கத்தை மங்கள கோஷங்களுடன் படிக்க வேண்டும். (சுலோகம் 36)
8. இரண்டாவது புனர்வஸு நட்சத்திரம், நட்சத்திரங்களின் கூடுதல்-குறைவுகளால் இருபத்து ஏழாவது தினத்திலே வருமேயானால், அன்றைய தினமே மீதி ஸர்க்கங்களுடன் ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக ஸர்க்கம் முடிய படிக்க வேண்டும். (சுலோகம் 37)
9. ஆனால், நட்சத்திர வருத்தியால் அது 29வது தினத்தில் வருமானால், 28வது தினம் பாராயணம் செய்யாமல் ஸ்ரீராம பூஜையை மட்டும் செய்து, 29வது தினத்தில் பட்டாபிஷேக ஸர்க்கத்தைப் படிக்க வேண்டும். (சுலோகம் 38)
10. கிரமமாகவே அது (புனர்வஸு) 28வது தினத்தில் வருமானால், முதல் தினத்தில் பட்டாபிஷேகம் நீங்கலாக பாக்கி ஸர்க்கங்களைப் படித்து, 28வது தினத்தில் பட்டாபிஷேக ஸர்க்கம் படித்து முடிக்க வேண்டும். (சுலோகம் 39)
11. எந்த தினத்தில் புனர்வஸு நட்சத்திரம் விடியற்காலையில் அதிக நாழிகையிருக்கிறதோ, அந்த தினத்தில் பாராயணத்தைத் துவக்கவும், முடிக்கவும் வேண்டும்.

12. இரண்டு தினங்களிலும் (புனர்வஸு) சமமாக இருக்குமேயானால் திருவாதிரை சம்பந்தமுள்ள தினத்தை நீக்க வேண்டும்.
13. பலன் – போகங்கள், மோகும், புத்திரப்பேறு, ஆபத்து நீங்குதல், மரணகண்டத்தை ஜயித்தல், ரோக நிவர்த்தி, இராமனிடம் திடமான பக்தி, சாகும் வரையில் துக்கமொழிந்து கடைசியில் ஞானத்தை அடைந்து மோகும் பெறுதல்.

**(3) நவராத்திரி பாராயண விதி (சுலோகம் 52-56 வரை)
நவராத்திரி காலத்தில் பாராயணக் கிரமம்**

1. சித்திரை மாதத்திலாவது ஐப்பசி மாதத்திலாவது பிரதமை சுபதினத்தில் விடியற்காலையில் ஆரம்பித்து கிரமமாக நவமி வரையில் படித்தல்.
2. தசமி தினத்தில் இராவண வதத்தைப் படித்து, அன்றே ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக ஸர்க்கத்தைப் படித்து முடிக்க வேண்டும்.
3. முன் சொன்ன நியமங்களை முற்றிலுமாக, அல்லது, சக்தியானுஸாரம் கடைப்பிடித்தல்.
4. பலன் – எல்லா பலன்களும் கிட்டும்; மற்றும் மனக்கவலை, வியாதி நீங்கல்.
5. 9 நாளில் படிப்பது (அட்டவணை 6-ல் உள்ளபடி).

**4. ஐச்சிக பாராயணக் கிரமம் (சுலோகம் 57-67 வரை)
(பலனை வேண்டிப் பாராயணம் செய்தல்)**

1. குறித்த காலத்தில்தான் செய்ய வேண்டுமென்பதில்லை.
2. பெரும் வியாதி உண்டான போதோ, பந்துக்களிடமிருந்து பிரிவோ, ராஜ்யத்தில் கலகமோ, அல்லது அரசனிடம் பயமோ ஏற்பட்டபோது எந்த நட்சத்திரத்திலும், (குறிப்பாக, ஜன்ம நட்சத்திரத்திலும்) இந்தப் பாராயணத்தை மேற்கொள்ளலாம்.
3. 'இவ்வளவு ஸர்க்கங்கள்' என்ற நிர்ணயம் இல்லை. கடஸ்தாபனம், விசேஷ பூஜை இல்லை. தன் சௌகரியத்தை அனுசரித்து படித்தல். போஜனத்திற்குப் பிறகு பாராயணம் கூடாது.
4. கிடைத்த புஷ்பத்தைக் கொண்டு ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம் ஒதி பூஜை.
5. எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறும்.
6. ஜன்ம லக்னம், சந்திர லக்னம் – இவைகளை அனுசரித்து எந்தக் காலங்களில் தனக்கோ, பத்தினிக்கோ அல்லது புத்திரர்களுக்கோ நவக்கிரகங்களால் (செவ்வாய், புதன், வியாழன், தசாகாலங்கள், அந்தர் தசைகளில்) கேடு விளைகின்றனவோ, அப்போது இந்த காம்ய பாடக் கிரமத்தைக் கைக்கொள்ளலாம்.

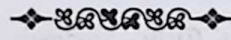

5. புனர்வஸுத்ரய பாராயண முறை (சுலோகம் 68-82)

1. ஒரு புனர்வஸு நட்சத்திரத்தில் ஆரம்பித்து மூன்றாவது புனர்வஸு நட்சத்திரத்தில் முடிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் பத்து ஸர்க்கங்கள் படிக்க வேண்டும்.

2. ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின் ஓர் அத்தியாயத்தையாவது நாள்தோறும் பக்தியுடன் படிக்க வேண்டும்.
3. தனது வீட்டிலோ அல்லது கோவிலிலோ ஸ்ரீராமர் சந்நிதியில் அந்தணர்கள் அனுமதி பெற்று, விதிமுறைப்படி சங்கல்பம் செய்து கொண்டு புஷ்பம், துளசி முதலியவற்றால் ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம பூஜை; பாயசம், அப்பம் முதலியவற்றால் நிவேதனம்.
4. பல நாட்களில் முடிக்க வேண்டியிருப்பதால், நடுவில் தீட்டு-ரோகங்களால் பாராயணம் தடைபடுமானால், வேறு ஒருவரை நியமனம் செய்து தொடர்ந்து படித்தல் வேண்டும்.
5. நாள் ஒன்றுக்கு பத்து ஸர்க்கம் வீதம் பாராயணத்தை 54 நாட்களில் முடித்து, மூன்றாவது புனர்வஸு தினத்தில் முன் சொன்னபடி ஸ்ரீராமனுக்கு மகோத்சவம் நடத்தல் வேண்டும். ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக ஸர்க்கத்தைப் பாராயணம் செய்து முடிக்க வேண்டும்.
6. பலன் - எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறும். தருமார்த்த காமங்களை அடைவதற்கு அவசியம் செய்ய வேண்டியது. எளிதாக செய்யக் கூடிய கிரமம்.
7. புனர்வஸு பாராயண முறை மிகவும் உயர்வானது என்று கூறப்படுகிறது.

பாராயண அட்டவணை

1. சுந்தர காண்ட பாராயணக் கிரமம் (சுலோகம் 6-12 வரை)	ஸ்காந்தபுராணம்	அத்தியாயம் - 3
2. புனர்வஸு பாராயணக் கிரமம் (சுலோகம் 13-51 வரை)	ஸ்காந்தபுராணம்	அத்தியாயம் - 3
3. நவராத்திரி பாராயண விதி (சுலோகம் 52-56 வரை)	ஸ்காந்தபுராணம்	அத்தியாயம் - 3
4. ஐச்சிக பாராயண முறை (சுலோகம் 57-67 வரை)	ஸ்காந்தபுராணம்	அத்தியாயம் - 3
5. புனர்வஸுத்ரய பாராயண முறை (சுலோகம் 68-84 வரை)	ஸ்காந்தபுராணம்	அத்தியாயம் - 3
6. நவாஹு பாராயண விதி : (சுலோகம் 23-29 வரை)	குமாரஸம்ஹிதை	
7. பல காமனையை விரும்பியவர்கள் படிக்க வேண்டிய கட்டம் முதலியன (சுலோகம் 1-34 வரை)	வாயுபுராணம்	உமாஸம்ஹிதை
8. நவகிரக தசாபுத்தி பாராயணக் கிரமம் (சுலோகம் 3-105 வரை)	வாயுபுராணம்	உமாஸம்ஹிதை
9. ஆதியில் குசன், லவன் - இவர்களால் 32 நாட்களில் கானம் செய்யப்பட்டக் கிரமம்	உத்தர காண்டம்	ஸர்க்கம் - 94
10. முக்கிய பாராயண கட்டங்களில் நிவேதனம்	உமாஸம்ஹிதை	

நவாஹு பாராயண முறை (அட்டவணை - 6)

(ஸ்ரீகுமார ஸம்ஹிதாயாம் அகஸ்த்ய-மாண்டூகர்ணி ஸம்வாத:

ஸ்ரீ ராமாயண நவாஹு பாராயண விதி:)

மாஹாத்ம்ய சுலோகம்	நாள்	காண்டம்	ஸர்க்கங்கள்			சுலோக ஸங்க்யை		
			முதல்	வரை	மொத்தம்	ஒவ்வொரு நாளுக்கு	மொத்தம்	
23	1	பால	1	77	77	2266	2266	பாலகாண்டம் முடிய
24	2	அயோத்தியா	1	64	64	2584	4850	தசரதர் மரணம் அடைவது வரை
24	3	"	65	119	55	1730	6580	அயோத்தியா காண்டம் முடிய
25	4	ஆரண்ய	1	68	68	2218	8798	ஐடாயு மோக்ஷம் வரை
25	5	ஆரண்ய, கிஷ்கிந்தா	69 1	75 49	56	241 1979	11018	பிலப்ரவேசம் வரை
26	6	கிஷ்கிந்தா, சுந்தர	50 1	67 56		492 2326		
26	7	சுந்தர, யுத்த	57 1	68 50	62	516 1924	16276	நாகபாசத்திலிருந்து விடுபடுதல்
27	8	யுத்த	51	111		3055	19331	
27	9	யுத்த	112	131	20	867	20198	ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகம் முடிய
மொத்தம்	9	6			537			

சுலோ. 28,29 பாராயண முடிவில் புஷ்பங்கள் (மல்லி, சம்பகம், தாமரை), துளசி இவைகளைக் கொண்டு ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமத்தால் அர்ச்சனை; பாயசம், அப்பம், உணவுப்பண்டங்கள் முதலியவற்றால் நிவேதனம்; வேதவிற்பன்னர்களுக்குப் போஜனம்.

சுலோ. 30-45 பல நியமங்கள், ஹோமங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதால், தன்னால் இயன்றபடி செய்தல்.

சுலோ. 45 சித்திரை அல்லது ஐப்பசி மாதத்தில் சுக்ல பட்ச பிரதமையில் தொடங்கி நவமியில் முடிக்க வேண்டும்.

சுலோ. 46 திதியின் விருத்தியால் நவமி திதி 10வது நாளில் வருமானால் சுக்ல துவிதியை அன்று தொடங்கி 9வது நாளில் முடிக்க வேண்டும்.

- சுலோ. 47 திதியின் சுஷயத்தால் (குறைவினால்) நவமி திதி 8வது நாளில் வருமானால் அமாவாஸ்யை அன்று தொடங்கி, நவமி அன்று பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.
- சுலோ. 50 இதர மாதங்களிலும் சுக்ல பட்சத்தில் சௌகரியப்படி வாசித்து விரதத்தைச் செய்ய வேண்டும்.
- சுலோ. 51 பயன் - ஸ்ரீராமர் அருளால் மோக்ஷபர்யந்தங்களான சகல விருப்பங்களையும் அடையலாம்.
- சுலோ. 52 வம்ச விருத்தி, மரணகண்டம் நீங்குதல், சகல போகங்களையும் அடைவது.
- சுலோ. 53 வம்ச விருத்தி, 21 தலைமுறை பித்ரு திருப்தி, ஸ்ரீராமர் மகத்துவத்தால் நரகத்திலிருந்து கரையேறுதல்.
- சுலோ. 54 ஆயுள்-கீர்த்தி பெருகுதல்; துன்பம் நீங்குதல்.

ஜெய் ஸ்ரீராம்!

॥ ஓம் ஸ்ரீபரமாத்மநே நம: ॥

ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம்

॥ ஹரி: ஓம் ॥

ஸூக்லாம்பூரத₄ரம் விஷ்ணும் ஸஸிவர்ணம் சதுர்புஜம் ।
 ப்ரஸந்நவத₃நம் த₄யாயேத் ஸர்வவிக்₄நோபஸாந்தயே ॥
 வ்யாஸம் வஸிஷ்ட₂நப்தாரம் ஸக்தே: பௌத்ரமகல்மஷம் ।
 பராஸராத்மஜம் வந்தே₃ ஸூகதாதம் தபோநிதி₄ம் ॥
 வ்யாஸாய விஷ்ணுரூபாய வ்யாஸரூபாய விஷ்ணவே ।
 நமோ வை ப்ரஹ்மநித₄யே வாஸிஷ்ட₂ாய நமோ நம: ॥
 அவிகாராய ஸூத்₃த₄ாய நித்யாய பரமாத்மநே ।
 ஸதை₃கரூபரூபாய விஷ்ணவே ஸர்வஜிஷ்ணவே ॥
 யஸ்ய ஸ்மரணமாத்ரேண ஜந்மஸம்ஸாரப₃ந்த₄நாத் ।
 விமுச்யதே நமஸ்தஸ்மை விஷ்ணவே ப்ரப₄விஷ்ணவே ॥

ஓம் நமோ விஷ்ணவே ப்ரப₄விஷ்ணவே ॥

ஸ்ரீவைஸம்பாயந உவாச

ஸ்ருத்வா த₄ர்மாநஸேஷேண பாவநாநி ச ஸர்வஸ: ।
 யுதி₄ஷ்டி₂ர: ஸாந்தநவம் புநரேவாப்யப₄யப₄ஷத ॥

(1)

யுதி₄ஷ்டி₂ர உவாச

கிமேகம் தை₃வதம் லோகே கிம் வாப்யேகம் பராயணம் ।
 ஸ்துவந்த: கம் கமர்சந்த: ப்ராப்ந்யுர்மாநவா: ஸூப₄ம் ॥

(2)

கோ த₄ர்ம: ஸர்வத₄ர்மாணாம் ப₄வத: பரமோ மத: ।
 கிம் ஜபந் முச்யதே ஜந்துர்ஜந்மஸம்ஸாரப₃ந்த₄நாத் ॥

(3)

ஸ்ரீபீ₄ஷ்ம உவாச

ஜக₃த்ப்ரப₄ம் தே₃வதே₃வமநந்தம் புருஷோத்தமம் ।
 ஸ்துவந்நாமஸஹஸ்ரேண புருஷ: ஸததோத்தி₂த: ॥

(4)

தமேவ சார்சயந்நித்யம் ப₄க்த்யா புருஷமவ்யயம் ।
 த₄யாயந்ஸ்துவந்நமஸ்யம்ஸ்ச யஜமாநஸ்தமேவ ச ॥

(5)

அநாதி₃நித₄நம் விஷ்ணும் ஸர்வலோகமஹேஸ்வரம் ।
 லோகாத்யக்ஷம் ஸ்துவந்நித்யம் ஸர்வது₃:க₂ாதிகே₃யா ப₄வேத் ॥

(6)

ப்₃ரஹ்மண்யம் ஸர்வத₄ர்மஜ்ஞம் லோகாநாம் கீர்திவர்த₄நம் ।
லோகநாத₂ம் மஹத்₃பூ₄தம் ஸர்வபூ₄தப₄வோத்₃ப₄வம் ॥ (7)

ஏஷ மே ஸர்வத₄ர்மாணாம் த₄ர்மோ₅தி₄கதமோ மத: ।
யத்₃ப₄க்த்யா புண்ட்ரீகாஷம் ஸ்தவைரர்சேந்நர: ஸத₃ா ॥ (8)

பரமம் யோ மஹத்தேஜ: பரமம் யோ மஹத்தப: ।
பரமம் யோ மஹத்₃ப்₃ரஹ்ம பரமம் ய: பராயணம் ॥ (9)

பவித்ராணாம் பவித்ரம் யோ மங்க₃லாநாம் ச மங்க₃லம் ।
தை₃வதம் தே₃வதாநாம் ச பூ₄தாநாம் யோ₅வ்யய: பிதா ॥ (10)

யத: ஸர்வாணி பூ₄தாநி ப₄வந்த்யாதி₃யுக₃ாக₃மே ।
யஸ்மிம்ஸ்ச ப்ரலயம் யாந்தி புநரேவ யுக₃ஷயே ॥ (11)

தஸ்ய லோகப்ரத₄நஸ்ய ஜக₃ந்நாத₂ஸ்ய பூ₄பதே ।
விஷ்ணோர்நாமஸஹஸ்ரம் மே ஸ்ருணு பாப₄யாபஹம் ॥ (12)

யாநி நாமாநி கௌணாநி விக்₂யாதாநி மஹாத்மந: ।
ருஷிபி₄: பரிகீ₃தாநி தாநி வக்ஷ்யாமி பூ₄தயே ॥ (13)

ருஷிர்நாம்நாம் ஸஹஸ்ரஸ்ய வேத₃வ்யாஸோ மஹாமுநி: ।
ச₂ந்தே₃ஸுஷ்டுப் தத₂ா தே₃வோ ப₄க₃வாந் தே₃வகீஸுத: ।

அம்ருதாம்ஸுத்₃ப₄வோ பீ₃ஜம் ஸக்திர்தே₃வகிநந்த₃ந: ।
த்ரிஸாமா ஹ்ருத₃யம் தஸ்ய ஸாந்த்யர்தே₂ விநியுஜ்யதே ॥

விஷ்ணும் ஜிஷ்ணும் மஹாவிஷ்ணும் ப்ரப₄விஷ்ணும் மஹேஸ்வரம் ।
அநேகரூபதை₃த்யாந்தம் நமாமி புருஷோத்தமம் ॥

அஸ்ய ஸ்ரீவிஷ்ணோர்தி₃வ்யஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரமஹாமந்த்ரஸ்ய । ஸ்ரீவேத₃-
வ்யாஸோ ப₄க₃வாந் ருஷி: । அநுஷ்டுப் ச₂ந்த₃: । ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு: பரமாத்மா
ஸ்ரீமந்நாராயணோ தே₃வதா । அம்ருதாம்ஸுத்₃ப₄வோ ப₄நுரிதி பீ₃ஜம் ।
தே₃வகீநந்த₃ந: ஸ்ரஷ்டேதி ஸக்தி: । உத்₃ப₄வ: க்ஷோப₄ணோ தே₃வ இதி பரமோ
மந்த்ர: । ஸங்க₂ப்₄ருந்நந்த₃கீ சக்ரீதி கீலகம் । ஸார்ங்க₃த₄ந்வா க₃த₃ாத₄ர
இத்யஸ்த்ரம் । ரத₂ாங்க₃பாணிரக்ஷோப்₄ய இதி நேத்ரம் । த்ரிஸாமா ஸாமக₃:
ஸாமேதி கவசம் । ஆநந்த₃ம் பரப்₃ரஹ்மேதி யோநி: । ருதுஸ்ஸுத₃ர்ஸந: கால
இதி தி₃க்₃ப₃ந்த₄: । ஸ்ரீவிஸ்வரூப இதி த்₄யாநம் । ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுப்ரீத்யர்தே₂
ஸஹஸ்ரநாமஜபே விநியோக₃: ॥

॥ த்₄யாநம் ॥

க்ஷீரோத₃ந்வத்ப்ரதே₃ஸே ஸாசிமணி-
விலஸத்தைகதே மௌக்திகாநாம்
மாலாக்லுப்தாஸநஸ்த₂ஸ்ஸ்ப₂டிக-
மணிநிபை₄ர்மௌக்திகைர்மண்டி₃தாங்க₃: ।

ஸுப்₄ரைரப்₄ரைரத்₃ப்₄ரைருபரி—

விரசிதைர்முத்தபீயூஷவர்ஷை:

ஆநந்தீ₃ ந: புநீயாத்₃ரிநலிந—

க₃த்₃யாஸங்க₂பாணீர்முகுந்த₃: ॥

பூ₄: பாதெ₃ள யஸ்ய நாபி₄ர்வியத்₃ஸுர—

நிலஸ்சந்த்₃ரஸு₃ர்யெள ச நேத்ரே

கர்ணாவாஸாஸ்ஸரி₃ரோத்₃யெளர்முக₂மபி த₃ஹநோ

யஸ்ய வாஸ்தேய (வாஸோ₃ய) மப்₃தி₄: ।

அந்த:ஸ்த₂ம் யஸ்ய விஸ்வம் ஸுர—

நர₂க₃க₃கே₃பே₄கி₃க₃ந்த₄ர்வதை₃த்யை:

சித்ரம் ரம்ரம்யதே தம் திரிபு₄வந—

வபுஷம் விஷ்ணுமீஸம் நமாமி ॥

ஓம் நமோ ப₄க₃வதே வாஸுதே₃வாய ॥

ஸாந்தாகாரம் பு₄ஜக₃ஸயநம் பத்₃மநாப₄ம் ஸுரேஸம்

விஸ்வாத₄ாரம் க₃க₃நஸத்₃ருஸம் மேக₄வர்ணம் ஸுப₄ாங்க₃ம் ।

லக்ஷ்மீகாந்தம் கமலநயநம் யோகி₃ஹ்ருத்₃த்₄யாநக₃ம்யம்

வந்தே₃ விஷ்ணும் ப₄வப₄யஹரம் ஸர்வலோகைகநாத₂ம் ॥

மேக₄ஸ்யாமம் பீதகௌஸேயவாஸம்

ஸ்ரீவத்ஸாங்கம் கௌஸ்துபே₄த்₃ப₄ாஸிதாங்க₃ம் ।

புண்யோபேதம் புண்ட₃ரீகாயதாஷம்

விஷ்ணும் வந்தே₃ ஸர்வலோகைகநாத₂ம் ॥

நம: ஸமஸ்தபூ₄தாநாமாதி₃பூ₄தாய பூ₄ப்₄ருதே ।

அநேகருபருபாய விஷ்ணவே ப்ரப₄விஷ்ணவே ॥

ஸஸங்க₂சக்ரம் ஸகிரீடகுண்ட₃லம்

ஸபீதவஸ்த்ரம் ஸரஸீருஹேஷணம் ।

ஸஹாரவஷஸ்த₂லஸோபி₄கௌஸ்துப₄ம்

நமாமி விஷ்ணும் ஸிரஸா சதுர்பு₄ஜம் ॥

ச₂யாயாம் பாரிஜாதஸ்ய ஹேமஸிம்ஹாஸநோபரி ।

ஆஸீநமம்பு₃த்₃ஸ்யாமமாயதாஷமலங்க்ருதம் ॥

சந்த்₃ராநநம் சதுர்பு₄ஹும் ஸ்ரீவத்ஸாங்கிதவஷஸம் ।

ருக்மிணீஸத்யப₄ாமாப்₄யாம் ஸஹிதம் க்ருஷ்ணமாஸ்ரயே ॥

॥ ஹரி: ஓம் ॥

- ஓம் விஸ்வம் விஷ்ணுர்வஷட்காரோ பூ₄தப₄வ்யப₄வத்ப்ரபு₄: ।
பூ₄தக்ருத்₃பூ₄தப்₄ருத்₃ப₄வோ பூ₄தாத்மா பூ₄தப₄ாவந: ॥ (14)
- பூ₄தாத்மா பரமாத்மா ச முக்தாநாம் பரமா க்ருதி: ।
அவ்யய: புருஷ: ஸாக்ஷீ க்ஷேத்ரஜ்ஞோ₄க்ஷர ஏவ ச ॥ (15)
- யோகே₃யோ க்ருவித்யாம் நேதா ப்ரத₄நபுருஷேஸ்வர: ।
நாரஸிம்ஹவபு: ஸ்ரீமாந்கேஸவ: புருஷோத்தம: ॥ (16)
- ஸர்வ: ஸர்வ: ஸிவ: ஸ்த₂நாணுர்பூ₄தாதி₃நிதி₄ரவ்யய: ।
ஸம்ப₄வோ ப₄ாவநோ ப₄ர்தா ப்ரப₄வ: ப்ரபு₄ரீஸ்வர: ॥ (17)
- ஸ்வயம்பூ₄: ஸம்ப₄ராதி₃த்ய: புஷ்கராக்ஷோ மஹாஸ்வந: ।
அநாதி₃நித₄நோ த₄தா வித₄தா த₄துருத்தம: ॥ (18)
- அப்ரமேயோ ஹ்ருஷீகேஸ: பத்₃மநாபே₄மரப்ரபு₄: ।
விஸ்வகர்மா மநுஸ்த்வஷ்டா ஸ்த₂விஷ்ட₂: ஸ்த₂விரோ த்₄ருவ: ॥ (19)
- அக்₃ராஹ்ய: ஸாஸ்வத: க்ருஷ்ணோ லோஹிதாக்ஷ: ப்ரதர்த்₃ந: ।
ப்ரபூ₄தஸ்த்ரிககுப்₃த₄ம பவித்ரம் மங்க₃லம் பரம் ॥ (20)
- ஈஸாந: ப்ராணத₃: ப்ராணோ ஜ்யேஷ்ட₂: ஸ்ரேஷ்ட₂: ப்ரஜாபதி: ।
ஹிரண்யக₃ர்பே₄யா பூ₄க₃ர்பே₄யா மாத₄வோ மது₄ஸூத்₃ந: ॥ (21)
- ஈஸ்வரோ விக்ரமீ த₄ந்ரீ மேத₄வீ விக்ரம: க்ரம: ।
அநுத்தமோ து₃ராத₄ர்ஷ: க்ருதஜ்ஞ: க்ருதிராத்மவாந் ॥ (22)
- ஸுரேஸ: ஸரணம் ஸர்ம விஸ்வரேதா: ப்ரஜாப₄வ: ।
அஹ: ஸம்வத்ஸரோ வ்யால: ப்ரத்யய: ஸர்வத₃ர்ஸந: ॥ (23)
- அஜ: ஸர்வேஸ்வர: ஸித்₃த₄: ஸித்₃தி₄: ஸர்வாதி₃ரஸ்யுத: ।
வ்ருஷாகபிரமேயாத்மா ஸர்வயோக₃விநி:ஸ்ருத: ॥ (24)
- வஸுர்வஸுமநா: ஸத்ய: ஸமாத்மாஸம்மித: ஸம: ।
அமோக₄: புண்ட₃ரீகாக்ஷோ வ்ருஷகர்மா வ்ருஷாக்ருதி: ॥ (25)
- ருத்₃ரோ ப₃ஹுஸிரா ப₃பு₄ருர்விஸ்வயோநி: ஸாசிஸ்ரவா: ।
அம்ருத: ஸாஸ்வத: ஸ்த₂நாணுர்வராரோஹோ மஹாதபா: ॥ (26)
- ஸர்வக₃: ஸர்வவித்₃ப₄நுர்விஷ்வக்ஸேநோ ஜநார்த்₃ந: ।
வேதே₃யோ வேத₃வித₃வ்யங்கே₃யோ வேத₃யங்கே₃யோ வேத₃வித்கவி: ॥ (27)
- லோகாத்₄யக்ஷ: ஸுராத்₄யக்ஷோ த்₄ர்மாத்₄யக்ஷ: க்ருதாக்ருத: ।
சதுராத்மா சதுர்வ்யூஹஸ்சதுர்த்₃ம்ஷ்ட்ரஸ்சதுர்பு₄ஜ ॥ (28)

புராஜிஷ்ணுர்பேஜநம் பேக்தா ஸஹிஷ்ணுர்ஜகத்யதிஜ: ।
அநகேஜா விஜயோ ஜேதா விஸ்வயோநி: புநர்வஸு: ॥ (29)

உபேந்த்ரோ வாமந: ப்ராம்ஸூரமோக: ஸூசிசூர்ஜித: ।
அதீந்த்ர: ஸங்க்ரஹ: ஸர்கேஜா த்ருதாத்மா நியமோ யம: ॥ (30)

வேத்யோ வைத்ய: ஸத்யோகீ வீரஹா மாதவோ மது: ।
அதீந்த்ரியோ மஹாமாயோ மஹோத்ஸாஹோ மஹாபுல: ॥ (31)

மஹாபுத்திரம்ஹாவீர்யோ மஹாஸக்திர்மஹாத்யுதி: ।
அநிந்தேஸ்யவபு: ஸ்ரீமாநமேயாத்மா மஹாத்ரிதருக் ॥ (32)

மஹேஷ்வாஸோ மஹீபுர்தா ஸ்ரீநிவாஸ: ஸதாம் கதி: ।
அநிருத்த: ஸுராநந்தோ கோவிந்தோ கோவித்யாம் பதி: ॥ (33)

மரீசிந்த்ரமநோ ஹம்ஸ: ஸுபர்ணோ புஜகேஜாத்ம: ।
ஹிரண்யநாப: ஸுதபா: பத்மநாப: ப்ரஜாபதி: ॥ (34)

அம்ருத்யு: ஸர்வத்ருக் ஸிம்ஹ: ஸந்தாதா ஸந்திமாநஸ்திர: ।
அஜோ துர்மர்ஷண: ஸாஸ்தா விஸ்ருதாத்மா ஸுராரிஹா ॥ (35)

குருர்குருதமோ தாம ஸத்ய: ஸத்யபராக்ரம: ।
நிமிஷோநிமிஷ: ஸ்ரக்ஷீ வாசஸ்பதிருதாரதீ: ॥ (36)

அக்ரணீக்ராமணீ: ஸ்ரீமாந்ந்யாயோ நேதா ஸமீரண: ।
ஸஹஸ்ரமூர்தா விஸ்வாத்மா ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரபாத் ॥ (37)

ஆவர்தநோ நிவ்ருத்தாத்மா ஸம்வ்ருத: ஸம்ப்ரமர்தந: ।
அஹ: ஸம்வர்தகோ வஹ்நிரநிலோ தரணீதர: ॥ (38)

ஸுப்ரஸாத: ப்ரஸந்நாத்மா விஸ்வத்ருக்விஸ்வபுக்ஷிபு: ।
ஸத்கர்தா ஸத்க்ருத: ஸாதுர்ஜஹ்நுர்நாராயணோ நர: ॥ (39)

அஸங்க்யேயோப்ரமேயாத்மா விஸிஷ்ட: ஸிஷ்டக்ருக்ஷி: ।
ஸித்ததார்த: ஸித்தஸங்கல்ப: ஸித்தித: ஸித்திஸாதந: ॥ (40)

வ்ருஷாஹீ வ்ருஷபேஜா விஷ்ணுர்வ்ருஷபர்வா வ்ருஷோதர: ।
வர்தநோ வர்தமாநஸ்ச விவித்த: ஸ்ருதிஸாக்ர: ॥ (41)

ஸுபுஜோ துர்தரோ வாக்மீ மஹேந்த்ரோ வஸுதோ வஸு: ।
நைகருபோ ப்ருஹத்ருப: ஸிபிவிஷ்ட: ப்ரகாஸந: ॥ (42)

ஓஜஸ்தேஜோத்யுதிதர: ப்ரகாஸாத்மா ப்ரதாபந: ।
ருத்த: ஸ்பஷ்டாக்ஷரோ மந்த்ரஸ்சந்த்ராம்ஸூர்புஸ்கரத்யுதி: ॥ (43)

அம்ருதாம்ஸூதி₃ப₄வோ ப₄நு: ஸஸபி₃ந்து₃: ஸுரேஸ்வர: ।
ஒளஷத₄ம் ஜக₃த: ஸேது: ஸத்யத₄ர்மபராக்ரம: ॥ (44)

பூ₄தப₄வ்யப₄வந்நாத₂: பவந: பாவநோநல: ।
காமஹா காமக்ருத்காந்த: காம: காமப்ரத₃: ப்ரபு₄: ॥ (45)

யுக₃ாதி₃க்ருத்யுக₃ாவர்தோ நைகமாயோ மஹாஸந: ।
அத்ருஸ்யோவ்யக்தரூபஸ்ச ஸஹஸ்ரஜித₃நந்தஜித் ॥ (46)

இஷ்டோவிஸிஷ்ட: ஸிஷ்டேஷ்ட: ஸிக₂ண்டி₃ நஹுஷோ வ்ருஷ: ।
க்ரோத₄ஹா க்ரோத₄க்ருத்கர்தா விஸ்வப₃ஹுர்மஹீத₄ர: ॥ (47)

அச்யுத: ப்ரதி₂த: ப்ராண: ப்ராணதே₃ா வாஸவாநுஜ: ।
அபாம் நிதி₄ரதி₄ஷ்ட₂ாநமப்ரமத்த: ப்ரதிஷ்டி₂த: ॥ (48)

ஸ்கந்த₃: ஸ்கந்த₃த₄ரோ து₄ர்யோ வரதே₃ா வாயுவாஹந: ।
வாஸுதே₃வோ ப்ருஹத்₃ப₄நுராதி₃தே₃வ: புரந்த₃ர: ॥ (49)

அஸோகஸ்தாரணஸ்தார: ஸூர: ஸௌரிர்ஜநேஸ்வர: ।
அநுகூல: ஸதாவர்த: பத்₃மீ பத்₃மநிபே₄க்ஷண: ॥ (50)

பத்₃மநாபே₄ரவிந்த₃ாக்ஷ: பத்₃மக₃ர்ப₄: ஸரீர்ப்₄ருத் ।
மஹர்த்₃தி₄ர்ருத்₃தே₄ா வ்ருத்₃த₄த்மா மஹாக்ஷோ க₃ருட்₃த்₄வஜ: ॥ (51)

அதுல: ஸரபே₄ா பீ₄ம: ஸமயஜ்ஞோ ஹவிர்ஹரி: ।
ஸர்வலக்ஷணலக்ஷண்யோ லக்ஷமீவாந்ஸமிதிஞ்ஜய: ॥ (52)

விஷ்ணுரோ ரோஹிதோ மார்கே₃ா ஹேதுர்த₃ாமோத₃ர: ஸஹ: ।
மஹீத₄ரோ மஹாப₄ாகே₃ா வேக₃வாநமிதாஸந: ॥ (53)

உத்₃ப₄வ: க்ஷோப₄ணோ தே₃வ: ஸ்ரீக₃ர்ப₄: பரமேஸ்வர: ।
கரணம் காரணம் கர்தா விகர்தா க₃ஹநோ கு₃ஹ: ॥ (54)

வ்யவஸாயோ வ்யவஸ்த₂ாந: ஸம்ஸ்த₂ாந: ஸ்த₂ாநதே₃ா த்₄ருவ: ।
பரர்த்₃தி₄: பரமஸ்பஷ்டஸ்துஷ்ட: புஷ்ட: ஸுபே₄க்ஷண: ॥ (55)

ராமோ விராமோ விரதோ மார்கே₃ா நேயோ நயோநய: ।
வீர: ஸக்திமதாம் ஸ்ரேஷ்டே₂ா த₄ர்மோ த₄ர்மவிதுத்தம: ॥ (56)

வைகுண்ட₂: புருஷ: ப்ராண: ப்ராணத₃: ப்ரணவ: ப்ருது₂: ।
ஹிரண்யக₃ர்ப₄: ஸத்ருக்₄நோ வ்யாப்தோ வாயுரதே₄க்ஷஜ: ॥ (57)

ருது: ஸுத₃ர்ஸந: கால: பரமேஷ்டி₂ பரிக்₃ரஹ: ।
உக்₃ர: ஸம்வத்ஸரோ த₃க்ஷோ விஸ்ராமோ விஸ்வத₃க்ஷிண: ॥ (58)

விஸ்தார: ஸ்த₂ாவரஸ்த₂ாணு: ப்ரமாணம் பீ₃ஜமவ்யயம் ।
அர்தே₂ாநர்தே₂ா மஹாகோஸோ மஹாபே₄ாகே₃ா மஹாத₄ந: ॥ (59)

அநிர்விண்ண: ஸ்த₂விஷ்டே₂ாபூ₄ர்மயூபோ மஹாமக₂: ।
நக்ஷத்ரநேமிர்நக்ஷத்ரீ க்ஷம: க்ஷாம: ஸமீஹந: ॥ (60)

யஜ்ஞ இஜ்யோ மஹேஜ்யஸ்ச க்ரது: ஸத்ரம் ஸதாம் க₃தி: ।
ஸர்வத₃ர்ஸீ விமுக்தாத்மா ஸர்வஜ்ஞோ ஜ்ஞாநமுத்தமம் ॥ (61)

ஸுவ்ரத: ஸுமுக₂: ஸௌக்ஷம: ஸுகே₄ஷ: ஸுக₂த₃: ஸுஹ்ருத் ।
மநோஹரோ ஜிதக்ரோதே₄ா வீரப₃ாஹுர்வித₃ாரண: ॥ (62)

ஸ்வாபந: ஸ்வவஸோ வ்யாபீ நைகாத்மா நைககர்மக்ருத் ।
வத்ஸரோ வத்ஸலோ வத்ஸீ ரத்நக₃ர்பே₄ா த₄நேஸ்வர: ॥ (63)

த₄ர்மகு₃ப்த₄ர்மக்ருத்த₄ர்மீ ஸத₃ஸதக்ஷரமக்ஷரம் ।
அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்ஸுர்வித₄ாதா க்ருதலக்ஷண: ॥ (64)

க₃ப₄ஸ்திநேமி: ஸத்த்வஸ்த₂: ஸிம்ஹோ பூ₄தமஹேஸ்வர: ।
ஆதி₃தே₃வோ மஹாதே₃வோ தே₃வேஸோ தே₃வப்₄ருத்₃கு₃ரு: ॥ (65)

உத்தரோ கே₃ாபதிர்கே₃ாப்தா ஜ்ஞாநக₃ம்ய: புராதந: ।
ஸரீரபூ₄தப்₄ருத்₃பே₄ாக்தா கபீந்த₃ரோ பூ₄ரித₃க்ஷிண: ॥ (66)

ஸோமபோ₅ம்ருதப: ஸோம: புருஜித்புருஸத்தம: ।
விநயோ ஜய: ஸத்யஸந்தே₄ா த₃ாஸார்ஹ: ஸாத்வதாம் பதி: ॥ (67)

ஜீவோ விநயிதா ஸாஷீ முகுந்தே₃ாமிதவிக்ரம: ।
அம்பே₄ாநிதி₄ரநந்தாத்மா மஹோத₃தி₄ஸயோந்தக: ॥ (68)

அஜோ மஹார்ஹ: ஸ்வாப₄ாவ்யோ ஜிதாமித்ர: ப்ரமோத₃ந: ।
ஆநந்தே₃ா நந்த₃நோ நந்த₃: ஸத்யத₄ர்மா த்ரிவிக்ரம: ॥ (69)

மஹர்ஷி: கபிலாசார்ய: க்ருதஜ்ஞோ மேதி₃நீபதி: ।
த்ரிபத₃ஸ்த்ரித₃ஸாத்₄யக்ஷோ மஹாஸ்ருங்க₃: க்ருதாந்தக்ருத் ॥ (70)

மஹாவராஹோ கே₃ாவிந்த₃: ஸுஷேண: கநகாங்க₃தீ₃ ।
குஹ்யோ க₃பீ₄ரோ க₃ஹநோ கு₃ப்தஸ்சக்ரக₃த₄ர: ॥ (71)

வேத₄ா: ஸ்வாங்கே₃ாஜித: க்ருஷ்ணோ த்₃ரு₄: ஸங்கர்ஷணோ₅ச்யுத: ।
வருணோ வாருணோ வருக்ஷ: புஷ்கராக்ஷோ மஹாமநா: ॥ (72)

ப₄க₃வாந் ப₄க₃ஹாநந்தீ₃ வநமாலீ ஹலாயுத₄: ।
ஆதி₃த்யோ ஜ்யோதிராதி₃த்ய: ஸஹிஷ்ணுர்க₃திஸத்தம: ॥ (73)

- ஸுத₄ந்வா க₂ண்ட₃பரஸு₃ர்த₃ாருணோ த்₃ரவிணப்ரத₃: ।
தி₃வ:ஸ்ப்ருக்ஸர்வத்₃ருக்₃வ்யாஸோ வாசஸ்பதிரயோநிஜ: ॥ (74)
- த்ரிஸாமா ஸாமக₃: ஸாம நிர்வாணம் பே₄ஷஜம் பி₄ஷக் ।
ஸந்ந்யாஸக்ருச்ச₂ம: ஸாந்தோ நிஷ்ட₂ா ஸாந்தி: பராயணம் ॥ (75)
- ஸுப₄ாங்க₃: ஸாந்தித₃: ஸ்ரஷ்டா குமுத₃: குலலேஸய: ।
கே₃ாஹிதோ கே₃ாபதிர்கே₃ாப்தா வ்ருஷப₄ாசேஷா வ்ருஷப்ரிய: ॥ (76)
- அநிவர்தீ நிவ்ருத்தாத்மா ஸம்சேஷ்ப்தா சேஷமக்ருச்சி₂வ: ।
ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா: ஸ்ரீவாஸ: ஸ்ரீபதி: ஸ்ரீமதாம் வர: ॥ (77)
- ஸ்ரீத₃: ஸ்ரீஸ: ஸ்ரீநிவாஸ: ஸ்ரீநிதி₄: ஸ்ரீவிப₄ாவந: ।
ஸ்ரீத₄ர: ஸ்ரீகர: ஸ்ரீரேய: ஸ்ரீமாந்(ல்)லோகத்ரயாஸ்ரய: ॥ (78)
- ஸ்வக்ஷ: ஸ்வங்க₃: ஸதாநந்தே₃ா நந்தி₃ர்ஜ்யோதிர்க₃ணேஸ்வர: ।
விஜிதாத்மாஸவிதே₄யாத்மா ஸத்கீர்திஸ்சி₂நநஸம்ஸய: ॥ (79)
- உதீர்ண: ஸர்வதஸ்சக்ஷாரநீஸ: ஸாஸ்வதஸ்தி₂ர: ।
பூ₄ஸயோ பூ₄ஷணோ பூ₄திர்விஸோக: ஸோகநாஸந: ॥ (80)
- அர்சிஷ்மாநர்சித: கும்பே₄ா விஸுத்₃த₄ாத்மா விஸோத₄ந: ।
அநிருத்₃தே₄ாப்ரதிரத₂: ப்ரத்யும்நோமிதவிக்ரம: ॥ (81)
- காலநேமிநிஹா வீர: ஸௌரி: ஸூரஜநேஸ்ர: ।
த்ரிலோகாத்மா த்ரிலோகேஸ: கேஸவ: கேஸிஹா ஹரி: ॥ (82)
- காமதே₃வ: காமபால: காமீ காந்த: க்ருதாக₃ம: ।
அநிர்தே₃ஸ்யவபுர்விஷ்ணுர்வீரோநந்தோ த₄நஞ்ஜய: ॥ (83)
- ப்ரஹ்மண்யோ ப்ரஹ்மக்ருத்₃ப்ரஹ்மா ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மவிவர்த₄ந: ।
ப்ரஹ்மவித்₃ப்ரஹ்மணோ ப்ரஹ்மீ ப்ரஹ்மஜ்ஞோ ப்ரஹ்மணப்ரிய: ॥ (84)
- மஹாக்ரமோ மஹாகர்மா மஹாதேஜா மஹோரக₃: ।
மஹாக்ரதுர்மஹாயஜ்வா மஹாயஜ்ஞோ மஹாஹவி: ॥ (85)
- ஸ்தவ்ய: ஸ்தவப்ரிய: ஸ்தோத்ரம் ஸ்துதி: ஸ்தோதா ரணப்ரிய: ।
பூர்ண: பூரயிதா புண்ய: புண்யகீர்திரநாமய: ॥ (86)
- மநோஜுவஸ்தீர்த₂கரோ வஸுரேதா வஸுப்ரத₃: ।
வஸுப்ரதே₃ா வாஸுதே₃வோ வஸுர்வஸுமநா ஹவி: ॥ (87)
- ஸத்யக₃தி: ஸத்க்ருதி: ஸத்தா ஸத்யபூ₄தி: ஸத்பராயண: ।
ஸூரஸேநோ யதுஸ்ரேஷ்ட₂: ஸந்நிவாஸ: ஸுயாமுந: ॥ (88)

பூ₄தாவாஸோ வாஸுதே₃வ: ஸர்வாஸுநிலயோநல: ।
த₃ர்பஹா த₃ர்பதே₃ா த₃ருப்தோ து₃ர்த₄ரோத₂ாபராஜித: ॥ (89)

விஸ்வமூர்திர்மஹாமூர்திர்தீ₃ப்தமூர்திரமூர்திமாந் ।
அநேகமூர்திரவ்யக்த: ஸதமூர்தி: ஸதாநந: ॥ (90)

ஏகோ நைக: ஸவ: க: கிம் யத்தத்பத₃மநுத்தமம் ।
லோகப₃ந்து₄ர்லோகநாதே₂ா மாத₄வோ ப₄க்தவத்ஸல: ॥ (91)

ஸுவர்ணவர்ணோ ஹேமாங்கே₃ா வராங்க₃ஸ்சந்த₃நாங்க₃தீ₃ ।
வீரஹா விஷம: ஸூந்யோ க்₄ருதாஸீரசலஸ்சல: ॥ (92)

அமான் மானதே₃ா மாந்யோ லோகஸ்வாமீ த்ரிலோகத்₄ருக்(த்) ।
ஸுமேத₄ா மேத₄ஜோ த₄ந்ய: ஸத்யமேத₄ா த₄ராத₄ர: ॥ (93)

தேஜோவ்ருஷோ த்₃யுதித₄ர: ஸர்வஸஸ்த்ரப்₃ருதாம் வர: ।
ப்ரக்₃ரஹோ நிக்₃ரஹோ வ்யக்₃ரோ நைகஸ்ருங்கே₃ா க₃த₃ாக்₃ரஜ: ॥ (94)

சதுர்மூர்திஸ்சதுர்ப₃ாஹுஸ்சதுர்வ்யூஹஸ்சதுர்க்₃தி: ।
சதுராத்மா சதுர்ப₄ாவஸ்சதுர்வேத₃விதே₃கபாத் ॥ (95)

ஸமாவர்தோநிவ்ருத்தாத்மா து₃ர்ஜயோ து₃ரதிக்ரம: ।
து₃ர்லபே₄ா து₃ர்க்₃மோ து₃ர்கே₃ா து₃ராவாஸோ து₃ராரிஹா ॥ (96)

ஸுப₄ாங்கே₃ா லோகஸாரங்க₃: ஸுதந்துஸ்தந்துவர்த₄ந: ।
இந்த்₃ரகர்மா மஹாகர்மா க்ருதகர்மா க்ருதாக்₃ம: ॥ (97)

உத்₃ப₄வ: ஸுந்த்₃ர: ஸுந்தே₃ா ரத்நநாப₄: ஸுலோசந: ।
அர்கோ வாஜஸந: ஸ்ருங்கீ ஜயந்த: ஸர்வவிஜ்ஜயீ ॥ (98)

ஸுவர்ணபி₃ந்து₃ரக்ஷோப₄ய: ஸர்வவாகீஸ்வரேஸ்வர: ।
மஹாஹ்ரதே₃ா மஹாக்₃ர்தோ மஹாபூ₄தோ மஹாநிதி₄: ॥ (99)

குமுத₃: குந்த்₃ர: குந்த்₃: பர்ஜந்ய: பாவநோநில: ।
அம்ருதாஸோம்ருதவபு: ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வதோமுக₂: ॥ (100)

ஸுலப₄: ஸுவ்ரத: ஸித்₃த₄: ஸத்ருஜிச்ச₂த்ருதாபந: ।
ந்யக்₃ரோதே₄ாது₃ம்ப₃ரோஸ்வத்த₂ஸ்சாணூராந்த்₄ரநிஷித₃ந: ॥ (101)

ஸஹஸ்ரார்சி: ஸப்தஜிஹ்வ: ஸப்தைத₄: ஸப்தவாஹந: ।
அமூர்திரநகே₄யசிந்த்யோ ப₄யக்ருத்₃ப₄யநாஸந: ॥ (102)

அணுர்ப்₃ருஹத்க்ருஸ: ஸ்தூ₂லோ கு₃ணப்₄ருந்நிர்க்₃ணோ மஹாந் ।
அத்₄ருத: ஸ்வத்ருத: ஸ்வாஸ்ய: ப்ராக்₃வம்ஸோ வம்ஸவர்த்₄ந: ॥ (103)

- ப₄ரப்₄ருத்தி₂தோ யோகீ₃ யோகீ₃ஸ: ஸர்வகாமத₃: ।
ஆஸ்ரம: ஸ்ரமண: ஷாம: ஸுபர்ணோ வாயுவாஹந: ॥ (104)
- த₄நு₄ர்த₄ரோ த₄நு₄ர்வேதே₃ த₃ண்டே₃ த₃மயிதா த₃ம: ।
அபராஜித: ஸர்வஸஹோ நியந்தா நியமோ யம: ॥ (105)
- ஸத்த்வவாந்ஸாத்த்விக: ஸத்ய: ஸத்யத₄ர்மபராயண: ।
அபி₄ப்ராய: ப்ரியார்ஹோஸ்ரஹ: ப்ரியக்ருத்ப்ரீதிவர்த₄ந: ॥ (106)
- விஹாயஸக₃திர்ஜ்யோதி: ஸுருசிர்ஹுதப₄க்₃விப₄: ।
ரவிர்விரோசந: ஸூர்ய: ஸவிதா ரவிலோசந: ॥ (107)
- அநந்தோ ஹுதப₄க்₃பே₄க்தா ஸுக₂தே₃ நைகஜோக்₃ரஜ: ।
அநிர்விண்ண: ஸத₃ாமர்ஷீ லோகாதி₄ஷ்ட₂ாநமத்₃ப₄த: ॥ (108)
- ஸநாத்ஸநாதநதம: கபில: கபிரப்யய: ।
ஸ்வஸ்தித₃: ஸ்வஸ்திக்ருத்ஸ்வஸ்தி ஸ்வஸ்திப₄க்ஸ்வஸ்தித₃க்ஷிண: ॥ (109)
- அரௌத்₃ர: குண்ட₃லீ சக்ரீ விக்ரம்யூர்ஜிதஸாஸந: ।
ஸப்₃த₃ாதி₃க₃: ஸப்₃த₃ஸஹ: ஸிஸிர: ஸர்வரீகர: ॥ (110)
- அக்ரூர: பேஸலோ த₃க்ஷோ த₃க்ஷிண: க்ஷமிணாம் வர: ।
வித்₃வத்தமோ வீதப₄ய: புண்யஸ்ரவணகீர்தந: ॥ (111)
- உத்தாரணோ து₃ஷ்க்ருதிஹா புண்யோ து₃:ஸ்வப்நநாஸந: ।
வீரஹா ரக்ஷண: ஸந்தோ ஜீவந: பர்யவஸ்தி₂த: ॥ (112)
- அநந்தரூபோநந்தஸ்ரீர்ஜிதமந்யுர்ப₄யாபஹ: ।
சதுரஸ்ரோ க₃பீ₄ராத்மா விதி₃ஸோ வ்யாதி₃ஸோ தி₃ஸ: ॥ (113)
- அநாதி₃ர்பூ₄ர்பூ₄வோ லக்ஷ்மீ: ஸுவீரோ ருசிராங்கத₃: ।
ஐநநோ ஐநஜந்மாதி₃ர்பீ₄மோ பீ₄மபராக்ரம: ॥ (114)
- ஆத₄ாரநிலயோ த₄ாதா புஷ்பஹாஸ: ப்ரஜாக₃ர: ।
ஊர்த₄வக₃: ஸத்பத₂ாசார: ப்ராணத₃: ப்ரணவ: பண: ॥ (115)
- ப்ரமாணம் ப்ராணநிலய: ப்ராணப்₄ருத்ப்ராணஜீவந: ।
தத்த்வம் தத்த்வவிதே₃காத்மா ஜந்மம்ருத்யுஜராதிக₃: ॥ (116)
- பூ₄ர்பூ₄வ:ஸ்வஸ்தருஸ்தார: ஸவிதா ப்ரபிதாமஹ: ।
யஜ்ஞோ யஜ்ஞபதிர்யஜ்வா யஜ்ஞாங்கே₃ யஜ்ஞவாஹந: ॥ (117)
- யஜ்ஞப்₄ருத்₃யஜ்ஞக்ருத்₃யஜ்ஞீ யஜ்ஞப₄க்₃யஜ்ஞஸாத₄ந: ।
யஜ்ஞாந்தக்ருத்₃யஜ்ஞக்ருத்₃ஹ்யமந்நமந்நாத₃ ஏவ ச ॥ (118)

ஆத்மயோநி: ஸ்வயம்ஜாதோ வைக₂ந: ஸாமக்யாயந: ।
தே₃வகீநந்த₃ந: ஸ்ரஷ்டா க்ஷிதீஸ: பாபநாஸந: ॥ (119)

ஸங்க₂ப₄ருந்நந்த₃கீ சக்ரீ ஸார்ங்க₃த₄ந்வா க₃த₃ாத₄ர: ।
ரத₂ாங்க₃பாணிரக்ஷோப₄ய: ஸர்வப்ரஹ்ரணாயுத₄: ॥ (120)

॥ ஸர்வப்ரஹ்ரணாயுத₄ ஓம் நம இதீ ॥

வநமால் க₃தீ₃ ஸார்ங்கீ₃ ஸங்கீ₂ சக்ரீ ச நந்த₃கீ ।
ஸ்ரீமாந்நாராயணோ விஷ்ணுர்வாஸுதே₃வோபி₄ரக்ஷது ॥
இதீத₃ம் கீர்தநீயஸ்ய கேஸவஸ்ய மஹாத்மந: ।
நாம்நாம் ஸஹஸ்ரம் தி₃வ்யாநாமஸேஷேண ப்ரகீர்திதம் ॥ (121)

ய இத₃ம் ஸ்ருணுயாந்நித்யம் யஸ்சாபி பரிகீர்தயேத் ।
நாஸுப₄ம் ப்ராப்நுயாத்கிஞ்சித்ஸோ₅முத்ரேஹ ச மாநவ: ॥ (122)

வேத₃ாந்தகே₃ா ப்₃ராஹ்மண: ஸ்யாத்ஷத்ரியோ விஜயீ ப₄வேத் ।
வைஸ்யோ த₄நஸம்ருத்₃த₄: ஸ்யாச்சூ₂த்₃ர: ஸுக₂மவாப்நுயாத் ॥ (123)

த₄ர்மார்தீ₂ ப்ராப்நுயாத்₃த₄ர்மமர்த₂ார்தீ₂ சார்த₂மாப்நுயாத் ।
காமாநவாப்நுயாத்காமீ ப்ரஜார்தீ₂ சாப்நுயாத்ப்ரஜாம் ॥ (124)

ப₄க்திமாந் ய: ஸதே₃ாத்த₂ாய ஸுசிஸ்தத்₃க₃தமாநஸ: ।
ஸஹஸ்ரம் வாஸுதே₃வஸ்ய நாம்நாமேதத்ப்ரகீர்தயேத் ॥ (125)

யஸ: ப்ராப்நோதி விபுலம் யாதிப்ராத₄ந்யமேவ ச ।
அசலாம் ஸ்ரியமாப்நோதி ஸ்ரேய: ப்ராப்நோத்யநுத்தமம் ॥ (126)

ந ப₄யம் க்வசித₃ாப்நோதி வீர்யம் தேஜஸ்ச விந்த₃தி ।
ப₄வத்யரோகே₃ா த்₃யுதிமாந்ப₃லருபகு₃ணாந்வித: ॥ (127)

ரோக₃ார்தோ முச்யதே ரோக₃ாத்₃புத்₃தே₄ா முச்யேத ப₃ந்த₄நாத் ।
ப₄யாந்முச்யேத பீ₄தஸ்து முச்யேதாபந்ந ஆபத₃: ॥ (128)

து₃ர்க்₃ாண்யதிதரத்யாஸு புருஷ: புருஷோத்தமம் ।
ஸ்துவந்நாமஸஹஸ்ரேண நித்யம் ப₄க்திஸமந்வித: ॥ (129)

வாஸுதே₃வாஸ்ரயோ மர்த்யோ வாஸுதே₃வபராயண: ।
ஸர்வபாபவிஸுத்₃த₄ாத்மா யாதி ப்₃ராஹ்ம ஸநாதநம் ॥ (130)

ந வாஸுதே₃வப₄க்தாநாமஸுப₄ம் வித்யதே க்வசித் ।
ஜந்மம்ருத்யுஜராவ்யாதி₄ப₄யம் நைவோபஜாயதே ॥ (131)

இமம் ஸ்தவமதீ₄யாந: ஸ்ரத்₃த₄ப₄க்திஸமந்வித: ।
யுஜ்யேதாத்மஸுக₂க்ஷாந்திஸ்ரீத்₄ருதிஸ்ம்ருதிகீர்திபி₄: ॥ (132)

ந க்ரோதே₄ ந ச மாத்ஸர்யம் ந லோபே₄ நாஸுப₄ மதி: ।
ப₄வந்தி க்ருதபுண்யாநாம் ப₄க்தாநாம் புருஷோத்தமே ॥ (133)

த்யெள: ஸசந்த்ராரகநக்ஷத்ரா க₂ம் தி₃ஸோ பூ₄ர்மஹோத₃தி₄: ।
வாஸுதே₃வஸ்ய வீர்யேண வித்₄ருதாநி மஹாத்மந: ॥ (134)

ஸஸுராஸுரக₃ந்த₄ர்வம் ஸயக்ஷோரக₃ராக்ஷஸம் ।
ஜக₃த்வஸே வர்ததேத₃ம் க்ருஷ்ணஸ்ய ஸசராசரம் ॥ (135)

இந்த்₃ரியாணி மநோ பு₃த்₃தி₄: ஸத்த்வம் தேஜோ ப₃லம் த்₄ருதி: ।
வாஸுதே₃வாத்மகாந்யாஹு: க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஏவ ச ॥ (136)

ஸர்வாகுமாநாமாசார: ப்ரத₂மம் பரிகல்பதே ।
ஆசாரப்ரப₄வோ த₄ர்மோ த₄ர்மஸ்ய ப்ரப₄ரஸ்யுத: ॥ (137)

ருஷய: பிதரோ தே₃வா மஹாபூ₄தாநி த₄ாதவ: ।
ஜங்குமாஜங்குமம் சேத₃ம் ஜக₃ந்நாராயணோத்₃ப₄வம் ॥ (138)

யோகே₃ ஜ்ஞாநம் தத₂ா ஸாங்க்₂யம் வித்₃யா: ஸிஸ்பாதி₃ கர்ம ச ।
வேத₃ா: ஸாஸ்த்ராணி விஜ்ஞாநமேதத்ஸர்வம் ஜநார்த்₃நாத் ॥ (139)

ஏகோ விஷ்ணுர்மஹத்₃பூ₃தம் ப்ருத₂க்₃பூ₄தாந்யநேகஸ: ।
த்ரீந்(ல்)லோகாந்வ்யாப்ய பூ₄தாத்மா பு₄ங்க்தே விஸ்வபு₄க்₃வ்யய: ॥ (140)

இமம் ஸ்தவம் ப₄க்₃வதோ விஷ்ணோர்வ்யாஸேந கீர்திதம் ।
படே₂த்₃ய இச்சே₂த்புருஷ: ஸ்ரேய: ப்ராப்தும் ஸுக₂ாநி ச ॥ (141)

விஸ்வேஸ்வரமஜம் தே₃வம் ஜக₃த: ப்ரபு₄மவ்யயம் ।
ப₄ஜந்தி யே புஷ்கராக்ஷம் ந தே யாந்தி பராப₄வம் ॥ (142)

॥ ந தே யாந்தி பராப₄வம் ஓம் நம இதீ ॥

அர்ஜுந உவாச

பத்₃மபத்ரவிஸாலாக்ஷ பத்₃மநாப₄ ஸுரோத்தம ।
ப₄க்தாநாமநுரக்தாநாம் த்ராதா ப₄வ ஜநார்த்₃ந ॥ (1)

ஸ்ரீப₄க்₃வாநுவாச

யோ மாம் நாமஸஹஸ்ரேண ஸ்தோதுமிச்ச₂தி பாண்ட₃வ ।
ஸோஹமேகேந ஸ்லோகேந ஸ்துத ஏவ ந ஸம்ஸய: ॥ (2)

॥ ஸ்துத ஏவ ந ஸம்ஸய ஓம் நம இதீ ॥

வ்யாஸ உவாச

வாஸநாத்₃வாஸுதே₃வஸ்ய வாஸிதம் ப₄வநத்ரயம் ।
ஸர்வபூ₄தநிவாஸோஸி வாஸுதே₃வ நமோஸ்து தே ॥ (3)

॥ ஸ்ரீவாஸுதே₃வ நமோஸ்து த ஓம் நம இதீ ॥

பார்வத்யுவாச

கேநோபாயேந லகு₄நா விஷ்ணோர்நாமஸஹஸ்ரகம் ।
பட்₂யதே பண்டி₃தைர்நித்யம் ஸ்ரோதுமிச்ச₂ாம்யஹம் ப்ரபே₄ ॥ (4)

ஈஸ்வர உவாச

ஸ்ரீராம ராம ராமேதி ரமே ராமே மநோரமே ।
ஸஹஸ்ரநாமதத்துல்யம் ராமநாம வராநநே ॥ (5)

॥ ராமநாம வராநந ஓம் நம இதி ॥

ப்ரஹ்மோவாச

நமோஸ்த்வநந்தாய ஸஹஸ்ரமூர்தயே
ஸஹஸ்ரபாத்₃ாஷிஸிரோருப₃ாஹவே ।
ஸஹஸ்ரநாம்நே புருஷாய ஸாஸ்வதே
ஸஹஸ்ரகோடயுகு₃த₄ாரிணே நம: ॥ (6)

॥ ஸஹஸ்ரகோடயுகு₃த₄ாரிண ஓம் நம இதி ॥

ஸஞ்ஜய உவாச

யத்ர யோகே₃ஸ்வர: க்ருஷ்ணோ யத்ர பார்தே₂ா த₄நுர்த₄ர: ।
தத்ர ஸ்ரீர்விஜயோ பூ₄திர்த்₄ருவா நீதிர்மதிர்மம ॥ (7)

ஸ்ரீப₄க₃வாநுவாச

அநந்யாஸ்சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜநா: பர்யுபாஸதே ।
தேஷாம் நித்யாபி₄யுக்தாநாம் யோக₃க்ஷேமம் வஹாம்யஹம் ॥ (8)

பரித்ராணாய ஸாத்₄ாநாம் விநாஸாய ச து₃ஷ்க்ருதாம் ।
த₄ர்மஸம்ஸ்த₂ாபநார்த₂ாய ஸம்ப₄வாமி யுகே₃ யுகே₃ ॥ (9)

ஆர்தா விஷ்ணுணா: ஸிதி₂லாஸ்ச பீ₄தா:

கே₄ரேஷு ச வ்யாதி₄ஷு வர்தமாநா: ।

ஸங்கீர்த்ய நாராயணஸப்த₃மாத்த்ரம்

விமுக்தது₃:க₂ா: ஸுகி₂நோ ப₄வந்து ॥ (10)

காயேந வாசா மநஸேந்த்₃ரியைர்வா—

பு₃த்₃த₄யாஸ்த்மநா வா ப்ரக்ருதே: ஸ்வப₄ாவாத் ।

கரோமி யத்யத் ஸகலம் பரஸ்மை

நாராயணாயேதி ஸமர்பயாமி ॥ (11)

இதி ஸ்ரீமஹாப₄ரதே ஸதஸாஹஸ்ரீகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம்
வையாஸிக்யாமாநஸாஸநிகபர்வணி ஸ்ரீபீ₄ஷ்மயுதி₄ஷ்டி₂ரஸம்வாதே₃
ஸ்ரீவீஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம் ॥

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ ராம ஜயம்

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண பாராயணத்தைத் தொடங்குவதற்குமுன்,
இராமாயண புத்தகத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய பூஜை முறை

முதலில், ஆசமநம்.

பின், கணபதி தியானம் :-

ஓம் ஸுக்லாம்புரத₄ரம் விஷ்ணும் ஸஸிவர்ணம் சதுர்புஜம் ।
ப்ரஸந்ந வத₃நம் த₄யாயேத் ஸர்வ விக்₄நோபஸாந்தயே ॥

அடுத்ததாக, பிராணாயாமம்.

சங்கல்பம் :- மமோபாத்த ஸமஸ்த து₃ரிதக்ஷயத்வாரா, ஸ்ரீபரமேஸ்வர ப்ரீத்யர்த்த₂ம்
(அல்லது, அவரவர் மரபு வழிப்படி சொல்லிக் கொள்ளலாம்.) ஸ்ரீஸீதாலக்ஷ்மண ப₄ரத
ஸத்ருக்₄ந ஹநுமத்ஸமேத ஸ்ரீராமசந்த்₃ர ப்ரஸாத₃ ஸித்த₄யர்த்த₂ம் ஸ்ரீராமசந்த்₃ர ப்ரஸாதேந
த₄ர்மார்த காம மோக்ஷஸித்த₄யர்த்த₂ம் (விருப்பமான வேறு விருப்பங்களையும் இங்கே
சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.) ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண பாராயணம் கரிஷ்யே । ஸ்ரீராமசந்த்₃ர
பூஜாம் ச கரிஷ்யே ।

பின், இராமாயண புத்தகத்திற்கு, உபசார பூஜைகள் :-

அஸ்மிந் புஸ்தகே ஸ்ரீராமசந்த்₃ரம் த₄யாயாமி; ஆவாஹயாமி; ஆஸநம் ஸமர்ப்பயாமி;
பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி; அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி; ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி; மது₄பர்கம்
ஸமர்ப்பயாமி; வஸ்த்ர-உபவீத-ஆபரணார்த்த₂ம் அக்ஷதாந் ஸமர்ப்பயாமி; கந்தாந் த₄ரயாமி;
க₄ந்தோபரி அக்ஷதாந் ஸமர்ப்பயாமி । (பின், அர்ச்சனை)

ஓம் கேஸவாய நம:

ஓம் நாராயணாய நம:

ஓம் மாதவாய நம:

ஓம் க்ஷோவிந்தாய நம:

ஓம் விஷ்ணவே நம:

ஓம் மது₄ஸூதிநாய நம:

ஓம் த்ரிவிக்ரமாய நம:

ஓம் வாமநாய நம:

ஓம் ஸ்ரீத₄ராய நம:

ஓம் ஹ்ருஷீகேஸாய நம:

ஓம் பத்₃மநாப₄ாய நம:

ஓம் த்ராமோத₃ராய நம:

ஓம் ஸ்ரீராமாய நம:

ஓம் ராமபத்₃ராய நம:

ஓம் ஸ்ரீ ராமசந்த்₃ராய நம:

ஓம் ஸ்ரீ ஸீதாயா: பதயே நம:

(பின், தூப-தீப-நைவேத்யம்-கற்பூரநீராஜனம்-மந்த்ரபுஷ்பம்.)

ஸ்ரீராமசந்த்₃ராய நம: ஸமஸ்த ராஜோபசாராந் ஸமர்ப்பயாமி; அநந்தகோடி ப்ரதக்ஷிண
நமஸ்காராந் ஸமர்ப்பயாமி.

பின்னர், பக்தியுடன் அந்தப் புத்தகத்தை எடுத்து ஒரு பீடத்தில் வைத்துக் கொண்டு
பாராயணம் செய்யவும்.

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணஸ்ய அங்கந்யாஸாதி மந்த்ரா:

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம், மகாமந்திரம் ஆனதால், அங்கந்யாஸ-கரந்யாஸ-த்யான சுலோக-பஞ்சோபசாரங்களுடன் பாராயணம் செய்வது மிகவும் உசிதமானது. அந்த முறை, பின்வருமாறு:-

அஸ்ய ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண மஹாமந்த்ரஸ்ய நாரதே₃ா ப₄கவாந் ருஷி: । அநுஷ்டுப் ச₂ந்த: । ஸ்ரீ ஸீதா லக்ஷ்மண ப₄ரத ஸத்ருக்₄ந ஹநுமத் ஸமேத ஸ்ரீ ராமசந்த்₃ரோ தே₃வதா ।

ஓம் பீ₃ஜம்

த₄ர்மாத்மா ஸத்யஸந்த₄ஸ்ச ராமோ த₃ாஸரதி₂ர் யதி₃ - இதி ஸக்தி: ।
பௌருஷே ச அப்ரதித்₃வந்த்₃வ: ஸரைநம் ஜஹி ராவணிம் - இதி கீலகம் ।
ஸ்ரீஸீதாராம ப்ரஸாத₃ ஸித்₃த்₄யர்த்₂தே ஜபே விநியோக₃: ॥

கர ந்யாஸம்

த₄ர்மாத்மா - அங்குஷ்டாப்யாம் நம:
ஸத்யஸந்த₄ஸ்ச - தர்ஜநீப்யாம் நம:
ராம: - மத்யமாப்யாம் நம:
த₃ாஸரதி₂ர்யதி₃ - அநாமிகாப்யாம் நம:
பௌருஷே ச அப்ரதித்₃வந்த்₃வ: - கநிஷ்டிகாப்யாம் நம:
ஸரைநம் ஜஹி ராவணிம் - கரதல கரப்ருஷ்டாப்யாம் நம:

அங்க ந்யாஸம்

த₄ர்மாத்மா - ஹ்ருதயாய நம:
ஸத்ய ஸந்த₄ஸ்ச - ஸிரஸே ஸ்வாஹா
ராம: - ஸிகாயை வஷட்
த₃ாஸரதி₂ர்யதி₃ - கவசாய ஹும்
பௌருஷேசாப்ரதித்₃வந்த்₃வ: - நேத்ர த்ரயாய வெளஷட்
ஸரைநம் ஜஹி ராவணிம் - அஸ்த்ராய ப₂ட்
பூர்புவஸ்ஸுவரோம் - இதி, தி₃க்₃புந்த₄: ॥

த்₄யாநம்

ஸஹஸ்ராதி₃த்ய ஸங்காஸம் ஸர்வஸத்ரு நிபுர்ஹணம் ।
ராமஸக்திமயம் த்₄யாயேத் அமோக₄ம் ராமஸாயகம் ॥

(ஐந்து வகை உபசாரங்கள்)

லம் - ப்ருதி₂வ்யாத்மநே க்₃ந்த₄ம் ஸமர்ப்பயாமி
ஹம் - ஆகாஸாத்மநே புஷ்பை: பூஜயாமி

- யம் - வாய்வாத்மநே தூபம் ஆக்ராபயாமி
 ரம் - அக்ந்யாத்மநே தீபம் தர்ஸயாமி
 வம் - அம்ருதாத்மநே அம்ருதம் மஹாநைவேத்யம் நிவேத்யாமி
 ஸம் - ஸர்வாத்மநே ஸமஸ்தோபசாராந் ஸமர்ப்பயாமி ॥

(அடுத்ததாக, மூலமந்திர ஜபம்)

தர்மாத்மா ஸத்யஸந்தர்ஸ ராமோ த்ராஸரதிர்யதி₃ ।
 பெளருஷே ச அப்ரதித்வந்த்வ: ஸரைநம் ஜஹி ராவணிம் ॥

(முடிந்த எண்ணிக்கை ஜபம்)

பின்னர், ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே ।
 அப்யம் ஸர்வபூதேப்யோ த்யூத்யேதத் வ்ரதம் மம ॥

(பத்து முறையாவது சொல்லவும்)

பூர்பூவஸ்ஸுவரோம் - இதி திக்விமோக்ய:

தொடர்ந்து, ப்ராணாயாமம், அங்க ந்யாஸம், த்யான ஸ்லோகம், பஞ்சோபசாரம்.

புத்தகத்தைத் தொட்டு, கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்டு, ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயண ஆரம்ப
 சுலோகங்களைக் கூறிவிட்டு, பாராயணத்தைத் தொடங்கவும்.

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

தேவநாகரி எழுத்துக்கள்

வடமொழிச் சொற்களைப் பிழையின்றி உச்சரிக்க உதவியாக, ஆங்கில எழுத்துக்களின் துணைகொண்டு 2, 3, 4 என்னும் குறியீடுகளுடன் வடமொழி எழுத்துக்களுக்கு நிகரான தமிழ் ஒலி வடிவங்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

[ka] க க [kha] ஖ க₂ [ga] ग க₃ [gha] घ க₄

[ca] च ச [cha] छ ச₂ [ja] ज ஜ [jha] झ ஐ

[ta] ट ட [tha] ठ ட₂ [da] ड ட₃ [dha] ढ ட₄

[ta] त த [tha] थ த₂ [da] द த₃ [dha] ध த₄

[pa] प ப [pha] फ ப₂ [ba] ब ப₃ [bha] भ ப₄

[sha] श ஸ [sha] ष ஷ [sa] स ஸ

[gna] ण ஞ/க்ஞ [ksha] क्ष க்ஷ [ri] ऋ ரு

‘ஸ’ என்னும் எழுத்து பிசு, கசு என்னும் சொற்களில் வரும் ‘ச’வைப் போல் ஒலிக்கும்.

‘ரு’ என்னும் எழுத்து எருது, விருது என்னும் சொற்களில் வரும் ‘ரு’வைப் போல் ஒலிக்கும்.

சமஸ்கிருத சுலோகங்களில் சில இடங்களில் ‘s’ அல்லது ‘ss’ என்னும் குறியீடுகளைக் காணலாம். இதற்கு ‘அவக்ஸரஹம்’ என்று பெயர். இந்த இடங்களில் முறையே ‘அ’, ‘ஆ’ என்னும் எழுத்துக்கள் தொக்கி நிற்கின்றன என்பது பொருள்.

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

பொருளடக்கம்

பொருள்

பக்கம்

பதிப்பாளர் உரை	iii
புனர்வஸு பாராயண க்ரம:	vii
ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம்	xv
இராமாயண புத்தகத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய பூஜை முறை	xxviii
தேவநாகரி எழுத்துக்கள்	xxx
பொருளடக்கம்	xxxii

இராமாயண மாஹாத்ம்யம்

அத்தியாயம்

1.	கலியுகத்தில் மக்களின் தாழ்நிலை; இராமாயணத்தைப் படிப்பதால் ஏற்படும் பலன்கள்; இராமாயணத்தைக் கேட்பதற்கு உகந்த காலம்	3
2.	நாரத-சனத்குமாரர் உரையாடல்; சோமதத்தன் சாபம் நீங்குதல்	9
3.	மாக மாதத்தில் இராமாயணத்தைக் கேட்பதன் பலன்; மன்னன் சுமதி-சத்தியவதியின் முற்பிறவி வரலாறு	21
4.	சைத்ர மாதத்தில் இராமாயணத்தைக் கேட்பதால் ஏற்படும் பலன்; கலிகன்-உத்தங்கன் வரலாறுகள்	29
5.	இராமாயணத்தை ஒன்பது நாட்கள் கேட்கும் விதிமுறை; மகிமை மற்றும் பலன்களின் விவரம்	35

பாலகாண்டம்

ஸர்க்கம்

1.	நாரதர் கூறியது	47
2.	பிரும்மா வருகை	61
3.	இராமகாவியம் பற்றிய சிறு குறிப்பு	67
4.	இராமாயணம் தோன்றியது	71
5.	அயோத்தி வர்ணனை	77
6.	அரசு மாட்சிமை விளக்கம்	81
7.	அமைச்சர்கள் பற்றிய விவரங்கள்	85
8.	சுமந்திரர் கூறியது	89
9.	ரிஷ்யசிருங்கர் வரலாறு	93
10.	ரிஷ்யசிருங்கரை அங்கதேசத்திற்கு அழைத்து வருதல்	95

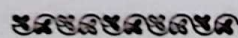

(xxxiii)

ஸர்க்கம்	பொருள்	பக்கம்
11.	ரிஷ்யசிருங்கர் அயோத்திக்கு வருகை	99
12.	அசுவமேத ஏற்பாடுகள்	105
13.	யாகசாலை பிரவேசம்	107
14.	அசுவமேத யாக நிகழ்வு	113
15.	இராவணனை அழிப்பது எப்படி?	121
16.	பாயசம் வந்தது!	125
17.	கரடி-வானரர்கள் உற்பத்தி	131
18.	பூரீராமாவதாரம்	135
19.	விசுவாமித்திரர் கூறியது	143
20.	தசரதர் கூறியது	147
21.	வசிஷ்டர் கூறியது	151
22.	மந்திர உபதேசம்	155
23.	காமாசிரம வாழ்க்கை	159
24.	தாடகாவனத்தை அடைதல்	161
25.	தாடகை வரலாறு	165
26.	தாடகை வதம்	169
27.	அஸ்திரங்களை ஒப்படைத்தல்	173
28.	செலுத்திய அஸ்திரங்களைத் திரும்ப அழைப்பது எப்படி?	177
29.	சித்தாசிரமம் என்ற புண்ணிய பூமி	181
30.	வேள்வி காத்தல்	185
31.	மிதிலையை நோக்கி புறப்பாடு	189
32.	குசநாபன்-கன்னிகைகள் வரலாறு	193
33.	பிரும்மதத்தரின் விவாகம்	197
34.	விசுவாமித்திரர் வம்ச வரலாறு	201
35.	உமையும், கங்கையும்	203
36.	உமாதேவியின் வரலாறு	207
37.	கந்தன் பிறப்பு	211
38.	சுகரன் வரலாறு	215
39.	பூமியைத் தோண்டினார்கள்!	219
40.	கபிலரைக் காண்பது	223
41.	அசுவமேதம் நிறைவடைதல்	227
42.	பகீரதனுக்கு வரம் அளித்தல்	231
43.	கங்கை பூமிக்கு வந்தாள்!	235
44.	சுகர குமாரர்கள் நற்கதி அடைதல்	239

ஸர்க்கம்	பொருள்	பக்கம்
45.	அமிழ்தம் தோன்றுதல்	243
46.	திதியின் கர்பம் சிதறிப்போனது	247
47.	விசாலா நகரத்திற்குச் செல்லுதல்	251
48.	இந்திரன்-அகலிகைக்கு சாபம்	253
49.	அகலிகை சாபம் நீங்கியது	259
50.	ஜனகருடன் சந்திப்பு	263
51.	விசுவாமித்திரர் வரலாறு	265
52.	வசிஷ்டரின் விருந்தோம்பல்	269
53.	விசுவாமித்திரர் காமதேனுவை யாசித்தல்	273
54.	வீரர்கள் தோற்றம்	277
55.	விசுவாமித்திரர் போர்	281
56.	வசிஷ்டர் வென்றார்	285
57.	திரிசங்குவின் வேள்வி	287
58.	திரிசங்கு சாபம் பெற்றான்!	291
59.	வசிஷ்ட குமாரர்கள் கொடுத்த சாபம்	295
60.	திரிசங்குவின் சுவர்க்கம்	297
61.	சுனச்சேபன் கதை	303
62.	அம்பரீஷன் செய்த யாகம்	307
63.	மேனகை வந்தாள்!	311
64.	ரம்பைக்கு சாபம்	315
65.	விசுவாமித்திரர் பிரும்மரிஷி ஆனார்!	317
66.	சிவதனுஸ்	323
67.	வில் முறிந்தது!	327
68.	தசரதருக்கு அழைப்பு	331
69.	தசரதர்-ஜனகர் சந்திப்பு	333
70.	கன்னிகையைக் கோருவது	337
71.	கன்யாதானம் செய்து கொடுக்கிறேன்!	343
72.	விவாகத்திற்கு முந்தைய மங்களச் சடங்கு	347
73.	தசரத புத்திரர்களின் விவாகம்	349
74.	பரசுராமரை எதிர்கொள்ளல்	355
75.	வைஷ்ணவ வில்லின் மகிமை	359
76.	பரசுராமர் தோற்றார்	363
77.	அயோத்திக்கு வந்தார்கள்	365

ஸர்க்கம்

பொருள்

பக்கம்

அயோத்தியா காண்டம்

1.	இளவரசுப் பட்டம்	371
2.	சபையினர் ஒப்புதல்	379
3.	முடிசூட்டுவிழா முன்னேற்பாடுகள்	385
4.	கௌசல்யை ஆசீர்வாதம்	393
5.	விரதங்கள் மேற்கொள்ளுதல்	399
6.	மக்களின் மகிழ்ச்சி வெள்ளம்	403
7.	மந்தரை வந்தாள்!	407
8.	கைகேயி மனம் மாறினாள்!	413
9.	மந்தரை வசப்பட்டாள், கைகேயி!	419
10.	தசரதரும், கைகேயியும்	427
11.	'வரங்களைத் தாருங்கள்'	433
12.	கைகேயி-தசரதர் விவாதம்	437
13.	தசரதர் புலம்பல்	453
14.	கைகேயியின் பிடிவாதம்	457
15.	சுமந்திரர் இராமனிடம் சென்றார்!	467
16.	இராமன் மாளிகையிலிருந்து புறப்படுதல்	475
17.	புரீராமன் வந்தார்!	481
18.	காட்டிற்குப் போ!	485
19.	இராமன் பிரதிக்கை செய்வது	491
20.	கௌசல்யை கதறல்	497
21.	கௌசல்யை-லட்சுமணனைச் சமாதானம் செய்வது	505
22.	விதியின் வலிமை	517
23.	லட்சுமணன் சீற்றம்	521
24.	கௌசல்யைக்கு ஆறுதல் கூறுவது	527
25.	அன்னையின் அருளாசி	533
26.	சீதா-இராமர் உரையாடல் (சீதைக்கு உபதேசம்)	539
27.	கற்பின் இலக்கணம்	545
28.	காட்டில்தான் எத்தனை துன்பங்கள்!	549
29.	காட்டிற்கு அழைத்துப் போகும்படி மன்றாடுதல்	553
30.	'சரி, காட்டிற்கு வா!'	557
31.	லட்சுமணனை அனுமதிப்பது	563

(xxxvi)

ஸர்க்கம்	பொருள்	பக்கம்
32.	செல்வத்தைத் தானம் செய்தல்	569
33.	நகர மக்களின் கூற்று	575
34.	தசரதருக்குத் தேறுதல் கூறுவது	581
35.	சுமந்திரர் கைகேயியை இடித்துரைத்தல்	589
36.	சித்தார்த்தன் செய்த உபதேசம்	595
37.	மரவுரியும், மாமுனிவர் சீற்றமும்	599
38.	மக்கள் கொதிப்பு	605
39.	காட்டிற்குப் போக விடைபெறுதல்	609
40.	நகரமாந்தர் உடன் சென்றார்கள்	615
41.	நகரத்தின் அவலத் தோற்றம்	623
42.	தசரதர் புலம்பல்	625
43.	கௌசல்யை புலம்பல்	631
44.	சுமித்திரை சமாதானம் கூறுதல்	633
45.	நகர மக்கள் இராமனுடன் சென்றது	639
46.	நகர மக்களை மதி மயக்கியது	645
47.	நகர மக்கள் திரும்பிச் செல்வது	649
48.	மாதர்கள் வருந்துவது	653
49.	மக்கள் துயரம்	657
50.	சூகன் சந்திப்பு	661
51.	சூக-லட்சுமணர் உரையாடல்	667
52.	கங்கையைக் கடந்து சென்றது	671
53.	இராம-லட்சுமணர் விவாதம்	687
54.	பரத்வாஜரின் ஆசிரமம் போனார்கள்!	691
55.	யமுனையைக் கடத்தல்	697
56.	சித்திரகூட வாசம்	703
57.	சுமந்திரர் திரும்பி வருதல்	709
58.	இராமனது செய்தியைக் கூறுவது	713
59.	தசரதர் புலம்பல்	719
60.	கௌசல்யைக்கு சமாதானம் கூறுவது	723
61.	கௌசல்யை நிந்திப்பது	727
62.	கௌசல்யைக்கு ஆறுதல் கூறுவது	731
63.	முனிகுமாரன் கதை	735
64.	தசரதர் சாபம் பெற்ற வரலாறு	743

ஸர்க்கம்	பொருள்	பக்கம்
65.	அந்தப்புர மாதர் கதறல்	753
66.	எண்ணெய்த் தொட்டியில் வைப்பது	757
67.	அரசன் இல்லாவிட்டால் ஏற்படும் கேடுகள்	763
68.	தூதர்களை அனுப்புவது	767
69.	பரதன் தீக்கனவு கண்டான்	771
70.	பரதன் புறப்பாடு	775
71.	அயோத்தியை அடைதல்	779
72.	பரதன் கதறி அழுவது	785
73.	கைகேயியை நிந்தித்தான்	793
74.	பரதன், கைகேயியை நிந்தித்தல்	797
75.	பரதன் சபதம் செய்தல்	803
76.	தசரதரின் ஈமச் சடங்குகள்	813
77.	பரத-சத்ருக்னர் புலம்பல்	817
78.	கூனிக்குத் தண்டனை	821
79.	அமைச்சர் வேண்டுகோளை நிராகரித்தல்	825
80.	சாலை அமைத்தல்	827
81.	பரதன் அவைக்கு வருதல்	831
82.	பரதன் புறப்பட்டுச் செல்லுதல்	833
83.	பரதன் காட்டிற்குப் புறப்படுதல்	837
84.	குகன் வருகை	841
85.	குகனுடன் சந்திப்பு	845
86.	குகன் (லட்சுமணன் பற்றிக்) கூறுதல்	849
87.	இராமன் எங்கே படுத்தார்?	853
88.	படுக்கையைப் பார்த்து வருந்துதல்	855
89.	கங்கையைக் கடத்தல்	861
90.	பரத்வாஜரின் ஆசிரமத்தில் தங்கியது	863
91.	பரத்வாஜர் அளித்த விருந்துபசாரம்	867
92.	பரத்வாஜரிடம் விடைபெறுதல்	879
93.	சித்திரகூடம் நோக்கிப் பயணம்	885
94.	சித்திரகூடத்தின் அழகு	889
95.	மந்தாகினி அழகு வர்ணனை	893
96.	இலக்குவன் சீற்றம்	895
97.	இராமன் பரதனைப் புகழ்தல்	899

ஸர்க்கம்	பொருள்	பக்கம்
98.	இராமனைத் தேடுதல்	905
99.	இராமனைச் சந்தித்தல்	907
100.	இராமன் கேள்விகள் கேட்பது	913
101.	தந்தையின் மரணச் செய்தியைக் கேட்பது	927
102.	நீர்க்கடன் இயற்றல்	929
103.	தாய்மார்களைத் தரிசித்தல்	935
104.	இராம-பரதனிடையே உரையாடல்	941
105.	இராமன் தருமத்தைக் கூறுவது	945
106.	பரதன் வேண்டுகோள்	953
107.	இராமன் பதில் கூறுதல்	959
108.	ஜாபாலியின் கூற்று	961
109.	இராமன் சத்தியத்தின் மேன்மையை விளக்குவது	965
110.	இக்ஷ்வாகு பரம்பரையைப் புகழ்தல்	973
111.	பரதனைச் சமாதானப்படுத்துவது	977
112.	பாதுகைகளை அளித்தல்	983
113.	பாதுகைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு திரும்புதல்	987
114.	அயோத்தியில் பிரவேசித்தல்	991
115.	பாதுகா பட்டாபிஷேகம்	995
116.	கரன் தரும் தொல்லைகளைக் கூறுதல்	999
117.	பதிவிரதையின் தருமம்	1003
118.	அணிகலன்களைப் பெறுதல்	1007
119.	தண்டகாரணயத்தில் புகுதல்	1015

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டம் – அயோத்தியா காண்டம்

॥ ஸ்ரீஸீதாராமசந்த்₃ராம்₄யாம் நம: ॥

ஸ்ரீமத்₃ வால்மீகி ராமாயண மாஹாத்ம்யம்

ப்ரத₂மோ₅த்₄யாய:

கலிவ்ருத்தவர்ணநம் கலிகாலே மநுஷ்யாணாம் உத்₃த₄ரோபாய:

ராமாயணஸ்ய பாட₂: ஸ்ரவணம் ச ராமாயணமஹிமா தத்

ஸ்ரவணாய உத்தமகாலாதே₃ர்வர்ணநம் ச

ஸ்ரீராம: ஸரணம் ஸமஸ்த ஜகதாம் ராமம் விநா கா க₃தீ
 ராமேண ப்ரதிஹந்யதே கலிமலம் ராமாய கார்யம் நம: ।
 ராமாத் த்ரஸ்யதி காலபீ₄மபு₄ஜகே₃ ராமஸ்ய ஸர்வம் வஸே
 ராமே ப₄க்திரக₂ண்டி₃தா ப₄வது மே ராம த்வமேவாஸ்ரய: ॥ (1)

சித்ரகூடாலயம் ராமமிந்தி₃ராநந்த₃ மந்தி₃ரம் ।
 வந்தே₃ ச பரமாநந்த₃ம் ப₄க்தாநாமப₄யப்ரத₃ம் ॥ (2)

ப்ரஹ்ம விஷ்ணு மஹேஸாத்த₃யா யஸ்யாம்ஸா லோகஸாத₄கா: ।
 நமாமி தே₃வம் சித்₃ரூபம் விஸுத்த₄ம் பரமம் ப₄ஜே ॥ (3)

ருஷ்ய ஊச:
 ப₄க₃வந் ஸர்வமாக்₂யாதம் யத் ப்ருஷ்டம் விது₃ஷா த்வயா ।
 ஸம்ஸார பாஸ ப₃த்₃த₄நாம் து₃:க₂நி ஸுப₃ஹு₁நி ச ॥ (4)

ஏதத் ஸம்ஸார பாஸஸ்ய சே₂த₃க: கதம: ஸ்ம்ருத: ।
 கலௌ வேதே₃க்த மார்க₃யாஸ்ச நஸ்யந்தீதி த்வயோதி₃தா: ॥ (5)

அத₄ர்ம நிரதாநாம் ச யாதநாஸ்ச ப்ரகீர்திதா: ।
 கோரே கலியுகே₃ ப்ராப்தே வேத₃மார்க₃ ப₃ஹிஷ்க்ருதே ॥ (6)

பாஷண்ட₃த்வம் ப்ரஸித்₃த₄ம் வை ஸர்வைஸ்ச பரிகீர்திதம் ।
 காமார்த்தா ஹ்ரஸ்வதே₃ஹாஸ்ச லுப்த₄ அந்யோந்ய தத்பரா: ॥ (7)

கலௌ ஸர்வே ப₄விஷ்யந்தி ஸ்வல்பாயுர்ப₃ஹுபுத்ரகா: ।
 ஸ்த்ரிய: ஸ்வபோஷணபரா வேஸ்யாசரண தத்பரா: ॥ (8)

பதிவாக்யமநாத்₃ருத்ய ஸத₃ந்யக்₃ருஹ தத்பரா: ।
 து₃:ஸீலேஷு கரிஷ்யந்தி புருஷேஷு ஸத₃ா ஸ்ப்ருஹாம் ॥ (9)

“ ஸ்ரீஹரி: ”

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண மாஹாத்ம்யம்

(வால்மீகி ராமாயணத்தின் சிறப்பு)

(ஸ்ரீஸ்கந்தபுராணம் உத்தரகண்டத்தில் நாரதர்-சனத்குமாரரிடையே
நடந்த உரையாடல் என்ற பகுதியில் உள்ளது.)

அத்தியாயம் : ஒன்று

கலியுகத்தில் மக்களின் தாழ்நிலை; இராமாயணத்தைப் படிப்பதால் ஏற்படும்
பலன்கள்; இராமாயணத்தைக் கேட்பதற்கு உகந்த காலம்

அனைத்துலகங்களுக்கும் புகலிடம், இராமன்; இராமனைத் தவிர வேறு யார் நமக்கு அடைக்கலம் கொடுக்கமுடியும்? கலி என்கிற யுகதோஷத்தினால் ஏற்படும் மாசுகள் (பாவங்கள்) இராமனால் அழிக்கப்படுகின்றன; இராமனுக்கு நமஸ்காரம் செய்வது நமது கடமை; காலன் என்னும் பயங்கரமான சர்ப்பம், இராமனால் (இராம நாம சப்தத்தைக் கேட்டாலே) நடுங்குகிறது; உலகம் முழுவதும் இராமனுடைய பிடியில் இருக்கிறது; இராமனிடம் குறைவுபடாத பக்தி எனக்கு உண்டாவதாகுக. இராமா! தாங்கள்தான் எனக்கு ஆதாரம். தங்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம். (1)

சித்திரகூடத்தில் வசிப்பவர்; திருமகள் வடிவினளாகிய சீதாப்பிராட்டியின் ஆனந்தத்திற்கு இருப்பிடம்; அடியார்களுக்கு அபயம் அளிப்பவர். இப்படிப்பட்ட பரமானந்தமூர்த்தியான ஸ்ரீராமனை வணங்குகிறேன். (2)

உலகங்களைப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் தொழில்களைச் செய்யும் பிரும்மா, விஷ்ணு, மகேசன் ஆகியவர்கள், எந்தப் பரம்பொருளின் கூறுகளோ, அந்த மிகத் தூய்மையான, சச்சிதானந்தமயமான, பரமாத்மப் பரம்பொருளை (இராமனை) வணங்கித் துதிக்கிறேன். (3)

முனிவர்கள் கேட்கிறார்கள்— மாமுனிவரே! (ஸூத மாமுனியே!) பேரறிவாளரான தாங்கள், எங்களால் கேட்கப்பட்ட எல்லாவற்றையும் முற்றிலுமாகக் கூறிவிட்டீர்கள். (ஆனால், இன்னும் ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது.) உலக வாழ்க்கையாகிய வலையில் மாட்டிக் கொண்டவர்களுக்கு துன்பங்கள் ஏராளமாக ஏற்படுகின்றன. (4)

கலியில், வேதநெறிப்படியான ஆசார-அனுஷ்டானங்கள் அழிந்து போய்விடுகின்றன என்று தாங்கள் சொன்னீர்கள். (அதாவது, தேவதைகளின் அருளைப் பெறுவதற்கான சடங்குகள் நின்று போய்விடும். அப்படியானால்,) சம்சாரமாகிற முடிச்சை வெட்டித் தள்ளுபவராக யார் நினைக்கப்படுகிறார்? (5)

கொடுமையான கலியுகம் பிறந்ததும் வேதநெறிகள் மறைந்து போகும்; அதனால் தருமம் பிறழ்ந்த வாழ்க்கை முறையில் முழுவேகத்துடன் ஈடுபடும் மக்களுக்கு பெருந்துன்பங்கள் ஏற்படும் என்றும் கூறினீர்கள். (6)

அப்போது, வேத விதிகளுக்கு எதிரான கருத்துக்கள் தோன்றும் என்று எல்லா அறிஞர்களாலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கலியுகத்தில், மக்கள் எல்லோரும் காமம் மிகுந்தவர்களாகவும், குட்டையான சரீரம் உடையவர்களாகவும், கருமிகளாகவும், (தெய்வத்தின்மேல் நம்பிக்கை வைக்காமல்) ஒருவரையொருவர் அண்டியவர்களாகவும், ஆயுள் குறைந்தவர்களாகவும், அநேக மகவுகளைப் பெற்றுக் கொள்பவர்களாகவும் இருக்கப் போகிறார்கள். பெண்கள், தம் சுகத்தையே நாடுபவர்களாகவும், பிற ஆண்களிடம் விருப்பம் உடையவர்களாகவும், கணவனின் சொல்லை மதிக்காமல் எப்போதும் பிறர் வீடுகளில் இருப்பதில் ஆசை கொண்டவர்களாகவும், ஒழுக்கம் இல்லாத ஆண்களிடம் எப்போதும் அன்புடையவர்களாகவும் இருக்கப் போகிறார்கள். (7-9)

அஸத்₃வார்த்தா ப₄விஷ்யந்தி புருஷேஷு குலாங்க₄நா: ।
பருஷாந்ருத ப₄ஷிண்யோ தே₃ஹ ஸம்ஸ்கார வர்ஜிதா: ॥ (10)

வாசாலாஸ்ச ப₄விஷ்யந்தி கலௌ ப்ராயேண யோஷித: ।
பி₄க்ஷவஸ்சாபி மித்ராதி₃ஸ்நேஹஸம்ப₃ந்த₄ யந்த்ரிதா: ॥ (11)

அந்நோபாதி₄ நிமித்தேந ஸிஷ்யாந் ப₃த்₄நந்தி லோலுபா: ॥ (12)

உப₄ப்₄யாமபி பாணிப்₄யாம் ஸிர:கண்டூயநம் ஸ்த்ரிய: ।
சூர்வந்தயோ க்₃ருஹப₄ர்த்ருணாமாக்ஞாம் பே₄த்ஸ்யந்த்யதந்த்₃ரிதா: ॥ (13)

பாஷண்ட₃லாபநிரதா: பாஷண்ட₃ஜநஸங்கி₃ந: ।
யத₃ா த்₃விஜா ப₄விஷ்யந்தி தத₃ா வ்ருத்₃தி₄ம் க₃த: கலி: ॥ (14)

கே₄ரே கலியுகே₃ ப்₃ரஹ்மந் ஜநாநாம் பாபகர்மிணாம் ।
மந: ஸூத்₃தி₄ விஹீநாநாம் நிஸ்க்ருதிஸ்ச க₂தம் ப₄வேத் ॥ (15)

யத₂ா துஷ்யதி தே₃வேஸோ தே₃வதே₃வோ ஜக₃த்₃கு₃ரு: ।
ததோ வத₃ஸ்வ ஸர்வக்ஞ ஸூத த₄ர்மப்₄ருதாம் வர ॥ (16)

வத₃ ஸூத முநிஸ்ரேஷ்ட₂ ஸர்வமேதத₃ஸேஷத: ।
கஸ்ய நோ ஜாயதே துஷ்டி: ஸூத த்வத்₃வசநாம்ருதாத் ॥ (17)

ஸூத உவாச

ஸ்ருணுத்₄வம்ருஷய: ஸர்வே யதி₃ஷ்டம் வோ வத₃ாம்யஹம் ।
கீ₃தம் ஸநத்குமாராய நாரதே₃ந மஹாத்மநா ॥ (18)

ராமாயணம் மஹாகாவ்யம் ஸர்வவேதே₃ஷு ஸம்மதம் ।
ஸர்வபாபப்ரஸமநம் து₃ஷ்டக்₃ரஹ நிவாரணம் ॥ (19)

து₃:ஸ்வப்ந நாஸநம் த₄ந்யம் பு₄க்தி முக்தி ப₂லப்ரத₃ம் ।
ராமசந்த்₃ர கதே₂ா பேதம் ஸர்வகல்யாண ஸித்₃தி₄த₃ம் ॥ (20)

த₄ர்மார்த₂ காமமோக்ஷாணாம் ஹேதுபூ₄தம் மஹாப₂லம் ।
அபூர்வம் புண்ய ப₂லத₃ம் ஸ்ருணுத்₄வம் ஸுஸமாஹிதா: ॥ (21)

மஹாபாதகயுக்தோ வா யுக்தோ வா ஸர்வபாதகை: ।
ஸ்ருத்வைதத₃ார்ஷம் தி₃வ்யம் ஹி காவ்யம் ஸூத்₃தி₄மவாப்நுயாத் ॥ (22)

நற்குடியில் பிறந்த பெண்கள்கூட, அந்நிய புருஷர்களுடன் தரக்குறைவான உரையாடலில் ஈடுபடுவார்களாகவும், கடுமையான சொற்களைப் பேசுபவர்களாகவும், பொய் உரைப்பவர்களாகவும், உடல் தூய்மை விதிகளைக் கடைப்பிடிக்காதவர்களாகவும் இருப்பார்கள். (10)

கலியுகத்தில் பெண்கள், பொருளில்லாமல் நீண்ட நேரம் பேசுபவர்களாக இருக்கப் போகிறார்கள். திருவோட்டில் உணவு பெற்று உண்டு ஊர்ஊராகச் சுற்றித் திரியும் துறவிகளும் உறவு-நட்பு என்ற சிக்கலில் மாட்டிக் கொள்வார்கள். (11)

அவர்கள் (துறவிகள்) உணவு-புகழ் என்ற கவலைகளில் ஆழ்ந்து (இவைகளை எளிதாகப் பெற்றுத்தரக் கூடிய) சிஷ்யக் கூட்டங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வார்கள். (12)

பெண்கள், தம் இரு கைகளாலும் தலையைச் சொறிந்து கொள்வார்கள்; வீட்டுத் தலைவர், கணவர் ஆகியோரின் சொற்களைத் தம் மனமறிந்தே புறக்கணிப்பார்கள். (13)

எப்போது இருபிறப்பாளர்கள் வேதநெறிக்குப் புறம்பானவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு மறை ஒழுக்கங்களைக் குறைவாகப் பேசுகிறார்களோ, அப்போது கலி முற்றிவிட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். (14)

ஞானப்பெருந்தகையே! கொடுமையான கலியுகத்தில், பாவச்செயல்களையே செய்யும் மக்களுக்கு உள்ளத்தூய்மை இல்லாமற்போகும். அப்படிப்பட்டவர்கள் முக்தியடைய என்ன வழி? (15)

அறநெறியாளர்களில் தலையாயவரே! எல்லாம் அறிந்தவரே! ஸூத்ர மாமுனிவரே! தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவன், தேவதேவன், ஜகத்குரு என்றெல்லாம் போற்றப்படும் பரம்பொருள் (இராமன்) எந்தக் கர்மாவினால் (அல்லது, எந்த நெறியை கடைப்பிடிப்பதால்) மனம் மகிழுமோ, அந்த வழியை எங்களுக்குக் கூறுங்கள். (16)

முனிவர்களில் தலைசிறந்த ஸூத்ரே! இப்போது நாங்கள் கேட்ட விஷயங்களுக்கெல்லாம் முழுமையாகப் பதில் சொல்லுங்கள். ஸூத்ர மாமுனிவரே! தங்கள் சொல்லமுதத்தைக் கேட்பதில் யாருக்குத்தான் மனநிறைவு ஏற்படாது? (எல்லோருக்கும் ஆனந்தம் உண்டாகும்.) (17)

ஸூத்ரர் கூறுகிறார்— முனிவர்களே! நீங்கள் எல்லோரும் எதைக் கேட்க விரும்புகிறீர்களோ, அதை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். இராமாயணம் என்ற பேரிலக்கியம், மகாத்மாவான நாரதரால் சனத்குமாரருக்குக் கூறப்பட்டது. அது, எல்லா வேதப்பொருள்களையும் உட்கிடையாகக் கொண்டது; எல்லாப் பாவங்களையும் அழிக்கக்கூடியது; துன்பம் தரும் கோள்களை நெருங்க விடாமல் விலகிப் போகச் செய்வது. (கிரகங்களின் தொல்லையிலிருந்து காப்பாற்றுவது.) (18,19)

அது (இராமாயணம்) தீய கனவுகளை ஒழிக்கவல்லது; பெருமையைத் தரக்கூடியது; இவ்வுலக இன்பங்களையும், (பின்னர்) மோட்சத்தையும் அளிக்கக்கூடியது; அந்தக் காவியத்தில் ஸ்ரீராமப்பிரபுவின்னுடைய வரலாறு விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது; அந்தக் காவியத்தைப் படிப்பவர்களுக்கும் கேட்பவர்களுக்கும் எல்லா நலன்களையும் நிச்சயமாகக் கொடுக்கக் கூடியது. (20)

(இராமாயணம் என்ற இந்த இதிகாசம்) தருமம்-அர்த்தம்-காமம்-மோட்சம் என்பதான நான்கு புருஷார்த்தங்களுக்கும் அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்து, மகத்தான பலன்களை அளிக்கக் கூடியது. இதற்கு முன்னர் வெளியிடப்படாத இந்தச் சரித்திரம், புண்ணியமான பலனைக் கொடுக்கக் கூடியதாகையால் மிகவும் கவனத்துடன் கேளுங்கள். (21)

உபபாதகங்கள், மகாபாதகங்கள் என்று கூறப்படும் எல்லாவித பாவங்களையும் செய்தவனாக இருந்தாலும், (வால்மீகி) முனிவரால் இயற்றப்பட்ட (நாரத முனிவரால் கூறப்பட்ட) தெய்விகமான இந்தக் காவியத்தைக் கேட்பதாலேயே (பாவங்கள் நீங்கப் பெற்று) பரிசுத்தனாகிறான். (22)

ராமாயணேந வர்தந்தே ஸுதராம் யே ஜக₃த்₃தி₄தா: ।
த ஏவ க்ருதக்ருத்யாஸ்ச ஸர்வ ஸாஸ்த்ரார்த₂ கோவித₃ா: ॥ (23)

த₄ர்மார்த₂காமமோக்ஷாணாம் ஸாத₄நம் ச த்₃விஜோத்தமா: ।
ஸ்ரோதவ்யம் ச ஸத₃ா ப₄க்த்யா ராமாயணபராம்ருதம் ॥ (24)

புரார்ஜிதாநி பாபாநி நாஸமாயாந்தி யஸ்ய வை ।
ராமாயணே மஹா ப்ரீதிஸ்தஸ்ய வை ப₄வதி த்₄ருவம் ॥ (25)

ராமாயணே வர்தமாநே பாபபாஸேந யந்த்ரித: ।
அநாத்₃ருத்ய அஸத்₃க₃ாத₂ாஸக்தப₃த்₃தி₄: ப்ரவர்ததே ॥ (26)

ராமாயணம் நாம பரம் து காவ்யம்
ஸுபுண்யத₃ம் வை ஸ்ருணுத த்₃விஜேந்த்₃ரா: ।
யஸ்மிஞ்ச்₂ருதே ஜந்மஜராதி₃நாஸோ
ப₄வத்யதோஷ: ஸ நரோ₅ச்யுத: ஸ்யாத் ॥ (27)

வரம் வரேண்யம் வரத₃ம் து காவ்யம்
ஸந்தாரயத்யாஸு ச ஸர்வலோகம் ।
ஸங்கல்பிதார்த₂ப்ரத₃மாதி₃காவ்யம்
ஸ்ருத்வா ச ராமஸ்ய ப₃தம் ப்ரயாதி ॥ (28)

ப்₃ரஹ்மேஸ விஷ்ணவாக்₂ய ஸரீர பே₄தே₃ர்-
விஸ்வம் ஸ்ருஜத்யத்தி ச பாதி யஸ்ச ।
தமாதி₃தே₃வம் பரமம் வரேண்ய-
மாத₄ாய சேதஸ்யுபயாதி முக்திம் ॥ (29)

யோ நாம ஜாத்யாதி₃ விகல்பஹீந:
பராவராணாம் பரம: பர: ஸ்யாத் ।
வேத₃ாந்தவேத்ய: ஸ்வருசா ப்ரகாஸ:
ஸ வீக்ஷயதே ஸர்வ புராண வேதை: ॥ (30)

ஊர்ஜே மாகே₄ ஸிதே பக்ஷே சைத்ரே ச த்₃விஜஸத்தமா: ।
நவாஹ்நா க₂லு ஸ்ரோதவ்யம் ராமாயணகத₂ாம்ருதம் ॥ (31)

இத்யேவம் ஸ்ருணுயாத்₃ யஸ்து ஸ்ரீராமசரிதம் ஸுப₄ம் ।
ஸர்வாந் காமாந் அவாப்நோதி பரத்ராமுத்ர சோத்தமாந் ॥ (32)

த்ரிஸப்தகுல ஸம்யுக்த: ஸர்வ பாப விவர்ஜித: ।
ப்ரயாதி ராமப₄வநம் யத்ர க₃த்வா ந ஸோசதே ॥ (33)

சைத்ரே மாகே₄ கார்திகே ச ஸிதே பக்ஷே ச வாசயேத் ।
நவாஹஸ்ஸு மஹாபுண்யம் ஸ்ரோதவ்யம் ச ப்ரயத்நத: ॥ (34)

உலக நன்மையில் ஊக்கமுடைய சான்றோர்கள், இராமாயணத்தில் கூறப்பட்ட நன்னெறிகளைப் பின்பற்றி நடப்பார்களேயானால், அவர்களே இவ்வுலகில் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்து முடித்தவர் ஆவார்கள்; அவர்களே எல்லா அறநூல்களிலும் வல்லவர் ஆவார்கள். (23)

அந்தணோத்தமர்களே! தரும-அர்த்த-காம-மோட்சங்களுக்கு சாதனமான இராமாயணம் என்பது மேன்மையான அமுதம் போன்றது. அதனால், எப்போதும் மிகவும் பக்தியுடன் கேட்கப்பட வேண்டியதாகும். (24)

எவனுடைய முற்பிறவிகளில் செய்யப்பட்ட பாவங்கள் முற்றிலுமாக அழிந்துபோய் விட்டனவோ, (எவனுடைய மனம் தூய்மையாகி விட்டதோ,) அவனுக்கு இராமாயணத்தின்பால் மிகுந்த பற்று ஏற்படுகிறது என்பது நிச்சயம். (25)

பாவத்தின் பிடியில் சிக்கிக் கொண்டிருப்பவன், இராமாயணம் என்னும் மிகவும் புனிதமான காவியம் சொல்லப்படும்போது அதைக் கேட்காமல், மனத்தை வேறிடம் செலுத்தி, இழிவான வார்த்தையாடலில் உள்ளத்தைச் செலுத்துகிறான். (26)

அந்தணோத்தமர்களே! நீங்கள் எல்லோரும் மிகவும் புண்ணியத்தை அளிக்கக்கூடிய இராமாயணம் என்ற உயர்ந்த காவியத்தைக் கேட்பீர்களாக. அதைக் கேட்பதாலேயே பிறப்பு-முதுமை-இறப்பு பற்றிய அச்சம் போகும்; (அந்த மனிதன்) மாசற்ற மனம் உடையவனாகிறான். ஏன், அந்த மனிதனே அச்யுதன் வடிவானவனாகிறான்! (27)

மிகவும் மேன்மையுடையதும், பெற்றுகரிய பேற்றினை அருள்வதும், அடியார் விரும்பிக் கேட்கும் வரங்களை அருள்வதுமான இந்தக் காவியம், எல்லா மக்களையும் சம்சாரக் கடலை எளிதாகக் கடக்கச் செய்கிறது. அடியார்களின் உள்ளக்கிடக்கையைப் பூர்த்தி செய்யும் இந்தக் காவியத்தைக் கேட்பவன், இராமபிரானுடைய தனிப் பெரும் உலகையே சென்றடைகிறான். (28)

பிரும்மா-விஷ்ணு-ருத்ரன் என்ற பெயர்களுடன் வெவ்வேறு உருவமேற்று, உலகங்களைப் படைத்து-காத்து-அழிப்பவனும், முழுமுதற்கடவுளும், மிகுந்த மகிமை பொருந்தியவனும், விரும்பத்தக்கவனுமான அந்தப் பரம்பொருளைத் தன் மனத்தில் நிலைநிறுத்தி இடைவிடாது பக்தி செலுத்துபவன் மோட்சத்தை அடைகிறான். (29)

எவன் பெயர்-தொழில் என்ற வேற்றுமைகள் அற்றவனோ, காரண-காரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவனோ, மகோன்னதமான நிலையில் உள்ளவனோ, வேதாந்த சாஸ்திரங்களை ஊன்றிப் படிப்பதால் அறியத்தக்கவனோ, தன் இயல்பான ஒளியினால் பிரகாசிப்பவனோ, அவன் எல்லா புராண-வேதங்களைக் கற்றவர்களால் கண்களால் காணத்தக்கவன். (அந்தப் பரவஸ்துதான், இராமன். இராமாயணத்தைப் பக்தி-சிரத்தையுடன் படிப்பதால் பரமாத்ம தரிசனம் கிடைக்கும்). (30)

அந்தணோத்தமர்களே! கார்த்திகை, மாசி, சித்திரை மாத சுக்லபட்சத்தில் (பிரதமை முதல்) ஒன்பது நாட்களுக்கு அமுதக் கதையாகிய இராமாயணத்தைக் கேட்க வேண்டும். (31)

இவ்வாறாக, சமஸ்த மங்களங்களையும் கொடுக்கவல்ல ஸ்ரீராமப்பிரபுவின் வரலாற்றைச் செவிமடுப்பவன் இவ்வுலகிலும் அவ்வுலகிலும் தான் விரும்பிய உயர் நோக்கங்களையெல்லாம் அடைகிறான். (32)

(இந்த முறைப்படி இராமாயணத்தைக் கேட்பவன்) எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் நீங்கியவனாக, (தனக்கு முந்தைய) இருபத்தோரு தலைமுறையினருடன் இராமலோகத்தை அடைகிறான்; அங்கே சோகம் என்ற பேச்சே இல்லை. (33)

சித்திரை, மாசி, கார்த்திகை மாத சுக்லபட்சத்தில், ஒன்பது நாட்கள் பாராயணம் செய்வதுடன், மிகவும் ஆர்வத்துடன் கதையை கேட்கவும் வேண்டும். (34)

ராமாயண மாதிகாவ்யம் ஸ்வர்க்₃ மோக்ஷப்ரதயாகம் ।
 தஸ்மாத்₃ கே₄ரே கலியுகே₃ ஸர்வத₄ர்ம ப₃ஹிஷ்க்ருதே ॥
 நவபி₄ர்தி₃நை: ஸ்ரோதவ்யம் ராமாயண கத₂ாம்ருதம் ॥ (35)

ராமநாமபரா யே து கே₄ரே கலியுகே₃ த்₃விஜா: ।
 த ஏவ க்ருதக்ருத்யாஸ்ச ந கலிர்ப₃ாத₄தே ஹி தாந் ॥ (36)

கத₂ா ராமாயணஸ்யாபி நித்யம் ப₄வதி யத்₃க்₃ருஹே ।
 தத்₃ க்₃ருஹம் தீர்த₂ருபம் ஹி து₃ஷ்டாநாம் பாபநாஸநம் ॥ (37)

தாவத் பாபாநி தே₃ஹோஸ்மிந் நிவஸந்தி தபோத₄நா: ।
 யாவந் ந ஸ்ருயதே ஸம்யக் ஸ்ரீமத்₃ராமாயணம் நரை: ॥ (38)

து₃ர்லப₄வ கத₂ா லோகே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணோத்₃ப₄வா ।
 கோடிஜந்ம ஸமுத்தே₂ந புண்யேநைவ து லப்₄யதே ॥ (39)

ஊர்ஜே மாகே₄ ஸிதே பக்ஷே சைத்ரே ச த்₃விஜஸத்தமா: ।
 யஸ்ய ஸ்ரவணமாத்ரேண ஸௌத₃ாஸோ₄பி விமோசித: ॥ (40)

கௌதம ஸாபத: ப்ராப்த: ஸௌத₃ாஸோ ராக்ஷஸீம் தநும் ।
 ராமாயண ப்ரப₄ாவேண விமுக்திம் ப்ராப்தவாந் புந: ॥ (41)

யஸ்த்வேதத் ஸ்ருணுயாத்₃ ப₄க்த்யா ராமப₄க்தி பராயண: ।
 ஸ முச்யதே மஹாபாபை: புருஷ: பாதகாதி₃பி₄: ॥ (42)

இதி ஸ்ரீஸ்கந்தபுராணே உத்தரக₂ண்டே₃ நாரத₃ஸநத்குமார ஸம்வாதே₃
 ராமாயணமாஹாத்மயே கல்பாங்கிர்தநம் நாம ப்ரத₂மோத்₄யாய: ॥

த்₃விதீயோத்₄யாய:

நாரத₃ ஸநத்குமார ஸம்வாத₃: ஸுத₃ாஸாபரநாம்ந:
 ஸோமத₃த்தஸ்ய ப்₃ரஹ்மணஸ்ய ராக்ஷஸத்வப்ரப்தீ ராமாயண
 கத₂ா ஸ்ரவணேந தஸ்யோத்₃த₄ரஸ்ச

ருஷ்ய ஊச:

கத₂ம் ஸநத்குமாராய தே₃வர்ஷிர்நாரதே₃ா முநி: ।
 ப்ரோக்தவாந் ஸகலாந் த₄ர்மாந் கத₂ம் தெள மிலிதாவுபெ₄ள ॥ (1)

கஸ்மிந் சேஷத்ரே ஸ்தி₂தௌ தாத தாவுபெ₄ள ப்₃ரஹ்மவாதி₃நௌ ।
 யதுக்தம் நாரதே₃நாஸ்மை தத் த்வம் ப்₃ருஹி மஹாமுநே ॥ (2)

இராமாயணம், உலகில் முதன்முதலாக இயற்றப்பட்ட காவியம்; தேவலோகத்தையும் முக்தியையும் அளிக்கக் கூடியது. ஆகவே, எல்லா வகையான அறச்செயல்களும் நசித்துப் போய்விடும் பயங்கரமான கலியுகத்தில், இராமாயண கதை என்னும் அமுதம், ஒன்பது நாட்கள் (என்ற முறைப்படி) செவிகளால் பருகப்பட வேண்டும். (35)

வேதியர்களே! பயங்கரமான கலியுகத்தில், ஸ்ரீராமனின் திருப்பெயரையே அண்டியிருப்பவர்கள் எவர்களோ, அவர்களே உலகில் ஆற்றவேண்டிய கடமைகளை முற்றிலுமாகச் செய்து முடித்தவர்கள் ஆவார்கள். அவர்களை கலிபுருஷன் அண்டுவதில்லை. (அவர்கள் கலியின் கொடுமைகளை அனுபவிப்பதில்லை.) (36)

எந்த வீட்டில் நாள்தோறும் இராமாயணச் சொற்பொழிவு நடைபெறுகிறதோ, அந்த வீடு புண்ணியக் கேஷத்திரமாகிவிடுகிறது. அவ்விடம் சென்றதும் துஷ்டர்களுடைய பாவங்கள் நசித்துப் போகின்றன. (37)

தவச்செல்வர்களே! இராமாயணக் கதையை பக்தி-சிரத்தையுடன் கேட்காதவரையில், ஒரு மனிதனுடைய சரீரத்தில் பாவங்கள் குடிகொண்டிருக்கின்றன. (பாவங்களின் பயனான நோய்கள், இராமாயணக் கதையைக் கேட்பதால் நீங்கிவிடுகின்றன.) (38)

இராமாயணத்தைக் கேட்பது (பாராயணம் செய்வது) என்பது, உலகில் எளிதாக அடையக்கூடிய பேறு அல்ல; கோடிக்கணக்கான பிறவிகளில் செய்து, சேர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ள மகத்தான புண்ணியத்தின் விளைவாகவே கிடைக்கக் கூடியது. (39)

வைதிகோத்தமர்களே! கார்த்திகை, மாசி, சித்திரை மாத சக்லபட்சத்தில், இராமாயணத்தைக் கேட்டமாதிரத்திலேயே, (அரக்க இயல்பை அடைந்துவிட்டிருந்த) ஸௌதாஸன் என்பவன், அந்தச் சாபத்திலிருந்து விடுபட்டான். (40)

கௌதம மாமுனிவரின் சாபத்தினால் அரக்க உருவத்தைப் பெற்றுவிட்ட ஸௌதாஸன், இராமாயணத்தைக் கேட்ட மகிமையால் விடுதலை அடைந்து, மீண்டும் பழைய வடிவத்தைப் பெற்றான். (41)

ஸ்ரீராமசந்திரனிடம் பக்திபூண்டு, இராம பக்தியில் திளைப்பவன் இந்தக் கதையைக் கேட்பானேயாகில், மகாபாவங்களிலிருந்தும் பலவகையான பாதகங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான். (42)

**ஸ்ரீஸ்கந்தபுராணம், இராமாயண மாஹாத்ம்யம் என்ற பகுதியில்
முதலாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.**

அத்தியாயம் : இரண்டு

நாரத-சனத்குமாரர் உரையாடல்; சோமதத்தன் சபம் நீங்குதல்

முனிவர்கள் கேட்கிறார்கள்— மாமுனிவரே! தேவரிஷியான நாரதர், அறம் நிறைந்த நூலாகிய, இராமசரிதையைக் கூறும் இராமாயணத்தை சனத்குமாரருக்கு எவ்வாறு கூறினார்? அவர்கள் இருவரும் எங்கே சந்தித்துக் கொண்டார்கள்? பண்பாளரே! பிறும்மவாதினிகளான (பரப்பிரும்மத்தை முற்றிலுமாக அறிந்த) அவர்கள், எந்தப் புண்ணியத்தலத்தில் சந்தித்துக் கொண்டார்கள்? இவருக்கு (சனத்குமாரருக்கு) நாரதர் கூறியவற்றை தாங்கள் எங்களுக்குக் கூறியருள வேண்டும். (1,2)

ஸூத்ர உவாச

ஸநகாத்யா மஹாத்மாநோ ப்ரஹ்மணஸ்தநயா: ஸ்ம்ருதா: ।
நிர்மமா நிரஹங்காரா: ஸர்வே தே ஹி ஊர்த்வரேதஸ: ॥ (3)

தேஷாம் நாமாநி வக்ஷ்யாமி ஸநகஸ்ச ஸநந்தந: ।
ஸநத்குமாரஸ்ச ததா ஸநாதந இதி ஸ்ம்ருத: ॥ (4)

விஷ்ணுபக்தா மஹாத்மாநோ ப்ரஹ்மத்யாநபராயணா: ।
ஸஹஸ்ரஸூர்யஸங்காஸா: ஸத்யவந்தோ முமுக்ஷவ: ॥ (5)

ஏகத்யா ப்ரஹ்மண: புத்ரா: ஸநகாத்யா மஹௌஜஸ: ।
மேருஸ்ருங்கே ஸமாஜக்முர்வீக்ஷிதும் ப்ரஹ்மண: ஸபாம் ॥ (6)

தத்ர கங்க்யாம் மஹாபுண்யாம் விஷ்ணுபாதேத்யாபுவாம் நதீம் ।
நிரீக்ஷய ஸ்நாதுமுத்யுக்தா: ஸீதாக்யாம் ப்ரதிதௌஜஸ: ॥ (7)

ஏதஸ்மிந்நந்தரே விப்ரா தேவ்ஷிர்நாரதேயா முநி: ।
ஆஜக்யாமோச்சரந் நாம ஹரேர்நாராயணாதிகம் ॥ (8)

நாராயணாச்சுதாநந்த வாஸுதேவ ஜநார்தந ।
யக்ஞேஸ யக்ஞபுருஷ ராம விஷ்ணோ நமோஸ்து தே ॥ (9)

இத்யுச்சரந் ஹரேர்நாம பாவயந்நகிலம் ஜகத் ।
ஆஜக்யாம ஸ்துவந் கங்க்யாம் முநிர்லோகைக பாவநீம் ॥ (10)

அத்யாயாந்தம் ஸமுத்ஸீக்ஷய ஸநகாத்யா மஹௌஜஸ: ।
யத்யார்ஹமர்ஹணம் சக்ருர்வவந்தே ஸோபி தாந் முநீந் ॥ (11)

அத தத்ர ஸபா மத்யே நாராயணபராயணம் ।
ஸநத்குமார: ப்ரோவாச நாரதம் முநிபுங்க்வம் ॥ (12)

ஸநத்குமார உவாச

ஸர்வக்ஞோஸி மஹாப்ராக்ஞ முநீஸாநாம் ச நாரத ।
ஹரிபக்திபரோ யஸ்மாத்வத்தோ நாஸ்த்யபரோதிக: ॥ (13)

யேநேத்யமகிலம் ஜாதம் ஜகத் ஸ்தாவர ஜங்க்யமம் ।
கங்க்யாபாதேத்யாபுவா யஸ்ய கதம் ஸ க்ஞாயதே ஹரி: ॥
அநுக்யாஹ்யோஸமி யதி தே தத்த்வதோ வக்துமர்ஹஸி ॥ (14)

நாரத உவாச

நம: பராய தேவாய பராத்பரதராய ச ।
பராத்பர நிவாஸாய ஸக்யுணாயாக்யுணாய ச ॥ (15)

க்ஞாநாக்ஞாந ஸ்வரூபாய தர்மாதர்மஸ்வரூபிணே ।
வித்யாவித்யாஸ்வரூபாய ஸ்வஸ்வரூபாய தே நம: ॥ (16)

ஸூதர் கூறுகிறார்— மகாத்மாக்களே! சனகர் முதலியவர்கள், பிறும்மாவின் மானஸபுத்திரர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் அஹங்கார-மமகாரம் இல்லாத நைஷ்டிக பிரம்மசாரிகள். (3)

அவர்களுடைய பெயர்களைச் சொல்கிறேன், கேளுங்கள்— சனகர், சனந்தனர், சனத்குமாரர், சனாதனர். (4)

அவர்கள் நால்வரும் திருமாலடியார்கள்; மகாத்மாக்கள்; பரப்பிரம்மத் தியானத்திலேயே ஆழ்ந்திருப்பவர்கள்; ஆயிரம் சூரியனுக்கு நிகரான ஒளிபடைத்தவர்கள்; சத்தியமே பேசுபவர்கள்; முக்தியில் இச்சை கொண்டவர்கள். (5)

ஒருநாள், பிறும்மாவின் புத்திரர்களும் மகாதேஜஸ்விகளுமான சனகர் முதலியோர், பிறும்மாவின் சபா மண்டபத்தைப் பார்ப்பதற்காக மேருமலைச் சிகரத்தைச் சென்றடைந்தார்கள். (6)

எல்லோராலும் போற்றப்படும் ஆன்மிக ஆற்றலையுடைய அவர்கள், மகாவிஷ்ணுவின் திருவடிகளிலிருந்து தோன்றியதும், மிகவும் புனிதமானதும், சீதா என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுவதுமான கங்கா நதியைக் கண்டு, அதில் நீராட விரும்பினார்கள். (7)

அந்தணர்களே! இதனிடையில் தேவரிஷியான நாரதர், விஷ்ணுவின் பெயரான நாராயணன் முதலிய திருநாமங்களைக் கீர்த்தனம் செய்து கொண்டு அவ்விடத்திற்கு வந்தார். (8)

நாராயணா, அச்யுதா, அனந்தா, வாசுதேவா, ஜனார்தனா, யக்ஞேசா, யக்ஞபுருஷா, இராமா, விஷ்ணோ - உங்களுக்கு நமஸ்காரம். (9)

இவ்வாறு உலகத்தையே புனிதப்படுத்தும் பகவான் ஸ்ரீஹரியின் நாமங்களை உச்சரித்துக் கொண்டும், உலக மக்களின் பாவங்களைப் போக்கும் கங்கையைத் துதித்துக் கொண்டும் நாரதமுனிவர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். (10)

மகாதேஜஸ்விகளான சனகர் முதலானோர் நாரதர் வருவதைப் பார்த்ததும், முறைப்படி அவரை வரவேற்று உபசரித்தார்கள். அவரும், அந்த முனிவர்களுக்குத் தலைவணங்கி, தன் மரியாதையைத் தெரிவித்தார். (11)

பின்னர், முனிவர்கள் நிறைந்திருந்த அந்தக் கூட்டத்தில், நாராயண நாமத்திலேயே மூழ்கித் திளைக்கும் முனிசிரேஷ்டரான நாரதரைப் பார்த்து சனத்குமாரர் பின்வருமாறு கூறினார். (12)

சனத்குமாரர் கூறினார்— பேரறிவாளரே! முனிவர்களில் தலையாயவரே! நாரதரே! தாங்கள் எல்லாம் அறிந்தவர். தாங்கள் விஷ்ணுபக்தியில் ஊறித்திளைத்துக் கொண்டிருப்பவர். ஆகவே, தங்களைக் காட்டிலும் மேலானவர் எவருமேயில்லை. (13)

அசையும் பொருள்-அசையாப் பொருள் நிறைந்த இவ்வுலகம் எவரிடமிருந்து தோன்றியதோ, எவருடைய திருவடிகளிலிருந்து கங்கைநதி உற்பத்தியானதோ, அந்த ஸ்ரீஹரியைப் பற்றிய ஞானம் எவ்வாறு உண்டாகும்? தங்களுக்கு எங்களிடம் கருணை இருக்குமேயானால், இது பற்றிய உண்மையான விளக்கங்களை எங்களுக்குக் கூறவேண்டும். (14)

நாரதர் கூறுகிறார்— எவர் மிக உயர்ந்தவரோ, தேவதேவரோ, மேலானவற்றுக்கெல்லாம் மிக மேலானவரோ, மிக மகிமை பொருந்திய இடத்தில் வசிப்பவரோ, எல்லா குணங்களும் உடையவரோ, குணங்கள் அற்றவரோ, அந்த மகாபுருஷரை (ஸ்ரீராமனை) வணங்குகிறேன். (15)

ஞானம்-அக்ஞானம், தருமம்-அதருமம், வித்தை-அவித்தை வடிவினரும், எல்லோருடைய ஆத்மாவிலும் அவரவர் வடிவமாக விளங்குபவருமான தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (16)

யோ தை₃த்யஹந்தா நரகாந்தகஸ்ச

பு₄ஜாக்₃ரமாத்ரேண ச த₄ர்மகே₃ப்தா ।

பூ₄ப₄ர ஸங்க₄த விநோத₃ காமம்

நமாமி தே₃வம் ரகு₄வம்ஸதீ₃பம் ॥ (17)

ஆவிர்பூ₄தஸ்சதுர்த்₃த₄ ய: கபிபி₄: பரிவாரித: ।

ஹதவாந் ராஷஸாநீகம் ராமம் த₃ாஸரதி₂ம் ப₄ஜே ॥ (18)

ஏவமாதீ₃ந்யநேகாநி சரிதாநி மஹாத்மந: ।

தேஷாம் நாமாநி ஸம்க்₂யாதும் ஸக்₂யந்தே நாப்த₃கோடிபி₄: ॥ (19)

மஹிமாநம் து யந்நாம்ந: பாரம் க₃ந்தும் ந ஸக்யதே ।

முநிபி₄ஸ்ச முநீந்த்₃ரைஸ்ச கத₂ம் தம் க்ஷால்லகோ ப₄ஜேத் ॥ (20)

யந்நாம்ந: ஸ்மரணேநாஸபி மஹாபாதகிநோஸபி யே ।

பாவநத்வம் ப்ரபத்₃யந்தே கத₂ம் ஸ்தோஷ்யாமி க்ஷால்லதீ₄: ॥ (21)

ராமாயண பரா யே து கே₄ரே கலியுகே₃ த்₃விஜா: ।

த ஏவ க்ருதக்ருத்யாஸ்ச தேஷாம் நித்யம் நமோஸ்துதே ॥ (22)

ஊர்ஜே மாஸி ஸிதே பக்ஷே சைத்ரே மாகே₄ ததை₂வ ச ।

நவாஹ்நா கில ஸ்ரோதவ்யம் ராமாயணகத₂ாம்ருதம் ॥ (23)

கெ₃ளதம ஸாபத: ப்ராப்த: ஸுத₃ாஸோ ராஷஸீம் தநும் ।

ராமாயண ப்ரப₄ாவேண விமுக்திம் ப்ராப்தவாநஸௌ ॥ (24)

ஸநத்குமார உவாச

ராமாயணம் கேந ப்ரோக்தம் ஸர்வத₄ர்மப₂லப்ரத₃ம் ।

ப்ராப்த: கத₂ம் கெ₃ளதமேந ஸௌத₃ாஸோ முநிஸத்தம ॥ (25)

ராமாயணப்ரப₄ாவேண கத₂ம் பூ₄யோ விமோக்ஷித: ।

அநுக்₃ராஹ்யோஸமி யதி₃ தே தத்த்வதோ வக்துமர்ஹஸி ॥ (26)

ஸர்வமேதத₃ஸேஷேண முநே நோ வக்துமர்ஹஸி ।

ஸ்ருண்வதாம் வத₃தாம் சைவ கத₂ா பாபவிநாஸிநீ ॥ (27)

நாரத₃ உவாச

ஸ்ருணு ராமாயணம் விப்ர யத்₃ வால்மீகிமுகே₂த்₃கூதம் ।

நவாஹ்நா க₂லு ஸ்ரோதவ்யம் ராமாயண கத₂ாம்ருதம் ॥ (28)

ஆஸ்தே க்ருதயுகே₃ விப்ரோ த₄ர்மகர்மவிஸாரத₃: ।

ஸோமத₃த்த இதி க்₂யாதோ நாம்நா த₄ர்மபராயண: ॥ (29)

அசுரர்களைக் கொன்றவர்; நரகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தவர் (அடியார்களின் நரக பயத்தைப் போக்குபவர்); விரல்களின் அசைவினாலேயே (அவ்வளவு எளிதாக) தருமத்தைக் காப்பவர்; பூமியின் சுமையைக் குறைப்பதற்காக லீலா விநோதங்களைச் செய்வதில் விருப்பமுடையவர். ரகுலத்தின் ஒளிவிளக்குப் போன்ற இராமதேவனை வணங்குகின்றேன். (17)

(தான், ஒரே வஸ்து ஆனாலும்) தன்னை நான்கு உருவங்களாகப் பிரித்து, அவதாரம் செய்து, வானரவீரர்களால் சூழப்பட்டு (இலங்கைக்குச் சென்று) அரக்கர் படையைக் கொன்றொழித்த தசரதகுமாரர் ஸ்ரீராமனை வணங்குகிறேன். (18)

இராமனுடைய (பெருமையைக் காட்டும்) இப்படிப்பட்ட வரலாறுகள் எல்லையில்லாமல் இருக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான ஆண்டுகளானாலும் அவைகளை எண்ணி முடியாது. (19)

மனுக்களாலும் முனிவர்களாலும்கூட, எவருடைய திருநாமத்தின் பெருமையின் எல்லையைக் காணமுடியாதோ, (கண்ணுக்கெட்டாத) அந்த எல்லையை மிகவும் சாமானியனான நான் எவ்வாறு அடையமுடியும்? (20)

மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்களும் எந்தத் திருநாமத்தை ஸ்மரிப்பதால் பரிசுத்தத்தை அடைகிறார்களோ, அவரை (அவ்வளவு மகா மகிமை பொருந்திய ஸ்ரீராமனை) சிற்றறிவாளனாகிய நான் எவ்வாறு தோத்தரிக்க முடியும்? (21)

கோரமான கலியுகத்தில், இராமாயணத்தில் மூழ்கித் திளைக்கும் இருபிறப்பாளர்களே, வாழ்க்கைக் கடமைகளைச் செய்து முடித்துவிட்டவர் ஆவார்கள். (தேவ-ரிஷி-பித்ரு கடன்களிலிருந்து விடுபட்டவராவார்கள்.) அவர்களை நான் எப்போதும் வணங்குகிறேன். (22)

(சனத்குமாரரே!) கார்த்திகை, மாசி (மாகம்), சித்திரை (சைத்ரம்) மாத வளர்பிறையில் 'ஒன்பது நாட்களுக்குக் கேட்பது' என்ற முறைப்படி இராமாயண கதாம்ருதத்தைச் செவிகளால் பருக வேண்டும். (23)

சுதாஸன் என்ற அந்தணன், கௌதமருடைய சாபத்தால் அரக்கர் உருவை அடைந்திருந்தான். ஆனால், இராமாயணத்தைக் கேட்டதன் பயனாக, அவன் அந்த சாபத்திலிருந்து விடுதலை அடைந்தான். (24)

சனத்குமாரர் கேட்கிறார்— எல்லா தருமங்களின் பலன்களையும் அளிக்கவல்ல இராமாயணம் எவரால் கூறப்பட்டது? முனிவர்களில் சிறந்தவரே! ஸௌதாஸனுக்கு கௌதம சாபம் எவ்வாறு உண்டாயிற்று? இராமாயண மகிமையால், அவன் எவ்வாறு சாபத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றான்? (25,26)

தாங்கள் அந்த வரலாற்றை முழுமையாகச் சொன்னால், நாங்கள் பெரும்பேறு பெற்றவர்களாவோம். சொல்பவர், கேட்பவர்களின் பாவங்களைப் போக்கும் இந்தக் கதையை விளக்கமாகக் கூறியருள வேண்டும். (27)

நாரதர் கூறுகிறார்— வேதவித்தகரே! வால்மீகியின் முகத்திலிருந்து தோன்றிய இராமாயணத்தைக் கேட்பீராக. அமுதமயமான இராமாயணக் கதை, 'ஒன்பது நாள் கேட்பது' என்ற முறையில் கேட்கப்பட வேண்டும். (28)

கிருதயுகத்தில், தருமம்-கர்மம் பற்றி முழுமையாக அறிந்திருந்த சோமதத்தன் என்ற பெயர் பெற்றவன், தருமத்தைக் கடைப்பிடிப்பதிலும் ஊக்கமுடையவனாக இருந்தான். (29)

விப்ரஸ்து கௌதமாக்₂யேந முநிநா ப்₃ரஹ்மவாதி₃நா ।
ஸ்ராவித: ஸர்வத₄ர்மாஸ்ச க₃ங்க₃ாதீரே மநோரமே ॥ (30)

புராண ஸாஸ்த்ர கத₂நைஸ்தேநாஸௌ பே₃தி₄தோ₅பி ச ।
ஸ்ருதவாந் ஸர்வ த₄ர்மாந் வை தேநோக்தாநகி₂லாநபி ॥ (31)

கத₃ாசித் பரமேஸஸ்ய பரிசர்யாபரோ₅ப₄வத் ।
உபஸ்தி₂தாயாபி தஸ்மை ப்ரணாமம் ந சகார ஸ: ॥ (32)

ஸ து ஸாந்தோ மஹாபு₃த்தி₄: கௌதமஸ்தேஜஸாம் நிதி₄: ।
ஸாஸ்த்ரோதி₃தாநி கர்மாணி கரோதி ஸ முத₃ம் யயௌ ॥ (33)

யஸ்த்வர்சிதோ மஹாதே₃வ: ஸிவ: ஸர்வ ஜக₃த்₃கு₃ரு: ।
கு₃ர்வவக்ஞாக்ருதம் பாபம் ராக்ஷஸத்வே நியுக்தவாந் ॥ (34)

உவாச ப்ராஞ்ஜலிர்₄பூ₄த்வா விநயேஷு ச கோவித₃: ॥ (35)

விப்ர உவாச

ப₄க₃வந் ஸர்வ த₄ர்மக்ஞ ஸர்வத₃ர்ஸிந் ஸுரேஸ்வர ।
க்ஷமஸ்வ ப₄க₃வந் ஸர்வமபராத₄: க்ருதோ மயா ॥ (36)

கௌதம உவாச

ஊர்ஜே மாஸே ஸிதே பக்ஷே ராமாயண கத₂ாம்ருதம் ।
நவாஹ்நா சைவ ஸ்ரோதவ்யம் ப₄க்திப₄ாவேந ஸாத₃ரம் ॥
நாத்யந்திகம் ப₄வேதே₃தத்₃ த்₃வாத₃ஸாப்₃த₃ம் ப₄விஷ்யதி ॥ (37)

விப்ர உவாச

கேந ராமாயணம் ப்ரோக்தம் சரிதாநி து கஸ்ய வை ।
ஏதத் ஸர்வம் மஹா ப்ராக்ஞ ஸம்க்ஷேபாத்₃ வக்துமர்ஹஸி ॥ (38)

மநஸா ப்ரீதிமாபந்நோ வவந்தே₃ சரணௌ கு₃ரோ: ॥ (39)

கௌதம உவாச

ஸ்ருணு ராமாயணம் விப்ர வால்மீகி முநிநா க்ருதம் ।
யேந ராமாவதாரேண ராக்ஷஸா ராவணாத₃ய: ॥ (40)

ஹதாஸ்து தே₃வகார்யம் ஹி சரிதம் தஸ்ய தத் ஸ்ருணு ।
கார்த்திகே ச ஸிதே பக்ஷே கத₂ா ராமாயணஸ்ய து ॥ (41)

நவமோஹநி ஸ்ரோதவ்யா ஸர்வபாபப்ரணாஸிநீ ।
இத்யுக்த்வா சார்த₂ஸம்பந்நோ கௌதம: ஸ்வாஸ்ரமம் யயௌ ॥ (42)

விப்ரோ₅பி து₃:க₂மாபந்நோ ராக்ஷஸீம் தநுமாஸ்ரித: ।
க்ஷுத்பீ₃த: பிபாஸார்த்தோ நித்யம் க்ரோத₄பராயண: ॥ (43)

ஸௌதாஸன் என்ற பெயராலும் அழைக்கப்பட்ட அந்த அந்தணன், மனோகரமான கங்கை நதிக்கரையில், பரப்பிரும்மத்தைக் கண்டறிந்த மாமுனிவரான கௌதமரிடமிருந்து, எல்லா அறங்களைப் பற்றியும் கேட்டறிந்தான். புராணங்கள், சாஸ்திரங்கள் ஆகியவற்றையும் கௌதமர் இவனுக்குக் கற்பித்தார். அவரால் சொல்லப்பட்ட சகல தருமங்களையும் ஸௌதாஸன் கேட்டறிந்தான். (30,31)

ஒருநாள், ஸௌதாஸன் பரமேசுவரனுடைய ஆராதனையில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, அவனருகில் வந்த குரு கௌதமரைக் கண்டும், எழுந்து மரியாதையுடன் வரவேற்காமலிருந்தான். (32)

கௌதமர், ஆன்ம ஒளியின் கருவூலம்; பரம சாந்த குணமுடையவர்; பேரறிவாளர். தன்னுடைய சீடனான ஸௌதாஸன், அறநூல்களில் விதிக்கப்பட்ட (ஈசுவர ஆராதனம் என்ற) கர்மாவைச் செய்வது கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். (33)

ஆனால், ஜகத்குருவும் தேவதேவருமான எந்தப் பரமேசுவரனை அவன் ஆராதித்துக் கொண்டிருந்தானோ, அந்த ஈசுவரன், குருவுக்கு அவமரியாதை என்ற பாவத்தின் பயனாக, அரக்கக் குலத்தை அடையும்படி (ஸௌதாஸனுக்கு) சாபம் கொடுத்தார். (அதைக் கேட்டதும் நடுங்கிப் போன) காலத்திற்கேற்ற உபாயத்தை மேற்கொள்ளும் திறன் படைத்த ஸௌதாஸன், கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு இவ்வாறு பிரார்த்தித்தான். (34,35)

அந்தணன் கேட்கிறான்— பகவன்! எல்லா அறங்களையும் அறிந்தவரே! எல்லாவற்றையும் காண்பவரே! தேவர்களுக்குத் தலைவர் போன்றவரே! என்னால் செய்யப்பட்ட குற்றங்கள் அனைத்தையும் மன்னித்தருள வேண்டும். (36)

கௌதமர் கூறுகிறார்— கார்த்திகை மாத சக்லபட்சம் (பிரதமை முதல் நவமி வரை) ஒன்பது நாட்கள் இராமாயண கதாம்ருதம் பயபக்தியுடன் பருகப்படவேண்டும். அப்படிக் கேட்பாயேயானால், இந்த சாபத்தின் விளைவு நீண்ட காலம் இருக்காது; பன்னிரெண்டு ஆண்டுகள் மட்டும் இருக்கும். (37)

அந்தணன் கேட்கிறான்— முதிர்ந்த ஞானம் உடையவரே! இராமாயணம் யாரால் கூறப்பட்டது? அதில் எவருடைய வரலாறு அடங்கியிருக்கிறது? இவையெல்லாவற்றையும் நீங்கள் எனக்குச் சுருக்கமாகக் கூறவேண்டும். இவ்வாறு கூறிவிட்டு, மனத்திற்குள் மகிழ்ச்சி கொண்ட அந்த ஸௌதாஸன், ஆசார்யரின் திருவடிகளை வணங்கினான். (38,39)

கௌதமர் கூறுகிறார்— அந்தணனே! இராமாயண காவியம் வால்மீகி முனிவரால் இயற்றப்பட்டது. இராமாவதாரம் செய்து, இராவணன் முதலான அரக்கர்களைக் கொன்றொழித்து தேவர்கள் நலனைப் பாதுகாத்த அந்த வரலாற்றைக் கேள். கார்த்திகை மாத சக்லபட்சப் பிரதமையிலிருந்து நவமி வரை ஒன்பது நாட்கள், எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கும் இராமாயணம் கேட்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு கூறிவிட்டு, முற்றிலும் நிறைவேறிய ஆசைகளையுடைய (ஆசைகள் அற்றுப் போன) கௌதமர் தன் ஆசிரமத்தை நோக்கிச் சென்றார். (40-42)

அந்த அந்தணன், ராக்ஷஸ உருவத்தையடைந்து, மிகவும் துன்பப்பட்டு, எப்போதும் பசி-தாகம் தணியாமலும், மகாகோபத்தின் பிடியில் சிக்கியவனாகவும் ஆனான். (43)

க்ருஷ்ணக்ஷபாத்த்யுதிர்யீமோ ப₃ப₄ராம விஜநே வநே ।
 ம்ருக்யாம்ஸ்ச விவித₄ாம்ஸ்தத்ர மநுஷ்யாம்ஸ்ச ஸரீஸ்ருபாந் ॥
 விஹக்யாந் ப்லவக்யாம்ஸ்சைவ ப்ரஸப₄ர்த்தாநப₄க்ஷயத் ॥ (44)

அஸ்தி₂பி₄ர்ப₃ஹுபி₄ர்விப்ரா: பீதரக்தகளேவரை: ।
 ரக்தாத₃ப்ரேதகைஸ்சைவ தேநாஸீத்₃ பூ₄ர்ப₄யங்கரீ ॥ (45)

ருதுத்த்ரயே ஸ ப்ருதி₂வீம் ஸதயோஜந விஸ்தராம் ।
 க்ருத்வாதிது₃:கி₂தாம் பஸ்சாத்₃வநாந்தரமக்யாத் புந: ॥ (46)

தத்ராபி க்ருதவாந் நித்யம் நரமாம்ஸாஸநம் தத₃ா ।
 ஜக்யாம நர்மத₃ாதீரே ஸர்வலோக ப₄யங்கர: ॥ (47)

ஏதஸ்மிந்நந்தரே ப்ராப்த: கஸ்சித்₃ விப்ரோ஽தி த₄ார்மிக: ।
 கலிங்க₃ தே₃ஸ ஸம்பூ₄தோ நாம்நா க₃ர்க₃ இதி ஸ்ம்ருத: ॥ (48)

வஹந் க₃ங்க₃ாஜலம் ஸ்கந்தே₄ ஸ்துவந் விஸ்வேஸ்வரம் ப்ரப₄ம் ।
 க₃ாயந் நாமாநி ராமஸ்ய ஸமாயாதோ஽திஹர்ஷித: ॥ (49)

தமாயாந்தம் முநிம் த்₃ருஷ்ட்வா ஸுத₃ாஸோ நாம ராக்ஷஸ: ।
 ப்ராப்தோ ந: பாரணேத்யுக்த்வா பு₄ஜாவுத்யம்ய தம் யயௌ ॥ (50)

தேந கீர்திதநாமாநி ஸ்ருத்வா தூ₃ரே வ்யவஸ்தி₂த: ।
 அஸக்தஸ்தம் த்₃விஜம் ஹந்துமித₃மூசே ஸ ராக்ஷஸ: ॥ (51)

ராக்ஷஸ உவாச
 அஹோ ப₄த்₃ர மஹாப₄ாக₃ நமஸ்துப₄யம் மஹாத்மநே । (52)

நாமஸ்மரணமாத்ரேண ராக்ஷஸா அபி தூ₃ரக்யா: ।
 மயா ப்ரப₄க்ஷிதா: பூர்வம் விப்ரா: கோடி ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (53)

நாமப்ராவரணம் விப்ர ரக்ஷிதி த்வாம் மஹாப₄யாத் ।
 நாமஸ்மரணமாத்ரேண ராக்ஷஸா அபி பே₄ா வயம் ॥ (54)

பராம் ஸாந்திம் ஸமாபந்நா மஹிமா கோ஽ச்யுதஸ்ய ஹி ।
 ஸர்வத₂ா த்வம் மஹாப₄ாக₃ ராக்யாதி₃ரஹிதோ த்₃விஜ ॥ (55)

ராம கத₂ாப்ரப₄ாவேண பாஹ்யஸ்மாத் பாதகாத₄மாத் ।
 குர்வவக்ஞா மயா பூர்வம் க்ருதா ச முநிஸத்தம ॥ (56)

க்ருதஸ்சாங்க்ய₃ரஹ: பஸ்சாத்₃ குருணோக்தமித்யம் வச: ।
 வால்மீகி முநிநா பூர்வம் கத₂ா ராமாயணஸ்ய ச ॥
 ஊர்ஜே மாஸே ஸிதே பசேஷ ஸ்ரோதவ்யா ச ப்ரயத்நத: ॥ (57)

அவனுடைய சரீரம் தேய்பிறை இரவுக் காலம் போல் கருமையை அடைந்தது. பயங்கரமான தோற்றங்கொண்ட அவன், மக்கள் நடமாட்டமில்லாத காட்டில் சுற்றித் திரிந்தான். அவன், அங்கே பல்வகையான விலங்குகளையும், (காட்டு) மனிதர்களையும், பாம்பு-தேள்-பறவை-குரங்கு முதலியவற்றையும் பலவந்தமாகக் கைப்பற்றிப் புசித்து வந்தான். (44)

வேதோத்தமர்களே! (அந்த அரக்கனின் செயலால்) ஏராளமான எலும்புக்கூடுகள், செந்நீர் பெருகும் உடல்கள், இரத்தம் உறிஞ்சப்பட்ட பிரேதங்கள் ஆகியவற்றால் இந்த மண்ணுலகம் மிகவும் பயங்கரமாகத் தோற்றமளித்தது. (45)

ஆறு மாத காலத்திற்குள், நூறு யோஜனை பரப்பளவு கொண்ட அந்தப் பிரதேசத்தை நிர்மூலமாக்கிவிட்டு, பின்னர் வேறொரு காட்டுப் பகுதிக்குச் சென்றான். (46)

அங்கேயும், நாள்தோறும் மனிதர்களைக் கொன்று புசித்து வந்தான். எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பேரச்சத்தைக் கொடுத்து வந்த அவன், அலைந்து திரிந்து சென்று கொண்டிருக்கும் போது, ஒரு சமயம் நர்மதை நதிக்கரையை அடைந்தான். (47)

அந்தச் சமயத்தில், கலிங்க நாட்டில் பிறந்தவரும், கர்கர் என்று பெயர் பெற்றவரும், அறநெறி வழுவாதவருமான ஓர் அந்தணர் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தார். (48)

தோளில் கங்கைநீரைச் சுமந்து கொண்டும், வாரணாசி விசுவநாதரைத் துதித்துக் கொண்டும், இராமனுடைய திருநாமங்களை கீர்த்தனம் செய்துகொண்டும், மிக்க மகிழ்ச்சியில் திளைத்தவராக அவ்விடத்தை அடைந்தார். (49)

அங்கு வந்து கொண்டிருக்கும் அந்த முனிவரை, சுதாஸன் (ஸௌதாஸன்) என்ற அந்த அரக்கன் பார்த்தவுடன், 'இன்று நல்ல உணவு கிடைத்தது' என்று தனக்குள் கூறிக்கொண்டு, இரு கைகளையும் தூக்கிக்கொண்டு அவரை நோக்கிச் சென்றான். (50)

ஆனால், அவரால் கூறப்பட்ட பகவந்நாமாக்களைக் கேட்டதும் தொலைவிலேயே நின்றுவிட்டான். அந்த அந்தணரை அவனால் கொல்ல முடியவில்லை. (திகைப்படைந்த) அந்த அரக்கன் (அவரைப் பார்த்து) பின்வருமாறு கூறினான். (51)

அரக்கன் கூறுகிறான்— பேரருளாளரே! பெரும்பேறு பெற்றவரே! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். இது என்ன, மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே! (52)

தாங்கள் கூறும் நாமங்களைக் கேட்டமாத் திரத்திலேயே, (ஈவு-இரக்கமில்லாத) அரக்கர்கள்கூட வெகுதூரத்திற்கு ஓடிப்போகிறார்களே! இதற்கு முன்னர், ஆயிரங்கோடி வேதியர்கள் என்னால் புசிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். (53)

அந்தணரே! தங்களிடம் உள்ள பகவானின் திருநாமம் என்ற கவசம் பேராபத்துக்களிலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றுகிறது. ஐயனே! அரக்கர்களாகிய நாங்கள்கூட பகவானின் திருநாமத்தைக் கேட்டவுடனே பரமசாந்தத்தை அடைகிறோம் என்றால், (அந்த நாமத்திற்குரியவனான) அச்யுதனின் பெருமை எத்தகையது! அந்தணோத்தமரே! பேரருளாளரே! தாங்கள் பாசம்-வெறுப்பு முதலான குற்றங்களை முற்றிலுமாகக் களைந்தவர். (54,55)

மிகவும் இழிந்த, கொடிய இந்த நிலையிலிருந்து, இராமகதையின் மகிமையால் என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். மாமுனிவரே! முன்பொரு சமயம், நான் என் குருவை அலட்சியப்படுத்திவிட்டேன். (56)

பின்னர், நான் வணங்கிப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டபின், என்னுடைய குரு, எனக்கு அருள்புரியும்விதமாக, பின்வரும் சொற்களைக் கூறினார்— முன்பு, வால்மீகி முனிவரால் இயற்றப்பட்ட இராமாயணத்தை, கார்த்திகை மாத வளர்பிறையில் மிகுந்த பக்தியுடன் கேட்பாயாக. (57)

குருணாபி புந: ப்ரோக்தம் ரம்யம் து ஸுபுத்யம் வச: ।
நவாஹ்நா க₂லு ஸ்ரோதவ்யம் ராமாயண கத்யம்ருதம் ॥ (58)

தஸ்மாத்₃ ப்ரஹ்மந் மஹாபு₄க₃ ஸர்வஸாஸ்த்ரார்த₂ கோவித₃ ।
கத்யாஸ்ரவண மாத்ரேண பாஹ்யஸ்மாத் பாபகர்மண: ॥ (59)

நாரத₃ உவாச

ததோ ராமாயணம் க்யாதம் ராமமாஹாத்மயமுத்தமம் ।
நிஸம்ய விஸ்மயாவிஷ்டோ ப₃பூ₄வ த்₃விஜஸத்தம: ॥ (60)

ததோ விப்ர: க்ருபாவிஷ்டோ ராமநாம பராயண: ।
ஸுத்யாஸ ராக்ஷஸம் நாம சேத்யம் வாக்யமத்யாப்ரவீத் ॥ (61)

விப்ர உவாச

ராக்ஷஸேந்த்ர₃ மஹாபு₄க₃ மதிஸ்தே விமலாப₄வத் ॥ (62)

அஸ்மிந்நூர்ஜே ஸிதே பக்ஷே ராமாயண கத்யம் ஸ்ருணு ।
ஸ்ருணு த்வம் ராம மாஹாத்மயம் ராமபு₄க்திபராயண ॥ (63)

ராமத்யாநபராணாம் ச க: ஸமர்த்₂: ப்ரபு₃தி₄தும் ।
ராம பு₄க்திபரோ யத்ர தத்ர ப்ரஹ்மா ஹரி: ஸிவ: ॥ (64)

தத்ர தே₃வாஸ்ச ஸித்₃த்யாஸ்ச ராமாயணபரா நரா: ।
தஸ்மாதூர்ஜே ஸிதே பக்ஷே ராமாயண கத்யம் ஸ்ருணு ॥ (65)

நவாஹ்நா க₂லு ஸ்ரோதவ்யம் ஸாவத்யாந: ஸத்யா ப₄வ ।
இத்யுக்த்வா கத்யாமாஸ ராமாயணகத்யம் முநி: ॥ (66)

கத்யாஸ்ரவணமாத்ரேண ராக்ஷஸத்வமபாக்ருதம் ।
விஸ்ருஜ்ய ராக்ஷஸம் ப₄வம் அப₄வத்₃ தே₃வதோபம: ॥ (67)

கோடிஸூர்ய ப்ரதீகாஸோ நாராயணஸமப்ரபு₄: ।
ஸங்க₂சக்ரக₃த்யாபாணி:ஹரே: ஸத்₃ம ஜக்யாம ஸ: ॥ (68)

ஸ்துவந் தம் ப்ரஹ்மணம் ஸம்யக₃ ஜக்யாம ஹரிமந்தி₃ரம் ॥ (69)

நாரத₃ உவாச

தஸ்மாத் ஸ்ருணுத்₄வம் விப்ரேந்த்ர₃ ராமாயண கத்யம்ருதம் ।
ஸ தஸ்ய மஹிமா தத்ர ஊர்ஜே மாஸி ச கீர்த்யதே ॥ (70)

யந்நாமஸ்மரணாதே₃வ மஹாபாதககோடிபி₄: ।
விமுக்த: ஸர்வ பாபேப்₄யோ நரோ யாதி பராம் க₃திம் ॥ (71)

ராமாயணேதி யந்நாம ஸக்ருத்யப்யுச்யதே யத்யா ।
ததை₃வ பாபநிர்முக்தோ விஷ்ணுலோகம் ஸ க₃ச்ச₂தி ॥ (72)

ஆசார்யர், மேலும் மங்களகரமான சொற்களைச் சொன்னார். இராமாயண கதாம்ருதம் 'ஒன்பது நாள் கேட்பது' என்ற மரபுப்படி கேட்கப்பட வேண்டும். (58)

ஆகவே, பிறும்மத்தை அறிந்தவரே! பேரருள் பெற்றவரே! சகல சாஸ்திரங்களையும் கற்றுத் தேர்ந்தவரே! இராமாயணக் கதையைச் சொல்லி, இப்போது செய்துவரும் பாவச் செயல்களிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும். (59)

நாரதர் கூறுகிறார்— அந்த அந்தணோத்தமர், அரக்கன் வாயிலிருந்து புகழ்பெற்ற இராமாயணம் என்ற சொல்லையும், இராமனுடைய அளவிடற்கரிய பெருமையையும் கேட்டு மிகவும் வியப்படைந்தார். (60)

இராம நாமத்தில் திளைத்திருப்பவரும், கருணை மிக்கவருமான அவ்வந்தணர், சுதாஸன் என்ற அந்த அரக்கனை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறினார். (61)

அந்தணர் கூறுகிறார்— அரக்கர் தலைவனே! பெரும்பேறு பெற்றவனே! உன்னுடைய அறிவு தெளிவடைந்துவிட்டது. (62)

இராமபக்தியில் திளைத்திருப்பவனே! தற்போது நடந்துகொண்டிருக்கும் கார்த்திகை மாத வளர்பிறையில் இராமாயண மகாகாவியத்தைக் கேள்; இராமபிரானின் பெருமையையும் கேட்பாயாக. (63)

இராமத் தியானத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவனை யார், என்னதான் செய்ய முடியும்? (எந்த தெய்வம் அல்லது கோள், துன்பத்தைக் கொடுக்க முடியும்?) (ஏனென்றால், முப்பெரும் பொருளான) பிறும்மா, விஷ்ணு, சிவன் ஆகியோர், இராம பக்தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் அடியார் இருக்கும் இடத்தில் வந்து தங்கிவிடுகிறார்கள். (64)

அந்த இடத்தில் தேவர்களும், சித்தர்களும், இராமாயணத்தில் மூழ்கி ஆனந்திப்பவர்களும் வந்து சேர்கிறார்கள். அதனால், கார்த்திகை வளர்பிறையில் இராமசரிதத்தைக் கேள். (65)

எனவே, நீ மிகுந்த கவனத்துடன் 'ஒன்பது நாட்கள் கேட்பது' என்ற விதிப்படி கேட்பாயாக. இவ்வாறு கூறிவிட்டு, கர்க முனிவர் இராமாயணத்தை உபதேசித்தருளினார். (66)

கதையைக் கேட்டவுடனேயே, அவனிடமிருந்த அரக்கத்தனம் விலகிப் போயிற்று. அரக்கத்தன்மையை விடுத்து, தேவதைகளுக்கு நிகரான (உயர்ந்த) தன்மையை அடைந்தான். (67)

கோடி சூரியனைப் போன்ற பேரொளி, நாராயணனுக்கு நிகரான கண்கவர் தோற்றம், சங்கு-சக்கரம்-கதையைக் கைகளில் தாங்கியவனாக, அவன், விஷ்ணுவின் இருப்பிடத்தை அடைந்தான் (சாரூப்யத்தை அடைந்தான்). (68)

அந்த அந்தணன், கர்க முனிவரை வெகுவாகப் போற்றிவிட்டு வைகுண்டத்தை அடைந்தான். (69)

நாரதர் கூறுகிறார்— வேதவிற்பன்னர்களே! இராமாயண கதை என்ற அமுதத்தைப் பருகுவ்கள். இராமாயணத்தை எந்தக் காலத்தில் கேட்டாலும் நற்பயன் விளையும் என்றாலும், கார்த்திகை மாதத்தில் கேட்டால் அதிகமாக பயன் கிடைக்கும். (70)

கோடிக்கணக்கான மகாபாதகங்களைச் செய்தவனாக இருந்தாலும், இராமாயணத்தை நினைத்தமாதிரத்திலேயே, எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு உத்தமகதியை மனிதன் அடைகிறான். (71)

இராமாயணம் என்ற பெயரை, எப்போது ஒருவன் ஒரு தடவையேனும் சொல்கிறானோ, அப்போதே பாவங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான்; காலக்கிரமத்தில் விஷ்ணுலோகத்தை அடைகிறான். (72)

யே பட₂ந்தி ஸத₃யக்₂யாநம் ப₄க்த்யா ஸ்ருண்வந்தி யே நரா: ।
க₃ங்க₃ாஸ்நாநாச்ச₂தகு₃ணம் தேஷாம் ஸம்ஜாயதே ப₂லம் ॥ (73)

இதி ஸ்ரீஸ்கந்த₃புராணே உத்தரக₂ண்டே₃ நாரத₃ஸநத்ருமார ஸம்வாதே₃
ராமாயணமாஹாத்மயே ராக்ஷஸமோக்ஷணம் நாம த்₃வீதீயோ₄த்யாய: ॥

த்ருதீயோ₄த்யாய:

மாக₄மாஸே ராமாயணஸ்ரவணய₂லம் - ராக்ரு: ஸுமதே
ராக்ருயா: - ஸத்யவத்யாஸ்ச பூர்வஜந்மேதீஹாஸ:

ஸநத்ருமார உவாச

அஹோ விப்ர இத₃ம் ப்ரோக்தம் இதிஹாஸம் ச நாரத₃ ।
ராமாயணஸ்ய மாஹாத்மயம் த்வம் புநர்வத₃ விஸ்தராத் ॥ (1)

அந்ய மாஸஸ்ய மாஹாத்மயம் கத₂யஸ்வ ப்ரஸாத₃த: ।
கஸ்ய நோ ஜாயதே துஷ்டி: முநே த்வத்₃வசநாம்ருதாத் ॥ (2)

நாரத₃ உவாச

ஸர்வே யூயம் மஹாப₃ாக்₃: க்ருதார்த₂ா நாத்ர ஸம்ஸய: ।
யத: ப்ரப₄ாவம் ராமஸ்ய ப₄க்தித: ஸ்ரோதுமுத்யதா: ॥ (3)

மாஹாத்மய ஸ்ரவணம் யஸ்ய ராக₄வஸ்ய க்ருதாத்மநாம் ।
து₃ர்லப₄ம் ப்ராஹுரத்யந்தம் முநயோ ப்ரஹ்மவாதி₃ந: ॥ (4)

ஸ்ருணுத்₄வம்ருஷயஸ்சித்ரம் இதிஹாஸம் புராதநம் ।
ஸர்வபாபப்ரஸமநம் ஸர்வரோக₃விநாஸநம் ॥ (5)

ஆஸீத் புரா த்₃வாபரே ச ஸுமதிர்நாம பூ₄பதி: ।
ஸோமவம்ஸோத்₃ப₄வ: ஸ்ரீமாந் ஸப்தத்₃வீபைக நாயக: ॥ (6)

த₄ர்மாத்மா ஸத்யஸம்பந்ந: ஸர்வஸம்பத்₃விபூ₄ஷித: ।
ஸத₃ா ராமகத₂ாஸேவீ ராமபூஜாபராயண: ॥ (7)

ராமபூஜாபராணாம் ச ஸுஸ்ருஷுரநஹங்க்ருதி: ।
பூஜ்யேஷு பூஜாநிரத: ஸமத்₃ர்ஸீ கு₃ணாந்வித: ॥ (8)

ஸர்வ பூ₄தஹித: ஸாந்த: க்ருதக்ரு: கீர்த்திமாந் ந்ருப: ।
தஸ்ய ப₄ார்யா மஹாப₄ாக்₃ா ஸர்வலக்ஷணஸம்யுதா ॥ (9)

பதிவ்ரதா பதிப்ராணா நாம்நா ஸத்யவதீ ஸ்ருதா ।
தாவுபெ₄ள த₃ம்பதீ நித்யம் ராமாயண பராயணௌ ॥ (10)

எப்போதும் மிகுந்த பக்தியுடன் இராமாயணத்தைப் படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் கங்கை நதியில் நீராடினால் கிடைக்கும் புண்ணியத்தைப் போன்ற நூறு பங்குப் பயனைப் பெறுவார்கள். (73)

**ஸ்ரீஸ்கந்தபுராணம், இராமாயண மாஹாத்ம்யம் என்ற பகுதியில்
இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.**

அத்தியாயம் : மூன்று

**மாக மாதத்தில் இராமாயணத்தைக் கேட்பதன் பலன்;
மன்னன் சுமதி-சத்தியவதியின் முற்பிறவி வரலாறு**

சனதுக்குமாரர் கேட்கிறார்— தேவரிஷி நாரதரே! இந்த இதிகாசமானது தங்களால் கூறப்பட்டது. இராமாயணத்தின் பெருமைகளை, இன்னும் விரிவாக மீண்டும் எடுத்துக் கூறுங்கள். (1)

(கார்த்திகை மாதத்தில் இராமாயணத்தைப் படிப்பதாலும் கேட்பதாலும் ஏற்படும் நற்பயன்களை எடுத்துக் கூறினீர்கள்.) தாங்கள் மனமுவந்து, மற்ற மாதங்களில் (இராமாயணத்தைப் படிப்பதாலும் கேட்பதாலும்) ஏற்படும் மகிமைகளைக் கூறுங்கள். முனிவரே! தங்கள் சொற்களாகிற அமுதத்தைப் பருகும் யாருக்குத்தான் பேரானந்தம் உண்டாகாது? (2)

நாரதர் கூறுகிறார்— இராமனுடைய மகிமைகளை அறிந்து கொள்வதற்கு மிகவும் ஆர்வத்துடன் இருக்கிறீர்கள் என்பதால், நீங்கள் எல்லோரும் பெரும் பாக்கியசாலிகள்; கடமைகளைச் செய்து முடித்தவர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (3)

பிரும்மத்தை அறிந்த முனிவர்கள், மிகவும் புண்ணியம் செய்தவர்களுக்கும் கூட, இராகவனுடைய பெருமையைக் கேட்பது என்ற விஷயம் எளிதில் பெறக் கூடியதல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். (4)

மாமுனிவர்களே! மிகவும் பழமையானதும் பல்சுவை கொண்டதுமான (இராமாயணம் என்ற) இதிகாசத்தைக் கேளுங்கள். அது, எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கக் கூடியது; எல்லா நோய்களையும் அழிக்கக் கூடியது. (5)

முன்னர், துவாபர யுகத்தில், சந்திர வம்சத்தில் தோன்றிய சுமதி என்ற மன்னர், ஏழு தவீபங்களுக்கும் ஒப்பற்ற பேரரசராக செல்வச் செழிப்புடன் இருந்து வந்தார். (6)

அவர் அறநெறி தவறாதவர்; வாய்மை தவறாதவர்; எல்லாவித நற்குணங்களும் வாழ்க்கைச் செல்வங்களும் நிறைந்தவர்; எப்போதும் இராமகாதையைக் கேட்பவர்; இராமனை வழிபடுவதில் ஊக்கங்கொண்டவர். (7)

இராம வழிபாட்டில் ஆழ்ந்திருக்கும் அடியார்களுக்குப் பணிபுரிவதில் பெருவிருப்பம் உடையவர்; அகங்காரம் இல்லாதவர்; மரியாதைக்குரிய சான்றோர்களிடத்தில் பெருமதிப்புக் கொண்டிருப்பவர்; எல்லாவற்றையும் சமமாகப் பார்ப்பவர்; நல்ல பண்பாளர். (8)

மன்னராகிய சுமதி, எல்லாப் பிராணிகளின் நலனிலும் அக்கறையுடையவர்; அமைதியாக இருப்பவர்; நன்றி மறவாதவர்; புகழ் பெற்றவர். பெரும்பேறு பெற்ற அவருடைய மனைவி, எல்லா சுபலட்சணங்களும் அமையப் பெற்றவள். (9)

கணவரிடத்தில் தன் உயிரையே வைத்திருந்த கற்புக்கரசியான அவள் பெயர், சத்தியவதி. கணவன்-மனைவியான அவ்விருவரும் இராமாயணத்தைப் படிப்பதிலும் கேட்பதிலும் எப்போதும் ஈடுபட்டு வந்தார்கள். (10)

அந்நத₃நரதௌ நித்யம் ஜலத₃ந பராயணௌ ।
த₃க₃ராமவாப்யாதீ₃நஸங்க₂யாதாந் விதேநது: ॥ (11)

ஸோபி ராஜா மஹாப₄கே₃ ராமாயண பராயண: ।
வாசயேச்ச₂ருணுயாத்₃ வாபி ப₄க்தி ப₄வேந ப₄வித: ॥ (12)

ஏவம் ராமபரம் நித்யம் ராஜாநம் த₄ர்மகோவித₃ம் ।
தஸ்ய ப்ரியாம் ஸத்யவதீம் தே₃வா அபி ஸத₃ஸ்துவந் ॥ (13)

விஸ்ருதௌ த்ரிஷு லோகேஷு த₃ம்பதீ தெள ஹி த₄ர்மிகௌ ।
ஆயயௌ ப₃ஹுபி₄: ஸிஷ்யைர்த்₃ரஷ்டுகாமோ விப₄ண்ட₃க: ॥ (14)

விப₄ண்ட₃கம் முநிம் த்₃ருஷ்ட்வா ஸுக₂மாப்தோ ஜநேஸ்வர: ।
ப்ரத்யுத்யயௌ ஸபத்நீக: பூஜாபி₄ர்ப₃ஹுவிஸ்தரம் ॥ (15)

க்ருதாதித்₂யக்ரியம் ஸாந்தம் க்ருதாஸந பரிக்₃ரஹம் ।
நிஜாஸநக₃தோ பூ₄ப: ப்ராஞ்ஜலிர்முநிமப்₃ரவீத் ॥ (16)

ராஜோவாச

ப₄க₃வந் க்ருதக்ருத்யோத்ய த்வத₃ப₄யாக₃மநேந பே₄ா: ।
ஸதாமாக₃மநம் ஸந்த: ப்ரஸம்ஸந்தி ஸுக₂ாவஹம் ॥ (17)

யத்ர ஸ்யாந்மஹதாம் ப்ரேம தத்ர ஸ்யு: ஸர்வஸம்பத₃: ।
தேஜ: கீர்திர்த₄நம் புத்ர இதி ப்ராஹுர்விபஸ்சித: ॥ (18)

தத்ர வ்ருத்₃தி₄ம் க₃மிஷ்யந்தி ஸ்ரேயாம்ஸ்யநுதி₃நம் முநே ।
யத்ர ஸந்த: ப்ரகுர்வந்தி மஹதீம் கருணாம் ப்ரபே₄ா ॥ (19)

யோ மூர்த்₄நி த₄ாரயேத்₃ ப்₃ரஹ்மந் விப்ரபாத₃தலோத₃கம் ।
ஸ ஸ்நாதோ ஸர்வதீர்தே₂ஷு புண்யவாந் நாத்ர ஸம்ஸய: ॥ (20)

மம புத்ராஸ்ச த₃ாராஸ்ச ஸம்பத₃ஸ்ச ஸமர்பிதா: ।
ஸமாக்ஞாபய ஸாந்தாத்மந் வயம் கிம் கரவாணி தே ॥ (21)

இத்த₂ம் வத₃ந்தம் பூ₄பம் தம் ஸ நிரீக்ஷய முநீஸ்வர: ।
ஸ்ப்ருஸந் கரேண ராஜாநம் ப்ரத்யுவாசாதிஹர்ஷித: ॥ (22)

ருஷிருவாச

ராஜந் யதுக்₃தம் ப₄வதா தத்ஸர்வம் த்வத்குலோசிதம் ।
விநயாவநதா: ஸர்வே பரம் ஸ்ரேயோ ப₄ஜந்தி ஹி ॥ (23)

ப்ரீதோஸ்மி தவ பூ₄பால ஸந்மார்க₃பரிவர்திந: ।
ஸ்வஸ்தி தேஸ்து மஹாப₄க₃ யத்ப்ருச்ச₂ாமி தது₃ச்யதாம் ॥ (24)

நாள்தோறும் அன்னதானம் செய்து வந்தார்கள்; தண்ணீர் தானம் செய்தார்கள் (தண்ணீர்ப் பந்தல் அமைத்தார்கள்). பெரிய நீர்நிலைகள், பூஞ்சோலைகள், கிணறுகள் அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். (11)

பெரும் பாக்கியசாலியான அந்த மன்னர், இராமாயணத்தில் ஆழ்ந்து தோய்ந்தவராக இருந்து வந்தார். உள்ளத்தில் பக்தியுணர்வு நிறைந்து விளங்க, இராமாயண காவியத்தைத் தானே பாராயணம் செய்வார்; அல்லது, பிறர் சொல்லக் கேட்பார். (12)

அறத்தின் முற்றறிவுடைய, எப்போதும் இராமனிடம் திளைத்த மன்னரையும், அவருடைய மனைவி சத்தியவதியையும் தேவர்கள்கூடப் போற்றிப் பாராட்டினார்கள். (13)

மூன்றுலகங்களிலும் புகழ் பெற்றவர்களும் அறவொழுக்கம் தவறாதவர்களுமான அந்தத் தம்பதியைக் காண்பதற்கு, ஒரு சமயம், ஏராளமான சிஷ்யர்களை அழைத்துக் கொண்டு விபாண்டக முனிவர் வந்தார். (14)

விபாண்டகர் வந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்த மன்னர், உபசாரங்களுக்குரிய பல பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டு, மனைவி உடன்வர, அவரை எதிர்கொண்டழைக்கச் சென்றார். (15)

அதிதி உபசாரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு, மனப்பூரிப்புடன் இருக்கையில் அமர்ந்துகொண்ட அவரை நோக்கி, தன் இருக்கையில் உட்கார்ந்து கொண்டு, இரு கைகளையும் கூப்பியவண்ணம் மன்னர் கூறினார். (16)

மன்னர் கூறுகிறார்— “அண்ணலே! தங்கள் வருகையால் நான் பெரும்பேறு பெற்றவனாகிவிட்டேன். ஏனென்றால், மகாத்மாக்களின் வருகையால் செளக்கியங்கள் உண்டாகின்றன என்று, மேலோர்கள் புகழ்ந்துரைக்கிறார்கள். (17)

எவ்விடத்தில் மகான்களுக்கு அன்பு தோன்றுகிறதோ, அவ்விடத்தில் எல்லா வகைச் செல்வச் செழிப்பும் தானாகவே தோன்றிவிடுகிறது. ஆன்மப்பொலிவு, புகழ், செல்வம், புத்திரன் ஆகியவையெல்லாம் ஏற்படுகின்றன என்று அறிவாளர்கள் கூறுகிறார்கள். (18)

முனிவரே! ஐயனே! எந்த இடத்தில் சாது-மகாத்மாக்களின் பெருங்கருணை தோன்றுகிறதோ, அவ்விடத்தில் நாள்தோறும் சுக-செளக்கியங்கள் பெருகுகின்றன. (19)

பிரும்மன்! வேதவித்தகரின் திருவடியைக் கழுவிய நீரை எவனொருவன் தன் தலையில் தெளித்துக் கொள்கிறானோ, அவன் எல்லா புண்ணிய தீர்த்தங்களிலும் நீராடிய புண்ணியத்தைப் பெறுகிறான் என்பதில் ஐயமில்லை. (20)

முற்றிலும் மன அமைதி பெற்ற மாமுனிவரே! என்னுடைய புத்திரர்கள், மனைவிகள், மற்றும் எல்லாச் செல்வங்களையும் தங்களுக்குக் காணிக்கையாக்கிவிட்டேன். நாங்கள், தங்களுக்கு எவ்வாறு சேவை செய்ய வேண்டும்? என்று ஆணையிடுங்கள்.” (21)

இவ்வாறு கூறிமுடித்த மன்னரைப் பார்த்து, முனிவராகிய விபாண்டகர், தன் கையினால் மன்னரைத் தொட்டுக்கொண்டு (அவ்வளவு மனநெருக்கத்துடன்) பெரும் மகிழ்ச்சியுடன் பதில் கூறினார். (22)

முனிவர் கூறுகிறார்— மன்னனே! உன்னுடைய பேச்சு, உன் குலத்திற்கேற்ற வகையில் உயர்ந்து விளங்குகிறது. பணிவோடு இருப்பவர்கள் எல்லாப் பெருமைகளுக்கும் உரியவராகிறார்கள். (23)

நாடாள்பவனே! நான், எப்போதும் நல்வழியிலேயே செல்லும் உன் உபசரிப்பால் திருப்தி அடைந்திருக்கிறேன். உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். பெருமைக்குரியவனே! நான் கேட்கப் போவதற்கு உரிய பதிலைக் கூறுவாயாக. (24)

ஹரிஸந்தோஷகாந்யாஸந் புராணாநி பூஹுந்யபி ।
மாகே₄ மாஸி சோத்யதோஸி ராமாயணபராயண: ॥ (25)

தவ ப₄ர்யாபி ஸாத்த₄வீயம் நித்யம் ராமபராயணா ।
கிமர்த₂மேதத்₃ வருத்தாந்தம் யத₂ாவத்₃ வக்துமர்ஹஸி ॥ (26)

ராஜோவாச

ஸ்ருணுஷ்வ ப₄க₃வந் ஸர்வம் யத்ப்ருச்ச₂ஸி வத₃ாமி தத் ।
ஆஸ்சர்யம் யத்₃தி₄ லோகாநாம் ஆவயோஸ்சரிதம் முநே ॥ (27)

அஹமாஸம் புரா ஸூத்₃ரோ மாலதிர்நாம ஸத்தம ।
குமார்க₃நிரதோ நித்யம் ஸர்வ லோகாஹிதே ரத: ॥ (28)

பிஸுநோ த₄ர்மவித்₃வேஷீ தே₃வத்₃ரவ்யாபஹாரக: ।
மஹாபாதகிஸம்ஸர்கீ₃ தே₃வத்₃ரவ்யோபஜீவக: ॥ (29)

கே₃ாக்₄நஸ்ச ப்₃ரஹ்மஹா செளரோ நித்யம் ப்ராணிவதே₄ ரத: ।
நித்யம் நிஷ்₂ரவக்தா ச பாபீ வேஸ்யாபராயண: ॥ (30)

கிஞ்சித் காலே ஸ்தி₂தோ ஹ்யேவமநாத்₃ருத்ய மஹத்₃வச: ।
ஸர்வப₃ந்து₄பரித்யக்தோ து₃:கீ₂ வநமுபாக₃மம் ॥ (31)

ம்ருக₃மாம்ஸாஸநம் நித்யம் தத₂ா மார்க₃விரோத₄க்ருத் ।
ஏகாகீ து₃:க₂ப₃ஹுளோ ந்யவஸம் நிர்ஜநே வநே ॥ (32)

ஏகத₃ா க்ஷாத்தபரிஸ்ராந்தோ நித்₃ராக்₄ர்ண: பிபாஸித: ।
வஸிஷ்ட₂ஸ்யாஸ்ரமம் தை₃வாத₃பஸ்யம் நிர்ஜநே வநே ॥ (33)

ஹம்ஸகாரண்ட₃வாகீர்ணம் தத்ஸமீபே மஹத்ஸர: ।
பர்யந்தே வநபுஷ்பௌகை₄ஸ்ச₂ாதி₃தம் தந்முநீஸ்வர ॥ (34)

அபிப₃ம் தத்ர பாநீயம் தத்தடே விக்₃தஸ்ரம: ।
உந்மூல்ய வருக்ஷமூலாநி மயா க்ஷாச்ச நிவாரிதா ॥ (35)

வஸிஷ்ட₂ஸ்யாஸ்ரமே தத்ர நிவாஸம் க்ருதவாநஹம் ।
ஸீர்ணஸ்ப₂டிக ஸங்த₄ாநம் தத்ர சாஹமகாரிஷம் ॥ (36)

பர்ணைஸ்த்ருணைஸ்ச காஷ்டைஸ்ச க்₃ருஹம் ஸம்யக் ப்ரகல்பிதம் ।
தத்ராஹம் வ்யாத₄ஸத்த்வஸ்தே₂ா ஹத்வா பூஹுவித₄ாந் ம்ருக₃ாந் ॥
ஆஜீவிகாம் ச குர்வாணோ வத்ஸராணாம் ச விம்ஸதிம் ॥ (37)

அதே₂யமாக₃தா ஸாத்த₄வீ விந்த்யதே₃ஸஸமுத்₃ப₄வா ।
நிஷாத்₃குல ஸம்பூ₄தா நாம்நா காளீதி விஸ்ருதா ॥ (38)

பகவான் ஸ்ரீஹரியை சந்தோஷப்படுத்தும் பல புராணங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையும் நீ படித்துப் பாராயணம் செய்ய முடியும். ஆனால், நீயோ மாக (மாசி) மாதத்தில் இராமாயணத்தில் ஆழ்ந்து லயப்பட்டிருக்கிறாய். சாந்தகுணம் படைத்த உன் மனைவியும், எப்போதும் இராமன் நினைவாகவே இருக்கிறாள். 'இது, ஏன் இப்படி?' என்பதை உள்ளபடி நீ எனக்கு உரைக்க வேண்டும். (25,26)

மன்னர் கூறுகிறார்— அண்ணலே! தாங்கள் கேட்ட கேள்விக்கு விடை கூறுகிறேன், கேளுங்கள். முனிவரே! நம் இருவரிடையே நிகழும் இந்த நிகழ்ச்சி மிகவும் வியப்பை அளிப்பதன்றோ! (27)

பெரியோரே! முற்பிறவியில், நான் மாலதி என்ற பெயருடைய ஒரு வேளாளனாக இருந்தேன். தீய வழிகளிலேயே சென்று, எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் துன்பத்தைக் கொடுத்து வந்தேன். (28)

மகா கருமியாக இருந்தேன்! அறத்தை வெறுப்பவனாகவும், கோவில் சொத்துக்களை அபகரிப்பவனாகவும், பாதகச் செயல்கள் செய்பவர்களுடன் கூட்டுறவு வைத்துக் கொண்டும், தெய்வங்களுக்கு நிபந்தமாக அளிக்கப்பட்ட பொருள்களைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துபவனாகவும் இருந்தேன். (29)

பசுவதை, அந்தணரைக் கொல்லுதல், திருட்டு, உயிர்ப் பிராணிகளை வதைத்தல், கடுமையான பேச்சு, பாவச் செயல்கள் புரிதல், பொதுமகளிரை நாடுதல் போன்றவைகளை நாள்தோறும் செய்து வந்தேன். (30)

வீட்டுப் பெரியோர்களின் அறிவுரைகளை உதாசீனப்படுத்தி, மேற்கண்டபடி தவறான வழிகளில் சென்ற என்னை, சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர், உற்றார்-உறவினர்கள் கைகழுவி விட்டார்கள். அதனால், மனமுடைந்து ஒரு காட்டைச் சென்றடைந்தேன். (31)

தினமும் புலால் உணவைப் புசித்துக் கொண்டு, வழிபோக்கர்களுக்கு இடையூறு அளித்து, தாங்க முடியாத துயரத்துடன், மக்கள் கூட்டமே இல்லாத அந்தக் காட்டில் தன்னந்தனியனாக வசித்து வந்தேன். (32)

ஒரு நாள், பசி-தாகம், களைப்பு-இளைப்பு, தூக்கம் தாங்காமல் சுழலும் கண்களுடன், மக்களே இல்லாத ஒரு காட்டில், தெய்வவசமாக வசிஷ்டரின் ஆசிரமத்தைக் கண்டேன். (33)

புகழ்பெற்ற முனிவரே! அந்த ஆசிரமத்தின் அருகில் ஒரு தடாகம் இருந்தது. அதில் அன்னம், நீர்க்காக்கை முதலிய பறவைகள் ஏராளமாக இருந்தன. அந்த நீர்நிலையின் நாற்புறமும் காட்டு மலர்களின் கொத்துக்களால் மறைக்கப்பட்டிருந்தன. (மலர்க்கொத்துக்கள் நிறைந்த மரங்கள் வளர்ந்திருந்தன.) (34)

அந்த நீர்நிலையின் தண்ணீரைப் பருகி தாகத்தைத் தணித்துக் கொண்டேன்; அதன் கரையில் உட்கார்ந்து உடல் சிரமத்தைப் போக்கிக் கொண்டேன்; பின், சில மரங்களைப் பெயர்த்தெடுத்து, அவற்றின் வேர்களை உண்டு பசியைத் தணித்துக் கொண்டேன். (35)

வசிஷ்டரின் ஆசிரமத்தருகிலேயே நான் வசிக்கத் தொடங்கினேன். (அங்கு சிதறிக் கிடந்த) ஸ்படிகத் துண்டுகளைக் கொண்டு சுவர்கள் கட்டினேன். (36)

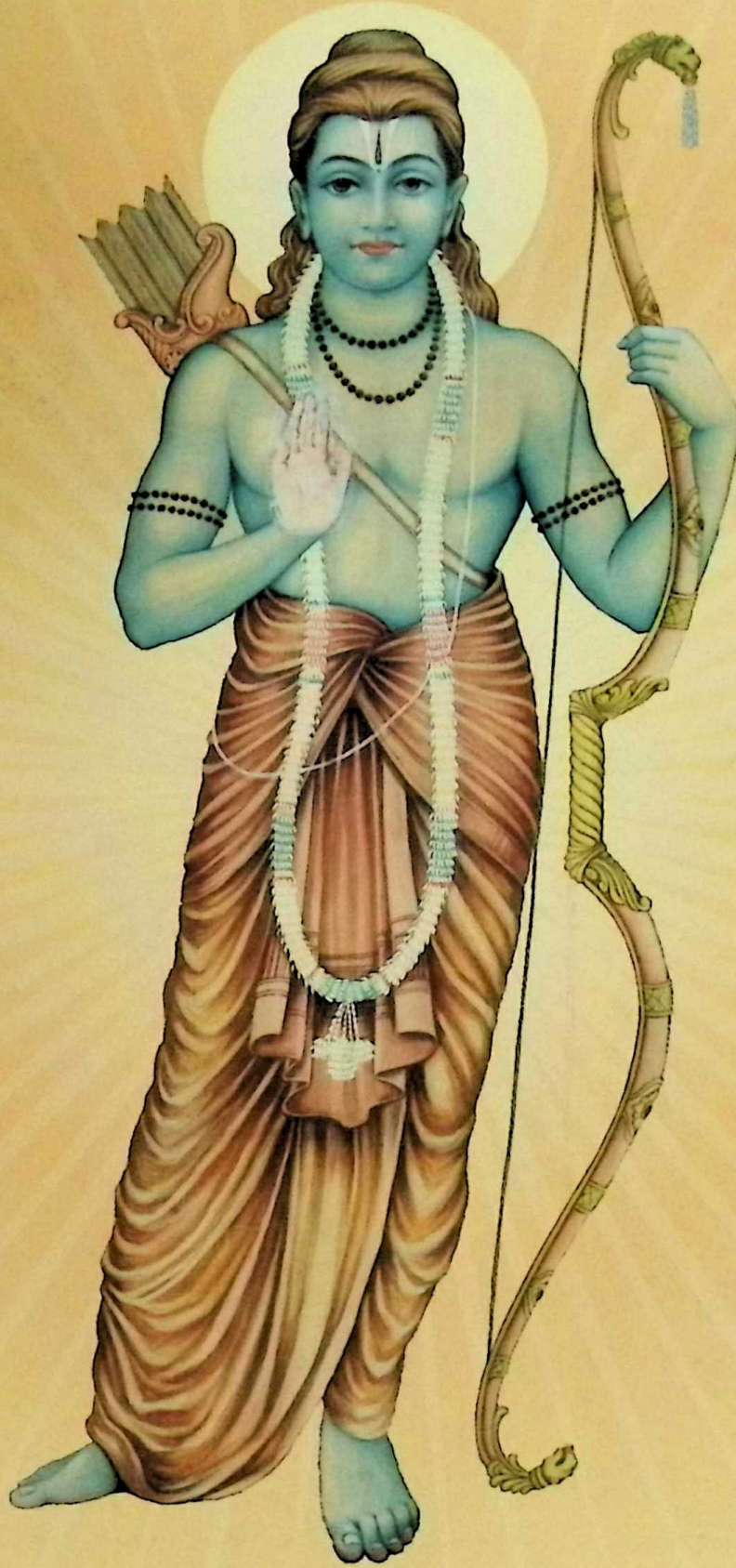
இலை-புல்-மரக்கட்டைகள் சேகரித்து மேலே மூடி ஒரு நல்ல வீட்டைக் கட்டிக் கொண்டேன். வேடர்களின் வாழ்க்கையை ஏற்று, பல்வகை விலங்குகளையும் கொன்று அதன்மூலம் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு இருபதாண்டுக்காலம் அங்கே தங்கியிருந்தேன். (37)

அப்போது, விந்திய நாட்டில் வேடர் குலத்தில் தோன்றிய, காளி என்று பெயர் பெற்ற இவள் - நற்குணம் படைத்த இந்த என் மனைவி - என்னிடம் வந்து சேர்ந்தாள். (38)

- புந்துவர்கை: பரித்யக்தா து:கி₂தா ஜீர்ணவிக்ரஹா ।
 ப்ரஹ்மந் க்ஷுத்த்ருட் பரிஸ்ராந்தா ஸோசந்தீ பெ₄ளக்திகீம் க்ரியாம் ॥ (39)
- தைவயோக₃ாத் ஸமாயாதா ப்₄ரமந்தீ விஜநே வநே ॥ (40)
- மாதே க்₃ரீஷ்மே ச தாபார்த்தா ஹயந்தஸ்தாப ப்ரபீடி₃தா ।
 இமாம் து:க₂வதீம் த்₃ருஷ்ட்வா ஜாதா மே விபுலா க்₄ருணா ॥ (41)
- மயா துத்தம் ஜலம் சாஸ்யை மாம்ஸம் வநப₂லம் தத₂ா ।
 க்₃தஸ்ரமா து ஸா ப்ருஷ்டா மயா ப்₃ரஹ்மந் யத₂ா தத₂ம் ॥ (42)
- ந்யவேத்யத் ஸ்வகர்மாணி தாநி ஸ்ருணு மஹாமுநே ।
 இயம் காளீ து நாம்நா வை நிஷாத்₃குல ஸம்ப₄வா ॥ (43)
- த்யாம்பி₄கஸ்ய ஸுதா வித்₃வந் ந்யவஸத்₃ விந்த்₄யபர்வதே ।
 பரஸ்வஹாரிணீ நித்யம் ஸத்யா பைஸுந்யவாதி₃நீ ॥ (44)
- புந்துவர்கை: பரித்யக்தா யதோ ஹதவதீ பதிம் ।
 காந்தாரே விஜநே ப்₃ரஹ்மந் மத்ஸமீபமுபாகுதா ॥
 இத்யேவம் ஸ்வக்ருதம் கர்ம ஸர்வம் மஹ்யம் ந்யவேத்யத் ॥ (45)
- வஸிஷ்ட₂ஸ்யாஸ்ரமே புண்யே அஹம் சேயம் ச வை முநே ।
 தம்பதீபுவமாம்ஸரித்ய ஸ்தி₂தௌ மாம்ஸாஸிநௌ தத₃ா ॥ (46)
- உத்யமார்தே₂ க₃தௌ சைவ வஸிஷ்ட₂ஸ்யாஸ்ரமம் தத₃ா ॥ (47)
- த்₃ருஷ்ட்வா சைவ ஸமாமம் ச தே₃வர்ஷீணாம் ச ஸத்தம ।
 ராமாயணபரா விப்ரா மாகே₄ த்₃ருஷ்ட்வா தி₃நே தி₃நே ॥ (48)
- நிராஹாரௌ ச விக்ராந்தௌ க்ஷுத்பிபாஸாப்ரபீடி₃தௌ ।
 அநிச்ச₂யா க₃தௌ தத்ர வஸிஷ்ட₂ஸ்யாஸ்ரமம் ப்ரதி ॥ (49)
- ராமாயண கத₂ாம் ஸ்ரோதும் நவாஹ்நா சைவ ப₄க்தித: ।
 தத்கால ஏவ பஞ்சத்வமாவயோரப₄வந் முநே ॥ (50)
- கர்மணா தேந துஷ்டாத்மா ப₄க₃வாந் மது₄ஸூதந: ।
 ஸ்வதூ₃தாந் ப்ரேஷயாமாஸ மத்யாஹரண காரணாத் ॥ (51)
- ஆரோப்ய மாம் விமாநே து ஜக்₃முஸ்தே ச பரம் பத₃ம் ।
 ஆவாம் ஸமீபமாபந்நௌ தே₃வதே₃வஸ்ய சக்ரிண: ॥ (52)
- புத்தவந்தௌ மஹாபே₄காந் யாவத்காலம் ஸ்ருணுஷ்வ மே ।
 யுகுகோடி ஸஹஸ்ராணி யுகுகோடி ஸதாநி ச ॥ (53)
- உஷித்வா ராம ப₄வநே ப்₃ரஹ்ம லோக முபாகுதௌ ।
 தாவத்காலம் ச தத்ராபி ஸ்தி₂த்வைந்த்₃ரபத்யமாகுதௌ ॥ (54)

பரப்பிரும்ம பரமாத்மா
ஸ்ரீ ராமசந்திரமூர்த்தி

ராமோ விக்ரஹவாந் தர்ம: ஸாது: ஸத்யபராக்ரம: ।
ராஜா ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய தேவாநாமிவ வாஸவ: ॥

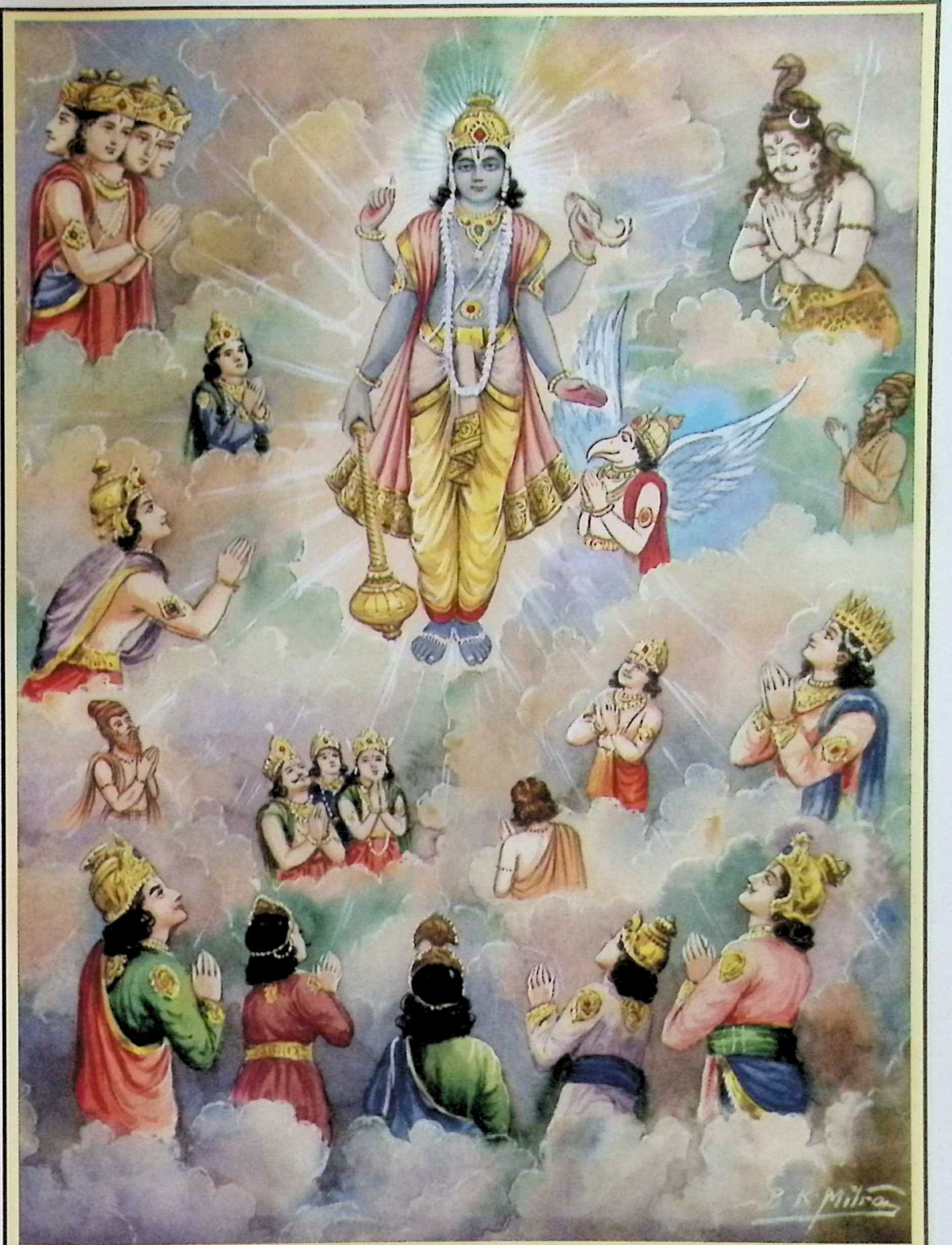
லியாத், கிரஞ்சப் பறவையை அம்பெய்து கொன்றதை
ஸ்ரீ வால்மீகி முனிவர் கண்டு மனம் வருந்தி, கீழ்க்கண்ட சுலோகத்தைக் கூறினார்—

மா நிஷாத், ப்ரதிஷ்டாம் த்வமகம: ஸாஸ்வதீ: ஸமா: ।

யத்க்ரௌஞ்சமிது நாதேகமவதீ: காமமோஹிதம் ॥

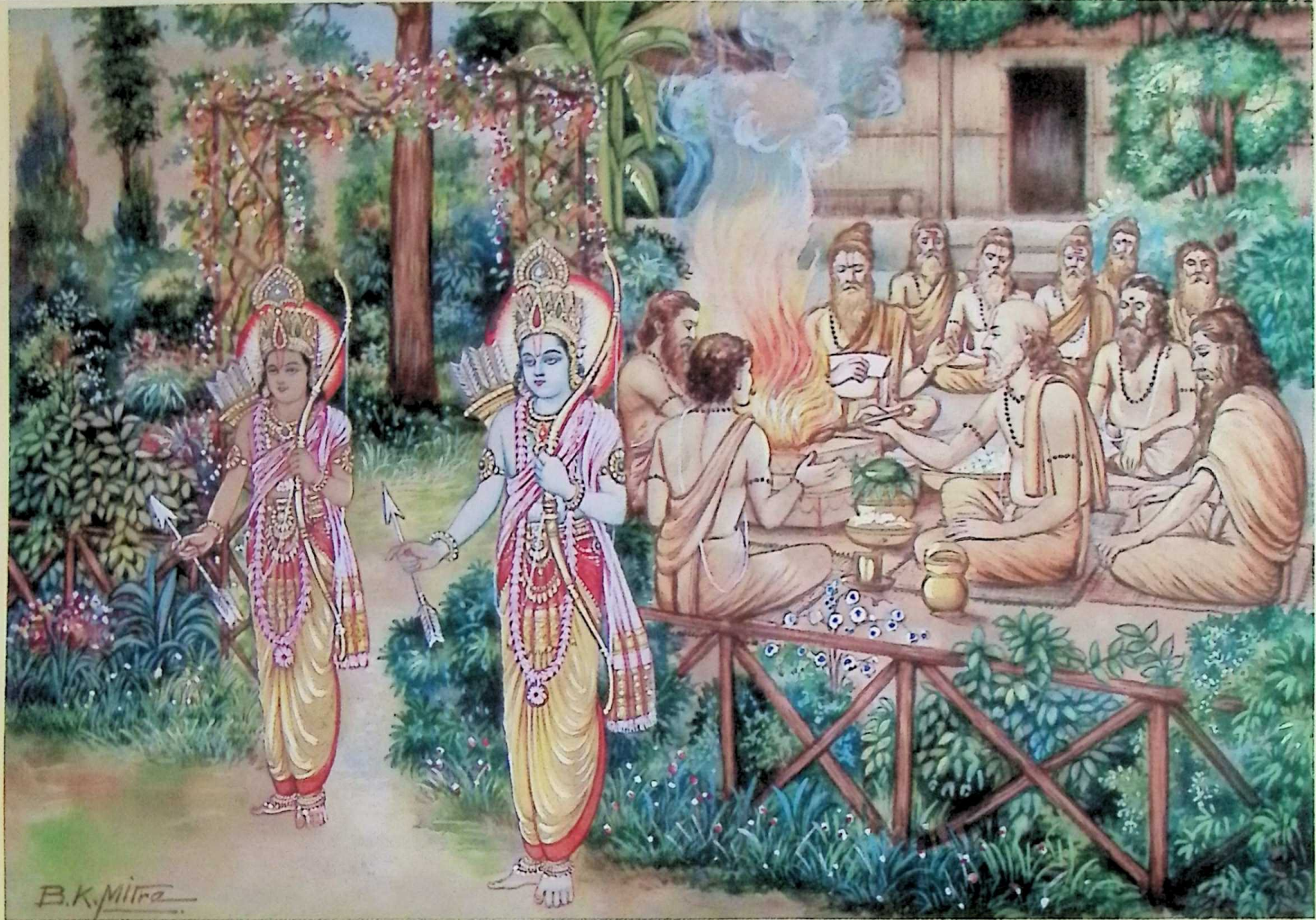
(பாலகாண்டம் 2/15)

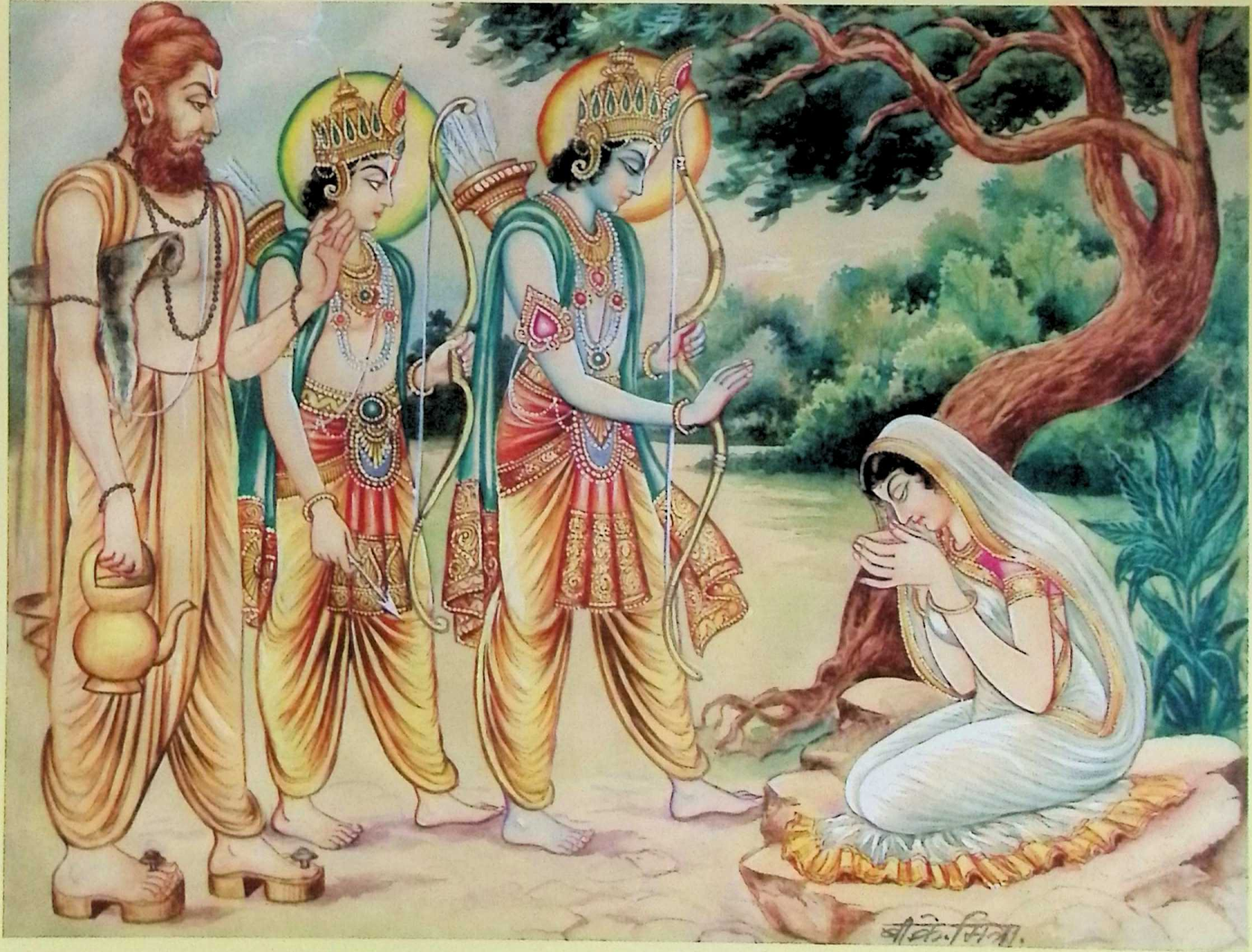
ஸ்ரீ மகாலிஷ்ணுபை
எல்லா தேவதைகளும் வணங்குகிறார்கள்.

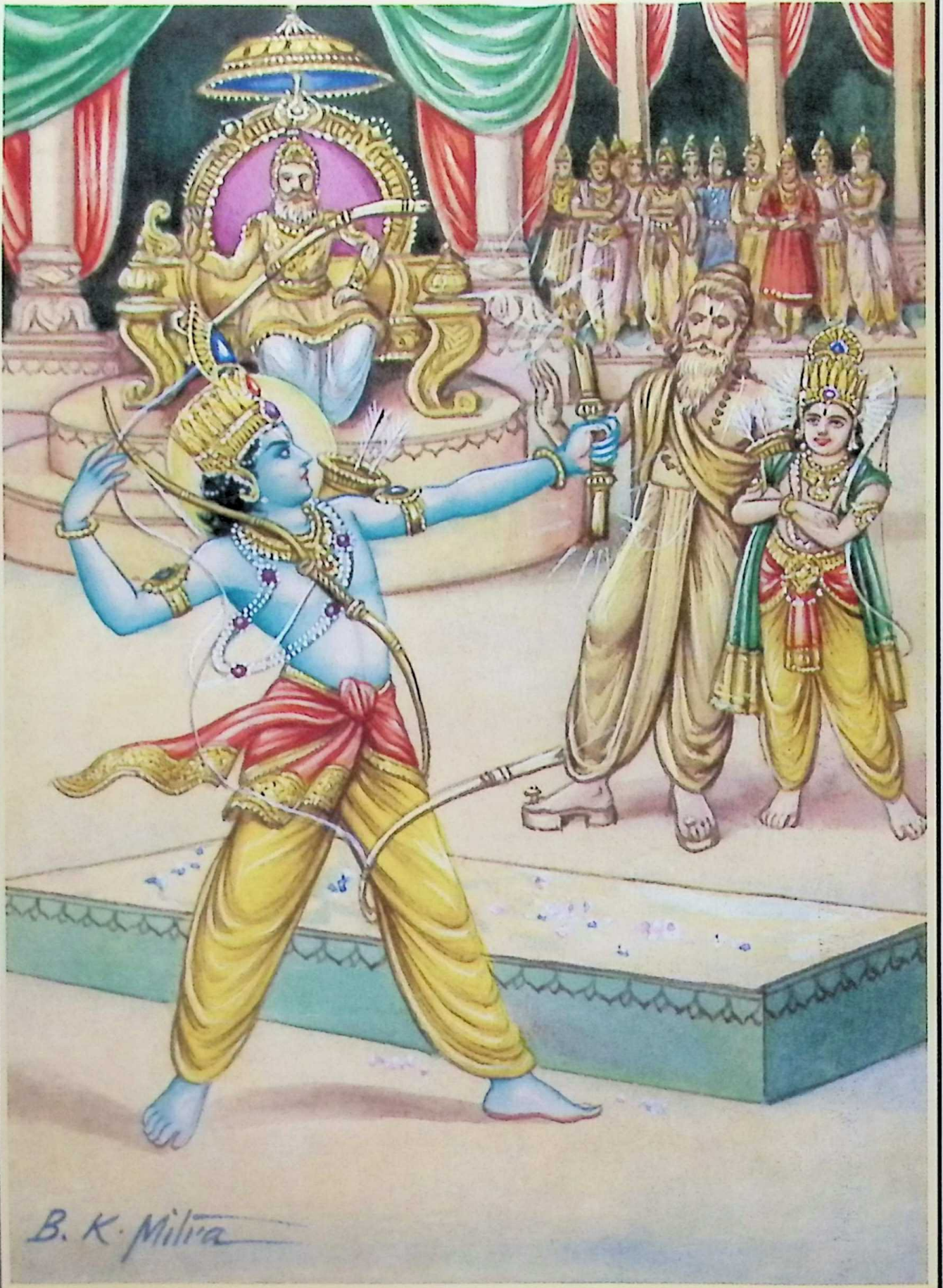
மகரிஷி விசுவாமித்திரரின் யாகத்தினை ஸ்ரீராம-லட்சுமணர்கள் காவல் புகிகிறார்கள்.

மூரீராமன், அகல்யைக்கு ஏற்பட்ட சாபத்தை நீக்கி முக்தி அளிக்கிறார்.

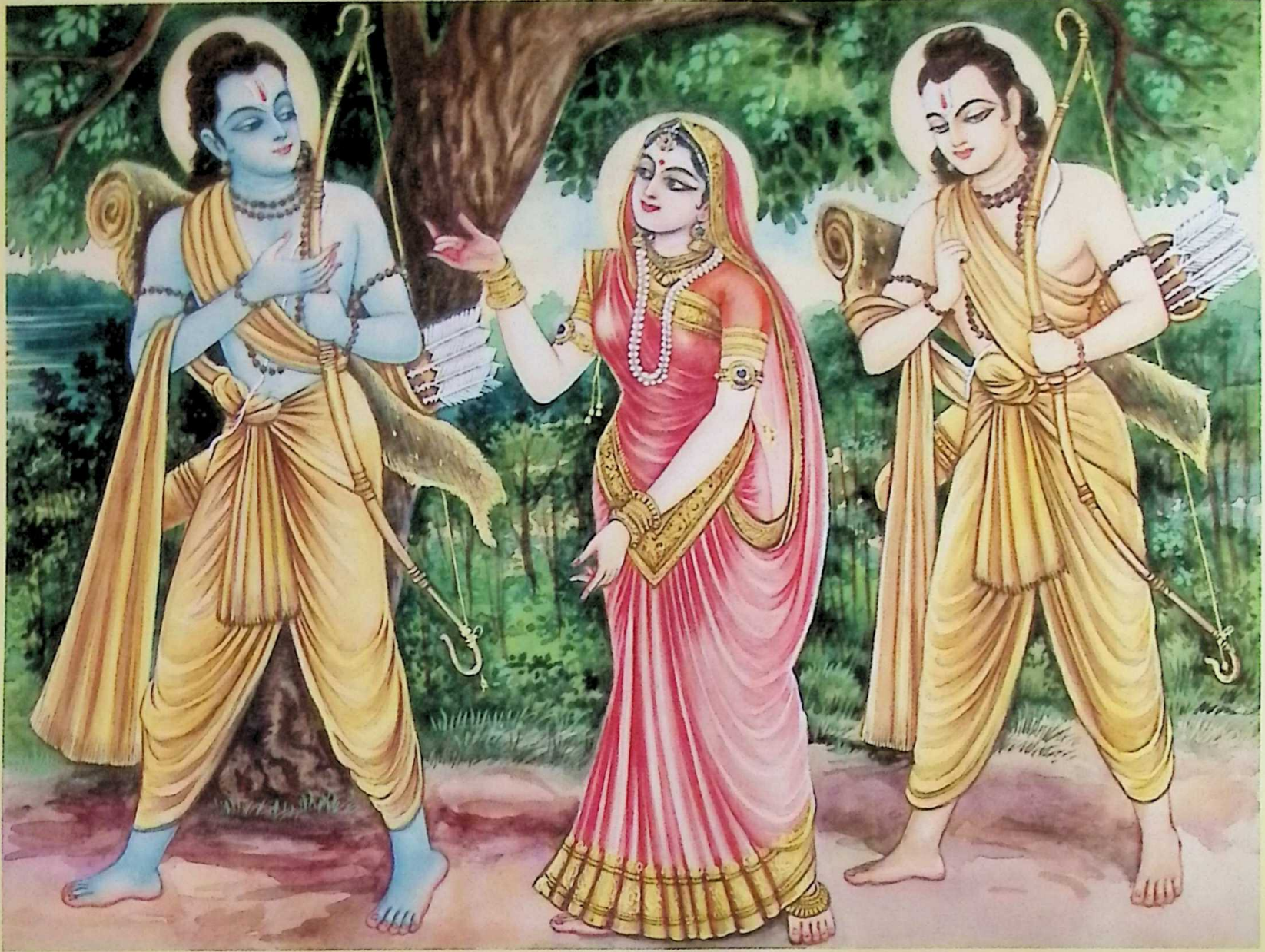
ஸ்ரீராமன், மன்னர் ஜனகரின் அவையில்
சிவதனுசுவை முறிக்கிறார்.

ஸ்ரீராமன், லட்சுமணன், பரதன், சத்ருக்னன் ஆகிய சகோதரர்களின் கல்யாண வைபவம்.

ஸ்ரீராமன் - சீதை - லட்சுமணன் வனவாசம் செல்கிறார்கள்.

பிரும்மன்! உற்றார்-உறவினர்களால் கைவிடப்பட்டு, அதனால் மிகவும் துக்கமடைந்து, உடல் நலிந்து, பசி-தாகங்களால் மிகவும் களைப்படைந்து, 'யார் எனக்கு உணவு அளிப்பார்கள்?' என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள். (39)

அங்குமிங்கும் அலைந்து திரிந்துகொண்டிருந்த இவள், மனித நடமாட்டமில்லாத, நான் வசித்துக் கொண்டிருந்த அந்தக் காட்டிற்குத் தெய்வச்செயலாக வந்து சேர்ந்தாள். (40)

கோடை காலம். வெளியே வெயில் வாட்டியெடுத்தது; உள்ளே (மனத்தினுள்ளே) துயரம் வாட்டியெடுத்தது. இவ்வாறு மிகவும் துன்பத்தில் தவித்துக் கொண்டிருந்த இந்தப் பெண்ணைக் கண்டு எனக்கு இரக்கம் ஏற்பட்டது. (41)

பிரும்மத்தை அறிந்த மகாஞானியே! நான், குடிப்பதற்குத் தண்ணீரும், உண்பதற்குப் புலாலும், காட்டுப் பழங்களும் இவளுக்குக் கொடுத்தேன். அதன்பின், களைப்பு நீங்கிய அவளிடம், அவள் பற்றிய முழு விபரங்களையும் கேட்டேன். (42)

மாமுனிவரே! அவள் தன் பிறப்பு-வளர்ப்பு பற்றிக் கூறியவைகளைக் கேளுங்கள். இவள் பெயர் காளி; வேடர் குலத்தில் தோன்றியவள். (43)

பேரறிவாளரே! தாம்பிகன் என்பவனுடைய மகளாகிய இவள் விந்தியமலையில் வசித்துக் கொண்டிருந்தாள். எப்போதும் பிறர் சொத்துக்களை அபகரித்து வந்தாள்; கோள் சொல்வதே இவள் வேலை. (44)

ஞானம் பெற்றவரே! ஒரு நாள் இவள் தன் கணவனையே கொன்று விட்டாள். அதனால் உறவினர்களால் துரத்திவிடப்பட்டாள். சுற்றித் திரிந்து கொண்டிருக்கும் போது, மக்களே இல்லாத இந்தக் காட்டில் என்னிடம் வந்து சேர்ந்தாள். இவ்வாறு, தான் செய்த காரியம் எல்லாவற்றையும் என்னிடம் தெரிவித்தாள். (45)

முனிவரே! வசிஷ்டருடைய ஆசிரமத்திற்கு அருகில், நானும் இவளும் கணவன்-மனைவி என்ற உறவுகொண்டு, புலால் உணவை உண்டு வாழ்க்கையைக் கழித்துக் கொண்டிருந்தோம். (46)

ஒரு நாள், உணவுக்காக (விலங்குகளை வேட்டையாடுவதற்காக) வசிஷ்டருடைய ஆசிரமம் அருகில் சென்றோம். (47)

சான்றோரே! தேவரிஷிகளின் கூட்டத்தை அங்கே பார்த்ததும் அருகில் சென்றோம். அப்போது நடந்து கொண்டிருந்த மாக (மாசி) மாதத்தில் நாள்தோறும், அந்தணர்கள் இராமாயணம் படிப்பதைக் கண்டோம். (48)

மகாபலம் படைத்தவர்களாக இருந்தாலும், அப்போது உணவு உண்ணாததால் பசியும் தாகமும் எங்களை வாட்டியெடுத்தன. எனவே, எங்கள் விருப்பம் இல்லாமலே, வசிஷ்டருடைய ஆசிரமத்தை நோக்கிச் சென்றோம். (49)

இராமாயணத்தைக் கேட்பதற்காக, பக்தியுடன் ஒன்பது நாட்கள் தொடர்ந்து அவ்விடம் சென்றோம். அது முடிந்தவுடனேயே எங்களுக்கு மரணம் ஏற்பட்டுவிட்டது. (50)

ஒன்பது நாட்கள் இராமாயணம் கேட்ட அந்தப் புண்ணியச் செயலால், பகவான் மதுகுதனன் மனம் களித்து, எங்களை அழைத்துக் கொண்டு போவதற்காக, தன்னுடைய தூதர்களை அனுப்பி வைத்தார். (51)

அவர்கள் எங்களை ஒரு விமானத்தில் ஏற்றி பரமபதத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். நாங்கள் இருவரும் தேவதேவனான சக்கரபாணியின் சந்நிதியை அடைந்தோம். (52)

அரிய, பெரிய போகங்களை எவ்வளவு காலம் நாங்கள் அவ்வுலகில் அனுபவித்தோம் என்பதைக் கேளுங்கள். ஆயிரம் கோடி யுகங்களும் நூறு கோடி யுகங்களும், ஸ்ரீராமனுடைய அவ்விடத்தில் இருந்துவிட்டு, பிரும்மலோகம் போய்ச் சேர்ந்தோம். அங்கேயும், (முன்னர் கூறிய) அதே அளவு காலம் இருந்துவிட்டு தேவலோகம் வந்து சேர்ந்தோம். (53,54)

தத்ராபி தாவத் காலம் ச பு₄க்த்வா பே₄க்யாநநுத்தமாந் ।
தத: ப்ருத்₂வீம் வயம் ப்ராப்தா: க்ரமேண முநிஸத்தம ॥ (55)

அத்ராபி ஸம்பத₃துலா ராமாயண ப்ரஸாத₃த: ।
அநிச்ச₂யா க்ருதேநாபி ப்ராப்தமேவம்வித₄ம் முநே ॥ (56)

நவாஹ்நா கில ஸ்ரோதவ்யம் ராமாயண கத₂ாம்ருதம் ।
ப₄க்தி ப₄வேந த₄ர்மாத்மந் ஜந்மம்ருத்யு ஜராபஹம் ॥ (57)

அவஸேநாபி யத்கர்ம க்ருதம் து ஸுமஹத்ப₂லம் ।
த₃த₃ாதி ஸ்ருணு விப்ரேந்த்₃ர ராமாயணப்ரஸாத₃த: ॥ (58)

நாரத₃ உவாச
ஏதத்ஸர்வம் நிஸம்யாஸௌ விப₄ாண்ட₃கோ முநிஸ்வர: ।
அபி₄நந்த₃ய மஹீபாலம் ப்ரயயௌ ஸ்வதபோவநம் ॥ (59)

தஸ்மாத் ஸ்ருணுத்₄வம் விப்ரேந்த்₃ரா தே₃வதே₃வஸ்ய சக்ரிண: ।
ராமாயண கத₂ா சைவ காமதே₃நூபமா ஸ்ம்ருதா ॥ (60)

மாகே₄ மாஸே ஸிதே பசுஷை ராமாயணம் ப்ரயத்நத: ।
நவாஹ்நா கில ஸ்ரோதவ்யம் ஸர்வத₄ர்மப₂லப்ரத₃ம் ॥ (61)

ய இத₃ம் புண்யமாக்₂யாநம் ஸர்வபாபப்ரணாஸநம் ।
வாசயேத் ஸ்ருணுயாத்₃ வாபி ராமப₄க்தஸ்ச ஜாயதே ॥ (62)

இதி ஸ்ரீஸ்கந்த₃புராணே உத்தரக₂ண்டே₃ நாரத₃ஸநக்குமார ஸம்வாதே₃
ராமாயணமாஹாத்மயே மாக₄ப₂லாநகீர்தநம் நாம த்ருதீயோத₄யாய: ॥

சதுர்தே₂ாத₄யாய:

சைத்ரமாதே ராமாயண ப₂த₂நஸ்ரவண மாஹாத்ம்யம்
கலிகாக்₂ய வ்யாத₄ஸ்யோத்தங்கமுநேஸ்ச கத₂ா

நாரத₃ உவாச
அந்யமாஸம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸ்ருணுத்₄வம் ஸுஸமாஹிதா: ।
ஸர்வபாபஹரம் புண்யம் ஸர்வது₃:க₂நிப₄ர்ஹணம் ॥ (1)

ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரிய விஸாம் ஸூத்₃ராணாம் சைவ யோஷிதாம் ।
ஸமஸ்த காம ப₂லத₃ம் ஸர்வவ்ரதப₂லப்ரத₃ம் ॥ (2)

து₃:ஸ்வப்ந நாஸநம் த₄ந்யம் பு₄க்தி மு₄க்தி ப₂லப்ரத₃ம் ।
ராமாயணஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஸ்ரோதவ்யம் ச ப்ரயத்நத: ॥ (3)

முனிசிரேஷ்டரே! அங்கேயும் அதே அளவு காலம் (ஆயிரத்து நூறு கோடி யுகங்கள்) உத்தமோத்தமமான போகங்களை அனுபவித்துவிட்டு, பின்னர், இந்த மண்ணுலகை வந்தடைந்தோம். (55)

இராமாயணத்தை மனமொப்பி கேட்காவிட்டாலும், ஏனோ-தானோவென்று கேட்டதன் பயனாக இங்கேயும், இப்போது நாங்கள் அனுபவித்துவரும் மகத்தான பாக்கியங்களைப் பெற்றோம். (56)

அறவடிவினரே! இராமாயண கதையை பக்திபூர்வமாக ஒன்பது தினங்கள் கேட்டாலே, அது, அவனுடைய மறுபிறவி, வயோதிகம், மரணம் என்பவைகளை அழித்துவிடும். (57)

அந்தணோத்தமரே! மனப்பூர்வமாக இல்லாவிட்டாலும் ஏதோவொரு விதத்தில் இராமாயணத்தைக் கேட்டாலே, அது மிகப்பெரும் பயனை அளிக்கிறது. எனவே, அந்த இராமாயணத்தைக் கேளுங்கள். (58)

நாரதர் கூறுகிறார்— இவையெல்லாவற்றையும் கேட்ட பின்னர், மாமுனிவரான விபாண்டகர், மன்னரை வாழ்த்தி விட்டு, தன்னுடைய தபோவனத்திற்குச் சென்றார். (59)

வேதவித்தகர்களே! நீங்கள் எல்லோரும் தேவதேவனும் சக்கரதாரியுமான ஸ்ரீஹரியின் கதையைக் கேளுங்கள். இராமாயண கதை, (விரும்பியவற்றையெல்லாம் அளிக்கும்) காமதேனு என்று சொல்லப்படுகிறது. (60)

எல்லா தருமங்களின் பலனையும் கொடுக்கக்கூடிய இராமாயணத்தை, மாசி மாத வளர்பிறையில், தொடர்ந்து ஒன்பது நாட்கள் கேட்கவேண்டும். (61)

புனிதமான இந்த வரலாறு, எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கக் கூடியது. எவனொருவன் இதைப் படிக்கிறானோ, அல்லது கேட்கிறானோ அவன் இராமபக்தனாக ஆகிவிடுகிறான். (62)

**ஸ்ரீஸ்கந்தபுராணம், இராமாயண மாஹாத்ம்யம் என்ற பகுதியில்
முன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.**

அத்தியாயம் : நான்கு

**சைத்ர மாதத்தில் இராமாயணத்தைக் கேட்பதால் ஏற்படும்
பலன்; கனிகன்-உத்தங்கள் வரலாறுகள்**

நாரதர் கூறுகிறார்— இன்னொரு மாதத்தில் (சைத்ரம்) இராமாயணத்தைப் படிப்பதால் ஏற்படும் பலன்களைச் சொல்கிறேன், கவனமாகக் கேளுங்கள். இராமாயண மாஹாத்ம்யம், எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கக் கூடியது; புண்ணியம் தருவது; எல்லாத் துயரங்களையும் அழிப்பது; பெண்கள் மற்றும் நான்கு வருணத்தாருக்கும், அவர்கள் விரும்பியவற்றை எல்லாம் கொடுக்கக் கூடியது; எல்லா விரதங்களின் பலன்களைக் கொடுப்பது; தீயகனவுகளை அழிப்பது; பெரும்பேற்றை அளிப்பது; இகலோக-பரலோக செளக்கியத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது. (1-3)

- அத்ரைவோதாஹரந்தீம் இதிஹாஸம் புராதநம் ।
பட்தாம் ஸ்ருண்வதாம் சைவ ஸர்வபாபப்ரணாஸநம் ॥ (4)
- ஆஸீத் புரா கலியுகே கலிகோ நாம லுப்தக: ।
பரதாரபரத்ரவ்ய ஹரணே ஸததம் ரத: ॥ (5)
- பரநிந்தாபரோ நித்யம் ஜந்து பீடாகரஸ்ததா ।
ஹதவாந் ப்ராஹ்மணாந் காவ: ஸதஸோதத ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (6)
- தேவஸ்வஹரணே நித்யம் பரஸ்வஹரணே ததா ।
தேநபாபாந்யநேகாநி க்ருதாநி ஸுமஹாந்தி ச ॥ (7)
- ந தேஷாம் ஸக்யதே வக்தும் ஸம்க்யா வத்ஸரகோடிபி: ।
ஸ கதாசித்மஹாபாபோ ஜந்தூநாமந்தகோபம: ॥ (8)
- ஸௌவீர நகரம் ப்ராப்த: ஸர்வைஸ்வர்யஸமந்விதம் ।
யோஷித்பிபூஷிதாபிஸ்ச ஸரோபிவிமலோதகை: ॥ (9)
- அலங்க்ருதம் விபணிபிர்யயௌ தேவபுரோபமம் ।
தஸ்யோபவநமத்யஸ்தம் ரம்யம் கேஸவமந்திரம் ॥ (10)
- சாதிதம் ஹேமகலஸைர்த்ருஷ்ட்வா வ்யாதே முதம் யயௌ ।
ஹராம்யத்ர ஸுவர்ணாநி பஹுநீதி விநிஸ்சித: ॥ (11)
- ஜகாம ராமபவநம் கீநாஸஸ்சௌர்ய லோலுப: ।
தத்ராபஸ்யத் த்விஜுவரம் ஸாந்தம் தத்த்வார்த கோவிதம் ॥ (12)
- பரிசர்யாபரம் விஷ்ணோருத்தங்கம் தபஸாம் நிதிம் ।
ஏகாகிநம் தயாலும் ச நி:ஸ்ப்ருஹம் த்யாந லோலுபம் ॥ (13)
- த்ருஷ்ட்வாஸௌ லுப்தகோ மேநே தம் சௌர்யஸ்யாந்தராயிணம் ।
தேவஸ்ய த்ரவ்ய ஜாதம் து ஸமாதாய மஹாநிஸி ॥ (14)
- உத்தங்கம் ஹந்துமாரேபே உத்யதாஸிர்மதேதாத்: ।
பாதேநாக்ரம்ய தத்வக்ஷோ கௌம் ஸம்க்ருஹ்ய பாணிநா ॥
ஹந்தும் க்ருதமதிம் வ்யாதம் உத்தங்க: ப்ரேக்ஷய சாப்ரவீத் ॥ (15)
- உத்தங்க உவாச
பே: பே: ஸாதே வ்ருதா மாம் த்வம் ஹநிஷ்யஸி நிராக்ஸம் ॥ (16)
- மயா கிமபராத்தம் தே தத் வத் த்வம் ச லுப்தக ।
க்ருதாபராதிநோ லோகே ஹிம்ஸாம் குர்வந்தியத்நத: ॥ (17)
- ந ஹிம்ஸந்தி வ்ருதா ஸௌம்ய ஸஜ்ஜநா அப்யபாபிநம் ।
விரோதிஷ்வபி மூர்கேஷா நிரீக்ஷயாவஸ்திதாந் குணாந் ॥ (18)

இந்த விஷயத்தில் (சைத்ர மாத இராமாயணம் படிப்பதில்), ஒரு பழைய வரலாற்றை ஆன்றோர்கள் கூறுகிறார்கள். அந்த வரலாற்றைப் படிப்பவர்கள்-கேட்பவர்களின் எல்லாப் பாவங்களும் நசித்துப் போகின்றன. (4)

முன்பொரு கலியுகத்தில், கட்டுப்பாடுகள் இல்லாமல் திரிந்த கலிகன் என்பவன் இருந்தான். பிற பெண்களையும் பிறர் சொத்துக்களையும் அபகரிப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டவன். (5)

எப்போதும் பிறரைப் பற்றிக் குறை சொல்லிக் கொண்டேயிருப்பான்; எல்லாப் பிராணிகளையும் துன்புறுத்துவான். நூறு, ஆயிரக்கணக்கில் அந்தணர்களையும் பசுக்களையும் கொன்று போட்டிருக்கிறான். (6)

தேவாலய சொத்துக்களையும், பிறருடைய செல்வத்தையும் பறிப்பதில் எப்போதும் ஈடுபட்டிருந்தான். மாபெரும் பாவங்களை அவன் செய்து விட்டிருந்தான். (7)

அவன் செய்த பாவங்களை கோடி வருஷங்கள் எண்ணினாலும் முடிவு காண முடியாது. மகாபாவியும், பிராணிகளுக்கு எமன் போன்றவனுமான அவன், ஒரு சமயம், எல்லா செல்வச் செழிப்புகளும் நிறையப் பெற்ற ஸௌவீரம் என்ற பட்டணத்தை அடைந்தான். உயர்ந்த ஆடை-அணிகலன்கள் அணிந்த யுவதிகள்; சுத்தமான நீர் நிரம்பிய தடாகங்கள்; பல்வகைப் பொருள்களை விற்கும் விதவிதமான கடைகள் முதலியவற்றால், அந்த நகரம் பொலிவுடன் விளங்கிற்று. அந்த நகரத்தின் பூஞ்சோலையில், பகவான் கேசவனுடைய (இராமனுடைய) திருக்கோவில் விளங்கிற்று. (8-10)

அந்த ஆலயத்தின் கோபுரங்களில் தங்கக் கலசங்கள் இருப்பதைப் பார்த்து, அந்தத் தீயவன் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தான். 'இங்கேயுள்ள ஏராளமான தங்கத்தைத் திருடிக் கொண்டு செல்வேன்' என்று நிச்சயித்துக் கொண்டான். (11)

திருடிக் கொண்டு சென்றுவிடுவது என்று நிச்சயம் செய்து கொண்ட அவன், அந்தத் திருக்கோவிலுக்குள் சென்றான். அங்கே அமைதியானவரும், இறைத்தத்துவங்களின் உண்மையை உள்ளபடி தெளிவாக அறிந்தவரும், திருமாலின் சேவையில் மனங்குவிந்திருப்பவரும், தவத்தின் நிலைக்களனும், தனியாக இருந்தவரும், கருணைமிக்கவரும், பொருட்பற்றில்லாதவரும், தியானத்தில் ஆர்வமுடையவருமான உத்தங்கர் என்ற அந்தணரைப் பார்த்தான். (12,13)

அவரை அங்கே பார்த்ததும், 'இவர் என் திருட்டுக்குத் தடையாக இருக்கிறாரே?' என்று எண்ணினான். (அதனால், சரியான சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருந்தான்.) நட்டநடுநிசியில் தெய்வத்தின் சொத்துக்களை ஒன்று திரட்டினான். (உத்தங்கர், தான் திருடியதை வெளியே சொல்லி விடுவாரே? என்பதால்,) அவரைக் கொல்ல விரும்பி, அவர் மார்பில் தன் காலை வைத்து அழுத்தி, கழுத்தைத் தன் கையினால் திருகி, உடைவாளை எடுத்து அவரைக் கொல்ல முற்பட்டான். தன்னைக் கொல்வதற்கு முடிவு செய்துவிட்ட அவனைப் பார்த்து உத்தங்கர் கேட்கிறார். (14,15)

உத்தங்கர் கேட்கிறார்— “ஐயனே! அண்ணலே! நல்லவரே! குற்றமேதும் செய்யாத என்னைக் கொலை செய்ய வீணாகத் தாங்கள் முயல்கிறீர்கள். நீசரே! நான் உங்களுக்கு என்ன கெடுதல் செய்தேன்? - என்பதைச் சொல்லுங்கள். (16)

குற்றம் செய்தவனைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து, அவனுக்குத் தண்டனை கொடுப்பது என்பது உலக வழக்கம். நல்லவரே! குற்றமே செய்யாதவனை நற்பண்புள்ள மனிதர்கள் வீணாகத் துன்புறுத்துவதில்லை. (17)

அமைதியான மனத்தையுடைய நல்லோர்கள், தம் பகைவர்களிடமும் அறிவிலிகளிடமும் கூட சில நற்குணங்கள் இருப்பதை எண்ணிப் பார்த்து, அவர்களிடமும் பகைமை பாராட்டுவதில்லை. (18)

- விரோத₄ம் நாதி₄ க₃ச்ச₂ந்தி ஸஜ்ஜநா: ஸாந்தசேதஸ: ।
ப₃ஹுத₄ வாச்யமாநோ₅பி யோ நர: ஷமயாந்வித: ॥ (19)
- தமுத்தமம் நரம் ப்ராஹு: விஷ்ணோ: ப்ரியதரம் தத₂ா ॥ (20)
- ஸுஜநோ ந யாதி வைரம் பரஹித நிரதோ விநாஸகாலே₅பி ।
சே₂தே₃பி சந்த₃நதரு: ஸுரபீ₄கரோதி முக₂ம் குட₂ாரஸ்ய ॥ (21)
- அஹோ விதி₄ர்வை ப₃லவாந் ப₃ாத₄தே ப₃ஹுதா ஜநாந் ।
ஸர்வஸங்க₃ விஹீநோ₅பி ப₃ாத₄யதே து து₃ராத்மநா ॥ (22)
- அஹோ நிஷ்காரணம் லோகே ப₃ாத₄ந்தே து₃ர்ஜநா ஜநாந் ।
தீ₄வரா: பிஸுநா வ்யாத₄ா லோகே₅காரண வைரிண: ॥ (23)
- அஹோ ப₃லவதீ மாயா மோஹயத்யகி₂லம் ஜக₃த் ।
புத்ரமித்ரகளத்ரா₃த்யை: ஸர்வது₃:கே₂ந யோஜ்யதே ॥ (24)
- பரத்₃ரவ்யாபஹாரேண கலத்ரம் போஷிதம் ச யத் ।
அந்தே தத் ஸர்வமுத்ஸ்ருஜ்ய ஏக ஏவ ப்ரயாதி வை ॥ (25)
- மம மாதா மம பிதா மம ப₄ார்யா மமாத்மஜா: ।
மமேத₃மிதி ஜந்தூநாம் மமதா ப₃ாத₄தே வ்ருத₂ா ॥ (26)
- யாவத₃்பயதி த்₃ரவ்யம் தாவத்₃ ப₄வதி ப₃ாந்த₄வ: ।
அர்ஜிதம் து த₄நம் ஸர்வே பு₄ஞ்ஜந்தே ப₃ாந்த₄வா: ஸத₃ா ॥
து₃:க₂மேகதமோ மூட₄ஸ்தத்பாபப₂லமஸ்ருதே ॥ (27)
- இதி ப்₃ருவாணம் தம்ருஷிம் விம்ருஸ்ய ப₄யவிஹ்வல: ।
கலிக: ப்ராஞ்ஜலி: ப்ராஹ ஷமஸ்வேதி புந: புந: ॥ (28)
- தத்ஸங்க₃ஸ்ய ப்ரப₄ாவேண ஹரிஸந்நிதி₄மாத்ரத: ।
க₃தபாபோ லுப்த₄கஸ்ச ஸாநுதாபோ₅ப₄வத்₃ த்₄ருவம் ॥ (29)
- மயா க்ருதாநி பாபாநி மஹாந்தி ஸுப₃ஹுநி ச ।
தாநி ஸர்வாணி நஷ்டாநி விப்ரேந்த்₃ர தவ த்₃ர்ஸநாத் ॥ (30)
- அஹம் வை பாபதீ₄ர்நித்யம் மஹாபாபம் ஸமாசரம் ।
கத₂ம் மே நிஷ்க்ருதி₃ர்பூ₄யாத் கம் யாமி ஸரணம் விபே₄ா ॥ (31)
- பூர்வஜந்மா₃ர்ஜிதை: பாபைர்லுப்த₄கத்வமவாப்தவாந் ।
அத்ராபி பாப ஜாலாநி க்ருத்வா காம் க₃திமாப்நுயாம் ॥ (32)
- இதி வாக்யம் ஸமாகர்ண்ய கலிகஸ்ய மஹாத்மந: ॥
உத்தங்கோ நாம விப்ரர்ஷிரித₃ம் வாக்யமத₂ாப்₃ரவீத் ॥ (33)
- உத்தங்க உவாச
ஸாது₄ ஸாது₄ மஹாப்ராக்ஞ மதிஸ்தே விமலோஜ்ஜ்வலா ।
யஸ்மாத் ஸம்ஸார து₃:க₂ாநாம் நாஸோபாயமபீ₄ப்ஸஸி ॥ (34)

எவன், பிறர் தன்னை அடிக்கடி இழித்துக் கூறுவதைக் கேட்டும் பொறுமையுடன் இருக்கிறானோ, அவனை உத்தமமான மனிதன் என்று கூறுகிறார்கள். அவனே பகவான் விஷ்ணுவுக்குப் பிரியமானவன் என்றும் கூறப்படுகிறான். (19,20)

பிறர் நலனில் அக்கறை கொண்டவர், ஒருவன் தன்னை அழிக்க வரும் சமயத்திலும் அவனிடம் விரோதம் கொள்வதில்லை. சந்தன மரத்தை வெட்டும் கோடரியை அது பழிதீர்த்துக் கொள்வதில்லை; மாறாக, அதன் முனையில் நறுமணத்தைப் பூசிவிடுகிறது. (21)

அட! என்ன கஷ்டம்! விதி மிகவும் பலம் வாய்ந்தது. மக்களைப் பலவிதங்களிலும் தாக்கித் துன்புறுத்துகிறது. மக்களுடைய உறவைத் துறந்து வசிப்பவனும் கூட, தீயவர்களால் துன்புறுத்தப்படுகிறான். (22)

எந்தக் குற்றமும் செய்யாதவனையும் கூட இவ்வுலகில் தீயோர்கள் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். செம்படவர்கள், கோள் சொல்பவர்கள், வேடர்கள் ஆகியோர், இவ்வுலகில் காரணம் ஏதுமில்லாமலே மற்றப் பிராணிகளிடம் பகைமை பாராட்டுகிறார்கள். (23)

ஆகா! மாயைக்குத்தான் எவ்வளவு ஆற்றல்! உலகத்திலுள்ள அத்தனை மக்களையும் மயக்கிவிடுகிறது! புதல்வன், நண்பன், மனைவி முதலியோர்கள் மூலம் எல்லாவிதமான துக்கங்களிலும் ஆழ்த்திவிடுகிறது. (24)

பிறர் பொருளைத் திருடி, ஒருவன் தன் மனைவி-மக்களைப் போஷிக்கிறான். ஆனால், அவனுக்கு என்ன லாபம்? கடைசியில், அவன் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டுத் தன்னந்தனியனாக மேலே போகிறான். (25)

என்னுடைய தாய், என்னுடைய தந்தை, என் மனைவி, என் குழந்தைகள், என் சொத்து - என்று, இம்மாதிரியாக மமகாரம் மனிதர்களை வாட்டி வதைக்கிறது. (26)

செல்வம் சம்பாதித்து உறவினர்களுக்குத் தாராளமாகக் கொடுத்துவரும் காலம் வரையில், அவர்கள் இவனிடம் ஒட்டிக்கொண்டு சுகத்தை அனுபவிப்பார்கள். ஆனால், முறைகேடான வழிகளில் பணம் சம்பாதித்ததின் பயனான பாவங்களை இவன் மட்டுமே அனுபவிக்கிறான்'' என்று அந்த உத்தமர் சொன்னதைக் கேட்டு, மனத்திற்குள் ஆலோசித்துப் பார்த்து, மனம் பதறி, கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு, 'மன்னிக்க வேண்டும், மன்னிக்க வேண்டும்' என்று பல தடவை கெஞ்சினான், கலிகன். (27,28)

அந்தப் பெரியவருடைய கூட்டுறவினாலும், திருமால் சந்நிதி விசேஷத்தாலும், அந்தத் தீயவன் பாவங்கள் ஒழிந்து, மிகவும் பச்சாதாபப்படத் தொடங்கினான். (29)

நான், கணக்கில்லாமல் மாபெரும் பாவங்களைச் செய்திருக்கிறேன். அந்தணோத்தமரே! தங்களைப் பார்த்தவுடனேயே அவைகள் எல்லாம் மறைந்து போய்விட்டன. (30)

ஐயனே! என்னுடைய அறிவு எப்போதும் பாவத்தையே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தது. எப்போதும் பாவச் செயல்களையே செய்து கொண்டிருந்தேன். எனக்கு எவ்வாறு மேன்மை ஏற்படும்? நான் யாரை அடைக்கலம் புகவேண்டும்? (31)

முற்பிறவிகளில் செய்த பாவங்களின் பயனாக, இப்பிறவியில் தீயகுணங்களை உடையவனானேன். இந்த ஜன்மத்திலும் கணக்கில்லாமல் பாவங்கள் செய்திருக்கிறேன். இந்த நிலையில், இனி எனக்கு என்ன கதி கிடைக்கப் போகிறதோ? (32)

மகாத்மா(வாகிவிட்ட) கலிகனிடமிருந்து இந்தச் சொற்களைக் கேட்ட உத்தங்கர் என்ற அந்தணாளர், பின்வருமாறு கூறினார். (33)

உத்தங்கர் கூறுகிறார்— பேரறிவாளனே! நன்று, மிக நன்று. உன்னுடைய அறிவு தெளிவும் பிரகாசமும் பெற்றுவிட்டது. அதனால்தான், உலக வாழ்க்கை என்னும் தீராத்துன்பத்தை நீக்கும் வழியைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறாய். (34)

சைத்ரே மாஸி ஸிதே பசேஷ கத₂ ராமாயணஸ்ய ச ।
நவாஹ்நா கில ஸ்ரோதவ்யா ப₄க்திப₄வேந ஸாத₃ரம் ॥ (35)

யஸ்ய ஸ்ரவணமாத்ரேண ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்சயதே ॥ (36)

தஸ்மிந் க்ஷணேஸௌ கலிகோ லுப்த₄கோ வீதகல்மஷ: ।
ராமாயண கத₂ம் ஸ்ருத்வா ஸத்ய: பஞ்சத்வமாக₃த: ॥ (37)

உத்தங்க: பதிதம் வீக்ஷய லுப்த₄கம் தம் த்யாபர: ।
ஏதத் த்ருஷ்ட்வா விஸ்மிதஸ்ச அஸ்தௌஷீத் கமலாபதிம் ॥ (38)

கத₂ம் ராமாயணஸ்யாபி ஸ்ருத்வா ச வீதகல்மஷ: ।
திவ்யம் விமாநமாருஹய முநிமேதத₃த₂ப்₃ரவீத் ॥ (39)

விமுக்தஸ்த்வத்ப்ரஸாதே₃ந மஹாபாதகஸங்கடாத் ।
தஸ்மாந் நதோஸ்மி தே வித்₃வந் யத் க்ருதம் தத் க்ஷமஸ்வ மே ॥ (40)

ஸூத உவாச

இத்யுக்த்வா தேவகுஸுமைர்முநிஸ்ரேஷ்ட₂மவாகிரத் ।
ப்ரத₃க்ஷிணாத்ரயம் க்ருத்வா நமஸ்காரம் சகார ஹ ॥ (41)

ததோ விமாநமாருஹய ஸர்வகாம ஸமந்விதம் ।
அபஸரோக₃ண ஸங்கீர்ணம் ப்ரபேதே₃ ஹரிமந்தி₃ரம் ॥ (42)

தஸ்மாத் ஸ்ருணுத்₄வம் விப்ரேந்த்₃ரா: கத₂ம் ராமாயணஸ்ய ச ।
சைத்ரே மாஸி ஸிதே பசேஷ ஸ்ரோதவ்யம் ச ப்ரயத்நத: ॥
நவாஹ்நா கில ராமஸ்ய ராமாயண கத₂ம்ருதம் ॥ (43)

தஸ்மாத்ருதுஷு ஸர்வேஷு ஹிதக்ருத்₃த₄ரிபூஜக: ।
ஈப்ஸிதம் மநஸா யத்யத் தத்யாப்நோதி ந ஸம்ஸய: ॥ (44)

ஸநத்குமார யத் ப்ருஷ்டம் தத் ஸர்வம் க₃தி₃தம் மயா ।
ராமாயணஸ்ய மாஹாத்ம்யம் கிமந்யத் ஸ்ரோதுமிச்ச₂ஸி ॥ (45)

இதி ஸ்ரீஸ்கந்த₃புராணே உத்தரக₂ண்டே₃ நாரத₃ஸநத்குமார ஸம்வாதே₃
ராமாயணமாஹாத்மயே சைத்ரமாஸப₂லாங்கீர்தநம் நாம சதுர்தே₂த₄யாய: ॥

பஞ்சமோத்₄யாய:

ராமாயணஸ்ய நவாஹ்ஸ்ரவணவீதே₄ர்மாஹாத்மயஸ்ய
ப₂லஸ்ய ச வர்ணநம்

ஸூத உவாச

ராமாயணஸ்ய மாஹாத்ம்யம் ஸ்ருத்வா ப்ரீதோ முநீஸ்வர: ।
ஸநத்குமார: பப்ரச்ச₂ நாரத₃ம் முநிஸத்தமம் ॥ (1)

சைத்ர மாத வளர்பிறையில் ஒன்பது நாட்கள், பக்தி-கவனத்துடன் இராமாயணம் கேட்க வேண்டும். அதைக் கேட்டமாத்திரத்திலேயே மனிதன் எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான். (35,36)

(உத்தங்கரின் உபதேசத்தைக் கேட்ட) அந்த விநாடியிலேயே கலிகன் என்ற அந்த துஷ்டன் பாவங்கள் நீங்கப் பெற்று, இராமாயணத்தைக் கேட்டு, உடனேயே மரணம் அடைந்தான். (37)

உயிரிழந்து தரையில் வீழ்ந்துவிட்ட (முன்னாள்) துஷ்டனைக் கண்டு, கருணையுள்ள உத்தங்கர் மிகவும் வியப்படைந்து பகவான் ஸ்ரீஹரியைத் தோத்திரம் செய்தார். (38)

இராமாயணத்தைக் கேட்டு, பாவங்கள் நீங்கப் பெற்று, தேவலோகத்திலிருந்து வந்த விமானத்தில் ஏறிக்கொண்ட அவன் (கலிகன்), உத்தங்கரைப் பார்த்துக் கூறினான்— (39)

‘மகாபாவங்களின் விளைவான துன்பங்களிலிருந்து, தங்கள் அருளால் நான் விடுபட்டுவிட்டேன். பேரறிஞரே! தங்கள் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்குகிறேன். நான் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருள வேண்டும்.’ (40)

ஸூதர் கூறுகிறார்— இவ்வாறு கூறிமுடித்த கலிகன், (விமானத்திலிருந்து இறங்கி வந்து) மாமுனிவரான உத்தங்கர் மீது, தேவலோக மலர்களை மாரியாகப் பொழிந்தான். மூன்று முறை அவரை வலம் வந்து நமஸ்காரம் செய்தான். (41)

எல்லா வகையான போகப் பொருள்கள் நிரம்பியதும், அப்சரப் பெண்டிர் கூட்டமாக இருந்ததுமான விமானத்தில் ஏறி, பகவான் ஸ்ரீஹரியின் வாசஸ்தலமான பரமபதத்தை அடைந்தான். (42)

ஆகவே, வேதவிற்பன்னர்களே! சைத்ர மாத வளர்பிறையில், மிகவும் பக்தி-சிரத்தையுடன் தொடர்ந்து ஒன்பது நாட்கள் இராமாயணத்தைக் கேளுங்கள். (43)

மேலும், இராமாயணம் எல்லா ருதுக்களிலும் படித்துப் பயனடையத்தக்கது. இவ்வாறு ஸ்ரீஹரியை வழிபடுபவன், தான் விரும்பியவற்றையெல்லாம் அடைகிறான் என்பதில் ஐயமில்லை. (44)

சனக்குமாரரே! இராமாயணத்தின் பெருமையைப் பற்றி, உங்களால் கேட்கப்பட்ட எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் நான் பதில் சொல்லிவிட்டேன். இனி, வேறு என்ன கேட்க விரும்புகிறீர்கள்? (45)

**ஸ்ரீஸ்கந்தபுராணம், இராமாயண மாஹாத்ம்யம் என்ற பகுதியில்
நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.**

அத்தியாயம் : ஐந்து

**இராமாயணத்தை ஒன்பது நாட்கள் கேட்கும் விதிமுறை;
மகிமை மற்றும் பலன்களின் விவரம்**

ஸூதர் கூறுகிறார்— இராமாயணத்தின் மகிமைகளைக் கேட்டு, மாமுனிவரான சனக்குமாரர் மிகவும் ஆனந்தம் அடைந்தார். முனிவர்களுள் தலைசிறந்தவரான நாரதரைப் பார்த்து மீண்டும் வினவினார். (1)

ஸநத்குமார உவாச

ராமாயணஸ்ய மாஹாத்மயம் கதி₂தம் வை முநீஸ்வர ।
இத்யநீம் ஸ்ரோதுமிச்ச₂மி விதி₄ம் ராமாயணஸ்ய ச ॥ (2)

ஏதச்சாபி மஹாப₄க₃ முநே தத்த்வார்த₂ கோவித₃ ।
க்ருபயா பரயாவிஷ்டோ யத₂ாவத்₃ வக்துமர்ஹஸி ॥ (3)

நாரத₃ உவாச

ராமாயண விதி₄ம் சைவ ஸ்ருணுத்₄வம் ஸுஸமாஹிதா: ।
ஸர்வ லோகேஷு விக்₂யாதம் ஸ்வர்க₃ மோக்ஷவிவர்த₄நம் ॥ (4)

வித₄நம் தஸ்ய வக்ஷ்யாமி ஸ்ருணுத்₄வம் க₃த₃தோ மம ।
ராமாயண கத₂ாம் குர்வந் ப₄க்திப₄வேந ப₄வித: ॥ (5)

யேந சீர்ணேந பாபாநாம் கோடிகோடி: ப்ரணஸ்யதி ।
சைத்ரே மாகே₄ கார்த்திகே ச பஞ்சம்யாமத₂வாஸரபே₄த் ॥ (6)

ஸங்கல்பம் து தத: குர்யாத் ஸ்வஸ்தி வாசந பூர்வகம் ।
அஹோபி₄ர்நவபி₄: ஸ்ராவ்யம் ராமாயண கத₂ாம்ருதம் ॥ (7)

அத்ய ப்ரப₄ருத்யஹம் ராம ஸ்ருணோமி த்வத் கத₂ாம்ருதம் ।
ப்ரத்யஹம் பூர்ணதாமேது தவ ராம ப்ரஸாத₃த: ॥ (8)

ப்ரத்யஹம் த₃ந்தஸூத்₃தி₄ம் ச அபாமார்க₃ஸ்ய ஸாக₂யா ।
க்ருத்வா ஸ்நாயீத விதி₄வத்₃ ராமப₄க்திபராயண: ॥ (9)

ஸ்வயம் ச ப₃ந்து₄பி₄: ஸார்த்₃த₄ம் ஸ்ருணுயாத் ப்ரயதேந்த்₃ரிய: ।
ஸ்நாநம் க்ருத்வா யத₂ாசாரம் த₃ந்தத₄வந பூர்வகம் ॥ (10)

ஸூக்லாம்ப₃ரத₄ர: ஸூத்₃தே₄ க்ருஹமாக₃த்ய வாக்₃யத: ।
ப்ரக்ஷால்ய பாத₃ாவாசம்ய ஸ்மரேந் நாராயணம் ப்ரப₄ம் ॥ (11)

நித்யம் தேவார்சநம் க்ருத்வா பஸ்சாத் ஸங்கல்ப பூர்வகம் ।
ராமாயண புஸ்தகம் ச அர்சயேத்₃ ப₄க்திப₄ாவத: ॥ (12)

ஆவாஹநாஸநாத்₃யைஸ்ச க₃ந்த₄புஷ்பாதி₃பி₄ர்வரதீ ।
ஓம் நமோ நாராயணாயேதி பூஜயேத்₃ ப₄க்திதத்பர: ॥ (13)

ஏகவாரம் த்₃விவாரம் வா த்ரிவாரம் வாபி ஸக்தித: ।
ஹோமம் குர்யாத் ப்ரயத்நேந ஸர்வபாபநிவ்ருத்தயே ॥ (14)

ஏவம் ய: ப்ரயத: குர்யாத்₃ ராமாயண விதி₄ம் தத₂ா ।
ஸ யாதி விஷ்ணுப₄வநம் புநராவ்ருத்தித்₃ஸ்ப₄ம் ॥ (15)

சனத்குமாரர் கூறுகிறார்— மாமுனிவரே! தாங்கள் இராமாயணத்தின் மகிமைகளை விளக்கிக் கூறினீர்கள். இப்போது, இராமாயணத்தைப் படிக்கும் விதிமுறைகளைக் கேட்க விரும்புகிறேன். (2)

மகாபுண்ணியசாலியான முனிவரே! பரம்பொருள் தத்துவத்தை நன்குணர்ந்தவரே! தாங்கள் மிகவும் அருள்கூர்ந்து இந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் விளக்கமாகக் கூறவேண்டும். (3)

நாரதர் கூறுகிறார்— எல்லா உலகங்களிலும் பிரசித்தி பெற்றதும், சுவர்க்க போகத்தையும் மோட்சத்தையும் அளிக்கவல்லதுமான இராமாயணத்தைப் படிக்கும் முறைகளை ஒருமுகப்பட்ட மனத்துடன் கேளுங்கள். (4)

பக்தியுணர்வில் திளைத்து இராமாயணம் படிக்கும் வழிமுறைகளை நான் சொல்லப் போகிறேன், கேளுங்கள். (5)

எதைப் படிப்பதால் (கேட்பதால்) கோடிக்கணக்கான பாவங்கள் அழிந்து போகின்றனவோ, அத்தகைய மகிமை வாய்ந்த இராமாயணத்தை, சித்திரை-மாசி-கார்த்திகை மாத வளர்பிறை துவக்கத்தில், அல்லது, ஐந்தாம் நாளிலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும். (6)

தொடக்க நாளில், வேதவிற்பன்னர்களைக் கொண்டு ஸ்வஸ்திவாசனம் என்ற மங்கள கர்மாவைச் செய்ய வேண்டும். தொடர்ந்து ஒன்பது நாட்கள் இராமாயண சரிதாம்ருதத்தைச் செவிகளால் கேட்பதாக சங்கல்பம் செய்து கொள்ள வேண்டும். (7)

‘ஸ்ரீராமா! இன்று முதல், நாள்தோறும், நான் தங்கள் கதையாகிய அம்ருதத்தைக் கேட்கப் போகிறேன். தங்கள் எல்லையற்ற அருளால் என் விருப்பம் நிறைவேற வேண்டும்’ (என்று பிரார்த்தித்துக் கொள்ள வேண்டும்). (8)

நாள்தோறும் (படுக்கையிலிருந்து எழுந்ததும்) நாயுருவிக் குச்சியால் பல்துலக்க வேண்டும்; இராமபக்தியில் திளைத்தவனாக, அறநூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள முறைப்படி நீராடவேண்டும். (9)

தன் புலன்களைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்து உறவினர்களோடுகூட இராமாயணத்தைக் கேட்க வேண்டும். குல ஆசாரப்படி வாய் துலக்கி, (நீர்நிலையில்) நீராடி, தூய வெண்மை ஆடை அணிந்து கொண்டு மௌனமாக வீட்டிற்கு வரவேண்டும். பின்னர், கால்களை நீரால் கழுவிக்கொண்டு, ஆசமனம் செய்து சாட்சாத் நாராயணனை ஸ்மரிக்கவேண்டும். (10,11)

பிறகு, வழக்கமாகச் செய்துவரும் தேவபூஜையைச் செய்து, பக்தியுணர்வுடன் சங்கல்பம் செய்துகொண்டு இராமாயணப் புத்தகத்தை மலர்கொண்டு அர்ச்சிக்க வேண்டும். (12)

‘இராமாயண கதையைக் கேட்டல்’ என்ற விரதத்தை மேற்கொள்பவன், பக்தியில் மூழ்கி, ‘ஓம் நமோ நாராயணாய’ என்ற மந்திரத்தைக் கூறி, ஆவாஹன-ஆஸன-கந்த-புஷ்ப உபசாரங்களைச் செய்ய வேண்டும். (13)

தான் செய்த எல்லாப் பாவங்களும் நீங்க வேண்டும் பொருட்டு, தன் சக்திக்கேற்றபடி, ஒரு தடவை, அல்லது, இரண்டு-மூன்று தடவைகள் மனப்பூர்வமாக ஹோமம் செய்ய வேண்டும். (14)

இவ்வாறு, புலன்களை அடக்கி, விதிக்கப்பட்ட முறையில் இராமாயணம் படிப்பது-கேட்பது என்ற புனிதச்செயலைச் செய்பவன், எந்த உத்தமலோகத்தை அடைந்தபின், ஒரு ஜீவன் மீண்டும் மண்ணுலகத்திற்குத் திரும்பி வருவதில்லையோ, அந்தப் பரமபதத்தை (பகவான் விஷ்ணுவின் ஸ்தானத்தை)ச் சென்றடைகிறான். (15)

ராமாயண வ்ரதத₄ரோ த₄ர்மகாரீ ச ஸத்தம: ।
சாண்ட₃ாளம் பதிதம் வாபி வஸ்த்ராந்நேநாபி நார்சயேத் ॥ (16)

நாஸ்திகாந் பி₄ந்நமர்யாத₃ாந் நிந்த₃காந் பிஸுநாநபி ।
ராமாயணவ்ரதபரோ வாங்மாத்ரேணாபி நார்சயேத் ॥ (17)

குண்ட₄ாஸிநம் க₃ாயகம் ச தத₂ா தே₃வலகாஸநம் ।
பி₄ஷஜம் காவ்ய கர்தாரம் தே₃வத்₃விஜுவிரோதி₄நம் ॥ (18)

பராந்நலோலுபம் சைவ பரஸ்த்ரீநிரதம் தத₂ா ।
ராமாயணவ்ரதபரோ வாங்மாத்ரேணாபி நார்சயேத் ॥ (19)

இத்யேவமாதி₃பி₄: ஸுத்₃தே₄ா வஸீ ஸர்வஹிதே ரத: ।
ராமாயணபரோ பூத்வா பராம் ஸித்₃தி₄ம் க₃மிஷ்யதி ॥ (20)

நாஸ்தி க₃ங்க₃ாஸமம் தீர்த₂ம் நாஸ்தி மாத்ருஸமோ கு₃ரு: ।
நாஸ்தி விஷ்ணுஸமோ தே₃வோ நாஸ்தி ராமாயணாத் பரம் ॥ (21)

நாஸ்தி வேத₃ஸமம் ஸாஸ்த்ரம் நாஸ்தி ஸாந்திஸமம் ஸுக₂ம் ।
நாஸ்தி ஸாந்திபரம் ஜ்யோதி: நாஸ்தி ராமாயணாத் பரம் ॥ (22)

நாஸ்தி க்ஷமாஸமம் ஸாரம் நாஸ்தி கீர்திஸமம் த₄நம் ।
நாஸ்தி க்ஞாநஸமோ லாபே₄ா நாஸ்தி ராமாயணாத் பரம் ॥ (23)

தத₃ந்தே வேத₃விது₃ஷே க₃ாம் த₃த்₃யாச்ச ஸத₃க்ஷிணாம் ।
ராமாயணம் புஸ்தகம் ச வஸ்த்ராலங்கரணாதி₃கம் ॥ (24)

ராமாயண புஸ்தகம் யோ வாசகாய ப்ரயச்ச₂தி ।
ஸ யாதி விஷ்ணுப₄வநம் யத்ர க₃த்வா ந ஸோசதி ॥ (25)

நவாஹஜப₂லம் கர்து: ஸ்ருணு த₄ர்மவித₃ாம் வர ।
பஞ்சம்யாம் து ஸமாரப்₄ய ராமாயண கத₂ாம்ருதம் ॥
கத₂ாஸ்ரவண மாத்ரேண ஸர்வ பாபை: ப்ரமுச்யதே ॥ (26)

யதி₃ த்₃வயம் க்ருதம் தஸ்ய புண்ட₃ரீகப₂லம் லபே₄த் ॥ (27)

வ்ரதத₄ாரீ து ஸ்ரவணம் ய: குர்யாத் ஸ ஜிதேந்த்ரீய: ।
அஸ்வமேத₄ஸ்ய யக்ஞஸ்ய த்₃விசு₂ணம் ப₂லமஸ்ருதே ॥ (28)

சது:க்ருத்வ: ஸ்ருதம் யேந கதி₂தம் முநிஸத்தமா: ।
ஸ லபே₄த் பரமம் புண்யம் அக்₃நிஷ்டோமாஷ்டஸம்ப₄வம் ॥ (29)

(எவ்வளவு தாழ்ந்தவனாக இருந்தாலும், கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டால், அவனுக்கு உடை-உணவு கொடுக்க வேண்டும் என்பது பொது தருமமாக இருந்தபோதிலும்) இராமாயணம் படிப்பது-கேட்பது என்ற விரதத்தை மேற்கொண்டவன், சண்டாளர்களுக்கும், இழிநிலை அடைந்தவர்களுக்கும் உணவு-உடை தானம் செய்யலாகாது. (16)

நாத்திகன், அறம் வழுவியவன், பிறரை நிந்திப்பவன், கருமி ஆகியோருடன் இராமாயண விரதத்தை ஏற்றிருப்பவன் பேச்சு வார்த்தைகூட வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. (17)

ஒரு தாய்க்கு, அவளுடைய சொந்தக் கணவன் இருக்கும்போது, வேறொரு ஆடவன் மூலம் பெற்றுக் கொண்ட மகவு; இசையைத் தொழிலாகக் கொண்டவன்; தேவதைகளுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பொருள்களைக் கொண்டு ஜீவிப்பவனின் அன்னத்தை உட்கொள்பவன்; வைத்தியன்; நரஸ்துதி செய்து கவிதை எழுதுபவன்; தெய்வம்-அந்தணர்க்குப் பகைவன்; பிறர் வீட்டில் உணவு கொள்ள பேராசைப்படுபவன்; பிற பெண்டிர்களிடம் மனத்தைப் பறிகொடுத்தவன் - ஆகிய இவர்களுடன் இராமாயண விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவன் ஒரு சொல்கூடப் பேசக் கூடாது. (18,19)

இம்மாதிரியான நியமங்களைத் தவறாமல் கடைப்பிடித்து, மனத்தூய்மை பெற்று, புலன்களை வென்று, எல்லாப் பிராணிகளின் நலனை விரும்புகிறவனாக, இராமாயணத்தில் மூழ்கித் திளைப்பவன் மிக உயர்ந்த நிலையை அடைகிறான். (20)

கங்கைக்கு நிகரான புண்ணிய தீர்த்தம் இல்லை; தாய்க்கு நிகரான குரு இல்லை; விஷ்ணுவுக்கு நிகரான தெய்வம் இல்லை; இராமாயணத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்த நூல் எதுவும் இல்லை; (21)

மறைகளுக்கு நிகரான சாத்திரங்கள் இல்லை; மன அமைதிக்கு நிகரான சுகம் இல்லை; சாந்தியைக் காட்டிலும் மேலான (அறிவு) ஒளி இல்லை; இராமாயணத்தைக் காட்டிலும் உயர்வான காவியம் இல்லவேயில்லை; (22)

பொறுமைக்கு நிகரான பலம் இல்லை; புகழுக்கு நிகரான செல்வம் இல்லை; மெய்ஞ்ஞானத்திற்கு நிகராகப் பெறத்தக்கது இல்லை; இராமாயணத்திற்கு மேலாக வேறொரு வஸ்து இல்லை. (23)

இராமாயணக் கதைப்பொழிவு நிறைவடைந்ததும், வேதவிற்பன்னரான சொற்பொழிவாளருக்கு தட்சிணையோடுகூட பசுவை தானம் செய்ய வேண்டும்; இராமாயண புத்தகத்தையும், ஆடை-அணிகலன்களையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். (24)

இராமாயணக் கதையைச் சொன்னவருக்கு இராமாயண புத்தகத்தை அளிப்பவன், பரமபதத்தை அடைந்து, சோகமில்லாப் பெருவாழ்வை அடைகிறான். (25)

அறத்தை அறிந்தவர்களுள் சிறந்தவரே! ஒன்பது நாட்கள் இராமாயணத்தைக் கேட்பதால் ஏற்படும் பலன்களைக் கேளுங்கள்— இராமாயணத்தைப் பஞ்சமியில் தொடங்கிக் கேட்க வேண்டும். அவ்விதம் கேட்பவன் எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் உடனே விடுபடுகிறான். (26)

இரண்டு தடவைகள் இராமாயணக் கதையைக் கேட்பவனுக்கு, புண்டரீகயக்ஞம் செய்த பலன் கிடைக்கிறது. (27)

புலன்களை வென்று, விரத நியமங்களை கைக்கொண்டு இராமாயணத்தைக் கேட்பவனுக்கு அசுவமேத யாகத்தின் இரு மடங்கு பலன்கள் கிடைக்கின்றன. (28)

உத்தமமான முனிவர்களே! எவ்வொருவன் நான்கு தடவைகள் கேட்கிறானோ, அவன் அக்னிஷ்டோம யாகம் எட்டு தடவைகள் செய்த பலனை அடைகிறான். (29)

பஞ்சக்ருத்வோ வ்ரதமித்யம் க்ருதம் யேந மஹாத்மநா ।
அத்யக்நிஷ்டோமஜம் புண்யம் த்விசுணம் ப்ராப்நுயாந்நர: ॥ (30)

ஏவம் வ்ரதம் ச ஷட்வாரம் குர்யாத் யஸ்து ஸமாஹித: ।
அக்நிஷ்டோமஸ்ய யக்ருஸ்ய ப₂லமஷ்டசுணம் லபேத் ॥ (31)

நாரீ வா புருஷ: குர்யாத்ஷ்டக்ருத்வோ முநீஸ்வரா: ।
நரமேத₄ஸ்ய யக்ருஸ்ய ப₂லம் பஞ்சசுணம் லபேத் ॥ (32)

நரோ வாப்யத₂ நாரீ வா நவவாரம் ஸமாசரேத் ।
கே₃மேத₄ஸவஜம் புண்யம் ஸ லபேத் த்ரிசுணம் நர: ॥ (33)

ராமாயணம் து ய: குர்யாத் ஸாந்தாத்மா ப்ரயதேந்த்ரிய: ।
ஸ யாதி பரமாநந்த்யம் யத்ர க்ருத்வா ந ஸோசதி ॥ (34)

ராமாயணபரோ நித்யம் க்ருங்க்ருஸநாந பராயண: ।
த₄ர்மமார்க்ரு ப்ரவக்தாரோ முக்தா ஏவம் ந ஸம்ஸய: ॥ (35)

யதீநாம் ப்ரஹ்மசாரிணாம் ப்ரவீராணாம் ச ஸத்தமா: ।
நவாஹ்நா கில ஸ்ரோதவ்யா கத₂ா ராமாயணஸ்ய ச ॥ (36)

ஸ்ருத்வா நரோ ராமகத₂ா மதி தீப்தோதி ப₄க்தித: ।
ப்ரஹ்மண: பத்யமாஸாத்ய தத்ரைவ பரிமோத்யதே ॥ (37)

தஸ்மாத் ஸ்ருணுத்வம் விப்ரேந்த்ரா ராமாயண கத₂ாம்ருதம் ।
ஸ்ரோத்ருணாம் ச பரம் ஸ்ராவ்யம் பவித்ராணாமநுத்தமம் ॥ (38)

து:ஸ்வப்ந நாஸநம் த₄ந்யம் ஸ்ரோதவ்யம் ச ப்ரயத்நத: ।
நரோத்ர ஸ்ரத்₄யா யுக்த: ஸ்லோகம் ஸ்லோகார்த்த₄மேவ ச ॥ (39)

ப₂தே முச்யதே ஸத்யோ ஹ்யுபபாதக கோடிபி: ।
ஸதாமேவ ப்ரயோக்தவ்யம் குஹ்யாத்₃குஹ்யதமம் து யத் ॥ (40)

வாசயேத் ராமப₄வநே புண்யக்ஷேத்ரே ச ஸம்ஸதி₃ ।
ப்ரஹ்மத்வேஷரதாநாம் ச த₃ம்ப₄சார ரதாத்மநாம் ॥
லோகவஞ்சக வ்ருத்தீநாம் ந ப்ரூயாதி₃த₃முத்தமம் ॥ (41)

த்யக்த காமாதி₃ தோஷாணாம் ராமப₄க்திரதாத்மநாம் ।
குருப₄க்தி ரதாநாம் ச வக்தவ்யம் மோக்ஷஸாத₄நம் ॥ (42)

ஸர்வதே₃வமயோ ராம: ஸ்ம்ருதஸ்சார்த்திப்ரணாஸந: ।
ஸத்யப₄க்தவத்ஸலோ தே₃வோ ப₄க்த்யா துஷ்யதி நாந்யத₂ா ॥ (43)

மகாபாக்கியசாலியான எவன், ஐந்து தடவைகள் இராமாயணத்தைக் கேட்பது என்ற விரதத்தைச் செய்து முடிக்கிறானோ, அவன் அத்யக்னிஷ்டோமம் என்ற யாகத்தின் இரு மடங்கு பலன்களைப் பெறுகிறான். (30)

இந்த விரதத்தை, ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் ஆறு தடவை செய்து முடிப்பவன், எண்மடங்கு அக்னிஷ்டோம யாக பலனை அடைகிறான். (31)

மாமுனிவர்களே! எந்த ஒரு பெண்ணோ, ஆணோ, எட்டுத் தடவை இராமாயணத்தைக் கேட்டால், நரமேதம் என்ற யாகத்தின் ஐந்து மடங்கு பலனை அடைகிறார்கள். (32)

ஒரு பெண் அல்லது ஆண், இராமாயண விரதத்தை ஒன்பது தடவைகள் செய்து முடித்துவிட்டால், அவர்கள் கோமேதம் என்ற வேள்வியைச் செய்த மும்மடங்கு புண்ணியத்தைப் பெறுவார்கள். (33)

மனச்சாந்தியுடன் இராமாயணத்தைப் படிப்பது, கேட்பது என்ற வேள்வியைச் சிரத்தையுடன், புலன்களை அடக்கிச் செய்து முடிப்பவன் பேரானந்தமே நிறைந்த பரமபதத்தை அடைகிறான். அங்கு சென்றுவிட்டவனுக்கு, (மீண்டும் மண்ணுலகப் பிறப்பு என்ற) துயரம் ஏற்படுவதில்லை. (34)

நாள்தோறும் இராமாயணத்தைப் படித்தல், கேட்டல் செய்பவன்; கங்கையில் நீராடுவதை உறுதியாகக் கடைப்பிடிப்பவன்; அறநெறிகளை எடுத்துக் கூறுபவன் - ஆகிய இவர்கள் சம்சாரக் கடலைக் கடந்தவர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (35)

மகாத்மாக்களே! துறவிகள், பிரம்மசாரிகள், வீரர்கள்கூட, இராமாயணத்தை ஒன்பது நாட்களுக்குக் கேட்க வேண்டும். (36)

மிகுந்த பக்தியுடன் இராம கதையைக் கேட்பவன் ஞானவொளி பெற்று, பிரம்மலோகம் சென்று அங்கே பரமானந்தத்தில் திளைத்திருப்பான். (37)

ஆகவே, அந்தணோத்தமர்களே! இராமாயண கதையைக் கேளுங்கள். தெய்வீகக் கதைகளைக் கேட்க விரும்புபவர்களால் கேட்கத் தகுந்த மிகச்சிறந்த கதை இதுவே. இதைக் காட்டிலும் புனிதமானது வேறொன்றுமில்லை. (38)

தீய கனவுகளைப் போக்கும் இந்தக் கதை மிகவும் போற்றுதலுக்குரியது. எனவே, மன ஒருமைப்பாட்டுடன் கேட்கத்தக்கது. மிகவும் ஈடுபாட்டுடன் இந்தக் கதையின் ஒரு சுலோகம் அல்லது ஒரு வரியையாவது படிப்பவன், கோடிக்கணக்கான உபபாதகங்கள் செய்ததன் விளைவான பாவங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான். இது ரகசியங்களுள் ரகசியமானது ஆனதால் நன்மக்களுக்கே சொல்லப்பட வேண்டும். (39,40)

ஸ்ரீராமனுடைய திருக்கோயில், புண்ணியத்தலம், அல்லது, அடியார் திருக்கூட்டத்தில் இந்தக் கதை சொல்லப்பட வேண்டும். அந்தணர்களை வெறுப்பவன், வெளிவேஷக்காரன், மக்களை ஏமாற்றும் தொழிலில் ஈடுபட்டவன் - ஆகியோருக்கு இந்தக் கதையை சொல்லக்கூடாது. (41)

காமம் முதலிய மனமாசுகள் நீங்கப் பெற்றவர்கள்; இராமபக்தியில் திளைப்பவர்கள்; ஆசார்யர்களிடத்தில் பக்தியுடையவர்கள் - ஆகியவர்களுக்கு முக்திக்கு வழிகாட்டும் இந்தக் கதையைச் சொல்ல வேண்டும். (42)

இராமன், அனைத்துத் தெய்வங்களின் உருவம்; மனமுருகிப் பிரார்த்திப்பவர்களின் துன்பங்களைப் போக்குபவன்; பக்திப் பண்பாளர்களிடம் பேரன்பு பூண்டவன். இராமதேவன், பக்தியினால் மகிழ்ச்சி அடைகிறான். வேறு எந்த வகையாலும் அல்ல. (43)

அவஸேநாபி யந்நாம்நி கீர்திதே வா ஸ்ம்ருதே஽பி வா ।
விழுத்த பாதக: ஸோ஽பி பரமம் பத்யம்ஸ்ருதே ॥ (44)

ஸம்ஸாரகே₄ரகாந்தாரத₃வாக்₃நிர் மது₄ஸுத₃ந: ।
ஸ்மர்த்ருணாம் ஸர்வபாபாநி நாஸயத்யாஸு ஸத்தமா: ॥ (45)

தத₃ர்த₂கமித₃ம் புண்யம் காவ்யம் ஸ்ராவ்யமநுத்தமம் ।
ஸ்ரவணாத் ப₂நாத்₃வாபி ஸர்வபாபவிநாஸக்ருத் ॥ (46)

யஸ்ய ராமரஸே ப்ரீதிர்வர்ததே ப₄க்தி ஸம்யுதா ।
ஸ ஏவ க்ருதக்ருத்யஸ்ச ஸர்வ ஸாஸ்த்ரார்த₂ கோவித₃: ॥ (47)

தத₃ர்ஜிதம் தப: புண்யம் தத்ஸத்யம் ஸப₂லம் த்₃விஜா: ।
யத₃ர்த₂ ஸ்ரவணே ப்ரீதிரந்யத₂ா ந ஹி வர்ததே ॥ (48)

ராமாயண பரா யே து ராமநாம பராயணா: ।
த ஏவ க்ருத க்ருத்யாஸ்ச கே₄ரே கலியுகே₃ த்₃விஜா: ॥ (49)

நவாஹ்நா கில ஸ்ரோதவ்யம் ராமாயண கத₂ாம்ருதம் ।
தே க்ருதக்ருதா மஹாத்மாந: தேப்₄யோ நித்யம் நமோ நம: ॥ (50)

ராம நாமைவ நாமைவ நாமைவ மம ஜீவநம் ।
கலெள நாஸ்த்யேவ நாஸ்த்யேவ நாஸ்த்யேவ க₃திரந்யத₂ா ॥ (51)

ஸூத உவாச
ஏவம் ஸநத்குமாரஸ்து நாரதே₃ந மஹாத்மநா ।
ஸம்யக் ப்ரபே₃தி₄த: ஸத்ய: பராம் நிர்வ்ருதிமாப ஹ ॥ (52)

தஸ்மாத் ஸ்ருணுத்₄வம் விப்ரேந்த்₃ரா ராமாயண கத₂ாம்ருதம் ।
நவாஹ்நா கில ஸ்ரோதவ்யம் ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே ॥ (53)

ஸ்ருத்வா சைதந்மஹாகாவ்யம் வாசகம் யஸ்து பூஜயேத் ।
தஸ்ய விஷ்ணு: ப்ரஸந்ந: ஸ்யாத் ஸ்ரியா ஸஹ த்₃விஜோத்தமா: ॥ (54)

வாசகே ப்ரீதிமாபந்நே ப்₃ரஹ்மவிஷ்ணுமஹேஸ்வரா: ।
ப்ரீதா ப₄வந்தி விப்ரேந்த்₃ரா நாத்ர கார்யா விசாரணா ॥ (55)

ராமாயண வாசகாய க்₃ாவோ வாஸாம்ஸி காஞ்சநம் ।
ராமாயண புஸ்தகம் ச த்₃த்யாத்₃ வித்தாநுஸாரத: ॥ (56)

தஸ்ய புண்ய ப₂லம் வக்ஷ்யே ஸ்ருணுத்₄வம் ஸுஸமாஹிதா: ॥ (57)

ந ப₃ாத₄ந்தே க்₃ரஹாஸ்தஸ்ய பூதவேதாளகாத்ய: ।
தஸ்யைவ ஸர்வஸ்ரேயாம்ஸி வர்துத₃ந்தே சரிதே ஸ்ருதே ॥ (58)

மனிதன், தன்னிச்சையாக (மனம் ஒட்டாமலே) எந்தப் பெயரை (இராம நாமத்தை) உச்சரிக்கிறானோ, அல்லது, நினைத்துக் கொள்கிறானோ, அவனும் கூட பரமபதத்தை அடைகிறான். (44)

மகாத்மாக்களே! சம்சாரம் என்னும் பயங்கரமான, உட்புகமுடியாதபடி அடர்த்தியான காட்டிற்கு (அதைப் பொசுக்கிச் சாம்பலாக்கும்) பிரளயாக்கி போன்றவன், மதுகுதனனான இராமன். அவன் திருநாமத்தை நினைத்துக் கொள்பவர்களின் எல்லாப் பாவங்களையும் உடனே அழித்து விடுகிறான். (45)

இராமாயணத்தால் சுட்டிக்காட்டப்படும் பொருள், இராமனே! ஈடு-இணையில்லாததும் புண்ணியமானதுமான இந்தக் காவியத்தைக் கேட்டாலும், படித்தாலும் எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கவல்லது. (46)

எவனுக்கு இராம நாம ரஸத்தில், பக்திபூர்வமான மனமகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறதோ, அவனே இவ்வுலகக் கடமைகளைக் குறைவறச் செய்து முடித்தவன்; எல்லா அறநூல்களையும் கற்றுணர்ந்த மேதாவி. (47)

வேதியர்களே! அவனால் செய்து முடிக்கப்பட்ட தவம் (இராம வேள்வி) புண்ணியமானது; சத்தியமானது; உரிய நற்பலனைத் தருவது. இராமபக்தியுடன் இராம கதையைக் கேட்பதால் ஏற்படும் மனநிறைவு, வேறு எதனாலும் கிடைப்பதில்லை. (48)

மறைவல்லுநர்களே! பயங்கரமான கலியுகத்தில், இராமாயணத்திலேயே ஊறித் திளைத்திருப்பவர்கள், இராம நாமத்தில் ஆழ்ந்திருப்பவர்கள் - இவர்களே, வாழ்க்கைக் கடமைகளை நிறைவேற்றியவர்களாவார்கள். (49)

இராமாயணம் என்ற அமுதப்பொழிவை ஒன்பது நாட்களுக்குக் கேட்க வேண்டும். அவ்வாறு கேட்பவர்களே நல்வழிப்பட்டவர்கள்; மகாத்மாக்கள். அவர்களை எப்போதும் நான் வணங்குகிறேன். (50)

பரமபுருஷனான ஸ்ரீராமனுடைய திருநாமம் மட்டுமே என் உயிர்மூச்சு. கலியுகத்தில், ஒரு ஜீவன் நற்கதியடைவதற்கு (இராம நாமத்தைத் தவிர) வேறு வழியேயில்லை. (51)

ஸூதர் கூறுகிறார்— மகாத்மாவான நாரதரால் இவ்வாறு உபதேசிக்கப்பட்ட சனத்குமாரர், தெள்ளிய ஞானம் பெற்று, உடனே, ஆனந்தப் பெருவெள்ளமான நல்லுலகை அடைந்தார். (52)

ஆகவே, அந்தணோத்தமர்களே! நீங்களும் இராமாயணத்தைக் கேளுங்கள். தொடர்ந்து ஒன்பது நாட்கள் கேட்பவன், எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான். (53)

அந்தணப் பெருந்தகையோர்களே! இந்த மகாகாவியத்தைக் கேட்டபின், கதையைச் சொன்னவரை நன்றாகப் போற்றிக் கௌரவிப்பவனிடம் திருமகள் நாயகரான மகாவிஷ்ணு மிகவும் பிரீதி அடைகிறார். (54)

அந்தணப் பெரியோர்களே! கதை சொல்லியவர் (கதை கேட்டவர் செய்த மரியாதைகளால்) திருப்தி அடைந்தாரேயானால், பிறும்மா-விஷ்ணு-ருத்ரன் ஆகிய மூவரும் திருப்தி அடைகிறார்கள். இதைப் பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டியதேயில்லை. (55)

இராமாயணக் கதையைச் சொன்னவருக்கு, (கேட்டவரின்) பொருளாதார நிலைக்குத்தக்கபடி பசுக்கள், ஆடைகள், பொன், மற்றும் இராமாயண நூல் முதலியவற்றைக் கொடுக்க வேண்டும். (56)

அப்படிக் கொடுப்பதனால் விளையும் நற்பலன்களைக் கூறுகிறேன், கேளுங்கள். (57)

நவக்கிரகங்களும், பூத-வேதாளங்களும் அவனை பாதிப்பதில்லை. இராமாயணத்தைக் கேட்டவனுக்கு எல்லா செல்வச் செழுமைகளும் வளர்கின்றன. (58)

ந சாக்நிர் ப₃ாத₄தே தஸ்ய ந செளராதி₃ப₄யம் தத₂ா ।
ஏதஜ்ஜந்மாஜிதை: பாபை: ஸத்ய ஏவ விமுச்யதே ॥ (59)

ஸப்த வம்ஸ ஸமேதஸ்து தே₃ஹாந்தே மோக்ஷமாப்நுயாத் ।
இத்யேதத்₃வ: ஸமாக்₂யாதம் நாரதே₃ந ப்ரப₄ாஷிதம் ॥ (60)

ஸநத்குமாரமுநயே ப்ருச்ச₂தே ப₄க்தித: புரா ।
ராமாயணமாதி₃காவ்யம் ஸர்வ வேத்யார்த₂ஸம்மதம் ॥ (61)

ஸர்வபாபஹரம் புண்யம் ஸர்வது:க₂நிப₃ர்ஹணம் ।
ஸமஸ்த புண்ய ப₂லத₃ம் ஸர்வயக்ஞ ப₂லப்ரத₃ம் ॥ (62)

யே பட₂ந்த்யத்ர விபுத₄ா: ஸ்லோகம் ஸ்லோகார்த்த₄மேவ ச ।
ந தேஷாம் பாபபுந்த₄ஸ்து கத₃ாசித₃பி ஜாயதே ॥ (63)

ராமார்பிதமித₃ம் புண்யம் காவ்யம் து ஸர்வகாமத₃ம் ।
ப₄க்த்யா ஸ்ருண்வந்தி வித₃ந்தி தேஷாம் புண்யப₂லம் ஸ்ருணு ॥ (64)

ஸுத ஜந்மாஜிதை: பாபை: ஸத்ய ஏவ விமோசிதா: ।
ஸஹஸ்ரகுல ஸம்யுக்தை: ப்ரயாந்தி பரமம் பத₃ம் ॥ (65)

கிம் தீர்தை₂ர்கே₃ப்ரத₃ாநைர்வா கிம் தபோபி₄: கிமத்₄வரை: ।
அஹந்யஹநி ராமஸ்ய கீர்தநம் பரிஸ்ருண்வதாம் ॥ (66)

சைத்ரே மாகே₄ கார்திகே ச ராமாயண கத₂ாம்ருதம் ।
நவைரஹோபி₄: ஸ்ரோதவ்யம் ராமாயண கத₂ாம்ருதம் ॥ (67)

ராமப்ரஸாத₃ஜநகம் ராம ப₄க்திவிவர்த₄நம் ।
ஸர்வபாபக்ஷயகரம் ஸர்வஸம்பத்₃விவர்த₄நம் ॥ (68)

யஸ்த்வேதத் ஸ்ருணுயாத்₃ வாபி பட்₂ேத்₃ வா ஸுஸமாஹித: ।
ஸர்வபாப விநிர்முக்தோ விஷ்ணுலோகம் ஸ க₃ச்ச₂தி ॥ (69)

இதி ஸ்ரீஸ்கந்த₃புராணே உத்தரக₂ண்டே₃ நாரத₃ஸநத்குமார ஸம்வாதே₃
ராமாயணமாஹாத்மயே ப₂லாங்கீர்தநம் நாம பஞ்சமோத₄யாய: ॥

அவனை நெருப்பு பாதிப்பதில்லை; திருடர் முதலியோரிடமிருந்து அச்சம் ஏற்படுவதில்லை; இந்தப் பிறவியில் சம்பாதிக்கப்பட்ட பாவங்களிலிருந்து உடனே விடுபடுகிறான். (59)

அவன் தன் வாழ்வின் முடிவில், முந்தைய ஏழு தலைமுறையினருடன் மோட்சத்தை அடைகிறான். முன்னொரு காலத்தில், சனத்குமாரர் பக்தியுடன் கேட்டபோது, நாரதரால் சொல்லப்பட்ட விவரங்கள் அனைத்தையும் உங்களுக்குக் கூறினேன். இராமாயணம் என்ற ஆதிகாவியம், எல்லா வேதங்களின் பொருளுக்கும் ஏற்படையது; எல்லாப் பாவங்களையும் நீக்கவல்லது; புண்ணியம் தரக்கூடியது; எல்லாத் துக்கங்களையும் அழிக்கவல்லது; எல்லாப் புண்ணியப் பலன்களையும் அளிப்பது; எல்லா வேள்விகளின் நற்பயன்களையும் கொடுக்கக் கூடியது. (60-62)

இராமாயணத்தின் ஒரு சுலோகம் அல்லது ஒரு வரியையேனும் படிக்கும் அறிஞர்கள் ஒருபோதும் பாவச்சிக்கலில் மாட்டிக் கொள்வதில்லை. (63)

ஸ்ரீராமனுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட இந்தப் புண்ணியக் காவியம், அடியார்களின் விருப்பங்களையெல்லாம் அருள்வது. எவர்கள் பக்தியுடன் இந்தக் காவியத்தைக் கேட்டு ஞானம் பெறுகிறார்களோ, அவர்கள் அடையும் புண்ணியங்களைக் கேள். (64)

அவர்கள், நூறு ஜன்மங்களில் செய்த பாவங்களிலிருந்து உடனேயே விடுதலை பெற்று, ஆயிரக்கணக்கான தலைமுறையினருடன் பரமபதத்தை அடைகிறார்கள். (65)

ஒவ்வொரு நாளும் இராம கதையை, இராம நாமத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பவருக்கு, தீர்த்தயாத்திரை, கோதானம், தவம், வேள்வி ஆகியவைகளால் ஆவது என்ன? (அவைகளால் கிடைக்கக்கூடிய அத்தனை பயன்களையும், இராம நாம சங்கீர்த்தனத்தால் இவர்கள் அடைந்து விடுகிறார்கள்.) (66)

சைத்ரம், மாகம், கார்த்திகை மாதங்களில் ஒன்பது நாட்கள் இராமாயண அமுதப்பொழிவைக் கேட்க வேண்டும். (67)

இராமாயண காவியம், இராமனுடைய பேரருளைப் பெற்றுத்தரக் கூடியது; இராம பக்தியை வளர்ப்பது; எல்லாப் பாவங்களையும் அழிப்பது; எல்லாச் செல்வங்களையும் வளர்ப்பது. (68)

எவனொருவன், மன ஒருமைப்பாட்டுடன் இராமாயணத்தைக் கேட்கவோ, படிக்கவோ செய்கிறானோ, அவன் எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு விஷ்ணுலோகத்தைச் சென்றடைகிறான். (69)

**ஸ்ரீஸ்கந்தபுராணம், இராமாயண மாஹாத்ம்யம் என்ற பகுதியில்
ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.**

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய

ஸ்ரீமத்₃ வால்மீகி ராமாயணம்

ஸ்ரீராமசந்த்ரபாத₃ரப்யாம் நம:

ஸ்ரீ ராக₄வம் தஸரதாத்மஜமப்ரமேயம்

ஸீதாபதிம் ரகு₄குலாந்வயரத்நதீ₃பம் ।

ஆஜாந்பாஹுமரவிந்த₃த₃ளாயதாஷம்

ராமம் நிஸாசர விநாஸகரம் நமாம் ॥

ப₃ாலகாண்ட₃:

ப்ரத₂ம: ஸர்க₃:

நாரத₃வாக்யம்

தப:ஸ்வாத்யாயநிரதம் தபஸ்வீ வாக்₃வித்யாம் வரம் ।

நாரத₃ம் பரிபப்ரச்ச₂ வால்மீகிர்முநிபுங்க்₃வம் ॥ (1)

கோ ந்வஸ்மிந் ஸாம்ப்ரதம் லோகே கு₃ணவாந் கஸ்ச வீர்யவாந் ।

த₄ர்மக்ஞஸ்ச க்ருதக்ஞஸ்ச ஸத்யவாக்யோ த்₃ருட₄வ்ரத: ॥ (2)

சாரித்ரேண ச கோ யுக்த: ஸர்வபூ₄தேஷு கோ ஹித: ।

வித்₃வாந் க: க: ஸமர்த்₂ஸ்ச கஸ்சைகப்ரியத₃ர்ஸந: ॥ (3)

ஆத்மவாந் கோ ஜிதக்ரோதே₄ த்யுதிமாந்கோநஸூயக: ।

கஸ்ய பி₃ப்யதி தே₃வாஸ்ச ஜாதரோஷஸ்ய ஸம்யுகே₃ ॥ (4)

ஏததி₃ச்ச₂ாம்யஹம் ஸ்ரோதும் பரம் கௌதூஹலம் ஹி மே ।

மஹர்ஷே த்வம் ஸமர்தே₂ஸி க்ஞாதுமேவம்வித₄ம் நரம் ॥ (5)

ஸ்ருத்வா சைதத் த்ரிலோகக்ஞோ வால்மீகேர்நாரதே₃ வச: ।

ஸ்ருயதாமிதி சாமந்தர்ய ப்ரஹ்ருஷ்டோ வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (6)

ப₃ஹவோ து₃ர்லப₄ஸ்சைவ யே த்வயா கீர்திதா கு₃ணா: ।

முநே வக்ஷ்யாம்யஹம் புத்₃த₄வா தைர்யுக்த: ஸ்ருயதாம் நர: ॥ (7)

இக்ஷ்வாகுவம்ஸப்ரப₄வோ ராமோ நாம ஜநை: ஸ்ருத: ।

நியதாத்மா மஹாவீர்யோ த்யுதிமாந் த்₄ருதிமாந்வஸீ ॥ (8)

புத்₃தி₄மாந் நீதிமாந் வாக்₃மீ ஸ்ரீமாஞ்சத்ருநிபு₃ர்ஹண: ।

விபுலாம்ஸோ மஹாப₃ாஹு: கம்புக்₃ரீவோ மஹாஹநு: ॥ (9)

“ ஸ்ரீஹரி: ”

ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

பாலகாண்டம்

ஸர்க்கம் : ஒன்று

நாரதர் கூறியது

சிறந்த தபஸ்வியான வால்மீகி முனிவர் தவம்-ஸ்வாத்யாயம் ஆகியவற்றில் ஆழமாக ஈடுபட்டுள்ளவரும், பேசுவதில் வல்லவரும், தலைசிறந்த முனிவருமான நாரதரைப் பார்த்துக் கேட்டார். (1)

(முனிவரே!) தற்போது இவ்வுலகில் நற்குணம், ஆற்றல், அறங்கள் பற்றிய தெள்ளறிவு, நன்றி மறவாமை, வாய்மை பேசுதல், சொல்லப்பட்ட வாக்கினை நிறைவேற்றுவது ஆகியவற்றில் உறுதி உடையவர் யார்? (2)

நல்லொழுக்கம், எல்லாப் பிராணிகளின் நலனில் அக்கறை, பேரறிவு, செய்திறன் உடையவர், கண்ணால் பார்த்தவுடனே பிரியம் ஏற்படும் பேரழகு உடையவர் யார்? (3)

தன் மனத்தைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பவர், கோபத்தை வென்றவர், ஒளி பொருந்தியவர், யாரிடமும் வெறுப்பைக் காட்டாதவர், போர்க்களத்தில் நிற்கும்போது எவருக்குக் கோபம் ஏற்பட்டால் அதைக் கண்டு தேவர்களும் அஞ்சி நடுங்குவார்களோ (அப்படிப்பட்டவர் யார் இருக்கிறார்?) (4)

இதைத் தெரிந்து கொள்ள நான் மிகவும் ஆவலுள்ளவனாக இருக்கிறேன். மாமுனிவரே! இப்படிப்பட்ட ஒரு மாமனிதரைத் தாங்கள் நிச்சயமாக அறிந்திருப்பீர்கள். (5)

வால்மீகியின் இந்தச் சொற்களைக் கேட்டதும் மூவுலகச் செய்திகளையும் அறிந்தவரான நாரதர், 'சொல்கிறேன், கேளுங்கள்' என்று கூறி மகிழ்ச்சியுடன் கூறத் தொடங்கினார். (6)

முனிவரே! நீங்கள் கூறிய சிறந்த குணங்களில் பல (மனிதர்களிடம்) காணற்கரியவை. என்றாலும் அவ்வளவு உயர்ந்த குணங்கள் எல்லாம் நிறைந்த ஓர் உத்தம மனிதரை நான் நினைவுபடுத்திக் கொண்டு சொல்கிறேன், கேளுங்கள். (7)

(அவர்) இகழ்வாகு வம்சத்தில் தோன்றியவர்; இராமன் என்று மக்களால் அழைக்கப்படுபவர்; தன்னைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பவர்; பேராற்றல் படைத்தவர்; ஒளிமிக்கவர்; உறுதியும், புலனடக்கமும் உடையவர்; (8)

அறிவாளர்; நீதி அறிந்தவர்; பேச்சுத்திறன் உடையவர்; எல்லா மேன்மைகளும் பெற்றவர்; எதிரிகளை அழிப்பவர்; விசாலமான தோள்களும், வலுவான புஜங்களும், சங்கு போன்ற கழுத்தும், செழிப்பான தாடைகளும் உடையவர்; (9)

மஹோரஸ்கோ மஹேஷ்வாலோ கூட₄ஜத்ருரரிந்த₃ம: ।
ஆஜாநுப₃ாஹு: ஸுஸிரா: ஸுலலாட: ஸுவிக்ரம: ॥ (10)

ஸம: ஸமவிப₄க்தாங்க₃: ஸ்நிக்த₄வ்ரண: ப்ரதாபவாந் ।
பீநவக்ஷா விஸாலாக்ஷோ லக்ஷமீவாந் ஸுப₄லக்ஷண: ॥ (11)

த₄ர்மக்ரு: ஸத்யஸந்த₄ஸ்ச ப்ரஜாநாம் ச ஹிதே ரத: ।
யஸஸ்வீ ஞாநஸம்பந்ந: ஸுசிர்வஸ்ய: ஸமாதி₄மாந் ॥ (12)

ப்ரஜாபதிஸம: ஸ்ரீமாந்த₄ாதா ரிபுநிஷு₃தந: ।
ரக்ஷிதா ஜீவலோகஸ்ய த₄ர்மஸ்ய பரிர்ரக்ஷிதா ॥ (13)

ரக்ஷிதா ஸ்வஸ்ய த₄ர்மஸ்ய ஸ்வஜநஸ்ய ச ரக்ஷிதா ।
வேத₃வேத₃ாங்க₃தத்வக்ரு₃ த₄நுர்வேதே₃ ச நிஷ்டி₂த: ॥ (14)

ஸர்வஸாஸ்த்ரார்த்த₂தத்வக்ரு: ஸ்ம்ருதிமாந் ப்ரதிப₄ாநவாந் ।
ஸர்வலோகப்ரிய: ஸாது₄ரதீ₃நாத்மா விசக்ஷண: ॥ (15)

ஸர்வத₃ாபி₄க₃த: ஸத்₃பி₄: ஸமுத்₃ர இவ ஸிந்து₄பி₄: ।
ஆர்ய: ஸர்வஸமஸ்சைவ ஸதை₃வ ப்ரியத₃ர்ஸந: ॥ (16)

ஸ ச ஸர்வகு₃ணோபேத: கௌஸல்யாநந்த₃வர்த₄ந: ।
ஸமுத்₃ர இவ க₃ாம்பீ₄ர்யே தை₄ர்யேண ஹிமவாநிவ ॥ (17)

விஷ்ணுநா ஸத்₃ருஸோ வீர்யே ஸோமவத்ப்ரியத₃ர்ஸந: ।
காலாக்₃நிஸத்₃ருஸ: க்ரோதே₄ க்ஷமயா ப்ருதி₂வீஸம: ॥ (18)

த₄நதே₃ந ஸமஸ்த்யாகே₃ ஸத்யே த₄ர்ம இவாபர: ।
தமேவம்கு₃ணஸம்பந்நம் ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் ॥ (19)

ஜ்யேஷ்ட₂ம் ஸ்ரேஷ்ட₂கு₃ணையுக்த்தம் ப்ரியம் த₃ஸரத₂: ஸுதம் ।
ப்ரக்ருதீநாம் ஹிதைர்யுக்த்தம் ப்ரக்ருதிப்ரியகாம்யயா ॥ (20)

யௌவராஜ்யேந ஸம்யோக்துமைச்ச₂த்ப்ரீத்யா மஹீபதி: ।
தஸ்யாபி₄ஷேகஸம்ப₄ாராந் த்₃ருஷ்ட்வா ப₄ார்யாத₂ கைகயீ ॥ (21)

பூர்வம் த₃த்தவரா தே₃வீ வரமேநமயாசத ।
விவாஸநம் ச ராமஸ்ய ப₄ரதஸ்யாபி₄ஷேசநம் ॥ (22)

ஸ ஸத்யவசநாத்₃ராஜா த₄ர்மபாஸேந ஸம்யத: ।
விவாஸயாமாஸ ஸுதம் ராமம் த₃ஸரத₂: ப்ரியம் ॥ (23)

ஸ ஜக₃ாம வநம் வீர: ப்ரதிக்ரு₃மநுபாலயந் ।
பிதுர்வசநநிர்தே₃ஸாத் கைகேய்யா: ப்ரியகாரணாத் ॥ (24)

அகன்ற மார்பு; பெரிய வில், கழுத்தின் கீழ்ப்பகுதி எலும்பு தெரியாதபடி சதைப்பிடிப்புள்ளது; காமம் முதலான ஆறு எதிரிகளை அடக்கி வைத்திருப்பவர்; முழங்கால் வரை நீண்டிருக்கும் கைகள்; அழகான சிரசு; கவின்மிகு நெற்றி; மனங்கவர் கம்பீரமான நடை.; (10)

உடலுறுப்புக்கள் சாமுத்திரிகா லட்சணப்படியான அளவுடனும், அந்தந்த அங்கத்திற்கு ஏற்றபடி அளவுப் பகுப்புடனும், இந்திரநீலமணி போன்று கரும்பச்சை வண்ணமும் கொண்டுள்ளன; மிக்க பராக்கிரமம் உடையவர்; நீண்ட அகன்ற கண்களையுடையவர்; (11)

தருமம் அறிந்தவர்; தவறாத சொல் உடையவர்; மக்களின் நல்வாழ்வில் மனம் செலுத்துபவர்; புகழ் மிக்கவர்; தெள்ளிய ஞானம் நிறைந்தவர்; (நெருப்புப்போல்) தூய்மையானவர்; புலன்களைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பவர்; மனத்தை ஓரிடத்தில் நிலைநிறுத்தக் கூடியவர்; (12)

பிரும்மாவைப் போன்றவர்; அனைத்துச் செல்வச் செழிப்பும் நிறைந்தவர்; வாரி வழங்கிப் போஷிப்பவர்; எதிரிகளை ஒழித்துக் கட்டுபவர்; உயிர்ப்பிராணி வர்க்கங்கள் அனைத்தையும் காப்பாற்றுபவர்; தருமத்தை மிக்கக் கவனத்துடன் ரட்சிப்பவர்; (13)

தனக்குண்டான தருமங்களையும், தம் மக்களுக்கான அறங்களையும் போற்றிப் பாதுகாப்பவர்; வேத-வேதாந்த தத்துவங்களை அறிந்தவர்; வில்விதையில் தனிப்பெரும் ஆற்றலுடையவர்; (14)

எல்லா அறநூல்களின் பொருளுண்மையை அறிந்தவர்; நினைவாற்றலும், ஆழ்ந்த அறிவும் உடையவர்; எல்லா மக்களுக்கும் பிரியமானவர்; இரக்கம் உடையவர்; நெஞ்சரம் படைத்தவர்; நற்சிந்தனையாளர்; (15)

பெருங்கடலை நோக்கி ஆறுகள் பாய்ந்து வந்து அதில் கலந்து விடுவதைப் போல, இவரை நோக்கிச் சான்றோர்கள் ஆர்வத்துடன் வருகிறார்கள்; உயர் இயல்பினர்; எல்லோரிடமும் சமமான பார்வை உடையவர்; எப்போதும் அழகிய தோற்றமுடையவர்; (கோபம், ஆக்ரோஷம், போர்முனைப்பு ஆகியவற்றாலும் உடற்பொலிவு விகாரமடைவதில்லை.) (16)

கம்பீரத்தில் பெருங்கடலையும், உறுதியில் இமயத்தையும் போன்ற அவர், எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பி, தன் தாயார் கௌசல்யாவின் ஆனந்தத்தை வளர்ப்பவர்; (17)

வீரத்தில் மகாவிஷ்ணு; மனத்தை ஈர்க்கும் தோற்றத்தில் முழுநிலவு; கோபத்தில் பிரளயகால அக்னி; பொறுமையில் பூமித்தாய்; (18)

தியாகத்தில் குபேரன்; சத்தியத்தில் இன்னொரு தருமதேவதை போன்றவர். இவ்வளவு நற்குணங்கள் நிரம்பியவரும், சொல் தவறாத பராக்கிரமம் உடையவரும், தசரத மன்னனுக்குப் பிரியமான மூத்த மகனும், உன்னத குணசாலியுமான இராமனுக்கு குடிமக்களின் நன்மைக்காகவும், குடிமக்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரும் ஒரு செயலைச் செய்ய வேண்டும் என்ற நன்னோக்கத்துடனும் இளவரசுப் பட்டம் சூட்ட, மாமன்னர் நிறைவான மனத்தோடு ஆசைப்பட்டார். (19,20)

பட்டம் சூட்டுதல் என்ற கோலாகல நிகழ்ச்சிக்காகச் சேகரிக்கப்படும் ஏராளமான பொருட்களைக் கண்ட (மன்னரின் ஒரு) மனைவியான கைகேயி (என்பவள்), முன்னர் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருந்த வரத்தின்படி, இராமனை நாடு கடத்த வேண்டும் என்றும், (தன் வயிற்றில் பிறந்த மகன்) பரதனுக்குப் பட்டம் கட்ட வேண்டும் என்றும் கோரினாள். (21,22)

அறநெறி என்ற நீள்கயிற்றால் பிணைக்கப்பட்ட மன்னர் (தான் முன்னர் கொடுத்த) சொல் தவறாமல், தனக்கு மிகவும் பாசத்திற்குரிய மைந்தன் இராமனை நாடு கடத்தினார். (23)

மன்னர் முன்பு கொடுத்திருந்த வரத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக தந்தையின் ஆணைப்படியும், கைகேயியின் விருப்பப்படியும் வீரரான இராமன் கானகம் சென்றார். (24)

- தம் வ்ரஜந்தம் ப்ரியோ ப்ராதா லக்ஷ்மணோ஽நுஜக்யாம ஹ ।
ஸ்நேஹாத்விநயஸம்பந்ந: ஸுமித்ராநந்த்யவர்தந: ॥ (25)
- ப்ராதரம் த்யிதோ ப்ராது: ஸௌப்ராத்ரமநுத்யர்ஸயந் ॥ (26)
- ராமஸ்ய த்யிதா ப்யார்யா நித்யம் ப்ராணஸமா ஹிதா ।
ஜநகஸ்ய குலே ஜாதா தேவமாயேவ நிர்மிதா ॥
ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நா நாரீணாமுத்தமா வதூ: ॥ (27)
- ஸீதாப்யநுக்யதா ராமம் ஸஸிநம் ரோஹிணீ யதா ।
பௌரைரநுக்யதோ தூரம் பித்ரா த்யுரதேந ச ॥ (28)
- ஸ்ருங்கிபேரபுரே ஸுதம் கங்காக்ஷலே வ்யஸர்ஜயத் ।
குஹமாஸாத்ய தர்மாத்மா நிஷாத்யாதிபதிம் ப்ரியம் ॥ (29)
- குஹேந ஸஹிதோ ராமோ லக்ஷ்மணேந ச ஸீதயா ।
தே வநேந வநம் க்யத்வா நதீஸ்தீர்த்வா ப்யஹுத்யகா: ॥ (30)
- சித்ரகூடமநுப்ராப்ய ப்யரத்வாஜஸ்ய ஸாஸநாத் ।
ரம்யமாவஸத்யம் க்ருத்வா ரமமாணா வநே த்ரய: ॥ (31)
- தேவக்யந்த்யர்வஸங்காஸாஸ்தத்ர தே ந்யவஸந் ஸுக்யம் ।
சித்ரகூடம் க்யதே ராமே புத்ரஸோகாதூரஸ்ததா ॥ (32)
- ராஜா த்யுரத: ஸ்வர்க்யம் ஜக்யாம விலபந் ஸுதம் ।
ம்ருதே து தஸ்மிந் ப்யரதோ வஸிஷ்டப்ரமுகையர் த்யவிஜை: ॥ (33)
- நியுஜ்யமானோ ராஜ்யாய நைச்சத்ய்ராஜ்யம் மஹாபுல: ।
ஸ ஜக்யாம வநம் வீரோ ராமபாத்யப்ரஸாத்யக: ॥ (34)
- க்யத்வா து ஸ மஹாத்மாநம் ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் ।
அயாசத்யப்ராதரம் ராமமார்யப்யாவபுரஸ்க்ருத: ॥ (35)
- த்வமேவ ராஜா தர்மக்ரு இதி ராமம் வசோப்யரவீத் ।
ராமோபி பரமோத்யார: ஸுமுக: ஸுமஹாயஸா: ॥ (36)
- ந சைச்சத்ய் பிதுராதேஸாத்ய்ராஜ்யம் ராமோ மஹாபுல: ।
பாதுகே சாஸ்ய ராஜ்யாய ந்யாஸம் த்யத்வா புந: புந: ॥ (37)
- நிவர்தயாமாஸ ததோ ப்யரதம் ப்யரதாக்யுரஜ: ।
ஸ காமமநவாப்யைவ ராமபாத்யாவுபஸ்ப்ருஸந் ॥ (38)
- நந்திக்ய்ராமோகரோத்ய்ராஜ்யம் ராமாக்யமநகாங்க்ஷயா ।
க்யதே து ப்யரதே புரீமாந் ஸத்யஸந்தோ ஜிதேந்த்ரிய: ॥ (39)
- ராமஸ்து புநராலக்ஷ்ய நாக்யுரஸ்ய ஜநஸ்ய ச ।
தத்ராக்யமநமேகாக்யரோ த்யண்டகாந் ப்ரவிவேஸ ஹ ॥ (40)

அப்போது, அன்னை சுமித்திரையின் ஆனந்தத்தை வளர்ப்பவனும், (மூத்தவர்களிடம்) பேரன்பு காரணமாக அடக்கம் உடையவனுமான லட்சுமணன், தனக்குப் பிரியமான சகோதரர் வெளியே புறப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து அன்பு பொங்கியெழு, நல்ல சகோதரனின் இயல்புக்கேற்றபடி (மூத்த) சகோதரனைத் தொடர்ந்து உடன் சென்றான். (25,26)

இராமனுக்கு மிகவும் பிரியமான மனைவி; இராமனுக்கு உயிர் போன்றவள்; ஜனகருடைய குலத்தில் தோன்றியவள்; தேவமாயை போல் உருவாக்கப்பட்டவள்; அழகும், நற்குணங்களும் நிறைந்தவள்; பெண்களில் தலைசிறந்தவள் - இப்படிப்பட்ட சீதை, சந்திரனை விட்டுப் பிரியாத ரோஹிணியைப் போல இராமனைப் பின்தொடர்ந்து (காட்டிற்குச்) சென்றாள். தந்தை தசரதரும், ஊர் மக்களும் சிறிது தூரம் வரை பின்தொடர்ந்து வந்தார்கள். (தசரதர் தன் தேரோட்டியை அனுப்பியிருந்தார்.) (27,28)

சிருங்கிபேரபுரத்தில், கங்கைக் கரையில் தனக்குப் பிரியமான வேடர் தலைவன் குகனைச் சந்தித்தபின், (தேரை ஓட்டிக் கொண்டு வந்த) சாரதிக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பினார் தருமாத்மாவான இராமன். (29)

லட்சுமணன், சீதை, குகனோடுகூட, ஒவ்வொரு வனப்பகுதியாகச் சென்று பற்பல ஆறுகளைக் கடந்து, பரத்வாஜ முனிவரின் ஆணைப்படி சித்திரகூடத்தை அடைந்து, அங்கே ஓர் அழகிய பர்ணசாலையை அமைத்துக் கொண்டு, மூவரும் அந்தக் காட்டில் வசிக்கத் தொடங்கினார்கள். (பரத்வாஜ ஆசிரமத்திலேயே குகன் விடைபெற்றுச் சென்றுவிட்டான்.) (30,31)

தேவ-கந்தர்வர்களைப் போன்ற அம்மூவரும் அங்கே சுகமாக வசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இராமன் சித்திரகூடம் சென்று தங்கியபின், மகன் பிரிவாற்றாமையைத் தாங்க முடியாத மன்னர் தசரதர், மகனை நினைத்துப் புலம்பிக் கொண்டே தேவலோகம் சென்றடைந்தார். அவரது உயிர் பிரிந்ததும், வசிஷ்டர் முதலான அந்தணர்களால் அரசரிமை ஏற்க வேண்டும் என்று கட்டளையிடப்பட்ட போதிலும், (மகாபலம் பொருந்திய) பரதன் அரசாட்சியை ஏற்கவில்லை. இராமன் திருவடிகளில் வணங்கி அவர் அருளைப் பெறுவதற்காக அவன் காட்டிற்குப் போனான். (32-34)

(சித்திரகூடம்) சென்று சத்தியத்தையே பராக்கிரமமாகவுடைய மகாத்மாவும், சகோதரருமான இராமனை, தன் உத்தம மரபுக்கேற்ற இயல்பை வெளிப்படுத்தும் வகையில், 'அறம் அறிந்தவரே! தாங்கள்தான் மன்னர்' என்று கூறிப் பிரார்த்தித்தான். இராமன் பெருமனம் படைத்தவர்; மகிழ்ச்சி ததும்பும் முகத்தினர்; பெரும் புகழ் உடையவர். (என்றாலும்) வீரம் மிகுந்த இராமன், தந்தையின் ஆணையை மீறி தான் அரசு செலுத்த விரும்பவில்லை. (35,36)

அரசு செலுத்துவதற்காகத் தன் பாதுகைகளை (அவனிடம்) ஒப்படைத்து, மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறி, பரதனைத் திருப்பி அனுப்பி வைத்தார் பரதனின் மூத்த சகோதரரான இராமன். (37)

அவனுடைய விருப்பம் நிறைவேறாமல் போனாலும், இராமனின் திருவடிகளில் வணங்கி, நந்திக்கிராமத்தில் தங்கியிருந்தபடியே இராமன் திரும்பி வரும் நாளை மிகவும் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு அரசாட்சியை நடத்தத் தொடங்கினான். (38,39)

பரதன் சென்றதும் திருவளர்செல்வரும், வாக்கைக் காப்பாற்றுபவரும், புலனடக்கம் உடையவருமான இராமன், (அயோத்தி) நகர மக்கள் பெருவாரியாக வருவதும்-போவதுமாக இருப்பதைப் பார்த்து, (அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்துவது கஷ்டம் என்பதால்) மன உறுதியுண்டு, (மக்கள் எளிதில் புகுந்து வர முடியாத) தண்டகாரணயத்திற்குள் பிரவேசித்தார். (40)

ப்ரவிஸ்ய து மஹாரண்யம் ராமோ ராஜீவலோசந: ।
 விராத₄ம் ராக்ஷஸம் ஹத்வா ஸரப₄ங்க₃ம் த₃த₃ர்ஸ ஹ ॥
 ஸுதீக்ஷணம் சாப்யக₃ஸ்த்யம் ச அக₃ஸ்த்யப்₄ராதரம் தத₂ா ॥ (41)

அக₃ஸ்த்யவசநாச்சைவ ஜக₃ரானஹந்த₃ரம் ஸராஸநம் ।
 க₂ட₃க₃ம் ச பரமப்ரீதஸ்தூணீ சாக்ஷயஸாயகௌ ॥ (42)

வஸதஸ்தஸ்ய ராமஸ்ய வநே வநசரை: ஸஹ ।
 ரூஷயோப₄யாக₃மந்ஸர்வே வத₄ாயாஸுரரக்ஷஸாம் ॥ (43)

ஸ தேஷாம் ப்ரதிஸுஸ்ராவ ராக்ஷஸாநாம் தத₂ா வநே ॥ (44)

ப்ரதிக்ஞாதஸ்ச ராமேண வத₄: ஸம்யதி ரக்ஷஸாம் ।
 ரூஷீணாமக்₃நிகல்பாநாம் த₃ண்ட₃காரண்யவாஸிநாம் ॥ (45)

தேந தத்ரைவ வஸதா ஜநஸ்த₂ாநநிவாஸிநீ ।
 விபுபிதா ஸுர்ப்பணக₂ா ராக்ஷஸீ காமரூபிணீ ॥ (46)

தத: ஸுர்ப்பணக₂ாவாக்யாது₃யுக்தாந் ஸர்வராக்ஷஸாந் ।
 க₂ரம் த்ரிஸிரஸம் சைவ தூ₃க்ஷணம் சைவ ராக்ஷஸம் ॥
 நிஜக₄ாந ரணே ராமஸ்தேஷாம் சைவ பத₃ாநுக₃ாந் ॥ (47)

வநே தஸ்மிந்நிவஸதா ஜநஸ்த₂ாநநிவாஸிநாம் ।
 ரக்ஷஸாம் நிறுதாந்யாஸந் ஸஹஸ்ராணி சதுர்த₃ஸ ॥ (48)

ததோ க்ஞாதிவத₄ம் ஸ்ருத்வா ராவண: க்ரோத₄மூர்ச்சி₂த: ।
 ஸஹாயம் வரயாமாஸ மாரீசம் நாம ராக்ஷஸம் ॥ (49)

வார்யமாண: ஸுப₃ஹுஸோ மாரீசேந ஸ ராவண: ।
 ந விரோதே₄ா ப₃லவதா க்ஷமோ ராவண தேந தே ॥ (50)

அநாத்₃ருத்ய து தத்வாக்யம் ராவண: காலசோதி₃த: ।
 ஜக₃ாம ஸஹமாரீசஸ்தஸ்யாஸ்ரமபத₃ம் தத₃ா ॥ (51)

தேந மாயாவிநா தூ₃ரமபவாஹ்ய ந்ருபாத்மஜௌ ।
 ஜஹார ப₄ார்யாம் ராமஸ்ய க்₃ருத்₄ரம் ஹத்வா ஜடாயுஷம் ॥ (52)

க்₃ருத்₄ரம் ச நிறுதம் த்₃ருஷ்ட்வா ஹ்ருதாம் ஸ்ருத்வா ச மைதி₂லீம் ।
 ராக₄வ: ஸோகஸந்தப்தோ விலலாபாகுலேந்த்₃ரிய: ॥ (53)

ததஸ்தேநைவ ஸோகேந க்₃ருத்₄ரம் த₃க்₃த்₄வா ஜடாயுஷம் ।
 மார்க₃மானோ வநே ஸீதாம் ராக்ஷஸம் ஸந்த₃த₃ர்ஸ ஹ ॥ (54)

கப₃ந்த₄ம் நாம ரூபேண விக்ருதம் கே₄ரத₃ர்ஸநம் ।
 தம் நிறுத்ய மஹாப₃ாஹுர்த₃த₃ாஹ ஸ்வர்க்₃தஸ்ச ஸ: ॥ (55)

தாமரைக்கண்ணான இராமன் பெருங்காட்டிற்குள் நுழைந்ததும் (எதிரே வந்த) அரக்கன் விராதனைக் கொன்று, பின்னர் சரபங்கர், சுதீக்ஷணர், அகஸ்தியர், அகஸ்தியரின் சகோதரர் முதலிய முனிவர்களைத் தரிசனம் செய்து கொண்டார். (41)

அகஸ்தியருடைய ஆணைப்படி, இந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட வில், கத்தி, குறைவுபடாத அம்புகளைக் கொண்ட இரண்டு அம்பறாத்தூணிகள் முதலியவைகளை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொண்டார். (42)

வனவாசிகளுடன் இராமன் வசித்துக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில், (ஒரு சமயம்) அசுர-அரக்கர்களை அழிக்க வேண்டும் என்று அவரைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்வதற்காக முனிவர்கள் கூட்டமாக வந்தார்கள். (43,44)

தண்டகாரண்யத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களும், (தீவிரமான தவத்தினால்) அக்னியைப்போல் ஆன்மப்பொலிவு பெற்றவர்களுமான அவர்களிடம், அந்தக் காட்டிலுள்ள அசுர-அரக்கர்களை அழிப்பதாகவும், (பின்னர் நடைபெறப் போகும்) பெரும் போரில் எல்லா அரக்கர்களையும் வதம் செய்வதாகவும் இராமன் வாக்குறுதி அளித்தார். (45)

அந்த ஜனஸ்தானத்திலேயே வசித்து வந்தவளும், தன் விருப்பம் போல் உருவம் எடுக்க வல்லவளுமான அரக்கி சூர்ப்பணகை அவரால் அங்கபங்கம் செய்யப்பட்டாள். (46)

பின்னர், சூர்ப்பணகையின் தூண்டுதலால் போருக்கு வந்த கரன், திரிசிரஸ், தூஷணன் ஆகிய அரக்கர்களையும், அவர்களுடன் வந்த படைவீரர்களையும் போர்க்களத்தில் இராமன் அழித்துக் கட்டினார். (47)

ஜனஸ்தானம் என்ற அந்தக் காட்டுப் பகுதியில் வசித்து வந்த பதிநான்காயிரம் அரக்கர்களையும் கொன்றொழித்தார். (48)

தன் சொந்தக்காரர்களின் பேரழிவைக் கேள்விப்பட்ட இராவணன், சினத்தால் மனம் தடுமாறி மாரீசன் என்ற அரக்கனின் உதவியை நாடிச் சென்றான். (49)

‘இராவணா! பேராற்றல் படைத்த அவருடன் (இராமனுடன்) பகைமை பாராட்டுவது உனக்கு ஏற்றதல்ல’ என்று கூறி, பலவாறாக மாரீசனால் தடுக்கப்பட்ட போதிலும், அந்த அறிவுரையை அலட்சியம் செய்து காலனால் தூண்டப்பட்ட இராவணன், மாரீசனுடன்கூட இராமன் தங்கியிருந்த ஆசிரமவளாகத்திற்குச் சென்றான். (50,51)

அரசகுமாரர்கள் இருவரையும் மாயாவிமான அவனால் (மாரீசனால்) வெகுதூரத்திற்கு அப்புறப்படுத்தப்பட்டு, (தன்னுடன் சண்டை போட வந்த) ஜடாயு என்ற கழுகைக் கொன்றுவிட்டு இராமனுடைய பத்தினியைக் கவர்ந்து சென்றான். (52)

கழுகு கொல்லப்பட்டுக் கிடப்பதைப் பார்த்து, (ஈனஸ்வரத்தில் அவர் கூறிய) ‘மைதிலி கவர்ந்து செல்லப்பட்டாள்’ என்பதைக் கேட்டு, இராகவன் சோகத்தால் தகிக்கப்பட்டு, எல்லாப் பொறிகளும் கலங்கி நிற்க துயரத்துடன் புலம்பத் தொடங்கினார். (53)

அந்தத் துயரச்குழலிலேயே ஜடாயுவுக்கு ஈமக்கடன்கள் செய்தார். பின்னர், சீதையைத் தேடிச் சென்று கொண்டிருக்கும்போது, விகாரமும் பயங்கரமும் கலந்த தோற்றமுடைய கபந்தன் என்ற அரக்கனைக் கண்டார். பெருந்தோளர் (இராமன்) அவனைக் கொன்று (உடலை) அக்னியில் போட்டவுடன் அவன் சுவர்க்கம் சென்றான். (54,55)

ஸ சாபி கத₂யாமாஸ ஸப₃ரீம் த₄ர்மசாரிணீம் ।
ஸ்ரமணீம் த₄ர்மநிபுணாமபி₄க₃ச்சே₂தி ராக₄வம் ॥ (56)

ஸோ₅ப₄யக₃ச்ச₂ந்மஹாதேஜா: ஸப₃ரீம் ஸத்ருஸூத₃ந: ।
ஸப₃ர்யா பூஜித: ஸம்யக்₃ராமோ த₃ஸரத₂ாத்மஜ: ॥ (57)

பம்பாதீரே ஹநுமதா ஸங்க₃தோ வாநரேண ஹ ।
ஹநுமத்₃வசநாச்சைவ ஸுக்₃ரீவேண ஸமாக₃த: ॥ (58)

ஸுக்₃ரீவாய ச தத்ஸர்வம் ஸம்ஸத்₃ராமோ மஹாப₃ல: ।
ஆதி₃தஸ்தத்₃யத₂ாவ்ருத்தம் ஸீதாயாஸ்ச விஸேஷத: ॥ (59)

ஸுக்₃ரீவஸ்சாபி தத்ஸர்வம் ஸ்ருத்வா ராமஸ்ய வாநர: ।
சகார ஸக்₂யம் ராமேண ப்ரீதஸ்சைவாக்₃நிஸாசுநிகம் ॥ (60)

ததோ வாநரராஜேந வைராநுகத₂நம் ப்ரதி ।
ராமாயாவேதி₃தம் ஸர்வம் ப்ரணயாத்₃து₃:கி₂தேந ச ॥ (61)

ப்ரதிக்ஞாதம் ச ராமேண தத₃ா வாலிவத₄ம் ப்ரதி ।
வாலிநஸ்ச ப₃லம் தத்ர கத₂யாமாஸ வாநர: ॥ (62)

ஸுக்₃ரீவ: ஸங்கிதஸ்சாஸந்நித்யம் வீர்யேண ராக₄வே ॥ (63)

ராக₄வப்ரத்யயார்த₂ம் து து₃ந்து₃பே₄: காயமுத்தமம் ।
த₃ர்ஸயாமாஸ ஸுக்₃ரீவோ மஹாபர்வதஸந்நிப₄ம் ॥ (64)

உத்ஸமயித்வா மஹாப₃ாஹு: ப்ரேக்ஷய சாஸ்தி₂ மஹாப₃ல: ।
பாத₃ாங்குஷ்டே₂ந சிஷேப ஸம்பூர்ணம் த₃ஸயோஜநம் ॥ (65)

பி₃பே₄த₃ ச புந: ஸாலாந் ஸப்தைகேந மஹேஷுணா ।
கி₃ரீம் ரஸாதலம் சைவ ஜநயந் ப்ரத்யயம் தத₃ா ॥ (66)

தத: ப்ரீதமநாஸ்தேந விஸ்வஸ்த: ஸ மஹாகபி: ।
கிஷ்கிந்த₄ாம் ராமஸஹிதோ ஜக₃ாம ச குஹாம் தத₃ா ॥ (67)

ததோ₅க₃ர்ஜத்₃ ஹரிவர: ஸுக்₃ரீவோ ஹேமபிங்குள: ।
தேந நாதே₃ந மஹதா நிர்ஜக₃ாம ஹரீஸ்வர: ॥ (68)

அநுமாந்ய தத₃ா தாராம் ஸுக்₃ரீவேண ஸமாக₃த: ।
நிஜக₄ந ச தத்ரைநம் ஸரேணைகேந ராக₄வ: ॥ (69)

தத: ஸுக்₃ரீவவசநாத்₃ஹத்வா வாலிநமாஹவே ।
ஸுக்₃ரீவமேவ தத்₃ராஜ்யே ராக₄வ: ப்ரத்யபாத₃யத் ॥ (70)

ஸ ச ஸர்வாந் ஸமானீய வாநராந்வாநரர்ஷப₄: ।
தி₃ஸ: ப்ரஸ்த₂ாபயாமாஸ தி₃த்₃ருக்ஷர்ஜநகாத்மஜாம் ॥ (71)

மேலே போகும்போது அறநெறி தவறாத சபரியைப் பற்றிக் கூறினான்— 'இராகவா! தருமம் காக்கும் தூய துறவியான சபரியைச் சென்றடைவாயாக!' (56)

எதிரிகளை வீழ்த்துபவரும், தேச மிகுந்தவருமான அவர் சபரி இருந்த இடத்தை அடைந்தார். தசரத குமாரர் சபரியினால் தகுந்த முறையில் உபசரிக்கப்பட்டார். (57)

ஆஹா! பம்பை ஏரிக்கரையில் அனுமானுடன் சந்திப்பு ஏற்பட்டதன்றோ! அனுமானுடைய ஆலோசனையின்படி சக்ரீவனையும் சந்தித்தார். (58)

மகாபலசாலியான இராமன் சக்ரீவனிடம் ஆரம்பம் (அயோத்தியிலிருந்து புறப்பட்டது) முதல் தொடங்கி என்னென்ன நடந்தனவோ, அவைகளை அவ்விதமே - குறிப்பாக சீதையைப் பற்றி - விரிவாகக் கூறினார். (59)

இராமனிடமிருந்து முழுமையான தகவல்கள் பெற்றுக் கொண்ட வானரன் சக்ரீவன், மனம் உவந்து அக்னிசாட்சியாக இராமனுடன் நட்புப் பூண்டான். (60)

பின்னர், வானர மன்னன் வாலியுடன் (தனக்குப்) பகைமை ஏற்பட்டது குறித்து நெருங்கிய நட்புணர்வுடனும், துயரத்துடனும் இராமனிடம் தெரிவித்தான். (61)

அப்போது வாலியை வதம் செய்வதாக இராமனால் சபதம் செய்யப்பட்டது. சக்ரீவன், வாலியினுடைய நிகரற்ற ஆற்றலைப் பற்றிக் கூறினான். (ஏனென்றால்) இராமனுடைய ஆற்றலில் சக்ரீவனுக்குச் சந்தேகம் இருந்து வந்தது. (62,63)

இராமனுடைய பலத்தைப் பற்றித் (தன் கண்களால்) தெரிந்து கொள்வதற்காக பெரிய மலை போன்றிருந்த துந்துபியின் பேருடலைக் காட்டினான், சக்ரீவன். (64)

(சக்ரீவனின் கருத்தைப் புரிந்து கொண்டு) மாவீரர் சற்றே புன்னகைத்து, எலும்புகளின் மாபெரும் குவியலை, கால் கட்டைவிரலைக் கொண்டு, பத்து யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் தூக்கியெறிந்தார். (65)

அடுத்ததாக, அவனுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்காக ஒரேயொரு பெரும் பாணத்தால் ஏழு ஆச்சா மரங்களையும், மலையையும், ரஸாதலத்தையும் ஒருங்கே துளைத்துக் காட்டினார். (66)

இவ்வரிய செயலால் (இராமனின் அளப்பரிய ஆற்றலில்) நம்பிக்கையடைந்த பெருவானரன் மனத்திருப்தியுடன் இராமனுடன் கிஷ்கிந்தைக் குகையைச் சென்றடைந்தான். (67)

தங்கத்தைப் போல் செம்மை கலந்த மஞ்சள் நிறத்துடன் விளங்கிய வானரத் தலைவன் சக்ரீவன் (குகை வாயிலில் நின்று) இடிமுழக்கம் செய்தான். அந்தப் போரொலியைக் கேட்டு, (தன்னைத் தடுக்க முற்பட்ட மனைவி) தாரைக்குச் சமாதானம் கூறிவிட்டு, சக்ரீவனைச் சந்திப்பதற்காக வானர மன்னன் (வாலி) வெளியே வந்தான். இராகவன் அவனை அவ்விடத்திலேயே ஒரே அம்பினால் அடித்து வீழ்த்தினார். (68,69)

இவ்வாறு சக்ரீவனுக்குக் கொடுத்த வாக்குப்படி சண்டையில் வாலியைக் கொன்றார் இராகவன். அந்த (வானர) அரசு பீடத்தில் சக்ரீவனையே அமர்த்தினார். (70)

வானரர்களில் காளை போன்ற அவன், எல்லா வானரர்களையும் அழைத்து, ஜனகன் செல்வியாகிய சீதையைத் தேடிக் கண்டு வரும்படி ஆணையிட்டு நாற்றிசைகளுக்கும் அனுப்பி வைத்தான். (71)

ததோ க்ருத்₄ரஸ்ய வசநாத் ஸம்பாதேர்ஹநுமாந்பு₃லீ ।
ஸதயோஜநவிஸ்தீர்ணம் புப்லுவே லவணார்ணவம் ॥ (72)

தத்ர லங்காம் ஸமாஸாத்ய புரீம் ராவணபாலிதாம் ।
த₃த₃ர்ஸ ஸீதாம் த்யாயந்தீமஸோகவநிகாம் க₃தாம் ॥ (73)

நிவேத்யித்வாபி₄க்ஞாநம் ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவேத்ய ச ।
ஸமாஸ்வாஸ்ய ச வைதேஹீம் மர்த்யாமாஸ தோரணம் ॥ (74)

பஞ்ச ஸேநாக்ரக₃ந் ஹத்வா ஸப்த மந்த்ரிஸுதாநபி ।
ஸூரமக்ஷம் ச நிஷ்பிஷ்ய க்ரஹணம் ஸமுபாக₃மத் ॥ (75)

அஸ்த்ரேணோந்முத்தமாத்மாநம் ஞாத்வா பைதாமஹாத்₃வராத் ।
மர்ஷயந் ராக்ஷஸாந் வீரோ யந்த்ரிணஸ்தாந் யத்₃ருச்ச₂யா ॥ (76)

ததோ த₃க்த₄வா புரீம் லங்காம் ருதே ஸீதாம் ச மைதி₂லீம் ।
ராமாய ப்ரியமாக்யாதும் புநராயாந்மஹாகபி: ॥ (77)

ஸோபி₄க்யம்ய மஹாத்மாநம் க்ருத்வா ராமம் ப்ரத₃க்ஷிணம் ।
ந்யவேத்யத₃மேயாத்மா த்ருஷ்டா ஸீதேதி தத்த்வத: ॥ (78)

தத: ஸுக்₃ரீவஸஹிதோ க₃த்வா தீரம் மஹோத₃தே₄: ।
ஸமுத்₃ரம் க்ஷோப₄யாமாஸ ஸரைராதி₃த்யஸந்நிபை₄: ॥ (79)

த₃ர்ஸயாமாஸ சாத்மாநம் ஸமுத்₃ர: ஸரிதாம் பதி: ।
ஸமுத்₃ரவசநாச்சைவ நலம் ஸேதுமகாரயத் ॥ (80)

தேந க₃த்வா புரீம் லங்காம் ஹத்வா ராவணமாஹவே ।
ராம: ஸீதாமநுப்ராப்ய பராம் வ்ரீட்யாமுபாக₃மத் ॥ (81)

தாமுவாச ததோ ராம: பருஷம் ஜநஸம்ஸதி₃ ।
அம்ருஷ்யமாணா ஸா ஸீதா விவேஸ ஜ்வலநம் ஸதீ ॥ (82)

ததோ₃க்ருதிவசநாத் ஸீதாம் ஞாத்வா விக்ருதகல்மஷாம் ।
பு₃பெ₄ள ராம: ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்ட: பூஜித: ஸர்வதை₃வதை: ॥ (83)

கர்மணா தேந மஹதா த்ரைலோக்யம் ஸசராசரம் ।
ஸதே₃வர்ஷிக₃ணம் துஷ்டம் ராக₄வஸ்ய மஹாத்மந: ॥ (84)

அபி₄ஷிச்ய ச லங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்₃ரம் விபீ₄ஷணம் ।
க்ருதக்ருத்யஸ்தத₃ா ராமோ விஜ்வர: ப்ரமுமோத₃ ஹ ॥ (85)

தே₃வதாப்யோ வரம் ப்ராப்ய ஸமுத்த₂ாப்ய ச வாநராந் ।
அயோத்யாம் ப்ரஸ்தி₂தோ ராம: புஷ்பகேண ஸுஹ்ருத்₃வ்ருத: ॥ (86)

ப₄ரத்₃வாஜாஸ்ரமம் க₃த்வா ராம: ஸத்யபராக்ரம: ।
ப₄ரதஸ்யாந்திகம் ராமோ ஹநுமந்தம் வ்யஸர்ஜயத் ॥ (87)

பின்னர், மேற்கொண்டு சம்பாதி என்னும் கழுகின் சொற்படி, மகாபலம் பொருந்திய அனுமான் நூறு யோஜனை அகலமுள்ள உப்புக் கடலைத் தாண்டிக் கடந்தார். (72)

எதிர்க்கரையில் இராவணனால் பரிபாலிக்கப்படும் இலங்கை நகரை அடைந்து அசோகவனத்தில் சோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் சீதையைக் கண்டார். (73)

தக்க சான்றுகளுடன் தன்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டபின் தான் வந்திருப்பதன் நோக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொண்டார். வைதேகிக்கு ஆறுதல் கூறினார். பின் (அந்தப் பூஞ்சோலையின்) நுழைவாயிலைத் தகர்த்தெறிந்தார். (74)

(தன்னை எதிர்க்க வந்த) ஐந்து சேனாநாயகர்களையும், ஏழு மந்திரி குமாரர்களையும் கொன்று, அட்சகுமாரனை கசக்கிப் பிழிந்து, பின்னர் (தன் விருப்பப்படியே அவர்களிடம்) அகப்பட்டுக் கொண்டார். (75)

பிரும்மாவின் வரத்தினால் (எதிரிகளின்) அஸ்திரக் கட்டிலிருந்து தான் விடுவிக்கப்பட்டு விட்டதைத் தெரிந்து கொண்டார். (இருப்பினும்) அந்த வீரர் (கயிற்றால்) தன்னைக் கட்டும் அரக்கர்களின் அட்டகாசங்களை (தானாகவே) பொறுத்துக் கொண்டிருந்தார். (76)

பின்னர், மிதிலை மன்னர் மகளாகிய சீதையை மட்டும் விட்டுவிட்டு, இலங்கை நகரத்தைத் தீ வைத்துக் கொளுத்தினார். (சீதையைக் கண்டுவிட்ட) இனிய செய்தியை இராமனுக்குத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு மகாவானரர் திரும்பி வந்தார். (77)

அளவுகடந்த அறிவு படைத்த அனுமான், மகாத்மாவான இராமனை அடைந்து அவரை வலம் வந்து, 'கண்டேன், சீதையை!' என்று (சிறு வாக்கியத்தில்) உண்மைச் செய்தியை விண்ணப்பித்தார். (78)

பின்னர், இராமன் சுக்ரீவனோடுகூட பெருங்கடலின் கரையை அடைந்து, சூரியனைப்போல் பேரொளி வீசும் அம்புகளால் கடலைக் கலக்கி உசுப்பிவிட்டார். (79)

ஆறுகளின் நாயகனான சமுத்திர மன்னன் தானே நேரில் வந்து பார்த்தான். அவனுடைய ஆலோசனையின்படி நளன் என்னும் வானரனைக் கொண்டு பாலம் அமைக்கச் செய்தார். (80)

அந்தப் பாலத்தின் மூலமாக இலங்கை சென்று, போரில் இராவணனைக் கொன்று, பின்னர் சீதையை திரும்பப் பெற்று பெரிதும் வெட்கமடைந்தார். (81)

மக்கள் சபையில், அவளைப் பார்த்து மிகக் கடுமையான வார்த்தைகளைக் கூறினார் இராமன். பதிவிரதையான சீதை அக்கடுஞ்சொற்களைத் தாங்க மாட்டாமல் அக்னியில் பிரவேசித்தாள். (82)

அப்போது, (மனம்-மொழி-மெய் ஆகிய மூன்றினாலும்) 'சீதை குற்றமற்றவள்' என்று அக்னிதேவன் கூறவே, இராமனுடைய அந்த மாபெரும் செயலால் மூன்றுலகச் சராசரங்களும், தேவ-ரிஷிக் கூட்டங்களும் கவலை நீங்கி மகிழ்ச்சியடைந்தன. எல்லா தேவர்களாலும் புகழப் பெற்ற இராமன் மிகவும் ஆனந்தத்தை அடைந்தார். (83,84)

அரக்கத் தலைவனான விபீஷணனை இலங்கை மன்னனாக முடிசூட்டிய பின், தன் நன்றிக்கடனை செலுத்திவிட்ட மனநிறைவால் கவலை நீங்கிப் பெருமகிழ்ச்சியில் திளைத்தார், இராமன். (85)

தேவதைகளிடமிருந்து பெறப்பட்ட வரத்தின் மூலம் (இலங்கைப் போரில்) மாண்டு போன வானரர்களை உயிர்ப்பித்து எழுப்பினார். நண்பர்கள் புடைகுழ புஷ்பகத்தில் ஏறி அயோத்தி நோக்கி புறப்பட்டார். (86)

எதிர்கொள்ள முடியாத வீரம் படைத்த இராமன், (போகும் வழியில்) பரத்வாஜ முனிவரின் ஆசிரமத்தில் தங்கினார். அங்கிருந்து பரதனைப் பார்த்து வரும்படி அனுமானை அனுப்பினார். (87)

புநராக்₂யாயிகாம் ஜல்பந் ஸுக்₃ரீவஸஹிதஸ்தத₃ா ।
புஷ்பகம் தத்ஸமாருஹய நந்தி₃க்₃ராமம் யயௌ தத₃ா ॥ (88)

நந்தி₃க்₃ராமே ஜடாம் ஹித்வா ப்₄ராத்ருபி₄: ஸஹிதோ₄நக₄: ।
ராம: ஸீதாமநுப்ராப்ய ராஜ்யம் புநரவாப்தவாந் ॥ (89)

ப்ரஹ்ருஷ்டமுதி₃தோ லோகஸ் துஷ்ட: புஷ்ட: ஸுத₄ார்மிக: ।
நிராமயோ ஹயரோக₃ஸ்ச து₃ர்பி₄க்ஷ ப₄யவர்ஜித: ॥ (90)

ந புத்ரமரணம் கேசித்₃த்₃ரக்ஷயந்தி புருஷா: க்வசித் ।
நார்யஸ்சாவித₄வா நித்யம் ப₄விஷ்யந்தி பதிவ்ரதா: ॥ (91)

ந சாக்₃நிஜம் ப₄யம் கிஞ்சிந்நாப்ஸு மஜ்ஜந்தி ஜந்தவ: ।
ந வாதஜம் ப₄யம் கிஞ்சிந்நாபி ஜ்வரக்ருதம் தத₂ா ॥ (92)

ந சாபி க்ஷுத்₃ப₄யம் தத்ர ந தஸ்கரப₄யம் தத₂ா ।
நக₃ராணி ச ராஷ்ட்ராணி த₄நத₄ாந்யயுதாநி ச ॥ (93)

நித்யம் ப்ரமுதி₃தா: ஸர்வே யத₂ா க்ருதயுகே₃ தத₂ா ॥ (94)

அஸ்வமேத₄ஸதைரிஷ்ட்வா தத₂ா ப₃ஹுஸுவர்ணகை: ।
க₃வாம் கோட்யயுதம் த₃த்வா வித்₃வத்₃ப்₄யோ விதி₄பூர்வகம் ॥
அஸங்க்₂யேயம் த₄நம் த₃த்வா ப்₃ராஹ்மணேப்₄யோ மஹாயஸா: ॥ (95)

ராஜவம்ஸாந் ஸதகு₃ணாந் ஸ்த₂ாபயிஷ்யதி ராக₄வ: ।
சாதுர்வர்ண்யம் ச லோகோஸ்மிந் ஸ்வே ஸ்வே த₄ர்மே நியோக்ஷயதி ॥ (96)

த₃ஸ வர்ஷஸஹஸ்ராணி த₃ஸ வர்ஷஸதாநி ச ।
ராமோ ராஜ்யமுபாஸித்வா ப்₃ரஹ்மலோகம் ப்ரயாஸ்யதி ॥ (97)

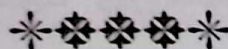
இத₃ம் பவித்ரம் பாபக்₄நம் புண்யம் வேதை₃ஸ்ச ஸம்மிதம் ।
ய: பட்₂ேத்₃ராமசரிதம் ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே ॥ (98)

ஏதத₃ாக்₂யாநமாயுஷ்யம் பட₂ந் ராமாயணம் நர: ।
ஸபுத்ரபௌத்ர: ஸக₃ண: ப்ரேத்ய ஸ்வர்கே₃ மஹீயதே ॥ (99)

பட₂ந் த்₃விஜோ வாக்₃ருஷப₄த்வமீயாத்-
ஸ்யாத்₃க்ஷத்த்ரியோ பூ₄மிபதித்வமீயாத் ।

வணிக்₃ஜந: பண்யப₂லத்வமீயாத்
ஜநஸ்ச ஸூத்₃ரோ₄பி மஹத்த்வமீயாத் ॥ (100)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ப₃லகாண்டே₃ ப்ரத₂ம: ஸர்க₃: ॥

பின்னர், சக்ரீவனுடன் நடந்த விஷயங்கள் குறித்து உரையாடிக் கொண்டே புஷ்பக விமானத்தில் ஏறி நந்திக்கிராமம் அடைந்தார். (88)

பாவமற்றவரான இராமன், நந்திக்கிராமத்தில் சகோதரர்களுடன்கூட (விரதகாலம் முடிந்துவிட்டதால்) சடையை நீக்கினார். சீதாதேவியைத் திரும்பப் பெற்று ராஜ்யலட்சுமியையும் மீண்டும் அடைந்தார். (89)

மக்கள் மெய்சிலிர்க்கும்படியான மகிழ்வுடனும், மனமார குதூகலத்துடனும், எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டதால் உண்டான நிறைவுடனும், மனவியாதியும் உடல்நோயும் அற்றவர்களாகவும், பஞ்சம் முதலான அச்சம் நீங்கியவர்களுமாக வாழ்ந்தார்கள். (90)

ராம ராஜ்யத்தில் தன்னுடைய மைந்தனின் மரணத்தை யாரும் ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை; விவாகமான மாதர்கள் விதவைகளானதில்லை; எப்போதும் பதிவிரதைகளாகவே இருந்து வந்தார்கள். (91)

நெருப்பினால் பயம் ஏற்பட்டதில்லை; எந்தப் பிராணியும் நீரில் மூழ்கி மரித்ததில்லை; (பேய்க்காற்று, புயல், சூறாவளி போன்ற) காற்றினால் உண்டாகும் பயம் ஏற்பட்டதில்லை; காய்ச்சல், நோய் முதலியவற்றாலும் அச்சம் ஏற்பட்டதில்லை. (92)

உணவின்மையால் பசிக்கொடுமை, திருடர் பயம் தோன்றியதில்லை; நகரங்களும், கிராமத் தொகுதிகளும் பொருள்-பண்டம் நிறைந்தவைகளாக இருந்தன. கிருதயுகத்து மக்களைப்போல எல்லோரும் எப்போதும் நெஞ்சார்ந்த மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தார்கள். (93,94)

நூறு அசுவமேத யாகங்களைச் செய்து, அநேக பொற்காசுகளைத் தட்சிணையாகக் கொடுத்தார்; பதினாயிரம் கோடிக்கணக்கில் பசுமாடுகளை வேதவித்தகர்களுக்கு முறைப்படி தானம் செய்தார்; பெரும் புகழ் பெற்ற குலத்தில் தோன்றிய அவர், அந்தணர்களுக்கு கணக்கில்லாத அளவிற்குப் பொருள்களை வாரி வழங்கினார். (95)

நூற்றுக்கணக்கான அரச பரம்பரைகளையும் இராகவன் நிறுவப் போகிறார். இவ்வுலகில் நான்கு வருணத்தாரையும் அவரவர் வாழ்க்கை நெறியில் நிலைநிறுத்துவார். (96)

பத்து ஆயிரம் ஆண்டுகளும், பத்து நூறாண்டுகளும் (பதினோராயிரம் ஆண்டுகள்) இராமன் அரசாட்சி என்ற பெரும் பொதுநலப்பணியை நிறைவேற்றிவிட்டு, பிரம்மலோகம் (அதாவது, இங்கே இவர் விஷயத்தில் வைகுண்டம்) திரும்பிச் சென்றடையப் போகிறார். (97)

மனமாசுகளை நீக்குவதும், பாவங்களை அழிப்பதும், புண்ணியத்தை அளிப்பதும், வேதங்களுக்கு நிகரானதுமான இந்த இராமசரிதத்தைப் படிப்பவர் எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கப்படுகிறார். (98)

இராமாயணம் என்ற இந்தக் கதையைப் படிப்பவருக்கு மகன்கள், பேரன்கள், உறவினர்கள்கூட சேர்ந்திருக்கும் நீண்ட ஆயுள் கிட்டுகிறது; அவர் (உயிரைத் துறந்தபின்) சுவர்க்கத்திற்குச் சென்று அங்கே கௌரவிக்கப்பட்டு நிலையாகத் தங்கிவிடுகிறார். (99)

இதனைப் படிக்கும் இருபிறப்பாளர்கள் வேத-வேதாந்த அறிவினைப் பெறுவார்கள்; கூடித்திரியர்கள் அரசாட்சியை அடைவார்கள்; வைசியர்கள் வியாபாரத்தில் வெற்றியைப் பெறுவார்கள்; சாமான்ய வேளாள மக்களும் நற்பெருமையை அடைவார்கள். (100)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
முதலாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

த்விதீய: ஸர்கு:

ப்ரஹ்மாக்ஷம்

- நாரதஸ்ய து தத்வாக்யம் ஸ்ருத்வா வாக்யவிஸாரத: ।
பூஜயாமாஸ தர்மாத்மா ஸஹஸிஷ்யோ மஹாமுநி: ॥ (1)
- யதாவத்பூஜிதஸ்தேந தேவருஷிர்நாரதஸ்ததா ।
ஆப்ருச்ச்யைவாப்யநுக்ஞாத: ஸ ஜக்யாம விஹாயஸம் ॥ (2)
- ஸ முஹூர்தம் கதே தஸ்மிந்தேவலோகம் முநிஸ்ததா ।
ஜக்யாம தமஸாதீரம் ஜாஹ்நவ்யாஸ்து விதூரத: ॥ (3)
- ஸ து தீரம் ஸமாஸாத்ய தமஸாயா முநிஸ்ததா ।
ஸிஷ்யமாஹ ஸ்திதம் பார்ஸுவே த்ருஷ்ட்வா தீர்தமகர்த்யம் ॥ (4)
- அகர்த்யமித்யம் தீர்தம் பரத்வாஜ நிஸாமய ।
ரமணீயம் ப்ரஸந்நாம்பு ஸந்மநுஷ்யமநோ யதா ॥ (5)
- ந்யஸ்யதாம் கலஸஸ்தாத தீயதாம் வல்கலம் மம ।
இத்யமேவாவக்யாஹிஷ்யே தமஸாதீர்தமுத்தமம் ॥ (6)
- ஏவமுக்தோ பரத்வாஜோ வால்மீகேந மஹாத்மநா ।
ப்ராயச்சித முநேஸ்தஸ்ய வல்கலம் நியதோ குரோ: ॥ (7)
- ஸ ஸிஷ்ய ஹஸ்தாதாதாய வல்கலம் நியதேந்த்ரிய: ।
விசசார ஹ பஸ்யம்ஸ்தத் ஸர்வதோ விபுலம் வநம் ॥ (8)
- தஸ்யாப்யாஸே து மிதுநம் சரந்தமநபாயிநம் ।
தத்யுஸ பக்யவாம்ஸ்தத்ர க்ரௌஞ்சயோஸ்சாருநி:ஸ்வநம் ॥ (9)
- தஸ்மாத்து மிதுநாதேகம் புமாம்ஸம் பாபநிஸ்சய: ।
ஜக்யாந வைரநிலயோ நிஷாதஸ்தஸ்ய பஸ்யத: ॥ (10)
- தம் ஸோணிதபாதாங்க்யம் வேஷ்டமாநம் மஹீதலே ।
பூர்யா து நிஹதம் த்ருஷ்ட்வா ரூராவ கருணாம் கிரம் ॥ (11)
- வியுக்தா பதிநா தேந த்விஜேந ஸஹசாரிணா ।
தாம்ரஸீர்ஷேண மத்தேந பத்ரிணா ச ஹிதேந வை ॥ (12)
- ததாவித்யம் த்விஜம் த்ருஷ்ட்வா நிஷாதேந நிபாதிதம் ।
ருஷேர்தர்மாத்மநஸ்தஸ்ய காருண்யம் ஸமபத்யத ॥ (13)
- தத: கருணவேதித்வாததர்மோயமிதி த்விஜ: ।
நிஸாம்ய ருத்யீம் க்ரௌஞ்சீமித்யம் வசநம்பூரவீத் ॥ (14)
- மா நிஷாத ப்ரதிஷ்டாம் த்வமக்யம: ஸாஸ்வதீ: ஸமா: ।
யத்க்ரௌஞ்சமிதுநாதேகமவதீ: காமமோஹிதம் ॥ (15)

ஸர்க்கம் : இரண்டு

மீரும்மா வருகை

பேச்சில் வல்லவரும், அறநெறியாளருமான மாமுனிவர் வால்மீகி நாரதருடைய அந்தச் சொற்களைக் கேட்டபின் தன் சீடர்களோடு கூட அவரைக் கொண்டாடி கௌரவித்தார். (1)

அவரால் (வால்மீகியால்) முறைப்படி கௌரவிக்கப்பட்ட தேவரிஷி நாரதர், அவரைப் பிரார்த்தித்து விடைபெற்றுக் கொண்டு வான்வழியாகச் சென்றார். (2)

அவர் தேவலோகம் சென்ற ஒரு முகூர்த்த காலத்திற்குப்பின், வால்மீகி முனிவர் கங்கா நதியிலிருந்து தொலைவில் இல்லாத தமஸா நதிக்கரையை அடைந்தார். (3)

தமஸா நதிக்கரையை அடைந்த முனிவர் நீரில் இறங்கி ஸ்நானம் செய்யும் படித்துறை சேறு-சகதி இல்லாமல் சுத்தமாக இருப்பதைப் பார்த்து அருகிலிருந்த சிஷ்யனிடம் கூறினார்— (4)

“பரத்வாஜனே! சகதியில்லாமல் விளங்கும் இந்தப் படித்துறை, தெளிந்த தூய நீரோட்டத்துடன் அழகாகக் காணப்படுகிறது - மேன்மக்களின் மனத்தைப்போல. (5)

குழந்தாய்! தண்ணீர்ச் சொம்பை இங்கேயே வை; என்னுடைய மரவுரியைக் கொடு. இந்த தமஸா நதியின் தூய நீரில் ஸ்நானம் செய்கிறேன்.” (6)

மகாத்மா வால்மீகி இவ்வாறு கூறியதும் குருவின் ஆணைப்படி நடக்கும் பரத்வாஜன் அவருடைய உடையான மரவுரியை அவரிடம் கொடுத்தான். (7)

புலன்களை வென்ற அவர், சீடனின் கையிலிருந்து மரவுரியைப் பெற்றுக் கொண்டபின், அந்த மகாவனத்தின் இயற்கை அழகை அனுபவித்தவாறே நாலாபக்கங்களிலும் நடந்து செல்லத் தொடங்கினார். (8)

அருகிலேயே ஒருபோதும் இணைபிரியாத (ஆண்-பெண்ணான) இரண்டு அன்றில் பறவைகளைப் பார்த்தார். அவைகளின் இனிய ஒலியையும் கேட்டார். (9)

அப்போது அவர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே பாவசிந்தனையும், உயிர்களிடம் பகைமையும் கொண்ட ஒரு வேடன் அந்தப் பறவை இணையில் ஆண் பறவையை (அம்பு வீசிக்) கொன்றான். (10)

பெண் அன்றில், தன் ஆண் இணை கொல்லப்பட்டு ரத்தம் சொட்டச் சொட்ட தரையில் வீழ்ந்து விட்டதைப் பார்த்து பரிதாபமாக அழத் தொடங்கியது. (11)

தன்னைவிட்டு ஒருபோதும் பிரியாததும், சிவந்த தலைப்பகுதியும், அழகிய சிறகுகளும் கொண்ட அந்த ஆண் அன்றில் மிகவும் காமவசப்பட்டிருந்த நிலையில் (வேடனால்) பிரிக்கப்பட்டுவிட்டது. (12)

அவ்வாறு (இரக்கமே இல்லாத) வேடனால் வீழ்த்தப்பட்டு துடித்துக் கொண்டிருக்கும் பறவையைக் கண்டு அறநெறியாளரான முனிவரின் உள்ளத்தில் கருணை உண்டாயிற்று. (13)

இயல்பாகவே கருணை உள்ளம் படைத்த அந்த முனிவர், ‘அநியாயமன்றோ இது?’ என்று சிந்தித்து, அழுது கொண்டிருக்கும் பெண் அன்றிலைப் பார்த்தவாறே (வேடனிடம்) பின்வரும் சொற்களைக் கூறினார்— (14)

‘வேடனே! உனக்கு இனி ஒருக்காலும் அமைதியே கிடைக்காது; ஏனென்றால், காமவசப்பட்டிருந்த கிரௌஞ்ச தம்பதியில் ஒன்றை (ஆண் அன்றிலை) எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் கொன்றிருக்கிறாய்.’ (15)

- தஸ்யைவம் ப்ருவதஸ்சிந்தா ப்ருவ ஹ்ருதி₃ வீக்ஷத: ।
 ஸோகார்தேநாஸ்ய ஸகுநே: கிமித₃ம் வ்யாஹ்ருதம் மயா ॥ (16)
- சிந்தயந்ஸ மஹாப்ராக்ஞஸ்சகார மதிமாந்மதிம் ।
 ஸிஷ்யம் சைவாப்ரவீத்₃வாக்யமித₃ம் ஸ முநிபுங்க₃வ: ॥ (17)
- பாத₃பத்₃தே₄ஸக்ஷரஸமஸ்தந்த்ரீலயஸமந்வித: ।
 ஸோகார்தஸ்ய ப்ரவ்ருத்தோ மே ஸ்லோகோ ப₄வது நாந்யத₂ா ॥ (18)
- ஸிஷ்யஸ்து தஸ்ய ப்ருவதோ முநேர்வாக்யமநுத்தமம் ।
 ப்ரதிஜக்₃ராஹ ஸம்ஹ்ருஷ்டஸ்தஸ்ய துஷ்டோப₄வத்₃குரு: ॥ (19)
- ஸோபி₄ஷேகம் தத: க்ருத்வா தீர்தே₂ தஸ்மிந்யத₂ாவிதி₄ ।
 தமேவ சிந்தயந்நந்த₂முபாவர்த்த வை முநி: ॥ (20)
- ப₄ரத்₃வாஜஸ்தத: ஸிஷ்யோ விநீத: ஸ்ருதவாந் கு₃ரோ: ।
 கலஸம் பூர்ணமாத்₃ய ப்ருஷ்ட₂தோநுஜக்₃ாம ஹ ॥ (21)
- ஸ ப்ரவிஸ்யாஸ்ரமபத்₃ம் ஸிஷ்யேண ஸஹ த₄ர்மவித் ।
 உபவிஷ்ட: கத₂ாஸ்சாந்யாஸ்சகார த்₄யாநமாஸ்தி₂த: ॥ (22)
- ஆஜக்₃ாம ததோ ப்ரஹ்மா லோககர்தா ஸ்வயம்ப்ரபு: ।
 சதுர்முகே₂ா மஹாதேஜா த்₃ரஷ்டும் தம் முநிபுங்க₃வம் ॥ (23)
- வால்மீகிரத₂ தம் த்₃ருஷ்ட்வா ஸஹஸோத்த₂ாய வாக்₃யத: ।
 ப்ராஞ்ஜலி: ப்ரணதோ பூ₄த்வா தஸ்தெ₂ள பரமவிஸ்மித: ॥ (24)
- பூஜயாமாஸ தம் தே₃வம் பாத்₃யார்க்₄யாஸநவந்த₃நை: ।
 ப்ரணமய விதி₄வச்சைநம் ப்ருஷ்ட்வா சைவாப்யநாமயம் ॥ (25)
- அதே₂பவிஸ்ய ப₄க்₃வாநாஸநே பரமார்சிதே ।
 வால்மீகயே ச ருஷயே ஸந்தி₃தே₃ஸாஸநம் தத: ॥
 ப்ரஹ்மணா ஸமநுக்ஞாத: ஸோப்யுபாவிஸ்தாஸநே ॥ (26)
- உபவிஷ்டே தத₃ா தஸ்மிந்ஸாக்ஷால்லோகபிதாமஹே ।
 தத்₃க்₃தேநைவ மநஸா வால்மீகிர் த்₄யாநமாஸ்தி₂த: ॥ (27)
- பாபாத்மநா க்ருதம் கஷ்டம் வைரக்₃ரஹணபுத்₃தி₄நா ।
 யஸ்தாத்₃ருஸம் சாருரவம் க்ரெளஞ்சம் ஹந்யாத₃காரணாத் ॥ (28)
- ஸோசந்நேவ புந: க்ரெளஞ்சீமுபஸ்லோகமிமம் புந: ।
 ஜக்₃ாவந்தர்க்₃தமநா பூ₄த்வா ஸோகபராயண: ॥ (29)
- தமுவாச ததோ ப்ரஹ்மா ப்ரஹஸ்ய முநிபுங்க₃வம் ।
 ஸ்லோக ஏவ த்வயா பத்₃தே₄ா நாத்ர கார்யா விசாரணா ॥ (30)
- மச்சந்த₃ாதே₃வ தே ப்ரஹ்மந்ப்ரவ்ருத்தேயம் ஸரஸ்வதீ ।
 ராமஸ்ய சரிதம் க்ருத்ஸநம் குரு த்வம்ருஷிஸத்தம ॥ (31)

இவ்வாறு சொல்லியபின்னர் நெஞ்சத்தில் ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தபோது, 'அட! சோகத்தால் வருந்தும் இந்தப் பறவையின் நிமித்தமாக நான் என்னவோ பேசிவிட்டேனே!' (16)

மகாஞானியும், பேரறிவாளருமான அவர் கவலையுடன் இவ்வாறு சிந்தித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தவராக சிஷ்யனிடம் பின்வருமாறு கூறினார்— (17)

'வருத்தத்தினால் தவித்த என்னிடமிருந்து வெளிப்போந்த இந்தச் சொற்கள், கவிதை இலக்கணத்தை ஒட்டியபடி, ஒவ்வோர் அடியிலும் சமமான அட்சரங்களுடனும், தந்திக்கருவியில் இசைக்கும்படி லய சுத்தத்துடனும் சுலோக வடிவமாக அமைந்துள்ளதால் எனக்குப் புகழைத் தரப் போகிறது; வேறு மாதிரியாக (கோபம், சாபம் போன்ற பாவச் செயலாக) அமையப் போவதில்லை.' (18)

முனிவருடைய மிக உயர்வான சொற்களைக் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்து, 'ஆம், ஐயனே! தாங்கள் கூறியது சரிதான்' என்று மனப்பூர்வமாக சிஷ்யனும் ஏற்றுக் கொண்டான். அதனால் ஆசார்யரும் மகிழ்ந்தார். (19)

பின்னர், முறைப்படி அந்தப் புண்ணிய நதியில் தலைமுழுகி நீராடிவிட்டு, தன் சொற்களின் பொருளைப் பற்றிச் சிந்தித்தவாறே முனிவர் (ஆசிரமத்தை நோக்கி) திரும்பி நடந்தார். (20)

பணிவுள்ளவனும், வேதங்கள் கற்றவனுமான பரத்வாஜன் என்ற அந்த மாணவன், ஆசார்யருடைய நீர்ச் செம்பில் தண்ணீர் நிரப்பி எடுத்துக் கொண்டு அவருக்குப் பின்னால் நடந்தான். (21)

தருமத்தை அறிந்தவரான அவர், தன் சிஷ்யனுடன் ஆசிரம வளாகத்தை அடைந்து ஓர் ஆசனத்தில் அமர்ந்து வேறு பேச்சுக்கள் பேசினார். (என்றாலும்) அவர் உள்மனம் (வேடனை நோக்கித் தான் சொல்லிய) அந்தச் சொற்களிலேயே ஆழ்ந்திருந்தது. (22)

இதனிடையில், அனைத்துலகங்களையும் படைப்பவரும், எல்லாம் செய்ய வல்லவரும், மிக்க ஒளி வீசுபவருமான நான்முக பிரும்மா, சிறந்த முனிவரான அவரைக் காண்பதற்காகத் தானே நேரில் வந்தார். (23)

அவரைப் பார்த்தவுடன் வால்மீகி உடனே எழுந்து நின்றார். மனம்-புலன்களை அடக்கி வைத்துக் கொண்டு வியப்பு மேலிட்டவராக நின்றபடியே இருந்தார். (24)

பின்னர், (உணர்வு பெற்று) பாத்யம்-அர்க்யம்-ஆசனம்-தோத்திரம் முதலான உபசார முறைப்படி வரவேற்று, வணங்கி நின்று அவருடைய நலம் பற்றி விசாரித்தார். (25)

உத்தமமான ஓர் ஆசனத்தில் பகவான் பிரும்மா அமர்ந்து கொண்டார். வால்மீகி முனிவரையும் உட்காரும்படி கூறினார். (26)

பிரும்மாவினால் அனுமதிக்கப்பட்ட அவரும் ஓர் இருக்கையில் அமர்ந்தார். அப்போது அவர் எதிரில் அனைத்துலகப் படைப்பாளரான பிரும்மாவே உட்கார்ந்திருந்த போதிலும், (அவரிடம் மனம் ஈடுபடாமல்) 'பகைமை எண்ணம் கொண்ட பாவியான வேடன், எந்தக் காரணமும் இல்லாமல், மிக அழகாக சப்தமிடும் கிரௌஞ்ச பட்சியின் உயிரை மாய்த்தானே?' என்று அந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிய எண்ணத்திலேயே மனம் லயித்திருந்தார். (27,28)

மீண்டும் மீண்டும் அதைப் பற்றியே நினைத்துக் கொண்டு, வருத்தத்தில் முழுகி, உள்மனத்தில் துயரப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அவரைப் பார்த்து, சற்றே இளநகை புரிந்தவண்ணம் பிரும்மா கூறினார்— (29)

"அந்தணோத்தமரே! என்னுடைய சங்கல்பத்தினாலேயே உங்கள் முகத்திலிருந்து அந்தச் சொற்கள் வெளிவந்தன. இதைப் பற்றி மேலும் சிந்தித்துக் குழம்ப வேண்டாம். நீங்கள் கூறியது யாப்பு இலக்கண முறைப்படி அமைந்த சுலோகமே ஆகும். ('கோபத்தில் எழுந்த சாபச் சொற்களோ?' என்ற கவலையை விடுக!) (30,31)

த₄ர்மாத்தமநோ கு₃ணவதோ லோகே ராமஸ்ய தீ₄மத: ।
வ்ருத்தம் கத₂ய வீரஸ்ய யத₂ா தே நாரத₃ாச்ச்₂ருதம் ॥ (32)

ரஹஸ்யம் ச ப்ரகாஸம் ச யத்₃வ்ருத்தம் தஸ்ய தீ₄மத: ।
ராமஸ்ய ஸஹஸௌமித்ரே ராஷஸாநாம் ச ஸர்வஸ: ॥ (33)

வைதே₃ஹ்யாஸ்சைவ யத்₃வ்ருத்தம் ப்ரகாஸம் யதி₃ வா ரஹ: ।
யச்சாப்யவிதி₃தம் ஸர்வம் விதி₃தம் தே ப₄விஷ்யதி ॥ (34)

ந தே வாக₃ந்ருதா காவ்யே காசித₃த்ர ப₄விஷ்யதி ।
குரு ராமகத₂ாம் புண்யாம் ஸ்லோகப₃த்₃த₄ாம் மநோரமாம் ॥ (35)

யாவத்ஸ்த₂ாஸ்யந்தி கி₃ரய: ஸரிதஸ்ச மஹீதலே ।
தாவத்₃ராமாயணகத₂ா லோகேஷு ப்ரசரிஷ்யதி ॥ (36)

யாவத்₃ராமாயணகத₂ா த்வத்₃க்ருதா ப்ரசரிஷ்யதி ।
தாவதூ₃ர்த்₄வமத₄ஸ்ச த்வம் மல்லோகேஷு நிவத்ஸ்யஸி ।
இத்யுக்த்வா ப₄க₃வாந்₃புரஹ்மா தத்ரைவாந்தரதீ₄யத ॥ (37)

தத: ஸஸிஷ்யோ ப₄க₃வாந்முநிர்விஸ்மயமாயயௌ ।
தஸ்ய ஸிஷ்யாஸ்தத: ஸர்வே ஜகு: ஸ்லோகமிமம் புந: ॥ (38)

முஹூர்முஹு: ப்ரீயமாணா: ப்ராஹுஸ்ச ப்₄ருஸவிஸ்மிதா: ।
ஸமாஷ்ரைஸ்சதுர்பி₄ர்ய: பாதே₃ர்கீ₃தோ மஹர்ஷிணா ।
ஸோநுவ்யாஹரணாத்₃பூ₄ய: ஸோக: ஸ்லோகத்வமாகுத: ॥ (39)

தஸ்ய பு₃த்₃தி₄ரியம் ஜாதா வால்மீகேர்ப₄ாவிதாத்தமந: ॥
க்ருத்ஸநம் ராமாயணம் காவ்யமீத்₃ருஸை: கரவாண்யஹம் ॥ (40)

உத₃ாரவ்ருத்தார்த₂பதை₃ர்மநோரமைஸ்-

தத: ஸ ராமஸ்ய சகார கீர்திமாந் ।
ஸமாஷ்ரை: ஸ்லோகஸதைர் யஸஸ்விநோ
யஸஸ்கரம் காவ்யமுத₃ாரதீ₄ர்முநி: ॥ (41)

தது₃பக₃தஸமாஸஸந்தி₄யோக₃ம்
ஸமமது₄ரோபநதார்த₂வாக்யப₃த்₃த₄ம் ।
ரகு₄வரசரிதம் முநிப்ரணீதம்
த₃ஸஸிரஸஸ்ச வத₄ம் நிஸாமயத்₄வம் ॥ (42)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ த்₃வீத்ய: ஸர்க₃: ॥

மாமுனிவரே! இராமனுடைய வரலாறு முழுவதையும் எழுதுங்கள். பகவான் பூரீராமன் உலகில் மிகச் சிறந்த தருமாத்மா; புத்திமான். நாரதரிடமிருந்து நீங்கள் கேட்டபடியே அந்த மாமீரனுடைய வரலாற்றைக் கூறுங்கள். (32)

அந்தப் பெருவீரனுடைய வாழ்க்கையில் ரகசியமாகவும், வெளிப்படையாகவும் எவை எவை நடந்தனவோ, அதுபோல், லட்சுமணன், அரக்கர்கள், சீதை ஆகியோரின் வாழ்க்கையில் ரகசியமான அல்லது வெளிப்படையான நிகழ்ச்சிகள் என்னென்ன நடந்தனவோ, அவையெல்லாம் உங்கள் அறிவுக்குப் புலனாகும். (33,34)

'இராமகாவியம்' என்ற உங்கள் படைப்பில் ஒரு சொல்கூட பொய்யாகப் போகப் போவதில்லை. புனிதமானதும், புகழைக் கொடுக்கக் கூடியதுமான இராம கதையை மனங்கவர் நடையில் செய்தருள்வீராக! (35)

மண்ணுலகில் எந்தக் காலம் வரையில் மலைகளும், ஆறுகளும் நிலைத்திருக்குமோ, அந்தக் காலம் வரை (நீங்கள் எழுதப் போகும்) இராமாயண கதை மக்களிடையே மதிப்புடன் விளங்கப் போகிறது. (36)

உங்களால் இயற்றப்படும் இராம கதை எதுவரையில் உலகில் விளங்கிக் கொண்டிருக்குமோ, அந்தக் காலம் வரையில் நீங்கள் மேலுலகங்கள், கீழ் உலகங்கள் மற்றும் என்னுடைய (சத்திய) லோகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பீர்கள்." இவ்வாறு கூறிவிட்டு பகவான் பிரும்மா அந்தப் பொழுதே மறைந்து போனார். (37)

முனிபுங்கவர் வால்மீகியும், அவருடைய எல்லா சீடர்களும் (பிரும்மா திடீரென்று வந்து பேசிவிட்டு மறைந்ததை எண்ணி) பேராச்சரியம் அடைந்தார்கள். அவருடைய எல்லா மாணவர்களும் அந்தச் சுலோகத்தைத் திரும்பக் கூறி மகிழ்ந்தார்கள். (38)

அநேக தடவைகள் கூறி மிகவும் ஆச்சரியத்தில் மூழ்கிய அவர்கள், தங்களுக்குள் இவ்வாறு பேசிக் கொண்டார்கள். மகரிஷியால் (அன்றில் பறவையின் துயரத்தைத் தாங்க மாட்டாமல்) கூறப்பட்ட சொற்கள் (இலக்கண விதிகளுக்கு ஏற்ப) சமமான எழுத்துக்களோடும், நான்கு பாதங்களோடும் செய்யுள் வடிவில் அமைந்துள்ளன. அவருடைய உள்ளத்தின் சோகம் (அவருக்குப் பெரும்புகழ் ஈட்டித் தரும்) சுலோக ரூபமாகிவிட்டது. (39)

தூய ஞானம் பெற்ற மாமுனிவரின் உள்ளத்திலும் இதே சமயத்தில், 'இம்மாதிரியாகவே இராமாயண காவியம் முழுவதையும் நான் எழுதப் போகிறேன்' என்ற எண்ணம் தோன்றிற்று. (40)

அதன்படி பெரும்புகழ் வாய்ந்த இராமனுடைய சரித்திரத்தை அளவான எழுத்துக்களோடு கூடியதும், மனங்கவரும் நூற்றுக்கணக்கான சுலோகங்கள் கொண்டதும், புகழை அளிப்பதுமான ஒரு பெருங்காவியமாக கீர்த்தியுள்ள அந்த மாமுனிவர் படைத்தார். (41)

ஸமாஸம்-ஸந்தி முதலிய இலக்கண விதிகளின்படி அமைக்கப்பட்டதும், நேரிடையான பொருள், உள்ளுறையான மறைபொருள் தரும் வாக்கியங்களால் ஆக்கப்பட்டதும், முனிவரால் இயற்றப்பட்டதும், ரகுவரனுடைய சரித்திரத்தையும், பத்துத் தலையனான இராவணனுடைய வதத்தையும் கேளுங்கள். (42)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
இரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

த்ருதீய: ஸர்க₃:

காவ்யஸங்க்ஷேப:

- ஸ்ருத்வா வஸ்து ஸமக்₃ரம் தத்₃த₄ர்மாத்மா த₄ர்மஸம்ஹிதம் ।
வ்யக்தமந்வேஷதே பூ₄யோ யத்₃வ்ருத்தம் தஸ்ய தீ₄மத: ॥ (1)
- உபஸ்ப்ருஸ்யோத₃கம் ஸம்யங்முநி: ஸ்தி₂த்வா க்ருதாஞ்ஜலி: ।
ப்ராசீநாக்₃ரேஷு த்₃ர்பே₄ஷு த₄ர்மேணாவேக்ஷதே க₃திம் ॥ (2)
- ராமலக்ஷ்மணஸ்தாபீ₄ ராக்ஞா த்₃ஸரதே₂ந ச ।
ஸப₄ார்யேண ஸராஷ்ட்ரேண யத்ப்ராப்தம் தத்ர தத்வத: ॥ (3)
- ஹஸிதம் ப₄ாஷிதம் சைவ க₃திர்யா யச்ச சேஷ்டிதம் ।
தத்ஸர்வம் த₄ர்மவீர்யேண யத₂ாவத்ஸம்ப்ரபஸ்யதி ॥ (4)
- ஸ்த்ரீ த்ருதீயேந ச தத₂ா யத்ப்ராப்தம் சரதா வநே ।
ஸத்யஸந்தே₄ந ராமேண தத்ஸர்வம் சாந்வவேக்ஷிதம் ॥ (5)
- தத: பஸ்யதி த₄ர்மாத்மா தத்ஸர்வம் யோக₃மாஸ்தி₂த: ।
புரா யத்தத்ர நிர்வ்ருத்தம் பாணாவாமலகம் யத₂ா ॥ (6)
- தத்ஸர்வம் தத்வதோ த்₃ருஷ்ட்வா த₄ர்மேண ஸ மஹாத்யுதி: ।
அபி₄ராமஸ்ய ராமஸ்ய சரிதம் கர்துமுத்யத: ॥ (7)
- காமார்த₂க்₃ணஸம்யுக்தம் த₄ர்மார்த₂க்₃ணவிஸ்தரம் ।
ஸமுத்₃ரமிவ ரத்நாட்₄யம் ஸர்வஸ்ருதிமநோஹரம் ॥ (8)
- ஸ யத₂ா கதி₂தம் பூர்வம் நாரதே₂ந மஹர்ஷிணா ।
ரகு₄வம்ஸஸ்ய சரிதம் சகார ப₄க₃வாந்ருஷி: ॥ (9)
- ஜந்ம ராமஸ்ய ஸுமஹத்₃வீர்யம் ஸர்வாநுகூலதாம் ।
லோகஸ்ய ப்ரியதாம் க்ஷாந்திம் ஸௌம்யதாம் ஸத்யஸீலதாம் ॥ (10)
- நாநாசித்ராகத₂ாஸ்சாந்யா விஸ்வாமித்ர ஸமாக₃மே ।
ஜாநக்யாஸ்ச விவாஹம் ச த₄நுஷஸ்ச விபே₄த₃நம் ॥ (11)
- ராமராமவிவாத₃ம் ச கு₃ணாந்த₃ாஸரதே₂ஸ்தத₂ா ।
தத₂ா ராமாபி₄ஷேகம் ச கைகேய்யா து₃ஷ்டப₄ாவதாம் ॥ (12)
- விக₄ாதம் சாபி₄ஷேகஸ்ய ராமஸ்ய ச விவாஸநம் ।
ராக்ஞ: ஸோகவிலாபம் ச பரலோகஸ்ய சாஸ்ரயம் ॥ (13)
- ப்ரக்ருதீநாம் விஷாத₃ம் ச ப்ரக்ருதீநாம் விஸர்ஜநம் ।
நிஷாத₃ாதி₄பஸம்வாத₃ம் ஸுதோபாவர்தநம் தத₂ா ॥ (14)
- க₃ங்க்யாஸ்சாபி ஸந்தாரம் ப₄ரத்₃வாஜஸ்ய த்₃ஸநம் ।
ப₄ரத்₃வாஜாப்யநுக்ஞாநாச் சித்ரகூடஸ்ய த்₃ஸநம் ॥ (15)

ஸர்க்கம் : முன்று

இராமகாவியம் பற்றிய சிறு குறிப்பு

தருமம் முதலான புருஷார்த்தங்களை உள்ளடக்கிய இராமசரிதத்தை முழுமையாக நாரதரிடமிருந்து கேட்ட வால்மீகி, பேரறிவாளரான இராமனின் சரிதத்தை இன்னும் விளக்கமாக அறிந்து கொள்ள முயன்றார். (1)

முறைப்படி ஆசமனம் செய்து, கிழக்கு நுனியாகப் போடப்பட்ட தர்பங்களில் அமர்ந்து, கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு அடுத்த முயற்சி பற்றிச் சிந்தித்தார். (2)

இராமன், லட்சுமணன், சீதை, தசரதர் மற்றும் அரச மனைவியர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டவைகளையெல்லாம் - சிரித்தது, பேசியது, லட்சியம், செயல்பாடுகள் ஆகியவைகளை - அறத்தின் வலிமையால் தான் பெற்ற சக்தியைக் கொண்டு துல்லியமாகப் பார்த்தார். (3,4)

காட்டில் போய்க் கொண்டிருக்கும்போது சத்தியம் தவறாத இராமன், லட்சுமணன், சீதை ஆகியோருக்கு நேர்ந்தவைகளையும் முழுமையாகக் கண்டார். (5)

தன் யோகதாரணையால் முன்னர் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் அனைத்தையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் தருமாத்மாவான வால்மீகி (கண்களாலும், அறிவினாலும்) தெள்ளத்தெளிவாகப் பார்த்தார். (6)

பேரறிவாளரான அவர், தன் சக்தியினால் உண்மையாக நடந்ததனைத்தையும் பார்த்து, உள்ளங்கவரும் இராமனுடைய வரலாற்றை எழுதும் ஆவல் கொண்டார். (7)

காமத்தின் பொருளை உள்ளடக்கியது; அறத்தின் தத்துவத்தை வெகு விரிவாகப் பேசுவது; ரத்தினங்களைக் கொண்ட சமுத்திரம் போல் ஆழமானது; எல்லோருக்கும் செவி இன்பத்தை வழங்குவது; மாமுனிவர் நாரதரால் முன்னர் கூறப்பட்டது - ரகு குலத்தின் இப்படியான வரலாற்றை எழுதுவதற்கு வால்மீகி பகவான் உறுதி கொண்டார். (8,9)

இராமனுடைய பிறப்பு, அவருடைய அளவற்ற ஆற்றல், எல்லோருக்கும் உதவியாக இருக்கும் தன்மை; மக்களின் பிரியத்துக்குப் பாத்திரமாக இருப்பது, சாந்தம், முகவிலாசம், வாய்மை கடைப்பிடித்தல் (என்பவைகளை நினைவிலிருத்திக் கொண்டார்). (10)

மனங்கவரும் பற்பல கிளைக் கதைகள்; விசுவாமித்திரர் வருகை; சிவதனுஸை முறித்தல்; ஜானகியுடன் விவாகம்; இராமனுக்கும் பரசுராமனுக்குமிடையே நடந்த விவாதம்; அப்போது இராமனிடம் வெளிப்பட்ட உயர் குணங்கள்; இராமனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் கட்ட முயற்சி; கைகேயியின் தீய எண்ணம்; இளவரசுப் பட்டம் கட்டும் நிகழ்ச்சி நடைபெறாமல் போனது; இராமன் காட்டிற்கு அனுப்பப்படுவது; துக்கம் தாங்காமல் மன்னன் விண்ணுலகை அடைவது; சர்வ பிராணிகளின் துயரம்; (தமஸா நதிக்கரையில்) அயோத்தி மக்களை விட்டுவிடுதல்; வேடர் தலைவன் குகனுடன் உரையாடல்; தேரோட்டி சுமந்திரரைத் திருப்பி அனுப்புதல்; (11-14)

கங்கையைக் கடந்து செல்லுதல்; பரத்வாஜ முனிவரைக் காண்பது; பரத்வாஜரின் ஆலோசனைப்படி சித்திரகூடத்தை அடைதல்; (15)

- வாஸ்துகர்மவிவேசம் ச ப₄ரதா₃மநம் தத₂ா ।
 ப்ரஸாத₃நம் ச ராமஸ்ய பிதுஸ்ச ஸலிலக்ரியாம் ॥ (16)
- பாது₃காக்₃ர்யாபி₄ஷேகம் ச நந்தி₃க்₃ராமநிவாஸநம் ।
 த₃ண்ட₃காரண்யக₃மநம் விராத₄ஸ்ய வத₄ம் தத₂ா ॥ (17)
- த₃ர்ஸநம் ஸரப₄ங்க₃ஸ்ய ஸுதீக்ஷணேந ஸமாக₃மம் ।
 அநஸூ₃யாஸஹாஸ்யாம் ச அங்க₃ராக₃ஸ்ய சார்பணம் ॥ (18)
- த₃ர்ஸநம் சாப்யக₃ஸ்த்யஸ்ய த₄நுஷோ க்₃ரஹணம் தத₂ா ।
 ஸூ₃ர்பணக்₂யாஸ்ச ஸம்வாத₃ம் விருபகரணம் தத₂ா ॥ (19)
- வத₄ம் க₂ரத்ரிஸிரஸோருத்த₂ாநம் ராவணஸ்ய ச ।
 மாகீஸ்யவத₄ம் சைவ வைதே₃ஹ்யா ஹரணம் தத₂ா ॥ (20)
- ராக₄வஸ்ய விலாபம் ச க்₃ருத்₄ரராஜநிப₃ர்ஹணம் ।
 கப₃ந்த₄த₃ர்ஸநம் சைவ பம்பாயாஸ்சாபி த₃ர்ஸநம் ॥ (21)
- ஸப₃ரீத₃ர்ஸநம் சைவ ஹநுமத்₃த₃ர்ஸநம் தத₂ா ।
 விலாபம் சைவ பம்பாயாம் ராக₄வஸ்ய மஹாத்தமந: ॥ (22)
- ருஸ்யமுகஸ்ய க₃மநம் ஸுக்₃ரீவேண ஸமாக₃மம் ।
 ப்ரத்யயோத்பாத₃நம் ஸக்₂யம் வாலிஸுக்₃ரீவவிக்₃ரஹம் ॥ (23)
- வாலிப்ரமத₂நம் சைவ ஸுக்₃ரீவப்ரதிபாத₃நம் ।
 தாராவிலாபஸமயம் வர்ஷராத்ரநிவாஸநம் ॥ (24)
- கோபம் ராக₄வஸிம்ஹஸ்ய ப₃லாநாமுபஸங்க்₃ரஹம் ।
 தி₃ஸ: ப்ரஸ்த₂ாபநம் சைவ ப்ருதி₂வ்யாஸ்ச நிவேத₃நம் ॥ (25)
- அங்கு₃லீயகத₃ாநம் ச ருக்ஷஸ்ய பி₃லத₃ர்ஸநம் ।
 ப்ராயோபவேஸநம் சாபி ஸம்பாதேஸ்சைவ த₃ர்ஸநம் ॥ (26)
- பர்வதாரோஹணம் சைவ ஸாக₃ரஸ்ய ச லங்க₄நம் ।
 ஸமுத்₃ரவசநாச்சைவ மைநாகஸ்யாபி த₃ர்ஸநம் ॥ (27)
- ராக்ஷஸீத்ர்ஜநம் சைவ ச₂ாயாக்₃ராஹஸ்ய த₃ர்ஸநம் ।
 ஸிம்ஹிகாயாஸ்ச நித₄நம் லங்காமலய த₃ர்ஸநம் ॥ (28)
- ராத்ரௌ லங்காப்ரவேஸம் ச ஏகஸ்யாபி விசிந்தநம் ।
 ஆபாநபூ₄மிக₃மநமவரோத₄ஸ்ய த₃ர்ஸநம் ॥ (29)
- த₃ர்ஸநம் ராவணஸ்யாபி புஷ்பகஸ்ய ச த₃ர்ஸநம் ।
 அஸோகவநிகாயாநம் ஸீதாயாஸ்சாபி த₃ர்ஸநம் ॥ (30)
- அபி₄க்ஞாநப்ரத₃ாநம் ச ஸீதாயாஸ்சாபி₄பூஷணம் ।
 ராக்ஷஸீத்ர்ஜநம் சைவ த்ரிஜடாஸ்வப்நத₃ர்ஸநம் ॥ (31)

வாஸ்து முதலிய சடங்குகளைச் செய்து புதிய ஆசிரமத்தில் பிரவேசிப்பது; பரதன் வருகை; இராமன் அவனை சமாதானப்படுத்துவது; தந்தைக்கு நீர்க்கடன் செலுத்துதல்; (16)

நந்திக்கிராமத்தில் இராம பாதுகைகளுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்து அங்கேயே வசிக்கத் தொடங்குவது; (இராமன் முதலிய மூவர்) தண்டகாரணயம் செல்லுதல்; விராதனை வதம் செய்தல்; (17)

சரபங்கரை தரிசித்தல்; சுதீக்ஷணருடன் சந்திப்பு; அநஸூயையோடு கூட இருந்து, அவரால் சமர்ப்பிக்கப்படும் உடற்பூச்சுக்களை (சீதை) ஏற்பது; (18)

அகஸ்தியரை தரிசனம் செய்வது; அவரால் அளிக்கப்பட்ட வில்லை ஏற்பது; சூர்ப்பணகையோடு வீராவேசப் பேச்சு; அவள் மேனியழகை சிதைத்தல்; (19)

கரன், திரிசிரஸ் ஆகியோரை அழித்தல்; இராவணன் வெகுண்டு எழுதல்; மாரீச வதம்; சீதை கவர்ந்து செல்லப்படுதல்; (20)

இராகவன் புலம்பல்; கமுகரசன் ஜடாயுவின் மரணம்; கபந்தனைப் பார்ப்பது; பம்பா நதியைக் காண்பது; (21)

சபரிக்குத் தரிசனம் கொடுப்பது; அனுமானைச் சந்திப்பது; கருணை உள்ளம் கொண்ட இராகவன் பம்பைக் கரையில் புலம்புவது; (22)

ரிசியமுக மலைக்குச் செல்லுதல்; சுக்ரீவனைச் சந்தித்தல்; தன் பேராற்றலில் அவனுக்கு நம்பிக்கை உண்டாக்குவது; நட்புக் கொள்ளுதல்; சுக்ரீவன்-வாலியினிடையே நிலவிய போட்டி-பொறாமை பற்றி அறிதல்; (23)

வாலியை வீழ்த்துதல்; சுக்ரீவனுக்குக் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றுவது; தாரையின் ஒப்பாரி; மழைக்காலம் முடியும் வரை இராமன் அங்கேயே (ப்ரஸ்ரவண கிரியில்) தங்குவது; (24)

(குறித்த காலத்தில் சுக்ரீவன் வராததால்) சிங்கம் நிகர் இராகவனுக்கு வந்த கோபம்; வானரப் படைகளைத் திரட்டுதல்; எல்லாத் திசைகளுக்கும் வானரர்களை அனுப்புதல்; உலகைப் பற்றிய முழுத் தகவலையும் (சுக்ரீவன்) விளக்கமாகக் கூறுவது; (25)

(இராமன் அனுமானிடம்) கணையாழியைக் கொடுத்தல்; அங்கதன் தலைமையிலான வானரர்கள் வழிதவறி ஒரு குகைக்குள் புகுதல்; (காலகெடு முடிந்துவிட்டதால்) பிராயோபவேசம் செய்து உயிரைவிட நிச்சயித்தல்; சம்பாதியை சந்திப்பது; (26)

வானரர்கள் மகேந்திர மலை மேல் ஏறுதல்; (அனுமான்) கடலைத் தாண்டுதல்; சமுத்திரராஜன் வழங்கிய வழிமுறைகள்; அனுமான் மைநாக பர்வதத்தைக் காண்பது; (27)

(அனுமானை கடல் மத்தியில்) அரக்கி அதட்டுதல்; சாயாக்ராஹியைப் பார்த்தல்; அந்த ஸிம்ஹிகையை வீழ்த்துதல்; இலங்கையில் மலய பர்வதத்தைக் காண்பது; (28)

இரவில் (அனுமான்) இலங்கை நகருக்குள் புகுவது; தனித்திருக்கும் தான் எவ்வாறு செயல்பட்டு வெற்றி பெறுவது என்று சுய ஆலோசனை; அரண்மனையில் பானசாலைக்குள் செல்வது; அந்தப்புரத்தில் தேடுவது; (29)

இராவணனையும் காண்பது; புஷ்பக விமானத்தில் தேடுவது; அசோகவனத்திற்குச் செல்வது; சீதாபிராட்டியைக் கண்ணால் காண்பது; (30)

(அவளிடம்) அடையாளத்தைக் கொடுத்தல்; சீதையுடன் உரையாடுதல்; அரக்கிகள் சீதையைப் பயமுறுத்துவது; திரிசடை கனவு காண்பது; (31)

மணிப்ரத₃நம் ஸீதாயா வ்ருசுஷப₄ங்கும் ததை₂வ ச ।
 ராசுஷஸீவித்₃ரவம் சைவ கிங்கராணாம் நிப₃ர்ஹணம் ॥ (32)

க்₃ரஹணம் வாயுஸௌநோஸ்ச லங்காத₃ஹாபி₄க்₃ர்ஜநம் ।
 ப்ரதிப்லவநமேவாத₂ மதூ₄நாம் ஹரணம் தத₂ா ॥ (33)

ராக₄வாஸ்வாஸநம் சைவ மணிநிர்யாதநம் தத₂ா ।
 ஸங்க₃மம் ச ஸமுத்₃ரேண நளஸேதோஸ்ச ப₃ந்த₄நம் ॥ (34)

ப்ரதாரம் ச ஸமுத்₃ரஸ்ய ராத்ரௌ லங்காவரோத₄நம் ।
 விபீ₄ஷணேந ஸம்ஸர்கும் வதே₄பாயநிவேத₃நம் ॥ (35)

கும்ப₄கர்ணஸ்ய நித₄நம் மேக₄நாத₃நிப₃ர்ஹணம் ।
 ராவணஸ்ய விநாஸம் ச ஸீதாவாப்திமரே: புரே ॥ (36)

விபீ₄ஷணாபி₄ஷேகம் ச புஷ்பகஸ்ய நிவேத₃நம் ।
 அயோத்₄யாயாஸ்ச க₃மநம் ப₄ரதேந ஸமாக₃மம் ॥ (37)

ராமாபி₄ஷேகாப₄யுத₃யம் ஸர்வ ஸைந்ய விஸர்ஜநம் ।
 ஸ்வராஜ்யரஞ்ஜநம் சைவ வைதே₃ஹ்யாஸ்ச விஸர்ஜநம் ॥ (38)

அநாக₃தம் ச யத்கிஞ்சித்₃ராமஸ்ய வஸுத₄ாதலே ।
 தச்சகாரோத்தரே காவ்யே வால்மீகிப்₄க்₃வாந்ருஷி: ॥ (39)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
 ப₃ராலகாண்டே₃ த்ருதீய: ஸர்க₃: ॥

சதுர்த₂: ஸர்க₃:

அங்க்ரமணிகா

ப்ராப்தராஜ்யஸ்ய ராமஸ்ய வால்மீகிப்₄க்₃வாந்ருஷி: ।
 சகார சரிதம் க்ருத்ஸநம் விசித்ரபத₃மாத்மவாந் ॥ (1)

சதுர்விம்ஸத்ஸஹஸ்ராணி ஸ்லோகாநாமுக்தவாந்ருஷி: ।
 தத₂ா ஸர்க₃ஸதாந்பஞ்ச ஷட் காண்ட₃ாநி ததே₂ாத்தரம் ॥ (2)

க்ருத்வாபி தந்மஹாப்ராக்ரு: ஸப₄விஷயம் ஸஹோத்தரம் ।
 சிந்தயாமாஸ கோ ந்வேதத் ப்ரயுஞ்ஜீயாதி₃தி ப்ரப₄: ॥ (3)

தஸ்ய சிந்தயமாநஸ்ய மஹர்ஷேப்₄விதாத்தமந: ।
 அக்₃ருஹணீதாம் தத: பாதே₃ள முநிவேஷௌ குஸீலவௌ ॥ (4)

குஸீலவௌ து த₄ர்மக்ஞௌ ராஜபுத்ரௌ யஸஸ்விநௌ ।
 ப்₄ராதரௌ ஸ்வரஸம்பந்நௌ த₃த₃ர்ஸாஸ்ரமவாஸிநௌ ॥ (5)

(அனுமானிடம்) சூடாமணியைக் கொடுத்தல்; மரங்களை முறித்துச் சாய்த்தல்; அரக்கிகள் ஓட்டம்; கிங்கரர்களை அழித்தொழிப்பது; (32)

வாயுகுமாரர் பிடிபடுதல்; இலங்கையை எரித்து வெற்றிக்குரல் எழுப்புவது; மீண்டும் வான்வழியாகத் திரும்பி வருதல்; மதுவனத்தை அழித்தல்; (33)

இராகவனிடம் நற்செய்தி கூறி தைரியப்படுத்துதல்; சூடாமணியை அளித்தல்; கடலரசனைக் கண்டு அவன் ஆலோசனைப்படி நளன் சேதுப்பாலம் அமைத்தல்; (34)

பெருங்கடலைக் கடத்தல்; இரவில் இலங்கை முற்றுகை; விபீஷணனுடன் உறவு; அவன் அரக்கர்களை அழிப்பதற்கான உபாயங்களை விண்ணப்பித்தல்; (35)

கும்பகர்ணன் வீழ்ச்சி; மேகநாதன் அழிவு; இராவணன் அழிவு; சீதையைத் திரும்பப் பெறுதல்; (36)

விபீஷணனுக்குப் பட்டாபிஷேகம்; புஷ்பக விமானத்தைத் தருதல்; அயோத்தி நோக்கிச் செல்வது; பரதன் சந்திப்பு; (37)

இராமனுக்கு முடிசூட்டுதல் என்ற மங்கள நிகழ்ச்சி; உடன் வந்த எல்லாப் படையினரையும் திருப்பி அனுப்புதல்; தன் நாட்டில் நல்லாட்சி புரிதல்; வைதேகியை காட்டிற்கு அனுப்புதல்; (38)

இவைகளை எழுதிய பின்னர், மண்ணுலகில் இராமன் செய்யப் போகும் பற்பல நற்செயல்கள் பற்றியும், பிற விவரங்களையும் தெய்வாம்சம் பொருந்திய முனிவர் வால்மீகி, அடுத்த பகுதியில் (உத்தர காண்டத்தில்) வரைந்து நிறைவு செய்தார். (39)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நான்கு இராமாயணம் தோன்றியது

இராமன் அயோத்தியில் அரசாட்சி செய்து கொண்டிருந்தார். அந்தச் சமயத்தில் வால்மீகி முனிவர் தான் வசித்து வந்த காட்டில் பல்வகையான சொற்சேர்க்கைகளைக் கொண்ட இராமசரிதம் முழுவதையும் கவிதையாகப் புனைந்தார். (1)

முனிவர், அந்தக் காவியத்தில் இருபத்து நான்காயிரம் சுலோகங்களும், ஐந்நூறு ஸர்க்கங்களும், ஆறு காண்டங்கள், மேலும் ஒரு காண்டமும் உள்ளதாக இயற்றினார். (2)

பேரறிஞரான அவர் இனிமேல் நடக்கப் போகின்றவைகளையும் எழுதிய பின்னர், 'இந்தக் காவியத்தைப் பிரசாரம் செய்வதற்காக யாரிடம் ஒப்படைப்பேன்?' என்று சிந்தித்தார். (3)

மாமுனிவரான அவர் இவ்வாறு சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, முனி வேஷம் தரித்த லவ-குசர்கள் அவருடைய பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். (4)

லவ-குசர்கள் தருமம் அறிந்தவர்கள்; அரசுகுமாரர்கள்; புகழ் பெற்றவர்கள்; ஒரே தாய் வயிற்றில் பிறந்த சகோதரர்கள்; இனிய குரல் வாய்க்கப் பெற்றவர்கள்; அந்த ஆசிரமத்திலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள். இவர்களை வால்மீகி பார்த்தார். (5)

ஸ து மேத₄விநெள த்₃ருஷ்ட்வா வேதே₃ஷு பரிநிஷ்டி₂தௌ ।
வேதே₃பப்₃ருஹ்மணார்த₂ய தாவக்₃ராஹயத ப்ரபு₄: ॥ (6)

காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸநம் ஸீதாயாஸ்சரிதம் மஹத் ।
பௌஸ்த்யவத₄மித்யேவ சகார சரிதவ்ரத: ॥ (7)

பாட்₂யே கே₃யே ச மது₄ரம் ப்ரமாணைஸ் த்ரிபி₄ரந்விதம் ।
ஜாதிபி₄: ஸப்தபி₄ர்புத்₃த₄ம் தந்த்ரீலய ஸமந்விதம் ॥ (8)

ரஸை: ஸ்ருங்க₃ார கருண ஹாஸ்ய ரௌத்₃ர பு₄யாநகை: ।
வீராதி₃பீ₄ஸ்ச ஸம்யுக்தம் காவ்யமேதத₃கூ₃யதாம் ॥ (9)

தௌ து க₃ாந்த₄ர்வ தத்த்வக்ஞௌ மூர்ச்ச₂நாஸ்த₂நகோவிதௌ ।
ப்₄ராதரௌ ஸ்வரஸம்பந்நாவஸ்விநாவிவ ரூபிணௌ ॥ (10)

ரூபலக்ஷணஸம்பந்நௌ மது₄ரஸ்வரப₄ஷிணௌ ।
பி₃ம்ப₃ாதி₃வோத்தி₂தௌ பி₃ம்பெ₃ள ராமதே₃ஹாத் தத₂ாபரௌ ॥ (11)

தௌ ராஜபுத்ரௌ கார்த்ஸந்யேந த₄ர்மயமாக்₂யாநமுத்தமம் ।
வாசோ விதே₄யம் தத்ஸர்வம் க்ருத்வா காவ்யமநிந்தி₃தௌ ॥ (12)

ருஷீணாம் ச த்₃விஜாதீநாம் ஸாதூ₄நாம் ச ஸமாக₃மே ।
யதே₂பதே₃ஸம் தத்த்வஜ்ஞௌ ஜக₃துஸ்தௌ ஸமாஹிதௌ ॥ (13)

மஹாத்மாநௌ மஹாப₄கௌ ஸர்வலக்ஷணலக்ஷிதௌ ।
தௌ கத₃ாசித்ஸமேதாநாம் ருஷீணாம் பு₄விதாத்மநாம் ॥
ஆஸீநாநாம் ஸமீபஸ்த₂ாவித₃ம் காவ்யமகூ₃யதாம் ॥ (14)

தச்ச்₂ருத்வா முநய: ஸர்வே பு₃ஷ்பபர்யாகுலேக்ஷணா: ।
ஸாது₄ஸாத்₄விதி தாவூச: பரம் விஸ்மயமாகூ₃தா: ॥ (15)

தே ப்ரீதமநஸ: ஸர்வே முநயோ த₄ர்மவத்ஸலா: ।
ப்ரஸஸம்ஸு: ப்ரஸஸ்தவ்யௌ கூ₃யந்தௌ தௌ குஸீலவௌ ॥ (16)

அஹோ கீ₃தஸ்ய மாது₄ர்யம் ஸ்லோகாநாம் ச விஸேஷத: ।
சிரநிர்வ்ருத்தமப்யேதத் ப்ரத்யக்ஷமிவ த₃ர்ஸிதம் ॥ (17)

ப்ரவிஸ்ய தாவுபெ₄ள ஸுஷ்டு₂ தத₂ா பு₄ாவமகூ₃யதாம் ।
ஸஹிதௌ மது₄ரம் ரக்தம் ஸம்பந்நம் ஸ்வரஸம்பத₃ா ॥ (18)

ஏவம் ப்ரஸஸ்யமாநௌ தைஸ் தப: ஸ்லாக்₄யைர்மஹர்ஷிபி₄: ।
ஸம்ரக்ததரமத்யர்த₂ம் மது₄ரம் தாவகூ₃யதாம் ॥ (19)

ப்ரீத: கஸ்சிந்முநிஸ்தாப்₄யாமுத்தி₂த: கலஸம் த₃தௌ । (20)

வேதங்களை நன்றாகக் கற்றவர்களும், மேதாவிகளுமான அவர்களைப் பார்த்ததும், வேதார்த்தங்களை தெளிவுபடக் கூறும் தமது நூலைப் பிரசாரம் செய்வதற்குத் தகுதி பெற்றவர்கள் அவர்கள் என்று அவர் தீர்மானித்தார். (6)

அந்தக் காவியத்திற்கு இராமாயணம் என்றும், சீதையின் மகாவரலாறு என்றும், பெளலஸ்திய (இராவண) வதம் என்றும் முனிவர் பெயரிட்டார். (7)

படிப்பதற்கும், இசைப்பதற்கும் ஏற்றதாக அந்தக் காவியம் அமைந்திருந்தது. த்ருதம், மத்யம், விலம்பிதம் என்ற மூன்று கால பிரமாணங்களும், ஷட்ஜம் முதலிய ஏழு ராகப் பிரிவினைகள் உடையதும், கம்பி வாத்தியங்களில் இசைக்கத்தக்கதாகவும், லயத்திற்கு ஒத்ததாகவும் அமைந்திருந்தது. (8)

சிருங்காரம், கருணை, ஹாஸ்யம், ரௌத்ரம், பயாநகம், வீரம் முதலான சுவைகள் நிறைந்த அந்தக் காவியத்தை அவர்கள் மெட்டமைத்துப் பாடினார்கள். (9)

இசைக்கலையின் நுட்பங்களை அறிந்தவர்கள்; மந்த்ரம், மத்யம், தாரம் என்ற ஸ்வரங்களின் மூலத்தை அறிந்தவர்கள்; செவிக்கினிய குரல்வளம் படைத்தவர்கள்; அசுவினீ தேவர்கள் போல் பேரழகு வாய்ந்த இரட்டையர்; உடன்பிறந்தவர்கள்; நல்உருவமும், அங்க லட்சணங்களும் பொருந்தியவர்கள்; அன்புச் சுவை சொட்டப் பேசுபவர்கள்; ஓர் அழகுச் சிலையின் பிரதிபிம்பத்தைப் போன்று நிகரற்ற வடிவினர்; இராமனுடைய உடலிலிருந்து வெளிப்போந்த வேறு இரு உருவத்தைப் போன்றவர்கள். (10,11)

அரச குமாரர்களான அவ்விருவரும் தருமத்தைப் போதிக்கும் உத்தமமான அந்தக் காவியம் முழுவதையும் பிழையில்லாமல் கற்றறிந்து கொண்டார்கள். (12)

முனிவர்கள், இருபிறப்பாளர்கள், சாதுக்கள் ஆகியோர் கூடியிருக்கும் இடங்களில் (நிச்சயமாக இத்தகைய கூட்டங்களில் அத்யாத்மிக விஷயங்களே பேசப்படும்) தத்துவமறிந்த அவ்விருவரும் தங்களுக்கு (வால்மீகி முனிவர்) உபதேசித்தபடியே ஒரே குரலில் இசைத்தார்கள். (13)

பெரும்பேறு பெற்றவர்களும், எல்லாவித லட்சணங்களும் அமையப் பெற்றவர்களுமான அவர்கள் இருவரும், ஒரு சமயம் பரமாத்ம தரிசனம் பெற்ற முனிவர்கள் கூடி உட்கார்ந்திருந்தபோது, அவர்களருகே சென்று இராமாயண காவியத்தைப் பாடினார்கள். (14)

அதனைக் கேட்டு கண்கள் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய, மிகவும் ஆச்சரியத்தை அடைந்தவர்களாய், 'நல்லது, ரொம்ப நல்லது' என்று பாராட்டினார்கள். (15)

அறப்பற்றுடைய அம்முனிவர்கள் அனைவரும் மனம் மகிழ்ந்து, பாடல் இசைக்கிற லவ-குசர்களான அவ்விருவரையும் வெகுவாகப் போற்றினார்கள். (16)

உங்கள் பாட்டின் இனிமையை என்னென்று சொல்ல! சுலோகங்களின் அமைப்பைப் பற்றி என்ன கூறுவது! முன்பு எப்போதோ நடந்தவைகளைக்கூட, இப்போது கண்ணுக்கு எதிரே நடப்பதுபோல காட்டுகின்றன! (17)

அவ்விருவரும் உள்ளே சென்று மிகவும் இனிமையாகவும், கேட்போரைக் கவர்ந்திழுக்கும்படியும், ஸ்வரங்கள் நன்றாகச் சேர்ந்தவாறும் காவியப் பொருளில் நெஞ்சம் ஊன்றிப் பாடினார்கள். (18)

தீவிரமான தவங்கள் செய்து புனிதர்களாகியுள்ள மகரிஷிகள், மனத்தைச் சுண்டியிழுக்கும்படியாக வெகு இனிமையாகப் பாடினார்கள். (19)

மனம் மகிழ்ந்த ஒரு முனிவர் எழுந்து சென்று ஒரு குடத்தைப் பரிசாகக் கொடுத்தார். (20)

ப்ரஸந்நோ வல்கலம் கஸ்சித்₃ த₃தெ₃ள தாப்₄யாம் மஹாயஸா: ।
அநய: க்ருஷ்ணாஜிநம் ப்ராத₃ந மௌஞ்ஜீமந்யோ மஹாமுநி: ॥ (21)

கஸ்சித்கமண்ட₃லும் ப்ராத₃த₃யக்ருஸுத்ரமத₂பர: ।
ஒளது₃ம்ப₃ரீம் ப்ருஸீமந்யோ ஜபமாலாமத₂பர: ॥ (22)

ப்ருஸீமந்யஸ்தத₃ா ப்ராத₃ாத் கௌபீநமபரோ முநி: ।
தாப்₄யாம் த₃தெ₃ள தத₃ா ஹ்ருஷ்ட: குட₂ாரமபரோ முநி: ॥ (23)

காஷாயமபரோ வஸ்த்ரம் சீரமந்யோ த₃தெ₃ள முநி: ।
ஜடாப₃ந்த₄நமந்யஸ்து காஷ்ட₂ரஜ்ஜும் முத₃ாந்வித: ॥ (24)

யக்ருப₄ாண்ட₃ம்ருஷி: கஸ்சித் காஷ்ட₂ப₄ாரம் தத₂பர: ।
ஆயுஷ்யமபரே ப்ராஹுர்முத₃ா தத்ர மஹர்ஷய: ॥ (25)

த₃து₃ஸ்சைவம் வராந்ஸர்வே முநய: ஸத்யவாதி₃ந: ।
ஆஸ்சர்யமித₃மாக்₂யாநம் முநிநா ஸம்ப்ரகீர்திதம் ॥ (26)

பரம் கவீநாமாத₄ாரம் ஸமாப்தம் ச யத₂ாக்ரமம் ॥ (27)

அபி₄கீதமித₃ம் கீதம் ஸர்வகீதேஷு கோவிதெ₃ள ।
ஆயுஷ்யம் புஷ்டிஜநநம் ஸர்வஸ்ருதிமநோஹரம் ॥ (28)

ப்ரஸஸ்யமாநௌ ஸர்வத்ர கத₃ாசித்தத்ர க₃ாயகௌ ।
ரத்₂யாஸு ராஜமார்கே₃ஷு த₃த₃ர்ஸ ப₄ரதாக்₃ரஜ: ॥ (29)

ஸ்வவேஸ்ம் சாநீய ததோ ப்₄ராதரௌ ஸ குஸீலவௌ ।
பூஜயாமாஸ பூஜார்ஹௌ ராம: ஸத்ருநிப₃ர்ஹண: ॥ (30)

ஆஸீந: காஞ்சநே தி₃வ்யே ஸ ச ஸிம்ஹாஸநே ப்ரப₄: ।
உபோபவிஷ்ட: ஸசிவார் ப்₄ராத்ருபி₄ஸ்ச பரந்தப: ॥ (31)

த்₃ருஷ்ட்வா து ரூபஸம்பந்நௌ தாவுபெ₄ள நியதஸ்தத₃ா ।
உவாச லக்ஷ்மணம் ராம: ஸத்ருக்₄நம் ப₄ரதம் தத₂ா ॥ (32)

ஸ்ருயதாமித₃மாக்₂யாநமந்யோர் தே₃வவர்சஸோ: ।
விசித்ரார்த₂பத₃ம் ஸம்யக்₃ க₃ாயகௌ ஸமசோத₃யத் ॥ (33)

தௌ சாபி மது₄ரம் வ்யக்தம் ஸ்வசித்தாயத நி:ஸ்வநம் ।
தந்த்ரீலயவத₃யர்த₂ம் விஸ்ருதார்த₂மக₃ாயதாம் ॥ (34)

ஹ்லாத₃யத் ஸர்வக₃ாத்ராணி மநாம்ஸி ஹ்ருத₃யாநி ச ।
ஸ்ரோத்ராஸ்ரயஸுக₂ம் கே₃யம் தத்₃ப₃பெ₄ள ஜநஸம்ஸதி₃ ॥ (35)

பெரும் புகழ் படைத்த ஒருவர் முகமலர்ச்சியுடன் அவர்களுக்கு மரவுரி கொடுத்தார்; வேறொருவர் கருமான்னோலும், மற்றொரு மகாமுனிவர் மௌஞ்ஜி என்ற புல்லால் செய்த அரைஞாணும் கொடுத்தார். (21)

ஒருவர் கமண்டலுவையும், இன்னொருவர் முப்புரி நூலையும் கொடுத்தார். ஒருவர் அத்திமரப் பலகையையும், இன்னொருவர் ஜபமாலையையும் கொடுத்தார். (22)

வேறொருவர் ஆசனம் ஒன்றையும், மற்றொருவர் கௌபீனமும் அளித்தார்கள். வேறொருவர் கோடாலியைக் கொடுத்தார். (23)

வேறொரு முனிவர் காஷாய வஸ்திரத்தையும், மற்றொரு முனிவர் உடையாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய மரப்பட்டைகளையும் கொடுத்தனர். (24)

யாகத்திற்குத் தேவையான பாத்திரத்தை ஒரு முனிவர் கொடுத்தார்; இன்னொருவர் விறகுக்கட்டைகள் கொடுத்தார். அங்கேயிருந்த மற்ற முனிவர்கள் நெஞ்சம் நிறைந்து, 'பல்லாண்டு வாழ்க' என்று வாழ்த்தினார்கள். (25)

சொல் வீணாகாத முனிவர்கள் அவர்களுக்கு பல வரங்களைத் தந்தார்கள். 'வால்மீகி முனிவரால் இயற்றப்பட்ட இந்த நெடுங்கதை மிகவும் ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக இருக்கிறது. (26)

இனி வரப் போகும் கவிஞர்களுக்கு அடித்தளமாக அமையப் போகிறது. மங்களமாகத் தொடங்கியதற்கேற்ப நல்லவிதமாக நிறைவு பெற்றிருக்கிறது. (27)

எல்லா இசை நுட்பங்களையும் கற்றறிந்த நிபுணர்களால் இசைக்கப்படும் இது கேட்போரின் ஆயுளை நீட்டிக்க வல்லது; மனோதையிதத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது; எல்லோருக்கும் செவியின்பம் அளிக்கக் கூடியது. (28)

நெடுஞ்சாலை, ராஜபாட்டை ஆகிய எல்லா இடங்களிலும் புகழ் பரவியிருக்கும் அப்பாடகர்களை ஒரு சமயம் பரதனுக்கு முத்தவரான இராமன் பார்த்தார். (29)

எதிரிகளை அழிக்கும் திறன் கொண்ட இராமன், சகோதரர்களான அவ்விருவரையும் தன் இருப்பிடத்திற்கு அழைத்து வரச் செய்து தக்கபடி உபசரித்தார். (30)

திவ்வியமான சுவர்ண சிம்மாசனத்தில் பிரபு இராமசந்திரன் அமர்ந்திருக்க, கீழே வரிசைப்படி அமைச்சர்களும், சகோதரர்களும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். (31)

பேரழகு படைத்தவர்களும், அடக்கமானவர்களுமான அவ்விருவரையும் சுட்டிக்காட்டி லட்சுமண-சத்ருக்ன-பரதர்களிடம் இவ்வாறு கூறினார்— (32)

'தெய்விகத் தோற்றம் கொண்ட இவ்விருவரும் பாடும் இந்தக் கதையைக் கேட்போம். விசித்திரமான பொருள்-சொற்கட்டுகளுடன் நன்றாகப் பாடுகிறார்கள்' என்று தூண்டிவிட்டார். (33)

அவர்களும் இனிமை-தெளிவு-விஸ்தாரமான ராக ஆலாபனை, தந்தி வாத்தியங்களுக்கேற்ற லயம், பொருள் விளக்கம் தோன்றப் பாடினார்கள். (34)

மக்கள் நிறைந்த அந்தப் பேரவையில் நிகழ்ந்த இசை நிகழ்ச்சி எல்லோருடைய உடல்-மனம்-நெஞ்சங்களை ஆனந்தத்தில் ஆழ்த்தியது; செவிப்புலனுக்கு இன்பம் அளித்தது. (35)

இமௌ முநீ பார்தி₂வலக்ஷணாந்விதௌ

குஸீலவௌ சைவ மஹாதபஸ்விநௌ ।

மமாபி தத்₃பூ₄திகரம் ப்ரவக்ஷதே

மஹாநுப₄ாவம் சரிதம் நிபே₃த₄த ॥ (36)

ததஸ்து தௌ ராமவச:ப்ரசோதி₃தா-

வக்₃யதாம் மார்க₃வித₄நஸம்பத₃ா ।

ஸ சாபி ராம: பரிஷத்₃க₃த: ஸநைந்-

பு₃பூ₄ஷயா ஸக்தமநா பு₃பூ₄வ ஹ ॥ (37)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

ப₃லகாண்டே₃ சதுர்த₂: ஸர்க₃: ॥

பஞ்சம: ஸர்க₃:

அயோத்₄யாவர்ணநா

ஸர்வா பூர்வமியம் யேஷாமாஸீத்க்ருத்ஸ்நா வஸுந்த₄ரா ।

ப்ரஜாபதிமுபாத₃ய ந்ருபாணாம் ஜயஸாலிநாம் ॥ (1)

யேஷாம் ஸ ஸக்₃ரோ நாம ஸாக₃ரோ யேந க₂நித: ।

ஷஷ்டி: புத்ரஸஹஸ்ராணி யம் யாந்தம் பர்யவாரயந் ॥ (2)

இக்ஷ்வாகூணாமித₃ம் தேஷாம் ராக்ஞாம் வம்ஸே மஹாத்மநாம் ।

மஹது₃த்பந்நமாக்₂யாநம் ராமாயணமிதி ஸ்ருதம் ॥ (3)

ததி₃த₃ம் வர்தயிஷ்யாமி ஸர்வம் நிகி₂லமாதி₃த: ।

த₄ர்மகாமார்த₂ஸஹிதம் ஸ்ரோதவ்யமநஸூயயா ॥ (4)

கோஸலோ நாம முதி₃த: ஸ்பீ₂தோ ஜநபதே₃ா மஹாந் ।

நிவிஷ்ட: ஸரயூதீரே ப்ரபூ₄தத₄நத₄ந்யவாந் ॥ (5)

அயோத்₄யா நாம நக்₃ரீ தத்ராஸில்லோகவிஸ்ருதா ।

மநுநா மாநவேந்த்₃ரேண யா புரீ நிர்மிதா ஸ்வயம் ॥ (6)

ஆயதா த₃ஸ ச த்₃வே ச யோஜநாநி மஹாபுரீ ।

ஸ்ரீமதீ த்ரீணி விஸ்தீர்ணா ஸுவிப₄க்தமஹாபத₂ா ॥ (7)

ராஜமார்கே₃ண மஹதா ஸுவிப₄க்தேந ஸோபி₄தா ।

முக்தபுஷ்பாவகீர்ணேந ஜலஸிக்தேந நித்யஸ: ॥ (8)

தாம் து ராஜா த₃ஸரதே₂ா மஹாராஷ்ட்ரவிவர்த₄ந: ।

புரீமாவாஸயாமாஸ தி₃வி தே₃வபதிர்யத₂ா ॥ (9)

லவ-குசர்களான இவ்விருவரும் பெரும் தவசிகள்; முனிவர்கள்; அரசனுக்குரிய அங்க அடையாளங்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்; மிக உயர்ந்த சரிதத்தை - அது எனக்கும் கூட மங்களத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது - நன்றாகக் கேளுங்கள். (36)

பின்னர், இராமனின் ஆக்ஷேபங்களை மாரக்கம் என்ற இசை மரபுப்படி அந்தக் காவியத்தைப் பாடினார்கள். இராமனும் கூட்டத்தோடு கூட்டமாக இருந்து பாட்டை ரசிக்க விரும்பி, இறங்கி வந்து, சபையில் அமர்ந்து காவியத்தில் ஆழ்ந்து போனார். (37)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஐந்து

அயோத்தி வர்ணனை

மனுப் பிரஜாபதி தொடங்கி, மிகப் பழமையான காலத்திலிருந்து இந்தப் பூமண்டலம் முழுவதும் எப்போதும் வெற்றி வீரர்களாக விளங்கிய இக்ஷ்வாகு மன்னர்களிடம் இருந்து வருகிறது. அவர்களில் ஸகரன் என்னும் மன்னனால்தான் ஸாகரம் (பெருங்கடல்) அகழப்பட்டது. அவன் செல்லுமிடங்களுக்கெல்லாம் அவனுடைய அறுபதாயிரம் மைந்தர்களும் உடன் செல்வார்கள். இப்படிப்பட்ட பேரரசர்கள் பரம்பரையினரைப் பற்றிய கதை இராமாயணம் என்பதாகப் பெரும் புகழை அடைந்தது. (1-3)

நாங்களிருவரும் முதலில் இருந்து கடைசி வரை முழு காவியத்தையும் 'பண்' அமைத்துப் பாடப் போகிறோம். இந்தக் காவியம் தரும-அர்த்த-காம-மோட்சங்களாகிற நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கக் கூடியது. எனவே, போட்டி-பொறாமை-வெறுப்பு முதலியன இல்லாமல் (பக்தி-சிரத்தையுடன்) கேளுங்கள். (4)

(வளமும், புகழும் உடைய) கோசலம் என்ற நாடு சரயூ நதியின் கரையில் அமைந்துள்ளது. ஏராளமான பொருட்செல்வமும், இயற்கை வளமும் பொருந்திய நாடு. (5)

அந்த நாட்டில் உலகப் புகழ் பெற்ற நகரமான அயோத்தி இருந்தது. மனிதகுலத் தலைவரான மனுப் பிரஜாபதி, தானே அதை உண்டாக்கி வசித்து வந்தார். (6)

பன்னிரெண்டு யோஜனை நீளமும், மூன்று யோஜனை அகலமும் கொண்ட அந்த நகரம் அனைத்து வகை செல்வச் செழிப்புடனும், நன்றாக அமைக்கப்பட்ட பெரு வழிகளும் உடையதாக இருந்தது. (7)

செம்மையாக அமைக்கப்பட்ட ராஜபாட்டைகளில் தண்ணீர்த் திவலைகளுடன் கூடிய மலர்கள் எப்போதும் சிதறிக் கிடந்தன. (8)

மேலுலகத்தில் பெரும் புகழுடன் வாழ்ந்து வரும் தேவராஜனைப் போல, பேரரசின் முன்னேற்றத்தில் கருத்துடைய மன்னர் தசரதர் அங்கே வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார். (9)

கபாடதோரணவதீம் ஸுவிப₄க்தாந்தராபணாம் ।
ஸர்வயந்த்ராயுத₄வதீமுஷிதாம் ஸர்வஸில்பிபி₄: ॥ (10)

ஸுதமாக₃த₄ஸம்ப₃ாத₄ம் ஸ்ரீமதீமதுலப்ரப₄ம் ।
உச்சாட்டாலத்₄வஜுவதீம் ஸதக்₄நீஸதஸங்குலாம் ॥ (11)

வதூ₄நாடகஸங்கை₄ஸ்ச ஸம்யுக்தாம் ஸர்வத: புரீம் ।
உத்யாநாம்ரவணோபேதாம் மஹதீம் ஸாலமேக₂லாம் ॥ (12)

து₃ர்க₃க₃மபீ₄ரபரிக₂ாம் து₃ர்க₃ாமந்யைர்து₃ராஸத₃ாம் ।
வாஜிவாரணஸம்பூர்ணாம் கோபி₄ருஷ்ட்ரை: க₂ரைஸ்தத₂ா ॥ (13)

ஸாமாந்தராஜஸங்கை₄ஸ்ச ப₃லிகர்மபி₄ராவ்ருதாம் ।
நாநாதே₃ஸநிவாஸைஸ்ச வணிக்₃பி₄ருபஸோபி₄தாம் ॥ (14)

ப்ராஸாதே₃ ரத்நவிக்ருதை: பர்வதைருபஸோபி₄தாம் ।
கூடாக₃ாரைஸ்ச ஸம்பூர்ணாமிந்த்ரஸ்யேவாமராவதீம் ॥ (15)

சித்ராமஷ்டாபத₃ாகாராம் வரநாகீக₃ணையுதாம் ।
ஸர்வரத்ந ஸமகீர்ணாம் விமாநக்₃ருஹஸோபி₄தாம் ॥ (16)

க்₃ருஹக்₃ாட₄ாமவிச்சித்₂ராம் ஸமபூ₄மௌ நிவேஸிதாம் ।
ஸாலிதண்டு₃ல ஸம்பூர்ணா மிஷ்ணுகாண்ட₃ ரஸோத₃காம் ॥ (17)

து₃ந்து₃பீ₄பி₄ர் ம்ருத₃ங்கை₃ஸ்ச வீணாபி₄: பணவைஸ்தத₂ா ।
நாதி₃தாம் ப்₄ருஸமத்யர்த₂ம் ப்ருதி₂வ்யாம் தாமநுத்தமாம் ॥ (18)

விமாநமிவ ஸித்₃த₄ாநாம் தபஸாதி₄க₃தம் தி₃வி ।
ஸுநிவேஸிதவேஸ்மாந்தாம் நரோத்தமஸமாவ்ருதாம் ॥ (19)

யே ச ப₃ாணைர்ந வித்₄யந்தி விவித்தமபராவரம் ।
ஸப்த₃வேத்யம் ச விததம் லக்ருஹஸ்தா விஸாரத₃ா: ॥ (20)

ஸிம்ஹவ்யாக்₄ர வராஹாணாம் மத்தாநாம் நர்துதாம் வநே ।
ஹந்தாரோ நிஸிதைர் ப₃ாணைர் ப₃லாத்₃ப₃ாஹுப₃லைரபி ॥ (21)

தாத்₃ருஸாநாம் ஸஹஸ்ரைஸ்தாமபி₄பூர்ணாம் மஹாரதை₂: ।
புரீமாவாஸயாமாஸ ராஜா த₃ஸரத₂ஸ்தத₃ா ॥ (22)

தாமக்₃நிமத்₃பி₄ர் கு₃ணவத்₃பி₄ராவ்ருதாம்
த்₃விஜோத்தமைர் வேத₃ஷட₃ங்க₃பாரகை₃: ।

ஸஹஸ்ரதை₃: ஸத்யரதைர்மஹாத்மபி₄ர்—
மஹர்ஷிகல்பைர் ருஷிபி₄ஸ்ச கேவலை: ॥ (23)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீகாவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ பஞ்சம: ஸர்க₃: ॥

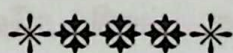

அந்த நகரத்தில் சாளரங்களும், தோரண வாயில்களும் இருந்தன; உள்ளே வணிக நிலையங்கள் வரிசையாக நிறுவப்பட்டிருந்தன; அங்கே போரில் பயன்படும் பல்வகையந்திரங்களும், போர்த் தளவாடங்களும் சேமிக்கப்பட்டிருந்தன; அத்துடன் இவைகளைத் தயாரிக்கும் கருமான்களும் இருந்தார்கள். அரசு துதி பாடுபவர்களும், பரம்பரைப் பெருமையை எடுத்து ஒதுபவர்களும் அரண்மனையில் இருந்தார்கள்; ஈடு-இணையற்ற சோபையுடன் பிரகாசித்தது; நெடிதுயர்ந்த அரண்மனை மாடங்களில் பதாகைகள் பறந்தன; நூற்றுக்கணக்கான சதக்னீ (என்ற யந்திரங்கள் மதில்களில்) நிறுவப்பட்டிருந்தன; சுற்றிலும் மிகவும் ஆழமான அகழி இருந்தது; பிறரால் (எதிரிகளால்) நுழைய முடியாத (கட்டுக்காவல் நிறைந்த) கோட்டை; குதிரை-யானை-பசு-ஒட்டகம்-கழுதை முதலான மிருகங்கள் நிறைந்தது. வெகுமானம் அளிக்க விரும்புகிறவர்களாலும், கப்பம் செலுத்தும் சிற்றரசர்களாலும் எப்போதும் கூட்டமாக இருந்தது. பல நாடுகளைச் சேர்ந்த வணிகர்கள் வந்து கூடும் பெருமையைப் பெற்றிருந்தது. தேவேந்திரனுடைய அமராவதி நகரத்தைப் போல ரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்டதும், மலை போன்றதுமான பெரும் மாளிகைகளும், மறைவிடங்களும் அங்கே இருந்தன. உயர்குலப் பெண்டிர் நிறைந்திருந்தார்கள்; எல்லா வகையான ரத்தினங்களும் எங்கும் சிதறிக் கிடந்தன; விமான அறைகள் பல இருந்தன; எண்கோண வடிவில் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்த அந்த நகரம் விசித்திரமான பேரழகுடன் விளங்கிற்று. வீடுகளில் ஏராளமான மக்கள் வாழ்ந்தார்கள். இடைவெளியே இல்லாதபடி அவ்வளவு நெருக்கமாக இருந்தது. சம தரையில் நிறுவப்பட்டிருந்த அந்தப் பட்டணத்தில் நெல்-அரிசி நிறைந்திருந்தது. தண்ணீர், கருப்பஞ்சாறு போல் இனிப்பாக இருந்தது. துந்துபி, மிருதங்கம், வீணை, பணவம் முதலிய இசைக் கருவிகளின் பேரொலி உலகில் வேறு எவ்விடத்தையும்விட இங்கே அதிகமாக ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. தங்கள் தவ வலிமையால் சித்தர்களால் பெறப்பட்ட வான் வீதியில் சஞ்சரிக்கும் விமானம் போல் அந்த நகரம் பொலிவுற்றிருந்தது. அழகும், பயனும் தரும் வகையில் அமைக்கப்பட்ட மாளிகைகளில் சான்றோர்கள் நிரம்பியிருந்தார்கள். (10-19)

மக்கள் கூட்டத்திலிருந்து தனியே விலகி வேறு துணையின்றி நிற்பவனையும் (பெற்றோரும் புத்திரர்களும் இல்லாதவனையும்), போர்க்களத்திலிருந்து பயந்து ஓடிப் போகிறவனையும் அம்புகளால் கொல்லாதவர்கள்; ஒலி வரும் திசையிலிருந்தே இலக்கை உணர்ந்து அம்பு செலுத்தும் சப்தவேதி என்ற தனித்திறமையுடையவர்கள்; போர்க்கருவிகளில் நல்ல பயிற்சி பெற்றவர்கள்; போர்த்திறன் உடையவர்கள்; அவ்வாறே காடுகளில் மதம் பிடித்து உலவும் சிங்கம், புலி, பன்றிகளை சஸ்திரங்களாலும், தம் கை பலத்தாலும் ஒழித்துக் கட்டுபவர்கள் - இப்படிப்பட்ட மகாவீரம் படைத்த பல்லாயிரக்கணக்கான மகாரதர்களால் நிறைந்திருந்த (அயோத்தி) பட்டணத்தில் மன்னர் தசரதர் ஆட்சி செலுத்திக் கொண்டிருந்தார். (20-22)

அந்த நகரத்தில் நித்யாக்னிஹோத்ரிகள், யம-நியமம் முதலானவைகளை கடைப்பிடிக்கும் அஷ்டாங்க யோக சித்தர்கள், ஆறு அங்கங்களோடு கூடிய வேதங்களை கசடறக் கற்ற அந்தணப் பெரியோர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஏராளமாக தானம் வழங்குபவர்கள், வாய்மையினின்றும் பிறழாதவர்கள், மாமுனிவர்களைப் போன்று விரதம் அனுஷ்டிப்பவர்கள், நல்லொழுக்கம், தூய வாழ்க்கை நடத்தும் ரிஷிகள் போன்றோர்கள் அயோத்தியில் எப்போதும் நிரம்பியிருந்தார்கள். (23)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
ஐந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஷஷ்ட₂: ஸர்க₃:

ராஜவர்ணநா

- தஸ்யாம் புர்யாமயோத்₄யாயாம் வேதுவித்ஸர்வஸங்க்₃ரஹ: ।
தீ₃ர்க₄த₃ர்ஸீ மஹாதேஜா: பெளரஜாநபத₃ப்ரிய: ॥ (1)
- இக்ஷ்வாகூணாமதிரதே₂ா யஜ்வா த₄ர்மபரோ வஸீ ।
மஹர்ஷிகல்போ ராஜர்ஷிஸ்த்ரிஷு லோகேஷு விஸ்ருத: ॥ (2)
- ப₃லவாந்நிஹதாமித்ரோ மித்ரவாந்விஜிதேந்த்₃ரிய: ।
த₄நைஸ்ச ஸஞ்சயைஸ்சாந்யை: ஸக்ரவைஸ்ரவணோபம: ॥ (3)
- யத₂ா மநுர்மஹாதேஜா லோகஸ்ய பரிரக்ஷிதா ।
தத₂ா த₃ஸரதே₂ா ராஜா வஸஞ்ஜக₃த₃பாலயத் ॥ (4)
- தேந ஸத்யாபி₄ஸந்தே₄ந த்ரிவர்க்₃மநுதிஷ்ட₂தா ।
பாலிதா ஸா புரீ ஸ்ரேஷ்ட₂ா இந்த்₃ரேணேவாமராவதீ ॥ (5)
- தஸ்மிந்புரவரே ஹ்ருஷ்டா த₄ர்மாத்மாநோ ப₃ஹுஸ்ருதா: ।
நராஸ்துஷ்டா த₄நை: ஸ்வை: ஸ்வைரலுப்த₄ா: ஸத்யவாதி₃ந: ॥ (6)
- நால்பஸந்நிசய: கஸ்சித₃ாஸீத்தஸ்மிந் புரோத்தமே ।
குடும்பீ₃ யோ ஹ்யஸித்த₄ார்தே₂ா ஃக₃வாஸ்வத₄நத₄ாந்யவாந் ॥ (7)
- காமீ வா ந கத₃ர்யோ வா ந்ருஸம்ஸ: புருஷ: க்வசித் ।
த்₃ரஷ்டும் ஸக்யமயோத்₄யாயாம் நாவித்₃வாந் நச நாஸ்திக: ॥ (8)
- ஸர்வே நராஸ்ச நார்யஸ்ச த₄ர்மஸீலா: ஸுஸம்யதா: ।
உதி₃தா: ஸீலவ்ருத்தாப்யாம் மஹர்ஷய இவாமலா: ॥ (9)
- நாகுண்ட₃லீ நாமகுடீ நாஸ்ரக்₃வீ நால்பபே₄ாக₃வாந் ।
நாம்ருஷ்டோ நாநுலிப்தாங்கே₃ா நாஸுக₃ந்த₄ஸ்ச வித்₃யதே ॥ (10)
- நாம்ருஷ்டபே₄ஜீ நாத₃ாதா நாப்யநங்க₃த₃நிஷ்கத்₄ருக் ।
நாஹஸ்தாப₄ரணோ வாபி த்₃ருஸ்யதே நாப்யநாத்மவாந் ॥ (11)
- நா நாஹிதாக்₃நிர் நாயஜ்வா ந க்ஷுத்₃ரோ வா ந தஸ்கர: ।
கஸ்சித₃ாஸீத்₃யோத்₄யாயாம் ந சாவ்ருத்தோ ந ஸங்கர: ॥ (12)
- ஸ்வகர்மநிரதா நித்யம் ப்₃ராஹ்மணா விஜிதேந்த்₃ரியா: ।
த₃ாநாத்₄யயநஸீலாஸ்ச ஸம்யதாஸ்ச ப்ரதிக்₃ரஹே ॥ (13)

ஸர்க்கம் : ஆறு

அரசு மாட்சிமை விளக்கம்

அந்த அயோத்தி நகர மன்னர் தசரதர் வேதம் அறிந்தவர்; பிற விஷயங்களையும் செவிமடுத்து ஏற்றுக் கொள்பவர்; தொலைநோக்கு உடையவர்; மிகவும் தேஜஸ்வி; நகர மக்களிடமும், கிராம மக்களிடமும் அன்பு உடையவர்; இக்ஷ்வாகு குலத்தில் தோன்றிய அதிரதர்; வேள்விகள் இயற்றியவர்; அறத்தில் நாட்டமுடையவர்; எல்லா மக்களையும் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பவர்; மகரிஷி போன்று தவவலிமை உடையவர்; மூன்று உலகங்களிலும் பிரசித்தி பெற்ற ராஜரிஷி; தோள்வலிமை உடையவர்; பகைவர்களை அடக்கியவர்; நல்ல நண்பர்களைப் பெற்றவர்; புலன்களை வசப்படுத்தியவர்; செல்வங்களையும், மற்ற பொருட்களையும் சேர்த்து வைத்திருப்பதில் இந்திரன் மற்றும் குபேரனுக்கு நிகரானவர். மனுப் பிரஜாபதி உலகம் முழுவதையும் எப்படிச் காப்பாற்றி வந்தாரோ, அதுபோல தசரதரும் எல்லா மக்களையும் பரிபாலித்து வந்தார். (1-4)

தருமார்த்த காமங்களைத் தரும் செயல்களில் ஈடுபட்டிருப்பவரும், சொன்ன சொல் தவறாதவருமான அவர் அமராவதி பட்டணத்தைத் தேவேந்திரன் பரிபாலித்து வருவதைப் போல அயோத்தியில் ஆட்சி செலுத்தினார். (5)

அந்தப் பெரு நகரத்தில் பொது மக்கள் மனமகிழ்ச்சி, அறம் பிறழாமை, ஆழ்ந்த கேள்வி, முகமலர்ச்சி, தம்மால் சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளில் திருப்தி, மற்றும் வாய்மை தவறாதவர்களாக இருந்தார்கள். (6)

புகழ் பெற்ற அந்தப் பட்டணத்தில், உயர்தரமான பொருட்கள் இல்லாத, தருமார்த்த காமங்கள் நிறைவேறாத, ஏராளமான பசு-குதிரை-செல்வம்-தானியம் இல்லாத குடும்பஸ்தர்களே இல்லை. (7)

அயோத்தியில் பெண்ணாசை மிக்கவன், கஞ்சன், இழிகுணத்தான், கல்வி அறிவில்லாதவன், வேதங்களில் நம்பிக்கை இல்லாதவன் என்று ஒருவனைக்கூட காண முடியாது. (8)

அங்கிருந்த எல்லா ஆண்களும், பெண்களும் அறநெறிப்பட்டவர்களாகவும், புலனடக்கம் உடையவர்களாகவும், மனப்பூர்வமாக மகிழ்ச்சியுடையவர்களாகவும், ஒழுக்கம்-நன்னடத்தையில் மகரிஷியைப் போன்று குற்றமற்றவர்களாகவும் இருந்தார்கள். (9)

அயோத்தியில் செவியணி-தலையணி-மலர்மாலைகள் அணியாதவரோ, சுக-சௌக்கிய அனுபவப் பொருட்கள் குறைவாக உடையவரோ, அழுக்கான உடல்-உடை உடையவரோ, மணமிக்க சந்தனப்பூச்சு இல்லாதவரோ, துர்மணம் வீசுவவரோ காணப்படவேயில்லை. (10)

அறுசுவை உணவு உண்ணாதவர்; தானம் செய்யாதவர்; தோள்வளை, மார்பில் பிரகாசிக்கும் பதக்கம், மற்றும் கையில் அணியும் காப்பு-கங்கணம் இல்லாதவர்; மனவடக்கம் இல்லாதவர் என்று யாருமே அந்த நகரில் காணப்படவில்லை. (11)

அயோத்தியில் நாள்தோறும் அக்னிஹோத்ரம் செய்யாதவர், வேள்வி செய்யாதவர், இழிந்தவன், திருடன், நல்லொழுக்கம் இல்லாதவன், கீழ் மக்களுடன் உடலுறவு கொள்பவன் என்று எவருமே இல்லை. (12)

(அந்த நகரத்தில் இருந்த) அந்தணர்கள் அனைவரும் தத்தம் கர்மாக்களைச் செய்து கொண்டும், புலன்களை வென்றவர்களாகவும், தானம்-அத்யயனம் செய்பவர்களாகவும், பிறரிடமிருந்து தானம் பெற்றுக் கொள்வதில் மிக்க மனக்கட்டுப்பாடு உடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள். (13)

ந நாஸ்திகோ நாந்ருதகோ ந கஸ்சித₃ப₃ஹுஸ்ருத: ।
நாஸுயகோ ந சாஸக்தோ நாவித₃வாந் வித்யதே தத₃ா ॥ (14)

நாஷட₃ங்க₃வித₃த்ராஸீத் நாவ்ரதோ நாஸஹஸ்ரத₃: ।
ந தீ₃ந: ஷிப்தசித்தோ வா வ்யதி₂தோ வாபி கஸ்சந ॥ (15)

கஸ்சிந்நரோ வா நாரீ வா நாபூமாந் நாப்யரூபவாந் ।
த்₃ரஷ்டும் ஸக்யமயோத்₄யாயாம் நாபி ராஜந்யப₄க்திமாந் ॥ (16)

வர்ணேஷ்வக்₃ர்யசதுர்தே₂ஷு தே₃வதாதிதி₂பூஜகா: ।
க்ருதக்ஞாஸ்ச வத₃ாந்யாஸ்ச ஸுரோ விக்ரமஸம்யுதா: ॥ (17)

தீ₃ர்க₄யுஷோ நரா: ஸர்வே த₄ர்மம் ஸத்யம் ச ஸம்ஸ்ரிதா: ।
ஸஹிதா: புத்ரபௌத்ரேஸ்ச நித்யம் ஸ்த்ரீபி₄: புரோத்தமே ॥ (18)

ஷத்ரம் ப்₃ரஹ்மமுக₂ம் சாஸீத்₃வைஸ்யா: ஷத்ரமநுவ்ரதா: ।
ஸுத்₃ரா: ஸ்வத₄ர்மநிரதாஸ் த்ரீந்வர்ணாநுபசாரிண: ॥ (19)

ஸா தேநேஷ்வாகுநாதே₂ந புரீ ஸுபரிசுஷிதா ।
யத₂ா புரஸ்தாந்மநுநா மாநவேந்த்₃ரேண தீ₄மதா ॥ (20)

யோத₄ாநாமக்₃நிகல்பாநாம் பேஸலாநாமமர்ஷிணாம் ।
ஸம்பூர்ணா க்ருதவித்யாநாம் கு₃ஹா கேஸரிணாமிவ ॥ (21)

காம்பே₄ஜவிஷயே ஜாதைர் ப₃ாஹ்லீகைஸ்ச ஹயோத்தமை: ।
வநாயுஜைர்நதீ₃ஜைஸ்ச பூர்ணா ஹரிஹயோத்தமை: ॥ (22)

விந்த்யபர்வதஜைர்மத்தை: பூர்ணா ஹைமவதையபி ।
மத₃ாந்விதைரதிப₃லைர் மாதங்கை₃: பர்வதோபமை: ॥ (23)

ஐராவதகுலீநைஸ்ச மஹாபத்₃மகுலைஸ்தத₂ா ।
அஞ்ஜநாத₃பி நிஷ்பந்நைநர் வாமநாத₃பி ச த்₃விபை: ॥ (24)

ப₄த்₃ரைர்மந்த்₃ரைர் ம்ருகை₃ஸ்சைவ ப₄த்₃ரமந்த்₃ரம்ருகை₃ஸ்தத₂ா ।
ப₄த்₃ரமந்த்₃ரை ப₄த்₃ரைர்ம்ருகை₃ர் ம்ருக₃மந்த்₃ரைஸ்ச ஸா புரீ ॥ (25)

நித்யமத்தை: ஸத₃ா பூர்ணா நாகை₃ரசலஸந்நிபை₄: ।
ஸா யோஜநே ச த்₃வே பூ₄ய: ஸத்யநாமா ப்ரகாஸதே ॥ (26)

தாம் புரீம் ஸ மஹாதேஜா ராஜா த₃ஸரதே₂ா மஹாந் ।
ஸஸாஸ ஸமிதாமித்ரோ நக்ஷத்ராணீவ சந்த்₃ரமா: ॥ (27)

(அவர்களில்) வேத நம்பிக்கையில்லாத, பொய் பேசுகிற, குறைந்த கேள்வி ஞானமுடைய, பிறரிடம் பொறாமை பிடித்து அலைகிற, செயல் திறனில்லாத, அறிவற்றவராக ஒருவர்கூட இல்லை. (14)

(அந்த நகரத்தில்) ஆறு அங்கங்களோடு கூடிய வேதம் அறியாதவர், விரத அனுஷ்டானம் இல்லாதவர், ஆயிரத்திற்குக் குறைவாக தானம் அளிப்பவர், தீனன், நல்மனம் பிறழ்ந்தவன், கவலைப்படுபவன் என்று எவருமே இருக்கவில்லை. (15)

அயோத்தியில் பொலிவில்லாத, அழகில்லாத, அரசுக்கு விசுவாசமில்லாத ஓர் ஆணையோ, பெண்ணையோ காண முடியாது. (16)

அந்தணர் முதலான நான்கு வருணத்தார்களும் தெய்வத்தையும், விருந்தினர்களையும் நன்கு கௌரவிப்பவர்களாகவும், நன்றி மறவாதவர்களாகவும், வள்ளன்மை மிக்கவர்களாகவும், சூரர்களாகவும், பேராற்றல் படைத்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள். (17)

புகழ்மிக்க அந்த நகரத்தில் உள்ள எல்லா மக்களும் நீண்ட ஆயுள் உடையவர்களாகவும், தருமத்தையும் சத்தியத்தையும் கடைப்பிடிப்பவர்களாகவும், எப்போதும் பெண்கள்-புதல்வர்கள்-பேர்களுடனும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். (18)

கூத்திரியர்கள் அந்தணர் முகம் பார்த்து நடப்பவர்களாகவும், வணிகர்கள் கூத்திரியர்களை அனுசரித்துச் செயல்படுபவர்களாகவும், வேளாளர்கள் தமக்குரிய பணிகளில் ஈடுபட்டு முன் சொன்ன மூன்று வருணத்தார்களுக்கும் சேவை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். (19)

மகாபுத்திமானான மனு மாமன்னர் முன்னொரு காலத்தில் காப்பாற்றியதைப் போல, அயோத்தி இக்ஷ்வாகு குலத்தின் தலைவரான தசரதனால் இப்போது மிகத் திறமையாகக் காப்பாற்றப்பட்டு வந்தது. (20)

வீரத்தில் அக்னியைப் போல் அண்ட முடியாதவர்களும், திறமை மிக்கவர்களும், அவமானத்தைப் பொறுக்க முடியாதவர்களும், அஸ்திர-சஸ்திரப் பயிற்சியில் முழுமை அடைந்தவர்களுமான படைவீரர்களால் சிங்கங்கள் நிறைந்த மலைக்குகை போன்று அந்த நகரம் விளங்கிற்று. (21)

காம்போஜம், பாஹ்லீகம் முதலான நாடுகளைச் சேர்ந்தனவும், காட்டுப் பிரதேசங்கள், நதிக்கரைகளில் பிறந்து வளர்ந்தனவும், இந்திரனுடைய உச்சைசிரவம் என்ற குதிரைக்கு ஈடானவைகளுமான உத்தம ஜாதிக் குதிரைகள் அயோத்தியில் கணக்கில்லாமல் இருந்தன. (22)

விந்தியம், இமயம் முதலான மலைகளில் தோன்றியவைகளும், மலைபோல் பேருருவமும், பேராற்றலும் பெற்று மதம் பிடித்து அலைபவைகளுமான யானைகள் இருந்தன. (23)

ஐராவதம், மகாபத்மம் மற்றும் அஞ்ஜனம், வாமனம் என்ற திசைக்களிறுகளின்னும் தோன்றியவைகளாலும், பத்ரம்-மந்த்ரம்-மிருகம் ஆகிய தனித்தனி இயல்புடையனவும், பத்ரம்-மந்த்ரம், பத்ரம்-மிருகம், மிருகம்-மந்த்ரம் என்பனவற்றின் இயல்புகளைக் கொண்ட வாரணங்களாலும் அந்த நகரம் நிரம்பியிருந்தது. (இமயம், விந்தியம், ஸஹ்யம் என்னும் மலைகளில் வாழும் தனித்தன்மை வாய்ந்த யானைகள் பத்ரம், மந்த்ரம், மிருகம் ஆகிய சொற்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மூன்று இயல்புகளும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றவை; இரண்டிரண்டு இயல்புகள் அமையப் பெற்றவை என்று விவரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.) (மூன்று யோஜனை அகலமுள்ள அயோத்தியில்) இரண்டு யோஜனை தூரம் வரை சென்று போர் புரிவது என்பது எவருக்கும் இயலாததால் அயோத்தியா (போரில் வெல்ல முடியாதது) என்ற பெயர் உண்மையாகவே ஆயிற்று. (24-26)

இருளை அழித்து, தாரகைகளை ஒளிரச் செய்து மிகப் பிரகாசமாக விளங்கும் சந்திரனைப் போல, பகைவர்களை ஒழித்து, குடிமக்களை மனம் மகிழ்ச் செய்து பேராற்றலுடைய தசரத மன்னர் அந்த நகரத்தை ஆண்டு வந்தார். (27)

தாம் ஸத்யநாமாம் த்₃ருட₄தோரணார்க்₃லாம்
 க்₃ருஹர்விசித்ரைருபஸோபி₄தாம் ஸிவாம் ।
 புரீமயோத்₄யாம் ந்ருபஸிம்ஹஸங்குலாம்
 ஸஸாஸ வை ஸக்ரஸமோ மஹீபதி: ॥ (28)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ப₃ாலகாண்டே₃ ஷஷ்₂: ஸர்க்₃: ॥

ஸப்தம: ஸர்க்₃:

அமாத்யவர்ணநா

தஸ்யாமாத்யா கு₃ணைராஸந்நிஷ்வாகோஸ்து மஹாத்மந: ।
 மந்த்ரக்ஞாஸ்சேங்கி₃தக்ஞாஸ்ச நித்யம் ப்ரியஹிதே ரதா: ॥ (1)

அஷ்டௌ ப₃பூ₄வுர்வீரஸ்ய தஸ்யாமாத்யா யஸஸ்விந: ।
 ஸுசயஸ்சாநுரக்தாஸ்ச ராஜக்ருத்யேஷு நித்யஸ: ॥ (2)

த்₄ருஷ்டிர்ஜயந்தோ விஜய: ஸித்₃த₄ார்தே₂ ஹயர்த₂ஸாத₄க: ।
 அஸோகோ மந்த்ரபாலஸ்ச ஸுமந்த்ரஸ்சாஷ்டமோப₄வத் ॥ (3)

ருத்விஜௌ த்₃வாவபி₄மதௌ தஸ்யாஸ்தாம்ருஷிஸத்தமௌ ।
 வஸிஷ்டே₂ வாமதே₃வஸ்ச மந்த்ரிணஸ்ச தத₂ாபரே ॥ (4)

ஸுயக்ஞோஸ்ப்யத₂ ஜாப₃ாலி: காஸ்யபோஸ்ப்யத₂ கௌதம: ।
 மார்கண்டே₃யஸ்து தீ₃ர்க₄யுஸ்தத₂ா காத்யாயனோ த்₃விஜ: ॥ (5)

ஏதைர் ப்₃ரஹ்மர்ஷிபி₄ர் நித்யம் ருத்விஜஸ்தஸ்ய பூர்வகா: ।
 வித்₃யாவிநீதா ஹீமந்த: குஸலா நியதேந்த்₃ரியா: । (6)

பரஸ்பராநுரக்தாஸ்ச நீதிமந்தோ ப₃ஹுஸ்ருதா: ॥
 ஸ்ரீமந்தஸ்ச மஹாத்மாந: ஸஸ்த்ரக்ஞா த்₃ருட₄விக்ரமா: ॥ (7)

கீர்திமந்த: ப்ரணிஹிதா யத₂ாவசநகாரிண: ।
 தேஜ:ஷமாயஸ:ப்ராப்தா: ஸ்மிதபூர்வாபி₄ப₄ாஷிண: ॥ (8)

க்ரோத₄ாத்காமார்த₂ஹேதோர்வா ந ப்₃ருயுரந்ருதம் வச: ।
 தேஷாமவிதி₃தம் கிஞ்சித்ஸவேஷு நாஸ்தி பரேஷு வா ॥ (9)

க்ரியமாணம் க்ருதம் வாபி சாரேணாபி சிகீர்ஷிதம் ।
 குஸலா வ்யவஹாரேஷு ஸௌஹ்ருதே₃ஷு பரீக்ஷிதா: ॥ (10)

தன் பெயரை உண்மையாக்கிக் கொண்டு விளங்கியதும், உறுதியான நுழைவாயில்களும் கொத்தளங்களும் உடையதும், மங்களகரமானவைகளும், கண்கவர் வனப்புடையவையுமான மாளிகைகளால் பிரகாசிப்பதும், சிங்க நிகர் மன்னர்கள் நிரம்பியதுமான அயோத்தியா நகரத்தில் இந்திரனுக்கு நிகரான அவ்வரசர் ஆட்சி புரிந்து வந்தார். (28)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
ஆறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஏழு

அமைச்சர்கள் பற்றிய விவரங்கள்

பெருமனம் படைத்த இக்ஷ்வாகு மன்னரின் அமைச்சர்கள் ஆலோசனை கூறுவதில் சிறந்தவர்களாகவும், இங்கிதம் அறிந்தவர்களாகவும், எப்போதும் மன்னருக்குப் பிரியமும் நன்மையும் செய்யும் செயல்களில் ஈடுபட்டவர்களாகவும், நற்குணமுடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள். (1)

தூய மனம் படைத்தவர்களும், அரசு நடவடிக்கைகளில் எப்போதும் அவருடன் இணங்கிச் செல்பவர்களும், புகழ் பெற்றவர்களுமான எட்டு அமைச்சர்கள், வீரம் மிகுந்த அவருடைய அவையில் இருந்தார்கள். (2)

திருஷ்டி, ஜயந்தன், விஜயன், சித்தார்த்தன், அர்த்தஸாதகன், அசோகன், மந்த்ரபாலன் என்பவர்களோடு சுமந்திரர் எட்டாவதாக இருந்தார். (3)

முனிவர்களில் சிறந்தவர்களான வசிஷ்டரும், வாமதேவரும் அரசுப் புரோகிதர்களாக விளங்கினார்கள். மற்ற ரிஷிகளான சுயக்ருர், ஜாபாலி, காசியபர், கௌதமர், சிரஞ்ஜீவியான மார்க்கண்டேயர், அந்தணோத்தமரான காத்யாயனர் முதலியோர் மந்திரிகளாகவும் இருந்தார்கள். (4,5)

இந்த அந்தண முனிவர்களுடன் மன்னருடைய முன்னோர்கள் காலத்திலிருந்தே பொறுப்பு வகித்துள்ளவர்களும், ஆழ்ந்தகன்ற கல்வியின் விளைவாக அடக்கம் உடையவர்களும், (தவறு செய்ய) நாணுபவர்களும், செயல்திறன் கொண்டவர்களும், புலனடக்கம் உடையவர்களும் அமைச்சர் பொறுப்பில் தொடர்ந்து இருந்து வந்தார்கள். (6)

ஒருவரோடொருவர் ஒத்துப் போகிறவர்கள்; நீதி அறிந்தவர்கள்; நிறைந்த கேள்வி ஞானம் உடையவர்கள்; அனைத்து வகையான செல்வச் செழிப்பும் பெற்றவர்கள்; தாராள மனம் உடையவர்கள்; படைக்கலன்களைக் கையாளுவதில் நிபுணர்கள்; மனம் குலையாத உடலாற்றல் பெற்றவர்கள்; புகழ் பெற்றவர்கள்; அரசுப் பணியில் மூழ்கியவர்கள்; அரசாணைப்படி செயலாற்றுவவர்கள்; ஆன்ம ஒளி-பொறுமை-புகழ் உடையவர்கள்; புன்னகையோடு தாமே முன் வந்து அறிமுகம் செய்து கொண்டு சம்பாஷணை செய்பவர்கள். (7,8)

கோபத்தின் காரணமாகவோ, சுயநல காமத்தின் காரணமாகவோ ஒருபோதும் பொய் பேசாதவர்கள்; உள்நாடு-வெளிநாடுகளில் அவர்களுக்குத் தெரியாத தகவல்களே இல்லை. (9)

பிற மன்னர்களால் செய்யப்படுகிற அல்லது செய்து முடித்துவிட்ட (கூட்டுச் சேர்ந்து படையெடுப்பது போன்ற) செயல் திட்டங்கள் பற்றி ஒற்றரிடமிருந்து அறிந்து கொள்பவர்கள்; நிர்வாக நடவடிக்கைகளில் கைதேர்ந்தவர்கள்; சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாதபடி பல பரிசோதனைகளில் தேறிய பெருநட்பு உடையவர்கள்; (10)

ப்ராப்தகாலம் யத₂ த₃ண்ட₃ம் த₄ரயேயு: ஸுதேஷ்வபி ।
கோஸஸங்க்ரஹணே யுக்தா ப₃லஸ்ய ச பரிக்க்ரஹே ॥ (11)

அஹிதம் சாபி புருஷம் ந ஹிம்ஸ்யுரவிதூ₃ஷகம் ।
வீராஸ்ச நியதோத்ஸாஹா ராஜஸாஸ்த்ரமநுஷ்டி₂தா: ॥ (12)

ஸுசீநாம் ரக்ஷிதாரஸ்ச நித்யம் விஷயவாஸிநாம் ।
ப்ரஹ்மக்ஷத்ரமஹிம்ஸந்தஸ்தே கோஸம் ஸம்பூரயந் ॥ (13)

ஸுதீக்ஷணத₃ண்ட₃: ஸம்ப்ரேக்ஷய புருஷஸ்ய ப₃லாப₃லம் ।
ஸுசீநாமேகபு₃த்தீ₄நாம் ஸர்வேஷாம் ஸம்ப்ரஜாநதாம் ॥ (14)

நாஸ்த்புரே வா ராஷ்ட்ரே வா ம்ருஷாவாதீ₃ நர: க்வசித் ।
கஸ்சிந்ந து₃ஷ்டஸ்தத்ராஸ்த் பரத₃ாரரதோ நர: ॥ (15)

ப்ரஸாந்தம் ஸர்வமேவாஸ்தீ₃ராஷ்ட்ரம் புரவரம் ச தத் ।
ஸுவாஸஸ: ஸுவேஷாஸ்ச தே ச ஸர்வே ஸுசிவ்ரதா: ॥ (16)

ஹிதார்த₂ாஸ்ச நரேந்த்₃ரஸ்ய ஜாக்₃ரதோ நயசக்ஷுஷா ।
கு₃ரோர் கு₃ணக்₃ருஹிதாஸ்ச ப்ரக்₂யாதாஸ்ச பராக்ரமை: ॥ (17)

விதே₃ஸேஷ்வபி விக்ஞாதா: ஸர்வதோ பு₃த்தி₄நிஸ்சயா: ।
அபி₄தோ கு₃ணவந்தஸ்ச ப்ரக்₂யாதாஸ்ச பராக்ரமை: ॥ (18)

ஸந்ந்தி₄விக்₃ரஹதத்த்வக்ஞா: ப்ரக்ருத்யா ஸம்பத₃ாந்விதா: ।
மந்த்ரஸம்வரணே ஸக்தா: ஸ்லக்ஷணா: ஸுக்ஷமாஸு பு₃த்தி₄ஷா ॥ (19)

நீதிஸாஸ்த்ரவிஸேஷக்ஞா: ஸததம் ப்ரியவாதி₃ந: ।
ஈத்₃ருஸஸ்தைரமாத்யைஸ்ச ராஜா த₃ஸரதே₂நக₄: ॥ (20)

உபபந்நோ கு₃ணோபேதைரந்வஸாஸத்₃வஸுந்த₄ராம் ।
அவேக்ஷமாணஸ்சாரேண ப்ரஜா த₄ர்மேண ரக்ஷயந் ॥ (21)

ப்ரஜாநாம் பாலநம் குர்வந்நத₄ர்மம் பரிவர்ஜயந் ॥
விஸ்ருதஸ்த்ரிஷா லோகேஷா வத₃ாந்ய: ஸத்யஸங்க₃ர: ॥ (22)

ஸ தத்ர புருஷவ்யாக்₄ர: ஸஸாஸ ப்ருதி₂வீமிமாம் ।
நாத்₄யக₃ச்சத்₃விஸிஷ்டம் வா துல்யம் வா ஸத்ருமாத்மந: ॥ (23)

மித்ரவாந்நதஸாமந்த: ப்ரதாபஹதகண்டக: ।
ஸ ஸஸாஸ ஜக₃த்₃ராஜா தி₃வி தே₃வபதிர்யத₂ா ॥ (24)

குற்றம் செய்த புதல்வனுக்கும்கூட சட்டப்படி தண்டனை வழங்குபவர்கள்; அரசு வருமானத்தைப் பெருக்குவதிலும், புதிய படைவீரர்களை சேர்த்துக் கொள்வதிலும் மனம் கொண்டவர்கள்; (11)

குற்றம் செய்யாத எதிரியை பகைமை காரணமாக வீணாகத் துன்புறுத்தாதவர்கள்; வீரர்கள்; எப்போதும் உற்சாகம் நிறைந்தவர்கள்; அரசியல் சாசனத்தைப் பின்பற்றி நடப்பவர்கள்; (12)

குடும்பத்தோடு வாழ்கின்ற சான்றோர்களைப் பாதுகாப்பவர்கள்; அந்தணர்களையும், கூடித்திரியர்களையும் இம்சிக்காமல், அளவறிந்து வரிவசூல் செய்து, அரசுக் கருவூலத்தை நிறைத்தவர்கள்; (13)

குற்றவாளியின் பலம்-பலவீனம் ஆகியவற்றை நன்றாக ஆராய்ந்து, அதற்கேற்றபடி இலகுவான அல்லது கடுமையான தண்டனை வழங்குபவர்கள். அவர்கள் அனைவருடைய நடத்தை தூயதாக இருந்தது. சிந்தனைகள் ஒன்றாகவே இருந்தன. (14)

அயோத்தி நகரம் மற்றும் கோசல நாட்டில் பொய் பேசுபவன், கொடுமைக்காரன், பிற பெண்களிடம் ஈடுபாடு கொண்டவன் என்று ஒருவன்கூட இல்லை. (15)

நாட்டிலும் நகரத்திலும் முழுமையான அமைதி நிலவியது. அவர்கள் எல்லோரும் நல்லாடை தரித்து பெருமிதத் தோற்றம் கொண்டிருந்தார்கள்; விரத அனுஷ்டானங்களை கடைப்பிடித்தார்கள்; (16)

மன்னருடைய நலனில் நாட்டமுடைய அவர்கள், நீதி என்ற கண்களால் எப்போதும் விழித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்; ஆசார்யரின் நல்லுரைகளை ஏற்று நடப்பவர்கள்; பராக்கிரமத்தினால் பெரும் புகழ் பெற்றவர்கள்; (17)

வெளி தேசங்களிலும் அவர்களைப் பற்றி அறிந்திருந்தார்கள்; எல்லா விஷயங்களையும் தம் புத்தியால் ஆராய்ந்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வருவார்கள்; முற்றிலும் நல்லியல்புடைய அவர்கள் தீய குணங்களின் சேர்க்கை இல்லாமல் இருந்தார்கள்; (18)

நட்பு உடன்படிக்கை, இரு சாரரைப் பிரித்து வைத்தல் ஆகிய அரசியல் கோட்பாடுகளை ஆழமாக அறிந்திருந்தார்கள்; இயல்பாகவே தெய்விக குணங்கள் நிரம்பியவர்கள்; அரசு திட்டங்களை ரகசியமாகக் காப்பதில் வல்லவர்கள்; அதிநுட்பமான ஆலோசனை வழங்குவதில் சாமர்த்தியம் உடையவர்கள்; (19)

நீதி நூல்களில் சிறப்பான அறிவுடையவர்கள்; எப்போதும் இனிமையாகப் பேசுபவர்கள். குற்றமற்ற மன்னர் தசரதர் இப்படிப்பட்ட நல்ல அமைச்சர்களோடுகூட பூமண்டலத்தை ஆண்டு வந்தார். ஒற்றர்களின் துணை கொண்டு தனது சொந்த நடவடிக்கை மற்றும் மற்ற அரசர்களின் நடவடிக்கைகளை உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். தன்னுடைய தருமநெறியினால் மக்களை உற்சாகத்தில் வைத்திருந்தார். அதரும நெறியை நீக்கி, மக்களைப் பரிபாலித்து வந்தார். பெரிய வள்ளல், சொன்ன சொல் தவறாதவர் - என்றெல்லாம் மூன்று உலகங்களிலும் அவர் கொண்டாடப்பட்டார். (20-22)

இவ்வுலகத்தை மனிதரில் புலி போன்ற அவர் (தசரதர்) அங்கிருந்தவாறே ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தார். தனக்கு நிகராகவோ, தன்னைக் காட்டிலும் மேலாகவோ உள்ள ஒரு பகைவனையும் அவர் காணவில்லை. (23)

அவருக்கு நல்ல நண்பர்கள் இருந்தார்கள்; சிற்றரசர்கள் எல்லோரும் பணிவுடன் இருந்தார்கள்; எதிரிகளையெல்லாம் தன் வீரத்தினால் அழித்து ஒழித்தார். தேவலோகத்தை இந்திரன் ஒப்பற்ற முறையில் பரிபாலித்து வந்ததைப் போல, இவ்வுலகத்தை தசரத மன்னர் பரிபாலித்து வந்தார். (24)

தைர்மந்த்ரிபி₄ர் மந்த்ரஹிதே நியுக்தைர்-

வ்ருதோ஽நுரக்தை: குஸலை: ஸமர்தை₂: ।

ஸ பார்தி₂வோ தீப்திமவாப யுக்தஸ்-

தேஜோமயைர்கே₃பி₄ரிவோதி₃தோஸ்க: ॥ (25)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே

ப₃லகாண்டே₃ ஸப்தம: ஸர்க₃: ॥

அஷ்டம: ஸர்க₃:

ஸுமந்த்ரவாக்யம்

தஸ்ய த்வேவம்ப்ரப₄ாவஸ்ய த₄ர்மக்ஞஸ்ய மஹாத்மந: ।

ஸுதார்த₂ம் தப்யமாநஸ்ய நாஸீத்₃வம்ஸகர: ஸுத: ॥ (1)

சிந்தயாநஸ்ய தஸ்யைவம் பு₃த்தி₄ராஸீந்மஹாத்மந: ।

ஸுதார்த₂ம் வாஜிமேதே₄ந கிமர்த₂ம் ந யஜாம்யஹம் ॥ (2)

ஸ நிஸ்சிதாம் மதிம் க்ருத்வா யஷ்டவ்யமிதி பு₃த்தி₄மாந் ।

மந்த்ரிபி₄: ஸஹ த₄ர்மாத்மா ஸர்வைரேவ க்ருதாத்மபி₄: ॥ (3)

ததோ஽பு₃ரவீதி₃த₃ம் ராஜா ஸுமந்த்ரம் மந்த்ரிஸத்தமம் ।

ஸீக்₄ரமானய மே ஸர்வாந் கு₃ரூம்ஸ்தாந்ஸபுரோஹிதாந் ॥ (4)

தத: ஸுமந்த்ரஸ்த்வரிதம் க₃த்வா த்வரிதவிக்ரம: ।

ஸமாநயத்ஸ தாந் ஸர்வாந் ஸமஸ்தாந் வேத₃பாரசு₃ந் ॥ (5)

ஸுயக்ஞம் வாமதே₃வம் ச ஜாப₃ாலிமத₂ காஸ்யபம் ।

புரோஹிதம் வஸிஷ்ட₂ம் ச யே சாந்யே த்விஜஸத்தமா: ॥ (6)

தாந்பூஜயித்வா த₄ர்மாத்மா ராஜா த₃ஸரத₂ஸ்தத₃ா ।

இத₃ம் த₄ர்மார்த₂ஸஹிதம் ஸ்லக்ஷணம் வசநமபு₃ரவீத் ॥ (7)

மம லாலப்யமாநஸ்ய புத்ரார்த₂ம் நாஸ்தி வை ஸுக₂ம் ।

தத₃ர்த₂ம் ஹயமேதே₄ந யக்ஷயாமீதி மதிர்மம ॥ (8)

தத₃ஹம் யஷ்டுமிச்ச₂ாமி ஸாஸ்த்ர த்ருஷ்டே₄ந கர்மணா ।

கத₂ம் ப்ராபஸ்யாம்யஹம் காமம் பு₃த்தி₄ரத்ர விசார்யதாம் ॥ (9)

தத: ஸாத்விதி தத்வாக்யம் ப்ராஹ்மணா: ப்ரத்யபூஜயந் ।

வஸிஷ்ட₂ப்ரமுக₂ா: ஸர்வே பார்தி₂வஸ்ய முக₂ாச்சயுதம் ॥

ஊசுஸ்ச பரமப்ரீதா: ஸர்வே த₃ஸரத₂ம் வச: ॥ (10)

அரசு திட்டங்களை ரகசியமாகக் காப்பாற்றுபவர்களும், அரசனுக்கு அனுகூலமாக அவர் விருப்பத்திற்கு ஏற்றாற்போல் நடப்பவர்களும், படிப்பறிவும் செயல்திறனும் உடையவர்களுமான இத்தகைய அமைச்சர்களால் சூழப்பட்ட மன்னர், ஒளிமயமான கிரணங்கள் சூழ உதித்தெழும் சூரியனைப் போல் நன்றாகப் பிரகாசித்தார். (25)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
ஏழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : எட்டு

சுமந்திரர் கூறியது

(மந்திராலோசனை)

இவ்வளவு சிறப்புக்கள் பெற்றிருந்தவரும், தருமம் அறிந்தவரும், மகாத்மாவுமான அவரை, பரம்பரையை தொடர்ச் செய்யும் புதல்வன் இல்லாத மனக்கவலை வாட்டிக் கொண்டிருந்தது. (1)

பெருமனம் கொண்ட அவருக்கு, இதைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தபோது, ஒருசமயம், 'பிள்ளையைப் பெறுவதற்காக நான் ஏன் அசுவமேத யாகம் செய்யக் கூடாது?' என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. (2)

தூய உள்ளம் கொண்ட மந்திரிகள் அனைவருடனும் கலந்தாலோசித்து புத்திமானும், அறநெறியாளருமான அவர், 'கட்டாயம் செய்ய வேண்டியதுதான்' என்று உறுதியாக முடிவு எடுத்தார். (3)

உடனே, அமைச்சர்களில் சிறந்தவரான சுமந்திரரைப் பார்த்து, 'எம்முடைய எல்லா ஆசார்யர்களையும், புரோகிதர்களையும் விரைவில் அழைத்து வா' என்று கூறினார். (4)

விரைந்து செயலாற்றக் கூடிய சுமந்திரர், விரைவாகச் சென்று வேதவிற்பன்னர்களான அவர்கள் அனைவரையும் கூட்டமாக அழைத்து வந்தார். (5)

சயக்ஞர், வாமதேவர், ஜாபாலி, காசியபர், குல புரோகிதரான வசிஷ்டர் மற்றும் அங்கு கூடியிருந்த மற்ற அந்தண சிரேஷ்டர்களையும் நன்றாக உபசரித்த பின்னர், தருமாத்மாவான த்சரதர் அறம், பொருளோடு கூடிய இந்த இனிய சொற்களைக் கூறினார்— (6,7)

"புதல்வன் வேண்டும் என்று வேட்கையுடன் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் எனக்கு நிம்மதியேயில்லை. அதனால் (மகனை அடைவதற்காக சகல பாவங்களையும் போக்கக்கூடிய) அசுவமேத யாகம் செய்ய வேண்டும் என்று என் மனத்தில் படுகிறது. (8)

அதற்காக சாஸ்திர நூல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள வைதிக வேள்விச் சடங்குகளைச் செய்ய விரும்புகிறேன். நான் என்னென்ன கர்மாக்களை எந்தெந்த முறையில் செய்து எவ்வாறு என் விருப்பத்தை அடைவேன்? என்பதைப் பற்றி இங்கே ஆலோசித்துக் கூறுங்கள்." (9)

வசிஷ்டர் முதலான எல்லா அந்தணோத்தமர்களும் மன்னரிடமிருந்து வெளிப்பட்ட சொற்களைக் கேட்டு, 'ரொம்ப சரி' என்று ஆமோதித்தார்கள். (10)

ஸரய்வாஸ்சோத்தரே தீரே யக்ஞபூமிர்விதீயதாம் ।
ஸம்புாரா: ஸம்புரியந்தாம் தே துரக்யஸ்ச விமுச்யதாம் ॥ (11)

ஸர்வதா ப்ராப்ஸ்யஸே புத்ராநபிப்ரேதாம்ஸ்ச பார்திவ ।
யஸ்ய தே தார்மிகீ புத்திரியம் புத்ரார்தமாகூதா ॥
ததஸ்துஷ்டோடபவத்ராஜா ஸ்ருத்வைதத் த்விஜபாஷிதம் ॥ (12)

அமாத்யாம்ஸ்சாப்ரவீத்ராஜா ஹர்ஷபர்யாகுலேக்ஷண: ।
ஸம்புாரா: ஸம்புரியந்தாம் மே குருணாம் வசநாதிஹ ॥ (13)

ஸமர்தாதிஷ்டிதஸ்சாஸ்வ: ஸோபாத்யாயோ விமுச்யதாம் ।
ஸரய்வாஸ்சோத்தரே தீரே யக்ஞபூமிர்விதீயதாம் ॥ (14)

ஸாந்தயஸ்சாபி வர்தந்தாம் யதா கல்பம் யதாவிதி ।
ஸக்ய: ப்ராப்துமயம் யக்ஞ: ஸர்வேணாபி மஹீக்ஷிதா ॥ (15)

நாபராதே பவேத்கஷ்டோ யத்யஸமிந் க்ரதுஸத்தமே ।
சித்ரம் ஹி ம்ருக்யந்தேதர வித்வாம்ஸோ ப்ரஹ்மராக்ஷஸா: ॥ (16)

நிஹதஸ்ய ச யக்ஞஸ்ய ஸத்ய: கர்தா விநஸ்யதி ।
தத்யதா விதிபூர்வம் மே க்ரதுரேஷ ஸமாப்யதே ॥ (17)

யதாவிதாநம் க்ரியதாம் ஸமர்தா: கரணேஷ்விஹ ।
ததேதி சாப்ருவந்ஸர்வே மந்த்ரிண: ப்ரதிபூஜிதா: ॥ (18)

பார்திவேந்த்ரஸ்ய தத்வாக்யம் யதாக்ஞப்தம் நிஸம்ய தே ।
ததா த்விஜாஸ்தே தர்மக்ஞா வர்தயந்தோ ந்ருபோத்தமம் ॥
அநுக்ஞாதாஸ்தத: ஸர்வே புநர்ஜக்யமுர்யதாகூதம் ॥ (19)

விஸர்ஜயித்வா தாந்விப்ராந்ஸசிவாநித்யம்புரவீத் ।
ருத்விக்க்பிரூபதிஷ்டோடயம் யதாவத்க்ரதுராப்யதாம் ॥ (20)

இத்யுக்த்வா ந்ருபஸார்தூல: ஸசிவாந் ஸமுபஸ்திதாந் ।
விஸர்ஜயித்வா ஸ்வம் வேஸ்ம ப்ரவிவேஸ மஹாத்யுதி: ॥ (21)

தத: ஸ கூத்வா தா: பத்நீந்ரேந்த்ரோ ஹ்ருத்யப்ரியா: ।
உவாச தீக்ஷாம் விஸத யக்ஷயோஹம் ஸுதகாரணாத் ॥ (22)

தாஸாம் தேநாதிகாந்தேந வசநேந ஸுவர்சஸாம் ॥
முகபத்மாந்யஸோபந்த பத்மாநீவ ஹிமாத்யயே ॥ (23)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
பாலகாண்டே அஷ்டம: ஸர்க: ॥

மிகவும் மனமகிழ்ச்சி அடைந்த அவர்கள் அனைவரும், 'சரபூ நதியின் வடக்குக் கரையில் வேள்விச்சாலை அமைக்கப்பட்டும்' என்று கூறினார்கள். "தேவையான பொருட்களைச் சேகரம் செய்ய வேண்டும். தங்களுடைய (பட்டக்) குதிரை இஷ்டப்படி உலகில் சஞ்சரிப்பதற்காக அவிழ்த்துவிடப்பட்டும். (11)

மன்னரே! புத்திரனை பெறவேண்டும் என்பதற்காக இப்படிப்பட்ட தருமத்தோடு கூடிய சிந்தனை தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, எப்படியும் தாங்கள் தங்கள் விருப்பப்படி குமார்களை அடையத்தான் போகிறீர்கள்." அந்தணர்களால் இவ்வாறு கூறப்பட்டதைக் கேட்டு அரசர் மகிழ்ச்சியடைந்தார். (12)

மன்னர் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தவாறே, 'நம்முடைய ஆசார்யர்கள் கூறியபடி தேவையான பொருட்களையெல்லாம் சேகரம் செய்யுங்கள்' என்று மந்திரிகளைப் பார்த்துக் கூறினார். (13)

"வீரம் மிகுந்த படைவீரர்களின் பாதுகாப்புடன் குருமார்களில் ஒருவர் உடன் செல்ல குதிரையை அவிழ்த்து விடுங்கள். சரபூவின் வடக்குக் கரையில் யாகபூமியைத் தேர்ந்தெடுங்கள். (14)

அறநூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளபடி சாந்திச் சடங்குகள் முறைப்படி செய்யப்பட வேண்டும். எல்லா அரசர்களையும் இந்த வேள்விக்கு அழைக்கலாம். (15)

உயர்ந்ததான இந்த வேள்வியில் குற்றங்குறைகள், கஷ்டங்கள் நேராவண்ணம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் விஷயம் அறிந்த பிரும்மராஷஸர்கள் (இம்மாதிரியான நல்ல செயல்களில்) இடைஞ்சல் உண்டு பண்ணுவதற்குத் தேடி அலைகிறார்கள். (16)

கர்மா சரிவர நடத்தப்படாவிட்டால் கர்த்தாவுக்கு உடனே அழிவு வந்துவிடும். ஆதலால் என்னால் தீர்மானிக்கப்பட்ட இந்த வேள்வி, முறைப்படி நிறைவேறுவதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்யுங்கள். (17)

செய்திறனுடைய நீங்கள் இத்தகைய சீர்மிகு செயல்களைச் செய்துகாட்டுவதில் வல்லவர்கள்." மன்னரால் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட மந்திரிகள், 'அவ்வாறே செய்வோம்' என்று பதிலுரைத்தார்கள். (18)

மாமன்னருடைய அந்த ஆணைகளைக் கேட்ட அறம் அறிந்த அந்தணர்கள் அரசரை மிகவும் புகழ்ந்தவர்களாக, அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு திரும்பிச் சென்றார்கள். (19)

வேதியர்களுக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பிய பின்னர் மந்திரிகளிடம் (மன்னர்) இவ்வாறு கூறினார்— 'புரோகிதர்களால் கூறப்பட்டபடி இந்த வேள்வியானது முறைப்படி நடக்க வேண்டும். அவ்வாறு நடப்பதற்கு செயலாற்றலுடைய நீங்கள் எல்லோரும் சமர்த்தர்கள்.' (20)

கூடியிருந்த மந்திரிகளிடம் இவ்வாறு கூறிய பேரரசர் அவர்களை அனுப்பிவிட்டு முகப்பொலிவுடன் தன் அரண்மனைக்குச் சென்றார். (21)

அங்கு சென்று தன் மனத்திற்கினிய மனைவிகளைப் பார்த்து, 'மகன் பிறக்க வேண்டும் என்பதற்காக வேள்வி நடத்தப் போகிறேன். நீங்கள் யாகதீட்சை கைக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னார். (22)

நெஞ்சுக்கினிய அந்தச் சொற்களைக் கேட்டதும், தேசமிக்க அரசிகளின் தாமரையன்ன முகங்கள், பனிக்காலம் முடிந்தவுடன் (வசந்த காலம் வந்ததும்) மலர்ச்சியுறும் தாமரையைப் போல மிகவும் பிரகாசம் அடைந்தன. (23)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
எட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

நவம: ஸர்கு:

ருஸ்யஸ்ருங்கேயாக்யநம்

- ஏதச்ச்₂ருத்வா ரஹ: ஸுதோ ராஜாநமித₃மப்₃ரவீத் ।
 ஸ்ருயதாம் தத்புராவ்ருத்தம் புராணே ச மயா ஸ்ருதம் ॥ (1)
- ருத்விக்₃பி₄ருபதி₃ஷ்டோயம் புராவ்ருத்தோ மயா ஸ்ருத: ।
 ஸந்தகுமாரோ ப₄க₃வாந் பூர்வம் கதி₂தவாந் கத₂ாம் ॥
 ருஷீணாம் ஸந்நிதெ₄ள ராஜம்ஸ்தவ புத்ராக₃மம் ப்ரதி ॥ (2)
- காஸ்யபஸ்ய து புத்ரோஸ்தி விப₄ாண்ட₃க இதி ஸ்ருத: ।
 ருஷ்யஸ்ருங்க₃ இதி க்யாதஸ் தஸ்ய புத்ரோ ப₄விஷ்யதி ॥ (3)
- ஸ வநே நித்யஸம்வ்ருத்₃தோ முநிர்வநசர: ஸத₃ா ।
 நாந்யம் ஜாநாதி விப்ரேந்த்₃ரோ நித்யம் பித்ரநுவர்தநாத் ॥ (4)
- த்₃வைவித்₄யம் ப்₃ரஹ்மசர்யஸ்ய ப₄விஷ்யதி மஹாத்மந: ।
 லோகேஷு ப்ரதி₂தம் ராஜந் விப்ரைஸ்ச கதி₂தம் ஸத₃ா ॥ (5)
- தஸ்யைவம் வர்தமாநஸ்ய கால: ஸமபி₄வர்தத ।
 அக்₃நிம் ஸுஸ்ருஷமாணஸ்ய பிதரம் ச யஸஸ்விநம் ॥ (6)
- ஏதஸ்மிந்நேவ காலே து ரோமபாத₃: ப்ரதாபவாந் ।
 அங்கேஷு ப்ரதி₂தோ ராஜா ப₄விஷ்யதி மஹாபுல: ॥ (7)
- தஸ்ய வ்யதிக்ரமாத்₃ராக்ஞோ ப₄விஷ்யதி ஸுத₃ாருணா ।
 அநாவ்ருஷ்டி: ஸுகே₄ரா வை ஸர்வபூ₄தப₄யாவஹா ॥ (8)
- அநாவ்ருஷ்ட்யாம் து வ்ருத்தாயாம் ராஜா து₃:க₂ஸமந்வித: ।
 ப்₃ரஹ்மணாந் ஸ்ருதவ்ருத்₃த₄ாம்ஸ்ச ஸமாநீய ப்ரவக்ஷ்யதி ॥ (9)
- ப₄வந்த: ஸ்ருததர்மானோ லோகசாரித்ரவேதி₃ந: ।
 ஸமாதி₃ஸந்து நியமம் ப்ராயஸ்சித்தம் யத₂ா ப₄வேத் ॥
 இதுக்தாஸ்தே ததோ ராக்ஞா ஸர்வே ப்₃ரஹ்மணஸக்தமா: ॥ (10)
- வக்ஷ்யந்தி தே மஹீபாலம் ப்₃ரஹ்மணா வேதுபாரக₃ா: ॥
 விப₄ாண்ட₃கஸுதம் ராஜந் ஸர்வோபாயைரிஹாநய ॥ (11)
- ஆநாய்ய ச மஹீபால ருஸ்யஸ்ருங்க₃ம் ஸுஸத்க்ருதம் ।
 ப்ரயச்ச்₂ கந்யாம் ஸாந்தாம் வை விதி₄நா ஸுஸமாஹித: ॥ (12)
- தேஷாம் து வசநம் ஸ்ருத்வா ராஜா சிந்தாம் ப்ரபத்ஸ்யதே ।
 கேநோபாயேந வை ஸக்யமிஹாநேதும் ஸ வீர்யவாந் ॥ (13)
- ததோ ராஜா விநிஸ்சித்ய ஸஹ மந்த்ரிபி₄ராத்மவாந் ।
 புரோஹிதமமாத்யாம்ஸ்ச ப்ரேஷயிஷ்யதி ஸத்க்ருதாந் ॥ (14)

ஸர்க்கம் : ஒன்பது

ரிஷ்யசிருங்கர் வரலாறு

(அரசவையில்) கூறப்பட்டதைக் கேட்ட தேரோட்டியும், அமைச்சருமான) சுமந்திரர், தனிமையில் மன்னரைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினார்— “மிகப் பழமையானதும், புராணங்களில் கூறப்பட்டிருப்பதுமான ஒரு செய்தியைத் தாங்கள் கேட்க வேண்டும். (1)

பண்டைய காலத்திய இந்தக் கதையை ரித்விக்குகள் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது நான் கேட்டேன். பகவான் சனத்குமாரர் முன்னர் ஒரு காலத்தில் தங்களுக்குப் புத்திரன் பிறப்பதைப் பற்றி முனிவர்கள் முன்னிலையில் (இந்தக் கதையைக்) கூறினார். (2)

காசியபருக்கு விபாண்டகர் என்ற பெயரில் ஒரு புதல்வன். அவருக்கு ரிஷ்யசிருங்கர் என்ற புகழ் பெற்ற புதல்வர் தோன்றுவார். (3)

அவர் காட்டிலேயே பிறந்து, வளர்ந்து, அங்கேயே எப்போதும் சுற்றிக் கொண்டிருப்பார். தந்தையுடனேயே இருக்கும் அந்த அந்தணோத்தமர் (தந்தையைத் தவிர) வேறு யாரையும் பார்த்ததேயில்லை. (4)

மகாத்மாவான அவர் பிரம்மசரியத்தின் இரு கூறுகளையும் அனுஷ்டித்துக் காட்டுவார். (விவாகம் செய்து கொள்ளாமலே வாழ்க்கையைக் கழித்து விடுவது என்பது நைஷ்டிக பிரம்மசரியம்; விவாகம் செய்து கொண்டு சாஸ்திர விதிகளின்படி தாம்பத்திய உறவு கொள்வது என்பதும் பிரம்மசரியத்திற்கு நிகரானது.) இவ்வாறு ஒரு கருத்து மக்களிடையே பரவியிருக்கிறது; வேதமோதிய அறிஞர்களாலும் அவ்வாறே கூறப்படுகிறது. (5)

இப்படியே (தந்தையைத் தவிர வேறு எந்த மனிதரையும் பாராதவராகவே) தன் ஆசிரமத்திற்குரிய அக்னி காரியங்களையும், புகழ்மிக்க தந்தையைப் பாதுகாத்தும் வந்தவண்ணமே காலம் கடந்து கொண்டிருக்கும். (6)

இதே சமயத்தில் பெரும் பலசாலியும், வீரமும் படைத்த ரோமபாதர் என்பவர் அங்க தேசத்தில் மன்னராக இருப்பார். (7)

அவ்வரசன் அறநெறி பிறழ்ந்து நடந்ததால் மழை பொழியாமற்போகவே எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அச்சத்தை உண்டாக்கும் கடுமையான பஞ்சம் ஏற்படும். (8)

மழை பெய்யாததால் துக்கமடைந்த அரசர் வேதவிற்பன்னர்களான அந்தணர்களை அழைத்து இவ்வாறு கூறுவார்— (9)

‘தாங்கள் எல்லோரும் அறநெறிகளையும், மக்களின் நடத்தை முறைகளையும் நன்றாக அறிந்தவர்கள். (மழையின்மைக்குக் காரணம் நான் நெறிமுறைகளை மீறி நடந்ததுதான் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.) நான் செய்த பாவத்தைப் போக்கும் பரிகார நியமங்களை உத்திரவிடுங்கள்.’ இவ்வாறு அரசர் அந்தணப் பெரியோர்களிடம் கூறுவார். (10)

வேதவித்தகர்களான பிராமணர்கள், ‘விபாண்டக முனிவரின் புதல்வனை எப்படியாவது இங்கே அழைத்து வாருங்கள். ரிஷ்யசிருங்கரை அழைத்து வந்து, தக்க முறையில் உபசரித்து, வேதமுறைப்படி தங்களுடைய குமாரத்தியான சாந்தாவை கன்னிகாதானம் செய்து கொடுங்கள்’ என்பார்கள். (11,12)

அவர்களுடைய சொற்களைக் கேட்ட மன்னர், ‘மனவுறுதி படைத்த அவரை எவ்வாறு இங்கே அழைத்து வர இயலும்?’ என்று எண்ணி மிகவும் கவலை கொள்வார். (13)

மந்திரிகளுடன் கலந்தாலோசித்த பின்னர் நயமாகப் பேசி புரோகிதர்களையும், மன்னருடன் நெருக்கமாகவும் உரிமையோடும் பழகும் அமாத்யர்களையும் அனுப்பி வைப்பது என்று மன்னர் தீர்மானம் செய்வார். (14)

தே து ராக்ஞா வச: ஸ்ருத்வா வ்யதி₂தா விநதாநநா: ।
ந க₃ச்சே₂ம ருஷேர்பீ₄தா அநுநேஷ்யந்தி தம் ந்ருபம் ॥ (15)

வஷ்யந்தி சிந்தயித்வா தே தஸ்யோபாயாம்ஸ்ச தாந்ஷமாந் ।
ஆநேஷ்யாமோ வயம் விப்ரம் ந ச தே₃ஷோ ப₄விஷ்யதி ॥ (16)

ஏவமங்க₃ாதி₄பேநைவ க₃ணிகாபி₄ர்ருஷே: ஸுத: ।
ஆநீதோவர்ஷயத்₃தே₃வ: ஸாந்தா சாஸ்மை ப்ரதீ₃யதே ॥ (17)

ருஸ்யஸ்ருங்க₃ஸ்து ஜாமாதா புத்ராம்ஸ்தவ வித₄ாஸ்யதி ।
ஸநத்குமார கதி₂தமேதாவத்₃வ்யாஹ்ருதம் மயா ॥ (18)

அத₂ ஹ்ருஷ்டோ த₃ஸரத₂: ஸுமந்த்ரம் ப்ரத்யப₄ாஷத ।
யத₂ர்ஷ்யஸ்ருங்க₃ஸ்த்வாநீதோ விஸ்தரேண த்வயோச்யதாம் ॥ (19)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதி₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ நவம: ஸர்க₃: ॥

த₃ஸம: ஸர்க₃:

ருஸ்யஸ்ருங்க₃ஸ்யாங்க₃தே₃ஸாநயநப்ரகார:

ஸுமந்த்ரஸ்சோதி₃தோ ராக்ஞா ப்ரோவாசேத₃ம் வசஸ்தத₃ா ।
யத₂ர்ஸ்யஸ்ருங்க₃ஸ்த்வாநீதோ யேநோபாயேந மந்த்ரிபி₄: ॥
தந்மே நிக்₃தி₃தம் ஸர்வம் ஸ்ருணு மே மந்த்ரிபி₄: ஸஹ ॥ (1)

ரோமபாத₃முவாசேத₃ம் ஸஹாமாத்ய: புரோஹித: ॥
உபாயோ நிரபாயோயமஸ்மாபி₄ரபி₄சிந்தித: ॥ (2)

ருஸ்யஸ்ருங்கே₃ா வநசரஸ் தப:ஸ்வாத்₄யாயதத்பர: ।
அநபி₄க்ஞ: ஸ நானீணாம் விஷயாணாம் ஸுக₂ஸ்ய ச ॥ (3)

இந்த்₃ரியார்தை₂ரபி₄மதைர் நரசித்தப்ரமாதி₂பி₄: ।
புரமாநாயயிஷ்யாம: ஷ்விப்ரம் சாத்₄யவஸீயதாம் ॥ (4)

க₃ணிகாஸ்தத்ர க₃ச்ச₂ந்து ரூபவத்ய: ஸ்வலங்க்ருதா: ।
ப்ரலோப்₄ய விவிதே₄பாயை ராநேஷ்யந்தீஹ ஸத்க்ருதா: ॥ (5)

ஸ்ருத்வா ததே₂தி ராஜா ச ப்ரத்யுவாச புரோஹிதம் ।
புரோஹிதோ மந்த்ரிணஸ்ச தத₃ா சக்ருஸ்ச தே தத₃ா ॥ (6)

மன்னரின் ஆணையைக் கேட்டு, மனம் கலங்கி, தலைகுனிந்து, 'அந்த முனிவரிடம் எங்களுக்குப் பயம்; நாங்கள் போக மாட்டோம்' என்று பதில் கூறுவார்கள். (15)

பின்னர் நன்றாக ஆலோசித்துவிட்டு அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தகுந்த உபாயங்களைக் கூறுவார்கள். 'நாங்கள் ஏதோ ஓர் உபாயத்தினால் அந்தப் பிரம்மசாரியை இங்கே கொண்டு வருகிறோம். (ஆனால், என்ன உபாயம்? என்று இப்போது கேட்காதீர்கள். அவர் வருகையினால் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்பதால்) அப்படிச் செய்வது குற்றமாகாது.' (16)

விவரங்களை அறிந்து கொண்ட அங்கதேச மன்னர், தாமே வேசிகளை அனுப்பி (தந்திரமாக) முனிகுமாரரை அழைத்து வரச் செய்ததும், (மேகங்களுக்குத் தலைவனான) இந்திரன் மழை பொழிவிப்பான். (அந்தணர்கள் முன்னர் கூறியதற்கிணங்க) சாந்தாவை அவருக்குக் கன்யாதானம் செய்து கொடுப்பார். (17)

மாப்பிள்ளையான அந்த ரிஷ்யசிருங்கர், தங்களுக்குப் புத்திரன் உண்டாக வேண்டும் என்பதற்காக உரிய சடங்குகளைச் செய்து வைப்பார். இதுவரை சனத்குமாரரால் சொல்லப்பட்ட விஷயங்களைத் தங்களிடம் விவரித்தேன் (என்றார் சுமந்திரர்)." (18)

மனம் மகிழ்ந்த தசரதர், 'முன்னர் ரிஷ்யசிருங்கர் எந்த முறையினால் அழைத்து வரப்பட்டார் என்பதை விளக்கமாகக் கூறு' என்று சுமந்திரரைக் கேட்டுக் கொண்டார். (19)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

ஒன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : பத்து

ரிஷ்யசிருங்கரை அங்கதேசத்திற்கு அழைத்து வருதல்

அரசரால் இவ்வாறு கேட்கப்பட்ட சுமந்திரர், 'மந்திரிகளால் என்ன உபாயத்தைக் கொண்டு ரிஷ்யசிருங்கர் அழைத்து வரப்பட்டார்? என்று நான் சொல்வதையெல்லாம் அமைச்சர்களோடுகூட இருந்து கேளுங்கள்.' (1)

புரோகிதர்களும், அமாத்யர்களும், 'எந்த ஆபத்தும் இல்லாத ஒரு வழியை நாங்கள் ஆலோசித்து வைத்துள்ளோம்' என்று ரோமபாதரிடம் கூறினார்கள். (2)

"ரிஷ்யசிருங்கர் காட்டிலேயே வசித்து வருபவர்; தவம்-ஸ்வாத்யாயம் முதலியவற்றில் ஒரே மூச்சாக ஈடுபட்டிருப்பவர்; பெண்கள் தரும் சுகம், புலன்கள் வாயிலாகக் கிடைக்கும் சுகம் என்னதென்பதே அறியாதவர். (3)

மனிதனின் சித்தத்தைத் தவறு செய்யத் தூண்டுகிற புலனுக்கர் இன்பங்களை ஊட்டி வெகு விரைவில் நகரத்திற்கு அவரை அழைத்து வருவோம்; அதற்கான முயற்சிகளை உடனே தொடங்க வேண்டும். (4)

அழகான, நன்றாக அலங்காரம் செய்து கொண்ட வேசிகள் அங்கே செல்ல வேண்டும். வெகுவாக கௌரவிக்கப்பட்ட அவர்கள் பலவித உபாயங்களால் அவரைக் காமமுறச் செய்து, இங்கே அழைத்து வந்து விடுவார்கள்." (5)

அரசர் இதனைக் கேட்டதும், 'அவ்வாறே செய்யலாம்' என்று புரோகிதருக்குப் பதில் கூறினார். பின்னர் புரோகிதரும் மந்திரிகளும் அவ்வாறே செய்தார்கள். (6)

- வாரமுக்யாஸ்து தச்ச்ருத்வா வநம் ப்ரவிவிஸூர்மஹத் ।
ஆஸ்ரமஸ்யாவிதூரேஸ்மிந் யத்நம் குர்வந்தி த்ரூஸநே ॥ (7)
- ருஷிபுத்ரஸ்ய தீரஸ்ய நித்யமாஸ்ரமவாஸிந: ।
பிது: ஸ நித்யஸந்துஷ்டோ நாதிசக்ராம சாஸ்ரமாத் ॥ (8)
- ந தேந ஜந்மப்ரபுருதி த்ருஷ்டபூர்வம் தபஸ்விநா ।
ஸ்த்ரீ வா புமாந் வா யச்சாந்யத் ஸர்வம் நகூரராஷ்ட்ரஜம் ॥ (9)
- தத: கதூசித்தம் தேஸமாஜகூம யத்ருச்ச்யா ।
விபுண்டுகஸுதஸ்தத்ர தாஸ்சாபஸ்யத்வராங்கூநா: ॥ (10)
- தாஸ்சித்ரவேஷா: ப்ரமதூ க்யாயந்த்யோ மதுரஸ்வநை: ।
ருஷிபுத்ரமுபாக்யம்ய ஸர்வா வசநமபுருவந் ॥ (11)
- கஸ்த்வம் கிம் வர்தஸே ப்ரஹ்மந் க்ருதுமிச்சாமஹே வயம் ।
ஏகஸ்த்வம் விஜநே தூரே வநே சரஸி ஸம்ஸ ந: ॥ (12)
- அத்ருஷ்டருபாஸ் தாஸ்தேந காம்யருபா வநே ஸ்த்ரீய: ।
ஹார்தூத்தஸ்ய மதிர்ஜாதா ஹ்யாக்யாதும் பிதரம் ஸ்வகம் ॥ (13)
- பிதா விபுண்டுகோஸ்மாகம் தஸ்யாஹம் ஸுத ஒளரஸ: ।
ருஸ்யஸ்ருங்கூ இதி க்யாதம் நாம கர்ம ச மே புவி ॥ (14)
- இஹாஸ்ரமபதேஸமாகம் ஸமீபே ஸுபுதூர்ஸநா: ।
கரிஷ்யே வோத்ர பூஜாம் வை ஸர்வேஷாம் விதிபூர்வகம் ॥ (15)
- ருஷிபுத்ரவச: ஸ்ருத்வா ஸர்வாஸாம் மதிராஸ வை ।
ததூஸ்ரமபத்யம் த்ரஷ்டும் ஜக்யமு: ஸர்வாஸ்ச தேந தா: ॥ (16)
- ஆகூதாநாம் தத: பூஜாம்ருஷிபுத்ரஸ்சகார ஹ ।
இத்யம்க்யமித்யம் பாத்யமித்யம் மூலமிதம் பூலம் ॥ (17)
- ப்ரதிக்குஹ்ய து தாம் பூஜாம் ஸர்வா ஏவ ஸமுத்ஸுகா: ।
ருஷேர்பீதாஸ்து ஸீக்ரம் தா கூமநாய மதிம் த்ருது: ॥ (18)
- அஸ்மாகமபி முக்யாநி பூலாநீமாநி வை த்விஜ ।
கூருஹாண ப்ரதி பூத்ரம் தே பூஷ்யஸ்வ ச மா சிரம் ॥ (19)
- ததஸ்தாஸ்தம் ஸமாலிங்க்ய ஸர்வா ஹர்ஷஸமந்விதா: ।
மோதூகாந் ப்ரதூதுஸ்தஸமை பூஷ்யாம்ஸ்ச விவிதாஞ்ஸுபூந் ॥ (20)
- தாநி சாஸ்வாத்ய தேஜஸ்வீ பூலாநீதி ஸ்ம மந்யதே ।
அநாஸ்வாதிதபூர்வாணி வநே நித்யநிவாஸிநாம் ॥ (21)
- ஆப்ருச்ச்ய ச ததூ விப்ரம் வ்ரதசர்யாம் நிவேத்ய ச ।
கச்சந்தி ஸமாபதேஸாத்தா பீதாஸ்தஸ்ய பிது: ஸ்த்ரீய: ॥ (22)

அழகான நாரீமணிகள் (அரசரின் ஆணையைக் கேட்டு) அடர்ந்த அந்தக் காட்டிற்குச் சென்றார்கள். எப்போதும் தவக்குடிலிலேயே இருந்து வரும் தீரரான முனிகுமாரரைக் காணும் பொருட்டு, ஆசிரமத்திற்கு அருகில் இருந்தபடியே முயன்று கொண்டிருந்தார்கள். எப்போதும் மனம் நிறைந்து விளங்கிய அவர் தந்தையினுடைய ஆசிரமத்திலிருந்து வெளியே போனதேயில்லை. (7,8)

தவசியான அவர் பிறந்த நாளிலிருந்து, வேறொரு ஆணையோ, பெண்ணையோ, அல்லது நாடு-நகரத்தில் தோன்றி வளரும் எந்தவொரு பிராணியையோ பார்த்ததேயில்லை. (9)

ஒரு சமயம், மனம் போன போக்கில் திரிந்து கொண்டிருந்த அவர் தற்செயலாக வேசிகள் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு வந்தார். விபாண்டகரின் புத்திரரான ரிஷ்யசிசுருங்கர், அந்த எழில்மிகு அணங்குகளைப் பார்த்தார். (10)

இனிய குரலில் பாடுகின்றவர்களும், கண்கவர் அலங்காரம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களுமான அவ்வணங்குகள், விபாண்டகரின் புதல்வரான ரிஷ்யசிசுருங்கரை அணுகிக் கேட்டார்கள்— (11)

‘பிரும்மன்! தாங்கள் யார்? எங்கே இருக்கிறீர்கள்? என்றெல்லாம் நாங்கள் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறோம். மக்களே இல்லாத பயங்கரமான இந்தக் கானகத்தில் தனியராகத் தாங்கள் சுற்றி வருகிறீர்களே, ஏன்? எங்களுக்குக் கூறுங்கள்.’ (12)

அந்தக் காட்டில் அதுவரை அந்தப் பெண்களைப் பார்த்ததில்லை. அத்துடன் மிகவும் அழகாகவும் இருக்கிறார்கள். (இந்த அதிசயத் தகவலை, உடனே) தன்னிடம் பிரியமுள்ள தந்தைக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவருக்கு உண்டாயிற்று. (13)

‘என்னுடைய தகப்பனார் விபாண்டகர். நான் அவருடைய சொந்தப் புதல்வன். உலகில் ரிஷ்யசிசுருங்கன் என்று என்னைச் சொல்வார்கள். மேன்மைக்குரிய பிரம்மசரியம் அனுஷ்டிக்கிறேன். (14)

அருகில்தான் எங்கள் ஆசிரமம் இருக்கிறது. (அருள்கூர்ந்து அங்கே வாருங்கள்.) அழகான தோற்றம் கொண்டவர்களே! உங்களுக்குத் தகுந்த முறையில், அறநெறிப்படி உங்களை அங்கே உபசரிக்கிறேன்.’ (15)

முனிகுமாரரின் சொற்களைக் கேட்டு, அதனை அங்கீகரித்து அவருடைய ஆசிரமத்தைக் காண்பதற்காக அவர்கள் அனைவரும் அவருடன் சென்றார்கள். (16)

வந்தவர்களுக்கெல்லாம், ‘இதோ அர்க்யம்; இதோ பாத்யம்; இது கிழங்கு; இது பழம்’ என்று சொல்லி முறையாக உபசாரம் செய்தார் ரிஷிகுமாரர். (17)

உபசாரங்களையெல்லாம் மிகவும் உற்சாகத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டார்கள் அந்த அணங்குகள். ஆனால், ‘முனிவர் வந்து விடுவாரோ?’ என்ற பயத்தால் விரைவில் திரும்பிச் செல்ல அவசரப்பட்டார்கள். (18)

‘அந்தணரே! எங்களிடமும் வகை வகையான பழங்கள் இருக்கின்றன. எங்களுடைய பிரதி உபசாரமாக அவைகளை ஏற்றுக் கொண்டு உடனே புசித்து விடுங்கள். தாமதம் வேண்டாம்.’ (19)

பிறகு, அவர்கள் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியோடு அவரை மார்புறத் தழுவி, மோதகங்களையும் மற்றும் பலவகையான இனிப்புப் பண்டங்களையும் அவருக்குக் கொடுத்தார்கள். (20)

எப்போதும் காட்டிலேயே இருப்பவரானதால் (அவர்கள் கொடுத்த உணவுப் பொருட்களை) முன்னர் சுவைத்தறியாத பழங்கள் என்றே எண்ணி உண்டு மகிழ்ந்தார். (21)

பின்னர், அவருடைய தகப்பனாரிடம் உள்ள பயத்தால், ‘நேரமாகிவிட்டது, நாங்கள் நித்யானுஷ்டானங்கள் செய்ய வேண்டும்’ என்று சொல்லி, அவரிடம் விடைபெற்றுச் சென்றார்கள். (22)

க₃தாஸு தாஸு ஸர்வாஸு கஸ்யபஸ்யாத்மஜோ த்₃விஜு: ।
அஸ்வஸ்த்₂ஹ்ருத்யஸ்சாஸீத்₃ து₃:க₂ாச்ச பரிவர்ததே ॥ (23)

ததோஸ்பரேத்யுஸ்தம் தே₃ஸுமாஜக்யாம ஸ வீர்யவாந் ।
விப₄ாண்ட₃கஸுத: ஸ்ரீமாந் மநஸா சிந்தயந் முஹு: ॥ (24)

மநோக்ஞா யத்ர தா த்₃ருஷ்டா வாரமுக்₂யா: ஸ்வலங்க்ருதா: ।
த்₃ருஷ்ட்வைவ ச தத₃ா விப்ரமாயாந்தம் ஹ்ருஷ்டமாநஸா: ॥ (25)

உபஸ்ருத்ய தத: ஸர்வாஸ்தாஸ் தமூசுரித்யம் வச: ।
ஏஹ்யாஸ்ரமபத்யம் ஸௌம்ய ஹ்யஸ்மாகமிதி சாப்₃ருவந் ॥ (26)

சித்ராண்யத்ர ப₃ஹூநி ஸ்யுர்மூலாநி ப₂லாநி ச ।
தத்ராப்யேஷ விதி₄: ஸ்ரீமாந் விஸேஷேண ப₄விஷ்யதி ॥ (27)

ஸ்ருத்வா து வசநம் தாஸாம் ஸர்வாஸாம் ஹ்ருத்யங்க்யமம் ।
க₃மநாய மதிம் சக்ரே தம் ச நிந்யஸ்தத₃ா ஸ்த்ரீய: ॥ (28)

தத்ர சாநீயமானே து விப்ரே தஸ்மிந் மஹாத்மநி ।
வவர்ஷ ஸஹஸா தே₃வோ ஜகத்ப்ரஹ்லாத்யம்ஸ்தத₃ா ॥ (29)

வர்ஷேணைவாக்யதம் விப்ரம் விஷயம் ஸ்வம் நராதி₄ப: ।
ப்ரத்யுத்₃க்யம்ய முநிம் ப்ரஹ்வ: ஸிரஸா ச மஹீம் க₃த: ॥ (30)

அர்க்₄யம் ச ப்ரத்யுதே₃ள தஸ்மை ந்யாயத: ஸுஸமாஹித: ।
வவ்ரே ப்ரஸாத்யம் விப்ரேந்த்₃ராந்மா விப்ரம் மந்யுராவிஸேத் ॥ (31)

அந்த:புரம் ப்ரவேஸ்யாஸ்மை கந்யாம் தத்வா யத₂ாவிதி₄ ।
ஸாந்தாம் ஸாந்தேந மநஸா ராஜா ஹர்ஷமவாப ஸ: ॥ (32)

ஏவம் ஸ ந்யவஸத்தத்ர ஸர்வகாமை: ஸுபூஜித: ।
ருஸ்யஸ்ருங்கே₃ா மஹாதேஜா: ஸாந்தயா ஸஹ ப₄ார்யயா ॥ (33)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

ப₃ாலகாண்டே₃ த₃ஸம: ஸர்க₃: ॥

ஏகாத₃ஸ: ஸர்க₃:

ருஸ்யஸ்ருங்க₃ஸ்ய அயோத்₄யர்ப்ரவேஸ:

பூ₄ய ஏவ ஹி ராஜேந்த்₃ர ஸ்ருணு மே வசநம் ஹிதம் ।
யத₂ா ஸ தே₃வப்ரவர: கத₂ாயாமேவமப்₃ரவீத் ॥ (1)

இக்ஷவாகூணாம் குலே ஜாதோ ப₄விஷ்யதி ஸுத₄ார்மிக: ।
ராஜா த₃ஸரதே₂ா நாம ஸ்ரீமாந் ஸத்யப்ரதிஸ்ரவ: ॥ (2)

அவர்கள் எல்லோரும் சென்றதும், கசியப (விபாண்டக) புத்திரரான ரிஷ்யசிருங்கர் மனச்சஞ்சலம் அடைந்து துயரத்துடன் அங்குமிங்கும் அலைந்தார். (23)

வீரரும், விபாண்டகரின் குமாரரும், ஸ்ரீமானுமாகிய அவர் அடிக்கடி அவர்கள் நினைவாகவே இருந்து, மறுநாள் மனங்கவரும்வண்ணம் அலங்காரம் செய்து கொண்டு பேரழகுடன் விளங்கிய அவர்களைச் சந்தித்த அதே இடத்திற்கு வந்தார். அவரைப் பார்த்ததுமே மனம்பூரித்த அவர்கள் அவரை அணுகி வந்து இவ்வாறு சொன்னார்கள்— 'அழகியவரே! எங்கள் ஆசிரமத்திற்கு வரவேண்டும். (24-26)

இங்கே (இப்போது நாம் நின்று பேசிக் கொண்டிருக்கும் இடத்தில்) அழகான பலவகைப்பட்ட கிழங்குகளும் பழங்களும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆனால், இதைப் போன்றே அங்கேயும் (ஆசிரமத்திலும்) முறைப்படியான உபசாரங்களுக்குத் தேவையான இவையனைத்தும் உயர்ந்த வகையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன.' (27)

மனம் கவரும் அவர்களுடைய அழைப்பைக் கேட்டதும், அவர்களுடன் செல்வதற்கு முடிவு செய்தார். அந்தப் பெண்கள் அவரை அழைத்துச் சென்றார்கள். (28)

பெரும் ஆன்மிக ஆற்றல் படைத்த அவர் அங்கே (அங்கதேச எல்லையில்) காலடி வைத்ததுமே, உலக மக்கள் மகிழ்வுறும்படியாக இந்திரன் உடனே மழை பொழிவித்தான். (29)

மழையோடு கூடவே தன் நாட்டிற்கு வந்திருக்கும் அந்தண முனிவரை எதிர் கொண்டழைத்துத் தலைவணங்கி தரையில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார், மன்னர். (30)

மனமுவந்து, முறைப்படி அவருக்கு அர்க்யம் முதலான உபசாரங்களைச் செய்தார். உத்தம அந்தணரான அவருக்கு (தான் தந்திரமாக அழைத்து வரப்பட்டதால்) கோபம் வரக்கூடாது என்று பணிவுடன் அவரைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டார். (31)

பின்னர், மன்னர் அவரை உள்ளே அழைத்துச் சென்று, நிம்மதியான மனத்துடன் மகள் சாந்தாவை அவருக்கு வேதவிதிப்படி தானம் செய்து கொடுத்து திருப்தியடைந்தார். (32)

மகாதேஜஸ்வியான ரிஷ்யசிருங்கர் அங்கே எல்லா சுக-சௌக்கியங்களையும் மனைவி சாந்தாவோடுகூட அனுபவித்துக் கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார். (33)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
பத்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : பதினொன்று
ரிஷ்யசிருங்கர் அயோத்திக்கு வருகை**

மாமன்னரே! அந்த சனத்குமாரர் அங்கே மேலும் விவரமாகச் சொல்லியதை, நான் இப்போது தங்கள் நலனிற்காகச் சொல்கிறேன், கேளுங்கள். (1)

சத்தியம் தவறாதவரும், திருவளர்செல்வரும், தருமவழியில் செல்பவருமான தசரதர் என்ற பெயர் கொண்ட மன்னர் இக்ஷ்வாகு குலத்தில் தோன்றப் போகிறார். (2)

- அங்குராஜேந ஸக்₂யம் ச தஸ்ய ராக்ஞோ ப₄விஷ்யதி ।
கந்யா சாஸ்ய மஹாப₄ாக்₃ா ஸாந்தா நாம ப₄விஷ்யதி ॥ (3)
- புத்ரஸ்து ஸோங்குராஜஸ்ய ரோமபாத₃ இதி ஸ்ருத: ।
தம் ஸ ராஜா த₃ஸரதே₂ா க₃மிஷ்யதி மஹாயஸா: ॥ (4)
- அநபத்யோஸமி த₄ர்மாத்மந் ஸாந்தாப₄ர்தா மம க்ரதும் ।
ஆஹரேத த்வயாக்ருப்த: ஸந்தாநார்த₂ம் குலஸ்ய ச ॥ (5)
- ஸ்ருத்வா ராக்ஞோத₂ தத்₃வாக்யம் மநஸாபி விசிந்த்ய ச ।
ப்ரத₃ாஸ்யதே புத்ரவந்தம் ஸாந்தாப₄ர்தாரமாத்மவாந் ॥ (6)
- ப்ரதிக்₃ருஹ்ய ச தம் விப்ரம் ஸ ராஜா விகுதஜ்வர: ।
ஆஹரிஷ்யதி தம் யக்ஞம் ப்ரஹ்ருஷ்டேநாந்தராத்மநா ॥ (7)
- தம் ச ராஜா த₃ஸரதே₂ா யக்ஞகாம: க்ருதாஞ்ஜலி: ।
ருஸ்யஸ்ருங்க₃ம் த்₃விஜஸ்ரேஷ்ட₂ம் வரயிஷ்யதி த₄ர்மவித் ॥ (8)
- யக்ஞார்த₂ம் ப்ரஸவார்த₂ம் ச ஸ்வர்கார்த₂ம் ச நரேஸ்வர: ।
லப₄தே ச ஸ தம் காமம் த்₃விஜமுக்யாத்₃விஸாம்பதி: ॥ (9)
- புத்ராஸ்சாஸ்ய ப₄விஷ்யந்தி சத்வாரோமிதவிக்ரமா: ।
வம்ஸப்ரதிஷ்ட₂ாநகரா: ஸர்வலோகேஷு விஸ்ருதா: ॥ (10)
- ஏவம் ஸ தேவப்ரவர: பூர்வம் கதி₂தவாந் கத₂ாம் ।
ஸநத்குமாரோ ப₄க₃வாந் புரா தே₃வயுகே₃ ப்ரபு₄: ॥ (11)
- ஸ த்வம் புருஷஸார்தூ₃ல தமாநய ஸுஸத்க்ருதம் ।
ஸ்வயமேவ மஹாராஜ க₃த்வா ஸப₃லவாஹந: ॥ (12)
- ஸுமந்த்ரஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா ஹ்ருஷ்டோ த₃ஸரதே₂ாப₄வத் ।
அநுமாந்ய வஸிஷ்ட₂ம் ச ஸூதவாக்யம் நிஸாம்ய ச ॥ (13)
- ஸாந்த:புர: ஸஹாமாத்ய: ப்ரயயௌ யத்ர ஸ த்₃விஜ: ।
வநாநி ஸரிதஸ்சைவ வ்யதிக்ரம்ய ஸநை: ஸநை: ॥ (14)
- அபி₄சக்ராம தம் தே₃ஸம் யத்ர வை முநிபுங்க₃வ: ।
ஆஸாத்₃ய தம் த்₃விஜஸ்ரேஷ்ட₂ம் ரோமபாத₃ஸமீபக₃ம் ॥ (15)
- ருஷிபுத்ரம் த₃த₃ர்ஸாதெ₃ள தீ₃ப்யமாநமிவாநலம் ।
ததோ ராஜா யத₂ாந்யாயம் பூஜாம் சக்ரே விஸேஷத: ॥ (16)
- ஸகி₂த்வாத்ஸ்ய வை ராக்ஞ: ப்ரஹ்ருஷ்டேநாந்தராத்மநா ।
ரோமபாதே₃ந சாக்₂யாதம்ருஷிபுத்ராய தீ₃மதே ॥ (17)

அவருக்கு அங்க நாட்டு மன்னருடன் நட்பு உண்டாகும். அவருக்கு (அங்க மன்னருக்கு) பெருமை பொருந்திய சாந்தா என்ற பெயருடைய பெண் இருப்பாள். (3)

அங்கராஜனுடைய புதல்வர் ரோமபாதர் என்பவர். பெருமைமிக்க தசரதர், ஒரு சமயம் அவரிடம் செல்வார். (4)

'அறம் அறிந்தவரே! நான் மக்கட்பேறு இல்லாதவன். தங்கள் அனுமதியுடன் சாந்தாவும், அவள் கணவரும் (எங்கள் நாட்டிற்கு) வந்து என் குலத்தை விளங்கச் செய்வதற்கான வேள்வி செய்ய வேண்டும்.' (5)

அந்த வேண்டுகோளைக் கேட்ட மன்னர், மனத்தால் சிந்தித்துப் பார்த்துவிட்டு ஆத்மவானாகிய, பிள்ளைப்பேறுடைய சாந்தாவின் கணவரைக் கொடுக்கப் போகிறார். (அயோத்திக்கு அனுப்பி வைக்க இசையப் போகிறார்.) (6)

கவலை நீங்கிய தசரதர், அந்த அந்தணரைப் பெற்றுக் கொண்டு வந்து நிரம்பிய மனத்துடன் வேள்விகளை செய்விக்கப் போகிறார். (7)

வேள்வி செய்யும் பெருவிருப்பத்துடன் தருமம் அறிந்த தசரத மன்னர், கைகூப்பிக் கொண்டு உத்தம அந்தணரான ரிஷ்யசிருங்கரை குழந்தைப்பேறும், சுவர்க்க வாழ்க்கையும் அருளவல்ல வேள்வியை நடத்திக் கொடுக்கும்படி பிரார்த்திக்கப் போகிறார். மன்னர், வைதிகோத்தமர்களால் நடத்தப்படும் வேள்விகளின் பயனாக, தான் விரும்பியவைகளை அடையப் போகிறார். (8,9)

எல்லையில்லாத பராக்கிரமமுடைய நான்கு புதல்வர்கள் இவருக்குத் தோன்றப் போகிறார்கள். அவர்கள் பரம்பரைப் பெருமையை நிலைபெறச் செய்பவர்களாகவும், எல்லா உலகங்களிலும் புகழ் பெற்றவர்களாகவும் விளங்குவார்கள். (10)

முன்பு கிருதயுகத்தில் பகவான் சனத்குமாரர், தேவதைகள் முன்னிலையில் இவ்வாறு கூறினார். (11)

எனவே, ஆண்களில் புலி போன்றவரே! படைகள்-வாகனங்களுடன்கூட தாங்களே நேரில் சென்று, அவரை மிகவும் பெருமைப்படுத்தி அழைத்து வாருங்கள். (12)

சுமந்திரருடைய சொற்களைக் கேட்டு தசரதர் மனமகிழ்ந்தார். தேரோட்டியிடமிருந்து அறிந்த தகவலை வசிஷ்டரிடம் தெரிவித்தார். (அவர் அனுமதியைப் பெற்றுக் கொண்டார்.) (13)

மனைவிகளோடும், மந்திரிகளோடும் மெல்ல மெல்லச் சென்று காடுகளையும், நதிகளையும் கடந்து, அந்த அந்தணர் இருந்த இடத்திற்குச் சென்றார். (14)

முனிபுங்கவரான அவர் இருந்த இடத்தை ஒருவாறு அடைந்தார். ரோமபாதரின் அருகில் இருக்கும் அந்தணாளரைக் கண்டார். (15)

ஒளிவீசுகின்ற நெருப்பைப் போல் (தன் தேஜஸால் பிரகாசிக்கும்) முனிகுமாரரைக் கண்டார். உடனே, ரோமபாதர் தகுந்த முறைப்படி தசரதரை வரவேற்று உபசரித்தார். (16)

நட்பு நெருக்கத்தால் மிகவும் அகமகிழ்ந்த ரோமபாதர், மகாமேதாவியான முனிகுமாரரிடம் எல்லாவற்றையும் விளக்கிக் கூறினார். (17)

ஸக்₂யம் ஸம்பு₃ந்த₄கம் சைவ தத₃ா தம் ப்ரத்யபூஜயத் ।
 ஏவம் ஸுஸத்க்ருதஸ்தேந ஸஹோஷித்வா நரர்ஷப₄: ॥
 ஸப்தாஷ்டதி₃வஸாந் ராஜா ராஜாநமித்யம்பு₃ரவீத் ॥ (18)

ஸாந்தா தவ ஸுதா ராஜந் ஸஹ ப₄ர்த்ரா விஸாம்பதே ।
 மதீ₃யம் நக₃ரம் யாது கார்யம் ஹி மஹது₃த்யதம் ॥ (19)

ததே₂தி ராஜா ஸம்ஸ்ருத்ய க₃மநம் தஸ்ய தீ₄மத: ।
 உவாச வசநம் விப்ரம் க₃ச்ச₂ த்வம் ஸஹ ப₄ார்யயா ॥ (20)

ருஷிபுத்ர: ப்ரதிஸ்ருத்ய ததே₂த்யாஹ ந்ருபம் தத₃ா ॥ (21)

ஸ ந்ருபேணாப்யநுக்ஞாத: ப்ரயயௌ ஸஹ ப₄ார்யயா ।
 தாவந்யோந்யாஞ்ஜலிம் க்ருத்வா ஸ்நேஹாத் ஸம்ஸ்லிஷ்ய சோரஸா ॥ (22)

நநந்தது₃ர் த₃ஸரதே₂ா ரோமபாத₃ஸ்ச வீர்யவாந் ।
 தத: ஸுஹ்ருத₃மாப்ருச்ச₂ய ப்ரஸ்தி₂தோ ரகு₄நந்த₃ந: ॥ (23)

பௌரேப்ய: ப்ரேஷயாமாஸ தூ₃தாந் வை ஸீக்₄ரக₃ாமிந: ॥ (24)

க்ரியதாம் நக₃ரம் ஸர்வம் ஸ்விப்ரமேவ ஸ்வலங்க்ருதம் ।
 தூ₄பிதம் ஸிக்தஸம்ம்ருஷ்டம் பதாகாபி₄ரலங்க்ருதம் ॥ (25)

தத: ப்ரஹ்ருஷ்டா: பௌராஸ்தே ஸ்ருத்வா ராஜாநமாக₃தம் ।
 தத₂ா சக்ருஸ்ச தத்ஸர்வம் ராக்ஞா யத்ப்ரேஷிதம் தத₃ா ॥ (26)

தத: ஸ்வலங்க்ருதம் ராஜா நக₃ரம் ப்ரவிவேஸ ஹ ।
 ஸங்க₂து₃ந்து₃பி₄நிர்கே₄ாஷை: புரஸ்க்ருத்ய த்₃விஜர்ஷப₄ம் ॥ (27)

தத: ப்ரமுதி₃தா: ஸர்வே த்₃ருஷ்ட்வா தம் நாக₃ரா த்₃விஜம் ।
 ப்ரவேஸ்யமாநம் ஸத்க்ருத்ய நரேந்த்₃ரேணேந்த்₃ரகர்மணா ॥ (28)

அந்த:புரம் ப்ரவேஸ்யைநம் பூஜாம் க்ருத்வா வித₄ாநத: ।
 க்ருதக்ருத்யமிவாத்மாநம் மேநே தஸ்யோபவாஹநாத் ॥ (29)

அந்த:புராணி ஸர்வாணி ஸாந்தாம் த்₃ருஷ்ட்வா தத₂ாக₃தாம் ।
 ஸஹ ப₄ர்த்ரா விஸாலாஷீம் ப்ரீத்யாநந்த₃முபாக₃மந் ॥ (30)

பூஜ்யமாநா ச தாபி₄: ஸா ராக்ஞா சைவ விஸேஷத: ।
 உவாஸ தத்ர ஸுகி₂தா கஞ்சித்காலம் ஸஹர்த்₃விஜா ॥ (31)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதீ₃காவ்யே

ப₃ாலகாண்டே₃ ஏகாத₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

நண்பரும், உறவினருமான அவரை இவர் நன்றாக பதில் உபசாரம் செய்தார். இவ்வாறு பரஸ்பரம் அன்புசெய்து மரியாதை செய்யப்பட்ட மன்னர், ஏழெட்டு நாட்கள் உடனிருந்த பின்னர், ரோமபாதரைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினார்— 'மன்னரே! தங்களுடைய புத்திரியும், அவள் கணவரும் எங்கள் நகரத்திற்கு வரவேண்டும். அங்கும் ஓர் அரிய செயல் நடத்தப்பட வேண்டியுள்ளது.' அதைக் கேட்ட ரோமபாதர், மாமேதையான ரிஷ்யசிருங்கர் போவதற்கு இணங்கி, அவரிடம், 'நீங்கள் உங்கள் மனைவியுடன் சென்று வாருங்கள்' என்றார். 'அப்படியே செய்கிறேன்' என்று அரசருக்குப் பதில் கூறினார் அவர். (18-21)

மன்னரால் அனுமதிக்கப்பட்ட அவர், மனைவியுடன் புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமானார். அப்போது, நட்புப்பெருக்கினால் இரு மன்னர்களும் பரஸ்பரம் மார்புறத் தழுவிக்கொண்டார்கள்; கைகூப்பிக் கொண்டார்கள். (22)

ரோமபாதரும், தசரதரும் எல்லையில்லா ஆனந்தம் அடைந்தார்கள். பின்னர், நண்பரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு ரகுநந்தனரான தசரதர் புறப்பட்டுச் சென்றார். (23)

வேகமாகச் செல்லக்கூடிய தூதர்கள் மூலம், 'உடனே நகரத்தை நன்றாக அழகுபடுத்துங்கள்; பதாகைகளைக் கட்டுங்கள்; வாசனைப் பொருட்களைத் தெளியுங்கள்; நறுமணப் புகை எழுப்புங்கள்' என்று நகர மக்களுக்குச் செய்தி அனுப்பினார். மன்னர் திரும்பி வருகிறார் என்பதை அறிந்ததும் நகர மாந்தர் அனைவரும் மிகவும் மகிழ்ந்து, அரசர் சொல்லியனுப்பியவாறே சிறப்பாகச் செய்து முடித்தார்கள். சங்கு, துந்துபி வாத்தியங்கள் முழங்க நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட நகரத்திற்குள் தலைசிறந்த அந்தணரை முன்னிட்டுக் கொண்டு மன்னர் பிரவேசித்தார். நகர மக்கள் அனைவரும் அந்த அந்தணப் பெரியோரைப் பார்த்து மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். (இவர் செய்யப்போகும் யாகத்தினால்தானே மன்னர் தசரதருக்கு மகன் பிறக்கப் போகிறான்! - என்பதால் மகிழ்ச்சி.) (24-27)

நகரத்திற்குள் வந்து கொண்டிருக்கும் அவரை, தேவலோகத்திற்கு வரும் காசியபரை ஆயிரங்கண்ணான தேவேந்திரன் கோலாகலமாக வரவேற்றதைப் போல, பேராற்றல் படைத்த தசரதருடன் வரும் ரிஷ்யசிருங்கரை விமரிசையாக வரவேற்றார்கள். (28)

அவரை அரண்மனைக்குள் அழைத்துச் சென்று முறைப்படி உபசாரங்கள் செய்து, அவருகில் தான் இருப்பதாலேயே உலகில் எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்துவிட்டவராகத் தன்னைக் கருதினார், தசரதர். (29)

கணவரோடுகூட வந்திருக்கும் பெருங்கண்ணாளான சாந்தாவைப் பார்த்து, அந்தப்புரப் பெண்மணிகள் எல்லோரும் மிகவும் ஆனந்தம் அடைந்தார்கள். (30)

அவர்கள் எல்லோராலும் (விசேஷமாக மன்னராலும்) பரிவுடன் உபசரிக்கப்பட்ட அவள், கணவரோடுகூட சிறிது காலம் அங்கேயே செளக்கியமாக இருந்து வந்தாள். (31)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
பதினோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

த₃வாத₃ஸ: ஸர்க₃:

அஸ்வமேத₄ஸம்ப₄ர:

- தத: காலே ப₃ஹுதிதே₂ கஸ்மிம்ஸ்சித் ஸுமநோஹரே ।
வஸந்தே ஸமநுப்ராப்தே ராக்ஞோ யஷ்டும் மநோஸப₄வத் ॥ (1)
- தத: ப்ரஸாத்₃ய ஸிரஸா தம் விப்ரம் தே₃வவர்ணிநம் ।
யக்ஞார்த₂ம் வரயாமாஸ ஸந்தாநார்த₂ம் குலஸ்ய ச ॥ (2)
- ததே₂தி ச ஸ ராஜாநமுவாச வஸுத₄தி₄பம் ।
ஸம்ப₄ாரா: ஸம்ப₄ரியந்தாம் தே துரக₃ஸ்ச விமுச்யதாம் ॥ (3)
- ஸரய்வாஸ்சோத்தரே தீரே யக்ஞபூ₄மிர்விதீ₄யதாம் ।
ததோ ந்ருபோஸப்₃ரவீத்₃வாக்யம் ப்₃ராஹ்மணாந் வேத₃பாரக₃ந் ॥
ஸுமந்த்ராவாஹய க்ஷிப்ரம் ருத்விஜோ ப்₃ராஹ்மவாதி₃ந: ॥ (4)
- ஸுயக்ஞம் வாமதே₃வம் ச ஜாப₃ாலிமத₂ காஸ்யபம் ।
புரோஹிதம் வஸிஷ்ட₂ம் ச யே சாந்யே த்₃விஜஸத்தமா: ॥ (5)
- தத: ஸுமந்த்ரஸ்த்வரிதம் க₃த்வா த்வரிதவிக்ரம: ।
ஸமாநயத்ஸ தாந் விப்ராந் ஸமர்த₂ந் வேத₃பாரக₃ந் ॥ (6)
- தாந் பூஜயித்வா த₄ர்மாத்மா ராஜா த₃ஸரத₂ஸ்தத₃ா ।
த₄ர்மார்த₂ஸஹிதம் யுக்தம் ஸ்லக்ஷணம் வசநம்ப்₃ரவீத் ॥ (7)
- மம லாலப்யமாநஸ்ய புத்ரார்த₂ம் நாஸ்தி வை ஸுக₂ம் ।
புத்ரார்த₂ம் ஹயமேதே₄ந யக்ஷயாமீதி மதிர்மம ॥ (8)
- தத₃ஹம் யஷ்டுமிச்ச₂ாமி ஸாஸ்த்ரத்₃ருஷ்டேந கர்மணா ।
ருஷிபுத்ரப்ரப₄ாவேண காமாந் ப்ராப்ஸ்யாமி சாப்யஹம் ॥ (9)
- தத: ஸாத்₄விதி தத்₃வாக்யம் ப்₃ராஹ்மணா: ப்ரத்யபூஜயந் ।
வஸிஷ்ட₂ப்ரமுக₂ா: ஸர்வே பார்தி₂வஸ்ய முக₂ாச்ச்யுதம் ॥ (10)
- ருஸ்யஸ்ருங்க₃புரோக₃ாஸ்ச ப்ரத்யூசர் ந்ருபதிம் தத₃ா ।
ஸம்ப₄ாரா: ஸம்ப₄ரியந்தாம் தே துரக₃ஸ்ச விமுச்யதாம் ॥ (11)
- ஸரய்வாஸ்சோத்தரே தீரே யக்ஞபூ₄மிர்விதீ₄யதாம் ।
ஸர்வத₂ா ப்ராப்ஸ்யஸே புத்ராம்ஸ்சதுரோமிதவிக்ரமாந் ॥
யஸ்ய தே த₄ர்மிகீ புத்₃தி₄ரியம் புத்ரார்த₂மாகுதா ॥ (12)
- தத: ப்ரீதோஸப₄வத்₃ராஜா ஸ்ருத்வா து த்₃விஜப₄ஷிதம் ।
அமாத்யாந்ஸ்சாப்₃ரவீத்₃ராஜா ஹர்ஷேணேத₃ம் ஸுப₄ாஷுரம் ॥ (13)
- குருணாம் வசநாச்சீ₂க்₄ரம் ஸம்ப₄ாரா: ஸம்ப₄ரியந்து மே ।
ஸமர்த₂ாதி₄ஷ்டி₂தஸ்ஸாஸ்வ: ஸோபாத்₄யாயோ விமுச்யதாம் ॥ (14)

ஸர்க்கம் : பன்னிரெண்டு

அகவமேத ஏற்பாடுகள்

நாட்கள் பல கடந்தன. வசந்த காலம் வந்தது. ஒரு மங்களமான நாளில் யாகத்தைத் தொடங்கலாம் என்ற எண்ணம் மன்னருக்கு உண்டாயிற்று. (1)

உடனே தேவர்களைப் போன்ற காந்தியுடைய அந்தணாளர் (ரிஷ்யசிருங்கர்) முன் தலைதாழ்த்தி வணங்கி, வம்ச பரம்பரையில் தொய்வு ஏற்படாமலிருக்க பிள்ளைப்பேறு வேண்டி யாகம் நடத்திக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். (2)

நன்றாக உபசரிக்கப்பட்ட அவர், 'அவ்விதமே ஆகட்டும். யாகத்திற்குத் தேவையான பொருட்களை சேகரம் செய்யுங்கள். உங்களுடைய குதிரையை (தன் இஷ்டப்படி பல நாடுகளிலும் சுஞ்சாரம் செய்வதற்காக) அவிழ்த்து விடுங்கள். (3)

சரயூ நதியின் வடக்குக் கரையில் யாகசாலை அமையுங்கள்' என்றார். அதைக் கேட்டதும் தலைசிறந்த அமைச்சரான சுமந்திரரிடம் மன்னர் இவ்வாறு கூறினார்— 'சுமந்திரா! வேதவித்துக்களான சுயக்ஞர், வாமதேவர், ஜாபாலி, காசியபர் முதலான ரித்விக்குகளையும், அரச புரோகிதரான வசிஷ்டரையும், மற்றும்முள்ள அந்தணோத்தமர்களையும் அழையுங்கள்.' (4,5)

விரைவாக செயல்படும் திறன் கொண்ட சுமந்திரர் விரைந்து சென்று, வேதங்களின் எல்லையைக் கண்டவர்களும், தகுதியுடையவர்களுமான அவ்வந்தணர்கள் அனைவரையும் அழைத்து வந்தார். (6)

தருமாத்மாவான தசரத மன்னர், அவர்களை நன்கு உபசரித்து தருமார்த்தங்களோடு கூடியதும் நியாயமானதுமான இனிய சொற்களைக் கூறினார்— (7)

"புதல்வனுக்காக வேட்கையுடன் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் எனக்கு அமைதியே இல்லை. புத்திரனை அடையவேண்டும் என்பதற்காக அகவமேத யாகம் செய்யவேண்டும் என்று என் மனத்தில் படுகிறது. (8)

அந்த வேள்வியை சாஸ்திர நூல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள முறைப்படி செய்ய விரும்புகிறேன். (விபாண்டக முனிவரின் குமாரரான) ரிஷ்யசிருங்கரின் ஆன்மசக்தியால் என்னுடைய விருப்பங்களை எல்லாம் அடைவேன்." உடனே, 'சரி, சரி' என்று அந்தணர்கள் ஆமோதித்தார்கள். (9,10)

ரிஷ்யசிருங்கர் முன்னிலையில் வசிஷ்டர் முதலான எல்லா முனிவர்களும் அரசருக்கு பின்வருமாறு பதில் கூறினார்கள்— "தேவையான பொருட்களைச் சேகரம் செய்யுங்கள். தங்களுடைய பட்டக் குதிரையை (பல நாடு-நகரங்களிலும் சுற்றி வருவதற்காக) அவிழ்த்துவிடுங்கள். சரயூ நதியின் வடக்குக்கரையில் யாகசாலையை நிர்மாணம் செய்யுங்கள். புத்திரனை அடைய வேண்டும் என்பதற்காக இந்த அறவழிச் சிந்தனை தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருப்பதால், எப்படியும் தங்கள் தங்கள் விருப்பப்படி நான்கு குமாரர்களை அடையத்தான் போகிறீர்கள்." அந்தணர்களால் இவ்வாறு கூறப்பட்டதைக் கேட்டு மன்னர் திருப்தியடைந்தார். மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் மந்திரிகளைப் பார்த்து மங்களமான சொற்களைக் கூறினார்— (11-13)

"நம்முடைய ஆசார்யர்கள் கூறியபடி தேவையான பொருட்களையெல்லாம் சேகரியுங்கள். வீரம் மிகுந்த படைவீரர்களின் பாதுகாப்புடன் குருமார்களில் ஒருவர் உடன் செல்ல குதிரையை அவிழ்த்துவிடுங்கள். (14)

ஸரய்வாஸ்சோத்தரே தீரே யக்ஞபூ₄மிர்விதீ₄யதாம் ।
ஸாந்தயஸ்சாபி₄ வர்த₄ந்தாம் யத₂ாகல்பம் யத₂ாவிதி₄ ॥ (15)

ஸக்ய: கர்துமயம் யக்ஞ: ஸர்வேணாபி மஹீக்ஷிதா ।
நாபராதே₄ ப₄வேத்கஷ்டோ யத்ய₃ஸமிந் க்ரதுஸத்தமே ॥ (16)

சி₂த்₃ரம் ஹி ம்ருக்யந்தே₅த்ர வித்₃வாம்ஸோ ப்₃ரஹ்மராக்ஷஸா: ।
விக்நிதஸ்ய ஹி யக்ஞஸ்ய ஸத்ய: கர்தா விநஸ்யதி ॥ (17)

தத்யத₂ா விதி₄பூர்வம் மே க்ரதுரேஷ ஸமாப்யதே ।
தத₂ா வித₄ாநம் க்ரியதாம் ஸமர்த₂ா: கரணேஷ்விஹ ॥ (18)

ததே₂தி ச தத: ஸர்வே மந்த்ரிண: ப்ரத்யபூஜயந் ।
பார்தி₂வேந்த்₃ரஸ்ய தத்₃வாக்யம் யத₂ாக்ஞப்தமஞர்வத ॥ (19)

ததோ த்₃விஜாஸ்தே த₄ர்மக்ஞமஸ்துவந் பார்தி₂வர்ஷப₄ம் ।
அநுக்ஞாதாஸ்தத: ஸர்வே புநர்ஜக்₃முர்யத₂ாக்₃தம் ॥ (20)

க₃தாநாம் து த்₃விஜாதீநாம் மந்த்ரிணஸ்தாந்நராதி₄ப: ।
விஸர்ஜயித்வா ஸ்வம் வேஸம் ப்ரவிவேஸ மஹாத்யுதி: ॥ (21)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ த்₃வாத₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

***

த்ரயோத₃ஸ: ஸர்க₃:

யக்ஞஸாலாப்ரவேஸ:

புந: ப்ராப்தே வஸந்தே து பூர்ண: ஸம்வத்ஸரோ₅ப₄வத் ।
ப்ரஸவார்த₂ம் க₃தோ யஷ்டம் ஹயமேதே₄ந வீர்யவாந் ॥ (1)

அபி₄வாத்ய₃ வஸிஷ்ட₂ம் ச ந்யாயத: ப்ரதிபூஜ்ய ச ।
அப்₃ரவீத்ப்ரஸ்ரிதம் வாக்யம் ப்ரஸவார்த₂ம் த்₃விஜோத்தமம் ॥ (2)

யக்ஞோ மே க்ரியதாம் ப்₃ரஹ்மந் யதே₂ாக்தம் முநிபுங்க்₃வ ।
யத₂ா ந விக்₄ந: க்ரியதே யக்ஞாங்கே₃ஷு விதீ₄யதாம் ॥ (3)

ப₄வாந் ஸ்நிக்₃த₄: ஸுஹ்ருந்மஹ்யம் கு₃ருஸ்ச பரமோ மஹாந் ।
வோ₄வ்யோ ப₄வதா சைவ ப₄ரோ யக்ஞஸ்ய சோத்யத: ॥ (4)

ததே₂தி ச ஸ ராஜாநமப்₃ரவீத்₃ த்₃விஜுஸத்தம: ।
கரிஷ்யே ஸர்வமேவைதத்₃ப₄வதா யத்ஸமர்தி₂தம் ॥ (5)

சரயூ நதியின் வடக்குக்கரையில் யாகசாலைக்கான நிலத்தைக் கையகப்படுத்துங்கள். அறநூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளபடி சாந்தி-சடங்குகள் உரிய முறையில் செய்யப்பட வேண்டும். (15)

உயர்ந்ததான இந்த வேள்வியை துன்பம் தரக்கூடிய குற்றங்கள் ஏற்படாமல் கவனமாக செய்ய முடியுமானால் எல்லா மன்னர்களும் செய்யலாம். (16)

விஷயம் அறிந்த பிறும்மராசுஸர்கள் இம்மாதிரியான வேள்விகளில் தவறுகளைத் தேடியே அலைந்து கொண்டிருப்பார்கள். வேள்வியில் தடங்கல் ஏற்பட்டால், உடனே கர்த்தா (வேள்வியை நடத்துபவன்) அழிந்து போகிறான். (17)

ஆகவே, என்னால் தீர்மானிக்கப்பட்ட இந்த வேள்வியானது முறைப்படி நடந்து நிறைவேறுவதற்கான ஆயத்த வேலைகளைச் செய்யுங்கள். இத்தகைய சீர்மிகு செயல்களைச் செய்து காட்டுவதில் வல்லமை உடையவர்கள், நீங்கள்." (18)

உடனே, எல்லா மந்திரிகளும், 'அவ்விதமே செய்கிறோம்' என்று பதிலளித்தார்கள். மன்னர்களில் தலையாயவரான அவரால் ஆணையிட்டபடி எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து முடித்தார்கள். (19)

அரசர்களில் காளை போன்றவரும், அறம் அறிந்தவருமான அவரைப் புகழ்ந்து ஆசி வழங்கிய அந்தணர்கள், அவரால் விடைகொடுக்கப்பட்டு, தாங்கள் வந்தவாறே திரும்பிச் சென்றார்கள். (20)

அந்தணோத்தமர்கள் சென்ற பின்னர், மந்திரிகளுக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, பேரொளி வீசும் மன்னர் தன் மாளிகையைச் சென்றடைந்தார். (21)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

*****

ஸர்க்கம் : பதின்முன்று

யாகசாலை பிரவேசம்

மீண்டும் வசந்தகாலம் வந்தபோது, முழுமையாக ஓர் ஆண்டு கழிந்து முடிந்திருந்தது. வீரம் மிகுந்த மன்னர், பிள்ளைப்பேற்றுக்காக அகவமேதயாகம் செய்யத் தொடங்குவது என்று தீர்மானித்தார். (1)

வசிஷ்டரிடம் சென்று வணங்கிய அவரை, முனிவர் தக்கபடி மரியாதை செய்தார். அந்த அந்தணோத்தமரிடம் பிள்ளைப்பேற்றைப் பற்றி மனநெகிழ்ச்சியுடன் கூறினார்— (2)

"பிரும்மன்! சாஸ்திர நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளபடியும், வேள்விச் சடங்குகளில் இடையூறு ஏற்படாதவண்ணமும் எனக்காக யாகம் செய்ய வேண்டும். (3)

தாங்கள் என்னிடம் பேரன்பு கொண்டவர்; என் நல்வாழ்வில் அக்கறையுடையவர்; மிக உயர்ந்த நிலையிலுள்ள ஆசார்யர். செய்யப்போகும் யக்ஞத்தின் முழுச் சுவையையும் (முழுப் பொறுப்பையும்) ஏற்று நடத்தும் ஆற்றல் உடையர், தாங்கள்." (4)

'அப்படியே ஆகட்டும்; நீங்கள் விரும்பியபடி அனைத்தையும் செய்து தருகிறேன்' என்று மன்னரிடம் வசிஷ்டர் கூறினார். (5)

ததோ஽ப்யரவீத்₃த்₃விஜாந் வருத்₃த₄ந் யக்ஞகர்மஸு நிஷ்டி₂தாந் ।
ஸ்த₂பத்யே நிஷ்டி₂தாம்ஸ்சைவ வருத்₃த₄ந் பரமத₄ர்மிகாந் ॥ (6)

க₃ர்மாந்திகாஞ் ஸில்பகராந் வர்த₄கீந் க₂நகாநபி ।
க₃ணகாஞ்ஸில்பிநஸ்சைவ ததை₂வ நடநர்தகாந் ॥ (7)

தத₂ா ஸுசீஞ்ஸாஸ்த்ரவித₃: புருஷாந் ஸுப₃ஹுஸ்ருதாந் ।
யக்ஞகர்ம ஸமீஹந்தாம் ப₄வந்தோ ராஜஸாஸநாத் ॥ (8)

இஷ்டகா ப₃ஹுஸாஹஸ்ரீ ஸீக்₄ரமாநீயதாமிதி ।
ஒளபகார்யா: க்ரியந்தாம் ச ராக்ஞாம் ப₃ஹுகு₃ணாந்விதா: ॥ (9)

ப₃ராஹ்மணாவஸத₂ாஸ்சைவ கர்தவ்யா: ஸதஸ: ஸுப₄ா: ।
ப₄க்ஷயாந்நபாநைந்ப₃ஹுபி₄: ஸமுபேதா: ஸுநிஷ்டி₂தா: ॥ (10)

தத₂ா பெளரஜநஸ்யாபி கர்தவ்யா ப₃ஹுவிஸ்தரா: ।
ஆக₃தாநாம் ஸுதூ₃ராச்ச பார்தி₂வாநாம் ப்ருத₂க் ப்ருத₂க் ॥ (11)

வாஜிவாரணஸாலாஸ்ச தத₂ா ஸய்யாக்₃ருஹாணி ச ।
ப₄டாநாம் மஹத₃ாவாஸா வைதே₃ஸிகநிவாஸிநாம் ॥ (12)

ஆவாஸா ப₃ஹுப₄க்ஷயா வை ஸர்வகாமைருபஸ்தி₂தா: ।
பெளரஜாநபத₃ஸ்யாபி ஜநஸ்ய ப₃ஹுஸோப₄நம் ॥ (13)

த₃ாதவ்யமந்நம் விதி₄வத் ஸத்க்ருத்ய ந து லீலயா ।
ஸர்வே வர்ணா யத₂ா பூஜாம் ப்ராப்நுவந்தி ஸுஸத்க்ருதா: ॥ (14)

ந சாவக்ஞா ப்ரயோக்தவ்யா காமக்ரோத₄வஸாத₃பி ।
யக்ஞகர்மஸு யே வ்யக்₃ரா: புருஷா: ஸில்பிநஸ்தத₂ா ॥ (15)

தேஷாமபி விஸேஷேண பூஜா கார்யா யத₂ாக்ரமம் ।
யே ஸ்யு: ஸம்பூஜிதா: ஸர்வே வஸுபி₄ர்பே₄ஜநேந ச ॥ (16)

யத₂ா ஸர்வம் ஸுவிஹிதம் ந கிஞ்சித்பரிஹீயதே ।
தத₂ா ப₄வந்த: குர்வந்து ப்ரீதஸ்திக்₃தே₄ந சேதஸா ॥ (17)

தத: ஸர்வே ஸமாக₃ம்ய வஸிஷ்ட₂மித₃மப்₃ருவந் ।
யதே₂ாக்தம் தத்கரிஷ்யாமோ ந கிஞ்சித்பரிஹாஸ்யதே ॥ (18)

தத: ஸுமந்த்ரமாஹுய வஸிஷ்டே₂ா வாக்யமப்₃ரவீத் ।
நிமந்த்ரயஸ்வ ந்ருபதீந் ப்ருதி₂வ்யாம் யே ச த₄ர்மிகா: ॥ (19)

ப₃ராஹ்மணாந் க்ஷத்ரியாந் வைஸ்யாஞ்ஸூத்₃ராம்ஸ்சைவ ஸஹஸ்ரஸ: ।
ஸமாநயஸ்வ ஸத்க்ருத்ய ஸர்வதே₃ஸேஷ மாநவாந் ॥ (20)

பின்னர், வேள்விக்கான சடங்குகளை நடத்துவதில் வல்லுநர்களான முதிய வேதியர்கள்; யாகசாலை நிர்மாணிப்பதில் நிபுணர்கள்; முற்றிலும் தருமமார்க்கத்தில் வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் வயோதிகர்கள்; தொடக்கம் முதல் நிறைவு வரை அந்தப் பணியில் தொடர்ந்து இருக்கக் கூடியவர்கள்; ஸ்தபதிகள், தச்சர்கள், மண் தோண்டுபவர்கள், ஜோதிடர்கள், கல்தச்சர்கள், நாட்டியமாதும் நர்த்தக-நர்த்தகிகள்; மற்றும் நிறைந்த கேள்வி ஞானமும், சாஸ்திர அறிவும் பெற்று தூய வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் - இவர்களுையெல்லாம் அழைத்துச் சென்றார். "மன்னருடைய ஆணைப்படி நீங்களனைவரும் வேள்வி சம்பந்தமாகத் தத்தமக்குரிய பணிகளைச் செய்யுங்கள். (6-8)

அநேக ஆயிரக்கணக்கான செங்கற்களை விரைவில் கொண்டு வாருங்கள். மன்னர்கள் தங்குவதற்காக எல்லா சுக சாதனங்கள் நிறைந்த மாளிகைகளைக் கட்டுங்கள். (9)

பிராமணர்கள் தங்குவதற்காக, அவர்கள் தத்தம் கர்மாக்களைச் செய்வதற்கு உகந்த முறையில் நூற்றுக்கணக்கான வீடுகளைக் கட்டுங்கள். கட்டடங்கள், காற்று-மழையினால் தாக்கப்படாதவைகளாகவும், உணவுப் பொருட்கள்-தண்ணீர் வசதி உடையனவாகவும் இருக்க வேண்டும். (10)

அவ்வாறே, நகர மக்கள் வந்து தங்குவதற்காக விரிவான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். தொலைவிலிருந்து வரும் மன்னர்களுக்குத் தனித்தனியே யானைக் கொட்டகை, குதிரை லாயம், படுக்கை அறைகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் படைவீரர்கள் தங்குவதற்காகப் படைத்தளங்கள் குறிக்கப்பட வேண்டும். (11,12)

நாடு-நகர மக்களுக்காக அவர்கள் விரும்பும் எல்லாப் பொருட்களும், பல்வகை உணவுப் பண்டங்களும் நிறைந்த அழகிய இருப்பிடங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டும். (13)

அவர்கள் எல்லோரையும் மரியாதையுடன் உபசரித்து முறைப்படி போஜனம் அளிக்க வேண்டும்; விளையாட்டுத்தனமாக (அலட்சியமாக) நடந்து கொள்ளக் கூடாது. எல்லா வருணங்களைச் சேர்ந்தவர்களையும் அன்புடன் வரவேற்று கௌரவிக்க வேண்டும்; (14)

விருப்பு-வெறுப்புகளுக்கு ஆட்பட்டு யாரையும் அவமரியாதை செய்யக்கூடாது. அவர்களிலும் வயது, தகுதி நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு வேள்விச்சடங்குகளில் பவவகைப் பணியாளர்களுக்கும், சிற்பிகளுக்கும் சிறப்பான மரியாதை செய்ய வேண்டும். பொருட்களாலும், விருந்து உபசாரங்களாலும் அவர்கள் எல்லோரும் உபசரிக்கப்பட வேண்டும்; (15,16)

நடக்க வேண்டிய முறைப்படி எல்லாம் நடத்தப்பட வேண்டும்; எதிலும் கவனக்குறைவு ஏற்பட்டுவிடாதபடி மனத்திருப்தியுடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் நீங்கள் எல்லோரும் காரியங்களைச் செய்யுங்கள்." (17)

பின்னர், அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றாகத் திரண்டு வந்து, 'தங்கள் விருப்பப்படி எல்லாவற்றையும் செய்கிறோம். ஒரு சிறு குறையும் நேராமல் பார்த்துக் கொள்கிறோம்' என்று வசிஷ்டரிடம் கூறினார்கள். (18)

பின்னர் சுமந்திரரை அழைத்து, 'இந்த மண்ணுலகில் நல்லாட்சி நடத்தும் அரசர்களை எல்லாம் அழைப்பாயாக' என்று வசிஷ்டர் சொன்னார். (19)

"ஆயிரக்கணக்கில் அந்தணர்-க்ஷத்திரியர்-வைசியர்-வேளாளர் ஆகியோரையும், மற்ற நாடுகளிலுள்ள சான்றோர்களையும் மிக்க மரியாதையுடன் அழைத்து வா. (20)

- மிதி₂லாதி₄பதில் ஸூரம் ஜநகம் ஸத்யவாதி₃நம் ।
 நிஷ்டி₂தம் ஸர்வஸாஸ்த்ரேஷு தத₂ா வேதே₃ஷு நிஷ்டி₂தம் ॥ (21)
- தமாநய மஹாப₄ாக₃ ஸ்வயமேவ ஸுஸத்க்ருதம் ।
 பூர்வஸம்புந்தி₄நம் க்ஞாத்வா தத: பூர்வம் ப்ரவீமி தே ॥ (22)
- தத₂ா காஸீபதில் ஸ்நிக்த₃த₄ம் ஸததம் ப்ரியவாதி₃நம் ।
 ஸத்₃வ்ருத்தம் தே₃வஸங்காஸம் ஸ்வயமேவாநயஸ்வ ஹ ॥ (23)
- தத₂ா கேகயராஜாநம் வ்ருத்₃த₄ம் பரமத₄ார்மிகம் ।
 ஸ்வஸூரம் ராஜஸிம்ஹஸ்ய ஸபுத்ரம் த்வமிஹாநய ॥ (24)
- அங்கே₃ஸ்வரம் மஹாப₄ாக₃ம் ரோமபாத₃ம் ஸுஸத்க்ருதம் ।
 வயஸ்யம் ராஜஸிம்ஹஸ்ய ஸமாநய யஸஸ்விநம் ॥ (25)
- ப்ராசீநாந் ஸிந்து₄ஸௌவீராந் ஸௌராஷ்ட்ரேயாம்ஸ்ச பார்தி₂வாந் ।
 தூக்ஷிணாத்யாந் நரேந்த்₃ராம்ஸ்ச ஸமஸ்தாநாநயஸ்வ ஹ ॥ (26)
- ஸந்தி ஸ்நிக்த₃த₄ாம்ஸ்ச யே சாந்யே ராஜாந: ப்ருதி₂வீதலே ।
 தாநாநய தத: க்ஷிப்ரம் ஸாநுக₃ாந் ஸஹப₃ாந்த₄வாந் ॥ (27)
- ஏதாந் தூ₃தைர்மஹாப₄ாக₃ே₃ராநயஸ்வ ந்ருபாக்ஞயா ।
 வஸிஷ்ட₂வாக்யம் தச்ச்₂ருத்வா ஸுமந்த்ரஸ் த்வரிதஸ்தத₃ா ।
 வ்யாதி₃ஸத் புருஷாம்ஸ்தத்ர ராக்ஞாமாநயநே ஸுப₄ாந் ॥ (28)
- ஸ்வயமேவ ஹி த₄ர்மாத்மா ப்ரயாயௌ முநிஸாஸநாத் ।
 ஸுமந்த்ரஸ்த்வரிதோ பூ₄த்வா ஸமாநேதும் மஹீக்ஷித: ॥ (29)
- தே ச கர்மாந்திகா: ஸர்வே வஸிஷ்ட₂ாய ச தீமதே ।
 ஸர்வே நிவேத்யந்தி ஸம் யக்ஞே யது₃பகல்பிதம் ॥
 தத: ப்ரீதோ த்₃விஜஸ்ரேஷ்ட₂ஸ் தாந் ஸர்வாநித₃மப்₃ரவீத் ॥ (30)
- அவக்ஞயா ந த₃ாதவ்யம் கஸ்யசில்லீயாபி வா ।
 அவக்ஞயா க்ருதம் ஹந்யாத்த₃ாதாரம் நாத்ர ஸம்ஸய: ॥ (31)
- தத: கைஸ்சித₃ஹோராத்ரைருபயாதா மஹீக்ஷித: ।
 ப₃ஹுநி ரத்நாந்யாத₃ாய ராக்ஞோ த₃ஸரத₂ஸ்ய ஹ ॥ (32)
- ததோ வஸிஷ்ட₂: ஸுப்ரீதோ ராஜாநமித₃மப்₃ரவீத் ।
 உபயாதா நரவ்யாக்₄ர ராஜாநஸ்தவ ஸாஸநாத் ॥ (33)
- மயா ச ஸத்க்ருதா: ஸர்வே யத₂ர்ஹம் ராஜஸத்தமா: ।
 யக்ஞீயம் ச க்ருதம் ராஜந் புருஷை: ஸுஸமாஹிதை: ॥ (34)
- நிர்யாது ச ப₄வாந் யஷ்டும் யக்ஞாயதநமந்திகாத் ।
 ஸர்வகாமைருபஹ்ருதைருபேதம் வை ஸமந்தத: ॥ (35)

மிதிலையின் மன்னரான ஜனகர் சத்தியம் தவறாதவர்; எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவர்; வேதங்களில் உறுதியான ஞானம் உடையவர்; நீயே நேரில் சென்று அவருக்குரிய மரியாதையை செலுத்தி பாக்கியசாலியான அவரை அழைப்பாய். அவரோடு முன்பிருந்தே நமக்குத் தொடர்பு உண்டு என்பதால் முதலில் அவரைப் பற்றிச் சொன்னேன். (21,22)

அவ்வாறே, மனத்திற்குகந்தவரும், இனிமையாகப் பேசுகிறவரும், நல்லொழுக்கம் உடையவரும், தேவர்களைப் போல் ஒளிவீசுவருமான காசி தலைவரையும் நீயே அழைப்பாயாக. (23)

அவ்வாறே, நம்முடைய மாமன்னருக்கு மாமனாரும், தருமத்தில் மூழ்கியவரும், வயோதிகருமான கேகய மன்னரை, அவர்தம் மகனோடு இங்கே அழைத்து வருவாயாக. (24)

நமது மாமன்னரின் நண்பரும், புகழ்பெற்றவரும், மகாபாக்கியசாலியுமான அங்கதேசத்து அரசர் ரோமபாதரை வெகுவாக கௌரவித்து அழைத்து வருக. (25)

பழமையான சிந்து-ஸௌவீர-சௌராஷ்டிரப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த அரசர்களையும், தென்னாட்டிலுள்ள அரசர்கள் அனைவரையும் அழைப்பாயாக. (26)

மேலும், நம்முடன் நல்லுறவு வைத்துக் கொண்டுள்ள மற்ற மன்னர்களையும் உற்றார்-உறவினரோடு விரைவில் வரவேண்டும் என்று அழைப்பு அனுப்பு. (27)

இவர்களுையெல்லாம் மன்னரின் ஆணைப்படி விரைந்து சிறப்பாக செயல்படும் தூதர்களைக் கொண்டு அழைத்துவரச் செய்வாய்.” வசிஷ்டருடைய சொற்களைக் கேட்ட சுமந்திரர், உடனே மன்னர்களை அழைத்து வருவதற்கு நல்ல தோற்றமுடைய பணியாளர்களுக்கு உத்திரவிட்டார். (28)

அத்துடன் முனிவர் கூறியபடி, தான் நேரில் சென்று அழைக்க வேண்டிய மன்னர்களை அழைப்பதற்கு அறநெறியாளரான அவரே மிக விரைவாகச் சென்றார். (29)

யாகசாலை அமைப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் அனைவரும் சகலகலாவல்லவரான வசிஷ்டரிடம் வந்து யாகசாலை கட்டுமானத்தில் அதுவரை செய்யப்பட்டுள்ளதை விவரித்துக் கூறினார்கள். அதைக் கேட்டுத் திருப்தியடைந்த வசிஷ்டர், அவர்களைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினார்— (30)

‘எவருக்கும் அலட்சியமாகவோ விளையாட்டாகவோ எதையும் கொடுக்கக்கூடாது. அலட்சியத்துடன் செய்யப்படும் தான-தரும காரியம் கொடுப்பவனைக் கொன்றுவிடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.’ (31)

இரவு-பகலாக வந்தவண்ணமிருந்த மன்னர்கள், ஏராளமான நவரத்தினங்களைத் தசரதருக்குக் கொடுப்பதற்காகக் கொண்டு வந்தார்கள். (32)

அப்போது மனமகிழ்ந்த வசிஷ்டர் அரசரைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினார்— “மனிதருள் புலிபோன்ற மன்னரே! உங்கள் உத்திரவுப்படி ஏராளமான அரசர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். (33)

அந்த உத்தம மன்னர்கள் எல்லோரும் என்னால் தகுதிக்கேற்றபடி உபசரிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். அரசே! கட்டுப்பாடு நிறைந்த நமது மக்கள் யாகத்திற்குத் தேவையான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் சிறப்பாகச் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். (34)

எல்லா வகையான விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றுவதற்கான எல்லாப் பொருட்களும் குவித்து வைக்கப்பட்டுள்ள யாக வளாகத்திற்கு வேள்வியைச் செய்வதற்காக (சங்கல்பம் செய்து கொள்வதற்காக) நீங்கள் புறப்பட்டு வரவேண்டும். (35)

த்₃ரஷ்டுமர்ஹஸி ராஜேந்த்₃ர மநஸேவ விநிர்மிதம் ।
 தத₂ா வஸிஷ்ட₂வசநாத்₃ருஸ்யஸ்ருங்க்₃ஸ்ய சோப₄யோ: ॥
 தி₃வஸே ஸுப₄நக்ஷத்ரே நிர்யாதோ ஜக்தீபதி: ॥ (36)

ததோ வஸிஷ்ட₂ப்ரமுக₂ா: ஸர்வ ஏவ த்₃விஜோத்தமா: ।
 ருஸ்யஸ்ருங்க்₃ம் புரஸ்க்ருத்ய யக்ஞகர்மாரபம்ஸ்தத₃ா ॥
 யக்ஞவாடக₃தா: ஸர்வே யத₂ாஸாஸ்த்ரம் யத₂ாவிதி₄ ॥ (37)

ஸ்ரீமாந்ஸ்ச ஸஹ பத்நீபீ₄ ராஜா தீக்ஷாமுபாவிஸத் । (38)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ப₃ரலகாண்டே₃ த்ரயோத₃ஸ: ஸர்க்₃: ॥

சதுர்த₃ஸ: ஸர்க்₃:

அஸ்வமேத₄:

அத₂ ஸம்வத்ஸரே பூர்ணே தஸ்மிந் ப்ராப்தே துரங்க்₃மே ।
 ஸரய்வாஸ்சோத்தரே தீரே ராக்ஞோ யக்ஞோப₄யவர்தத ॥ (1)

ருஸ்யஸ்ருங்க்₃ம் புரஸ்க்ருத்ய கர்ம சக்ருர் த்₃விஜர்ஷப₄ா: ।
 அஸ்வமேதே₄ மஹாயக்ஞே ராக்ஞஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ॥ (2)

கர்ம குர்வந்தி விதி₄வத்₃யாஜகா வேத₃பாரக₃ா: ।
 யத₂ாவிதி₄ யத₂ாந்யாயம் பரிக்ராமந்தி ஸாஸ்த்ரத: ॥ (3)

ப்ரவர்க்₃யம் ஸாஸ்த்ரத: க்ருத்வா ததை₂வோபஸத₃ம் த்₃விஜா: ।
 சக்ருஸ்ச விதி₄வத்₃ஸர்வமதி₄கம் கர்ம ஸாஸ்த்ரத: ॥ (4)

அபி₄பூஜ்ய ததோ ஹ்ருஷ்டா: ஸர்வே சக்ருர்யத₂ாவிதி₄ ।
 ப்ராத:ஸவநபூர்வாணி கர்மாணி முநிபுங்க்₃வா: ॥ (5)

ஐந்த்₃ரஸ்ச விதி₄வத்₃தத்₃தோ ராஜா சாபி₄ஷுதோநக₄: ।
 மாத்₄யந்தி₃நம் ச ஸவநம் ப்ராவர்தத யத₂ாக்ரமம் ॥ (6)

த்ருதீயஸவநம் சைவ ராக்ஞோஸ்ய ஸுமஹாத்மந: ।
 சக்ருஸ்தே ஸாஸ்த்ரதோ த்₃ருஷ்ட்வா கர்மாணி முநிபுங்க்₃வா: ॥ (7)

ஆஹ்வயாஞ்சக்ரிரே தத்ர ஸக்ராதி₃ந் விபு₃தே₄த்தமாந் ।
 ருஸ்யஸ்ருங்க்₃ாத₃யோ மந்த்ரை: ஸிக்ஷாக்ஷரஸமந்விதை: ॥ (8)

கீதிபி₄ர்மது₄ரை: ஸ்நிக்தை₄: மந்த்ராஹ்வாநைர்யத₂ார்ஹத: ।
 ஹோதாரோ த்₃து₃ராவாஹ்ய ஹவிர்ப₄ாக்₃ாந் தி₃வௌகஸாம் ॥ (9)

(மிகப் பெரிய செயல்கள், குறுகிய காலத்திலேயே சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டுவிட்டபடியால்) மனத்தாலேயே நிர்மாணிக்கப்பட்டதோ என்று அதிசயிக்க வைக்கும் வேள்வி வளாகத்தை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும் (நீங்கள் வந்து யாகத்தைத் தொடங்கி வைக்க வேண்டும் என்றபடி).'' பின்னர் வசிஷ்டர்-ரிஷ்யசிருங்கர் ஆகிய இருவரின் சொற்படி, சுப நட்சத்திரம் கூடிய ஒரு நன்னாளில் நாடாளும் மன்னர் அவ்விடம் புறப்பட்டுச் சென்றார். (36)

வசிஷ்டர் முதலான அந்தணோத்தமர்கள், ரிஷ்யசிருங்கரை முன்னிட்டுக் கொண்டு யாகசாலைக்குச் சென்று, சாஸ்திரநூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள முறைப்படி யக்ஞகர்மாவைத் தொடங்கினார்கள். (37)

திருவளர்செல்வரான மன்னர் தன் மனைவிகளுடன் யாகதீட்சையை மேற்கொண்டார். (38)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
பதின்மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பதிநான்கு

அசுவமேத யாக நிகழ்வு

சரியாக ஓர் ஆண்டுக் காலம் நிறைவடைந்ததும் (பல நாடுகளிலும் சுற்றுவதற்காக அனுப்பப்பட்ட) குதிரை திரும்பி வந்தது. உடனே சரயூவின் வடகரையில் அசுவமேத யாகம் செய்வதற்கு மன்னர் நிச்சயம் செய்தார். (1)

பெருவள்ளலான மன்னருடைய அசுவமேதப் பெருவேள்விச் சடங்குகளை ரிஷ்யசிருங்கரை முன்னிறுத்தி அந்தணச் சான்றோர்கள் நடத்தினார்கள். (2)

சாஸ்திர நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள விதிகளை மீறாமலும், செய்முறைப்படியும் வேதவித்தகர்களான ரித்விக்குகள் எல்லா கர்மாக்களையும் செய்தார்கள். (3)

சாஸ்திரப்படி ப்ரவர்க்யம் செய்து, அதுபோலவே உபஸதம் என்ற கர்மாவையும், மற்ற பிரதேசங்களில் வழக்கத்திலுள்ள சில அதிகப்படியான கர்மாக்களையும் முறைப்படி அந்தணோத்தமர்கள் செய்தார்கள். (4)

முனிசிரேஷ்டர்களான அவர்கள் அந்தந்த கர்மாக்களுக்குரிய தேவதைகளைப் பூஜித்து, மனப்பூர்வமாக பிராதஸ்ஸவனம் முதலான கர்மாக்களை முறைப்படி செய்தார்கள். (5)

சோமலதையைப் பிழிந்து குற்றமற்ற இந்திரனுக்கு முறைப்படி சோமரஸம் ஆகுதி செய்யப்பட்டது. நிகழ்வு முறைப்படி மாத்யந்தினஸவனம் தொடங்கப்பட்டது. (6)

மகாவல்லமை பொருந்திய மன்னருடைய யாகத்தில், சாஸ்திர நூல்களை நன்றாக ஆராய்ந்து குறையில்லாமல் திருதீயஸவனம் என்ற கர்மாவையும் முனிபுங்கவர்கள் செய்தார்கள். (7)

ரிஷ்யசிருங்கர் முதலானவர்கள் முன்னர் குருகுலவாசத்தில் கற்றுக் கொண்டபடி ஸ்வர-அக்ஷரப் பிசகு இல்லாமல் உரிய மந்திரங்களைக் கூறி, இந்திரன் முதலான முக்கிய தேவதைகளை அங்கே அழைத்தார்கள். (8)

தேவலோகவாசிகளான அவர்களுக்கு ஸாமவேத வல்லுனர்களான ஹோதாக்கள் (என்னும் ரித்விக்குகள்) இனிய, மனங்கவரும் ஸாம கானங்களால் அழைத்து, அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்றபடி ஆகுதிகளை அளித்தார்கள். (9)

ந சாஹுதமபூத்தத்ர ஸ்க₂லிதம் வாபி கிஞ்சந ।
 த்ருஸ்யதே ப்ரஹ்மவத் ஸர்வம் ஷேமயுக்தம் ஹி சக்ரிரே ॥ (10)

ந தேஷ்வஹ:ஸு ஸ்ராந்தோ வா ஷுதி₄தோ வாபி த்ருஸ்யதே ।
 நாவித்₃வாந் ப்ரஹ்மணஸ்தத்ர நாஸ்தாநுசரஸ்தத₂ா ॥ (11)

ப்ரஹ்மணா பு₄ஞ்ஜதே நித்யம் நாத₂வந்தஸ்ச பு₄ஞ்ஜதே ।
 தாபஸா பு₄ஞ்ஜதே சாபி ஸ்ரமணா பு₄ஞ்ஜதே தத₂ா ॥ (12)

வ்ருத்த₄ாஸ்ச வ்யாதி₄தாஸ்சைவ ஸ்த்ரியோ பாலாஸ்ததை₂வ ச ।
 அநிஸம் பு₄ஞ்ஜமாநாநாம் ந த்ருப்திருபஜாயதே ॥ (13)

தீயதாம் தீயதாமந்நம் வாஸாம்ஸி விவித₄ாநி ச ।
 இதி ஸஞ்சோதி₃தாஸ்தத்ர தத₂ா சக்ருரநேகஸ: ॥ (14)

அந்நகூடாஸ்ச பஹுவோ த்ருஸ்யந்தே பர்வதோபமா: ।
 தி₃வஸே தி₃வஸே தத்ர ஸித்₃த₄ஸ்ய விதி₄வத்தத₃ா ॥ (15)

நாநா தே₃ஸாத்₃நுப்ராப்தா: புருஷா: ஸ்த்ரீக₃ணாஸ்தத₂ா ।
 அந்நபாநை: ஸுவிஹிதாஸ தஸ்மிந் யக்ஞே மஹாத்தமந: ॥ (16)

அந்நம் ஹி விதி₄வத்ஸ்வாது₃ ப்ரஸம்ஸந்தி த்விஜர்ஷப₄ா: ।
 அஹோ த்ருப்தா: ஸ்ம ப₄த்₃ரம் தே இதி ஸுஸ்ராவ ராக₄வ: ॥ (17)

ஸ்வலங்க்ருதாஸ்ச புருஷா ப்ரஹ்மணாந் பர்யவேஷயந் ।
 உபாஸதே ச தாநந்யே ஸும்ருஷ்டமணிகுண்ட₃லா: ॥ (18)

கர்மாந்தரே தத₃ா விப்ரா ஹேதுவாத்₃ாந் பஹுநிபி ।
 ப்ராஹு: ஸ்ம வாக்₃மிநோ தீ₄ரா: பரஸ்பரஜிகீ₃ஷயா ॥ (19)

தி₃வஸே தி₃வஸே தத்ர ஸம்ஸ்தரே குஸலா த்விஜா: ।
 ஸர்வகர்மாணி சக்ருஸ்தே யத₂ாஸாஸ்த்ரம் ப்ரசோதி₃தா: ॥ (20)

நாஷட்₃ங்க்விதத்ராஸீந் நாவ்ரதோ நாபஹுஸ்ருத: ।
 ஸத்யஸ்யாஸ்தஸ்ய வை ராக்ஞோ நாவாத்₃குஸலா த்விஜா: ॥ (21)

ப்ராப்தே யூபோச்ச்₂ரயே தஸ்மிந் ஷட்₃ பை₃ல்வா: க₂ாதி₃ராஸ்தத₂ா ।
 தாவந்தோ பி₃ல்வஸஹிதா: பர்ணிநஸ்ச தத₂ாபரே ॥ (22)

ஸ்லேஷ்மாதகமயஸ்த்வேகோ தே₃வத்₃ாருமயஸ்தத₂ா ।
 த்₃வாவேவ விஹிதௌ தத்ர ப்ராஹுவ்யஸ்தபரிக்₃ரஹௌ ॥ (23)

வேள்விக்கு உரியனவல்லாத பொருட்கள் எவையும் அக்னியில் அவி யாக சொரியப்படவில்லை; எந்தப் பொருளும் நழுவிப் போய் அக்னி குண்டத்திற்கு வெளியே போய் விழவில்லை. முன்னர், பிறும்மா செய்ததாகக் கூறப்படுவதைப் போலவே எல்லாம் நல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கும் முறையில் செய்யப்பட்டன. (10)

ஹோம காலத்தில் வேள்வி செய்து களைப்படைந்தவரோ, பசியால் வாடுபவரோ காணப்படவில்லை. கல்வி-கேள்வியில் சிறந்தவரல்லாத, நூற்றுவருக்குக் குறைந்த சீடர்களையுடைய அந்தணர்களோ அங்கு இல்லை. (எல்லோரும் நூற்றுக்கணக்கான பிறும்மசாரிகளுக்கு வேதக் கல்வியை கற்பித்து வந்தார்கள் என்றபடி.) (11)

கணக்கில்லாத அந்தணர்களுக்கும், ஏனைய வருணத்தாருக்கும் நாள்தோறும் விருந்து அளிக்கப்பட்டது. தவம் செய்வோருக்கும், துறவிகளுக்கும் அங்கே தினமும் உணவு வழங்கப்பட்டது. (12)

வயோதிகர்கள், நோயுற்றவர்கள், பெண்கள், சிறுவர்கள் என்று அவரவருக்கு ஏற்றபடி வழங்கப்பட்ட அறுசுவை உணவு வகைகளைப் புசித்தவர்கள், 'போதும்!' என்ற திருப்தியை அடையவில்லை. (13)

'கொடு, கொடு..., அன்னம் கொடு, ஆடைகள் கொடு' என்று அரசரால் உற்சாகப்படுத்தப்பட்ட அரசுப் பணியாளர்கள், மேலும் மேலும் வாரி வழங்கினார்கள். (14)

குன்றுகளைப் போல் சமைத்த உணவுப் பண்டங்கள் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. தினமும் புதிது புதிதாக உணவு தயாரிக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டது. (15)

அந்தப் பெருவள்ளுடைய (தசரதருடைய) யாகத்திற்கு பற்பல தேசங்களிலிருந்து வந்திருந்த ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் உணவு-குடிநீர் ஏற்பாடுகள் சிறப்பாக செய்யப்பட்டிருந்தன. (16)

அந்தணப் பெரியோர்கள், 'ஆகா! சாப்பாடு என்றால் இதுதான் சாப்பாடு! என்ன ருசி! என்ன தரம்!' என்று புகழ்ந்தார்கள். தசரதரைப் பார்த்து, 'அட்டா! எங்களுக்கு ரொம்பத் திருப்தி! உங்கள் ஆசை நிறைவேற வேண்டும்!' என்று ஆசி வழங்கினார்கள். (17)

ஆடை-அணிகலன்களால் நன்றாக தம்மை அலங்கரித்துக் கொண்ட ஆண்கள் அந்தணர்களுக்குப் பரிமாறினார்கள். அப்படி பரிமாறுகிறவர்களுக்கு உதவி செய்யும் துணை பணியாளர்களும் உயர்ந்த மணிகுண்டலங்களை அணிந்திருந்தார்கள். (18)

அன்றன்றைய கர்மாக்கள் நிறைவடைந்ததும் கல்வி-கேள்விகளிலும், வாதத்திலும் சிறந்த அந்தணர்கள், ஒருவரையொருவர் ஜெயிக்க விரும்பி, மேலும் மேலும் விவாதித்துக் கொண்டே போனார்கள். (19)

அங்கு வேள்வி செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்ட செயல்திறனுடைய அந்தணர்கள், நாள்தோறும் செய்யப்பட வேண்டிய கர்மாக்களை சாஸ்திரத்தை அலசிப் பார்த்து, அதில் கூறியபடியே செய்தார்கள். (20)

அரசருடைய அந்த சபையில் இருபிறப்பாளர்களில் ஆறு அங்கங்களோடும் வேதங்களை அறியாதவரோ, நிறைந்த கேள்வி ஞானம் இல்லாதவரோ, வாதத்திறமை இல்லாதவரோ ஒருவர்கூட இல்லை. (21)

(யாகப் பசுக்களைக் கட்டுவதற்காக நிறுவப்படும்) யூபக் கால்கள் நடவேண்டிய சந்தர்ப்பம் வந்தவுடன் வில்வ மரக்கால்கள் ஆறும், கருங்காலி ஸ்தம்பங்கள் ஆறும், அதே எண்ணிக்கை பலாசு மரக்கால்களும் நிறுவப்பட்டன. (22)

நறுவிலி மரத்தால் ஒரு யூபமும், தேவதாரு மரத்தால் ஒரு யூபமும் நடப்பட்டன. மார்பளவு இடைவெளிவிட்டு அவை இரண்டும் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது விதி. (23)

- காரிதா: ஸர்வ ஏவைதே ஸாஸ்த்ரக்ஞைர் யக்ஞகோவிதை: ।
 ஸோபுர்த்₂ம் தஸ்ய யக்ஞஸ்ய காஞ்சநாலங்க்ருதாபு₄வந் ॥ (24)
- ஏகவிம்ஸதியூபாஸ்த ஏகவிம்ஸத்யரத்நய: ।
 வாலோபி₄ரேகவிம்ஸத்₃பி₄ரேகைகம் ஸமலங்க்ருதா: ॥ (25)
- விந்யஸ்தா விதி₄வத்ஸர்வே ஸில்பிபி₄: ஸுக்ருதா த்₃ரு₄: ।
 அஷ்டாஸ்ரய: ஸர்வ ஏவ ஸ்லக்ஷணரூபஸமந்விதா: ॥ (26)
- ஆச்ச₂தி₃தாஸ்தே வாலோபி₄: புஷ்பைர்க்ருந்தை₄ஸ்ச பூ₄ஷிதா: ।
 ஸப்தர்ஷயோ தீ₃ப்திமந்தோ விராஜந்தே யத₂ா தி₃வி ॥ (27)
- இஷ்டகாஸ்ச யத₂ாந்யாயம் காரிதாஸ்ச ப்ரமாணத: ।
 சிதோக்₃நிர்ப்₃ராஹ்மணைஸ்தத்ர குஸலை: ஸுல்பகர்மணி ॥ (28)
- ஸ சித்யோ ராஜஸிம்ஹஸ்ய ஸஞ்சித: குஸலைர்த்₃விஜை: ।
 க்₃ரு₄டே₃ா ருக்மபக்ஷோ வை த்ரிகு₃ணோஷ்டாத்₃ஸாத்மக: ॥ (29)
- நியுக்தாஸ்தத்ர பஸவஸ் தத்தது₃த்₃தி₃ஸ்ய தை₃வதம் ।
 உரக₃ா: பக்ஷிணஸ்சைவ யத₂ாஸாஸ்த்ரம் ப்ரசோதி₃தா: ॥ (30)
- ஸாமித்ரே து ஹயஸ்தத்ர தத₂ா ஜலசராஸ்ச யே ।
 ருத்விக்₃பி₄: ஸர்வமேவைதந்நியுக்தம் ஸாஸ்த்ரதஸ்தத₃ா ॥ (31)
- பஸுநாம் த்ரிஸுதம் தத்ர யூபேஷு நியதம் தத₃ா ।
 அஸ்வரத்நோத்தமம் தஸ்ய ராக்ஞோ த்₃ஸரத₂ஸ்ய ச ॥ (32)
- கௌஸல்யா தம் ஹயம் தத்ர பரிசர்ய ஸமந்தத: ।
 க்ருபாணைர்விஸஸாஸைநம் த்ரிபி₄: பரமயா முத₃ா ॥ (33)
- பதத்ரிணா தத₃ா ஸார்த₄ம் ஸுஸ்தி₂தேந ச சேதஸா ।
 அவஸத்₃ரஜநீமேகாம் கௌஸல்யா த₄ர்மகாம்யயா ॥ (34)
- ஹோதாத்₄வ்யுஸ்ததே₂த்₃க₃ாதா ஹஸ்தேந ஸமயோஜயந் ।
 மஹிஷ்யா பரிவ்ருக்த்யா ச வாவாதாமபராம் தத₂ா ॥ (35)
- பதத்ரிணஸ்தஸ்ய வபாமுத்₃த்₄ருத்ய நியதேந்த்₃ரிய: ।
 ருத்விக்பரமஸம்பந்ந: ஸ்ரபயாமாஸ ஸாஸ்த்ரத: ॥ (36)
- தூ₄மக₃ந்த₄ம் வபாயாஸ்து ஜிக்₄ரதி ஸ்ம நராதி₄ப: ।
 யத₂ாகாலம் யத₂ாந்யாயம் நிர்ணுதந் பாபமாத்மந: ॥ (37)
- ஹயஸ்ய யாநி சாங்க₃ாநி தாநி ஸர்வாணி பூ₄ஸுரா: ।
 அக்₃நௌ ப்ராஸ்யந்தி விதி₄வத்ஸமஸ்தா: ஷோ₄ஸர்த்விஜ: ॥ (38)

இக்காரியங்களை எல்லாம் (சிற்ப) சாஸ்திரம் அறிந்தவர்களும், யாக க்ரியா பண்டிதர்களும் இணைந்து செய்தார்கள். அந்த மகாவேள்வியில் அழகூட்டுவதற்காக எல்லா யூபங்களும் பொற்கலன்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டன. (24)

இருபத்தொரு யூபக் கால்கள் இருபத்தொரு அரத்னி (ஒரு நீட்டளவு) நீளத்திற்கு அமைக்கப்பட்டன. ஒவ்வொன்றும் இருபத்தொரு வஸ்திரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டன. (25)

தொழிலாளர்களால் நன்றாகச் செய்யப்பட்டிருந்த யூப ஸ்தம்பங்கள் உறுதியாகவும், சாஸ்திர முறைப்படியும் நிறுவப்பட்டன. கவர்ச்சிகரமான தோற்றம் கொண்ட அவைகள் எட்டு கோணங்களில் நடப்பட்டன. (26)

வானுலகில் சப்தரிஷிகள் பிரகாசமாக ஒளிர்வதைப் போல, ஸ்தம்பங்கள் எல்லாம் ஆடைகளாலும், சந்தன-புஷ்பங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு வெகுவாகப் பிரகாசித்தன. (27)

(யாககுண்டம் அமைப்பதற்குத் தேவையான) செங்கற்கள் அளவுப் பிரகாரமும், குறிப்பிடப்பட்ட அமைப்பிலும் தயாரிக்கப்பட்டன. குண்டங்களில் அக்னி நிலைப்படுவதற்கான கர்மாக்களில் தேர்ச்சி பெற்ற பிராமணர்கள் அக்னியை உண்டாக்கினார்கள். (28)

அரசரால் நியமிக்கப்பட்ட காரிய வல்லுநர்களான பிராமணர்களால் குண்டங்களில் அக்னி உண்டாக்கப்பட்டது. கருடசயனம் என்ற அந்த யாக குண்ட அமைப்பில் பொற்சிறகுகளோடு கூடிய பொதுவாக ஆறு பாகம் நீளமாக அமைக்கப்படும் கருடன், இந்த யாகத்தில் அதனிலும் மூன்று மடங்கு நீளமுள்ளதாகக் கிழக்கு நோக்கிப் பார்த்திருக்கும்படி அமைக்கப்பட்டது. (29)

யாகசாலைத் தூண்களில் அந்தந்த தேவதைகளை உத்தேசித்து, அவரவர்களுக்குரிய பிராணிகள் கட்டப்பட்டன. யாக கர்ம சாஸ்திர நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளபடி பாம்புகளும், பறவைகளும் கட்டப்பட்டன. (30)

சாமித்ரம் என்ற கர்மாவில் யாகத்திற்கான குதிரையும், நீர்வாழ்ப் பிராணிகளும் யாகவிதிகளைக் கூறும் நூலில் கூறியுள்ளபடி முனிவர்களால் உரிய இடங்களில் கொண்டு நிறுத்தப்பட்டன. (31)

முந்நூறு பசுக்கள் அங்கு யாகசாலைத் தூண்களில் கட்டப்பட்டன. மன்னருடைய மிக உயர்ந்த ஜாதிக் குதிரையும் அங்கே கொண்டு வரப்பட்டது. (32)

கௌசல்யை, அந்தக் குதிரையைத் தீர்த்தப் புரோட்சணம் முதலிய கர்மாக்களால் தூய்மைப்படுத்தி மூன்று கத்திகளால் தடவிக் கொடுத்தாள். (33)

'அறநூல்படி நடக்கவேண்டும்; (அப்படி நடந்தால்தான்) கோரிய பலன் கிடைக்கும்' என்ற உறுதியான எண்ணத்தோடு, ஓர் இரவு முழுவதும் அந்தக் குதிரையின் பக்கத்திலேயே கௌசல்யை தங்கினாள். (34)

பின்னர் ஹோதா, அத்வர்யு, உத்காதா ஆகிய மூன்று வேத சாகை வித்தகர்கள், அரசருடைய பட்டத்தரசிகள், மற்றுமுள்ள போக பத்தினிகளையும் குதிரையை தொடச் செய்தார்கள். (தொட்டு மரியாதை செய்து வணங்கச் சொன்னார்கள்.) (35)

புலன்களைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ள அவர்கள் குதிரையின் சதையை எடுத்து முறைப்படி யாகாக்னியில் ஆகுதி செய்தார்கள். (36)

அப்போது அக்னியிலிருந்து எழுந்த புகையின் வாசனையை, தன்னுடைய அனைத்துப் பாவங்களையும் தொலைத்து ஒழிப்பதற்காக குறிப்பிட்ட காலத்தில், குறிப்பிட்டபடி மன்னர் நன்றாக முகர்ந்து அனுபவித்தார். (37)

யாகம் செய்துவந்த பதினாறு வேதியர்களும் குதிரையினுடைய அங்கங்கள் ஒவ்வொன்றையும், அவ்வவற்றுக்கான மந்திரங்களைக் கூறி அக்னியில் செலுத்தினார்கள். (38)

- பலக்ஷஸாக₂ஸு யக்ஞாநாமந்யேஷாம் க்ரியதே ஹவி: ।
அஸ்வமேத₄ஸ்ய யக்ஞஸ்ய வைதஸோ ப₄ாக₃ இஷ்யதே ॥ (39)
- தர்யஹோஸ்வமேத₄: ஸங்க்யாத: கல்பஸூத்ரேண ப்ராஹ்மணை: ।
சதுஷ்டோமமஹஸ்தஸ்ய ப்ரத₂மம் பரிகல்பிதம் ॥ (40)
- உக்த்யம் த்₃விதீயம் ஸங்க்யாதமதிராத்ரம் ததே₂த்தரம் ।
காரிதாஸ்தத்ர ப்₃ஹவோ விஹிதா: ஸாஸ்த்ரத₃ர்ஸநாத் ॥ (41)
- ஜ்யோதிஷ்டோமாயுஷீ சைவமதிராத்ரௌ ச நிர்மிதௌ ।
அபி₄ஜித்₃ விஸ்வஜிச்சைவ மப்தோர்யாமோ மஹாக்ரது: ॥ (42)
- ப்ராசீம் ஹோத்ரே த்₃தௌ ராஜா தி₃ஸம் ஸ்வகுலவர்த₄ந: ।
அத்₄வர்யவே ப்ரதீசீம் து ப்ராஹ்மணே த்₃க்ஷிணாம் தி₃ஸம் ॥ (43)
- உத்₃க்யாத்ரே ச ததே₂தீசீம் த்₃க்ஷிணைஷா விநிர்மிதா ।
அஸ்வமேதே₄ மஹாயக்ஞே ஸ்வயம்பு₄விஹிதே புரா ॥ (44)
- க்ரதும் ஸமாப்ய து தத₃ா ந்யாயத: புருஷர்ஷப₄: ।
ருத்விக்₃ப்யோ ஹி த்₃தௌ ராஜா த₄ராம் தாம் குலவர்த₄ந: ॥ (45)
- ருத்விஜஸ்த்வப்₃ருவந் ஸர்வே ராஜாநம் க₃தகல்மஷம் ।
ப₄வாநேவ மஹீம் க்ருத்ஸநாமேகோ ரக்ஷிதுமர்ஹதி ॥ (46)
- ந பூ₄ம்யா கார்யமஸ்மாகம் ந ஹி ஸக்தா: ஸ்ம பாலநே ।
ரதா: ஸ்வாத்யாயகரணே வயம் நித்யம் ஹி பூ₄மிப ॥
நிஷ்க்ரயம் கிஞ்சிதே₃வேஹ ப்ரயச்ச₂து ப₄வாநிதி ॥ (47)
- மணிரத்நம் ஸுவர்ணம் வா க்₃வோ யத்₃வா ஸமுத்யதம் ।
தத்ப்ரயச்ச₂ நரஸ்ரேஷ்ட₂ த₄ரண்யா ந ப்ரயோஜநம் ॥ (48)
- ஏவமுக்தோ நரபதிர்ப்ராஹ்மணைர்வேத₃பாரகை: ।
க₃வாம் ஸதஸஹஸ்ராணி த்₃ஸ தேப்₄யோ த்₃தௌ ந்ருப: ॥ (49)
- த்₃ஸகோ₄: ஸுவர்ணஸ்ய ரஜதஸ்ய சதுர்க்ருணம் ॥ (50)
- ருத்விஜஸ்து தத: ஸர்வே ப்ரத₃து: ஸஹிதா வஸு ।
ருஸ்யஸ்ருங்க்யாய முநயே வஸிஷ்ட₂ாய ச தீ₄மதே ॥ (51)
- ததஸ்தே ந்யாயத: க்ருத்வா ப்ரவிப₄ாக₃ம் த்₃விஜோத்தமா: ।
ஸுப்ரீதமநஸ: ஸர்வே ப்ரத்யூக்ர்முதி₃தா ப்₄ருஸம் ॥ (52)
- தத: ப்ரஸர்பகேப்₄யஸ்து ஹிரண்யம் ஸுஸமாஹித: ।
ஜாம்பூநத₃ம் கோடிஸங்க்யம் ப்ராஹ்மணேப்₄யோ த்₃தௌ ந்ருப: ॥ (53)
- த்₃ரித்₃ராய த்₃விஜாயாத₂ ஹஸ்தாப₄ரணமுத்தமம் ।
கஸ்மைசித்₃யாசமாநாய த்₃தௌ ராக்₄வநந்த₃ந: ॥ (54)

மற்ற யக்ஞங்களில், நொச்சி இலையில் (பசுவபை) திரவியத்தை வைத்து ஆகுதி கொடுக்கப்படும். அசுவமேத யாகத்தில் குதிரையின் உள் அவயவமான தேஜனி ஆகுதியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. (39)

கல்பகுத்திரத்தின்படி, அசுவமேத யாகத்தில் மூன்று தினங்கள் முக்கியமானவை என்று அந்தணர்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். முதல் நாளில், நான்கு ஸ்தோமங்களுள்ள அக்னிஷ்டோமம் செய்யப்படுகிறது. (40)

இரண்டாவதாக, உக்த்யம் என்ற வேள்வியும், அதற்குப் பின்னர் அதிராத்ரம் என்ற வேள்வியும் நடத்தப்படுகின்றன. சாஸ்திரங்களில் கூறியபடி விதிக்கப்பட்ட பற்பல ஹோமங்களும் செய்யப்பட்டன. (41)

மற்ற நாட்களில் ஜோதிஷ்டோமம், ஆயுஷ்டோமம், இரு அதிராத்ரங்கள், அபிஜித், விசுவஜித் என்பன, மற்றும் அப்தோர்யாமம் என்ற பெருவேள்வியும் செய்யப்பட்டன. (42)

யஜுர்வேத பண்டிதர்களுக்கு தன் ராஜ்யத்தின் கிழக்குப் பகுதியைத் தட்சிணையாகக் கொடுத்தார்; ரிக்வேத பண்டிதர்களுக்கு மேற்குப் பகுதியையும், பிறும்மாவூக்கு தெற்குப் பகுதியையும் கொடுத்தார். (பிறும்மா - யாகச் சடங்கு வல்லுநர்.) (43)

அசுவமேத யாக விதிமுறைகளின்படி ஸாமவேதம் ஓதிய கணத்தினருக்கு வடக்குப் பகுதியைத் தட்சிணையாகக் கொடுத்தார். சுயம்புவான பிறும்மாவால் இவ்வாறு (பூமிதானம்) செய்யப்பட்டிருப்பதை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு தசரதர் செய்து காட்டினார். (44)

குலம் தழைப்பதற்காக நீதி-நியாயப்படி வேள்வியைச் செய்து முடித்த மன்னர், யாகத்தின் ஏனைய கர்மாக்களைச் செய்த வேதியர்களுக்கு வேள்வி சாலைகள் அமைத்திருந்த நிலப்பரப்பு முழுவதையும் தானமாக அளித்தார். (45)

பாவங்கள் நீங்கிய மன்னரைப் பார்த்து, “உங்கள் ஒருவரால்தான் உலகம் முழுவதையும் காப்பாற்ற முடியும். பூமியால் எங்களுக்கு எந்தப் பிரயோஜனமும் இல்லை; எங்களால் நிர்வாகம் செய்யவும் முடியாது. மன்னரே! நாங்கள் எப்போதும் வேதம் ஒதுவதையே கடமையாகக் கொண்டுள்ளோம். (46,47)

நீங்கள் பூமிக்குப் பதிலாக சிறிதளவு பொருள் கொடுங்கள், போதும். நவரத்தினங்கள், தங்கம், பசுக்கள் - இவற்றில் எதுவானாலும் சரி. (48)

ஆகவே, அவைகளைக் கொடுங்கள். பூமியினால் எங்களுக்கு எந்தவித உபயோகமுமில்லை” என்று வேதவிற்பன்னர்களான அந்தணர்கள் கூறியதைக் கேட்ட மன்னர், நூறாயிரக்கணக்கான மற்றும் பத்தாயிரக்கணக்கான பசுக்களை அவர்களுக்கு வழங்கினார். நூறு கோடி தங்கக் காசுகளையும், அதைவிட நான்கு மடங்கு அதிகமாக வெள்ளிக் காசுகளையும் அளித்தார். (49,50)

அப்போது யாகம் செய்த அந்தணர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து தாம் பெற்றுக் கொண்ட செல்வங்கள் எல்லாவற்றையும் (யாக முதல்வர்களான) ரிஷ்யசிருங்க முனிவரிடமும், பேரறிவாளரான வசிஷ்டரிடமும் ஒப்படைத்தார்கள். (51)

பின்னர், அவரவர் தகுதிக்கேற்ப அந்தப் பொருட்களெல்லாம் பங்கிட்டு அளிக்கப்பட்டன. மிகவும் திருப்தியடைந்த அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். (52)

உறுதியான மனம் படைத்த மன்னர், யாகத்திற்கு வந்திருந்த மற்ற பிராமணர்களுக்கு கோடிக்கணக்கில் தங்கக் காசுகளை வழங்கினார். (53)

அப்போது ஏழ்மை நிலையிலிருந்த ஒரு பிராமணர் வந்து தானத்திற்காகக் கைநீட்டவே, (வேறு எல்லாப் பொருட்களையும் தானமாக வழங்கி மீதியின்றி நின்ற) தசரதர் தன் கையில் அணிந்திருந்த உயர்ந்த அணிகலனையே கொடுத்துவிட்டார். (54)

தத: ப்ரீதேஷு ந்ருபதிர் த்விஜேஷு த்விஜுவத்ஸல: ।
ப்ரணாமமகரோத்தேஷாம் ஹர்ஷபர்யாகுலேக்ஷண: ॥ (55)

தஸ்யாஸரிஷோத₂ விதி₄வத்₃ப்ரஹ்மணை: ஸமுத்யாஹ்ருதா: ।
உத்யாரஸ்ய ந்ருவீரஸ்ய த₄ரண்யாம் பதிதஸ்ய ச ॥ (56)

தத: ப்ரீதமநா ராஜா ப்ராப்ய யக்ஞமநுத்தமம் ।
பாபாபஹம் ஸ்வர்நயநம் து₃ஸ்தரம் பார்தி₂வர்ஷபை: ॥ (57)

ததோ₃ப்ரவீத்₃ருஸ்யஸ்ருங்க₃ம் ராஜா த₃ஸரத₂ஸ்தத₃ா ।
குலஸ்ய வர்த₄நம் த்வம் து கர்துமர்ஹஸி ஸுவ்ரத ॥ (58)

ததே₂தி ச ஸ ராஜாநமுவாச த்விஜஸத்தம: ।
ப₄விஷ்யந்தி ஸுதா ராஜந்ஸ் சத்வாரஸ்தே குலோத்₃வஹா: ॥ (59)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ சதுர்த₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

பஞ்சத₃ஸ: ஸர்க₃:

ராவணவதே₄ராய:

மேத₄வீ து ததோ த₄யாத்வா ஸ கிஞ்சிதி₃த₃முத்தரம் ।
லப்த₄ஸம்க்ஞஸ் ததஸ்தம் து வேத₃க்ஞோ ந்ருபமப்₃ரவீத் ॥ (1)

இஷ்டிம் தோஹம் கரிஷ்யாமி புத்ரீயாம் புத்ரகாரணாத் ।
அத₂ர்வஸிரஸி ப்ரோக்தைர் மந்த்ரை: ஸித்த₄ாம் வித₄நத: ॥ (2)

தத: ப்ராக்ரமதி₃ஷ்டிம் தாம் புத்ரீயாம் புத்ரகாரணாத் ।
ஜுஹாவ சாக்₃நௌ தேஜஸ்வீ மந்த்ரத்₃ருஷ்டேந கர்மணா ॥ (3)

ததோ தே₃வா: ஸக₃ந்த₄ர்வா: ஸித்த₄ாஸ்ச பரமர்ஷய: ।
ப₄ாக₃ப்ரதி₃க்ரஹார்த₂ம் வை ஸமவேதா யத₂ாவிதி₄ ॥ (4)

தா: ஸமேத்ய யத₂ாந்யாயம் தஸ்மிந் ஸத₃ஸி தே₃வதா: ।
அப்₃ருவந் லோககர்தாரம் ப்ரஹ்மாணம் வசநம் மஹத் ॥ (5)

ப₄க₃வந் த்வத்ப்ரஸாதே₃ந ராவணோ நாம ராக்ஷஸ: ।
ஸர்வாந்நோ ப₃ாத₄தே வீர்யாச்ச₂ாஸிதும் தம் ந ஸக்நும: ॥ (6)

த்வயா தஸ்மை வரோ த₃த்த: ப்ரீதேந ப₄க₃வந் புரா ।
மாநயந்த்₃ஸ்ச தம் நித்யம் ஸர்வம் தஸ்ய க்ஷமாமஹே ॥ (7)

அந்தணர்களிடம் அன்பு கொண்ட மன்னர் ஆனந்தத்தால் கண்களில் நீர்வழிய, குறையேதும் இல்லாமல் யாகத்தை நடத்தி வைத்த வேதவித்தகர்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்தார். (55)

தரையில் விழுந்து பணியும் உதார குணமுள்ள மாமன்னருக்கு, அந்தணர்கள் எல்லோரும் வேத விஹித ஆசீர்வாத மந்திரங்களால் போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள். (56)

வேறு மன்னர்களால் செய்ய முடியாததும், சுவர்க்கத்திற்கு இட்டுச் செல்வதும், ஈடு-இணையில்லாததும், மிக்க உயர்ந்ததுமான யாகத்தைக் குறைவில்லாமல் செய்துவிட்டதால், மன்னரிடம் ஒட்டிக் கொண்டிருந்த பாவமனைத்தும் அழிந்து போயிற்று. (57)

அப்போது ரிஷ்யசிருங்கரைப் பார்த்து, 'நல்விரதமுடையவரே! எங்கள் குலத்தை வளரச் செய்யும் புத்திரனைப் பெறுவதற்கான வேள்விகளைத் தாங்களே செய்தருள வேண்டும்' என்று தசரதர் கேட்டுக் கொண்டார். (58)

'மன்னரே! அவ்வாறே செய்கிறேன். உங்கள் குலப்பெருமையை நிலைநிறுத்தக் கூடிய நான்கு புத்திரர்கள் உங்களுக்குப் பிறக்கப் போகிறார்கள்' என்று, அந்த அந்தணப் பெரியார் கூறினார். (59)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி இராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
பதினான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பதினைந்து இராவணனை அழிப்பது எப்படி?

மகாமேதாவியும், வேதவித்தகருமான ரிஷ்யசிருங்கர் சிறிது நேரம் தியானபரராக இருந்து (என்ன செய்யலாம்? என்பதைத் தனக்குள் நிச்சயித்து), பின்னர் உணர்வு பெற்று மன்னரிடம் இவ்வாறு கூறினார்— (1)

'உங்களுடைய விருப்பம் புத்திரன் வேண்டும் என்பது. அதனால் நிச்சயமாக மகப்பேறு என்னும் பலனைக் கொடுக்கக் கூடிய அதர்வணவேத மந்திரங்களால் உங்களுக்காக நான் யாகம் செய்கிறேன்.' (2)

பின்னர், மந்திரப் பிரயோக நூல்களில், 'மகன் பிறக்க வேண்டும்' என்ற நோக்கத்துடன் கூறியுள்ள மந்திரங்களைக் கூறி தேஜஸ்வியான ரிஷ்யசிருங்கர் அக்னியில் ஆகுதிகளை வார்த்தார். (3)

அப்போது தேவ-கந்தர்வ-ஸித்த-முனிவர்கள் தத்தம் அவிர்பாகத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அங்கே வந்து கூடினார்கள். (4)

அவர்கள் தத்தமக்குரிய நிலைப்படி நின்று உலகப் படைப்பாளரான பிரும்மாவைப் பார்த்து முக்கியமான செய்தியைச் சொன்னார்கள்— (5)

"தங்களுடைய வரப்பிரசாதத்தைப் பெற்றுவிட்ட இராவணன் என்ற அரக்கன், எல்லையற்ற தன் பராக்கிரமத்தினால் எங்களைத் துன்புறுத்துகிறான். (அவனுக்குச் சாபம் கொடுத்தால், எங்கள் தவ நியமம் கெட்டுவிடும் என்பதால்) எங்களால் அவனை அடக்க முடியவில்லை. (6)

முன்னொரு காலத்தில், அவன் செய்த தவத்தால் மனமகிழ்ந்த தாங்கள் வரம் கொடுத்து விட்டீர்கள். அதற்கு மதிப்புக் கொடுப்பதற்காக நாங்கள் அவன் அட்டகாசங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். (7)

உத்₃வேஜயதி லோகாந்ஸ்த்ரீநுச்ச₂ரிதாந் த்₃வேஷ்டி து₃ர்மதி: ।
ஸக்ரம் த்ரித₃ஸராஜாநம் ப்ரத₄ர்ஷயிதுமிச்ச₂தி ॥ (8)

ருஷீந் யக்ஷாந் ஸக₃ந்த₄ர்வாநஸுராந் ப்₃ராஹ்மணாம்ஸ்தத₂ா ।
அதிக்ராமதி து₃ர்த₄ர்ஷோ வரத₃ாநேந மோஹித: ॥ (9)

நைநம் ஸுர்ய: ப்ரதபதி பார்ஸ்வே வாதி ந மாருத: ।
சலோர்மிமாலீ தம் த்₃ருஷ்ட்வா ஸமுத்₃ரோஸபி ந கம்பதே ॥ (10)

ஸுமஹந்நோ ப₄யம் தஸ்மாத்த்₃ராக்ஷஸாத்₃கோர த்₃ர்ஸநாத் ।
வத₄ார்த₂ம் தஸ்ய ப₄க₃வந்நுபாயம் கர்துமர்ஹஸி ॥ (11)

ஏவமுக்த: ஸுரை: ஸர்வைஸ்சிந்தயித்வா ததோஸ்ப்ரவீத் ।
ஹந்தாயம் விதி₃தஸ்தஸ்ய வதோபாயோ து₃ராத்மந: ॥ (12)

தேந க₃ந்த₄ர்வயக்ஷாணாம் தே₃வத₃ாநவரக்ஷஸாம் ।
அவத்₄யோஸமீதி வாகு₃க்தா ததே₂த்யுக்தம் ச தந்மயா ॥ (13)

நாகீர்தயத₃வக்ஞாநாத் தத்₃ரக்ஷோ மாநுஷாம்ஸ்தத₃ா ।
தஸ்மாத்த்ஸ மாநுஷாத்₃வத்₄யோ ம்ருத்யுர் நாந்யோஸ்ய வித்யதே ॥ (14)

ஏதச்ச்₂ருத்வா ப்ரியம் வாக்யம் ப்₃ரஹ்மணா ஸமுத்₃ாஹ்ருதம் ।
தே₃வா மஹர்ஷய: ஸர்வே ப்₃ரஹ்ருஷ்டாஸ்தோப₄வம்ஸ்தத₃ா ॥ (15)

ஏதஸ்மிந்நந்தரே விஷ்ணுருபயாதோ மஹாத்யுதி: ।
ஸங்க₂சக்ரக₃த₃ாபாணி: பீதவாஸா ஜக₃த்பதி: ॥ (16)

ப்₃ரஹ்மணா ச ஸமாகும்ய தத்ர தஸ்தெ₂ள ஸமாஹித: ।
தமப்₃ருவந் ஸுரா: ஸர்வே ஸமபி₄ஷ்டீய ஸந்நதா: ॥ (17)

த்வாம் நியோஷ்யாமஹே விஷ்ணோ லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா ।
ராக்ஞோ த்₃ஸரத₂ஸ்ய த்வமயோத்₄யாதி₄பதேர்விபே₄: ॥ (18)

த₄ர்மக்ஞஸ்ய வத₃ாந்யஸ்ய மஹர்ஷிஸமதேஜஸ: ।
தஸ்ய ப₄ார்யாஸு திஸ்ருஷு ஹ்ரீஸ்ரீகீர்த்யுபமாஸு ச ॥ (19)

விஷ்ணோ புத்ரத்வமாக₃ச்ச₂ க்ருத்வாத்மாநம் சதுர்வித₄ம் ।
தத்ர த்வம் மாநுஷோ பூ₄த்வா ப்ரவ்ருத்₃த₄ம் லோககண்டகம் ॥ (20)

அவத்₄யம் தை₃வதைர் விஷ்ணோ ஸமரே ஜஹி ராவணம் ।
ஸ ஹி தே₃வாந் ஸக₃ந்த₄ர்வாந் ஸித்₃த₄ாம்ஸ்ச முநிஸத்தமாந் ॥ (21)

ராக்ஷஸோ ராவணோ மூர்கோ வீர்யோத்ஸேகேந ப்₃ாத₄தே ।
ருஷயஸ்து ததஸ்தேந க₃ந்த₄ர்வாப்ஸரஸஸ்தத₂ா ॥ (22)

க்ரீ₂ந்தோ நந்த்நவநே ரௌத்₃ரேண கில ஹிம்ஸிதா: ।
வத₄ார்த₂ம் வயமாயாதாஸ் தஸ்ய வை முநிபி₄: ஸஹ ॥ (23)

தீயமனம் கொண்ட அவன் மூன்று உலகங்களையும் அடக்கி வைத்துள்ளான்; தனக்கு மேலானவர்களிடம் வெறுப்பைக் காட்டுகிறான்; தேவர்களுக்குத் தலைவனான இந்திரனையும் அவன் ஒடுக்க விரும்புகிறான். (8)

தங்களிடமிருந்து பெற்ற வரத்தினால், (மிகவும் திமிர் அடைந்து) மனம் மயங்கி, முனிவர்-கந்தர்வர்-யக்ஷர்-அசுரர்-பிராமணர் ஆகியோரை, எவராலும் அடக்க முடியாத வல்லமை பெற்ற அவன் கொடுமைப்படுத்துகிறான். (9)

அவனிடம் உள்ள பயத்தினால், சூரியன்கூட (அவனிருக்குமிடத்தில்) வெம்மையாக இருப்பதில்லை; அவனருகில் காற்று வேகமாக வீசுவதில்லை; அவனைக் கண்டதும் அலைவீசிக் கொண்டிருக்கும் பெருங்கடலும் சலிக்காமல் தேக்கமாக நின்று விடுகிறது. (10)

அதனால் பயங்கரமான தோற்றமுடைய அந்த அரக்கனிடம் எங்களுக்கு எல்லையில்லாத பயம் இருக்கிறது. தீயவனான அவனை அழிப்பதற்காகத் தாங்கள்தான் ஏதேனும் உபாயம் செய்ய வேண்டும்.” (11)

இவ்வாறு தேவர்கள் கூறியதைக் கேட்ட பிரம்மா, சிறிதுநேரம் யோசித்துவிட்டு ‘ஓ!... அந்தக் கொடியவனை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கான வழி எனக்குத் தெரிந்துவிட்டது!’ என்று அவர்களிடம் சொன்னார். (12)

அவன், ‘கந்தர்வர், யக்ஷர், தேவர், அசுரர், அரக்கர் ஆகியோரால் எனக்கு அழிவு ஏற்படாதிருக்க வேண்டும்’ என்று வேண்டினான். ‘சரி, அப்படியே ஆகட்டும்’ என்று நான் வரம் கொடுத்தேன். (13)

மனிதர்களை மிகவும் கேவலமாகக் கருதியதால், அவர்களைத் தன் வரத்தில் சேர்க்கவில்லை. ஆகவே, மனிதரால்தான் அவன் கொல்லப்பட முடியுமே தவிர, வேறு எவராலும் அல்ல என்பது தெளிவாகிறது. (14)

பிரம்மாவிடமிருந்து வந்த ஆறுதலான இந்தச் சொற்களைக் கேட்டு, தேவர்கள், முனிவர்கள், மற்ற அனைவரும் பெரிதும் சந்தோஷம் அடைந்தார்கள். (15)

இதனிடையில் உலகத் தலைவரும், பேரொளி பொருந்தியவருமான மகாவிஷ்ணு பட்டாடை அணிந்து, சங்கு-சக்கரம்-கதை முதலியவைகளைக் கையில் ஏந்தியவராக வந்து சேர்ந்தார். (16)

பிரம்மாவுடன் சேர்ந்து ஓரிடத்தில் அமைதியாக நின்றார். தேவர்கள் அனைவரும் தலைவணங்கி துதி செய்து, பின்னர் இவ்வாறு சொன்னார்கள்— (17)

“விஷ்ணோ! உலக மக்களின் நலனை முன்னிட்டுத் தங்களிடம் ஒரு பொறுப்பை ஒப்படைக்கிறோம். தருமம் அறிந்தவர், வள்ளல், முனிவர்களைப் போன்று ஆன்மிக ஒளி உடையவர், அயோத்தியின் மன்னர் - ஆகிய தசரதரின் நாணம்-திரு-புகழ் ஆகிய மூன்று நற்குணங்களுக்கு இருப்பிடமான மூன்று மனைவிகளிடமும், தங்களை நான்கு கூறுகளாகச் செய்து கொண்டு, தாங்கள் புத்திரர்களாகப் பிறக்க வேண்டும். விஷ்ணோ! மனித குலத்தில் பிறவி எடுப்பதால் தாங்கள் மனிதராக ஆகிவிடுவீர்கள். அப்போதுதான் தேவர்களால் கொல்ல முடியாதவனும், உலகங்களுக்கெல்லாம் கூரான முள் போன்றவனுமான இராவணனை யுத்தத்தில் கொல்ல முடியும். (வரம் என்ற) பேராற்றல் பெற்று செருக்கித் திரியும் அரக்கர் தலைவனான இராவணன், தேவ-கந்தர்வ-ஸித்த-முனிவர்களைப் பாடாய்ப் படுத்துகிறான். முனிவர்கள் மட்டுமில்லாமல், நந்தன வனத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த கந்தர்வ-அப்சரசுகளும் அவனால் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். அவனைக் கொல்ல வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதற்காகவே முனிவர்களோடுகூட நாங்களும் தேவர்களும் வந்திருக்கிறோம். (18-23)

ஸித்த₄க₃ந்த₄ர்வயக்ஷாஸ்ச ததஸ்த்வாம் ஸரணம் க₃தா: ।
த்வம் க₃தி: பரமா தே₃வ ஸர்வேஷாம் ந: பரந்தப ॥ (24)

வத₄ய தே₃வஸத்ருணாம் ந்ருணாம் லோகே மந: குரு ।
ஏவமுத்தஸ்து தே₃வேஸோ விஷ்ணுஸ்த்ரித₃ஸபுங்க₃வ: ॥ (25)

பிதாமஹபுரோக₃யம்ஸ்தாந் ஸர்வலோகநமஸ்க்ருத: ।
அப்₃ரவீத் த்ரித₃ஸாந் ஸர்வாந் ஸமேதாந் த₄ர்மஸம்ஹிதாந் ॥ (26)

ப₄யம் த்யஜத ப₄த்₃ரம் வோ ஹிதார்த₂ம் யுதி₄ ராவணம் ।
ஸபுத்ரபௌத்ரம் ஸாமாத்யம் ஸமித்ரக்ருதிப₃ாந்த₄வம் ॥ (27)

ஹத்வா க்ருரம் து₃ராத்மாநம் தே₃வர்ஷீணாம் ப₄யாவஹம் ।
த₃ஸ வர்ஷஸஹஸ்ராணி த₃ஸ வர்ஷஸதாநி ச ॥
வத்ஸ்யாமி மாநுஷே லோகே பாலயந் ப்ருதி₂வீமிமாம் ॥ (28)

ஏவம் தத்வா வரம் தே₃வோ தே₃வாநாம் விஷ்ணுராத்மவாந் ।
மாநுஷ்யே சிந்தயாமாஸ ஜந்மபூ₄மிமத₂ாத்மந: ॥ (29)

தத: பத்₃மபலாஸாக்ஷ: க்ருத்வாத்மாநம் சதுர்வித₄ம் ।
பிதரம் ரோசயாமாஸ தத₃ா த₃ஸரத₂ம் ந்ருபம் ॥ (30)

ததோ தே₃வர்ஷிக₃ந்த₄ர்வா: ஸருத்₃ரா: ஸாப்ஸரோக₃ணா: ।
ஸ்துதிபி₄ர் தி₃வ்யரூபாபி₄ஸ் துஷ்டுவுர் மது₄ஸுதி₃நம் ॥ (31)

தமுத்₃த₄தம் ராவணமுக₃ரதேஜஸம்
ப்ரவ்ருத்₃த₄த₃ர்பம் த்ரித₃ஸேஸ்வரத்₃விஷம் ।
விராவணம் ஸாது₄தபஸ்விகண்டகம்
தபஸ்விநாமுத்₃த₄ர தம் ப₄யாவஹம் ॥ (32)

தமேவ ஹத்வா ஸப₃லம் ஸப₃ாந்த₄வம்
விராவணம் ராவணமுக₃ரபௌருஷம் ।
ஸ்வர்லோகமாக₃ச்ச₂ க₃தஜ்வரஸ்சிரம்
ஸுரேந்த்₃ரகு₃ப்தம் க₃ததே₃ஷகல்மஷம் ॥ (33)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ பஞ்சத₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

*****

ஷோட₃ஸ: ஸர்க₃:

பாயஸோத்பத்தி:

ததோ நாராயணோ விஷ்ணுந்ரியுத்த: ஸுரஸத்தமை: ।
ஜாநந்நபி ஸுராநேவம் ஸ்லக்ஷணம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (1)

ஸித்த-கந்தர்வ-யக்ஷர்கள் தங்களைச் சரணடைந்திருக்கிறார்கள். மகாதேவரே! எங்கள் எல்லோருக்கும் தாங்கள்தான் பெருந்துணை. தேவர்களுடைய பகைவர்களை அழிப்பதற்காக, மனித குலத்தில் அவதாரம் செய்வதில் மனத்தைச் செலுத்துங்கள்.” (24)

மிக உயர்ந்த தெய்வமும், தேவதேவனுமான மகாவிஷ்ணு இதைக் கேட்டார். எல்லா மக்களாலும் பணிவுடன் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்ட அவர், அங்கு கூடியிருந்த தருமப் பற்றுள்ள பிரம்மா முதலான எல்லா தேவர்களையும் பார்த்துக் கூறினார்— (25,26)

“மங்களம் உண்டாகுக! அச்சத்தை விடுங்கள். உங்களுடைய நலனுக்காக, தேவ-ரிஷிகளுக்கு பேரச்சத்தை உண்டாக்கும் கொடூரன் இராவணனை மகன்கள்-பேரன்கள்-அமைச்சர்கள்-நண்பர்கள்-உறவினர்கள் ஆகியோருடன் யுத்தத்தில் கொண்டு, பதினோராயிரம் ஆண்டுகள் மனித உலகில் ஆட்சி செய்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்பேன்.” (27,28)

இவ்வாறு வரம் கொடுத்த பின்னர், கருணை உள்ளம் படைத்த ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு, மனித பரம்பரையில் எந்த இடத்தில் பிறவி எடுப்பது? என்பது பற்றிச் சிந்தித்தார். (29)

உடனே தாமரைக்கண்ணரான அவர், தன்னை நான்கு கூறுகளாக்கிக் கொண்டு, தசரதர்தான் தனக்கு தந்தை என்று நிச்சயித்தார். (30)

அப்போது மதுகுதனரான அவரை தேவ-ரிஷி-கந்தர்வ-ருத்ர-அப்சர கணங்கள் இனிய சொற்களால் தோத்தரித்தார்கள்— (31)

“பிரபோ! இராவணன் அளவிட முடியாத ஆற்றலுள்ளவன்; எல்லையில்லாத செருக்குடையவன்; அமரர்கோன் இந்திரனுக்குப் பகைவன்; உலக மக்களை அழ வைக்கிறான்; சாதுக்களுக்கும் தவசிகளுக்கும் முள் போன்றவன். எனவே, தவம் செய்வோருக்குப் பயத்தைத் தருகிற அவனை வேரோடு கெல்லி எறியுங்கள். (32)

உலகத்தையே கதறச் செய்கிறவனும், எல்லையற்ற பராக்கிரமம் படைத்தவனுமான அவனை சேனைகளோடும், உறவினர்களோடும் அடியோடு அழித்துவிட்டு, பின் தீமை-மாசு நெருங்க முடியாததும், தங்களால் பாதுகாக்கப்படுவதுமான விண்ணுலகத்திற்கு அமைதியான மனத்தோடு திரும்பி வாருங்கள்.” (33)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
பதினைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பதினாறு

பாயசம் வந்தது!

தேவோத்தமர்களால் இவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட ஸ்ரீமந் நாராயணனான மகாவிஷ்ணு, (பின்னால் நிகழக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளை) அறிந்திருந்தபோதிலும், தேவர்களைப் பார்த்து இனிய குரலில் இவ்வாறு கேட்டார்— (1)

- உபாய: கோ வதே₄ தஸ்ய ராஷஸாதி₄பதே: ஸுரா: ।
யமஹம் தம் ஸமாஸ்த₂ய நிறந்யாம்ருஷிகண்டகம் ॥ (2)
- ஏவமுக்தா: ஸுரா: ஸர்வே ப்ரத்யூசர்விஷ்ணுமவ்யயம் ।
மாநுஷம் ரூபமாஸ்த₂ய ராவணம் ஜஹி ஸம்யுகே₃ ॥ (3)
- ஸ ஹி தேபே தபஸ்தீவ்ரம் தீர்க்க₄காலமரிந்த₃ம: ।
யேந துஷ்டோ₅ப₄வத்₃ ப்ரஹ்மா லோகக்ருத் லோகபூர்வஜ: ॥ (4)
- ஸந்துஷ்ட: ப்ரத₃தெ₃ள தஸ்மை ராஷஸாய வரம் ப்ரபு₄: ।
நாநாவிதே₄ப₄யோ பூ₄தே₄ப₄யோ ப₄யம் நாந்யத்ர மாநுஷாத் ॥ (5)
- அவக்ஞாதா: புரா தேந வரத₃ாநே ஹி மாநவா: ।
ஏவம் பிதாமஹாத் தஸ்மாத்த₃வரம் ப்ராப்ய ஸ க₃ர்வித: ॥ (6)
- உத்ஸாத₃யதி லோகாம்ஸ்த்ரீந் ஸ்த்ரீயஸ்சாப்யபகர்ஷதி ।
தஸ்மாத்தஸ்ய வதே₄ த்₃ருஷ்டோ மாநுஷே₄ப₄ய: பரந்தப ॥ (7)
- இத்யேதத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஸுராணாம் விஷ்ணுராத்மவாந் ।
பிதரம் ரோசயாமாஸ தத₃ா த₃ஸரத₂ம் ந்ருபம் ॥ (8)
- ஸ சாப்யபுத்ரோ ந்ருபதிஸ்தஸ்மிந் காலே மஹாத்த₃யதி: ।
அயஜத்புத்ரீயாமிஷ்டிம் புத்ரேப்ஸுரரிஸு₃த₃ந: ॥ (9)
- ஸ க்ருத்வா நிஸ்சயம் விஷ்ணு ராமந்தர்ய ச பிதாமஹம் ।
அந்தர்த்த₄ாநம் க₃தோ தே₃வை: பூஜ்யமாநோ மஹர்ஷிபி₄: ॥ (10)
- ததோ வை யஜமாநஸ்ய பாவகாதுதுலப்ரப₄ம் ।
ப்ராது₃ர்பூ₄தம் மஹத்₃பூ₄தம் மஹாவீர்யம் மஹாப₃லம் ॥ (11)
- க்ருஷ்ணம் ரக்தாம்ப₃ரத₄ரம் ரக்தாஸ்யம் துந்து₃பி₄ஸ்வநம் ।
ஸ்திக்த₄ஹர்யக்ஷ தநுஜ ஸ்ம்ஸ்ருப்ரவர மூர்த₄ஜம் ॥ (12)
- ஸுப₄லக்ஷணஸம்பந்நம் தி₃வ்யாப₄ரணபூ₄ஷிதம் ।
ஸைலஸ்ருங்க₃ஸமுத்ஸேத₄ம் த்₃ருப்தஸார்தூ₃லவிக்ரமம் ॥ (13)
- தி₃வாகரஸமாகாரம் தீ₃ப்தாநலஸிகே₂பமம் ।
தப்தஜாம்பூ₃நத₃மயீம் ராஜதாந்தபரிச்ச₂த₃ாம் ॥ (14)
- தி₃வ்யபாயஸ ஸம்பூர்ணாம் பாத்ரீம் பத்நீமிவ ப்ரியாம் ।
ப்ரக்₃ருஹ்ய விபுலாம் தே₃ார்ப₄யாம் ஸ்வயம் மாயாமயீமிவ ॥ (15)
- ஸமவேக்ஷயாப்₃ரவீத்₃வாக்யமித₃ம் த₃ஸரத₂ம் ந்ருபம் ॥ (15)
- ப்ராஜாபத்யம் நரம் வித்₃தி₄ மாமிஹாப்₄யாக₃தம் ந்ருப ।
தத: பரம் தத₃ா ராஜா ப்ரத்யுவாச க்ருதாஞ்ஜலி: ॥ (16)
- ப₄க₃வந் ஸ்வாக₃தம் தே₃ஸ்து கிமஹம் கரவாணி தே ॥ (17)

‘தேவர்களே! முனிவர்களை முள்ளைப் போல் குத்தித் துன்பம் விளைவிக்கின்ற அந்த அரக்கத் தலைவனைக் கொல்வதற்கு என்ன வழி சொல்கிறீர்கள்? நான் யாரை சென்றடைய வேண்டும்.’ (2)

இதைக் கேட்டதும் தேவர்கள் அனைவரும், அழியாப் பெரும் பொருளான விஷ்ணுவை நோக்கி, ‘மனித வடிவம் தாங்கி யுத்தத்தில் இராவணனை வதம் செய்யுங்கள்’ என்றார்கள். (3)

“எதிரிகளை அடக்குபவரே! அவன் நீண்ட காலம் தீவிரமாகத் தவம் செய்தான். அதனால் உலகப் படைப்பாளரான பிரும்மா மகிழ்ந்தார். (4)

மனம் மகிழ்ந்த அவர், ‘மனிதனைத் தவிர, வேறு பலவகையான எந்தப் பிராணியிடமிருந்தும் பயம் ஏற்படாது’ என்ற வரத்தை அந்த அரக்கனுக்குத் தந்தார். (5)

வரம் கேட்கும் அந்தப் பழைய நாளிலேயே மானுடர்கள் அவனால் கேவலப்படுத்தப் பட்டார்கள். இவ்வாறு பிதாமகரான பிரும்மாவிடமிருந்து வரத்தைப் பெற்ற அவன் கர்வம் கொண்டு மூன்று உலகங்களையும் அல்லப்படுத்துகிறான்; பெண்களையும் கவர்ந்து செல்கிறான். எனவே, எதிரிகளை வாட்டுபவரே! அவனுடைய அழிவு மனிதர் மூலமாகத்தான் ஏற்படும் என்பது நிச்சயமாகிவிட்டது.” (6,7)

எல்லா ஜீவன்களுக்கும் மூலமான பரமாத்மாவான மகாவிஷ்ணு தேவர்களின் பதிலைக் கேட்டதும், ‘மன்னர் தசரதர் தனக்கு தந்தையாக வேண்டும்’ என்று சங்கல்பித்துக் கொண்டார். (8)

புத்திரன் இல்லாத அந்த மன்னர், பிள்ளையைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காக புத்திரனைத் தரும் வேள்விகளைச் செய்து கொண்டிருந்தார். (9)

இவ்வாறு அவர் (மகாவிஷ்ணு) தீர்மானம் செய்து, பிரும்மாவிடம் கூறிவிட்டு, தேவர்களாலும் மகரிஷிகளாலும் போற்றப்பட்டு, அப்போதே மறைந்தருளினார். (10)

அப்போது யாகம் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அக்னி குண்டத்திலிருந்து ஈடில்லாத ஒளியுடன் கூடியதும், மிகவும் அதிசயமானதும், பெருமை வாய்ந்ததும், பலம் உடையதுமான ஒரு பூதம் வெளிப்பட்டது. (11)

கருமையான உடல்; செவ்வாடை; சிவந்த வாய்; துந்துபியைப் போன்று கம்பீரமான குரல்; பளிச்சென்று உரோமம், தாடி-மீசை; சிங்கத்தினுடையதைப் போல் நீண்ட கேசம்; மங்களமான அங்கலட்சணங்கள்; மலைச்சிகரம் போன்ற உயரம்; கர்வம் மிகுந்த சிங்கத்தின் பராக்கிரமம்; தெய்விகமான அணிகலன்கள்; சூரியனைப் போல் சுட்டெரிக்கும் பிரகாசம்; கொழுந்துவிட்டு எரியும் நெருப்புப் போன்ற தோற்றம். இவ்வாறு காட்சியளித்த அந்த பூதம், ஜாம்பூநத தங்கத்தாலானதும், வெள்ளி மூடி போடப்பட்டதும், திவ்யமான பாயசம் நிறைந்ததுமான பாத்திரத்தை, அன்பு மனைவியைப் பாசத்துடன் அணைத்துக் கொள்ளும் கணவனைப் போல, வலுவான புஜங்களில் தாங்கிக் கொண்டு தானே ஒரு மாயை என்பது போல் வந்து, தசரத மன்னரைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறிற்று— (12-15)

‘அரசரே! இங்கே வந்திருக்கும் நான் பிரஜாபதி தொடர்புடைய மனிதன் என்பதை அறிந்துகொள்.’ இதைக் கேட்டவுடன் மன்னர் கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு, ‘ஐயனே! வருக. தங்கள் வரவு நல்வரவாகுக. தாங்கள் எனக்கு கட்டளையிடும் பணி எதுவோ?’ என்று கேட்டார். (16,17)

அதே₂ புநரித₃ம் வாக்யம் ப்ராஜாபத்யோ நரோ₅புரவீத் ।
ராஜந்நர்சயதா தே₃வாநத்ய ப்ராப்தமித₃ம் த்வயா ॥ (18)

இத₃ம் து ந்ருபஸார்தூ₃ல பாயஸம் தே₃வநிர்மிதம் ।
ப்ராஜாகரம் க்ருஹாண த்வம் த₄ந்யமாரோக்ய வர்த₄நம் ॥ (19)

ப₄ார்யாணாமநுருபாணாமஸ்நீதேதி ப்ரயச்ச₂ வை ।
தாஸு த்வம் ப்ராப்யஸே புத்ராந் யத₃ர்த₂ம் யஜஸே ந்ருப ॥ (20)

ததே₂தி ந்ருபதி: ப்ரீத: ஸிரஸா ப்ரதிக்குஹ்ய தாம் ।
பாத்ரீம் தே₃வாந்நஸம்பூர்ணாம் தே₃வத₃த்தாம் ஹிரண்மயீம் ॥ (21)

அபி₄வாத்ய ச தத்யூ₄த மத்யூ₄தம் ப்ரியத₃ர்ஸநம் ।
முத்யா பரமயா யுக்தஸ்சகாராபி₄ ப்ரத₃க்ஷிணம் ॥ (22)

ததோ த₃ஸரத₂: ப்ராப்ய பாயஸம் தே₃வநிர்மிதம் ।
ப₃பூ₄வ பரமப்ரீத: ப்ராப்ய வித்தமிவாத₄ந: ॥ (23)

ததஸ் தத₃த்யூ₄தப்ரக்யம் பூ₄தம் பரம ப₄ஸ்வரம் ।
ஸம்வர்தயித்வா தத்கர்ம தத்ரைவாந்தரதீ₄யத ॥ (24)

ஹர்ஷரஸ்மிபி₄ருத்யூ₃யோதம் தஸ்யாந்த:புரமாப₃பெ₄ள ।
ஸோ₅ந்த:புரம் ப்ரவிஸ்யைவ கௌஸல்யாமித₃மபு₃ரவீத் ॥
பாயஸம் ப்ரதிக்குஹ்ணீஷ்வ புத்ரீயமித₃மாத்மந: ॥ (25)

கௌஸல்யாயை நரபதி: பாயஸார்த₄ம் த₃தெ₃ள தத்யா ।
அர்த₄ாத்ர்த₄ம் த₃தெ₃ள சாபி ஸுமித்ராயை நராதி₄ப: ॥ (26)

கைகேய்யை சாவஸிஷ்டார்த₄ம் த₃தெ₃ள புத்ரார்த₂காரணாத் ।
ப்ரத₃தெ₃ள சாவஸிஷ்டார்த₄ம் பாயஸஸ்யாம்ருதோபமம் ॥ (27)

அநுசிந்த்ய ஸுமித்ராயை புநரேவ மஹீபதி: ।
ஏவம் தாஸாம் த₃தெ₃ள ராஜா ப₄ார்யாணாம் பாயஸம் ப்ருத₂க் ॥ (28)

தாஸ்த்வேதத்பாயஸம் ப்ராப்ய நரேந்த்₃ரஸ்யோத்தமா: ஸ்த்ரீய: ।
ஸம்மாநம் மேநிரே ஸர்வா: ப்ரஹர்ஷோதி₃தசேதஸ: ॥ (29)

ததஸ்து தா: ப்ராப்ய ததுத்தமஸ்த்ரீயோ
மஹீபதேருத்தமபாயஸம் ப்ருத₂க் ।

ஹுதாஸநாதி₃த்ய ஸமாநதேஜஸோ-
சிரேண க்ரூ₃பாந் ப்ரதிபேதி₃ரே தத்யா ॥ (30)

பிரஜாபதியிடமிருந்து (பூத உருவில்) வந்த அந்த மனிதன், மேலும் இவ்வாறு மொழிந்தது— “மன்னா! தெய்வங்களை ஆராதித்து வந்ததன் பயனை இப்போது அடைந்துவிட்டீர்கள். (18)

சிங்கம் போன்ற மன்னரே! இது தேவர்களால் உண்டாக்கப்பட்ட பாயசம். இது புத்திரனை கொடுக்கக் கூடியது; செல்வத்தையும், ஆரோக்கியத்தையும் தரக் கூடியது. இதனை பெற்றுக் கொள். (19)

இதனை உன்னுடைய மனத்திற்குகந்த பட்டத்தரசிகளுக்குக் கொடுப்பாயாக” என்று கூறி, அரசரிடம் கொடுத்தது. ‘எதற்காக யாகம் செய்கிறாயோ, அந்தக் குறிக்கோளை (புத்திரர்களை) அவர்கள் மூலம் நீ அடையப் போகிறாய்.’ (20)

தசரதர், ‘அப்படியே’ என்று ஆமோதித்து, தங்கமயமானதும், தேவர்களால் கொடுக்கப்பட்டதும், தேவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட உண்பொருள் நிறைந்ததுமான பாத்திரத்தைத் தலையில் தாங்கி காட்சிக்கு இனியதும், அற்புதமாக இருந்ததுமான அந்த பூதத்தை பெருமகிழ்ச்சியோடு வணங்கி வலம் வந்தார். (21,22)

வறுமையில் வாடிக் கொண்டிருந்தவனுக்கு பெருஞ்செல்வம் கிடைத்தாற்போல தேவர்களால் உண்டாக்கப்பட்ட பாயசத்தைப் பெற்ற தசரதர் மிகவும் சந்தோஷம் அடைந்தார். (23)

உடனே பேரொளி வாய்ந்ததும், புதுமையானதுமான அந்த பூதம், அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு அங்கேயே மறைந்தது. (24)

(இந்த அதிசய நிகழ்ச்சியைக் கேட்டவுடன்) அவருடைய அந்தப்புரத்து மனைவிகள், மகிழ்ச்சிக் கிரணங்களால் மிகவும் பிரகாசமாக விளங்கத் தொடங்கினார்கள் - சரத் காலத்தில் கண்ணுக்கினிய சந்திரனின் அழகிய கிரணங்களால் வானம் பிரகாசிப்பதைப்போல. அவர் அந்தப்புரத்திற்குள் நுழைந்ததுமே கௌசல்யையைப் பார்த்து, ‘நமக்குப் புத்திரர்களைக் கொடுக்கக்கூடிய பாயசத்தைப் பெற்றுக் கொள்’ என்று கூறினார். (25)

மன்னர் பாயசத்தில் சரிபாதியை கௌசல்யைக்குக் கொடுத்தார். மீதியில் சரிபாதியை சுமித்திரைக்குக் கொடுத்தார். புதல்வன் உண்டாக வேண்டும் என்பதற்காக, மிகுந்திருந்ததில் பாதியை கைகேயிக்குக் கொடுத்தார். அம்ருதத்திற்கு நிகரான பாயசத்தில் மிகுந்திருந்ததை சற்று யோசனை செய்துவிட்டு, மறுபடியும் சுமித்திரைக்கே மன்னர் கொடுத்தார். இவ்வாறு தனித்தனி அளவாக அந்தப் பட்டத்துராணிகளுக்கு மன்னர் பாயசத்தைக் கொடுத்தார். (26-28)

மன்னரின் உத்தம மனைவிகள் இங்ஙனம் பாயசத்தைப் பெற்று, அதனை மிகப்பெரும் பேறாகக் கருதி பேரானந்தம் அடைந்தார்கள். (29)

மன்னர் அளித்த பாயசத்தைத் தனித்தனியே பருகிய உத்தமப் பெண்டிர், விரைவிலேயே கர்ப்பம் தரித்து, அக்னி-சூரியன் போல மிகுந்த ஒளியோடு விளங்கத் தொடங்கினார்கள். (30)

ததஸ்து ராஜா ப்ரஸமீஷ்ய தா: ஸ்த்ரிய:

ப்ரருட₄க₃ர்ப₄ா: ப்ரதிலப்த₄மாநஸ: ।

ப₃பூ₄வ ஹ்ருஷ்டஸ்த்ரிதி₃வே யத₂ா ஹரி:

ஸுரேந்த்₃ரஸித்₃த₄ர்ஷிக₃ணாபி₄பூஜித: ॥

(31)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே

ப₃ாலகாண்டே₃ ஷோட₃ஸ: ஸர்க்₃: ॥

ஸப்தத₃ஸ: ஸர்க்₃:

ருக்ஷவாநரோத்பத்தி:

புத்ரத்வம் து க₃தே விஷ்ணௌ ராக்ஞஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ।

உவாச தே₃வதா: ஸர்வா: ஸ்வயம்பூ₄ர்ப₄க₃வாநித₃ம் ॥

(1)

ஸத்யஸந்த₄ஸ்ய வீரஸ்ய ஸர்வேஷாம் நோ ஹிதைஷிண: ।

விஷ்ணோ: ஸஹாயாந் ப₃லிந: ஸ்ருஜத்₄வம் காமரூபிண: ॥

(2)

மாயாவித₃ஸ்ச ஸூராம்ஸ்ச வாயுவேக₃ஸமாந் ஜவே ।

நயக்ஞாந் புத்₃தி₄ஸம்பந்நாந் விஷ்ணுதுல்ய பராக்ரமாந் ॥

(3)

அஸம்ஹார்யாநுபாயக்ஞாந் ஸிம்ஹ ஸம்ஹநநாந் விதாந் ।

ஸர்வாஸ்த்ரக₃ணஸம்பந்நாந் அம்ருதப்ராஸநாநிவ ॥

(4)

அப்ஸர:ஸு ச முக்₂யாஸு க₃ந்த₄ர்வீணாம் தநூஷு ச ।

கிந்நரீணாம் ச க₃ாத்ரேஷு வாநரீணாம் தநூஷு ச ॥

(5)

யக்ஷபந்நக₃ந்யாஸு ருக்ஷிவித்₃யாத₄ரீஷு ச ।

ஸ்ருஜத்₄வம் ஹரிருபேண புத்ராம்ஸ் துல்யபராக்ரமாந் ॥

(6)

பூர்வமேவ மயா ஸ்ருஷ்டோ ஜாம்பவாந் ருக்ஷபங்குவ: ।

ஜ்ஞம்பு₄மாணஸ்ய ஸஹஸா மம வக்த்ராத₃ஜாயத ॥

(7)

தே ததே₂க்தா ப₄க₃வதா தத்ப்ரதிஸ்ருத்ய ஸாஸநம் ।

ஜநயாமாஸுரேவம் தே புத்ராந் வாநரரூபிண: ॥

(8)

ருஷயஸ்ச மஹாத்மாந: ஸித்₃த₄வித்₃யாத₄ரோரக₃ா: ।

சாரணாஸ்ச ஸுதாந் வீராந் ஸஸ்ருஜுர்வநசாரிண: ॥

(9)

வாநரேந்த்₃ரம் மஹேந்த்₃ராப₄மிந்த்₃ரோ வாலிநமாத்மஜம் ।

ஸக்யீவம் ஜநயாமாஸ தபநஸ்தபதாம் வர: ॥

(10)

ப்ருஹஸ்பதிஸ் த்வஜநயத் தாரம் நாம மஹாஹரிம் ।

ஸர்வவாநரமுக்₂யாநாம் புத்₃தி₄மந்தமநுத்தமம் ॥

(11)

அரசிகளின் வயிற்றில் கரு வளர்ந்து வருவதைக் கண்டு, தன் விருப்பம் நிறைவேறியதை உணர்ந்து, மன்னர் - விண்ணுலகில் இந்திர-ஸித்த-ரிஷிக் கூட்டங்களால் போற்றப்படும் ஸ்ரீஹரிக்கு நிகராக - மிகவும் மனநிறைவு அடைந்தார். (31)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
பதினாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பதினேழு

கரடி-வானரர்கள் உற்பத்தி

விசால மனம் படைத்த மன்னருக்குப் புதல்வனாகத் தோன்றுவது என்று பகவான் விஷ்ணு தீர்மானித்ததும், எல்லா தேவர்களையும் அழைத்து பிரம்மதேவர் இவ்வாறு கூறினார்— (1)

“நம்முடைய நலன் விரும்பியும், வீரரும், சொல் தவறாதவருமான ஸ்ரீவிஷ்ணுவுக்கு உதவி செய்வதற்காக, இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடிய பலசாலிகளாக உங்களைப் பிறப்பித்துக் கொள்ளுங்கள். (2)

மாயை அறிந்தவர்கள், வீரர்கள், வேகத்தில் வாயுவுக்கு நிகரானவர்கள்; நீதி அறிந்தவர்கள்; புத்திசாலிகள்; விஷ்ணுவுக்கு சமமான பராக்கிரமம் உடையவர்கள்; யாரிடமும் தோல்வி அடையாதவர்கள்; பல்வகையான உபாயங்களை அறிந்தவர்கள்; சிங்கம் போன்ற உறுதியான சரீரம் படைத்தவர்கள்; எல்லாவித அஸ்திரங்களையும் செலுத்த வல்லவர்கள்; அம்ருதம் அருந்திய அமரர்களைப் போன்றவர்கள். (3,4)

இப்படியான வல்லமை படைத்தவர்களாக, அப்சர-கந்தர்வ-கின்னர-வானர-யக்ஷ-நாக-கரடி-வித்யாதர கன்னிகைகளிடம் ஈடு-இணை இல்லாத பராக்கிரமம் கொண்ட வானர வடிவினர்களாகப் பிறவி எடுங்கள். (5,6)

முன்னொரு காலத்திலேயே, கரடித்தலைவனாக ஜாம்பவான் என்னால் படைக்கப்பட்டு விட்டார். நான் கொட்டாவிவிட்டபோது என் வாயிலிருந்து அவர் வெளிப்பட்டார்.” (7)

பிரம்மாவினுடைய ஆணையைக் கேட்ட அவர்கள், அதற்கு இணங்கி அவர் கூறியபடியே வானர வடிவம் கொண்ட புத்திரர்களைப் பெற்றெடுத்தார்கள். (8)

மகாத்மாக்களான முனிவர்கள்-ஸித்த-வித்யாதர-நாக-சாரணர்கள் காட்டுவாசிகளான வீர புத்திரர்களை உற்பத்தி செய்தார்கள். (9)

மகேந்திரமலை போன்றவனும், மேலாண்மை மிக்கவனுமான வாலியை இந்திரனும், ஒளி வீசுகிறவர்களுள் சிறந்தவரான சூரியன், சுக்ரீவனையும் பிறப்பித்தார்கள். (10)

மிக உயர்ந்தவனும், வானரத் தலைவர்களுள் அறிவிற்சிறந்தவனுமான தாரன் என்ற பெயருடைய மகாவானரத்தை பிருஹஸ்பதி உண்டாக்கினார். (11)

த₄நத₃ஸ்ய ஸுத: ஸ்ரீமாந் வாநரோ க₃ந்த₄மாத₃ந: ।
விஸ்வகர்மா த்வஜநயந் நளம் நாம மஹாஹரிம் ॥ (12)

பாவகஸ்ய ஸுத: ஸ்ரீமாந் நீலோ ஃக₃நிஸத்₃ருஸப்ரப₄: ।
தேஜஸா யஸஸா வீர்யாத₃த்யரிச்யத வீர்யவாந் ॥ (13)

ரூபத்₃ரவிணஸம்பந்நாவஸ்விநௌ ரூபஸம்மதௌ ।
மைந்த₃ம் ச த்₃விவித₃ம் சைவ ஜநயாமாஸது: ஸ்வயம் ॥ (14)

வருணோ ஜநயாமாஸ ஸுஷேணம் நாம வாநரம் ।
ஸரப₄ம் ஜநயாமாஸ பர்ஜநயஸ்து மஹாப₃லம் ॥ (15)

மாருதஸ்யாத்மஜ: ஸ்ரீமாந் ஹநுமாந்நாம வாநர: ।
வஜ்ரஸம்ஹநநோபேதோ வைநதேயஸமோ ஜவே ॥ (16)

ஸர்வவாநரமுக்த₂யேஷு புத்₃தி₄மாந் ப₃லவாநபி ।
தே ஸ்ருஷ்டா ப₃ஹுஸாஹஸ்ரா த₃ஸக்த₃ரீவவதே₄ ரதா: ॥ (17)

அப்ரமேயப₃லா வீரா விக்ராந்தா: காமரூபிண: ।
தே க₃ஜாசல ஸங்காஸா வபுஷ்மந்தோ மஹாப₃லா: ॥ (18)

ருக்ஷவாநர கோபுச்ச₂ா: க்ஷிப்ரமேவாபி₄ஜக்ஞிரே ।
யஸ்ய தே₃வஸ்ய யத்₃ரூபம் வேஷோ யஸ்ச பராக்ரம: ॥ (19)

அஜாயத ஸமம் தேந தஸ்ய தஸ்ய ப்ருத₂க் ப்ருத₂க் ।
கோலாங்க்₃லீஷு சோத்பந்நா: கேசித்ஸம்மதவிக்ரமா: ॥ (20)

ருக்ஷீஷு ச தத₂ா ஜாதா வாநரா: கிந்நரீஷு ச ।
தே₃வா மஹர்ஷிக₃ந்த₄ர்வாஸ்தார்ஷ்யா யக்ஷா யஸஸ்விந: ॥ (21)

நாக₃ா: கிம்புருஷாஸ்சைவ ஸித்₃த₄வித்₃யாத₄ரோரக₃ா: ।
ப₃ஹவோ ஜநயாமாஸுர் ஹ்ருஷ்டாஸ்தத்ர ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (22)

சாரணாஸ்ச ஸுதாந் வீராந் ஸஸ்ருஜுர் வநசாரிண: ।
வாநராந் ஸுமஹாகாயாந் ஸர்வாந் வை வநசாரிண: ॥ (23)

அப்ஸர:ஸு ச முக்த₂யாஸு தத₂ா வித்₃யாத₄ரீஷு ச ।
நாக₃கந்யாஸு ச தத₃ா க₃ந்த₄ர்வீணாம் தநூஷு ச ॥ (24)

காமரூபப₃லோபேதா யத₂ாகாமம் விசாரிண: ।
ஸிம்ஹ ஸாந்த்ர₃ல ஸத்₃ருஸா த₃ர்பேண ச ப₃லேந ச ॥ (25)

ஸிலாப்ரஹரணா: ஸர்வே ஸர்வே பாதுபயோதி₄ந: ।
நக₂த₃ம்ஷ்ட்ராயுத₄ா: ஸர்வே ஸர்வே ஸர்வாஸ்த்ரகோவித₃ா: ॥ (26)

விசாலயேயு: ஸைலேந்த்₃ராந் பே₂த₃யேயு: ஸ்தி₂ராந் த்₃ருமாந் ।
க்ஷோப₄யேயுஸ்ச வேகேந ஸமுத்₃ரம் ஸரிதாம் பதிம் ॥ (27)

கந்தமாதனன் என்ற திருவளர் வானரன் குபேரனுடைய புதல்வன்; நளன் என்ற பெயருடைய பெருவானரத்தை விசுவகர்மா தோற்றுவித்தார். (12)

நெருப்பைப் போல் ஒளிவீசும் நீலன், அக்னியின் குமாரன்; அவன் தேஜஸ்-புகழ்-வீரம் முதலியவற்றால் வீரம் மிகுந்த மற்ற வானர்களைக் கடந்து நின்றான். (13)

ஒரே மாதிரியான பேரழகு வாய்ந்த உருவம் கொண்ட அசுவிநீ குமாரர்கள், தங்களைப் போன்றே மைந்தன், த்விவிதன் ஆகிய இருவரையும் உண்டாக்கினார்கள். (14)

சுஷேணன் என்ற பெயர் கொண்ட வானரத்தை வருணன் உற்பத்தி செய்தார். பர்ஜன்யன், பெரும்பலம் கொண்ட சரபனைத் தோற்றுவித்தார். (15)

வஜ்ரம் போல் மிகவும் உறுதியான தேகமும், கருடன் போல் வேகமும், சகல நற்குணங்களும் பெற்ற அனுமான் என்ற வானரர், வாயுதேவனுடைய சொந்தப் பிள்ளை ஆவார். (16)

பத்துத் தலைகொண்ட இராவணனின் வதத்தில், மிகவும் அக்கறை கொண்ட அவர்கள் (தேவர்கள்) எல்லா வானரத் தலைவர்கள் மூலம் உடலாற்றலும் அறிவாற்றலும் கொண்ட ஆயிரக்கணக்கான வானர்களைத் தோற்றுவித்தார்கள். (17)

அவர்கள் அனைவரும் ஈடில்லாத பலம் பொருந்தியவர்கள்; வீரர்கள்; மனஉறுதி தளராதவர்கள்; விரும்பிய வடிவங்களை ஏற்கக் கூடியவர்கள்; யானை மற்றும் மலைச்சிகரம் போல் பேருருவமும் மகாபலமும் படைத்தவர்கள். (18)

கரடிகள், வானார்கள், வாலில்லாக் குரங்குகள் எல்லாம் தாமதமில்லாமல் குட்டிகளை ஈன்றெடுத்தன. உற்பத்திக்குக் காரணமான தேவனுக்கு உள்ள வடிவம், தோற்றம், பராக்கிரமம் கொண்ட வானார்கள் தனித்தனியே அதே மாதிரியாகத் தோன்றினார்கள். வாலில்லாக் குரங்குகள் வயிற்றில் பிறந்த தேவர்கள், மற்றவைகளைக் காட்டிலும் சற்றுக் கூடுதலான பராக்கிரமம் கொண்டிருந்தார்கள். (19,20)

கரடிகளிடமும், கின்னரப் பெண்களிடமும் வானார்கள் தோன்றினார்கள். மனம் நிறைந்த தேவதை, மகரிஷி, கந்தர்வர், பறவை, யக்ஷர், திசைக்களிறு, கிம்புருஷர், ஸித்தர், வித்யாதரர், (வாசுகி முதலான) ஸர்ப்பங்கள் ஆகிய பல இனத்தினரும் ஆயிரக்கணக்கில் வானர்களை உற்பத்தி செய்தார்கள். (21,22)

காட்டில் வசிக்கும் சாரணர்கள், பேருருவம் கொண்ட வீரர்களான வானரப் புத்திரர்களை உண்டாக்கினார்கள்; காட்டில் கிடைப்பவைகளையே உணவாகக் கொள்பவர்கள், அவர்கள். (23)

முக்கியமான அப்சரசுகளும் வித்யாதர-நாக-கந்தர்வப் பெண்களின் உடலிலிருந்தும் (வானர்கள்) தோன்றினார்கள். (24)

விரும்பிய வடிவத்தையும் ஆற்றலையும் எடுக்கக் கூடியவர்கள்; மனம் போனபடி (தடை இல்லாமல்) திரிந்து கொண்டிருப்பவர்கள்; செருக்கினாலும் பலத்தினாலும் சிங்கம்-புலிக்கு ஒப்பானவர்கள்; பெரும் பாறைகளைப் பெயர்த்து எறியக் கூடியவர்கள்; மரங்களைப் பிடுங்கி வீசக் கூடியவர்கள்; நகங்களையும் பற்களையும் ஆயுதமாகக் கொண்டவர்கள்; எல்லா வகையான அஸ்திரப் பிரயோகத்திலும் நிபுணர்கள்; (25,26)

பெரிய பர்வதங்களை அசைத்துப் பார்க்கக் கூடியவர்கள்; ஆணிவேரோடிய மரங்களையும் முறித்துத் தள்ளுபவர்கள்; தமது வேகத்தினால் நதிகளின் நாயகனான சமுத்திரத்தையும் தடுக்க வல்லவர்கள்; (27)

தூரயேயு: சுகிதிம் பத்₃ப்யாமாபலவேயுர் மஹார்ணவாந் ।
நப₄:ஸ்த₂லம் விஸேயுஸ்ச க்₃ருஹ்ணீயுரபி தோயத₃ந் ॥ (28)

க்₃ருஹ்ணீயுரபி மாதங்க₃ந் மத்தாந் ப்ரவ்ரஜதோ வநே ।
நாத்₃மாநாஸ்ச நாதே₃ந பாதயேயுர் விஹங்க₃மாந் ॥ (29)

ஈத்₃ருஸாநாம் ப்ரஸுதாநி ஹரீணாம் காமருபிணாம் ।
ஸதம் ஸதஸஹஸ்ராணி யூத₂பாநாம் மஹாத்மநாம் ॥ (30)

தே ப்ரத₄நேஷு யூதே₂ஷு ஹரீணாம் ஹரியூத₂பா: ।
ப₃பூ₄வுர்யூத₂பஸ்ரேஷ்ட₂ா வீராம்ஸ்சாஜநயந் ஹரீந் ॥ (31)

அந்யே ருக்ஷவத: ப்ரஸ்த₂ாநுபதஸ்து₂: ஸஹஸ்ரஸ: ।
அந்யே நாநாவித₄ஞ்சைலாந் பே₄ஜிரே காநநாநி ச ॥ (32)

ஸுரீயபுத்ரம் ச ஸுக்₃ரீவம் ஸக்ரபுத்ரம் ச வாலிநம் ।
ப்₄ராதராவுபதஸ்து₂ஸ்தே ஸர்வே ச ஹரியூத₂பா: ॥ (33)

நளம் நீலம் ஹநூமந்தமந்யாம்ஸ்ச ஹரியூத₂பாந் ।
தே தார்க்ஷ்யப₃ஸஸம்பந்நா: ஸர்வே யுத்₃த₄விஸாரத₃ா: ॥ (34)

விசரந்தோஸ்த₃யந் த₃ர்பாத் ஸிம்ஹவ்யாக்₄ர மஹோரக₃ாந் ।
தாம்ஸ்ச ஸர்வாந் மஹாப₃ாஹுர் வாலீ விபுலவிக்ரம: ॥ (35)

ஜுகே₃ப ப₄ஜவீர்யேண ருக்ஷகே₃புச்ச₂வாநராந் ।
தைரியம் ப்ருதி₂வீ ஸுரீரை: ஸபர்வத வநார்ணவா ॥
கீர்ணா விவித₄ஸம்ஸ்த₂ாநைந் நாநாவ்யஞ்ஜநலக்ஷணை: ॥ (36)

தைர்மேக₄வ்ருந்த₃ாசலகூடகல்பைர் மஹாப₃ுலைர் வானரயூத₂பாலை: ।
ப₃பூ₄வ பூ₄ர் பீ₄மஸரீரூபை: ஸமாவ்ருதா ராமஸஹாயஹேதோ: ॥ (37)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
ப₃ுரலகாண்டே₃ ஸப்த₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

*****

அஷ்டாத₃ஸ: ஸர்க₃:

ஸ்ரீராமாத்₃யவதார:

நிர்வ்ருத்தே து க்ரதௌ தஸ்மிந் ஹயமேதே₄ மஹாத்மந: ।
ப்ரதி₃க்ருஹய ஸுரா ப₄ாக₃ாந் ப்ரதிஜக்₃முர்யத₂ாக₃தம் ॥ (1)

ஸமாப்ததீ₃க்ஷாநியம: பத்நீ₃க்ஷணஸமந்வித: ।
ப்ரவிவேஸ புரீம் ராஜா ஸப்₃ருத்ய ப₃ுலவாஹந: ॥ (2)

தமது கால்களால் பூமியையும் பிளப்பார்கள்; பெருங்கடலையும் நீந்திச் செல்வார்கள்; வானமண்டலத்தில் புகுந்து மேகங்களையும் கைப்பற்றுவார்கள்; காட்டில் மதங்கொண்டு திரியும் யானைகளையும் அடக்குவார்கள்; ஆகாயத்தில் பெருங்கூச்சலிட்டுக் கொண்டு பறந்து செல்லும் பறவைகளை தமது பேரிரைச்சலால் கீழே வீழ்த்துவார்கள். (28,29)

இப்படிப்பட்ட பேராற்றல் படைத்த, விருப்பம் போல் உருவம் எடுக்கக்கூடிய வானரத் தலைவர்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கில் குட்டிகள் பிறந்தன. (30)

முக்கியமான வானரப் படைத்தலைவர்களிடம் உத்தமமான வானர வீரர்கள் உண்டானார்கள்; படைவீரர்களும் வானரர்களைப் பெற்றார்கள். (31)

கரடிகளிடம் தோன்றிய ஆயிரக்கணக்கானோர் மலைச்சிகரங்களில் வசிக்கத் தொடங்கினார்கள்; மற்றும் பலர் பலவிடங்களிலும் இருந்த காடு-மலைகளில் வாழ்ந்து வந்தார்கள். (32)

சகோதரர்களாகத் தோன்றிய சூரிய மைந்தன் சக்ரீவனுக்கும், இந்திரன் புதல்வன் வாலிக்கும் எல்லா வானரத் தலைவர்களும் சேவை செய்து வந்தார்கள். (33)

நளன், நீலன், அனுமான், மற்றுமுள்ள வானர வீரர்கள் எல்லோரும் கருடனுக்கு நிகரான ஆற்றலும், போர்க்கலையில் நிபுணத்துவமும் பெற்றவர்கள். (34)

அவர்கள் சுற்றித் திரிந்து கொண்டிருக்கும் போது எதிர்ப்படும் சிங்கம்-புலி-மகாசர்ப்பங்களை தம் பராக்கிரமச் செருக்கினால் தொல்லைப்படுத்தினார்கள். அவர்கள் அனைவரிலும் பெருந்தோளான வாலி எல்லையில்லாத ஆற்றல் படைத்தவனாக இருந்தான். (35)

அவன் தன்னுடைய தோள்வலிமையால் கரடி-வாலில்லாக்குரங்கு-வானரர்களைக் காப்பாற்றி வந்தான். பலவிதமான உருவத் தோற்றங்களைக் கொண்ட இப்படிப்பட்ட சூரர்களால் காடு-மலை-கடல் சூழ்ந்த இப்பூமண்டலம் பற்பல இடங்களிலும் நிரம்பியதாயிற்று. (36)

இராமபிரானுக்கு உதவி செய்வதற்காகத் தோன்றியவர்களும், மேகக்கூட்டம், மலைச்சிகரம் போல் உருவமும், மகாபலமும், பெரிய சரீரமும் பெற்று விளங்கியவர்களுமான வானரப் படைத்தலைவர்களால் இந்த மண்ணுலகம் நிரம்பி வழிந்தது. (37)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
பதினேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

*****

ஸர்க்கம் : பதினெட்டு

ஸ்ரீராமாவதாரம்

மனஸ்வியான தசரதரின் அசுவமேத யாகம் நிறைவடைந்ததும், தேவர்கள் எல்லோரும் தங்களுடைய பங்குகளை (அவிர்பாகங்களை)ப் பெற்றுக் கொண்டு, வந்தவாறே திரும்பிச் சென்றார்கள். (1)

யாகதீட்சை கட்டுப்பாடுகள் முடிவடைந்ததும், மனைவியர், பணியாளர்கள், படைவீரர்கள், வாகனங்கள் புடைசூழ (அயோத்தி) நகரத்தை அடைந்தார், தசரதர். (2)

- யதார்த்தம் பூஜிதாஸ்தேந ராக்ஞா வை ப்ருதி₂வீஸ்வரா: ।
முதி₃தா: ப்ரயயுர் தே₃ஸாந் ப்ரணம்ய முநிபுங்க₃வம் ॥ (3)
- ஸ்ரீமதாம் க₃ச்ச₂தாம் தேஷாம் ஸ்வபுராணி புராத்தத: ।
ப₃லாநி ராக்ஞாம் ஸு₄புராணி ப்ரஹ்ருஷ்டாநி சகாஸிரே ॥ (4)
- க₃தேஷு ப்ருதி₂வீஸேஷு ராஜா த₃ஸரத₂ஸ்தத₃ா ।
ப்ரவிவேஸ புரீம் ஸ்ரீமாந் புரஸ்க்ருத்ய த்₃விஜோத்தமாந் ॥ (5)
- ஸாந்தயா ப்ரயயௌ ஸார்த₄ம் ருஷ்யஸ்ருங்க₃: ஸுபூஜித: ।
அந்வீயமானோ ராக்ஞாத₂ ஸாநுயாத்ரேண தீ₄மதா ॥ (6)
- ஏவம் விஸ்ருஜ்ய தாந் ஸர்வாந் ராஜா ஸம்பூர்ணமாநஸ: ।
உவாஸ ஸுகி₂தஸ்தத்ர புத்ரோத்பத்திம் விசிந்தயந் ॥ (7)
- ததோ யக்ஞே ஸமாப்தே து ருதூநாம் ஷட் ஸமத்யயு: ।
ததஸ்ச த்₃வாத₃ஸே மாஸே சைத்ரே நாவமிகே திதெ₂ள ॥ (8)
- நக்ஷத்ரோதி₃திதை₃வத்யே ஸ்வோச்சஸம்ஸ்தே₂ஷு பஞ்சஸு ।
க்₃ரஹேஷு கர்கடே லக்₃நே வாக்பதாவிந்து₃நா ஸஹ ॥ (9)
- ப்ரோத்யமானே ஜக₃ந்நாத₂ம் ஸர்வலோக நமஸ்க்ருதம் ।
கௌஸல்யாஜநயத்₃ராமம் ஸர்வலக்ஷண ஸம்யுதம் ॥ (10)
- விஷ்ணோரார்த₄ம் மஹாப₄ாக₃ம் புத்ரமைக்ஷ்வாகவர்த₄நம் ।
கௌஸல்யா ஸு₃ஸு₄பே₄ தேந புத்ரேணாமிததேஜஸா ॥ (11)
- யதா வரேண தே₃வாநா மதி₃திர்வஜ்ரபாணிநா ।
ப₄ரதோ நாம கைகேய்யாம் ஜக்ஞே ஸத்யபராக்ரம: ॥ (12)
- ஸாஷாத்த்விஷ்ணோஸ்சதுர்ப₄ாக₃: ஸர்வை: ஸமுதி₃தோ கு₃ணை: ।
அத₂ லக்ஷ்மண ஸத்ருக்₄நௌ ஸுமித்ராஜநயத் ஸுதௌ ॥ (13)
- ஸர்வாஸ்த்ர கு₃ஸலௌ வீரௌ விஷ்ணோரார்த₄ஸமந்விதௌ ।
புஷ்யே ஜாதஸ்து ப₄ரதோ மீநலக்₃நே ப்ரஸந்நதீ₄: ॥ (14)
- ஸார்பே ஜாதௌ து ஸௌமித்ரீ குலிரோப்யுதி₃தே ரவௌ ।
ராக்ஞ: புத்ரா மஹாத்மாநஸ்சத்வாரோ ஜக்ஞிரே ப்ருத₂க் ॥ (15)
- கு₃ணவந்தோநுருபாஸ்ச ருச்யா ப்ரோஷ்ட₂பதோபமா: ।
ஜகு₃: கலம் ச க₃ந்த₄ர்வா நந்ருதுஸ்சாப்ஸரோக₃ணா: ॥ (16)
- தே₃வதுந்து₃ப₄யோ நேது₃: புஷ்பவ்ருஷ்டிஸ்ச க₂ாச்ச்யுதா ।
உத்ஸவஸ்ச மஹாநாஸ்தீ₃யோத்யாயாம் ஜநாகுல: ॥ (17)
- ரத்₂யாஸ்ச ஜநஸம்பூத₄ா நடந்ந்தகஸங்குலா: ।
காயநைஸ்ச விராவிண்யோ வாதூநைஸ்ச தத₂ாபரை: ॥ (18)

மன்னரால் தகுதிக்கேற்றபடி மரியாதை செய்யப்பட்ட பிற நாட்டு அரசர்கள், முனிபுங்கவரை வணங்கி, அகமகிழ்ச்சியுடன் தத்தம் நாடுகளுக்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள். (3)

நகரத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லும் மன்னருடைய வெற்றித்திரு பொருந்திய படைகள் உள்ளமகிழ்வுடன் இருந்ததால் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்தன. (4)

வெளிநாட்டு அரசர்கள் விடைபெற்றுச் சென்றதும், அந்தணோத்தமர்களை முன்னிறுத்திக் கொண்டு திருவளர் மன்னர் தசரதர் நகரத்திற்குள் நுழைந்தார். (5)

நன்றாக கௌரவிக்கப்பட்ட ரிஷ்யசிருங்கர், மனைவி சாந்தாவுடன் (தன் நாட்டிற்குச்) சென்றார். அவருடன் சிறிது தூரம் சென்றுவிட்டுத் திரும்பினார், மேதாவியான மன்னர். (6)

இவ்வாறாக எல்லோரையும் அனுப்பி வைத்துவிட்டு, புத்திரர்கள் பிறப்பை சிந்தித்துக் கொண்டு சுகமாக இருந்து வந்தார், தசரதர். (7)

யாகம் நிறைவடைந்து ஆறு ருதுக்கள் கடந்தன. பன்னிரெண்டாவது மாதமாகிற பங்குனி மாதம், நவமி திதி, புனர்வச நட்சத்திரம் கூடிய நன்னாளில், ஐந்து கோள்கள் உச்சத்தில் இருக்கும் வேளையில், காக்கட லக்ஷத்தில் சந்திரனும் பிருஹஸ்பதியும் சேர்ந்து தோன்றும் நல்ல நேரத்தில் உலக நாயகரும், எல்லோராலும் வணங்கப்படுபவரும், எல்லா லட்சணங்களும் பொருந்தியவருமான புரீராமனை கௌசல்யை பெற்றெடுத்தான். (8-10)

இக்ஷ்வாகு குலத்தைத் தொடர்ச் செய்பவரும், பெரும்பேறு பெற்றவரும், மகாவிஷ்ணுவின் சரிபாதியும், எல்லையில்லாத ஆன்ம ஒளி வீசுபவருமான அவரால் கௌசல்யாதேவி மிகவும் அழகாக விளங்கினாள். (11)

தேவர்களின் வரத்தினால் அன்னை அதிதி வஜ்ரபாணியான இந்திரனைப் பெற்றதைப் போல, கைகேயியிக்கு சத்திய பராக்கிரமமான பரதன் என்பவன் பிறந்தான். (12)

அவன் சாட்சாத் விஷ்ணுவின் (இராமனின்) அம்சத்தில் கால் பங்கு; மொத்தத்தில் அரைக்கால் பங்கு எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பியவன். பின்னர், லட்சுமணன்-சத்ருக்னன் என்ற இரு புதல்வர்களை சுமித்திரை பெற்றெடுத்தாள். (13)

வீரர்களான அவ்விருவரும் எல்லாவிதமான அஸ்திரங்களைச் செலுத்துவதில் வல்லவர்கள்; (இருவரும் சேர்ந்து) விஷ்ணுவின் (அம்சத்தில்) அரைப் பங்கு. நல்லறிவுடைய பரதன் மீன லக்ஷம் பூச நட்சத்திரத்தில் பிறந்தான். (14)

சுமித்திரையின் குழந்தைகள் ஆயில்ய நட்சத்திரம் கடக லக்ஷத்தில் சூரியன் உச்சத்தில் இருக்கும் போது பிறந்தார்கள். இவ்வாறாக, மாமன்னரின் நான்கு குழந்தைகளும் தனித்தனி குணநலன்களோடும், லட்சணங்களோடும் விளங்கினார்கள். (15)

அவர்கள் (நால்வரும்) காந்தியினால் பாத்ரபத நட்சத்திரம் (பூரட்டாதி-உத்திரட்டாதி. ஒவ்வொன்றும் இரண்டிரண்டு தாரகை உடையது) போலும், நற்குணங்களும், அழகிய அங்கங்களும் பெற்றிருந்தார்கள். (அவர்கள் பிறந்ததும்) கந்தர்வர்கள் இனிய குரலில் பாடி வாழ்த்தினார்கள்; அப்சர நங்கைகள் ஆடிக் களித்தார்கள். (16)

தேவர்கள் பேரிகை முழங்கினார்கள்; வானத்திலிருந்து மலர்மாரி பொழிந்தது; அயோத்தியில் மக்கள் கூட்டங்கூட்டமாகக் கூடினார்கள்; நகரம் திருவிழாக் கோலம் பூண்டது. (17)

தேரோடும் வீதிகளில் ஜனக்கூட்டங்கள் நிறைந்தன; நடனம் ஆடும் ஆண்களும் பெண்களும் நாட்டியமாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். பாடகர்களும் வாத்தியம் வாசிப்போரும் கொட்டி முழக்கிப் பாடியதால் ஆகாயத்தில் சப்தம் நிறைந்தது. (18)

விரேஜூர்விபுலாஸ்தத்ர ஸர்வரத்நஸமந்விதா: ।
ப்ரதேயாம்ஸ்ச த₃தெ₃ள ராஜா ஸுதமாக₃த₄வந்தி₃நாம் ॥ (19)

ப்₃ராஹ்மணேப்₄யோ த₃தெ₃ள வித்தம் கே₃த₄நாநி ஸஹஸ்ரஸ: ।
அதீத்யைகாத₃ஸாஹம் து நாமகர்ம தத₂ாகரோத் ॥ (20)

ஜ்யேஷ்ட₂ம் ராமம் மஹாத்மாநம் ப₄ரதம் கைகயீஸுதம் ।
ஸௌமித்ரிம் லக்ஷ்மணமிதி ஸத்ருக்₄நமபரம் தத₂ா ॥ (21)

வஸிஷ்ட₂: பரமப்ரீதோ நாமாநி க்ருதவாம்ஸ்தத₃ா ।
ப்₃ராஹ்மணாந் பே₄ஜயாமாஸ பௌராந் ஜாநபத₃ாநபி ॥ (22)

அத₃த₃ாத்₃ப்₃ராஹ்மணாநாம் ச ரத்நௌக₄மமிதம் ப₃ஹு ।
தேஷாம் ஜந்மக்ரியாதீ₃நி ஸர்வகர்மாண்யகாரயத் ॥ (23)

தேஷாம் கேதுரிவ ஜ்யேஷ்டே₂ ராமோ ரதிகர: பிது: ।
ப₃பூ₄வ பூ₄யோ பூ₄தாநாம் ஸ்வயம்பூ₄ரிவ ஸம்மத: ॥ (24)

ஸர்வே வேத₃வித₃: ஸுரீரா: ஸர்வே லோகஹிதே ரதா: ।
ஸர்வே ஞாநோபஸம்பந்நா: ஸர்வே ஸமுதி₃தா கு₃ணை: ॥ (25)

தேஷாமபி மஹாதேஜா ராம: ஸத்யபராக்ரம: ।
இஷ்ட: ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய ஸஸாங்க இவ நிர்மல: ॥ (26)

க₃ஜஸ்கந்தே₄ஸ்வப்ருஷ்டே₂ ச ரத₂சர்யாஸு ஸம்மத: ।
த₄நுர்வேதே₃ ச நிரத: பித்ருஸுஸ்ருஷணே ரத: ॥ (27)

ப₃யல்யாத்ப்ர₄ருதி ஸுஸ்நிக்₃தே₄ லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிவர்த₄ந: ।
ராமஸ்ய லோகராமஸ்ய ப்₄ராதூர் ஜ்யேஷ்ட₂ஸ்ய நித்யஸ: ॥ (28)

ஸர்வப்ரியகரஸ்தஸ்ய ராமஸ்யாபி ஸரீரத: ।
லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்நோ ப₃ஹி: ப்ராண இவாபர: ॥ (29)

ந ச தேந விநா நித்₃ராம் லப₄தே புருஷோத்தம: ।
ம்ருஷ்டமந்நமுபாநீதமஸ்நாதி ந ஹி தம் விநா ॥ (30)

யத₃ா ஹி ஹயமாருடே₄ ம்ருக₃யாம் யாதி ராக₄வ: ।
ததை₃நம் ப்ருஷ்ட₂தோ₃ப்₄யேதி ஸத₄நு: பரிபாலயந் ॥ (31)

ப₄ரதஸ்யாபி ஸத்ருக்₄நோ லக்ஷ்மணாவரஜோ ஹி ஸ: ।
ப்ராணை: ப்ரியதரோ நித்யம் தஸ்ய சாஸீத்தத₂ா ப்ரிய: ॥ (32)

ஏராளமான நவரத்தினங்கள் அங்கே தரையில் சிதறிக் கிடந்தன. (மன்னருக்கு மகன்கள் பிறந்துவிட்ட சந்தோஷத்தில், மக்கள் தம் செல்வத்தை வாரி வழங்கினார்கள்.) சூத-மாகத-வந்தி கணங்களுக்கு மன்னர் சன்மானங்கள் அளித்தார். (19)

பிராமணர்களுக்குப் பணம், பசு, செல்வங்களை வாரி வழங்கினார். பதினோரு நாட்கள் கழிந்ததும் குழந்தைகளுக்குப் பெயரிடுதல் (நாமகரணம்) என்ற சம்ஸ்காரத்தைச் செய்தார். (20)

மூத்தவனான மகாத்மாவுக்கு இராமன் என்றும், கைகேயியின் பிள்ளைக்குப் பரதன் என்றும், சுமித்திரையின் பிள்ளைகளில் ஒருவனுக்கு லட்சுமணன் என்றும், மற்றவனுக்கு சத்ருக்னன் என்றும் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் வசிஷ்டர் பெயரிட்டார். நாமகரணச் சடங்கை முன்னிட்டு பிராமணர்களுக்கும், நாட்டு-நகர மக்களுக்கும் நிறைவான உணவளித்தார், மன்னர். (21,22)

பிராமணர்களுக்கு அளவில்லாத ரத்தினக் குவியல்களைத் தானம் செய்தார். குழந்தைகளுக்கு அவ்வக்காலங்களில் செய்ய வேண்டிய ஜாதகர்மா முதலான எல்லாக் கர்மாக்களையும் மன்னர் செய்வித்தார். (23)

அந்த நால்வரில் மூத்தவனான இராமன் குலபரம்ரையை வளர்க்கும் பதாகை போல் விளங்கி, தந்தைக்கு மிக்க ஆனந்தத்தைக் கொடுத்தார். உலகப் பிராணிகளுக்கு தான்தோன்றியான பிரும்மா எவ்வாறு மிகவும் வேண்டப்பட்டவரோ, அவ்வாறே இவரும் மிகவும் நேசிக்கப்பட்டவரானார். (24)

எல்லோரும் (நால்வரும்) வேதங்களைக் கற்றறிந்தார்கள்; இவர்கள் சூரர்கள்; உலகமக்களின் நலனில் நோக்கமுடையவர்கள்; ஞானம் நிறைந்து விளங்கினார்கள்; எல்லா நற்குணங்களையும் பெற்றிருந்தார்கள். (25)

அவர்களுள் இராமன் சத்தியபராக்கிரமராகவும், பேரொளி பொருந்தியவராகவும் இருந்தார். குற்றமற்ற முழுநிலவைப் போல எல்லா மக்களுக்கும் பிரியமானவராக இருந்தார். (26)

யானையேற்றம், குதிரையேற்றம், தேர் ஓட்டுதல் முதலியவற்றில் ஈடான தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார்கள். வில்விதையைக் கற்பதிலும், தகப்பனாருக்குப் பணிவிடை செய்வதிலும் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். (27)

மக்களால் பெரிதும் விரும்பப்படுபவரும், மூத்த சகோதரருமான இராமனுடன் சிறுவயது முதற்கொண்டே திருவளர்செல்வனான லட்சுமணன் மிகவும் ஒட்டுதலுடன் பழகி வந்தான். (28)

அவனுக்குத் தன் உடம்பைக் காட்டிலும் இராமனிடம் அதிகப் பிரீதி இருந்தது. அனைத்துச் செழுமைகளும் நிறைந்த லட்சுமணன், இராமனுக்கு சரீரத்திற்கு வெளியே உள்ள உயிர் போல் விளங்கினான். (29)

அவன் இல்லாமல் புருஷோத்தமனான இராமன் உறங்குவதில்லை. தனக்குக் கொடுக்கப்படும் உயர்வகை உண்டிகளை அவனில்லாமல் சாப்பிடுவதில்லை. (30)

இராமன், காட்டில் வேட்டையாடுவதற்காகக் குதிரை மேல் ஏறிச் செல்லும்போதெல்லாம், கையில் வில்லேந்தி தமையனுக்கு உறுதுணையாக லட்சுமணனும் பின்தொடர்ந்து சென்றான். (31)

லட்சுமணனுக்குப் பிறகு பிறந்த சத்ருக்னன் பரதனிடம் அவ்வாறே மிகவும் பிரியமாக இருந்தான். உயிரைக் காட்டிலும் நேசித்து வந்த அவனிடம் பரதனுக்கும் பெரும் பாசம் இருந்தது. (32)

ஸ சதுர்பி₄ர்மஹாப₄ாகை₃: புத்ரரத்₃ஸரத₂: ப்ரியை: ।
ப₃பூ₄வ பரமப்ரீதோ தே₃வைரிவ பிதாமஹ: ॥ (33)

தே யத₃ா ஞாநஸம்பந்நா: ஸர்வே ஸமுதி₃தா கு₃ணை: ।
ஹ்ரீமந்த: கீர்திமந்தஸ்ச ஸர்வக்ஞா தீர்க₄த₃ர்ஸிந: ॥ (34)

தேஷாமேவம்ப்ரப₄ாவாணாம் ஸர்வேஷாம் தீப்ததேஜஸாம் ।
பிதா த₃ஸரதே₂ா ஹ்ருஷ்டோ ப்ரஹ்மா லோகாதி₄போ யத₂ா ॥ (35)

தே சாபி மநுஜவ்யாக்₄ரா வைதி₃காத்₄யயநே ரதா: ।
பித்ருஸுஸ்ருஷணரதா த₃நுர்வேதே₃ ச நிஷ்டி₂தா: ॥ (36)

அத₂ ராஜா த₃ஸரத₂ஸ்தேஷாம் த₃ாரக்ரியாம் ப்ரதி ।
சிந்தயாமாஸ த₄ர்மாத்மா ஸோபாத்₄யாய: ஸப₃ாந்த₄வ: ॥ (37)

தஸ்ய சிந்தயமாநஸ்ய மந்த்ரிமத்₄யே மஹாத்மந: ।
அப்யாக₃ச்ச₂ந்மஹாதேஜா விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ॥ (38)

ஸ ராக்ஞோ த்ரஸநாகாங்ஷீ த்வாராத்₄யக்ஷாநுவாச ஹ ।
ஸீக்₄ரமாக்₂யாத மாம் ப்ராப்தம் கௌஸிகம் க₃ாதி₄ந: ஸுதம் ॥ (39)

தச்ச்₂ருத்வா வசநம் த்ராஸாத்₃ ராக்ஞோ வேஸம் ப்ரது₃த்ருவ: ।
ஸம்ப்₄ராந்தமநஸ: ஸர்வே தேந வாக்யேந சோதி₃தா: ॥ (40)

தே க₃த்வா ராஜப₄வநம் விஸ்வாமித்ரம்ருஷிம் தத₃ா ।
ப்ராப்தமாவேத₃யாமாஸுர் ந்ருபாயேக்ஷவாகவே தத₃ா ॥ (41)

தேஷாம் தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஸபுரோத₄ா: ஸமாஹித: ।
ப்ரத்யுஜ்ஜக₃ாம தம் ஹ்ருஷ்டோ ப்ரஹ்மாணமிவ வாஸவ: ॥ (42)

ஸ த்ருஷ்ட்வா ஜ்வலிதம் தீப்த்யா தாபஸம் ஸம்ஸிதவ்ரதம் ।
ப்ரஹ்ருஷ்டவத₃நோ ராஜா ததோ₄ர்க்₄யமுபஹாரயத் ॥ (43)

ஸ ராக்ஞ: ப்ரதி₃க்ருஹ்யார்க்₄யம் ஸாஸ்த்ரத்ருஷ்டேந கர்மணா ।
குஸலம் சாவ்யயம் சைவ பர்யப்ருச்ச₂ந்நராதி₄பம் ॥ (44)

புரே கோஸே ஜநபதே₃ ப₃ாந்த₄வேஷு ஸுஹ்ருத்ஸு ச ।
குஸலம் கௌஸிகோ ராக்ஞ: பர்யப்ருச்ச₂த் ஸுத₄ார்மிக: ॥ (45)

அபி தே ஸந்நதா: ஸர்வே ஸாமந்தா ரிபவோ ஜிதா: ।
தை₃வம் ச மாநுஷம் சாபி கர்ம தே ஸாத்₄வநுஷ்டி₂தம் ॥ (46)

வஸிஷ்ட₂ம் ச ஸமாக₃ம்ய குஸலம் முநிபுங்க₃வ: ।
ருஷீம்ஸ்சாந்யாந் யத₂ாந்யாயம் மஹாப₄ாக்₃ாநுவாச ஹ ॥ (47)

மன்னர், தெய்வாம்சத்தோடு கூடியவர்களும், மிகவும் இஷ்டமானவர்களுமான நான்கு புத்திரர்களால், நான்கு திசைக்காவலர்களை அடைந்த பிதாமகரான பிரும்மாவைப் போல் மிகவும் திருப்தியடைந்தார். (திசைப் பொறுப்புக்களை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதைப் போல, இவர்கள் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்று தமது பணியைத் தொடர்வார்கள் - என்பதால்.) (33)

அவர்கள் நால்வரும் நல்லறிவு நிறைந்தவர்கள்; நற்குணமுடையவர்கள்; (அறம் அல்லாதன செய்வதற்கு) வெட்கம் உடையவர்கள்; புகழ் பெற்றவர்கள்; எல்லாம் அறிந்தவர்கள்; தொலைநோக்கு உடையவர்கள். (34)

இவ்வாறு எல்லா வகையிலும் சிறந்து விளங்கி, சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும் புதல்வர்களைக் கண்டு, உலகப் படைப்பாளியான பிரும்மாவைப் போல, தந்தையான தசரதர் சந்தோஷமாக இருந்தார். (35)

மனிதருள் புலி போன்று சிறந்தவர்களான அந்த நால்வரும் வேதங்களைக் கற்பதில் முனைப்புடன் இருந்தார்கள்; தந்தைக்குப் பணிவிடை செய்வதில் ஆர்வம் காட்டினார்கள்; வில்வித்தையிலும் முன்னிலையில் நின்றார்கள். (36)

பிறகு, ஒரு சமயம் தருமாத்மாவான தசரதர், ஆசார்யர்கள், உறவினர்கள் கூடியிருக்கும் போது, அவர்களின் (குமாரர்களின்) விவாகத்தைப் பற்றிப் பேசத் தொடங்கினார். (37)

அமைச்சர்களோடு இது பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, மகாதேஜஸ்வியான மாமுனிவர் விசுவாமித்திரர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். (38)

மன்னரைப் பார்க்க விரும்பிய அவர், வாயிற்காப்போர் தலைவனிடம், 'காதியின் மைந்தனும், கௌசிகனுமான நான் வந்திருக்கிறேன் என்று உடனே போய்ச் சொல்' என்று கூறினார். (39)

இதைக் கேட்டதும் பயந்துபோன அவர்கள் மன்னன் மாளிகைக்குள் விரைந்து ஓடினார்கள். அவருடைய அதிகாரக் குரலினாலான சொற்களால் அச்சமடைந்த அவர்கள், சிந்தை கலங்கி, மன்னர் சபையை அடைந்து தசரதரிடம் விசுவாமித்திர முனிவர் வந்திருப்பதைத் தெரிவித்தார்கள். (40,41)

அவர்கள் சொன்ன தகவலைக் கேட்டதும், தேவேந்திரன் தன் மாளிகைக்கு வந்த பிரும்மாவை வரவேற்பதைப் போல, புரோகிதர்களுடன்கூட விசுவாமித்திரரை எதிர்கொண்டு அழைக்க தசரதர் சென்றார். (42)

கடுமையான விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவரும், நீண்ட காலமாகத் தவம் செய்பவரும், ஆன்ம ஒளியால் பிரகாசிப்பவருமான அவரைக் கண்டதும், மன்னர் முகமலர்ச்சியுடன் அர்க்யம் அளித்து உபசரித்தார். (43)

மன்னரால் சாஸ்திர முறைப்படி கொடுக்கப்பட்ட அர்க்கியத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட அவர், மக்களின் நல்வாழ்வு-நாட்டு வளம் பற்றி மன்னரிடம் விசாரித்தார். (44)

அறம் அறிந்தவரான கௌசிகர், நாடு-கருவூலம்-நகரம்-உறவு-நட்பு ஆகியவற்றின் நலனைப் பற்றிக் கேட்டறிந்தார். (45)

'உனக்குக் கப்பம் செலுத்தும் சிற்றரசர்கள் எல்லோரும் அடங்கியிருக்கிறார்களா? பகைவர்கள் ஜெயிக்கப்பட்டார்களா? தேவபூஜை, அதிதிபூஜை முதலியன நன்றாக அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றனவா?' (என்று விசுவாமித்திரர் வினவினார்.) (46)

வசிஷ்ட முனிவரைச் சந்தித்து நலன் விசாரித்தார், விசுவாமித்திரர். பெரும் பாக்கியசாலிகளான மற்ற முனிவர்களையும் சந்தித்து தகுதிக்கேற்றவாறு அளவளாவினார். (47)

தே ஸர்வே ஹ்ருஷ்டமநஸஸ்தஸ்ய ராக்ஞோ நிவேஸநம் ।
விவிஸு: பூஜிதாஸ்தத்ர நிஷேதுஸ்ச யதார்ஹத: ॥ (48)

அத₂ ஹ்ருஷ்டமநா ராஜா விஸ்வாமித்ரம் மஹாமுநிம் ।
உவாச பரமோதாரோ ஹ்ருஷ்டஸ்தமபி₄பூஜயந் ॥ (49)

யதாம்ருதஸ்ய ஸம்பராப்திர் யதா வர்ஷமநூத₃கே ।
யதா ஸத்ருஸதாரேஷு புத்ரஜந்மாப்ரஜஸ்ய ச ॥ (50)

ப்ரநஷ்டஸ்ய யதா லாபே₄ யதா ஹர்ஷோ மஹோதய: ।
ததைவாக்யமநம் மந்யே ஸ்வாக்யதம் தே மஹாமுநே ॥ (51)

கம் ச தே பரமம் காமம் கரோமி கிமு ஹர்ஷித: ।
பாத்ரபூ₄தோஸி மே ப்ரஹ்மந் திஷ்ட்யா ப்ராப்தோஸி தார்மிக ॥ (52)

அத்ய மே ஸப₂லம் ஜந்ம ஜீவிதம் ச ஸுஜீவிதம் ।
பூர்வம் ராஜர்ஷிஸப்₃தேந தபஸா த்யோதிதப்ரபு: ॥ (53)

ப்ரஹ்மர்ஷித்வமநுப்ராப்த: பூஜ்யோஸி பூஹுதா மயா ।
தத₃த்பு₄தமிதம் ப்ரஹ்மந் பவித்ரம் பரமம் மம ॥ (54)

ஸுப₄சுஷேத்ரகதஸ்சாஹம் தவ ஸந்தர்ஸநாத்ப்ரபே₄ ।
ப்ருஹி யத்ப்ரார்தி₂தம் துப்யம் கார்யமாக்யமநம் ப்ரதி ॥ (55)

இச்ச₂ாம்யநுக்ருஹீதோஹம் த்வத₃ர்தபரிவ்ருத்த₄யே ।
கார்யஸ்ய ந விமர்ஸம் ச க்ருந்துமர்ஹஸி கௌஸிக ॥ (56)

கர்தா சாஹமஸேஷேண தைவதம் ஹி ப₄வாந் மம ।
மம சாயமநுப்ராப்தோ மஹாநப்யுத்யோ த்விஜ ॥

தவாக்யமநஜ: க்ருத்ஸநோ த₄ர்மஸ்சாநுத்தமோ மம ॥ (57)

இதி ஹ்ருத்யஸுக₂ம் நிஸம்ய வாக்யம்
ஸ்ருதிஸுக₂மாத்மவதா விநீதமுத்தம் ।
ப்ரதி₂த குணயஸா குணைர்விஸிஷ்ட:

பரமருஷி: பரமம் ஜக்யம் ஹர்ஷம் ॥ (58)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே

பாலகாண்டே₃ஷ்டாத₃ஸ: ஸர்க்ய: ॥

***

ஏகோநவிம்ஸ: ஸர்க்ய:

விஸ்வாமித்ரவாக்யம்

தச்ச₂ருத்வா ராஜஸிம்ஹஸ்ய வாக்யமத்பு₄தவிஸ்தரம் ।
ஹ்ருஷ்டரோமா மஹாதேஜா விஸ்வாமித்ரோஸ்ப்யப₄ஷத ॥ (1)

பின்னர், அவர்கள் எல்லோரும் உவகை அடைந்தவர்களாய் சபாமண்டபத்தை அடைந்தார்கள். அங்கே வரவேற்கப்பட்டு தத்தமக்குரிய ஆசனங்களில் அமர்ந்தார்கள். (48)

பிறகு, மனமகிழ்ச்சியுடன் மகாவள்ளலாகிய மன்னர் விசுவாமித்திர முனிவரைப் புகழ்ந்து பேசி இவ்வாறு கூறினார்— (49)

“வாருங்கள் முனிவரே! தண்ணீர்ப்பஞ்சம் வாட்டிய நேரத்தில் பெருமழை பெய்தாற்போல, பிள்ளைப்பேறு இல்லாதவனுக்கு விதிப்படி மணந்து கொண்ட பத்தினிகளிடம் புதல்வர்கள் உண்டானாற்போல, தொலைந்த பொருள் திரும்பக் கிடைத்தாற்போல தங்கள் வரவை எண்ணுகிறேன். (50,51)

தங்கள் விருப்பம் என்னவோ? தெரிவியுங்கள். மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் செய்து தருகிறேன். பிரும்மன்! தார்மிகரே! என்னுடைய பெரும் அதிருஷ்டத்தின் காரணமாகதான் தாங்கள் இங்கே வந்திருக்கிறீர்கள். (52)

இப்போதுதான் (தாங்களே அடியேனை நாடி வந்ததால்) என் ஜன்மம் பயனுடையதாயிற்று; என் வாழ்க்கையும் நல்வாழ்க்கை ஆயிற்று. கடுமையான தவம் இயற்றி ராஜரிஷி என்ற சிறப்பினைப் பெற்ற தாங்கள், பிரும்மரிஷி என்ற பெரும் சிறப்பினையும் பின்னர் அடைந்தீர்கள். என்னால் மிகவும் உயர்ந்த முறையில் கௌரவிக்கத்தக்கவர் தாங்கள் (என்பதை நான் நிச்சயமாக உணர்ந்துள்ளேன்). ஆகவே, தங்கள் வருகையை மிகவும் புனிதமானதாகவும், நற்சகுனமாகவும் கருதுகிறேன். (53,54)

தங்களை தரிசித்ததால் புண்ணிய கேசுத்திரத்தை அடைந்தவனாகிவிட்டேன். (அளவில்லாத புண்ணியம் எனக்கு கிடைக்கப் போகிறது.) தங்களின் இந்த விஜயம் எந்தக் காரியத்தின் பொருட்டு என்று கூறும்படி பிரார்த்திக்கிறேன். (55)

தங்களுக்குக் சேவை செய்து அதன்மூலம் தங்கள் அனுக்கிரகத்தைப் பெற விரும்புகிறேன். கௌரிகரே! வந்த காரியத்தை முடித்துக் கொள்ளாமல், தாங்கள் இங்கிருந்து செல்லக் கூடாது. (56)

தாங்கள்தான் எனக்கு எல்லா தெய்வமும்; நான், வெறுமே (ஏவல்படி) செயலாற்றுவன். பெரியோரே! மிகப்பெரிய பேறு எனக்குக் கிடைக்கப் போகிறது என்பதைத் தங்கள் வருகையால் அறிகிறேன். தங்கள் விஜயத்தினால் (நான் இதுவரை இயற்றிய) தருமங்களின் பயன் முழுவதும் கிடைத்துவிட்டது (என்றே எண்ணுகிறேன்).” (57)

இவ்வாறு இந்திரிய நிக்ரஹமுடைய மன்னரால் பணிவுடன் கூறப்பட்ட, மனதிற்கும் செவிக்கும் இதமானதுமான சொற்களைக் கேட்டு, பார் புகழும் குணமும் புகழும் படைத்த, சமம்-தமம் முதலான நியமங்களில் ஊன்றி நிலைத்த உத்தமோத்தமரான முனிவர் மிகவும் ஆனந்தம் அடைந்தார். (58)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

பதினெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

*****

ஸர்க்கம் : பத்தொன்பது

விசுவாமித்திரர் கூறியது

அரசர்களில் சிங்கம் போன்ற தசரதரின் அற்புதமும் விளக்கமுமாக அமைந்த பேச்சைக் கேட்டு, மகாதேஜஸ்வியான விசுவாமித்திரர் மெய்சிவிர்த்துக் கூறினார்— (1)

- ஸத்₃ருஸம் ராஜஸார்தூ₃ல தவைதத்₃பு₄வி நாந்யத₂ா ।
மஹாவம்ஸப்ரஸூதஸ்ய வஸிஷ்ட₂வ்யபதே₃ஸிந: ॥ (2)
- யத்து மே ஹ்ருத்₃கூதம் வாக்யம் தஸ்ய கார்யஸ்ய நிஸ்சயம் ।
குருஷ்வ ராஜஸார்தூ₃ல ப₄வ ஸத்யப்ரதிஸ்ரவா: ॥ (3)
- அஹம் நியமமாதிஷ்டே₂ ஸித்₃த்யர்த₂ம் புருஷர்ஷப₄ ।
தஸ்ய விக்₄நகரௌ த்₃வௌ து ராஷ்ஸௌ காமருபிணௌ ॥ (4)
- வ்ரதே து ப₃ஹுஸஸ்சீர்ணே ஸமாப்த்யாம் ராஷ்ஸாவிமௌ ।
மாரீசஸ்ச ஸுப₃ஹுஸ்ச வீர்யவந்தௌ ஸுஸிஷிதௌ ॥ (5)
- ஸ மாம்ஸ ருதி₄ரௌகே₄ந வேதி₃ம் தாமப்₄யவர்ஷதாம் ।
அவதூ₄தே தத₂ாபூ₄தே தஸ்மிந் நியமநிஸ்சயே ॥ (6)
- க்ருதஸ்ரமோ நிருத்ஸாஹஸ் தஸ்மாத்தே₃ஸாத₃பாக்ரமே ।
ந ச மே க்ரோத₄முத்ஸ்ரஷ்டும் பு₃த்தி₄ர்ப₄வதி பார்தி₂வ ॥ (7)
- தத₂ாபூ₄தா ஹி ஸா சர்யா ந ஸாபஸ்தத்ர முச்யதே ।
தத்புத்ரம் ராஜஸார்தூ₃ல ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் ॥ (8)
- காகபக்ஷத₄ரம் ஸூரம் ஜ்யேஷ்ட₂ம் மே தூ₃துமர்ஹஸி ।
ஸக்தோ ஹ்யேஷ மயா கு₃ப்தோ தி₃வ்யேந ஸ்வேந தேஜஸா ॥ (9)
- ராஷ்ஸா யே விகர்தாரஸ்தேஷாமபி விநாஸநே ।
ஸ்ரேயஸ்சாஸ்மை ப்ரதூ₃ஸ்யாமி ப₃ஹுஸுபம் ந ஸம்ஸய: ॥ (10)
- த்ரயாணாமபி லோகாநாம் யேந க்₂யாதிம் க₃மிஷ்யதி ।
ந ச தெள ராமமாஸாத்ய ஸக்தௌ ஸ்த₂ாதும் கத₂ஞ்சந ॥ (11)
- ந ச தெள ராக₄வாத₃ந்யோ ஹந்துமுத்ஸஹதே புமாந் ।
வீர்யோத்ஸிக்தௌ ஹி தெள பாபௌ காலபாஸவஸம் க₃தௌ ॥ (12)
- ராமஸ்ய ராஜஸார்தூ₃ல ந பர்யாப்தௌ மஹாத்மந: ।
ந ச புத்ரகூதம் ஸ்நேஹம் கர்துமர்ஹஸி பார்தி₂வ ॥ (13)
- அஹம் தே ப்ரதிஜாநாமி ஹதௌ தெள வித்₃தி₄ ராஷ்ஸௌ ।
அஹம் வேத்₃மி மஹாத்மாநம் ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் ॥ (14)
- வஸிஷ்டே₂ஸபி மஹாதேஜா யே சேமே தபஸி ஸ்தி₂தா: ।
யதி₃ தே த₄ர்மலாப₄ம் ச யஸஸ்ச பரமம் பு₄வி ॥ (15)
- ஸ்தி₂ரமிச்ச₂ஸி ராஜேந்த்₃ர ராமம் மே தூ₃துமர்ஹஸி ।
யத்யப்₄யநுக்ஞாம் காகுத்ஸ்த₂ த₃த₃தே தவ மந்த்ரிண: ॥ (16)
- வஸிஷ்ட₂ப்ரமுக₂ா: ஸர்வே ததோ ராமம் விஸர்ஜய ।
அபி₄ப்ரேத மஸம்ஸக்த மாத்மஜம் தூ₃துமர்ஹஸி ॥ (17)

“ராஜசிங்கமே! நீங்கள் பேசியது உங்கள் உயர்நிலைக்கு உகந்ததாக இருக்கிறது. உலகத்தில் வேறு யாராலும் இவ்வாறு பேச முடியாது. பிரசித்தி பெற்ற ஒரு பரம்பரையில் தோன்றியிருக்கிறாய். அத்துடன் வசிஷ்டரே புரோகிதராக அமைந்து நல்லுபதேசங்கள் செய்து வருகிறார். (2)

என் மனத்திலுள்ள ஒரு காரியத்தைச் சொல்கிறேன். அதை நிச்சயம் நடத்திக் கொடுக்க வேண்டும். மாமன்னனே! அந்தக் காரியத்தை நடத்திக் கொடுத்து, ‘சொன்ன சொல் தவறாதவன்’ என்ற பெயரை நிலைநிறுத்திக் கொள். (3)

ஒரு ஸித்தியை அடைவதற்காக நான் சில நியமங்களை ஏற்று அனுஷ்டித்து வருகிறேன். விருப்பம் போல் உருவம் எடுக்கக் கூடிய இரண்டு அரக்கர்கள் என் விரதானுஷ்டானங்களுக்கு இடைஞ்சல் செய்து வருகிறார்கள். (4)

என்னுடைய நீண்ட விரதத்தின் பெரும் பங்கு நிறைவேறி முடிவுறும் நிலையில் உள்ளது. ஆனால், போர்ப் பயிற்சி பெற்றவர்களும், ஆற்றல் மிக்கவர்களுமான சுபாகு-மாரீசன் என்ற இருவர் காரியத்தைக் கெடுத்து வருகிறார்கள். (5)

அவர்கள், யாககுண்டத்தின் மேல் இரத்தம் மற்றும் மாமிசங்களை ஏராளமாகக் கொட்டுகிறார்கள். அதனால் என்னுடைய விரத நியமங்கள் வீணாகிப் போகின்றன. என்னுடைய முயற்சி பயனற்றுப் போவதால், உற்சாகமிழந்து அந்தப் பிரதேசத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்துவிட்டேன். (தாங்கள் அவர்களுக்குச் சாபம் கொடுக்கலாமே? என்று நீ கேட்பாய்.) மன்னனே! சாந்த சித்தத்துடன் அந்த வேள்வியில் ஆழ்ந்து ஈடுபடுவதால், எனக்கு கோபமே ஏற்படுவதில்லை! (6,7)

அந்த வேள்வியின் நியமம் அப்படிப்பட்டது - அது நடக்கும்போது கோபம் கொள்ளலாகாது; சாபம் கொடுக்கலாகாது; ஆகவே, ராஜசிம்மமே! உறுதிபிறழாத பராக்கிரமம் கொண்டவனும், குரனும், முன்னுச்சி கொண்டவனும், உன்னுடைய மூத்த புதல்வனுமான இராமனை எனக்குக் கொடுப்பாய். என்னால் மறைவாகக் காப்பாற்றப்படும் இவன், தன்னுடைய பேராற்றலினாலும் தன்னை காத்துக் கொள்வான். அத்துடன் எனக்கு இடையூறு செய்யும் அரக்கர்களையும் கொல்லக் கூடியவன். நானும் இவனுக்கு பலவகையான மகிமைகளை நிச்சயமாகக் கொடுப்பேன். (8-10)

அவர்கள் இருவரும் இராமனுக்கு எதிரில் ஒருக்காலும் நிற்க முடியாது. (அவர்களை வென்றபின்) இராமனுடைய புகழ் மூன்று உலகங்களிலும் பரவப் போகிறது. (11)

இராமனைத் தவிர வேறு எந்த ஆண்மகனும் அவர்களைக் கொல்வதற்குத் துணியமாட்டார்கள். பேராற்றல் படைத்த அவ்விருவரும் மகாபாவிகள்; யமபாசத்திற்கு அருகில் வந்துவிட்டவர்கள் (விரைவில் உயிர்விடப் போகிறவர்கள்). (12)

மன்னனே! அவர்கள் இருவராலும் மகாபராக்கிரமசாலியான இராமனுக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாது. இராமனை புத்ரவாத்ஸல்யம் மட்டும் கொண்டு நீ பார்க்கக்கூடாது. (13)

நான் உனக்கு சத்தியம் செய்து சொல்கிறேன், அவ்விரு அரக்கர்களும் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள் - என்றே நீ நம்பலாம். சத்தியபராக்கிரமம் படைத்த மகாத்மா இராமனை (அவன் உண்மை ஸ்வரூபத்தை) நான் அறிவேன். (14)

இங்கு கூடியிருப்பவர்களில் தவம் புரிகின்ற தபஸ்விகளும், ஞான ஒளி படைத்த வசிஷ்டரும் (இந்த உண்மையை) அறிவார்கள். உலகத்தில் நிலையான பெரும் புகழையும், அறத்தின் சிறந்த விளைவுகளையும் பெற நீ விரும்பினால் இராமனை எனக்கு கொடுக்கக் கடவாய். காகுத்தனே! வசிஷ்டர் முதலான உன்னுடைய ஆலோசகர்களுடன் ஆலோசனை செய்து, அவர்கள் அனுமதி கொடுத்தால், இராமனை என்னிடம் ஒப்படை. இது என்னுடைய விருப்பம். (இராமன் சிறு குழந்தை அல்லன்; எனவே, அவன் பாதுகாப்புப் பற்றி வீணாக சஞ்சலப்படாமல்) உன் பிள்ளையிடம் கொண்டிருக்கும் உறவை நெகிழ்த்து என்னிடம் கொடுப்பாய். (15-17)

த₃ஸராத்ரம் ஹி யக்ஞஸ்ய ராமம் ராஜீவலோசநம் ।
நாத்யேதி காலோ யக்ஞஸ்ய யத₂ாயம் மம ராக்ஷவ ॥ (18)

தத₂ா குருஷ்வ ப₄த்₃ரம் தே மா ச ஸோகே மந: க்ருத₂ா: ।
இத்யேவமுக்த்வா த₄ர்மாத்மா த₄ர்மார்த₂ஸஹிதம் வச: ॥ (19)

விரராம மஹாதேஜா விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ।
ஸ தந்நிஸம்ய ராஜேந்த்₃ரோ விஸ்வாமித்ரவச: ஸுப₄ம் ॥ (20)

ஸோகேந மஹதாவிஷ்டஸ் சசால ச முமோஹ ச ।
லப்த₄ஸம்க்ஞஸ்ததே₂ாத்₂ாய வ்யஷீத₃த ப₄யாந்வித: ॥ (21)

இதி ஹ்ருத₃யமநோவித₃ாரணம் முநிவசநம் தத₃ீவ ஸுஸ்ருவாந் ।
நரபதிரக₃மந் மஹாந் மஹாத்மா வ்யதி₂தமநா: ப்ரசசால சாஸநாத் ॥ (22)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
ப₃ாலகாண்டே ஏகோநவீம்ஸ: ஸர்க்₃: ॥

விம்ஸ: ஸர்க்₃:

த₃ஸரத₂வாக்யம்

தச்ச்₂ருத்வா ராஜஸார்த்₃லோ விஸ்வாமித்ரஸ்ய ப₄ாஷிதம் ।
முஹூர்தமிவ நி:ஸம்க்ஞ: ஸம்க்ஞாவாநித₃மப்₃ரவீத் ॥ (1)

ஊநஷோட₃ஸவர்ஷோ மே ராமோ ராஜீவலோசந: ।
ந யுத்த₄யோக்யதாமஸ்ய பஸ்யாமி ஸஹ ராக்ஷஸை: ॥ (2)

இயமக்ஷௌஹிணீ பூர்ணா யஸ்யாஹம் பதிரீஸ்வர: ।
அநயா ஸம்வ்ருதோ க₃த்வா யோத்த₄ாஹம் தைர் நிஸாசரை: ॥ (3)

இமே ஸூரபாஸ விக்ராந்தா ப்₄ருத்யா மோஸ்த்ரவிஸாரத₃ா: ।
யோக்யா ரக்ஷோக₃ணைர் யோத்த₄ாம் ந ராமம் நேதுமர்ஹஸி ॥ (4)

அஹமேவ த₄நுஷ்பாணிர் கே₃ப்தா ஸமரமூர்த₄நி ।
யாவத்ப்ராணாந் த₄ரிஷ்யாமி தாவத்யோத்ஸ்யே நிஸாசரை: ॥ (5)

நிர்விக்₂நா வ்ரதச்யா ஸா ப₄விஷ்யதி ஸுரக்ஷிதா ।
அஹம் தத்ராக்₃மிஷ்யாமி ந ராமம் நேதுமர்ஹஸி ॥ (6)

ப₃ாலோ ஹயக்ருதவித்யஸ்ச ந ச வேத்தி ப₃லாப₃லம் ।
ந சாஸ்த்ரப₃லஸம்யுக்தோ ந ச யுத்த₄விஸாரத₃: ॥ (7)

யாகத்திற்கு இன்னும் பத்து நாட்கள்தான் இருக்கின்றன. எனவே, தாமரைக்கண்ணான இராமனை உடனே கொடுத்துவிடு. யாகம் செய்வதற்கான காலம் கழிவதற்கு முன் நாங்கள் புறப்பட்டு போகிற வழியைப் பார், உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். மனத்தில் துயரத்தைத் தேக்கிக் கொள்ளாதே." இவ்வாறு அறம்-பொருளோடு கூடிய சொற்களைக் கூறிவிட்டு, தருமாத்மாவும், தேஜஸ்வியுமான மாமுனிவர் விசுவாமித்திரர் நிறுத்தினார். விசுவாமித்திரரின் மங்களமான சொற்களைக் கேட்ட மாமன்னர் மிகுந்த சோகத்தால் நடுநடுங்கிப் போனார். மனம் குழம்பி மயங்கினார். பின்னர், நினைவு பெற்றதும் மிகவும் அச்சமடைந்து வருத்தத்தில் ஆழ்ந்தார். (18-21)

இவ்வாறாக, இதயத்தையும் மனத்தையும் பிளக்கவல்ல கடுமையான சொற்களை முனிவரிடமிருந்து கேட்டவுடன், மாமன்னர் மிகவும் சோகத்தில் மூழ்கி, ஆசனத்திலிருந்து நழுவி விழுந்தார். (22)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : இருபது

தசரதர் கூறியது

விசுவாமித்திரர் கூறியவைகளைக் கேட்ட ராஜசிம்மமான தசரதர், ஒரு முகூர்த்த காலம் போல் நினைவிழந்து கிடந்தார். பின்னர் உணர்வு பெற்று இவ்வாறு கூறினார்— (1)

“தாமரைக்கண்ணான என்னுடைய இராமனுக்கு இன்னும் பதினாறு வயது ஆகவில்லை. ஆகவே, அரக்கர்களோடு போர் புரியும் தகுதியைப் பெறவில்லை என்று கருதுகிறேன். (2)

அக்ஷௌஹிணி கணக்கான படைவீரர்களுக்கு நான் தலைவன். இந்தப் படையுடன் சென்று நான் அந்த அரக்கர்களுடன் போர் புரிகிறேன். (3)

என்னுடைய சேனா வீரர்கள் சூரர்கள்; வெல்ல முடியாதவர்கள்; அஸ்திரப் பிரயோகத்தில் வல்லவர்கள். அரக்கர் கூட்டங்களுடன் சண்டையிடுவதற்குத் தகுந்தவர்கள். (அருள்கூர்ந்து) இராமனை அழைத்துச் செல்வதாகக் கூறாதீர்கள். (4)

வில்லேந்திய கையனாக நானே யுத்தகளத்தில் முன்னின்று, தங்கள் யாகத்தைக் காப்பாற்ற, என் உடலில் உயிர் இருக்கும் வரையில் அரக்கர்களுடன் போரிடுவேன். (5)

என்னால் பாதுகாக்கப்பட்ட உங்கள் யாக-விரதானுஷ்டானம் இடையூறில்லாமல் நிறைவேறப் போகிறது. நானே அங்கு வருகிறேன். இராமனை அழைத்துப் போவதாகக் கூறாதீர்கள். (6)

இராமன் சிறுவன்; கல்வியை இன்னும் முடிக்காதவன்; எதிரிகளின் பலாபலங்களை அறியாதவன்; அத்துடன் போர்க்களையில் வல்லவனும் அல்லன். (7)

ந சாஸௌ ரக்ஷஸாம் யோக்ய: கூடயுத்த₄ ஹி தே த்₄ருவம் ।
விப்ரயுக்தோ ஹி ராமேண முஹூர்தமபி நோத்ஸஹே ॥ (8)

ஜீவிதும் முநிஸார்து₃ல ந ராமம் நேதுமர்ஹஸி ।
யதி₃ வா ராக₄வம் ப்₃ரஹ்மந் நேதுமிச்ச₂ஸி ஸுவ்ரத ॥ (9)

சதுரங்க₃ஸமாயுக்தம் மயா ச ஸஹிதம் நய ।
ஷஷ்டிர்வரக்ஷஸஹஸ்ராணி ஜாதஸ்ய மம கௌஸிக ॥ (10)

து₃:கேநோத்பாதி₃தஸ்சாயம் ந ராமம் நேதுமர்ஹஸி ।
சதுர்ணாமாத்மஜாநாம் ஹி ப்ரீதி: பரமிகா மம ॥ (11)

ஜ்யேஷ்ட₂ம் த₄ர்மப்ரத₄நம் ச ந ராமம் நேதுமர்ஹஸி ।
கிம்வீர்யா ராக்ஷஸாஸ்தே ச கஸ்ய புத்ராஸ்ச கே ச தே ॥ (12)

கத₂ம்ப்ரமாணா: கே சைதாந் ரக்ஷந்தி முநிபுங்கவ ।
கத₂ம் ச ப்ரதிகர்தவ்யம் தேஷாம் ராமேண ரக்ஷஸாம் ॥ (13)

மாமகைர்வா ப₃ஸைர்ப்₃ரஹ்மந் மயா வா கூடயோதி₄நாம் ।
ஸர்வம் மே ஸம்ஸ ப₄க₃வந் கத₂ம் தேஷாம் மயா ரணே ॥ (14)

ஸ்துதாதவ்யம் து₃ஷ்டப₄வாநாம் வீர்யோத்ஸிக்தா ஹி ராக்ஷஸா: ।
தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா விஸ்வாமித்ரோ₅ப்யப₄ஷத ॥ (15)

பௌஸ்த்ய வம்ஸப்ரப₄வோ ராவணோ நாம ராக்ஷஸ: ।
ஸ ப்₃ரஹ்மணா துத்தவரஸ் த்ரைலோக்யம் ப₃ாத₄தே ப்₄ருஸம் ॥ (16)

மஹாப₃லோ மஹாவீர்யோ ராக்ஷஸைர் ப₃ஹுபி₄ர்வ்ருத: ।
ஸ்ருயதே ஹி மஹாவீர்யோ ராவணோ ராக்ஷஸாதி₄ப: ॥ (17)

ஸாக்ஷாத்துவைஸ்ரவணப்₄ராதா புத்ரோ விஸ்ரவஸோ முநே: ।
யத₃ா ஸ்வயம் ந யக்ஞஸ்ய விக்₄நகர்தா மஹாப₃ல: ॥ (18)

தேந ஸஞ்சோதி₃தௌ த்₃வௌ து ராக்ஷஸௌ ஸுமஹாப₃லௌ ।
மாரீசஸ்ச ஸுப₃ாஹுஸ்ச யக்ஞவிக்₄நம் கரிஷ்யத: ॥ (19)

இத்யுக்தோ முநிநா தேந ராஜோவாச முநிம் தத₃ா ।
ந ஹி ஸக்தோ₅ஸ்மி ஸங்க்₃ராமே ஸ்துதாதும் தஸ்ய து₃ராத்மந: ॥ (20)

ஸ த்வம் ப்ரஸாத₃ம் த₄ர்மக்ஞ குருஷ்வ மம புத்ரகே ।
மம சைவால்பப₄க்யஸ்ய தை₃வதம் ஹி ப₄வாந் குரு: ॥ (21)

தே₃வத₃ாநவக₃ந்த₄ர்வா யக்ஷா: பதக₃பந்நக₃ா: ।
ந ஸக்தா ராவணம் ஸோ₆மும் கிம் புநர்மாநவா யதி₄ ॥ (22)

அரக்கர்கள் மாயயுத்தம் செய்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர்களுடன் யுத்தம் செய்யும் தகுதி இராமனுக்கு இல்லை. இராமனை விட்டுப் பிரிந்து ஒரு முகூர்த்த காலம்கூட உயிர் வாழமாட்டேன். பிரும்மன்! நிச்சயமாக இராமனை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று நீங்கள் நினைத்தால், நால்வகைப் படையுடன் கூடிய என்னுடன்கூட அவனை அழைத்துச் செல்லுங்கள். அறுபதாயிரம் ஆண்டுகள் தவித்துக் கொண்டிருந்தபின், பெற்ற பிள்ளை இந்த இராமன். இராமனை அழைத்துப் போவதாகக் கூறாதீர்கள். என்னுடைய நான்கு புதல்வர்களில் குல தருமங்களைத் தொடர்ந்து நடத்தவேண்டிய கடமையுடைய மூத்த மகன் இராமனிடம் எனக்கு அபாரமான அன்பு. (எனவே) இராமனை அழைத்துப் போவதாகக் கூறாதீர்கள். அந்த அரக்கர்களுடைய பலம் என்ன? அவர்கள் யாருடைய புத்திரர்கள்? அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள்? (8-12)

முனிவரே! அவர்கள் உயரம்-பருமன் எவ்வளவு? எவர்கள் அவர்களைப் பரிபாலிக்கிறார்கள்? இராமன் அந்த அரக்கர்களுடன் எவ்வாறு சண்டை போட வேண்டும்? (13)

பிரும்மன்! மாயயுத்தம் செய்பவர்களான அவர்களுடன் என் படைவீரர்களும் நானும் எவ்வாறு போர் புரியவேண்டும்? முனிபுங்கவரே! நான் எவ்வாறு வீரச்செருக்கும் தீயகுணங்களும் உடைய அரக்கர்களை எதிர்க்க வேண்டும்? என்பதையெல்லாம் எனக்குக் கூறுங்கள்." அவருடைய சொற்களைக் கேட்டதும் விசுவாமித்திரர் பதில் கூறினார்— (14,15)

"புலஸ்திய வம்சத்தில் தோன்றியுள்ள இராவணன் என்ற அரக்கன், பிரும்மாவினால் கொடுக்கப்பட்ட வரத்தின் பலத்தினால் மூன்று உலகங்களையும் மிகவும் துன்புறுத்தி வருகிறான். (16)

அரக்கர்களுக்கெல்லாம் தலைவனான இராவணன் மகாவீரமும் மகாபலமும் பொருந்தியவன்; ஏராளமான அரக்கர்களால் எப்போதும் சூழப்பட்டிருப்பவன். (17)

குபேரனுடைய சகோதரன்; முனிவர் விச்ரவஸின் குமாரன். பலசாலியான அவன் தானே நேரிடையாக வந்து வேள்விகளைத் தடுப்பதில்லை. (18)

அவனால் தூண்டப்பட்ட, மிக அதிகமான ஆற்றல் கொண்ட இரண்டு அரக்கர்களான மாரீசனும் சுபாகுவும் வேள்விக்கு இடையூறு செய்பவர்கள்." (19)

விசுவாமித்திரர் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்ட மன்னர், 'தீயவனான அவனுடன் போர் புரியும் சக்தி எனக்கு இல்லவே இல்லை' என்று கூறினார். (20)

'அறம் அறிந்த பெரியோரே! அருள்கூர்ந்து என் புத்திரன் விஷயத்தில் தயவு காட்டுங்கள். நானோ பாக்கியமில்லாதவன். ஆதலால் தாங்கள்தான் எனக்கு அருள் செய்யும் தெய்வம், ஆசார்யன் எல்லாம். (21)

தேவ-அசுர-கந்தர்வ-யக்ஷ-பட்சி-நாகர்கள்கூட இராவணனைப் போரில் எதிர்கொள்ள வல்லவர்கள் அல்லர் என்னும்போது அல்ப மானுடர்கள் எம்மாத்திரம்? (22)

ஸ ஹி வீர்யவதாம் வீர்யமாத்₃தே யுதி₄ ராசுஸ: ।
தேந சாஹம் ந ஸக்நோமி ஸம்யோத்₃தும் தஸ்ய வா ப₃ஸை: ॥ (23)

ஸப₃லோ வா முநிஸ்ரேஷ்ட₂ ஸஹிதோ வா மமாத்மஜை: ।
கத₂மப்யமரப்ரக்₂யம் ஸங்க்₃ராமாணாமகோவித₃ம் ॥ (24)

ப₃லம் மே தநயம் ப்₃ரஹ்மந் நைவ த்₃ாஸ்யாமி புத்ரகம் ।
அத₂ காலோபமௌ யுத்₃தே₄ ஸுதௌ ஸுந்தே₃பஸுந்த₃யோ: ॥ (25)

யக்ஞவிக்₄நகரௌ தௌ தே நைவ த்₃ாஸ்யாமி புத்ரகம் ।
தயோரந்யதரேணாஹம் யோத்₃த₄ா ஸ்யாம் ஸஸுஹ்ருத்₃க₃ண: ॥
அந்யத₂ா த்வநுநேஷ்யாமி ப₄வந்தம் ஸஹ ப₃ாந்த₄வ: ॥ (26)

இதி நரபதிஜல்பநாத்₃ த்₃விஜேந்த்₃ரம்
குஸிகஸுதம் ஸுமஹாந் விவேஸ மந்யு: ।
ஸுஹுத இவ மகே₂க்₃நிராஜ்யஸிக்த:
ஸமப₄வதுஜ்ஜ்வலிதோ மஹர்ஷிவஹ்நி: ॥ (27)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ விம்ஸ: ஸர்க்₃: ॥

ஏகவிம்ஸ: ஸர்க்₃:

வஸிஷ்ட₂வாக்யம்

தச்ச்₂ருத்வா வசநம் தஸ்ய ஸ்நேஹபர்யாகுலாசுரம் ।
ஸமந்யு: கௌஸரிகோ வாக்யம் ப்ரத்யுவாச மஹீபதிம் ॥ (1)

பூர்வமர்த₂ம் ப்ரதிஸ்ருத்ய ப்ரதிக்ஞாம் ஹாதுமிச்ச₂ஸி ।
ராக₄வாணாமயுக்தோ₂யம் குலஸ்யாஸ்ய விபர்யய: ॥ (2)

யதீ₃த₃ம் தே ஸுமம் ராஜந் க₃மிஷ்யாமி யத₂ாக்₃தம் ।
மித்₂யாப்ரதிக்ஞ: காகுத்ஸ்த₂ ஸுகீ₂ ப₄வ ஸப₃ாந்த₄வ: ॥ (3)

தஸ்ய ரோஷபரீதஸ்ய விஸ்வாமித்ரஸ்ய தீ₄மத: ।
சசால வஸுத₄ா க்ருத்ஸநா விவேஸ ச ப₄யம் ஸுராந் ॥ (4)

த்ரஸ்தரூபம் து விக்ஞாய ஜகத்ஸர்வம் மஹாந்ருஷி: ।
ந்ருபதிம் ஸுவ்ரதோ தீ₄ரோ வஸிஷ்டே₂ா வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (5)

இஷ்வாகூணாம் குலே ஜாத: ஸாஷாத்த₃த₄ர்ம இவாபர: ।
த்₃ருதிமாந் ஸுவ்ரத: ஸ்ரீமாந்ந த்₃ர்மம் ஹாதுமர்ஹஸி ॥ (6)

அந்த அரக்கன் யுத்தத்தில் மாவீரர்களின் வீரத்தை அபகரித்துவிடுகிறான். அதனால் நான் என் படைகளுடனும் புத்திரர்களுடனும் சேர்ந்து சென்றாலும் அவனுடனோ, அவன் படைகளுடனோ போர் புரியும் சக்தி எனக்கு இல்லை. (அப்படியிருக்கும்போது) தேவகுமாரனைப் போன்றவனும், போர்க்கலையில் தேர்ச்சி பெறாதவனுமான என் பிள்ளை (அரக்கர்களை) எதிர்த்துப் போர் புரிய முடியுமா? (23,24)

மகாதவச்சீலரே! சிறு குழந்தையான என் மகனை ஒருபோதும் தரமாட்டேன். சுந்தோபசுந்தர்களின் புதல்வர்களான அவ்விரு இராக்கதர்களும் யுத்தத்தில் சாட்சாத் எமனுக்கு நிகரானவர்கள். (25)

அப்படிப்பட்ட கொடியவர்கள் உங்கள் யாகத்திற்கு இடையூறு செய்கிறார்கள் என்றால் என் புத்திரனை கொடுக்கவே மாட்டேன். அவர்களில்லாத மற்ற அரக்கர்களுடன் நான் என் உற்றார்-உறவினருடன் போர் செய்ய ஆயத்தமாக இருக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் நானும், என் பந்துக்களும் தங்கள் காலில் விழுந்து வணங்கி கேட்டுக் கொள்வோம் (இராமனைக் கேட்காதீர்கள் என்று).” (26)

இவ்வாறு மாமன்னரின் உப்புசப்பில்லாத உரையைக் கேட்டதும் குசிகருடைய புத்திரரும், அந்தணோத்தமருமான விசுவாமித்திரர் அடக்க முடியாத பெருங்கோபத்தை அடைந்தார். வேள்வியில் நன்கு சொரியப்பட்ட நெய் ஆகுதியால் கொழுந்துவிட்டு எரியும் அக்னியைப்போல், மகரிஷி என்ற அக்னி பெரிய நெருப்புக் கொழுந்துகளை விட்டுக் கொண்டு கனன்றார். (27)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

இருபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

*****

ஸர்க்கம் : இருபத்தொன்று

வசிஷ்டர் கூறியது

தசரதருடைய புத்திர வாட்சல்யம் நிறைந்த சொற்களைக் கேட்டு, கௌசிகர் மன்னரைப் பார்த்து கோபம் பொங்கப் பதில் கூறினார்— (1)

“முன்னதாக ஒப்புக் கொண்டுவிட்டு பின் அந்த சபதத்தைப் புறக்கணிக்க விரும்புகிறாய். ரகுலத்திற்கு இது (சொன்ன சொல் தவறுவது) உகந்ததல்ல; இது குலதருமத்திற்கு நேர் எதிரிடையானது. (2)

நீ இப்படிச் செய்வது சரி என்று உனக்குத் தோன்றினால், அது அப்படியே இருக்கட்டும். நான் வந்த வழியே திரும்பிப் போகிறேன். காகுத்தனே! கொடுத்த வாக்கைப் பொய்யாக்கிய நீ, உற்றார்-உறவினரோடுகூட செளக்கியமாக இருப்பாயாக.” (3)

விசுவாமித்திரருடைய கட்டுக்கடங்காத கோபத்தினால் பூமண்டலம் முழுவதும் ஆடி அதிர்ந்தது; தேவர்கள் பேரச்சம் அடைந்தார்கள். (4)

நல்ல விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவரும், மனோதேவியம் உடையவருமான மாமுனிவர் வசிஷ்டர், உலகம் முழுவதும் பயத்தால் அஞ்சி நடுங்குவதைக் கண்டு, மன்னரைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினார்— (5)

“கீர்த்திமிக்க இக்ஷ்வாகு குலத்தில் தோன்றியவன் நீ; சாட்சாத் இன்னொரு தருமதேவதை போன்றவன்; உறுதியான உள்ளம் படைத்தவன்; புலன்களை அடக்கியவன்; சகலவிதமான செல்வச் செழிப்புடையவன். அப்படிப்பட்ட நீ அறநெறியைப் புறக்கணிக்கலாகாது. (6)

- த்ரிஷு லோகேஷு விக்₂யாதோ த₄ர்மாத்மா இதி ராக₄வ: ।
ஸ்வத₄ர்மம் ப்ரதிபத்₃யஸ்வ நாத₄ர்மம் வோடு₄மர்ஹஸி ॥ (7)
- ஸம்ஸ்ருத்யைவம் கரிஷ்யாமீத்யகுர்வாணஸ்ய ராக₄வ ।
இஷ்டாபூர்தவதே₄ா பூ₄யாத் தஸ்மாத்த₃ராமம் விஸர்ஜய ॥ (8)
- க்ருதாஸ்த்ரமக்ருதாஸ்த்ரம் வா நைநம் ஸக்ஷயந்தி ராக்ஷஸா: ।
கு₃ப்தம் குஸிகபுத்ரேண ஜ்வலநேநாம்ருதம் யத₂ா ॥ (9)
- ஏஷ விக்₃ரஹவாந் த₄ர்ம ஏஷ வீர்யவதாம் வர: ।
ஏஷ புத்₃த₄யாதிகோ லோகே தபஸஸ்ச பராயணம் ॥ (10)
- ஏஷோஸ்த்ராந் விவித₄ாந் வேத்தி த்ரைலோக்யே ஸசராசரே ।
நைநமந்ய: புமாந் வேத்தி ந ச வேத்ஸ்யந்தி கேசந ॥ (11)
- ந தே₃வா நர்ஷய: கேசிந்நாஸுரா ந ச ராக்ஷஸா: ।
க₃ந்த₄ர்வயக்ஷப்ரவரா: ஸகிந்நர மஹோரக₃ா: ॥ (12)
- ஸர்வாஸ்த்ராணி ப்₄ருஸாஸ்வஸ்ய புத்ரா: பரமத₄ர்மிகா: ।
கௌஸிகாய புரா த₃த்தா யத₃ா ராஜ்யம் ப்ரஸாஸதி ॥ (13)
- தோபி புத்ரா: ப்₄ருஸாஸ்வஸ்ய ப்ரஜாபதிஸுதாஸுதா: ।
நைகரூபா மஹாவீர்யா தீ₃ப்திமந்தோ ஜயாவஹா: ॥ (14)
- ஜயா ச ஸுப்ரப₄ா சைவ த₃க்ஷகந்யே ஸுமத்₄யமே ।
தே ஸுவாதோஸ்த்ரஸஸ்த்ராணி ஸதம் பரமப₄ாஸ்வரம் ॥ (15)
- பஞ்சாஸதம் ஸுதாந்(ல்)லேபே₄ ஜயா நாம வராங்க₃நா ।
வத₄ாயாஸுரஸைந்யாநாமமேயாந் காமரூபிண: ॥ (16)
- ஸுப்ரப₄ா ஜநயாமாஸ புத்ராந் பஞ்சஸதம் புந: ।
ஸம்ஹாராந்நாம து₃ர்த₄ர்ஷாந் து₃ராக்ராமாந் ப₃லீயஸ: ॥ (17)
- தாநி சாஸ்த்ராணி வேத்த்யேஷ யத₂ாவத்குஸிகாத்மஜ: ।
அபூர்வாணாம் ச ஜநநே ஸக்தோ பூ₄ய: ஸ த₄ர்மவித் ॥ (18)
- தேநாஸ்ய முநிமுக்த்யஸ்ய ஸர்வக்ஞஸ்ய மஹாத்மந: ।
ந கிஞ்சித₃ப்யவிதிதம் பூ₄தம் ப₄வ்யம் ச ராக₄வ ॥ (19)
- ஏவம்வீர்யோ மஹாதேஜா விஸ்வாமித்ரோ மஹாயஸா: ।
ந ராமக₃மநே ராஜந் ஸம்ஸயம் க₃ந்துமர்ஹஸி ॥ (20)
- தேஷாம் நிக்₃ரஹணே ஸக்த: ஸ்வயம் ச குஸிகாத்மஜ: ।
தவ புத்ரஹிதார்த₂ாய த்வாமுபேத்யாபி₄யாசதே ॥ (21)

மூன்று உலகங்களிலும் தசரதர் தருமாத்மா என்ற புகழ் பரவியிருக்கிறது. எனவே உன்னுடைய இயல்பான அறத்தையே கைக்கொள்; அதருமச் சமையை சுமக்காதே. (7)

தசரதா! 'நான் இவ்வாறு செய்கிறேன்' என்று வாக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அதை நிறைவேற்றாவிட்டால், யாக-யக்ஞங்களையும், குளம்-குட்டைகளையும் அழித்த பாவம் வந்து சேரும். அதனால் இராமனை அனுப்பி வைப்பாயாக. (8)

நெருப்புக் கங்குகளால் காப்பாற்றப்படும் அமிர்தத்தை (யாரும் நெருங்கக்கூட முடியாததை)ப் போல, விசுவாமித்திரரால் பாதுகாக்கப்படும் இவனுக்கு (இராமனுக்கு) அஸ்திரவித்தை தெரிந்தாலும் தெரியாவிட்டாலும், அரக்கர்கள் இவன் எதிரில் நிற்கக்கூட முடியாது. (9)

இவர் தருமத்தின் திருவுரு; இவர் பராக்கிரமம் உடையவர்களில் முதன்மையானவர்; தவத்தின் பரமஸ்தானம். (10)

இவர் நாலாவிதமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவர். மூன்று உலகங்களிலுமுள்ள சராசரங்களில் இவர் அறிந்துள்ளவைகளை ஒருவர்கூட அறியமாட்டார்; இனியும் அறியப் போவதில்லை. (11)

தேவர்-முனிவர்-அசுரர்-அரக்கர்-கந்தர்வர்-யக்ஷர்-கின்னரர்-உரகர் ஆகிய எவரும் (இவருடைய பேராற்றலை) அறியமாட்டார். (12)

எல்லா அஸ்திரங்களும் பிரசாஸ்வன் என்ற பிரஜாபதியின் புதல்வர்கள்; தருமவழியில் செல்பவர்கள். முன்னொரு சமயம் விசுவாமித்திரர் நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்தபோது, அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டவர்கள். (13)

பிருசாஸ்வனுடைய புத்திரர்கள், தக்ஷப் பிரஜாபதியின் இரண்டு புதல்வியின் புத்திரர்கள். அவர்கள் ஒரே உருவமுடையவர்கள் அல்லர் (பல்வகைத் தோற்றம் உடையவர்கள்). மகாவீரமும், பிரகாசமுமுடைய அவர்கள் வெற்றியைத் தேடித் தருபவர்கள். (14)

தக்ஷனின் (மிகுந்த அழகுடைய) பெண்களான ஜயாவும் சுப்பிரபாவும் பேரொளி வீசும் நூற்றுக்கணக்கான அஸ்திர-சஸ்திரங்களைப் பெற்றெடுத்தார்கள். (15)

ஜயா என்ற பெண்மணி எல்லையில்லாத பலம் கொண்டவர்களும், விருப்பம் போல் உருவம் எடுக்கக் கூடியவர்களுமான ஐநூறு மகன்களை அரக்கர்களைக் கொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகவே பெற்றாள். (16)

சுப்பிரபா என்பவள் ஸம்ஹார் என்ற பெயருள்ள ஐநூறு மகவுகளைப் பெற்றாள். அவர்கள் யாராலும் வெல்ல முடியாதவர்கள்; அடக்க முடியாதவர்கள்; பெரும்பலம் உடையவர்கள். (17)

அந்த அஸ்திரங்களையெல்லாம் குசிக புத்திரரான இவர் உள்ளபடியே அறிவார். அத்துடன் இதற்கு முன் காணப்படாத புதிய அஸ்திரங்களையும் உற்பத்தி செய்யக் கூடியவர். (18)

தசரதனே! சகலமும் அறிந்தவரும், சிறந்த முனிவரும், பேருள்ளம் கொண்டவருமான இவரால் அறியப்படாதது இருந்ததுமில்லை; இருக்கப் போவதுமில்லை. (19)

இத்தகைய மகாவீரமும் தேஜசும் புகழும் கொண்டவர் விசுவாமித்திரர். மன்னரே! இராமன் இவருடன் செல்வதால் ('என்ன ஆகுமோ?' என்று) கவலை கொள்ள வேண்டாம். (20)

குசிக புத்திரரான இவர், தானே அவர்களை (இராக்கதர்களை) அடக்க வல்லவர். உன் குமாரனுக்குப் பேரும் புகழும் ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே உன்னிடம் வந்து வேண்டுகிறார்." (21)

இதி முநிவசநாத் ப்ரஸந்நசித்தோ

ரகுவ்ருஷபுஸ்ச முமோத்ய பூஸ்வராங்க்ய: ।

கூமநமபி₄ருரோச ராக₄வஸ்ய

ப்ரதி₂தயஸா: குஸிகாத்மஜாய பு₃த்த₄யா ॥

(22)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

பூலகாண்டே₃ ஏகவீம்ஸ: ஸர்க்ய: ॥

த்யவாவிம்ஸ: ஸர்க்ய:

வித்யாப்ரத₃நம்

தத₂ா வஸிஷ்டே₂ ப்ருவதி ராஜா த₃ஸரத₂: ஸுதம் ।

ப்ரஹ்ருஷ்டவத₃நோ ராமமாஜுஹாவ ஸலக்ஷ்மணம் ॥

(1)

க்ருதஸ்வஸ்த்யயநம் மாத்ரா பித்ரா த₃ஸரதே₂ந ச ।

புரோத₄ஸா வஸிஷ்டே₂ந மங்க்யலைரபி₄மந்த்ரிதம் ॥

(2)

ஸ புத்ரம் மூர்த்த₄ந்யபாக்₄ராய ராஜா த₃ஸரத₂: ப்ரியம் ।

த₃தெ₃ள குஸிகபுத்ராய ஸுப்ரீதேநாந்தராத்மநா ॥

(3)

ததோ வாயு: ஸுக₂ஸ்பர்ஸோ விரஜஸ்கோ வவெள தத₃ா ।

விஸ்வாமித்ரக்யதம் த்ருஷ்ட்வா ராமம் ராஜீவலோசநம் ॥

(4)

புஷ்பவ்ருஷ்டிர்மஹத்யாஸீத் தேவது₃ந்து₃பி₄ நி:ஸ்வநை: ।

ஸங்க₂து₃ந்து₃பி₄நிர்கே₄ஷ: ப்ரயாதே து மஹாத்மநி ॥

(5)

விஸ்வாமித்ரோ யயாவக்₃ரே ததோ ராமோ மஹாயஸா: ।

காகபக்ஷத₄ரோ த₄ந்வி தம் ச ஸௌமித்ரிர்நவக்யாத் ॥

(6)

கலாபிநௌ த₄நுஷ்பாணீ ஸோப₄யாநௌ தி₃ஸோ த₃ஸ ।

விஸ்வாமித்ரம் மஹாத்மாநம் த்ரிஸீர்ஷாவிவ பந்நகெ₃ள ॥

(7)

அநுஜக்₃மதுரக்ஷத்₃ரௌ பிதாமஹமிவாஸ்விநௌ ।

தத₃ா குஸிகபுத்ரம் து த₄நுஷ்பாணீ ஸ்வலங்க்ருதௌ ॥

(8)

பு₃த்த₄ கோத₄ாங்கு₃லித்ராணௌ க₂ட்₃க₃வந்தௌ மஹாத்யுதீ ।

குமாரௌ சாருவபுஷௌ ப்₄ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥

(9)

அநுயாதௌ ஸ்ரியா தீப்₃தௌ ஸோப₄யேதாமநிந்தி₃தௌ ।

ஸ்த₂ாணும் தே₃வமிவாசிந்த்யம் குமாராவிவ பாவகீ ॥

(10)

அத்யாந்த₄யோஜநம் க₃த்வா ஸரய்வா த₃க்ஷிணே தடே ।

ராமேதி மது₄ராம் வாணீம் விஸ்வாமித்ரோ₃ப₄யப₄ஷத ॥

(11)

இவ்வாறு வசிஷ்டர் கூறியவுடன் மாமன்னர் மனம் மகிழ்ந்து போனார்; உடலெங்கும் ஒளி பரவியது. 'பெரும் புகழ் படைத்த விசுவாமித்திரருடன் இராமனை அனுப்புவது என்று முடிவு செய்வதே அவனுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும்' என்று எண்ணினார். (22)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
இருபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

***

ஸர்க்கம் : இருபத்திரண்டு

மந்திர உபதேசம்

இவ்வாறு வசிஷ்டர் கூறியதும், மன்னர் அகமகிழ்ந்து இராமனை, லட்சுமணனுடன்கூட சபைக்கு வருமாறு கூப்பிட்டனுப்பினார். (1)

(இராமன்) மன்னரும், தந்தையுமான தசரதராலும் அன்னையினாலும் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டார்; புரோகிதர் வசிஷ்டரால் மங்களமான வேத மந்திரங்களால் மந்திரக்காப்பு செய்விக்கப்பட்டார். (2)

மன்னர் தசரதர் பாசத்திற்குரிய மைந்தனை உச்சிமுகர்ந்து, உள்ளம் உவகையுற, குசிக புத்திரரான விசுவாமித்திரரிடம் ஒப்படைத்தார். (3)

தாமரைக்கண்ணான இராமன் விசுவாமித்திரரோடு செல்லவிருப்பதை அறிந்து, காற்றானது தூசுதும்பட்டியில்லாமல் உடலை மெல்ல வருடிக் கொண்டு வீசிற்று. (4)

மகாத்மா இராமன் பயணத்திற்கு ஆயத்தமானதும் மலர்மாரி பொழிந்தது. தேவதுந்துபிகள் முழங்கின. சங்கு மற்றும் பேரிகைகளின் பேரொலி எழுந்தது. (5)

முன்னால் விசுவாமித்திரர் சென்றார். அவர் பின்னால் பெரும் புகழ் படைத்தவரும், வில்லேந்தியவரும், முன்னுச்சிக் குடுமி உடையவருமான இராமன் சென்றார். அவரை சுமித்திரையின் மைந்தன் லட்சுமணன் பின்தொடர்ந்தான். (6)

இருவரும் அம்பறாத்தூணி அணிந்திருந்தார்கள்; கையில் வில் தாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்; தம் பேரொளியால் பத்துத் திசைகளையும் பிரகாசப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்; மூன்று தலை படைத்த இரு நாகங்கள் போல, சான்றோரான விசுவாமித்திரரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். (7)

மகிமை பொருந்தியவர்களும், வில்லேந்தியவர்களும், கவின்மிகு ஆடை-அணிகளுடன் விளங்கியவர்களுமான அவ்விருவரும் அசுவிநீ குமாரர்கள் பிறும்மாவைப் பின்தொடர்ந்து செல்வதைப் போல் சென்றார்கள். (8)

காந்தி பொருந்தியவர்களும், உடலழகு பெற்றவர்களும், திருவளர் செல்வர்களும், சுற்றிலும் ஒளியைப் பரப்புவர்களும், குற்றமற்றவர்களுமான இராம-லட்சுமண சகோதரர்கள் பரமேசுவரனைப் பின்தொடரும் அக்னி குமாரர்களைப் போல விசுவாமித்திரரைப் பின்பற்றிச் சென்றார்கள். (9,10)

ஒன்றரை யோஜனை தூரம் கடந்து சென்று, சரயூவின் வலது கரையை அடைந்ததும், 'ராம' என்று இனிய சொல்லை விசுவாமித்திரர் கூறினார். (11)

க்ருஹாண வத்ஸ ஸலிலம் மா பூத்காலஸ்ய பர்யய: ।
மந்த்ரக்ராமம் க்ருஹாண த்வம் ப்லாமதிபுலாம் ததா ॥ (12)

ந ஸ்ரமோ ந ஜ்வரோ வா தே ந ரூபஸ்ய விபர்யய: ।
ந ச ஸுப்தம் ப்ரமத்தம் வா தர்ஷயிஷ்யந்தி நைர்ருதா: ॥ (13)

ந பூஹ்வோ: ஸத்ருஸோ வீர்யே ப்ருதிவ்யாமஸ்தி கஸ்சந ।
த்ரிஷு லோகேஷு வை ராம ந புவேத் ஸத்ருஸஸ்த்வயா ॥ (14)

ந ஸௌபாக்யே ந த்ராக்ஷிண்யே ந ஞானே புத்திநிஸ்சயே ।
நோத்தரே ப்ரதிவக்தவ்யே ஸமோ லோகே தவாநக ॥ (15)

ஏதத்வித்யாத்வயே லப்தே ந புவேத் ஸத்ருஸஸ்தவ ।
புலா சாதிபுலா சைவ ஸர்வக்ஞாநஸ்ய மாதரௌ ॥ (16)

புலாமதிபுலாம் சைவ படத: பதி ராகவ ।
க்ஷாத்திபாஸே ந தே ராம புவிஷ்யேதே நரோத்தம ॥ (17)

வித்யா த்வயமதீயானே யஸஸ்சாப்யதுலம் த்வயி ।
பிதாமஹஸுதே ஹ்யேதே வித்யே தேஜ:ஸமந்விதே ॥ (18)

ப்ரத்யாதும் தவ காகுத்ஸ்த் ஸத்ருஸஸ்த்வம் ஹி தார்மிக ।
காமம் ப்ஹுக்ருணா: ஸர்வே த்வய்யேதே நாத்ர ஸம்ஸய: ॥ (19)

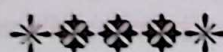
தபஸா ஸம்ப்ருதே சைதே ப்ஹுருபே புவிஷ்யத: ।
ததோ ராமோ ஜலம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ப்ரஹ்ருஷ்டவதந: ஸாசி: ॥
ப்ரதிஜக்ரஹ தே வித்யே மஹர்ஷேர்பூவிதாத்தமந: ॥ (20)

வித்யாஸமுதிதோ ராம: ஸாஸுபே பூரிவிக்ரம: ।
ஸஹஸ்ரரஸ்ப்புகுவாந் ஸரதீவ திவாகர: ॥ (21)

க்ருகார்யாணி ஸர்வாணி நியுஜ்ய குஸிகாத்மஜே ।
ஊஷஸ்தாம் ரஜநீம் தீரே ஸரய்வா: ஸுஸுகம் த்ரய: ॥ (22)

தஸரதந்ருபஸநுஸத்தமாப்யாம்
த்ருணஸயநேநுசிதே ஸஹோபிதாப்யாம் ।
குஸிகஸுதவசோநுலாலிதாப்யாம்
க்ஷணமிவ ஸா விபுபௌ விபாவா ॥ (23)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
பாலகாண்டே த்வாவீம்ஸ: ஸர்க: ॥

“குழந்தாய்! அகத்தூய்மைக்காக ஆசமனம் செய். காலதாமதம் செய்யாதே. பலா-அதிபலா என்ற மந்திரங்களை நீ ஏற்றுக்கொள். (இவைகளின் பலனைக் கேட்பாயாக.) (12)

களைப்பு, காய்ச்சல், உடல் தேய்வு முதலியன உண்டாகாது; தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் போதோ, கவனக்குறைவாக இருக்கும்போதோகூட நிசாசர்கள் உன்னைத் தாக்க முடியாது. (13)

மண்ணுலகில் உனக்கு நிகரான தோள்வலிமை உடையவர் எவரும் இருக்கமாட்டார்; மூவுலகிலும் உனக்கு ஈடானவர் யாரும் இருக்க முடியாது. (14)

அழகிலோ, சாமர்த்தியத்திலோ, மெய்ஞ்ஞானத்திலோ, அறிவைக் கொண்டு காரியத்தை நிச்சயிப்பதிலோ, பிறருடைய கேள்விக்குப் பதில் சொல்வதிலோ உனக்கு சமமானவர் இந்த உலகத்திலேயே எவரும் இருக்கமாட்டார். (15)

எல்லா மந்திரஞானத்திற்கும் தாய் போன்றவை பலா-அதிபலா என்ற மந்திரங்கள். இந்த மந்திரங்களில் நீ சித்தி பெற்றுவிட்டால், உனக்கு நிகரானவரே இருக்கமாட்டார்கள். (16)

மனிதருள் மாணிக்கமே! பயணம் சென்று கொண்டிருக்கும்போது இந்த மந்திரங்களை ஜபித்தால் பசி-தாகம் உனக்கு ஏற்படாது. (17)

இந்த இரண்டு மந்திரங்களிலும் நீ வல்லவனாகிவிட்டால், எல்லையில்லாத புகழ் உன்னிடம் வந்து சேரும். மிகுந்த சக்தியோடு விளங்கும் இவ்விரு மந்திரங்களும் பிறும்மாவின் புத்திரிகள். (18)

காருத்தனே! உனக்கு இவைகளை உபதேசிக்க விரும்புகிறேன். (மிக உயர்வான பலன்களை அளிக்கக் கூடிய இந்த வித்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு) நீ தகுதி உடையவன். அறம் தவறாதவனே! உன்னிடம் சர்வ வல்லமையும் முன்னரே இருக்கிறது. என்றாலும் இவை இன்னும் பெருமையை அளிக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (19)

இவை என்னுடைய தவவலிமையால் பெறப்பட்டவை (அதனால் கூடுதல் சக்தி பெற்றிருக்கின்றன). உனக்கு பலவிதங்களில் உதவியாக இருக்கப் போகின்றன.” உடனே, இராமன் மலர்ந்த முகத்துடன் ஆசமனம் செய்து, தூய்மை பெற்று, மாசற்ற இதயங்கொண்ட மாமுனிவரிடமிருந்து இரண்டு வித்யைகளையும் ஏற்றுக் கொண்டார். வித்யைகளை (மந்திரங்களை)ப் பெற்றுக் கொண்டதும், சரத்கால சூரியன்போல பேராற்றல் பெற்றவராக மிகவும் பொலிவுடன் திகழ்ந்தார். ஆசார்யருக்குச் செய்ய வேண்டிய பணிவிடைகளை விசுவாமித்திரருக்குச் செய்து, சரயூ நதிக் கரையில் மூவரும் சுகமாக இரவைக் கழித்தார்கள். (20-22)

தசரத மாமன்னருடைய செல்வக்குமாரர்களான அவ்விருவரும், (அவர்களுக்குச் சற்றும் பொருந்தாத) புல்படுக்கையில் ஒன்றாக உறங்கினார்கள். விசுவாமித்திரர் அவர்களைக் கொஞ்சிக் குலாவி மகிழ்ச் செய்ததால், அந்த இரவு ஒரு நொடி போல் ஆயிற்று. (23)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
இருபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

த்ரயோவிம்ஸ: ஸர்க்ய:

காமாஸ்ரமவாஸ:

- ப்ரப₄தாயாம் து ஸர்வர்யாம் விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ।
அப்யப₄ஷத காகுத்ஸ்த₂ம் ஸயாநம் பர்ணஸம்ஸ்தரே ॥ (1)
- கௌஸல்யா ஸுப்ரஜா ராம பூர்வா ஸந்த்யா ப்ரவர்ததே ।
உத்திஷ்ட₂ நரஸாந்தூ₃ல கர்தவ்யம் தை₃வமாஹ்நிகம் ॥ (2)
- தஸ்யர்ஷே: பரமோதூாரம் வச: ஸ்ருத்வா ந்ருபாத்மஜௌ ।
ஸ்நாத்வா க்ருதோத்யுகௌ வீரௌ ஜேபது: பரமம் ஜபம் ॥ (3)
- க்ருதாஹ்நிகௌ மஹாவீர்யௌ விஸ்வாமித்ரம் தபோத₄நம் ।
அபி₄வாத்யாபி₄ஸம்ஹ்ருஷ்டௌ க₃மநாயோபதஸ்த₂து: ॥ (4)
- தௌ ப்ரயாதௌ மஹாவீர்யௌ தி₃வ்யாம் த்ரிபத₂க₃ாம் நதீ₃ம் ।
த₃த்₃ருஸாதே ததஸ்தத்ர ஸரய்வா: ஸங்க₃மே ஸுபே₄ ॥ (5)
- தத்ராஸ்ரமபத₃ம் புண்யம்ருஷீணாம் ப₄விதாத்மநாம் ।
ப₃ஹுவர்ஷஸஹஸ்ராணி தப்யதாம் பரமம் தப: ॥ (6)
- தம் த்₃ருஷ்ட்வா பரமப்ரீதௌ ராக₄வௌ புண்யமாஸ்ரமம் ।
ஊசதுஸ்தம் மஹாத்மாநம் விஸ்வாமித்ரமித₃ம் வச: ॥ (7)
- கஸ்யாயமாஸ்ரம: புண்ய: கோ ந்வஸ்மிந் வஸதே புமாந் ।
ப₄க₃வந் ஸ்ரோதுமிச்ச₂ாவ: பரம் கௌதூஹலம் ஹி நௌ ॥ (8)
- தயோஸ்தத₃வசநம் ஸ்ருத்வா ப்ரஹஸ்ய முநிபுங்க₃வ: ।
அப்ய₃ரவீச்ச₂ருயதாம் ராம யஸ்யாயம் பூர்வ ஆஸ்ரம: ॥ (9)
- கந்த₃ர்போ மூர்திமாநாஸீத் காம இத்யுச்சயதே பு₃தை₄: ।
தபஸ்யந்தமிஹ ஸ்த₂ாணும் நியமேந ஸமாஹிதம் ॥ (10)
- க்ருதோத்₃வாஹம் து தே₃வேஸம் க₃ச்ச₂ந்தம் ஸமருத்₃க₃ணம் ।
த₄ர்ஷயாமாஸ து₃ர்மேத₄ா ஹும்க்ருதஸ்ச மஹாத்மநா ॥ (11)
- அவத₃க்த₄ஸ்ய ரௌத்₃ரேண சக்ஷுஷா ரகு₄நந்த₃ந் ।
வ்யஸீர்யந்த ஸாரீராத் ஸ்வாத் ஸர்வக₃ாத்ராணி து₃ர்மதே: ॥ (12)
- தஸ்ய க₃ாத்ரம் ஹதம் தத்ர நிர்த₃க்த₄ஸ்ய மஹாத்மநா ।
அஸாரீ: க்ருத: காம: க்ரோத₄ாத்₃ தே₃வேஸ்வரேண ஹ ॥ (13)
- அநங்க₃ இதி விக்₂யாதஸ் தத₃ா ப்ரப₄ருதி ராக₄வ ।
ஸ சாங்க₃விஷய: பூ₃மாத் யத்ராங்க₃ம் ஸ முமோச ஹ ॥ (14)
- தஸ்யாயமாஸ்ரம: புண்யஸ்தஸ்யேமே முநய: புரா ।
ஸிஷ்யா த₄ர்மபரா நித்யம் தேஷாம் பாபம் ந வித்யதே ॥ (15)

ஸர்க்கம் : இருபத்து மூன்று

காமாசிரம வாழ்க்கை

இரவு கழிந்து விடியற்காலை வந்ததும், இலை-தழைப் படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டிருந்த காகுத்தனை மாமுனிவரான விசுவாமித்திரர் பள்ளியெழுப்பினார். (1)

எவரைப் பெற்றதால், 'நல்ல புதல்வனைப் பெற்றவள்' என்ற நற்பெயரை கௌசல்யை அடைந்தாளோ, அந்த ஸ்ரீராமா! கிழக்குத் திக்கில் சந்தியாகால அருணோதயம் ஆகிவிட்டது. எழுந்திராய், ஆண் சிங்கமே! வேதவிதிப்படியான நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களைச் செய்யவேண்டும். (2)

அன்புமிகுந்த முனிவரின் சொற்களைக் கேட்டதும், அரசகுமாரர்கள் எழுந்து, நீராடி, நீர்க்கடன் செலுத்தி காயத்ரீ மந்திர ஜபம் செய்தார்கள். (3)

கண்கவர் ஒளியுடன் விளங்கிய அவ்விருவரும் நித்தியகர்மாக்களை முடித்துக் கொண்டு, தவச்செல்வரான விசுவாமித்திரரை வணங்கி, மகிழ்ந்து, புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாக நின்றார்கள். (4)

வீரர்களான அவ்வரசகுமாரர்கள் நடந்து சென்று கொண்டிருக்கையில், புனிதமான சரயூ சங்கமத்தில் மூன்று உலகிலும் ஓடும் தெய்விகமான கங்கை நதியைக் கண்டார்கள். (5)

தூய உள்ளம் படைத்தவர்கள், பல ஆண்டுக் காலமாகக் கடுமையான தவம் செய்பவர்கள் - இப்படிப்பட்ட முனிவர்களின் ஆசிரமவளாகங்களை அங்கே பார்த்ததும், மிகவும் குதூகலமடைந்த இராம-லட்சுமணர்கள், மகாஞானியான விசுவாமித்திரரைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கேட்டார்கள்— (6,7)

'பகவன்! புண்ணியமான இந்த ஆசிரமம் யாருடையது? இங்கே யார் வசிக்கிறார்? இதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு நாங்கள் மிருந்த ஆர்வத்துடன் இருக்கிறோம்.' (8)

அவர்களுடைய சொற்களைக் கேட்ட முனிபுங்கவர் மெல்ல நகைத்து, "முன்னர் இது யாருடைய ஆசிரமமாக இருந்தது என்பதைக் கேளாய், இராமா! (9)

முன்னொரு காலத்தில் மன்மதன் சரீர வடிவத்தோடு இருந்தான். அவனை, 'காமன்' என்று அறிஞர்கள் அழைப்பார்கள். இந்த இடத்தில் ஸ்தாணுவாகிற பரமேசுவரன் பல நியமங்களுக்கு உட்பட்டு நிலைத்த மனத்துடன் தவம் செய்து கொண்டிருந்தார். (10)

ஒரு சமயம் தவம் கலைந்து எழுந்து மருத் கணங்களோடுகூட போய்க் கொண்டிருந்தார். கெட்ட எண்ணம் கொண்ட காமன், அவரைத் தாக்கினான். ஈசுவரன் 'ஹும்' என்று ஒலியெழுப்பினார். (11)

ரகுந்தனா! ருத்ரனுடைய (நெற்றிக்) கண்ணால் எரிக்கப்பட்ட தீயவனான காமனுடைய உடலிலிருந்து அங்கங்கள் நழுவிப் போயின. (12)

கோபம் கொண்ட பரமேசுவரனால் அவனுடைய சரீரம் எரிக்கப்பட்டதால், காமன் அசரீரம் (உடலற்றவன்) ஆனான். (13)

இராகவா! அன்று முதல் அவன், 'அனங்கன்' என்று பெயர் பெற்றான். அழகு மிகுந்த காமன், எங்கே தன் சரீரத்தை விட்டானோ, அந்தப் பிரதேசம் அங்கதேசம் என்று வழங்கப்படலாயிற்று. (14)

இந்த ஆசிரமம் பரமேசுவரனுடையது; புண்ணியம் தருவது. இங்கேயுள்ள ரிஷிகள் முன்னர் அவருடைய சீடர்களாக இருந்தார்கள்; எப்போதும் தருமத்திலேயே மூழ்கியவர்கள்; அவர்களிடம் பாவம் என்பதே கிடையாது. (15)

இஹாத்ய ரஜநீம் ராம வஸேம ஸுபுத்யுஸந ।
புண்யயோ: ஸரிதோர்மத்யே ஸ்வஸ்தரிஷ்யாமஹே வயம் ॥ (16)

அபி₄க₃ச்ச₂ாமஹே ஸர்வே ஸுசய: புண்யமாஸ்ரமம் ।
ஸ்நாதாஸ்ச க்ருதஜப்யாஸ்ச ஹுதஹவ்யா நரோத்தம ॥ (17)

இஹ வாஸ: பரோ ராம ஸுக₂ம் வத்ஸ்யாமஹே நிஸாம் ।
தேஷாம் ஸம்வத₃தாம் தத்ர தபோதீ₃ர்கே₄ண சக்ஷுஷா ॥ (18)

விஞ்ஞாய பரமப்ரீதா முநயோ ஹர்ஷமாக₃மந் ।
அர்க்யம் பாத்யம் தத₂ாதித்யம் நிவேத்ய குஸிகாத்மஜே ॥ (19)

ராமலக்ஷ்மணயோ: பஸ்சாத₃குர்வந்நதிதி₂க்ரியாம் ।
ஸத்காரம் ஸமநுப்ராப்ய கத₂ாபி₄ரநுரஞ்ஜயந் ॥ (20)

யத₂ார்ஹமஜபந் ஸந்த்யாம் ருஷயஸ்தே ஸமாஹிதா: ।
தத்ர வாஸிபி₄ராநீதா முநிபி₄: ஸுவ்ரதை: ஸஹ ॥ (21)

ந்யவஸந் ஸுஸுக₂ம் தத்ர காமாஸ்ரமபதே₃ தத₂ா ।
கத₂ாபி₄ரபி₄ராமாபி₄ரபி₄ராமெள ந்ருபாத்மஜௌ ॥

ரமயாமாஸ த₄ர்மாத்மா கௌஸிகோ முநிபுங்க₃வ: ॥ (22)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ த்ரயோவிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

சதுர்விம்ஸ: ஸர்க₃:

தாடகாவநப்ரவேஸ:

தத: ப்ரபு₄ாதே விமலே க்ருதாஹ்நிகமரிந்த₃மௌ ।
விஸ்வாமித்ரம் புரஸ்க்ருத்ய நத்யாஸ்தீரமுபாக₃தௌ ॥ (1)

தே ச ஸர்வே மஹாத்மாநோ முநய: ஸம்ஸிதவ்ரதா: ।
உபஸ்த₂ாப்ய ஸுப₄ாம் நாவம் விஸ்வாமித்ரமத₂ாப்யுருவந் ॥ (2)

ஆரோஹது ப₄வாந்நாவம் ராஜபுத்ரபுரஸ்க்ருத: ।
அரிஷ்டம் க₃ச்ச₂ பந்த₂ாநம் மா பூ₄த்காலஸ்ய பர்யய: ॥ (3)

விஸ்வாமித்ரஸ் ததே₂த்யுக்த்வா தாந்ருஷீநபி₄பூஜ்ய ச ।
ததார ஸஹிதஸ்தாப்யாம் ஸரிதம் ஸாக₃ரங்க₃மாம் ॥ (4)

தத: ஸுஸ்ராவ தம் ஸப்த₃ம் தோயஸம்ரம்ப₄வர்தி₄தம் ।
மத்யமா₃க₃ம்ய தோயஸ்ய ஸஹ ராம: கநீயஸா ॥ (5)

அத₂ ராம: ஸரிந்மத்யே பப்ரச்ச₂ முநிபுங்க₃வம் ।
வாரிணோ பி₄த்யமாநஸ்ய கிமயம் துமுலோ த்₄வநி: ॥ (6)

இப்போது இங்கேயே புண்ணியம் தரும் இரு நதிகளின் சங்கமப் பிரதேசத்தில் இந்த இரவைக் கழிப்போம். கவினமிகு காட்சியனே! நாளை (கங்கையைக்) கடந்து செல்வோம். (16)

மனுஷ்யோத்தமனே! நாமனைவரும் நீராடி, (காயத்ரி) ஜபம் செய்து, அக்னியில் தர வேண்டிய ஆகுதிகளைக் கொடுத்துவிட்டுத் தூயவர்களாக புண்ணியமான இந்த ஆசிரமத்திற்குள் செல்வோம். (17)

இங்கு தங்குவது மிகவும் உயர்வானது. இராமா! இன்றிரவை இங்கேயே கழிப்போம்.” இவர்கள் இவ்வாறு பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே, தீர்க்கதரிசனம் உடைய அவ்விடத்திய முனிவர்கள் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் அங்கே வந்து, விசுவாமித்திரருக்கு அர்க்யம்-பாத்யம் கொடுத்து அதிதி உபசாரம் செய்தார்கள். (18,19)

பின்னர், இராம-லட்சுமணர்களுக்கு உரிய முறையில் உபசார மரியாதைகள் செய்தார்கள். சுவாரசியமான பேச்சுக்கள் பேசி பரஸ்பரம் களிப்படைந்தார்கள். (20)

அங்கே கூடியிருந்த முனிவர்கள், தத்தமக்குரிய முறைப்படி சந்தியாகால மந்திர ஜபங்களைச் செய்தார்கள். பின்னர், அதிதியாக வந்தவர்களை அழைத்துக் கொண்டு நல்ல நியமங்களை கடைப்பிடிக்கும் அவ்விடத்திய முனிவர்கள் காமாசிரம வளாகத்தினுள் சென்றார்கள். (21)

அறத்தையே உயிர்மூச்சாகக் கொண்ட தலைசிறந்த முனிவர் விசுவாமித்திரர், அரசகுமாரர்களுக்கு சுவையான செய்திகளைக் கூறி மகிழ்வுறச் செய்தார். காமாசிரமத்தில் அவர்கள் மிக்க மனத்திருப்தியுடன் தங்கியிருந்தார்கள். (22)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

இருபத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : இருபத்து நான்கு

தாடகாவனத்தை அடைதல்

(மறுநாள்) பொழுது விடிந்ததும் சாந்திமயமான அந்த வேளையில் சந்தியாவந்தனம் செய்து, விசுவாமித்திரர் முன்செல்ல, எதிரிகளை அடக்கவல்ல அவ்விருவரும் (இராம-லட்சுமணர்கள்) கங்கையின் கரையை அடைந்தார்கள். (1)

பண்பாளர்களான அந்தப் பிரதேசத்து முனிவர்கள் எல்லோரும், ஓர் அழகிய படகைக் கொண்டு வந்து விசுவாமித்திரரிடம் இவ்வாறு கூறினார்கள்— (2)

‘அரசகுமாரர்களை முதலில் ஏறச் செய்து, பின்னர் தாங்கள் ஓடத்தில் ஏறுங்கள்; காலதாமதம் வேண்டாம். இடையூறுகள் இல்லாமல் பயணம் செய்வீர்களாக!’ (3)

‘அவ்வாறே ஆகட்டும்’ என்று கூறிவிட்டு, அந்த முனிவர்களைப் பாராட்டிப் பேசிய விசுவாமித்திரர், கடலைச் சென்றடைகிற அந்த நதியை, அவ்விருவருடன் கடந்து சென்றார். (4)

தம்பியுடன்கூட நதியின் நடுவை அடைந்ததும், தண்ணீர் பீறிக்கொண்டு மோதும் பேரிரைச்சலைக் கேட்டார், இராமன். (5)

‘தண்ணீர் அலைமோதி எழுப்பும் இந்தப் பயங்கர ஓசைக்கு என்ன காரணம்?’ என்று, நதியின் மத்தியில் முனிபுங்கவரை இராமன் வினவினார். (6)

- ராக₄வஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா கௌதூஹஸமந்விதம் ।
கத₂யாமாஸ த₄ர்மாத்மா தஸ்ய ஸப்₃த₃ஸ்ய நிஸ்சயம் ॥ (7)
- கைலாஸபர்வதே ராம மநஸா நிர்மிதம் ஸர: ।
ப்₃ரஹ்மணா நரஸார்தூ₃ல தேநேத₃ம் மாநஸம் ஸர: ॥ (8)
- தஸ்மாத்ஸுஸ்ராவ ஸரஸ: ஸாயோத்₄யாமுபக்₃ஹதே ।
ஸர:ப்ரவ்ருத்தா ஸரயூ: புண்யா ப்₃ரஹ்மஸரஸ்ச்யுதா ॥ (9)
- தஸ்யாயமதுல: ஸப்₃தே₃ ஜாஹ்நவீமபி₄வர்ததே ।
வாரிஸம்க்ஷோப₄ஜோ ராம ப்ரணாமம் நியத: குரு ॥ (10)
- தாப்₄யாம் து தாவுபெ₄ள க்ருத்வா ப்ரணாமமதித₄ர்மிகௌ ।
தீரம் த₃க்ஷிணமாஸாத்₃ய ஜக்₃மதுர் லகு₄விக்ரமௌ ॥ (11)
- ஸ வநம் கே₄ரஸங்காஸம் த்₃ருஷ்ட்வா ந்ருபவராத்மஜ: ।
அவிப்ரஹதமைக்ஷவாக: பப்ரச்ச₂ முநிபுங்க₃வம் ॥ (12)
- அஹோ வநமித₃ம் து₃ர்க₃ம் ஜில்லிகாக₃ணநாதி₃தம் ।
பை₄ரவை: ஸ்வாபதை₃: கீர்ணம் ஸகுந்தைர் த₃ாருணாரவை: ॥ (13)
- நாநாப்ரகாரை: ஸகுநைர் வாஸ்யத்₃பி₄ர் பை₄ரவஸ்வநை: ।
ஸிம்ஹவ்யாக்₄ர வராஹைஸ்ச வாரணைஸ்சோபஸோபி₄தம் ॥ (14)
- த₄வாஸ்வகர்ணக₂தி₃ரைர் பி₃ல்வதிந்து₃கபாடலை: ।
ஸங்கீர்ணம் ப₃த₃ரீபி₄ஸ்ச கிம் ந்வேதத்₃த₃ாருணம் வநம் ॥ (15)
- தமுவாச மஹாதேஜா விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ।
ஸ்ருயதாம் வத்ஸ காகுத்ஸ்த₂ யஸ்யைதத்₃த₃ாருணம் வநம் ॥ (16)
- ஏதௌ ஜநபதௌ ஸ்பீ₂தௌ பூர்வமாஸ்தாம் நரோத்தம ।
மலத₃ாஸ்ச கருஸாஸ்ச தேவநிர்மாணநிர்மிதௌ ॥ (17)
- புரா வ்ருத்ரவதே₄ ராம மலேந ஸமபி₄ப்லுதம் ।
க்ஷுத்₄ா சைவ ஸஹஸ்ராக்ஷம் ப்₃ரஹ்மஹத்யா ஸமாவிஸத் ॥ (18)
- தமிந்த்₃ரம் ஸ்நாபயந் தே₃வா ருஷ்யஸ்ச தபோத₄நா: ।
கலஸை: ஸ்நாபயாமாஸுர் மலம் சாஸ்ய ப்ரமோசயந் ॥ (19)
- இஹ பூ₄ம்யாம் மலம் தத்வா தத்வா: காரூஸமேவ ச ।
ஸரீரஜம் மஹேந்த்₃ரஸ்ய ததோ ஹர்ஷம் ப்ரபேதி₃ரே ॥ (20)
- நிர்மலோ நிஷ்கருஸஸ்ச ஸாசிரிந்த்₃ரோ யத₂ாப₄வத் ।
த₃தௌ தே₃ஸஸ்ய ஸுப்ரீதோ வரம் ப்ரபு₄ரநுத்தமம் ॥ (21)
- இமௌ ஜநபதௌ ஸ்பீ₂தௌ க்யாதிம் லோகே க₃மிஷ்யத: ।
மலத₃ாஸ்ச கருஸாஸ்ச மமாங்க₃மலத₄ாரிணௌ ॥ (22)

இராகவனுடைய சொற்களைக் கேட்டு தருமாத்மாவான விசுவாமித்திரர், அந்தப் பேரொலியின் காரணத்தை உற்காசத்துடன் சொல்ல ஆரம்பித்தார். (7)

“இராமா! கைலாஸ பர்வதத்தில் பிறும்மா மனத்தால் ஏரி ஒன்றை உண்டாக்கினார். அதனால், அது மானஸ ஏரி என்று பெயர் பெற்றது. (8)

அதிலிருந்து புறப்பட்ட நதி அயோத்தியை சுற்றிக் கொண்டு ஓடுகிறது. பிறும்மாவினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சரஸிலிருந்து புறப்பட்டதால் அதற்கு சரயூ என்று பெயர். (9)

அது கங்கையுடன் இந்த இடத்தில் கலப்பதால் இருநதிகளின் வெள்ள மோதலால் பெரிய சத்தம் உண்டாகிறது. இராமா! பக்தியுடன் இந்தப் புண்ணிய நதிகளை வணங்கு.” (10)

அறம் தெரிந்தவர்களும், பெரும் பலசாலிகளுமான அவ்விருவரும் அவ்விரு நதிகளையும் பக்தியுடன் வணங்கினார்கள். பின், நதியைக் கடந்து அக்கரை அடைந்தார்கள். (11)

மாமன்னனின் புதல்வனான இராமன், எதிரே பயங்கரமான ஒரு காட்டைக் கண்டதும் முனிவரைப் பார்த்துக் கேட்டார்— (12)

“அட! இந்தக் காட்டில் நுழைய முடியாது போலிருக்கிறதே? மின்மினிப் பூச்சிக் கூட்டங்கள் சப்தமிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன; பயங்கரமான நாய்கள் உள்ளன; பறவையின் சப்தம் காதைத் துளைக்கிறது. (13)

பற்பல வகையான பறவைகளாலும், பூமிக்குள் வசிக்கும் புழுக்களாலும் எழுப்பப்படும் ஓசைகள் அச்சத்தை விளைவிக்கின்றன. சிங்கம், புலி, பன்றி, யானை முதலியவைகள் திரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. (14)

கருங்காலி, அசுவகர்ணம், பில்வம், பாதிரி, இலந்தை முதலிய மரங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. இது யாருடைய வனம்?” (15)

‘குழந்தாய் இராமா! இது யாருடைய வனம் என்பதைச் சொல்கிறேன், கேள்’ என்று மகாதேஜஸ்வியான விசுவாமித்திரர் கூறத் தொடங்கினார்— (16)

“தேவ சிற்பிகளால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட மலாதம், கருசம் என்ற பெயருடைய வளமிக்க இரண்டு நாடுகள் முன்னர் இங்கே இருந்தன. (17)

இராமா! முன்னொரு காலத்தில் இந்திரன் விருத்திராசுரனைக் கொன்றபோது, அவனை அசுத்தங்கள் சூழ்ந்து கொண்டன. பசியும், பிறும்மஹத்தி தோஷமும் அவனை (இந்திரனை) வாட்டி எடுத்தன. (18)

தவச்செல்வர்களும் முனிவர்களும் தேவர்களும் கும்பங்களில் நீர் நிரப்பி, மந்திர உருவேற்றி, அந்த இந்திரனை நீராட்டியதும், அவனிடமிருந்த அழுக்குகள் நீங்கிப் போயின. (19)

இந்தப் பிரதேசத்தில் இந்திரனுடைய சரீரத்தைத் துன்புறுத்திய மாசுகளையும், (பசி-பிறும்மஹத்தி தோஷம் என்ற) பாவங்களையும் கழுவிவிட்டதனால், அவன் மிக்க மகிழ்ச்சியை அடைந்தான். (20)

அமரர்கோன் மாசுகளும் பாவங்களும் நீங்கித் தூயவனானவுடன், இந்தப் பிரதேசத்திற்கு வரங்களையும், சிறப்பான செழிப்புக்களையும் வழங்கினான். (21)

‘என் உடல் மாசுகளை ஏற்றுள்ள இந்த இரு நாடுகளும் மலாதம், கருசம் என்ற பெயருடன் உலகில் பெரும் புகழை அடையப் போகின்றன.’ (22)

ஸாது₄ ஸாத்₄விதி தம் தே₃வா: பாகஸாஸநமப்₃ருவந் ।
தே₃ஸஸ்ய பூஜாம் தாம் த்₃ருஷ்ட்வா க்ருதாம் ஸக்ரேண தீ₄மதா ॥ (23)

ஏதௌ ஜநபதௌ ஸ்பீ₂தௌ தீ₃ர்க₄காலமரிந்த₃ம ।
மலத₃ாஸ்ச கருஸாஸ்ச முதி₃தௌ த₄நத₄ாந்யத: ॥ (24)

கஸ்யசித்த்வத₂ காலஸ்ய யக்ஷீ வை காமரூபிணீ ।
ப₃லம் நாக₃ஸஹஸ்ரஸ்ய த₄ாரயந்தீ தத₃ா ஹ்யபூ₄த் ॥ (25)

தாடகா நாம ப₄த்₃ரம் தே ப₄ர்யா ஸுந்த₃ஸ்ய தீ₄மத: ।
மாரீசோ ராக்ஷஸ: புத்ரோ யஸ்யா: ஸக்ரபராக்ரம: ॥ (26)

வ்ருத்தப₃ாஹூர் மஹாஸீர்ஷோ விபுலாஸ்ய தநுர்மஹாந் ।
ராக்ஷஸோ பை₄ரவாகாரோ நித்யம் த்ராஸயதே ப்ரஜா: ॥ (27)

இமௌ ஜநபதௌ நித்யம் விநாஸயதி ராக₄வ ।
மலத₃ாம்ஸ்ச கருஸாம்ஸ்ச தாடகா து₃ஷ்டசாரிணீ ॥ (28)

ஸேயம் பந்த₂ாநமாவ்ருத்ய வஸத்யத்₄யர்த₄யோஜநே ।
இத ஏவ ச க்ருந்தவ்யம் தாடகாயா வநம் யத: ॥ (29)

ஸ்வப₃ாஹுப₃லமாஸ்ரித்ய ஜஹீமாம் து₃ஷ்டசாரிணீம் ।
மந்நியோக₃ாதி₃மம் தே₃ஸம் குரு நிஷ்கண்டகம் புந: ॥ (30)

ந ஹி கஸ்சிதி₃மம் தே₃ஸம் ஸக்நோத்யாக்ருந்துமீத்₃ருஸம் ।
யக்ஷிண்யா கோரயா ராம உத்ஸாதி₃தமஸஹ்யயா ॥ (31)

ஏதத்தே ஸர்வமாக்₂யாதம் யதை₂தத்₃த₃ாருணம் வநம் ।
யக்ஷயா சோத்ஸாதி₃தம் ஸர்வமத்₃யாபி ந நிவர்ததே ॥ (32)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ சதுர்வீம்ஸ: ஸர்க்₃: ॥

பஞ்சவிம்ஸ: ஸர்க்₃:

தாடகாவ்ருத்தாந்த:

அத₂ தஸ்யாப்ரமேயஸ்ய முநேர்வசநமுத்தமம் ।
ஸ்ருத்வா புருஷஸார்தூ₃ல: ப்ரத்யுவாச ஸுப₄ாம் கி₃ரம் ॥ (1)

அல்பவீர்யா யத₃ா யக்ஷா: ஸ்ருயந்தே முநிபுங்க₃வ ।
கத₂ம் நாக₃ஸஹஸ்ரஸ்ய த₄ாரயத்யப₃ுலா ப₃லம் ॥ (2)

அறிவிற்கிறந்த இந்திரனால் அந்த நாட்டிற்குக் கொடுக்கப்பட்ட உயர்ந்த நிலையை உணர்ந்து, அங்கிருந்த தேவர்கள், 'ஆமாம், ஆமாம், ரொம்ப சரி' என்று கூறி ஆமோதித்தார்கள். (23)

மலாதம், கருசம் என்ற இரு நாடுகளும் நெடுங்காலமாக வளம் மிக்கனவாக இருந்தன; மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு இருந்தார்கள். (24)

ஏதோ ஒரு சமயத்தில், விருப்பப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடிய யட்சப் பெண்ணும், சுந்தன் என்பவனுடைய மனைவியும், ஆயிரம் யானைகளின் பலம் கொண்டவளுமான தாடகை என்பவள் இங்கே வந்தாள். இந்திரனுக்கு நிகரான ஆற்றல் கொண்ட மாரீசன் என்ற அரக்கன் அவளுடைய புதல்வன். (25,26)

நீண்ட கைகள், பெரிய தலை, அகன்ற வாய், பெரிய உடல் படைத்த பயங்கரமான அந்த அரக்கன், எப்போதும் மக்களைத் துன்புறுத்தி வருகிறான். (27)

இராகவா! இந்த மலாதம், கருசம் என்ற இரு நாடுகளையும் கொடிய செயல்களில் ஈடுபடும் தாடகை நாஸ்தோறும் நாசப்படுத்தி வருகிறான். (28)

அவள் (நாம் செல்லும்) இந்த வழியை அடைத்துக் கொண்டு இன்னும் ஒன்றரை யோஜனை தொலைவில் இருக்கிறாள். அவள் இருக்கும் தாடகாவனத்திற்கு இங்கிருந்துதான் போக வேண்டும். (29)

பயங்கரச் செயல்களில் ஈடுபடும் இவளை, நீ உன் சொந்த ஆற்றலினால் கொல்ல வேண்டும். இடையூறுகளின்றி முன்புபோல் அமைதியான தேசமாக மீண்டும் ஆக்க வேண்டும் என்று நான் ஆணையிடுகிறேன். (30)

இராமா! பொறுக்க முடியாத, கொடூரமான செயல்களைச் செய்யும் யட்சிணி தாடகை வசிக்கும் இந்த இடத்திற்கு இப்படி நம்மைப்போல் வேறு யாரும் எளிதாக வந்துவிட முடியாது. (31)

பயங்கரமான இந்தக் காட்டைப் பற்றிய முழு விவரங்களையும் உனக்குக் கூறிவிட்டேன். யட்சப் பெண்ணான அவளால் துரத்தியடிக்கப்பட்டவர்கள் இன்னும்கூட இங்கே திரும்பி வரவில்லை. (தாடகையின் அட்டகாசங்கள் இன்னும் தொடர்ந்து நடந்து வருகின்றன.)" (32)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

இருபத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : இருபத்தைந்து

தாடகை வரலாறு

ஈடு-இணையில்லாத பெருமை பெற்ற முனிவரின் சொற்களைக் கேட்டு வீரபுருஷனாகிய இராமன், பவ்யமாக பதில் கூறினார்— (1)

'முனிவரே! யட்சர்கள் எல்லோரும் பலம் குறைந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது இந்தப் பெண் (தாடகை) எவ்வாறு ஆயிரம் யானை பலத்தைப் பெற்றிருக்கிறாள்?' (2)

- தஸ்ய தத்வசநம் ஸ்ருத்வா ராகவஸ்ய மஹாத்மந: ।
ஹர்ஷயந் ஸ்லக்ஷணயா வாசா ஸலக்ஷமணமரிந்த்யுமம் ॥ (3)
- விஸ்வாமித்ரோ஽ப்யுரவீத்வாக்யம் ஸ்ருணு யேந பூலோத்கடா ।
வரத்யாநக்ருதம் வீர்யம் த்யாரயத்யபூலா பூலம் ॥ (4)
- பூர்வமாஸீந்மஹாயக்ஷ: ஸுகேதுர்நாம வீர்யவாந் ।
அநபத்ய: ஸூபாசார: ஸ ச தேபே மஹத்தப: ॥ (5)
- பிதாமஹஸ்து ஸுப்ரீதஸ்தஸ்ய யக்ஷபதேஸ்தத்யா ।
கந்யாரதநம் த்யுதேள ராம தாடகாம் நாம நாமத: ॥ (6)
- த்யுதேள நாக்யஸஹஸ்ரஸ்ய பூலம் சாஸ்யா: பிதாமஹ: ।
ந த்வேவ புத்ரம் யக்ஷாய த்யுதேள ப்ரஹ்மா மஹாயஸா: ॥ (7)
- தாம் து ஜாதாம் விவர்தந்தீம் ரூபயௌவநஸாலிநீம் ।
ஜம்புபுத்ராய ஸுந்த்யா த்யுதேள பூர்யாம் யஸஸ்விநீம் ॥ (8)
- கஸ்யசித்த்வத்ய காலஸ்ய யக்ஷீ புத்ரம் வ்யஜாயத ।
மாரீசம் நாம த்யுர்த்யாஷம் ய: ஸாபாத்யாக்ஷஸோ஽புவத் ॥ (9)
- ஸுந்தே து நிஹதே ராம ஸாக்யஸ்த்யம் ருஷிஸத்தமம் ।
தாடகா ஸஹ புத்ரேண ப்ரத்யாஷயிதுமிச்சதி ॥ (10)
- பூக்ஷார்த்யம் ஜாதஸம்ரம்ப்யா க்யுர்ஜந்தீ ஸாப்யத்யாவத ।
ஆபதந்தீம் து தாம் த்யுருஷ்ட்வா அக்யஸ்த்யோ பூக்யவாந்ருஷி: ॥ (11)
- ராக்ஷஸத்வம் பூஜஸ்வேதி மாரீசம் வ்யாஜஹார ஸ: ।
அக்யஸ்த்ய: பரமக்ருத்யாஸ தாடகாமபி ஸப்தவாந் ॥ (12)
- புருஷாதீ மஹாயக்ஷீ விருபா விக்ருதாநநா ।
இத்யம் ரூபம் விஹாயாஸு த்யாருணம் ரூபமஸ்து தே ॥ (13)
- ஸைஷா ஸாபக்ருதாமர்ஷா தாடகா க்ரோத்யுமர்ச்சித்யா ।
தேஸமுத்ஸாத்யத்யேநமக்யஸ்த்யாசரிதம் ஸூப்யம் ॥ (14)
- ஏநாம் ராகவ த்யுர்வ்ருத்தாம் யக்ஷீம் பரமத்யாருணாம் ।
கோப்யாஹ்மணஹிதார்த்யா ஜஹி த்யுஷ்டபராக்ரமாம் ॥ (15)
- ந ஹ்யேநாம் ஸாபஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாம் கஸ்சித்யுத்ஸஹதே புமாந் ।
நிஹந்தும் த்ரிஷு லோகேஷு த்வாம்ருதே ரக்யுநந்த்யந ॥ (16)
- ந ஹி தே ஸ்த்வீவத்யக்ருதே க்யுருணா கார்யா நரோத்தம ।
சாதூர்வர்ண்யஹிதார்த்யா கர்தவ்யம் ராஜஸூநுநா ॥ (17)
- ந்ருஸம்ஸமந்ருஸம்ஸம் வா ப்ரஜாரக்ஷணகாரணாத் ।
பாவநம் வா ஸதேயாஷம் வா கர்தவ்யம் ரக்ஷதா ஸதா ॥ (18)

இராகவனுடைய கேள்வியைக் கேட்டு, இராம-லட்சுமணர்களைப் பார்த்து இனிய குரலில் விசுவாமித்திரர் பதில் சொன்னார்— “மிகவும் பலம் பெற்று செருக்கித் திரியும் அந்த மாதா, வரம் பெற்ற மகிமையால் அளவற்ற ஆற்றலை அடைந்துவிட்டாள். (3,4)

முன்னர், சுகேது என்ற பலமிக்க யக்ஷன் இருந்தான். அவனுக்கு குழந்தைகள் இல்லை. நல்ல ஆசாரங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் அவன், (பிள்ளையை அடைவதற்காக) நீண்டகாலம் தவம் செய்தான். (5)

யட்சர் தலைவனான அவனுடைய தவத்தினால் மகிழ்ச்சியடைந்த பிரும்மதேவர், தாடகை என்ற பெயருடைய மிகச்சிறந்த பெண்ணைக் கொடுத்தார். (6)

அப்போது, தாடகைக்கு ஆயிரம் யானை பலத்தையும் பிரும்மதேவர் கொடுத்தார். ஆனால், யட்சனுக்கு ஒரு புதல்வனைக்கூட கொடுக்கவில்லை. (7)

நாட்கள் செல்லச்செல்ல அழகிலும் பருவத்திலும் அவள் வளர்ந்து கொண்டே வந்தாள். உரியகாலத்தில் ஜம்பன் என்பவனுடைய புத்திரனான சுந்தன் என்பவனுக்கு அவளை விவாகம் செய்து கொடுத்தான். (8)

காலப்போக்கில் யட்சப்பெண் தாடகைக்கு மாரீசன் என்ற மகன் பிறந்தான். யாராலும் அடக்க முடியாத அவன் ஒரு சாபத்தால் அரக்கன் ஆகிவிட்டான். (9)

அகஸ்தியருடைய சாபத்தினால் சுந்தன் வீழ்த்தப்பட்டதும், அவள் தன் மகனுடன் சென்று அவரைப் பயமுறுத்தினாள். (10)

அவரை வாயில் போட்டு தின்றுவிடுவதற்காக அவள் வேகமாக ஓடிவந்து தன்மேல் விழப்போவதைக் கண்ட மாமுனிவர் அகஸ்தியர், ‘ராக்ஷஸனாகப் போகக் கடவாய்’ என்று மாரீசனை சபித்தார். மிகவும் கோபம் கொண்ட அகஸ்தியர் தாடகையையும் இவ்வாறு சபித்தார். (11,12)

‘மனிதர்களைப் புசிக்கும் மகாயட்சியாக உருவம் சிதைந்து, முகம் விகாரமாகப் போவதாகுக. இப்போதுள்ள இந்த நல்லுருவம் மறைந்து உடனே பயங்கரமான உருவத்தை அடைவாய்.’ (13)

இந்த சாபத்தினால் மிகவும் கோபமடைந்து மனம் கலங்கிய அவள், அகஸ்தியர் வசித்துக் கொண்டிருந்ததால் வளமாக இருந்த இந்தப் பகுதியில் இருந்தவர்களைத் துரத்தியடித்தாள். (14)

இவ்விதம் தீயசெயல்களில் ஈடுபட்டுள்ளவளும், எல்லையற்ற பராக்கிரமமுடையவளும், மிகவும் கொடுமையானவளுமான இந்த யட்சியை பசு-அந்தணர் நலனுக்காகக் கொன்று போடு. (15)

ரகுநந்தனா! சாபத்தினால் இந்த நிலையை அடைந்துள்ள இவளைக் கால்வதற்கு முன்னு உலகத்திலும் (உன்னைத் தவிர) வேறு எவருக்கும் ஆற்றல் கிடையாது. (16)

இராமா! ஒரு பெண்ணைக் கொல்ல வேண்டியிருக்கிறதே? என்று மனம் வெறுத்துத் தயங்கக் கூடாது. நான்கு வருணத்தாரின் நலனை முன்னிட்டு அரசகுமாரனால் (உன்னால்) இந்த வதம் செய்யத்தக்கது. (17)

மக்களைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள், போற்றத்தக்கது-இகழ்த்தக்கது என்றோ, இது மாபாதகம் என்றோ, அறம் பிறழ்ந்த செயல் என்றோ ஆலோசித்துக் கொண்டிராமல், ‘மக்களைக் காப்பது தலையாய கடமை’ என்ற நோக்கத்தில் செயல்பட வேண்டும். (18)

ராஜ்யபுரநியுக்தாநாமேஷ த₄ர்ம: ஸநாதந: ।

அத₄ர்மயாம் ஜஹி காகுத்ஸ்த₂ த₄ர்மோ ஹயஸ்யா ந வித்யதே ॥ (19)

ஸ்ருயதே ஹி புரா ஸக்ரோ விரோசநஸுதாம் ந்ருப ।

ப்ருதி₂வீம் ஹந்துமிச்ச₂ந்தீம் மந்த₂ராமப்யஸுதயத் ॥ (20)

விஷ்ணுநா ச புரா ராம ப்₄ருகுபத்நீ பதிவ்ரதா ।

அநிந்த்₃ரம் லோகமிச்ச₂ந்தீ காவ்யமாதா நிஷிதி₃தா ॥ (21)

ஏதைரந்யைஸ்ச ப₃ஹுபீ₄ ராஜபுத்ரைர்மஹாத்மபி₄: ।

அத₄ர்மநிரதா நார்யோ ஹதா: புருஷஸத்தமை: ॥

தஸ்மாதே₃நாம் க்₄ருணாம் த்யக்த்வா ஜஹி மச்ச₂ஸநாந்ந்ருப ॥ (22)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே

ப₃ரலகாண்டே₃ பஞ்சவீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஷட்₃வீம்ஸ: ஸர்க₃:

தாடகாவத₄:

முநேர்வசநமக்லிப்யம் ஸ்ருத்வா நரவராத்மஜ: ।

ராக₄வ: ப்ராஞ்ஜலிர்பூ₄த்வா ப்ரத்யுவாச த்₃ருட₄வ்ரத: ॥ (1)

பிதுர்வசநநிர்தே₃ஸாத்திதுர்வசநகெ₃ளரவாத் ।

வசநம் கௌஸிகஸ்யேதி கர்தவ்யமவிஸங்கயா ॥ (2)

அநுஸரிஷ்டோஸ்மயயோத்₄யாயாம் குருமத்₄யே மஹாத்மநா ।

பித்ரா த்₃ஸரதே₂நாஹம் நாவக்ஞேயம் ஹி தத்₃வச: ॥ (3)

ஸோஹம் பிதுர்வச: ஸ்ருத்வா ஸாஸநாத்₃ப்₃ரஹ்மவாதி₃ந: ।

கரிஷ்யாமி ந ஸந்தே₃ஹஸ்தாடகாவத₄முத்தமம் ॥ (4)

கோப்₃ராஹ்மணஹிதார்த₂ய தே₃ஸஸ்யாஸ்ய ஸுக₂ய ச ।

தவ சைவாப்ரமேயஸ்ய வசநம் கர்துமுத்₃யத: ॥ (5)

ஏவமுக்த்வா த₄நுர்மத்₄யே ப₃த்₃த்₄வா முஷ்டிமரிந்த₃ம: ।

ஜ்யாகோ₄ஷமகரோத்தீவ்ரம் தி₃ஸ: ஸப்₃தே₃ந நாத்யந் ॥ (6)

தேந ஸப்₃தே₃ந வித்ரஸ்தாஸ் தாடகாவநவாஸிந: ।

தாடகா ச ஸுஸம்க்ருத்₃த₄ தேந ஸப்₃தே₃ந மோஹிதா ॥ (7)

தம் ஸப்₃த₃மபி₂நித்₄யாய ராஷஸீ க்ரோத₄மூர்சி₂தா ।

ஸ்ருத்வா சாப்₄யத்₃ரவத்₃வேக₃ாத்யத: ஸப்₃தே₃ந விநி:ஸ்ருத: ॥ (8)

தாம் த்₃ருஷ்ட்வா ராக₄வ: க்ருத்₃த₄ம் விக்ருதாம் விக்ருதாநநாம் ।

ப்ரமானேநாதிவ்ருத்₃த₄ம் ச லக்ஷ்மணம் ஸோப்₄யப₄ாஷத ॥ (9)

அரசுப் பொறுப்பை ஏற்பதற்காக நியமிக்கப்படுபவர்களுக்கு இதுதான் மிகப்பழமையான தருமம். தருமத்தையே அறியாத இவளைக் கால்வது அதருமம் அல்ல. (19)

முன்னர், அசுர மன்னன் விரோசனனுடைய மகள் (மந்தரை) பூமியை அழிக்க முற்பட்டபோது, தேவராஜன் இந்திரன் அவளைக் கொன்றான் என்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். (20)

பிருகு முனிவரின் பத்தினியும், சுக்ராசார்யாருடைய தாயாருமான க்யாதி என்பவள் இந்திரனை ஒழித்துக்கட்ட முயன்றபோது, விஷ்ணு அவளைக் கொன்றொழித்தார். (21)

இவ்வாறாக, நீதி நெறிப்படி ஆட்சி செய்யும் இன்னும் பல அரசகுமாரர்களும், அதருமத்தில் முழுகி நடந்த பெண்களைக் கொன்றிருக்கிறார்கள். அதனால், ராஜகுமாரா! என் சொல்லில் நம்பிக்கை வைத்து, வெறுக்கத்தக்க இவளை ஸம்ஹாரம் செய்வாயாக!" (22)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

இருபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : இருபத்தாறு

தாடகை வதம்

முனிவருடைய வீரம் ததும்பும் சொற்களைக் கேட்ட, நன்னெறிகளைக் கைவிடாத அரசகுமாரன் இராமன் இரு கைகளையும் கூப்பிக்கொண்டு பதில் சொன்னார்— (1)

"கௌசிக முனிவர் என்ன காரியம் செய்யச் சொன்னாலும், அதில் சந்தேகம் கொண்டு தயக்கம் காட்டாமல், செய்ய வேண்டிய கடமை என்று எண்ணிச் செய்வாய் என்று என் தந்தையின் ஆணை. அதை நான் கௌரவிக்க வேண்டும். (2)

அயோத்தியில் என்னுடைய ஆசார்யர்கள் முன்னிலையில் என் தந்தை தசரதர் இவ்வாறு எனக்குக் கூறியுள்ளார். அவருடைய சொற்களை நான் புறந்தள்ளலாகாது. (3)

நான் தந்தையினால் (முனிவர் சொற்படி செய் என்று) கூறப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் இப்போது தாங்களும் ஆணையிடுகிறீர்கள். சந்தேகப்பட வேண்டாம். (தவசிகளுக்கும், வேதியர்களுக்கும் அனுசூலமான) உயர்ந்த காரியமான தாடகையை அழித்தல் என்பதை நான் செய்கிறேன். (4)

பசுக்கள்-அந்தணர்களின் நலனுக்காகவும், இந்த நாட்டின் கேடிமத்திற்காகவும் ஈடு-இணையில்லாத பராக்கிரமும், தவ ஆற்றலும் பெற்றுள்ள தங்கள் ஆணையை நிறைவேற்றப் போகிறேன்." (5)

எதிரிகளை அடக்கும் வல்லமை படைத்த இராமன், இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு வில்லின் நடுவில் கைவைத்து நாண்கயிற்றை இழுத்து, மிகவும் பயங்கரமாக ஒலி எழுப்பினார். எட்டு திசைகளிலும் அந்தப் பேரொலி கேட்டது. (6)

அந்த சப்தத்தினால் தாடகாவனத்திலிருந்த அனைத்துப் பிராணிகளும் நடுநடுங்கின. அந்த ஓசையினால் பொறி கலங்கிப் போன தாடகை மிகவும் சினங்கொண்டாள். (7)

பலத்த ஓசையைக் கேட்டு கோபம் கொண்டு மதி கலங்கிய அந்த அரக்கி, அந்த நானொலி வந்த இடத்தைக் குறி வைத்து ஓடி வந்தாள். (8)

கோபம் கொண்டவளும், அவலட்சணமானவளும், பயங்கரமான முகத்தையுடையவளும், மிகவும் முதுமை அடைந்துவிட்டவளுமான அவளைப் பார்த்ததும், இராமன், லட்சுமணனை நோக்கிச் சொன்னார்— (9)

- பய்ய லக்ஷ்மண யக்ஷிண்யா பை₄ரவம் து₃ருணம் வபு: ।
 பி₄த்₃யேரந் து₃ர்ஸநாத₃ஸ்யா பீ₄ருணாம் ஹ்ருத₃யாநி ச ॥ (10)
- ஏநாம் பய்ய து₃ராத₄ர்ஷாம் மாயாப₃லஸமந்விதாம் ।
 விநிவ்ருத்தாம் கரோம்யத்₃ய ஹ்ருதகர்ணாக்₃ரநாஸிகாம் ॥ (11)
- ந ஹ்யேநாமுத்ஸஹே ஹந்தும் ஸ்த்ரீஸ்வப₄ாவேந ரக்ஷிதாம் ।
 வீர்யம் சாஸ்யா க₃திம் சாபி ஹநிஷ்யாமீதி மே மதி: ॥ (12)
- ஏவம் ப்₃ருவானே ராமே து தாடகா க்ரோத₄மூர்சி₂தா ।
 உத்₃யம்ய ப₃ாஹு₁ க₃ர்ஜுந்தீ ராமமேவாப₄யத₄ாவத ॥ (13)
- விஸ்வாமித்ரஸ்து ப்₃ரஹ்மர்ஷிர் ஹும்காரேணாபி₄ப₄ர்த்ஸ்ய தாம் ।
 ஸ்வஸ்தி ராக₄வயோரஸ்து ஜயம் சைவாப₄யப₄ாஷத ॥ (14)
- உத்₃து₄ந்வாநா ரஜோ கே₄ரம் தாடகா ராக₄வாவுபெ₄ள ।
 ரஜோமோஹேந மஹதா முஹூர்தம் ஸா வ்யமோஹயத் ॥ (15)
- ததோ மாயாம் ஸமாஸ்த₂ய ஸிலாவர்ஷேண ராக₄வௌ ।
 அவாகிரத்ஸுமஹதா ததஸ்சக்ரோத₄ ராக₄வ: ॥ (16)
- ஸிலாவர்ஷம் மஹத்தஸ்யா: ஸரவர்ஷேண ராக₄வ: ।
 ப்ரதிவார்யோபத₄ாவந்த்யா: கரௌ சிச்சே₂த்₃ பத்ரிபி₄: ॥ (17)
- ததஸ்சி₂ந்நப₄ஜாம் ஸ்ராந்தாமப்₄யாஸே பரிக₃ர்ஜுதீம் ।
 ஸௌமித்ரிரகரோத்க்ரோத₄ாத்₃ த்₄ருதகர்ணாக்₃ரநாஸிகாம் ॥ (18)
- காமரூபத₄ரா ஸத்₃ய: க்ருத்வா ரூபாண்யநேகஸ: ।
 அந்தர்த₄ாநம் க₃தா யக்ஷீ மோஹயந்தீ ஸ்வமாயயா ॥ (19)
- அஸ்மவர்ஷம் விமுஞ்சந்தீ பை₄ரவம் விசசார ஹ ।
 ததஸ்தாவஸ்மவர்ஷேண கீர்யமாணௌ ஸமந்தத: ॥ (20)
- த்₃ருஷ்ட்வா க₃ாதி₄ஸுத: ஸ்ரீமாநித₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ।
 அலம் தே க்₄ருணயா ராம பாபைஷா து₃ஷ்டசாரிணீ ॥ (21)
- யக்ருவிக்₄நகரீ யக்ஷீ புரா வர்தே₄த மாயயா ।
 வத்₄யதாம் தாவதே₃வைஷா புரா ஸந்த்₄யா ப்ரவர்ததே ॥ (22)
- ரக்ஷாம்ஸி ஸந்த்₄யாகாலேஷு து₃ர்த₄ர்ஷாணி ப₄வந்தி ஹி ॥ (22)
- இத்யுக்தஸ்து தத₃ா யக்ஷீம் அஸ்ம வ்ருஷ்ட்யாபி₄வர்ஷதீம் ।
 து₃ர்ஸயந் ஸப்₃த்₃வேதி₄த்வம் தாம் ருரோத₄ ஸ ஸாயகை: ॥ (23)
- ஸா ருத்₃த₄ா ஸரஜாலேந மாயாப₃லஸமந்விதா ।
 அபி₄துத்₃ராவ காருத்ஸ்த₂ம் லக்ஷ்மணம் ச விநேது₃ஷீ ॥ (24)
- தாமாபதந்தீம் வேகே₃ந விக்ராந்தாமஸநீமிவ ।
 ஸரேணோரஸி விவ்யாத₄ ஸா பபாத மமார ச ॥ (25)

“லட்சுமணா! பயந்த சுபாவமுடையவர்களின் இதயத்தைப் பிளந்துவிடும்படி கோரமும், கதிகலங்க வைப்பதுமான இந்த யட்சியின் உடலைப் பார். (10)

அடக்க முடியாதவளும், மாயை செய்யும் திறன் உடையவளுமான இவளுடைய காது-மூக்குகளை அறுத்து, இங்கே திரும்பி வராதபடி செய்து விடுகிறேன். (11)

பெண் என்ற காரணத்தால் இவளைக் கொல்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை. இவளுடைய பலத்தையும், நடமாட்டத்தையும் அழித்துவிடுவதே சிறந்தது என்று எண்ணுகிறேன்.” (12)

இவ்வாறு இராமன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே சினத்தால் மதி மயங்கிய தாடகை, கைகளைத் தூக்கி விரித்துக் கொண்டு இராமனையே குறி வைத்து ஓடிவந்தாள். (13)

பிரும்மரிஷி விசுவாமித்திரர், ‘ஹும்’ என்று (மந்திர) ஒலி எழுப்பி அவளைப் பயமுறுத்தினார். மேலும், ‘ரகுலத் தோன்றல்கள் இருவருக்கும் மங்களம் உண்டாகட்டும்; வெற்றி கிடைக்கட்டும்’ என்றும் ஆசி கூறினார். (14)

புழுதிப் புயலைக் கிளப்பி எதுவும் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவாறு செய்தாள், தாடகை. அடர்ந்த தூசியினால் அவர்கள் இருவரும் சிறிது நேரம் செயலற்றுப் போனார்கள். (15)

பின்னர், மாயையை மேற்கொண்டு அவ்விருவர் மீதும் கல்மாரி பொழியச் செய்தாள். அதனால் இராமன் கோபம் கொண்டார். (16)

ஏராளமாகப் பொழிந்த கல்மாரியை தன் அம்புகளால் தடுத்து நிறுத்தினார், இராமன். தன்னை நோக்கி ஓடிவரத் தொடங்கிய அவளுடைய இரு கைகளையும் வாளால் வெட்டித் தள்ளினார். (17)

கைகளை இழந்து, களைப்படைந்து அருகில் வந்து கர்ஜிக்கும் அவளுடைய காது-மூக்குகளை அறுத்துப் போட்டார், மிக்க கோபம் கொண்ட லட்சுமணன். (18)

விருப்பப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடிய அந்த யட்சி, உடனே பலவிதமான வடிவங்களை எடுத்துக் கொண்டு, தன்னுடைய மாயையால் அவர்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவண்ணம் மறைந்து போனாள். (19)

பெருமழை போல் பயங்கரமாகக் கற்களைப் பொழிந்து கொண்டு அவள் அலைந்து திரிந்தாளன்றோ! இராம-லட்சுமணர்கள் எல்லாப் பக்கங்களிலும் கல்மழையால் தாக்கப்படுவதைக் கண்ட விசுவாமித்திரர், இராமனைப் பார்த்துக் கூறினார்— “இராமா! இரக்கம் காட்டியது போதும். இவள் பாவி; தீய நடத்தை கொண்டவள்; (20,21)

வேள்விகளுக்கு இடையூறு செய்பவள்; யட்சி; மாயச் செயல்களில் வல்லவள். சந்தியாகாலம் வருவதற்கு முன் இவளைக் கொன்றுவிடு. அரக்கர்கள், அந்தி வேளையில் அடக்க முடியாதவர்களாகி விடுவார்கள்.” (22)

இவ்வாறு கல்மாரி பொழிந்து கொண்டிருக்கும் யட்சியைக் காட்டிக் கூறினார். சப்தவேதி எனும் தனிச்சிறப்பு பெற்ற அஸ்திரத்தைக் கொண்டு அவளை செயலிழக்கச் செய்தார், இராமன். (23)

அம்புமழையால் தடுக்கப்பட்ட அவள் மாயையை மேற்கொண்டு இராம-லட்சுமணர்களைக் கொல்லும் நோக்கத்துடன் அவர்களை நோக்கி ஓடினாள். (24)

அவள், இடியைப் போல் மிகவும் பலமும் வேகமும் கொண்டு தங்களைத் தாக்குவதற்கு ஓடி வருவதைப் பார்த்து, அவள் மார்பை ஓர் அம்பினால் துளைத்தார். அவள் கீழே விழுந்தாள்; மரணமும் அடைந்தாள். (25)

தாம் ஹதாம் பீ₄மஸம்காஸாம் த்₃ருஷ்ட்வா ஸுரபதிஸ்தத₃ா ।
ஸாது₄ ஸாத்₄விதி காகுத்ஸ்த₂ம் ஸுராஸ்ச ஸமபூஜயந் ॥ (26)

உவாச பரமப்ரீத: ஸஹஸ்ராஷு: புரந்த₃ர: ।
ஸுராஸ்ச ஸர்வே ஸம்ஹ்ருஷ்டா விஸ்வாமித்ரமத₂ாப்₃ருவந் ॥ (27)

முநே கௌரிக ப₄த்₃ரம் தே ஸேந்த்₃ரா: ஸர்வே மருத்₃க₃ணா: ।
தோஷிதா: கர்மணாநேந ஸ்நேஹம் த்₃ர்ஸய ராக₄வே ॥ (28)

ப்ரஜாபதேர்ப்₄ருஸாஸ்வஸ்ய புத்ராந் ஸத்யபராக்ரமாந் ।
தபோப₃லப்₄ருதோ ப்₃ரஹ்மந் ராக₄வாய நிவேத₃ய ॥ (29)

பாத்ரபூதஸ்ச தே ப்₃ரஹ்மந்தவாங்க₃மநே த்₄ருத: ।
கர்தவ்யம் ச மஹத்கர்ம ஸுராணாம் ராஜஸூநா ॥ (30)

ஏவமுக்த்வா ஸுரா: ஸர்வே ஜக்₃முர்ஹ்ருஷ்டா யத₂ாக₃தம் ।
விஸ்வாமித்ரம் பூஜயந்தஸ்தத: ஸந்த்₄யா ப்ரவர்ததே ॥ (31)

ததோ முநிவர: ப்ரீதஸ்தாடகாவத₄தோஷித: ।
மூர்த்₄நி ராமமுபாக்₄ராய இத₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (32)

இஹாத்₃ய ரஜநீம் ராம வஸேம ஸுப₄த்₃ர்ஸந ।
ஸ்வ: ப்ரப₄ாதே க₃மிஷ்யாமஸ் தத₃ாஸ்ரமபத₃ம் மம ॥ (33)

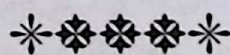
விஸ்வாமித்ரவச: ஸ்ருத்வா ஹ்ருஷ்டோ த்₃ஸரத₂ாத்மஜ: ।
உவாஸ ரஜநீம் தத்ர தாடகாயா வநே ஸுக₂ம் ॥ (34)

முக்தஸாபம் வநம் தச்ச தஸ்மிந்நேவ தத₃ாஹநி ।
ரமணீயம் விப₃ப்₄ராஜ யத₂ா சைத்ரரத₂ம் வநம் ॥ (35)

நிஹத்ய தாம் யக்ஷஸுதாம் ஸ ராம:
ப்ரஸஸ்யமாந: ஸுரஸித்₃த₄ஸங்கை₄: ।

உவாஸ தஸ்மிந் முநிநா ஸஹைவ
ப்ரப₄ாதவேலாம் ப்ரதிபே₃ாத்₄யமாந: ॥ (36)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீகாவ்யே
ப₃ரஸகாண்டே₃ ஷட்விம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஸப்தவிம்ஸ: ஸர்க₃:

அஸ்த்ரக்₃ராமப்ரத₃ரநம்

அத₂ தாம் ரஜநீமுஷ்ய விஸ்வாமித்ரோ மஹாயஸா: ।
ப்ரஹஸ்ய ராக₄வம் வாக்யமுவாச மது₄ராஷ்ரம் ॥ (1)

பேருருவம் கொண்ட அவள் கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட அமரர்கோனும், அமரர்களும், 'ரொம்ப சரி, ரொம்ப நல்லது' என்று காகுத்தனைப் பாராட்டினார்கள். (26)

மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்த தேவருலகத் தலைவனும், மற்ற தேவர்களும் ஆனந்தம் பொங்க விசுவாமித்திரரிடம் இவ்வாறு கூறினார்கள்— (27)

"கௌசிக மாமுனிவரே! உங்களுக்கு நல்வாழ்த்துக்கள்! இந்திரன் முதலிய எல்லா தேவர்களும், மருத் கணங்களும் இராமனுடைய இந்தக் காரியத்தால் மிகவும் மனநிறைவு பெற்றுள்ளார்கள். நீங்கள் இராமனுக்கு உங்கள் பேரன்பைக் காட்டவேண்டும். (28)

பிரஜாபதி பிருசாஸ்வனுடைய சத்தியபராக்கிரமமுடைய புத்திரங்களை (அஸ்திரங்களை) தவ ஆற்றலால் பெற்றுள்ள நீங்கள் இராகவனுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் (அஸ்திர மந்திரங்களை உபதேசிக்க வேண்டும்). (29)

பிரும்மன்! இவர் அதற்குத் தகுதியுடையவர்; உங்களை அனுசரித்துச் செல்வதில் உறுதியாக இருப்பவர். அரசகுமாரரான இராமனால் தேவர்களின் நலனுக்காக மகத்தான ஒரு செயல் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளது." (30)

இவ்வாறு மகிழ்ச்சியுடன் கூறிவிட்டு எல்லா தேவர்களும் விசுவாமித்திரரை மனதார வாழ்த்திவிட்டு வந்தபடியே திரும்பிச் சென்றார்கள். அப்போது சந்தியாகாலம் வந்தது. (31)

தாடகாவதத்தால் மிகவும் திருப்தியடைந்த முனிபுங்கவர், இராமனை உச்சிமுகர்ந்து இவ்வாறு கூறினார்— (32)

'இனிய காட்சி தரும் இராமனே! இந்த இரவு இங்கேயே தங்குவோம். நாளை பொழுது விடிந்ததும் என்னுடைய ஆசிரமத்திற்குச் செல்வோம்.' (33)

விசுவாமித்திரரின் சொற்களைக் கேட்டு மனமொப்பி, அவ்விரவு தாடகாவனத்திலேயே சுகமாகத் தங்கினார், தசரத குமாரன். (34)

அந்த வனம் சாபத்திலிருந்து அந்த கணமே விடுபட்டு, குபேரனுடைய நந்தவனமான சைத்ரரதம் போல் வளம் கொழித்துப் பிரகாசித்தது. (35)

இராமன், அந்த யட்சப் பெண்ணைக் கொன்றதால் தேவர்கள், சித்தர்கள் முதலியோரால் வெகுவாக பாராட்டப்பட்டார்; முனிவருடன்கூட அங்கேயே தங்கினார். வைகறைப்பொழுதில் முனிவர் அவரை கண்மலரச் செய்தார். (36)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
இருபத்தியாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

*****

**ஸர்க்கம் : இருபத்தியேழு
அஸ்திரங்களை ஒப்படைத்தல்**

அன்றிரவை அங்கே கழித்தபின், மிக்க புகழ் பெற்றவரான விசுவாமித்திரர், இராகவனைக் கொண்டாடி இனிய சொற்களால் பேசலுற்றார்— (1)

- பரிதுஷ்டோஸ்மி ப₄த்₃ரம் தே ராஜபுத்ர மஹாயஸ: ।
 ப்ரீத்யா பரமயா யுக்தோ த₃த்₃யம்யஸ்த்ராணி ஸர்வஸ: ॥ (2)
- தே₃வாஸுரக₃ணாந் வாபி ஸக₃ந்த₄ர்வோரக₃நபி ।
 யைரமித்ராந் ப்ரஸஹ்யாஜௌ வஸீக்ருத்ய விஜேஷ்யஸி ॥ (3)
- தாநி தி₃வ்யாநி ப₄த்₃ரம் தே த₃த்₃யம்யஸ்த்ராணி ஸர்வஸ: ।
 த₃ண்ட₃சக்ரம் மஹத்₃தி₃வ்யம் தவ த₃ாஸ்யாமி ராக₄வ ॥ (4)
- த₄ர்மசக்ரம் ததோ வீர காலசக்ரம் ததை₂வ ச ।
 விஷ்ணுசக்ரம் தத₂ாத்யுக₃ரம் ஐந்த₃ரமஸ்த்ரம் ததை₂வ ச ॥ (5)
- வஜ்ரமஸ்த்ரம் நரஸ்ரேஷ்ட₂ ஸைவம் ஸுலவரம் தத₂ா ।
 அஸ்த்ரம் ப்ரஹ்மஸிரஸ்சைவ ஐஷீகமபி ராக₄வ ॥ (6)
- த₃த்₃யமி தே மஹாப₃ாஹோ ப்ரஹ்மமஸ்த்ரமநுத்தமம் ।
 க₃தே₃ த்₃வே சைவ காகுத்ஸ்த₂ மோத₃கீ ஸிக₂ரீ உபே₄ ॥ (7)
- ப்ரதீ₃ப்தே நரஸாந்தூ₃ல ப்ரயச்ச₂யமி ந்ருபாத்மஜ ।
 த₄ர்மபாஸமஹம் ராம காலபாஸம் ததை₂வ ச ॥ (8)
- பாஸம் வாருணமஸ்த்ரம் ச த₃த்₃யம்யஹமநுத்தமம் ।
 அஸநீ த்₃வே ப்ரயச்ச₂யமி ஸுஷ்கார்த்₃ரே ரகு₄நந்த₃ந ॥ (9)
- த₃த்₃யமி சாஸ்த்ரம் பைநாகம் அஸ்த்ரம் நாராயணம் தத₂ா ।
 ஆக்₃நேயமஸ்த்ரம் த₃யிதம் ஸிக₂ரம் நாம நாமத: ॥ (10)
- வாயவ்யம் ப்ரத₂நம் நாம த₃த்₃யமி ச தவாநக₄ ।
 அஸ்த்ரம் ஹயஸிரோ நாம க்ரௌஞ்சமஸ்த்ரம் ததை₂வ ச ॥ (11)
- ஸக்தித்₃வ்யம் ச காகுத்ஸ்த₂ த₃த்₃யமி தவ ராக₄வ ।
 கங்காலம் முஸலம் கோரம் காபாலமத₂ கங்கணம் ॥ (12)
- வத₄ார்த₂ம் ரக்ஷஸாம் யாநி த₃த்₃யம்யேதாநி ஸர்வஸ: ।
 வைத்₃யாத₂ரம் மஹாஸ்த்ரம் ச நந்த₃நம் நாம நாமத: ॥ (13)
- அஸிரத்த₂ம் மஹாப₃ாஹோ த₃த்₃யமி ந்ருவராத்மஜ ।
 க₃ாந்த₄ர்வமஸ்த்ரம் த₃யிதம் மாநவம் நாம நாமத: ॥ (14)
- ப்ரஸ்வாபநப்ரஸமநே த₃த்₃யமி ஸௌரம் ச ராக₄வ ।
 வர்ஷணம் ஸோஷணம் சைவ ஸந்தாபநவிலாபநே ॥ (15)
- மாத₃நம் சைவ து₃ர்த₄ர்ஷம் கந்த₃ர்பத₃யிதம் தத₂ா ।
 பைஸாசமஸ்த்ரம் த₃யிதம் மோஹநம் நாம நாமத: ॥
 ப்ரதீச்ச₂ நரஸாந்தூ₃ல ராஜபுத்ர மஹாயஸ: ॥ (16)

“ராஜகுமாரா! உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். நான் மனக்களிப்புடன் இருக்கிறேன். மனம் நிறைந்து பிரீதியுடன் எல்லாவித அஸ்திரங்களையும் உனக்குக் கொடுக்கப் போகிறேன். (2)

திவ்யமான அந்த அஸ்திரங்களைக் கொண்டு யுத்தத்தில் எதிரிகளை வசப்படுத்தலாம். தேவ-அசுர-கந்தர்வ-உரகக் கூட்டத்தினரையும் எதிர்த்து நின்று வெற்றி அடைவாய். (3)

அப்படிப்பட்ட தெய்விகமான அஸ்திரங்களை எல்லாம் முழுமையாக உனக்குத் தருகிறேன். இராகவா! மகிமை பொருந்திய தண்டசக்கரம் உனக்குத் தருகிறேன். (4)

வீரனே! தருமசக்கரம், காலசக்கரம், விஷ்ணுசக்கரம், மிகக் கொடியதான ஐந்திரம், வஜ்ரம், சிவனை தேவதையாக உடைய சூலம், பிரும்மசிரஸ் என்ற அஸ்திரம், ஐஷீகம் மற்றும் பெருந்தோளனே! இணையில்லாத பிரும்மாஸ்திரமும் தருகிறேன். ஒளிவீசும் மோதகீ, சிகரீ என்ற இரு கதாயுதங்கள், தருமபாசம், காலபாசம் ஆகியவற்றையும், இராமா! நான் உனக்குத் தரப் போகிறேன். (5-8)

உத்தமமான வருணபாசம், வருணாஸ்திரமும் கொடுக்கிறேன். இரு இடிகள் - ஒன்று காய்ந்து போகச் செய்யும்; மற்றொன்று தண்ணீரைப் பொழியும் - கொடுக்கிறேன். (9)

பினாகாஸ்திரம், நாராயணாஸ்திரம், அக்னிக்குப் பிரியமானதும் சிகரம் என்ற பெயருடையதுமான ஆக்னேயாஸ்திரம், ப்ரதனம் என்ற வாய்வயாஸ்திரம், ஹயசிரஸ் என்ற அஸ்திரம், க்ரௌஞ்சம் என்னும் அஸ்திரம் - ஆகியவைகளையும் தருகிறேன். (10,11)

பேரரசன் நற்புதல்வனே! இரண்டு சக்தி (வேல்) ஆயுதங்களையும், கங்காளம், பயங்கரமான முஸலம், காபாலம், கங்கணம் முதலிய எல்லாவற்றையும் அரக்கர்களை அழிப்பதற்காகக் கொடுக்கிறேன். வித்யாதரர்களைத் தேவதையாக உடைய நந்தனம் என்ற பெயர் கொண்ட மஹாஸ்திரம், மற்றும் உயர்ந்த வாளையும் உனக்குக் கொடுக்கிறேன். கந்தர்வர்களைத் தேவதையாகக் கொண்ட மானவாஸ்திரம், ப்ரஸ்வாபனம்-ப்ரசமனம் என்ற இரு அஸ்திரங்கள், மற்றும் (சூரியனை அதிதேவதையாகக் கொண்ட) ஸௌராஸ்திரமும் உனக்குத் தருகிறேன். வர்ஷணம், சோஷணம், ஸந்தாபனம், விலாபனம், மாதனம் (வசீகரித்தல், வற்றச் செய்தல், தவிக்கச் செய்தல், துக்கப்படுத்துதல், மதிமயக்குதல் ஆகிய ஐந்து செயல்களைச் செய்வது) மற்றும் வெல்ல முடியாததான மன்மதாஸ்திரம், மோகனம் என்ற பைசாச அஸ்திரம் ஆகியவைகளை, ஆண்சிங்கமே! பெற்றுக் கொள்வாய். (12-16)

தாமஸம் நரசார்தூ₃ல ஸௌமநம் ச மஹாபுலம் ।
ஸம்வர்தம் சைவ து₃ர்த₄ர்ஷம் மௌஸலம் ச ந்ருபாத்மஜ ॥ (17)

ஸத்யமஸ்தரம் மஹாபு₃ஹோ தத₂ா மாயாத₄ரம் பரம் ।
ஸௌரம் தேஜு:ப்ரப₄ம் நாம பரதேஜோ:பகர்ஷணம் ॥ (18)

ஸௌமயாஸ்தரம் ஸிஸிரம் நாம த்வாஷ்ட்ரமஸ்தரம் ச தூ₃ருணம் ।
தூ₃ருணம் ச ப₄க₃ஸ்யாபி ஸீதேஷுமத₂ மாநவம் ॥ (19)

ஏதாந் ராம மஹாபு₃ஹோ காமரூபாந் மஹாபு₃லாந் ।
க்₃ருஹாண பரமோதூ₃ராந் க்ஷிப்ரமேவ ந்ருபாத்மஜ ॥ (20)

ஸ்தி₂தஸ்து ப்ராங்முகே₂ா பூ₄த்வா ஸுசிர்முநிவரஸ்ததூ₃ ।
தூ₃தெ₃ள ராமாய ஸுப்ரீதோ மந்த்ரக்₃ராமமநுத்தமம் ॥
ஸர்வஸங்க்₃ரஹணம் யேஷாம் தை₃வதைரபி து₃ர்லப₄ம் ॥ (21)

தாந்யஸ்த்ராணி ததூ₃ா விப்ரோ ராக₄வாய ந்யவேத்யத் ।
ஜபதஸ்து முநேஸ்தஸ்ய விஸ்வாமித்ரஸ்ய தீ₄மத: ॥ (22)

உபதஸ்து₂ர் மஹார்ஹாணி ஸர்வாண்யஸ்த்ராணி ராக₄வம் ।
ஊசுஸ்ச முதி₃தா: ஸர்வே ராமம் ப்ராஞ்ஜலயஸ்ததூ₃ா ॥ (23)

இமே ஸ்ம பரமோதூ₃ரா: கிங்கராஸ்தவ ராக₄வ ।
யத்யதி₃ச்ச₂ஸி ப₄தூ₃ரம் தே தத்ஸர்வம் கரவாம வை ॥ (24)

ததோ ராம: ப்ரஸந்நாத்மா தைரித்யுத்தோ மஹாபு₃லை: ।
ப்ரதிக்₃ருஹ்ய ச காகுத்ஸ்த₂: ஸமாலப்ய ச பாணிநா ॥ (25)

மாநஸா மே ப₄விஷ்யத்₄வமிதி தாநப்யசோத்யத் ।
தத: ப்ரீதமநா ராமோ விஸ்வாமித்ரம் மஹாமுநிம் ॥
அபி₄வாத்ய மஹாதேஜா க₃மநாயோபசக்ரமே ॥ (26)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்யுராமாயணே வால்மீக்யே ஆதீகாவ்யே
ப₃ராலகாண்டே₃ ஸப்தவீம்ஸ: ஸர்க்ய: ॥

அஷ்டாவீம்ஸ: ஸர்க்ய:

அஸ்த்ரஸம்ஹாரக்₃ரஹணம்

ப்ரதிக்₃ருஹ்ய ததோஸ்த்ராணி ப்ரஹ்ருஷ்டவதூ₃ந: ஸுசி: ।
க₃ச்ச₂ந்நேவாத₂ காகுத்ஸ்தே₂ா விஸ்வாமித்ரமதூ₃ப்ரவீத் ॥ (1)

க்₃ருஹீதாஸ்த்ரோஸமி ப₄க₃வந் து₃ராத₄ர்ஷ: ஸுராஸுரை: ।
அஸ்த்ராணாம் த்வஹமிச்ச₂ாமி ஸம்ஹாராந் முநிபுங்க₃வ ॥ (2)

தாமஸாஸ்திரம், மகாபலம் கொண்ட ஸௌமம், ஸம்வர்த்தம், வெல்லுதற்கரிய மௌஸலம் (உலக்கை), ஸத்யம் என்ற அஸ்திரம், சிறப்பான மாயாதரம் (மாயையாக செயல்படுவது), சூரியதேவனுடையதும், தேஜஸ்ரபம் என்ற பெயருடையதும், பிறர் வல்லமையை அபகரிப்பதுமான அஸ்திரம், சந்திரனை தேவதையாகக் கொண்ட சிசிரம் என்ற குளிர்ச்சியான அஸ்திரம், (விசுவகர்மாவின்) கொடியதான த்வாஷ்ட்ரம், பகனை அதிதேவதையாகக் கொண்டதும், ஈவு-இரக்கமற்றதுமான சீதேஹீ (குளிரைப் பொழியும் அம்பு), மானவாஸ்திரம் ஆகிய இவையனைத்தும் தம் விருப்பப்படி உருவம் எடுக்கக்கூடியவை; மிகவும் ஆற்றல் உடையவை; முற்றிலும் நம்பத்தகுந்தவை. அரசகுமாரனே! இப்போதே இவைகளை ஏற்றுக் கொள்வாய்.” (17-20)

பிறகு, அவர் சுத்தம் செய்துகொண்டு (ஆசமனம் செய்து), கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்து கொண்டவராய், மனப்பூர்வமான திருப்தியுடன் மேற்சொன்ன அஸ்திரங்களுக்கு எல்லாம் உரித்தான மந்திரங்களை உபதேசித்து அருளினார். இவ்வளவு மந்திரங்களையும் தேவர்களாலும்கூட தாங்க முடியாது. (21)

அப்படிப்பட்ட மகோன்னத மந்திரங்களை விப்ரராகிய விசுவாமித்திரர் (கூடித்திரியரான) இராமனுக்குத் தெரிவித்தார் (உபதேசித்தார்). முனிவர் மந்திரங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே பெருமதிப்புக்குரிய தேவதை வடிவம் தாங்கி அவைகள் இராகவன் எதிரே வந்து நின்றன. எல்லா அஸ்திர தேவதைகளும் கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு உள்ளம் மகிழ இராமனிடம் சொன்னார்கள்— (22,23)

‘இராகவனே! நாங்கள் எல்லோரும் தங்கள் நம்பிக்கைக்கு உரியவர்கள். தங்கள் பணியாளர்கள். தங்களை வாழ்த்தி வணங்குகிறோம். தாங்கள் என்ன ஆணையிடுகிறீர்களோ, அவ்வாறே செய்து முடிப்போம்.’ (24)

ஆற்றல் மிகுந்த அவர்கள் இவ்வாறு கூறியதும் சித்தம் மகிழ்ந்த இராமன், கையால் தொட்டு அவர்களை அங்கீகரித்து அருளினார். (25)

‘நான் மனத்தால் நினைக்கும்போது வாருங்கள்’ என்று கூறி, அவர்களை அனுப்பி வைத்தார். பின்னர், மிக்க ஒளி பொருந்திய இராமன் மனநிறைவுடன் மாமுனிவர் விசுவாமித்திரரைப் பணிந்து மேலே தொடர்ந்து செல்வதற்கு ஆயத்தமானார். (26)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
இருபத்தியேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

*****

ஸர்க்கம் : இருபத்தெட்டு

செலுத்திய அஸ்திரங்களைத் திரும்ப அழைப்பது எப்படி?

அஸ்திரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு முகமலர்ச்சியுடன் தூயவராகச் சென்று கொண்டிருந்த இராமன், விசுவாமித்திரரைப் பார்த்துச் சொன்னார்— (1)

‘தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் வெற்றிகொள்ள முடியாத அஸ்திரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டுவிட்டேன். ஐயனே! செலுத்திய அஸ்திரங்களைத் திரும்பவும் அழைத்துக் கொள்வது எப்படி? என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.’ (2)

- ஏவம் ப்ருவதி காகுத்ஸ்தே₂ விஸ்வாமித்ரோ மஹாமதி: ।
ஸம்ஹாராந் வ்யாஜஹாராத₂ த்ருதிமாந் ஸுவ்ரத: ஸுசி: ॥ (3)
- ஸத்யவந்தம் ஸத்யகீர்திம் த்ருஷ்டம் ரப₄ஸமேவ ச ।
ப்ரதிஹாரதரம் நாம பராங்முக₂மவாங்முக₂ம் ॥ (4)
- லக்ஷ்யாலக்ஷ்யாவிமௌ சைவ த்ரு₄நாப₄ஸுநாப₄கௌ ।
த₃ஸாஷஸதவக்த்ரௌ ச த₃ஸபீர்ஷஸதோத₃ரௌ ॥ (5)
- பத்₃மநாப₄மஹாநாப₄ௌ து₃ந்து₃நாப₄ஸ்வநாப₄கௌ ।
ஜ்யோதிஷம் க்ருஸநம் சைவ நைராஸ்யவிமலாவுப₄ௌ ॥ (6)
- யௌக₃ந்த₄ரவிநித்₃ரௌ ச தை₃த்யப்ரமத₂நௌ தத₂ா ।
ஸுசிப₃ாஹுர் மஹாப₃ாஹுர் நிஷ்குலிர்விருசிஸ்தத₂ா ॥ (7)
- ஸார்சிர்மாலீ த்ருதிர்மாலீ வ்ருத்திமாந் ருசிரஸ்தத₂ா ।
பித்ர்யம் ஸௌமநஸம் சைவ வித்ர₄தமகராவுப₄ௌ ॥ (8)
- கரவீரகரம் சைவ த₄நத₄ாந்யௌ ச ராக₄வ ।
காமரூபம் காமருசிம் மோஹநம் மாரணம் தத₂ா ॥ (9)
- ஜ்ஞும்ப₄கம் ஸர்வநாப₄ம் ச ஸந்த₂ாநவரணௌ தத₂ா ।
ப்ருஸாஸ்வதநயாந் ராம ப₄ாஸ்வராந் காமரூபிண: ॥ (10)
- ப்ரதீச்ச₂ மம ப₄த்₃ரம் தே பாத்ர₄தோஸி ராக₄வ ।
ப₃ா₄மித்யேவ காகுத்ஸ்த₂: ப்ரஹ்ருஷ்டேநாந்தராத்மநா ॥ (11)
- தி₃வ்ய ப₄ாஸ்வர தே₃ஹாஸ்ச மூர்திமந்த: ஸுக₂ப்ரத₃ா: ।
கேசித₃ங்க₃ாரஸத்₃ருஸா: கேசித்₃ தூ₄மோபமாஸ்தத₂ா ॥ (12)
- சந்த்₃ராரகஸத்₃ருஸா: கேசித்ப்ரஹ்வாஞ்ஜலிபுடாஸ்தத₂ா ।
ராமம் ப்ராஞ்ஜலயோ பூத்வா ப்ருவந் மது₄ரப₄ாஷிண: ॥ (13)
- இமே ஸ்ம நரஸாந்தூ₃ல ஸாதி₄ கிம் கரவாம தே ।
மாநஸா: கார்யகாலேஷு ஸாஹாய்யம் மே கரிஷ்யத₂ ॥ (14)
- க₃ம்யதாமிதி தாநாஹ யதே₂ஷ்டம் ரகு₄நந்த₃ந: ।
அத₂ தே ராமமாமந்த்ரய க்ருத்வா சாபி ப்ரத₃க்ஷிணம் ॥ (15)
- ஏவமஸ்த்விதி காகுத்ஸ்த₂முக்த்வா ஜக்₃முர் யத₂ாக₃தம் ।
ஸ ச தாந் ராக₄வோ ஞாத்வா விஸ்வாமித்ரம் மஹாமுநிம் ॥ (16)
- க₃ச்ச₂ந்நேவாத₂ மது₄ரம் ஸ்லக்ஷணம் வசநமப்₃ரவீத் ।
கிம் ந்வேதந்மேக₄ஸங்காஸம் பர்வதஸ்யாவித்ர₃த: ॥ (17)
- வ்ருக்ஷக₂ண்ட₃மிவாப₄ாதி பரம் கௌதூஹலம் ஹி மே ।
த₃ர்ஸநீயம் ம்ருக₃ாகீர்ணம் மநோஹரமதீவ ச ॥ (18)

காகுத்தன் இவ்வாறு கேட்டவுடன் பேரறிவாளரும், நெஞ்சுறுதி உடையவரும், நியமங்களை அனுஷ்டிப்பவரும், தூயவருமான விசுவாமித்திரர், செலுத்திய அஸ்திரங்களை (அவைகளின் வேலை முடிந்தவுடன்) திரும்பப் பெறுவதற்கான மந்திரங்களை உபதேசித்தார்—

(3)

“சத்தியவான், சத்தியகீர்த்தி, த்ருஷ்டம், ரபஸம், பிரதிஹாரதரம், பிராங்முகம், அவாங்முகம், லக்ஷ்யம், அலக்ஷ்யம், த்ருடநாபம், சுநாபம், தசாக்ஷம், சதவக்தரம், தசசீர்ஷம், சதோதரம், பத்மநாபம், மஹாநாபம், துந்துநாபம், ஸ்வநாபம், ஜ்யேஸ்திஷம், க்ருசனம், நைராஸ்யம், விமலம், யோகந்தரம், விநித்ரம், தைத்யம், ப்ரதமனம், சுசிர்பாஹு, மஹாபாஹு, நிஷ்குலி, விருசி, ஸார்சிமாலி, த்ருதிமாலி, வ்ருத்திமான், ருசிரம், பித்ரியம், ஸௌமனஸம், விதூதம், மகரம், கரவீரகரம், தனம், தான்யம், காமரூபம், காமருசி, மோஹனம், மாரணம், ஜ்ஞம்பகம், ஸர்வநாபம், ஸந்தானம், வரணம் ஆகிய ப்ருசாஸ்வனுடைய பிள்ளைகள் - காந்தி மிக்கவர்கள்; விருப்பம் போல் உருவம் எடுக்கக் கூடியவர்கள் - இவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வாயாக! வாழ்க நீ! இவைகளை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு மிகவும் தகுதி வாய்ந்தவன், நீ!” ‘சரி, அப்படியே!’ என்று நெஞ்சார்ந்த மகிழ்ச்சியுடன் காகுத்தன் கூறினார்.

(4-11)

தெய்விக ஒளி வீசும் உடல் உருவத்தோடு தோன்றிய அவர்களில் சிலர் நெருப்பைப் போன்றிருந்தார்கள்; சிலர் புகை நிறத்தோடிருந்தார்கள்; சந்திர-சூரியனுக்கு ஒப்பாக இருந்தார்கள், சிலர். தலைவணங்கி கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு இருந்த அவர்கள் இனிமையான குரலில் சொன்னார்கள்—

(12,13)

‘ஆண்சிங்கமே! இதோ நாங்கள் வந்திருக்கிறோம். தங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று ஆணையிடுங்கள்.’ (இதைக் கேட்டதும் இராமன் சொன்னார்—) ‘என் நினைவில் இருந்து கொண்டிருங்கள். உங்களுக்கு வேலை இருக்கும்போது என் உதவிக்கு வாருங்கள்.

(14)

‘உங்கள் விருப்பம்போல் செல்வீர்களாக’ என்று ரகுநந்தனன் கூறினார். பின்னர், அவர்கள் இராமனை வலம் வந்து விடைபெற்றுச் சென்றார்கள்.

(15)

‘அப்படியே’ என்று விடையிறுத்து, வந்தபடியே அவர்கள் சென்றார்கள். அஸ்திரங்களையெல்லாம் அறிந்து கொண்டுவிட்ட இராமன், தொடர்ந்து பயணத்தை மேற்கொண்டு சென்று கொண்டிருக்கும்போது மாமுனிவர் விசுவாமித்திரரைப் பார்த்து வினயமும் இனிமையும் தோன்றக் கூறினார்— “எதிரில் காணப்படும் மலையைச் சுற்றிலும் மேகக் கூட்டத்தைப் போல் ஏராளமான மரங்கள் செழிப்பாக வளர்ந்துள்ளன. இவைகளைக் காணும்போது என் மனத்திற்கு உல்லாசம் ஏற்படுகிறது. நிறைய மான்கள் காணப்படுகின்றன. கண்ணுக்கு இனியதாகவும், பார்ப்பதற்கு உகந்ததாகவும் இந்த இடம் இருக்கிறது.

(16-18)

நாநாப்ரகாரை: ஸுகுறைநர் வல்குநாதைரலங்க்ருதம் ।
நி:ஸ்ருதா: ஸ்ம முநிஸ்ரேஷ்ட₂ காந்தாராத்₃ரோமஹர்ஷணாத் ॥ (19)

அநயா த்வவக₃ச்ச₂மி தே₃ஸஸ்ய ஸுக₂வத்தயா ।
ஸர்வம் மே ஸம்ஸ ப₄க₃வந் கஸ்யாஸ்ரமபத₃ம் த்வித₃ம் ॥ (20)

ஸம்ப்ராப்தா யத்ர தே பாபா ப்ரஹ்மக்₄நா து₃ஷ்டசாரிண: ।
தவ யக்ஞஸ்ய விக்₄நாய து₃ராத்மாநோ மஹாமுநே ॥ (21)

ப₄க₃வம்ஸ்தஸ்ய கோ தே₃ஸ: ஸா யத்ர தவ யாக்ஞிகீ ।
ரக்ஷிதவ்யா க்ரியா ப்ரஹ்மந் மயா வத்₄யாஸ்ச ராஷஸா: ॥
ஏதத்ஸர்வம் முநிஸ்ரேஷ்ட₂ ஸ்ரோதுமிச்ச₂மி ஸுவ்ரத ॥ (22)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
ப₃லகாண்டே₃ஷ்டாவிம்ஸ: ஸர்க்₃: ॥

ஏகோநதரிம்ஸ: ஸர்க்₃:

ஸித்₃த₄ஸ்ரம:

அத₂ தஸ்யாப்ரமேயஸ்ய தத்₃வநம் பரிப்ருச்ச₂த: ।
விஸ்வாமித்ரோ மஹாதேஜா வ்யாக்₂யாதுமுபசக்ரமே ॥ (1)

இஹ ராம மஹாப₃ாஹோ விஷ்ணுர்தே₃வவர: ப்ரப₄: ।
வர்ஷாணி ஸுப₃ஹுநீஹ தத₂ா யுக₃ஸதாநி ச ॥ (2)

தபஸ்சரணயோக்யார்த₂முவாஸ ஸுமஹாதபா: ।
ஏஷ பூர்வாஸ்ரமோ ராம வாமநஸ்ய மஹாத்மந: ॥ (3)

ஸித்₃த₄ஸ்ரம இதி க்₂யாத: ஸித்₃தே₄ா ஹ்யத்ர மஹாதபா: ।
ஏதஸ்மிந்நேவ காலே து ராஜா வைரோசநிர் ப₃லி: ॥ (4)

நிர்ஜித்ய தை₃வதக₃ணாந் ஸேந்த்₃ராம்ஸ்ச ஸமருத்₃க₃ணாந் ।
காரயாமாஸ தத்₃ராஜ்யம் த்ரிஷு லோகேஷு விஸ்ருத: ॥ (5)

யக்ஞம் சகார ஸுமஹாநஸுரேந்த்₃ரோ மஹாப₃ல: ।
ப₃லேஸ்து யஜமாநஸ்ய தே₃வா: ஸாக்₃நிபுரோக₃மா: ॥ (6)

ஸமாக்₃ம்ய ஸ்வயம் சைவ விஷ்ணுமுகரிஹாஸ்ரமே ।
ப₃லிர்வைரோசநிர்விஷ்ணோ யஜதே யக்ஞமுத்தமம் ॥ (7)

அஸமாப்தே க்ரதௌ தஸ்மிந் ஸ்வகார்யமபி₄பத்யதாம் ।
யே சைநமபி₄வர்தந்தே யாசிதார இதஸ்தத: ॥
யச்ச யத்ர யத்₂ாவச்ச ஸர்வம் தேப₃ய: ப்ரயச்ச₂தி ॥ (8)

பலவிதமான பறவைகளின் வெவ்வேறான இனிய ஒலிகள் செவிக்கு இன்பம் அளிக்கின்றன. ஐயனே! மனம் பதைக்கச் செய்யும் பயங்கரமான பிரதேசத்தை நாம் கடந்து வந்து விட்டோம் என்று, இந்த இடத்தின் சுகமான சூழ்நிலைகளைப் பார்த்ததும் எனக்குத் தோன்றுகிறது. முனிவரே! இது எந்த மகரிஷியினுடைய ஆசிரமம் என்பதை எனக்குக் கூறுங்கள். (19,20)

மாமுனிவரே! அந்தணர்களைக் கொல்பவர்களும், தீய நடத்தை கொண்டவர்களும், தங்கள் வேள்விக்கு இடையூறு செய்கின்றவர்களும், கெடுமதியாளர்களுமான பாவின வசிக்கும் இடத்திற்கு வந்து விட்டோமா? (21)

ஐயனே! அவர்கள் வசிக்கும் இடம் எது? தாங்கள் யக்கும் செய்யும் இடம் எது? வேள்வியைக் காப்பதற்கு எம்மாதிரியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்? என்னால் எந்த அரக்கர்கள் கொல்லப்பட வேண்டும்? பெரியவரே! இவைகளைப் பற்றி எல்லாம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்." (22)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
இருபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

~~*~*

**ஸர்க்கம் : இருபத்தொன்பது
சித்தாசிரமம் என்ற புண்ணிய பூமி**

அளவிட முடியாத பெருமைகள் பெற்ற அந்த வனத்தைப் பற்றிக் கேட்டதும் விசுவாமித்திரர் விஸ்தாரமாகச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்— (1)

"பெருந்தோளனே! இராமா! தேவாதிதேவரான மகாவிஷ்ணு தவம் செய்வதற்காக பல ஆண்டுகள், பல யுகங்கள் இங்கே வசித்து வந்தார். இந்த இடம் முன்பு வாமனருடைய ஆசிரமமாக இருந்தது. (2,3)

தவம் செய்து அதில் அவர் சித்தியை அடைந்ததால் இந்த இடம் சித்தாசிரமம் என்று பெயர் பெற்றது. அதே காலத்தில், விரோசனன் என்ற அசுரனின் புத்திரனான பலி என்பவன் இந்திரன் முதலான எல்லா தேவர்களையும், மருத் கணங்களையும் வென்று மூன்று உலகத்திலும் பிரசித்தமாக அரசாட்சி செய்து கொண்டிருந்தான். (4,5)

அசுரர் தலைவனான பலிச் சக்கரவர்த்தி மிகப் பெரிய யக்கும் செய்தான். பலி, யாகதீட்சை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் அந்தச் சமயத்தில் அக்னியை முன்னிட்டுக் கொண்டு எல்லா தேவர்களும், இந்த ஆசிரமத்திற்கு நேராகவே வந்து, 'விஷ்ணு பகவானே! விரோசனன் மகனான பலி உத்தமமான யக்ஞத்தைச் செய்து வருகிறான். (6,7)

அந்த வேள்வி முடிவடைவதற்குள், எங்களுடைய காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுங்கள். எல்லா இடங்களிலிருந்தும் யாசகர்கள் அவனிடம் வந்து தானம் பெற்றுச் செல்கிறார்கள். யார் எதைக் கேட்டாலும் அதை அப்போதே கொடுத்து விடுகிறான். (8)

- ஸ த்வம் ஸுரஹிதார்தாய மாயாயோக்யமுபாக்யத: ।
வாமநத்வம் க₃தோ விஷ்ணோ குரு கல்யாணமுத்தமம் ॥ (9)
- ஏதஸ்மிந்நந்தரே ராம கஸ்யபோ ஃக்யநிஸமப்ரப₄: ।
அதித்யா ஸஹிதோ ராம தீப்யமாந இவௌஜஸா ॥ (10)
- தேவீஸஹாயோ ப₄க்யவாந் தி₃வ்யம் வர்ஷஸஹஸ்ரகம் ।
வ்ரதம் ஸமாப்ய வரத₃ம் துஷ்டாவ மது₄ஸுத₃நம் ॥ (11)
- தபோமயம் தபோராஸிம் தபோமூர்திம் தபோத₄நம் ।
தபஸா த்வாம் ஸுதப்தேந பஸ்யாமி புருஷோத்தமம் ॥
ஸாரீரே தவ பஸ்யாமி ஜக்யத்ஸர்வமித₃ம் ப்ரபே₄ ॥ (12)
- த்வமநாதிரநிந்தே₃ஸ்யஸ் த்வாமஹம் ஸரணம் க₃த: ।
தமுவாச ஹரி: ப்ரீத: கஸ்யபம் தூ₄தகல்மஷம் ॥ (13)
- வரம் வரய ப₄த₃ரம் தே வரார்ஹோஸி மதோ மம ।
தச்ச₂ருத்வா வசநம் தஸ்ய மாரீச: கஸ்யபோ₄புரவீத் ॥ (14)
- அதித்யா தேவதாநாம் ச மம சைவாநுயாசத: ।
வரம் வரத₃ ஸுப்ரீதோ தூ₄துமர்ஹஸி ஸுவ்ரத ॥ (15)
- புத்ரத்வம் க₃ச்ச₂ ப₄க்யவந் அதித்யா மம சாநக₄ ।
பு₄ராதா ப₄வ யவீயாம்ஸ்த்வம் ஸக்ரஸ்யாஸுரஸுத₃ந ॥ (16)
- ஸோகார்தாநாம் து தேவாநாம் ஸாஹாய்யம் கர்துமர்ஹஸி ।
அயம் ஸித்த₄தாஸ்ரமோ நாம ப்ரஸாத₃த்தே ப₄விஷ்யதி ॥ (17)
- ஸித்த₄தே₄ கர்மணி தேவேஸ உத்திஷ்ட₂ ப₄க்யவந்நித: ।
அத₂ விஷ்ணுர்மஹாதேஜா அதித்யாம் ஸமஜாயத ॥ (18)
- வாமநம் ரூபமாஸ்தாய வைரோசநிமுபாக்யமத் ।
தரீந் க்ரமாநத₂ பி₄க்ஷித்வா ப்ரதி₃க்யுஹ்ய ச மேதி₃நீம் ॥ (19)
- ஆக்ரம்ய லோகாந்லோகாத்மா ஸர்வலோகஹிதே ரத: ।
மஹேந்த்ராய புந: ப்ராத₃ந் நியம்ய ப₃லிமோஜஸா ॥ (20)
- த்ரைலோக்யம் ஸ மஹாதேஜாஸ்சக்ரே ஸக்ரவஸம் புந: ।
தேநைஷ பூர்வமாக்ராந்த ஆஸ்ரம: ஸ்ரமநாஸந: ॥ (21)
- மயாபி ப₄க்யத்யா தஸ்யைஷ வாமநஸ்யோபப₄ஜ்யதே ।
ஏதமாஸ்ரமமாயாந்தி ராஷஸா விக்₄நகாரிண: ॥ (22)
- அத்ர தே புருஷவ்யாக்₄ர ஹந்தவ்யா துஷ்டசாரிண: ।
அத₂ க₃ச்ச₂ாமஹே ராம ஸித்த₄தாஸ்ரமமநுத்தமம் ॥
ததூ₄ஸ்ரமபத₃ம் தாத தவாப்யேதத்யத₄ மம ॥ (23)

ஆகவே, தேவர்களின் நலனுக்காக தாங்கள் மாயையை ஏற்று, சிறிய (வாமன) வடிவம் தாங்கி, எங்களுக்கு மங்களத்தைச் செய்ய வேண்டும். (9)

இதனிடையில், இராமா! அக்னிக்கு ஒப்பான தேஜஸை உடைய காசியபர் தன் தருமபத்தினி அதிதியுடன் கூட, பல ஆயிரம் தேவ ஆண்டுகள் தவம் செய்து, அந்த விரதத்தைப் பூர்த்தி செய்து, வரங்களைக் கொடுக்கும் பகவானைப் பிரீதி செய்தார். (அப்போது அவர் முன் பகவான் தோன்றினார்.) (10,11)

'தவத்தாலேயான திருவுரு, தவக்கூட்டங்களின் தொகுதி, உருவெடுத்து வந்த தவம், தவச்செல்வர் ஆகியவரும், புருஷோத்தமருமான தங்களை, தீவிரமாக செய்யப்பட்ட தவத்தின் பயனாக தரிசிக்கிறேன். பிரபு! தங்கள் சரீரத்தில் இவ்வுலகங்கள் அனைத்தையும் காண்கிறேன். (12)

தாங்கள் அநாதியானவர்; இன்னதென்று புரிந்து கொள்ள முடியாதவர். தங்களை நான் சரணமடைகிறேன்.' அனைத்து மாசுகளும் நீங்கிய காசியபரைப் பார்த்து, ஹரி சொன்னார்— (13)

'நீ வாழ்க! என்னிடம் ஏதாவது வரம் கேள். நீ வரம் பெறத்தக்கவன் என்று நான் தீர்மானமாக எண்ணுகிறேன்.' இதைக் கேட்டதும், மரீசியின் புதல்வரான காசியபர் பதில் சொன்னார்— (14)

'என் பத்தினி அதிதி, தேவர்கள் மற்றும் என் சார்பிலும் பிரார்த்திக்கிறேன். பகவானே! மனம் மகிழ்ந்திருக்கும் தாங்கள் எனக்கு ஒரு வரம் தந்தருள வேண்டும். (15)

மாசற்ற மாமணியே! பகவானே! என் பத்தினியான அதிதியிடம் மகனாகப் பிறக்க வேண்டும். அசுரர்களை வீழ்த்துபவரே! இந்திரனுடைய இளைய சகோதரனாகத் தாங்கள் ஆகவேண்டும். (16)

துயரத்தால் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் தேவர்களுக்கு உதவி செய்யக் கடவீர். சித்தாசிரமம் (எண்ணங்கள் கைகூடும் இடம்) என்ற இந்த இடத்தின் பெயர், தங்கள் அருளால் பொருள் பொருந்தியதாக ஆகவேண்டும். (17)

பகவானே! காரியம் நடைபெறுவதற்காகத் தாங்கள் இங்கிருந்து இப்போதே எழுந்து செல்லுங்கள்.' பின்னர், மிகவும் தேசுடைய மகாவிஷ்ணு அதிதியை (கர்பத்தை) அடைந்தார். (அவருக்கு மகனாகப் பிறந்தார்.) (18)

குறுகிய (வாமன) வடிவம் கொண்டு விரோசனன் புதல்வன் பலி இருக்குமிடம் சென்றார். மூன்றடி நிலம் யாசகமாகக் கேட்டார், அவனிடம். ஓர் அடியால் இம்மண்ணுலகைப் பெற்றார். (19)

எல்லா மக்களின் நலனிலும் அக்கறை கொண்ட பகவான், இன்னொரு அடியால் மேலுலகத்தைப் பறித்துக் கொண்டார். (மூன்றாவது அடியால்) தன் பேராற்றலால் பலியை அடக்கி, மகேந்திரனுக்கு மீண்டும் உலகங்களைக் கொடுத்தார். (20)

மகாதேஜஸ்வியான மகாவிஷ்ணு, மீண்டும் மூவுலகங்களையும் இந்திரனிடம் ஒப்படைத்தார். முன்பு அவரால் வசிக்கப்பட்ட இந்த ஆசிரமம் மனக்கிலேசத்தையும், உடல் களைப்பையும் தீர்க்கக் கூடியது. (21)

வாமனரிடத்தில் எனக்குள்ள பக்தி காரணமாக நான் இங்கே வசித்து வருகிறேன். வேள்விக்கு இடையூறு செய்யும் அரக்கர்கள் இந்த இடத்திற்குத்தான் வருகிறார்கள். (22)

ஆண்புலியே! தீய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் அவர்களை இங்கேதான் ஸம்ஹரிக்க வேண்டும். இராமா! இனி நாம் புனிதமான சித்தாசிரமம் செல்வோம்." (23)

இத்யுக்த்வா பரமப்ரீதோ க்ருஹ்ய ராமம் ஸலக்ஷ்மணம் ।
 ப்ரவிஸந்நாஸ்ரமபத்யம் வ்யரோசத மஹாமுநி: ॥
 ஸஸீவ க்ருதநீஹார: புநர்வஸுஸமந்வித: ॥ (24)

தம் த்ருஷ்ட்வா முநய: ஸர்வே ஸித்த்யாஸ்ரமநிவாஸிந: ।
 உத்பத்யோத்பத்ய ஸஹஸா விஸ்வாமித்ரமபூஜயந் ॥ (25)

யத்யார்ஹம் சக்ரிரே பூஜாம் விஸ்வாமித்ராய தீமதே ।
 ததைவ ராஜபுத்ராப்யாமக்ரூவந்நதிதிக்கிரியாம் ॥ (26)

முஹூர்தமிவ விஸ்ராந்தௌ ராஜபுத்ராவரிந்த்யுமௌ ।
 ப்ராஞ்ஜலீ முநிஸார்தூலமூசதா ரகுநந்த்யநௌ ॥ (27)

அத்யைவ தீக்ஷாம் ப்ரவிஸ பத்யம் தே முநிபுங்குவ ।
 ஸித்த்யாஸ்ரமோத்யம் ஸித்த்ய: ஸ்யாத் ஸத்யமஸ்து வசஸ்தவ ॥ (28)

ஏவமுக்தோ மஹாதேஜா விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ।
 ப்ரவிவேஸ ததோ தீக்ஷாம் நியதோ நியதேந்த்ரிய: । (29)

குமாராவபி தாம் ராத்ரிமுஷித்வா ஸுஸமாஹிதௌ ।
 ப்ரபாதகாலே சோத்தாய பூர்வாம் ஸந்த்யாமுபாஸ்ய ச ॥ (30)

ஸ்ப்ருஷ்டோத்யுகௌ ஸுசீ ஜப்யம் ஸமாப்ய நியமேந ச ।
 ஹுதாக்ருநிஹோத்ரமாஸீநம் விஸ்வாமித்ரமவந்த்யாம் ॥ (31)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
 பாலகாண்டே ஏகோநதரீம்ஸ: ஸர்க்ய: ॥

தரீம்ஸ: ஸர்க்ய:

யக்ருக்ஷணம்

அத்யு தெள தேஸகாலக்ஞௌ ராஜபுத்ராவரிந்த்யுமௌ ।
 தேஸே காலே ச வாக்யக்ஞாவப்யுருதாம் கௌஸிகம் வச: ॥ (1)

பக்யவந்ச்ரோதுமிச்சுவோ யஸ்மிந் காலே நிஸாசரௌ ।
 ஸம்ரக்ஷணீயௌ தெள ப்ரஹ்மந் நாதிவர்தேத தத்க்ஷணம் ॥ (2)

ஏவம் ப்ருவாணௌ காகுத்ஸ்தௌ த்வரமாமௌ யயுத்ஸயா ।
 ஸர்வே தே முநய: ப்ரீதா: ப்ரஸஸம்ஸுர் ந்ருபாத்மஜௌ ॥ (3)

அத்யு ப்ரப்யுருதி ஷட்ராத்ரம் ரக்ஷதாம் ராகுவௌ யுவாம் ।
 தீக்ஷாம் கதோ ஹ்யேஷ முநிர்மௌநித்வம் ச க்யமிஷ்யதி ॥ (4)

தௌ ச தத்வசநம் ஸ்ருத்வா ராஜபுத்ரௌ யஸஸ்விநௌ ।
 அநித்ரௌ ஷட்ஹோராத்ரம் தபோவநமரக்ஷதாம் ॥ (5)

இவ்வாறு மகிழ்ச்சியுடன் கூறி, இராம-லட்சுமணர்களின் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு ஆசிரமத்தின் எல்லையை அடைந்ததும் அவர்கள் திருமுகத்தைப் பார்த்தார், மாமுனிவர். புனர்வசு என்ற இரு தாரகைகளின் இடையில் பனிமூட்டம் இல்லாத முழு நிலவின் பேரொளி அவர்கள் முகத்திலிருந்து வீசியதாகத் தோன்றியது. (24)

அவரைப் பார்த்தவுடன் சித்தாசிரமவாசிகளான முனிவர்கள் உடனே சட்டென்று எழுந்து வந்து வரவேற்றார்கள். (25)

தவச்செல்வரான விசுவாமித்திரரை உரியமுறையில் உபசரித்தார்கள். அவ்வாறே, அரசகுமாரர்கள் இருவரையும் அதிதிகளை வரவேற்கும் முறைப்படி வரவேற்றார்கள். (26)

எதிரிகளை அடக்கவல்லவர்களும், ரகுலத்திற்கு மகிழ்ச்சியைத் தருபவர்களுமான அவ்விரு ராஜகுமாரர்களும் சிறிது நேரம் ஓய்வெடுத்துக் கொண்ட பின்னர், கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு வணக்கத்துடன் முனிவரைப் பார்த்துக் கூறினார்கள்— (27)

‘முனிபுங்கவரே! தங்களை வணங்குகிறோம். தாங்கள் இப்போதே யாகதீட்சை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். தாங்கள் கூறியபடி சித்தாசிரமம் என்ற இந்தப் பெயர் பொருள் உள்ளதாக ஆகட்டும்.’ (28)

இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவுடன் மாமுனிவரான விசுவாமித்திரர், புலன்களை வசப்படுத்தி, கட்டுப்பாடுகளை விதித்துக் கொண்டு தீட்சையை ஏற்றார். (29)

ராஜகுமாரர்கள் இருவரும் நிம்மதியாக இரவைக் கழித்துவிட்டு, விடியற்காலையில் கண்விழித்து, காலை சந்தியாவந்தனம் செய்துவிட்டு, மிகவும் தூயவர்களாக, ஜபிக்க வேண்டிய மந்திரங்களை முறைப்படி ஜபித்த பின்னர், அக்னிஹோத்ரம் செய்து முடித்து பரமசாந்தமாக வீற்றிருக்கும் விசுவாமித்திரரின் பாதங்களைப் பணிந்தார்கள். (30,31)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
இருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

*****

ஸர்க்கம் : முப்பது

வேள்வி காத்தல்

இடத்தையும் காலத்தையும் கருத்தில் கொண்டு உசிதமான முறையில் பேச வல்லவர்களும், எதிரிகளை அடக்குபவர்களுமான அவ்விரு ராஜகுமாரர்களும், அந்த இடத்திற்கும் ‘சந்தர்ப்பத்திற்கும் ஏற்ற சொற்களை கௌசிகரிடம் சொன்னார்கள்— (1)

‘மாமுனிவரே! இரவுச்சுற்றிகளான அந்த அரக்கர் இருவரும் எப்போது தண்டிக்கப்பட வேண்டும்? அந்த நேரத்தை இழந்துவிடக் கூடாதல்லவா? ஆகவே, இதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறோம்.’ (2)

போர் செய்வதற்குத் துடிப்புடன் நிற்கும் காகுத்தர்கள் இருவரும் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்டதும், முனிவர்கள் எல்லோரும் அரசகுமாரர்களைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். (3)

(அவர்கள் சொன்னார்கள்—) ‘இப்போதிருந்து ஆறு இரவுகள், நீங்களிருவரும் கண்ணும் கருத்துமாகக் காவல் செய்ய வேண்டும். விசுவாமித்திரர் யாகதீட்சை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதால் பேச்சுப் பேச மாட்டார்.’ (4)

இதைக் கேட்ட அரசகுமாரர்கள் இரவு-பகலாக ஆறு நாட்கள் கண்கொட்டாமல் அந்த தபோவனத்தைப் பாதுகாத்து நின்றார்கள். (5)

உபாஸாம்சக்ரதுர்வீரௌ யத்தௌ பரமத₄ந்விநௌ ।
 ரரக்ஷதுர்முநிவரம் விஸ்வாமித்ரமரிந்த₃மௌ ॥ (6)

அத₂ காலே க₃தே தஸ்மிந் ஷக்ஷ₂டே₂ஹநி ஸமாக₃தே ।
 ஸௌமித்ரிமப்₃ரவீத்₃ராமோ யத்தோ ப₄வ ஸமாஹித: ॥ (7)

ராமஸ்யைவம் ப்₃ருவாணஸ்ய த்வரிதஸ்ய யுயுத்ஸயா ।
 ப்ரஜ்ஜ்வால ததோ வேதி₃: ஸோபாத்₄யாயபுரோஹிதா ॥ (8)

ஸத₃ர்ப₄சமஸ ஸ்ருக்கா ஸஸமித் குஸுமோச்சயா ।
 விஸ்வாமித்ரேண ஸஹிதா வேதி₃ர் ஜ்ஜ்வால ஸர்த்விஜா ॥ (9)

மந்த்ரவச்ச யத₂ந்யாயம் யக்ஞோ₅ஸௌ ஸம்ப்ரவர்த்தே ।
 ஆகாஸே ச மஹாந்ஸப்₃த₃: ப்ராது₃ராஸீத்₃ப₄யாநக: ॥ (10)

ஆவார்ய க₃க₃நம் மேகே₄ யத₂ா ப்ராவ்ருஷி நிக்₃த: ।
 தத₂ா மாயாம் விசுர்வாணௌ ராக்ஷஸாவப்₄யத₄ாவதாம் ॥ (11)

மாரீசஸ்ச ஸுப₃ாஹுஸ்ச தயோரநுசராஸ்தத₂ா ।
 ஆக₃ம்ய பீ₄மஸம்காஸா ருதி₄ரௌக₄நவாஸ்ருஜந் ॥ (12)

தாம் தேந ருதி₄ரௌகே₄ண வேதி₃ம் வீக்ஷய ஸமுக்ஷிதாம் ।
 ஸஹஸாபி₄த்₃ருதோ ராமஸ் தாவபஸ்யத்ததோ தி₃வி ॥ (13)

தாவாபதந்தௌ ஸஹஸா த்₃ருஷ்ட்வா ராஜீவலோசந: ।
 லக்ஷ்மணம் த்வத₂ ஸம்ப்ரேக்ஷய ராமோ வசநமப்₃ரவீத் ॥ (14)

பஸ்ய லக்ஷ்மண து₃ர்வ்ருத்தாந் ராக்ஷஸாந் பிஸிதாஸநாந் ।
 மாநவாஸ்த்ர ஸமாதூ₄தாநநிலேந யத₂ா க₄நாந் ॥
 கரிஷ்யாமி ந ஸந்தே₃ஹோ நோத்ஸஹே ஹந்துயீத்₃ருஸாந் ॥ (15)

இத்யுக்த்வா வசநம் ராமஸ் சாபே ஸந்த₄ாய வேக₃வாந் ।
 மாநவம் பரமோத்₃ாரமஸ்த்ரம் பரமப₄ாஸ்வரம் ॥
 சிஷேப பரமக்ருத்₃தே₄ மாரீசோரஸி ராக₄வ: ॥ (16)

ஸ தேந பரமாஸ்த்ரேண மாநவேந ஸமாஹித: ।
 ஸம்பூர்ணம் யோஜநஸதம் க்ஷிப்த: ஸாக₃ர ஸம்ப்லவே ॥ (17)

விசேதநம் விக்₄ர்ணந்தம் ஸீதேஷுப₃லபீடிதம் ।
 நிரஸ்தம் த்₃ருஸ்ய மாரீசம் ராமோ லக்ஷ்மணமப்₃ரவீத் ॥ (18)

பஸ்ய லக்ஷ்மண ஸீதேஷும் மாநவம் த₄ர்மஸம்ஹிதம் ।
 மோஹயித்வா நயத்யேநம் ந ச ப்ராணைர் வ்யயுஜ்யத ॥ (19)

சிறந்த வில்லாளிகளும், வீரர்களும், எதிரிகளை அடக்குபவர்களுமான அவ்விருவரும் மிகவும் கவனமாக இருந்து, முனிசிரேஷ்டரான விசுவாமித்திரரையும் (மற்ற முனிவர்களையும்) பாதுகாத்தார்கள். (6)

நாட்கள் கழிந்து ஆறாவது நாள் வந்தது. 'மனக்கலக்கமில்லாமல் துணிச்சலுடன் இரு' என்று லட்சுமணனிடம் இராமன் சொன்னார். (7)

யுத்தம் செய்வதில் ஆர்வத்துடன் இருந்த இராமன் இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது, உபாத்தியாயர் (பிரும்மா என்ற பொறுப்பில் உள்ளவர்), புரோகிதர் (சடங்குகளைக் கண்காணிப்பவர்), மற்றும் பிற ரித்விக்குகளால் சூழப்பெற்ற யாக குண்டத்தில் வேள்வித் தீ கொழுந்துவிட்டுப் பிரகாசமாக எரிந்தது. (இப்படி வேள்விக் குண்டத்தில் நெருப்பு ஜொலித்தால் அரக்கர்கள் வருகிறார்கள் என்ற முன்னறிவிப்பாகக் கொள்ளவேண்டும்.) (8)

தர்பம், சமஸம் (என்ற பாத்திரம்), ஸ்ருக் (என்ற கரண்டி), சமித்துக்கள் (அரசு போன்ற யாகயோக்கியமான மரங்களின் குச்சிகள்), மற்றும் மலர்களின் கூட்டங்கள், ரித்விக்குகளால் (வேள்வி இயற்றுபவர்களால்) சூழப்பட்ட விசுவாமித்திரரால் அழகாக விளங்கிய அந்த வேள்விக்களம் பிரகாசமாகத் தீச்சுவாலைகளை வீசியது. (9)

வேள்வி நடத்தும் முறைப்படி (சடங்குகளில் குறைவு இல்லாமல்) உரிய மந்திர கோஷத்துடன் அந்த வேள்வி நடந்து கொண்டிருந்தது. அப்போது பயங்கரமான பேரொலி ஆகாயத்தில் கேட்டது. (அரக்கர்கள் வந்துவிட்டார்கள் என்பது உறுதியாயிற்று.) (10)

மழை காலத்தில் ஆகாயத்தை மறைத்துக் கொண்டு மேகங்கள் மழையைப் பொழிவதைப் போல, மாயையில் வல்லவர்களான அரக்கர்கள் (ஆகாயத்தை மறைத்துக் கொண்டு பெருங்கூட்டமாக) ஓடி வந்தார்கள். (11)

பேருடல் படைத்த மாரீசனும், சுபாகுவும் பணியாளர்கள் புடைசூழ ஓடி வந்து அக்னி குண்டத்தின் மேல் ரத்தமாரி பொழிந்தார்கள். (12)

வேள்விக்களத்தைச் சுற்றிலும் ரத்தம் பொழிந்திருப்பதைக் கண்டதும், ('அவர்கள் எங்கே இருந்து கொண்டு இவ்வாறு செய்கிறார்கள்?' என்று அறிந்து கொள்வதற்காக) இங்குமங்கும் ஓடிச் சென்ற இராமன், ஆகாயத்தில் அவர்களைப் பார்த்தார். (13)

திடீரென்று வந்து தாக்கும் அவர்களைக் கண்டு, தாமரைக்கண்ணரான இராமன் லட்சுமணனைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினார்— (14)

'லட்சுமணா! பார். புலாலுண்பவர்களும் துராசாரர்களுமான இந்த அரக்கர்களை மேகக் கூட்டத்தைச் சிதறடிக்கும் காற்றைப் போல் மானவாஸ்திரத்தைச் செலுத்தி விரட்டிவிடுகிறேன். இதில் சந்தேகமில்லை. மாயாவிகளும் கோழைகளுமான இவர்களை நான் கொல்ல விரும்பவில்லை.' (15)

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு வில்லில் பாணத்தைத் தொடுத்து, பெருஞ்சத்தமும் பேரொளியும் கொண்ட மானவம் என்ற அஸ்திரத்தை மிகவும் கோபத்துடன் மாரீசனின் மார்பை நோக்கிச் செலுத்தினார், இராமன். (16)

பேராற்றல் படைத்த அந்த அஸ்திரத்தின் தாக்குதலைத் தாங்க மாட்டாமல், சரியாக நூறு யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் சமுத்திரத்தில் போய் விழுந்தான் (மாரீசன்). (17)

மகாபலம் கொண்ட சீதேஷு எனப்படும் மானவாஸ்திரத்தால் தாக்கப்பட்டு, பிரக்ஞை இழந்து, மூச்சுத் திணறி, தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் அவனைக் காட்டி லட்சுமணனிடம் இவ்வாறு கூறினார்— (18)

'லட்சுமணா! இந்த மானவாஸ்திரத்தின் தருமநெறியைப் பார். என் உள்ளத்தைப் புரிந்துகொண்டு, அவனை இழுத்துக் கொண்டு போய் கடலில் மூழ்கடித்தது. ஆனால் கொல்லவில்லை. (19)

இமாநபி வதி₄ஷ்யாமி நிர்க்₄ருணாந் து₃ஷ்டசாரிண: ।
ராஷஸாந் பாபகர்மஸ்த₂ந் யக்ஞக்₄நாந் பிஸிதாஸநாந் ॥ (20)

இத்யுக்த்வா லக்ஷ்மணம் சாஸு லாக₄வம் த₃ர்ஸயந்நிவ ।
ஸம்க்₃ருஹ்ய ஸுமஹச்சாபமாக்₃நேயம் ரகு₄நந்த₃ந: ॥ (21)

ஸுப₃ாஹூரஸி சிஷேப ஸ வித்₃த₄: ப்ராபதத்₃பு₄வி ।
ஸேஷாந் வாயவ்யமாத₃ய நிஜக்₄ந மஹாயஸா: ॥ (22)

ராக₄வ: பரமோத₃ாரோ முநீநாம் முத₃மாவஹந் ।
ஸ ஹத்வா ராஷஸாந் ஸர்வாந் யக்ஞக்₄நாந் ரகு₄நந்த₃ந: ॥
ருஷிபி₄: பூஜிதஸ்தத்ர யதே₂ந்த₃ரோ விஜயே புரா ॥ (23)

அத₂ யக்ஞே ஸமாப்தே து விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ।
நிரீதிகா தி₃ஸோ த்₃ருஷ்ட்வா காகுத்ஸ்த₂மித₃மப்₃ரவீத் ॥ (24)

க்ருதார்தே₂ஸ்மி மஹாப₃ாஹோ க்ருதம் கு₃ருவசஸ்த்வயா ।
ஸித்₃த₄ாஸ்ரமமித₃ம் ஸத்யம் க்ருதம் ராம மஹாயஸ: ॥
ஸ ஹி ராமம் ப்ரஸஸ்யைவம் தாப்₄யாம் ஸந்த₄யாமுபாக₃மத் ॥ (25)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ த்ரீம்ஸ: ஸர்க்₃: ॥

ஏகத்ரீம்ஸ: ஸர்க்₃:

மிதி₂லாப்ரஸ்த₂நம்

அத₂ தாம் ரஜநீம் தத்ர க்ருதார்தெ₂ள ராமலக்ஷ்மணௌ ।
ஊஷதுர்முதி₃தௌ வீரௌ ப்ரஹ்ருஷ்டேநாந்தராத்மநா ॥ (1)

ப்ரப₄ாதாயாம் து ஸர்வரயாம் க்ருதபௌர்வாஹ்ணிகக்ரியௌ ।
விஸ்வாமித்ரம்ருஷீம்ஸ்சாந்யாந் ஸஹிதாவபி₄ஜக்₃மது: ॥ (2)

அபி₄வாத்₃ய முநிஸ்ரேஷ்ட₂ம் ஜ்வலந்தமிவ பாவகம் ।
ஊசதுர்மது₄ரோத₃ாரம் வாக்யம் மது₄ரப₄ாஷிணௌ ॥ (3)

இமௌ ஸ்வோ முநிஸாந்தூ₃ல கிங்கரௌ ஸமுபஸ்தி₂தௌ ।
ஆக்ஞாபய யதே₂ஷ்டம் வை ஸாஸநம் கரவாவ கிம் ॥ (4)

ஏவமுக்தாஸ் ததஸ்தாப்₄யாம் ஸர்வ ஏவ மஹர்ஷய: ।
விஸ்வாமித்ரம் புரஸ்க்ருத்ய ராமம் வசநமப்₃ருவந் ॥ (5)

மைதி₂லஸ்ய நரஸ்ரேஷ்ட₂ ஜநகஸ்ய ப₄விஷ்யதி ।
யக்ஞ: பரமத₄ர்மிஷ்ட₂ஸ்தஸ்ய யாஸ்யாமஹே வயம் ॥ (6)

இரக்கமற்றவர்கள், முறைதவறி நடப்பவர்கள், பாவச் செயல்களிலேயே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், வேள்விகளை நாசம் செய்பவர்கள், மாமிசம் உண்பவர்கள் ஆகிய மீதியுள்ள மற்ற அரக்கர்களையும் வதம் செய்யப் போகிறேன்.' (20)

இவ்வாறு லட்சுமணனிடம் கூறிவிட்டு, தன்னுடைய செயல்வேகத்தைக் காட்டுவதுபோல, பெரிய வில்லில் அம்பு கோர்த்து ஆக்னேயம் என்ற அஸ்திரமாகச் செய்து, சுபாகுவின் மார்பை நோக்கி விடுத்தார், இராமன். அதனால், உடல் பிளக்கப்பட்ட அவன் தரையில் விழுந்தான். (அவன் இறந்ததும்) பெரும் புகழ் படைத்த இராமன் மற்றவர்களை வாயவ்யம் என்ற அஸ்திரத்தால் அழித்து ஒழித்தார். (21,22)

மிகவும் தயவுள்ள இராமன், வேள்விகளை நாசம் செய்யும் எல்லா அரக்கர்களையும் கொன்றதன் மூலம் முனிவர்களுக்கு மிக்க ஆறுதலைத் தந்தார். இந்திரன், முன்னர் ஒரு காலத்தில் அசுரர்களை அழித்தபோது முனிவர்களால் பாராட்டப்பட்டதைப் போல, இப்போது இராமனை சித்தாசிரம முனிவர்கள் பாராட்டினார்கள். (23)

பின்னர், வேள்வி நிறைவடைந்ததும் மாமுனிவர் விசுவாமித்திரர், எல்லாப் பக்கங்களும் இடையூறு-இடைஞ்சல் இல்லாமல் நிர்மலமாய் இருப்பதைப் பார்த்துக் காருத்தனிடம் இவ்வாறு கூறினார்— (24)

'மகா பராக்கிரமசாலியே! என் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிவிட்டாய்! தந்தையின் உத்திரவுப்படி நடந்து கொண்டாய். கீர்த்திமிக்கவனே! சித்தாசிரமம் என்ற இந்த இடத்தின் பெயரை உண்மையாக்கிவிட்டாய்!' என்று இராமனை வெகுவாகப் புகழ்ந்துரைத்தார். பின், அவர்களுடன்கூட, சந்தியாகால அனுஷ்டானங்களைச் செய்தார். (25)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
முப்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : முப்பத்தொன்று
மிதிலையை நோக்கி புறப்பாடு**

தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட காரியத்தை வெற்றிகரமாக முடித்துவிட்டதால் நிரம்பிய மனம் கொண்ட இராம-லட்சுமணர்கள், நெஞ்சார மகிழ்ந்து அவ்விரவை அங்கேயே கழித்தார்கள். (1)

பொழுது புலர்ந்து காலை நேரம் வந்தவுடன், காலை வேளைக்குரிய ஜப-ஹோமங்களைச் செய்துவிட்டு, விசுவாமித்திரரும் மற்ற முனிவர்களும் வீற்றிருந்த இடத்திற்கு வந்தார்கள். (2)

அக்னியைப் போல் ஜொலித்துக் கொண்டிருந்த முனிசிரேஷ்டரைப் பணிந்து வணங்கி, இனிமையாகப் பேச வல்லவர்களான அவ்விருவரும் இனிய மொழிகளைப் பேசலுற்றார்கள். (3)

'முனிவர் முதல்வரே! இதோ தங்கள் பணியாளர்களான நாங்கள் இருவரும் வந்திருக்கிறோம். தாங்கள் தேவைக்கேற்றபடி எங்களுக்கு உத்திரவிடலாம். சொல்லுங்கள், இப்போது நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?' (4)

அவர்களால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதும், முனிவர்கள் அனைவரும் விசுவாமித்திரர் முன்னிலையில் இராமனிடம் கூறினார்கள்— (5)

'மனிதருள் மாணிக்கமே! பரம தார்மிகரான மிதிலை மன்னர் ஜனகருடைய ஏற்பாட்டில் யக்கும் நடைபெறப் போகிறது. நாங்கள் அங்கே செல்லப் போகிறோம். (6)

த்வம் சைவ நரஸார்தூ₃ல ஸஹாஸ்மாபி₄ர் க₃மிஷ்யஸி ।
அத்பு₄தம் ச த₄நூரத்நம் தத்ரைகம் த்₃ரஷ்டுமர்ஹஸி ॥ (7)

தத்தி₄ பூர்வம் நரஸ்ரேஷ்ட₂ தத்தம் ஸத₃ஸி தை₃வதை: ।
அப்ரமேயப₃லம் கே₄ரம் மகே₂ பரமப₄ஸ்வரம் ॥ (8)

நாஸ்ய தே₃வா ந க₃ந்த₄ர்வா நாஸுரா ந ச ராஷஸா: ।
கர்துமாரோபணம் ஸக்தா ந கத₂ஞ்சந மாநுஷா: ॥ (9)

த₄நுஷஸ்தஸ்ய வீர்யம் து ஜிக்ஞாஸந்தோ மஹீக்ஷித: ।
ந ஸேகூராரோபயிதும் ராஜபுத்ரா மஹாப₃லா: ॥ (10)

தத்த₄நூர் நரஸார்தூ₃ல மைதி₂லஸ்ய மஹாத்மந: ।
தத்ர த்₃ரஷ்யஸி காகுத்ஸ்த₂ யக்ஞம் சாத்பு₄த த்₃ர்ஸநம் ॥ (11)

தத்தி₄ யக்ஞப₂லம் தேந மைதி₂லேநோத்தமம் த₄நு: ।
யாசிதம் நரஸார்தூ₃ல ஸுநாப₄ம் ஸர்வதை₃வதை: ॥ (12)

ஆயாக்₃பு₄தம் ந்ருபதேஸ்தஸ்ய வேஸ்மநி ராக₄வ ।
அர்சிதம் விவிதை₄ர் க₃ந்தை₄ர் தூ₄பைஸ்சாக்₃ருக₃ந்தி₄பி₄: ॥ (13)

ஏவமுக்த்வா முநிவர: ப்ரஸ்த₂நமகரோத்தத₃ா ।
ஸர்ஷிஸங்க₄: ஸகாகுத்ஸ்த₂ ஆமந்தர்ய வநதே₃வதா: ॥ (14)

ஸ்வஸ்தி வோஸ்து க₃மிஷ்யாமி ஸித்த₄: ஸித்த₄ாஸ்ரமாத்₃ஹம் ।
உத்தரே ஜாஹ்நவீதீரே ஹிமவந்தம் ஸிலோச்சயம் ॥ (15)

ப்ரத₃க்ஷிணம் தத: க்ருத்வா ஸித்த₄ாஸ்ரமமநுத்தமம் ।
உத்தராம் தி₃ஸமுத்தி₃ஸ்ய ப்ரஸ்த₂ாதுமுபசக்ரமே ॥ (16)

தம் ப்ரயாந்தம் முநிவரம் அந்வயாத்₃நுஸாரிணாம் ।
ஸகடஸதமாத்ரம் ச ப்ரயாணே ப்₃ரஹ்மவாதி₃நாம் ॥ (17)

ம்ருக₃பக்ஷிக்₃ணாஸ்சைவ ஸித்த₄ாஸ்ரமநிவாஸிந: ।
அநுஜக்₃முர் மஹாத்மாநம் விஸ்வாமித்ரம் மஹாமுநிம் ॥

நிவர்தயாமாஸ தத: பக்ஷிஸங்க₄ந் ம்ருக₃நபி ॥ (18)

தே க்ருத்வா தூ₃ரமத்₄வாநம் லம்ப₃மாநே தி₃வாகரே ।
வாஸம் சக்ருர்முநிக்₃ணா: ஸோணாக்₃லே ஸமாஹிதா: ॥ (19)

தோஸ்தம் க₃தே தி₃நகரே ஸ்நாத்வா ஹுதஹுதாஸநா: ।
விஸ்வாமித்ரம் புரஸ்க்ருத்ய நிஷேது₃ரமிதௌஜஸ: ॥ (20)

ராமோபி ஸஹஸௌமித்ரிர் முநீம்ஸ்தாநபி₄பூஜ்ய ச ।
அக்₃ரதோ நிஷஸாத்₃ாத்₂ விஸ்வாமித்ரஸ்ய தீ₄மத: ॥ (21)

ஆண் சிங்கமே! நீயும் எங்களுடன் வரப் போகிறாய். அங்கு அற்புதமான, சிறந்த வில் ஒன்றைக் காண்பாய். (7)

நிகரற்ற பலமும், பயங்கரமும், அற்புத ஒளியும் கொண்ட அந்த வில், முன்னொரு காலத்தில், வேள்விச் சாலையில் தேவர்களால் ஜனகரின் முன்னோருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. (8)

தேவ-கந்தர்வ-அசுர-அரக்கர்கள் ஆகிய எவராலும் அந்த வில்லில் நானேற்ற முடியவில்லை என்னும்போது மனிதர்களைப் பற்றி என்ன சொல்ல! ஒருக்காலும் முடியாது, அவர்களால். (9)

அந்த வில்லினுடைய பலத்தை அறிந்துகொள்ள விரும்பிய, பேராற்றல் படைத்த அரசுமாரர்கள் பலர் முயன்றும் நானேற்றக்கூட முடியவில்லை. (10)

அந்த வில்லை மிதிலை மன்னருடைய அரண்மனையில் காணப்போகிறாய். காகுத்தனே! காண்பதற்கரிய வேள்வியையும் காண்பாய். (11)

அப்போதைய மிதிலை மன்னன், தன்னுடைய வேள்விக்குப் பரிசாக இந்த வில்லை விரும்பிக் கேட்டார். அதனால், எல்லா தேவர்களும் (பரமேசுவரன் உட்பட) அழகிய இடைப்பகுதியை உடைய இந்த வில்லைக் கொடுத்தார்கள். (12)

அந்த மன்னனுடைய அரண்மனையில், பூசனைக்குரிய தேவதையாக, தினமும் பூஜிக்கப்பட்டு, நறுமணப்புகை காட்டப்பட்டு, மணம் வீசும் அகரு முதலான பொருட்கள் பூசப்பட்டு வருகிறது." (13)

இவ்வாறு கூறிய பின்னர், முனிசிரேஷ்டரான விசுவாமித்திரர் முனிவர்கள் கூட்டத்தோடும், இராம-லட்சுமணர்களோடும் புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமானார். அப்போது அவர் வனதேவதைகளை அழைத்து, 'உங்களனைவருக்கும் ஷேமம் உண்டாகட்டும். நோக்கம் நிறைவேறப் பெற்றவனாக சித்தாசிரமத்திலிருந்து புறப்பட்டு கங்கைக்கு அப்பால் வடக்கே இமாலய மலைக்குச் செல்கிறேன்.' (14,15)

உடனே, அந்த சித்தாசிரம வளாகத்தை வலம் வந்து வடக்குத் திசையை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கினார். (16)

பயணப்பட்டுச் சென்று கொண்டிருந்த அவரை உடனிருந்த ரிஷிகள் பின்தொடர்ந்தார்கள். அந்த யாத்திரையில் மகாதபஸ்விகள் நூறு வண்டிகளில் சென்றார்கள். (17)

சித்தாசிரமத்திலிருந்த விலங்கு-பறவைக் கூட்டங்கள் (பிரிவைத் தாங்கமாட்டாமல்) மாமுனிவர் விசுவாமித்திரரைத் தொடர்ந்து சென்றன. சிறிதுதூரம் சென்றதும், விலங்கு-பறவைக் கூட்டங்களைத் திரும்பிப் போகும்படி கூறினார். (18)

அவர்கள் வெகுதூரம் சென்றதும் சூரியன் மேற்கு திசையில் இறங்கியவுடன் (சோணபத்ரம் என்ற) சோணா நதியின் கரையில் முனிவர்கள் நிம்மதியாகத் தங்கினார்கள். (19)

சூரியன் மறைந்தவுடன் அவர்கள் நீராடி சாயங்கால அக்னிஹோத்திரத்தைச் செய்த பின்னர், எல்லையில்லா தேசு படைத்த விசுவாமித்திரர் அருகில் அமர்ந்து கொண்டார்கள். (20)

இராமனும் லட்சுமணனோடுகூட முனிவர்களை வணங்கிவிட்டு, பெருமதியாளர் விசுவாமித்திரரின் எதிரே உட்கார்ந்தார். (21)

அத₂ ராமோ மஹாதேஜா விஸ்வாமித்ரம் மஹாமுநிம் ।
பப்ரச்ச₂ நரஸார்தூ₃ல: கௌதூஹல ஸமந்வித: ॥ (22)

ப₄க₃வந் கோ ந்வயம் தே₃ஸ: ஸம்ருத்த₃த₄வந ஸோபி₄த: ।
ஸ்ரோதுமிச்ச₂ாமி ப₄த்ரம் தே வக்துமர்ஹஸி தத்த்வத: ॥ (23)

சோதி₃தோ ராமவாக்யேந கத₂யாமாஸ ஸுவ்ரத: ।
தஸ்ய தே₃ஸஸ்ய நிகி₂லம்ருஷிமத்₄யே மஹாதபா: ॥ (24)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
ப₃ரலகாண்டே₃ ஏகத்ரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

த₃வாத்ரிம்ஸ: ஸர்க₃:

குஸநாப₄கந்யோபாக்₂யாநம்

ப்₃ரஹ்மயோநிர் மஹாநாஸீத் குஸோ நாம மஹாதபா: ।
அக்லிஷ்டவ்ரத த₄ர்மக்ரு: ஸஜ்ஜந ப்ரதிபூஜக: ॥ (1)

ஸ மஹாத்மா குலீநாயாம் யுக்தாயாம் ஸுகுணோல்புணாந் ।
வைத்ய்₃ப்யாம் ஜநயாமாஸ சதுர: ஸத்₃ருஸாந் ஸுதாந் ॥ (2)

குஸாம்ப₃ம் குஸநாப₄ம் ச அது₄ர்தரஜஸம் வஸும் ।
தீ₃ப்தியுக்தாந் மஹோத்ஸாஹாந் ஷுத்ரத₄ர்மசிகீர்ஷயா ॥ (3)

தாநுவாச குஸ: புத்ராந் த₄ர்மிஷ்ட₂ாந் ஸத்யவாதி₃ந: ।
க்ரியதாம் பாலநம் புத்ரா த₄ர்மம் ப்ராபஸ்யத₂ புஷ்கலம் ॥ (4)

குஸஸ்ய வசநம் ஸ்ருத்வா சத்வாரோ லோகஸம்மதா: ।
நிவேஸம் சக்ரிரே ஸர்வே புராணாம் ந்ருவராஸ்தத₃ா ॥ (5)

குஸாம்ப₃ஸ்து மஹாதேஜா: கௌஸாம்பீ₃மகரோத்புரீம் ।
குஸநாப₄ஸ்து த்₄ர்மாத்மா புரம் சக்ரே மஹோத்யம் ॥ (6)

அது₄ர்தரஜஸோ ராம த்₄ர்மாரண்யம் மஹீபதி: ।
சக்ரே புரவரம் ராஜா வஸுஸ்சக்ரே கி₃ரிவ்ரஜம் ॥ (7)

ஏஷா வஸுமதீ ராம வஸோஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ।
ஏதே ஸைலவரா: பஞ்ச ப்ரகாஸந்தே ஸமந்தத: ॥ (8)

ஸுமாக்₃தீ நதீ₃ புண்யா மக₃த₄ா விஸ்ருதா யயா ।
பஞ்சாநாம் ஸைலமுக்த₂யாநாம் மத்₄யே மாலேவ ஸோப₄தே ॥ (9)

ஸைஷா ஹி மாக்₃தீ ராம வஸோஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ।
பூர்வாபி₄சரிதா ராம ஸுசேஷத்ரா ஸஸ்யமாலிநீ ॥ (10)

அப்போது தவப்பொலிவு திகழும் மாமுனிவர் விசுவாமித்திரரைப் பார்த்து இராமன் மிகவும் ஆர்வத்தோடு கேட்டார். (22)

'ஐயனே! இயற்கை வளம் நிரம்பி அழகாக விளங்கும் இந்த நாடு எவருடையது? தாங்கள் எல்லாவற்றையும் விவரமாகக் கூறி அருள்வீர்களாக.' (23)

உத்தம தவசியான அவர், இராமன் இவ்வாறு கேட்டவுடன் உற்சாகம் பெருக, அந்த நாட்டினுடைய முழு வரலாற்றையும் முனிவர் கூட்டத்தில் சொன்னார். (24)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
முப்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்திரண்டு

குசநாபன்-கன்னிகைகள் வரலாறு

பிரும்மாவின் புத்திரரான குசன் என்பவர் நெடுங்காலம் தவம் செய்தவர்; விரதம், தருமங்களை முழுமையாகக் கற்றறிந்து, அவற்றின்படி நடந்து வருபவர்; சான்றோர்களால் சிறப்பாகக் கௌரவிக்கப்படுபவர். (1)

அவர், விதர்ப ராஜகுமாரி என்ற நற்குல மங்கையிடம் பலம் மிக்கவர்களான நான்கு குமாரர்களை உற்பத்தி செய்தார். (2)

அவர்கள் குசாம்பன், குசநாபன், அதூர்த்தரஜஸ், வசு எனப்படுவார்கள். எல்லோரும் ஒளிமிக்கவர்களாகவும், உற்காசம் கொண்டவர்களாகவும் இருந்தார்கள். கூடித்திரிய தருமமான 'மக்களைக் காப்பாற்றுதல்' என்ற நெறியைப் பின்பற்றச் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பிய குசன், அந்நெறியில் நிற்பவர்களும், சத்தியம் பேசுபவர்களுமான தன் புதல்வர்களைப் பார்த்து, 'மகன்களே! ராஜ்யாதிகாரம் செய்யுங்கள். அப்படிச் செய்தால் உங்களுக்கு ஏராளமான புண்ணியம் கிடைக்கும்' என்றார். (3,4)

தந்தை குசனின் சொற்களைக் கேட்ட மாமனிதர்களான அவர்கள் நால்வரும் தனித்தனியாக நான்கு நகரங்களை நிர்மாணித்துக் கொண்டார்கள். (5)

மகாபலசாலியான குசாம்பன் 'கௌசாம்பீ' என்ற நகரத்தையும், தருமாத்மாவான குசநாபன் 'மஹோதயம்' என்ற நகரத்தையும் ஏற்படுத்தினார்கள். (6)

மன்னன் அதூர்த்தரஜஸ் 'தர்மாரண்யம்' என்ற நகரத்தையும், மன்னன் வசு 'கிரிவிரஜம்' என்ற சிறப்பான நகரத்தையும் தோற்றுவித்தார்கள். (7)

(இப்போது நாம் தங்கியிருக்கும் இடம்) சான்றோரில் சிறந்த வசுவினுடைய ராஜ்யம் வசுமதி என்பதாகும். நகரத்தைச் சுற்றிலும் ஐந்து மலைகள் விளங்குகின்றன. (8)

மகத நாட்டில் உற்பத்தியாகி இங்கே பாய்ந்து வரும் அழகான இந்த நதியின் பெயர், ஸுமாகதீ. இந்த நதியின் ஓட்டம் ஐந்து மலைகளின் பள்ளத்தாக்குகளிலும் ஒரு மாலைபோல அமைந்துள்ளதைப் பார். (9)

முற்காலத்திலிருந்த வசு என்ற பேரரசருடன் இந்த மாகதி நதிக்குக் தொடர்பிருக்கிறது. (இதுவும் மிகவும் தொன்மையானது.) இந்த நதி தென்மேற்கிலிருந்து வடகிழக்குப் பகுதிகளுக்குச் செல்கிறது. அதன் இரு கரைகளும் வளமான வயல்வெளிகள் இருப்பதால் தானியங்கள் ஏராளமாக உற்பத்தியாகின்றன. (10)

- குஸநாப₄ஸ்து ராஜர்ஷி: கந்யாஸதமநுத்தமம் ।
 ஜநயாமாஸ த₄ர்மாத்மா க்₄ருதாச்யாம் ரகு₄நந்த₃ந ॥ (11)
- தாஸ்து யௌவநஸாலிந்யோ ரூபவத்ய: ஸ்வலங்க்ருதா: ।
 உத்₃யாநபூ₄மிமாக்₃ம்ய ப்ராவ்ருஷீவ ஸதஹ்ரத₃ா: ॥ (12)
- க₃யந்த்யோ ந்ருத்யமாநாஸ்ச வாத்யந்த்யஸ்து ஸர்வஸ: ।
 ஆமோத₃ம் பரமம் ஜக்₃முர் வராப₄ரண பூ₄ஷிதா: ॥ (13)
- அத₂ தாஸ்சாருஸர்வாங்க்₃யோ ரூபேணாப்ரதிமா பு₄வி ।
 உத்₃யாநமத்₄யே ஸோப₄ந்தே தாரா இவ க₄நாந்தரே ॥ (14)
- தா: ஸர்வகு₃ணஸம்பந்நா ரூபயௌவநஸம்யுதா: ।
 த்₃ருஷ்ட்வா ஸர்வாத்மகோ வாயுரித₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (15)
- அஹம் வ: காமயே ஸர்வா பு₄ர்யா மம பு₄விஷ்யத₂ ।
 மாநுஷஸ்த்யஜ்யதாம் பு₄ாவோ தீ₃ர்க்₄மாயுரவாப்ஸ்யத₂ ॥ (16)
- சலம் ஹி யௌவநம் நித்யம் மாநுஷேஷு விஸேஷத: ।
 அக்ஷய்யம் யௌவநம் ப்ராப்தா அமர்யஸ்ச பு₄விஷ்யத₂ ॥ (17)
- தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா வாயோரக்லிஷ்டகர்மண: ।
 அபஹாஸ்ய ததோ வாக்யம் கந்யாஸதமத₂ாப்₃ரவீத் ॥ (18)
- அந்தஸ்சரஸி பூ₄தாநாம் ஸர்வேஷாம் த்வம் ஸுரோத்தம ।
 ப்ரபூ₄வக்ஞாஸ்ச தே ஸர்வா: கிமஸ்மாநவமந்யஸே ॥ (19)
- குஸநாப₄ஸுதா: ஸர்வா: ஸமர்த்₂ாஸ் த்வாம் ஸுரோத்தம ।
 ஸ்த்₂ாநாச்ச்யாவயிதும் தே₃வம் ரக்ஷாமஸ்து தபோ வயம் ॥ (20)
- மா பூ₄த்ஸ காலோ து₃ர்மேத₄: பிதரம் ஸத்யவாதி₃நம் ।
 அவமந்ய ஸ்வத₄ர்மேண ஸ்வயம்வரமுபாஸ்மஹே ॥ (21)
- பிதா ஹி ப்ரபூ₄ரஸ்மாகம் தை₃வதம் பரமம் ச ந: ।
 யஸ்ய நோ த்₃ாஸ்யதி பிதா ஸ நோ பு₄ர்தா பு₄விஷ்யதி ॥ (22)
- தாஸாம் தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா வாயு: பரமகோபந: ।
 ப்ரவிஸ்ய ஸர்வக்₃ாத்ராணி ப₃ப₄ஞ்ஜ பு₄க்₃வாந் ப்ரபூ₄: ॥ (23)
- தா: கந்யா வாயுநா பு₄க்₃நா விவிஸூர் ந்ருபதேர் க்₃ருஹம் ।
 ப்ராபதந் பு₄வி ஸம்ப்₄ராந்தா: ஸலஜ்ஜா: ஸாஸ்ருலோசநா: ॥ (24)
- ஸ ச தா த்₃யிதா தீ₃நா: கந்யா: பரமஸோப₄நா: ।
 த்₃ருஷ்ட்வா பு₄க்₃நாஸ்தத₃ா ராஜா ஸம்ப்₄ராந்த இத₃மப்₃ரவீத் ॥ (25)

ராஜரிஷியான குசநாபன், க்ருதாசீ என்ற அப்சரப் பெண்ணிடம் நூறு கன்னிகைகளை உண்டாக்கினார். (11)

அந்த நூற்றுவரும் யௌவனப் பருவத்தை அடைந்தவர்கள்; நல்ல தோற்றமுடையவர்கள்; சிறப்பாக அலங்காரம் செய்து கொண்டிருப்பவர்கள்; மழைக்கால மின்னல் கூட்டத்தைப் போல பளீரிடுபவர்கள்; உயர்ந்த அணிகலன்கள் அணிந்திருப்பவர்கள். அவர்கள் ஆடிப்பாடி விளையாடும் பூங்காவிற்கு வந்து ஆடிப்பாடியும், இசைக்கருவிகளை இசைத்தும் எல்லையில்லாத ஆனந்தத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். (12,13)

அவர்கள் எல்லோரும் சர்வாங்க சுந்தரிகள்; உலகில், அவர்களுக்கு ஒப்பான நந்தோற்றமுடையவரே இல்லை. மேகக் கூட்டங்களிடையே கண்சிமிட்டும் நட்சத்திரங்களைப் போல ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்தார்கள். (14)

எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பி, அழகிய தோற்றம், யௌவனம் பெற்றவர்களான அவர்களைப் பார்த்து, எல்லா இடங்களிலும் உலவி வருகின்ற வாயுதேவன் இவ்வாறு சொன்னான்— (15)

“நான் உங்கள் எல்லோரையும் நேசிக்கிறேன். என்னுடைய மனைவிகளாக ஆகிவிடுங்கள். மனிதத்தன்மையை நீக்கிவிடுங்கள். (என்னை மணந்து கொண்டால்) சகல செளக்கியங்களையும், நீண்ட ஆயுளையும் அடைவீர்கள். (16)

இளமை என்பது ஸ்திரமில்லாதது. குறிப்பாக, மானுடர்களுக்கு யௌவனம் என்ற பருவம் குறுகிய காலமே உள்ளது. (என்னை மணந்தால்) முடிவேயில்லாத யௌவனத்தையும், இறவாமையையும் பெறுவீர்கள்.” (17)

பெருஞ்செயல்களையும் எளிதாகவே செய்யக்கூடிய வாயுவின் சொற்களைக் கேட்டு, அதை அலட்சியப்படுத்தி நூறு பெண்களும் பின்வருமாறு பதில் கூறினார்கள்— (18)

“எல்லாப் பிராணிகளின் உடலினுள்ளும் மூச்சுக்காற்றாகப் போய் வந்து கொண்டிருக்கும் தங்கள் அளவற்ற பிரபாவத்தை நாங்கள் அறிவோம். தேவதோத்தமரே! (எங்களை விவாகம் செய்து கொள்ள விரும்புவதாகச் சொல்லி) எங்களை ஏன் அவமதிக்கிறீர்கள்? (19)

நாங்கள் எல்லோரும் குசநாபனின் புதல்விகள். (மனிதர்கள்தாம்.) நீங்கள் தேவனாக இருந்தாலும், (உங்களுக்குச் சாபம் கொடுத்து) பதவிநீக்கம் செய்ய முடியும், எங்களால். ஆனால், முயன்று பெற்ற தவ ஆற்றலை காப்பாற்றிக் கொள்ளவே விரும்புகிறோம். (ஆத்திரப்பட்டு உங்களுக்குச் சாபம் கொடுத்து, அதனால் எங்கள் தவச்சேமிப்பின் ஒரு பகுதியை இழக்க விரும்பவில்லை.) (20)

முடனே! வாய்மை தவறாத எங்கள் தந்தைக்குத் தெரியாமல் காமவசப்பட்டோ, (அல்லது பலாத்காரம் போன்ற) வேறு காரணங்களாலோ, நாங்களே எங்களுக்கு விருப்பமான ஆடவனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் கெட்ட காலம் ஒருக்காலும் ஏற்படாது. (21)

எங்கள் தந்தைதான் எங்களுக்குத் தலைவர்; எங்களின் மேலான தெய்வம். அவர், யாருக்கு எங்களைக் கொடுக்கிறாரோ, அவர்தான் எங்கள் கணவர்.” (22)

அவர்களுடைய பதிலைக் கேட்டு மிகவும் கோபம் கொண்ட வாயுதேவன், அவர்களுக்குள் புகுந்து எல்லா உடல்களையும் நொறுக்கித் தள்ளினான். (23)

வாயுவினால் உடல் சீர்குலைக்கப்பட்ட அந்தப் பெண்கள் மனம் கலங்கி, வெட்கம் சூழ, கண்களில் நீர்மல்க அரசர் (தந்தை) மாளிகைக்குள் புகுந்து தரையில் வீழ்ந்தார்கள். (24)

தன்னுடைய பாசத்திற்குரியவர்களும், இரங்கத்தக்கவர்களும், அழகானவர்களுமான பெண்கள் எல்லோரும் கூனிகளாக மாறிவிட்டதைக் கண்டு, சித்தம் கலங்கி மன்னர் இவ்வாறு கேட்டார்— (25)

கிமித₃ம் கத்யதாம் புத்ரய: கோ த₄ர்மமவமந்யதே ।
குப்ஜா: கேந க்ருதா: ஸர்வா வேஷ்டந்த்யோ நாபி₄ப₄ஷத₂ ॥ (26)

ஸ்ரோது மிச்சாமி தத்புத்ரயோ யஸ்யேதம் கர்ம கர்ஹிதம் ।
ஏவம் ராஜா விநிஸ்வஸ்ய ஸமாதி₄ம் ஸந்த₃தே₄ தத: ॥ (27)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்யுராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
ப₃ரலகாண்டே₃ த்யுவாத்ரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

த்யுஸ்த்ரிம்ஸ: ஸர்க₃:

ப₃ரஹ்மத₃த்தவிவாஹ:

தஸ்ய தத்யவசநம் ஸ்ருத்வா குஸநாப₄ஸ்ய தீ₄மத: ।
ஸிரோபி₄ஸ்சரணௌ ஸ்ப்ருஷ்ட்வா கந்யாஸதமப₄ஷத ॥ (1)

வாயு: ஸர்வாத்மகோ ராஜந் ப்ரத₄ர்ஷயிதுமிச்ச₂தி ।
அஸுப₄ம் மார்க₃மாஸ்த₂ய ந த₄ர்மம் ப்ரத்யவேக்ஷதே ॥ (2)

பித்ருமத்ய: ஸ்ம ப₄த்யம் தே ஸ்வச்ச₂ந்தே₃ ந வயம் ஸ்தி₂தா: ।
பிதரம் நோ வ்ருணீஷ்வ த்வம் யதி₃ நோ த்யாஸ்யதே தவ ॥ (3)

தேந பாபாநுப₃ந்தே₄ந வசநம் நப்ரதீச்ச₂தா ।
ஏவம் ப்ருவந்த்ய: ஸர்வா:ஸ்ம வாயுநா நிறதா ப்ருஸம் ॥ (4)

தாஸாம் தத்யவசநம் ஸ்ருத்வா ராஜா பரமத₄ர்மிக: ।
ப்ரத்யுவாச மஹாதேஜா: கந்யாஸதமநுத்தமம் ॥ (5)

க்ஷாந்தம் க்ஷமாவதாம் புத்ரய: கர்தவ்யம் ஸுமஹத்க்ருதம் ।
ஐகமத்யமுபாக₃ம்ய குலம் சாவேக்ஷிதம் மம ॥ (6)

அலங்காரோ ஹி நாரீணாம் க்ஷமா து புருஷஸ்ய வா ।
துஷ்கரம் தத்ய₄ வ: க்ஷாந்தம் த்ரித்யுஷா விஸேஷத: ॥ (7)

யாத்யுஸீ வ: க்ஷமா புத்ரய: ஸர்வாஸாமவிஸேஷத: ।
க்ஷமா த்யாநம் க்ஷமா ஸத்யம் க்ஷமா யக்ஞச்ச புத்ரிகா: ॥ (8)

க்ஷமா யஸ: க்ஷமா த்யர்ம: க்ஷமயா விஷ்டி₂தம் ஐக₃த் ।
விஸ்ருஜ்ய கந்யா: காகுத்ஸ்த₂ ராஜா த்ரித்யுஸவிக்ரம: ॥ (9)

மந்த்ரக்ஞோ மந்த்ரயாமாஸ ப்ரத்யாநம் ஸஹ மந்த்ரிபி₄: ।
தேயுஸோ காலே ச கர்தவ்யம் ஸத்யுஸோ ப்ரதிபாத்யநம் ॥ (10)

“புதல்விகளே! என்ன நடந்தது? (உங்களை இப்படி அவமானப்படுத்தி) தருமத்தை அவமதித்தவன் யார்? யாரால் கூனிகளாக்கப்பட்டீர்கள்? எல்லோரும் சுருண்டு கிடக்கிறீர்களே தவிர, வாய் திறந்து பேசமாட்டேன் என்கிறீர்களே? (26)

குமாரத்திகளே! இகழ்த்தக்க இந்தச் செயல் யாரால் செய்யப்பட்டது? என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.” இவ்வாறு அரசர் சொல்லிவிட்டு, நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு பதிலைக் கேட்கக் காத்திருந்தார். (27)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்து மூன்று பிரும்மதத்தரின் விவாகம்

குசநாபனுடைய அந்த உரையைக் கேட்டபின், அவர் பாதங்களில் தலைவைத்து வணங்கி, நூறு பெண்களும் சொல்லத் தொடங்கினார்கள்— (1)

“மன்னரே! எல்லா இடத்திலும் சஞ்சரிக்கும் வாயுதேவன் எங்களை ஆக்கிரமிக்க விரும்பினார். அதரும வழியில் மனம் கொண்ட அவர் தருமநெறியைப் பார்க்கவில்லை. (2)

‘தேவனே! நாங்கள் எங்கள் தகப்பனாருக்கு அடங்கியவர்கள்; எங்கள் விருப்பம்போல் செயல்படுபவர்கள் அல்லர். எங்கள் தந்தையிடம் சென்று எங்களைக் கேளுங்கள். அவர் விருப்பப்பட்டுக் கொடுத்தால், நாங்கள் அனைவரும் உங்களுடையவர்களே’ (என்று நாங்கள் சொன்னோம்.) (3)

பாவ சிந்தனையில் கட்டுண்ட அவருக்கு எங்கள் பதில் பிடிக்கவில்லை. அதனால் இவ்வாறு கூறிய எங்களையெல்லாம் வாயு மிகவும் அலங்கோலப்படுத்திவிட்டார்.” (4)

அவர்களுடைய சொற்களை கேட்டு மிகவும் தார்மிகரான மன்னர், ஒப்பற்றவர்களான நூறு பெண்களையும் பார்த்துக் கூறினார்— (5)

“பெண்களே! மிக உயர்ந்த நிலையிலுள்ள மேன்மக்கள் எவ்வாறு பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பார்களோ, அப்படிப்பட்ட பொறுமையை ஒரே மனத்தினராகவும், எனது குலத்தின் பெருமையையும் நினைவிற்கொண்டு நீங்கள் அனுஷ்டித்திருக்கிறீர்கள். (6)

ஆணாக இருந்தாலும், பெண்ணாக இருந்தாலும் பொறுமை என்பது விலைமதிக்க முடியாத அணிகலன் போன்றது. அதிலும், குறிப்பாக தேவதைகளிடம் பொறுமையைக் காட்டுவது என்பது மிகவும் செயற்கரிய செயல். (7)

பெண்களே! உங்கள் அனைவரிடமும் அளவற்ற பொறுமை சமமாக இருக்கிறது என்பது தனிச்சிறப்பு. பொறுமையே தானம்; பொறுமையே சத்தியம்; பொறுமையே யக்கும்; (8)

பொறுமையே புகழைத் தேடித் தரும்; பொறுமைதான் மிக உயர்ந்த தருமம். இவ்வுலகம் முழுவதும் பொறுமையில் நிலைபெற்றிருக்கிறது.” (பின்னர்) இராமா! தேவர்களுக்கு நிகரான பராக்கிரமம் படைத்த குசநாபன், பெண்களை அந்தப்புரத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார். (9)

பின்னர், ஆலோசனை கூறுவதில் வல்லவர்களான அமைச்சர்களுடன் கலந்தாலோசித்தார். ‘எந்த நாட்டில், எந்த சமயத்தில் தங்களுக்கு நிகரான யாருடன் பாணிக்கிரகணம் செய்து வைப்பது?’ என்பது குறித்து ஆலோசனை நடத்தினார்கள். (10)

- ஏதஸ்மிந்நேவ காலே து குலீ நாம மஹாமுநி: ।
 ஊர்த்₄வரேதா: ஸுப₄ாசாரோ ப்₃ராஹ்மம் தப உபாக்₃மத் ॥ (11)
- தப்யந்தம் தம்ருஷிம் தத்ர க்₃ந்த₄ர்வீ பர்யுபாஸதே ।
 ஸோமத்₃ா நாம ப₄த்₃ரம் தே ஊர்மிளாதநயா தத்₃ா ॥ (12)
- ஸா ச தம் ப்ரணதா பூ₄த்வா ஸுஸ்ருஷணபராயணா ।
 உவாஸ காலே த₄ர்மிஷ்ட₂ா தஸ்யாஸ்துஷ்டோ₅ப₄வத்₃கு₃ரு: ॥ (13)
- ஸ ச தாம் காலயோகே₃ந ப்ரோவாச ரகு₄நந்த₃ந ।
 பரிதுஷ்டோ₅ஸ்மி ப₄த்₃ரம் தே கிம் கரோமி தவ ப்ரியம் ॥ (14)
- பரிதுஷ்டம் முநிம் க்ஞாத்வா க்₃ந்த₄ர்வீ மது₄ரஸ்வரம் ।
 உவாச பரமப்ரீதா வாக்யக்ஞா வாக்யகோவித₃ம் ॥ (15)
- லக்ஷ்ம்யா ஸமுதி₃தோ ப்₃ராஹ்ம்யா ப்₃ரஹ்மபூ₄தோ மஹாதபா: ।
 ப்₃ராஹ்மேண தபஸா யுக்தம் புத்ரமிச்ச₂ாமி த₄ர்மிகம் ॥ (16)
- அபதிஸ்சாஸ்மி ப₄த்₃ரம் தே ப₄ர்யா சாஸ்மி ந கஸ்யசித் ।
 ப்₃ராஹ்மேணோபக₃தாயாஸ்ச த்₃ாதுமர்ஹஸி மே ஸுதம் ॥ (17)
- தஸ்யா: ப்ரஸந்நோ ப்₃ரஹ்மர்ஷி₃ர்த்₃தெ₃ள புத்ரமநுத்தமம் ।
 ப்₃ரஹ்மத்₃த்த இதி க்₂யாதம் மாநஸம் குலிந: ஸுதம் ॥ (18)
- ஸ ராஜா ஸௌமதே₃யஸ்து புரீமத்₄யவஸத்தத்₃ா ।
 காம்பில்யாம் பரயா லக்ஷ்ம்யா தே₃வராஜோ யத்₂ா தி₃வம் ॥ (19)
- ஸ புத்₃தி₄ம் க்ருதவாந் ராஜா குஸநாப₄: ஸுத₄ர்மிக: ।
 ப்₃ரஹ்மத்₃த்தாய காசுத்ஸத்₂ த்₃ாதும் கந்யாஸதம் தத்₃ா ॥ (20)
- தமாஹூய மஹாதேஜா ப்₃ரஹ்மத்₃த்தம் மஹீபதிம் ।
 த்₃தெ₃ள கந்யாஸதம் ராஜா ஸுப்ரீதேநாந்தராத்மநா ॥ (21)
- யத்₂ாக்ரமம் தத: பாணிம்ஜக்₃ராஹ ரகு₄நந்த₃ந ।
 ப்₃ரஹ்மத்₃த்தோ மஹீபாலஸ் தாஸாம் தே₃வபதிர்யத்₂ா ॥ (22)
- ஸ்ப்ருஷ்டமாத்ரே தத்₃ா பாணௌ விசுப்₃ஜா விக்₃தஜ்வரா: ।
 யுக்தா: பரமயா லக்ஷ்ம்யா ப₃பு: கந்யா: ஸதம் தத்₃ா ॥ (23)
- ஸ த்₃ருஷ்ட்வா வாயுநா முக்தா: குஸநாபே₄ா மஹீபதி: ।
 ப₃பூ₄வ பரமப்ரீதோ ஹர்ஷம் லேபே₄ புந: புந: ॥ (24)
- க்ருதோத்₃வாஹம் து ராஜாநம் ப்₃ரஹ்மத்₃த்தம் மஹீபதி: ।
 ஸத்₃ாரம் ப்ரேஷயாமாஸ ஸோபாத்₄யாயக்₃ணம் தத்₃ா ॥ (25)

அதே காலத்தில் சூலீ என்ற மாமுனிவர், நழுவாத மேலெழும் வீர்யமுடையவர்; நல்ல பழக்கவழக்கங்கள் உடையவர். அவர் வேதோத்தமான தவத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். (11)

தவம் செய்து கொண்டிருந்த அவரை ஊர்மிளையின் புதல்வியான ஸோமதா என்ற அப்சர நங்கை அணுகி சேவை புரிந்து வந்தாள். (12)

அவரிடம் அவள் பெரும் பக்திபூண்டு, பணிவுடன் சேவையிலேயே மனம் ஒன்றியவளாக நெடுநாட்கள் இருந்து வந்தாள். தருமம் தவறாத அவள் பணிவிடையினால் முனிவர் மிகவும் திருப்தியடைந்தார். (13)

ரகுநந்தனா! அவர் ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தில் அவளைப் பார்த்து, 'நீ வாழ்க! உன் சேவைகளால் நான் மனம் மகிழ்ந்திருக்கிறேன். உனக்குப் பிரியமான எந்தக் காரியம் நான் செய்யவேண்டும்? சொல்' என்றார். (14)

'முனிவர் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறார்' என்பதை அறிந்துகொண்ட குரலினிமையுடைய கந்தர்வப் பெண், மிகவும் திருப்தியடைந்து அழகாகப் பேசுவதில் வல்லவரான அவரைப் பார்த்து இனிதாகப் பேசினாள்— (15)

“மாபெரும் தபஸ்வியே! தாங்கள் கடுமையான தவம் செய்து பரப்பிரம்ம தரிசனம் பெற்று, அந்த ஞான ஒளியுடன் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அறநெறியாளரே! தங்களைப் போன்று வேதோத்தமான தவங்களில் ஈடுபடக்கூடிய உத்தம புத்திரனை வேண்டுகிறேன். (16)

எனக்குக் கணவர் இல்லை; நான் யாருடைய மனைவியும் இல்லை. (தங்களுடைய சேவையில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன்.) தங்களுடைய அபாரமான தவ ஆற்றலினால் எனக்கு ஒரு மகனைக் கொடுத்தருளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.” (17)

அவளுடைய பணிவிடைகளால் மனம் நிறைந்த பிரும்மரிஷி, ஒப்பற்ற ஒரு புத்திரனை அளித்தார். சூலியினுடைய மானஸ புத்திரனான அவர் பிரும்மதத்தர் என்று பெயர் பெற்றார். (18)

மன்னரான பிரும்மதத்தர் (குசநாபன் தம் பெண்களுக்கு மணம் செய்வது குறித்துத் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில்), சகலவிதமான செல்வச் செழிப்புக்களுடன் விளங்கும் காமபீல்யம் என்னும் நகரில், தேவலோகத்தில் இந்திரன் மகோன்னதமாக ஆண்டு கொண்டிருந்ததைப் போல ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தார். (19)

காகுத்தனே! மன்னர் குசநாபன், நூறு பெண்களையும் பிரும்மதத்தருக்குக் கொடுப்பது என்று நிச்சயம் செய்தார். (20)

மன்னன், மகாதேஜஸ்வியான பிரும்மதத்தரை (சகல மரியாதைகளுடன்) அழைத்து வந்து, நெஞ்சார்ந்த மகிழ்ச்சியுடன் நூறு பெண்களையும் விவாகம் செய்து கொடுத்தார். (21)

ரகுநந்தனா! இந்திரனைப் போல் அளவற்ற பெருமையுடன் விளங்கிய பிரும்மதத்தர், நூறு கன்னிகைகளின் கைகளையும் வரிசையாகப் பற்றினார். (22)

அவர் தொட்டமாத்திரத்தில், நூறு பெண்களும் கூனல் நீங்கி, கவலை அகன்று, மிகவும் அழகு பொருந்தியவர்களாக ஆனார்கள். (23)

மன்னர் குசநாபன், வாயுதேவன் பிடியிலிருந்து தன் புதல்விகள் விடுபட்டுவிட்டதைக் கண்டு, அடக்க முடியாத ஆனந்தப் பெருவெள்ளத்தில் மூழ்கி எழுந்தார். (24)

குசநாபன், பிரும்மதத்தருக்கு தன் நூறு பெண்களை விவாகம் செய்து கொடுத்த பின்னர், பிரும்மதத்தரை அவருடைய மனைவிகளோடும், புரோகிதக் கூட்டங்களோடும் சிறப்பான மரியாதைகளோடு அனுப்பி வைத்தார். (25)

ஸோமதூபி ஸுஸம்ஹ்ருஷ்ட்வா புத்ரஸ்ய ஸத்ருஸீம் க்ரியாம் ।
 யதந்யாயம் ச க்ருந்தார்ஸீ ஸ்நுஷாஸ்தா: ப்ரத்யநந்தத ।
 ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ச தா: கந்யா: குஸநாபும ப்ரஸஸ்ய ச ॥ (26)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
 பாலகாண்டே த்ரயஸ்த்ரிம்ஸ: ஸர்க்: ॥

சதுஸ்த்ரிம்ஸ: ஸர்க்:

விஸ்வாமித்ரவம்ஸவர்ணநம்

- க்ருதோத்வாஹே க்ருதே தஸ்மிந் ப்ரஹ்மதத்தே ச ராகுவ ।
 அபுத்ர: புத்ரலாபாய பௌத்ரீமிஷ்டிகம்பயத் ॥ (1)
- இஷ்ட்யாம் து வர்தமாநாயாம் குஸநாபும மஹீபதிம் ।
 உவாச பரமோதூர: குஸோ ப்ரஹ்மஸுதஸ்ததூ ॥ (2)
- புத்ர தே ஸத்ருஸ: புத்ரோ புவிஷ்யதி ஸுதூர்மிக: ।
 க்ருதிம ப்ராபஸ்யஸி தேந த்வம் கீர்திம் லோகே ச ஸாஸ்வதீம் ॥ (3)
- ஏவமுக்த்வா குஸோ ராம குஸநாபும மஹீபதிம் ।
 ஜக்யாமாகாஸமாவிஸ்ய ப்ரஹ்மலோகம் ஸநாதநம் ॥ (4)
- கஸ்யசித்த்வத காலஸ்ய குஸநாபுஸ்ய தீமத: ।
 ஜக்ஞே பரமதூர்மிஷ்டே க்ருதிரித்யேவ நாமத: ॥ (5)
- ஸ பிதா மம காகுத்ஸ்த க்ருதி: பரமதூர்மிக: ।
 குஸவம்ஸப்ரஸுதோஸ்மி கௌஸிகோ ரகூநந்தந ॥ (6)
- பூர்வஜா புகிநீ சாபி மம ராகுவ ஸுவ்ரதா ।
 நாம்நா ஸத்யவதீ நாம ருசீகே ப்ரதிபாதிதா ॥ (7)
- ஸஸாரீரா க்ருதா ஸ்வர்க்ம் பூர்தாரமநுவர்திநீ ।
 கௌஸிகீ பரமோதூரா ஸா ப்ரவ்ருத்தா மஹாநதீ ॥ (8)
- திவ்யா புண்யோதூகா ரம்யா ஹிமவந்தமுபாஸ்ரிதா ।
 லோகஸ்ய ஹிதகார்யார்தம் ப்ரவ்ருத்தா புகிநீ மம ॥ (9)
- ததோஹம் ஹிமவத்பார்ஸவே வஸாமி நிரத: ஸுகம் ।
 புகிந்யாம் ஸ்நேஹஸம்யுக்த: கௌஸிக்யாம் ரகூநந்தந ॥ (10)
- ஸா து ஸத்யவதீ புண்யா ஸத்யே தூர்மே ப்ரதிஷ்டிதா ।
 பதிவ்ரதா மஹாபாகூ கௌஸிகீ ஸரிதாம் வரா ॥ (11)
- அஹம் ஹி நியமாத்ராம ஹித்வா தாம் ஸமுபாகுத: ।
 ஸித்தூர்மம்நுப்ராப்ய ஸித்தோஸ்மி தவ தேஜஸா ॥ (12)

அப்சர நங்கை ஸோமதாவும் தகுதியான இடத்தில் தன் குமாரனுக்கு உறவு ஏற்பட்டிருப்பது கண்டு மிகவும் மகிழ்ந்தாள். மருமகன்களை தக்கபடி உபசரித்து அன்பு காட்டினாள். கன்னிகைகள் ஒவ்வொருரையும் தொட்டுத் தொட்டுப் பார்த்து, மனம் பூரித்து, குசநாபனை வாயார வாழ்த்தினாள். (26)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
முப்பத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : முப்பத்து நான்கு
விசுவாமித்திரர் வம்ச வரலாறு**

பிரும்மதத்தர் விவாகம் செய்து கொண்டு புறப்பட்டுச் சென்ற பிறகு, புதல்வன் இல்லாதிருந்த குசநாபன் புத்திரனை அடைவதற்காகப் புத்திரகாமேஷ்டி செய்தார். (1)

வேள்வி நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, பிரும்மாவின் மானஸ புத்திரரான குசன், மிகுந்த வாஞ்சையத்துடன் தன் குமாரன் குசநாப மன்னரைப் பார்த்துக் கூறினார்— (2)

‘மகனே! உனக்கு நிகராக அறநெறியிற்செல்லும் புதல்வன் பிறப்பான். காதி என்று பெயர் பெரும் அவனால் உனது புகழ் உலகத்தில் நிரந்தரமாக விளங்கும்.’ (3)

இராமா! இவ்வாறு குசன், மன்னர் குசநாபனிடம் சொல்லிவிட்டு, ஆகாய மார்க்கமாக சனாதனமான பிரும்மலோகத்தைச் சென்றடைந்தார். (4)

பின்னர், சிறிதுகாலத்திற்குப் பின் குசநாபனுக்கு பரமதர்மிஷ்டரான காதி என்ற பெயருடைய மகன் தோன்றினார். (5)

காகுத்தனே! என்னுடைய தந்தையாரான காதி (குசிகர்) அறநெறிகளைத் தவறாது கடைப்பிடிப்பவர். குசனுடைய குலத்தில் தோன்றியதால் எனக்கு ‘கௌசிகர்’ என்று பெயர். (6)

நியமங்களை நன்கு அனுஷ்டிக்கிற ஒரு மூத்த சகோதரி இருக்கிறாள். சத்தியவதி என்று பெயர். ரிசீக முனிவருக்கு விவாகம் செய்து கொடுக்கப்பட்டாள். (7)

கணவனைத் தொடர்ந்து உடலுடன் சுவர்க்கத்திற்குப் போனாள். மிகவும் இரக்க குணமுடைய அவள், (மீண்டும் மண்ணுலகுக்கு வந்து) கௌசிகீ என்ற மகாநதியாகப் பெருக்கெடுத்தாள். (8)

இமயமலையிலிருந்து ஓடிவரும் அந்த நதி மிகவும் புனிதமானது; அழகானது. மக்களின் நலனுக்காகவே என் சகோதரி நதியாக ஓடிக் கொண்டிருக்கிறாள். (9)

நானும், சகோதரியான கௌசிகியிடம் உள்ள பேரன்பால், அவளருகே இமயமலையின் தாழ்வரையில் நிரந்தரமாக சுகமாக தங்கியிருந்தேன். (10)

சத்தியவதி புனிதமானவள்; சத்தியத்திலும் தருமத்திலும் நிலைத்திருப்பவள். இங்கே கௌசிகீ நதியாகப் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். (11)

இராமா! நான் ஒரு நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் எண்ணத்துடன், அவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு சித்தாசிரமம் வந்தடைந்தேன். உன்னுடைய பராக்கிரமத்தால் என் லட்சியம் கைகூடப் பெற்றேன். (12)

ஏஷா ராம மமோத்பத்தி: ஸ்வஸ்ய வம்ஸஸ்ய கீர்திதா ।
தேஸஸ்ய ச மஹாபுரோஹா யந்மாம் த்வம் பரிப்ருச்சஸி ॥ (13)

க₃தோஸ்த₄ராத்ர: காகுத்ஸ்த₂ கத₂: கத₂யதோ மம ।
நித்₃ராமப்₄யேஹி ப₄த்₃ரம் தே மாபூ₄த்₃ விக்₄நோத்₄வநீஹ ந: ॥ (14)

நிஷ்பந்த₃ஸ்தரவ: ஸர்வே நிலீநா ம்ருக₃பக்ஷிண: ।
நைஸேந தமஸா வ்யாப்தா தி₃ஸஸ்ச ரகு₄நந்த₃ந ॥ (15)

ஸநைர்வியுஜ்யதே ஸந்த₄யா நபே₄ நேத்ரைரிவாவ்ருதம் ।
நக்ஷத்ரதாராக₃ஹநம் ஜ்யோதிர்பி₄ரவப₄ஸதே ॥ (16)

உத்திஷ்ட₂தி ச ஸீதாம்ஸு: ஸஸீ லோகதமோநுத₃: ।
ஹ்லாத₃யந் ப்ராணிநாம் லோகே மநாம்ஸி ப்ரப₄யா ஸ்வயா ॥ (17)

நைஸாநி ஸர்வபூ₄தாநி ப்ரசரந்தி ததஸ்தத: ।
யக்ஷராக்ஷஸஸங்க₄ஸ்ச ரௌத்₃ராஸ்ச பிஸிதாஸநா: ॥ (18)

ஏவமுக்த்வா மஹாதேஜா விரராம மஹாமுநி: ।
ஸாது₄ ஸாத்₄விதி தம் ஸர்வே முநயோ ஹ்யப்₄யபூஜயந் ॥ (19)

குஸிகாநாமயம் வம்ஸோ மஹாந் த₄ர்மபர: ஸத₃ா ।
ப்₃ரஹ்மோபமா மஹாத்மாந: குஸவம்ஸ்யா நரோத்தமா: ॥ (20)

விஸேஷேண ப₄வாநேவ விஸ்வாமித்ரோ மஹாயஸா: ।
கௌஸிகீ ச ஸரிச்ச்₂ரேஷ்ட₂ா குலோத்₃யோதகீ தவ ॥ (21)

இதி தைர் முநிஸார்தூ₃லை: ப்ரஸஸ்த: குஸிகாத்மஜ: ।
நித்₃ராமுபாக₃மச்ச்₂ரீமாநஸ்தங்க₃த இவாம்ஸுமாந் ॥ (22)

ராமோபி ஸஹஸௌமித்ரி: கிஞ்சித₃ாக₃த விஸ்மய: ।
ப்ரஸஸ்ய முநிஸார்தூ₃லம் நித்₃ராம் ஸமுபஸேவதே ॥ (23)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ப₃லகாண்டே₃ சதுஸ்த்ரீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

பஞ்சத்ரிம்ஸ: ஸர்க₃:

உமாக₃ங்க₃வ்ருத்தாந்தஸங்க்ஷேப:

உபாஸ்ய ராத்ரிஸேஷம் து ஸோணாகூலே மஹர்ஷிபி₄: ।
நிஸாயாம் ஸுப்ரப₄தாயாம் விஸ்வாமித்ரோ ஸ்ப்₄யபா₄ஷத ॥ (1)

ஸுப்ரப₄தா நிஸா ராம பூர்வா ஸந்த₄யா ப்ரவர்ததே ।
உத்திஷ்டே₂த்திஷ்ட₂ ப₄த்₃ரம் தே க₃மநாயாபி₄ரோசய ॥ (2)

இதுதான் என்னுடைய பிறப்பைப் பற்றிய வரலாறு; என்னுடைய குலத்தின் கீர்த்தி. வீரனே! இந்த நாட்டைப் பற்றிய விவரங்களைக் கேட்டாயே. அதனால் எல்லாவற்றையும் சொன்னேன். (13)

நான் கதைகளைப் பேசிக் கொண்டேயிருந்ததில் பாதி இரவு கழிந்துவிட்டது. காகுத்தனே! உறங்கச் செல்வாயாக! உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். நம்முடைய நாளை நடைபயணத்திற்கு இடையூறு ஏற்படக் கூடாதல்லவா? (14)

மரங்களில் கிளைகள் அசையாமல் நிற்கின்றன; விலங்குகளும் பறவைகளும் கண்ணுறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இரவு நேரத்தின் இருட்டு எல்லாத் திசைகளிலும் பரவிவிட்டது. (15)

சந்தியாகாலம் கழிந்து மெதுவாக இரவு வேளை வந்துவிட்டது. ஆகாயத்தில் தாரகைகள் கண்சிமிட்டுவதைப் போல் காணப்படுகின்றன. ஆகாயம், நட்சத்திரக் கூட்டங்களின் ஒளியால் பிரகாசிக்கிறது. (16)

உலகத்தின் இருளைப் போக்குபவனும், குளிர்ந்த கிரணங்களை உடையவனுமான சந்திரன் தன்னுடைய ஒளியினால் உலகிலுள்ள பிராணிகளின் உள்ளத்தில் களிப்பை உண்டாக்கிக் கொண்டு உதித்து எழுகிறான். (17)

இரவில் இங்குமங்கும் திரியும் பிராணிகளும், யட்ச-ராட்சஸக் கூட்டங்களும், மாமிசம் உண்ணும் பயங்கரமான பைசாசங்களும் திரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. (18)

இவ்வளவு பேசிவிட்டு மகாதேஜஸ்வியான மாமுனிவர் உரையை சற்று நிறுத்தினார். உடனே எல்லா முனிவர்களும், 'நன்றாகச் சொன்னீர்கள்!' என்று வாழ்த்திப் போற்றினார்கள். (19)

'குசிகருடைய பரம்பரை மிகவும் சிலாக்கியமானது; எப்போதும் தருமத்திலேயே நிலைத்திருப்பவர்கள்; குச வம்சத்தில் தோன்றியவர்கள் உத்தமமானவர்கள்; பிரும்மாவிற்கு நிகரானவர்கள்; மகாத்மாக்கள். (20)

முக்கியமாக பெரும்புகழ் படைத்த விசுவாமித்திரராகிய தாங்களும், மற்றும் குலத்தை விளங்கச் செய்பவளும், நதிகளில் சிறந்தவளுமான கௌசிகியும் இருக்கிறீர்களே!' (21)

இவ்வாறு முனிவர்களால் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட குசிகரின் புத்திரரான விசுவாமித்திரர், (மேற்கில்) மறையும் சூரியனைப் போல உறக்கத்தில் ஆழ்ந்தார். (22)

இராமனும், லட்சுமணனோடுகூட சிறிது வியப்படைந்து முனிபுங்கவரைப் போற்றிவிட்டு நித்திரையைத் தழுவினார். (23)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

முப்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : முப்பத்தைந்து

உமையும், கங்கையும்

மிகுந்திருந்த இரவுப் பொழுதை சோனை நதிக்கரையில், மற்ற முனிவர்களுடன் கழித்துவிட்டு, வைகறையில் பொழுது விடிந்ததும் விசுவாமித்திரர் (இராமனைப் பார்த்துக்) கூறினார்— (1)

'இராமா! இரவு முடிந்து விடியற்காலை வந்துவிட்டது. கிழக்கில் அருணோதயம் ஆகிவிட்டது. எழுந்திராய்! தெய்வமே எழுந்திராய்! உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். பயணத்தைத் தொடர்வதற்கு ஆயத்தமாகு.' (2)

- தச்ச்₂ருத்வா வசநம் தஸ்ய க்ருத்வா பெளர்வாஹ்ணிகீம் க்ரியாம் ।
க₃மநம் ரோசயாமாஸ வாക്யம் சேத₃முവാச ஹ ॥ (3)
- அயம் ஸோண: ஸுப₄ஜலோ₅க₃ாத₄: புலிநமண்டி₃த: ।
கதரேண பத₂ா ப்₃ரஹ்மந் ஸந்தரிஷ்யாமஹே வயம் ॥ (4)
- ஏவமுத்தஸ்து ராமேண விஸ்வாமித்ரோ ஸ்₃ரவீதி₃த₃ம் ।
ஏஷ பந்த₂ா மயோத்₃தி₃ஷ்டோ யேந யாந்தி மஹர்ஷய: ॥ (5)
- தே க₃த்வா தூ₃ரமத்₄வாநம் க₃தே₄ர்த₄ தி₃வஸே தத₃ா ।
ஜாஹ்நவீம் ஸரிதாம் ஸ்₃ரேஷ்ட₂ாம் த₃த்₃ருஸுர்முநிஸேவிதாம் ॥ (6)
- தாம் த்₃ருஷ்ட்வா புண்யஸலிலாம் ஹம்ஸஸாரஸஸேவிதாம் ।
ப₃பூ₄வுர்முநய: ஸர்வே முதி₃தா: ஸஹராக₄வா: ॥ (7)
- தஸ்யாஸ்தீரே தத₃ா ஸர்வே சக்ருர்வாஸபரிக்₃ரஹம் ।
தத: ஸ்நாத்வா யத₂ாந்யாயம் ஸந்தர்ப்ய பித்ருதே₃வதா: ॥ (8)
- ஹுத்வா சைவாக்₃நிஹோத்ராணி ப்ராஸ்ய சாநுத்தமம் ஹவி: ।
விவிஸுர்ஜாஹ்நவீதீரே ஸுசௌ முதி₃தமாநஸா: ॥ (9)
- விஸ்வாமித்ரம் மஹாத்மாநம் பரிவார்ய ஸமந்தத: ।
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டமநா ராமோ விஸ்வாமித்ரமத₂ாப்₃ரவீத் ॥ (10)
- ப₄க₃வந் ஸ்₃ரோதுமிச்ச₂ாமி க₃ங்க₃ாம் த்ரிபத₂க₃ாம் நதீ₃ம் ।
த்ரைலோக்யம் கத₂மாக்ரம்ய க₃தா நத₃நதீ₃பதிம் ॥ (11)
- சோதி₃தோ ராமவாக்யேந விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ।
வ்ருத்₃தி₄ம் ஜந்ம ச க₃ங்க₃ாயா வக்துமேவோபசக்ரமே ॥ (12)
- ஸைலேந்த்₃ரோ ஹிமவாந்நாம த₄தூநாமாகரோ மஹாந் ।
தஸ்ய கந்யாத்₃வயம் ஜாதம் ரூபேணாப்ரதிமம் பு₄வி ॥ (13)
- யா மேருது₃ஹிதா ராம தயோர்மாதா ஸுமத்₄யமா ।
மேநா மநோரமா தேவீ பத்நீ ஹிமவத: ப்ரியா ॥ (14)
- தஸ்யாம் க₃ங்கே₃யமப₄வஜ் ஜ்யேஷ்ட₂ா ஹிமவத: ஸுதா ।
உமா நாம த்₃விதீயாபூ₄த் கந்யா தஸ்யைவ ராக₄வ ॥ (15)
- அத₂ ஜ்யேஷ்ட₂ாம் ஸுரா: ஸர்வே தே₃வகார்யசிகீர்ஷயா ।
ஸைலேந்த்₃ரம் வரயாமாஸுர் க₃ங்க₃ாம் த்ரிபத₂க₃ாம் நதீ₃ம் ॥ (16)
- த₃தெ₃ள த₄ர்மேண ஹிமவாம்ஸ் தநயாம் லோகபாவநீம் ।
ஸ்வச்ச₂ந்த₃பத₂க₃ாம் க₃ங்க₃ாம் த்ரைலோக்யஹிதகாம்யயா ॥ (17)
- ப்ரதி₃க்ருஹ்ய ததோ தே₃வாஸ் த்ரிலோகஹிதகாரிண: ।
க₃ங்க₃ாமாத₃ாய தே₃க₃ச்ச₂ந் க்ருதார்தே₃நாந்தராத்மநா ॥ (18)

அவருடைய சொற்களைக் கேட்டதும், காலைப்பொழுதிற்குரிய ஜபம்-நீர்க்கடன்களைச் செலுத்தி, மேற்கொண்டு செல்வதற்கு எண்ணம் கொண்டு பின்வருமாறு கூறினார்— (3)

‘இந்த சோனை நதி தெள்ளிய நீருடன் இருக்கிறது; ஆழமும் இல்லை; ஆங்காங்கே மணத்திட்டுக்களும் காணப்படுகின்றன. பிரும்மன்! நாம் எந்த வழியாக இதைக் கடந்து செல்ல வேண்டும்?’ (4)

இராமன் இவ்வாறு கேட்டவுடன், ‘மகரிஷிகள் எந்த வழியாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அதுதான் என்னால் காட்டப்பட்டது’ என்று விசுவாமித்திரர் சொன்னார். (5)

அவர்கள் வெகுதூரம் நடந்து நண்பகல் வேளையில் நதிகளில் மிகச்சிறந்ததும், முனிவர்கள் பலர் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதுமான கங்கைக் கரையை அடைந்தார்கள். (6)

புனிதமான நீரை உடையதும், அன்னம்-நீர்க்காக்கைகள் ஓயாமல் வந்துபோய்க் கொண்டிருப்பதுமான அந்த நதியைக் கண்டதும், இராம-லட்சுமணர்களும் முனிவர்களும் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். (7)

கங்கையின் கரையில் எல்லோரும் தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டார்கள். பின்னர் நீராடிவிட்டு முறைப்படி பிதிரர்களுக்கு நீர்க்கடன் செலுத்தி, அக்னிஹோத்திரம் முதலிய அக்னி காரியங்களைச் செய்து, ஒப்பற்றதான ஹவிஸ் உணவைப் புசித்து, தூயதான கங்கைக் கரையில் உள்ளக்களிப்புடன் வீற்றிருந்தார்கள். (8,9)

மகானுபாவரான விசுவாமித்திரரைச் சுற்றி அனைவரும் அமர்ந்திருக்கும்போது, இராமன் அவரைக் கேட்டார்— (10)

“பெரியோரே! கங்கை, த்ரிபதகா என்று கூறப்படுகிறாள். மூன்று உலகங்களிலும் விளங்கும் அந்தப் பேராறு, எவ்வாறு ஆறுகளின் நாயகனான கடலுடன் சங்கமிக்கிறது? இதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.” (11)

இராமனுடைய கேள்வியினால் உற்காசமூட்டப்பட்ட மாமுனிவர், கங்கையின் பிறப்பு-வளர்ப்பு பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தார்— (12)

“பல்வகை தாதுக்களுக்கு இருப்பிடமானதும், மலைகளின் அரசனுமான மாமலை இமவானுக்கு, இவ்வுலகிலேயே ஒப்புயர்வில்லாத அழகு பொருந்திய இரு புதல்விகள் பிறந்தார்கள். (13)

இராமா! மேருமலையின் மகள் மனங்கவரும் வனப்புடையவள்; இடைநல்லாள்; மேனா என்று பெயர். இவள் இமவானுக்குப் பிரியமான பத்தினி; அவ்விரு புதல்விகளுக்கும் அன்னை. (14)

மேனாவின் வயிற்றில் தோன்றிய இருவரில் கங்கை என்பவள் மூத்தவள்; உமா என்பவள் இளைய பெண். (15)

மலையரசன் இமவானிடம் ‘அவனது மூத்த மகளான கங்கையை தரவேண்டும்’ என்று தேவர்கள் அவர்களுடைய காரியசித்திக்காக வேண்டினார்கள். அவளே, பின்னர் மூன்று உலகங்களிலும் விளங்கப்போகும் த்ரிபதகா எனப்பட்டாள். (16)

உடனே, மூன்று உலகங்களுக்கும் நன்மை செய்யும் விருப்பத்துடன், மக்களைத் தூய்மைப்படுத்துபவளும், தன்போக்கில் செல்பவளுமான கங்காதேவியை சாஸ்திர விதிகளின்படி அவர்களுக்குக் கொடுத்தான் (மலையரசன்). (17)

மூன்று உலகங்களுக்கும் நன்மை செய்பவர்களான தேவர்கள், கங்கையைப் பெற்றுக் கொண்டு, தாங்கள் வந்த காரியம் கைகூடிய மனநிறைவுடன் திரும்பிச் சென்றார்கள். (18)

யா சாந்யா ஸைலது₃ஹிதா கந்யாஸீத்₃ரகு₄நந்த₃ந ।
உக்₃ரம் ஸா வ்ரதமாஸ்த₂ய தபஸ்தேபே தபோத₄நா ॥ (19)

உக்₃ரேண தபஸா யுக்தாம் த₃தெ₃ள ஸைலவர்: ஸுதாம் ।
ருத்₃ராயாப்ரதிருபாய உமாம் லோகநமஸ்க்ருதாம் ॥ (20)

ஏதே தே ஸைலராஜஸ்ய ஸுதே லோகநமஸ்க்ருதே ।
க₃ங்க₃ா ச ஸரிதாம் ஸ்ரேஷ்ட₂ா உமா தே₃வீ ச ராக₄வ ॥ (21)

ஏதத்தே ஸர்வமாக்₂யாதம் யத₂ா த்ரிபத₂க₃ா நதீ₃ ।
க₂ம் க₃தா ப்ரத₂ம் தாத க₃தீம் க₃திமதாம் வர ॥ (22)

ஸைஷா ஸுரநதீ₃ ரம்யா ஸைலேந்த்₃ரஸ்ய ஸுதா தத₃ா ।
ஸுரலோகம் ஸமாஸூ₄ா விபாபா ஜலவாஹிநீ ॥ (23)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே

ப₃ாலகாண்டே₃ பஞ்சத்ரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஷட்த்ரிம்ஸ: ஸர்க₃:

உமாமாஹாத்மயம்

உக்தவாக்யே முநௌ தஸ்மிந்நுபெ₄ள ராக₄வலக்ஷ்மணௌ ।
ப்ரதிநந்த₃ய கத₂ாம் வீரா வுசதுர் முநிபுங்க₃வம் ॥ (1)

த₄ர்மயுக்தமித₃ம் ப்ரஹ்மந் கதி₂தம் பரமம் த்வயா ।
து₃ஹிது: ஸைலராஜஸ்ய ஜ்யேஷ்ட₂ாயா வக்துமர்ஹஸி ॥ (2)

விஸ்தரம் விஸ்தரக்ஞோஸி தி₃வ்யமாநுஷஸம்ப₄வம் ।
த்ரீந் பதே₂ா ஹேதுநா கேந ப்லாவயேல்லோகபாவநீ ॥ (3)

கத₂ம் க₃ங்க₃ா த்ரிபத₂க₃ா விஸ்ருதா ஸரிது₃த்தமா ।
த்ரிஷு லோகேஷு த₄ர்மக்ஞ கர்மபி₄: கை: ஸமந்விதா ॥ (4)

தத₂ா ப்ருவதி காகுத்ஸ்தே₂ விஸ்வாமித்ரஸ் தபோத₄ந: ।
நிகி₂லேந கத₂ாம் ஸர்வாம் ருஷிமத்₄யே ந்யவேத₃யத் ॥ (5)

புரா ராம க்ருதோத்₃வாஹ: ஸிதிகண்டே₂ா மஹாதபா: ।
த்ருஷ்ட்வா ச ஸ்ப்ருஹயா தே₃வீம் மைது₂நாயோபசக்ரமே ॥ (6)

தஸ்ய ஸங்க்ரீ₄மாநஸ்ய மஹாதே₃வஸ்ய தீ₄மத: ।
ஸிதிகண்ட₂ஸ்ய தே₃வஸ்ய தி₃வ்யம் வர்ஷஸதம் க₃தம் ॥ (7)

ந சாபி தநயோ ராம தஸ்யாமாஸீத்பரந்தப ।
ததோ தே₃வா: ஸமுத்₃விக்₃நா: பிதாமஹபுரோக₃மா: ॥ (8)

யதி₃ஹோத்பத்யதே பூ₂தம் கஸ்தத்ப்ரதிஸஹிஷ்யதே ।
அபி₄க₃ம்ய ஸுரா: ஸர்வே ப்ரணிபத்யேத₃ம்ப்ருவந் ॥ (9)

ரகுநந்தனா! மலையரசனின் மற்றொரு மகள் மிகக் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதித்துக்கொண்டு, தவம் செய்து தவச்செல்வி ஆனாள். (19)

தீவிரமான தவத்தில் ஈடுபட்டு மக்களால் வணங்கப்படும் மேன்மையைப் பெற்றிருந்த தன் புதல்வி உமாவை ஒப்பற்ற அழகு படைத்த ருத்ரருக்கு விவாகம் செய்து கொடுத்தாள். (20)

நதிகளில் சிறந்ததான கங்கை; (ருத்ரதேவனை மணந்து கொண்ட) உமாதேவி - இவர்கள் இருவரும் மலையரசனின் இரு புதல்விகள்; மக்கள் எல்லோராலும் வணங்கப்படுபவர்கள். (21)

இவ்வாறு நீ கேட்ட விஷயம் குறித்து, த்ரிபதகா என்ற கங்கை நதியின் கதையைச் சொன்னேன். வேகமாகச் செயல்படுவதில் தலையாயவனே! (மேலும், கேள்.) முதலில், கங்கை ஆகாயத்தை அடைந்தாள். (22)

மலைமகளான அவள் அழகான தேவநதியாக தேவலோகத்தை அடைந்து, மக்களின் பாவங்களைப் போக்குகின்ற நீரோட்டமானாள். (23)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
முப்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்தாறு

உமாதேவியின் வரலாறு

இராம-லட்சுமணர்கள், முனிவர் கூறிய கதையைக் கேட்டதும் அவரைக் கொண்டாடிவிட்டு, அவரிடம் சொன்னார்கள்— (1)

“பிரும்மன்! தாங்கள் இந்தக் கதையை எங்களுக்குக் கூறியது நல்ல உபதேசம்தான்; தருமப்படியானதுதான். மலையரசனின் மூத்த மகளைப் பற்றி இன்னும் விரிவாகக் கூற வேண்டும். (2)

தாங்கள் விரிவாக எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர். தேவ-மனுஷ்ய லோகங்களில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளை அறிந்து கொள்ளும் சக்தியுள்ளவர். (முனிவரே!) எந்தக் காரணத்தால் மூன்று உலகங்களிலும் பாய்ந்து செல்லும் சிறப்பினைப் பெற்றாள், கங்கை? (3)

நதிகளில் சிறந்த கங்கை, த்ரிபதகா என்ற புகழை எவ்வாறு பெற்றாள்? தருமம் அறிந்தவரே! மூன்று உலகங்களிலும் அவள் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்கிறாள்?” (4)

காகுத்தன் இவ்வாறு கேட்டதும், தவச்செல்வரான விசுவாமித்திரர், முனிவர்கள் நிறைந்திருந்த அந்தக் கூட்டத்தில், முழுக் கதையையும் விஸ்தாரமாகக் கூறத் தொடங்கினார். (5)

இராமா! முன்னொரு சமயம் உமாதேவியை விவாகம் செய்து கொண்ட பரமேசுவரன், பத்தினியை காம உணர்வோடு பார்த்து, உடலுறவு கொள்ளத் தொடங்கினார். (6)

மகாதேவர் இவ்வாறு சிற்றின்ப களிப்பில் ஈடுபட்டு நூறு தேவ வருஷங்கள் கழிந்தன. (7)

எதிரிகளை மாய்ப்பவனே! சிற்றின்ப விளையாட்டும் நிற்கவில்லை; பார்வதிக்குக் குழந்தையும் பிறக்கவில்லை. அப்போது, பிரும்மா முதலான தேவர்கள் மனம் கலங்கி ஆலோசித்தார்கள்— ‘இனி இவர்களுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தால், அதை யாரால் தாங்க முடியும்?’ எனவே, எல்லா தேவர்களும் பரமேசுவரன் இருக்குமிடம் சென்று வணங்கி, விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள்— (8,9)

- தே₃வ தே₃வ மஹாதே₃வ லோகஸ்யாஸ்ய ஹிதே ரத ।
ஸுராணாம் ப்ரணிபாதேந ப்ரஸாதும் கர்துமர்ஹஸி ॥ (10)
- ந லோகா த₄ரயிஷ்யந்தி தவ தேஜு: ஸுரோத்தம ।
ப்₃ராஹ்மேண தபஸா யுக்தோ தே₃வ்யா ஸஹ தபஸ்சர ॥ (11)
- த்ரைலோக்யஹிதகாமார்த₂ம் தேஜுஸ்தேஜுஸி த₄ரய ।
ரக்ஷ ஸர்வாநிமாந் லோகாந் நாலோகம் கர்துமர்ஹஸி ॥ (12)
- தே₃வதாநாம் வச: ஸ்ருத்வா ஸர்வலோகமஹேஸ்வர: ।
ப₃ாட₄மித்யப்₃ரவீத் ஸர்வாந் புநஸ்சேத₃முவாச ஹ ॥ (13)
- த₄ரயிஷ்யாம்யஹம் தேஜுஸ்தேஜுஸ்யேவ ஸஹோமயா ।
த்ரித₃ஸா: ப்ருதி₂வீ சைவ நிர்வாணமதி₄க₃ச்ச₂து ॥ (14)
- யதி₃த₃ம் க்ஷாபி₄தம் ஸ்த₂நாந்மம தேஜோ ஹ்யநுத்தமம் ।
த₄ரயிஷ்யதி கஸ்தந்மே ப்₃ருவந்து ஸுரஸத்தமா: ॥ (15)
- ஏவமுக்தாஸ்ததோ தே₃வா: ப்ரத்யூசர்வ்ருஷப₄த்₄வஜம் ।
யத்தேஜு: க்ஷாபி₄தம் ஹ்யேதத்தத்₃த₄ரா த₄ரயிஷ்யதி ॥ (16)
- ஏவமுக்த: ஸுரபதி: ப்ரமுமோச மஹீதலே ।
தேஜுஸா ப்ருதி₂வீ யேந வ்யாப்தா ஸகி₃ரிகாநநா ॥ (17)
- ததோ தே₃வா: ஸக₃ந்த₄ர்வா: புநரூசர் ஹுதாஸநம் ।
ப்ரவிஸ த்வம் மஹாதேஜோ ரௌத்₃ரம் வாயுஸமந்வித: ॥ (18)
- தத₃க்₃நிநா புநர்வ்யாப்தம் ஸஞ்ஜாத: ஸ்வேதபர்வத: ।
தி₃வ்யம் ஸரவணம் சைவ பாவகாதி₃த்யஸந்நிப₄ம் ॥ (19)
- யத்ர ஜாதோ மஹாதேஜா: கார்திகேயோ₅க்₃நி ஸம்ப₄வ: ।
அதே₂மாம் ச ஸிவம் சைவ தே₃வா: ஸர்ஷிக₃ணாஸ்தத₃ா ॥
பூஜயாமாஸுரத்யர்த₂ம் ஸுப்ரீதமநஸஸ்தத: ॥ (20)
- அத₂ ஸைலஸுதா ராம த்ரித₃ஸாநித₃மப்₃ரவீத் ।
அப்ரியஸ்ய க்ருதஸ்யாத்ய ப₂லம் ப்ராபஸ்யத₂ மே ஸுரா: ॥ (21)
- இத்யுக்த்வா ஸலிலம் க்₃ருஹ்ய பார்வதீ ப₄ாஸ்கரப்ரப₄ா ।
ஸமந்யுரஸபத்ஸர்வாந் க்ரோத₄ஸம்ரக்தலோசநா ॥ (22)
- யஸ்மாந்நிவாரிதா சாஹம் ஸங்க₃தா புத்ரகாம்யயா ।
அபத்யம் ஸ்வேஷு த₃ாரேஷு நோத்பாத₃யிதுமர்ஹத₂ ॥
அத்யப்ரப்₃ருதி யுஷ்மாகமப்ரஜா: ஸந்து பத்நய: ॥ (23)
- ஏவமுக்த்வா ஸுராந் ஸர்வாந் ஸஸாப ப்ருதி₂வீமபி ।
அவநே நைகருபா த்வம் ப₃ஹுப₄ர்யா ப₄விஷ்யஸி ॥ (24)

‘தேவதேவரே! மகாதேவரே! இந்த உலகத்தின் நன்மையின்பால் நாட்டம் செலுத்துங்கள். தேவர்கள் (நாங்கள்) வணக்கத்துடன் பிரார்த்தித்துக் கொள்வதைக் கேட்டு அருள் புரியவேண்டும். (10)

உலகங்கள் எதுவும் தங்கள் வீர்யத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. பத்தினியுடன் வேதமுறைப்படியான தவங்கள் செய்வீர்களாக. (11)

மூன்று உலகங்களின் நன்மைக்காக, தங்கள் வீர்யத்தைத் தங்கள் உடலுக்குள்ளேயே சேமிப்பீர்களாக! இந்த உலகங்களையெல்லாம் காப்பாற்றுங்கள். உலகங்கள் இல்லாதபடி (அழிந்து போகும்படி) செய்துவிடாதீர்கள். (சிந்தனைக்கெட்டாத சக்தியுடைய தங்கள் வீர்யம் வெளிப்பட்டால், உலகங்கள் பொசங்கிப் போகும்.)’ (12)

அனைத்துலகங்களுக்கும் பெருந்தலைவரான பரமேசுவரன், அவர்கள் கூறியதைக் கேட்டு, ‘சரி’ என்று சொன்னார். தொடர்ந்து இவ்வாறு கூறினார்— (13)

‘நானும் உமாதேவியும் வீர்யத்தை எங்களுக்குள்ளேயே தரித்துக் கொள்கிறோம். வானுலகமும் மண்ணுலகமும் அமைதியாக இருக்கட்டும். (14)

ஆனால், என்னிடமிருந்து வெளிப்பட்டுவிட்ட தேஜஸை யார் ஏற்கப் போகிறார்? என்பதை, தேவர்களே! எனக்குத் தெரிவியுங்கள்.’ (15)

இவ்வாறு கேட்கப்பட்டதும், ‘வெளிப்பட்ட தேஜஸை இந்த பூமிதேவி தாங்கிக் கொள்வாள்’ என்று பரமேசுவரனுக்குப் பதில் சொன்னார்கள், தேவர்கள். (16)

இதைக் கேட்டதும் பரமேசுவரன், தன்னுடைய தேஜஸைப் பூமியில் விட்டார். பூமியிலுள்ள காடு-மலையெங்கும் அந்த தேஜஸ் வியாபித்தது. (17)

அப்போது தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் அக்னிதேவனைப் பார்த்து, ‘வாயுவுடன் ருத்ரதேஜஸுக்குள் புகுந்து கொள்வாயாக’ என்று கூறினார்கள். (18)

அக்னியினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட ருத்ரதேஜஸ் ஒரு வெண்மலை ஆயிற்று. அதில், அக்னி-சூரியனைப் போல் ஒளிவீசும் தெய்விகமான நாணற்காடும் தோன்றிற்று. (19)

அங்கேதான் மகா பராக்கிரமம் கொண்ட கார்த்திகேயன் அக்னி குமாரனாகத் தோன்றினார். அப்போது தேவர்களும் முனிவர்களும் உமாதேவியையும் சிவபெருமானையும் மிகவும் மனம் மகிழ்ந்தவர்களாய் வெகுவிமரிசையாக வாழ்த்திப் போற்றினார்கள். (20)

இராமா! அப்போது மலையரசன் மகளான உமா, தேவர்களைப் பார்த்து, ‘எனக்குப் பிரியமில்லாத (மனம் ஒவ்வாத) காரியத்தைச் செய்த தேவர்களே! அதன் பலனை இப்போது அனுபவிக்கப் போகிறீர்கள்’ என்று கூறினாள். (21)

இவ்வாறு கூறிவிட்டு, சூரியனைப் போல் ஜொலித்துக் கொண்டிருந்த பார்வதி, கோபத்தால் கண்கள் சிவக்க, சினம் பொங்க, கையில் நீர் எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் எல்லோருக்கும் சாபம் கொடுத்தாள்— (22)

‘புத்திரனைப் பெறும் விருப்பத்துடன் நான் இன்பக்களிப்பில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, அதைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டீர்கள், அல்லவா? இனி, உங்களுடைய மனைவிகளிடம் புத்திரனை உற்பத்தி செய்யும் திறனை நீங்கள் இழப்பீர்களாக. இப்போதிலிருந்து உங்கள் மனைவிகளுக்குக் குழந்தையே பிறக்காமல் போகக் கடவது.’ (23)

இவ்வாறு தேவர்களுக்குச் சாபம் கொடுத்துவிட்டு பூமியையும் சபித்தாள்— ‘பூதேவியே! உனக்கு ஒரே உருவம் இருக்காது. பல பேர்களுக்கும் மனைவியாக ஆகப் போகிறாய். (நாட்டின் பல பகுதிகளில், பல அரசர்கள் பூமியை அனுபவிப்பார்கள். அதாவது ஆட்சி செலுத்துவார்கள்.)’ (24)

ந ச புத்ரக்ருதாம் ப்ரீதிம் மத்க்ரோத₄கலுஷீக்ருதா ।
ப்ராபஸ்யஸி த்வம் ஸுது₃ர்மேதே₄ மம புத்ரமநிச்ச₂தீ ॥ (25)

தாந் ஸர்வாந் வ்ரீடி₃தாந் த்ருஷ்ட்வா ஸுராந் ஸுரபதிஸ்தத₃ா ।
க₃மநாயோபசக்ராம தி₃ஸம் வருணபாலிதாம் ॥ (26)

ஸ க₃த்வா தப ஆதிஷ்ட₂த் பார்ஸ்வே தஸ்யோத்தரே கி₃ரே: ।
ஹிமவத்ப்ரப₄வே ஸ்ருங்கே₃ ஸஹ தே₃வ்யா மஹேஸ்வர: ॥ (27)

ஏஷ தே விஸ்தரோ ராம ஸைலபுத்ர்யா நிவேதி₃த: ।
க₃ங்க₃யா: ப்ரப₄வம் சைவ ஸ்ருணு மே ஸஹலக்ஷ்மண: ॥ (28)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ ஷட்த்ரீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஸப்தத்ரீம்ஸ: ஸர்க₃:

குமாரோத்பத்தி:

தப்யமாநே தபே₃ா தே₃வே தே₃வா: ஸர்ஷிகணா: புரா ।
ஸேநாபதிமபீ₄ப்ஸந்த: பிதாமஹமுபாக₃மந் ॥ (1)

ததோ₅ப்ருவந் ஸுரா: ஸர்வே ப₄க₃வந்தம் பிதாமஹம் ।
ப்ரணிபத்ய ஸுரா: ஸர்வே ஸேந்த்₃ரா: ஸாக்₃நிபுரோக₃மா: ॥ (2)

யோந: ஸேநாபதிர்₃தே₃வ த₃த்தோ ப₄க₃வதா புரா ।
ஸ ந ஜாதோ₅த்ய ப₄க₃வந்நஸ்மத்₃வைரி நிப₃ர்ஹண: ॥ (3)

தத்பிதா ப₄க₃வாந் ஸர்வோ ஹிமவத் ஸிக₂ரே₅த்ய வை ।
ஸ தப: பரமாஸ்த₂ாய தப்யதே ஸ்ம ஸஹோமயா ॥ (4)

யத்யுத்ராநந்தரம் கார்யம் லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா ।
ஸம்வித₄த்ஸ்வ வித₄ாநக்ரு த்வம் ஹி ந: பரமா க₃தி: ॥ (5)

தே₃வதாநாம் வச: ஸ்ருத்வா ஸர்வலோகபிதாமஹ: ।
ஸாந்த்வயந் மது₄ரைர்வாக்யைஸ் த்ரித₃ஸாநித₃மப்₃ரவீத் ॥ (6)

ஸைலபுத்ர்யா யது₃க்தம் தந்ந ப்ரஜா: ஸ்வாஸு பத்நிஷு ।
தஸ்யா வசநமக்லிஷ்டம் ஸத்யமேவ ந ஸம்ஸய: ॥ (7)

இயமாகாஸக₃ா க₃ங்க₃ா யஸ்யாம் புத்ரம் ஹுதாஸந: ।
ஜநயிஷ்யதி தே₃வாநாம் ஸேநாபதிமரிந்த₃மம் ॥ (8)

ஜ்யேஷ்ட₂ா ஸைலேந்த்₃ர து₃ஹிதா மாநயிஷ்யதி தம் ஸுதம் ।
உமாயாஸ்தத₃ப₃ஹுமதம் ப₄விஷ்யதி ந ஸம்ஸய: ॥ (9)

துர்புத்தி உடையவளே! எனக்குப் புத்திரன் தோன்றக் கூடாது என்று எண்ணினாய், அல்லவா? என் கோபத்தினால் மயங்கிக் கலங்கிப் போகும் உனக்கும், மகவைப் பெற்றுக் கொஞ்சிக் குலாவும் பேறு கிடைக்காமற்போகும்.' (25)

எல்லா தேவர்களும் (சாபம் பெற்றதனால்) மனம் தவிக்கும் நிலையைப் பார்த்த பரமேசுவரன், வருணனால் பாதுகாக்கப்படும் மேற்கு திசையை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கினார். (26)

அவர் அங்கிருந்து புறப்பட்டு, இமாலய பர்வதத்தின் வடக்குப் பகுதியில், ஒரு சிகரத்தில் உமாதேவியுடன்கூட தவம் செய்ய ஆரம்பித்தார். (27)

இராமா! மலைமகளான உமையின் வரலாற்றை விஸ்தாரமாகச் சொன்னேன். நான் சொல்லப் போகும் கங்கையின் உற்பத்தியை லட்சுமணனுடன் சேர்ந்து கேட்பாயாக. (28)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
முப்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்தேழு

கந்தன் பிறப்பு

மகாதேவர் தவத்தில் ஈடுபட்டவுடன் தங்களுக்கு ஒரு சேனாபதி வேண்டும் என்று வெகுகாலமாகத் தவித்துக் கொண்டிருந்த தேவர்களும் முனிவர்களும் பிரும்மாவிடம் சென்றார்கள். (1)

பிரும்மாவைப் பார்த்ததும் காலில் விழுந்து வணங்கி, இந்திரன் முதலான எல்லா தேவர்களும் அக்னிதேவனை முன்னிலைப்படுத்தி, அவரிடம் சொன்னார்கள்— (2)

'தேவனே! முன்னர், மகாதேவன் எங்களுக்கு ஒரு படைத்தலைவனை உற்பத்தி செய்து தருவதாக ஒரு வரம் கொடுத்தாரல்லவா? பகவானே! எங்களுடைய விரோதிகளை அடக்கவல்ல அந்த சேனாபதி இதுவரை பிறக்கவில்லை. (3)

(அப்படித் தோன்ற வேண்டிய படைத்தலைவனின்) தந்தையான பகவான் ஈசுவரன், இப்போது இமயபர்வத சிகரத்தில் உமையுடன்கூட, மிகக் கட்டுப்பாடான முறையில் தவம் செய்து வருகிறார். (4)

மக்களின் நலனில் மிகவும் நாட்டமுடைய தாங்கள்தான், அடுத்ததாகச் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை நிச்சயிக்க வேண்டும். தாங்கள்தான் சட்ட திட்டங்களையும் எதிர்காலத்தையும் அறிந்தவர்; தாங்கள்தான் எங்களுக்குப் புகலிடம்.' (5)

எல்லா உலகங்களுக்கும் பிதாமகரான பிரும்மா, தேவர்கள் கூறியதைக் கேட்டு, இனிய வார்த்தைகளால் சமாதானப்படுத்தி, மேலும் கூறினார்— (6)

'அவரவர் பத்தினிகளிடம் குழந்தைகள் உற்பத்தியாக மாட்டார்கள் என்று மலைமகள் சொன்ன சொல் சத்தியமானது. அதை யாரும் மாற்ற முடியாது என்பதில் சந்தேகமில்லை. (7)

இந்த ஆகாச கங்கை இருக்கிறாளே, அவளிடம் அக்னி பகவான் எதிரிகளை அடக்கவல்ல தேவசேனாபதியை தோற்றுவிக்கப் போகிறார். (8)

மலையரசனின் மூத்த புதல்வியான கங்காதேவி, தன் சொந்தப் பிள்ளையாகவே கருதி பாசத்துடன் வளர்ப்பாள். உமாதேவியும் இதற்கு சம்மதம் தெரிவிப்பாள் என்பது உறுதி.' (9)

- தச்சுருத்வா வசநம் தஸ்ய க்ருதார்த₂ ரகு₄நந்த₃ந ।
 ப்ரணிபத்ய ஸுரா: ஸர்வே பிதாமஹமபூஜயந் ॥ (10)
- தே க₃த்வா பர்வதம் ராம கைலாஸம் த₄துமண்டி₃தம் ।
 அக்₃நிம் நியோஜயாமாஸு: புத்ரார்த₂ம் ஸர்வதே₃வதா: ॥ (11)
- தே₃வகார்யமித₃ம் தே₃வ ஸம்வித₄த்ஸ்வ ஹுதாஸந ।
 ஸைலபுத்ர்யாம் மஹாதேஜோ க₃ங்க₃யாம் தேஜு உத்ஸ்ருஜ ॥ (12)
- தே₃வதாநாம் ப்ரதிக்ஞாய க₃ங்க₃மப்₄யேத்ய பாவக: ।
 க₃ர்ப₄ம் த₄ரய வை தே₃வி தே₃வதாநாமித₃ம் ப்ரியம் ॥ (13)
- அக்₃நேஸ்து வசநம் ஸ்ருத்வா தி₃வ்யம் ரூபமத₄ரயத் ।
 ஸ தஸ்யா மஹிமாம் த்₃ருஷ்ட்வா ஸமந்தாத₃வகீர்யத ॥ (14)
- ஸமந்ததஸ்தத₃ா தே₃வீமப்₄யஷிஞ்சத பாவக: ।
 ஸர்வஸ்ரோதாம்ஸி பூர்ணாநி க₃ங்க₃யா ரகு₄நந்த₃ந ॥ (15)
- தமுவாச ததோ க₃ங்க₃ா ஸர்வதே₃வபுரோக₃மம் ।
 அஸக்தா த₄ாரணே தே₃வ தவ தேஜு: ஸமுத்₃த₄தம் ॥ (16)
- த₃ஹ்யமாநாக்₃நிநா தேந ஸம்பர்வயதி₂தசேதநா ।
 அத₂ாப்₃ரவீதி₃த₃ம் க₃ங்க₃ாம் ஸர்வதே₃வபுரோஹித: ॥ (17)
- இஹ ஹைமவதே பாதே₃ க₃ர்பே₄யம் ஸம்நிவேஸ்யதாம் ॥ (17)
- ஸ்ருத்வா த்வக்₃நிவசோ க₃ங்க₃ா தம் க₃ர்ப₄மதிப₄ாஸ்வரம் ।
 உத்ஸஸர்ஜ மஹாதேஜா: ஸ்ரோதோப்₄யோ ஹி தத₃ாநக₄ ॥ (18)
- யத₃ஸ்யா நிர்க₃தம் தஸ்மாத் தப்தஜாம்பூ₃நத₃ப்ரப₄ம் ।
 காஞ்சநம் த₄ரணீம் ப்ராப்தம் ஹிரண்யமதுலப்ரப₄ம் ॥ (19)
- தாம்ரம் கார்ஷ்ணாயஸம் சைவ தைக்ஷண்யாதே₃வாப்₄யஜாயத ॥ (20)
- மலம் தஸ்யாப₄வத்தத்ர த்ரபு ஸீஸகமேவ ச ।
 ததே₃தத்₃ த₄ரணீம் ப்ராப்ய நாநாத₄துரவர்த₄த ॥ (21)
- நிஷிப்தமாத்ரே க₃ர்பே₄ து தேஜோபி₄ரபி₄ரஞ்ஜிதம் ।
 ஸர்வம் பர்வதஸம்நத்₃த₄ம் ஸௌவர்ணமப₄வத்₃வநம் ॥ (22)
- ஜாதரூபமிதி க்₂யாதம் தத₃ாப்ரப்₄ருதி ராக₄வ ।
 ஸுவர்ணம் புருஷவ்யாக்₄ர ஹுதாஸநஸமப்ரப₄ம் ॥ (23)
- த்ருணவ்ருக்ஷலதாசூ₃ல்மம் ஸர்வம் ப₄வதி காஞ்சநம் ॥ (23)
- தம் குமாரம் ததோ ஜாதம் ஸேந்த்₃ரா: ஸஹமருத்₃க₃ணா: ।
 ஷீரஸம்ப₄ாவநார்த₂ாய க்ருத்திகா: ஸமயோஜயந் ॥ (24)
- தா: ஷீரம் ஜாதமாத்ரஸ்ய க்ருத்வா ஸமயமுத்தமம் ।
 த₃து₃: புத்ரோயமஸ்மாகம் ஸர்வாஸாமிதி நிஸ்சிதா: ॥ (25)

ரகுநந்தனா! இதைக் கேட்ட அமரர்கள், தாங்கள் வந்த காரியம் நிறைவேறிவிட்டதாகக் கருதி, பிரும்மாவை வணங்கித் தோத்தரித்தார்கள். (10)

தாதுக்கள் நிறைந்த கைலாச மலையை அடைந்து, அவர்கள் அங்கிருந்த அக்னிதேவனை அணுகி, புத்திரனை உற்பத்தி செய்து தருவதற்காக அவரை நியமித்தார்கள். (11)

'அக்னிதேவரே! தேவர்களின் நல்வாழ்விற்கான இந்தக் காரியத்தைத் தாங்கள் ஏற்று நிறைவேற்றித் தர வேண்டும். (பகவான் ருத்ரனுடைய) பேராற்றல் படைத்த வீரயத்தைத் தாங்கள் எடுத்துச் சென்று கங்கையில் சேர்க்க வேண்டும்.' (12)

தேவர்களின் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்ட அக்னி பகவான், கங்கையிடம் சென்று, 'இந்த கர்பத்தை ஏற்றுக்கொள். தேவதைகளுக்கு மிகவும் பிரியத்தைத் தரக் கூடிய செயல் இது' என்று கூறினார். (13)

அக்னியின் சொற்களைக் கேட்டவுடன், கங்கை மிக அழகிய உருவத்தை ஏற்றுக் கொண்டாள். மனத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் பேரழகு வாய்ந்த அந்த அணங்கைக் கண்டு, அக்னிதேவனின் உடலெங்கும் காமம் கனன்றது. (14)

தேவியின் உடல் முழுவதையும் அக்னியின் காமத் தீ வியாபித்துப் பெருக்கெடுத்தோடியது. அதனால், கங்கையின் கிளை நதிகள், வாய்க்கால்கள் எல்லாம் நிரம்பி வழிந்தன. (15)

எல்லா தேவர்களுக்கும் முன்னால் செல்பவரான அக்னியைப் பார்த்து, 'தேவனே! தங்களால் என்னிடம் ஊன்றப்பட்ட தேஜஸை என்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அதன் வெம்மையினால் எரிக்கப்படுகிறேன். என் அறிவு தடுமாறுகிறது' என்று சொன்ன கங்கையைப் பார்த்து, எல்லா தேவர்களுக்கும் புரோகிதரான (வேள்வியில் சொரியப்படும் அவியுணவை எடுத்துச் செல்பவர்) அக்னிதேவன் கூறினார்— 'இந்த இமயமலையின் அடியில் இந்த கர்பத்தை வைத்துவிடு.' (16,17)

அக்னிதேவனின் சொற்களைக் கேட்ட கங்கை தன்னுடைய நீரோட்டங்களிலிருந்து பேரொளி வீசிக் கொண்டிருந்த அந்தத் தேஜஸை ஒருங்கு சேர்த்து குறிக்கப்பட்ட இடத்தில் வைத்தாள். (18)

கங்கையிடமிருந்து தோன்றியதால் (அக்னி சம்பந்தத்தால்) உருக்கப்பட்ட சுவர்ணம் போல் ஒப்பற்ற ஒளிவீசும் தங்கக்குழம்பாக அந்த கர்பம் பூமியை அடைந்தது. அதனால் அந்த இடம் முழுவதும் தங்கமயமாயிற்று. அதனைச் சுற்றியிருந்த பிரதேசத்திலிருந்த வஸ்துக்கள் கர்ப தீக்ஷண்யத்தால் செம்பு-இரும்புகளாக மாறிவிட்டன. (19,20)

கர்பத்திலிருந்த அசுத்தப் பொருட்கள், அங்கே தகரம்-ஈயம் ஆகிவிட்டன. இவ்வாறாக, அவைகள் பலவித உலோகங்களாக பூமியில் பரவிவிட்டன. (21)

பூமியில் வைத்தவுடனேயே கர்பத்தின் எல்லையில்லாத தேஜஸால் அந்த வெண்மலையும், அதைச் சூழ்ந்திருந்த காட்டுப் பிரதேசமும் தங்கமயமாயின. (22)

இராகவா! அது முதற்கொண்டு நெருப்பைப் போல் பளீரென ஜொலிக்கும் அந்த சுவர்ணம் ஜாதரூபம் என்ற பெயரால் பிரசித்தியடைந்தது. அதன் தொடர்பினால் அங்கிருந்த புல், மரம், கொடி, புதர்கள் எல்லாம் பொன்மயமாயின. (23)

இந்திரன், மருத் கணங்கள் ஆகிய எல்லோரும் அப்போதுதான் பிறந்த ஆண் மகவுக்குப் பால் கொடுப்பதற்காக கிருத்திகா நட்சத்திர தேவதைகளிடம் கொண்டு சேர்த்தார்கள். (24)

'இவன் நம் எல்லோருக்கும் புத்திரன்' என்று மனப்பூர்வமாக ஒருமைப்பட்டு (கிருத்திகா நட்சத்திர தேவதைகள்) நிச்சயித்ததும், அவர்கள் மார்பில் பால் சுரந்தது. அப்போதுதான் பிறந்த அந்தக் குழந்தைக்கு எல்லோரும் பால் கொடுத்தார்கள். (25)

ததஸ்து தேவதா: ஸர்வா: கார்திகேய இதி ப்ருவந் ।
புத்ரஸ்த்ரைலோக்யவிக்யாதோ ப₄விஷ்யதி ந ஸம்ஸய: ॥ (26)

தேஷாம் தத்வசநம் ஸ்ருத்வா ஸ்கந்தம் க₃ர்ப₄பரிஸ்ரவே ।
ஸநாபயந் பரயா லக்ஷம்யா தீப்யமாநம் யத₂நலம் ॥ (27)

ஸ்கந்த₃ இத்யப்ருவந் தேவா: ஸ்கந்தம் க₃ர்ப₄பரிஸ்ரவாத் ।
கார்திகேயம் மஹாபாக₃ம் காகுத்ஸ்த₂ ஜ்வலநோபமம் ॥ (28)

ப்ராது₃ர்பூ₄தம் தத: சநீரம் க்ருத்திகாநாமநுத்தமம் ।
ஷண்ணாம் ஷட₃நநோ பூ₄த்வா ஜக்₃ராஹ ஸ்தநஜம் பய: ॥ (29)

க்ருஹீத்வா சநீரமேகாஹ்நா ஸுகுமாரவபுஸ்தத₃ா ।
அஜயத்ஸ்வேந வீர்யேண தை₃த்யஸைந்யக₃ணாந் விபு₄: ॥ (30)

ஸுரஸேநாக₃ணபதிம் ததஸ்தமமலத்யுதிம் ।
அப₄யஷிஞ்சந் ஸுரகணா: ஸமேத்யாக்₃நிபுரோக₃மா: ॥ (31)

ஏஷ தே ராம க₃ங்க₃யா விஸ்தரோ₅பி₄ஹிதோ மயா ।
குமாரஸம்ப₄வஸ்சைவ த₄ந்ய: புண்யஸ்ததை₂வ ச ॥ (32)

பக்தஸ்ச ய: கார்திகேயே காகுத்ஸ்த₂ ப₄வி மாநவ: ।
ஆயுஷ்மாந் புத்ரபௌத்ரைஸ்ச ஸ்கந்த₃ஸாலோக்யதாம் வ்ரஜேத் ॥ (33)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
ப₃லகாண்டே₃ ஸப்தத்ரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

*****

அஷ்டாத்ரிம்ஸ: ஸர்க₃:

ஸக₃ரபுத்ரஜநம்

தாம் கத₂ாம் கௌஸிகோ ராமே நிவேத்ய மது₄ராக்ஷராம் ।
புநரேவாபரம் வாக்யம் காகுத்ஸ்த₂மித₃மப்₃ரவீத் ॥ (1)

அயோத்₄யாதி₄பதி: ஸூர: பூர்வமாஸீந்நராதி₄ப: ।
ஸக₃ரோ நாம த₄ர்மாத்மா ப்ரஜாகாம: ஸ சாப்ரஜா: ॥ (2)

வித₃ர்ப₄து₃ஹிதா ராம கேஸரிநீ நாம நாமத: ।
ஜ்யேஷ்ட₂ா ஸக₃ரபத்நீ ஸா த₄ர்மிஷ்ட₂ா ஸத்யவாதி₃நீ ॥ (3)

அரிஷ்டநேமி து₃ஹிதா ரூபேணாப்ரதிமா புவி ।
த₃விதீயா ஸக₃ரஸ்யாஸீத்பத்நீ ஸுமதிஸம்க்ஞிதா ॥ (4)

தாப₄யாம் ஸஹ தத₃ா ராஜா பத்நீப்யாம் தப்தவாம்ஸ்தப: ।
ஹிமவந்தம் ஸமாஸாத்ய ப்ரு₄குப்ரஸ்ரவணே கி₃ரௌ ॥ (5)

அப்போது தேவர்கள் அனைவரும் (அந்தக் குழந்தை) கிருத்திகைப் பெண்களால் பாலூட்டப் பெற்றதால், அவர்களுடைய சொந்தக் குழந்தை என்ற கருத்துத் தோன்ற, கார்த்திகேயன் என்று பெயர் சூட்டினார்கள். 'இந்தக் குமாரன் மூன்று உலகங்களிலும் புகழ் பெற்று விளங்கப் போகிறான் என்பதில் ஐயமில்லை.' (26)

அவர்கள் கூறிய மகிழ்ச்சியூட்டும் சொற்களைக் கேட்டு, சிவன்-பார்வதியிடமிருந்து நழுவியதும், கங்கையின் கர்பத்திலிருந்து தோன்றியதும், சுடர்விடும் அக்னியைப் போல் லட்சுமிகரமாகப் பிரகாசிப்பதுமான அந்தக் குழந்தையை நீராட்டினார்கள். (27)

காகுத்தனே! கர்பம் நழுவிப் பிறந்த குழந்தையாதலால் அக்னிக்கு ஒப்பானதும், பெரும்பேறு பெற்றதும், கிருத்திகையின் சிசுவுமான அதற்கு (ஸ்)கந்தன் என்று பெயரிட்டு தேவர்கள் அழைத்தார்கள். (28)

அப்போது கிருத்திகைப் பெண்கள் அறுவருக்கும் பால் சுரக்கத் தொடங்கியது. ஆறு முகங்களைப் பெற்று, அறுவரின் மார்பகங்களிலிருந்தும் பாலைப் பருகினான், கந்தன். (29)

ஒரு நாள் தாய்பால் பருகியவுடனேயே அவன் அழகிய வாலிப உடலைப் பெற்றான். அவன் தன்னுடைய சொந்த பலத்தினால் அசுர-சைன்யக் கூட்டங்களை வெற்றி கொண்டான். (30)

அப்போது அக்னியை முன்னிட்டுக் கொண்டு தேவர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து, பேராற்றல் படைத்த கந்தனை தேவசேனைகளுக்குத் தலைவனாகப் பட்டம் சூட்டினார்கள். (31)

இராமா! நான் உனக்குக் கங்கையின் கதையை விரிவாகக் கூறினேன். அத்துடன் கார்த்திகேயனுடைய பிறப்பைப் பற்றியும் கூறினேன். இந்த சரித்திரம் கேட்பவருக்கு பெருமையையும், புண்ணியத்தையும் கொடுக்கக் கூடியது. (32)

காகுத்தனே! கார்த்திகேயனிடம் அபாரமான பக்தி கொண்டிருப்பவன், இவ்வுலகில் பிள்ளைகள்-பேரன்களுடன் நீண்ட காலம் இருந்து, பின்னர் கந்தனுடைய உலகத்தை அடைவான். (33)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
முப்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்தெட்டு

சகரன் வரலாறு

இனிய சொற்களால் அந்தக் கதையை இராமனுக்குச் சொல்லிய பின்னர், விசுவாமித்திரர் மீண்டும் வேறொரு கதையைக் கூறுவதற்காகப் பின்வருமாறு பேசத் தொடங்கினார். (1)

முன்னொரு காலத்தில் அயோத்தி மன்னனாக சகரன் என்பவன் ஆண்டு வந்தான். அவன் தருமசிந்தனை உடையவன்; வீரன்; மகப்பேறு இல்லாதவன். புத்திரனைப் பெறுவதற்கு ஆவல் உள்ளவன். (2)

விதர்ப மன்னன் மகளான கேசினீ என்பவள் சகரனின் மூத்த மனைவி; அறநெறிப்படி நடப்பவள்; சத்தியம் பேசுபவள். (3)

அரிஷ்டநேமி (கசியபர்) என்பவரின் புதல்வியான சுமதி என்பவள் அவனுடைய இரண்டாவது மனைவி. உலகில் ஒப்பற்ற பேரழகு வாய்ந்த பெண்மணி. (4)

அவர்கள் இருவருடன்கூட இமாலய மலைக்குச் சென்று, அங்குள்ள ப்ருகுப்ரஸ்ரவணம் என்ற சிகரத்தில் (மகப்பேறு அடைவதற்காகத்) தவம் செய்யத் தொடங்கினான். (5)

- அத₂ வர்ஷஸுதே பூர்ணே தபஸாராதி₄தோ முநி: ।
ஸக₃ராய வரம் ப்ராத₃ாத்₃ ப்₄ருகு₃: ஸத்யவதாம் வர: ॥ (6)
- அபத்யலாப₄: ஸுமஹாந் ப₄விஷ்யதி தவாநக₄ ।
கீர்திம் சாப்ரதிமாம் லோகே ப்ராப்ஸ்யஸே புருஷர்ஷப₄ ॥ (7)
- ஏகா ஜநயிதா தாத புத்ரம் வம்ஸகரம் தவ ।
ஷஷ்டிம் புத்ரஸஹஸ்ராணி ஹ்யபரா ஜநயிஷ்யதி ॥ (8)
- ப₄ாஷமாணம் மஹாத்மாநம் ராஜபுத்ரயௌ ப்ரஸாத்ய தம் ।
ஊசது: பரமப்ரீதே க்ருதாஞ்ஜலிபுடே தத₃ா ॥ (9)
- ஏக: கஸ்யா: ஸுதோ ப்ரஹ்மந் கா ப₃ஹுந் ஜநயிஷ்யதி ।
ஸ்ரோதுமிச்ச₂ாவஹே ஸம்யக் ஸத்யமஸ்து வசஸ்தவ ॥ (10)
- தயோஸ்தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ப்₄ருகு₃: பரமத₄ார்மிக: ।
உவாச பரமாம் வாணீம் ஸ்வச்ச₂ந்தோ₅த்ர விதீ₄யதாம் ॥ (11)
- ஏகோ வம்ஸகரோ வாஸ்து ப₃ஹுவோ வா மஹாப₃லா: ।
கீர்திமந்தோ மஹோத்ஸாஹா: கா வா கம் வரமிச்ச₂தி ॥ (12)
- முநேஸ்து வசநம் ஸ்ருத்வா கேஸரிநீ ரகு₄நந்த₃ந ।
புத்ரம் வம்ஸகரம் ராம ஜக்₃ராஹ ந்ருபஸந்நிதௌ ॥ (13)
- ஷஷ்டிம் புத்ரஸஹஸ்ராணி ஸுபர்ணப₄கி₃நீ தத₃ா ।
மஹோத்ஸாஹாந் கீர்திமதோ ஜக்₃ராஹ ஸுமதி: ஸுதாந் ॥ (14)
- ப்ரத₃க்ஷிணம் ருஷிம் க்ருத்வா ஸிரஸாபி₄ப்ரணம்ய ச ।
ஜக்₃ாம ஸ்வபுரம் ராஜா ஸப₄ார்யோ ரகு₄நந்த₃ந ॥ (15)
- அத₂ காலே க₃தே தஸ்மிந் ஜ்யேஷ்ட₂ா புத்ரம் வ்யஜாயத ।
அஸமஞ்ஜ இதி க்₂யாதம் கேஸரிநீ ஸக₃ராத்மஜம் ॥ (16)
- ஸுமதிஸ்து நரவ்யாக்₄ர க்₃ர்புதும்ப₃ம் வ்யஜாயத ।
ஷஷ்டி: புத்ர: ஸஹஸ்ராணி தும்ப₃பே₄த₃ாத்த்விநி:ஸ்ருதா: ॥ (17)
- க்₄ருதபூர்ணேஷு கும்பே₄ஷு த₄ாத்ரயஸ்தாந் ஸமவர்த₄யந் ।
காலேந மஹதா ஸர்வே யௌவநம் ப்ரதிபேதி₃ரே ॥ (18)
- அத₂ தீ₃ர்கே₄ண காலேந ரூபயௌவநஸாலிந: ।
ஷஷ்டி: புத்ரஸஹஸ்ராணி ஸக₃ரஸ்யாப₄வம்ஸ் தத₃ா ॥ (19)
- ஸ ச ஜ்யேஷ்டே₂ா நரஸ்ரேஷ்ட₂: ஸக₃ரஸ்யாத்மஸம்ப₄வ: ।
ப₃ாலாந் க்₃ருஹீத்வா து ஜலே ஸரய்வா ரகு₄நந்த₃ந ॥
ப்ரக்ஷிப்ய ப்ரஹஸந்நித்யம் மஜ்ஜதஸ்தாந்நிரீக்ஷய வை ॥ (20)
- ஏவம் பாபஸமாசார: ஸஜ்ஜநப்ரதிபு₃ாத₄க: ।
பௌராணாமஹிதே யுக்த: பித்ரா நிர்வாஸித: புராத் ॥ (21)

நூறு ஆண்டுகள் பூர்த்தியானவுடன், அந்தத் தவத்தினால் நன்கு ஆராதிக்கப்பட்டவரும், சத்தியசந்தர்களில் முதல்வருமான பிருகு முனிவர் சகரனுக்கு வரம் கொடுக்க முன்வந்தார். (6)

'மாசற்றவனே! ஏராளமான புத்திரர்கள் உனக்கு உண்டாகப் போகிறார்கள். ஆண்களில் காளை போன்றவனே! இணையற்ற கீர்த்தியையும் இவ்வுலகில் அடையப் போகிறாய். (7)

உன் மனைவிகளில் ஒருத்தி, உன் வம்சத்தைத் தொடரச் செய்யும் ஒரு மகவைப் பெற்றெடுப்பாள்; மற்றொருத்தி அறுபதினாயிரம் மகன்களைப் பெற்றெடுப்பாள்.' (8)

இப்படி சொன்ன மகாத்மா பிருகுவைப் பார்த்து மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு இரண்டு அரசிகளும் கேட்டார்கள்— (9)

'எங்கள் இருவரில் யாருக்கு ஒரு மகன் பிறப்பான்? இதைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள நாங்கள் மிகவும் ஆவலுடன் இருக்கிறோம். உங்கள் வாக்கு உண்மையாகவே ஆகட்டும். (எங்களுக்குக் குழந்தைகள் பிறக்கட்டும்.)' (10)

அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்ட பரமதார்மிகரான பிருகு முனிவர், 'உங்கள் விருப்பத்தைத் தெரிவியுங்கள்; அதன்படி செய்யலாம்' என்ற மிக முக்கியமான சொற்களைச் சொன்னார். (11)

'ஒருவன் குலத்தை விருத்தி செய்பவனாக இருப்பான்; பல பேர்களாகப் பிறப்பவர்கள் மகாபலமும் கீர்த்தியும் உறுதியும் படைத்தவர்களாக இருப்பார்கள். யாருக்கு எந்த வரம் வேண்டும்?' (12)

ரகுநந்தனா! அரசர் (சகரன்) கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதே கேசினீ என்பவள் 'குலத்தை விளங்கச் செய்யும் ஒரு புத்திரன் வேண்டும்' என்ற வரத்தைக் கேட்டாள். (13)

கருடனின் சகோதரியான சுமதி மகாசக்தியும், பெரும் புகழையும் பெற்று சிறப்பாக விளங்கப் போகிற அறுபதினாயிரம் புதல்வர்களை வேண்டிப் பெற்றாள். (14)

இராகவனே! பிருகு முனிவரைத் தலைவணங்கி வலம் வந்து, இருமனைவிகளுடன் தன் நகரத்திற்கு ஏகினான், மன்னன் சகரன். (15)

காலம் சென்று கொண்டிருந்தது. மூத்தவளான கேசினிக்கு ஒரு மகன் பிறந்தான். சகரனின் சொந்தப் பிள்ளையான அவனுக்கு அசமஞ்ஜன் என்று பெயரிட்டார்கள். (16)

ஆண்வீரனே! சுமதி என்ற மற்றொரு அரசிக்கு ஒரு சதைப்பிண்டம் பிறந்தது. அதை உடைத்தவுடன் அறுபதினாயிரம் குழந்தைகள் வெளிப்பட்டார்கள். (17)

அக்குழந்தைகளையெல்லாம் நெய்க்குடங்களில் வைத்து தாதிகள் வளர்த்தார்கள். வெகுகாலம் கழிந்தபின்னர், அவர்கள் எல்லோரும் யௌவனப் பருவத்தை அடைந்தார்கள். (18)

இவ்வாறு (புத்திரன் இல்லாமல்) நீண்ட நெடுங்காலம் கழிந்த பின்னர், சகரனுக்கு வாலிபத் தோற்றத்தோடு விளங்கும் அறுபதினாயிரம் குமாரர்கள் இருந்தார்கள். (19)

சகரனுடைய சொந்தப் பிள்ளையான அசமஞ்ஜன் நகரத்திலுள்ள சிறுவர்களைப் பிடித்து, சரயூவில் தூக்கியெறிந்து, அவர்கள் தத்தளித்து மூழ்கிப் போவதைச் சிரித்துக் கொண்டே பார்ப்பான். (20)

இவ்வாறாக பாவச் செயலைச் செய்து வந்தவனும், நன்மக்களுக்கு இடையூறு செய்பவனும், ஊர்மக்களுக்குத் துன்பம் விளைவிப்பவனுமான அவனை, தந்தை (மன்னர்) ஊரைவிட்டுத் துரத்தியடித்தார். (21)

தஸ்ய புத்ரோம்ஸுமாந்நாம அஸமஞ்ஜஸ்ய வீர்யவாந் ।
ஸம்மத: ஸர்வலோகஸ்ய ஸர்வஸ்யாபி ப்ரியம்வத: ॥ (22)

தத: காலேந மஹதா மதி: ஸமபிஜாயத ।
ஸக்யஸ்ய நரஸ்ரேஷ்ட₂ யஜேயமிதி நிஸ்சிதா ॥ (23)

ஸ க்ருத்வா நிஸ்சயம் ராம ஸோபாத்யாயக₃ணஸ்தத₃ா ।
யக்ருகர்மணி வேதுக்ஞோ யக்ஷடும் ஸமுபசக்ரமே ॥ (24)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ அஷ்டாத்ரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஏகோந்சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃:

ப்ருத்₂வீ வித₃ாரணம்

விஸ்வாமித்ரவச: ஸ்ருத்வா கத₂ாந்தே ரகு₄நந்த₃ந: ।
உவாச பரமப்ரீதோ முநிம் தீ₃ப்தமிவாநலம் ॥ (1)

ஸ்ரோதுமிச்ச₂ாமி ப₄த்₃ரம் தே விஸ்தரேண கத₂ாமிமாம் ।
பூர்வகோ மே கத₂ம் ப்ரஹ்மந் யக்ஞம் வை ஸமுபாஹரத் ॥ (2)

தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா கௌதூஹலஸமந்வித: ।
விஸ்வாமித்ரஸ்து காகுத்ஸ்த₂முவாச ப்ரஹஸந்நிவ ॥ (3)

ஸ்ருயதாம் விஸ்தரோ ராம ஸக்யஸ்ய மஹாத்தமந: ।
ஸங்கரஸ்வஸுரோ நாம ஹிமவாநசலோத்தம: ॥ (4)

விந்த்யபர்வதமாஸாத்ய நிர்ஹேதே பரஸ்பரம் ।
தயோர்மத்₄யே ப்ரவ்ருத்தோ₅பூத்₃யக்ஞ: ஸ புருஷோத்தம ॥ (5)

ஸ ஹி தே₃ஸோ நரவ்யாக்₄ர ப்ரஸஸ்தோ யக்ருகர்மணி ।
தஸ்யாஸ்வசர்யாம் காகுத்ஸ்த₂ த்₃ரு₄த₄ந்வா மஹாரத₂: ॥ (6)

அம்ஸுமாநகரோத்தாத ஸக்யஸ்ய மதே ஸ்தி₂த: ॥ (6)

தஸ்ய பர்வணி தம் யக்ஞம் யஜமாநஸ்ய வாஸவ: ।
ராஷஸீம் தநுமாஸ்த₂ாய யக்ஞியாஸ்வமபாஹரத் ॥ (7)

ஹ்ரியமானே து காகுத்ஸ்த₂ தஸ்மிந்நஸ்வே மஹாத்தமந: ।
உபாத்யாயக₃ணா: ஸர்வே யஜமாநமத₂ாப்₃ருவந் ॥ (8)

அயம் பர்வணி வேகே₃ந யக்ஞியாஸ்வோ₅பநீயதே ।
ஹர்தாரம் ஜஹி காகுத்ஸ்த₂ ஹயஸ்சைவோ₅பநீயதாம் ॥ (9)

யக்ருச்சி₂த்₃ரம் ப₄வத்யேதத்ஸர்வேஷாமஸிவாய ந: ।
தத்தத₂ா க்ரியதாம் ராஜந் யத₂ாச்சி₂த்₃ர: க்ரதூர்ப₄வேத் ॥ (10)

அந்த அசமஞ்ஜனுடைய குமாரன் அம்சமான் என்பவன் வீரம் மிகுந்தவன்; மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவன்; எல்லோருடனும் இனிமையாகப் பேசுவான். (22)

ஒரு சமயத்தில் சகர மன்னனுக்கு, 'வேள்வி செய்யவேண்டும்' என்ற தீர்மானமான எண்ணம் உண்டாயிற்று. (23)

இவ்வாறு நிச்சயித்து வேதம் அறிந்த மன்னன், தன் உபாத்தியார்களோடு கூட யக்கும் தொடங்குவதற்கான முன்னேற்பாடுகளில் ஈடுபட்டார். (24)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
முப்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்தொன்பது

பூமியைத் தோண்டினார்கள்!

அனற்கொழுந்துபோல் சுடர்விடும் விசுவாமித்திரரைப் பார்த்து, அவர் கூறிய கதையைக் கேட்டு, மகிழ்ச்சி பொங்க, இராமன் அவரிடம் கேட்டார்— (1)

'ஐயனே! என்னுடைய முன்னோர்கள் எவ்வாறு வேள்வி செய்தார்கள்? மகத்தான அந்த வரலாற்றை விரிவாகத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.' (2)

ஆர்வம் நிரம்பிய அந்தச் சொற்களைக் கேட்டதும் இராமனைப் பார்த்து, சற்றே நகைத்தாற்போல் விசுவாமித்திரர் சொல்லலுற்றார்— (3)

'பெருந்தகைமையாளர் சகரனுடைய வரலாற்றை விரிவாகச் சொல்கிறேன், கேள். இராமா! பரமேசுவரனுடைய மாமனார் இமவான் என்ற மகிமை பொருந்திய மலை. (4)

இமயமலையிலிருந்து வெகுதூரத்தில் தென் திசையில் விந்திய பர்வதம் இருக்கிறது. நேர் எதிராகவுள்ள அவையிரண்டும் ஒன்றையொன்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. (இடையேயுள்ள நிலப்பகுதி சமவெளியாதலால், மலை ஏதும் குறுக்கே நின்று பார்வையைத் தடுக்கவில்லை.) புருஷோத்தமனே! அவ்விரண்டு மலைகளின் இடையேயுள்ள புண்ணிய பூமியில் அந்த வேள்வி நடந்தது. (5)

மாவீரனே! அந்தப் பிரதேசம் வேள்வி செய்வதற்கு மிகவும் உகந்தது. காகுத்தனே! அந்த யாகத்தில், சகரனுடைய விருப்பப்படி வலிமைமிக்க வில்லுடையவனும் மகாரதனுமான அம்சமான், யாகக் குதிரையைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தான். (6)

யாகம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது பர்வகாலத்தில் (உக்த்யம் என்ற யாகம் நடைபெற வேண்டிய நாளில்) அரக்க உருவம் தாங்கி வந்த இந்திரன், யாகக் குதிரையைக் கவர்ந்து சென்றான். (7)

குதிரை அபகரித்துச் செல்லப்படுவதைக் கண்டு மகாத்மாக்களான ரித்விக்குகள் அனைவரும், யஜமானரான சகரனிடம் இவ்வாறு கூறினார்கள்— (8)

'இந்தப் பர்வ காலத்தில் யாகக் குதிரை வேகமாக இழுத்துச் செல்லப்படுகிறது. கவர்ந்து செல்பவனைக் கொன்றுவிட்டு குதிரையைத் திரும்பக் கொண்டு வாருங்கள். (9)

(அப்படித் திரும்பக் கொண்டு வராவிட்டால்) யாகத்தில் குறை ஏற்படும். அதனால் எல்லோருக்கும் கேடு உண்டாகும். ஆகவே, மன்னரே! குறை ஏதுமில்லாமல் வேள்வி நிறைவேறுவதற்கான நடவடிக்கை எடுங்கள்.' (10)

உபாத்யாயவச: ஸ்ருத்வா தஸ்மிந் ஸதஸி பார்திவ: ।
ஷஷ்டிம் புத்ரஸஹஸ்ராணி வாக்யமேததுவாச ஹ ॥ (11)

கூதிம் புத்ரா நபஸ்யாமி ரக்ஷஸாம் புருஷர்ஷபா: ।
மந்த்ரபூதைர் மஹாபாகைரஸ்திதோ ஹி மஹாக்ரது: ॥
தத்கூச்சத விசிந்வத்வம் புத்ரகா பத்யரமஸ்து வ: ॥ (12)

ஸமுத்யரமாலிநீம் ஸர்வாம் ப்ருதிவீமநுகூச்சத ।
ஏகைகம் யோஜநம் புத்ரா விஸ்தாரமபிகூச்சத ॥ (13)

யாவத்துரகஸந்த்யர்ஸஸ் தாவத்கநத மேதிநீம் ।
தம் சைவ ஹயஹர்தாரம் மார்க்யமாணா மமாக்ருயா ॥ (14)

தீக்ஷித: பௌத்ரஸஹித: ஸோபாத்யாயகணோ ஹ்யஹம் ।
இஹ ஸ்த்யாஸ்யாமி பத்யரம் வோ யாவத்துரகத்யர்ஸநம் ॥ (15)

தே ஸர்வே ஹ்ருஷ்டமநஸோ ராஜபுத்ரா மஹாபுலா: ।
ஜக்யமுர் மஹீதலம் ராம பிதுர்வசந யந்த்ரிதா: ॥ (16)

கூத்வா து ப்ருதிவீம் ஸர்வாமத்யுஷ்ட்வாஸ்வம் மஹாபுலா: ।
யோஜநாயாமவிஸ்தாரமேகைகோ தரணீதலம் ॥ (17)

பிபிது: புருஷவ்யாக்யா வஜ்ரஸ்பர்ஸஸமைர் நகை: ।
ஸூலைரஸநிகல்பைஸ்ச ஹலைஸ்சாபி ஸுத்யாருணை: ॥
பித்யமாநா வஸுமதீ நநாத் ரகுநந்தந ॥ (18)

நாக்யாநாம் வத்யமாநாநாமஸுராணாம் ச ராகவ ।
ராக்ஷஸாநாம் ச த்யுர்தர்ஷ: ஸத்த்வாநாம் நிநதேத்யபவத் ॥ (19)

யோஜநாநாம் ஸஹஸ்ராணி ஷஷ்டிம் து ரகுநந்தந ।
பிபிதுர்தரணீம் வீரா ரஸாதலமநுத்தமம் ॥ (20)

ஏவம் பர்வதஸம்ப்யாதம் ஜம்பூத்யவீபம் ந்ருபாத்மஜா: ।
கூநந்தோ ந்ருபஸார்தூல ஸர்வத: பரிசக்ரமு: ॥ (21)

ததோ தேவா: ஸகூந்தர்வா: ஸாஸுரா: ஸஹபந்தக்யா: ।
ஸம்ப்யாந்தமநஸ: ஸர்வே பிதாமஹமுபாக்யந் ॥ (22)

தே ப்ரஸாத்ய மஹாத்மாநம் விஷண்ணவத்யுநாஸ்தத்யா ।
ஊச: பரமஸந்த்ரஸ்தா: பிதாமஹமித்யம் வச: ॥ (23)

பக்யவந் ப்ருதிவீ ஸர்வா கந்யதே ஸக்யராத்மஜை: ।
பஹவஸ்ச மஹாத்மாதோ வத்யந்தே ஜலசாரிண: ॥ (24)

அந்த அரசவையில் உபாத்தியாயர்கள் சொன்னதைக் கேட்ட மன்னன், தன்னுடைய அறுபதினாயிரம் புதல்வர்களையும் நோக்கிக் கூறினான்— (11)

“ஆண்வீரர்களே! புத்திரர்களே! அரக்கர்களின் செயல்பாடுகளை அறியேன். இந்த யக்ஞத்தைத் துவக்கும்போது, யக்ஞ ரட்சணத்திற்கான மந்திர ஜப ஆகுதிகளைச் செய்துவிட்டுத்தான், இந்த வைதிகர்கள் தொடர்ந்து நடத்துகிறார்கள். அன்புச் செல்வங்களே! உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். நீங்கள் எல்லோரும் சென்று குதிரையைத் தேடிக் கண்டுபிடியுங்கள். (12)

சமுத்திரத்தின் எல்லை வரை சென்று அகில புவனத்திலும், ஒவ்வொரு யோஜனை தூரத்திலும் ஆழ்ந்த கவனத்துடன் செல்லுங்கள். (13)

(என் ஆணைப்படி) குதிரை கண்ணுக்குப்படும் வரையில் பூமியைத் தோண்டுங்கள். குதிரையைத் திருடிச் சென்றவனையும் தேடிக் கண்டுபிடியுங்கள். (14)

நான் யாகதீட்சை செய்து கொண்டிருக்கிறேன். (அதனால், இதைவிட்டு உங்களுடன் வர முடியாது.) எனவே, நீங்கள் குதிரையைக் கொண்டுவரும் காலம் வரை பேரன்களோடும், வேள்வி நடத்தும் உபாத்தியாயர்களோடும் நான் இங்கேயே இருக்கிறேன். உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.” (15)

பேராற்றல் படைத்த அந்த அரசகுமாரர்கள் அனைவரும் தந்தையின் ஆணையால் முடுக்கிவிடப்பட்டவர்களாக உலகம் முழுவதிலும் அலைந்து திரிந்து தேடினார்கள். (16)

இந்த மண்ணுலகில் ஒரு யோஜனை தூரம்கூட விடாமல் துழாவிப் பார்த்தும் யாகக் குதிரையைக் காணவில்லை. (17)

மாவீரர்களான அவர்கள் வஜ்ரம் போன்ற தம் நகங்களாலும், இடியைப் போன்ற குலங்களாலும், பயங்கரமான கலப்பைகளாலும் பூமியைத் தோண்டினார்கள். இராகவனே! பூமி பிளக்கப்படும்போது பேரொலி எழுந்தது. (18)

(பூமியைத் தோண்டும்போது) துண்டிக்கப்படுகிற நாகர்கள், அசுரர்கள், அரக்கர்கள், மற்றப் பிராணிகளின் கூக்குரல் சகிக்க முடியாததாக இருந்தது. (19)

ரகுநந்தனா! அவர்கள் அறுபதினாயிரம் யோஜனை ஆழத்திற்குப் பூமியைத் தோண்டி ரஸாதலம் வரை சென்றார்கள். (20)

இவ்வாறாக, மாமலைகளுடன் விளங்கும் இந்த ஜம்பூத்வீபத்தைத் தோண்டியவாறே எல்லாப் பக்கங்களிலும் சுற்றிச் சுற்றி வந்தார்கள். (21)

அப்போது, பெரும் கலவரமடைந்த தேவ-கந்தர்வ-அசுர-பன்னகர்கள் எல்லோரும் பிறும்மாவிடம் சென்றார்கள். (22)

கவலை நிறைந்த முகத்தோடு கூடிய அவர்கள், பிறும்மாவைத் தோத்தரித்து மிகவும் பயத்துடன் அவரிடம் முறையிட்டார்கள்— (23)

“பகவானே! சகரனுடைய குமாரர்களால் பூமி முழுவதும் தோண்டப்படுகிறது. ஏராளமான சான்றோர்களும் நீர்வாழ் பிராணிகளும் வதம் செய்யப்படுகிறார்கள். (24)

அயம் யக்ருஹரோஸ்மாகமநேநாஸ்வோபநீயதே ।

இதி தே ஸர்வபூதாநி ஹிம்ஸந்தி ஸக்யராத்மஜா: ॥

(25)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே

பாலகாண்டே ஏகோந்சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்ய: ॥

சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்ய:

கயிலத்யர்ஸநம்

தேவதாநாம் வச: ஸ்ருத்வா புக்யவாந் வை பிதாமஹ: ।

ப்ரத்யுவாச ஸுஸம்த்ரஸ்தாந் க்ருதாந்தபுலமோஹிதாந் ॥

(1)

யஸ்யேயம் வஸுதா க்ருத்ஸநா வாஸுதேவஸ்ய தீமத: ।

மஹிஷீ மாதவஸ்யைஷா ஸ ஏஷ புக்யவாந் ப்ரபு: ॥

(2)

காபிலம் ருபமாஸ்தாய தாரயத்யநிஸம் தாராம் ।

தஸ்ய கோபாக்நிநா தக்யதா பவிஷ்யந்தி ந்ருபாத்மஜா: ॥

(3)

ப்ருதிவ்யாஸ்சாபி நிர்பேதோ த்ருஷ்ட ஏவ ஸநாதந: ।

ஸக்யரஸ்ய ச புத்ராணாம் விநாஸோதீர்க்யஜீவிநாம் ॥

(4)

பிதாமஹவச: ஸ்ருத்வா த்ரயஸ்த்ரிம்ஸத்யரிந்த்யம் ।

தேவா: பரமஸம்ஹ்ருஷ்டா: புநர்ஜக்யமுர்யதா க்யதம் ॥

(5)

ஸக்யரஸ்ய ச புத்ராணாம் ப்ராதுராஸீந்மஹாத்மநாம் ।

ப்ருதிவ்யாம் பித்யமாநாயாம் நிர்க்யாதஸமநி:ஸ்வந: ॥

(6)

ததோ பித்வா மஹீம் ஸர்வே க்ருத்வா சாபி ப்ரத்யக்ஷிணம் ।

ஸஹிதா: ஸாக்யரா: ஸர்வே பிதரம் வாக்யமப்யருவந் ॥

(7)

பரிக்ராந்தா மஹீ ஸர்வா ஸத்த்வவந்தஸ்ச ஸுதிதா: ।

தேவ த்யாநவ ரக்ஷாம்ஸி பிஸாசோரக்யபந்நக்யா: ॥

(8)

ந ச பஸ்யாமஹே ஸ்வம் தமஸ்வஹர்தாரமேவ ச ।

கிம் கரிஷ்யாம் பத்யம் தே புத்யதிரத்ர விசார்யதாம் ॥

(9)

தேஷாம் தத்வசநம் ஸ்ருத்வா புத்ராணாம் ராஜஸத்தம: ।

ஸமந்யுர்ப்யரீத்யவாக்யம் ஸக்யரோ ரக்யநந்த்யந ॥

(10)

பூய: க்ருத பத்யம் வோ நிர்பித்ய வஸுதாதலம் ।

அஸ்வஹர்தாரமாஸாத்ய க்ருதார்தாஸ்ச நிவர்த்த ॥

(11)

பிதுர்வசநமாஸாத்ய ஸக்யரஸ்ய மஹாத்மந: ।

ஷஷ்டி: புத்ரஸஹஸ்ராணி ரஸாதலமபித்யவந் ॥

(12)

‘இவன் வேள்விக்கு இடையூறு செய்தவன்; இவன்தான் அசுவமேத குதிரையைத் திருடிச் சென்றவன்’ என்று சொல்லிக் கொண்டு சகர குமாரர்கள் எல்லாப் பிராணிகளையும் துன்புறுத்தி வருகிறார்கள்.” (25)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
முப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நாற்பது

கபிலரைக் காண்பது

எமனைப் போன்று மகாபலம் படைத்த சகர புத்திரர்களின் செயலால் கதிகலங்கி, அச்சத்தால் நடுங்கியவண்ணம் தேவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு பிரும்மா பதில் கூறினார்— (1)

“இந்தப் பூமி முழுவதும் வாசுதேவருடைய மனைவி; மாதவனுக்கு உரியவள். அதே பகவான், கபிலர் என்ற உருவம் ஏற்று இந்த உலகத்தை எப்போதும் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய கோபக்கனலால் அரசகுமாரர்கள் அனைவரும் விரைவில் எரிக்கப்படப் போகிறார்கள். (2,3)

பூமியைத் தோண்டுவது என்பது மிகப்பழமையான சமாசாரம். (இது ஒவ்வொரு கல்பம்தோறும் நடந்து வருகிறது.) குறைந்த வாழ்நாட்களையுடைய சகரனுடைய குமாரர்களும் அழியத்தான் போகிறார்கள்.” (4)

எதிரிகளை அடக்குபவனே! பிரும்மாவின் சொற்களைக் கேட்ட முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் மிகுந்த மனமகிழ்ச்சியுடன் வந்தவாறே திரும்பிச் சென்றார்கள். (5)

சகரனுடைய பராக்கிரமம் மிக்க புதல்வர்கள் பூமியைப் பிளந்தபோது இடியோசை போன்ற பேரொலி எழுந்தது. (6)

அவர்கள் உலகம் முழுவதும் தோண்டிப் பார்த்து, கடல் சூழ் மண்ணுலகை வலம் வந்து (சிறிது இடம்கூட விடாமல் தேடிப் பார்த்துவிட்டு) சகரனிடம் வந்து கூறினார்கள்— (7)

‘நாங்கள் உலகம் முழுவதிலும் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டோம். தேவ-அசுர-அரக்க-பைசாச-உரக-பன்னகர்கள் போன்ற வீரப்பிராணிகளைக் கொன்று போட்டோம். (8)

யாகக் குதிரையையோ, அதைத் திருடிச் சென்றவனையோ நாங்கள் பார்க்கவில்லை. வாழ்க, மன்னா! நாங்கள் இனி என்ன செய்ய வேண்டும்? என்பதை ஆலோசித்துக் கூறுங்கள்.’ (9)

இராகவா! அவர்கள் கூறியதைக் கேட்ட மாமன்னன், மிகவும் கோபம் கொண்டு கூறினான்— (10)

‘மீண்டும் சென்று பூமியின் அடிப்பாகம் வரை தோண்டுங்கள். வெற்றி உங்களுக்கே. குதிரையைத் திருடிச் சென்றவனைக் கண்டுபிடித்து காரியத்தை வெற்றிகரமாக முடித்துக் கொண்டு திரும்பி வாருங்கள்.’ (11)

போற்றுதற்குரிய தந்தை சகரனின் ஆணையை ஏற்று, அறுபதினாயிரம் மைந்தர்களும் ரஸாதலம் தட்டுப்படும்வரை பூமியைக் குடைந்தார்கள். (12)

- க₂ந்யமாநே ததஸ்தஸ்மிந் த₃த்₃ருஸு: பர்வதோபமம் ।
தி₃ஸாக₃ஜம் விருபாஷம் த₄ரயந்தம் மஹீதலம் ॥ (13)
- ஸபர்வதவநாம் க்ருத்ஸநாம் ப்ருதி₂வீம் ரகு₄நந்த₃ந ।
ஸிரஸா த₄ரயாமாஸ விருபாஷோ மஹாக₃ஜ: ॥ (14)
- யத₃ா பர்வணி காகுத்ஸ்த₂ விஸ்ரமார்த₂ம் மஹாக₃ஜ: ।
கே₂த₃ாச்சாலயதே ஸீர்ஷம் பூ₄மிகம்பஸ்தத₃ா ப₄வேத் ॥ (15)
- தம் தே ப்ரத₃க்ஷிணம் க்ருத்வா தி₃ஸாபாலம் மஹாக₃ஜம் ।
மாநயந்தோ ஹி தே ராம ஜக்₃முர்பி₄த்வா ரஸாதலம் ॥ (16)
- தத: பூர்வாம் தி₃ஸம் பி₄த்வா த₃க்ஷிணாம் பி₃பி₄து₃: புந: ।
த₃க்ஷிணஸ்யாமபி தி₃ஸி த₃த்₃ருஸுஸ்தே மஹாக₃ஜம் ॥ (17)
- மஹாபத்₃மம் மஹாத்மாநம் ஸுமஹத்பர்வதோபமம் ।
ஸிரஸா த₄ரயந்தம் க₃ாம் விஸ்மயம் ஜக்₃முருத்தமம் ॥ (18)
- தத: ப்ரத₃க்ஷிணம் க்ருத்வா ஸக₃ரஸ்ய மஹாத்மந: ।
ஷஷ்டி: புத்ரஸஹஸ்ராணி பஸ்சிமாம் பி₃பி₄து₃ர்தி₃ஸம் ॥ (19)
- பஸ்சிமாயாமபி தி₃ஸி மஹாந்தமசலோபமம் ।
தி₃ஸாக₃ஜம் ஸௌமநஸம் த₃த்₃ருஸுஸ்தே மஹாப₃லா: ॥ (20)
- தம் தே ப்ரத₃க்ஷிணம் க்ருத்வா ப்ருஷ்ட்வா சாபி நிராமயம் ।
க₂நந்த: ஸமுபாக்ராந்தா தி₃ஸம் ஹைமவதீம் தத: ॥ (21)
- உத்தரஸ்யாம் ரகு₄ஸ்ரேஷ்ட₂ த₃த்₃ருஸுர் ஹிமபாண்ட₃ரம் ।
ப₄த்₃ரம் ப₄த்₃ரேண வபுஷா த₄ரயந்தம் மஹீமிமாம் ॥ (22)
- ஸமாலப்ய தத: ஸர்வே க்ருத்வா சைநம் ப்ரத₃க்ஷிணம் ।
ஷஷ்டி: புத்ரஸஹஸ்ராணி பி₃பி₄து₃ர் வஸுத₄ாதலம் ॥ (23)
- தத: ப்ராசுத்தராம் க₃த்வா ஸாக₃ரா: ப்ரதி₂தாம் தி₃ஸம் ।
ரோஷாத₃ப்யக₂நந் ஸர்வே ப்ருதி₂வீம் ஸக₃ராத்மஜா: ॥ (24)
- தே து ஸர்வே மஹாத்மாநோ பீ₄மவேக₃ா மஹாப₃லா: ।
த₃த்₃ருஸு: கபிலம் தத்ர வாஸுதே₃வம் ஸநாதநம் ॥ (25)
- ஹயம் ச தஸ்ய தே₃வஸ்ய சரந்தமவிதூ₃ரத: ।
ப்ரஹர்ஷமதுலம் ப்ராப்தா: ஸர்வே தே ரகு₄நந்த₃ந ॥ (26)
- தே தம் ஹயஹரம் க்ருத்வா க்ரோத₄பர்யாகுலேக்ஷணா: ।
க₂நித்ரலாங்க₃லத₄ரா நாநாவ்ருக்ஷ ஸிலாத₄ரா: ॥ (27)
- அப்யத₄ாவந்த ஸம்க்ருத்த₄ாஸ்திஷ்ட₂ திஷ்டே₂தி சாப்₃ருவந் ॥ (27)
- அஸ்மாகம் த்வம் ஹி துரக₃ம் யக்ஞியம் ஹ்ருதவாநஸி ।
தூர்மேத₄ஸ்த்வம் ஹி ஸம்ப்ராப்தாந் வித்₃தி₄ ந: ஸக₃ராத்மஜாந் ॥ (28)

இவ்விதம் குடைந்து கொண்டே போகும்போது மாபெரும் பர்வதம் போன்று விளங்கியதும், மண்ணுலகைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பதுமான விருபாட்சன் என்ற திசைக்களிறைக் கண்டார்கள். (13)

விருபாட்சன் என்ற மாபெரும் யானை, மலை-காடுகளோடு கூடிய இவ்வுலகத்தைத் தன் தலையில் சுமந்து கொண்டிருந்தது. (14)

காகுத்தனே! அது எவ்வெப்போது களைப்படைந்து தலையைச் சற்று அசைத்துக் கொள்கிறதோ, அப்போதெல்லாம் நிலநடுக்கம் உண்டாகிறது. (15)

திசைக்காவலனான அந்தப் பெரும் யானையை வலம் வந்து, மரியாதை செலுத்தி, ரஸாதலத்தைத் துளைத்துக் கொண்டு தொடர்ந்து சென்றார்கள். (16)

கிழக்குத் திசையைத் தோண்டிப் பார்த்துவிட்டு தெற்குத் திசைக்குச் சென்றார்கள். தெற்குத் திசையிலும் ஒரு மாபெரும் யானையைக் கண்டார்கள். (17)

மிகப்பெரிய மலைபோன்றிருந்த, மகாபலம் பொருந்திய, தலையினால் பூமியை தாங்கிக் கொண்டிருக்கிற மகாபத்மம் என்ற யானையைப் பார்த்துப் பேராச்சரியம் அடைந்தார்கள். (18)

சுரனுடைய அறுபதினாயிரம் புதல்வர்களும் மகாபத்மத்தை வலம் வந்து, பின்னர் மேற்குத் திசையில் தோண்டித் தொடங்கினார்கள். (19)

மகாபலசாலியான அவர்கள் மேற்குத் திசையிலும் பேராற்றல் படைத்ததும், பெரிய மலை போன்றதுமான செளமனம் என்ற திசைக்களிறைக் கண்டார்கள். (20)

அவர்கள் அதனுடன் கேடும்-லாபங்கள் விசாரித்துவிட்டு, வலம் வந்து, தோண்டிக் கொண்டே இமயமலை இருந்த வடக்குத் திசையை அடைந்தார்கள். (21)

ரகுநாயகனே! வடக்கில் பனிப்பாறை போன்று வெண்மையான சுவேதபத்ரம் என்ற திசைக்களிறு மங்களமயமான தன் சரீரத்தால் இவ்வுலகைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார்கள். (22)

அன்புடன் அதைத் தடவிக் கொடுத்து, அவர்கள் எல்லோரும் அதைப் பிரதட்சிணம் செய்து, அறுபதினாயிரவரும் பூமியை மேலும் தோண்டினார்கள். (23)

சுர குமாரர்கள் அனைவரும் கீர்த்தி பெற்ற வடகிழக்குத் திசைக்குச் சென்று மிகவும் ஆக்ரோஷத்துடன் பூமியைத் தோண்டினார்கள். (24)

பேரார்வமும், பயங்கரமான வேகமும், பேராற்றலும் கொண்ட அவர்கள், சனாதன வாசுதேவ ஸ்வரூபமான கபிலர் என்பவரை அங்கே பார்த்தார்கள். (25)

ரகுநந்தனா! அவர் இருந்த இடத்திற்கு சமீபத்திலேயே ஒரு குதிரை மேய்ந்து கொண்டிருந்தது. அவர்கள் எல்லோருக்கும் எல்லையில்லாத மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. (26)

அவரை குதிரையைத் திருடியவராக எண்ணிக் கொண்டு கோபத்தால் கலங்கிய கண்களுடன் மண்வெட்டி, கலப்பை, பற்பல மரங்கள், பாறைகள் எடுத்துக் கொண்டு, சினத்தால் கொதித்து, ஓட்டமாக ஓடி வந்து, 'இரு, இரு...பதில் சொல்' என்று அதட்டினார்கள். (27)

'எங்கள் யாகக் குதிரையை நீதான் திருடிக் கொண்டு வந்திருக்கிறாய். கெட்ட புத்தியுள்ளவனே! இங்கே வந்திருக்கும் நாங்கள் சுரனுடைய குமாரர்கள். தெரிந்துகொள்.' (28)

ஸ்ருத்வா து வசநம் தேஷாம் கபிலோ ரகுநந்தந ।
ரோஷேண மஹதாவிஷ்டோ ஹுங்காரமகரோத்ததா ॥ (29)

ததஸ்தேநாப்ரமேயேண கபிலேந மஹாத்மநா ।
புஸ்மராஸீக்ருதா: ஸர்வே காகுத்ஸ்த₂ ஸக்யராத்மஜா: ॥ (30)

இத்யார்க்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
புலகாண்டே₃ சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்ய: ॥

ஏகசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்ய:

ஸகரயக்ஞஸமாப்தி:

புத்ராம்ஸ்சிரக்யதாந்ஞாத்வா ஸக்யரோ ரகுநந்தந ।
நப்தாரமப்₃ரவீத்₃ராஜா தீப்யமாநம் ஸ்வதேஜஸா ॥ (1)

ஸூரஸ்ச க்ருதவித்யஸ்ச பூர்வைஸ்துல்யோஸி தேஜஸா ।
பித்ருணாம் க்யதிமந்விச்ச₂ யேந சாஸ்வோஸவாஹித: ॥ (2)

அந்தர்பெ₄ளமாநி ஸத்த்வாநி வீர்யவந்தி மஹாந்தி ச ।
தேஷாம் த்வம் ப்ரதிக்யாதார்தம் ஸாஸிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ கார்முகம் ॥ (3)

அபி₄வாத்யாபி₄வாத்யாம்ஸ்த்வம் ஹத்வா விக்₄நகராநபி ।
ஸித்த₄ார்த₂: ஸந்நிவர்தஸ்வ மம யக்ஞஸ்ய பாரக்ய: ॥ (4)

ஏவமுக்தோம்ஸமாந் ஸம்யக்ஸக்யரேண மஹாத்மநா ।
த₄நுராத்யா க₂ட்க்யம் ச ஜக்யாம லகு₄விக்ரம: ॥ (5)

ஸ க₂ாதம் பித்ருபி₄ர்மார்க்யமந்தர்பெ₄ளமம் மஹாத்மபி₄: ।
ப்ராபத்யத நரஸ்ரேஷ்ட₂ஸ்தேந ராக்ஞாபி₄சோதித: ॥ (6)

தே₃வத்யாநவரணோபி₄: பிஸாசபதக்யோரகை: ।
பூஜ்யமாநம் மஹாதேஜா தி₃ஸாக்யஜமபஸ்யத ॥ (7)

ஸ தம் ப்ரத்யக்ஷிணம் க்ருத்வா ப்ருஷ்ட்வா சைவ நிராமயம் ।
பித்ருந் ஸ பரிபப்ரச்ச₂ வாஜிஹர்தாரமேவ ச ॥ (8)

தி₃ஸாக்யஜஸ்து தச்ச்₂ருத்வா ப்ரத்யாஹாம்ஸமதோ வச: ।
ஆஸமஞ்ஜ க்ருதார்த₂ஸ்த்வம் ஸஹாஸ்வ: ஸீக்₄ரமேஷ்யஸி ॥ (9)

தஸ்ய தத்வசநம் ஸ்ருத்வா ஸர்வானேவ தி₃ஸாக்யஜாந் ।
யத₂ாக்ரமம் யத₂ாந்யாயம் ப்ரஷ்டும் ஸமுபசக்ரமே ॥ (10)

தைஸ்ச ஸர்வைர் தி₃ஸாபாலைர் வாக்யக்ஞோர் வாக்யகோவிதை: ।
பூஜித: ஸஹயஸ்சைவாக்யந்தாஸீத் யபி₄சோதித: ॥ (11)

இராமா! அவர்கள் பேசியதைக் கேட்ட கபிலர் மிக்க சினமடைந்து, 'ஹும்' என்று சத்தம் எழுப்பினார். (29)

காகுத்தனே! ஒப்புயர்வற்ற பிரபாவம் கொண்ட கபிலர், அந்த ஹும்கார ஒலியினாலேயே சகரனின் மைந்தர்கள் அத்தனை பேரையும் சாம்பல் குவியலாக்கிவிட்டார். (30)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
நாற்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தொன்று அசுவமேதம் நிறைவடைதல்

மைந்தர்கள் சென்று வெகுசாலமாகியும் திரும்பி வராததைக் கண்டு, உள்ளொளியால் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் பேரனைப் பார்த்து சகரன் கூறினார்— (1)

“நீ மகாகுரன்; நிறையப் படித்தவன்; நம் முன்னோர்களுக்கு நிகரான ஆற்றலுடையவன்; சிற்றப்பன்மார்கள் எங்கே போனார்கள்? என்று கண்டுபிடி. அத்துடன் யாகக் குதிரையைத் திருடிச் சென்றவனையும் தேடிக் கண்டுபிடி. (2)

பூமியினுள்ளே பேராற்றலும் பேருருவமும் கொண்ட பிராணிகள் இருக்கின்றன. அவைகளை எதிர்த்துப் போரிடுவதற்காக போர்வாள் மற்றும் வில் எடுத்துச் செல்வாயாக. (3)

வணங்கி போற்றத்தக்கவர்களுக்கு உரிய மரியாதை செலுத்து. இடையூறு செய்பவர்களைக் கொன்றுவிடு. சென்ற காரியத்தை வெற்றிகரமாக முடித்துக் கொண்டு நீ திரும்பி வந்த பின்புதான் என்னுடைய யாகம் நிறைவடையும்.” (4)

பராக்கிரமசாலியான அம்சமான் பேரரசனான சகரனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் வில்லும் வாளும் தாங்கிப் புறப்பட்டான். (5)

வீரம் மிக்கவர்களான சிற்றப்பன்களால் பூமியைக் குடைந்து தோண்டப்பட்ட வழியிலேயே, சகர மன்னன் கொடுத்த குறிப்பின்படி சென்றான், பேரன் அம்சமான். (6)

போகும் வழியில், ஓர் இடத்தில் தேவ-தானவ-ராட்சஸ-பிசாசு-பட்சி-நாகர்களால் பூஜிக்கப்படும் பேராற்றல் படைத்த ஒரு திசை யானையைக் கண்டான். (7)

அவன் அதனை வலம் வந்து, தொட்டுத் தடவி, குசலம் விசாரித்து, தன் சிற்றப்பன்கள் பற்றியும், குதிரை திருடி பற்றியும் கேட்டான். (8)

அம்சமானின் வேண்டுகோளைக் கேட்டு, அந்தத் திசை யானை, 'அசமஞ்ஜன் புதல்வனே! வந்த காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு, குதிரையுடன் விரைவில் போகப் போகிறாய்' என்று பதில் கூறிற்று. (9)

அந்த நல்வாக்கைக் கேட்ட அம்சமான், மற்ற திக்கஜங்களையும் வரிசையாக பணிவுடன் கேட்கத் தொடங்கினான். (10)

பேச்சில் வல்லவைகளான மற்ற திக்கஜங்கள் அவனைப் போற்றிப் பூசித்து, 'குதிரையுடன் கூடத் திரும்பி வருவாய்' என்று தெம்பான பதிலைக் கூறின. (11)

- தேஷாம் தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஜக₃ாம லகு₄விக்ரம: ।
ப₄ஸ்மராஸீக்ருதா யத்ர பிதரஸ்தஸ்ய ஸாக்₃ரா: ॥ (12)
- ஸ து₃:க₂வஸமாபந்நஸ் த்வஸமஞ்ஜஸுதஸ்தத₃ா ।
சக்ரோஸ பரமார்தஸ்து வத₄ாத் தேஷாம் ஸுது₃:கி₂த: ॥ (13)
- யக்ஞியம் ச ஹயம் தத்ர சரந்தமவிதூ₃ரத: ।
த₃த₃ர்ஸ புருஷவ்யாக்₄ரோ து₃:க₂ஸோகஸமந்வித: ॥ (14)
- ஸ தேஷாம் ராஜபுத்ராணாம் கர்துகாமோ ஜலக்ரியாம் ।
ஸலிலார்தீ₂ மஹாதேஜா ந சாபஸ்யஜ் ஜலாஸயம் ॥ (15)
- விஸார்ய நிபுணாம் த்₃ருஷ்டிம் ததோ₃பஸ்யத்க₂க₃ாதி₄பம் ।
பித்ருணாம் மாதுலம் ராம ஸுபர்ணமநிலோபமம் ॥ (16)
- ஸ சைநமப்₃ரவீத்₃வாக்யம் வைநதேயோ மஹாப₃ல: ।
மா ஸாச: புருஷவ்யாக்₄ர வதே₄ஸயம் லோகஸம்மத: ॥ (17)
- கபிலேநாப்ரமேயேண த₃க்த₄ா ஹீமே மஹாப₃லா: ।
ஸலிலம் நார்ஹஸி ப்ராக்ஞ த₃ாதுமேஷாம் ஹி லௌகிகம் ॥ (18)
- க₃ங்க₃ா ஹிமவதோ ஜ்யேஷ்ட₂ா து₃ஹிதா புருஷர்ஷப₄ ।
தஸ்யாம் குரு மஹாப₃ாஹோ பித்ருணாம் து ஜலக்ரியாம் ॥ (19)
- ப₄ஸ்மராஸீக்ருதாநேதாந் ப்லாவயேல்லோகபாவநீ ।
தயா க்லிந்நமித₃ம் ப₄ஸ்ம க₃ங்க₃யா லோககாந்தயா ॥ (20)
- ஷஷ்டிம் புத்ரஸஹஸ்ராணி ஸ்வர்க்₃லோகம் நயிஷ்யதி ।
க₃ங்க₃ாமாநய ப₄த்₃ரம் தே தே₃வலோகாந்மஹீதலம் ॥ (21)
- க்ரியதாம் யதி₃ ஸக்நோஷி க₃ங்க₃ாயாஸ்த்வவதாரணம் ।
க₃ச்ச₂ சாஸ்வம் மஹாப₄ாக₃ ஸங்க்₃ருஹய புருஷர்ஷப₄ ॥
யக்ஞம் பைதாமஹம் வீர நிர்வர்தயிதுமர்ஹஸி ॥ (22)
- ஸுபர்ணவசநம் ஸ்ருத்வா ஸோம்ஸுமாநதிவீர்யவாந் ।
த்வரிதம் ஹயமாத்₃ய புநராயாந் மஹாயஸா: ॥ (23)
- ததோ ராஜாநமாஸாத்₃ய தீக்ஷிதம் ரகு₄நந்த₃ந ।
ந்யவேத₃யத்₃யத₂ாவ்ருத்தம் ஸுபர்ணவசநம் தத₂ா ॥ (24)
- தச்ச்₂ருத்வா கோரஸங்காஸம் வாக்யமம்ஸுமதோ ந்ருப: ।
யக்ஞம் நிர்வர்தயாமாஸ யத₂ாகல்பம் யத₂ாவிதி₄ ॥ (25)
- ஸ்வபுரம் சாக₃மச்ச்₂ரீமாநிஷ்டயக்ஞோ மஹீபதி: ।
க₃ங்க₃ாயாஸ்சாக₃மே ராஜா நிஸ்சயம் நாத்₃யக₃ச்ச₂த ॥ (26)

அதைக் கேட்ட பின்னர், தொடர்ந்து சென்ற அந்த மாவீரன், சகர குமாரர்களான தன் சிற்றப்பன்கள் சாம்பல் குவியலாகக் கிடந்த இடத்தைச் சென்றடைந்தான். (12)

அம்சமானுக்கு (சிற்றப்பன்கள் கபிலரால் எரிக்கப்பட்டார்கள் என்பதை அறிந்ததும்) அளவில்லாத துயரம் உண்டாயிற்று. சகர குமாரர்கள் அழிக்கப்பட்டதால் துக்கம் மேலிட கேவிக் கேவி அழுதான். (13)

துயரம்-கவலைகளால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட அந்த வீரன், அசுவமேத யாகக் குதிரை அருகிலேயே திரிந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான். (14)

அரசகுமாரர்களுக்கு நீர்க்கடன் செலுத்த விரும்பிய அவன் தண்ணீருக்காக இங்குமங்கும் பார்த்தான். ஆனால் நீர்நிலை எதுவும் கண்ணில் படவில்லை. (15)

நெடுந்தொலைவுக்குப் பார்வையைச் செலுத்திப் பார்த்தான். அப்போது அவனுடைய சிற்றப்பன்களின் மாமனும், அனலைப் போல் ஒளிர்வனும், பறவைகளின் தலைவனுமான கருடனைக் கண்டான். (16)

விநதையின் மைந்தனான மகாபலமுடைய கருடன் அவனைப் பார்த்து, “வீரனே! (சிற்றப்பன்மார் இறந்தது குறித்து) வருந்தாதே. உலக நன்மைக்காகவே அவர்கள் வதம் செய்யப்பட்டார்கள். (17)

பேராற்றல் படைத்த இவர்கள் ஒப்புயர்வற்ற கபிலரால் எரிக்கப்பட்டு மாண்டார்கள். அதனால், இவ்வுலகத்தின் தண்ணீரால் பிதிரர் கடன்களைக் கொடுப்பது சரியானது அல்ல. (18)

இமவானின் மூத்த புதல்வி, கங்கை. (அவள் நதியாக இருக்கிறாள்.) அந்த கங்கையின் புனித நீரைக் கொண்டு பித்ருக்களான சிற்றப்பன்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய். (19)

சாம்பல் குவியலாக்கப்பட்டுவிட்ட இவர்களை புனிதமான கங்கை நீர் நனைக்கட்டும். சாம்பல் குவியலாகிவிட்ட அறுபதினாயிரம் சகர புத்திரர்களை, மக்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் கவின்கு கங்கை தன் நீரால் நனைத்து சுவர்க்கலோகத்திற்கு அனுப்பி வைப்பாள். (எனவே) தேவலோகத்திலிருந்து மண்ணுலகிற்குக் கங்கையைக் கொண்டு வா. (20,21)

(மேலுலகிலுள்ள) கங்கையை (கீழேயுள்ள) இவ்வுலகுக்குக் கொண்டு வர உன்னால் முடியுமானால் முயற்சி செய். பெரும்பேறு பெற்றவனே! மனத்தைத் தைரியப்படுத்திக் கொண்டு இப்போது குதிரையுடன் செல்வாயாக. உன் பாட்டனாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட யாகத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு இதுதான் வழி.” (22)

மகாவீரனான அம்சமான், கருடனின் ஆலோசனைப்படி குதிரையை அழைத்துக் கொண்டு வேகமாகத் திரும்பி வந்தான். (23)

யாகதீட்சையிலிருந்த மன்னன் சகரனிடம் நடந்தவைகளையெல்லாம் விவரமாகக் கூறினான். கருடன் கூறிய ஆலோசனையையும் சொன்னான். (24)

அம்சமானிடமிருந்து பயங்கரமான செய்திகளைக் கேட்ட அரசன், உரிய நியமங்களோடும் விதிமுறைகளோடும் யாகத்தைப் பூர்த்தி செய்தான். (25)

அசுவமேத யாகத்தை நிறைவு செய்துவிட்டு ராஜ்யலட்சுமியையுடைய சகரன், தன் நகரத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றான். கங்கையைக் கொண்டு வருவது குறித்து பலவிதமாக சிந்தித்தும் எந்தவிதமான நிச்சயத்தையும் எட்டவில்லை. (26)

அகூத்வா நிஸ்சயம் ராஜா காலேந மஹதா மஹாந் ।
த்ரிம்ஸத்₃வர்ஷஸஹஸ்ராணி ராஜ்யம் க்ருத்வா தி₃வம் கூத: ॥ (27)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ப₃லகாண்டே₃ ஏகசத்வாரிம்ஸ: ஸர்கூ: ॥

த்₃விசத்வாரிம்ஸ: ஸர்கூ₃:

ப₄கீ₃ரத₂வரப்ரத₃நம்

காலத₄ர்மம் கூ₃தே ராம ஸகூ₃ரே ப்ரக்ருதீஜநா: ।
ராஜாநம் ரோசயாமாஸுரம்ஸுமந்தம் ஸுத₄ர்மிகம் ॥ (1)

ஸ ராஜா ஸுமஹாநாஸீத்₃ம்ஸுமாந் ரகு₄நந்த₃ந ।
தஸ்ய புத்ரோ மஹாநாஸீத்₃தி₃லீப இதி விஸ்ருத: ॥ (2)

தஸ்மிந் ராஜ்யம் ஸமாவேஸ்ய தி₃லீபே ரகு₄நந்த₃ந ।
ஹிமவச்சி₂கூ₂ரே புண்யே தபஸ்தேபே ஸுத₃ாருணம் ॥ (3)

த்₃வாத்ரிம்ஸச்ச ஸஹஸ்ராணி வர்ஷாணி ஸுமஹாயஸா: ।
தபோவநம் கூ₃தோ ராஜா ஸ்வர்கூ₃ம் லேபே₄ மஹாயஸா: ॥ (4)

தி₃லீபஸ்து மஹாதேஜா: ஸ்ருத்வா பைதாமஹம் வத₄ம் ।
து₃:கே₂பஹதயா புத்₃த்₄யா நிஸ்சயம் நாத₄யகூச்ச₂த ॥ (5)

கத₂ம் கூங்கூ₃வதரணம் கத₂ம் தேஷாம் ஜலக்ரியா ।
தாரயேயம் கத₂ம் சைதாநிதி சிந்தாபரோ₅புவத் ॥ (6)

தஸ்ய சிந்தயதோ நித்யம் த₄ர்மேண விதி₃தாத்மந: ।
புத்ரோ ப₄கீ₃ரதே₂ நாம ஜக்ஞே பரமத₄ர்மிக: ॥ (7)

தி₃லீபஸ்து மஹாதேஜா யக்ஞோர் ப₃ஹுபி₄ரிஷ்டவாந் ।
த்ரிம்ஸத்₃வர்ஷஸஹஸ்ராணி ராஜா ராஜ்யமகாரயத் ॥ (8)

அகூத்வா நிஸ்சயம் ராஜா தேஷாமுத்₃த₄ரணம் ப்ரதி ।
வ்யாதி₄நா நரஸாந்தூ₃ல காலத₄ர்மமுபேயிவாந் ॥ (9)

இந்த்₃ரலோகம் கூ₃தோ ராஜா ஸ்வார்ஜிதேநைவ கர்மணா ।
ராஜ்யே ப₄கீ₃ரத₂ம் புத்ரமபி₄ஷிச்ய நரர்ஷப₄ம் ॥ (10)

ப₄கீ₃ரத₂ஸ்து ராஜர்ஷி₄ர்த₄ர்மிகோ ரகு₄நந்த₃ந ।
அநபத்யோ மஹாதேஜா: ப்ரஜாகாம: ஸ சாப்ரஜா: ॥ (11)

மந்த்ரிஷ்வாத₄ய தத்₃ராஜ்யம் கூங்கூ₃வதரணே ரத: ।
ஸ தபோ தீ₃ர்க₄மாதிஷ்ட₂த்₃கோக்₃ணே ரகு₄நந்த₃ந ॥ (12)

அந்த விஷயத்தில் எந்த முடிவும் எடுக்காமலே நீண்ட காலம் கடத்தி முப்பதாயிரம் ஆண்டுகள் அரசு செலுத்தி வானுலகை அடைந்தான். (27)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
நாற்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நாற்பத்திரண்டு

பகீரதனுக்கு வரம் அளித்தல்

இராமா! சுகரன் ஆயுள் முடிந்து விண்ணுலகம் ஏகியதும், நகரமக்கள் ஒருமனதாக அறநெறி நிற்பவனான அம்சமானை அரசனாக்கினார்கள். (1)

அம்சமான் மிகச்சிறந்த மன்னனாக விளங்கினான். அவனுடைய மைந்தன் திலீபன் புகழ்மிக்கவனாக இருந்தான். (2)

திலீபனிடம் அரசாட்சியை ஒப்படைத்துவிட்டு, இமயமலையின் ஒரு சிகரத்தில் கடுமையான தவத்தை மேற்கொண்டான், அம்சமான். (3)

முப்பத்திரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் தபோவனத்தில் இருந்து கீர்த்தி பெற்ற மன்னன் சுவர்க்கத்தை அடைந்தான். (4)

மகாவீரனான திலீபன், பாட்டனார்கள் வதம் செய்யப்பட்டதைக் கேட்டு, மனம் மிக வருந்தி பற்பல ஆலோசனைகள் செய்தும் (கங்கையைக் கொண்டு வருவதற்கான) எந்த முடிவையும் எடுக்கவில்லை. (5)

‘நான் எவ்வாறு கங்கையைக் கீழே இறங்கி வரச் செய்வேன்? எவ்வாறு என் முன்னோர்களுக்கு நீர்க்கடன் செலுத்தி முடிக்கப் போகிறேன்? அவர்களை எவ்வாறு கரையேற்றப் போகிறேன்?’ என்ற கவலையில் மூழ்கினான். (6)

இவ்வாறு (என் மூதாதையர்களைக் கரையேற்றுவது என் கடமையாயிற்றே? என்ற) அறிவுணர்வுடனும், தெளிவான சிந்தனையுடனும் இருந்த திலீபனுக்குத் தருமமூர்த்தியான பகீரதன் என்ற பெயருடையவன் புத்திரனாகப் பிறந்தான். (7)

மகாதேஜஸ்வியான திலீபன் பலவிதமான அநேக யாகங்களைச் செய்தான். முப்பதினாயிரம் ஆண்டுகள் அரசாட்சி செய்தான். (8)

மூதாதையர்களைக் கரையேற்றும் விஷயத்தில் எந்த முடிவுக்கும் வராமலே, நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு மரணம் அடைந்தான், திலீபன். (9)

தான் செய்த புண்ணிய கர்மாக்களின் பயனாக இந்திரலோகத்தை அடைந்து இன்புற்றிருந்தான். அரசர்களுள் காளை போன்றவனான பகீரதன் மன்னனாக முடிசூட்டப்பட்டான். (10)

ரகுநந்தனா! பகீரதன் ராஜரிஷி போன்றிருந்தான்; தருமம் தவறாதவனாக இருந்தான். ஆனால் மகப்பேறு இல்லை. மகன் வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டான். அதனால் நாட்டையும், மக்களையும் அமைச்சர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, கங்கையைக் கொண்டு வருவதில் மிகவும் தீவிரமாக ஈடுபட்டு, கோகர்ணம் என்ற புண்ணியத்தலத்தில் நீண்டகாலம் தவத்தில் மூழ்கினான். (11,12)

ஊர்த்₄வபு₃ஹு: பஞ்சதபா மாஸாஹாரோ ஜிதேந்த்₃ரிய: ।
தஸ்ய வர்ஷஸஹஸ்ராணி கே₄ரே தபஸி திஷ்ட₂த: ॥ (13)

அதீதாநி மஹாபு₃ஹோ தஸ்ய ராக்ஞோ மஹாத்மந: ।
ஸுப்ரீதோ ப₄க₃வாந் ப்₃ரஹ்மா ப்ரஜாநாம் பதிரீஸ்வர: ॥ (14)

தத: ஸுரக₃ணை: ஸார்த₄முபாக₃ம்ய பிதாமஹ: ।
ப₄கீ₃ரத₂ம் மஹாத்மாநம் தப்யமாந மத₂ாப்₃ரவீத் ॥ (15)

ப₄கீ₃ரத₂ மஹாபு₃க₃ ப்ரீதஸ்தேஹம் ஜநேஸ்வர ।
தபஸா ச ஸுதப்தேந வரம் வரய ஸுவ்ரத ॥ (16)

தமுവാச மஹாதேஜா: ஸர்வலோகபிதாமஹம் ।
ப₄கீ₃ரதே₂ா மஹாபு₃க₃: க்ருதாஞ்ஜலிருபஸ்தி₂த: ॥ (17)

யதி₃ மே ப₄க₃வாந் ப்ரீதோ யத்யஸ்தி தபஸ: ப₂லம் ।
ஸக₃ரஸ்யாத்மஜா: ஸர்வே மத்த: ஸலிலமாப்நயு: ॥ (18)

க₃ங்க₃யா: ஸலிலக்லிந்நே ப₄ஸ்மந்யேஷாம் மஹாத்மநாம் ।
ஸ்வர்க₃ம் க₃ச்சே₂யுரத்யந்தம் ஸர்வே மே ப்ரபிதாமஹா: ॥ (19)

தே₃யா ச ஸந்ததிர்ந்தேவ நாவஸீதே₃த்குலம் ச ந: ।
இக்ஷவாக்ஷணாம் குலே தே₃வ ஏஷ மோஸ்து வர: பர: ॥ (20)

உக்தவாக்யம் து ராஜாநம் ஸர்வலோகபிதாமஹ: ।
ப்ரத்யுவாச ஸுபு₃ாம் வாணீம் மது₄ராம் மது₄ராக்ஷராம் ॥ (21)

மநோரதே₂ா மஹாநேஷ ப₄கீ₃ரத₂ மஹாரத₂ ।
ஏவம் ப₄வது ப₄த்₃ரம் தே இக்ஷவாகுகுல மவ்யயம் ॥ (22)

இயம் ஹைமவதீ க₃ங்க₃ா ஜ்யேஷ்ட₂ா ஹிமவத: ஸுதா ।
தாம் வை த₄ரயிதும் ஸக்தோ ஹரஸ்தத்ர நியுஜ்யதாம் ॥ (23)

க₃ங்க₃யா: பதநம் ராஜந் ப்ருதி₂வீ ந ஸஹிஷ்யதி ।
தாம் வை த₄ரயிதும் வீர நாந்யம் பஸ்யாமி ஸூலிந: ॥ (24)

தமேவமுக்த்வா ராஜாநம் க₃ங்க₃ாம் சாபு₃ஷ்ய லோகக்ருத் ।
ஜக₃ாம த்ரிதி₃வம் தே₃வ: ஸஹ தே₃வைர் மருத்₃க₃ணை: ॥ (25)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ த்₃வீசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

கைகளை மேலே தூக்கிக் கொண்டு பஞ்சாக்கி மத்தியில் நின்றான். புலன்களை வென்று மாதம் ஒரு வேளை மட்டும் உணவு கொண்டான். மகாத்மாவான மன்னன் இவ்விதம் ஆயிரம் ஆண்டுகள் கடுமையான தவம் செய்தான். மக்களின் தலைவரும், வல்லமை பொருந்தியவருமான பகவான் பிரும்மா (பகீரதனின் நெடிய தவத்தினால்) திருப்தி அடைந்தார். (13,14)

உடனே, பிரும்மா தேவர்களோடு வந்து தவம் செய்து கொண்டிருந்த மகாதபஸ்வியான பகீரதனிடம் கூறினார்— (15)

‘பகீரதனே! பாக்கியசாலியே! மன்னனே! மிக மேன்மையாக அனுஷ்டிக்கப்பட்ட உன் தவத்தினால் நான் திருப்தி அடைந்தேன். வேண்டிய வரத்தைக் கேள்.’ (16)

எல்லா உலகங்களுக்கும் பிதாமகரான அவரைப் பார்த்ததும் பேராற்றல் பெருந்திய பகீரதன் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு எழுந்து நின்று சொன்னான்— (17)

“பகவானே! தாங்கள் என்னிடம் மகிழ்வுடன் இருப்பீர்களேயானால், என்னுடைய நீண்டகால தவத்திற்குரிய பலன் கிடைப்பதானால், சகரனுடைய மைந்தர்கள் அனைவரும் என் கையால் நீர் பெறுவார்களாக. (18)

மகாத்மாக்களான என்னுடைய எந்த கொள்ளுப்பாட்டனார்கள் சாம்பல் குவியலாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் கங்கையின் நீரினால் நனைக்கப்பட்டு, அழிவில்லாத சுவர்க்கலோகத்தைச் சென்றடைய வேண்டும். (19)

தேவனே! எனக்கு சந்ததியைக் கொடுக்கவேண்டும். எங்களுடைய இக்ஷ்வாகு பரம்பரை என்னுடன் முடிந்துவிடக் கூடாது. இதுவே நான் கோரும் மேலான வரம்.” (20)

அனைத்துலகப் பிதாமகரான பிரும்மா, அரசன் சொன்னதைக் கேட்டு மங்களமான சொற்களை இனிய குரலில் பதிலிறுத்தார்— (21)

“பகீரதனே! மகாரதனே! உன்னுடைய மிக உயர்ந்த விருப்பம் அப்படியே ஆகுக. இக்ஷ்வாகு குலம் அழிவில்லாமல் விளங்கும். வாழ்க, நீ. (22)

இமவானுடைய மூத்த புதல்வியான கங்கை நதி இறங்கிவரும் மகத்தான வேகத்தை பரமசிவனால் மட்டும்தான் தாங்கிக் கொள்ள முடியும். அதனால் முதலில் சங்கரனின் அருளைப் பெறுவாயாக. (23)

மன்னனே! கங்கையின் வேகமான வீழ்ச்சியை பூமிதேவியால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. கங்கையைத் தாங்கக் கூடிய பேராற்றல், சூலதாரியான பரமசிவனைத் தவிர வேறு எவரிடமும் இல்லை.” (24)

அரசனிடம் இவ்வாறு கூறிவிட்டு, கங்கையிடமும் பகீரதனுக்கு உதவி செய்யும்படி பரிந்துரை செய்துவிட்டு, மருத்கணங்களோடுகூட விண்ணுலகிற்கேகினார், பிரும்மதேவன். (25)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
நாற்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

தரிசத்வாரிம்ஸ: ஸர்கு:

கங்காவதரணம்

- தேவதேவே கதே தஸ்மிந் ஸோங்குஷ்டாக்ரநிபீடிதாம் ।
க்ருத்வா வஸுமதீம் ராம ஸம்வத்ஸரமுபாஸத ॥ (1)
- ஊர்த்வபாஹூர்நிராலம்பேபா வாயுபுஷோ நிராஸ்ரய: ।
அசல: ஸ்த்நாவத் ஸ்தித்வா ராத்ரிம் திவமரிம்தம் ॥ (2)
- அதே ஸம்வத்ஸரே பூர்ணே ஸர்வலோகநமஸ்க்ருத: ।
உமாபதி: பஸுபதீ ராஜாநமிதம்ப்ரவீத் ॥ (3)
- ப்ரீதஸ்தேஹம் நரஸ்ரேஷ்ட கரிஷ்யாமி தவ ப்ரியம் ।
ஸிரஸா தாரயிஷ்யாமி ஸைலராஜஸுதாமஹம் ॥ (4)
- ததோ ஹைமவதீ ஜ்யேஷ்டா ஸர்வலோகநமஸ்க்ருதா ।
ததா ஸா ஸுமஹத்ருபம் க்ருத்வா வேகம் ச து:ஸஹம் ॥
ஆகாஸாத்பதத்கங்கா ஸிவே ஸிவஸிரஸ்யுத ॥ (5)
- அசிந்தயச்ச ஸா தேவீ கங்கா பரமதுர்தாரா ।
விஸாம்யஹம் ஹி பாதாளம் ஸ்ரோதஸா க்ருஹ்ய ஸங்கரம் ॥ (6)
- தஸ்யா வலேபநம் க்ருத்வா க்ருத்தஸ்து பகவாந் ஹர: ।
திரோபாவயிதும் புத்திம் சக்ரே த்ரிணயநஸ்ததா ॥ (7)
- ஸா தஸ்மிந் பதிதா புண்யா புண்யே ருத்ரஸ்ய மூர்தநி ।
ஹிமவத்ப்ரதிமே ராம ஜடாமண்டல கஹ்வரே ॥
ஸா கதஞ்சிந் மஹீம் க்ருத்வா நாஸக்நோத் யத்நமாஸ்திதா ॥ (8)
- நைவ நிக்ருமநம் லேபே ஜடாமண்டலமோஹிதா ।
தத்ரைவாபும்ப்ரமத் தேவீ ஸம்வத்ஸரகணாந் பஹுந் ॥ (9)
- தாமபஸ்யந் புநஸ்தத்ர தப: பரமமாஸ்தித: ।
ஸ தேந தோஷிதஸ்சாபுத்யத்யர்தம் ரகுநந்தந ॥ (10)
- விஸஸர்ஜ ததோ கங்காம் ஹரோ பிந்துஸர: ப்ரதி ।
தஸ்யாம் விஸ்ருஜ்யமாநாயாம் ஸப்த ஸ்ரோதாம்ஸி ஜக்ஞிரே ॥ (11)
- ஹ்லாதிநீ பாவநீ சைவ நளிநீ ச ததா பரா ।
திஸ்ர: ப்ராசீம் திஸம் ஜக்முர் கங்கா: ஸிவஜலா: ஸுபா: ॥ (12)
- ஸுசக்ஷுஸ்சைவ ஸீதா ச ஸிந்துஸ்சைவ மஹாநதீ ।
திஸ்ரஸ்த்வேதா திஸம் ஜக்மு: ப்ரதீசீம் து ஸுபேதா: ॥ (13)
- ததைவாலகநந்தா ச விஸ்ருதா லோகபாவநீ ।
ஸப்தமீ சாந்வகாத் தாஸாம் பகீரதமதேந் ந்ருபம் ॥ (14)

ஸர்க்கம் : நாற்பத்து மூன்று

கங்கை யூமிக்கு வந்தாள்!

தேவதேவனான பிறும்மா சென்றதும், பகீரதன் ஒரு காலின் கட்டை விரலை மட்டும் தரையில் ஊன்றிக் கொண்டு ஒரு வருட காலம் பரமேசுவரனைக் குறித்துத் தவம் செய்தான். (1)

இரண்டு கைகளும் மேல்நோக்கி நின்றன; பிடிப்பு ஏதும் இல்லை; காற்றே உணவு; ஆதாரம் இல்லை; தூணைப் போல அசைவில்லாமல் நின்று இரவு-பகலாகத் தவமியற்றினான். (2)

ஓர் ஆண்டுக் காலம் நிறைந்ததும், உமாபதியும், எல்லா உயிர்களின் தலைவரும், எல்லா மக்களாலும் வணங்கப்படுபவருமான சங்கரன், மன்னன் பகீரதனிடம் இவ்வாறு கூறினார்— (3)

‘மாமனிதனே! உன் தவத்தால் நான் மகிழ்ச்சி அடைந்துள்ளேன். உனக்குப் பிரியமான காரியத்தைச் செய்து தருகிறேன். இமவான் மகளை என் தலையில் தாங்கிக் கொள்கிறேன்.’ (4)

இமவானின் மூத்த புதல்வியும், எல்லா மக்களாலும் வணங்கிப் போற்றப்படுபவளுமான கங்கை மிகப்பெரிய உருவம் ஏற்று, தாங்க முடியாத வேகத்துடன் ஆகாசத்திலிருந்து மங்களமயமான சிவனுடைய தலையில் விழுந்தாள். ஆகா! (5)

தாங்கிக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு வேகமும் உருவமும் கொண்ட கங்கை, ‘என்னுடைய ஓட்டத்தின் வேகத்தில் சங்கரனையும் இழுத்துக் கொண்டு பாதாளத்திற்குள் புகுந்து விடுகிறேன்’ என்று எண்ணினாள். (6)

தன்னைத் தாழ்வாக மதிக்கும் அவள் எண்ணத்தை அறிந்து மிகவும் கோபம் கொண்ட பகவான் சங்கரன், கங்கையை மறைந்து போகும்படி செய்துவிட முடிவு செய்தார். (7)

புனிதமான கங்கை ருத்ரனுடைய சிரஸில் குதித்தாள். இமாலயத்தைப் போன்று வெகு விஸ்தாரமாக இருந்த அவருடைய சடைக்கற்றை என்ற குகைக்குள் நுழைந்த அவள், எவ்வளவோ முயன்றும் கூட, எவ்விதத்திலும் யூமிக்குச் செல்ல சக்தியற்றவள் ஆனாள். (8)

சடைக் கூட்டத்தில் திக்குத் திசை புரியாமல் சிக்கித் தவித்த அவள், வெளியே வரும் வழியைக் காணவில்லை. அநேக ஆண்டுக் காலம் சடைமுடியிலேயே சுற்றித் திரிந்து கொண்டிருந்தாள். (9)

ரகுநந்தனா! (சங்கரனின் சடையில் புகுந்த) கங்கை வெளியே வர முடியாததால் பகீரதன் மறுபடியும் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளுடன் தவம் செய்தான். பரமசிவன் மிகவும் மனமகிழ்ச்சி அடைந்தார். (10)

பின்னர், பிந்துஸரஸ் என்ற நீர்நிலையில் பரமேசுவரன் கங்கையைப் பாய விட்டார். அவளை விட்டவுடன், அங்கு ஏழு பிரிவுகளான நீரோட்டங்கள் ஏற்பட்டன. (11)

கங்கையின் புனிதமான நீரைக் கொண்ட ஹ்லாதிநீ, பாவநீ, நளிநீ என்ற மூன்று ஆறுகளும் கிழக்கு நோக்கிச் சென்றன. (12)

தெள்ளிய நீரைக் கொண்ட ஸுசக்ஷா, சீதா, மகாநதியான ஸிந்து ஆகிய மூன்று நதிகளும் மேற்குத் திசையை நோக்கிச் சென்றன. (13)

அவைகளுள் ஏழாவதான, உலகத்தைப் புனிதமாக்கும் அலகாநந்தா என்று கீர்த்தி பெற்ற ஆறு, மன்னன் பகீரதனைப் பின்தொடர்ந்தது. (14)

- ப₄கீரதே₂யபி ராஜர்ஷிர் தி₃வ்யம் ஸ்யந்த₃நமாஸ்தி₂த: ।
 ப்ராயாத₃க்₃ரே மஹாதேஜா க₃ங்க₃ா தம் சாப்யநுவ்ரஜத் ॥ (15)
- க₃க₃நாச் ச₂ங்கரஸிரஸ் ததோ த₄ரணிமாக₃தா ।
 வ்யஸர்பத ஜலம் தத்ர ப்ரதிஸப்த₃புரஸ்க்ருதம் ॥ (16)
- மத்ஸ்யகச்ச₃ப ஸங்கை₄ய்ச ஸிம்ஸுமார க₃ணைஸ்தத₂ா ।
 பதத்₃பி₄: பதிதைஸ்சாந்யை வ்யரோசத வஸுந்த₄ரா ॥ (17)
- ததோ தே₃வர்ஷிக₃ந்த₄ர்வா யக்ஷ: ஸித்₃த₄க₃ணாஸ்தத₂ா ।
 வ்யலோகயந்த தே தத்ர க₃க₃நாத்₃க₃யாம் க₃தாம் தத₃ா ॥ (18)
- விமாநைந் நக₃ராகாரைர் ஹயைர் க₃ஜவரைஸ் தத₃ா ।
 பாரிப்லவக₃தைஸ்சாபி தே₃வதாஸ்தத்ர விஷ்₂டி₂தா: ॥ (19)
- தமத்₃பு₄ததமம் லோகே க₃ங்க₃ாபதந முத்தமம் ।
 தித்₃ருக்ஷவோ தே₃வக₃ணா: ஸமீயுரமிதௌஜஸ: ॥ (20)
- ஸம்பதத்₃பி₄: ஸுரக₃ணைஸ் தேஷாம் சாப₄ரணௌஜஸா ।
 ஸதாதித்₃யமிவாப₄ாதி க₃க₃நம் க₃ததோயத₃ம் ॥ (21)
- ஸிம்ஸுமாரோரக₃க₃ணைர் மீநைரபி ச சஞ்சலை: ।
 வித்₃யுத்₃பி₄ரிவ விக்ஷிப்தை ராகாஸமப₄வத்தத₃ா ॥ (22)
- பாண்ட₃ரை: ஸலிலோத்பீட₃: கீர்யமாணை: ஸஹஸ்ரத₄ா ।
 ஸாரத₃ாப₄ராரிவாகீர்ணம் க₃க₃நம் ஹம்ஸ ஸம்ப்லவை: ॥ (23)
- க்வசித்₃ த்₃ருததரம் யாதி குடிலம் க்வசித்₃யாதம் ।
 விநதம் க்வசித்₃பூ₄தம் க்வசித்₃யாதி ஸநை: ஸநை: ॥ (24)
- ஸலிலம் ஸலிலேநைவ க்வசித்₃ப₄யாஹதம் புந: ।
 முஹுருத்₄வபத₂ம் க₃த்வா பபாத வஸுத₄ாதலம் ॥ (25)
- தச்ச₂ங்கரஸிரோப₄ரஷ்டம் ப்₄ரஷ்டம் பூ₄மிதலே புந: ।
 வ்யரோசத தத₃ா தோயம் நிர்மலம் க₃தகல்மஷம் ॥ (26)
- தத்ர தே₃வர்ஷிக₃ண க₃ந்த₄ர்வா வஸுத₄ாதல வாஸிந: ।
 ப₄வாங்க₃பதிதம் தோயம் பவித்ரமிதி பஸ்ப்ருஸா: ॥ (27)
- ஸாபாத்ப்ரபதிதா யே ச க₃க₃நாத்₃வஸுத₄ாதலம் ।
 க்ருத்வா தத்ராபி₄ஷேகம் தே ப₃பூ₄வுர் க₃தகல்மஷா: ॥ (28)
- தூ₄தபாபா: புநஸ்தேந க₃ங்க₃ாதோயேந ப₄ாஸ்வதா ।
 புநராகாஸமாவிஸ்ய ஸ்வாம்லோகாந் ப்ரதிபேதி₃ரே ॥ (29)
- முமுதே₃ முதி₃தோ லோகஸ் தேந தோயேந ப₄ாஸ்வதா ।
 க்ருதாபி₄ஷேகோ க₃ங்க₃ாயாம் ப₃பூ₄வ விக₃தக்லம: ॥ (30)

ராஜரிஷியான பகீரதன் தெய்விக ஆற்றல் கொண்ட ரதத்தில் ஏறி, வழிகாட்டிக் கொண்டு முன்னதாகச் சென்றான். கங்கை மிகவும் கம்பீரமாக அவன் வழியில் பின்தொடர்ந்து சென்றாள். (15)

ஆகாயத்திலிருந்து சங்கரன் தலைக்கு வந்த அவள், பின்னர் பூமிக்கு வந்தாள். பேரிரைச்சல் எழுப்பியவாறு வேகமாக அவள் பிரவகித்துக் கொண்டிருந்தாள். (16)

மீன்கள், ஆமைகள், முதலைகள் கூட்டம் கூட்டமாக அதனுடன் விழுந்தன. நீர்வாழ் மற்ற பிராணிகளும் கங்கையில் கலந்து விழுந்ததால், பூமி அழகு மிகுந்து காணத் தகுந்ததாயிற்று. (17)

அப்போது தேவரிஷி-கந்தர்வ-யட்ச-ஸித்தர்கள் கூட்டமாக வந்து, ஆகாயத்திலிருந்து பூமிக்குச் சென்றுவிட்ட கங்கையைப் பார்த்தார்கள். (18)

பட்டணம் போல் விசாலமான விமானங்களிலும், உத்தமமான குதிரை-யானைகளிலும் வந்த அவர்கள் பேராச்சரியத்துடன் அங்கே நின்று கொண்டார்கள். (19)

இணையற்ற ஆற்றலுடைய தேவர்கள் கங்கை பூமியில் விழுகின்ற அற்புதத்தை, காண்பற்கரிய காட்சியைக் காண விரும்பி கூட்டங்கூட்டமாக வந்து குழுமினார்கள். (20)

(கங்கையின் பாய்ச்சலைக் காண விரும்பி) மிகவும் வேகமாக வந்து கொண்டிருந்த ஒளிமயமான தேகம் படைத்த தேவர்களாலும், அவர்கள் அணிந்து கொண்டிருந்த அணிகலன்களின் ஒளியினாலும், மேகங்கள் இல்லாமல் வெட்டவெளியாய் விளங்கிய ஆகாயம், நூறு சூரியப் பிரகாசத்துடன் பேரொளி வீசியது. (21)

துள்ளித் திளைத்தபடி வீழ்ந்து கொண்டிருந்த முதலை-பாம்பு-மீன் கூட்டங்களால் கங்கை நீர்வீழ்ச்சி, மின்னலின் ஒளிச்சிதறல்களுடன் தோன்றும் ஆகாயம் போல் விளங்கியது. (22)

ஆயிரக்கணக்கான துண்டுகளாக்கப்பட்ட வெண்மையான நுரை பரவலாக விழுந்து கொண்டிருந்த காட்சி சரத் கால வெண்மேகங்களாலும், அன்னப் பறவைகளின் சஞ்சாரத்தாலும் விளங்கும் ஆகாயம் போலிருந்தது. (23)

சில நேரங்களில் வேகமாகவும், சில இடங்களில் குறுகலாகவும், மற்றும் சில இடங்களில் அகலமாகவும், சில சந்தர்ப்பங்களில் கீழ்நோக்கிப் பாய்ந்தும், சில சந்தர்ப்பங்களில் மேல்நோக்கித் தாவியும், சில இடங்களில் மிக மிக மெதுவாகவும், சில நேரங்களில் தண்ணீரின் மேல் தண்ணீரை அடித்துக் கொண்டும், அடிக்கடி மேலே மேலே சென்றும் (ஒருவழியாக) மண்ணுலகில் (கங்கை) வீழ்ந்தது. (24,25)

பரமேசுவரனின் திருமுடியிலிருந்து வெளிப்பட்டு பூதலத்திற்கு வந்து சேர்ந்த அந்தத் தண்ணீர், மாசற்றதாகவும் தெள்ளியதாகவும் கருதப்பட்டது. (26)

அப்போது பூவுலகில், அவ்விடத்தில் இருந்த தேவரிஷிகளும் கந்தர்வர்களும், 'பரமசிவன் உடலிலிருந்து வந்து விழுந்த தண்ணீர் மிகவும் புனிதமானது' என்பதால், அதில் நீராடினார்கள். (27)

சாபம் பெற்றதனால் விண்ணுலகிலிருந்து மண்ணுலகத்துக்குத் தள்ளப்பட்டவர்கள் (தேவ-கந்தர்வ-யட்சர் முதலானோர்), அந்த நீரில் நீராடி மாசுகள் நீங்கப் பெற்றார்கள். (28)

தூயதான கங்கையில் மூழ்கி எழுந்த அவர்கள் பாவம் நீங்கியவர்களாக (சாபவிமோசனம் பெற்று) ஆகாயமார்க்கமாக மீண்டும் தத்தம் உலகங்களை அடைந்தார்கள். (29)

தெளிவான ஒளிவீசும் அந்த தண்ணீரால் உலகம் மகிழ்ந்து களித்தது. மக்கள் கங்கையில் மூழ்கி நீராடி பாவம் நீங்கப் பெற்றார்கள். (30)

ப₄கீ₃ரதே₂ஃபி ராஜர்ஷிர் தி₃வ்யம் ஸ்யந்த₃நமாஸ்தி₂த: ।
ப்ராயாத₃க்₃ரே மஹாதேஜாஸ் தம் க₃ங்க₃ா ப்ருஷ்ட₂தோந்வக₃ாத் ॥ (31)

தே₃வா: ஸர்ஷிக₃ணா: ஸர்வே தை₃த்ய த₃நவராஷஸா: ।
க₃ந்த₄ர்வயக்ஷப்ரவரா: ஸகிந்நர மஹோரக₃ா: ॥ (32)

ஸர்வாஸ்சாப்ஸரஸோ ராம ப₄கீ₃ரத₂ ரத₂ாநுக₃ாம் ।
க₃ங்க₃ாமந்வக₃மந் ப்ரீதா: ஸர்வே ஜலசராஸ்ச யே ॥ (33)

யதோ ப₄கீ₃ரதே₂ ராஜா ததோ க₃ங்க₃ா யஸஸ்விநீ ।
ஜக₃ாம ஸரிதாம் ஸ்ரேஷ்ட₂ா ஸர்வபாப ப்ரணாஸிநீ ॥ (34)

ததோ ஹி யஜமாநஸ்ய ஜஹ்நோரத்₃ப₄தகர்மண: ।
க₃ங்க₃ா ஸம்ப்லாவயாமாஸ யக்ஞவாடம் மஹாத்மந: ॥ (35)

தஸ்யா வலேபநம் ஞாத்வா க்ருத்₃தே₄ா யஜ்வா து ராக₄வ ।
அபிபுச்ச ஜலம் ஸர்வம் க₃ங்க₃ாயா: பரமாத்₃ப₄தம் ॥ (36)

ததோ தே₃வா: ஸக₃ந்த₄ர்வா ருஷயஸ்ச ஸுவிஸ்மிதா: ।
பூஜயந்தி மஹாத்மாநம் ஜஹ்நும் புருஷஸத்தமம் ॥ (37)

க₃ங்க₃ாம் சாநுநயந்தி ஸ்ம து₃ஹித்ருத்வே மஹாத்மந: ।
ததஸ்துஷ்டோ மஹாதேஜா: ஸ்ரோத்ராப்யாமஸ்ருஜத்₃பந: ॥ (38)

தஸ்மாஜ் ஜஹ்நுஸுதா க₃ங்க₃ா ப்ரோச்யதே ஜாஹ்நவீதி ச ।
ஜக₃ாம ச புநர்க₃ங்க₃ா ப₄கீ₃ரத₂ரத₂ாநுக₃ா ॥ (39)

ஸாக₃ரம் சாபி ஸம்ப்ராப்தா ஸா ஸரித்ப்ரவரா யத₃ா ।
ரஸாதலமுபாக₃ச்ச₂த் ஸித்₃த₄யர்த₂ம் தஸ்ய கர்மண: ॥ (40)

ப₄கீ₃ரதே₂ஃபி ராஜர்ஷிர் க₃ங்க₃ாமாத₃ாய யத்நத: ।
பிதாமஹாந் ப₄ஸ்மக்ருதாநபஸ்யத்₃தீ₃நசேதந: ॥ (41)

அத₂ தத்₃ப₄ஸ்மநாம் ராஸிம் க₃ங்க₃ாஸலிலமுத்தமம் ।
ப்லாவயத்₃த₄பாப்மாந: ஸ்வர்க₃ம் ப்ராப்தா ரக்₄த்தம ॥ (42)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதீ₃காவ்யே
ப₃ரலகாண்டே₃ த்ரிசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

சதுஸ்சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃:

ஸாக₃ரேத்₃த₄ர:

ஸ க₃த்வா ஸாக₃ரம் ராஜா க₃ங்க₃யாநுக₃தஸ்தத₃ா ।
ப்ரவிவேஸ தலம் பூ₄மேர் யத்ர தே ப₄ஸ்மஸாத்க்ருதா: ॥ (1)

பராக்கிரமசாலியான ராஜரிஷி பகீரதன், தெய்விகமான ஒரு தேரில் அமர்ந்து முன்னே செல்ல, அவனுக்குப் பின்னால் கங்கை தொடர்ந்து சென்றது. (31)

தேவ-முனி-அசுர-அரக்க-கந்தர்வ-யட்ச-கின்னர-உரக-அப்சரக் கூட்டங்களும், எல்லா நீர்வாழ் பிராணிகளும் பகீரதனுடைய ரதத்தின் பின்னால் சென்று கொண்டிருக்கும் கங்கையை, மனம் நிறைந்தவர்களாகப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். (32,33)

எங்கெங்கெல்லாம் மன்னன் பகீரதன் சென்றானோ, அங்கங்கெல்லாம் புகழ்பெற்றவளும், ஆறுகளில் முதன்மையானவளும், எல்லாப் பாவங்களையும் அழிப்பவளுமான கங்கை சென்றாள். (34)

போகும் வழியில் அபார சக்தி வாய்ந்தவரான ஜன்ஹு யாகம் செய்து கொண்டிருந்தார். கங்கை தன் பிரவாக வேகத்தால் மகிமை பொருந்திய அவருடைய வேள்விச்சாலையை நீரில் மூழ்கடித்தாள். (35)

இராகவா! யாகதீட்சையிலிருந்த அவர் அவளுடைய செருக்கைத் தெரிந்து கொண்டு கங்கையின் நீர்ப்பெருக்கு முழுவதையும் குடித்துவிட்டார். அடடா, என்ன அற்புதம்! (36)

அப்போது அதைக் கண்டு தேவ-கந்தர்வ-முனிவர்கள் மிகவும் ஆச்சரியமடைந்து, புருஷசிரேஷ்டரும், தயவு நிறைந்தவருமான ஜன்ஹுவைப் பிரார்த்தித்தார்கள். (37)

'கங்கை, உங்கள் மகள் போல' என்று நயந்து கூறினார்கள். அதனால் மனம் மகிழ்ந்த அவர், தன் செவிகள் வாயிலாகக் கங்கையை வெளிப்படுத்தினார். (38)

அது முதற்கொண்டு ஜன்ஹுவின் மகள் என்ற பொருள்படும் ஜான்ஹவி என்று கங்கை அழைக்கப்படலானாள். மீண்டும் பகீரதனின் ரதத்தைத் தொடர்ந்து சென்றாள், கங்கை. (39)

ஆறுகளில் தலைமையான கங்கை, கடல் எல்லை வரை சென்று, பகீரதன் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி நிறைவேறுவதற்காக பாதாளம் சென்றாள். (40)

ராஜரிஷி பகீரதன் மிகவும் முயன்று கங்கையைக் கொண்டு வந்து, சாம்பலாகக் கிடந்த பாட்டனார்களை மிகவும் துயரத்தோடு பார்த்தான். (இவர்களுக்கு இத்தனை காலம் வரை நல்ல கதி கிடைக்கவில்லையே? என்பதால் துயரம்.) (41)

ரகுலத் தோன்றலே! சாம்பல் குவியல் மேல் கங்கை நீரைப் பொழிந்தான். பாவங்கள் நீங்கப் பெற்ற அவர்கள் சுவர்க்கத்தை அடைந்தார்கள். (42)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில் நாற்பத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : நாற்பத்து நான்கு

சகர குமாரர்கள் நற்கதி அடைதல்

கங்கை பின்தொடர கடற்கரையை அடைந்த மன்னன் பகீரதன், பூமிக்குக் கீழே ரஸாதலத்தில், அவனுடைய முன்னோர்கள் சாம்பலாக்கப்பட்ட இடத்தை அடைந்தான். (1)

- ப₄ஸ்மந்யத₂ப்லுதே ராம க₃ங்க₃யா: ஸலிலேந வை ।
ஸர்வலோகப்ரப₄ர் ப்₃ரஹ்மா ராஜாநமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (2)
- தாரிதா நரஸார்த₃ல தி₃வம் யாதாஸ்ச தே₃வவத் ।
ஷஷ்டி: புத்ரஸஹஸ்ராணி ஸக₃ரஸ்ய மஹாத்மந: ॥ (3)
- ஸாக₃ரஸ்ய ஜலம் லோகே யாவத் ஸ்த₂ாஸ்யதி பார்தி₂வ ।
ஸக₃ரஸ்யாத்மஜாஸ்தாவத் ஸ்வர்கே ஸ்த₂ாஸ்யந்தி தே₃வவத் ॥ (4)
- இயம் ச து₃ஹிதா ஜ்யேஷ்ட₂ா தவ க₃ங்க₃ா ப₄விஷ்யதி ।
த்வத்க்ருதேந ச நாம்நாத₂ லோகே ஸ்த₂ாஸ்யதி விஸ்ருதா ॥ (5)
- க₃ங்க₃ா த்ரிபத₂க₃ா நாம தி₃வ்யா ப₄ாகீரதீ₂தி ச ।
த்ரீந் பதே₂ா ப₄ாவயந்தீதி ததஸ்த்ரிபத₂க₃ா ஸ்ம்ருதா ॥ (6)
- பிதாமஹாநாம் ஸர்வேஷாம் த்வமத்ர மநுஜாதி₄ப ।
குருஷ்வ ஸலிலம் ராஜந் ப்ரதிக்ஞாமபவர்ஜய ॥ (7)
- பூர்வகேண ஹி தே ராஜந்தேந அதியஸஸா தத₃ா ।
த₄ர்மிணாம் ப்ரவரேணாபி நைஷ ப்ராப்தோ மநோரத₂: ॥ (8)
- ததை₂வ அம்ஸுமதா தாத லோகேப்ரதிம தேஜஸா ।
க₃ங்க₃ாம் ப்ரார்த₂யதா நேதும் ப்ரதிக்ஞா நாபவர்ஜிதா ॥ (9)
- ராஜர்ஷிணா கு₃ணவதா மஹர்ஷிஸமதேஜஸா ।
மத்துல்யதபஸா சைவ ஷதத்ரத₄ர்மே ஸ்தி₂தேந ச ॥ (10)
- தி₃லீபேந மஹாப₄ாக₃ தவ பித்ராதிதேஜஸா ।
புநர்ந ஸகிதா நேதும் க₃ங்க₃ாம் ப்ரார்த₂யதாநக₄ ॥ (11)
- ஸா த்வயா ஸமதிக்ராந்தா ப்ரதிக்ஞா புருஷஷ்ப₄ ।
ப்ராப்தோஸி பரமம் லோகே யஸ: பரமஸம்மதம் ॥ (12)
- யச்ச க₃ங்க₃ாவதரணம் த்வயா க்ருதமரிந்த₃ம ।
அநேந ச ப₄வாந் ப்ராப்தோ த₄ர்மஸ்யாயதநம் மஹத் ॥ (13)
- ப்லாவயஸ்வ த்வமாத்மாநம் நரோத்தம ஸதே₃ாசிதே ।
ஸலிலே புருஷவ்யாக்₄ர ஸூசி: புண்யப₂லோ ப₄வ ॥ (14)
- பிதாமஹாநாம் ஸர்வேஷாம் குருஷ்வ ஸலிலக்ரியாம் ।
ஸ்வஸ்தி தோஸ்து க₃மிஷ்யாமி ஸ்வம் லோகம் க₃ம்யதாம் ந்ருப ॥ (15)
- இத்யேவமுக்த்வா தே₃வேஸ: ஸர்வலோகபிதாமஹ: ।
யத₂ாக₃தம் தத₂ாக₃ச்ச₂த்₃ தே₃வலோகம் மஹாயஸா: ॥ (16)
- ப₄ாகீரதே₂ாபி ராஜர்ஷி: க்ருத்வா ஸலிலமுத்தமம் ।
யத₂ாக்ரமம் யத₂ாந்யாயம் ஸாக₃ராணாம் மஹாயஸா: ॥ (17)

இராமா! கங்கை நீரினால் சாம்பல் நனைக்கப்பட்ட அந்த நேரத்தில் எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவரான பிரம்மா அங்கு தோன்றி அரசனைப் பார்த்துக் கூறினார்— (2)

“ஆண்சிங்கமே! மகாத்மாவான சகரனுடைய அறுபதினாயிரம் புதல்வர்களும் கடைத்தேற்றப்பட்டு, தேவர்களைப் போல் விண்ணுலகம் அடைந்துவிட்டார்கள். (3)

மன்னனே! சமுத்திரத்தில் நீர் உள்ள காலம் வரை சகர குமார்கள், தேவர்களைப் போல தேவலோகத்தில் செளக்கியமாக இருப்பார்கள். (4)

கங்காதேவியும் உனக்கு ஒரு மூத்த மகள் போல் ஆகிறாள். உன்னுடைய பெயரை ஒட்டி, பாகீரதி என்ற பெயருடன் உலகில் கீர்த்தியுடன் விளங்கப் போகிறாள். (5)

பாகீரதி என்பதுடன் தெய்விக நதியான கங்கை, த்ரிபதகா என்ற பெயரையும் பெறுகிறாள். மூன்று வழிகளில் (உலகங்களில்) பாய்ந்து புனிதப்படுத்துகிறாள் என்பதால் ‘த்ரிபதகா’ என்ற சிறப்புப் பெயரை அடைகிறாள். (6)

அரசனே! உன்னுடைய பாட்டனார்கள் எல்லோருக்கும் இங்கே நீர்க்கடன் செலுத்தி பிரதிக்கையை நிறைவேற்று. (7)

உன்னுடைய தந்தை முதலிய முன்னோர்கள் மிகவும் புகழ்பெற்றவர்கள்; அறநெறியாளர்கள்; மேன்மையானவர்கள். என்றாலும், அவர்கள் மனோரதம் நிறைவேறவில்லை. (கங்கையைக் கொண்டுவர முடியவில்லை.) (8)

அம்சமான், உலகில் நிகரற்ற பராக்கிரமம் படைத்தவன்; ராஜரிஷி; நற்குணங்கள் நிறைந்தவன்; மாமுனிவர்களைப் போன்ற ஆற்றலுடையவன்; தவத்தில் எனக்கு ஈடானவன்; கூடித்திரிய தருமத்தைக் கைவிடாது கடைப்பிடித்தவன். (இவ்வளவு சிறப்புக்களைப் பெற்ற அவன்) கங்கையைக் கொண்டு வருவதாகச் சபதம் செய்தும், அதை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. (9,10)

குற்றமற்றவனே! உன்னுடைய தந்தையான திலீபன் பேராற்றலுடையவன். அவன், மறுபடியும் முயன்றும் கூட கங்கையைக் கொண்டுவர முடியவில்லை. (11)

(நெடுங்கால முயற்சிக்குப் பின்பும் நிறைவேற்றப்படாமலிருந்த) அந்தப் பிரதிக்கை உன்னால் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. (இந்த அரிய செயலினால்) இவ்வுலகில் மகோன்னதமான கீர்த்தியை அடைந்திருக்கிறாய். (12)

எதிரிகளை அடக்குபவனே! கங்கையை (மேலுலகத்திலிருந்து) கீழே இறக்கிக் கொண்டு வந்த செயற்கரிய செயலினால், தருமத்திற்கு இருப்பிடமான உத்தமலோகங்களையும் அடையப் போகிறாய். (13)

மனிதருள் மாணிக்கமே! எந்தக் காலத்திலும் நீராடுவதற்கு உரியதான இந்தப் புனிதநீரில் நீயும் மூழ்கி நீராடு. அதனால் தூய்மையடைந்து புண்ணியப் பயன்களை அடைவாய். (14)

பாட்டனார்கள் எல்லோருக்கும் தர்ப்பணம் செய். உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். நான் சத்தியலோகத்திற்குச் செல்கிறேன். நீ உன் நகரத்திற்குச் செல்வாய்.” (15)

தேவர்களுக்குத் தலைவரும், அனைத்துலகப் பிதாமகருமான பிரம்மா இவ்வாறு கூறிவிட்டு, தான் வந்த வழியே தேவலோகத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றார். (16)

மன்னனாயினும் முனிவர் போன்றிருந்த பகீரதனும் விதிக்கப்பட்ட கர்மாவான நீர்க்கடனை பெரும்புகழ் கொண்ட சகர குமார்களுக்கு உரிய முறையில் வரிசையாகச் செலுத்தினான். (17)

க்ருதோத₃க: ஸுசீ ராஜா ஸ்வபுரம் ப்ரவிவேஸ ஹ ।
ஸம்ருத்₃த₄ார்தே₂ ரகு₄ஸ்ரேஷ்ட₂ ஸ்வராஜ்யம் ப்ரஸஸாஸ ஹ ॥ (18)

ப்ரமுமோத₃ ச லோகஸ்தம் ந்ருபமாஸாத்₃ய ராக₄வ ।
நஷ்டஸோக: ஸம்ருத்₃த₄ார்தே₂ ப₃பூ₄வ விக₃தஜ்வர: ॥ (19)

ஏஷ தே ராம க₃ங்க₃யா விஸ்தரோ ஸ₄பி₄ஹிதோ மயா ।
ஸ்வஸ்தி ப்ராப்நுஹி ப₄த்₃ரம் தே ஸந்த₄யாகாலோ₅திவர்ததே ॥ (20)

த₄ந்யம் யஸஸ்யமாயுஷ்யம் புத்ர்யம் ஸ்வர்க்யமதீவ ச ।
ய: ஸ்ராவயதி விப்ரேஷு க்ஷத்ரியேஷ்விதரேஷு ச ॥
ப்ரியந்தே பிதரஸ்தஸ்ய ப்ரியந்தே தை₃வதாநி ச ॥ (21)

இதுமாக்₂யாநமவ்யக்₃ரே க₃ங்க₃ாவதரணம் ஸுப₄ம் ।
ய: ஸ்ருணோதி ச காகுத்ஸ்த₂ ஸர்வாந் காமாநவாப்நுயாத் ॥
ஸர்வே பாபா: ப்ரணஸ்யந்தி ஆயு: கீர்திஸ்ச வர்த₄தே ॥ (22)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
ப₃லகாண்டே₃ சதுஸ்சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

பஞ்சசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃:

அம்ருதோத்பத்தி:

விஸ்வாமித்ரவச: ஸ்ருத்வா ராக₄வ: ஸஹலக்ஷ்மண: ।
விஸ்மயம் பரமம் க₃த்வா விஸ்வாமித்ரமத₂ாப்₃ரவீத் ॥ (1)

அத்யத்₃பு₄தமித₃ம் ப்₃ரஹ்மந் கதி₂தம் பரமம் த்வயா ।
க₃ங்க₃ாவதரணம் புண்யம் ஸாக₃ரஸ்யாபி பூரணம் ॥ (2)

க்ஷணபூ₄தேவ நௌ ராத்ரி: ஸம்வ்ருத்தேயம் மஹாதப: ।
இமாம் சிந்தயத: ஸர்வாம் நிகி₂லேந கத₂ாம் தவ ॥ (3)

தஸ்ய ஸா ஸர்வா ஸர்வா ஸஹ ஸௌமித்ரிணா தத₃ா ।
ஐ₃க₃ாம சிந்தயாநஸ்ய விஸ்வமித்ரகத₂ாம் ஸுப₄ாம் ॥ (4)

தத: ப்ரப₄ாதே விமலே விஸ்வாமித்ரம் மஹாமுநிம் ।
உவாச ராக₄வோ வாக்யம் க்ருதாஹ்நிகமரிந்த₃ம: ॥ (5)

க₃தா ப₄க₃வதீ ராத்ரி: ஸ்ரோதவ்யம் பரமம் ஸ்ருதம் ।
தராம ஸரிதாம் ஸ்ரேஷ்ட₂ாம் புண்யாம் த்ரிபத₂க₃ாம் நதீ₃ம் ॥ (6)

நௌரேஷா ஹி ஸுக₂ாஸ்தீர்ணா ருஷீணாம் புண்யகர்மணாம் ।
ப₄க₃வந்தமிஹ ப்ராப்தம் ஞாத்வா த்வரிதமாக₃தா ॥ (7)

தர்ப்பணம் செய்து தன் பிதிரர் கடன்களிலிருந்து விடுபட்டுத் தூய்மையடைந்த மன்னன் தன் பட்டணத்தில் பிரவேசித்தான். இவ்வாறு தன் எண்ணம் ஈடேறப் பெற்றவனாக தன் நாட்டில் நல்லாட்சி செய்தான். (18)

இராகவனே! தங்கள் மன்னனைத் திரும்பவும் பெற்ற மக்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். அவர்களுடைய சோகம் அழிந்தது; எண்ணம் கைகூடியது; கவலை நீங்கியது. (19)

இராமா! கங்கையின் வரலாற்றை விரிவாக உனக்குச் சொன்னேன். உரிய காலத்தில் மாலை நேர வழிபாடுகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமல்லவா? நீ வாழ்க! சந்தியாகாலம் கழிந்து கொண்டிருக்கிறது. (20)

இந்த வரலாறு பொருள், புகழ், நீண்ட ஆயுள், மழலைச் செல்வம், சுவர்க்கம் ஆகியவற்றை வழங்கக் கூடியது. அந்தணர், கூடித்திரியர், மற்றும் அனைவருக்கும், எவர் இந்தக் கதையைச் சொல்கிறாரோ, அவருடைய பிதிரர்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள்; தேவதையும் பிரீதி அடைகின்றன. (21)

கங்கை பூமிக்கு இறங்கி வருதல் என்ற மங்களமான இந்தக் கதையைக் கேட்பவருடைய எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறுகின்றன. காகுத்தனே! அவருடைய பாவங்கள் அனைத்தும் அழிந்து போகின்றன; ஆயுளும், கீர்த்தியும் பெருகுகின்றன. (22)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
நாற்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தைந்து அமிழ்தம் தோன்றுதல்

விசுவாமித்திரர் கூறிய கதையைக் கேட்டு மிகவும் ஆச்சரியமடைந்த இராம-லட்சுமணர்கள், அவரிடம் இவ்வாறு கூறினார்கள்— (1)

“வேதவித்தகரே! புனிதமான கங்கை தேவலோகத்திலிருந்து இறங்கி வந்து, சகர குமாரர்களால் தோண்டப்பட்ட பள்ளத்தை நீரால் நிரப்பி ஸாகரமாக்கிய உன்னதமான கதையைக் கூறினீர்களே, அது மிகவும் ஆச்சரியத்தை அளிக்கிறது. (2)

தாங்கள் கூறிய அந்தக் கதையைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த எங்களுக்கு இரவு முழுவதும் நொடிப்பொழுதாகக் கழிந்துவிட்டது.” (3)

விசுவாமித்திரர் சொன்ன மங்களமான கதையிலேயே மனம் லயித்து, லட்சுமணனுடன் பேசிக் கொண்டிருந்ததில் இரவு முழுவதும் கழிந்தது. (4)

நிர்மலமான வைகறைப்பொழுது தோன்றியதும், காலை சந்தியாவந்தனம் முதலிய நித்திய கடமைகளைச் செய்த பின்னர், மாமுனிவர் விசுவாமித்திரரிடம் சென்று இராகவன் இவ்வாறு கூறினார்— (5)

“வந்தனைக்குரிய இரவுமடந்தை சென்றுவிட்டாள்; கேட்கத் தகுந்த உயர்ந்த கதையையும் கேட்டுவிட்டேன். நீரோட்டங்களில் தலைசிறந்ததான, புண்ணியம் நல்கும் த்ரிபதகா நதியைக் கடந்து அக்கரை செல்வோம். (6)

புண்ணிய கர்மாக்களை அனுஷ்டிக்கும் முனிவர்களுக்கு ஏற்ற வகையில், சுகமான இருக்கை இந்தப் படகில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தாங்கள் இங்கே வந்திருப்பதை அறிந்து கொண்ட இவ்விடத்திய முனிவர்கள் உடனடியாக இதை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.” (7)

தஸ்ய தத்வசநம் ஸ்ருத்வா ராக₄வஸ்ய மஹாத்மந: ।
ஸந்தாரம் காரயாமாஸ ஸர்ஷிஸங்க₄: ஸராக₄வ: ॥ (8)

உத்தரம் தீரமாஸாத்ய ஸம்பூஜ்ய ருஷிக₃ணம் தத₃ா ।
க₃ங்க₃ாகூலே நிவிஷ்டாஸ்தே விஸாலாம் த₃த்₃ருஸா: புரீம் ॥ (9)

ததோ முநிவரஸ்தூர்ணம் ஜக₃ாம ஸஹராக₄வ: ।
விஸாலாம் நக₃ரீம் ரம்யாம் தி₃வ்யாம் ஸ்வர்கோபமாம் தத₃ா ॥ (10)

அத₂ ராமோ மஹாப்ராக்ஞோ விஸ்வாமித்ரம் மஹாமுநிம் ।
பப்ரச்ச₂ ப்ராஞ்ஜலிப்ர₄த்வா விஸாலாமுத்தமாம் புரீம் ॥ (11)

கதரோ ராஜவம்ஸோடயம் விஸாலாயாம் மஹாமுநே ।
ஸ்ரோதுமிச்ச₂ாமி ப₄த்₃ரம் தே பரம் கௌதூஹலம் ஹி மே ॥ (12)

தஸ்ய தத்வசநம் ஸ்ருத்வா ராமஸ்ய முநிபுங்க₃வ: ।
ஆக்₂யாதும் தத்ஸமாரேபே₄ விஸாலஸ்ய புராதநம் ॥ (13)

ஸ்ருயதாம் ராம ஸக்ரஸ்ய கத₂ாம் கத₂யத: ஸ்ருதாம் ।
அஸ்மிந் தே₃ஸே து யத்₃வ்ருத்தம் ஸ்ருணு தத்தவேந ராக₄வ ॥ (14)

பூர்வம் க்ருதயுகே₃ ராம தி₃தே: புத்ரா மஹாப₃லா: ।
அதி₃தேஸ்ச மஹாப₄ாக₃ா வீர்யவந்த: ஸுத₄ார்மிகா: ॥ (15)

ததஸ்தேஷாம் நரவ்யாக்₄ர பு₃த்₃தி₄ராஸீந்மஹாத்மநாம் ।
அமரா அஜராஸ்சைவ கத₂ம் ஸ்யாம நிராமயா: ॥ (16)

தேஷாம் சிந்தயதாம் ராம பு₃த்₃தி₄ராஸீந்மஹாத்மநாம் ।
க்ஷீரோத₃மத₂நம் க்ருத்வா ரஸம் ப்ராப்ஸ்யாம தத்ர வை ॥ (17)

ததோ நிஸ்சித்ய மத₂நம் யோக்த்ரம் க்ருத்வா ச வாஸுகிம் ।
மந்த₂ாநம் மந்த₃ரம் க்ருத்வா மமந்து₂ரமிதௌஜஸ: ॥ (18)

அத₂ வர்ஷஸஹஸ்ரேண ஆயுர்வேத₃மய: புமாந் ।
உத₃திஷ்ட₂த்ஸுத₄ார்மாத்மா ஸத₃ண்ட₃: ஸகமண்ட₃லு: ॥ (19)

பூர்வம் த₄ந்வந்தரீ ராம அப்ஸரஸ்ச ஸுவர்சஸ: ।
அப்ஸு நிர்மத₂நாதே₃வ ரஸாத்தஸ்மாத்₃வரா: ஸ்த்ரிய: ॥ (20)

உத்பேதுர் மநுஜஸ்ரேஷ்ட₂ தஸ்மாத₃ப்ஸரஸோப₄வந் ।
ஷஷ்டி: கோட்யோப₄வநஸ்தாஸாம் அப்ஸராணாம் ஸுவர்சஸாம் ॥ (21)

அஸங்க்யேயாஸ்து காகுத்ஸ்த₂ யாஸ்தாஸாம் பரிசாரிகா: ।
ந தா: ஸ்ம ப்ரதி₃க்ருஹ்ணந்தி ஸர்வே தே தே₃வத₃ாநவா: ॥ (22)

இராமன் கூறியதைக் கேட்ட அவர், முனிவர் கூட்டங்களோடும் இராமனோடும் அந்த ஓடத்தில் ஏறி நதியைக் கடந்து சென்றார். (8)

வடக்குக் கரையை அடைந்தவுடன், அங்கிருந்த முனிவர்களுக்கு உபசாரங்கள் செய்து கங்கையின் கரையில் தங்கினார்கள். அப்போது விசாலா என்னும் நகரத்தை அங்கிருந்தவாறே பார்த்தார்கள். (9)

பின்னர், அழகிய, தெய்விகமான, தேவலோகம் போல் விளங்கும் விசாலா நகரத்திற்கு இராம-லட்சுமணர்களோடு முனிவர் விரைந்து சென்றார். (10)

மகாமேதாவியான இராமன், கைகளை கூப்பிக் கொண்டு மாமுனிவர் விசுவாமித்திரரிடம் சிறந்த நகரமான விசாலாவைப் பற்றிக் கேட்டார்— (11)

'மாமுனிவரே! விசாலா நகரத்தில் எந்த வம்சம் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது? என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். தங்களை வணங்கிக் கேட்கிறேன். இதைத் தெரிந்து கொள்வதில் மிகவும் ஆவலுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.' (12)

இராமன் கேட்ட கேள்விக்கு முனிவர் மிகத்தொன்மையான விசாலா நகரத்தைப் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்— (13)

"இராமா! இந்திரனிடமிருந்து நான் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்ட விபரங்களை, இப்போது என்னிடமிருந்து கேள். இந்த நாட்டின் உண்மையான வரலாற்றைக் கேட்பாயாக. (14)

முன்னர் ஒரு கிருதயுகத்தில், திதியின் மைந்தர்களான தைத்யர்கள் மகாபலசாலிகளாக இருந்தார்கள். அதிதியின் புதல்வர்களான தேவர்கள் பெரும்பேறு பெற்றவர்களாகவும், ஆற்றல் மிக்கவர்களாகவும், தருமநெறியில் ஆழ்ந்த பற்றுடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள். (15)

ஆண்புலியே! ஒரு சமயம் அவர்களுக்கு, 'நாம் மரணம்-மூப்பு-நோய் இல்லாதவர்களாக எப்படி ஆவோம்?' என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. (16)

இவ்வாறு ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, 'பாற்கடலைக் கடைந்து, அதன் சாரத்தை அடைவோம்' என்ற எண்ணம் பராக்கிரமசாலிகளான அவர்களுக்கு உண்டாயிற்று. (17)

எல்லை காணமுடியாத ஆற்றல் பெற்றிருந்த அவர்கள், அவ்வாறே நிச்சயம் செய்து, வாசகியைக் கயிறாகவும், மந்தரமலையை மத்தாகவும் வைத்து பாற்கடலைக் கடையத் தொடங்கினார்கள். (18)

ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்தபின், ஆயுர்வேத வடிவினராக, தருமாத்மாவான ஓர் ஆண் ஒரு கையில் தண்டமும், மற்றொரு கையில் கமண்டலமும் தாங்கியவராக வெளிப்பட்டார். (19)

அவருக்கு தன்வந்தரி என்று பெயர். அவருக்குப் பின் மிகவும் ஒளிபொருந்திய அப்சரககள் தோன்றினார்கள். மத்தினால் கடைந்தபோது, அப்புவிலிருந்து (தண்ணீரிலிருந்து) அதன் சாரத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட அழகிகள் என்பதால் அப்சரஸ் என்ற பெயர் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. காந்திமிக்க அறுபதுகோடி அப்சரப் பெண்கள் பாற்கடலிலிருந்து தோன்றினார்கள். (20,21)

காகுத்தனே! அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்பவர்களின் எண்ணிக்கைக்குக் கணக்கே இல்லை. அந்த அப்சர மங்கைகளை தேவ-தானவர்கள் யாரும் மணம் செய்துகொள்ள ஒப்பவில்லை. (22)

அப்ரதிக்₃ரஹணாத்தாப்ச ஸர்வா: ஸாத₄ாரணா: ஸ்ம்ருதா: ।
வருணஸ்ய தத: கந்யா வாருணீ ரகு₄நந்த₃ந ॥ (23)

உத்பபாத மஹாப₄ாக₃ா மார்க₃மாணா பரிக்க₃ரஹம் ।
தி₃தே: புத்ரா ந தாம் ராம ஜக்₃ருஹுர் வருணாத்மஜாம் ॥ (24)

அதி₃தேஸ்து ஸுதா வீர ஜக்₃ருஹுஸ்தாமநிந்தி₃தாம் ।
அஸுராஸ்தேந தை₃தேயா: ஸுராஸ்தேநாதி₃தே: ஸுதா: ॥ (25)

ஹ்ருஷ்டா: ப்ரமுதி₃தாப்சாஸந் வாருணீ க்₃ரஹணாத்ஸுரா: ।
உச்சை:ஸ்ரவா ஹயஸ்ரேஷ்டே₂ா மணிரதநம் ச கௌஸ்துப₄ம் ॥ (26)

உத₃திஷ்ட₂ந் நரஸ்ரேஷ்ட₂ ததை₂வாம்ருதமுத்தமம் ।
அத₂ தஸ்ய க்ருதே ராம மஹாநாஸீத்குலக்ஷய: ॥ (27)

அதி₃தேஸ்து தத: புத்ரா தி₃தே: புத்ராநஸூத₄யந் ।
ஏகதோப₄யாக₃மந் ஸர்வே ஹயஸுரா ராக்ஷஸை: ஸஹ ॥ (28)

யுத்₃த₄ாமாஸீந்மஹாகே₄ாரம் வீர த்ரைலோக்யமோஹநம் ।
யத₃ா க்ஷயம் க₃தம் ஸர்வம் தத₃ா விஷ்ணுர்மஹாப₃ுல: ॥
அம்ருதம் ஸோஹரத் தூர்ணம் மாயாமாஸ்த₂ாய மோஹிநீம் ॥ (29)

யே தத₃ாபி₄முக₂ம் விஷ்ணுமக்ஷய்யம் புருஷோத்தமம் ।
ஸம்பிஷ்டாஸ்தே தத₃ா யுத்₃தே₄ விஷ்ணுநா ப்ரப₄விஷ்ணுநா ॥
அதி₃தேராத்மஜா வீரா தி₃தே: புத்ராந் நிஜக்₄நிரே ॥ (30)

தஸ்மிந் யுத்₃தே₄ மஹாகே₄ாரே தை₃தேயாதி₃த்யயோர்ப்₄ருஸம் ।
நிஹத்ய தி₃திபுத்ராம்ப்ச ராஜ்யம் ப்ராப்ய புரந்த₃ர: ।
ஸஸாஸ முதி₃தோ லோகாந் ஸர்ஷிஸங்க₄ாந் ஸசாரணாந் ॥ (31)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

ப₃ாலகாண்டே₃ பஞ்சசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

*****

ஷட்சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃:

தி₃திக₃ப்₄பே₄த₃:

ஹதேஷு தேஷு புத்ரேஷு தி₃தி: பரமது₃:கி₂தா ।
மாரீசம் கஸ்யபம் ராம ப₄ர்தாரமித₃மப்₃ுரவீத் ॥ (1)

ஹதபுத்ராஸ்மி ப₄க₃வந்தவ புத்ரைம்ஹாப₃ுலை: ।
ஸக்ரஹந்தாரமிச்ச₂ாமி புத்ரம் தீர்க₄தபோர்ஜிதம் ॥ (2)

ஸாஹம் தபஸ்சரிஷ்யாமி க₃ர்ப₄மாத₄ாதுமர்ஹஸி ।
ப₃ுலவந்தம் மஹேஷ்வாஸம் ஸ்திதிக்கும் ஸமது₃ர்ஸிநம் ॥
ஈத்ருஸம் ஸக்ரஹந்தாரம் த்வமநுக்ருதுமர்ஹஸி ॥ (3)

யாராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத அவர்கள் பொதுமகளிர் ஆனார்கள். பிறகு, ரகுநந்தனா! வருணனுடைய புதல்வியான வாருணீ மேலே வந்தாள். அதிருஷ்டக்காரியான அவள் தன்னை மனைவியாக ஏற்றுக் கொள்வனைத் தேடிக் கொண்டு போனாள். திதியினுடைய புத்திரர்களான தைத்யர்கள் வருண குமாரத்தியை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. (23,24)

குற்றமற்ற அவளை அதிதியின் மைந்தர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். வாருணீ (சுரா) என்பவளை மறுத்த திதியின் புதல்வர்கள் அசுரர்கள் (சுராவை ஒதுக்கியவர்கள்) என்றும், அவளை ஏற்றுக்கொண்ட அதிதியின் குமாரர்கள் சுரர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டார்கள். (25)

வாருணியை ஏற்றுக் கொண்ட சுரர்கள் மனம் மகிழ்ந்து ஆனந்தமாக இருந்தார்கள். குதிரைகளில் சிறந்ததான உச்சைசிரவமும், கௌஸ்துபம் என்ற ரத்தினமும் மேலே எழுந்து வந்தன. புருஷோத்தமனே! அதைத் தொடர்ந்து மகிமை பொருந்திய அமிழ்தம் வெளிப்பட்டது. பின்னர், அதன் காரணமாக மிகப்பெரிய அளவில் உயிர்ச்சேதம் ஏற்பட்டது. (26,27)

அதிதியின் புதல்வர்கள் திதியின் மைந்தர்களைக் கொன்று குவித்தார்கள். ஒரு சமயம் அசுரர்கள் ராட்சஸர்களை உடன் அழைத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். (28)

வீரனே! மூன்று உலகங்களையும் மயங்கச் செய்யும் கோரமான யுத்தம் நடந்தது. பேரழிவு ஏற்பட்டதும் மகாபலசாலியான விஷ்ணு, மோகினி என்ற மாயா வடிவத்தில் வந்து, வேகமாக அமிர்தத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு போய்விட்டார். (29)

புருஷோத்தமரும், அழிவில்லாதவருமான விஷ்ணுவை எதிர்த்துச் சென்ற அசுரர்கள், பராக்கிரமம் மிக்க விஷ்ணுவால் தூள்தூளாக்கப்பட்டார்கள். அதிதியின் சொந்தப் பிள்ளைகளான சுரர்கள், திதியினுடைய மைந்தர்களைத் தாக்கி ஒழித்தார்கள். (30)

திதி-அதிதியின் குமாரர்களிடையே நடந்த அந்தக் கடுமையான போரில் திதியின் புத்திரர்களை அழித்து இந்திரன் ராஜ்யத்தை மீட்டுக் கொண்டான். மகிழ்ச்சியுடன் ரிஷிக் கூட்டங்களோடும், சாரணர்களோடும் கூடிய உலகங்களை ஆளத் தொடங்கினான். (31)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
நாற்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : நாற்பத்தியாறு
திதியின் கர்பம் சிதறிப்போனது**

தன்னுடைய குமாரர்கள் கொல்லப்பட்டதால் மிகவும் துக்கமடைந்த திதி, மரீசியின் புதல்வரும், தன்னுடைய கணவருமான காசியபரிடம் இவ்வாறு கூறினாள்— (1)

“பகவானே! மகாபலசாலியான உங்களுடைய (இன்னொரு மனைவியின்) புத்திரர்களால், என் சொந்தப் பிள்ளைகள் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள். நீண்ட காலம் தவம் செய்து, இந்திரனை கொல்லக்கூடிய ஒரு புத்திரனைப் பெற விரும்புகிறேன். (2)

அதற்காக நான் தவத்தை மேற்கொள்ளப் போகிறேன். நீங்கள், நான் கர்பம் தரிக்கச் செய்யவேண்டும். பலம் மிகுந்தவன்; சமநோக்குக் கொண்டவன் - இப்படிப்பட்டவனாக இந்திரனைக் கொல்லும் ஆற்றல் பெற்ற ஒரு மகனை எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.” (3)

- தஸ்யாஸ்தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா மாரீச: கஸ்யபஸ்தத்₃ா ।
 ப்ரத்யுவாச மஹாதேஜா தி₃திம் பரமத்₃:கி₂தாம் ॥
 ஏவம் ப₄வது ப₄த்₃ரம் தே ஸாசி₃ர்ப₄வ தபோத₄நே ॥ (4)
- ஜநயிஷ்யஸி புத்ரம் த்வம் ஸக்ரஹந்தாரமாஹவே ।
 பூர்ணே வர்ஷஸஹஸ்ரே து ஸாசி₃ர்யதி₃ ப₄விஷ்யஸி ॥ (5)
- புத்ரம் த்ரைலோக்ய ப₄ர்தாரம் மத்தஸ்த்வம் ஜநயிஷ்யஸி ।
 ஏவமுக்த்வா மஹாதேஜா: பாணிநா ஸ மமார்ஜ தாம் ॥
 ஸமாலப₄ய தத: ஸ்வஸ்தீத்யுக்த்வா ஸ தபஸே யயௌ ॥ (6)
- க₃தே தஸ்மிந்நரஸ்ரேஷ்ட₂ தி₃தி: பரமஹர்ஷிதா ।
 குஸப்லவம் ஸமாஸாத்ய தபஸ்தேபே ஸுத₃ாருணம் ॥ (7)
- தபஸ்தஸ்யாம் ஹி குர்வத்யாம் பரிசர்யாம் சகார ஹ ।
 ஸஹஸ்ராஷ்ணா நரஸ்ரேஷ்ட₂ பரயா கு₃ணஸம்பத்₃ா ॥ (8)
- அக்₃நிம் குஸாந் காஷ்ட₂மப: ப₂லம் மூலம் ததை₂வ ச ।
 ந்யவேத்யத் ஸஹஸ்ராஷ்ணா யச்சாந்யத₃பி காங்க்ஷிதம் ॥ (9)
- க₃ாத்ரஸம்வாஹநைஸ்சைவ ஸ்ரமாபநயநைஸ்தத்₂ா ।
 ஸக்ர: ஸர்வேஷு காலேஷு தி₃திம் பரிசசார ஹ ॥ (10)
- பூர்ணே வர்ஷஸஹஸ்ரே து த₃ஸோநே ரகு₄நந்த₃ந ।
 தி₃தி: பரமஸம்ப்ரீதா ஸஹஸ்ராஷ்ணமத்₂ாப்₃ரவீத் ॥ (11)
- தபஸ்சரந்த்யா வர்ஷாணி த₃ஸ வீர்யவதாம் வர ।
 அவஸிஷ்டாநி ப₄த்₃ரம் தே ப்₄ராதரம் த்₃ரக்ஷயஸே தத: ॥ (12)
- தமஹம் த்வத்க்ருதே புத்ர ஸமாத₄ாஸ்யே ஜயோத்ஸுகம் ।
 த்ரைலோக்யவிஜயம் புத்ர ஸஹ பே₄க்ஷயஸி விஜ்வர: ॥ (13)
- யாசிதேந ஸுரஸ்ரேஷ்ட₂ தவ பித்ரா மஹாத்மநா ।
 வரோ வர்ஷஸஹஸ்ராந்தே மம த₃த்த: ஸுதம் ப்ரதி ॥ (14)
- ஏவமுக்த்வா தி₃தி: ஸக்ரம் ப்ராப்தே மத்யம் தி₃வாகரே ।
 நித்₃ரயாபஹ்ருதா தே₃வீ பா₃தௌ க்ருத்வாத₂ ஸீர்ஷத: ॥ (15)
- த்₃ருஷ்ட்வா தாமஸாசிம் ஸக்ர: பாத₃த: க்ருதமூர்த₄ஜாம் ।
 ஸிர:ஸ்த₂ாநே க்ருதௌ பா₃தௌ ஜஹாஸ ச முமோத₃ ச ॥ (16)
- தஸ்யா: ஸரீரவிவரம் விவேஸ ச புரந்த₃ர: ।
 க₃ர்ப₄ம் ச ஸப்தத்₄ா ராம பி₃பே₄த₃ பரமாத்மவாந் ॥ (17)
- பி₄த்₃யமாநஸ்ததோ க₃ர்பே₄ா வஜ்ரேண ஸதபர்வணா ।
 ருரோத₃ ஸுஸ்வரம் ராம ததோ தி₃திரபுத்₄யத ॥ (18)

அவளுடைய சொற்களைக் கேட்ட காசியபர், பெரும் துயரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் திதியைப் பார்த்து, “அப்படியே ஆகட்டும். வாழ்க, நீ. தவச்செல்வியே! நீ பூரணமாக ஆசாரங்களைக் கடைப்பிடித்து தூய்மையுடன் இருக்க வேண்டும். (4)

நீ ஆயிரமாண்டுக்காலம் ஆசாரத்தைக் கடைப்பிடித்து வந்தால், இந்திரனைக் கொல்லும் சக்திபெற்ற மகனை அடைவாய். (5)

மூன்று உலகங்களையும் காப்பாற்றக்கூடிய ஒரு புத்திரனை என் மூலமாக, நீ அடைவாய்.” இவ்வாறு கூறிவிட்டு மகாதேஜஸ்வியான அவர் அவளைத் தன் கைகளால் தொட்டார். அவளை அணைத்துக் கொண்டு, ‘உனக்கு மங்களம் உண்டாகுக’ என்று ஆசீர்வதித்துவிட்டு, அவர் தவம் செய்யப் போய்விட்டார். (6)

மாமனிதனே! அவர் சென்றபின், மிகவும் மகிழ்ச்சியோடிருந்த திதி, குசப்லவம் என்ற இடத்திற்குச் சென்று கடுமையான தவத்தில் ஈடுபட்டாள். (7)

தவம் செய்கிற அவளுக்கு ஆயிரம் கண் படைத்த இந்திரன் அடக்க-ஒடுக்கமாக சேவை செய்தான். (8)

அக்னி, குசம் என்ற தர்பம், விறகு, தண்ணீர், பழம், கிழங்கு முதலியவைகளையும், அவளுக்குத் தேவைப்படும் பிற பொருட்களையும் தக்க சமயத்தில் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். (9)

இந்திரன் (சிறற்றன்னையின்) காலைப் பிடித்துவிட்டு உடற்களைப்பைப் போக்கினான். மற்றும் எல்லா நேரங்களிலும் அவளுடைய பணிவிடையிலேயே ஈடுபட்டிருந்தான். (10)

ஆயிரம் ஆண்டுகள் நிறைவடைய இன்னும் பத்து ஆண்டுகளே மிச்சமிருந்தன. அப்போது, மிகவும் மனமுவந்த திதி, இந்திரனைப் பார்த்துக் கூறினாள்— (11)

“வீரர்களில் சிறந்த வீரனே! தவம் நிறைவடைவதற்கு இன்னும் பத்தாண்டுக் காலமே உள்ளது. வாழ்க, நீ. அதன் பின்னர், நீ உன் சகோதரனைக் காண்பாய். (12)

உன்னைக் கொல்வதற்காகவே நான் ஒரு புத்திரனை வேண்டினேன். (உன்னுடைய களங்கமற்ற தொண்டினால் என் எண்ணம் உனக்குச் சாதகமாக மாறிவிட்டது.) அவன் உன்னை வெற்றி கொள்ள முனையும்போது, நான் அவனை சமாதானப்படுத்துவேன். மகனே! மூன்று உலகங்களையும் வென்று, அவனுடன்கூட எந்தக் கவலையுமில்லாமல் அனுபவிப்பாயாக. (13)

தேவர் தலைவனே! மகாத்மாவான உன் தந்தையிடம் ஒரு மகனை வேண்டிப் பிரார்த்தித்தேன். ‘ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப்பின் நீ விரும்பியபடி ஓர் ஆண் குழந்தை பிறப்பான்’ என்று அவர் வரம் கொடுத்தார்.” (14)

இவ்வாறு இந்திரனிடம் கூறினாள், திதி. (பிற்பகலில்) களைப்படைந்திருந்த அவளுக்குத் தூக்கம் வந்தது. தூக்கக் கலக்கத்தில் தலையை ஆட்டி ஆட்டி தலைக் கூந்தல் பாதங்களில் படும்படியாக இருந்த நிலையில் உறங்கிப் போனாள். (15)

கால்களில் தலைபடும்படியான கோலத்தில் ஆசாரக் குறைவுடன் இருந்த அவளைப் பார்த்து இந்திரன் இகழ்ச்சி தோன்றச் சிரித்தான்; மகிழவும் செய்தான். (16)

இராமா! மிகவும் கவனமாக இருக்கும் இந்திரன், அவளுடைய உடலில் பிரவேசித்து வயிற்றிலிருந்த கர்பத்தை ஏழு துண்டுகளாக்கினான். (17)

நூறு முனைகளையுடைய வஜ்ராயுதத்தைத் தரிக்கும் இந்திரனால் தகர்க்கப்படும்போது, கர்பம் உரத்தக் குரலில் அழுதது. அந்த சத்தத்தினால் திதி விழித்துக் கொண்டாள். (18)

மா ருதே₃ மா ருத₃ஸ்சேதி க₃ர்ப₄ம் ஸக்ரோ₃ப்யப₄ஷத ।
பி₃பே₄த₃ ச மஹாதேஜா ருத₃ந்தமபி வாஸவ: ॥ (19)

ந ஹந்தவ்யோ ந ஹந்தவ்ய இத்யேவம் தி₃திரப்₃ரவீத் ।
நிஷ்பபாத தத: ஸக்ரோ மாதூர்வசநகெ₃ளரவாத் ॥ (20)

ப்ராஞ்ஜலிர் வஜ்ரஸஹிதோ தி₃திம் ஸக்ரோ₃ப்யப₄ஷத ।
அஸு₃சிர்தே₃வி ஸுப்தாஸி பாத₃யோ: க்ருதமூர்த₄ஜா ॥ (21)

தத₃ந்தரமஹம் லப்த₄வா ஸக்ரஹந்தாரமாஹவே ।
அபி₄த₃ம் ஸப்தத₄ தே₃வி தந்மே த்வம் ஷந்தும்₃ஹஸி ॥ (22)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ப₃லகாண்டே₃ ஷப்சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஸப்தசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: விஸாலாக₃மநம்

ஸப்தத₄ து க்ருதே க₃ர்பே₄ தி₃தி: பரமது₃:கி₂தா ।
ஸஹஸ்ராஷம் து₃ராத₄ர்ஷம் வாக்யம் ஸாநுநயாப்₃ரவீத் ॥ (1)

மமாபராத₄த₃க₃ர்பே₄யம் ஸப்தத₄ ஸகலீக்ருத: ।
நாபராதே₄ஸ்தி தே₃வேஸ தவாத்ர ப₃லஸூ₃த₃ந ॥ (2)

ப்ரியம் த்வத்க்ருதமிச்ச₂ாமி மம க₃ர்ப₄விபர்யயே ।
மருதாம் ஸப்த ஸப்தாநாம் ஸ்த₂ாநபாலா ப₄வந்த்விமே ॥ (3)

வாதஸ்கந்த₄ா இமே ஸப்த சரந்து தி₃வி புத்ரக ।
மாருதா இதி விக்₂யாதா தி₃வ்யருபா மமாத்மஜா: ॥ (4)

ப்₃ரஹ்மலோகம் சரத்வேக இந்த்₃ரலோகம் தத₂ாபர: ।
தி₃வ்யவாயுரிதி க்₂யாதஸ்த்ருதீயோபி மஹாயஸா: ॥ (5)

சத்வாரஸ்து ஸுரஸ்ரேஷ்ட₂ தி₃ஸோ வை தவ ஸாஸநாத் ।
ஸஞ்சரிஷ்யந்தி ப₄த்₃ரம் தே தே₃வபூ₄தா மமாத்மஜா: ॥ (6)

த்வத்க்ருதேநைவ நாம்நா வை மாருதா இதி விஸ்ருதா: ।
தஸ்யாஸ்தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஸஹஸ்ராஷ: புரந்த்₃ர: ॥ (7)

உவாச ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யம் தி₃திம் ப₃லநிஷூ₃த₃ந: ।
ஸர்வமேதத்₃யதே₂ாக்தம் தே ப₄விஷ்யதி ந ஸம்ஸய: ॥ (8)

விசரிஷ்யந்தி ப₄த்₃ரம் தே தே₃வபூ₄தாஸ்தவாத்மஜா: ॥ (9)

ஏவம் தெள நிஸ்சயம் க்ருத்வா மாதாபுத்ரௌ தபோவநே ।
ஜக்₃மதுஸ்த்ரிதி₃வம் ராம க்ருதார்த₂ாவிதி ந: ஸ்ருதம் ॥ (10)

(மா ருத; மா ருத) அழாதே, அழாதே என்று கர்பத்திடம் இந்திரன் சொன்னான். அப்படியும் அது அழுது கொண்டிருக்கும்போதே அதனைக் கூறுகளாக்கினான். (19)

கொல்லாதே, கொல்லாதே என்று திதி அலறினாள். தாயின் சொல்லுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து இந்திரன், அவள் வயிற்றிலிருந்து வெளியே வந்து விழுந்தான். (20)

கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு வஜ்ரத்துடன் நின்ற இந்திரன், "தலைக் கூந்தல், கால்களில் உரசும்படியான அநாசார நிலையில் தாங்கள் இருந்தீர்கள். அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, யுத்தத்தில் இந்திரனைக் கொல்வதற்காகவே தோன்றப் போகிறவனை ஏழு துண்டுகளாக வெட்டினேன். அன்னையே! என்னை மன்னித்து விடுங்கள்" என்று சொன்னான். (21,22)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
நாற்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

*****

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தேழு

விசாலா நகரத்திற்குச் செல்லுதல்

தன்னுடைய கர்பம் ஏழு பிண்டங்களாகச் செய்யப்பட்டதால் மிகவும் துக்கமடைந்த திதி, வெற்றி கொள்ள முடியாதவனான இந்திரனிடம் சமாதானமாகப் பேசினாள்— (1)

"தேவர்கள் தலைவனே! எதிரிகளின் ஆற்றலை அழிப்பவனே! என்னுடைய தவற்றினால்தான் கர்பம் ஏழு கூறுகளாக்கப்பட்டது. குற்றம் உன்னுடையது அல்ல. (2)

என்னுடைய கர்பம் சிதைக்கப்பட்டுவிட்டது. உனக்கும் எனக்கும் பிரியத்தைக் கொடுக்கும் ஒரு செயலாக அதை மாற்ற விரும்புகிறேன். இவர்கள் (கர்பத்துண்டுகள்) உருவமும் உயிரும் பெற்று ஏழேழு மருத்துக்களின் ஏழு இடங்களைக் காப்பவர்களாக ஆகட்டும். (3)

மைந்தனே! என் பிள்ளைகளான இந்த எழுவரும் 'மாருத' என்று பெயர் பெற்று, தேவசரீரம் ஏற்று வாதஸ்கந்தர்களாக ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கட்டும். (4)

இந்த ஏழு கணங்களில் ஒரு கணம் (எழுவர்) பிரம்மலோகத்திலும், இன்னொரு கணம் இந்திரலோகத்திலும் உலவுவார்கள். பெரும் புகழ் கொண்ட மூன்றாவது குழு திவ்விய வாயுவாக ஆகாயத்தில் வீசட்டும். (5)

தேவர்கள் தலைவனே! தெய்வத்தன்மை பெற்றுவிட்ட என்னுடைய புத்திரர்களான மீதமுள்ள நான்கு கணங்களும், உன்னுடைய ஆக்கொப்படி எல்லாத் திசைகளிலும் உலவி வரட்டும். (6)

'மா ருத: மா ருத:' (அழாதே, அழாதே) என்று உன்னால் கூறப்பட்டதற்கிணங்க, 'மாருதா:' (மருத்துக்கள்) என்ற பெயருடன் விளங்கட்டும்." அவளுடைய உரையைக் கேட்ட ஆயிரங்கண்ணுடைய புரந்திரன் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு (வணக்கமாக) திதியைப் பார்த்துக் கூறினான்— "தாங்கள் சொன்னபடியே எல்லாம் நடக்கும். சந்தேகப்பட வேண்டாம். (7,8)

உங்களுடைய புதல்வர்கள், தேவவடிவம் ஏற்று சஞ்சாரம் செய்வார்கள். வணங்குகிறேன், தாயே! விடைகொடுங்கள்." (9)

தாயும், புதல்வனும் இந்தத் தபோவனத்தில் அவ்வாறு ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு, தங்கள் காரியம் கைகூடியவர்களாக விண்ணுலகத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள் - என்று, பிறர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். (10)

ஏஷ தே₃ஸ: ஸ காகுத்ஸ்த₂ மஹேந்த்₃ராத்₄யுஷித: புரா ।
தி₃திம் யத்ர தப:ஸித்₃த₄மேவம் பரிசசார ஸ: ॥ (11)

இஷ்வாகோஸ்து நரவ்யாக்₄ர புத்ர: பரமத₄ர்மிக: ।
அலம்பு₃ஸாயாமுத்பந்நோ விஸால இதி விஸ்ருத: ॥
தேந சாஸீதி₃ஹ ஸ்த₂நே விஸாலேதி புரீ க்ருதா ॥ (12)

விஸாலஸ்ய ஸுதோ ராம ஹேமசந்த்₃ரோ மஹாபு₃ல: ।
ஸுசந்த்₃ர இதி விக்₂யாதோ ஹேமசந்த்₃ராத்₃நந்தர: ॥ (13)

ஸுசந்த்₃ரதநயோ ராம தூ₄ம்ராஸ்வ இதி விஸ்ருத: ।
தூ₄ம்ராஸ்வ தநயஸ்சாபி ஸ்ருஞ்ஜய: ஸமபத்₃யத ॥ (14)

ஸ்ருஞ்ஜயஸ்ய ஸுத: ஸ்ரீமாந் ஸஹதே₃வ: ப்ரதாபவாந் ।
குஸாஸ்வ: ஸஹதே₃வஸ்ய புத்ர: பரமத₄ர்மிக: ॥ (15)

குஸாஸ்வஸ்ய மஹாதேஜா: ஸோமத₃த்த: ப்ரதாபவாந் ।
ஸோமத₃த்தஸ்ய புத்ரஸ்து காகுத்ஸ்த₂ இதி விஸ்ருத: ॥ (16)

தஸ்ய புத்ரோ மஹாதேஜா: ஸம்ப்ரத்யேஷ புரீமிமாம் ।
ஆவஸத்யமரப்ரக்₂ய: ஸுமதிர்நாம து₃ர்ஜய: ॥ (17)

இஷ்வாகோஸ்து ப்ரஸாதே₃ந ஸர்வே வைஸாலிகா ந்ருபா: ।
தீ₃ர்க்₄யுஷோ மஹாத்மாநோ வீர்யவந்த: ஸுத₄ர்மிகா: ॥ (18)

இஹாத்₃ய ரஜநீம் ராம ஸுக₂ம் வத்ஸ்யாமஹே வயம் ।
ஸ்வ: ப்ரப₄ாதே நரஸ்ரேஷ்ட₂ ஜநகம் த்₃ரஷ்டுமர்ஹஸி ॥ (19)

ஸுமதிஸ்து மஹாதேஜா விஸ்வாமித்ரமுபாகு₃தம் ।
ஸ்ருத்வா நரவரஸ்ரேஷ்ட₂: ப்ரத்யுத்₃க₃ச்ச₂ந்மஹாயஸா: ॥ (20)

பூஜாம்ச பரமாம் க்ருத்வா ஸோபாத்₄யாய: ஸபு₃ந்த₄வ: ।
ப்ராஞ்ஜலி: குஸலம் ப்ருஷ்ட்வா விஸ்வாமித்ரமத₂ாப்₃ரவீத் ॥ (21)

த₄ந்யோஸம்யநுக்₃ருஹீதோஸம்மி யஸ்ய மே விஷயம் முநி: ।
ஸம்ப்ராப்தோ த்₃ர்ஸநம் சைவ நாஸ்தி த₄ந்யதரோ மம ॥ (22)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதீ₃காவ்யே

ப₃லகாண்டே₃ ஸப்தசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

*****

அஷ்டசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃:

ஸக்ராஹல்யஸாரய:

ப்ருஷ்ட்வா து குஸலம் தத்ர பரஸ்பரஸமாகு₃மே ।
கத₂ந்தே ஸுமதிர்வாக்யம் வ்யாஜஹார மஹாமுநிம் ॥ (1)

காகுத்தனே! திதி, எந்த நாட்டில் சித்தி பெறுவதற்காகத் தவம் செய்தானோ, அவளுக்குப் பணிவிடை செய்து கொண்டு இந்திரன் வசித்து வந்தானோ, அந்த நாடு இதுதான். (11)

ஆண்புலியே! இக்ஷ்வாகுவின் மைந்தன் பரம தார்மிகனான அலம்புஸன். அவனுடைய குமாரன் விசாலன் என்பவன். அவன் இந்த இடத்தில் விசாலா என்ற நகரத்தை நிர்மாணித்தான். (12)

விசாலனுடைய புதல்வன் பலசாலியான ஹேமசந்திரன். ஹேமசந்திரனுக்குப் பின் அவனுடைய குமாரன் குசந்திரன் என்பவன் புகழ்பெற்று விளங்கினான். (13)

குசந்திரனுடைய மகன் தூம்ராச்வன்; தூம்ராச்வனுடைய பிள்ளை ஸ்ருஞ்ஜயன். (14)

ஸ்ருஞ்ஜயனுடைய மைந்தன் பிரதாபம் மிக்க சஹதேவன்; சஹதேவனுடைய புத்திரனான குசாஸ்வன் தருமநெறி தவறாதவன். (15)

மகாதேஜஸ்வியான குசாஸ்வனுடைய புதல்வன் பிரதாபம் மிக்க சோமதத்தன்; சோமதத்தனுடைய மைந்தன் காகுத்ஸ்தன் என்ற பெயர் பெற்றவன். (16)

அவனுடைய புத்திரன் சுமதி எவராலும் வெற்றி கொள்ள முடியாத பேராற்றல் கொண்டவன்; தேவர்களுக்கு ஒப்பான அவன் இப்போது இந்த நாட்டை ஆண்டு வருகிறான். (17)

இக்ஷ்வாகு மன்னனின் ஆசீர்வாதத்தால் விசாலா நாட்டின் அரசர்கள் எல்லோரும் நீண்ட ஆயுளும், பரந்த நோக்கமும், வீர்யமும், அறநெறி பிறழாதவர்களாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். (18)

இராமா! இந்த இரவு நாம் இங்கேயே தங்குவோம். நாளை பொழுது புலர்ந்ததும் ஜனகனைப் பார்க்கச் செல்வோம். (19)

‘விசுவாமித்திரர் வந்திருக்கிறார்’ என்று கேள்விப்பட்டவுடன், மன்னரில் சிறந்த சுமதி அவரை எதிர்கொண்டு அழைப்பதற்காக வந்தார். (20)

உபாத்தியாயர்களுடனும் உறவினர்களுடனும் சேர்ந்து சிறந்த முறையில் அவரை வரவேற்று, கைகளைக் கூப்பியபடி, நலன் விசாரித்து விசுவாமித்திரரிடம் சொன்னார்— (21)

“நான் மிகவும் பாக்கியசாலி! தங்கள் அனுக்கிரகத்திற்குப் பாத்திரமாகிவிட்டேன்! மாமுனிவரான தாங்கள் என் நாட்டிற்கே வந்து எனக்குத் தரிசனம் அளிக்கிறீர்களே! என்னிடம்தான் தங்களுக்கு எவ்வளவு கருணை! என்னைக் காட்டிலும் மேலான பாக்கியசாலி வேறு எவருமே இல்லை!” (22)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
நாற்பத்தியேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

*****

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தெட்டு

இந்திரன்-அகலிகைக்கு சாபம்

ஒருவருக்குகொருவர் சந்தித்து கேடிமலாபங்கள் விசாரித்து முடிந்த பின்னர், மாமுனிவரிடம் மன்னர் சுமதி கேட்டார்— (1)

- இமௌ குமாரௌ ப₄த்₃ரம் தே தே₃வதுல்யபராக்ரமௌ ।
க₃ஜஸிம்ஹக₃தீ வீரௌ ஸார்தூ₃லவ்ருஷபே₄பமௌ ॥ (2)
- பத்₃மபத்ரவிஸாலாசௌ க₂ட்₃க₃தூணீத₄நுர்த₄ரௌ ।
அஸ்விநாவிவ ருபேண ஸமுபஸ்தி₂தயௌவநௌ ॥ (3)
- யத்₃ருச்₂யைவ க₃ாம் ப்ராப்தௌ தே₃வலோகாதி₃வாமரௌ ।
கத₂ம் பத்₃ப₄யாமிஹ ப்ராப்தௌ கிமர்த₂ம் கஸ்ய வா முநே ॥ (4)
- பூ₄ஷயந்தாவிமம் தே₃ஸம் சந்த்₃ரஸுரீயாவிவாம்ப₃ரம் ।
பரஸ்பரஸ்ய ஸத்₃ருஸௌ ப்ரமானேங்கிதசேஷிதை: ॥ (5)
- கிமர்த₂ம் ச நரஸ்ரேஷ்டௌ ஸம்ப்ராப்தௌ து₃ர்க₃மே பதி₂ ।
வராயுத₄த₄ரௌ வீரௌ ஸ்ரோதுமிச்ச₂ாமி தத்த்வத: ॥ (6)
- தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா யத₂வ்ருத்தம் ந்யவேத₃யத் ।
விஸ்வாமித்ரவச: ஸ்ருத்வா ராஜா பரமஹர்ஷித: ॥ (7)
- அதிதீ₂ பரமௌ ப்ராப்தௌ புத்ரௌ த₃ஸரத₂ஸ்ய தெள ।
பூஜயாமாஸ விதி₄வத்ஸத்காரார்ஹௌ மஹாப₃ஸௌ ॥ (8)
- தத: பரமஸத்காரம் ஸுமதே: ப்ராப்ய ராக₄வௌ ।
உஷ்ய தத்ர நிஸாமேகாம் ஜக்₃மதுர்மிதி₂லாம் தத: ॥ (9)
- தாந் த்₃ருஷ்ட்வா முநய: ஸர்வே ஜநகஸ்ய புரீம் ஸுப₄ாம் ।
ஸாது₄ ஸாத்₄விதி ஸம்ஸந்தோ மிதி₂லாம் ஸமபூஜயந் ॥ (10)
- மிதி₂லோபவநே தத்ர ஆஸ்ரமம் த்₃ருஸ்ய ராக₄வ: ।
புராணம் நிர்ஜநம் ரம்யம் பப்ரச்ச₂ முநிபுங்க₃வம் ॥ (11)
- ஸ்ரீமதூஸ்ரமஸங்காஸம் கிம் ந்வித₃ம் முநிவர்ஜிதம் ।
ஸ்ரோதுமிச்ச₂ாமி ப₄க₃வந் கஸ்யாயம் பூர்வ ஆஸ்ரம: ॥ (12)
- தச்ச்₂ருத்வா ராக₄வேணோக்தம் வாக்யம் வாக்யவிஸாரத₃: ।
ப்ரத்யுவாச மஹாதேஜா விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ॥ (13)
- ஹந்த தே கத₂யிஷ்யாமி ஸ்ருணு தத்த்வேந ராக₄வ ।
யஸ்யைததூஸ்ரமபத₃ம் ஸப்தம் கோபாந்மஹாத்மநா ॥ (14)
- கௌதமஸ்ய நரஸ்ரேஷ்ட₂ பூர்வமாஸீந்மஹாத்மந: ।
ஆஸ்ரமோ தி₃வ்யஸங்காஸ: ஸுரைரபி ஸுபூஜித: ॥ (15)
- ஸ சேஹ தப ஆதிஷ்ட₂த₃ஹல்யாஸஹித: புரா ।
வர்ஷபூக₃ாநநேகாம்ஸ்ச ராஜபுத்ர மஹாயஸா: ॥ (16)
- தஸ்யாந்தரம் விதி₂த்வா து ஸஹஸ்ராஷ: ஸசீபதி: ।
முநிவேஷத₄ரோஹல்யாமித₃ம் வசநமபூரவீத் ॥ (17)

“முனிவரே! நலன் விளைக! இவ்விரண்டு இளைஞர்களும் தேவர்களுக்கு நிகரான பராக்கிரமம் உடையவர்கள்போல் காணப்படுகிறார்கள். யானை-சிங்கம் போல் நடைபயில்பவர்கள்; புலி-காளை போன்று பிறரை நடுங்கச் செய்யும் கம்பீரான நடையை உடையவர்கள்; (2)

தாமரை இதழ் போன்று விசாலமான கண்கள்; அழகில் அசுவினீ தேவர்கள்; குழந்தைப் பருவம் முடிந்து வாலிபப் பருவத்தின் தொடக்கத்தில் உள்ளவர்கள்; (3)

தேவலோகத்திலிருந்து தற்செயலாக மண்ணுலகத்துக்கு வந்த தேவர்களோ? சுகுமாரர்களான இவர்கள் எப்படி காலால் நடந்து இங்கு வந்தார்கள்? எதற்காக வந்திருக்கிறார்கள்? யாருடைய புதல்வர்களோ? (4)

ஆகாயத்தை சந்திர-சூரியர்கள் பிரகாசப்படுத்துவதுபோல, இவர்கள் இந்த தேசத்தைப் பிரகாசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருவரும்-உயரம், நடை, உடை, மெய்ப்பாடு, அசைவு ஆகியவற்றில் ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறார்களே! (5)

நடக்க முடியாத பாதை வழியாக, மனிதகுல மாணிக்கங்களான இவர்கள் எதன் பொருட்டு வந்துள்ளார்கள்? உயர்ந்த ஆயுதங்களை அணிந்து வீரர்களாகத் தோன்றுகிறார்கள். இவர்களைப் பற்றி விரிவாகத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.” (6)

அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்ட விசுவாமித்திரர், எல்லாத் தகவல்களையும் நிகழ்ந்தபடியே கூறினார். அதைக் கேட்டு மன்னர் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார். (7)

தசரதரின் குமாரர்களே அதிதிகளாக வந்திருப்பதை அறிந்து மகாபலசாலிகளான அவர்களை முறைப்படி உயர்ந்த முறையில் உபசரித்தார். (8)

சுமதியின் சிறப்பான விருந்தோம்பலை ஏற்றுக்கொண்ட இராம-லட்சுமணர்கள், அவ்விடத்தில் ஓர் இரவு தங்கிவிட்டு மிதிலையை நோக்கிச் சென்றார்கள். (9)

ஜனகருடைய நகரமான மிதிலையை தூரத்திலிருந்தே பார்த்து, அதன் செழிப்பையும், சிறப்பையும் உணர்ந்து, ‘ஆகா! என்ன அழகு!’ என்று புகழ்ந்து போற்றினார்கள். (10)

மிதிலையின் எல்லைப் பகுதியில் ஓர் ஆசிரமத்தைக் கண்டார், இராமன். அது பழமையானதாகவும் அழகாகவும் இருந்தது. ஆனால், மனிதர்களே காணப்படவில்லை. முனிபுங்கவரைப் பார்த்து, ‘செழுமையாக விளங்கும் இந்த ஆசிரமத்தில் முனிவர் எவரும் இல்லையே? இது எந்த முனிவரின் இருப்பிடமாக முன்பு இருந்தது? என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்’ என்றார். (11,12)

பேச்சில் வல்லவரான இராகவனால் இவ்வாறு கேட்கப்பட்டதற்கு, மாமுனிவர் விசுவாமித்திரர் பதிலிறுத்தார்— (13)

“அடடா! நல்ல கேள்வி கேட்டாய், இராகவனே! பெரும் தபஸ்வியாக விளங்கிய எவர் கோபம் கொண்டு இந்த ஆசிரமத்தைச் சபித்தாரோ, அந்த வரலாற்றைக் கேள். (14)

மாமனிதனே! இது மகாத்மாவான கௌதமருடைய ஆசிரமமாக முன்னர் இருந்தது. தெய்விக ஒளியுடன் திகழ்ந்து தேவர்களாலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டதாக இருந்தது. (15)

அரசகுமாரனே! அவர் முன்னொரு காலத்தில் இவ்விடத்தில் பத்தினி அகலிகையுடன் இருந்து கொண்டு அநேக ஆண்டுக்காலம் தவம் செய்துவந்தார். (16)

அவர், (ஒரு சமயம்) குடிலிலிருந்து வெளியே சென்றிருந்தபோது, அதை அறிந்துகொண்ட இந்திராணியின் கணவன் இந்திரன், முனிவர் வேஷம்பூண்டு உள்ளே வந்து அகலிகையிடம் இவ்வாறு கூறினான்— (17)

ருதுகாலம் ப்ரதீக்ஷந்தே நார்தி₂ந: ஸுஸமாஹிதே ।
ஸங்க₃மம் த்வஹமிச்ச₂யமி த்வயா ஸஹ ஸுமத்₄யமே ॥ (18)

முநிவேஷம் ஸஹஸ்ராக்ஷம் விக்ஞாய ரகு₄நந்த₃ந ।
மதிம் சகார து₃ர்மேத₄ தே₃வராஜகுதூஹலாத் ॥ (19)

அத₂ப்₃ரவீத்ஸுரஸ்ரேஷ்ட₂ம் க்ருதார்தே₂நாந்தராத்மநா ।
க்ருதார்த₂ாஸ்மி ஸுரஸ்ரேஷ்ட₂ க₃ச்ச₂ ஸீக்₄ரமித: ப்ரபே₄ ॥ (20)

ஆத்மாநம் மாம் ச தே₃வேஸ ஸர்வத₂ா ரக்ஷ மாநத₃ ।
இந்த்₃ரஸ்து ப்ரஹஸந் வாக்யமஹல்யாமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (21)

ஸுஸ்ரோணி பரிதுஷ்டோஸ்மி க₃யிஷ்யாமி யத₂ாகுதம் ।
ஏவம் ஸங்க₃ய து தயா நிஸ்சக்ராமோடஜாத்தத: ॥ (22)

ஸ ஸம்ப்₄ரமாத்வரந் ராம ஸங்கிதோ கெ₃ளதமம் ப்ரதி ।
கெ₃ளதமம் ஸந்த₃த₃ர்ஸாத₂ ப்ரவிஸந்தம் மஹாமுநிம் ॥ (23)

தே₃வத₃ாநவது₃ர்த₄ர்ஷம் தபோப₃லஸமந்விதம் ।
தீர்தே₂ாத₃கபரிக்லிந்நம் தீ₃ப்யமாநமிவாநலம் ॥ (24)

க்₃ருஹீதஸமித₄ம் தத்ர ஸகுஸம் முநிபுங்க₃வம் ।
த்₃ருஷ்ட்வா ஸுரபதிஸ்த்ரஸ்தோ விவர்ணவத₃நோப₄வத் ॥ (25)

அத₂ த்₃ருஷ்ட்வா ஸஹஸ்ராக்ஷம் முநிவேஷத₄ரம் முநி: ।
து₃ர்வ்ருத்தம் வ்ருத்தஸம்பந்நோ ரோஷாத்₃வசநமப்₃ரவீத் ॥ (26)

மம ரூபம் ஸமாஸ்த₂ாய க்ருதவாநஸி து₃ர்மதே ।
அகர்தவ்யமித₃ம் தஸ்மாத்₃விப₂லஸ்த்வம் ப₄விஷ்யஸி ॥ (27)

கெ₃ளதமேநைவமுத்தஸ்ய ஸரோஷேண மஹாத்மநா ।
பேததுர்வ்ருஷணௌ பூ₄மௌ ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ய ததக்ஷணாத் ॥ (28)

தத₂ா ஸப்த்வா ஸ வை ஸக்ரமஹல்யாமபி ஸப்தவாந் ।
இஹ வர்ஷஸஹஸ்ராணி ப₃ஹு₃நி த்வம் நிவத்ஸ்யஸி ॥ (29)

வாயுப₄க்ஷா நிராஹாரா தப்யந்தீ ப₄ஸ்மஸாயிநீ ।
அத்₃ருஸ்யா ஸர்வபூதாநாமாஸ்ரமே ஃஸ்மிந்நவத்ஸ்யஸி ॥ (30)

யத₃ா சைதத்₃வநம் கே₄ரம் ராமோ த₃ஸரத₂ாத்மஜ: ।
ஆக₃யிஷ்யதி து₃ர்த₄ர்ஷஸ் தத₃ா பூதா ப₄விஷ்யஸி ॥ (31)

தஸ்யாதித்₂யேந து₃ர்வ்ருத்தே லோப₄மோஹவிவர்ஜிதா ।
மத்ஸகாஸோ முத₃ா யுக்தா ஸ்வம் வபுர்த₄ாரயிஷ்யஸி ॥ (32)

'சுந்தரியே! காமவசப்பட்டவன் மனைவியின் ருதுகாலம் வரை காத்திருக்க மாட்டான். இப்போது நான் உன்னோடு உறவு கொள்ள விரும்புகிறேன்.' (18)

'ஆயிரம் கண்ணுடைய இந்திரனே முனிவர் வேஷம் தரித்து வந்திருக்கிறான்!' என்பதை உணர்ந்து கொண்டு, 'தேவராஜனே என்னை நாடி வந்திருக்கிறான்!' என்று அகலிகை ஆச்சரியமடைந்தாள். (19)

அகலிகை உள்மனம் குதூகலிக்க தேவர்கோனைப் பார்த்து, 'சந்தோஷமாக இருக்கிறேன், பிரபு! நீங்கள் இவ்விடத்திலிருந்து விரைவாகச் சென்று விடுங்கள்' என்றாள். (20)

'தேவர் தலைவரே! மரியாதைக்குரியவரே! உங்களையும் என்னையும் எப்போதும் காப்பாற்ற வேண்டும்.' இந்திரன் சற்றே நகைத்து அகலிகையிடம் சொன்னான்— (21)

'அழகுமிக்கவளே! நானும் மிகவும் திருப்தியுடன் இருக்கிறேன். நான் வந்தவாறே (யாருக்கும் தெரியாமல்) திரும்பிச் செல்கிறேன்.' இவ்வாறு அவளுடன் பேசிவிட்டு குடிசையிலிருந்து வெளியே வந்தான். (22)

'கௌதமர் வந்துவிடுவாரோ?' என்ற அச்சத்தின் காரணமாக தட்டுத்தடுமாறி வேகமாகப் போக முயன்றபோது, மாமுனிவர் கௌதமர் உள்ளே வந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான். (23)

தேவ-தானவர்களால் வெற்றி கொள்ள முடியாதவர்; தபோபலம் நிறைந்தவர்; நீராடிக் கொண்டிருந்தபோதே திரும்பி வந்ததால் நீரால் நனைந்திருப்பவர்; கொழுந்துவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் நெருப்பைப் போன்று சுடர் தெரிப்பவர்; கையில் சமித்தும் தர்ப்பமும் ஏந்தியிருப்பவரான முனிசிரேஷ்டரைப் பார்த்ததும், தேவர்களின் மன்னன் நடுநடுங்க முகம் வெளிறிப் போனான். (24,25)

முனிவர் வேஷத்திலிருக்கும் இந்திரனைப் பார்த்ததும் நன்னெறியாளரான கௌதமர், தீயநெறிப்பட்ட அவனிடம் பெரும் கோபத்துடன் கூறினார்— (26)

'கெடுமதி படைத்தவனே! என் உருவத்தை ஏற்று செய்யத்தகாத இந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கிறாய். (எந்தக் காமவலையில் சிக்கி நீ இந்த அக்கிரமத்தைச் செய்தாயோ, அதன் மூலகாரணமான) ஜனன உறுப்பு, உனக்கு இல்லாமற்போகக் கடவது.' (27)

தவச்செல்வரான கௌதமர் பொங்கியெழும் கோபத்துடன் இவ்வாறு கூறிய அந்த விநாடியிலேயே இந்திரனுடைய ஜனன உறுப்பு அறுந்து பூமியில் விழுந்தது. (28)

இவ்வாறு இந்திரனுக்குச் சாபம் கொடுத்துவிட்டு அகலிகையையும் சபித்தார்— 'ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் நீ இங்கே இருக்கப் போகிறாய். (29)

காற்றே உணவு; வேறு உணவு ஏதும் இல்லை; தவம் செய்து கொண்டு, குப்பைமேட்டில் படுத்துக் கொண்டு, எந்தப் பிராணிகளின் கண்ணிலும் தென்படாமல், இந்த ஆசிரமத்திலேயே வசித்துக் கொண்டிரு. (30)

எப்போது பயங்கரமான இந்தக் காட்டிற்கு எவராலும் வெல்லமுடியாத தசரத குமாரன் இராமன் வருகிறானோ, அப்போது (பாவக்கறை நீங்கி) தூயவன் ஆவாய். (31)

தீயநெறியாளே! அவரை வணங்கிப் பூஜித்து, அதன் பயனாக லோபம்-மோகம் நீங்கி, என்னுடன் சேர்ந்து மகிழ்ந்து உன் சுய வடிவை அடைவாய்.' (32)

ஏவமுக்த்வா மஹாதேஜா கௌதமோ துஷ்டசாரிணீம் ।
 இமமாஸ்ரமமுத்ஸ்ருஜ்ய ஸித்ததூசாரணஸேவிதே ॥
 ஹிமவச்சிக்ரே ரம்யே தபஸ்தேபே மஹாதபா: ॥ (33)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
 பாலகாண்டே அஷ்டசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்ய: ॥

ஏகோநபஞ்சாஸ: ஸர்க்ய:

அஹல்யாஸாரபமோக்ஷ:

அபுலஸ்து தத: ஸக்ரோ தேவாநாக்நிபுரோக்யமாந் ।
 அபுரவீத் த்ரஸ்தவத்யந: ஸர்ஷிஸங்க்யாந் ஸசாரணாந் ॥ (1)

குர்வதா தபஸோ விக்நம் கௌதமஸ்ய மஹாத்மந: ।
 க்ரோதமுத்பாத்ய ஹி மயா ஸுரகார்யமித்யம் க்ருதம் ॥ (2)

அபுலோஸ்மி க்ருதஸ்தேந க்ரோதாத்ஸா ச நிராக்ருதா ।
 ஸாபமோக்ஷேண மஹதா தபோஸ்யாபஹ்ருதம் மயா ॥ (3)

தஸ்மாத்ஸுரவரா: ஸர்வே ஸர்ஷிஸங்க்யா: ஸசாரணா: ।
 ஸுரஸாஹ்யகரம் ஸர்வே ஸபுலம் கர்துமர்ஹத ॥ (4)

ஸதக்ரதோர்வச: ஸ்ருத்வா தேவா: ஸாக்நிபுரோக்யமா: ।
 பித்ருதேவாநுபேத்யாஹு: ஸர்வே ஸஹ மருத்யக்யணை: ॥ (5)

புராவிசார்ய மோஹேந முநிபத்நீம் ஸதக்ரது: ।
 தர்ஷயித்வா முநே: ஸாபாத் தத்ரைவ விபுலீக்ருத: ॥ (6)

இத்யாநீம் குப்யதே தேவாந் தேவராஜ: புரந்தர: ।
 அயம் மேஷ: ஸவ்ருஷண: ஸக்ரோ ஹ்யவ்ருஷண: க்ருத: ॥ (7)

மேஷஸ்ய வ்ருஷணௌ க்ருஹ்ய ஸக்ராயாஸு ப்ரயச்சத ।
 அபுலஸ்து க்ருதோ மேஷ: பராம் துஷ்டிம் ப்ரத்யாஸ்யதி ॥ (8)

புவதாம் ஹர்ஷணார்தே ச யே ச த்யாஸ்யந்தி மாநவா: ।
 அஷ்யம் ஹி புலம் தேஷாம் யூயம் த்யாஸ்யத புஷ்கலம் ॥ (9)

அக்யநேஸ்து வசநம் ஸ்ருத்வா பித்ருதேவா: ஸமாக்யதா: ।
 உத்பாட்ய மேஷவ்ருஷணௌ ஸஹஸ்ராக்ஷே ந்யவேஷயந் ॥ (10)

தத்யாப்ரபுருதி காகுத்ஸத பித்ருதேவா: ஸமாக்யதா: ।
 அபுலாந் புஞ்ஜதே மேஷாந் புலஸ்தேஷாமயோஜயந் ॥ (11)

இவ்வாறு கூறிவிட்டு தேசமிக்கவரான கௌதமர், கெட்ட நடத்தையுள்ள அவளையும், இந்த ஆசிரமத்தையும் துறந்து, சித்த-சாரணர்கள் உலா வரும் இமாலயத்தின் அழகிய சிகரம் ஒன்றில் நீண்ட தவம் செய்யப் போய்விட்டார். (33)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
நாற்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தொன்பது

அகலிகை சாபம் நீங்கியது

ஐனனேந்திரியத்தை இழந்த இந்திரன், பயந்த முகத்துடன் அக்னி-முனிவர்கள்-சாரணர்கள் இருந்த இடத்திற்குச் சென்று அவர்களிடம் கூறினான்— (1)

“தெய்விக ஆற்றல் படைத்த கௌதமருக்குக் கோபத்தை உண்டாக்கி, அதன் மூலம் தேவர்களுக்கு நன்மை உண்டாக வேண்டும் என்பதற்காகவே என்னால் அவ்வாறு செய்யப்பட்டது. (2)

கோபம் கொண்ட அவரால் நான் பிறப்பு உறுப்பினை இழந்தவனாகிவிட்டேன்; அவளும் நிராகரிக்கப்பட்டாள். அவர் எங்களுக்குக் கொடிய சாபம் கொடுத்ததால், அவருடைய தபோபலத்தை அபகரித்துவிட்டேன். (தவம் மேற்கொண்டிருக்கும்போது கோபம் கொள்வதும், சாபம் கொடுப்பதும் தவத்தின் சக்தியைக் குறைத்துவிடும்.) (3)

தேவர்களுக்கு உதவியாக இந்தக் காரியத்தைச் செய்தேன். (கௌதமரின் தவத்திற்கு இடையூறு செய்யாமலிருந்தால் நீண்ட தவத்தின் பயனாக அவர் தேவலோகத்திற்கே அதிபதியாகிவிடுவார்.) எனவே, தேவ-ரிஷி-சாரணர்களான நீங்கள் எல்லோரும் எனக்கு பிறப்பு உறுப்பு உண்டாகும்படி செய்யவேண்டும்.” (4)

இந்திரனுடைய வேண்டுகோளைக் கேட்ட தேவர்கள், அக்னியை முன்னிட்டுக் கொண்டு பித்ரு தேவதைகளிடம் சென்று சொன்னார்கள்— (5)

“முன்-பின் யோசனை செய்யாமல் காமவசப்பட்ட இந்திரன், முனிவரின் பத்தினியைக் கெடுத்தான். முனிவரின் சாபத்தால் ஐனனேந்திரியத்தை இழந்தவனாக்கப்பட்டான். (6)

இப்போது தேவராஜன் இங்கே தேவர்களிடம் வந்து (‘உங்களுக்கு நன்மை செய்யப் போகத்தானே, எனக்கு இந்த நிலை?’ என்று) மிகவும் கோபப்படுகிறான். பித்ரு தேவதைகளே! (தங்களுக்கு அக்னி மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்ட) இந்த ஆடு அண்டகோசத்துடன் இருக்கிறது. இந்திரனோ அவைகளை இழந்தவனாக்கப்பட்டுவிட்டான். (7)

ஆட்டினுடைய அந்த அங்கத்தை எடுத்து உடனே இந்திரனுக்கு கொடுங்கள். அந்த அங்கம் இல்லாமல், ஆடு உங்களுக்கு மிகவும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கட்டும். (8)

எனவே, இனிமேல் உங்கள் திருப்திக்காக அண்டகோசமில்லாத ஆட்டை உங்களுக்குத் தருகிறவர்களுக்கு ஏராளமாக, குறைவில்லாத பயன்களைக் கொடுங்கள்.” (9)

அக்னியினுடைய சொற்களைக் கேட்ட பித்ரு தேவதைகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, ஆட்டினிடமிருந்து அண்டகோசத்தை வெட்டியெடுத்து, இந்திரனின் உடலில் உரிய இடத்தில் ஓட்ட வைத்தார்கள். (10)

அது முதற்கொண்டு, காகுத்தனே! எல்லா பித்ரு தேவதைகளும் அண்டகோசம் இல்லாத ஆட்டை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். என்றாலும் ஆட்டைக் கொடுப்பவர்களுக்கு நிறைவான பலன் கிடைத்துவிடுகிறது. (11)

இந்த்ரஸ்து மேஷவ்ருஷணஸ் தத்யாப்ரப்ருதி ராக₄வ ।
கௌதமஸ்ய ப்ரப₄வேண தபஸஸ்ச மஹாத்மந: ॥ (12)

தத்யாக்₃ச்ச₂ மஹாதேஜ ஆஸ்ரமம் புண்யகர்மண: ।
தாரையநாம் மஹாப₄க்யாமஹல்யாம் தேவருபிணீம் ॥ (13)

விஸ்வாமித்ரவச: ஸ்ருத்வா ராக₄வ: ஸஹலக்ஷ்மண: ।
விஸ்வாமித்ரம் புரஸ்க்ருத்ய தமாஸ்ரமமத்யாவிஸத் ॥ (14)

தத்யாஸ ச மஹாப₄க்யாம் தபஸா த்யோதிதப்ரப₄ாம் ।
லோகைரபி ஸமாக்யம்ய த்யூர்நிரீக்ஷாம் ஸுராஸுரை: ॥ (15)

ப்ரயத்நாந் நிர்மிதாம் த₄த்ரா திவ்யாம் மாயாமயீமிவ ।
ஸ துஷாராவ்ருதாம் ஸாப₄ராம் பூர்ணசந்த்ரப்ரப₄மிவ ॥ (16)

தூ₄மேநாபி பரீதாங்கீம் தீப்தாமக்ருநிஸிக₂மிவ ।
மத்யேம்ப₄ஸோ த்யூராத₄ர்ஷாம் தீப்தாம் ஸூர்யப்ரப₄மிவ ॥ (17)

ஸா ஹி கௌதமவாக்யேந த்யூர்நிரீக்ஷயா பூபூ₄வ ஹ ।
த்ரயாணாமபி லோகாநாம் யாவத்₃ராமஸ்ய த்யூர்ஸநம் ॥ (18)

ஸாபஸ்யாந்தமுபாக்யம்ய தேஷாம் த்யூர்ஸநமாகுதா ।
ராக₄வௌ து ததஸ்தஸ்யா: பாதௌ ஜக்ருஹதுஸ்தத்யா ॥ (19)

ஸ்மரந்தீ கௌதமவச: ப்ரதிஜக்ருஹ ஸா ச தெள ।
பாத்யமர்க்யம் தத்யாதித்யம் சகார ஸுஸமாஹிதா ॥ (20)

ப்ரதிஜக்ருஹ காகுத்ஸ்தே₂ா விதி₄ த்ருஷ்டேந கர்மணா ।
புஷ்பவ்ருஷ்டிர் மஹத்யாஸீத்₃தேவதுந்த்யூபி₄ நி:ஸ்வநை: ॥ (21)

கூந்த₄ர்வாப்ஸரஸாம் சாபி மஹாநாஸீத் ஸமுத்ஸவ: ।
ஸாது₄ ஸாத்₄விதி தேவாஸ்தாமஹல்யாம் ஸமபூஜயந் ॥ (22)

தபோபுலவிஸுத்த₄ங்கீம் கௌதமஸ்ய வஸாங்க்யாம் ।
கௌதமோபி மஹாதேஜா அஹல்யாஸஹித: ஸுகீ₂ ॥ (23)

ராமம் ஸம்பூஜ்ய விதி₄வத் தபஸ்தேபே மஹாதபா: ।
ராமோபி பரமாம் பூஜாம் கௌதமஸ்ய மஹாமுநே: ॥
ஸகாஸாத்₃விதி₄வத் ப்ராப்ய ஜக்யாம் மிதி₂லாம் தத: ॥ (24)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
பாலகாண்டே ஏகோநபஞ்சஸ: ஸர்க்ய: ॥

மகாத்மாவான கௌதமருடைய தவ ஆற்றலால் ஆட்டின் அண்டகோசங்களுடனேயே இந்திரன் இருந்து வந்தான். (12)

இராமா! பேராற்றல் உடையவனே! வா, புண்ணிய கர்மாக்கள் நடைபெற்ற கௌதமரின் இந்த ஆசிரமத்திற்குள் வா. தெய்விக வடிவம் கொண்டவளும் பெரும்பேறு பெற்றவளுமான அகலிகையைக் கடைத்தேற்றுவாயாக. (13)

விசுவாமித்திரரின் சொல்லை ஏற்று இராம-லட்சுமணர்கள் விசுவாமித்திரர் முன்னே செல்ல, அந்த ஆசிரமத்திற்குள் பிரவேசித்தார்கள். (14)

பாக்கியசாலியான அவள் நீண்ட தவத்தினால் பேரொளி வீசிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார்கள். இவ்வுலக மக்களாலும் எல்லா தேவாசர்களாலும் காண முடியாதவளாக (அவள்) இருந்தாள். (15)

பிரும்மா மிகவும் கவனத்துடன் படைத்த மாயாமய உருவமாக விளங்கினாள். பனிகூட்டத்தாலும் மேகங்களாலும் மறைக்கப்பட்ட பூர்ணசந்திரன் போல் காணப்பட்டாள். (16)

கொழுந்துவிட்டு எரியும் நெருப்பு புகையினால் சூழப்பட்டிருப்பதைப் போலிருந்தாள். நீர்நிலையில் பிரதிபலிக்கும் சூரியன் போல் முழு ஒளியுடன் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவளாக இருந்தாள். (17)

அவள் கௌதமருடைய சாபத்தினால் இராமனுடைய தரிசனம் கிடைக்கும் காலம் வரையில், மூன்றுலக மக்களுக்கும் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவளாக ஆனாள் அன்றோ? (18)

சாபம் முடிந்துபோகும் நேரம் வந்துவிட்டது. அவர்கள் கண்களில் படும்படியாக வெளிப்பட்டாள். அப்போது இராம-லட்சுமணர்கள் அவளுடைய காலில் விழுந்து வணங்கினார்கள். (19)

கௌதமர் சொன்னதை நினைவுபடுத்திக் கொண்டு, அவள் அவ்விருவரையும் சிறப்பாக வரவேற்றுப் பூசித்தாள். தெளிந்த மனத்துடன் அவர்களுக்கு பாத்யம், அர்க்யம் முதலியன அளித்து விருந்தோம்பல் செய்தாள். (20)

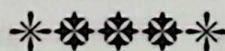
சாஸ்திர விதிகளில் கூறியபடி, அவர் அந்த உபசாரங்களை ஏற்றுக் கொண்டார். (அற்புதமான இந்த நிகழ்ச்சியின் காரணமாக தேவர்கள் பேரானந்தம் அடைந்தார்கள்.) அப்போது ஏராளமான மலர்மாரி பொழிந்தது; துந்துபிகள் முழங்கின. (21)

கந்தர்வ-அப்சரசுகள் பாட்டும் கூத்துமாக அமார்க்களப்படுத்தினார்கள். 'ரொம்ப சரி... நல்ல காரியம் செய்தீர்கள்' என்று கூறி தேவர்கள் எல்லோரும் அகலிகையைப் போற்றினார்கள். (22)

தவத்தின் மகிமையால் சரீர சுத்தம் பெற்றுவிட்ட அவள் கௌதமருடன் இணைந்தாள். மகாதேஜஸ்வியான கௌதமரும் அகலிகையைத் திரும்பப் பெற்று மகிழ்ச்சி அடைந்தார். (23)

கௌதமர் முறைப்படி இராமனைப் பூஜித்த பின்னர் தவம் செய்யப் புறப்பட்டார். இராமன் மிக உயர்ந்த உபசாரங்களை மாமுனிவர் கௌதமரிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டு மிதிலையை நோக்கிச் சென்றார். (24)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
நாற்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

பஞ்சாஸ: ஸர்க்ய:

ஐநகஸமாக்யம:

- தத: ப்ராக்ருத்தராம் க்யத்வா ராம: ஸௌமித்ரிணா ஸஹ ।
விஸ்வாமித்ரம் புரஸ்க்ருத்ய யக்ஞவாடமுபாக்யமத் ॥ (1)
- ராமஸ்து முநிஸார்த்யூலமுவாச ஸஹலக்ஷ்மண: ।
ஸாத்₄வீ யக்ஞஸம்ருத்தி₄ர்ஹி ஐநகஸ்ய மஹாத்மந: ॥ (2)
- புஹுநீஹ ஸஹஸ்ராணி நானாதே₃ஸ நிவாஸிநாம் ।
ப்ரஹ்மணாநாம் மஹாப₄ாக்ய வேத₃ாத்₄யநஸாலிநாம் ॥ (3)
- ருஷிவாடாஸ்ச த்ருஸ்யந்தே ஸகடஸதஸங்குலா: ।
தே₃ஸோ விதீ₄யதாம் ப்ரஹ்மந் யத்ர வத்ஸ்யாமஹே வயம் ॥ (4)
- ராமஸ்ய வசநம் ஸ்ருத்வா விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ।
நிவேஸமகரோத்₃தே₃ஸே விவிக்கதே ஸலிலாந்விதே ॥ (5)
- விஸ்வாமித்ரமநுப்ராப்தம் ஸ்ருத்வா ஸ ந்ருபதிஸ்தத₃ா ।
ஸதாநந்த₃ம் புரஸ்க்ருத்ய புரோஹிதமநிந்தி₃தம் ॥ (6)
- ப்ரத்யுஜ்ஜக்யாம ஸஹஸா விநயேந ஸமந்வித: ।
ருத்விஜோ₅பி மஹாத்மாநஸ் த்வர்க்யமாத்₃ாய ஸத்வரம் ॥ (7)
- விஸ்வாமித்ராய த்₄ர்மேண த்₃து₃ர்மந்த்ரபுரஸ்க்ருதம் ।
ப்ரதி₃க்ருஹ்ய து தாம் பூஜாம் ஐநகஸ்ய மஹாத்மந: ॥ (8)
- பப்ரச்ச₂ குஸலம் ராக்ஞோ யக்ஞஸ்ய ச நிராமயம் ।
ஸ தாந்ஸ்சாபி முநீந் ப்ருஷ்ட்வா ஸோபாத்₄யாய புரோத₄ஸ: ॥ (9)
- யத₂ாந்யாயம் தத: ஸர்வை: ஸமாக்யச்ச₂த் ப்ரஹ்ருஷ்டவத் ।
அத₂ ராஜா முநிஸ்ரேஷ்ட₂ம் க்ருதாஞ்சலிரப₄ஷத ॥ (10)
- ஆஸநே ப₄க்யவாநாஸ்தாம் ஸஹைபி₄ர்முநிபுங்க்யவை: ।
ஐநகஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா நிஷஸாத்₃ மஹாமுநி: ॥ (11)
- புரோத₄ா ருத்விஜஸ்சைவ ராஜா ச ஸஹ மந்த்ரிபி₄: ।
ஆஸநேஷு யத₂ாந்யாயமுபவிஷ்டாந் ஸமந்தத: ॥ (12)
- த்ருஷ்ட்வா ஸ ந்ருபதிஸ்தத்ர விஸ்வாமித்ரமத₂ாப்₃ரவீத் ।
அத்₃ய யக்ஞஸம்ருத்தி₄ர்மே ஸப₂லா தை₃வதை: க்ருதா ॥ (13)
- அத்₃ய யக்ஞப₂லம் ப்ராப்தம் ப₄க்யவத்₃ த்₃ர்ஸநாந்மயா ।
த₄ந்யோ₅ஸ்யநுக்ருஹீதோ₅ஸமி யஸ்ய மே முநிபுங்க்யவ ॥ (14)
- யக்ஞோபஸத₃நம் ப்ரஹ்மந் ப்ராப்தோ₅ஸி முநிபி₄: ஸஹ ।
த்₃வாத்₃ஸாஹம் து ப்ரஹ்மர்ஷே ஸேஷமாஹுர் மநீஷிண: ॥ (15)

ஸர்க்கம் : ஐம்பது

ஐனகருடன் சந்திப்பு

பிறகு, இராமனும் லட்சுமணனும் வடகிழக்கு திசையில் சென்று, விசுவாமித்திரரை முன்னிறுத்திக் கொண்டு வேள்வி வளாகத்திற்குள் பிரவேசித்தார்கள். (1)

முனிபுங்கவரிடம் லட்சுமணனுடன் சென்ற இராமன், “ஐனகருடைய வேள்வி ஏற்பாடுகள் மிகச்சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றன. (2)

அநேக ஆயிரம் வேதவித்தகர்களான பிராமணர்கள் பற்பல நாடுகளிலிருந்தும் வந்திருக்கிறார்கள். (3)

முனிவர்கள் தங்கியிருக்கும் இடங்களிலும் நூற்றுக்கணக்கான வண்டிகள் குழந்து நிற்கின்றன. பிறும்மன்! நாம் தங்க வேண்டிய இடத்தை நீங்களே குறிப்பிட்டுச் சொல்லுங்கள்.” (4)

இராமனுடைய சொற்களைக் கேட்ட மாமுனிவர் விசுவாமித்திரர், ஐனகருட்டமில்லாத, நீர் வசதியுள்ள தூய்மையான ஓர் இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார். (5)

விசுவாமித்திரர் வந்திருக்கிறார் என்று கேள்விப்பட்டதும் மன்னர், தன் புரோகிதர் சதானந்தரை முன்னிட்டுக் கொண்டு வேகமும், விரைமும் கூடியவராக எதிர்கொண்டழைத்தார். மகாத்மாக்களான ரித்விக்குகள் உடனே விசுவாமித்திரருக்கு விதிமுறைப்படி அர்க்யம் முதலானவைகளைக் கொண்டு வந்து, உரிய மந்திரங்கள் ஒதி வரவேற்றார்கள். பேரறிஞரான ஐனகரின் அந்த வரவேற்பை விசுவாமித்திரர் ஏற்றுக் கொண்டார். (6-8)

பின்னர் அரசரின் நலன் பற்றியும், வேள்வி தடையில்லாமல் நடைபெறுவது பற்றியும் கேட்டறிந்தார். அவருடன் வந்திருந்த முனிவர்கள், உபாத்தியாயர்கள், புரோகிதர்களையும் நலன் விசாரித்தார். (9)

அவர்கள் எல்லோரும் அவரவர் நிலைக்கேற்றபடி முகமலர்ச்சியுடன் சம்பாஷித்தனர். அப்போது கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு ஐனக மன்னர் முனிபுங்கவரிடம் கூறினார்— (10)

‘வந்திருக்கும் எல்லா முனிவர்களோடும் தாங்கள் ஆசனத்தில் அமரவேண்டும்.’ ஐனகருடைய சொற்களைக் கேட்ட மாமுனிவர் இருக்கையில் அமர்ந்தார். (11)

புரோகிதர்கள், ரித்விக்குகள், மன்னர், அமைச்சர்கள் ஆகியோரும் தத்தமக்குரிய அந்தஸ்திற்கேற்றபடி சுற்றிலும் ஆசனங்களில் அமர்ந்து கொண்டார்கள். (12)

விசுவாமித்திரர் அங்கே எதிர்பாராதவிதமாக வந்ததனால் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்த அரசர், “என்னுடைய வேள்விச்சடங்குகளை தேவதைகள் இன்று பயனுள்ளனவாகச் செய்துவிட்டன! (13)

தங்களை தரிசித்ததினாலேயே இந்த யாகத்தின் பயன் எனக்குக் கிடைத்துவிட்டது என்றே எண்ணுகிறேன். தாங்களாகவே எனக்கு அருள்புரியும் பொருட்டு அநேக முனிவர்களுடன் யாகசாலைக்கே வந்திருக்கிறீர்களே! நான் மிகவும் பாக்கியசாலி. இந்த வேள்வி நிறைவேற இன்னும் பன்னிரெண்டு நாட்கள் இருப்பதாக சாஸ்திர வல்லுநர்களான ரித்விக்குகள் சொல்கிறார்கள். (14,15)

ததோ ப₄க₃ார்தி₂நோ தே₃வாந் த்ருஷ்டுமர்ஹஸி கௌஸிக ।
 இத்யுக்த்வா முநிஸார்தூ₃லம் ப்ரஹ்ருஷ்டவத₃நஸ்தத₃ா ॥
 புநஸ்தம் பரிபப்ரச்ச₂ ப்ராஞ்ஜலி: ப்ரணதோ ந்ருப: ॥ (16)

இமௌ குமாரௌ ப₄த்₃ரம் தே தே₃வதுல்யபராக்ரமௌ ।
 க₃ஜஸிம்ஹக₃தீ வீரௌ ஸார்தூ₃லவ்ருஷபே₄பமௌ ॥ (17)

பத்₃மபத்ரவிஸாலாசௌ க₂ட்₃க₃தூணீ த₄நுர்த₄ரௌ ।
 அஸ்விநாவிவ ரூபேண ஸமுபஸ்தி₂த யௌவநௌ ॥ (18)

யத்₃ருச்ச₂யேவ க₃ாம் ப்ராப்தௌ தே₃வலோகாதி₃வாமரௌ ।
 கத₂ம் பத்₃ப₄யாமிஹ ப்ராப்தௌ கிமர்த₂ம் கஸ்ய வா முநே ॥ (19)

வராயுத₄த₄ரௌ வீரௌ கஸ்ய புத்ரௌ மஹாமுநே ।
 பூ₄ஷயந்தாவிமம் தே₃ஸம் சந்த்₃ரஸுரீயாவிவாம்ப₃ரம் ॥ (20)

பரஸ்பரஸ்ய ஸத்ருஸௌ ப்ரமானேங்கி₃தசேஷ்டிதை: ।
 காகபக்ஷத₄ரௌ வீரௌ ஸ்ரோதுமிச்ச₂ாமி தத்த்வத: ॥ (21)

தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஜநகஸ்ய மஹாத்மந: ।
 ந்யவேத்யத₃மேயாத்மா புத்ரௌ த₃ஸரத₂ஸ்ய தெள ॥ (22)

ஸித்த₄ாஸ்ரமநிவாஸம் ச ராக்ஷஸாநாம் வத₄ம் தத₂ா ।
 தச்சாக₃மநமவ்யக்₃ரம் விஸாலாயாஸ்ச த₃ர்ஸநம் ॥ (23)

அஹல்யாத₃ர்ஸநம் சைவ கௌதமேந ஸமாக₃மம் ।
 மஹாத₄நுஷி ஜிக்ஞாஸாம் கர்துமாக₃மநம் தத₂ா ॥ (24)

ஏதத்ஸர்வம் மஹாதேஜா ஜநகாய மஹாத்மநே ।
 நிவேத்ய விரராமாத₂ விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ॥ (25)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
 ப₃ாலகாண்டே₃ பஞ்சாஸ: ஸர்க₃: ॥

ஏகபஞ்சாஸ: ஸர்க₃:

விஸ்வாமித்ரவ்ருத்தம்

தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா விஸ்வாமித்ரஸ்ய தீ₄மத: ।
 ஹ்ருஷ்டரோமா மஹாதேஜா: ஸதாநந்தே₃ா மஹாதபா: ॥ (1)

கௌதமஸ்ய ஸுதோ ஜ்யேஷ்ட₂ஸ்தபஸா த்₃யோதிதப்ரப₄: ।
 ராமஸந்த்₃ர்ஸநாதே₃வ பரம் விஸ்மயமாக₃த: ॥ (2)

ஸ தெள நிஷண்ணௌ ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய ஸுக₂ாஸீநௌ ந்ருபாத்மஜௌ ।
 ஸதாநந்தே₃ா முநிஸ்ரேஷ்ட₂ம் விஸ்வாமித்ரமத₂ாப்₃ரவீத் ॥ (3)

கௌசிகப் பெருந்தகையே! அந்த தினத்தில் தங்களுடைய அவிர்பாகங்களை ஏற்பதற்காக வரும் தேவர்களை நீங்கள் பார்க்கலாம்." இவ்வாறு மலர்ந்த முகத்துடன் விசுவாமித்திரரிடம் ஜனகர் சொன்னார். பின் மன்னர் வணக்கத்துடன் கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு மறுபடியும் முனிவரைக் கேட்டார்— (16)

"முனிவரே! பகவான் அருள் செய்க! உங்கள் அருகில் நிற்கும் இரு இளைஞர்களும் தேவர்களுக்கு ஒப்பான பராக்கிரமம் படைத்தவர்களாகத் தோன்றுகிறார்கள். யானை போலும், சிங்கம் போலும் செருக்கான நடை; புலி போலும், காளை போலும் பார்ப்போரை நடுங்க வைக்கும் பார்வை; தாமரை இதழ் போன்று விசாலமான கண்கள்; கத்தி, அம்பறாத்துணி, வில் தரித்தவர்கள்; உருவத்தில் அசுவினீ தேவர்கள் போன்று யௌவனத்திற்கு வந்து கொண்டிருப்பவர்கள்; தேவலோகத்து அமரர்கள் தற்செயலாகப் பூமிக்கு வந்திருப்பதைப் போன்றவர்கள்; எவ்வாறு மிருதுவான தம் கால்களால் நடந்து இங்கே வந்தார்கள்? எதற்காக, யாருக்காக வந்திருக்கிறார்கள்? உத்தமமான ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் இவ்வீரர்கள் யாருடைய குமாரர்கள்? ஆகாயத்தைச் சந்திர-சூரியர்கள் பிரகாசப்படுத்துவதைப் போல, இவர்கள் இந்தப் பிரதேசத்தை ஒளிமயமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களே! உயரம், இங்கிதம், கையசைவுகளில் ஒருவருக்கொருவர் வேறுபடாமல் ஒரே மாதிரி இருக்கிறார்கள். தலைமுடியை காகபட்சமாக (முன்குடுமி) வைத்துக் கொண்டிருக்கிற இவ்விரண்டு வீரர்களையும் பற்றி விரிவாகத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்." (17-21)

மகாத்மா ஜனகரின் சொற்களைக் கேட்டு, எல்லையில்லாத ஆத்மபலம் படைத்த கௌசிகர், 'இவர்கள் தசரதருடைய குமாரர்கள்' என்றார். (22)

அவர்கள் சித்தாசிரமத்தில் தங்கியிருந்தது; அரக்கர்களை வதம் செய்தது; எவ்வித இடையூறுமின்றி இவ்விடம் வந்து சேர்ந்தது; (வழியில்) விசாலா நகரத்தைப் பார்த்தது; (23)

அகலிகையைத் தரிசித்தது; கௌதமருடன் சந்திப்பு - இவைகளை விரிவாகக் கூறிவிட்டு, முடிவில், 'இங்குள்ள மகோன்னதமான வில்லைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் ஆவலுடனும் வந்திருக்கிறார்கள்' என்றார். (24)

இவ்வாறாக விபரங்களனைத்தையும் மகாத்மாவான மன்னர் ஜனகருக்கு மகாதேஜஸ்வியான முனிவர் விசுவாமித்திரர் எடுத்துரைத்துவிட்டுச் சற்றே ஓய்ந்தார். (25)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
ஐம்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தொன்று
விசுவாமித்திரர் வரலாறு**

மகாமேதாவியான விசுவாமித்திரரின் பேச்சைக் கேட்ட பேராற்றல் படைத்த பெருந்தவசியான சதானந்தருக்கு மயிர்க்கூச்சல் உண்டாயிற்று. (1)

கௌதமருடைய மூத்த குமாரரான அவர் கடுமையாகத் தவம் செய்து மிக்க ஒளியுடன் விளங்கினார். இராமனைப் பார்த்ததாலேயே மிகவும் சந்தோஷத்தை அடைந்தார். (2)

அரசகுமாரர்கள் இருவரும் செளகரியமாக உட்கார்ந்துவிட்டதைப் பார்த்து, முனிபுங்கவர் விசுவாமித்திரரிடம் சதானந்தர் கூறினார்— (3)

- அபி தே முநிஸார்தூ₃ல மம மாதா யஸஸ்விநீ ।
தூ₃ஸிதா ராஜபுத்ராய தபோ தீ₃ர்க₄முபாகூதா ॥ (4)
- அபி ராமே மஹாதேஜா மம மாதா யஸஸ்விநீ ।
வந்யைருபாஹரத்பூஜாம் பூஜார்ஹே ஸர்வதேஹிநாம் ॥ (5)
- அபி ராமாய கதி₂தம் யத₂வ்ருத்தம் புராதநம் ।
மம மாதூர்மஹாதேஜோ தை₃வேந து₃ரநுஷ்டி₂தம் ॥ (6)
- அபி கௌஸிக ப₄தூ₃ரம் தே கு₃ருணா மம ஸங்கூதா ।
மாதா மம முநிஸ்ரேஷ்ட₂ ராமஸந்தூ₃ஸநாதி₃த: ॥ (7)
- அபி மே கு₃ருணா ராம: பூஜித: குஸிகாத்மஜ ।
இஹாகூதோ மஹாதேஜா: பூஜாம் ப்ராப்தோ மஹாத்மந: ॥ (8)
- அபி ஸாந்தேந மநஸா கு₃ருர்மே குஸிகாத்மஜ ।
இஹாகூதேந ராமேண ப்ரயதேநாபி₄வாதி₃த: ॥ (9)
- தச்ச்₂ருத்வா வசநம் தஸ்ய விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ।
ப்ரத்யுவாச ஸதாநந்தூ₃ம் வாக்யக்ஞோ வாக்யகோவிதூ₃ம் ॥ (10)
- நாதிக்க்ரந்தம் முநிஸ்ரேஷ்ட₂ யத்கர்தவ்யம் க்ருதம் மயா ।
ஸங்கூதா முநிநா பத்நீ பூ₄ர்கூவேணேவ ரேணுகா ॥ (11)
- தச்ச்₂ருத்வா வசநம் தஸ்ய விஸ்வாமித்ரஸ்ய தீ₄மத: ।
ஸதாநந்தோ₃ மஹாதேஜா ராமம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (12)
- ஸ்வாகூதம் தே நரஸ்ரேஷ்ட₂ தி₃ஷ்ட்யா ப்ராப்தோஸி ராகூவ ।
விஸ்வாமித்ரம் புரஸ்க்ருத்ய மஹர்ஷிமபராஜிதம் ॥ (13)
- அசிந்த்யகர்மா தபஸா ப்₃ரஹ்மர்ஷிரதுலப்₄ரப: ।
விஸ்வாமித்ரோ மஹாதேஜா வேத்ஸ்யேநம் பரமாம் கூதிம் ॥ (14)
- நாஸ்தி த₄ந்யதரோ ராம த்வத்தோந்யோ பு₄வி கஸ்சந ।
கோப்தா குஸிகபுத்ரஸ்தே யேந தப்தம் மஹத்தப: ॥ (15)
- ஸ்ருயதாம் சாபி₄த₄ஸ்யாமி கௌஸிகஸ்ய மஹாத்மந: ।
யத₂ா ப₃லம் யத₂ா வ்ருத்தம் தந்மே நிகூதூ₃த: ஸ்ருணு ॥ (16)
- ராஜாஸ்தே₃ஷ த₄ர்மாத்மா தீ₃ர்க₄காலமரிந்தூ₃ம: ।
த₄ர்மக்ஞ: க்ருதவித்யஸ்ச ப்ரஜாநாம் ச ஹிதே ரத: ॥ (17)
- ப்ரஜாபதிஸுதஸ்சாஸீத் குஸோ நாம மஹிபதி: ।
குஸஸ்ய புத்ரோ ப₃லவாந் குஸநாப: ஸுத₄ர்மிக: ॥ (18)
- குஸநாப₄ஸுதஸ்த்வாஸீத்கூ₃தி₄ரித்யேவ விஸ்ருத: ।
கூ₃தே₄: புத்ரோ மஹாதேஜா விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ॥ (19)

“முனிவர் முதல்வரே! புகழ்மிக்கவரும் நீண்டகாலமாக தவத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவருமான என் அன்னையை அரசுகுமாரனுக்குக் காட்டினீர்களா? (4)

மனிதசாரம் எடுத்த எல்லோராலும் பூசிக்கத்தக்க ஸ்ரீராமசந்திர பிரபுவை மகாதேஜஸ்வினியும் புகழ்மிக்கவருமான என் தாயார், காட்டில் கிடைக்கும் காய்-கனி-புஷ்பங்களால் உபசரித்தாரா? (5)

முன்னர் ஒரு காலத்தில் என் அன்னைக்கு ஆற்றல் மிக்கவனான தேவ(ராஜ)னால் இழைக்கப்பட்ட அநீதியைப் பற்றிய உண்மையை இராமனிடம் கூறினீர்களா? (6)

கௌசிகரே! இராமனைத் தரிசித்ததால் எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு பரிசுத்தமாகிவிட்ட என் அன்னை, என் தந்தையுடன் சேர்ந்துவிட்டாரா? (7)

என் அருமைத் தந்தையார் இராமனைப் பூஜித்தாரா? ஸ்ரீராமன், என் தந்தையின் உபசாரங்களை ஏற்றுக்கொண்டுதானே இங்கே வந்திருக்கிறார்? (8)

கௌசிகரே! எங்கள் தகப்பனாரின் தபோவனத்திற்கு வந்து என் பெற்றோரின் உபசாரங்களை ஏற்றுக்கொண்ட ஸ்ரீராமன் உவகையடைந்த மனத்துடன் என் தந்தைக்கு நமஸ்காரம் செய்தாரா? (9)

சதானந்தருடைய உரையைக் கேட்டு, பேச்சில் வல்லவரான விசுவாமித்திரர் பதில் கூறினார்— (10)

‘முனிவரே! எந்தச் சட்டமும் மீறப்படவில்லை. எது செய்ய வேண்டியதோ, அதை நான் செய்தேன். முன்பு, ஜமதக்னியுடன் ரேணுகாதேவி சேர்ந்ததைப் போல, கௌதமருடன் அகலிகை சேர்ந்துவிட்டாள்.’ (11)

பேரறிவாளரான விசுவாமித்திரரின் பதிலைக் கேட்டதும் சதானந்தர் இராமனிடம் கூறினார்— (12)

‘வரவேண்டும், இராமனே! வரவேண்டும். மாமுனிவரும், வெல்லமுடியாதவருமான விசுவாமித்திரரை முன்னிட்டுக் கொண்டு இங்கே வந்திருக்கிறாயே! அது எங்கள் பாக்கியம்! (13)

விசுவாமித்திரருடைய செயல்திறன் சிந்தித்துப் பார்க்க முடியாதது; தவம் செய்து பிறும்மரிஷி ஆனவர்; எல்லையில்லா ஆற்றல் உடையவர்; ஆன்மபலம் மிக்கவர்; உலகமனைத்தையும் காப்பாற்றக் கூடியவர், இவர் - என்று அறிந்து கொள்வாய். (14)

இராமா! இம்மண்ணுலகில் உன்னைக் காட்டிலும் பாக்கியசாலி வேறொருவனும் இல்லவே இல்லை. ஏனென்றால் உன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருப்பவர், வெகுகாலம் கடுமையான தவம் செய்த குசிகபுத்திரர். (15)

மகாத்மா கௌசிகருடைய வரலாற்றைச் சொல்லப் போகிறேன், கேள். அவருடைய ஆற்றல், சிறப்பான செயல்பாடுகள் பற்றி நான் கூறுவதைக் கேட்பாயாக. (16)

தருமாத்மாவான இவர் நீண்ட காலம் மன்னராக ஆட்சி செய்தவர்; எதிரிகளை அடக்குபவர்; அறம் அறிந்தவர்; மெத்தப் படித்தவர்; பொதுமக்களின் நலனில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தவர். (17)

பிரஜாபதிக்கு குசன் என்ற பெயருடைய ஒரு மன்னர் மகனாக இருந்தார். குசனுடைய மைந்தன் பலவானும், தருமத்தை விட்டுச் சிறிதும் அகலாதவருமான குசநாபன். (18)

குசநாபனுடைய மைந்தன் காதி என்று புகழ் பெற்றவர். காதியின் புதல்வர் மாமுனிவரான விசுவாமித்திரர். (19)

- விஸ்வாமித்ரோ மஹாதேஜா: பாலயாமாஸ மேதிநீம் ।
 பூஹுவர்ஷஸஹஸ்ராணி ராஜா ராஜ்யமகாரயத் ॥ (20)
- கதாசித்து மஹாதேஜா யோஜயித்வா வரூதிநீம் ।
 அக்ஷௌஹிணீபரிவ்ருத: பரிசக்ராம மேதிநீம் ॥ (21)
- நகராணி ச ராஷ்ட்ராணி ஸரிதஸ்ச ததா கிரீந் ।
 ஆஸ்ரமாந் க்ரமஸோ ராம விசரந்நாஜகாம ஹ ॥ (22)
- வஸிஷ்டஸ்யாஸ்ரமபதம் நாநாவ்ருக்ஷஸமாகுலம் ।
 நாநாம்ருககணாகீர்ணம் ஸித்தசாரணஸேவிதம் ॥ (23)
- தேவதாநவகந்தார்வை: கிந்நரைருபஸோபிதம் ।
 ப்ரஸாந்தஹரிணாகீர்ணம் த்விஜஸங்கநிஷேவிதம் ॥ (24)
- ப்ரஹ்மர்ஷிக்ஷணஸங்கீர்ணம் தேவர்ஷிக்ஷணஸேவிதம் ।
 தபஸ்சரணஸம்ஸித்தத: அக்நிகல்பைர் மஹாத்மபி: ॥ (25)
- அப்யுபாசைஷர் வாயுபாசைஷஸ்ச ஸீர்ணபர்ணாஸநைஸ்ததா ।
 ப்ரமூலாஸநைந்தாந்தைர் ஜிதரோஷைர்ஜிதேந்த்ரியை: ॥ (26)
- ருஷிபிர் வாலகியஸ்ச ஜபஹோம பராயணை: ।
 அந்யைர்வைகாநஸைஸ்சைவ ஸமந்தாதுபஸோபிதம் ॥ (27)
- வஸிஷ்டஸ்யாஸ்ரமபதம் ப்ரஹ்மலோகமிவாபரம் ।
 ததாஸ ஜயதாம் ஸ்ரேஷ்டோ விஸ்வாமித்ரோ மஹாபுல: ॥ (28)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
 பாலகாண்டே ஏகமஞ்சாஸ: ஸர்க: ॥

த்விபஞ்சாஸ: ஸர்க:

வஸிஷ்டாதீத்யம்

- தம் த்ருஷ்ட்வா பரமபரீதோ விஸ்வாமித்ரோ மஹாபுல: ।
 ப்ரணமய விதிநா வீரோ வஸிஷ்டம் ஜபதாம் வரம் ॥ (1)
- ஸ்வாகூதம் தவ சேத்யுத்தோ வஸிஷ்டேந மஹாத்மநா ।
 ஆஸநம் சாஸ்ய பகுவாந் வஸிஷ்டேந வ்யாதிதேஸ ஹ ॥ (2)
- உபவிஷ்டாய ச ததா விஸ்வாமித்ராய தீமதே ।
 யதாந்யாயம் முநிவர: ப்ரமூலாந்யுபாஹரத் ॥ (3)
- ப்ரதிக்ருஹய ச தாம் பூஜாம் வஸிஷ்டாத்ராஜஸத்தம: ।
 தபோஃகூநிஹோத்ரஸிஷ்யேஷ குஸலம் பர்யப்ருச்சத் ॥ (4)

பேராற்றலுடைய விசுவாமித்திரர் இந்த நாட்டைப் பரிபாலித்தார்; அநேக ஆயிரம் ஆண்டுகள் மன்னராக வீற்றிருந்து ஆட்சி புரிந்தார். (20)

ஒரு முறை அவர் அக்ஷௌஹிணி கணக்கில் நால்வகைச் சேனைகளையும் கூட்டிக் கொண்டு உலகத்தைச் சுற்றி வந்தார். (21)

பல நகரங்கள், நிலப்பகுதிகள், நதிகள், மலைகள், ஆசிரமங்கள் ஆகியவற்றை வரிசையாகச் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டு வரும்போது பலவகை மரங்கள் நிறைந்ததும், பலவகையான விலங்குகள் ஓடித் திரிவதும், சித்த-சாரணர்கள் வந்துபோவதுமான வசிஷ்டருடைய புண்ணிய ஆசிரமத்தைச் சென்றடைந்தார். (22,23)

தேவ-தானவ-கந்தர்வ-கின்னரர் ஆகியோரின் கூட்டங்களால் அந்த ஆசிரமம் ஒளிமிகுந்து விளங்கியது. துள்ளித் திரியும் மான்கள்கூட அங்கே சலசலப்பில்லாமல் திரிந்தன. இருபிறப்பாளர்கள் பலர் அங்கே வசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். (24)

தவம் செய்து ஸித்தி பெற்று அக்னியைப் போல் ஒளிவீசும் மகாத்மாக்களான பிரும்மரிஷிகளும் தேவரிஷிகளும் அங்கே இருந்தார்கள். (25)

தண்ணீரை மட்டுமே அருந்துபவர்கள்; காற்றை மட்டுமே புசிப்பவர்கள்; காய்ந்து போன சருகுகளையே உணவாகக் கொள்பவர்கள்; பழம்-கிழங்கு மட்டுமே உணவாகக் கொள்பவர்கள்; புலன்களை வென்றவர்கள்; கோபத்தை கட்டுப்படுத்தியவர்கள்; உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்தியவர்கள் ஆகிய முனிவர்களும், வாலகியர்களும், ஜப-ஹோமங்களில் முழுமையாக ஈடுபட்டிருந்தவர்களும், மற்றும் வைகாநஸர்களும் அங்கே சூழ்ந்திருந்து அழகு கூட்டினார்கள். (26,27)

இன்னொரு பிரும்மலோகம் போல் மிகச்சிறப்பாக விளங்கிய வசிஷ்டருடைய ஆசிரமத்தை மகாபலசாலியும் வெற்றிவீரருமான மன்னர் விசுவாமித்திரர் பார்த்தார். (28)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
ஐம்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்திரண்டு

வசிஷ்டரின் விருந்தோம்பல்

தவசிகளில் சிறந்தவரான வசிஷ்டரைப் பார்த்ததும் மிகவும் திருப்தியடைந்த பலவானான விசுவாமித்திரர் முறைப்படி அவரை வணங்கினார். (1)

‘உங்கள் வரவு நல்வரவாகுக!’ என்று வரவேற்ற வசிஷ்டர், அவருக்கு ஓர் ஆசனம் போடும்படி (சிஷ்யர்களுக்கு) உத்திரவிட்டார். (2)

புத்திமானாகிய விசுவாமித்திரர் சௌகரியமாக ஆசனத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டதும், முறைப்படி அவருக்கு பழம், கிழங்கு முதலியன கொடுத்து உபசரித்தார், முனிவர். (3)

வசிஷ்டர் அளித்த உபசாரங்களை ஏற்றுக் கொண்ட நல்லரசர், அவரிடம் தவம்-அக்னிஹோத்ரம்-சிஷ்யர்கள் நலன் பற்றி விசாரித்தார். (4)

விஸ்வாமித்ரோ மஹாதேஜா வநஸ்பதிகுணே தத₂ா ।
ஸர்வத்ர குஸலம் ப்ராஹ வஸிஷ்டே₂ா ராஜஸத்தமம் ॥ (5)

ஸுகே₂ாபவிஷ்டம் ராஜாநம் விஸ்வாமித்ரம் மஹாதபா: ।
பப்ரச்ச₂ ஜபதாம் ஸ்ரேஷ்டே₂ா வஸிஷ்டே₂ா ப்ரஹ்மண: ஸுத: ॥ (6)

கச்சித்தே குஸலம் ராஜந் கச்சித்த₄ர்மேண ரஞ்ஜயந் ।
ப்ரஜா: பாலயஸே வீர ராஜவ்ருத்தேந த₄ார்மிக ॥ (7)

கச்சித்தே ஸம்ப₄ருதா ப்₄ருத்யா: கச்சித்திஷ்ட₂ந்தி ஸாஸநே ।
கச்சித்தே விஜிதா: ஸர்வே ரிபவோ ரிபுஸூத₃ந ॥ (8)

கச்சித்ப₃லேஷு கோஸேஷு மித்ரேஷு ச பரந்தப ।
குஸலம் தே நரவ்யாக்₄ர புத்ரபௌத்ரே தவாநக₄ ॥ (9)

ஸர்வத்ர குஸலம் ராஜா வஸிஷ்ட₂ம் ப்ரத்யுத₃ாஹரத் ।
விஸ்வாமித்ரோ மஹாதேஜா வஸிஷ்ட₂ம் விநயாந்வித: ॥ (10)

க்ருத்வோபௌ ஸூசிரம் காலம் த₄ர்மிஷ்டெ₂ள தா: கத₂ா: ஸூப₄ா: ।
முத₃ா பரமயா யுக்தௌ ப்ரீயேதாம் தெள பரஸ்பரம் ॥ (11)

ததோ வஸிஷ்டே₂ா ப₄க₃வாந் கத₂ாந்தே ரகு₄நந்த₃ந ।
விஸ்வாமித்ரமித₃ம் வாக்யமுவாச ப்ரஹஸந்நிவ ॥ (12)

ஆதித₄யம் க்ரதுமிச்ச₂ாமி ப₃லஸ்யாஸ்ய மஹாப₃ல ।
தவ சைவாப்ரமேயஸ்ய யத₂ார்ஹம் ஸம்பரதீச்ச₂ மே ॥ (13)

ஸத்க்ரியாம் து ப₄வாநேதாம் ப்ரதீச்ச₂து மயோத்யதாம் ।
ராஜந்ஸ் த்வமதிதி₂ஸ்ரேஷ்ட₂: பூஜநீய: ப்ரயத்நத: ॥ (14)

ஏவமுக்தோ வஸிஷ்டே₂ந விஸ்வாமித்ரோ மஹாமதி: ।
க்ருதமித்யப்₃ரவீத்₃ராஜா பூஜாவாக்யேந மே த்வயா ॥ (15)

ப₂லமூலேந ப₄க₃வந் வித்யதே யத்தவாஸ்ரமே ।
பாத்த்யேநாசமநீயேந ப₄க₃வத்து₃ர்ஸநேந ச ॥ (16)

ஸர்வத₂ா ச மஹாப்ராக்ஞ பூஜார்ஹேண ஸூபூஜித: ।
க₃மிஷ்யாமி நமஸ்தே₅ஸ்து மைத்ரேண ஈக்ஷஸ்வ சக்ஷஷா ॥ (17)

ஏவம் ப்₃ருவந்தம் ராஜாநம் வஸிஷ்ட₂: புநரேவ ஹி ।
ந்யமந்த்ரயத த₄ர்மாத்மா புந: புநருத₃ாரதீ: ॥ (18)

ப₃ாட₄மித்யேவ க₃ாதே₄யோ வஸிஷ்ட₂ம் ப்ரத்யுவாச ஹ ।
யத₂ா ப்ரியம் ப₄க₃வதஸ் தத₂ாஸ்து முநிஸத்தம ॥ (19)

பராக்கிரமசாலியான விசுவாமித்திரர் ஆசிரமத்திலுள்ள தாவரங்கள் நல்லமுறையில் உள்ளனவா? என்று கேட்டபோது, 'எல்லாம் நலமே' என்று மன்னருக்குப் பதில் கூறினார், வசிஷ்டர். (5)

ஆசனத்தில் செளகரியமாக வீற்றிருக்கும் விசுவாமித்திரரைப் பார்த்து, பிறும்மாவின் மைந்தரும், தவசிகளில் சிறந்தவருமான வசிஷ்டர் குசலம் விசாரிக்கத் தொடங்கினார்— (6)

“மன்னரே! நீங்கள் நலமாக இருக்கிறீர்களா? அறநெறி தவறாதவரே! நியாய முறையிலான ஆட்சியினால் மக்களை மகிழ்ச்சியுடன் வைத்திருக்கிறீர்களா? அரசரே! மன்னருக்குரிய நெறிமுறைப்படி மக்களைக் காப்பாற்றுகிறீர்களா? (7)

உங்களுடைய வேலைக்காரர்களுக்குப் போதுமான பொருள் கொடுத்து ஆதரிக்கிறீர்களா? அவர்கள் உங்கள் உத்திரவுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கிறார்களா? எதிரிகளை மாய்ப்பவரே! உங்களுடைய எதிரிகள் எல்லோரையும் வென்றுவிட்டீர்களா? (8)

குற்றமற்றவரே! உங்களுடைய சேனை, கருவூலம், நண்பர்கள், புதல்வர்கள், பேரர்கள் – எல்லோரும் நன்றாக இருக்கிறார்களா?” (9)

தேஜஸ்வியான விசுவாமித்திரர் பணிவோடு கூடியவராக, 'தாங்கள் கேட்டபடி எல்லாம் நலமே' என்று வசிஷ்டருக்குப் பதில் சொன்னார். (10)

அறம் தவறாதவர்களான அவ்விருவரும் நெடுநேரம் பல செய்திகளைப் பேசி, அளவளாவி மகிழ்ந்தார்கள். அதனால் அவர்களிடையே பிரியம் அதிகமாயிற்று. (11)

ரகுநந்தனா! பேச்சு நிறைவடையும் தருணத்தில் பகவான் வசிஷ்டர், சற்றே சிரித்தாற்போல் விசுவாமித்திரரைப் பார்த்துக் கூறினார்— (12)

“பேராற்றலுடையவரே! நான் எல்லையற்ற பிரபாவமுடைய உங்களுக்கும், உங்களுடைய சைன்யத்திற்கும், அவரவருக்குரிய முறையில் உணவளிக்க விரும்புகிறேன். (13)

மன்னரே! நீங்கள் முக்கியமான விருந்தினர். மிகவும் சிரத்தையுடன் கௌரவிக்கப்பட வேண்டியவர். அதனால் என்னுடைய விருந்தோம்பலை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவே வேண்டும்.” (14)

வசிஷ்டர் இவ்வாறு கூறியதும், பேரறிவு படைத்த விசுவாமித்திரர், “தாங்கள் உணவு கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னதே, உண்மையாக உணவு அளித்ததற்குச் சமானமாகக் கொள்கிறேன். (15)

பகவானே! தங்கள் ஆசிரமத்தில் கிடைக்கக் கூடிய பழங்கள், கிழங்குகள் கொடுத்து, பாத்யம்-ஆசமனீயம் முதலியவற்றால் உபசரித்து, எனக்குத் தரிசனம் தந்து – இப்படியெல்லாம் உயர்ந்த முறையில் என்னைக் கௌரவித்திருக்கிறீர்கள். தங்களுக்கு நமஸ்காரம். சென்று வருகிறேன். தோழமை தோன்ற கண்களால் பாருங்கள். (என்னை ஆசீர்வதியுங்கள்.)” (16,17)

அரசர் இவ்வாறு (மறுத்துச்) சொன்னதும் தருமாத்மாவும், விசால மனமும் உடைய வசிஷ்டர் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தினார். (18)

காதியின் புத்திரர், 'சரி' என்று பதில் சொன்னார். 'முனிவரே! தங்கள் விருப்படியே ஆகட்டும்.' (19)

ஏவமுத்தோ மஹாதேஜா வஸிஷ்டே₂ ஜபதாம் வர: ।
ஆஜுஹாவ தத: ப்ரீத: கல்மாஷீம் தூ₄தகல்மஷ: ॥ (20)

ஏஹ்யேஹி ஸப₃லே க்ஷிப்ரம் ஸ்ருணு சாபி வசோ மம ।
ஸப₃லஸ்யாஸ்ய ராஜர்ஷே: கர்தும் வ்யவஸிதோ₅ஸம்யஹம் ॥ (21)

பே₄ஜநேந மஹார்ஹேண ஸத்காரம் ஸம்வித₄த்ஸ்வ மே ।
யஸ்ய யஸ்ய யத₂ாகாமம் ஷட்₃ரஸேஷ்வபி₄பூஜிதம் ॥ (22)

தத்ஸர்வம் காமதூக் க்ஷிப்ரமபி₄வர்ஷ க்ருதே மம ।
ரஸேநாந்நேந பாநேந லேஹ்யசோஷ்யேண ஸம்யுதம் ॥
அந்நாநாம் நிசயம் ஸர்வம் ஸ்ருஜஸ்வ ஸப₃லே த்வர ॥ (23)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ த்₃வீபஞ்சாஸ: ஸர்க₃: ॥

த்ரீபஞ்சாஸ: ஸர்க₃:

ஸப₃லாநிஷ்க்ரய:

ஏவமுத்தா வஸிஷ்டே₂ந ஸப₃லா ஸத்ருஸூத₃ந ।
வித₃தே₄ காமதூக்காமாந் யஸ்ய யஸ்ய யதே₂ப்ஸிதம் ॥ (1)

இக்ஷுந் மதூ₄ம்ஸதத₂ லாஜாந் மைரேயாம்ஸ்ச வராஸவாந் ।
பாநாநி ச மஹார்ஹாணி ப₄க்ஷயாம்ஸ்ச சோச்சாவசாம்ஸ்தத₂ ॥ (2)

உஷ்ணாட்₄யஸ்ய ஓத₃நஸ்யாத்ர ராஸய: பர்வதோபமா: ।
ம்ருஷ்டாந்யந்நாநி ஸூபாஸ்ச த₃தி₄குல்யாஸ் ததை₂வ ச ॥ (3)

நாநாஸ்வாது₃ரஸாநாம் ச ஷட்₃ரஸாநாம் ததை₂வ ச ।
ப₄ஜநாநி ஸுபூர்ணாநி கௌட₃நி ச ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (4)

ஸர்வமாஸீத் ஸுஸந்துஷ்டம் ஹ்ருஷ்டபுஷ்டஜநாயுதம் ।
விஸ்வாமித்ரப₃லம் ராம வஸிஷ்டே₂நாபி₄தர்பிதம் ॥ (5)

விஸ்வாமித்ரோ₅பி ராஜர்ஷிர் ஹ்ருஷ்ட: புஷ்டஸ்தத₃ ப₄வத் ।
ஸாந்த:புரவரோ ராஜா ஸப்ராஹ்மணபுரோஹித: ॥ (6)

ஸாமாத்யோ மந்த்ரிஸஹித: ஸப்₄ருத்ய: பூஜிதஸ்தத₃ ।
யுக்த: பரமஹர்ஷேண வஸிஷ்ட₂மித₃மப்₃ரவீத் ॥ (7)

பூஜிதோ₅ஹம் த்வயா ப்₃ரஹ்மந் பூஜார்ஹேண ஸுஸத்க்ருத: ।
ஸ்ருயதாமபி₄த₄ஸ்யாமி வாக்யம் வாக்யவிஸாரத₃ ॥ (8)

க₃வாம் ஸதஸஹஸ்ரேண தீ₃யதாம் ஸப₃லா மம ।
ரத்நம் ஹி ப₄க₃வந் நேதத்₃ரத்நஹா₃ ச பார்தி₂வ: ॥ (9)

இவ்வாறு விசுவாமித்திரர் கூறியதும், ஐபம் செய்பவர்களுள் சிறந்தவரும், மாசுமருவற்றவருமான வசிஷ்டர் மனம் மகிழ்ந்து காமதேனுவை அழைத்தார். (20)

“காமதேனுவே! வா, வா! நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேட்டு உடனே செயல்படு. படைகளுடன் கூடிய இந்த ராஜரிஷிக்கு மிகவும் உயர்ந்த உணவு வகைகளால் அதிதி ஸத்காரம் செய்ய முற்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய இந்த விருப்பத்தை நீ பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். விரும்பியவற்றை வழங்குபவளே! யார் யாருக்கு என்னென்ன விருப்பமோ, அவை எல்லாவற்றையும், அறுசுவை உணவு வகைகளையும் எனக்காக இப்பொழுதே பொழிந்து தருவாய். சுவையுள்ள உணவு, பானங்கள், நக்கியும் கடித்தும் சாப்பிடக் கூடிய பதார்த்தங்கள், மற்றும் பலவகை அன்னங்களின் குவியல்கள் - ஆகிய இவை எல்லாவற்றையும் விரைவில் உற்பத்தி செய்து தருவாயாக.” (21-23)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
ஐம்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : ஐம்பத்து மூன்று
விசுவாமித்திரர் காமதேனுவை யாசித்தல்**

எதிரிகளை அடக்குபவனே! வசிஷ்டரால் இவ்வாறு உத்திரவிடப்பட்டதும், யார் யாருக்கு என்னென்ன விருப்பமோ, அவையனைத்தையும் கொடுத்தது, காமதேனு. (1)

கரும்பு, தேன், பொறி, மது, போதை பானங்கள், பானங்கள், மிக உயர்ந்த வகை உணவுப் பண்டங்கள், கடித்தும் நக்கியும் தின்னக் கூடிய பதார்த்தங்கள், குடான அன்னங்களின் மலை போன்ற குவியல்கள், இனிப்புப் பணியாரங்கள், வடைகள், பால்-தயிர்-நெய் ஆறுகள், பல சுவைகள் கொண்ட ரஸ வகைகள், அறுசுவை உண்டிகள், இனிய பானங்கள் முதலியவற்றால் ஆயிரக்கணக்கான போஜன பாத்திரங்கள் நிரம்பி வழிந்தன. (2-4)

எல்லோரும் வயிறுபுடைக்க உண்டு, குடித்து மிகவும் மகிழ்ச்சியில் மூழ்கினார்கள். இராமா! சுவையான விருந்தளித்து விசுவாமித்திரரின் படையினரை வசிஷ்டர் திருப்தி செய்வித்தார். (5)

ராஜரிஷி விசுவாமித்திரரும், அந்தப்புர அரசிகளுடனும், அந்தணர்-புரோகிதர்களுடனும், அமாத்தியர்-அமைச்சர்-பணியாளர்களுடனும் விருந்தளித்து கௌரவிக்கப்பட்டதால் மிகவும் மனமகிழ்ந்து வசிஷ்டரிடம் கூறினார்— (6,7)

“பிரம்மன்! தாங்கள் மிக உயர்ந்த முறையில் என்னை வரவேற்று உபசரித்திருக்கிறீர்கள். பேச்சில் வல்லவரே! இப்போது நான் சொல்லப் போவதை அருள்கூர்ந்து கேளுங்கள். நூறாயிரம் பசு மாடுகளை நான் உங்களுக்குத் தருகிறேன். சபலையை (காமதேனுவை) எனக்குக் கொடுத்து விடுங்கள். உலகத்திலுள்ள சிறந்த பொருட்கள் மன்னனிடம்தான் போய்ச் சேரவேண்டும் என்பது பொது நியாயம். அதன்படி சிறப்பான இந்தக் காமதேனு என்னிடம்தான் இருக்கவேண்டும். (8,9)

தஸ்மாந்மே ஸபுலாம் தேஹி மமைஷா த்ர்மதோ த்விஜ ।
ஏவமுத்தஸ்து புகுவாந் வஸிஷ்டே₂ முநிஸத்தம: ॥ (10)

விஸ்வாமித்ரேண த்ர்மாத்மா ப்ரத்யுவாச மஹீபதிம் ।
நாஹம் ஸதஸஹஸ்ரேண நாபி கோடிஸதைர்குவாம் ॥ (11)

ராஜந் த்ராஸ்யாமி ஸபுலாம் ராஸிபீ₄ ரஜதஸ்ய வா ।
ந பரித்யாக்முர்ஹேயம் மத்ஸகாஸாத்ரிந்த்ம் ॥ (12)

ஸாஸ்வதீ ஸபுலா மஹ்யம் கீர்திராத்மவதோ யத₂ ।
அஸ்யாம் ஹவ்யம் ச கவ்யம் ச ப்ராணயாத்ரா ததைவ ச ॥ (13)

ஆயத்தமக்நிஹோத்ரம் ச ப்ரலிர்ஹோமஸ்ததைவ ச ।
ஸ்வாஹாகார வஷ்ட்காரௌ வித்யாஸ்ச விவிதாஸ்தத₂ ॥ (14)

ஆயத்தமத்ர ராஜர்ஷே ஸர்வமேதந்ந ஸம்ஸய: ।
ஸர்வஸ்வமேதத்ஸத்யேந மம துஷ்டிகரீ ஸத்யா ॥ (15)

காரணைர்புஹுபீ₄ ராஜந்ந த்ராஸ்யே ஸபுலாம் தவ ।
வஸிஷ்டே₂ நைவமுத்தஸ்து விஸ்வாமித்ரோ₂ப்ரவீத்தத: ॥
ஸம்ரப்ததரமத்யர்த்ம் வாக்யம் வாக்யவிஸாரத்ய: ॥ (16)

ஹைரண்யகக்ஷ்யாக்ரவேயாந் ஸுவர்ணாங்குஸபூ₄ஷிதாந் ।
த்யூதாமி குஞ்ஜராணாம் தே ஸஹஸ்ராணி சதுர்த்யஸ ॥ (17)

ஹைரண்யாநாம் ரத₂நாம் தே ஸ்வேதாஸ்வாநாம் சதுர்யுஜாம் ।
த்யூதாமி தே ஸதாந்யஷ்டௌ கிங்கிணீக விபூ₄ஷிதாந் ॥ (18)

ஹயாநாம் தே₃ஸஜாதாநாம் குலஜாநாம் மஹௌஜஸாம் ।
ஸஹஸ்ரமேகம் த்யஸ ச த்யூதாமி தவ ஸுவ்ரத ॥ (19)

நாநாவர்ண விபுத்தாநாம் வய:ஸ்த₂நாம் ததைவ ச ।
த்யூத்யாமேகாம் குவாம் கோடம் ஸபுலா தீயதாம் மம ॥ (20)

யாவதி₃ச்ச₂ஸி ரத்நம் வா ஹிரண்யம் வா த்விஜோத்தம ।
தாவத்த்யாஸ்யாமி தே ஸர்வம் ஸபுலா தீயதாம் மம ॥ (21)

ஏவமுத்தஸ்து புகுவாந் விஸ்வாமித்ரேண தீமதா ।
ந த்ராஸ்யாமீதி ஸபுலாம் ப்ராஹ ராஜந் கத₂ஞ்சந ॥ (22)

ஏததே₃வ ஹி மே ரத்நமேததே₃வ ஹி மே த₄நம் ।
ஏததே₃வ ஹி ஸர்வஸ்வமேததே₃வ ஹி ஜீவிதம் ॥ (23)

அந்தணரே! தரும வழியில் பார்த்தாலும் இது என்னுடையதுதான். (சிறந்த வஸ்துக்கள் மன்னனிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்பது சம்பிரதாய விதி.) ஆகவே, காமதேனுவை எனக்குக் கொடுங்கள்.” இவ்வாறு தருமாத்மாவான விசுவாமித்திரர் கூறியதும் பகவான் வசிஷ்டர் பதில் சொன்னார்— “நூறு ஆயிரம் என்ன, நூறு கோடி பசுக்கள் கொடுத்தாலும் இது என்னிடமிருந்து பிரித்துக் கொடுப்பதற்கு உரிய பொருள் அல்ல. (10-12)

பெருந்தன்மையுள்ளவனை விட்டு எப்போதும் அகலாத கீர்த்தியைப் போன்று, நிரந்தரமாகக் காமதேனு என்னிடம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவளிடமிருந்து பெறப்படும் நெய்யைக் கொண்டுதான் தேவதைகளுக்கு ஹவ்ய ஆகுதியும், பித்ருக்களுக்கு கவ்ய ஆகுதியும் கொடுத்து வருகிறேன். என்னுடைய வாழ்க்கைப் பயணமும் இவளை நம்பியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. (13)

நான் செய்யும் அக்னிஹோத்ரம், பலி, ஹோமம், ஸ்வாஹா-வஷட் என்று முடிவில் கூறி செய்யப்படும் ஆகுதிகள், மற்றும் பலவிதமான மந்திரஹோமங்களும் இந்தப் பசுவையே ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கின்றன. (14)

மன்னரே! இவையெல்லாம் இந்தப் பசுவைக் கொண்டே நடைபெற்று வருகின்றன. உண்மையில் இதுதான் என் சொத்து. இது என்னை மகிழ்ச்சியுடன் வைத்திருக்கிறது. (15)

மேலும், வேறு பல காரணங்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே, அரசரே! நான் காமதேனுவை உங்களுக்குக் கொடுக்க இயலாது.” வசிஷ்டர் இவ்வாறு சொன்னவுடன், பேச்சில்வல்ல விசுவாமித்திரர் மிகவும் கோபம் பொங்கக் கூறினார்— (16)

“தங்கத்தால் ஆன மூக்குக் கயிறு, கழுத்தில் சுவர்ணப்பட்டை, பொன்னாலான அங்குசம் - இவைகளோடு கூடிய பதிநான்காயிரம் யானைகளைத் தங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன். (17)

பொன்மயமான மணிகள் கிண்கணியென ஒலிக்கும் நான்கு வெண்குதிரை பூட்டிய எண்ணூறு தங்கத்தேர்கள் தருகிறேன். (18)

நல்ல தேசத்தில், நல்ல குலத்தில் பிறந்த லட்சணமான பதினோராயிரம் குதிரைகளைத் தங்களுக்குத் தருகிறேன். மேலும், பற்பல நிறங்கள் கொண்ட இளமையான பசுக்கள் ஒரு கோடி தருகிறேன். தயவுசெய்து சபலையை (காமதேனுவை) எனக்குக் கொடுங்கள். (19,20)

அந்தணோத்தமரே! தங்கள் இஷ்டம் போல் எவ்வளவு ரத்தினங்கள், பொற்காசுகள் வேண்டுமோ, அவ்வளவையும் தருகிறேன். சபலையை எனக்குக் கொடுங்கள்.” (21)

புத்திகூர்மையுடைய விசுவாமித்திரரால் இவ்வாறு கூறப்பட்டதும், “மன்னரே! நான் ஒருபோதும் (எவ்வளவு செல்வம் கொடுத்தாலும்) சபலையைக் கொடுக்க மாட்டேன். இதுவே என்னுடைய ரத்தினம். என்னுடைய செல்வம். இதுவே என்னுடைய சொத்து. இதுவே என்னுடைய வாழ்வு. (22,23)

த₄ர்ஸஸ்ச பூர்ணமாஸஸ்ச யக்ஞாஸ்சைவாப்த த₃க்ஷிணா: ।
ஏததே₃வ ஹி மே ராஜந் விவித₄ாஸ்ச க்ரியாஸ்தத₂ா ॥ (24)

அதே₃மூலா: க்ரியா: ஸர்வா மம ராஜந்ந ஸம்ஸய: ।
ப₃ஹுநா கிம் ப்ரலாபேந ந த₃ாஸ்யே காமதே₃ாஹிநீம் ॥ (25)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதீ₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ த்ரிபஞ்சாஸ: ஸர்க₃: ॥

சது:பஞ்சாஸ: ஸர்க₃:

பல்லவாதி₃ஸ்ருஷ்டி:

காமதே₄நும் வஸிஷ்டே₂ாபி யத₃ா ந த்யஜதே முநி: ।
தத₃ாஸ்ய ஸப₃லாம் ராம விஸ்வாமித்ரோ₅ந்வகர்ஷத ॥ (1)

நீயமாநா து ஸப₃லா ராம ராக்ஞா மஹாத்மநா ।
து₃:கி₂தா சிந்தயாமாஸ ருத₃ந்தீ ஸோககர்ஸிதா ॥ (2)

பரித்யக்தா வஸிஷ்டே₂ந கிமஹம் ஸுமஹாத்மநா ।
யாஹம் ராஜப₄டைர் தீ₃நா ஹ்ரியேய ப்ருஸது₃:கி₂தா ॥ (3)

கிம் மயாபக்ருதம் தஸ்ய மஹர்ஷேர்ப₄ாவிதாத்மந: ।
யந்மாமநாக₃ஸம் ப₄க்தாமிஷ்டாம் த்யஜதி தார்மிக: ॥ (4)

இதி ஸா சிந்தயித்வா து விநி:ஸ்வஸ்ய புந: புந: ।
நிர்தூ₄ய தாநஸ்தத₃ா ப்₄ருத்யாஞ்ஸதஸ: ஸத்ருஸூதிந ॥ (5)

ஜக₃ாமாநிலவேகே₃ந பாத₃மூலம் மஹாத்மந: ।
ஸப₃லா ஸா ருத₃ந்தீ ச க்ரோஸந்தீ சேத₃மப்₃ரவீத் ॥ (6)

வஸிஷ்ட₂ஸ்யாக்₃ரத: ஸ்தி₂த்வா மேக₄து₃ந்து₃பி₄ராவிணீ ।
ப₄க₃வந் கிம் பரித்யக்தா த்வயாஹம் ப்₃ரஹ்மண: ஸுத ॥ (7)

யஸ்மாத்₃ராஜப₄டா மாம் ஹி நயந்தே த்வத்ஸகாஸத: ।
ஏவமுக்தஸ்து ப்₃ரஹ்மர்ஷி ரித₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (8)

ஸோகஸந்தப்தஹ்ருத₃யாம் ஸ்வஸாரமிவ து₃:கி₂தாம் ।
ந த்வாம் த்யஜாமி ஸப₃லே நாபி மோபக்ருதம் த்வயா ॥ (9)

ஏஷ த்வாம் நயதே ராஜா ப₃லாந்மத்தோ மஹாப₃ல: ।
ந ஹி துல்யம் ப₃லம் மஹ்யம் ராஜா த்வத்ய விஸேஷத: ॥ (10)

(அமாவாசை, பெளர்ணமி நாட்களில் நான் செய்கின்ற) தர்ச-பூர்ணம், நிறைய தட்சிணை கொடுத்து செய்யப்படும் வேள்விகள், மற்றும் பல்வேறு வகையான புண்ணிய கர்மாக்களுக்கும் ஆதாரமாக இருப்பது சபலைதான். (24)

என்னுடைய கர்மாக்கள் எல்லாவற்றிற்கும் இதுவே வேர் போல் உள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை. மன்னரே! மேலே மேலே பேசிக் கொண்டேயிருப்பதால் என்ன பயன்? நான் காமதேனுவை கொடுக்கமாட்டேன். (இதுதான் முடிவான பதில்.)” (25)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
ஐம்பத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : ஐம்பத்து நான்கு
வீரர்கள் தோற்றம்**

முனிவர் வசிஷ்டர் காமதேனுவைக் கொடுப்பதற்கு இசையவில்லை என்றதும், விசுவாமித்திரர் (தன் படைவீரர்களைக் கொண்டு) பலவந்தமாக அதைப் பிடித்திழுக்க ஆரம்பித்தார். (1)

இராமா! பேராற்றல் படைத்த மன்னரால் இழுத்துச் செல்லப்படும் சபலை, துக்கம் தாங்காமல் அழுதுகொண்டே சிந்தனை செய்தது. (2)

‘இது என்ன, அரசரின் வேலைக்காரர்களால் நான் இழுத்துச் செல்லப்படுகிறேனே? மேன்மை பொருந்திய வசிஷ்டரால் நான் கைவிடப்பட்டு விட்டேனா?’ என்று துயரத்தால் கசங்கிப் போனாள். (3)

‘ஆத்மஞானம் பெற்ற முனிபுங்கவருக்கு நான் என்ன தவறு இழைத்தேன்? குற்றமற்றவளும் பக்தையும் பிரியமானவளுமான என்னை அறிநெறி தவறாத அவர் ஏன் புறக்கணிக்கிறார்?’ (4)

இவ்வாறு ஆலோசனை செய்து, அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு (ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்தவளாக) நூற்றுக்கணக்கான வேலைக்காரர்களைப் புறந்தள்ளிவிட்டு, காற்றைப் போல் கடுகிய வேகத்துடன் வசிஷ்டரின் திருவடிகளைச் சரணடைந்தாள். அழுது கொண்டும் கூக்குரலிட்டுக் கொண்டும் இவ்வாறு கூறினாள். (5,6)

வசிஷ்டருக்கு எதிரில் நிற்குகொண்டு, மேகம்-துந்துபி நாதம் போன்ற பேரொலி எழுப்பினாள். ‘பகவானே! பிரும்மாவின் மைந்தரே! நீங்கள் என்னைப் புறக்கணித்துவிட்டீர்களா, என்ன? உங்களிடமிருந்து பிரித்து அரச வேலைக்காரர்கள் என்னை இழுத்துச் செல்கிறார்களே, அதன் காரணம் என்ன?’ இதைக் கேட்ட பிரும்மரிஷி துக்கத்தால் தகிக்கப்பட்டவளும், சகோதரி போன்றவளுமான அவளைப் பார்த்துச் சொன்னார்— “சபலே! நான் உன்னைக் கைவிடமாட்டேன். நீ எனக்கு எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லை. (7-9)

இந்த மன்னர் மிகவும் பலசாலி. அந்தக் கொழுப்பினால் உன்னை அழைத்துச் செல்கிறார். அவருக்கு ஈடான பலம் என்னிடம் இல்லை. அத்துடன் தற்சமயம் அவர் நாடாளும் மன்னர். (10)

புலீ ராஜா ஷத்ரீயஸ்ச ப்ருதி₂வ்யா: பதிரேவ ச ।
இயமக்ஷௌஹிணீ ஸேநா க்ஷவாஜிரத₂ாகுலா ॥ (11)

பத்தித்₄வஜஸமகீர்ணா தேநாஸௌ புலவத்தர: ।
ஏவமுக்தா வஸிஷ்டே₂ந ப்ரத்யுவாச விநீதவத் ॥ (12)

வசநம் வசநக்ஞா ஸா ப்ரஹ்மர்ஷிமமிதப்ரப₄ம் ।
ந புலம் ஷத்ரீயஸ்யாஹு ப்ரஹ்மணோ புலவத்தர: ॥ (13)

ப்ரஹ்மந் ப்ரஹ்மபுலம் தி₃வ்யம் ஷத்ராத்து புலவத்தரம் ।
அப்ரமேயபுலம் துப₄யம் ந த்வயா புலவத்தர: ॥ (14)

விஸ்வாமித்ரோ மஹாவீர்யஸ் தேஜஸ்தவ து₃ராஸத₃ம் ।
நியுங்ஷ்வ மாம் மஹாதேஜஸ் த்வத்₃ப்ரஹ்மபுலஸம்ப்₄ருதாம் ॥ (15)

தஸ்ய த்₃ர்ப்புலம் யத்தந் நாஸயாமி து₃ராத்மந: ।
இத்யுக்தஸ்து தயா ராம வஸிஷ்ட₂ஸ்து மஹாயஸா: ॥ (16)

ஸ்ருஜஸ்வேதி ததே₃வாச புலம் பரபுலார்த₃நம் ।
தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஸுரபி₄: ஸாஸ்ருஜத்தத₃ா ॥ (17)

தஸ்யா ஹும்ப₄ரவோத்ஸ்ருஷ்டா: பல்லவா: ஸதஸோ ந்ருப ।
நாஸயந்தி புலம் ஸர்வம் விஸ்வாமித்ரஸ்ய பஸ்யத: ॥ (18)

புலம் ப₄க்ஷநம் ததோ த்₃ருஷ்ட்வா ரயேநாக்ரம்ய கௌஸிக: ।
ஸ ராஜா பரமக்ருத்₃தோ ரோஷவிஸ்ப்₂ரிதேக்ஷண: ॥ (19)

பல்லவாந்நாஸயாமாஸ ஸஸ்த்ரைருச்சாவசைரபி ।
விஸ்வாமித்ரார்தி₃தாந் த்ருஷ்ட்வா பல்லவாஞ்ஸதஸஸ்தத₃ா ॥ (20)

பூ₄ய ஏவாஸ்ருஜத்₃கே₄ராந் ஸகாந் யவநமிஸ்ரிதாந்: ।
தைராஸீத்ஸம்வ்ருதா பூ₄மி: ஸகைர்யவநமிஸ்ரிதை: ॥ (21)

ப்ரபுவத்₃பி₄ர்மஹாவீர்யை: பத்₃மகிஞ்ஜல்கஸந்நிபை: ।
தீக்ஷணாஸிபட்டஸத₄ரைர் ஹேமவர்ணாம்புராவ்ருதை: ॥ (22)

நிர்₃க்ஷத₄ம் தத்₃புலம் ஸர்வம் ப்ரதீப்தைரிவ பாவகை: ।
ததோஸ்த்ராணி மஹாதேஜா விஸ்வாமித்ரோ முமோச ஹ ॥
தைஸ்தைர் யவநகாம்பே₄ஜா: பல்லவாஸ்சாகுலீக்ருதா: ॥ (23)

இத்யாஷ் ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
புலகாண்டே₃ சது:பஞ்சாஸ: ஸர்க₃: ॥

பலம் மிகுந்தவர்; மன்னர்; கூடித்திரியர்; உலகுக்கு அதிபதி; யானை-குதிரை-தேர்ப்படைகளுடன் அகௌஸ்துவினி சைன்யத்துடன் வந்திருக்கிறார்; காற்றில் அசைந்தாடிப் பறக்கின்ற கொடிகளை உடையவர் - ஆகிய இந்தக் காரணங்களால் இவர் என்னிலும் ஆற்றலுடையவர்." இவ்வாறு வசிஷ்டரால் சொல்லப்பட்டதும் பேச்சுக்கலையின் நுட்பங்களை அறிந்த சபலை, எல்லையில்லாத ஆற்றல் கொண்ட பிரும்மரிஷியிடம் வணக்கத்துடன் கூறினாள்— "கூடித்திரியர்களுடைய பலம் ஓரளவிற்கு உட்பட்டது. பிராமணர்கள் அவர்களைக் காட்டிலும் அதிக சக்தி பெற்றவர்கள். (11-13)

பிரும்மன்! தெய்விகமான பிரும்மபலம், கூடித்திரியர்களுடையதைக் காட்டிலும் மிகவும் மேலானது. தங்களுடைய பலம் ஒப்பில்லாதது. தங்களைக் காட்டிலும் பலமுள்ளவர் எவரும் இலர். (14)

விசுவாமித்திரர் மிக்க வீரமுடையவர்தான். ஆனால், தாங்கள் யாராலும் வெற்றி கொள்ள முடியாதவர். தேசமிக்கவரே! தங்களுடைய பிரும்மபலத்தால் நானும் பேராற்றல் பெற்றுள்ளேன். எனக்கு உத்திரவு கொடுங்கள். (15)

அவர் எந்த அகந்தைச் செருக்கினால் இத்தகைய தவறான வழியைப் பின்பற்றுகிறாரோ, அந்த அகந்தையை அடியோடு ஒழித்துவிடுகிறேன்." இவ்வாறு அவள் சொன்னதும் பெரும்புகழ் படைத்த வசிஷ்டர், 'எதிரிகளின் படையை அழிக்கும் வல்லமையுடைய வீரர்களை சிருஷ்டிப்பாயாக' என்று அனுமதி கொடுத்தார். உடனே காமதேனு படைவீரர்களை உண்டாக்கினாள். (16,17)

அவள், 'ஹும்' என்று எழுப்பிய பேரொலியிலிருந்து பல்லவர் என்ற நூற்றுக்கணக்கான படைவீரர்கள் தோன்றி, விசுவாமித்திரர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, அவருடைய சைன்யத்தை முற்றிலுமாக அழித்தார்கள். (18)

மிக வேகமாகத் தன்னுடைய சேனை சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டதைக் கண்ட மன்னர் கௌசிகர், மிகவும் சினம் கொண்டு, ஆத்திரத்தால் கண்கள் விரிய, சிறிய-பெரிய அஸ்திரங்களால் பல்லவர்களை அழிக்கத் தொடங்கினார். நூற்றுக்கணக்கான பல்லவர்கள் விசுவாமித்திரரால் தாக்கப்பட்டு அல்லற்படுவதைக் கண்ட காமதேனு, மீண்டும் யவன ஜாதி சம்பந்தமுடைய சகர்கள் என்னும் பயங்கரமான படையினரைப் படைத்தது. யவனக் கலப்பில் உண்டான சகர்களால் அந்தப் பிரதேசம் நிரம்பி வழிந்தது. (19-21)

பராக்கிரமும் வீரமும் படைத்த அவர்கள் மலர்த்தாதுக்களைப் போல பொன்வண்ண மேனியராக இருந்தார்கள். கூர்மையான வாள், பட்டஸம் தரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பொன்வண்ணப் பட்டாடை அணிந்திருந்தார்கள். கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பு எல்லாவற்றையும் எரித்துவிடுவதைப் போல, அந்த அரசரின் படை முழுவதும் அவர்களால் எரிக்கப்பட்டது. உடனே மகாவீரரான விசுவாமித்திரர் சக்தி வாய்ந்த அஸ்திரங்களை ஏவினார். அவைகளால் யவன-காம்போஜ-பல்லவ சேனை மிகவும் சேதத்தை அடைந்தது. (22,23)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
ஐம்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

பஞ்சபஞ்சாஸ: ஸர்க்ய:

விஸ்வாமித்ரத₄நர்வேத₃ாதி₄க₃ம:

- ததஸ்தாநாகுலாந் த்ருஷ்ட்வா விஸ்வாமித்ராஸ்த்ரமோஹிதாந் ।
வஸிஷ்டே₂ஸ்சோத₃யாமாஸ காமது₄க் ஸ்ருஜ யோக்யத: ॥ (1)
- தஸ்யா ஹும்ப₄ாரவோத்ஸ்ருஷ்டா: காம்பே₄ஜா ரவிஸந்நிப₄: ।
ஊத₄ஸஸ்த்வத₂ ஸம்பூ₄தா: ப₃ர்ப₃ரா: ஸஸ்த்ரபாணய: ॥ (2)
- யோநிதே₃ஸாச்ச யவநா: ஸக்ருத்₃தே₃ஸாச்ச₂காஸ்தத₂ா ।
ரோமகூபேஷு ச ம்லேச்ச₂ா ஹாரீதா: ஸகிராதகா: ॥ (3)
- யைஸ்தந் நிஷிதி₃தம் ஸைந்யம் விஸ்வாமித்ரஸ்ய தத்ஷணாத் ।
ஸபத₃ாதி க₃ஜம் ஸாஸ்வம் ஸரத₂ம் ரகு₄நந்த₃ந ॥ (4)
- த்ருஷ்ட்வா நிஷிதி₃தம் ஸைந்யம் வஸிஷ்டே₂ந மஹாத்மநா ।
விஸ்வாமித்ரஸுதாநாம் து ஸதம் நாநாவித₄ாயுத₄ம் ॥ (5)
- அப்யத₄ாவத்ஸுஸம்க்ருத்₄தம் வஸிஷ்டே₂ம் ஜபதாம் வரம் ।
ஹுங்காரேணைவ தாந் ஸர்வாந் த₃த₃ாஹ ப₄க₃வாந்ருஷி: ॥ (6)
- தே ஸாஸ்வரத₂பாத₃ாதா: வஸிஷ்டே₂ந மஹாத்மநா ।
ப₄ஸ்மீக்ருதா முஹூர்தேந விஸ்வாமித்ர ஸுதாஸ் தத₃ா ॥ (7)
- த்ருஷ்ட்வா விநாஸிதாந் புத்ராந் ப₃லம் ச ஸுமஹாயஸா: ।
ஸவ்ரீ₃ஸ்சிந்தயாவிஷ்டோ விஸ்வாமித்ரோ₄ப₄வத்தத₃ா ॥ (8)
- ஸமுத்₃ர இவ நிர்வேகே₃ா ப₄க்ருத₃ம்ஷ்ட்ர இவோரக்ய: ।
உபரக்த இவாதித்ய: ஸத்யோ நிஷ்ப்ரப₄தாம் க்யத: ॥ (9)
- ஹதபுத்ரப₃லோ தீ₃நோ லாநபக்ஷ இவ த்விஜ: ।
ஹதத₃ர்போ ஹதோத்ஸாஹோ நிர்வேத₃ம் ஸமபத்யத ॥ (10)
- ஸ புத்ரமேகம் ராஜ்யாய பாலயேதி நியுஜ்ய ச ।
ப்ருதி₂வீம் க்ஷத்ரத₄ர்மேண வநமேவாப்யபத்யத ॥ (11)
- ஸ க்யத்வா ஹிமவத்பார்ஸ்வம் கிந்நரோரக்யஸேவிதம் ।
மஹாதே₃வப்ரஸாத₃ார்த₂ம் தபஸ்தேபே மஹாதபா: ॥ (12)
- கேநசித்த்வத₂ காலேந தே₃வேஸோ வ்ருஷப₄த்வஜ: ।
த₃ர்ஸயாமாஸ வரதே₃ா விஸ்வாமித்ரம் மஹாமுநிம் ॥ (13)
- கிமர்த₂ம் தப்யஸே ராஜந் ப்ருஹி யத்தே விவக்ஷிதம் ।
வரதே₃ா₄ஸ்மி வரோ யஸ்தே காங்க்ஷித: ஸோ₄பி₄தீ₄யதாம் ॥ (14)

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தைந்து

விசுவாமித்திரர் பேர்

விசுவாமித்திரரின் அஸ்திரங்களால் கதிகலங்கி அந்தப் படையினர் சேதமடைந்ததைக் கண்ட வசிஷ்டர், 'சபலே! உன் யோகபலத்தால் இன்னும் சேனாவீரர்களை உண்டாக்கு' என்று தூண்டினார். (1)

அவளுடைய 'ஹும்' சப்தத்திலிருந்து சூரியனுக்கு ஒப்பாக ஒளிவீசும் கம்போஜர்கள் தோன்றினார்கள். பால் சுரக்கும் மடியிலிருந்து சஸ்திரங்களை ஏந்திய பர்பர்கள் உண்டானார்கள். (2)

பிறப்பு உறுப்பிலிருந்து யவனர்களும், ஆசனவாயிலிருந்து சகர்களும் வெளிப்பட்டார்கள். உரோமக்கால்களிலிருந்து மிலேச்சர்கள், ஹாரீதர்கள், வேடர்கள் தோன்றினார்கள். (3)

ரகுநந்தனா! அவர்களால் விசுவாமித்திரருடைய படை முழுவதும் - காலாட்கள், யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள் எல்லாம் - ஒரு நொடியில் அழிக்கப்பட்டது. (4)

மகாத்மாவான வசிஷ்டரால் படை முழுவதும் அழிக்கப்பட்டதைக் கண்டு விசுவாமித்திரரின் நூறு புதல்வர்களும் பலவகையான ஆயுதங்களை ஏந்திக் கொண்டு கோபம் மிக்கவர்களாய், ஜபம் செய்பவர்களுள் சிறந்தவரான வசிஷ்டரை நோக்கிப் பாய்ந்து சென்றார்கள். ரிஷிபுங்கவர், ஹும் என்ற ஓர் ஒலியினாலேயே அவர்கள் அனைவரையும் எரித்துவிட்டார். (6)

மகாத்மா வசிஷ்டரால் விசுவாமித்திரரின் புதல்வர்கள் குதிரை-தேர்-காலாட்படையுடன் ஒரு முகூர்த்த காலத்திற்குள்ளாகவே சாம்பலாக்கப்பட்டார்கள். (7)

புகழ்பெற்ற விசுவாமித்திரர் தன் குமாரர்களும் படைவீரர்களும் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டதைப் பார்த்து மிகுந்த வெட்கத்துடன் கவலையில் மூழ்கினார். (8)

வேகம் தணிந்த பெருங்கடல், விஷப்பற்கள் பிடுங்கப்பட்ட பாம்பு, ராகுவினால் பீடிக்கப்பட்ட சூரியன் - இவற்றைப்போல அப்போதே களையிழந்தவர் ஆனார். (9)

மைந்தர்கள், படைவீரர்கள் ஆகியோரைப் பறிகொடுத்து சிறகுகள் வெட்டப்பட்ட பறவை போல் ஏக்கத்தோடு இருந்த அவர் தன் சக்தியையும் முயற்சியையும் இழந்து நம்பிக்கை குன்றிப் போனார். (10)

அவருக்கு ஒரு புதல்வன் எஞ்சியிருந்தான். அவனுக்குப் பட்டம் சூட்டி, 'அரசநீதியின்படி நாட்டை ஆள்வாயாக' என்று நியமித்துவிட்டு (தவம் செய்வதற்காக)க் காட்டிற்குப் போனார். (11)

தவச்செல்வரான அவர் கின்னர-உரகர்கள் சஞ்சரிக்கும் இமயமலை அடிவாரம் சென்று, பரமேசுவரனின் அருளைப் பெறுவதற்காகத் தவத்தில் ஈடுபட்டார். (12)

காலம் சென்று கொண்டிருக்கையில், ஒரு சமயம் இடபக்கொடியுடைய தேவர்களின் நாயகர் பரமசிவன் வரம் கொடுக்கும் பொருட்டு மாமுனிவர் விசுவாமித்திரர் முன் காட்சியளித்தார். (13)

'அரசனே! எதற்காக தவம் செய்கிறீர்? உமது விருப்பம் என்ன? சொல்லும். வரம் கொடுக்கும் எண்ணத்துடன் வந்திருக்கிறேன். உமது வேண்டுகோளை நிறைவேற்றி வைக்கிறேன்.' (14)

ஏவமுத்தஸ்து தே₃வேந விஸ்வாமித்ரோ மஹாதபா: ।
ப்ரணிபத்ய மஹாதே₃வமித₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (15)

யதி₃ துஷ்டோ மஹாதே₃வ த₄நுர்வேதே₃ மமாநக₄ ।
ஸாங்கோபாங்கோபநிஷத₃: ஸரஹஸ்ய: ப்ரதீயதாம் ॥ (16)

யாநி தே₃வேஷு சாஸ்த்ராணி த₃நவேஷு மஹர்ஷிஷு ।
க₃ந்த₄ர்வயக்ஷரக்ஷ:ஸு ப்ரதிப₄ந்து மமாநக₄ ॥ (17)

தவ ப்ரஸாத₃த்ப₄வது தே₃வதே₃வ மமேப்ஸிதம் ।
ஏவமஸ்த்விதி தே₃வேஸோ வாக்யமுத்த்வா க₃தஸ்தத₃ ॥ (18)

ப்ராப்ய சாஸ்த்ராணி ராஜர்ஷிர்விஸ்வாமித்ரோ மஹாபுல: ।
த₃ர்பேண மஹதா யுக்தோ த₃ர்பூர்ணோ₅ப₄வத்தத₃ ॥ (19)

விவர்த₄மாநோ வீர்யேண ஸமுத்₃ர இவ பர்வஸு ।
ஹதமேவ தத₃ா மேநே வஸிஷ்ட₂ம்ருஷிஸத்தமம் ॥ (20)

ததோ க₃த்வாஸ்ரமபத₃ம் முமோசாஸ்த்ராணி பார்தி₂வ: ।
யைஸ்தத் தபோவநம் ஸர்வம் நிர்த₃க்₃த₄ம் சாஸ்த்ரதேஜஸா ॥ (21)

உதீர்யமாணமஸ்த்ரம் தத்₃விஸ்வாமித்ரஸ்ய தீ₄மத: ।
த்₃ருஷ்ட்வா விப்ரத்₃ருதா பீ₄தா முநய: ஸதஸோ தி₃ஸ: ॥ (22)

வஸிஷ்ட₂ஸ்ய ச யே ஸிஷ்யாஸ்ததை₂வ ம்ருக₃பக்ஷிண: ।
வித்₃ரவந்தி ப₄யாத்பீ₄தா நாநாதி₃க்₃ப₄ய: ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (23)

வஸிஷ்ட₂ஸ்யாஸ்ரமபத₃ம் ஸௌந்யமாஸீந் மஹாத்மந: ।
முஹூர்த்மிவ நி:ஸப்₃த₃மாஸீதி₃ரிணஸந்நிப₄ம் ॥ (24)

வத₃தோ வை வஸிஷ்ட₂ஸ்ய மா பை₄ஷ்டேதி முஹூர்முஹு: ।
நாஸயாம்யத்ய க₃ாதே₄யம் நீஹாரமிவ ப₄ாஸ்கர: ॥ (25)

ஏவமுத்த்வா மஹாதேஜா வஸிஷ்டே₂ ஜபதாம் வர: ।
விஸ்வாமித்ரம் தத₃ா வாக்யம் ஸரோஷமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (26)

ஆஸ்ரமம் சிரஸம்வ்ருத்த₄ம் யத்₃விநாஸிதவாநஸி ।
து₃ராசாரோ₅ஸி யந்மு₄த₄ தஸ்மாத் த்வம் ந ப₄விஷ்யஸி ॥ (27)

இத்யுக்த்வா பரமக்ருத்₃தே₄ த₃ண்ட₃முத்₃யம்ய ஸத்வர: ।
வித்₄ாமமிவ காலாக்₃நிம் யமத₃ண்ட₃மிவாபரம் ॥ (28)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ பஞ்சபஞ்சாஸ: ஸர்க₃: ॥

இவ்வாறு பரமேசுவரன் கூறியதும், தவச்சீலரான விசுவாமித்திரர் மகாதேவரை வணங்கிக் கூறினார்— (15)

“மகாதேவரே! தாங்கள் என்னிடம் பிரீதி அடைந்தவராக இருந்தால், அங்கம்-உபாங்கம்-உபநிஷத்-ரகசியம் ஆகியவற்றோடு தனுர்வேதத்தை எனக்குக் கொடுத்தருளுங்கள். (16)

தேவ-தானவ-மகரிஷி-கந்தர்வ-யட்ச-ராட்சஸர்களுக்கு என்னென்ன அஸ்திரங்கள் உண்டோ, அவையெல்லாம் என் உள்ளத்தில் தோன்றட்டும். (17)

தேவதேவரே! தங்கள் அனுக்கிரகத்தால் என்னுடைய இந்த விருப்பம் நிறைவேறட்டும்.” ‘அப்படியே ஆகட்டும்’ என்று சொல்லிவிட்டு பரமேசுவரன் மறைந்து போனார். (18)

மகாபலசாலியான ராஜரிஷி விசுவாமித்திரர் அஸ்திரங்களையெல்லாம் அடைந்துவிட்டதால் அகந்தை மேலும் வளர்ந்து செருக்கு நிறைந்தவராகவே ஆகிவிட்டார். (19)

பர்வ (பௌர்ணமி-அமாவாசை) காலங்களில் சமுத்திரம் பொங்குவதைப் போல (தன்) ஆற்றல் வளர்ந்து கொண்டே போனதால், ‘முனிபுங்கவரான வசிஷ்டர் அழிந்தே போனார்’ என்று அப்போதே முடிவு கட்டினார், மன்னர். (20)

விரைவாக அவர் வசிஷ்டருடைய ஆசிரமத்திற்குச் சென்று அஸ்திரங்களைப் பொழிந்தார். அஸ்திரப் பிரபாவத்தினால் அந்த தவச்சாலை முழுவதும் எரிந்து போயிற்று. (21)

மேதாவியான விசுவாமித்திரரிடமிருந்து மேன்மேலும் அஸ்திரம் வந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துத் திகிலடைந்த நூற்றுக்கணக்கான முனிவர்கள் வெகுவேகமாக எல்லா திசைகளிலும் ஓடினார்கள். (22)

வசிஷ்டருடைய ஆயிரக்கணக்கான சீடர்களும், விலங்கு-பறவைகளும் பயந்து நடுங்கி பல திசைகளிலும் தலைதெறிக்க ஓடினார்கள். (23)

மகாத்மா வசிஷ்டருடைய தபோவனம் ஒரு முகூர்த்த காலத்திற்குள் எந்த உயிர்ப் பிராணியும் இல்லாமல் சப்தம் அடங்கி பாலைவனம் போல் ஆகிவிட்டது. (24)

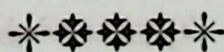
‘பயப்படாதீர்கள், பயப்படாதீர்கள்’ என்று திரும்பத் திரும்ப வசிஷ்டர் குரல் கொடுத்தார். ‘சூரியன் பனிக்கூட்டத்தை அழிப்பதைப் போல, காதியின் மைந்தனை நான் இப்போதே அழித்து விடுகிறேன்.’ (25)

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, பேராற்றல் படைத்த பெரும் தவசியான வசிஷ்டர் கோபம் மிகுந்தவராய் விசுவாமித்திரரிடம் இவ்வாறு கூறினார்— (26)

‘நெடுங்காலமாகச் செழிப்புடன் விளங்கி வந்த இந்த ஆசிரமத்தை அழித்துவிட்டாய். மூடனே! நீ கெட்ட வழியில் செல்பவன். அதனால் நீ நன்றாக இருக்க மாட்டாய்.’ (27)

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மிகவும் கோபம் கொண்ட அவர் கையில் தண்டத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு, புகையில்லாத காலாக்கி போல் நெருப்புக் கனலாய், இன்னொரு யமதண்டம் போல் நின்றார். (28)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
ஐம்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஷட்பஞ்சாஸ: ஸர்க்ய:

ப்ரஹ்மதேஜோப்யலம்

- ஏவமுக்தோ வஸிஷ்டே₂ந விஸ்வாமித்ரோ மஹாபுல: ।
ஆக்₃நேயமஸ்த்ரமுத்ஸிப்ய திஷ்ட₂ திஷ்டே₂தி சாப்₃ரவீத் ॥ (1)
- ப்ரஹ்மத₃ண்ட₃ம் ஸமுத்ஸிப்ய காலத₃ண்ட₃மிவாபரம் ।
வஸிஷ்டே₂ ப₄க₃வாந் க்ரோத₄ாதி₃த₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (2)
- க்ஷத்ரப₃ந்தே₄ ஸ்தி₂தோஸம்யேஷ யத்₃புலம் தத்₃வித₃ர்ஸய ।
நாஸயாம்யேஷ தே த₃ர்பம் ஸஸ்த்ரஸ்ய தவ க₃ாதி₄ஜ ॥ (3)
- க்வ ச தே க்ஷத்ரியபுலம் க்வ ச ப்ரஹ்மபுலம் மஹத் ।
பஸ்ய ப்ரஹ்மபுலம் தி₃வ்யம் மம க்ஷத்ரியபாம்ஸந ॥ (4)
- தஸ்யாஸ்த்ரம் க₃ாதி₄புத்ரஸ்ய கே₄ாரமாக்₃நேயமுத்யதம் ।
ப்ரஹ்மத₃ண்டே₃ந தச்ச₂ாந்தமக்₃நேர்வேக₃ இவாம்ப₄ஸா ॥ (5)
- வாருணம் சைவ ரௌத்ரம் ச ஐந்த்ரம் பாஸுபதம் தத₂ா ।
ஐஷீகம் சாபி சிசேஷப குபிதோ க₃ாதி₄நந்த₃ந: ॥ (6)
- மாநவம் மோஹநம் சைவ க₃ாந்த₄ர்வம் ஸ்வாபநம் தத₂ா ।
ஜ்ஞும்ப₄ணம் மாத₃நம் சைவ ஸந்தாபநவிலாபநே ॥ (7)
- ஸோஷணம் த₃ாருணம் சைவ வஜ்ரமஸ்த்ரம் ஸுது₃ர்ஜயம் ।
ப்ரஹ்மபாஸம் காலபாஸம் வாருணம் பாஸமேவ ச ॥ (8)
- பைநாகாஸ்த்ரம் ச த₃யிதம் ஸுஷ்கார்த்₃ரே அஸநீ உபே₄ ।
த₃ாண்ட₃ாஸ்த்ரமத₂ பைஸாசம் க்ரௌஞ்சமஸ்த்ரம் ததை₂வ ச ॥ (9)
- த₄ர்மசக்ரம் காலசக்ரம் விஷ்ணுசக்ரம் ததை₂வ ச ।
வாயவ்யம் மத₂நம் சைவ அஸ்த்ரம் ஹயஸிரஸ்தத₂ா ॥ (10)
- ஸக்தித்₃வயம் ச சிசேஷப கங்காலம் முஸலம் தத₂ா ।
வைத்₃யாத₄ரம் மஹாஸ்த்ரம் ச காலாஸ்த்ரமத₂ த₃ாருணம் ॥ (11)
- த்ரிஸுலமஸ்த்ரம் கே₄ாரம் ச காபாலமத₂ கங்கணம் ।
ஏதாந்யஸ்த்ராணி சிசேஷப ஸர்வாணி ரகு₄நந்த₃ந ॥ (12)
- வஸிஷ்டே₂ ஜபதாம் ஸ்ரேஷ்டே₂ தத₃த்₃புதமிவாப₄வத் ।
தாநி ஸர்வாணி த₃ண்டே₃ந க்₃ரஸதே ப்ரஹ்மண: ஸுத: ॥ (13)
- தேஷு ஸாந்தேஷு ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் க்ஷிப்தவாந் க₃ாதி₄நந்த₃ந: ।
தத₃ஸ்த்ரமுத்யதம் த்ருஷ்ட்வா தே₃வா: ஸாக்₃நிபுரோக₃மா: ॥ (14)
- தே₃வர்ஷயஸ்ச ஸம்ப₄ராந்தா: க₃ந்த₄ர்வா: ஸமஹோரக₃ா: ।
த்ரைலோக்யமாஸீத் ஸந்த்ரஸ்தம் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரே ஸமுதீ₃ரிதே ॥ (15)

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தாறு வசிஷ்டர் வென்றார்

இவ்வாறு வசிஷ்டர் கூறியதும் மகாபலசாலியான விசுவாமித்திரர், ஆக்னேயாஸ்திரத்தைக் கையில் எடுத்து, 'நில்லும், நில்லும்' (அக்னியைப் பொழியும் இந்த அஸ்திரத்தைக் கண்டு ஓடி விடாதீர்!) என்று கூவினார். (1)

பகவான் வசிஷ்டர், காலதண்டம்போல் திகழ்ந்த பிரும்மதண்டத்தைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டு கோபத்துடன் கூறினார்— (2)

“கூடித்திரியப்பதரே! இதோ, இங்கேதான் நிற்கிறேன்! உன்னுடைய ஆற்றல் அனைத்தையும் காட்டு! காதி மைந்தனே! ஏராளமான அஸ்திர-சஸ்திரங்களைப் பெற்றிருப்பதால் பெருகியிருக்கும் உன் ஆணவத்தை இப்போது அழித்துக் காட்டுகிறேன். (3)

கூடித்திரியப்பதரே! உன்னுடைய கூடித்திரிய பலம் எங்கே? மகத்தான பிரும்மபலம் எங்கே? உன்னுடைய தெய்விகப் பிரும்மபலத்தை இப்போது பார்!” (4)

காதி மைந்தரால் ஏவப்பட்டு வேகத்துடன் வந்து கொண்டிருந்த பயங்கரமான ஆக்னேயாஸ்திரத்தை எரிந்து கொண்டிருக்கும் அக்னியில் தண்ணீர் ஊற்றினாற்போல தன் பிரும்மதண்டத்தால் ஏற்று அதன் சக்தியை அடக்கிவிட்டார், வசிஷ்டர். (5)

கோபம் கொண்ட விசுவாமித்திரர், வாருணம், ரௌத்ரம், ஐந்திரம், பாசுபதம், ஐஷீகம் முதலான அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தார். (ஆனால், அவைகளும் அடங்கிப் போயின. எனவே, மேன்மேலும் அஸ்திரங்களை விட்டார்.) (6)

மானவம், மோகனம், காந்தர்வம், ஸ்வாபநம், ஜ்ஞும்பணம், மாதனம், ஸந்தாபனம், விலாபநம், சோஷணம், தாருணம், வெல்ல முடியாத வஜ்ரம், பிரும்மபாசம், காலபாசம், வருணபாசம், பைநாகம், நீரில்லாத மேகம், நீருண்ட மேகம், தண்டம், பைசாசம், க்ரௌஞ்சம், தருமசக்கரம், காலசக்கரம், விஷ்ணுசக்கரம், வாயவ்யம், மதனம், ஹயசிரஸ், இருவகை சக்தி ஆயுதங்கள், கங்காளம், முஸலம், வைத்யாதரம் என்னும் சிறப்பான அஸ்திரம், பயங்கரமான காலாஸ்திரம், கோரமான திரிகூலம், காபாலம், கங்கணம் ஆகிய இவை எல்லா அஸ்திரங்களையும் வசிஷ்டர்மேல் ஏவினார். (7-12)

பிரும்ம புத்திரரும் மந்திரஜபம் செய்பவர்களுள் தலையாயவருமான வசிஷ்டர், அவை எல்லாவற்றையும் பிரும்மதண்டத்திற்குள் அடக்கிவிட்டார்! என்ன ஆச்சரியம்! (13)

அதுவரை செலுத்திய அஸ்திரங்கள் எல்லாம் அடக்கப்பட்டுவிட்டதும், விசுவாமித்திரர் பிரும்மாஸ்திரத்தைச் செலுத்தினார். அந்த பிரும்மாஸ்திரம் விடப்பட்டதும் வேகமாகப் பாய்ந்து வருவதைப் பார்த்து, அக்னி-தேவரிஷிகள்-கந்தர்வர்-மகா உரகர்கள் முதலானோர்களும், மூன்று உலகங்களும் நடுநடுங்கிப் போயின. (14,15)

தத்யஸ்தரம் மஹாகே₄ரம் ப்₃ரஹ்மம் ப்₃ரஹ்மேண தேஜஸா ।
வஸிஷ்டே₂ க்₃ரஸதே ஸர்வம் ப்₃ரஹ்மத்யண்டே₃ந ராக₄வ ॥ (16)

ப்₃ரஹ்மாஸ்தரம் க்₃ரஸமாநஸ்ய வஸிஷ்ட₂ஸ்ய மஹாத்மந: ।
த்ரைலோக்யமோஹநம் ரௌத்₃ரம் ரூபமாஸீத் ஸுத்யாருணம் ॥ (17)

ரோமகூபேஷு ஸர்வேஷு வஸிஷ்ட₂ஸ்ய மஹாத்மந: ।
மரீச்ய இவ நிஷ்பேது ரக்₃நேத்ரா₄மாகுலார்சிஷ: ॥ (18)

ப்ராஜ்வலத்₃ப்₃ரஹ்மத்யண்ட₃ஸ்ச வஸிஷ்ட₂ஸ்ய கரோத்யத: ।
வித்யா₄ம இவ காலாக்₃நிர் யமத்யண்ட₃ இவாபர: ॥ (19)

ததோஸ்துவந் முநிக்₃ணா வஸிஷ்ட₂ம் ஜபதாம் வரம் ।
அமேயம் தே ப₃லம் ப்₃ரஹ்மஸ் தேஜோ த₄ரய தேஜஸா ॥ (20)

நிக்₃ருஹீதஸ் த்வயா ப்₃ரஹ்மந் விஸ்வாமித்ரோ மஹாப₃ல: ।
ப்ரஸீத்ய ஜபதாம் ஸ்ரேஷ்ட₂ லோகா: ஸந்து க்₃தவ்யத₂: ॥ (21)

ஏவமுக்தோ மஹாதேஜா: ஸமம் சக்ரே மஹாதபா: ।
விஸ்வாமித்ரோஸி நிக்₃ருதோ விநி:ஸ்வஸ்யேத்யமப்₃ரவீத் ॥ (22)

தி₄க்₃ப₃லம் ஷத்ரியப₃லம் ப்₃ரஹ்மதேஜோப₃லம் ப₃லம் ।
ஏகேந ப்₃ரஹ்மத்யண்டே₃ந ஸர்வாஸ்த்ராணி ஹதாநி மே ॥ (23)

ததேதத் ஸமவேக்ஷயாஹம் ப்ரஸந்நேந்த்₃ரிய மாநஸ: ।
தபோ மஹத் ஸமாஸ்த₂ாஸ்யே யத்யவை ப்₃ரஹ்மத்வகாரகம் ॥ (24)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதீ₃காவ்யே

ப₃ாலகாண்டே₃ ஷட்பஞ்சாஸ: ஸர்க்₃: ॥

ஸப்தபஞ்சாஸ: ஸர்க்₃:

த்ரிஸங்குயாஜநப்ரர்த₂நா

தத: ஸந்தப்தஹ்ருத்ய: ஸ்மரந் நிக்₃ரஹ்மாத்த்மந: ।
விநி:ஸ்வஸ்ய விநி:ஸ்வஸ்ய க்ருதவரோ மஹாத்மநா ॥ (1)

ஸ த்₃க்ஷிணாம் தி₃ஸம் க்₃த்வா மஹிஷ்யா ஸஹ ராக₄வ ।
ததாப பரமம் கே₄ரம் விஸ்வாமித்ரோ மஹத்தப: ॥ (2)

ப₂லமூலாஸநோ த்₃ாந்தஸ் சசார ஸுமஹத்தப: ।
அத்யாஸ்ய ஜக்ஞிரே புத்ரா: ஸத்யத்யு₂ம்பராயணா: ॥ (3)

இராகவனே! பிறும்மாவைத் தேவதையாகக் கொண்ட பயங்கரமான அந்த அஸ்திரத்தையும் முழுமையாகத் தன் பிறும்மதண்டத்தினால் பற்றி அடக்கினார், வசிஷ்டர். (16)

வசிஷ்டர், பிறும்மாஸ்திரத்தை ஏற்று செயலிழக்கச் செய்தபோது கோபத்தால் கொதித்துக் கொண்டிருந்த அவருடைய தோற்றம் மூன்று உலகங்களையும் மோகத்தில் ஆழ்த்துவதாகவும் பயங்கரமானதாகவும் ஆயிற்று. (17)

மகாத்மா வசிஷ்டருடைய உரோமக்கால்களிலிருந்து சூரியனுடைய கிரணங்கள் போன்று புகையுடன் கூடிய நெருப்புப் பொறிகள் வெளிப்பட்டு விழுந்தன. (18)

வசிஷ்டர் கையில் தூக்கிப் பிடித்திருந்த பிறும்மதண்டம் புகையில்லாமல் எரியும் காலாக்கினியைப் போலும் இன்னொரு யமதண்டம் போலும் காட்சியளித்தது. (19)

அப்போது தவச்சீலரான வசிஷ்டரை முனிவர்கள் வணங்கித் தோத்தரித்தார்கள்— “தங்களுடைய ஆற்றல் எல்லையில்லாதது. பிறும்மாஸ்திரத்தின் சக்தியை தங்கள் பேராற்றலால் தாங்கிக் கொள்ளவேண்டும். (20)

பிறும்மன்! பலசாலியான விசுவாமித்திரர் தங்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். அருள்கூர்ந்து சாந்தம் அடையுங்கள். ஜபம் செய்பவர்களுள் தலையாயவரே! மக்கள் அனைவரும் அச்சம் நீங்கியவர்கள் ஆகட்டும்.” (21)

முனிவர்கள் இவ்வாறு சொன்னவுடன் மகாதபஸ்வியான அவர் சாந்தத்தை அடைந்தார். தோல்வியைக் கண்ட விசுவாமித்திரரும் நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு இவ்வாறு கூறினார்— (22)

“கூடித்திரிய பலம், பலமா என்ன? பிறும்மதேஜஸ்தான் உண்மையான பலம்! என்னுடைய எல்லா அஸ்திரங்களும் ஒரே ஒரு பிறும்மதண்டத்தால் நாசமாக்கப்பட்டன. (23)

இந்தத் தத்துவத்தை, இந்த நிகழ்ச்சியின் மூலம் கண்ணாரக் கண்டு உணர்ந்துவிட்டேன். என்னுடைய புலன்கள், மனம் ஆகியவற்றை மாசற்றதாகச் செய்து கொண்டு, எந்த தவம் வழியாக நான் அத்தன்மை அடைவதற்குக் காரணமாக அமையுமோ, அப்படிப்பட்ட மகத்தான தவத்தை செய்யப்போகிறேன்.” (24)

**ஸ்ரீமத்வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
ஐம்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

*****

**ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தேழு
திரிசங்குவின் வேள்வி**

இராமனே! தன்னுடைய தோல்வியை நினைத்துத் தகிக்கும் இதயத்துடன் விசுவாமித்திரர் அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு, வசிஷ்டரிடம் பகைமை வளர்த்துக் கொண்டு, அரசியுடன்கூட தென்திசைக்குச் சென்று மிகவும் உன்னதமான, கடுமையான நியமங்களோடு கூடிய தவத்தைச் செய்தார். (1,2)

காட்டில் கிடைக்கும் பழம்-கிழங்குகளை மட்டும் புசித்து, அடங்கிய மனத்துடன் பெரிய தவத்தை அனுஷ்டித்தார். நாளடைவில், சத்திய-தருமத்திலேயே மனத்தைச் செலுத்தியவர்களான புத்திரர்கள் பிறந்தார்கள். (3)

- ஹவி:ஷ்யந்தே₃ மது₄ஷ்யந்தே₃ த்₃ரு₄ட₄நேத்ரோ மஹாரத₂: ।
பூர்ணே வர்ஷஸஹஸ்ரே து ப்₃ரஹ்மா லோகபிதாமஹ: ॥ (4)
- அப்₃ரவீந்மது₄ரம் வாக்யம் விஸ்வாமித்ரம் தபோத₄நம் ।
ஜிதா ராஜர்ஷிலோகாஸ்தே தபஸா குஸிகாத்மஜ ॥ (5)
- அநேந தபஸா த்வாம் து ராஜர்ஷிரிதி வித்₃மஹே ।
ஏவமுக்த்வா மஹாதேஜா ஜக₃ாம ஸஹ தை₃வதை: ॥ (6)
- த்ரிவிஷ்டபம் ப்₃ரஹ்மலோகம் லோகாநாம் பரமேஸ்வர: ।
விஸ்வாமித்ரோஸி தச்ச்₂ருத்வா ஹ்ரியா கிஞ்சித₃வாங்முக₂: ॥ (7)
- து₃:கே₂ந மஹதாவிஷ்ட: ஸமந்யுரித₃மப்₃ரவீத் ।
தபஸ்ச ஸுமஹத்தப்தம் ராஜர்ஷிரிதி மாம் விது₃: ॥ (8)
- தே₃வா: ஸர்ஷிக்ஷணா: ஸர்வே நாஸ்தி மந்யே தப:ப₂லம் ।
இதி நிஸ்சித்ய மநஸா பூ₄ய ஏவ மஹாதபா: ॥
தபஸ்சார காகுத்ஸ்த₂ பரமம் பரமாத்மவாந் ॥ (9)
- ஏதஸ்மிந்நேவ காலே து ஸத்யவாதீ₃ ஜிதேந்த்₃ரிய: ।
த்ரிஸங்குரிதி விக்₂யாத இக்ஷ்வாகு குலவர்த₄ந: ॥ (10)
- தஸ்ய பு₃த்₃தி₄: ஸமுத்பந்நா யஜேயமிதி ராக₄வ ।
க₃ச்சே₂யம் ஸ்வஸாரேண தே₃வாநாம் பரமாம் க₃திம் ॥ (11)
- ஸ வஸிஷ்ட₂ம் ஸமாஹூய கத₂யாமாஸ சிந்திதம் ॥ (12)
- அஸக்யமிதி சாப்யுக்தோ வஸிஷ்டே₂ந மஹாத்மநா ।
ப்ரத்யாக்₂யாதோ வஸிஷ்டே₂ந ஸ யயௌ த₃க்ஷிணாம் தி₃ஸம் ॥ (13)
- ததஸ்தத் கர்மஸித்₃த₄யர்த₂ம் புத்ராந்ஸ தஸ்ய க₃தோ ந்ருப: ।
வாஸிஷ்ட₂ா தீ₃ர்க₄தபஸஸ் தபோ யத்ர ஹி தேபிரே ॥ (14)
- த்ரிஸங்கு: ஸுமஹாதேஜா: ஸதம் பரமப₄ஸ்வரம் ।
வஸிஷ்ட₂புத்ராந் த₃த்₃ருஸே தப்யமாநாந் யஸஸ்விந: ॥ (15)
- ஸோபி₄க₃ம்ய மஹாத்மாந: ஸர்வானேவ கு₃ரோ: ஸுதாந் ।
அபி₄வாத்₃யாநுபூர்வ்யேண ஹ்ரியா கிஞ்சித₃வாங்முக₂: ॥ (16)
- அப்₃ரவீத் ஸுமஹாப₄க₃ாந் ஸர்வானேவ க்ருதாஞ்ஜலி: ।
ஸரணம் வ: ப்ரபத்₃யோஹம் ஸரண்யாந்ஸரணாக₃த: ॥ (17)
- ப்ரத்யாக்₂யாதோஸ்மி ப₄த்₃ரம் வோ வஸிஷ்டே₂ந மஹாத்மநா ।
யஷ்டுகாமோ மஹாயக்ஞம் தத₃நுக்ஞாதுமர்ஹத₂ ॥ (18)

ஹவிஷ்யந்தன், மதுஷ்யந்தன், த்ருடநேத்ரன், மகாரதன் (என்று அவர்களுக்குப் பெயர்). சரியாக ஆயிரம் ஆண்டுகள் நிறைந்தவுடன், தவச்செல்வரான விசுவாமித்திரரைப் பார்த்து, உலகப்பிதாமகரான பிரும்மா, (பின்வரும்) இனிமையான சொற்களைக் கூறினார்— 'குசிக மைந்தரே! உங்களுடைய தவத்தினால் ராஜரிஷிகளுக்குரிய புண்ணிய லோகங்களை வென்றுவிட்டீர்கள். (4,5)

உன்னதமான தவத்தைச் செய்த நீங்கள் ராஜரிஷி என்று அறியப்படுவீர்கள்.' இவ்வாறு கூறிவிட்டு அனைத்து உலகங்களுக்கும் தலைவரான பிரும்மா, உடன் வந்தவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு வான்வழியே பிரும்மலோகம் சென்றுவிட்டார். விசுவாமித்திரர் அதைக் கேட்டு வெட்கம் மேலிட பேச்சற்றுப் போனார். (6,7)

மிகவும் துக்கத்தால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட அவர், சினம் பொங்க இவ்வாறு கூறினார்— 'அட! இவ்வளவு காலம் அருமையான தவம் செய்த பின்பும், தேவர்களும் முனிவர்களும் என்னை ராஜரிஷி என்றுதான் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். (பிரும்மரிஷி என்று கூறவில்லை. எனவே) இதுவரை நான் செய்த தவம் பலனில்லாமல் போய்விட்டது என்று எண்ணுகிறேன்.' இவ்வாறு மனத்திற்குள் எண்ணி மீண்டும் தவம் செய்ய முடிவு செய்தார், மகாதபஸ்வியான அவர். காருத்தனே! தன்மானம் மிக்க அவர் கடுமையான தவத்தை (மறுபடியும்) மேற்கொண்டார். (8,9)

இதே காலத்தில் சத்தியம் தவறாதவனும், புலன்களை வென்றவனும், இக்ஷ்வாகு குலத்தோன்றலுமான திரிசங்கு என்று பெயர் பெற்றவன் (அயோத்தியில்) ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தான். (10)

'நான் இந்த உடலுடனேயே தேவர்களின் உயர்ந்த இருப்பிடத்தை (தேவலோகத்தை) அடைய வேண்டும். அதற்காக வேள்வி நடத்த வேண்டும்' என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று அவனுக்கு. (11)

அவன் குலகுருவான வசிஷ்டரை அழைத்துத் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தான். (12)

மகாத்மாவான வசிஷ்டர், 'இது செய்யக் கூடியது அல்ல' என்று மறுத்துக் கூறி திருப்பி அனுப்பியதும், அவன் (திரிசங்கு) தெற்கு திசை நோக்கிச் சென்றான். (13)

(வேள்வி செய்து, அதன் பயனாக மனித உடலுடன் தேவலோகம் செல்வது என்ற) தன்னுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக, வசிஷ்டருடைய குமாரர்களை வேண்டிக் கொள்ளும் பொருட்டு, அவர்கள் நீண்ட காலமாகக் கடுமையான தவத்தில் ஈடுபட்டிருந்த இடத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தான். (14)

பேராற்றல் படைத்த திரிசங்கு, ஒளிமிக்கவர்களும் புகழ்பெற்றவர்களுமான வசிஷ்டரின் நூறு குமாரர்களும் தவம் செய்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான். (15)

ஆசார்யருடைய புத்திரர்களான அந்தப் பெரியோர்களிடம் சென்று வரிசைக்கிரமமாக அவர்களை வணங்கி வெட்கத்தால் தலைகுனிந்து (சற்று நேரம்) பேச்சிழந்து நின்றான். (16)

கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு மகா மேன்மை தங்கிய அவர்களைப் பார்த்து, "நான் தங்கள் எல்லோரையும் சரணடைகிறேன்; அடைக்கலம் கேட்கிறேன். (17)

நான் ஒரு மாபெரும் வேள்வி நடத்த விரும்பி குலகுருவான வசிஷ்டரிடம் கேட்டேன். (உங்களுக்கு நலமே உண்டாகுக.) அவர் மறுத்துவிட்டார். நீங்கள் அதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும். (18)

குருபுத்ராநஹம் ஸர்வாந் நமஸ்க்ருத்ய ப்ரஸாத்யே ।
ஸிரஸா ப்ரணதோ யாசே ப்ராஹ்மணாந்தபஸி ஸ்திதாந் ॥ (19)

தே மாம் புவந்த: ஸித்த்யாந்தம் யாஜயந்து ஸமாஹிதா: ।
ஸஸாரோ யதாஹம் ஹி தேவலோகமவாப்நுயாம் ॥ (20)

ப்ரத்யாக்யாதோ வஸிஷ்டேந க்ருதிமந்யாம் தபோதநா: ।
குருபுத்ராந்ருதே ஸர்வாந்நாஹம் பஸ்யாமி காஞ்சந ॥ (21)

இக்ஷ்வாகூணாம் ஹி ஸர்வேஷாம் புரோதா: பரமா க்ருதி: ।
புரோதாஸஸ்து வித்வாம்ஸஸ் தாரயந்தி ஸத்யா ந்ருபாந் ॥
தஸ்மாத்நந்தரம் ஸர்வே புவந்தோ தைவதம் மம ॥ (22)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
பாலகாண்டே ஸப்தபஞ்சாஸ: ஸர்க: ॥

அஷ்டபஞ்சாஸ: ஸர்க:

த்ரிஸங்குஸாய:

ததஸ்த்ரிஸங்கோர்வசநம் ஸ்ருத்வா க்ரோதாஸமந்விதம் ।
ருஷிபுத்ரஸதம் ராம ராஜாநமிதம்ப்ரவீத் ॥ (1)

ப்ரத்யாக்யாதோ ஹி துர்ப்புத்தே குருணா ஸத்யவாதிநா ।
தம் கதம் ஸமதிக்ரமய ஸாக்நந்தரமுபேயிவாந் ॥ (2)

இக்ஷ்வாகூணாம் ஹி ஸர்வேஷாம் புரோதா: பரமா க்ருதி: ।
ந சாதிக்ரமிதம் ஸக்யம் வசநம் ஸத்யவாதிந: ॥ (3)

அஸக்யமிதி சோவாச வஸிஷ்டேந புகுவாந்ருஷி: ।
தம் வயம் வை ஸமாஹர்தும் க்ரதும் ஸக்தா: கதம் தவ ॥ (4)

புலிஸஸ்த்வம் நரஸ்ரேஷ்ட க்ருத்யதாம் ஸ்வபுரம் புந: ।
யாஜநே புகுவாஞ்ஸக்தஸ் த்ரைலோக்யஸ்யாபி பார்திவ ॥ (5)

அவமாநம் ச தத்கர்தும் தஸ்ய ஸக்ஷயாமஹே கதம் ।
தேஷாம் தத்வசநம் ஸ்ருத்வா க்ரோதாபர்யாகுலாஹரம் ॥ (6)

ஸ ராஜா புநரேவைதாநிதம் வசநம்ப்ரவீத் ।
ப்ரத்யாக்யாதோஸ்மி குருணா குருபுத்ரைஸ்ததைவ ச ॥
அந்யாம் க்ருதிம் க்ருமிஷ்யாமி ஸ்வஸ்திவோஸ்து தபோதநா: ॥ (7)

ருஷிபுத்ராஸ்துதச்ச்ருத்வா வாக்யம் கேராராபிஸம்ஹிதம் ।
ஸேபு: பரமஸம்க்ருத்தாஸ் சண்டாலத்வம் க்ருமிஷ்யஸி ॥
ஏவமுக்த்வா மஹாத்மானோ விவிஸுஸ்தே ஸ்வமாஸ்ரமம் ॥ (8)

ஆசார்யருடைய புதல்வர்கள் அனைவருக்கும் நமஸ்காரம் செய்து பிரார்த்திக்கிறேன். தவம் புரியும் பிராமணர்களான உங்களை தலையால் வணங்கி யாசிக்கிறேன். (19)

'இந்த உடலுடனேயே நான் தேவலோகத்தை அடைய வேண்டும்' என்ற என்னுடைய நோக்கம் நிறைவேறும் வகையில், நீங்கள் ஒருங்கிணைந்து யாகத்தை நடத்தித் தரவேண்டும். (20)

வசிஷ்டர் மறுத்துவிட்டார். தவச்செல்வர்களே! குருபுத்திரர்களான உங்களைத் தவிர வேறு ஒரு புகலையும் நான் காணவில்லை. (21)

இக்ஷ்வாகு மன்னர்கள் எல்லோருக்கும் அரசு புரோகிதர்கள்தாம் ஒரே புகலிடம். மெத்த அறிவுடையவர்களான புரோகிதர்கள், மன்னர்களை எப்போதும் பிரச்சனைகளிலிருந்து அக்கரை சேர்ப்பிக்கிறார்கள். (உங்கள் தகப்பனாரோ என் கோரிக்கையை நிராகரித்துவிட்டார்.) ஆகவே, அவருக்குப் பிறகு நீங்கள் எல்லோரும் தான் என் வணக்கத்திற்குரிய தெய்வம்." (22)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

ஐம்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தெட்டு

திரிசங்கு சாபம் பெற்றான்!

பின்னர், திரிசங்குவின் சொற்களைக் கேட்ட முனிசுமாரர்கள் நூறு பேரும் கோபம் பொங்கியவர்களாய் அரசனிடம் இவ்வாறு கூறினார்கள்— (1)

"கேட்ட புத்தியுடையவனே! சத்தியம் தவறாத குலகுருவே மறுத்துவிட்ட ஒரு விஷயத்தை, அவர் சொல்லை அலட்சியம் செய்து, வேறொரு வழியில் நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் துணிச்சல் உனக்கு எப்படி வந்தது? (2)

இக்ஷ்வாகு மன்னர்கள் எல்லோருக்கும் உயர்ந்த ஒரே புகலிடம் புரோகிதர் வசிஷ்டர். சத்தியம் தவறாத அவருடைய சொற்களை மீறி எதையும் (நாங்கள்) செய்யமாட்டோம். (3)

'செய்யக் கூடாது' என்று பகவான் வசிஷ்டர் சொன்ன பிறகு, அந்த வேள்வியைச் செய்வதற்கு எங்களுக்கு ஏது சக்தி? உன்னால்தான் எப்படி முடியும்? (4)

மன்னனே! நீ இன்னும் சிறுபிள்ளையாக இருக்கிறாய்! உன்னுடைய ஊருக்கே திரும்பிப் போ. மூன்று உலகத்தில் உள்ளோருக்கும் (அவர்கள் விருப்பம் எதுவாக இருந்தாலும் அதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும்) யாகத்தைச் செய்யக் கூடியவர், பகவான் (வசிஷ்டரே). (5)

அவரை அவமானப்படுத்தும் வகையில், (அவர் நிராகரித்த) அந்த யாகத்தை எங்களால் எப்படிச் செய்ய முடியும்?" கடுங்கோபத்துடன் சொற்கள் குழறியபடி அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு மன்னன், மறுபடியும் இவ்வாறு கூறினான்— "ஆசார்யரும், ஆசார்யரின் புதல்வர்களும் என் வேண்டுகோளை மறுத்துவிட்டார்கள். தவச்செல்வர்களே! உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். நான் வேறொரு புகலிடத்தை நாடிச் செல்கிறேன்." (6,7)

அவனுடைய பயங்கரமான உட்கிடக்கையை அறிவிக்கும் அந்தச் சொற்களைக் கேட்ட முனிவரின் மைந்தர்கள் கடுங்கோபத்துடன், 'சண்டாளனாகப் போகக் கடவாய்' என்று சாபமிட்டார்கள். இவ்வாறு கூறிவிட்டு அந்தச் சான்றோர்கள் தம் ஆசிரமத்திற்குள் சென்றுவிட்டார்கள். (8)

அத₂ ராத்ர்யாம் வ்யதீதாயாம் ராஜா சண்ட₃ாளதாம் க₃த: ।
நீலவஸ்த்ரத₄ரோ நீல: பருஷோ த்வஸ்தமூர்த₄ஜ: ॥ (9)

சித்யமால்யாநுலேபஸ்ச ஆயஸாப₄ரணோப₄வத் ।
தம் த்₃ருஷ்ட்வா மந்த்ரிண: ஸர்வே த்யக்த்வா சண்ட₃ாளருபிணம் ॥
ப்ராத்த்ரவந் ஸஹிதா ராம பௌரா யோஸ்யாநுக₃ாமிந: ॥ (10)

ஏகோ ஹி ராஜா காகுத்ஸ்த₂ ஜக₃ாம பரமாத்மவாந் ।
த₃ஹ்யமாநோ தி₃வாராத்ரம் விஸ்வாமித்ரம் தபோத₄நம் ॥ (11)

விஸ்வாமித்ரஸ்து தம் த்₃ருஷ்ட்வா ராஜாநம் விப₂லீக்ருதம் ।
சண்ட₃ாளருபிணம் ராம முநி: காருண்யமாக₃த: ॥ (12)

காருண்யாத் ஸ மஹாதேஜா வாக்யம் பரமத₄ார்மிக: ।
இத₃ம் ஜக₃ாத₃ ப₄த்₃ரம் தே ராஜாநம் கே₄ாரருபிணம் ॥ (13)

கிமாக₃மநகார்யம் தே ராஜபுத்ர மஹாப₃ல ।
அயோத்₄யாதி₄பதே வீர ஸாபாச்சண்ட₃ாளதாம் க₃த: ॥ (14)

அத₂ தத்வாக்யமாகர்ண்ய ராஜா சண்ட₃ாளதாம் க₃த: ।
அப்₃ரவீத் ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யம் வாக்யக்ஞோ வாக்யகோவித₃ம் ॥ (15)

ப்ரத்யாக்₂யாதோஸ்மி கு₃ருணா கு₃ருபுத்ரைஸ்ததைவ ச ।
அநவாப்யைவ தம் காமம் மயா ப்ராப்தோ விபர்யய: ॥ (16)

ஸஸாரீரோ தி₃வம் யாயாமிதி மே ஸௌம்யத₃ர்ஸந ।
மயா சேஷ்டம் க்ரதுஸதம் தச்ச நாவாப்யதே ப₂லம் ॥ (17)

அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே ந ச வக்ஷ்யே கத₃ாசந ।
க்ருச்ச்₂ரேஷ்வபி க₃த: ஸௌம்ய க்ஷத்ரத₄ர்மேண தே ஸபே ॥ (18)

யக்ஞோர் ப₃ஹுவிதை₄ரிஷ்டம் ப்ரஜா த₄ர்மேண பாலிதா: ।
கு₃ரவஸ்ச மஹாத்மாந: ஸீலவ்ருத்தேந தோஷிதா: ॥ (19)

த₄ர்மே ப்ரயதமாநஸ்ய யக்ஞம் சாஹர்துமிச்ச₂த: ।
பரிதோஷம் ந க₃ச்ச₂ந்தி கு₃ரவோ முநிபுங்க₃வ ॥ (20)

தைவமேவ பரம் மந்யே பௌருஷம் து நிரர்த₂கம் ।
தைவேநாக்ரம்யதே ஸர்வம் தைவம் ஹி பரமா க₃தி: ॥ (21)

தஸ்ய மே பரமார்தஸ்ய ப்ரஸாத₃மபி₄காங்க்ஷத: ।
கர்துமர்ஹஸி ப₄த்₃ரம் தே தை₃வோபஹதகர்மண: ॥ (22)

பின்னர், அந்த இரவு கழிந்தவுடன் (பொழுது விடிந்ததும் அவனைப் பார்த்தபோது) மன்னன் சண்டாளனாகியிருந்தான். அவனுடைய நிறம் கறுப்பாகியிருந்தது; விகாரமான தோற்றம்; குறுகிய தலைமுடி; உடலில் பிணச் சாம்பலின் பூச்சு; இரும்பினாலான ஆபரணங்கள். இவ்வாறு சண்டாள வடிவத்தை அடைந்துவிட்ட திரிசங்குவைக் கண்டு எல்லா அமைச்சர்களும், கூடவே வந்திருந்த ஊர் மக்களும் அவனை விட்டுவிலகி வெகுவேகமாக ஓடிப் போனார்கள். (9,10)

காகுத்தனே! தைரியமாக இருந்த மன்னன் இரவு-பகலாக (கவலை என்ற) அக்னியால் வாட்டி எடுக்கப்பட்டதும், தவச்செல்வரான விசுவாமித்திரரிடம் (உதவியை நாடி) தனியொருவனாகச் சென்றான். (11)

இராமனே! சண்டாள உருவத்தைப் பெற்று, வாழ்க்கை முழுவதும் பயனற்றதாகிவிட்ட அந்த அரசனைப் பார்த்ததும் முனிவருக்கு இரக்கம் வந்தது. (12)

பேராற்றல் படைத்தவரும், அடிபிறழாத அறநெறியாளருமான அவர், கருணை மேலிட விகாரமான தோற்றம் கொண்டிருந்த மன்னனைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினார்— (13)

'உனக்கு மங்களமுண்டாகுக! மகாபலம் பொருந்திய மன்னனே! நீ இங்கே என்ன காரியத்திற்காக வந்திருக்கிறாய்? அயோத்திக்கு அதிபதியே! வீரனே! சாபத்தினால் சண்டாளனாகிவிட்டாயா, என்ன?' (14)

சண்டாளனாக மாறிவிட்டிருந்த மன்னன், அந்தச் சொற்களைக் கேட்டதும் வாக்கின் நுட்பத்தை அறிந்த அவன் கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு, பேச்சில் வல்லவரான அவரிடம் கூறினான்— (15)

"என் ஆசார்யரும், ஆசார்யருடைய குமாரர்களும் என் வேண்டுகோளை மறுத்துவிட்டார்கள். அருள்பொழியும் காட்சியினரே! 'சரீரத்தோடுகூட தேவருலகம் செல்லவேண்டும்' என்ற என்னுடைய விருப்பம் பூர்த்தியாகாதது மட்டுமல்லாமல், அதற்கு விபரீதமான பலன் விளைந்திருக்கிறது. நான் நூறு வேள்வி செய்துவிட்டேன். அப்படியும் அதன் பலன் கிடைக்கவில்லை. (16,17)

பண்பாளரே! பல இடுக்கண்களைச் சந்திக்க நேரிட்ட காலத்தில்கூட இதுவரை நான் பொய் பேசியதே இல்லை; இனியும் பேசமாட்டேன் - என்று என்னுடைய அரச தருமத்தின் மீது ஆணையாகத் தங்களிடம் சொல்கிறேன். (18)

நான் பல்வகையான வேள்விகளைச் செய்திருக்கிறேன்; அறவழியில் நின்று மக்களைக் காப்பாற்றி இருக்கிறேன்; என்னுடைய நன்னடத்தைகளால் மகாத்மாக்களான ஆசார்யர்கள் சந்தோஷப்பட்டிருக்கிறார்கள். (19)

இப்போதும் நான் அறநெறிக்கிணங்க யாகம் செய்யவே விரும்புகிறேன். முனிபுங்கவரே! ஆனால், என் குருமார்கள் என்னிடம் திருப்தியை அடையவில்லை. (20)

தலைவிதி தான் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது; மனித முயற்சி வீணானது - என்று எண்ணுகிறேன். தெய்வம் எல்லாவற்றையும் வலுவான கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருக்கிறது. எனவே, தெய்வம்தான் சர்வ வல்லமை கொண்ட புகலிடம். (21)

மிகவும் துயரத்தில் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் நான், தங்களுடைய மகத்தான அனுக்கிரகத்தை வேண்டிக் கேட்கிறேன். தங்களுக்கு நமஸ்காரம்! தெய்வம் என்னுடைய முயற்சிகளை நசுக்கப் பார்க்கிறது. தாங்கள் என்னிடம் கருணை காட்டவேண்டும். (22)

நாந்யாம் க்ருதிம் க்ருமிஷ்யாமி நாந்ய: ஸரணமஸ்தி மே ।
 தைவம் புருஷகாரேண நிவர்தயிதுமர்ஹஸி ॥ (23)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
 பாலகாண்டே_ அஷ்டபஞ்சாஸ: ஸர்க: ॥

ஏகோநவஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

வாஸிஷ்ட_ஸாப:

உக்தவாக்யம் து ராஜாநாம் க்ருபயா குஸிகாத்மஜ: ।
 அபுரவீந்மது_ரம் வாக்யம் ஸாஷாச் சண்ட_௩ளரூபிணம் ॥ (1)

ஐக்ஷ்வாக ஸ்வாக்யதம் தே_ஸ்து ஜாநாமி த்வாம் ஸுத_ார்மிகம் ।
 ஸரணம் தே ப_விஷ்யாமி மா பை_ஷீர் ந்ருபபுங்க_வ ॥ (2)

அஹமாமந்த்ரயே ஸர்வாந் மஹர்ஷீந் புண்யகர்மண: ।
 யக்ஞஸாஹ்யகராந் ராஜம்ஸ்ததோ யக்ஷ்யஸி நிர்வ்ருத: ॥ (3)

குருஸாபக்ருதம் ரூபம் யதி_தும் த்வயி வர்ததே ।
 அநேந ஸஹ ரூபேண ஸஸாரோ க்ருமிஷ்யஸி ॥ (4)

ஹஸ்தப்ராப்தமஹம் மந்யே ஸ்வர்க்யம் தவ நராதி_ப ।
 யஸ்த்வம் கௌஸிகமாக்யம்_ய ஸரண்யம் ஸரணாக்யத: ॥ (5)

ஏவமுக்த்வா மஹாதேஜா: புத்ராந் பரமத_ார்மிகாந் ।
 வ்யாதி_தே_ஸ மஹாப்ராக்ஞாந் யக்ஞஸம்ப_ார காரணாத் ॥ (6)

ஸர்வாந் ஸிஷ்யாந் ஸமாஹூய வாக்யமேதது_வாச ஹ ।
 ஸர்வாந் ருஷிக்ஷணாந் வத்ஸா ஆநயத்_வம் மமாக்ஞயா ॥ (7)

ஸஸிஷ்யஸுஹ்ருத_ஸ்சைவ ஸர்த்விஜ: ஸுப_ஹு_ஸ்ருதாந் ।
 யத்யந்யோ வசநம் ப்_ருயாந் மத்_வாக்யப_ஸோதி_த: ॥ (8)

தத்ஸர்வமகி_லேநோக்தம் மமாக்_யேயம் அநாத்_ருதம் ।
 தஸ்ய தத்_வசநம் ஸ்ருத்வா தி_ஸோ ஜக்_முஸ்தத_ாக்ஞயா ॥ (9)

ஆஜக்_முரத_ தே_ஸேப்_ய: ஸர்வேப்_யோ ப்_ரஹ்மவாதி_ந: ।
 தே ச ஸிஷ்யா: ஸமாக்யம்_ய முநிம் ஜ்வலிததே_ஜஸம் ॥ (10)

ஊச_ஸ வசநம் ஸர்வே ஸர்வே_ஷாம் ப்_ரஹ்மவாதி_நாம் ।
 ஸ்ருத்வா தே வசநம் ஸர்வே ஸமாயாந்தி த்_விஜாதய: ॥
 ஸர்வதே_ஸே_ஷ சாக்_ச்ச_ந் வர்ஜயித்வா மஹோத_யம் ॥ (11)

நான் வேறொருவரை நாடிச் செல்லமாட்டேன்; எனக்கு வேறு எவரும் சரண் இல்லை. தங்கள் தங்களுடைய புருஷகாரத்தால் (தவ வலிமையை உள்ளடக்கிய மனித முயற்சியால்) தெய்வம் தரும் இடையூறுகளை முற்றிலுமாக முறியடிக்க முடியும்.” (23)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
ஐம்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தொன்பது
வசிஷ்டகுமாரர்கள் கொடுத்த சாபம்**

(சதானந்தர், ஸ்ரீராமனிடம் சொல்கிறார்— ஸ்ரீராமா!) நிஜமான சண்டாள வடிவத்தை ஏற்றுக் கொண்டு வந்து, திரிசங்கு கூறிய விபரம் முழுவதையும் கேட்ட குசிக புத்திரர் கருணை கொண்டு அன்புசொட்டப் பேசினார். (1)

“இக்ஷ்வாகு வம்ச மன்னனே! உனக்கு நல்வரவு கூறுகிறேன். நீ அறவழியில் செல்பவன் என்பது எனக்குத் தெரியும். மன்னரில் சிறந்தவனே! பயப்படாதே. நான் உனக்கு அடைக்கலம் தருகிறேன். (2)

யாகத்திற்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய புண்ணிய-கர்மானுஷ்டானர்களான எல்லா மாமுனிவர்களையும் நான் அழைக்கிறேன். அரசனே! (அவர்கள் வந்து சேர்ந்தவுடன்) கவலையில்லாமல் நீ யாகத்தைத் தொடங்கலாம். (3)

குருவினுடைய சாபத்தால் மாறிவிட்ட இந்த சரீரத்துடனேயே, இந்தத் தோற்றத்துடனேயே நீ தேவலோகம் செல்லப் போகிறாய். (4)

அடைக்கலம் கோரி கௌசிகனாகிய என்னிடம் வந்திருக்கிறாய்! அப்புறம் என்ன? மன்னனே! சுவர்க்கம் உன் கைக்குள் அகப்பட்டு விட்டதாகவே எண்ணுகிறேன்.” (5)

இவ்வாறு திரிசங்குவிடம் கூறிவிட்டு, பராக்கிரமசாலியான அவர் தருமநெறி அணுவளவும் தவறாத மகாமேதாவியான தன் புதல்வர்களை அழைத்து, யாகத்திற்குத் தேவையான பொருட்களையெல்லாம் சேகரிக்கும்படி உத்திரவிட்டார். (6)

எல்லாச் சீடர்களையும் கூப்பிட்டு, “குழந்தைகளே! என் ஆணை என்று சொல்லி சிஷ்யர்கள், நண்பர்கள், சாஸ்திர ஞானமுடைய ரித்விக்குகள் மற்றும் எல்லா முனிவர்களையும் அழைத்து வாருங்கள். யாரேனும் என் வார்த்தையை மதிக்காமல் இகழ்ச்சியாகப் பேசினால் கொஞ்சமும் தயக்கம் காட்டாமல் அதையும் என்னிடம் கூறி விடவேண்டும்.” அதைக் கேட்டவுடன் அனைத்து திசைகளுக்கும் அவர்கள் (குமாரர்களும் சிஷ்யர்களும்) புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். (7-9)

பிரம்மத்தைத் தரிசித்தவர்களான முனிவர்கள் எல்லா நாடுகளிலிருந்தும் வரத் தொடங்கினார்கள். மிக்க பிரகாசத்துடன் விளங்கும் விசுவாமித்திரரின் சிஷ்யர்கள் ஒன்றாகக் கூடி வந்து பிரம்மவாதினிகளான எல்லா முனிவர்களும் கூறியதைச் சொன்னார்கள். ‘விசுவாமித்திரர் யாகம் செய்வதற்காகத் தங்களை அழைக்கிறார்’ என்று அவர்கள் (குமாரர்களும் சிஷ்யர்களும்) கூறிய செய்தியைக் கேட்டு, இருபிறப்பாளர்களான அந்தணர்கள் அனைவரும் புறப்பட்டு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மகோதயர் என்ற பெயருடையவரைத் தவிர எல்லா நாடுகளிலிருந்தும் முனிவர்கள் வருவதற்கு இசைந்துள்ளார்கள். (10,11)

வாஸிஷ்ட₂ம் தச்ச₂தம் ஸர்வம் க்ரோத₄பர்யாகுலாஷ்ரம் ।
யத₃ஹ வசநம் ஸர்வம் ஸ்ருணு த்வம் முநிபுங்க₃வ ॥ (12)

ஷத்ரியோ யாஜுகோ யஸ்ய சண்ட₃ாலஸ்ய விஸேஷத: ।
கத₂ம் ஸத₃ஸி பே₄க்தாரோ ஹவிஸ்தஸ்ய ஸுரர்ஷய: ॥ (13)

ப்ராஹ்மணா வா மஹாத்மாநோ பு₄க்த்வா சண்ட₃ாளபே₄ஜநம் ।
கத₂ம் ஸ்வர்க₃ம் க₃மிஷ்யந்தி விஸ்வாமித்ரேண பாலிதா: ॥ (14)

ஏதத்₃வசநநைஷ்டுர்யமூச: ஸம்ரக்தலோசநா: ।
வாஸிஷ்ட₂ா முநிஸார்தூ₃ல ஸர்வே தே ஸமஹோத₃யா: ॥ (15)

தேஷாம் தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஸர்வேஷாம் முநிபுங்க₃வ: ।
க்ரோத₄ஸம்ரக்தநயந: ஸரோஷமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (16)

யே தூ₃ஷ்யந்த்யது₃ஷ்டம் மாம் தப உக்₃ரம் ஸமாஸ்தி₂தம் ।
ப₄ஸ்மீபூ₄தா து₃ராத்மாநோ ப₄விஷ்யந்தி ந ஸம்ஸய: ॥ (17)

அத்ய தே காலபாஸேந நீதா வைவஸ்வதஷ்யம் ।
ஸப்த ஜாதிஸதாந்யேவ ம்ருதபா: ஸந்து ஸர்வஸ: ॥ (18)

ஸ்வ மாம்ஸநியதாஹாரா முஷ்டிகா நாம நிக்₄ருணா: ।
விக்ருதாஸ்ச விருபாஸ்ச லோகாநநுசரந்த்விமாந் ॥ (19)

மஹோத₃யஸ்ச து₃ர்பூ₃த்தி₄ர் மாமதூ₃ஷ்யம் ஹ்யதூ₃ஷ்யத் ।
தூ₃ஷித: ஸர்வலோகேஷு நிஷாத₃த்வம் க₃மிஷ்யதி ॥ (20)

ப்ராணாதிபாதநிரதோ நிரநுக்ரோஸதாம் க₃த: ।
தீ₃ர்க்காலம் மம க்ரோத₄ாத்₃து₃ர்க₃திம் வர்தயிஷ்யதி ॥ (21)

ஏதாவது₃க்த்வா வசநம் விஸ்வாமித்ரோ மஹாதபா: ।
விரராம மஹாதேஜா ருஷிமத்₄யே மஹாமுநி: ॥ (22)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ ஏகோநபஞ்சஸ: ஸர்க₃: ॥

*****

ஷஷ்டிதம: ஸர்க₃:

த்ரிஸங்குஸ்வர்க₃:

தபோபுலஹதாந் க்ரோத்வா வாஸிஷ்ட₂ாந் ஸமஹோத₃யாந் ।
ருஷிமத்₄யே மஹாதேஜா விஸ்வாமித்ரோ₅ப்யப₄ஷத ॥ (1)

முனிபுங்கவரே! வசிஷ்டருடைய புதல்வர்கள் நூற்றுவரும் கோபத்தால் கொதித்து குரல் தடுமாறியபடி சொல்லிய வார்த்தைகளைக் கேளுங்கள்— (12)

“ஒரு கூடித்திரியன் யாகம் செய்விக்கிறான்! அதுவும் ஒரு சண்டாள யஜமானனுக்காக! தேவர்கள் யாகசாலைக்கு வந்து, சபையோர் அனைவரும் பார்த்திருக்க, வேள்வியில் இடப்படும் ஹவிஸை வாங்கி உண்பார்களாமா? (13)

விசுவாமித்திரரின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டு, அந்தணர்களும் ஏனைய மகாத்மாக்களும் சண்டாள போஜனத்தைச் சாப்பிட்டால் தேவலோகத்தை எவ்வாறு அடைய முடியும்? (14)

மாமுனிவரே! வசிஷ்ட குமாரர்களும் மகோதயரும் கோபத்தால் கண்கள் சிவக்க, கொடுமையான இவ்வார்த்தைகளை எரிச்சலுடன் கூறினார்கள்.” (15)

விசுவாமித்திரர், அவர்கள் எல்லோரும் கூறியதைக் கேட்டு, கோபத்தால் கண்கள் சிவக்க ஆணவத்துடன் இவ்வாறு கூறினார்— (16)

“குற்றமற்ற என்னை அவர்கள் குறை கூறுகிறார்கள். தீயவர்களான அவர்கள் சாம்பலாகப் போவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (17)

இப்போது அவர்களை என்னுடைய காலபாசத்தால் கட்டி, யமலோகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கிறேன். எழுநூறு ஜன்மாக்களுக்கு சுவத்திற்காக வைக்கப்படும் உணவை உண்பவர்களாக இருப்பார்கள். (18)

நாய் இறைச்சியை உண்ணும் முஷ்டிகா என்னும் இரக்கமற்ற இனத்தினராக நிறம் மாறி, உருவம் மாறி (இகழ்ச்சிக்குரியவர்களாக) இவ்வுலகில் திரிந்து கொண்டிருப்பார்களாக! (19)

கெட்ட புத்தியுள்ள மகோதயன் தூற்றத்தகாத என்னைத் தூற்றினான். (எனவே) எல்லா மக்களாலும் நிந்திக்கப்படும் வேடத்தன்மையை அடைவான். (20)

மனத்தில் இரக்கமே இல்லாதவனாக, பிற பிராணிகளைக் கொல்பவனாக இருந்து என் கோபத்தின் விளைவாக நீண்ட காலத்திற்குத் துன்பங்களை அனுபவிப்பான்.” (21)

முனிவர்கள் எல்லோரும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, இவ்வாறு கூறிவிட்டு மகாதவசியான விசுவாமித்திரர் நிறுத்தினார். (22)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
ஐம்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபது

திரிசங்குவின் சுவர்க்கம்

மகோதயர் மற்றும் வசிஷ்ட குமாரர்களின் தவவலிமை அழிந்துவிட்டதை உணர்ந்து, முனிவர்களை நோக்கி மகாதேஜஸ்வியான விசுவாமித்திரர் கூறினார்— (1)

- அயமிஷ்வாகுத்யாயாத்ஸ் த்ரிஸங்குரிதி விஸ்ருத: ।
த₄ர்மிஷ்ட₂ஸ்ச வத்யாந்யஸ்ச மாம் சைவ ஸரணம் க₃த: ॥ (2)
- ஸ்வேநாநேந ஸாரீரேண தே₃வலோக ஜிகீஷ்யா ।
யத்யாயம் ஸ்வஸாரீரேண ஸ்வர்க₃லோகம் க₃மிஷ்யதி ॥ (3)
- தத்யா ப்ரவர்த்யதாம் யக்ஞோ ப₄வத்பி₄ஸ்ச மயா ஸஹ ।
விஸ்வாமித்ரவச: ஸ்ருத்வா ஸர்வ ஏவ மஹர்ஷய: ॥ (4)
- ஊச: ஸமேத்ய ஸஹிதா த₄ர்மக்ஞா த₄ர்மஸம்ஹிதம் ।
அயம் குஸிகத்யாயாதே₃ முநி: பரமகோபந: ॥ (5)
- யத்யாஹ வசநம் ஸம்யகே₃தத்கார்யம் ந ஸம்ஸய: ।
அக்யநிகல்போ ஹி ப₄க₃வாந்ஸாபம் த்யாஸ்யதி ரோஷித: ॥ (6)
- தஸ்மாத் ப்ரவர்த்யதாம் யக்ஞ: ஸஸாரீரோ யத்யா தி₃வம் ।
க₃ச்சே₂திஷ்வாகுத்யாயாதே₃ விஸ்வாமித்ரஸ்ய தேஜஸா ॥ (7)
- தத்யா ப்ரவர்த்யதாம் யக்ஞ: ஸர்வே ஸமதி₄திஷ்ட₂த ।
ஏவமுக்த்வா மஹர்ஷயஸ் சக்ருஸ்தாஸ்தா: க்ரியாஸ்தத்யா ॥ (8)
- யாஜுகஸ்ச மஹாதேஜா விஸ்வாமித்ரோ ₅ப₄வத்க்ரதௌ ।
ருத்விஜஸ்சாநுபூர்வ்யேண மந்த்ரவந் மந்த்ரகோவித்யா: ॥ (9)
- சக்ரு: ஸர்வாணி கார்யாணி யத்யாகல்பம் யத்யாவிதி₂ ।
தத: காலேந மஹதா விஸ்வாமித்ரோ மஹாதபா: ॥ (10)
- சகாராவாஹநம் தத்ர ப₄க₃யார்த₂ம் ஸர்வதே₃வதா: ।
நாப்யாக₃மம்ஸ் தத்யாஹிதா ப₄க₃யார்த₂ம் ஸர்வதே₃வதா: ॥ (11)
- தத: க்ரோத₄ஸமாவிஷ்டோ விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ।
ஸ்ருவமுத்யம்ய ஸக்ரோத₄ஸ் த்ரிஸங்குமித்யமப்யுரவீத் ॥ (12)
- பஸ்ய மே தபஸோ வீர்யம் ஸ்வார்ஜிதஸ்ய நரேஸ்வர ।
ஏஷ த்வாம் ஸஸாரீரேண நயாமி ஸ்வர்க₃மோஜஸா ॥ (13)
- த்யுஷ்ப்ராபம் ஸ்வஸாரீரேண தி₃வம் க₃ச்ச₂ நராதி₄ப ।
ஸ்வார்ஜிதம் கிஞ்சித்யப்யஸ்தி மயா ஹி தபஸ: ப₂லம் ॥
ராஜந் ஸ்வதேஜஸா தஸ்ய ஸஸாரீரோ தி₃வம் வ்ரஜ ॥ (14)
- உக்தவாக்யே முநௌ தஸ்மிந் ஸஸாரீரோ நரேஸ்வர: ।
தி₃வம் ஜக்யாம காகுத்ஸ்த₂ முநீநாம் பஸ்யதாம் தத்யா ॥ (15)
- தே₃வலோகக₃தம் த்₂ருஷ்ட்வா த்ரிஸங்கும் பாகஸாஸந: ।
ஸஹ ஸர்வை: ஸுரக₃ணைரித்யம் வசநமப்யுரவீத் ॥ (16)

“இவன் இக்ஷ்வாகு குலத்தோன்றல்; திரிசங்கு என்று பெயர் பெற்றவன்; தருமம் செய்தவன்; வள்ளல்; அத்துடன் என்னைச் சரணடைந்துவிட்டவன். (2)

‘இந்த சரீரத்துடன் நான் தேவலோகத்தை வெற்றி கொள்வேன் (சென்றடைய வேண்டும்)’ என்பது இவன் விருப்பம். ஆகவே, என்ன மாதிரியான யாகம் செய்தால், இவன் தனது சரீரத்துடனே தேவலோகம் செல்வானோ, அப்படிப்பட்ட வேள்வியை நீங்கள் செய்யுங்கள்; நான் உடன் இருக்கிறேன்.” விசுவாமித்திரருடைய சொற்களைக் கேட்டதும் அறம் அறிந்தவர்களான எல்லா மாமுனிவர்களும் தமக்குள் ஒன்றுகூடி (விசுவாமித்திரரின் தவவலிமையால் உள்ளூர அச்சம் கொண்டு), “கௌசிகர் அக்னிக்கு ஒப்பானவர்; கோபமூட்டப்பட்டால் சாபம் கொடுத்துவிடுவார். ஆகவே, விசுவாமித்திரருடைய தவவலிமையினால் திரிசங்கு தன் சரீரத்துடன் தேவலோகம் செல்லட்டும். (3-7)

அதற்கு அனுகூலமாக நாம் வேள்வி நடத்துவோம்” என்று எல்லோரும் முடிவு செய்தார்கள். இவ்வாறு தீர்மானித்துக் கொண்ட முனிவர்கள் அவரவர்களுக்கு உரிய வேள்விக்கிரியைகளை வகுத்துக் கொண்டு செய்தார்கள். (8)

அந்த வேள்வியில் விசுவாமித்திரரே அத்வர்யுவாக (தலைமைப் புரோகிதராக) இருந்து செயல்பட்டார். பின்னர், மற்றவர்கள் வேதவிற்பன்னர்களாக (வேதியர்களாக), ரித்விக்குகளாக (வேள்வி செய்பவர்களாக) அமர்ந்து, (வேள்விகளை நிகழ்த்தும் முறைகளை விளக்கும்) கல்ப சாஸ்திரத்தில் கூறியுள்ளபடி, சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு வேள்விச் சடங்குகளைச் செய்தார்கள். பின்னர், பல நாட்கள் கழிந்ததும் மகாதபஸ்வியான விசுவாமித்திரர், அக்னியில் கொடுக்கும் ஆகுதியை நேரில் வந்து பெற்றுச் செல்லும்படி எல்லா தேவதைகளையும் மந்திரங்களால் அழைத்தார். ஆனால், எந்த ஒரு தேவதையும் அந்த அழைப்பை ஏற்று, தனக்குரிய உணவைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக வரவில்லை. (9-11)

உடனே, கோபம் பொங்கியெழுந்தவராய் விசுவாமித்திரர் ஸ்ருவத்தை (ஆகுதிக்கரண்டியை) உயரே தூக்கிக் காட்டியபடி, சினத்துடன் திரிசங்குவிடம் இவ்வாறு கூறினார்— (12)

“மன்னனே! என்னுடைய தவத்தினால் சம்பாதிக்கப்பட்ட மகத்தான சக்தியை இப்போது பார்! நான், என்னுடைய பேராற்றலினால் சரீரத்தோடு உன்னை தேவலோகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கிறேன். (13)

தன் உடலோடு தேவலோகம் செல்வது என்பது இயலாத காரியம்தான். ஆனால், மன்னனே! என்னால் செய்யப்பட்ட தவத்திற்குக் கொஞ்சமாவது பயன் இருக்குமேயானால், (நான் ஆணையிடுகிறேன்) போ, தேவலோகத்திற்கு! (14)

காகுத்தனே! முனிவர் (விசுவாமித்திரர்) இவ்வாறு கூறியவுடனே, (மற்ற) முனிவர்கள் எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, மன்னன் (திரிசங்கு) விண்ணுலகைச் சென்றடைந்தான். (15)

தேவலோகத்திற்கு வந்துவிட்ட திரிசங்குவைப் பார்த்து, தேவராஜன், எல்லா தேவர்களும் கூடியிருக்கும் போது இவ்வாறு சொன்னான்— (16)

த்ரிஸங்கோ க₃ச்ச₂ பூ₄யஸ்த்வம் நாஸி ஸ்வர்க்குருதாலய: ।
குருஸாபஹதோ மூ₄ பத பூ₄மிமவாக்ஸிரா: ॥ (17)

ஏவமுத்தோ மஹேந்த்₃ரேண த்ரிஸங்குரபதத்புந: ।
விக்ரோஸமாநஸ் த்ராஹீதி விஸ்வாமித்ரம் தபோத₄நம் ॥ (18)

தச்ச்₂ருத்வா வசநம் தஸ்ய க்ரோஸமாநஸ்ய கௌஸிக: ।
க்ரோத₄மாஹாரயத்தீவ்ரம் திஷ்ட₂ திஷ்டே₂தி சாப்₃ரவீத் ॥ (19)

ருஷிமத்₄யே ஸ தேஜஸ்வீ ப்ரஜாபதிரிவாபர: ।
ஸ்ருஜந் த₃ஷிணமார்க்குஸ்த₂ந் ஸப்தர்ஷீநபராந் புந: ॥
நக்ஷத்ரமாலாமபராமஸ்ருஜத் க்ரோத₄மூர்ச்சி₂த: ॥ (20)

த₃ஷிணாம் தி₃ஸமாஸ்த₂ய முநிமத்₄யே மஹாதபா: ।
ஸ்ருஷ்ட்வா நக்ஷத்ரவம்ஸம் ச க்ரோதே₄ந கலுஷீக்ருத: ॥ (21)

அந்யமிந்த்₃ரம் கரிஷ்யாமி லோகோ வா ஸ்யாத்₃நிந்த்₃ரக: ।
தைவதாந்யபி ஸ க்ரோத₄ாத் ஸ்ரஷ்டும் ஸமுபசக்ரமே ॥ (22)

தத: பரமஸம்ப்₄ராந்தா: ஸர்ஷிஸங்க₄: ஸுராஸுரா: ।
விஸ்வாமித்ரம் மஹாத்மாநமூச: ஸாநுநயம் வச: ॥ (23)

அயம் ராஜா மஹாப₄ாக₃ குருஸாபபரிஷத: ।
ஸஸாரோ தி₃வம் யாதும் நார்ஹத்யேவ தபோத₄ந ॥ (24)

தேஷாம் தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா தே₃வாநாம் முநிபுங்குவ: ।
அப்₃ரவீத் ஸுமஹத்₃வாக்யம் கௌஸிக: ஸர்வதே₃வதா: ॥ (25)

ஸஸாரீஸ்ய ப₄த்₃ரம் வஸ் த்ரிஸங்கோரஸ்ய பூ₄பதே: ।
ஆரோஹணம் ப்ரதிஞ்ஞாய நாந்ருதம் கர்த்ருமுத்ஸஹே ॥ (26)

ஸ்வர்கோஸ்து ஸஸாரீஸ்ய த்ரிஸங்கோரஸ்ய ஸாஸ்வத: ।
நக்ஷத்ராணி ச ஸர்வாணி மாமகாநி த்₄ருவாண்யத₂ ॥ (27)

யாவல்லோகா த₄ரிஷ்யந்தி திஷ்ட₂ந்த்வேதாநி ஸர்வஸ: ।
மத்க்ருதாநி ஸுரா: ஸர்வே தத்₃நுக்ஞாதுமர்ஹத₂ ॥ (28)

ஏவமுத்தா: ஸுரா: ஸர்வே ப்ரத்யூசர்முநிபுங்குவம் ।
ஏவம் ப₄வது ப₄த்₃ரம் தே திஷ்ட₂ந்த்வேதாநி ஸர்வஸ: ॥ (29)

க₃க₃நே தாந்யநேகாநி வைஸ்வாநர பத₂ாத்₃ ப₃ஹி: ।
நக்ஷத்ராணி முநிஸ்ரேஷ்ட₂ தேஷ ஜ்யோதி:ஷ ஜஜ்வலந் ॥ (30)

'திரிசங்குவே! நீ மீண்டும் மண்ணுலகத்திற்கே போ. உனக்கு சுவர்க்கத்தில் இடம் கிடையாது. மூடனே! ஆசார்யரால் சபிக்கப்பட்டுத் தாழ்ந்த நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுவிட்ட நீ, தலைகுப்புற பூமியில் விழுவாயாக!'

(17)

இவ்வாறு இந்திரன் கூறியதும், மீண்டும் திரிசங்கு தவச்செல்வரான விசுவாமித்திரரைக் கூவியழைத்து, 'காப்பாற்றுங்கள்' என்று அலறியபடி கீழே விழுந்தான்.

(18)

அவனுடைய அபயக் குரலைக் கேட்ட கௌசிகர், (தேவர்களிடம்) மிகவும் கோபமடைந்து, 'அங்கேயே நில், நில்' என்று ஆணையிட்டார். (அவன், அதன்படி ஆகாசவெளியில் அந்தரத்தில் அப்படியே நிலைத்து நின்றான்.)

(19)

எல்லா ரிஷிகளும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, இன்னொரு பிரும்மாவைப்போல், தென்திசையில் வேறொரு சப்தரிஷி மண்டலத்தை (விசுவாமித்திரர்) சிருஷ்டி செய்தார். கோபத்தால் மதி கலங்கிய அவர், இன்னொரு தாரகைக் கூட்டத்தையும் தோற்றுவித்தார்.

(20)

மகாதபஸ்வியான அவர் கோபத்தினால் சித்தம் கலங்கி தென்திசையில் சப்தரிஷி மண்டலத்தினிடையே ஏராளமான நட்சத்திரங்களையும் உண்டாக்கினார்.

(21)

(இவ்வளவு போதாது என்று எண்ணியவராக) 'இன்னொரு இந்திரனை உண்டாக்குகிறேன்; அல்லது, இந்திரனில்லாத இன்னொரு தேவலோகத்தை சிருஷ்டிக்கிறேன்.' இவ்வாறு தனக்குள் தீர்மானித்துக் கொண்ட அவர், ஆத்திரம் மேலிட தேவர்களையும் சிருஷ்டிக்க ஆரம்பித்தார்.

(22)

இதனால், தேவ-அசுர-முனிவர்கள் மிகவும் அச்சமடைந்து, மகாத்மாவான விசுவாமித்திரர் இருந்த இடத்திற்கு வந்து மிக்க பணிவுடன் கூறினார்கள்—

(23)

'தவச்செல்வரே! பெரியோரே! இந்த மன்னன் குரு சாபத்தினால் எல்லாப் புண்ணியங்களையும் இழந்து தீனனாகிவிட்டான். மனித சரீரத்தோடு விண்ணுலகம் செல்வதற்கு உரியவன் அல்லன்.'

(24)

தேவர்களுடைய விளக்கத்தைக் கேட்ட முனிபுங்கவர், அவர்கள் முன் இணக்கமான ஒரு யோசனையைக் கூறினார்—

(25)

"தேவர்களே! உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகுக. 'சரீரத்துடன் உன்னை தேவலோகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கிறேன்' என்று நான் சொல்லிய வார்த்தை பொய்யாவதை சகிக்கமாட்டேன்.

(26)

திரிசங்கு இப்போது இருக்கும் இடத்திலேயே தேவலோகத்தின் எல்லா இன்பங்களையும் அனுபவிக்கட்டும். என்னால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட எல்லா நட்சத்திரங்களும் அவ்விடங்களிலேயே நிரந்தரமாக இருக்கட்டும்.

(27)

உலகம் உள்ள வரையிலும், என்னால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எல்லா வஸ்துக்களும் நிலைத்து நிற்க வேண்டும். இதனை நீங்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும்."

(28)

இதைக் கேட்ட தேவர்கள் எல்லோரும், "சரி, அப்படியே ஆகட்டும். உங்களால் உண்டாக்கப்பட்ட எல்லா வஸ்துக்களும் எப்போதும் இருக்கட்டும். என்ன, திருப்திதானே?

(29)

ஆகாய மண்டலத்தில், வைசவானர பாதைக்கு வெளியே ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கும் அநேக நட்சத்திரங்களுக்கிடையே இவைகள் பிரகாசித்துக் கொண்டு இருக்கட்டும்.

(30)

அவாக்ஸிராஸ் த்ரிஸங்குஸ்ச திஷ்டத்வமரஸந்நிபு: ।
அநுயாஸ்யந்தி சைதாநி ஜ்யோதீம்ஷி ந்ருபஸத்தமம் ॥ (31)

க்ருதார்தம் கீர்திமந்தம் ச ஸ்வர்குலோககூதம் ததா ।
விஸ்வாமித்ரஸ்து தர்மாத்மா ஸர்வதேவரபிஷ்டுத: ॥ (32)

ருஷிமத்யே மஹாதேஜா பூடமித்யேவ தேவதா: ।
ததோ தேவா மஹாத்மானோ முநயஸ்ச தபோதநா: ।
ஜக்முர் யதாசூதம் ஸர்வே யக்ஞஸ்யாந்தே நரோத்தம ॥ (33)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
பாலகாண்டே ஷஷ்டிதம: ஸர்கு: ॥

ஏகஷஷ்டிதம: ஸர்கு:

ஸாந:ஸேபவிக்ரய:

விஸ்வாமித்ரோ மஹாத்மாத் ப்ரஸ்திதாந் ப்ரேக்ஷய தாந்ருஷீந் ।
அபூரவீந் நரஸாந்தூல: ஸர்வாநஸ்தாந் வநவாஸிந: ॥ (1)

மஹாந் விக்ர: ப்ரவ்ருத்தோயம் தக்ஷிணாமாஸ்திதோ திஸம் ।
திஸமந்யாம் ப்ரபத்ஸ்யாமஸ் தத்ர தப்ஸ்யாமஹே வயம் ॥ (2)

பஸ்சிமாயாம் விஸாலாயாம் புஷ்கரேஷு மஹாத்மந: ।
ஸுகம் தபஸ்சரிஷ்யாமோ வரம் தத்தி தபோவநம் ॥ (3)

ஏவமுக்த்வா மஹாதேஜா: புஷ்கரேஷு மஹாமுநி: ।
தப உக்ரம் துராதர்ஷம் தேபே மூலபலாஸந: ॥ (4)

ஏதஸ்மிந்நேவ காலே து அயோத்யாதிபதிர்ந்ருப: ।
அம்பூரீஷ இதி க்யாதோ யஷ்டும் ஸமுபசக்ரமே ॥ (5)

தஸ்ய வை யஜமாநஸ்ய பஸுமிந்த்ரோ ஜஹார ஹ ।
ப்ரநஷ்டே து பஸௌ விப்ரோ ராஜாநமிதம்பூரவீத் ॥ (6)

பஸுரத்ய ஹ்ருதோ ராஜந் ப்ரநஷ்டஸ்தவ துந்யாத் ।
அரக்ஷிதாரம் ராஜாநம் க்ருந்தி தேஷோ நரேஸ்வரம் ॥ (7)

ப்ராயஸ்சித்தம் மஹத்த்யேதந் நரம் வா புருஷர்ஷபு ।
ஆநயஸ்வ பஸாம் ஸீக்ரம் யாவத்க்ரம் ப்ரவர்ததே ॥ (8)

உபாத்யாயவச: ஸ்ருத்வா ஸ ராஜா புருஷர்ஷபு ।
அந்வியேஷ மஹாபூத்தி: பஸாம் கேஹபி: ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (9)

தலைகீழாக உள்ள திரிசங்குவும், தேவர்களைப் போல் சுகங்களை அனுபவிக்கட்டும். ஒளித்திரட்சிகளான மற்ற எல்லாப் பொருட்களும் நோக்கம் நிறைவேறியவனும், புகழ் பெற்றவனும், தேவலோகத்தை அடைந்துவிட்டவனுமான உத்தம மன்னனுக்கு அனுசரணையாக இருக்கட்டும்.” தேவர்களால் வணங்கித் தோத்தரிக்கப்பட்ட தருமாத்மா விசுவாமித்திரர், மற்ற முனிவர்கள் கேட்கும்வண்ணம் ‘சரி’ என்று ஆமோதித்தார். பிறகு, ஒருவாறாக வேள்வியை முடித்துக் கொண்டு தேவர்கள், முனிவர்கள், தவச்செல்வர்கள் எல்லோரும் தத்தம் வழியே திரும்பிச் சென்றார்கள். (31-33)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
அறுபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபத்தொன்று

கனச்சேபன் கதை

மகாத்மாவும் புருஷோத்தமருமான விசுவாமித்திரர் வேள்விக்காக வந்திருந்த முனிவர்கள் எல்லோரும் திரும்பிச் சென்றுவிட்டதும், அந்த ஆசிரமத்தைச் சேர்ந்த முனிவர்களைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினார்— (1)

“தெற்குத் திசைக்கு வந்த நமக்கு மிகப்பெரிய இடையூறு (திரிசங்கு உருவத்தில்) நேர்ந்துவிட்டது. எனவே, வேறு இடத்திற்குப் போய் அந்த இடத்தில் தவத்தைத் தொடங்குவோம். (2)

மகாத்மாக்களே! மேற்குத் திசையிலுள்ள விசாலா என்னும் புண்ணிய நதியின் கரையில் சுகமாக (தொந்திரவு இல்லாமல்) தவம் செய்வோம். அந்தத் தபோவனம் உத்தமமான இடம்.” (3)

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மகாதேஜஸ்வியான மாமுனிவர் (எல்லோருடனும் புறப்பட்டுச் சென்று) புஷ்கர புண்ணியக் கரையில், கிழங்கு-பழங்களை மட்டும் உணவாகக் கொண்டு கடுமையான, யாராலும் செய்ய முடியாத பெருந்தவத்தைச் செய்தார். (4)

இதே சமயத்தில், அம்பரீஷன் என்ற பெயர் பெற்ற அயோத்தி மன்னன் யாகம் செய்ய முற்பட்டான். (5)

யாகம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது யாகப்பசுவை இந்திரன் கவர்ந்து சென்றுவிட்டான். யாகப்பசு காணாமற்போனதும், வேள்வி நடத்தும் வேதியர்கள் அரசனிடம் இவ்வாறு சொன்னார்கள்— (6)

“அரசனே! பசுவை யாரோ அபகரித்துச் சென்று விட்டார்கள். தகுந்த பாதுகாப்பு இல்லாததால் யாகப்பசு காணாமற்போய்விட்டது. தருமத்தால் காக்கப்படாத அரசனை பாவங்கள் நாசம் செய்துவிடும். (மன்னன், அறம் என்ற கவசத்தால் தன்னைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும் - என்றபடி) (7)

பெரிய அளவில் பிராயச்சித்தம் செய்யப்பட வேண்டும். ஆண்களில் சிறந்தவனே! இந்த வேள்விச் சடங்கு நடந்து முடிவதற்குள் யாகப்பசுவையோ, அல்லது அதற்குப் பதிலாக ஒரு மனிதனையோ கொண்டு வா.” (8)

புருஷோத்தமனான இராமனே! குருமார்களுடைய சொற்களைக் கேட்ட மன்னன், ஆயிரக்கணக்கான பசுக்களைக் கொடுத்து, அதற்கு ஈடாக வாங்கக் கூடிய ஒரு மனிதப் பசுவை தேடித் திரிந்தான். (9)

- தே₃ஸாந் ஜநபத₃ந்ஸ்தாம்ஸ்தாந் நக₃ராணி வநாநி ச ।
ஆஸ்ரமாணி ச புண்யாநி மார்க₃மானோ மஹீபதி: ॥ (10)
- ஸ புத்ரஸஹிதம் தாத ஸப₄ர்யம் ரகு₄நந்த₃ந ।
ப₄ருகுதுந்தே₃ ஸமாஸீநம் ருசீகம் ஸந்த₃த₃ர்ஸ ஹ ॥ (11)
- தழுவாச மஹாதேஜா: ப்ரணம்யாபி₄ப்ரஸாத்த₃ய ச ।
ப்ரஹ்மர்ஷிம் தபஸா தீப்தம் ராஜர்ஷிரமிதப்ரப₄: ॥ (12)
- ப்ருஷ்ட்வா ஸர்வத்ர குஸலம் ருசீகம் தமிழம் வச: ।
க₃வாம் ஸதஸஹஸ்ரேண விக்ரீணீஷே ஸுதம் யதி₃ ॥ (13)
- பஸோரார்தே₂ மஹாப₄ாக₃ க்ருதக்ருத்யோஸமி ப₄ர்க₃வ ।
ஸர்வே பரி₃தா தே₃ஸா யக்ஞியம் ந லபே₄ பஸும் ॥ (14)
- த₃துமர்ஹஸி மூல்யேந ஸுதமேகமிதோ மம ।
ஏவமுத்தோ மஹாதேஜா ருசீகஸ்த்வப்₃ரவீத்₃வச: ॥ (15)
- நாஹம் ஜ்யேஷ்ட₂ம் நரஸ்ரேஷ்ட₂ விக்ரீணீயாம் கத₂ஞ்சந ।
ருசீகஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா தேஷாம் மாதா மஹாத்மநாம் ॥ (16)
- உவாச நரஸாந்த₃லம் அம்ப₃ரீஷம் தபஸ்விநீ ।
அவிக்ரேயம் ஸுதம் ஜ்யேஷ்ட₂ம் ப₄க₃வாநாஹ ப₄ர்க₃வ: ॥ (17)
- மமாபி த₃யிதம் வித்தி₄ கநிஷ்ட₂ம் ஸுநகம் ந்ருப ।
தஸ்மாத் கநீயஸம் புத்ரம் ந த₃ாஸ்யே தவ பார்தி₂வ ॥ (18)
- ப்ராயேண ஹி நரஸ்ரேஷ்ட₂ ஜ்யேஷ்ட₂ா: பித்ருஷு வல்லப₄ா: ।
மாத்த்ருணாம் ச கநீயாம்ஸஸ் தஸ்மாத்த₃ரக்ஷே கநீயஸம் ॥ (19)
- உக்தவாக்யே முநௌ தஸ்மிந் முநிபத்ந்யாம் ததை₂வ ச ।
ஸுந:ஸேப: ஸ்வயம் ராம மத்₄யமோ வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (20)
- பிதா ஜ்யேஷ்ட₂மவிக்ரேயம் மாதா சாஹ கநீயஸம் ।
விக்ரீதம் மத்₄யமம் மந்யே ராஜந் புத்ரம் நயஸ்வ மாம் ॥ (21)
- அத₂ ராஜா மஹாந் ராம வாக்யாந்தே ப்ரஹ்மவாதி₃ந: ।
ஹிரண்யஸ்ய ஸுவர்ணஸ்ய கோடி₄ ரத்நராஸிபி₄: ॥ (22)
- க₃வாம் ஸதஸஹஸ்ரேண ஸுந:ஸேபம் நரேஸ்வர: ।
க்₃ருஹீத்வா பரமப்ரீதோ ஜக₃ாம ரகு₄நந்த₃ந ॥ (23)
- அம்ப₃ரீஷஸ்து ராஜர்ஷீ ரத₂மாரோப்ய ஸத்வர: ।
ஸுந:ஸேபம் மஹாதேஜா ஜக₃ாமாஸு மஹாயஸா: ॥ (24)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

ப₃லகாண்டே₃ ஏகஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: ॥

பற்பல தேசங்களிலும், நாட்டுப்புறங்களிலும், பட்டணம்-காடு-புனிதமான ஆசிரமங்களிலும் அந்த அரசன் விசாரித்துக் கொண்டு தேடினான். (10)

ரகுநந்தனா! குழந்தாய்! பிருகுதுந்தம் என்ற மலைப் பகுதியில் மனைவி-மக்களுடன் சுகமாக வசித்துக் கொண்டிருந்த ரிசீகர் என்ற முனிவரைக் கண்டான். (11)

மகாதேஜஸ்வியும், பேரொளி வீசபவனும் ராஜரிஷியுமான அவன், பிறும்மரிஷிக்கு சிரம் தாழ்த்தி வணங்கி, மனம் குளிரச் செய்து இவ்வாறு கூறினான். (12)

ரிசீகரை பலவாறாக எல்லாத் துறைகளிலும் நலன் விசாரணை செய்துவிட்டு அவரிடம் சொன்னான்— “லட்சம் பசுக்களைப் பெற்றுக்கொண்டு ஒரு பிள்ளையை யாகப்பசுவாக எனக்கு விற்றுவிடுவீர்களேயானால், நான் விருப்பம் நிறைவேறியவனாவேன். பார்க்கவரே! எல்லா நாடுகளிலும் சுற்றித் திரிந்து பார்த்துவிட்டேன். யாகப்பசு கிடைக்கவில்லை. (13,14)

தங்களுடைய புதல்வர்களில் ஒருவனை எனக்கு விலைக்குக் கொடுக்க மனம் இரங்கவேண்டும்.” இதைக் கேட்ட மகாதேஜஸ்வியான ரிசீகர் பதில் சொன்னார்— (15)

‘மக்கள் கோமானே! என் மூத்த புதல்வனை எக்காரணத்தைக் கொண்டும் நான் விற்க மாட்டேன்.’ விசால மனம் படைத்த புதல்வர்களின் தாயார், ரிசீகர் சொன்னதைக் கேட்டார். (16)

தவசியான அவள் புருஷோத்தமனான அம்பரீஷனைப் பார்த்துச் சொன்னார்— “பிருகு குலத்தோன்றலாகிய என் பர்த்தா மூத்த குமாரனை விற்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார். கடைசி மைந்தனான சுநகன் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவன் என்பதை அறிந்து கொள். மன்னனே! அதனால் கடைசிப் புதல்வனை ஒருக்காலும் உனக்குக் கொடுக்க மாட்டேன். (17,18)

மனிதருள் மாணிக்கமே! பெரும்பாலும் புதல்வர்களில் மூத்தவர்கள் தந்தைகளுக்குச் செல்லமாகவும், கடைசி மகன்கள் தாயார்களுக்கு வேண்டப்பட்டவர்களாகவும் இருப்பார்கள் என்பது விதி. எனவே என்னுடைய கடைசி மைந்தனை நான் காப்பாற்றுவேன்.” (19)

இராமா! முனிவரும் முனிபத்தினியும் இவ்வாறு சொன்னவுடன் நடுப்பிள்ளையான சுனச்சேபன் தானே முன்வந்து கூறினான்— (20)

“தந்தை, ‘மூத்தவன் விற்கப்படக்கூடியவன் அல்லன்’ என்றார். தாயார் கடைசி மைந்தனை விற்க மறுத்துவிட்டாள். மன்னனே! ஆதலால் நடுமைந்தன் விற்கத் தகுந்தவன் என்று கருதுகிறேன். நடுப்பிள்ளையான என்னை அழைத்துக் கொண்டு போங்கள்.” (21)

இராமா! பிறும்மவாதினிகளான அவர்கள் பேச்சைக் கேட்டு முடிவில் ஏராளமான பொற்காசுகளையும், ரத்தினக் குவியல்களையும், லட்சம் பசுக்களையும் கொடுத்து மன்னன் அம்பரீஷன் சுனச்சேபனைப் பெற்றுக் கொண்டு மிகவும் திருப்தியுடன் திரும்பிச் சென்றான். (22,23)

புகழ்பெற்ற ராஜரிஷியான அம்பரீஷன், சுனச்சேபனை உடனே ரதத்தில் ஏற்றிக் கொண்டு சென்றுவிட்டான். (24)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
அறுபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

தீவிஷஷ்டதம: ஸர்கு:

அம்புரீஷயக்கு:

ஸுந:ஸேபம் நரஸ்ரேஷ்ட₂ க்ருஹீத்வா து மஹாயஸா: ।
வ்யஸ்ராம்யத் புஷ்கரே ராஜா மத்யாஹ்நே ரகுநந்த₃ ॥ (1)

தஸ்ய விஸ்ரமமாணஸ்ய ஸுந:ஸேபோ மஹாயஸா: ।
புஷ்கரஷேத்ரமாக்யம்ய விஸ்வாமித்ரம் தத்யுஸ ஹ ॥ (2)

தப்யந்தம் ருஷிபி₄: ஸார்த₄ம் மாதூலம் பரமாதூர: ।
விவர்ணவத₃நோ தீநஸ் த்ருஷ்ணயா ச ஸ்ரமேண ச ॥
பபாதாங்கே முநேராஸு வாக்யம் சேதுமுவாச ஹ ॥ (3)

ந மோஸ்தி மாதா ந பிதா க்ஞாதயோ பூந்த₄வா: குத: ॥ (4)

த்ராதுமர்ஹஸி மாம் ஸௌம்ய த₄ர்மேண முநிபுங்க₃வ ।
த்ராதா த்வம் ஹி முநிஸ்ரேஷ்ட₂ ஸர்வேஷாம் த்வம் ஹி ப₄ாவந: ॥ (5)

ராஜா ச க்ருதகார்ய: ஸ்யாத₃ஹம் தீர்க₄யுரவ்யய: ।
ஸ்வர்குலோகமுபாஸ்நீயாம் தபஸ்தப்த்வா ஹ்யநுத்தமம் ॥ (6)

த்வம் மே நாதே₂ ஹ்யநாத₂ஸ்ய ப₄வ ப₄வ்யேந சேதஸா ।
பிதேவ புத்ரம் த₄ர்மாத்மந் த்ராதுமர்ஹஸி கில்பி₃ஷாத் ॥ (7)

தஸ்ய தத்வசநம் ஸ்ருத்வா விஸ்வாமித்ரோ மஹாதபா: ।
ஸாந்த்வயித்வா ப₃ஹுவித₄ம் புத்ராநித₃முவாச ஹ ॥ (8)

யத்க்ருதே பிதர: புத்ராந்ஜநயந்தி ஸுப₄ார்தி₂ந: ।
பரலோகஹிதார்த₂ய தஸ்ய காலோயமாகுத: ॥ (9)

அயம் முநிஸுதோ ப₃ாலோ மத்த: ஸரணமிச்ச₂தி ।
அஸ்ய ஜீவிதமாத்ரேண ப்ரியம் குருத புத்ரகா: ॥ (10)

ஸர்வே ஸுக்ருதகர்மாண: ஸர்வே த₄ர்மபராயணா: ।
பஸுபூ₄தா நரேந்த்ரஸ்ய த்ருப்திமக்₃நே: ப்ரயச்ச₂த ॥ (11)

நாத₂வாம்ஸ்ச ஸுந:ஸேபோ யக்ஞஸ்சாவிக்க₄நிதோ ப₄வேத் ।
தே₃வதாஸ்தர்பிதாஸ்ச ஸ்யுர் மம சாபி க்ருதம் வச: ॥ (12)

முநேஸ்து வசநம் ஸ்ருத்வா மது₄ச₂ந்த₃ாத₃ய: ஸுதா: ।
ஸாபி₄மாநம் நரஸ்ரேஷ்ட₂ ஸலீலமித₃மப்யுருவந் ॥ (13)

ஸர்க்கம் : அறுபத்திரண்டு

அம்பரீஷன் செய்த யாகம்

ரகுநந்தனா! புகழ்பெற்ற அம்பரீஷன், சுனச்சேபனை பெற்றுக்கொண்டு போகும்போது நண்பகல் வேளை வந்தது. பயணக் களைப்பால் (விசுவாமித்திரரும், அவருடைய நண்பர்களான முனிவர்களும் தவம் செய்து கொண்டிருந்த) புஷ்கரத்தில் ஓய்வு எடுத்தான். (1)

அவன் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது பெரும் புகழை அடையப்போகும் சுனச்சேபன் மிகவும் மனத்துயரத்துடன் சற்று தள்ளினாற்போலிருந்த புஷ்கரக்ஷேத்திரத்திற்கு வந்து விசுவாமித்திரரைக் கண்டான். (2)

முனிவர்களோடு கூடத் தவம் செய்து கொண்டிருந்த மாமனை முகம் கறுத்து தாகத்தாலும் மனக்கவலையாலும் தளர்ந்துவிட்ட அவன், முனிவரின் மடியில் வீழ்ந்து இவ்வாறு சொன்னான்— (3)

“எனக்குத் தாயார் இல்லை; தந்தை இல்லை; நெருங்கிய உறவினர்களோ, உடன்பிறப்புக்களோ இல்லை. (4)

நற்குணங்களின் நாயகமே! தருமத்தின்படி நீங்கள் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும். (சரண் வேண்டி வந்தவனைக் கைவிடுவது தருமம் அல்லவே?) முனிசிரேஷ்டரே! எல்லோரையும் காப்பாற்றுகிறவர் தாங்கள்தான். எல்லோரையும் கடைத்தேற்றுபவர் தாங்களே. (5)

(என் வேண்டுகோள் என்னவென்றால்) வேள்வியைத் துவக்கிவிட்ட மன்னன், உரிய முறையில் அதை நிறைவு செய்ய வேண்டும்; எவ்விதக் குறையுமில்லாமல் நான் நீண்ட ஆயுளுடன் இருந்து உத்தமமான தவத்தை அனுஷ்டித்து தேவலோகம் சென்று இன்பங்களை அனுபவிக்கவேண்டும். (6)

வேறு துணையில்லாத என்னை இரக்கமனம் கொண்ட தாங்கள்தான் காப்பாற்ற வேண்டும். தருமாத்மாவே! ஆபத்திலிருந்து ஒரு மகனை அவன் தந்தை எவ்வாறு விடுவிப்பாரோ, அவ்வாறே தாங்கள் என்னை ரட்சிக்க வேண்டும்.” (7)

அவனுடைய சொற்களைக் கேட்ட மகாதபஸ்வியான விசுவாமித்திரர், பலவாறாகப் பேசி சாந்தப்படுத்தி, தன் புதல்வர்களைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினார்— (8)

“(மைந்தர்களே!) மேன்மையை வேண்டுபவர்கள் மேலுலகில் செளக்கியங்களை அடைதல் என்ற ஒரு நற்பயனை அடைவதற்காக புத்திரர்களைப் பெறுகிறார்கள். அந்த உத்தமமான நல்ல காலம் இப்போது உங்களுக்கு வந்திருக்கிறது. (9)

முனிவரின் குமாரனான இச்சிறுவன் என்னிடம் அடைக்கலம் கோருகிறான். இவன் உயிருடன் இருக்கும்படியான ஒரு காரியத்தைச் செய்தாலே, நீங்கள் எனக்குப் பிரியமானதைச் செய்தவர்கள் ஆவீர்கள். (10)

நீங்கள் எல்லோரும் சாஸ்திரங்களில் கூறியுள்ள கர்மாக்களைச் செய்திருக்கிறீர்கள்; தருமத்திலேயே மனத்தை நிலைநிறுத்தியுள்ளீர்கள். (பிதா உயிரோடு இருக்கும்போது அவர் ஆணைக்குக் கீழ்ப்பட்டு நடப்பது புத்திரர்கள் கடமை. எனவே, இப்போது நான் சொல்லப் போவதை ஏற்று நீங்கள் நடப்பதுதான் அறநெறியாகும்.) மன்னனுடைய வேள்வியில் யாகப்பசுவாக ஒருவன் பயன்பட்டு, அக்னிதேவனுக்குத் திருப்தியைக் கொடுங்கள். (11)

இப்படி செய்தால் சுனச்சேபன் என்னைச் சரணடைந்ததன் பயனை அடைவான்; யாகமும் எவ்விதக் குறையுமில்லாமல் பூர்த்தியாகும்; தேவதைகளும் திருப்தி அடைவார்கள்; நானும் என் வாக்கைக் காப்பாற்றியவனாவேன்.” (12)

மக்கள் திலகமே! முனிவருடைய சொற்களைக் கேட்ட மதுச்சந்தன் முதலான புதல்வர்கள், இறுமாப்புடன் விளையாட்டுப் போல இவ்வாறு கூறினார்கள்— (13)

கத₂மாத்மஸுதாந் ஹித்வா த்ராயஸே ஸ்யஸுதம் விபே₄ ।
அகார்யமிவ பஸ்யாம: ஸ்வமாம்ஸமிவ பே₄ஜநே ॥ (14)

தேஷாம் தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா புத்ராணாம் முநிபுங்குவ: ।
க்ரோத₄ஸம்ரக்தநயநோ வ்யாஹர்துமுபசக்ரமே ॥ (15)

நி:ஸாத்₄வஸமித₃ம் ப்ரோக்தம் த₄ர்மாத₃பி விகு₃ர்ஹிதம் ।
அதிக்ரம்ய து மத்₃வாக்யம் த₃ாருணம் ரோமஹர்ஷணம் ॥ (16)

ஸ்வமாம்ஸபே₄ஜந: ஸர்வே வாஸிஷ்ட₂ா இவ ஜாதிஷு ।
பூர்ணம் வர்ஷஸஹஸ்ரம் து ப்ருதி₂வ்யாமநுவத்ஸ்யத₂ ॥ (17)

க்ருத்வா ஸாபஸமாயுக்தாந் புத்ராந் முநிவரஸ்தத₃ா ।
ஸுந:ஸேபமுவாசார்தம் க்ருத்வா ரக்ஷாம் நிராமயம் ॥ (18)

பவித்ரபாஸைராஸக்தோ ரக்தமால்யாநுலேபந: ।
வைஷ்ணவம் யூபமாஸாத்₃ய வாக்₃பி₄ரக்₃நிமுத₃ாஹர ॥ (19)

இமே து க₃ாதே₂ த்₃வே தி₃வ்யே க₃ாயேத₂ா முநிபுத்ரக ।
அம்பு₃ரீஷஸ்ய யக்ஞோஸ்மிந்ஸ் தத: ஸித்₃தி₄மவாப்ஸ்யஸி ॥ (20)

ஸுந:ஸேபோ க்ருஹீத்வா து தே க₃ாதே₂ ஸுஸமாஹித: ।
த்வரயா ராஜஸிம்ஹம் தம் அம்பு₃ரீஷமுவாச ஹ ॥ (21)

ராஜஸிம்ஹ மஹாஸத்த்வ ஸீக்₄ரம் க₃ச்ச₂ாவஹே ஸத₃: ।
நிர்வதயஸ்வ ராஜேந்த்ர தீ₃க்ஷாம் ச ஸமுபாவிஸ ॥ (22)

தத்₃வாக்யம்ருஷிபுத்ரஸ்ய ஸ்ருத்வா ஹர்ஷஸமுத்ஸுக: ।
ஜக₃ாம ந்ருபதி: ஸீக்₄ரம் யக்ஞவாடமதந்த்₃ரித: ॥ (23)

ஸத₃ஸ்யாநுமதே ராஜா பவித்ரக்ருதலக்ஷணம் ।
பஸும் ரக்தாம்பு₃ரம் க்ருத்வா யூபே தம் ஸமபுந்த₄யத் ॥ (24)

ஸ ப₃த்₃தே₄ வாக்₃பி₄ரக்₃ர்யாபி₄ரபி₄துஷ்டாவ வை ஸுரௌ ।
இந்த்₃ரமிந்த்₃ராநுஜம் சைவ யத₂ாவந்முநிபுத்ரக: ॥ (25)

தத: ப்ரீத: ஸஹஸ்ராக்ஷோ ரஹஸ்யஸ்துதிதர்பித: ।
தீ₃ர்க₄மாயுஸ்தத₃ா ப்ராத₃ாச் சு₂ந:ஸேபாய ராக₄வ ॥ (26)

ஸ ராஜா ச நரஸ்ரேஷ்ட₂ யக்ஞஸ்யாந்தமவாப்தவாந் ।
ப₂லம் ப₃ஹுகு₃ணம் ராம ஸஹஸ்ராக்ஷப்ரஸாத₃ஜம் ॥ (27)

'தந்தையே! சொந்தப் பிள்ளைகளை விட்டுவிட்டு எப்படி அயலாருடைய மகனைக் காப்பாற்றத் துணிந்தீர்கள்? நல்ல போஜனம் அருந்திக் கொண்டிருக்கும்போது, நாய் மாமிசத்தைக் கொண்டு வந்து பரிமாறுவது போலிருக்கிறது!'

(14)

புதல்வர்களுடைய சொற்களைக் கேட்ட முனிபுங்கவர், கோபத்தால் சிவந்த கண்களுடன் அவர்களுக்குச் சாபம் கொடுக்க ஆரம்பித்தார்—

(15)

"உங்களுடைய கூற்று, என்னிடம் பயமில்லாமல் சொல்லப்பட்டதாக இருக்கிறது; அறநெறிக்குப் புறம்பானது; என் ஆணையை மீறியதாக இருக்கிறது; மயிர்க்கூச்சலை ஏற்படுத்தும் அளவுக்கு எதிர்பாராத கொடுமையாக இருக்கிறது.

(16)

நீங்கள் எல்லோரும் அந்தண ஜாதியில் பிறந்த வசிஷ்ட குமார்கள்போல் நாய் மாமிசம் புசிப்பவர்களாய் ஆயிரம் ஆண்டுக் காலம் பூமியில் வசிப்பீர்களாக."

(17)

தலைசிறந்த முனிவரான அவர், தன் புத்திரர்களுக்குச் சாபம் கொடுத்துவிட்டு, சுனச்சேபனுக்கு ஆபத்திலிருந்து விலக்கக்கூடிய ரக்ஷாமந்திரங்களால் பாதுகாப்புச் செய்து, அவனிடம் சொன்னார்—

(18)

"புனிதமான தர்பைக் கயிற்றால் கட்டப்பட்டு, சிவந்த மாலை, சந்தனம் பூசப்பட்டு, விஷ்ணுவை அதிதேவதையாக உடைய யூபஸ்தம்பத்தை அடைந்து (அதில் கட்டிப் போடப்பட்டதும்) வேத மந்திரங்களால் அக்னியைத் தோத்திரம் செய்.

(19)

முனிகுமாரனே! அம்பரீஷனுடைய யாகத்தில் திவ்யமான இவ்விரண்டு வேத மந்திரங்களை மனமுருகிச் சொல்லி, அதனால் உன் விருப்பத்தை அடைவாய் (உயிர் பிழைப்பாய்)."

(20)

சுனச்சேபன் அவ்விரண்டு மந்திரங்களையும் ஒரே நினைவாகக் கேட்டுக் கொண்டு மனத்தில் பதித்துக் கொண்டான். உடனே, அரசருள் சிங்கம் போன்ற அம்பரீஷனைப் பார்த்துச் சொன்னான்—

(21)

'ராஜசிம்மமே! வீரரே! விரைவாக யாகசாலைக்குச் செல்வோம். அரசருக்கரசே! யாகதீட்சை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்; யாகத்தை விரைவில் நிறைவு செய்யுங்கள்.'

(22)

முனிபுத்திரனின் சொற்களைக் கேட்டு, மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து, கவனக்குறைவு இல்லாதவனாய் சீக்கிரத்தில் வேள்விச்சாலையை அடைந்தான், மன்னன். (முன்னர் யாகப்பசுவை இழந்ததற்குக் காரணம் கவனக்குறைவு. அதுபோல் இப்போதும் நேர்ந்துவிடக்கூடாதே? என்பதால் கூடுதலான கவனம் செலுத்தினான்.)

(23)

சபையோர்களின் அனுமதியைப் பெற்று, யாகப்பசுவாக வந்திருப்பவனை தர்ப்பைகளால் கட்டி, சிவந்த ஆடை அணிவித்து யூபஸ்தம்பத்தில் இணைத்துக் கட்டிப் போட்டான், மன்னன்.

(24)

கட்டப்பட்டிருந்த சுனச்சேபன் தனக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட உன்னதமான அவ்விரண்டு வேதமந்திரங்களால் தேவர்களான இந்திரனையும் உபேந்திரனையும் தோத்தரித்து மகிழ்ச்சியுறச் செய்தான்.

(25)

இராகவனே! ஆயிரங்கண்ணான இந்திரன் ரகசியமாகக் கூறப்பட்ட தோத்திரங்களால் மனத்திருப்தியடைந்து, சுனச்சேபன் முன் தோன்றி, 'நீண்ட காலம் வாழ்வாயாக' என்றருளினான்.

(26)

மக்களில் உயர்ந்தோனே! அந்த மன்னனும் யாகத்தினை நிறைவு செய்தான். (யாகப்பசுவைப் பலி கொடுக்காததால் குறைவு ஏற்பட்டுவிடவில்லை.) இராமா! இந்திரனுடைய அனுக்கிரகத்தால் அவனுக்கு (அம்பரீஷனுக்கு) பல மடங்கு நற்பயன் ஏற்பட்டது.

(27)

விஸ்வாமித்ரோ஽பி த₄ர்மாத்மா பூ₄யஸ்தேபே மஹாதபா: ।
புஷ்கரேஷு நரஸ்ரேஷ்ட₂ த₃ஸவர்ஷஸதாநி ச ॥ (28)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ த்₃விஷ்ஷ்டிதம: ஸர்க்₃: ॥

த்ரீஷ்ஷ்டிதம: ஸர்க்₃:

மேநகாநிர்வாஸ:

பூர்ணே வர்ஷஸஹஸ்ரே து வ்ரதஸ்நாதம் மஹாமுநிம் ।
அப்யாக₃ச்ச₂ந் ஸுரா: ஸர்வே தப:ப₂லசிகீர்ஷவ: ॥ (1)

அப்யுரவீத்ஸுமஹாதேஜா ப்ரஹ்மா ஸுருசிரம் வச: ।
ருஷிஸ்த்வமஸி ப₄த்₃ரம் தே ஸ்வார்ஜிதை: கர்மபி₄: ஸுபை₄: ॥ (2)

தமேவமுக்த்வா தே₃வேஸஸ் த்ரிதி₃வம் புநரப்யக₃ாத் ।
விஸ்வாமித்ரோ மஹாதேஜா பூ₄யஸ்தேபே மஹத்தப: ॥ (3)

தத: காலேந மஹதா மேநகா பரமாப்ஸரா: ।
புஷ்கரேஷு நரஸ்ரேஷ்ட₂ ஸ்நாதும் ஸமுபசக்ரமே ॥ (4)

தாம் த₃த்₃ஸ மஹாதேஜா மேநகாம் குஸிகாத்மஜ: ।
ருபேணாப்ரதிமாம் தத்ர வித்யுதம் ஜலதே₃ யத₂ா ॥ (5)

த்ருஷ்ட்வா கந்தர்பவஸகே₃ா முநிஸ்தாமித₃மப்யுரவீத் ।
அப்ஸர: ஸ்வாக₃தம் தோஸ்து வஸ சேஹ மமாஸ்ரமே ॥ (6)

அநுக்ருஹ்ணீஷ்வ ப₄த்₃ரம் தே மத₃நேந ஸுமோஹிதம் ।
இத்யுக்த்வா ஸா வராரோஹா தத்ர வாஸமத₂ாகரோத் ॥ (7)

தஸ்யாம் வஸந்த்யாம் வர்ஷாணி பஞ்ச பஞ்ச ச ராக₄வ ।
விஸ்வாமித்ராஸ்ரமே தஸ்மிந் ஸுகே₂ந வ்யதிசக்ரமு: ॥ (8)

அத₂ காலே க₃தே தஸ்மிந் விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ।
ஸவ்ரீ₃ இவ ஸம்வ்ருத்தஸ் சிந்தாஸோகபராயண: ॥ (9)

பு₃த்₃தி₄ர்முநே: ஸமுத்பந்நா ஸாமர்ஷா ரகு₄நந்த₃ந ।
ஸர்வம் ஸுராணாம் கர்மைதத் தபோ஽பஹரணம் மஹத் ॥ (10)

அஹோராத்ராபதே₃ஸேந க₃தா: ஸம்வத்ஸரா த₃ஸ ।
காமமோஹாபி₄பூ₄தஸ்ய விக்₄நோயம் ப்ரத்யுபஸ்தி₂த: ॥ (11)

விநி:ஸ்வஸந் முநிவர: பஸ்சாத்தாபேந து₃:கி₂த: ।
பீ₄தாமப்ஸரஸம் த்ருஷ்ட்வா வேபந்தீம் ப்ராஞ்ஜலிம் ஸ்தி₂தாம் ॥ (12)

மேநகாம் மது₄ரைர்வாக்யைர் விஸ்ருஜ்ய குஸிகாத்மஜ: ॥ (13)

தருமாத்மாவான விசுவாமித்திரர் அந்தப் புனிதமான புஷ்கரப் பிரதேசத்தில் மீண்டும் பத்தாயிரம் ஆண்டுகள் தவம் புரிந்தார். (28)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
அறுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபத்து மூன்று மேனகை வந்தாள்!

(சதானந்தர் தொடர்ந்து கூறினார்— இராமா!) சரியாக ஆயிரம் ஆண்டுகள் முடிந்து, மகாமுனிவர் தவவிரதத்தை முடித்துக் கொண்டதும், அவருக்கு தவப்பயனைக் கொடுப்பதற்காக எல்லா தேவர்களும் வந்தார்கள். (1)

‘உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்! நீங்கள் செய்த புண்ணிய கர்மாக்களின் பயனாக முனிவர் (ரிஷி) என்ற நிலையை அடைந்திருக்கிறீர்கள்!’ என்று பேரொளி படைத்த பிரம்மா இனிமையாகச் சொன்னார். (2)

அவரிடம் இவ்வாறு மொழிந்துவிட்டு பிரம்மா மீண்டும் விண்ணுலகம் சென்றுவிட்டார். (ஆனால், விசுவாமித்திரர் திருப்தி அடையவில்லை; தன் லட்சியம் நிறைவேறிவிட்டதாக எண்ணவில்லை. எனவே) விசுவாமித்திரர் மறுபடியும் கோரமான தவத்தைச் செய்யத் தொடங்கினார். (3)

பின்னர், வெகுகாலம் சென்றபின் அப்சரசுகளில் சிறந்தவளான மேனகை, புஷ்கரத்தில் நீராடுவதற்காக வந்து போகத் தொடங்கினாள். (4)

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் குசிக புத்திரரான விசுவாமித்திரர் ஒப்பற்ற வடிவழகுடையவளும், மேகக் கூட்டத்தில் ஒளிவீசும் மின்னலைப் போன்றும் விளங்கிய மேனகையைக் கண்டார். (5)

கண்டவுடனேயே காமவசப்பட்ட முனிவர் அவளிடம், ‘அப்சர மடந்தையே! உன் வரவு நல்வரவாகுக! இங்கே என் ஆசிரமத்தில் தங்கலாமே?’ என்று கூறினார். (6)

‘பெண்ணே! வாழ்க நீ! காமத்தால் மிகவும் மதிமயங்கி இருக்கும் எனக்கு அருள்புரி.’ இவ்வாறு கூறப்பட்டதும் பேரழகியான அவள் அங்கேயே வசிக்கத் தொடங்கினாள். (7)

இராகவா! அவள் விசுவாமித்திரரின் ஆசிரமத்தில் வசிக்க ஆரம்பித்துப் பத்து ஆண்டுகள் மிக இனிமையாக நொடிப்பொழுதாகக் கழிந்துவிட்டன. (8)

இவ்வாறு ஆண்டுகள் சுகமாகக் கழிந்தபின்னர், மாமுனிவரான விசுவாமித்திரருக்கு (தாம் ஏமாற்றப்பட்டோம் என்ற ஓர் உள்ளுணர்வு ஏற்படவே) கவலையும் வருத்தமும் தோன்ற மிகவும் வெட்கமடைந்தார். (9)

ரகுநந்தனா! ‘இவையெல்லாம் ஏராளமாகச் சேர்ந்துவிட்ட தன் தவப்பயனை அழிப்பதற்காகவே தேவர்களால் நடத்தப்பட்டன’ என்ற உறுதியான எண்ணம் ஏற்பட்டு ஆத்திரப்பட்டார். (10)

‘காமக் களிப்பில் மயங்கியிருந்தேன். பத்து ஆண்டுகள், ஒரு நாள் போல் கழிந்துவிட்டது! அதனால் என்னுடைய தவத்திற்கு எவ்வளவு பெரிய இடையூறு ஏற்பட்டுவிட்டது!’ (11)

இராமா! அந்த முனிசிரேஷ்டர் பெருமூச்சுவிட்டார். தன் மீதே பச்சாதாப்பப்பட்டு வருந்தினார். கைகளை குவித்துக்கொண்டு பயத்தால் உடல் நடுங்க நின்று கொண்டிருக்கும் மேனகையைப் பார்த்து, சமாதானமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி விடைகொடுத்து அனுப்பி வைத்தார். (12,13)

உத்தரம் பர்வதம் ராம விஸ்வாமித்ரோ ஜக₃ம ஹ ।
 ஸ க்ருத்வா நைஷ்டீகீம் புத்தி₄ம் தப்துகாமோ மஹாதபா: ॥
 கௌஸிகீதீரமாஸாத்ய தபஸ்தேபே ஸுதூருணம் ॥ (14)

தஸ்ய வர்ஷஸஹஸ்ராணி கே₄ரம் தப உபாஸத: ।
 உத்தரே பர்வதே ராம தே₃வதாநாமபூ₄த்ப₄யம் ॥ (15)

ஆமந்த்ரயந் ஸமாக₃ம்ய ஸர்வே ஸர்ஷிக்ஷணா: ஸுரா: ।
 மஹர்ஷிஸப்த₃ம் லப₄தாம் ஸாத்₄வயம் குஸிகாத்மஜ: ॥ (16)

தே₃வதாநாம் வச: ஸ்ருத்வா ஸர்வலோகபிதாமஹ: ।
 அபூ₃ரவீந்மது₄ரம் வாக்யம் விஸ்வாமித்ரம் தபோத₄நம் ॥ (17)

மஹர்ஷே ஸ்வாகுதம் வத்ஸ தபஸோக்₃ரேண தோஷித: ।
 மஹத்த்வம் ருஷிமுக₂யத்வம் துத்தாமி தவ ஸுவ்ரத ॥ (18)

பூ₃ரஹ்மண: ஸ வச: ஸ்ருத்வா ஸர்வலோகேஸ்வரஸ்ய ஹ ।
 ந விஷண்னோ ந ஸந்துஷ்டோ விஸ்வாமித்ரஸ்தபோத₄ந: ॥ (19)

ப்ராஞ்ஜலி: ப்ரணதோ பூ₄த்வா ஸர்வலோகபிதாமஹம் ।
 ப்ரத்யுவாச ததோ வாசம் விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ॥ (20)

பூ₃ரஹ்மர்ஷி ஸப்த₃மதுலம் ஸ்வார்ஜிதை: கர்மபி₄: ஸுபை₄: ।
 யதி₃ மே ப₄குவாந்நாஹ ததோஹம் விஜிதேந்த்₃ரிய: ॥ (21)

தமுவாச ததோ பூ₃ரஹ்மா ந தாவத்த்வம் ஜிதேந்த்₃ரிய: ।
 யதஸ்வ முநிஸார்தூ₃ல இத்யுக்த்வா த்ரிதி₃வம் க₃த: ॥ (22)

விப்ரஸ்தி₂தேஷு தே₃வேஷு விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ।
 ஊர்த்₄வபூ₃ஹார் நிராலம்பே₃யா வாயுப₄க்ஷஸ் தபஸ்சரந் ॥ (23)

க₄ர்மே பஞ்சதபா பூ₄த்வா வர்ஷாஸ்வாகாஸ ஸம்ஸ்ரய: ।
 ஸிஸிரே ஸலிலஸ்த₂யீ ராத்ர்யஹாநி தபோத₄ந: ॥

ஏவம் வர்ஷஸஹஸ்ரம் ஹி தபோ கே₄ரமுபாகுமத் ॥ (24)

தஸ்மிந் ஸந்தப்யமாநே து விஸ்வாமித்ரே மஹாமுநௌ ।
 ஸம்பூ₄ரம: ஸுமஹாநாஸீத் ஸுராணாம் வாஸவஸ்ய ச ॥ (25)

ரம்பூ₄மப்ஸரஸம் ஸக்ர: ஸஹ ஸர்வைர் மருத்கு₃ணை: ।
 உவாசாத்மஹிதம் வாக்யமஹிதம் கௌஸிகஸ்ய ச ॥ (26)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே

ப₃ாலகாண்டே₃ த்ரிஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: ॥

பின்னர், வடக்கிலுள்ள மலைக்கு ஏகினார். மகாதபஸ்வியான அவர், கௌசிகீ நதியின் கரையை அடைந்து, 'தவப்பயன் கிடைக்கும் வரையில் புலன்களின் சேஷ்டைகளுக்கு இடம் கொடுப்பதில்லை' என்ற உறுதியூண்டு மிகவும் கட்டுப்பாடான தவத்தில் ஈடுபட்டார். (14)

உத்தரமலையில் ஆயிரம் ஆண்டுகள் அவர் கடுமையான தவம் செய்ததும் தேவர்களுக்குத் திகில் ஏற்பட்டது. (15)

எல்லா முனிவர்களும் தேவர்களும் ஒன்று கூடி, 'குசிக புத்திரர் செய்த தவம் இவ்வளவில் பூர்த்தி அடையட்டுமே?' என்று ஒருமித்து முடிவு செய்து பிறும்மதேவனிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள். (16)

தேவர்களுடைய சொற்களின்படி, அனைத்துலகப் பிதாமகரான பிறும்மா, தவச்செல்வரான விசுவாமித்திரரிடம் வந்து இனிய சொற்களைக் கூறினார்— (17)

'மகரிஷியே! அன்பரே! உமக்கு நல்வரவு கூறுகிறேன்! உமது கடுமையான தவத்தினால் நான் மகிழ்ச்சி அடைந்துள்ளேன். நன்கு விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவரே! மகத்துவத்தை - முனிவர்களின் விசேஷ மரியாதைக்குரிய மகரிஷி என்ற அந்தஸ்தை - உமக்கு அளிக்கிறேன்.' (18)

அனைத்துலகங்களுக்கும் பிரபுவான பிறும்மாவின் சொற்களைக் கேட்டு, தவச்செல்வரான விசுவாமித்திரர் துயரப்படவும் இல்லை; சந்தோஷப்படவும் இல்லை. (19)

இரு கைகளையும் கூப்பி, தலைவணங்கி பிறும்மாவுக்கு இவ்வாறு பதில் சொன்னார், மாமுனிவர் விசுவாமித்திரர். (20)

"என்னுடைய புண்ணிய கர்மாக்களின் பயனாக தாங்கள் என்னைப் பார்த்து, ஒப்பற்றதான பிறும்மரிஷி என்ற சொல்லைக் கொண்டு அழைத்தால், அதன் பிறகுதான், 'நான் புலன்களை வென்றவன்' என்பது ஏற்புடையதாகும்." (21)

இதைக் கேட்ட பிறும்மா, 'நீங்கள் இன்னும் புலன்களை வென்றவராகவில்லை. முனிவரில் சிங்கம் போன்றவரே! இன்னும் முயற்சி செய்யுங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டு விண்ணுலகம் போய்விட்டார். (22)

பிறும்மாவும், அவருடன் வந்த தேவர்களும் சென்ற பின்னர், மாமுனிவரான விசுவாமித்திரர், இரு கைகளையும் உயரத் தூக்கிக் கொண்டு பிடிப்பு எதுவும் இல்லாதவராக காற்றைப் பிசித்துக் கொண்டும், கோடை காலத்தில் நாற்றிசையிலும் அக்னி மூட்டிக் கொண்டு நடுவே நின்று சுட்டெரிக்கும் குரியனைப் பார்த்துக் கொண்டும், மழைக்காலத்தில் வெட்டவெளியில் நின்று கொண்டும், குளிக்காலத்தில் நீர்நிலையில் இராப்பகலாகப் படுத்துக் கொண்டும் தவம் செய்தார். இவ்வாறு ஓராயிரம் ஆண்டுக் காலம் உக்கிரமான தவத்தைச் செய்தார். (23,24)

விசுவாமித்திர முனிவர் இவ்வளவு கடுமையாகத் தவம் செய்வதைக் கண்டு தேவர்களுக்கும் இந்திரனுக்கும் கூட அளவில்லாத அச்சம் உண்டாயிற்று. (25)

தேவேந்திரன் அமரர் சபையைக் கூட்டி, ரம்பை என்ற அப்சரப் பெண்ணிடம் தங்களுக்கு அனுகூலமும், கௌசிகருக்கு இடையூறு விளைவிப்பதுமான வார்த்தைகளைச் சொன்னான். (26)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
அறுபத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

சது:ஷஷ்டிதம: ஸர்க்ய:

ரம்ப₄ஸாய:

- ஸுரகார்யமித₃ம் ரம்பே கர்தவ்யம் ஸுமஹத்த்வயா ।
லோப₄நம் கௌஸிகஸ்யேஹ காமமோஹஸமந்விதம் ॥ (1)
- ததே₂க்தா ஸாப்ஸரா ராம ஸஹஸ்ராசேஷண தீ₄மதா ।
வ்ரீ₃தா ப்ராஞ்ஜலிர்பூ₄த்வா ப்ரத்யுவாச ஸுரேஸ்வரம் ॥ (2)
- அயம் ஸுரபதே கே₄ரோ விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ।
க்ரோத₄முத்ஸ்ரக்ஷயதே கே₄ரம் மயி தே₃வ ந ஸம்ஸய: ॥ (3)
- ததோ ஹி மே ப₄யம் தே₃வ ப்ரஸாத₃ம் கர்துமர்ஹஸி ।
ஏவமுக்தஸ்தயா ராம ரம்ப₄யா பீ₄தயா தயா ॥ (4)
- தாமுவாச ஸஹஸ்ராசேஷா வேபமாநாம் க்ருதாஞ்ஜலிம் ।
மா பை₄ஷி ரம்பே₄ ப₄த்₃ரம் தே குருஷ்வ மம ஸாஸநம் ॥ (5)
- கோகிலோ ஹ்ருதயக்₃ராஹீ மாத₄வே ருசிரத்₃ருமே ।
அஹம் கந்த₃ர்பஸஹித: ஸ்த₂ாஸ்யாமி தவ பார்ஸ்வத: ॥ (6)
- த்வம் ஹி ரூபம் ப₃ஹுகு₃ணம் க்ருத்வா பரமப₄ஸ்வரம் ।
தம்ருஷிம் கௌஸிகம் ப₄த்₃ரே பே₄த₃யஸ்வ தபஸ்விநம் ॥ (7)
- ஸா ஸ்ருத்வா வசநம் தஸ்ய க்ருத்வா ரூபமநுத்தமம் ।
லோப₄யாமாஸ லலிதா விஸ்வாமித்ரம் ஸுசிஸ்மிதா ॥ (8)
- கோகிலஸ்ய ஸ ஸுஸ்ராவ வல்கு₃ வ்யாஹரத: ஸ்வநம் ।
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டேந மநஸா தத ஏநாமுதை₃க்ஷத ॥ (9)
- அத₂ தஸ்ய ச ஸப்₃தே₃ந கீ₃தேநாப்ரதிமேந ச ।
த₃ர்ஸநேந ச ரம்ப₄யா முநி: ஸந்தே₃ஹமாகுத: ॥ (10)
- ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ய தத்கர்ம விஞ்ஞாய முநிபுங்குவ: ।
ரம்ப₄யாம் க்ரோத₄ஸமாவிஷ்ட: ஸஸாப குஸிகாத்மஜ: ॥ (11)
- யந்மாம் லோப₄யஸே ரம்பே₄ காமக்ரோத₄ஜயைஷிணம் ।
த₃ஸ வர்ஷஸஹஸ்ராணி ஸைலீ ஸ்த₂ாஸ்யஸி து₃ர்ப₄கே₃ ॥ (12)
- ப்₃ராஹ்மண: ஸுமஹாதேஜாஸ் தபோப₃லஸமந்வித: ।
உத்₃த₄ரிஷ்யதி ரம்பே₄ த்வாம் மத்க்ரோத₄கலுஷீக்ருதாம் ॥ (13)
- ஏவமுக்த்வா மஹாதேஜா விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ।
அஸக்நுவந் த₄ாரயிதும் க்ரோத₄ம் ஸந்தாபமாகுத: ॥ (14)

ஸர்க்கம் : அறுபத்து நான்கு ரம்பைக்கு சாயம்

'ரம்பா தேவியே! கௌசிகருக்கு மனமயக்கத்தை ஏற்படுத்தி காமத்தின்பால் அடக்க முடியாத துடிப்பு உண்டாகும்படி செய். தேவர்களின் நன்மைக்காக இந்த மாபெரும் பணியை நீ செய்ய வேண்டும்.'

(1)

இராமா! புத்திமானாகிய இந்திரனால் இவ்வாறு ஆணையிடப்பட்ட அப்சர நங்கையான ரம்பை, மனக்கலக்கமடைந்து கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு தேவர்களின் நாயகனுக்குப் பதில் சொன்னாள்—

(2)

"தேவர்கள் தலைவனே! மாமுனிவரான விசுவாமித்திரர் பேராற்றலுடையவர். (அவர் மட்டும் உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டுவிட்டால்) தாங்கமுடியாத கோபத்தை என்னிடம் காட்டுவார் என்பதில் ஐயமில்லை.

(3)

அதனால் எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது. தேவரே! அருள்கூர்ந்து, அபாயமான இந்தப் பணியில் என்னை நியமிக்க வேண்டாம்." அச்சம் கொண்ட ரம்பை இவ்வாறு வேண்டிக் கொண்டதும் கைகூப்பி உடல் நடுங்க நிற்கும் அவளைப் பார்த்து இந்திரன் சொன்னான்— "ரம்பையே! பயப்படாதே. உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். என் ஆணையை நிறைவேற்று.

(4,5)

இயற்கை வளங்கள் செழிப்பாக இருக்கும் வசந்த காலத்தில், மனத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் குயில் உருவமேற்று, மன்மதனோடுகூட உன் அருகிலேயே (உன் பாதுகாப்பிற்காக) நான் இருந்து கொண்டிருப்பேன்.

(6)

மங்களச் செல்வியே! உன் உருவத்தை இன்னும் பல மடங்கு அழகுள்ளதாகச் செய்து கொண்டு, ஒளி வீசிக் கொண்டு, தபஸ்வியான கௌசிக முனிவரின் மனத்தில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்து."

(7)

அவனுடைய ஆணையைக் கேட்ட அவள், ஒப்புயர்வற்ற லாவண்யமான உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டு, மனங்கவரும் புன்முறுவல் பூத்து, விசுவாமித்திரருக்கு ஆசை காட்டினாள்.

(8)

செவிக்கினிய குயிலின் கூவலைக் கேட்டு, அவர் மனம் பூரித்து எழ, இவளையும் அப்போது கண்டார்.

(9)

அப்போது குயிலின் இன்னிசை போன்ற குரலாலும், ரம்பையின் ஈடு-இணையற்ற சௌந்தரியத்தையும் பார்த்தவுடன் முனிவருக்கு ஐயப்பாடு எழுந்தது.

(10)

முனிவர் பெருமான், இவையனைத்தும் இந்திரனுடைய சதித் திட்டம் என்பதை ஞானதிருஷ்டியால் உணர்ந்து, கோபாவேசம் கொண்டு ரம்பையைச் சபித்தார்.

(11)

"ரம்பையே! காமத்தையும், கோபத்தையும் அடக்கி வெற்றி கொள்ள முயலும் என்னை மயக்கி, வழி தடுமாறச் செய்ய வந்திருக்கிறாய். தீயவளே! பத்தாயிரம் வருடகாலம் நீ கற்பாறையாக இருப்பாயாக!

(12)

ரம்பையே! மகாபராக்கிரமசாலியும், தவவலிமை பொருந்தியவருமான அந்தணப் பெருந்தகையாளர் (வசிஷ்டர்), என் கோபத்தால் ஐடப்பொருளாக ஆகிவிட்ட உன்னை கடைத்தேற்றுவார் (உன் சுய உருவத்தைக் கொடுப்பார்)."

(13)

இவ்வாறு கூறிவிட்டு, தவவேந்தராகிய விசுவாமித்திரர், கொடிய கோபம் காரணமாக ஏற்பட்ட மனச்சஞ்சலத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் தவித்தார். (கோபம் கொள்ளவே கூடாது என்ற தீர்மானம் தோற்றுப் போய்விட்டதால் மனம் நிலைகொள்ளாமல் சஞ்சலப்பட்டது.)

(14)

தஸ்ய ஸாபேந மஹதா ரம்பா ஸைலீ தத்யாபுவத் ।
வச: ஸ்ருத்வா ச கந்தர்போ மஹர்ஷே: ஸ ச நிரிக்யத: ॥ (15)

கோபேந ஸுமஹாதேஜாஸ் தபோடபஹரணே க்ருதே ।
இந்த்ரிரியைரஜிதை ராம ந லேபே ஸாந்திமாத்மந: ॥ (16)

பூபூவாஸ்ய மநஸ்சிந்தா தபோடபஹரணே க்ருதே ।
நைவ க்ரோத்யம் க்யமிஷ்யாமி ந ச வக்ஷ்யே கதஞ்சந ॥ (17)

அத்ய வா நோச்ச்வஸிஷ்யாமி ஸம்வத்ஸர ஸதாந்யபி ।
அஹம் விஸோஷயிஷ்யாமி ஹ்யாத்மாநம் விஜிதேந்த்ரிய: ॥ (18)

தாவத்யாவத்ஸுஹி மே ப்ராப்தம் ப்ராஹ்மண்யம் தபஸார்ஜிதம் ।
அநுச்ச்வஸந் நபுஞ்ஜாநஸ் திஷ்டேயம் ஸாஸ்வதீ: ஸமா: ॥ (19)

ந ஹி மே தப்யமாநஸ்ய ஷ்யம் யாஸ்யந்தி மூர்தய: ।
ஏவம் வர்ஷஸஹஸ்ரஸ்ய தீக்ஷாம் ஸ முநிபுங்குவ: ॥
சகாராப்ரதிமாம் லோகே ப்ரதிஞ்ஞாம் ரகுநந்தந ॥ (20)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே

பாலகாண்டே சது:ஷஷ்டிதம: ஸர்க்ய: ॥

பஞ்சஷஷ்டிதம: ஸர்க்ய:

ப்ராஹ்மர்ஷித்வப்ராப்தி:

அத்ய ஹைமவதீம் ராம திஸம் த்யக்த்வா மஹாமுநி: ।
பூர்வாம் திஸமநுப்ராப்ய தபஸ்தேபே ஸுத்யாருணம் ॥ (1)

மௌநம் வர்ஷஸஹஸ்ரஸ்ய க்ருத்வா வ்ரதமநுத்தமம் ।
சகாராப்ரதிமம் ராம தப: பரமத்யுஷ்கரம் ॥ (2)

பூர்ணே வர்ஷஸஹஸ்ரே து காஷ்ட்யூதம் மஹாமுநிம் ।
விக்ஷைநர்பூஹாபிராதூதம் க்ரோதோ நாந்தரமாவிஸத் ॥ (3)

ஸ க்ருத்வா நிஸ்சயம் ராம தப ஆதிஷ்ட்யவ்யயம் ।
தஸ்ய வர்ஷஸஹஸ்ரஸ்ய வ்ரதே பூர்ணே மஹாவ்ரத: ॥ (4)

போக்துமாரப்யதவாந் அந்நம் தஸ்மிந் காலே ரக்ஷத்தம் ।
இந்த்ரோ த்விஜாதிர் பூதவா தம் ஸித்த்யமந்நம் அயாசத ॥ (5)

தஸ்மை தத்வா தத்யா ஸித்த்யம் ஸர்வம் விப்ராய நிஸ்சித: ।
நி:ஸேஷிதோந்நே பக்யவாந் அபுக்த்வைவ மஹாதபா: ॥ (6)

ந கிஞ்சித்யவத்ய்விப்ரம் மௌநவ்ரதமத்யாஸ்தித: ।
அத்ய வர்ஷஸஹஸ்ரம் வை நோச்ச்வஸந்முநிபுங்குவ: ॥ (7)

வலிமைமிக்க அவருடைய சாபத்தினால் ரம்பை அப்போதே கற்பாறையாகிவிட்டாள். மகரிஷியின் கோபக்கனலான சொற்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மன்மதன், அவ்விடத்திலிருந்து வெளியே ஓடிப் போய்விட்டான். (15)

இராமா! பொறிகள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரப்படாததால் கோபம் வந்தது. கோபத்தினால் தவவலிமை குன்றிப் போயிற்று. அதனால் அவருக்கு மன அமைதி கிட்டவில்லை. (16)

தவத்தின் வலிமை அபகரிக்கப்படும் விஷயமாக அவருக்கு ஒரு திட்டம் உதயமாயிற்று. "ஒருக்காலும் நான் கோபம் கொள்ளமாட்டேன்; எந்த நிலையிலும் நான் பேசமாட்டேன். (17)

மேலும், நூறாண்டுகள் ஆனாலும் மூச்சுக்காற்றையும் வெளிவிடமாட்டேன்! இந்திரியங்களை வென்று என் சரீரத்தை வற்றிப் போகச் செய்வேன். (18)

தவத்தின் பயனாக எப்போது எனக்கு பிராமணத்தன்மை கிடைக்குமோ, அதுவரையில் மூச்சுக்காற்று விடாமல், உணவு கொள்ளாமல், நீண்ட நெடுங்காலமானாலும் சரி, இப்படியே தவத்தில் நிற்பேன். (19)

நான் தவம் செய்து கொண்டிருக்கும்போது என்னுடைய உடல் உறுப்புக்கள் தளர்ச்சியை அடையமாட்டா." ரகுநந்தனா! முனிவர் பெருமானாகிய அவர் ஆயிரம் ஆண்டுக் காலத்திற்குத் தீட்சையை சங்கல்பித்துக் கொண்டார். உலகில் வேறெவராலும் செய்ய இயலாத, நிகரில்லாத சபதத்தைச் செய்தார். (20)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

அறுபத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : அறுபத்தைந்து

விசுவாமித்திரர் பிரும்மரிஷி ஆனார்!

பின்னர், இராமா! மாமுனிவர் வடக்குத் திசையை விட்டுவிட்டு கிழக்குத் திசைக்குச் சென்று மிகத் தீவிரமான தவத்தில் ஈடுபட்டார். (1)

ஆயிரம் ஆண்டுக் காலம் மௌனமாக இருப்பது என்று உறுதியூண்டு ஒப்பற்றதும், பிறரால் செய்ய முடியாததுமான தவத்தைச் செய்தார். (2)

ஆயிரம் ஆண்டுக் காலம் முழுவதும் ஐடப் பொருளான மரக்கட்டை போலிருந்தார், மாமுனிவர். பலவிதமான இடையூறுகளால் தாக்கப்பட்டபோதும், அவர் மனத்தாலும் கோபம் அடையாமலிருந்தார். (3)

அவர், தன் நோக்கத்தின்படி எவ்விதக் குறையுமில்லாமல் தவத்தைச் செய்து முடித்தார். மிகவும் கடுமையான நியமங்களைக் கைக்கொண்ட அவர், ஆயிரம் ஆண்டுக் கால விரதம் பூர்த்தியானவுடன் அன்னத்தைப் புசிக்க இருந்த வேளையில், பிராமண வேஷம் தரித்த இந்திரன் வந்து, அவர் உண்பதற்காக வைக்கப்பட்டிருந்த அன்னத்தைக் கையேந்திக் கேட்டான். (4,5)

சங்கல்பத்திலிருந்து சிறிதும் வழுவாத அவர் பக்குவப்படுத்தப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருந்த போஜனத்தை முழுவதுமாக, அந்தப் பிராமணருக்குக் கொடுத்தார். உணவு மீதியில்லாமற்போகவே, படைப்பாற்றல் உட்பட அனைத்து வல்லமைகளையும் பெற்றிருந்தும், அவர் மறுபடியும் உணவைப் படைத்து உண்ணவில்லை. மௌன விரதத்தை மேற்கொண்டிருந்ததால் பிராமணரிடம் ஒரு வார்த்தையும் பேசவில்லை. மேலும், இன்னோர் ஆயிரம் ஆண்டுக் காலம் முனிபுங்கவர் மூச்சைக் கட்டுப்படுத்தி தவம் செய்தார். (6,7)

- தஸ்யாநுச்ச₂வஸமாநஸ்ய மூர்த்₄நி தூ₄மோ வ்யஜாயத ।
 த்ரைலோக்யம் யேந ஸம்ப்₄ராந்தமாதீ₃பிதமிவாப₄வத் ॥ (8)
- ததோ தே₃வா: ஸக₃ந்த₄ர்வா: பந்நகே₃ரக₃ ராஷஸா: ।
 மோஹிதாஸ்தேஜஸா தஸ்ய தபஸா மந்த்₃ரஸ்மய: ॥ (9)
- கஸ்மலோபஹதா: ஸர்வே பிதாமஹமத₂ாப்₃ருவந் ।
 ப₃ஹுபி₄: காரணைந்தே₃வ விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ॥ (10)
- லோபி₄த: க்ரோதி₄தஸ்சைவ தபஸா சாபிவர்த₄தே ।
 ந ஹ்யஸ்ய வ்ருஜிநம் கிஞ்சித்₃ த்₃ருஸ்யதே ஸக்ஷமமப்யத₂ ॥ (11)
- ந தீ₃யதே யதி₃ த்வஸ்ய மநஸா யத₃பீ₄ப்ஸிதம் ।
 விநாஸயதி த்ரைலோக்யம் தபஸா ஸசராசரம் ॥ (12)
- வ்யாகுலாஸ்ச தி₃ஸ: ஸர்வா ந ச கிஞ்சித் ப்ரகாஸதே ।
 ஸாக்₃ரா: ஷுபி₄தா: ஸர்வே விஸீர்யந்தே ச பர்வதா: ॥ (13)
- ப்ரகம்பதே ச ப்ருதி₂வீ வாயுர்வாதி ப்₄ருஸாகுல: ।
 ப்₃ரஹ்மந் ந ப்ரதிஜாநீமோ நாஸ்திகோ ஜாயதே ஜந: ॥ (14)
- ஸம்மூ₄மிவ த்ரைலோக்யம் ஸம்ப்ரக்ஷபி₄த மாநஸம் ।
 ப₄ாஸ்கரோ நிஷ்ப்ரப₄ஸ்சைவ மஹர்ஷேஸ்தஸ்ய தேஜஸா ॥ (15)
- பு₃த்தி₄ம் ந குருதே யாவந்நாஸே தே₃வ மஹாமுநி: ।
 தாவத்ப்ரஸாத்₃யோ ப₄க₃வாநக்நிருபோ மஹாத்யுதி: ॥ (16)
- காலாக்₃நிநா யத₂ா பூர்வம் த்ரைலோக்யம் த₃ஹ்யதே₃கி₂லம் ।
 தே₃வராஜ்யம் சிகீர்ஷேத தீ₃யதாமஸ்ய யந்மதம் ॥ (17)
- தத: ஸுரக₃ணா: ஸர்வே பிதாமஹபுரோக₃மா: ।
 விஸ்வாமித்ரம் மஹாத்மாநம் வாக்யம் மது₄ரமப்₃ருவந் ॥ (18)
- ப்₃ரஹ்மர்ஷே ஸ்வாக₃தம் தோஸ்து தபஸா ஸ்ம ஸுதோஷிதா: ।
 ப்₃ரஹ்மண்யம் தபஸோக்₃ரேண ப்ராப்தவாநஸி கௌஸிக ॥ (19)
- தீ₃ர்க₄மாயுஸ்ச தே ப்₃ரஹ்மந் த₃த₃ாமி ஸமருத்₃க₃ண: ।
 ஸ்வஸ்தி ப்ராப்நுஹி ப₄த்₃ரம் தே க₃ச்ச₂ ஸௌம்ய யத₂ாஸுக₂ம் ॥ (20)
- பிதாமஹவச: ஸ்ருத்வா ஸர்வேஷாம் ச தி₃வௌகஸாம் ।
 க்ருத்வா ப்ரணாமம் முதி₃தோ வ்யாஜஹார மஹாமுநி: ॥ (21)
- ப்₃ரஹ்மண்யம் யதி₃ மே ப்ராப்தம் தீ₃ர்க₄மாயுஸ்ததை₂வ ச ।
 ஓம்காஸ்ச வஷட்காரோ வேத₃ாஸ்ச வரயந்து மாம் ॥ (22)
- க்ஷத்ரவேத₃வித₃ாம் ஸ்ரேஷ்டே₂ா ப்₃ரஹ்மவேத₃வித₃ாமபி ।
 ப்₃ரஹ்மபுத்ரோ வஸிஷ்டே₂ா மாமேவம் வத₃து தே₃வதா: ॥ (23)

சுவாசம் விடாமல் இருந்த அவருடைய உச்சந்தலையில் புகை உண்டாயிற்று. அதனால் மூன்று உலகமும் நெருப்பினால் தகிக்கப்படுவதைப்போல் மிகவும் அச்சத்தை அடைந்தது. (8)

அவருடைய தீவிரமான தவத்தீயினால் தேவ-கந்தர்வ-பன்னக-அசுர-ராட்சஸர்கள் மதிமயங்கிப் போனார்கள்; ஒளி மங்கிப் போனார்கள். (9)

தம் குற்றங்களால் மாசுபட்டிருந்த அவர்கள் பலம் குன்றியவர்களாகி எல்லோருமாகச் சென்று பிறும்மாவிடம் முறையிட்டார்கள். 'பிறும்மதேவரே! பலவகையான வழிகளால் மாமுனிவர் விசுவாமித்திரர் ஆசை காட்டப்பட்டும், கோப்படுத்தப்பட்டும் கூட அவர் தடுமாறவில்லை; தவவலிமையினால் மேன்மை பெற்று வருகிறார். அவருடைய தவத்தில் குற்றம் குறை என்பது ஓர் அணுவளவுகூட காணப்படவில்லை. (10,11)

அவர் மனத்தில் என்ன விரும்பியிருக்கிறாரோ, அது கொடுக்கப்படாவிட்டால் மூன்று உலகங்களிலுமுள்ள சராசரப் பொருட்களைத் தனது தபோபலத்தால் அழித்தே விடுவார். (12)

எல்லாத் திசைகளும் அதிர்கின்றன; எந்த வஸ்துவும் தெளிவாகப் புலப்படவில்லை; கடல்கள் கொந்தளிக்கின்றன; எல்லா மலைகளும் வெடித்துச் சிதறுகின்றன. (13)

பூமி நடுங்குகிறது; காற்று மிகவும் ஆக்ரோஷத்துடன் வீசுகிறது. பிறும்மதேவரே! இந்தக் கேடுகளுக்கு என்ன பரிகாரம் செய்வது? என்பது தெரியாமல் தவிக்கிறோம். மக்கள் தெய்வ நம்பிக்கையை இழந்து வருகிறார்கள். (14)

மூன்று உலகமும் எதனாலோ வியாபிக்கப்பட்டதைப் போல, மிகவும் கலங்கிய உள்ளத்துடன் இருக்கிறது. மகரிஷியான அவருடைய பேரொளியால் சூரியனும் ஒளி குன்றிவிட்டான். (15)

பகவான் விசுவாமித்திரர் நெருப்பைப்போல் கொழுந்துவிட்டுப் பிரகாசிக்கிறார். பிறும்மதேவரே! முன்னர் காலாக்கி மூன்று உலகங்களையும் எரித்து அழித்ததைப் போல் அந்த மாமுனிவர் உலகத்தை அழிப்பதற்கு முடிவு செய்வதற்கு முன், அவர் விரும்பியதைக் கொடுத்து திருப்தி செய்துவிட வேண்டும். அவர் மனத்தில் என்ன விரும்பியிருக்கிறாரோ, அது தேவலோக ஆட்சியாகவே இருந்தாலும் சரி, அவருக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டியதுதான். (16,17)

பின்னர், பிதாமகரை முன்னிட்டுக் கொண்டு எல்லா தேவர்களும் மகாத்மா விசுவாமித்திரரிடம் வந்து மனம் குளிரும் வகையில் இவ்வாறு சொன்னார்கள்— (18)

"பிறும்மரிஷியே! உங்களுக்கு எங்களது பாராட்டுக்கள்! உங்கள் தவத்தினால் நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்துள்ளோம். கௌசிகரே! உக்கிரமான தவத்தின் பயனாக பிராமணத் தன்மையை அடைந்துவிட்டீர்கள். (19)

பிறும்மன்! தேவர்களோடு இருக்கும் நான், (அவர்கள் அறிய) நீண்ட ஆயுளை உங்களுக்குத் தருகிறேன். உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். உங்கள் மனோரதம் நிறைவேறிவிட்டது. நற்பேறு பெற்றவரே! இனி உங்கள் விருப்பப்படி சஞ்சரிக்கலாம்." (20)

தேவர்கள் முன்னிலையில் பிதாமகர் சொன்னதைக் கேட்டு உள்ளம் மகிழ்ந்த மாமுனிவர், அவர்களை நமஸ்கரித்துச் சொன்னார்— (21)

"பிராம்மண்யமும், நீண்ட ஆயுளும் எனக்குக் கிடைத்துவிட்டன என்பது உண்மையானால், பிரணவ-வஷ்ட்கார-வேதங்கள் என்னை வந்து அடைய வேண்டும். (பிறும்மஞானத்திற்கு முக்கிய சாதனம், ஓங்காரம்; யக்ஞங்களுக்குப் பரம சாதனம், வஷ்ட்காரம் - இவைகளை உபதேசிக்கின்றன வேத வேதாங்கங்கள்.) (22)

கூடித்திரியருக்கு உரிய தனுர்வேதம், மற்றும் சாந்தி-புஷ்டிகர-சத்ருஜய ஹோமங்களையும், நால்வகை வேதங்களையும் அறிந்தவர்களுள் முதன்மையானவர் வசிஷ்டர். பிறும்மாவின் மானஸ புத்திரர். அவர் என்னைப் பிராமணன் என்று அங்கீகரிக்க வேண்டும். (23)

- யத்யயம் பரம: காம: க்ருதோ யாந்து ஸுரர்ஷபா: ।
தத: ப்ரஸாதிதோ தேவார் வஸிஷ்டோ ஜபதாம் வர: ॥ (24)
- ஸக்யம் சகார ப்ரஹ்மர்ஷிரேவமஸ்த்விதி சாப்ரவீத் ।
ப்ரஹ்மர்ஷிஸ்த்வம் ந ஸந்தேஹ: ஸர்வம் ஸம்பத்ஸ்யதே தவ ॥ (25)
- இத்யுக்த்வா தேவதாஸ்சாபி ஸர்வா ஜக்யமுர்யதாசுதம் ।
விஸ்வாமித்ரோ஽பி தர்மாத்மா லப்யத்வா ப்ரஹ்மண்யமுத்தமம் ॥ (26)
- பூஜயாமாஸ ப்ரஹ்மர்ஷிம் வஸிஷ்டம் ஜபதாம் வரம் ।
க்ருதகாமோ மஹீம் ஸர்வாம் சசார தபஸி ஸ்தித: ॥ (27)
- ஏவம் த்வநேந ப்ரஹ்மண்யம் ப்ராப்தம் ராம மஹாத்மநா ।
ஏஷ ராம முநிஸ்ரேஷ்ட ஏஷ விக்ரஹவத்தப: ॥ (28)
- ஏஷ தர்மபரோ நித்யம் வீர்யஸ்யைஷ பராயணம் ।
ஏவமுக்த்வா மஹாதேஜா விரராம த்விஜோத்தம: ॥ (29)
- ஸதாநந்த்ருவச: ஸ்ருத்வா ராமலக்ஷ்மணஸந்நிதௌ ।
ஜநக: ப்ராஞ்ஜலிர் வாக்ய முவாச குஸிகாத்மஜம் ॥ (30)
- தந்யோஸ்யநாக்ருஹீதோஸமி யஸ்ய மே முநிபுங்கவ ।
யக்ஞம் காகுத்ஸ்தஸஹித: ப்ராப்தவாநஸி தர்மிக ॥ (31)
- பாவிதோஹம் த்வயா ப்ரஹ்மந் த்ர்ஸநேந மஹாமுநே ।
குணா ப்ரஹ்விதா: ப்ராப்தாஸ்தவ ஸந்த்ர்ஸநாந்மயா ॥ (32)
- விஸ்தரேண ச தே ப்ரஹ்மந் கீர்த்யமாநம் மஹத்தப: ।
ஸ்ருதம் மயா மஹாதேஜோ ராமேண ச மஹாத்மநா ॥ (33)
- ஸத்யஸ்யை: ப்ராப்ய ச ஸத்ய: ஸ்ருதாஸ்தே ப்ரஹ்வோ குணா: ।
அப்ரமேயம் தபஸ்துப்யமப்ரமேயம் ச தே ப்ரஸம் ॥ (34)
- அப்ரமேயா குணாஸ்சைவ நித்யம் தே குஸிகாத்மஜ ।
த்ருப்திராஸ்ச்யபூதாநாம் கதாநாம் நாஸ்தி மே விபேதா ॥ (35)
- கர்மகாலோ முநிஸ்ரேஷ்ட லம்ப்யதே ரவிமண்டலம் ।
ஸ்வ: ப்ரபாதே மஹாதேஜோ த்ரஷ்டுமர்ஹஸி மாம் புந: ॥
ஸ்வாகுதம் தபதாம் ஸ்ரேஷ்ட மாமநுக்ஞாதுமர்ஹஸி ॥ (36)
- ஏவமுக்தோ முநிவர: ப்ரஸஸ்ய புருஷர்ஷபம் ।
விஸஸர்ஜாஸு ஜநகம் ப்ரீதம் ப்ரீதமநாஸ்தத்யா ॥ (37)
- ஏவமுக்த்வா முநிஸ்ரேஷ்டம் வைதேஹோ மிதி₂லாதி₄ப: ।
ப்ரத்யக்ஷிணம் சகாராத்₂ ஸோபாத்யாய: ஸப்யாந்தவ: ॥ (38)

நீங்கள் என்னுடைய இந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றிவிட்டுத் திரும்பிப் போகலாம். (அப்படி நடக்காவிட்டால், நான் மறுபடியும் தீவிரமாகத் தவம் செய்யத் தொடங்கி விடுவேன்!)" பின்னர், தேவர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட ஜப-தியான சூரருமான வசிஷ்டர், விசுவாமித்திரருடன் நட்புக் கொண்டு 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று ஆமோதித்தார். எல்லா தேவதைகளும், 'நீங்கள் பிருமமரிஷிதான். சந்தேகமே இல்லை. உங்கள் கோரிக்கைகள் எல்லாம் கைகூடினதாகும்.' (24,25)

இவ்வாறு கூறிவிட்டு எல்லா தேவதைகளும் வந்த வழியே திரும்பிப் போனார்கள். தருமாத்மாவான விசுவாமித்திரரும் ஒப்பில்லாத பிராம்மண்யத்தை அடைந்து தவத்தில் சிறந்தவரும், பிருமமரிஷியுமான வசிஷ்டரைப் போற்றிக் கொண்டாடினார். விசுவாமித்திரர் தவத்திற்குரிய நியமங்களை கடைப்பிடித்துக் கொண்டு இந்த மண்ணுலகமெங்கிலும் இஷ்டப்படி சஞ்சரிக்கத் தொடங்கினார். (26,27)

இராமா! இவ்வாறு இந்த மகாத்மாவினால் பிராம்மண்யம் அடையப்பட்டது. ஸ்ரீராமா! முனிவர்களில் இவர் உத்தமர். இவர் தவத்தின் மெய்யுரு. (28)

இவர் எப்போதும் தருமத்திலேயே நிலைத்திருப்பவர்; வீர்யம் இவரிடம்தான் குடிகொண்டுள்ளது. இவ்வாறு கூறிவிட்டு மகாதேஜஸ்வியான அந்தணோத்தமர் (சதானந்தர்) சற்றே நிறுத்தினார். (29)

இராம-லட்சுமணர்கள் முன்னிலையில் சதானந்தர் கூறியதைக் கேட்ட ஜனகர், குசிகபுத்திரரைக் கைகூப்பி வணங்கிச் சொன்னார்— (30)

"அறத்தின் திருவுருவமே! காகுத்தர்களோடு தாங்கள் யாகத்திற்கு எழுந்தருளியிருக்கிறீர்களே! நான் மிகவும் பாக்கியசாலி. முனிவர் பெருமானே! நான் தங்கள் அனுக்கிரகத்திற்குப் பாத்திரமாகியிருக்கிறேன். (31)

பிரம்மன்! தங்கள் கரிசனத்தால் நான் புனிதமாக்கப்பட்டுவிட்டேன். தங்கள் பார்வை என் மேல் பட்டதனாலேயே அநேகவிதமான நன்மைகள் என்னை வந்தடைந்து விட்டன. (32)

பிரம்மன்! மிகுந்த சாகசத்துடன் தாங்கள் செய்த தவத்தின் பெருமைகள் விளக்கிச் சொல்லப்பட்டதை, தேஜஸ்வியான ஸ்ரீராமனுடன்கூட நானும் கேட்டேன். (ஸ்ரீராமனுக்குத் தெரிவிப்பதற்காகவே சதானந்தர் விசுவாமித்திரர் வரலாற்றைக் கூறினார். அப்போது ஜனகரும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது, அவர் செய்த பேறு.) (33)

இங்கே இந்த சபையில் இருக்கும் எல்லோரும் தங்களுடைய மேலான சிறப்புக்களைக் கேட்டறிந்தார்கள். தங்களுடைய தவம் ஒப்புயர்வில்லாதது; தங்களுடைய பலம் அளவிட முடியாதது. (34)

குசிக மைந்தரே! தங்களுடைய குணங்கள் எல்லாம் எக்காலத்திலும் (எவரிடமும்) காணப்பட முடியாதவை. அண்ணலே! தங்களுடைய ஆச்சரியமான கதையைக் கேட்டு, 'போதும்' என்ற எண்ணம் எனக்கு வரவில்லை. (35)

முனிசிரேஷ்டரே! சந்தியாகால கர்மானுஷ்டானத்திற்கான காலம் வந்துவிட்டது. நிழல்கள் நீளமாகப் போய்விட்டன. சூரியன் மேற்றிசையில் மறைந்து கொண்டிருக்கிறான். நாளைக் காலையில் மறுபடியும் தங்களைத் தரிசிக்கும் பாக்கியத்தை எனக்கு அளிக்கவேண்டும். தவம் செய்பவர்களுள் தலையாயவரே! தங்களுக்கு நல்வரவு கூறுகிறேன். எனக்கு விடைகொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்." (36)

இவ்வாறு ஜனகர் கூறியதும், முனிபுங்கவர் அவரைப் புகழ்ந்துரைத்து, அவர் உடனே செல்வதற்கு நிறைந்த மனத்துடன் விடைகொடுத்தார். (37)

மிதிலை மன்னன் ஜனகன் முனிவரிடம் இவ்வாறு விடைபெற்றுக் கொண்டு உபாத்தியாயர்களுடனும், உறவினர்களுடனும் அவரை வலம் வந்து நமஸ்கரித்தான். (38)

விஸ்வாமித்ரோ஽பி த₄ர்மாத்மா ஸஹராம: ஸலக்ஷ்மண: ।
 ஸ்வவாடமபி₄சக்ராம பூஜ்யமானோ மஹர்ஷிபி₄: ॥ (39)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதி₃காவ்யே
 ப₃ாலகாண்டே₃ பஞ்சஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: ॥

ஷட்ஷஷ்டிதம: ஸர்க₃:

த₄நு:ப்ரஸங்க₃:

தத: ப்ரப₄ாதே விமலே க்ருதகர்மா நராதி₄ப: ।
 விஸ்வாமித்ரம் மஹாத்மாநமாஜுஹாவ ஸராக₄வம் ॥ (1)

தமர்சயித்வா த₄ர்மாத்மா ஸாஸ்த்ரத்₃ருஷ்டேந கர்மணா ।
 ராக₄வௌ ச மஹாத்மாநௌ தத₃ா வாக்யமுவாச ஹ ॥ (2)

ப₄க₃வந் ஸ்வாக₃தம் தேஸ்து கிம் கரோமி தவாநக₄ ।
 ப₄வாநாக்ஞாபயது மாமாக்ஞாப்யோ ப₄வதோ ஹ்யஹம் ॥ (3)

ஏவமுக்த: ஸ த₄ர்மாத்மா ஜநகேந மஹாத்மநா ।
 ப்ரத்யுவாச முநிர்வீரம் வாக்யம் வாக்யவிஸாரத₃: ॥ (4)

புத்ரௌ த₃ஸரத₂ஸ்யேமௌ ஷத்ரியௌ லோகவிஸ்ருதௌ ।
 த்₃ரஷ்டுகாமௌ த₄நு:ஸ்ரேஷ்ட₂ம் யதே₂தத் த்வயி திஷ்ட₂தி ॥ (5)

ஏதத்த₃ர்ஸய ப₄த்₃ரம் தே க்ருதகாமௌ ந்ருபாத்மஜௌ ।
 த்₃ர்ஸநாத₃ஸ்ய த₄நுஷோ யதே₂ஷ்டம் ப்ரதியாஸ்யத: ॥ (6)

ஏவமுக்தஸ்து ஜநக: ப்ரத்யுவாச மஹாமுநிம் ।
 ஸ்ருயதாமஸ்ய த₄நுஷோ யத₃ர்த₂மிஹ திஷ்ட₂தி ॥ (7)

தே₃வராத இதி க்₂யாதோ நிமே: ஷஷ்டே₂ா மஹீபதி: ।
 ந்யாஸோயம் தஸ்ய ப₄க₃வந் ஹஸ்தே துத்தோ மஹாத்மந: ॥ (8)

த₃ஷயக்ஞவதே₄ பூர்வம் த₄நுராயம்ய வீர்யவாந் ।
 வித்₄வஸ்ய த்ரித₃ஸாந் ரோஷாத் ஸலீலமிதும்ப்ரவீத் ॥ (9)

யஸ்மாத்₃ப₄க₃ார்தி₂நோ ப₄க₃ம் நாகல்பயத மே ஸுரா: ।
 வராங்க₃ாநி மஹார்ஹாணி த₄நுஷா ஸாதயாமி வ: ॥ (10)

தருமாத்மா விசுவாமித்திரரும் அங்கிருந்த மாமுனிவர்களால் கொண்டாடப்பட்டு, இராம-
லட்சுமணர்களுடன் தன் இருப்பிடத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றார். (39)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
அறுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபத்தாறு சிவதனுஸ்

மறுநாள் காலைப்பொழுது அமைதியாகப் புலர்ந்ததும் காலைக்குரிய கர்மானுஷ்டானங்களைச்
செய்து முடித்த மன்னர் (ஜனகர்), அளவிலா ஆன்மிக ஆற்றல் கொண்ட விசுவாமித்திரரை,
இராம-லட்சுமணர்கள் உடன் இருக்கும்போது போய்ப் பார்த்தார். (1)

அறநெறியாளரான ஜனகர் அவரையும், பேராற்றல் கொண்ட இராம-லட்சுமணர்களையும்
அறநூல் விதிகளின்படி மரியாதை செய்து பின்னர் கூறினார்— (2)

‘பெருந்தகையாளரே! மாசற்றவரே! தங்களை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். தங்களுக்கு
நான் என்ன சேவை செய்யட்டும்? நான் தங்களால் கட்டளையிடத்தக்கவன் என்பதால் தாங்கள்
எனக்கு ஆணையிடலாம்.’ (3)

விசாலமான இதயம் படைத்த ஜனகரால் இவ்வாறு கூறப்பட்டதும், தருமாத்மாவும்
வார்த்தைச் சித்தருமான விசுவாமித்திரர் வீரரான மன்னருக்குப் பதில் கூறினார்— (4)

“இவ்விருவரும் தசரதரின் குமாரர்கள்; க்ஷத்திரியர்கள்; மக்களிடையே செல்வாக்குப்
பெற்றவர்கள்; பட்டத்தரசிகளுக்குப் பிறந்தவர்கள்; நாடாளும் உரிமை உடையவர்கள்
(‘தசரதரின் எந்த மனைவிக்குப் பிறந்தவர்கள்?’ என்ற ஐயப்பாட்டை நீக்குவதற்காக, இந்தக்
குறிப்புக் கொடுத்தார், முனிவர்.); உன்னிடத்திலுள்ள மகோன்னதமான வில்லைப் பார்க்கும்
ஆசையுள்ளவர்கள். (5)

உனக்கு நலன் விளைக! மன்னனே! இவர்களுக்கு வில்லைக் காட்டு. வில்லைப் பார்த்ததும்,
தங்கள் விருப்பம் பூர்த்தியான அரசகுமாரர்கள் இருவரும், அவர்கள் இஷ்டப்படி திரும்பிச்
செல்வார்கள்.” (6)

இதைக் கேட்ட ஜனகர், மாமுனிவரைப் பார்த்து இவ்வாறு சொன்னார்— ‘இந்த வில்
எப்படி என்னிடம் வந்து சேர்ந்தது?’ என்பதைச் சொல்கிறேன், கேளுங்கள். (7)

“எங்கள் குல முதல்வரான நிமி சக்கரவர்த்திக்கு ஆறாவதாக தேவராதர் என்ற புகழ்பெற்ற
மன்னர் இருந்தார். பெருமானே! அவருடைய கையில் (இந்த வில்) அடைக்கலமாகக்
கொடுக்கப்பட்டது. (8)

முன்னர் தக்ஷனுடைய வேள்வியை நாசம் செய்யும் காலத்தில் மகாவீரம் படைத்த ருத்ரன்
வில்லைத் தூக்கிக் காட்டி, கோபாவேசம் கொண்டவராய் இகழ்ச்சி தோன்ற தேவர்களைப் பார்த்து
இவ்வாறு கூறினார்— (9)

‘இந்த வேள்வியில் பாகத்தை (ஹவிஸ்) உண்டு மகிழ்ந்த நீங்கள் எனக்குரிய பங்கினைத்
தரவில்லை. (தக்ஷன், ‘ருத்ரனை அழைக்கமாட்டேன்’ என்று சொன்னபிறகு, நீங்கள் எந்தத்
துணிச்சலுடன் வந்து அவன் அளித்த உணவை ஏற்றீர்கள்? என்றபடி.) விலைமதிப்பிட முடியாத
அணிகலன்களைத் தரித்துள்ள உங்கள் தலைகளை வில்லால் (அம்பைவிட்டு) துளைத்துச்
சிதைக்கிறேன்.’ (10)

- ததோ விமநஸ: ஸர்வே தேவா வை முநிபுங்குவ ।
 ப்ரஸாத்யந்தி தேவேஸம் தேஷாம் ப்ரீதோபுவத்புவ: ॥ (11)
- ப்ரீதியுத்த: ஸ ஸர்வேஷாம் ததேஷ தேஷாம் மஹாத்மநாம் ।
 ததேதத் தேவதேவஸ்ய தநூரதநம் மஹாத்மந: ॥ (12)
- ந்யாஸபூதம் ததா ந்யஸ்த மஸ்மாகம் பூர்வகே விபேபா ।
 அத் மே க்ருஷத: சேஷத்ரம் லாங்குலாதுத்திதா மம ॥ (13)
- சேஷத்ரம் ஸோதயதா லப்தா நாம்நா ஸீதேதி விஸ்ருதா ॥ (14)
- பூதலாதுத்திதா ஸா து வ்யவர்த்த மமாத்மஜா ।
 வீர்யஸுல்கேதி மே கந்யா ஸ்தாபிதேயமயோநிஜா ॥ (15)
- பூதலாதுத்திதாம் தாம் து வர்த்தமாநாம் மமாத்மஜாம் ।
 வரயாமாஸுராக்யம்ய ராஜாநோ முநிபுங்குவ ॥ (16)
- தேஷாம் வரயதாம் கந்யாம் ஸர்வேஷாம் ப்ருதிவீக்ஷிதாம் ।
 வீர்யஸுல்கேதி புகுவந் ந தத்யாமி ஸுதாமஹம் ॥ (17)
- தத: ஸர்வே ந்ருபதய: ஸமேத்ய முநிபுங்குவ ।
 மிதிலாமப்யுபாக்யம்ய வீர்யஜிஞ்ஞாஸவஸ்ததா ॥ (18)
- தேஷாம் ஜிஞ்ஞாஸமாநாநாமைஸம் தநுருபாஹ்ருதம் ।
 ந ஸேசுர் க்ரஹணே தஸ்ய தநுஷஸ் தோலநோபி வா ॥ (19)
- தேஷாம் வீர்யவதாம் வீர்யமல்பம் ஞாத்வா மஹாமுநே ।
 ப்ரத்யாக்யாதா ந்ருபதயஸ்தந்நிபோத தபோதந ॥ (20)
- தத: பரமகோபேந ராஜாநோ முநிபுங்குவ ।
 ந்யருந்தந் மிதிலாம் ஸர்வே வீர்யஸந்தேஹமாகுதா: ॥ (21)
- ஆத்மாநமவதூதம் தே விஞ்ஞாய ந்ருபபுங்குவா: ।
 ரோஷேண மஹதாவிஷ்டா: பீடியந் மிதிலாம் புரீம் ॥ (22)
- தத: ஸம்வத்ஸரே பூர்ணே க்ஷயம் யாதாநி ஸர்வஸ: ।
 ஸாதநாநி முநிஸ்ரேஷ்ட ததோஹம் ப்ருஸது:கித: ॥ (23)
- ததோ தேவகணாந் ஸர்வாந்ஸ தபஸாஹம் ப்ரஸாத்யம் ।
 ததுஸ பரமப்ரீதாஸ் சதுரங்கபுலம் ஸுரா: ॥ (24)
- ததோ புக்தநா ந்ருபதயோ ஹந்யமாநா திஸோ யயு: ।
 அவீர்யா வீர்யஸந்திக்குதா: ஸாமாத்யா: பாபகாரிண: ॥ (25)
- ததேதந்முநிஸார்தூல தநு: பரமபுஸ்வரம் ।
 ராமலக்ஷ்மணயோஸ்சாபி துஸ்யிஷ்யாமி ஸுவ்ரத ॥ (26)

முனிவர் நாயகரே! அப்போது தேவர்கள் எல்லோரும் சித்தம் கலங்கியவர்களாய் சிவபெருமானைப் போற்றிப் புகழ்ந்து மன்றாடினார்கள். அதனால் பரமேசுவரன் சமாதானத்தை அடைந்தார். (11)

அவர்களிடம் மனத்திருப்தியை அடைந்த சிவன் வில்லை அவர்களிடமே கொடுத்துவிட்டார். என்னிடம் உள்ள வில் தேவதேவனான மகாதேவனுடைய உத்தமமான வில்லே ஆகும். (12)

சான்றோரே! பின்னர் எங்கள் முன்னோர்களிடத்தில் ஓர் ஒப்படைப்புப் பொருளாக அளிக்கப்பட்டது. ஒரு சமயம் யாகத்திற்கான நிலப்பரப்பைக் கலப்பையால் உழுதபோது, கொழுமுனையில் ஒரு பெண் சிசு வெளிப்பட்டாள். யாகபூமியை செப்பனிடும்போது கிடைத்தவள் என்பதால் சீதா என்று அழைக்கப்பட்டாள். பூமியிலிருந்து தோன்றிய என்னுடைய மகள் நாளொரு மேனியும், பொழுதொருவண்ணமுமாக வளர்ந்து வந்தாள். (13,14)

என்னுடைய கன்னிகை கர்ப்பவாசமில்லாமல் பிறந்தவளாகையால் வீரசல்கமாக அடையத்தக்கவள் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. எவனொருவன், மக்கள் அறியும்படியாக தன் ஈடில்லாத பராக்கிரமத்தைக் காட்டுகிறானோ, அவனாலேயே அடையத்தக்கவள். (15)

மனிதத்தாயின் வயிற்றிலிருந்து அல்லாமல் பூமித்தாயின் வயிற்றிலிருந்து வெளிப்போந்து வளர்ந்து கொண்டிருந்த என் மகளை மணந்து கொள்ள விரும்பி பல அரசர்கள் வந்து கேட்டார்கள். (16)

என்னுடைய கன்னிகையை விரும்பிக் கேட்ட எல்லா மன்னர்களுக்கும், 'இவள் வீரத்தால் அடையத்தக்கவள்' என்று கூறி, என் செல்வியைக் கொடுக்கவில்லை. (17)

முனிபுங்கவரே! அரசர்கள் எல்லோரும் ஒன்றாகக் கூடி மிதிலைக்கு வந்து, வீரத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கான சாதனம் என்ன? என்றறிய விரும்பினார்கள். (18)

அவ்விதம் அறிய விரும்பியவர்களுக்காக சிவதனுஸ் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்த வில்லைக் கையால் எடுக்கவோ, தூக்கி நிறுத்தவோ அவர்களால் முடியவே இல்லை. (19)

மாமுனிவரே! பெருவீரர்களான அவர்களுடைய ஆற்றல் வில்லைத் தூக்கும் விஷயத்தில் மிகக் குறைவானது என்பதை அறிந்துகொண்டு, அவர்களைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டேன். (20)

அதனால் மிகவும் கோபமடைந்த மன்னர்கள் எல்லோரும் தங்கள் வீரத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக (வீரம் குறைந்தவர்கள் என்ற சந்தேகத்தைப் போக்குவதற்காக) மிதிலையை முற்றுகையிட்டு போக்குவரத்தை அடைத்துவிட்டார்கள். (21)

சிறந்த அரசர்களாகிய அவர்கள், தாங்கள் அவமானத்தை அடைந்துவிட்டதாக எண்ணிக்கொண்டு கோபாவேசம் கொண்டவர்களாக மிதிலைப் பட்டணத்தை தொல்லைப்படுத்தினார்கள். (22)

ஓர் ஆண்டுக் காலம் முற்றுகை நீடித்ததால் எல்லாப் படைகளும் பொருட்களும் நாசமடைந்தன. முனிவர் பெருமானே! எனக்கு அப்போது மிகவும் துக்கம் உண்டாயிற்று. (23)

அப்போது நான் எல்லா தேவர்களையும் குறித்து தவம் செய்து மகிழ்வித்தேன். மனம் நிறைந்த அவர்கள் நால்வகைப் படையை எனக்கு அருளினார்கள். (24)

புதிய படைகளால் தாக்கப்பட்ட, பாவச் செயலில் ஈடுபட்ட அரசர்கள் தங்கள் வீரர்களை இழந்து, வீரம் குன்றி, சந்தேகத்திற்குரிய வீரம் உடையவர்களாக, தங்களுடன் வந்திருந்த படைகளுடன் திக்குத்திசை தெரியாமல் ஓடிப் போனார்கள். (25)

நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் ஆற்றல் படைத்தவரே! பேரொளி வீசிக்கொண்டு அற்புதமாக விளங்கும் வில்லை, முனிவர் திலகமே! இராம-லட்சுமணர்களுக்கும் காண்பிக்கிறேன். (26)

யத்யஸ்ய த₄நுஷோ ராம: குர்யாத்₃ரோபணம் முநே ||
ஸுதாமயோநிஜாம் ஸீதாம் த₃த்யாம் த₃ஸரதே₂ரஹம் || (27)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
ப₃லகாண்டே₃ ஷட்ஷஷ்டிதம: ஸர்க்₃: ||

ஸப்தஷஷ்டிதம: ஸர்க்₃:

த₄நுர்ய₄ங்க்₃:

ஐநகஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: |
த₄நுர்த்₃ஸ்ய ராமாய இதி ஹோவாச பார்தி₂வம் || (1)

தத: ஸ ராஜா ஐநக: ஸசிவாந் வ்யாதி₃தே₃ஸ ஹ |
த₄நுராநீயதாம் தி₃வ்யம் க₃ந்த₄மால்யவிபூ₄ஷிதம் || (2)

ஐநகேந ஸமாதி₃ஷ்டா: ஸசிவா: ப்ராவிஸந் புரீம் |
தத்₃த₄நு: புரத: க்ருத்வா நிர்ஜக்₃மு: பார்தி₂வாக்ருயா || (3)

ந்ருணாம் ஸதாநி பஞ்சாஸத்₃வ்யாயதாநாம் மஹாத்மநாம் |
மஞ்ஜுஷாமஷ்டசக்ராம் தாம் ஸமூஹஸ்தே கத₂ஞ்சந || (4)

தாமாத்₃ய து மஞ்ஜுஷாமாயஸீம் யத்ர தத்₃த₄நு: |
ஸுரோபமம் தே ஐநகமூசர் ந்ருபதிமந்த்ரிண: || (5)

இத₃ம் த₄நுர்வரம் ராஜந் பூஜிதம் ஸர்வராஜபி₄: |
மிதி₂லாதி₄ப ராஜேந்த்₃ர த்₃ஸநீயம் யதீ₃ச்ச₂ஸி || (6)

தேஷாம் ந்ருபோ வச: ஸ்ருத்வா க்ருதாஞ்ஜலிரப₄ாஷத |
விஸ்வாமித்ரம் மஹாத்மாநம் தாவுபெ₄ள ராமலக்ஷ்மணௌ || (7)

இத₃ம் த₄நுர்வரம் ப்₃ரஹ்மந் ஐநகைரபி₄பூஜிதம் |
ராஜபி₄ஸ்ச மஹாவீர்யைரஸக்யம் பூரிதம் தத்₃ா || (8)

நைதத்ஸுரக₃ணா: ஸர்வே நாஸுரா ந ச ராசஷஸா: |
க₃ந்த₄ர்வயக்ஷப்ரவரா: ஸகிந்நர மஹோரக₃ா: || (9)

க்வ க₃திர்மாநுஷாணாம் ச த₄நுஷோஸ்ய ப்ரபூரணே |
ஆரோபணே ஸமாயோகே₃ வேபநே தோலநோபி வா || (10)

ததே₃தத்₃த₄நுஷாம் ஸ்ரேஷ்ட₂மாநீதம் முநிபுங்க₃வ |
த்₃ஸயைதந் மஹாப₄ாக₃ அநயோ ராஜபுத்ரயோ: || (11)

விஸ்வாமித்ரஸ்து த்₄ர்மாத்மா ஸ்ருத்வா ஐநகப₄ாஷிதம் |
வத்ஸ ராம த₄நு: பஸ்ய இதி ராக்₄வமப்₃ரவீத் || (12)

முனிவரே! இராமன் இந்த வில்லில் நானேற்றிவிட்டால், ஒரு தாயின் வயிற்றில் பிறவாத (தெய்வத்தன்மையுடைய) என் மகள் சீதையை (ஏர்முனை நாயகியை) தசரத குமாரனுக்குப் பாணிக்கிரகணம் செய்து கொடுப்பேன்.” (27)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

அறுபத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : அறுபத்தேழு

வில் முறிந்தது!

ஜனகருடைய சொற்களைக் கேட்ட மாமுனிவர் விசுவாமித்திரர் மன்னரைப் பார்த்து, 'இராமனுக்கு வில்லைக் காட்டுவாயாக' என்று கூறினார். (1)

பிறகு, 'நறுமணப்பூச்சு, மாலைகளால் அலங்கரித்து வில்லை எடுத்து வாருங்கள்' என்று மன்னர் ஜனகர் மந்திரிகளைப் பார்த்து உத்தரவிட்டார். (2)

ஜனகரால் ஆணையிடப்பட்ட அமைச்சர்கள் நகரத்திற்குப் போய், தம் எதிரில் வில்லை வைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தார்கள். (3)

கஷ்டமான வேலைகளைச் செய்தாலும் களைப்படையாத ஐயாயிரம் ஆட்கள், எட்டுச் சக்கரங்கள் பொருத்தப்பட்ட பெட்டியை மிகவும் சிரமப்பட்டு இழுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். (4)

அந்த வில் வைக்கப்பட்டிருந்த இரும்புப் பெட்டியைக் கொண்டு வந்து, அந்த அரச ஆலோசகர்கள், தேவரைப் போன்றிலங்கும் ஜனகரிடம் கூறினார்கள்— (5)

'மிதிவைத் தலைவரே! அரசர் கோமானே! எல்லா அரசர்களாலும் வணங்கப்பட்ட வில், இதோ கொண்டு வந்திருக்கிறோம். தங்கள் விருப்பம் போல் (அரசகுமாரர்களுக்குக்) காட்ட விரும்பினால் அப்படியே செய்யலாம்.' (6)

அவர்கள் சொற்களைக் கேட்டபின், இராம-லட்சுமணர்களைப் பார்த்து, இரு கைகளையும் கூப்பி அஞ்சலியாக வைத்துக் கொண்டு, பெருமைக்குரிய விசுவாமித்திரரிடம் (பின்வருமாறு) விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்— (7)

'வேதவித்தகரே! ஜனக குல மன்னர்களால் மிகவும் கௌரவமாகப் பராமரிக்கப்பட்டு வரும் வில், இதோ கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. மகாவீரம் பொருந்திய அரசர்களாலும் இதை வளைக்கக்கூட முடியவில்லை. (8)

அமரர் கூட்டங்கள், அசுர-ராட்சஸ-கந்தர்வ-யட்சத் தலைவர்கள், கின்னர-உரகர்கள் ஆகிய எவராலும் இதைத் தூக்கக்கூட முடியவில்லை. (9)

(அப்படியிருக்கும்போது) மகத்தான இந்த வில்லை வளைத்து, நானேற்றி, அம்புகோர்த்து, நாணை இழுத்து, மேலே தூக்கி நிறுத்த மனிதர்களால் முடியவே முடியாது என்பதைச் சொல்ல வேண்டுமா, என்ன! (10)

ஆன்மப்பேறு பெற்றவரே! முனிவரே! விற்களில் மிகவும் உன்னதமான கௌரவத்தைப் பெற்றுள்ள அந்த வில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விரண்டு அரசகுமாரர்களுக்கும் காண்பிப்பீர்களாக! (11)

அறத்தின் திருவுருவமான விசுவாமித்திரர் ஜனகருடைய சொற்களைக் கேட்டதும், 'குழந்தாய், இராமா! வில்லைப் பார்!' என்று இராகவனிடம் கூறினார். (12)

ப்ரஹ்மர்ஷேர் வசநாத்ராமோ யத்ர திஷ்டதி தத்த₃த₄நு: ।
மஞ்ஜுஷாம் தாமபாவ்ருத்ய த்ருஷ்ட்வா த₄நுரத₂ப்ரவீத் ॥ (13)

இத₃ம் த₄நுர்வரம் ப்ரஹ்மந் ஸம்ஸ்ப்ருஸாமீஹ பாணிநா ।
யத்நவாம்ஸ்ச ப₄விஷ்யாமி தோலநே பூரணே₅பி வா ॥ (14)

ப₃ட₄மித்யேவ தம் ராஜா முநிஸ்ச ஸமப₄ஷத ।
லீலயா ஸ த₄நுர்மத₄யே ஜக்₃ராஹ வசநாந்முநே: ॥ (15)

பஸ்யதாம் ந்ருஸஹஸ்ராணாம் ப₃ஹுநாம் ரகு₄நந்த₃ந: ।
ஆரோபயத் ஸ த₄ர்மாத்மா ஸலீலமிவ தத்த₃த₄நு: ॥ (16)

ஆரோபயித்வா த₄ர்மாத்மா பூரயாமாஸ வீர்யவாந் ।
தத்த₃ப₃ப₄ஞ்ஜ த₄நுர்மத₄யே நரஸ்ரேஷ்டே₂ மஹாயஸா: ॥ (17)

தஸ்ய ஸப்₃தே₃ மஹாநாஸீந் நிக்₄தஸம நி:ஸ்வந: ।
பூ₄மிகம்பஸ்ச ஸுமஹாந் பர்வதஸ்யேவ தீர்யத: ॥ (18)

நிபேதுஸ்ச நரா: ஸர்வே தேந ஸப்₃தே₃ந மோஹிதா: ।
வர்ஜயித்வா முநிவரம் ராஜாநம் தெள ச ராக₄வௌ ॥ (19)

ப்ரத்யாஸ்வஸ்தே ஜநே தஸ்மிந் ராஜா விக்₃தஸாத்₄வஸ: ।
உவாச ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யம் வாக்யக்ஞோ முநிபுங்குவம் ॥ (20)

ப₄க₃வந் த்ருஷ்டவீர்யோ மே ராமோ த₃ஸரத₂ாத்மஜ: ।
அத்யத்ப₄தமசிந்த்யம் ச ந தர்கிதமித₃ம் மயா ॥ (21)

ஜநகாநாம் குலே கீர்திம் ஆஹரிஷ்யதி மே ஸுதா ।
ஸீதா ப₄ர்தாரமாஸாத்ய ராமம் த₃ஸரத₂ாத்மஜம் ॥ (22)

மம ஸத்யா ப்ரதிக்ஞா ச வீர்யஸூல்கேதி கௌஸிக ।
ஸீதா ப்ராணைர் ப₃ஹுமதா தேயா ராமாய மே ஸுதா ॥ (23)

ப₄வதோ₅நுமதே ப்ரஹ்மந் ஸீக்₄ரம் க₃ச்ச₂ந்து மந்த்ரிண: ।
மம கௌஸிக ப₄த்₃ரம் தே அயோத்₄யாம் த்வரிதா ரதை₂: ॥ (24)

ராஜாநம் ப்ரஸ்ரிதைர்வாக்யைர் ஆநயந்து புரம் மம ।
ப்ரத₃நம் வீர்யஸூல்காயா: கத₂யந்து ச ஸர்வஸ: ॥ (25)

முநிகு₃ப்தௌ ச காகுத்ஸ்தெ₂ள கத₂யந்து ந்ருபாய வை ।
ப்ரியமாணம் து ராஜாநம் ஆநயந்து ஸுஸீக்₄ரக₃: ॥ (26)

பிரும்மரிஷியின் ஆணையை ஏற்று அந்த வில் வைக்கப்பட்டிருந்தப் பெட்டியைத் திறந்து வில்லைப் பார்த்துவிட்டுச் சொன்னார்— (13)

'வேதவித்தகரே! இப்போது உத்தமமான இந்த வில்லைக் கையினால் தொடப் போகிறேன் (சிவபெருமானுடைய தனுஸ் என்பதால் ஓர் அடையாள மரியாதையாக 'தொடப் போகிறேன்'). தூக்கி நிறுத்தி, நாண் ஏற்றும் முயற்சியிலும் ஈடுபடுவேன். (ஜனகரே! 'ராமலக்ஷ்மணயாஸ்சாபி' (இராமலட்சுமணர்களுக்கும்) என்று சென்ற ஸர்க்கத்தில் அலட்சியமாகச் சொன்னீர்களே? உமக்கு இந்த வில்லை நான் வளைப்பதில் ஏதேனும் ஆட்சேபம் இருந்தால் இப்போதே சொல்லிவிடும். இது வீர்யசல்கம். பெண்ணைக் கொடுக்க வேண்டி நேரிட்டால், பின்னர் மனம் வருந்திப் பயனில்லை! என்பது ஸ்ரீராமனின் திருவுள்ளம்.) (14)

'சரி' என்று மன்னனும், மகரிஷியும் ஒரே குரலில் அவருக்கு அனுமதியளித்தார்கள். முனிவருடைய ஆசீர்வாதத்துடன் அவர் வில்லின் இடைப்பகுதியை விளையாட்டாகப் பற்றினார். (15)

பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அறத்தின் நாயகன் இராமன் அந்த வில்லை வெகுசுலபமாகத் தூக்கி நிறுத்தினார். (16)

மகாவீரரான, பெரும்புகழ்கொண்ட அவர் வில்லைத் தூக்கி நிறுத்தி, வில்லின் நடுப்பகுதியில் நானேற்றினார். (உடனே) அது முறிந்தது. (17)

அப்போது இடிமுழக்கம் போன்ற ஓசை எழுந்தது; பூமி பயங்கரமாக ஆடிற்று; மலைச்சிகரங்கள் பிளந்து சிதறின. (18)

செவியைப் பிளக்கும் ஓசையினால் கதிகலங்கிப் போன எல்லா மனிதர்களும் கீழே விழுந்தார்கள் - விசுவாமித்திர முனிவர், மன்னன் ஜனகர், இரு இராகவர்களைத் தவிர! (19)

பின்னர், மக்கள் எல்லோரும் மயக்கம் தெளிந்து எழுந்ததும், அதிர்ச்சியிலிருந்து விடுபட்ட நாவலரான மன்னர், கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு முனிவரைப் பார்த்துச் சொன்னார்— (20)

"பகவானே! தசரத குமாரர் ஸ்ரீராமனுடைய வீரத்தை என் கண்களாலேயே பார்த்துவிட்டேன்! அட, இது என்ன அற்புதமான காட்சி! இப்படி நடக்கும் என்று நான் எண்ணிப் பார்த்ததுகூட இல்லை! ஊகித்ததும் இல்லை! (21)

தசரத குமாரர் ஸ்ரீராமனை கணவனாக அடைந்து ஜனக பரம்பரைக்கு சிறப்பான புகழைக் கொண்டு வரப் போகிறான் என்னுடைய மகள், சீதை. (22)

கௌசிகரே! என்னுடைய பிரதிக்கை சத்தியமாகட்டும். என் உயிரைக் காட்டிலும் மேலான என் மகள், வீரத்திற்குப் பணயமாக வைக்கப்பட்டிருந்த சீதை, இராமனுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டியவளே. (23)

வேதங்களின் கருவூலமே! தங்கள் அனுமதியின்பேரில் என்னுடைய அமைச்சர்கள் ரதங்களில் ஏறி அயோத்திக்கு வெகுவேகமாகச் செல்லட்டும். அதற்குத் தாங்கள் அனுமதியளிக்க வேண்டும். (24)

அரசரிடம் (தசரதரிடம்) பணிவான வார்த்தைகளால், வீரசல்கமாக வைக்கப்பட்டிருந்தவள், வெற்றி வீரருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று, எல்லா விஷயங்களையும் கூறி, அவரை என் பட்டணத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு வரவேண்டும். (25)

அந்த மன்னரிடம், 'காருத்தர்கள் இருவரும் முனிவரின் பாதுகாப்பில் இருக்கிறார்கள்' என்பதைக் கூறி, அவரை உள்ளங்குளிரச் செய்து, வெகுவேகமாகச் செல்லக் கூடியவர்களான தூதர்கள் மன்னரை அழைத்து வரவேண்டும்." (26)

கௌஸிகஸ்ச ததே₂த்யாஹ ராஜா சாப₄ஷ்ய மந்த்ரிண: ।
 அயோத்₄யாம் ப்ரேஷ்யாமாஸ த₄ர்மாத்மா க்ருதஸாஸநாந் ॥
 யத₂வ்ருத்தம் ஸமாக்₂யாதுமாநேதும் ச ந்ருபம் தத₃ா ॥ (27)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ப₃ரலகாண்டே₃ ஸப்தஷஷ்டிதம: ஸர்க்₃: ॥

அஷ்டஷஷ்டிதம: ஸர்க்₃:

த₃ஸரத₂ஹ்வாநம்

ஐநகேந ஸமாதி₃ஷ்டா தூ₃தாஸ்தே க்லாந்தவாஹநா: ।
 த்ரிராத்ரமுஷிதா: மார்கே₃ த்வயோத்₄யாம் ப்ராவிஸந் புரீம் ॥ (1)

ராக்ஞோ ப₄வநமாஸாத்₃ய த்₃வாரஸ்த₂ாநித₃மப்₃ருவந் ।
 ஸீக்₄ரம் நிவேத்₃யதாம் ராக்ஞோ தூ₃தாந்நோ ஐநகஸ்ய ச ॥ (2)

இத்யுக்தா த்₃வாரபாலாஸ்தே ராக₄வாய ந்யவேத்₃யந் ।
 தே ராஜவசநாச்சீக்₄ரம் த்₃வா:ஸ்த₂ா தூ₃தாந் ப₃ப₄ஷிரே ॥ (3)

த்₃ருதம் க்₃ச்ச₂ந்து தூ₃தா வை ராஜவேஸ்ம மஹாத்யுதி ।
 தே ராஜவசநாத்₃தூ₃தா ராஜவேஸ்ம ப்ரவேஸிதா: ॥ (4)

த₃த்₃ருஸூர் தே₃வஸங்காஸம் வ்ருத்₃த₄ம் த₃ஸரத₂ம் ந்ருபம் ।
 ப₃த்₃த₄ஞ்ஜலிபுடா: ஸர்வே தூ₃தா விக்₃தஸாத்₄வஸா: ॥
 ராஜாநம் ப்ரயதா வாக்யமப்₃ருவந் மது₄ராஷ்ரம் ॥ (5)

மைதி₂லோ ஐநகோ ராஜா ஸாக்₃நிஹோத்ர புரஸ்க்ருதம் ।
 குஸலம் சாவ்யயம் சைவ ஸோபாத்₄யாய புரோஹிதம் ॥ (6)

முஹூர்முஹூர்மது₄ரயா ஸ்நேஹஸம்யுக்தயா கி₃ரா ।
 ஐநகஸ்த்வாம் மஹாராஜா ப்ருச்ச₂தே ஸபுர:ஸரம் ॥ (7)

ப்ருஷ்ட்வா குஸலமவ்யக்₃ரம் வைதே₃ஹோ மிதி₂லாதி₄ப: ।
 கௌஸிகாநுமதோ வாக்யம் ப₄வந்தமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (8)

பூர்வம் ப்ரதிக்ஞா விதி₃தா வீர்யஸூல்கா மமாத்மஜா ।
 ராஜாநஸ்ச க்ருதாமர்ஷா நிர்வீர்யா விமுகீ₂க்ருதா: ॥ (9)

ஸேயம் மம ஸுதா ராஜந் விஸ்வாமித்ரபுர:ஸரை: ।
 யத்₃ருச்ச₂யாக்₃தைர்வீரைர் நிர்ஜிதா தவ புத்ரகை: ॥ (10)

தச்ச ராஜந் த₄நுர்தி₃வ்யம் மத்₄யே ப₄க்₃நம் மஹாத்மநா ।
 ராமேண ஹி மஹாவீர யக்ஞாந்தே ஐநஸம்ஸதி₃ ॥ (11)

கௌசிகரும், 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்றார். அறவடிவாகிய மன்னன், நடந்தவைகளை எல்லாம் நடந்தபடியே கூறி, உடனே தசரத மன்னரை அழைத்து வரும்படி மந்திரிகளிடம் உரிய ஆணைகளைக் கொடுத்து அயோத்திக்கு அனுப்பி வைத்தார். (27)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
அறுபத்தியேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபத்தெட்டு

தசரதருக்கு அழைப்பு

ஜனகரால் ஆணையிடப்பட்ட தூதர்கள், வழியில் மூன்று இரவுகள் தங்கி (வேகமாக விரட்டிக் கொண்டு வந்ததால்) குதிரைகள் மிகவும் களைப்படைந்த நிலையில் (நான்காவது நாள்) அயோத்தி நகரத்தை அடைந்தார்கள். (1)

அரசருடைய அரண்மனையை அடைந்த அவர்கள் வாயிற்காப்பாளர்களிடம், 'ஜனகருடைய தூதர்களான நாங்கள் வந்திருக்கிறோம் என்பதை மன்னரிடம் உடனே தெரிவியுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். (2)

இதைக் கேட்ட வாயிற்காப்பாளர்கள் ரகுலத்தோன்றல் தசரதரிடம் விண்ணப்பித்தார்கள். 'மன்னர் மாளிகைக்கு அந்தத் தூதர்கள் உடனே அனுமதிக்கப்பட்டும்' என்று அரசர் அனுமதி கொடுத்ததை அவர்கள் விரைந்து வந்து வாயிற்புறத்தில் நின்று கொண்டிருந்த தூதர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். அரசர் உத்திரவின்பேரில் அவர்களை உள்ளே அழைத்துச் சென்றார்கள். (3,4)

(தூதர்கள்) தேவர்களுக்கொப்பான காந்தியுடன் விளங்கும் முதிய மன்னர் தசரதரைப் பார்த்தார்கள். எல்லா தூதர்களும் இரு கைகளையும் கூப்பிக் கொண்டு தெளிந்த நடையில் சொல் தடுமாற்றமில்லாமல் வினயத்துடன் மன்னரிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள்— (5)

"மாமன்னரே! மிதிலை மன்னர் ஜனகர், அக்னிஹோத்ரம்-நித்திய வைதிக கர்மாக்கள்-உபாத்யாயர்கள்-புரோகிதர்கள்-பரிவாரங்களோடு, நட்புத்தோன்றும் செவிக்கினிய சொற்களால் இதயபூர்வமாக (பல தடவை), தங்களுடைய குறைவற்ற சேஷமலாபத்தை விசாரிக்கிறார். (6,7)

மிதிலைத் தலைவர் ஜனகர் நலன் விசாரித்த பின்னர், விசுவாமித்திரரின் ஒப்புதலைப் பெற்று, பின்வரும் செய்தியைத் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறார்— (8)

'முன்னர், என்னுடைய மகள் வீரத்தினால் அடையத்தக்கவள் (தன் பேராற்றலை உறுதியாக வெளிப்படுத்தும் வீரனுக்கே மணம் செய்து கொடுக்கப்படுவாள்) என்று அறிவிக்கப்பட்டது தெரிந்த விஷயம்தான். போதிய வீரமில்லாததால் தோல்வியைத் தழுவிய பல மன்னர்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டார்கள். (9)

அரசரே! விசுவாமித்திரரை முன்னிட்டுக் கொண்டு தற்செயலாக (மிதிலைக்கு) வந்த தங்கள் அருமைக்குமாரனால் பெருமைக்குரிய என் மகள் வெல்லப்பட்டாள். (10)

மன்னரே! (நான் செய்து கொண்டிருந்த) வேள்வியின் நிறைவு வேளையில், மக்கள் கூடியிருக்கும் போது பேராற்றல் படைத்த ஸ்ரீராமனால் தெய்விகமான அந்த வில்லும் (தூக்கி நிறுத்தி நானேற்றப்பட்டதால்) நடுவில் முறிக்கப்பட்டது! (ஆகா, என்ன பராக்கிரமம்!) (11)

அஸ்மை தேயா மயா ஸீதா வீர்யஸூல்கா மஹாத்மநே ।
ப்ரதிஞ்ஞாம் தர்துமிச்ச₂ாமி தத₃நுக்ஞாதுமர்ஹஸி ॥ (12)

ஸோபாத்யாயோ மஹாராஜ புரோஹிதபுர:ஸர: ।
ஸீக்₄ரமாக₃ச்ச₂ ப₄த்₃ரம் தே த்₃ரஷ்டுமர்ஹஸி ராக₄வௌ ॥ (13)

ப்ரதிஞ்ஞாம் மம ராஜேந்த்₃ர நிர்வர்தயிதுமர்ஹஸி ।
புத்ரயோருப₄யோ: ப்ரீதிம் லப்ஸ்யஸே வீர்யநிர்ஜிதாம் ॥ (14)

ஏவம் விதேஹாதி₄பதிர் மது₄ரம் வாக்யமப்₃ரவீத் ।
விஸ்வாமித்ராப்யநுக்ஞாத: ஸதாநந்த₃மதே ஸ்தி₂த: ॥ (15)

தூ₃தவாக்யம் து தச்ச₂ருத்வா ராஜா பரமஹர்ஷித: ।
வஸிஷ்ட₂ம் வாமதே₃வம் ச மந்த்ரிணோந்யாம்ஸ்ச ஸோ₅ப்₃ரவீத் ॥ (16)

கு₃ப்த: குஸிகபுத்ரேண கௌஸல்யாநந்த₃வர்த₄ந: ।
லக்ஷ்மணேந ஸஹ ப்₄ராத்ரா விதே₃ஹேஷு வஸத்யஸௌ ॥ (17)

த்₃ருஷ்டவீர்யஸ்து காகுத்ஸ்தே₂ா ஜநகேந மஹாத்மநா ।
ஸம்ப்ரத₃ாநம் ஸுதாயாஸ்து ராக₄வே கர்துமிச்ச₂தி ॥ (18)

யதி₃ வோ ரோசதே வ்ருத்தம் ஜநகஸ்ய மஹாத்மந: ।
புரீம் க₃ச்ச₂ாமஹே ஸீக்₄ரம் மா பூ₄த்காலஸ்ய பர்யய: ॥ (19)

மந்த்ரிணோ ப₃ா₄மித்யாஹு: ஸஹ ஸர்வைர் மஹர்ஷிபி₄: ।
ஸுப்ரீதஸ்சாப்₃ரவீத்₃ராஜா ஸ்வோ யாத்ரேதி ஸ மந்த்ரிண: ॥ (20)

மந்த்ரிணஸ்து நரேந்த்₃ரேண ராத்ரிம் பரமஸத்க்ருதா: ।
ஊஷு: ப்ரமுதி₃தா: ஸர்வே கு₃ணை: ஸர்வை: ஸமந்விதா: ॥ (21)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ அஷ்டஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: ॥

ஏகோநஸப்ததிதம: ஸர்க₃:

த₃ஸரத₂ஜநகஸமாக₃ம:

ததோ ராத்ர்யாம் வ்யதீதாயாம் ஸோபாத்யாய: ஸப₃ாந்த₄வ: ।
ராஜா த₃ஸரதே₂ா ஹ்ருஷ்ட: ஸுமந்த்ரமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (1)

அத்ய ஸர்வே த₄நாத்யக்ஷா த₄நமாத்ய புஷ்கலம் ।
வ்ரஜந்த்வக்₃ரே ஸுவிஹிதா நானாரத்நஸமந்விதா: ॥ (2)

சதுரங்க₃ப₃லம் ஸர்வம் ஸீக்₄ரம் நிர்யாது ஸர்வஸ: ।
மமாக்ஞாஸமகாலம் ச யாநயுக்₃ய மநுத்தமம் ॥ (3)

ஆகவே, இவருக்கு (பூரீராமனுக்கு) வீர்யசல்கமான என் செல்வமகள் கன்னிகாதானம் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற என் சபதத்தை நிறைவேற்ற விரும்புகிறேன். தாங்கள் அதை அங்கீகரிக்க வேண்டும். (12)

மாமன்னரே! உபாத்தியாயர்கள், புரோகிதர்களோடு கூட கூடிய விரைவில் இங்கு வந்து தங்கள் குமாரர்களைப் பார்த்து மகிழவும். தங்களுக்கு என் நல்வாழ்த்துக்கள். (13)

மன்னர் மன்னா! என்னுடைய பிரதிக்கையை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். (வெற்றி வீரர்களாகத் திகழும்) தங்கள் குமாரர்களை (நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்) சந்திப்பதால் மனத்திருப்தியையும் அடைவீர்கள்.' (14)

இவ்வாறு விசுவாமித்திரரின் இசைவைப் பெற்று, சதானந்தரின் சொற்களை ஏற்று நடக்கும் விதேக நாட்டின் அதிபதி மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய செய்தியைத் தெரிவித்தார்." (15)

தூதர்கள் கூறிய செய்தியைக் கேட்டு மிகவும் மனம் மகிழ்ந்த மன்னர், வசிஷ்டர், வாமதேவர், மற்றும்முள்ள அமைச்சர்களிடம் பின்வருமாறு கூறினார்— (16)

“கௌசல்யையின் ஆனந்தத்தை வளர்க்கும் இராமன், தம்பி லட்சுமணனுடன் தற்சமயம் விதேக நாட்டில் இருக்கிறான். (17)

காகுத்தனின் அளவிடமுடியாத பராக்கிரமத்தை மகாத்மா ஜனகர், தன் கண்களாலேயே கண்டுள்ளார். தன் மகளை இராமனுக்கு விவாகம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். (18)

போற்றுதலுக்குரிய ஜனகர் அனுப்பியிருக்கும் செய்தி ஏற்கத்தக்கது என்று நீங்கள் எல்லோரும் கருதினால் (மிதிலைப்) பட்டணத்திற்கு நாம் விரைவாகச் செல்வோம். கால தாமதம் வேண்டாம்." (19)

சபையோர்களும், எல்லா முனிவர்களும், 'சம்மதம்' என்று தெரிவித்தார்கள். அதனால் திருப்தியடைந்த மன்னர் சபையோர்களைப் பார்த்து, 'நாளைக்கே புறப்படலாம்' என்றார். (20)

மாமன்னரால் மிகவும் நன்றாக உபசரிக்கப்பட்ட ஜனக தூதர்கள், எல்லா சௌகரியங்களையும் பெற்று உள்ளம் பூரித்தவர்களாய் அன்றிரவைக் கழித்தார்கள். (21)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

அறுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : அறுபத்தொன்பது

தசரதர்-ஜனகர் சந்திப்பு

இரவு கழிந்ததும் உபாத்தியாயருடனும் உறவினர்களுடனும் மகிழ்ச்சியுடனிருந்த மன்னர் தசரதர் சுமந்திரரிடம் பின்வருமாறு உத்திரவிட்டார்— (1)

“கருவூலக் காப்பாளர்கள் அனைவரும், ஏராளமான செல்வங்களையும் ரத்தினங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு, தக்க பாதுகாப்புடன் முன்னதாகச் செல்லட்டும். (2)

பல்லக்கு முதலான வாகனங்களுடன், ஒப்புயர்வில்லாத நமது நால்வகைச் சேனைகள் எல்லாம் என்னுடைய உத்திரவு கிடைத்தவுடனேயே புறப்படும் வகையில், விரைவில் ஆயத்தம் செய்யப்பட்டும். (3)

- வஸிஷ்டே₂ வாமதே₃வஸ்ச ஜாபுாலிரத₂ காஸ்யப: ।
மார்கண்டே₃ய: ஸுதீ₃ர்க₄யுர் ருஷி: காத்யாயநஸ்தத₂ ॥ (4)
- ஏதே த்₃விஜா: ப்ரயாந்த்வக்₃ரே ஸ்யந்த₃நம் யோஜயஸ்வ மே ।
யத₂ காலாத்யயோ ந ஸ்யாத்த₃த₃தா ஹி த்வரயந்தி மாம் ॥ (5)
- வசநாத்து நரேந்த்₃ரஸ்ய ஸா ஸேநா சதுரங்கிணீ ।
ராஜாநம் ருஷிபி₄: ஸார்த₄ம் வ்ரஜந்தம் ப்ருஷ்ட₂தோ₂ந்வக₃ாத் ॥ (6)
- க₃த்வா சதுரஹம் மார்க₃ம் விதே₃ஹாநப்யுபேயிவாந் ।
ராஜா து ஜநக: ஸ்ரீமாந் ஸ்ருத்வா பூஜாமகல்பயத் ॥ (7)
- ததோ ராஜாநமாஸாத்ய வ்ருத்த₄ம் த₃ஸரத₂ம் ந்ருபம் ।
ஜநகோ முதி₂தோ ராஜா ஹர்ஷம் ச பரமம் யயௌ ॥ (8)
- உவாச ச நரஸ்ரேஷ்டே₂ நரஸ்ரேஷ்ட₂ம் முத₃ந்வித: ।
ஸ்வாக₃தம் தே மஹாராஜ தி₃ஷ்ட்யா ப்ராப்தோ₂ஸி ராக₄வ ॥ (9)
- புத்ரயோருப₄யோ: ப்ரீதிம் லபஸ்யஸே வீர்யநிர்ஜிதாம் ।
தி₃ஷ்ட்யா ப்ராப்தோ மஹாதேஜா வஸிஷ்டே₂ ப₄க₃வாந்ருஷி: ॥
ஸஹ ஸர்வைர் த்₃விஜஸ்ரேஷ்டை₂ர்தே₃வைரிவ ஸதக்ரது: ॥ (10)
- தி₃ஷ்ட்யா மே நிர்ஜிதா விக்₄நா தி₃ஷ்ட்யா மே பூஜிதம் குலம் ।
ராக₄வை: ஸஹ ஸம்ப₃ந்த₄ாத்₃ வீர்யஸ்ரேஷ்டை₂ர் மஹாத்மபி₄: ॥ (11)
- ஸ்வ: ப்ரப₄தே நரேந்த்₃ர த்வம் நிர்வர்தயிதுமர்ஹஸி ।
யக்ருஸ்யாந்தே நரஸ்ரேஷ்ட₂ விவாஹம் ருஷிஸம்மதம் ॥ (12)
- தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ருஷிமத்₄யே நராதி₄ப: ।
வாக்யம் வாக்யவித₃ாம் ஸ்ரேஷ்ட₂: ப்ரத்யுவாச மஹீபதிம் ॥ (13)
- ப்ரதிக்₃ரஹோ த₃ாத்ருவஸ: ஸ்ருதமேதந்மயா புரா ।
யத₂ வஷ்யஸி த₄ர்மக்ரு தத்கரிஷ்யாமஹே வயம் ॥ (14)
- த₄ர்மிஷ்ட₂ம் ச யஸஸ்யம் ச வசநம் ஸத்யவாதி₃ந: ।
ஸ்ருத்வா விதே₃ஹாதி₄பதி: பரம் விஸ்மயமாக₃த: ॥ (15)
- தத: ஸர்வே முநிக₃ணா: பரஸ்பரஸமாக₃மே ।
ஹர்ஷேண மஹதா யுக்தாஸ் தாம் நிஸாமவஸந் ஸுக₂ம் ॥ (16)
- அத₂ ராமோ மஹாதேஜா லக்ஷ்மணேந ஸமம் யயௌ ।
விஸ்வாமித்ரம் புரஸ்க்ருத்ய பிது: பாத₃ாவுபஸ்ப்ருஸந் ॥ (17)
- ராஜா ச ராக₃வௌ புத்ரௌ நிஸாம்ய பரிஹர்ஷித: ।
உவாஸ பரமப்ரீதோ ஜநகேநாபி₄பூஜித: ॥ (18)

வசிஷ்டர், வாமதேவர், ஜாபாலி, காசியபர், சிரஞ்ஜீவியான மார்க்கண்டேய ரிஷி, காத்யாயனர் ஆகிய அந்தணப் பெருமக்கள் முன்னதாகப் பயணப்பட்டும். காலதாமதமில்லாமல் என்னுடைய ரதம் (நீண்ட பயணத்திற்குரிய முன்னேற்பாடுகளுடன்) ஆயத்த நிலையில் இருக்கட்டும். (ஜனகரின்) தூதர்கள் என்னை அவசரப்படுத்துகிறார்கள்.” (4,5)

அரசருடைய உத்திரவுப்படி, நால்வகைப் படைகள் முனிவர்களுடன் முன்னதாகச் சென்று கொண்டிருந்த மன்னரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றன. (6)

நான்கு நாட்கள் வழிப் பயணம் செய்து விதேக நாட்டை அடைந்தார். திருவளர் மன்னர் ஜனகர், (தசரதர் வந்துவிட்டார் என்ற) செய்தி செவிக்கெட்டியதும் சீரிய வரவேற்பு அளித்தார். (7)

அப்போது முதியவரான தசரத மன்னரைப் போய் சந்தித்து மனமகிழ்ச்சியில் திளைத்திருந்த ஜனகர் மேலும் சந்தோஷமடைந்தார். (8)

புருஷோத்தமராகிய ஜனகர், புருஷோத்தமராகிய தசரதரைப் பார்த்து முகமலர்ச்சியுடன் கூறினார்— “ரகுலத் தோன்றலே! மாமன்னரே! தங்களுக்கு நல்வரவு கூறுகிறேன். என்னுடைய பெரும் பேற்றின் பயனாகத் தாங்கள் இங்கே வந்திருக்கிறீர்கள். (9)

என் கன்னிகை வீரத்தினால் வெற்றி கொள்ளப்பட்டதால் இரு புதல்வர்களும் மனமகிழ்ச்சியுடன் இருப்பதைப் பார்த்து தாங்கள் மனநிறைவு அடைந்துள்ளீர்கள். தேவர்களால் குழப்பப்பட்ட தேவேந்திரன் போல மகாதேஜஸ்வியான முனிவர் பகவான் வசிஷ்டர், எல்லா அந்தணோத்தமர்களோடும் இங்கே வந்திருப்பது எனது பாக்கியம். (10)

என்னிடம் விரோதம் கொண்ட மன்னர்களின் முற்றுகை போன்ற இடையூறுகள் தெய்வத்தின் அருளினால் வெற்றி கொள்ளப்பட்டன. புண்ணியவசத்தால் வீரம் மிக்கவர்களும் தருமசீலர்களுமான ரகுலத்தாருடன் விவாக சம்பந்தம் ஏற்பட்டதன் மூலம் என்னுடைய பரம்பரை பெருமை அடைந்திருக்கிறது. (11)

மனிதருள் மாணிக்கமே! நாளைக் காலையில் யாக கர்மாக்கள் முடிந்தவுடன், முனிவர்களால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டுள்ள இந்த விவாகத்தைத் தாங்கள் முடித்து வைக்க வேண்டும்.” (12)

முனிவர்கள் முன்னிலையில் அவர் கூறிய சொற்களைக் கேட்டு சொற்சிலம்பரான தசரத மன்னர், ஜனக மன்னருக்குப் பின்வருமாறு பதில் சொன்னார்— (13)

‘தானத்தைப் பெற்றுக் கொள்வது என்பது தானத்தைக் கொடுப்பவரின் சௌகரியத்தைப் பொறுத்தது என்று நான் முன்னரே கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அறிஞரே! நீங்கள் சொல்கிறபடியே நாங்கள் செய்கிறோம்.’ (14)

அறநெறிகளுக்கு உகந்ததும், புகழ் வளர்ப்பதுமான உரையை சத்தியம் தவறாத மன்னர் கூறுவதைக் கேட்ட விதேக மன்னர் மிகவும் ஆச்சரியத்தை அடைந்தார். (15)

அப்போது முனிவர்கள் எல்லோரும் பரஸ்பர சந்திப்பினால் மிகவும் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தவர்களாய் அன்றிரவை இன்பமாகக் கழித்தார்கள். (16)

பின்னர், மகாதேஜஸ்வியான இராமனும் லட்சுமணனும் விசுவாமித்திரரை முன்னிட்டுக் கொண்டு இணையாகச் சென்று தந்தையின் திருவடிகளில் நமஸ்கரித்தார்கள். (17)

ரகுலத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கும் இரு புத்திரர்களையும் பார்த்து ஆனந்தப்பட்ட தசரத மன்னர், ஜனக மன்னரால் நன்றாக உபசரிக்கப்பட்டு மனநிறைவுடன் அங்கே தங்கினார். (18)

ஐநகோ஽பி மஹாதேஜா: க்ரியாம் த₄ர்மேண தத்த்வவித் ।
யக்ஞஸ்ய ச ஸுதாப்யாம் ச க்ருத்வா ராத்ரிமுவாஸ ஹ ॥ (19)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ப₃ராலகாண்டே₃ ஏகோநஸப்ததிதம: ஸர்க₃: ॥

ஸப்ததிதம: ஸர்க₃:

கந்யாவரணம்

தத: ப்ரப₄ாதே ஜநக: க்ருதகர்மா மஹர்ஷிபி₄: ।
உவாச வாக்யம் வாக்யக்ஞ: ஸதாநந்த₃ம் புரோஹிதம் ॥ (1)

ப₄ராதா மம மஹாதேஜா யவீயாநதித₄ர்மிக: ।
குஸத்₄வஜு இதி க்₂யாத: புரீமத்₄யவஸச்ச₂ப₄ாம் ॥ (2)

வார்யாப₂லகபர்யந்தாம் பிபுந்நிஷுமதீம் நதீம் ।
ஸாங்காஸ்யாம் புண்யஸங்காஸாம் விமாநமிவ புஷ்பகம் ॥ (3)

தமஹம் த்₃ரஷ்டுமிச்ச₂ாமி யக்ஞகோப்தா ஸ மே மத: ।
ப்ரீதிம் ஸோ஽பி மஹாதேஜா இமாம் பே₄க்தா மயா ஸஹ ॥ (4)

ஏவமுக்தே து வசநே ஸதாநந்த₃ஸ்ய ஸந்நிதெ₄ள ।
ஆக₃தா: கேசித₃வ்யக்₃ரா ஜநகஸ்தாந் ஸமாதி₃ஸத் ॥ (5)

ஸாஸநாத்து நரேந்த்₃ரஸ்ய ப்ரயயு: ஸீக்₄ரவாஜிபி₄: ।
ஸமாநேதும் நரவ்யாக்ரம் விஷ்ணும் இந்த்ராக்ஞயா யதா ॥ (6)

ஸாங்காஸ்யாம் தே ஸமாக₃ம்ய த₃த்₃ருஸுஸ்ச குஸத்₄வஜும் ।
ந்யவேத₃யந் யத₂வ்ருத்தம் ஜநகஸ்ய ச சிந்திதம் ॥ (7)

தத்₃வ்ருத்தம் ந்ருபதி: ஸ்ருத்வா தூ₃தஸ்ரேஷ்டை₂ர்மஹாஜவை: ।
ஆக்ஞயாத₂ நரேந்த்₃ரஸ்ய ஆஜக₃ாம குஸத்₄வஜு: ॥ (8)

ஸ த₃த்₃ர்ஸ மஹாத்மாநம் ஜநகம் த₄ர்மவத்ஸலம் ।
ஸோ஽பி₄வாத்₃ய ஸதாநந்த₃ம் ஜநகம் சாபி த₄ர்மிக: ॥
ராஜார்ஹம் பரமம் தி₃வ்யமாஸநம் ஸோ₅த்₄யரோஹத ॥ (9)

உபவிஷ்டாவுபெ₄ள தெள து ப்₄ராதரெள அமிதௌஜஸௌ ।
ப்ரேஷயாமாஸதுர்வீரௌ மந்த்ரிஸ்ரேஷ்டை₂ம் ஸுத₃ாமநம் ॥ (10)

க₃ச்ச₂ மந்த்ரிபதே ஸீக்₄ரம் ஐக்ஷ்வாகமமிதப்ரப₄ம் ।
ஆத்மஜை: ஸஹ து₃ர்த₄ர்ஷமாநயஸ்வ ஸமந்த்ரிணம் ॥ (11)

மகாதேஜஸ்வியும் சாஸ்திர வல்லுநருமான ஜனகர், யாகத்தினுடையவும் இரு புதல்விகளுக்கும் (சீதை, மற்றுமொரு பெண்ணான ஊர்மிளைக்கும்) செய்ய வேண்டிய கர்மாக்களையும் அறநூல் முறைப்படி செய்து முடித்து திருப்தி அடைந்தவராய் இரவைக் கழித்தார். (19)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
அறுபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : எழுபது

கன்னிகையைக் கோருவது

மறுநாட்காலையில் ஜனகர் மாமுனிவர்களுடன் யாக கர்மாக்களை முடித்துக் கொண்டு புரோகிதர் சதானந்தரைப் பார்த்து பொருளுணர்ந்து பேசவல்ல அவர் சொன்னார்— (1)

“என்னுடைய இளைய சகோதரன் குசத்வஜன் என்று பெயர் பெற்றவன்; ஆன்ம ஒளிமிக்கவன்; அறவழியில் நிலைத்து நிற்பவன். இக்ஷாமதி நதியின் நன்னீரைக் குடிநீராகக் கொண்டதும், நாற்புறமும் கோட்டைச் சுவர்மீது விரோதிகளைத் தடுக்கும் பொறிகள் பொருத்தப்பட்டதும், புண்ணியப் பேரொளி வீசுவதும், புஷ்பக விமானம் போல் பரந்து, விரிந்து சகல செளக்கியங்களையும் வழங்குவதுமான சாங்காசியம் என்னும் மங்களகரமான பட்டணத்தை ஆட்சி செய்து வருகிறான். (2,3)

என்னுடைய யக்ஞத்தை பலவித உதவிகள் செய்து காப்பாற்றியிருக்கிறான். நான் அவனைப் பார்க்க விரும்புகிறேன். நடைபெறப்போகும் விவாக விமரிசைகளை என்னுடன் சேர்ந்து அவனும் அனுபவிக்க வேண்டும்.” (4)

இவ்விதம் சதானந்தர் முன்னிலையில் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது வேலை எதுவும் இல்லாதிருந்த சிலர் வந்தார்கள். ஜனகர் அவர்களுக்கு (குசத்வஜரை அழைத்து வரும்படி) உத்தரவு அளித்தார். (5)

அவர்கள், மன்னருடைய கட்டளையை சிரமேற்கொண்டு வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளில் ஏறி, இந்திரனுடைய ஆக்கைப்படி உபேந்திரனை அழைத்து வருமாப்போலே மனிதருள் புலி போன்ற குசத்வஜரை அழைத்து வருவதற்குச் சென்றார்கள். (6)

அவர்கள் சாங்காசம் சென்று குசத்வஜரைப் பார்த்தார்கள். ஜனகருடைய உள்ளக்கருத்தையும் உள்ளவாறே தெரிவித்தார்கள். (7)

மிக அவசரமாக வந்த உத்தம தூதர்களின் சொற்களைக் கேட்ட மன்னர் குசத்வஜர், ஜனகப் பேரரசரின் உத்திரவுக்கிணங்க (மிதிலைக்கு) வந்து சேர்ந்தார். (8)

தருமத்தைக் கட்டிக் காக்கும் மகாத்மாவான ஜனகரை அவர் பார்த்தார். தருமவானான அவர் சதானந்தரையும் ஜனகரையும் வணங்கினார். அவர் மன்னர்கள் உட்காரத் தகுந்த திவ்யமான ஆசனத்தில் அமர்ந்தார். (9)

எல்லையில்லாத தேச படைத்த சகோதரர்களான அவ்விருவரும் அருகருகே அமர்ந்து பேசி, சுதாமன் என்ற நல் அமைச்சனை (தசரதரிடம்) அனுப்பி வைத்தார்கள். (10)

‘அமைச்சர் தலைவரே! எல்லையில்லாத பேரொளி வீசுபவரும், எவராலும் வெல்ல முடியாதவருமான இக்ஷுவாகு குல மன்னரை தன் சொந்தக் குமாரர்களோடும், உடன் வந்திருக்கும் சபையினருடனும் விரைவில் அழைத்து வாரும்.’ (11)

ஒளபகார்யம் ஸ க₃த்வா து ரக்ஷ₄ணாம் குலவர்த₄நம் ।
த₃த₃ர்ஸ ஸிரஸா சைநமபி₄வாத்₃யேத₃மப்₃ரவீத் ॥ (12)

அயோத்₄யாதி₄பதே வீர வைதே₃ஹோ மிதி₂லாதி₄ப: ।
ஸ த்வாம் த்₃ரஷ்டும் வ்யவஸித: ஸோபாத்₄யாய புரோஹிதம் ॥ (13)

மந்த்ரிஸ்ரேஷ்ட₂வச: ஸ்ருத்வா ராஜா ஸர்ஷிக்ஷணஸ்தத₃ா ।
ஸப₃ந்து₄ரக்ஷமத்தத்ர ஜநகோ யத்ர வர்ததே ॥ (14)

ஸ ராஜா மந்த்ரிஸஹித: ஸோபாத்₄யாய: ஸப₃ாந்த₄வ: ।
வாக்யம் வாக்யவித₃ாம் ஸ்ரேஷ்டே₂ா வைதே₃ஹமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (15)

விதி₃தம் தே மஹாராஜ இக்ஷவாகுகுலதை₃வதம் ।
வக்தா ஸர்வேஷு க்ருத்யேஷு வஸிஷ்டே₂ா ப₄க்ஷவாந் ருஷி: ॥ (16)

விஸ்வாமித்ராப்₄யநுக்ஞாத: ஸஹ ஸர்வைர் மஹர்ஷிபி₄: ।
ஏஷ வக்ஷயதி த்₄ர்மாத்மா வஸிஷ்டே₂ா மே யத₂ாக்ரமம் ॥ (17)

ஏவமுக்த்வா நரஸ்ரேஷ்டே₂ ராக்ஞாம் மத்₄யே மஹாத்மநாம் ।
தூஷ்ணீம்பூ₄தே த₃ஸரதே₂ வஸிஷ்டே₂ா ப₄க்ஷவாந்ருஷி: ॥
உவாச வாக்யம் வாக்யக்ஞோ வைதே₃ஹம் ஸபுரோத₄ஸம் ॥ (18)

அவ்யக்தப்ரப₄வோ ப்₃ரஹ்மா ஸாஸ்வதோ நித்ய அவ்யய: ।
தஸ்மாந்மரீசி: ஸஞ்ஜக்ஞே மரீசே: கஸ்யப: ஸுத: ॥ (19)

விவஸ்வாந் கஸ்யபாஜ்ஜக்ஞே மநுர்வைவஸ்வத: ஸ்ம்ருத: ।
மநு: ப்ரஜாபதி: பூர்வமிக்ஷவாகுஸ்து மநோ: ஸுத: ॥ (20)

தமிக்ஷவாகுமயோத்₄யாயாம் ராஜாநம் வித்₃தி₄ பூர்வகம் ।
இக்ஷவாகோஸ்து ஸுத: ஸ்ரீமாந் குக்ஷிரித்யேவ விஸ்ருத: ॥ (21)

குக்ஷேரத₂ாத்மஜ: ஸ்ரீமாந் விசுக்ஷிருத₃பத்யத ।
விசுக்ஷேஸ்து மஹாதேஜா ப₃ாண: புத்ர: ப்ரதாபவாந் ॥ (22)

ப₃ாணஸ்ய து மஹாதேஜா அநரண்ய: ப்ரதாபவாந் ।
அநரண்யாத்ப்ருத₂ர்ஜக்ஞே த்ரிஸங்குஸ்து ப்ருதே₂ா: ஸுத: ॥ (23)

த்ரிஸங்கோரப₄வத்புத்ரோ து₄ந்து₄மாரோ மஹாயஸா: ।
து₄ந்து₄மாராத்மஹாதேஜா யுவநாஸ்வோ வ்யஜாயத ॥ (24)

யுவநாஸ்வஸுதஸ்த்வாஸீத் மாந்த₄ாதா ப்ருதி₂வீபதி: ।
மாந்த₄ாதுஸ்து ஸுத: ஸ்ரீமாந் ஸுஸந்தி₄ருத₃பத்யத ॥ (25)

ஸுஸந்தே₄ரபி புத்ரௌ த்₃வௌ த்₄ருவஸந்தி₄: ப்ரஸேநஜித் ।
யஸஸ்வீ த்₄ருவஸந்தே₄ஸ்து ப₄ரதோ நாம நாமத: ॥ (26)

அவர் (சுதாமன்) ரகு பரம்பரையின் தொடர்ச்சியைக் காப்பாற்றி வருபவரை, அவர் தங்கியிருக்கும் விடுதிக்குச் சென்று பார்த்து தலைதாழ்த்தி வணங்கி, பின்னர் இவ்வாறு சொன்னார்—

(12)

‘அயோத்தி நாயகரே! வீரரே! மிதிலை மன்னர் ஜனகர், உபாத்தியாயர்-புரோகிதர்களுடன் தங்களைக் காண ஆவலுடன் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.’

(13)

பிரதான மந்திரியின் சொற்களைக் கேட்ட தசரத மன்னர், முனிவர் கணங்களோடும் பந்துக்களுடனும் ஜனகர் இருந்த இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்.

(14)

அந்த மன்னர் அமைச்சர்கள், உபாத்தியாயர்கள், உறவினர்கள் முன்னிலையில் பேச்சுக்கலை நிபுணர் (தசரதர்) விதேக மன்னரைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினார்—

(15)

“மாமன்னரே! இக்ஷ்வாகு குலத்திற்குக் குலதேவதை போன்றவர்; எல்லா முக்கிய நிகழ்ச்சிகளிலும் எங்களுக்காகப் பேசுபவர் மாமுனிவர் பகவான் வசிஷ்டர் என்பது தாங்கள் அறிந்ததே.

(16)

விசுவாமித்திரர், மற்றுமுள்ள முனிவர்களின் ஒப்புதலுடன் தருமாத்மாவான வசிஷ்டர் பெருமான் என் பரம்பரையைப் பற்றி வரிசையாக எடுத்துக் கூறுவார்.”

(17)

இவ்வாறு அளவிலாத பெருமைக்குரிய அரசர்கள் வீற்றிருந்த சபையில் தசரதர் கூறிவிட்டு ஓய்ந்ததும், சொற்கலை நிபுணரான பகவான் வசிஷ்டர், புரோகிதர்களுடன் இருந்த விதேக மன்னனிடம் பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினார்—

(18)

“பிரும்மா புலன்களுக்கெட்டாத மூலப்பொருளிலிருந்து தோன்றியவர்; நித்ய-நிரந்தரமானவர்; அழிவில்லாதவர். அவரிடமிருந்து மரீசி தோன்றினார்; மரீசியின் புதல்வர் கசியபர்;

(19)

கசியபரிடமிருந்து விவஸ்வான் உண்டானார்; வைவஸ்வதரின் பிள்ளை என்று சொல்லப்படுபவர் மனு. மனிதவர்க்கத்தின் ஆதிமுதல்வரான மனுவுக்கு மைந்தர் இக்ஷ்வாகு;

(20)

இக்ஷ்வாகு என்ற அவர் மிகப் பண்டைய காலத்தில் அயோத்தி மன்னராக இருந்தார். இக்ஷ்வாகுவின் மகன் திரு பொருந்திய குகூஷி என்று பெயர் பெற்றவர்;

(21)

குகூஷியினுடைய மைந்தனாக அருட்செல்வன் விசுகூஷி தோன்றினார்; மகாதேஜஸ்வியான விசுகூஷியின் புத்திரன் பாணன் என்பவர் மகா பராக்கிரமசாலி;

(22)

மகாதேஜஸ்வியான பாணனுடைய புதல்வன் வீரம் மிக்கவரான அநரண்யன்; அநரண்யனிடமிருந்து பிருதுவும், பிருதுவின் மைந்தனாக திரிசங்குவும் தோன்றினார்கள்;

(23)

பெரும்புகழ் கொண்ட துந்துமாரன் திரிசங்குவின் புத்திரனாகப் பிறந்தார்; மகாதேஜஸ்வியான துந்துமாரனிடமிருந்து யுவனாச்வன் பிறந்தார்;

(24)

யுவனாச்வனுடைய பிள்ளை உலகாண்ட மன்னன் மாந்தாதா; மாந்தாதாவினுடைய மகனாக சுஸந்தி என்ற திருச்செல்வன் தோன்றினார்;

(25)

சுஸந்திக்கு த்ருவஸந்தி, பிரஸேனஜித் என்ற இரு புதல்வர்கள். புகழ்பெற்ற த்ருவஸந்தியிடமிருந்து பெயர் பெற்ற பரதன் தோன்றினார்;

(26)

புரதாத்து மஹாதேஜா அஸிதோ நாம ஜாதவாந் ।
யஸ்யைதே ப்ரதிராஜாந உத்பத்த்யந்த ஸத்ரவ: ॥ (27)

ஹைஹயாஸ்தாலஜங்க்யாஸ்ச ஸூராஸ்ச ஸஸிபிந்த்யவ: ।
தாம்ஸ்து ஸ ப்ரதியுத்த்யந் வை யுத்தே₄ ராஜ்யாத் ப்ரவாஸித: ॥ (28)

ஹிமவந்தமுபாக்யம்ய ப்ருகுப்ரஸ்ரவணேவஸத் ।
அஸிதோஸ்பபுலோ ராஜா காலதர்மமுபேயிவாந் ॥ (29)

த்யேவோ சாஸ்ய ப்யார்யே க்யூர்பி₄ண்யெள ப்யூவதுரிதி ஸ்ருதம் ।
ஏகா க்யூர்பி₄விநாஸாய ஸபத்நயை ஸக்யம் த்யுதே₃ள ॥ (30)

தத: ஸைலவரே ரம்யே ப்யூவாபி₄ரதோ முநி: ।
ப்யார்க்யவஸ்ச்யவநோ நாம ஹிமவந்தமுபாஸ்ரித: ॥ (31)

தத்ரைகா து மஹாபாக்யா ப்யார்க்யவம் தேவவர்சஸம் ।
வவந்தே₃ பத்மபத்ராஷீ காங்க்ஷந்தீ ஸுதமாத்மந: ॥ (32)

தம்ருஷிம் ஸாப்யுபாக்யம்ய காளிந்தீ₃ சாப்யவாத்யத் ।
ஸ தாமப்யவத்யுத்₃விப்ர: புத்ரேப்ஸம் புத்ரஜந்மநி ॥ (33)

தவ குசெஷள மஹாபாக்யே ஸுபுத்ர: ஸுமஹாபுல: ।
மஹாவீர்யோ மஹாதேஜா அசிராத் ஸஞ்ஜநிஷ்யதி ॥

க்யூரேண ஸஹித: ஸ்ரீமாந் மா ஸாச: கமலேக்ஷணே ॥ (34)

ஏவமுக்த்வா மஹாதேஜா: அஸிதே ஸ்வர்க்யதே ஸதி ।
வித்யா₄ய சேதோ ந்ருபதௌ வித்யுல்லேகேவ ஸுப்ரப்யா ॥ (35)

ச்யவநம் து நமஸ்க்ருத்ய ராஜபுத்ரீ பதிவ்ரதா ।
பதிஸோகாதுரா தஸ்மாத் புத்ரம் தே₃வீ வ்யஜாயத ॥ (36)

ஸபத்நயா து க்யூரஸ்தஸ்யை த்யுத்தோ க்யூர்பி₄ஜிக்யாம்ஸயா ।
ஸஹ தேந க்யூரேணைவ ஜாத: ஸ ஸக்யரோப்யவத் ॥ (37)

ஸக்யஸ்யாஸமஞ்ஜஸ்து அஸமஞ்ஜாத்யத்யாம்ஸமாந் ।
தி₃லீபோஸம்ஸமத: புத்ரோ தி₃லீபஸ்ய ப்யூரத: ॥ (38)

ப்யூரதாத் கருத்ஸ்தே₂ஸ்யாத் கருத்ஸ்தஸ்ய ரக்ய: ஸுத: ।
ரகே₄ஸ்து புத்ரஸ்தேஜஸ்வீ ப்ரவ்ருத்த₄: புருஷாத்யக: ॥ (39)

கல்மாஷபாதே₃ ஹ்யப்யவத் தஸ்மாஜ்ஜாதஸ்து ஸங்க₂ண: ।
ஸுத்யூர்ஸந: ஸங்க₂ணஸ்ய அக்யூநிவர்ண: ஸுத்யூர்ஸநாத் ॥

ஸீக்₄ரக்யஸ்த்வக்யூநிவர்ணஸ்ய ஸீக்₄ரக்யஸ்ய மரு: ஸுத: ॥ (40)

மரோ: ப்ரஸுஸ்ருகஸ்த்வாஸீத்யம்பூரீஷ: ப்ரஸுஸ்ருகாத் ।
அம்பூரீஷஸ்ய புத்ரோஸ்யூந்நஹுஷ: ப்ருதி₂வீபதி: ॥ (41)

பரதனிடமிருந்து மகாதேஜஸ்வியான அஸிதர் என்பவர் பிறந்தார்; அவருக்கு வீரர்களான ஹைஹயர்கள்-தாலஜங்கர்கள்-சசிபிந்துக்கள் ஆகிய பிற மன்னர்கள் விரோதிகளாகிய யுத்தத்திற்கு வந்தார்கள். அவர்களை எதிர்த்துப் போரிட்ட அவர் (அஸிதர்) நாட்டிலிருந்து விரட்டப்பட்டார். (27,28)

இமயமலைக்கு வந்து ப்ருகுப்ரஸ்ரவணம் என்னும் புனிதத் தலத்தில் வசித்து வந்த பலஹீனரான அஸிதர் காலக்கிரமத்தில் மரணமடைந்தார். (29)

அவருடைய இரண்டு மனைவிகளும் கருத்தரித்திருந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒருத்தி, மற்றொருத்தியின் கருச்சிதைவுக்காக விஷத்தைக் கொடுத்துவிட்டாள். (30)

பிருகு வம்சத்தில் தோன்றிய சியவனர் என்ற முனிவர் இமயமலையைச் சார்ந்து, தெய்வ வழிபாட்டில் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டு, அழகியதான ஒரு குன்றில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார். (31)

(கருச்சிதைவுக்காக விஷம் கொடுக்கப்பட்ட) ஒருத்தி, தெய்வப்பொலிவுள்ள பிருகு வம்சத்தினர் சியவனரை ஒரு சமயம் வணங்கினாள். தாமரை இதழ் கண்ணாளும், பேறுபெற்றவளுமான அவள் தனக்குக் குழந்தை பிறக்க வேண்டும் என்று விரும்பினாள். (32)

காளிந்தீ என்ற அவள் அந்த முனிவரின் அருகில் சென்று நமஸ்கரித்தாள். அந்த அந்தணர் புத்திரனை விரும்பிப் பிரார்த்தித்த அவளிடம் அது விஷயமாக, 'மாபெரும் பாக்கியசாலியே! உன் வயிற்றில் நற்குணமும் மகாபலமும் பராக்கிரமம் மகாதேஜஸ்வியுமான ஒரு மைந்தன் விஷ சம்பந்தத்தோடு பிறக்கப் போகிறான். தாமரைக் கண்ணாளே! வருத்தப்படாதே.' (33,34)

இவ்வாறு (சியவனரால்) சொல்லப்பட்ட அவள், மகாதேஜஸ்வியான அஸிதர் மரணமடைந்த பின்னரும், மனத்தை அவரிடமே செலுத்தி (சியவனரின் ஆசீர்வாத பலத்தினால்) மின்னற்கொடி போன்ற பிரகாசத்துடன் விளங்கினாள். (35)

கணவனை இழந்த துக்கத்தில் இருப்பவளும், பதிவிரதையும், அரசகுமாரியுமான அவள், சியவனரை வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டாள். பின் சரியான காலத்தில் ஒரு புத்திரனைப் பெற்றெடுத்தாள். (36)

அவளுடைய கருவைக் கலைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் சக்களத்தியால் விஷம் ('கூர:') கொடுக்கப்பட்டதால், அந்த விஷத்துடனேயே பிறந்த சிசு சகரன் என்றாயிற்று. (37)

சகரனிடமிருந்து அசமஞ்ஜன் தோன்றினார்; அசமஞ்ஜனிடமிருந்து அம்சுமான் உண்டானார்; அம்சுமானுடைய மைந்தன் திலீபன்; திலீபனுடைய புதல்வன் பகீரதன்; (38)

பகீரதனிடமிருந்து ககுத்ஸ்தன் தோன்றினார்; ககுத்ஸ்தனுடைய மகன் ரகு; ரகுவினுடைய மைந்தன் தேஜஸ்வியான பிரவிருத்தன். ஒரு சாபத்தினால் அவர் அரக்கனாக மாறினார். (39)

கால்கள் கறுத்துப் போனதால் கல்மாஷபாதன் என்ற அவப்பெயரையும் பெற்றார். அவரிடமிருந்து சங்கணர் தோன்றினார்; சங்கணருடைய மைந்தன் சுதர்சனன்; சுதர்சனனுடைய புதல்வன் அக்னிவர்ணன்; அக்னிவர்ணனிடமிருந்து சீக்ரகர்; சீக்ரகரிடமிருந்து மரு என்ற புதல்வர் தோன்றினார். (40)

மருவிடமிருந்து ப்ரசக்ருகர்; அவரிடமிருந்து அம்பரீஷன்; அம்பரீஷனுடைய மைந்தன் நகுஷன் என்பவர் இம்மண்ணுலகை ஆண்டார். (41)

நஹுஷஸ்ய யயாதிஸ்ச நாப₄ாகுஸ்து யயாதிஜு: ।
நாப₄ாகுஸ்ய ப₃பூ₄வாஜு: அஜாத்₃த₃ஸரதே₂ஸ₄வத் ॥ (42)

அஸ்மாத்த₃த₃ஸரத₂ஜ்ஜாதெள ப்₄ராதரெள ராமலக்ஷ்மணௌ ।
ஆதி₃வம்ஸவிஸுத்த₄நாம் ராக்ஞாம் பரமத₄ர்மிணாம் ॥ (43)

இக்ஷ்வாகுகுலஜாதாநாம் வீராணாம் ஸத்யவாதி₃நாம் ।
ராமலக்ஷ்மணயோரர்தே₂ த்வத்ஸுதே வரயே ந்ருப ॥
ஸத்₃ருஸாப்₄யாம் நரஸ்ரேஷ்ட₂ ஸத்₃ருஸே த்₃ாதுமர்ஹஸி ॥ (44)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

புலகாண்டே₃ ஸப்ததீதம: ஸர்க₃: ॥

ஏகஸப்ததீதம: ஸர்க₃:

கந்யாத₃நப்ரதிஸ்ரவ:

ஏவம் ப்₃ருவாணம் ஜநக: ப்ரத்யுவாச க்ருதாஞ்ஜலி: ।
ஸ்ரோதுமர்ஹஸி ப₄த்₃ரம் தே குலம் ந: பரிகீர்திதம் ॥ (1)

ப்ரத₃ாநே ஹி முநிஸ்ரேஷ்ட₂ குலம் நிரவஸேஷத: ।
வக்தவ்யம் குலஜாதேந தந்நிபே₃த₄ மஹாமுநே ॥ (2)

ராஜாபூத் த்ரிஷு லோகேஸு விஸ்ருத: ஸ்வேந கர்மணா ।
நிமி: பரமத₄ர்மாத்மா ஸர்வ ஸத்த்வவதாம் வர: ॥ (3)

தஸ்ய புத்ரோ மிதி₂ர்நாம ஜநகோ மிதி₂புத்ரக: ।
ப்ரத₂மோ ஜநகோ ராஜா ஜநகாத்₃ப்யுத₃ாவஸு: ॥ (4)

உத்₃ாவஸோஸ்து த்₄ர்மாத்மா ஜாதோ வை நந்தி₃வர்த₄ந: ।
நந்தி₃வர்த₄நபுத்ரஸ்து ஸுகேதுர்நாம நாமத: ॥ (5)

ஸுகேதோரபி த்₄ர்மாத்மா தே₃வராதோ மஹாபுல: ।
தே₃வராதஸ்ய ராஜர்ஷேர் ப்₃ருஹத்₃ரத₂ இதி ஸ்ருத: ॥ (6)

ப்₃ருஹத்₃ரத₂ஸ்ய ஸ்ரோஸ்பூத் மஹாவீர: ப்ரதாபவாந் ।
மஹாவீரஸ்ய த்₄ருதிமாந் ஸுத்₄ருதி: ஸத்யவிக்ரம: ॥ (7)

ஸுத்₄ருதேரபி த்₄ர்மாத்மா த்₄ருஷ்டகேது: ஸுத்₄ர்மிக: ।
த்₄ருஷ்டகேதோஸ்து ராஜர்ஷேர் ஹர்யஸ்வ இதி விஸ்ருத: ॥ (8)

ஹர்யஸ்வஸ்ய மரு: புத்ரோ மரோ: புத்ர: ப்ரதீந்த₄க: ।
ப்ரதீந்த₄கஸ்ய த்₄ர்மாத்மா ராஜா கீர்திரத₂: ஸுத: ॥ (9)

புத்ர: கீர்திரத₂ஸ்யாபி தே₃வமீட₄ இதி ஸ்ருத: ।
தே₃வமீட₄ஸ்ய விபு₃தே₄ விபு₃த₄ஸ்ய மஹித்₄ரக: ॥ (10)

நகுஷ்ணிடமிருந்து யயாதி; யயாதிக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்தவர் நாபாகன்; நாபாகனிடமிருந்து அஜன்; அஜனின் மைந்தராக தசரதர் பிறந்தார். (42)

இந்த தசரதரிடமிருந்து உண்டானவர்கள் சகோதரர்களான இராம-லட்சுமணர்கள். வம்சத் தொடக்கக் காலத்திலிருந்தே தூய பரம்பரையினராக இருப்பவர்களும், தருமத்தில் மிக்க பற்றுடையவர்களும், அரசரிமை உடையவர்களும், வீரர்களும், சத்தியம் தவறாதவர்களும், இஷ்வாகு குலத்தில் பிறந்தவர்களுமான இராம-லட்சுமணர்களுக்கு, மன்னரே! உங்கள் இரு புதல்விகளையும் கன்னிகாதானம் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசரே! இரு பிள்ளைகளும், இரு பெண்களும் ஒத்த நிலையில் இருப்பவர்களாதலால் மணம் செய்து கொடுக்க மனம் கொள்வீராக.” (43,44)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
எழுபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : எழுபத்தொன்று கன்யாதானம் செய்து கொடுக்கிறேன்!

இவ்வாறு (வசிஷ்டர்) பேசி முடித்ததும், ஜனகர் கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு பதில் சொன்னார்— “நல்ல செய்திகளைச் சொன்ன தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது நான் சொல்லப் போகும் எங்களுடைய குலத்தின் விவரங்களையும் கேட்டருள்வீராக. (1)

மாமுனிவரே! நற்குலத்தில் பிறந்தாலும் கன்யாதான சமயத்தில், கன்யையின் குலத்தைப் பற்றிய முழு தகவல்களும் சொல்லப்பட வேண்டும். (நான் சொல்லப் போகிறேன்.) அதைக் கேளுங்கள். (2)

தன்னுடைய நற்கர்மங்களால் மூன்று உலகிலும் புகழ் பெற்ற நிமி என்ற அரசர் இருந்தார்; தருமத்தையே உயிர்மூச்சாகக் கொண்டவர்; சான்றோர்களில் தலையாயவர். (3)

அவருடைய மைந்தனுக்கு மிதி என்று பெயர்; மிதியின் புத்திரர் ஜனகர்; அவர் முதலாவது ஜனகர்; ஜனகரிடமிருந்து உதாவசு. (4)

உதாவசவிடமிருந்து தருமாத்மாவான நந்திவர்தனர் உண்டானார்; நந்திவர்தனருடைய மகனின் பெயர் சுகேது. (5)

சுகேதுவிடமிருந்து தோன்றியவர் தேவராதர் என்ற பலசாலி; பிருஹத்ரதன் என்று பெயர் பெற்றவர் ராஜரிஷி தேவராதருடைய புதல்வர். (6)

பிருஹத்ரதனிடமிருந்து சூர பராக்கிரமம் பொருந்திய மகாவீரர் என்பவர் தோன்றினார்; மகாவீரருடைய புதல்வர் சிறந்த அறிவாளியும் வீண்போகாத பராக்கிரமத்தைப் பெற்றவருமான சுத்ருதி. (7)

தருமாத்மா சுத்ருதியின் மைந்தன் மிகவும் தருமானுஷ்டரான த்ருஷ்டகேது; ராஜரிஷி த்ருஷ்டகேதுவிடமிருந்து ஹர்யச்வர் என்ற பெயர் பெற்றவர் உண்டானார். (8)

ஹர்யச்வருடைய மகன் மரு; மருவின் மைந்தன் ப்ரதீந்தகன்; ப்ரதீந்தகனுடைய பிள்ளை தருமாத்மாவான கீர்த்திரதன் என்ற மன்னர். (9)

கீர்த்திரதனின் புதல்வர் தேவமீடன்; தேவமீடனின் மகன் விபுதன்; விபுதனின் மகன் மஹீத்ரகன். (10)

மஹித்₄ரகஸுதோ ராஜா கீர்திராதோ மஹாபுல: ।
கீர்திராதஸ்ய ராஜர்ஷேர் மஹாரோமா வ்யஜாயத ॥ (11)

மஹாரோம்ணஸ்து த₄ர்மாத்மா ஸ்வர்ணரோமா வ்யஜாயத ।
ஸ்வர்ணரோம்ணஸ்து ராஜர்ஷேர் ஹ்ரஸ்வரோமா வ்யஜாயத ॥ (12)

தஸ்ய புத்ரத்₃வயம் ஜக்ஞே த₄ர்மக்ஞஸ்ய மஹாத்மந: ।
ஜ்யேஷ்டே₂ஹமநுஜோ ப்₄ராதா மம வீர குஸத்₄வஜ: ॥ (13)

மாம் து ஜ்யேஷ்ட₂ம் பிதா ராஜ்யே ஸோ₅பி₄ஷிச்ய நராதி₄ப: ।
குஸத்₄வஜம் ஸமாவேஸ்ய ப்₄ாரம் மயி வநம் க₃த: ॥ (14)

வ்ருத்₃தே₄ பிதரி ஸ்வர்யாதே த₄ர்மேண து₄ரமாவஹந் ।
ப்₄ராதரம் தே₃வஸங்காஸம் ஸ்நேஹாத்பஸ்யந் குஸத்₄வஜம் ॥ (15)

கஸ்யசித்த்வத₂ காலஸ்ய ஸாங்காஸ்யாத்₃ாக₃த: புராத் ।
ஸுத₄ந்வா வீர்யவாந் ராஜா மிதி₂லாமவரோத₄க: ॥ (16)

ஸ ச மே ப்ரேஷயாமாஸ ஸைவம் த₄நுரநுத்தமம் ।
ஸீதா கந்யா ச பத்₃மாஷீ மஹ்யம் வை தீ₃யதாமிதி ॥ (17)

தஸ்யாப்ரத₃நாத்₃ ப்₃ரஹ்மர்ஷேர் யுத்₃த₄மாஸீந்மயா ஸஹ ।
ஸ ஹதோ₅பி₄முகே₂ ராஜா ஸுத₄ந்வா து மயா ரணே ॥ (18)

நிஹத்ய தம் முநிஸ்ரேஷ்ட₂ ஸுத₄ந்வாநம் நராதி₄பம் ।
ஸாங்காஸ்யே ப்₄ராதரம் வீரமப்₄யஷிஞ்சம் குஸத்₄வஜம் ॥ (19)

கநீயாநேஷ மே ப்₄ராதா அஹம் ஜ்யேஷ்டே₂ மஹாமுநே ।
த₃த₃ாமி பரமப்ரீதோ வத்₄வௌ தே முநிபுங்க₃வ ॥ (20)

ஸீதாம் ராமாய ப₄த்₃ரம் தே ஊர்மிளாம் லக்ஷ்மணாய ச ।
வீர்யஸூல்காம் மம ஸுதாம் ஸீதாம் ஸுரஸுதோபமாம் ॥ (21)

த்₃விதீயாமூர்மிளாம் சைவ த்ரிர்த்₃த₃ாமி ந ஸம்ஸய: ।
ராமலக்ஷ்மணயோ ராஜந் கே₃த₃ாநம் காரயஸ்வ ஹ ॥ (22)

பித்ருகார்யம் ச ப₄த்₃ரம் தே ததோ வைவாஹிகம் குரு ।
மக₄ ஹ்யத்₃ய மஹாபு₃ஹோ த்ருதீயே தி₃வஸே விபே₄ ॥ (23)

ப₂ல்குந்யாமுத்தரே ராஜந்ஸ் தஸ்மிந் வைவாஹிகம் குரு ।
ராமலக்ஷ்மணயோர்தே₂ த₃ாநம் கார்யம் ஸுகே₂த₃யம் ॥ (24)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ ஏகஸப்ததிதம: ஸர்க₃: ॥

மஹீத்ரக மன்னரின் புதல்வர் மகாபலசாலியான கீர்த்திராதன்; ராஜரிஷி கீர்த்திராதனிடமிருந்து மகாரோமா என்பவர் பிறந்தார். (11)

மகாரோமாவிடமிருந்து தருமாத்மா ஸ்வர்ணரோமா தோன்றினார்; ராஜரிஷி ஸ்வர்ணரோமாவிடமிருந்து ஹ்ரஸ்வரோமா உண்டானார். (12)

தருமம் அறிந்த மகாத்மாவான அவருக்கு இரண்டு புத்திரர்கள் பிறந்தார்கள். நான் மூத்தவன்; என் இளைய சகோதரன் வீரனான குசத்வஜன். (13)

மன்னரான என் பிதா எனக்குப் பட்டம் கட்டிவிட்டு, குசத்வஜனைப் பராமரிக்கும் சுமையை என்னிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுக் கானகம் போனார். (14)

வயோதிகரான தந்தை தேவலோகம் சென்றதும், தேவர்களுக்கொப்பான இளவல் குசத்வஜனை அன்போடு ஆதரித்துக் கொண்டு அறம் தவறாமல் அரசு செலுத்தினேன். (15)

பிறகு நாளாவட்டத்தில் சாங்காசிய நகரத்தின் மன்னன் சுதன்வா என்ற வீரன் மிதிலையை முற்றுகையிட வந்தான். (16)

அவன், 'பரமேசுவரனின் உத்தமமான வில்லையும், கமலக்கண்ணாளான கன்யை சீதையையும் என்னிடம் ஒப்படைக்கவும்' என்ற செய்தியுடன் தூதர்களை அனுப்பினான். (17)

பிரும்மரிஷியே! அவனுக்கு என் மகளைக் கொடுக்காததால் என்னுடன் சண்டைக்கு வந்தான். என் கண்ணெதிரில் வந்த மன்னன் சுதன்வா யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான். (18)

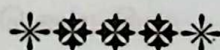
மாமுனிவரே! சுதன்வா என்ற அவ்வரசனைக் கொன்று சாங்காசியத்தில் வீரனான என் சகோதரன் குசத்வஜனுக்கு முடிசூட்டினேன். (19)

இந்த என் சகோதரன் இளையவன்; நான் மூத்தவன். முனிபுங்கவரே! மிகுந்த மனத்திருப்தியுடன் என் இரு பெண்களையும் மணம் செய்து கொடுக்கிறேன். (20)

தங்கள் ஆசி வேண்டுகிறேன்! சீதையை இராமனுக்கும், ஊர்மிளையை லட்சுமணனுக்கும் கொடுக்கிறேன். தேவமகளிர் போன்றவளும், வீரத்தால் வெல்லப்பட்டவளுமான என் மகள் சீதையையும், இரண்டாமவளான ஊர்மிளையையும் 'கொடுக்கிறேன்' என்று மூன்று தடவை சொல்கிறேன். இதில் ஐயமில்லை. மன்னரே! இராம-லட்சுமணர்களுக்கு (விவாகத்திற்கு முன் செய்யவேண்டிய கர்மாவான) கோதானத்தைச் செய்விப்பீர்களாக! (கோதானம் என்ற சொல் கல்வி முடிந்து வீட்டிற்குத் திரும்புவதையும், முகத்திலுள்ள முடி மழித்தலையும் குறிக்கும்.) (21,22)

நாந்தீ சிராத்தம் என்ற மங்களமான முன்னோர் கடனையும், ஸமாவர்த்தனம் முதலான விவாக கர்மாவுக்கு முந்திய சடங்குகளையும் செய்வீராக! பெருந்தோளரே! இன்று மக நட்சத்திரம். மூன்றாம் நாள் உத்தரபல்குனீ. மன்னா! அந்த உத்தர நட்சத்திரத்தில் விவாகச் சடங்குகளை நடத்தலாம். இராம-லட்சுமணர்களின் விவாகத்தை முன்னிட்டு செளக்கியங்களை அள்ளித் தரும் தானம் என்பது செய்யத்தக்கது." (23,24)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
ஏழுபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

த₃விஸப்ததிதம: ஸர்க₃:

கே₃ரத₃நமங்க₃ளம்

- தமுத்தவந்தம் வைதேஹம் விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ।
உவாச வசநம் வீரம் வஸிஷ்ட₂ஸஹிதோ ந்ருபம் ॥ (1)
- அசிந்த்யாந்யப்ரமேயாநி குலாநி நரபுங்க₃வ ।
இக்ஷ்வாகூணாம் விதேஹாநாம் நைஷாம் துல்யோஸ்தி கஸ்சந ॥ (2)
- ஸத்₃ருஸோ த₄ர்மஸம்புந்த₄: ஸத்₃ருஸோ ரூபஸம்பத₃ா ।
ராமலக்ஷ்மணயோ ராஜந் ஸீதா சோர்மிளயா ஸஹ ॥ (3)
- வக்தவ்யம் ச நரஸ்ரேஷ்ட₂ ஸ்ருயதாம் வசநம் மம ।
ப₄ராதா யவீயாந் த₄ர்மக்ரு ஏஷ ராஜா குஸத்₄வஜ: ॥ (4)
- அஸ்ய த₄ர்மாத்மநோ ராஜந் ரூபேணாப்ரதிமம் பு₄வி ।
ஸுதாத்₃வயம் நரஸ்ரேஷ்ட₂ பத்ந்யர்த₂ம் வரயாமஹே ॥ (5)
- ப₄ரதஸ்ய குமாரஸ்ய ஸத்ருக்₄நஸ்ய ச தீ₄மத: ।
வரயேம ஸுதே ராஜந்ஸ் தயோராதே₂ மஹாத்மநோ: ॥ (6)
- புத்ரா த₃ஸரத₂ஸ்யேமே ரூபயௌவநஸாலிந: ।
லோகபாலோபமா: ஸர்வே தே₃வதுல்யபராக்கரமா: ॥ (7)
- உப₄யோரபி ராஜேந்த்ர ஸம்புந்தே₄ா ஹ்யநுபுத்₄யதாம் ।
இக்ஷ்வாகோ: குலமவ்யக்₃ரம் ப₄வத: புண்யகர்மண: ॥ (8)
- விஸ்வாமித்ரவச: ஸ்ருத்வா வஸிஷ்ட₂ஸ்ய மதே தத₃ா ।
ஜநக: ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யம் உவாச முநிபுங்க₃வௌ ॥ (9)
- குலம் த₄ந்யமித₃ம் மந்யே யேஷாம் நோ முநிபுங்க₃வௌ ।
ஸத்₃ருஸம் குலஸம்புந்த₄ம் யத₃ாக்ருபயத₂: ஸ்வயம் ॥ (10)
- ஏவம் ப₄வது ப₄த்₃ரம் வ: குஸத்₄வஜஸுதே இமே ।
பத்நயௌ ப₄ஜேதாம் ஸஹிதௌ ஸத்ருக்₄நப₄ரதாவுபெ₄ள ॥ (11)
- ஏகாஹ்நா ராஜபுத்ரீணாம் சதஸ்ருணாம் மஹாமுநே ।
பாணீந் க்ருஹ்ணந்து சத்வாரோ ராஜபுத்ரா மஹாபுலா: ॥ (12)
- உத்தரே தி₃வஸே ப்ரஹ்மந் ப₂ல்குநீப₄யாம் மநீஷிண: ।
வைவாஹிகம் ப்ரஸம்ஸந்தி ப₄கே₃ா யத்ர ப்ரஜாபதி: ॥ (13)
- ஏவமுத்த்வா வச: ஸௌம்யம் ப்ரத்யுத்த₂ாய க்ருதாஞ்ஜலி: ।
உபெ₄ள முநிவரௌ ராஜா ஜநகோ வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (14)
- பரோ த₄ர்ம: க்ருதோ மஹ்யம் ஸிஷ்யோஸ்தி ப₄வதோ: ஸத₃ா ।
இமாந்யாஸநமுக்₂யாநி ஆஸாதாம் முநிபுங்க₃வௌ ॥ (15)

ஸர்க்கம் : எழுபத்திரண்டு

விவாகத்திற்கு முந்தைய மங்களச் சடங்கு

இவ்வாறு சொன்ன விதேக மன்னனிடம் வசிஷ்டர் முன்னிலையில் மாமுனிவர் விசுவாமித்திரர் கூறினார்— (1)

“மாமனிதரே! எண்ணிப் பார்க்க முடியாத பெருமை கொண்டவைகளும், உவமையற்றவைகளுமான இக்ஷ்வாகு, விதேகம் என்ற இரு குலங்களுக்கு நிகராக வேறு பரம்பரையே இல்லை! (2)

மன்னா! இராம-லட்சுமணர்களுக்கு சீதை-ஊர்மிளையின் விவாகம் என்ற உறவு அறவழிப்பட்டது; உருவ லாவண்யத்தாலும் சரியாக அமைந்தது. (3)

அரசரே! நான் சொல்லப் போவதைச் செவி கொடுத்துக் கேளுங்கள். அறம் அறிந்தவரே! உங்கள் இளைய சகோதரர், மன்னர் குசத்வஜர். (4)

இந்த தருமாத்மாவினுடைய இரண்டு புதல்விகளும் உலகில் ஈடில்லாத அழகுப் பெட்டகங்கள். (எங்கள் பக்கத்திலுள்ள தகுதி வாய்ந்த இரு இளைஞர்களுக்கு) மனைவிகளாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம். (5)

மன்னா! குமாரனான பரதனுக்கும், புத்திமானான சத்ருக்னனுக்கும் இரு பெண்களையும் கன்யாதானம் செய்து கொடுக்கும்படி கோருகிறோம். (6)

தசரதருடைய புதல்வர்களாகிய இவர்கள் எல்லோரும் வாலிப மிடுக்குடன் விளங்குபவர்கள்; உலகக்காப்பாளர்கள் போன்றவர்கள்; தேவர்களுக்கு நிகரான பேராற்றல் படைத்தவர்கள். (7)

ராஜேந்திரா! இக்ஷ்வாகு பரம்பரை இடையறாது தொடர்ந்து வருவது; தங்கள் பரம்பரை புண்ணியச் செயல்களில் ஈடுபட்டது. எனவே, இரண்டு குலங்களின் உறவும் முடிச்சப் போடப்பட்டும்.” (8)

வசிஷ்டருடைய சம்மதத்துடன் விசுவாமித்திரர் பேசியதைக் கேட்ட ஜனகர், கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு இரு மாமுனிவர்களையும் நோக்கிக் கூறினார்— (9)

“எங்கள் குலம் பாக்கியம் செய்திருக்கிறது என்று எண்ணுகிறேன்! அதனால்தான் மாமுனிவர்களாகிய நீங்கள் இருவரும், தாங்களாகவே உசிதமான குலத்தொடர்பை ஆணையிடுகிறீர்கள். (10)

அப்படியே ஆகட்டும். தங்கள் அருளாசி கிடைக்கட்டும். குசத்வஜனுடைய இரு புதல்விகளும் பரதன், சத்ருக்னன் ஆகிய இருவருக்கும் முறையே மனைவிகள் ஆகட்டும். (11)

மாமுனிவரே! பேராற்றல் பொருந்திய அரசகுமாரர்கள், நான்கு அரசகுமாரிகளையும் ஒரே நாளில் பாணிக்கிரகணம் செய்து கொள்வார்களாக! (12)

வேதவித்தகரே! பகன் என்பவர் அதிஷ்டான தேவதையாகவுள்ள உத்தரபல்குனீ நட்சத்திரத்தில் விவாகம் செய்வது சிறப்பைத் தரும் என்று சான்றோர்கள் புகழ்ந்துரைக்கிறார்கள்.” (13)

இவ்வாறு மனத்திற்கினிய சொற்களைக் கூறிய ஜனகர் கைகூப்பியவண்ணம் மீண்டும் எழுந்து இரு தபோதனர்களையும் பார்த்துக் கூறினார்— (14)

“எனக்குப் பேரருளைச் செய்திருக்கிறீர்கள்! (விவாகத்திற்கு உரியவர்களாக நான்கு பெண்கள் இருக்கும்போது, ஒருத்திக்கு மட்டுமோ அல்லது இருவருக்கு மட்டுமோ விவாகம் நடத்துவது என்பது நல்லறமாகாது என்பதை உணர்த்தி, நால்வருக்குமே – என் தம்பியின் புதல்விகளுக்கும் – விவாகம் நடைபெறுவதற்கான வழியை தேடித் தந்தீர்களே! என்ன பாக்கியம்!) நான் எப்போதும் தங்கள் சீடன். மாமுனிவர்களாகிய நீங்கள் இருவரும் தலைமைப் பீடங்களில் அமர வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறேன். (15)

யத₂ த₃ஸரத₂ஸ்யேயம் தத₂யோத்₄யா பு₁ மம ।
ப்ரப₄த்வே நாஸ்தி ஸந்தே₃ஹோ யத₂ாஹம் கர்துமர்ஹத₂ ॥ (16)

தத₂ ப்ருவதி வைதே₃ஹே ஜநகே ரகு₄நந்த₃ந: ।
ராஜா த₃ஸரதே₂ா ஹ்ருஷ்ட: ப்ரத்யுவாச மஹீபதிம் ॥ (17)

யுவாமஸங்க₂யேய கு₃ணௌ ப்₄ராதரௌ மிதி₂லேஸ்வரௌ ।
ருஷயோ ராஜஸங்க₄ாஸ்ச ப₄வத்₃ப்₄யாமபிபூஜிதா: ॥ (18)

ஸ்வஸ்தி ப்ராப்நுஹி ப₄த்₃ரம் தே க₃மிஷ்யாமி ஸ்வமாலயம் ।
ஸ்ராத்த₄கர்மாணி ஸர்வாணி வித₄ாஸ்ய இதி சாப்₃ரவீத் ॥ (19)

தமாப்ருஷ்ட்வா நரபதிம் ராஜா த₃ஸரத₂ஸ்தத₃ா ।
முநீந்த₃ரௌ தெள புரஸ்க்ருத்ய ஜக₃ாமாஸு மஹாயஸா: ॥ (20)

ஸ க₃த்வா நிலயம் ராஜா ஸ்ராத்த₄ம் க்ருத்வா வித₄ாநத: ।
ப்ரப₄ாதே கால்யமுத்த₂ாய சக்ரே கே₃ாத₃ாநமுத்தமம் ॥ (21)

க₃வாம் ஸதஸஹஸ்ராணி ப்₃ராஹ்மணேப்₄யோ நராதி₄ப: ।
ஏகைகஸோ த₃தௌ ராஜா புத்ராநுத்₃ிஸ்ய த₄ர்மத: ॥ (22)

ஸுவர்ணஸ்ருங்க₃ா: ஸம்பந்நா: ஸவத்ஸா: காம்ஸ்யதே₃ாஹநா: ।
க₃வாம் ஸதஸஹஸ்ராணி சத்வாரி புருஷர்ஷப₄: ॥ (23)

வித்தமந்யச்ச ஸுப₃ஹு த்₃விஜேப்₄யோ ரகு₄நந்த₃ந: ।
த₃தௌ கே₃ாத₃ாநமுத்₃ிஸ்ய புத்ராணாம் புத்ரவத்ஸல: ॥ (24)

ஸ ஸுதை: க்ருதகே₃ாத₃ாநைர் வ்ருதஸ்து ந்ருபதிஸ்தத₃ா ।
லோகபாலரிவாப₄தி வ்ருத: ஸௌம்ய: ப்ரஜாபதி: ॥ (25)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ த்₂வீஸப்ததிதம: ஸர்க₃: ॥

த்ரிஸப்ததிதம: ஸர்க₃:

த₃ஸரத₂புத்ரோத்₃வாஹ:

யஸ்மிந்ஸ்து தி₃வஸே ராஜா சக்ரே கே₃ாத₃ாநமுத்தமம் ।
தஸ்மிந்ஸ்து தி₃வஸே ஸூரோ யுத₄ாஜித் ஸமுபேயிவாந் ॥ (1)

புத்ர: கேகயராஜஸ்ய ஸாஷாத்₃ப₄ரதமாத்ஸுல: ।
த்ருஷ்ட்வா ப்ருஷ்ட்வா ச குஸலம் ராஜாநமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (2)

கேகயாதி₄பதீ ராஜா ஸ்நேஹாத் குஸலமப்₃ரவீத் ।
யேஷாம் குஸலகாமோஸி தேஷாம் ஸம்ப்ரத்யநாமயம் ॥ (3)

இந்தப் பட்டணம் எப்படி தசரதருக்கும் உரிமையுடையதாக ஆகிறதோ, அதுபோல அயோத்தி பட்டணமும் எனக்கு உரிமையுடையதாக ஆகிறது. உங்களுக்கு இந்த நகரத்தின் மீது முழு அதிகாரமும் இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. உங்கள் விருப்பப்படி செய்வதற்கு ஆணையிடலாம்.” (16)

இவ்வாறு விதேக மன்னர் ஜனகர் பேசி முடித்ததும் ரகுநந்தனரான மன்னர் தசரதர், அவருக்குப் பதில் கூறினார்— (17)

“மிதிலைக்கு அதிபர்களான சகோதரர்கள் இருவரும் எண்ண முடியாத நற்குணங்கள் நிறைந்தவர்கள்; முனிவர்களும், அரசர் கூட்டமும் தங்களால் நல்ல முறையில் கௌரவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். (18)

தங்களுக்கு என் பாராட்டுக்கள். மங்களம் உண்டாகட்டும். நான் என் விடுதிக்குச் சென்று விவாகத்திற்கு முன் செய்ய வேண்டிய எல்லாக் கர்மாக்களையும் சிரத்தையுடன் செய்து முடிக்கிறேன்” என்றும் சொன்னார். (19)

ஜனக மன்னரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு, மன்னர் தசரதர் அவ்விரு முனிவர்களையும் முன்னிட்டுக் கொண்டு விரைவில் அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றார். (20)

அந்த அரசர் தன் மானிகைக்குச் சென்று விதிப்படி சிராத்த கர்மாக்களைச் செய்தார். மறுநாள் பொழுது விடிந்ததும் துயிலெழுந்து, கோதானம் என்ற மங்களச் சடங்கினைச் செய்தார். (22)

ஆண்களில் ஏறு போன்றவரும், பிள்ளைப்பாசம் மிக்கவருமான அவர் புதல்வர்களின் கோதானச் சடங்கை முன்னிட்டு தங்கப்பூண் இழைக்கப்பட்ட கொம்புகளையுடையனவும், அங்கலட்சணக் குறை இல்லாதனவும், கன்றுகளோடு கூடியனவும், ஏராளமாகப் பால் கொடுக்கின்றவைகளுமான நான்கு லட்சம் பசுக்களையும், பலவகையான செல்வங்களையும் அந்தணர்களுக்கு வழங்கினார். (23,24)

அப்போது, அந்த மன்னர் கோதானம் (முடி மழித்தல்) செய்யப்பட்டுவிட்ட புதல்வர்கள் சூழ வீற்றிருந்த காட்சி, லோகபாலர்கள் சூழ மலர்ந்த முகத்தோடு, பிரஜாபதி பிரும்மா வீற்றிருப்பதைப் போல் விளங்கிற்று. (25)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

எழுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : எழுபத்து முன்று

தசரத புத்திரர்களின் விவாகம்

என்றைய தினம், கோதானம் என்ற உத்தமமான சடங்கை மன்னர் செய்து முடித்தாரோ, அன்றைய தினமே குரரான யுதாஜித் வந்து சேர்ந்தார். (1)

கேகய மன்னருடைய புதல்வரும், பரதனுடைய சாட்சாத் மாமனுமாகிய அவர், அரசர் தசரதரைக் கண்டு குசலம் விசாரித்து பின் இவ்வாறு மொழிந்தார்— (2)

“கேகய மன்னர் அன்புடன் தங்கள் நலன் பற்றி விசாரிக்கச் சொன்னார். யார் யாருடைய நலன் பற்றிக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறீர்களோ, அவர்கள் எல்லோரும் தற்சமயம் ஆரோக்கியமாக இருக்கிறார்கள். (3)

- ஸ்வஸ்ரீயம் மம ராஜேந்த்ர த்ரஷ்டுகாமோ மஹீபதி: ।
தத்ரத்₂முபயாதோஹமயோத்₄யாம் ரகு₄நந்த்₃ந ॥ (4)
- ஸ்ருத்வா த்வஹமயோத்₄யாயாம் விவாஹார்த்₂ம் தவாத்மஜாந் ।
மிதி₂லாமுபயாதாம்ஸ்து த்வயா ஸஹ மஹீபதே ॥
த்வரயாப்₄யுபயாதோஹம் த்ரஷ்டுகாம: ஸ்வஸு: ஸுதம் ॥ (5)
- அத₂ ராஜா த்₃ஸரத₂: ப்ரியாதிதி₂முபஸ்தி₂தம் ।
த்₃ருஷ்ட்வா பரமஸத்காரை: பூஜநார்ஹமபூஜயத் ॥ (6)
- ததஸ்தாமுஷிதோ ராத்ரிம் ஸஹ புத்ரைர்மஹாத்மபி₄: ।
ப்ரப₄ாதே புநருத்த₂ய க்ருத்வா கர்மாணி கர்மவித் ॥
ருஷீநஸ்தத₃ா புரஸ்க்ருத்ய யக்ஞவாடமுபாக்₃மத் ॥ (7)
- யுக்தே முஹூர்தே விஜயே ஸர்வாப₄ரணபூ₄ஷிதை: ।
ப்₄ராத்ருபி₄: ஸஹிதோ ராம: க்ருதகௌதுகமங்க்₃ய: ॥ (8)
- வஸிஷ்ட₂ம் புரத: க்ருத்வா மஹர்ஷீநபராநபி ।
பிது: ஸமீபமாஸ்ரித்ய தஸ்தெ₂ள ப்₄ராத்ருபி₄ராவ்ருத: ॥ (9)
- வஸிஷ்டே₂ா ப₄க்₃வாநேத்ய வைதே₃ஹமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (10)
- ராஜா த்₃ஸரதே₂ா ராஜந் க்ருதகௌதுகமங்க்₃யை: ।
புத்ரைர்நரவரஸ்ரேஷ்ட₂ த்₃ாதாரமபி₄காங்க்ஷதே ॥ (11)
- த்₃ாத்ருப்ரதிக்₃ரஹீத்ருப்₄யாம் ஸர்வார்த₂ா: ப்ரப₄வந்தி ஹி ।
ஸ்வத₄ர்மம் ப்ரதிபத்₃யஸ்வ க்ருத்வா வைவாஹ்யமுத்தமம் ॥ (12)
- இத்யுக்த: பரமோத்₃ாரோ வஸிஷ்டே₂ந மஹாத்மநா ॥ (13)
- ப்ரத்யுவாச மஹாதேஜா வாக்யம் பரமத₄ர்மவித் ।
க: ஸ்தி₂த: ப்ரதிஹாரோ மே கஸ்யாக்ஞா ஸம்ப்ரதீக்ஷயதே ॥ (14)
- ஸ்வக்₃ருஹே கோ விசாரோஸ்தி யத₂ா ராஜ்யமித₃ம் தவ ।
க்ருதகௌதுகஸர்வஸ்வா வேதி₃மூலமுபாக்₃தா: ॥ (15)
- மம கந்யா முநிஸ்ரேஷ்ட₂ தீ₃ப்தா வஹ்நேர் யத₂ார்சிஷ: ।
ஸஜ்ஜோஹம் த்வத்ப்ரதீக்ஷோஸ்மி வேத்₃யாமஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டி₂த: ॥ (16)
- அவிக்₄நம் க்ரியதாம் ஸர்வம் கிமர்த்₂ம் ஹி விலம்ப்யதே ।
தத்₃வாக்யம் ஜநகேநோக்தம் ஸ்ருத்வா த்₃ஸரத₂ஸ்தத₃ா ॥ (17)
- ப்ரவேஸயாமாஸ ஸுதாந் ஸர்வாந் ருஷிக்₃ணாநபி ।
ததோ ராஜா விதே₃ஹாநாம் வஸிஷ்ட₂மித₃மப்₃ரவீத் ॥ (18)
- காரயஸ்வ ருஷே ஸர்வம் ருஷிபி₄: ஸஹ த்₄ார்மிகம் ।
ராமஸ்ய லோகராமஸ்ய க்ரியாம் வைவாஹிகீம் ப்ரபே₄ா ॥ (19)

ராஜேந்திரரே! கேகய மன்னர் என் சகோதரியின் மைந்தனை (தன் பேரனான பரதனை)க் காண விரும்பினார். அவனை அழைத்துப் போவதற்காக நான் அயோத்திக்கு வந்தேன். (4)

அயோத்தியில், தங்கள் புத்திரர்கள் (இராமன்) விவாகத்திற்காகத் தங்களுடன் மிதிலைக்குச் சென்றுவிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டேன். உடனே, வேகமாக என் உடன்பிறந்தவளின் மகனைக் காணும் பேராவலுடன் இங்கே வந்துவிட்டேன்!" (5)

பின்னர், தசரதர் மிகவும் அன்பிற்குரிய விருந்தினர் வந்திருப்பதைப் பார்த்து, கௌரவத்திற்குரிய அவரை உயர்ந்த உபசாரங்களால் பெருமைப்படுத்தினார். (6)

அந்த இரவை பெரும் புகழ் கொண்ட புதல்வர்களோடு கழித்துவிட்டு, பொழுது புலர்ந்ததும் கண்விழித்து, நித்திய கர்மாக்களைச் செய்து முடித்து, முனிவர்களை முன்னிலைப்படுத்தி யாகசாலையை அடைந்தார், தசரதர். (7)

இராமன், எல்லாவிதமான அணிகலன்களையும் அணிந்துகொண்டு, விவாகத்திற்குரிய (கங்கணம்) மங்கலச் சரடு கட்டிக் கொண்டு, மற்ற மூன்று சகோதர்களும் உடன் வர, விஜயா என்ற சுபமுகூர்த்த நேரத்தில் வசிஷ்டரையும், மற்ற முனிபுங்கவர்களையும் முன்னே நிறுத்தி தந்தையின் அருகே வந்து நின்றார். (8,9)

பகவான் வசிஷ்டர் விதேக மன்னரிடம் வந்து இவ்வாறு கூறினார்— (10)

"மன்னரே! விவாகத்திற்கான மங்களச் சடங்குகளைச் செய்து முடித்து, புத்திரர்களுடன் (கன்னிகைகளைத்) தானம் செய்யப் போகிறவரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். (கன்னிகையைக்) கொடுப்பவர், (கன்னிகையைப்) பெற்றுக் கொள்பவர் ஆகியோருக்கு எல்லாச் செல்வங்களும் வளர்கின்றன. அல்லவா? இந்த விவாகத்தை நடத்திக் கொடுத்து, உங்கள் கடமையை நிறைவேற்றுங்கள்" (11,12)

இவ்வாறு மகாத்மா வசிஷ்டரால் கூறப்பட்டதும், மேலான தருமங்களை அறிந்தவரும், கருணைச் சித்தருமான ஜனகர், இவ்வாறு பதில் சொன்னார்— "என்னுடைய இந்த இடத்தில் தங்களைத் தடுத்து நிறுத்துபவர் யார்? யாருடைய ஆணையை எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? (13,14)

இந்த ராஜ்யம் தங்களுடையது என்னும் போது, இந்த மாளிகையும் தங்களுடையதுதானே? தன் வீட்டில் தன் விருப்பம்போல் நடந்து கொள்வதில் என்ன தயக்கம்? (15)

என்னுடைய கன்னிகைகள், விவாகத்திற்கான எல்லாச் சடங்குகளையும் முடித்துக் கொண்டு, தக்க உடையணிந்து வேள்விக் குண்டத்தின் அருகே வந்திருக்கிறார்கள். முனிவர் பெருமானே! தங்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இந்த மேடையில் நான் சித்தமாக இருக்கிறேன். (16)

எல்லாச் சடங்குகளையும் குறையில்லாமல் செய்யுங்கள். ஏன், காலதாமதம்?" ஜனகரால் சொல்லப்பட்டதைக் கேட்ட தசரதர், எல்லா முனிவர்களையும் தன் புதல்வர்களையும் உள்ளே அழைத்து வரச் செய்தார். அப்போது விதேகர்களின் அரசர் வசிஷ்டரிடம் இவ்வாறு கூறினார்— (17,18)

'முனிவரே! உலக மக்கள் அனைவராலும் விரும்பப்படும் இராமனுடைய விவாக சம்பந்தமான கிரியைகளை எல்லாம் முனிவர்களைக் கொண்டு செய்விப்பீர்களாக.' (19)

ததே₂த்யுக்த்வா து ஜநகம் வஸிஷ்டே₂ ப₄க₃வாந்ருஷி: ।
விஸ்வாமித்ரம் புரஸ்க்ருத்ய ஸதாநந்தம் ச த₄ர்மிகம் ॥ (20)

ப்ரபாமத்₄யே து விதி₄வத்₃வேதி₃ம் க்ருத்வா மஹாதபா: ।
அலஞ்சகார தாம் வேதி₃ம் க₃ந்த₄புஷ்பை: ஸமந்தத: ॥ (21)

ஸுவர்ணபாலிகாபி₄ஸ்ச சி₂த்₃ரகும்பை₄ஸ்ச ஸாங்குரை: ।
அங்குராட்₄யை: ஸராவைஸ்ச தூ₄பபாத்ரை: ஸதூ₄பகை: ॥ (22)

ஸங்க₂பாத்ரை: ஸ்ருவை: ஸ்ருக்₃பி₄: பாத்ரை ரர்க்யாபி₄பூரிதை: ।
லாஜபூர்ணைஸ்ச பாத்ரீபி₄ரக்ஷதைரபி ஸம்ஸ்க்ருதை: ॥ (23)

த₃ர்பை₄: ஸமை: ஸமாஸ்தீர்ய விதி₄வந் மந்த்ரபூர்வகம் ।
அக்₃நிமாத₄ய வேத்₃யாம் து விதி₄மந்த்ர புரஸ்க்ருதம் ॥
ஜுஹாவாக்₃நௌ மஹாதேஜா வஸிஷ்டே₂ ப₄க₃வாந்ருஷி: ॥ (24)

தத: ஸீதாம் ஸமாநீய ஸர்வாப₄ரணபூ₄ஷிதாம் ॥ (25)

ஸமக்ஷமக்₃நே: ஸம்ஸ்த₂ாப்ய ராக₄வாபி₄முகே₂ தத₃ா ।
அப்₃ரவீஜ்ஜநகோ ராஜா கௌஸல்யாநந்த₃வர்த₄நம் ॥ (26)

இயம் ஸீதா மம ஸுதா ஸஹத₄ர்மசரீ தவ ।
ப்ரதீச்ச₂ சைநாம் ப₄த்₃ரம் தே பாணிம் க்₃ருஹ்ணீஷ்வ பாணிநா ॥ (27)

பதிவ்ரதா மஹாப₄கா ச₂ாயேவாநுக₃தா ஸத₃ா ।
இத்யுக்த்வா ப்ராக்ஷிபத்₃ராஜா மந்த்ரபூதம் ஜலம் தத₃ா ॥ (28)

ஸாது₄ ஸாத்₄விதி தே₃வாநாம்ருஷீணாம் வத₃தாம் தத₃ா ।
தே₃வது₃ந்த₃பி₄நிர்கே₄ஷ: புஷ்பவர்ஷோ மஹாநபூ₄த் ॥ (29)

ஏவம் த₃த்வா ஸுதாம் ஸீதாம் மந்த்ரோத₃க புரஸ்க்ருதாம் ।
அப்₃ரவீஜ்ஜநகோ ராஜா ஹர்ஷேணாபி₄பரிப்லுத: ॥ (30)

லக்ஷ்மணாக₃ச்ச₂ ப₄த்₃ரம் தே ஊர்மிளாமுத்₃யதாம் மயா ।
ப்ரதீச்ச₂ பாணிம் க்₃ருஹ்ணீஷ்வ மா பூ₄த்காலஸ்ய பர்யய: ॥ (31)

தமேவமுக்த்வா ஜநகோ ப₄ரதம் சாப்₄யப₄ஷத ।
பாணிம் க்₃ருஹாண மாண்ட₃வ்யா: பாணிநா ரகு₄நந்த₃ந ॥ (32)

ஸத்ருக்₃நம் சாபி த₄ர்மாத்மா அப்₃ரவீஜ்ஜநகேஸ்வர: ।
ஸ்ருதகீர்த்யா மஹாப₃ாஹோ பாணிம் க்₃ருஹ்ணீஷ்வ பாணிநா ॥ (33)

ஸர்வே ப₄வந்த: ஸௌம்யாஸ்ச ஸர்வே ஸுசரிதவ்ரதா: ।
பத்நீபி₄: ஸந்து காகுத்ஸ்த₂ா மா பூ₄த்காலஸ்ய பர்யய: ॥ (34)

ஜநகஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா பாணீந் பாணிபி₄ரஸ்ப்ருஸந் ।
சத்வாரஸ்தே சதஸ்ருணாம் வஸிஷ்ட₂ஸ்ய மதே ஸ்தி₂தா: ॥ (35)

'சரி' என்று ஜனகரிடம் பதில் கூறினார் பகவான் வசிஷ்டர். விசுவாமித்திரரையும், தருமமே உருவெடுத்தாற்போன்ற சதானந்தரையும் முன்னிட்டுக் கொண்டு, மகாதபஸ்வியான அவர் மணப்பந்தலின் நடுவில் முறைப்படி வேள்விக் குண்டம் அமைத்து, அந்த வேதியின் நாற்புறங்களிலும் சந்தனத்தாலும், மணமிக்க மலர்களாலும் அலங்கரித்தார். (20,21)

தங்கப் பாலிகைகள், தானிய முளைகளுடன் கூடிய துளையுள்ள கலசங்கள், விதை முளைத்த மடக்குகள், மணப்புகை வீசும் தூபக்கால்கள், சங்குகள், ஹோமம் செய்வதற்கான சட்டுவம் போன்ற ஸ்ருவம், மற்றும் கரண்டி போன்ற ஸ்ருக்குகள், அர்க்யதீர்த்தத்தால் நிரப்பப்பட்ட பாத்திரங்கள், பொறி நிறைந்த கிண்ணங்கள், முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அக்ஷதைகள் - வேதியைச் சுற்றிலும் வைக்கப்பட்டன. (22,23)

முறைப்படி மந்திரங்களை உச்சரித்துக் கொண்டு, சமமான அளவுள்ள தர்பங்களைப் பரப்பி, முறைப்படி மந்திரம் கூறி, குண்டத்தில் அக்னி வளர்த்து, மகாதேஜஸ்வியான மாமுனிவர் வசிஷ்டர் அந்த அக்னியில் ஆகுதிகள் கொடுத்தார். (24)

எல்லா அணிகலன்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த சீதையை, இராமனுக்கு நேர் எதிரில் அக்னிக்கு முன்பாக நிற்கச் செய்து, கௌசல்யையின் ஆனந்தத்தைப் பெருகச் செய்கிற இராமனை நோக்கி ஜனக மகாராஜர் சொன்னார்— "இந்த சீதை என்னுடைய மகள். தரும கர்மாக்களில் உனக்கு அனுசரணையாக இருக்கப் போகிறவள். இவளை ஏற்றுக் கொள். உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். (இவளுடைய லட்சுமிகரமான) திருக்கரத்தை (உன்னுடைய வீரத்தை வெளிப்படுத்திய) திருக்கரத்தினால் பற்றுவாயாக. (25-27)

இவள் பதிவிரதை; பெரும் பாக்கியசாலி; (உன்னை) எப்போதும் நிழல்போலப் பின்தொடர்வாள்" என்று கூறி, மந்திரங்களால் புனிதமாக்கப்பட்ட தீர்த்தத்தை வார்த்தார். (28)

தேவர்களும் முனிவர்களும், 'ஆகா! என்ன பாக்கியம்!' என்று குதூகலித்தார்கள். (ஆகாயத்தில்) தேவ பேரிகைகள் முழங்கின; ஏராளமான மலர்மாரி ஏற்பட்டது. (29)

இவ்வாறு மகள் சீதையை மந்திரங்களால் புனிதமாக்கப்பட்ட நீரினால் தாரை வார்த்துக் கொடுத்துவிட்டு, மகிழ்ச்சியில் மூழ்கித் திளைத்த ஜனக மகாராஜர் சொன்னார்— (30)

"லட்சுமணா! வா. உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்! என்னால் கொடுக்கப்படுபவளான ஊர்மிளையைப் பெற்றுக் கொள். அவள் கையைப் பற்றிக் கொள். காலதாமதம் வேண்டாம்." (31)

அவனிடம் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு பரதனிடம் கூறினார்— "ரகுநந்தனா! மாண்டவியின் கையைப் பற்றிக் கொள். காலதாமதம் வேண்டாம்." (32)

தருமத்திருவுருவான ஜனக மாமன்னர் சத்ருக்னனிடம் சொன்னார்— "மகாபலம் பொருந்தியவனே! சுருதகீர்த்தியின் கையை உன் கையினால் பற்றிக் கொள். (33)

காகுத்தர்களான நீங்கள் எல்லோரும் பண்பாளர்கள்; எல்லா விரத அனுஷ்டானங்களையும் குறைவில்லாமல் செய்து முடித்தவர்கள். இனி பத்தினிகளோடு இணைந்து அறம் செய்யுங்கள். காலதாமதம் வேண்டாம்." (34)

வசிஷ்டருடைய கருத்துக்கிசைய நடக்கும் அந்த நால்வரும், ஜனகருடைய சொற்களைக் கேட்டு நான்கு கன்னிகைகளின் கையை முறையே தம் கையால் பற்றினார்கள். (35)

அக்ஷநிம் ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா வேதி₃ம் ராஜாநமேவ ச ।
ருஷீம்ஸ்சைவ மஹாத்மாந: ஸபு₄ர்யா ரகு₄ஸத்தமா: ॥ (36)

யதே₂க்தேந தத₃ா சக்ருர்விவாஹம் விதி₄பூர்வகம் ।
காகுத்ஸ்தை₂ஸ்ச க்ருஹீதேஷு லலிதேஷு ச பாணிஷு ॥ (37)

புஷ்பவ்ருஷ்டிர் மஹத்யாஸீத் அந்தரிக்ஷாத் ஸுபு₄ர்யாஸ்வரா ।
தி₃வ்யது₃ந்து₃பி₄நிர்கே₄ாஷைர் கீ₃தவாதி₃த்ர நி:ஸ்வநை: ॥ (38)

நந்ருது₃ஸ்சாப்ஸர:ஸங்க₄ா க்ருந்த₄ர்வாஸ்ச ஜகு: கலம் ।
விவாஹே ரகு₄முக்யாநாம் தத₃த்₃பு₄தமத்₃ரு₃ஸ்யத ॥ (39)

ஈத்₃ருஸே வர்தமாநே து தூர்யோத்₃கு₄ஷ்டநிநாதி₃தே ।
த்ரிரக்ஷ₃நிம் தே பரிக்ரம்ய ஊஹு₃ர்பு₄ர்யா மஹௌஜஸ: ॥ (40)

அதே₂பகார்யாம் ஜக்₃முஸ்தே ஸபு₄ர்யா ரகு₄நந்த₃நா: ।
ராஜாப்யநுயயௌ பஸ்யந் ஸர்ஷிஸங்க₄: ஸபு₄ர்யாந்த₄வ: ॥ (41)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
பு₃லகாண்டே₃ த்ரிஸப்ததிதம: ஸர்க₃: ॥

சது:ஸப்ததிதம: ஸர்க₃:

ஜாமத₃க்₃ந்யாமி₄யோக₃:

அத₂ ராதர்யாம் வ்யதீதாயாம் விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ।
ஆப்ருச்₂ய தெள ச ராஜாநௌ ஜக₃ாமோத்தரபர்வதம் ॥
ஆஸீ₃பி₄: பூரயித்வா ச குமாராம்ஸ்ச ஸராக₄வாந் ॥ (1)

விஸ்வாமித்ரே க₃தே ராஜா வைதே₃ஹம் மிதி₂லாதி₄பம் ।
ஆப்ருச்₂யாத₂ ஜக₃ாமாஸு ராஜா த₃ஸரத₂: புரீம் ॥
க₃ச்ச₂ந்தம் தம் து ராஜாநமந்வக₃ச்ச₂ந்நராதி₄ப: ॥ (2)

அத₂ ராஜா விதே₃ஹாநாம் த₃தௌ கந்யாத₄நம் ப₃ஹு ।
க₃வாம் ஸதஸஹஸ்ராணி ப₃ஹு₃நி மிதி₂லேஸ்வர: ॥ (3)

கம்ப₃லாநாம் ச முக்யாநாம் க்ஷௌமகோட்யம்ப₃ராணி ச ।
ஹஸ்த்யஸ்வரத₂பாத₃ாதம் தி₃வ்யரூபம் ஸ்வலங்க்ருதம் ॥
த₃தௌ கந்யாபிதா தாஸாம் த₃ாஸீ த₃ாஸ மநுத்தமம் ॥ (4)

ஹிரண்யஸ்ய ஸுவர்ணஸ்ய முக்தாநாம் வித்₃ருமஸ்ய ச ।
த₃தௌ பரமஸம்ஹ்ருஷ்ட: கந்யாத₄நமநுத்தமம் ॥ (5)

த₃த்வா ப₃ஹுத₄நம் ராஜா ஸமநுக்ஞாப்ய பார்தி₂வம் ।
ப்ரவிவேஸ ஸ்வநிலயம் மிதி₂லாம் மிதி₂லேஸ்வர: ॥ (6)

பெரும் பண்பாளர்களான ரகுசூல உத்தமத் தோன்றல்களாகிய நால்வரும் பத்தினிகளுடன் அக்னியையும் மணமேடையையும் அரசனையும் முனிவர்களையும் வலம் வந்து, விவாகச் சடங்கு முறையை விவரிக்கும் நூல்களில் சொல்லப்பட்டபடி, விவாக கர்மாவைச் செய்து முடித்தார்கள். (கன்னிகைகளின்) மென்மையான கைகள் (வலிமைமிக்க) காசுத்தார்களின் கரங்களால் ஏற்கப்பட்டவுடன், பேரொளியுடன் கூடிய மலர்மாரி ஆகாயத்திலிருந்து பொழிந்தது; தேவலோக பேரிகைகள் முழங்கின; பாட்டும் வாத்திய சங்கீதமும் ஒலித்தன. (36--38)

கூட்டம் கூட்டமாக அப்சரசுகள் நடனமாடினார்கள்; கந்தர்வர்கள் இனிமையாகப் பாடினார்கள்! ரகு பரம்பரையில் தலைசிறந்து விளங்கிய அவர்களின் விவாகத்தின்போது இந்த அற்புதம் காணப்பட்டது. (39)

இவ்வாறாக வெளியே நாட்டியம்-பாட்டு-தாளம் என்று அமார்க்களாப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, பெரும்புகழ் கொண்ட அவர்கள் அக்னியை மூன்று தடவை வலம் வந்து, தத்தமது மனைவியரைக் கைப்பிடித்துத் தனதாக்கிக் கொண்டார்கள். (40)

பின்னர், ரகுந்தனர்களான நால்வரும் மனைவியருடன் தங்கள் மாளிகைக்குச் சென்றார்கள். மன்னர் தசரதரும் பந்துபரிவாரங்களுடனும் முனிவர்களுடனும் தம்பதிகள் சென்ற காட்சியைப் பார்த்து ஆனந்தம் பொங்கியவராய் பின்தொடர்ந்து சென்றார். (41)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
எழுபத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : எழுபத்து நான்கு

பரசுராமரை எதிர்கொள்ளல்

அன்றிரவு கழிந்ததும் மாமுனிவர் விசுவாமித்திரர் ரகுசூல குமாரர்களை ஏராளமான ஆசிமொழிகளால் வாழ்த்திவிட்டு, இரு மன்னர்களிடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டு, வடக்கிலுள்ள மலையை நோக்கிப் புறப்பட்டுச் சென்றார். (1)

விசுவாமித்திரர் சென்றவுடன் மிதிலை மன்னர் ஜனகரிடம் தசரத மன்னர் விடைபெற்றுக் கொண்டு அயோத்தியை நோக்கி விரைவாகச் சென்றார். தன் பட்டணத்திற்குச் செல்லும் அவரை சிறிது தூரம் வரை விதேக மன்னர் பின்தொடர்ந்து சென்றார். (2)

பெண்களை கணவர்களுடன் அனுப்பி வைக்கும்போது விதேக நாட்டின் அரசர் ஏராளமான ஸ்ரீதனம் கொடுத்தார். பல இலட்சக்கணக்கான பசுக்களையும், சிறந்த கம்பளிகளையும், கோடிக்கணக்கான வெண்பட்டு ஆடைகளையும், தெய்விக வடிவுடைய நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட யானை, குதிரை, தேர், காலாட்படைகளையும், குற்றேவல் செய்யும் ஆண்-பெண் பணியாளர்களையும் கன்னிகையின் பிதாவான ஜனகர் அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். (3,4)

வெள்ளி, தங்கம், முத்து, பவழம் முதலியவற்றையும் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் ஸ்ரீதனமாக கணக்கில்லாமல் கொடுத்தார். (5)

ஏராளமான பொருட்களைக் கொடுத்து தசரதரை வழியனுப்பிவிட்டு மிதிலை மன்னர் மிதிலையில் தன் அரண்மனைக்குள் பிரவேசித்தார். (6)

- ராஜாப்யயோத்யாதி₄பதி: ஸஹ புத்ரைர்மஹாத்மபி₄: ।
 ருஷீந் ஸர்வாந் புரஸ்க்ருத்ய ஜக₃யம் ஸப₃லாநுக₃: ॥ (7)
- க₃ச்ச₂ந்தம் தம் நரவ்யாக்₄ரம் ஸர்ஷிஸங்க₄ம் ஸராக₄வம் ।
 கே₄ாரா: ஸ்ம பக்ஷிணோ வாசோ வ்யாஹரந்தி ஸமந்தத: ॥ (8)
- பெ₄ளமாஸ்சைவ ம்ருக₃ா: ஸர்வே க₃ச்ச₂ந்தி ஸ்ம ப்ரத₃க்ஷிணம் ॥ (9)
- தாந் த்₃ருஷ்ட்வா ராஜஸார்த்ரா₃லோ வஸிஷ்ட₂ம் பர்யப்ருச்ச₂த ।
 அஸௌம்யா: பக்ஷிணோ கே₄ாரா ம்ருக₃ாஸ்சாபி ப்ரத₃க்ஷிணா: ॥
 கிமித₃ம் ஹ்ருத₃யோத்கம்பி மநோ மம விஷீத₃தி ॥ (10)
- ராக்ஞோ த₃ஸரத₂ஸ்யைதச் ச்₂ருத்வா வாக்யம் மஹாந்ருஷி: ।
 உவாச மது₄ராம் வாணீம் ஸ்ருயதாமஸ்ய யத்ப₂லம் ॥ (11)
- உபஸ்தி₂தம் ப₄யம் கே₄ாரம் தி₃வ்யம் பக்ஷிமுக₂ாச்ச்யுதம் ।
 ம்ருக₃ா: ப்ரஸமயந்த்யேதே ஸந்தாபஸ் த்யஜ்யதாமயம் ॥ (12)
- தேஷாம் ஸம்வத₃தாம் தத்ர வாயு: ப்ராது₃ர்புபூ₄வ ஹ ।
 கம்பயந் மேதி₃நீம் ஸர்வாம் பாதயம்ஸ்ச மஹாத்₃ருமாந் ॥ (13)
- தமஸா ஸம்வ்ருத: ஸூர்ய: ஸர்வா ந ப்ரப₃பு₄ர்தி₃ஸ: ।
 ப₄ஸ்மநா சாவ்ருதம் ஸர்வம் ஸம்மூ₄மிவ தத்₃ப₃லம் ॥ (14)
- வஸிஷ்ட₂ ருஷயஸ்சாந்யே ராஜா ச ஸஸுதஸ்தத₃ா ।
 ஸஸம்க்ஞா இவ தத்ராஸந் ஸர்வமந்யத்₃விசேதநம் ॥ (15)
- தஸ்மிந்ஸ் தமஸி கே₄ாரே து ப₄ஸ்மச்ச₂ந்நேவ ஸா சமூ: ।
 த₃த₃ர்ஸ பீ₄மஸங்காஸம் ஜடாமண்ட₃லத₄ாரிணம் ॥
 ப₄ர்க₃வம் ஜாமத₃க்₃ந்யம் தம் ராஜராஜவிமர்தி₃நம் ॥ (16)
- கைலாஸமிவ து₃ர்த₄ர்ஷம் காலாக்₃நிமிவ து₃:ஸஹம் ।
 ஜ்வலந்தமிவ தேஜோபி₄ர் து₃ர்நிரீக்ஷயம் ப்ருத₂க்₃ஜநை: ॥ (17)
- ஸ்கந்தே₄ சாஸாத்₃ய பரஸூம் த₄நுர்வித்யுத்₃க்₃ணோபமம் ।
 ப்ரக்₃ருஹ்ய ஸரமுக்₂யம் ச த்ரிபுரக்₄நம் யத₂ா ஹரம் ॥ (18)
- தம் த்₃ருஷ்ட்வா பீ₄மஸங்காஸம் ஜ்வலந்தமிவ பாவகம் ।
 வஸிஷ்ட₂ப்ரமுக₂ா: ஸர்வே ஜபஹோமபராயணா: ॥ (19)
- ஸங்க₃தா முநய: ஸர்வே ஸஞ்ஜஜல்புரதே₂ா மித₂: ।
 கச்சித்பித்ருவத₄ாமர்ஷீ க்ஷத்ரம் நோத்ஸாத₃யிஷ்யதி ॥ (20)
- ஸர்வக்ஷத்ரவத₄ம் க்ருத்வா க₃தமந்யுர் க₃தஜ்வர: ।
 க்ஷத்ரஸ்யோத்ஸாத₃நம் பூ₄யோ ந க₂ல்வஸ்ய சிகீர்ஷிதம் ॥ (21)
- ஏவமுக்த்வார்க்₄யமாத்₃ய ப₄ர்க₃வம் பீ₄மத₃ர்ஸநம் ।
 ருஷயோ ராம ராமேதி வசோ மது₄ரம்ப்ருவந் ॥ (22)

அயோத்தியின் அதிபதி பெரும் புகழ் கொண்ட புத்திரர்களுடன் எல்லா முனிவர்களையும் முன்வரிசையில் நிறுத்தி சேனை-பரிவாரங்களுடன் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். (7)

முனிவர் கூட்டத்துடனும், இராகவனுடனும் சென்று கொண்டிருந்த தசரதரை நாலாபக்கங்களிலிருந்தும் கோரமான ஒலிகளை எழுப்பிப் பறவைகள் எச்சரித்தன. (8)

பூமியில் சஞ்சரிக்கும் விலங்குகள் வலமாகவே சென்றன. (9)

இவைகளைப் பார்த்துவிட்டு அரசரில் புலிநிகர் தசரதர் வசிஷ்டரைக் கேட்டார்— 'பறவைகள் பயங்கரமாக அமங்கலமாகக் கூவுகின்றன; விலங்குகளும் வலமாகச் செல்கின்றன; என்னுடைய மனம் நடுங்குகிறது; மார்பு படபடக்கிறது. இது எதனால்?' (10)

மன்னர் தசரதரின் இந்தப் பேச்சைக் கேட்டு மாமுனிவர் ஆறுதலான வார்த்தைகளைக் கூறினார்— "இதற்கு (இந்தச் சகுனங்களுக்கு) என்ன பலன் என்பதைக் கேளுங்கள். (11)

பறவைகளின் ஒலிக்குறிப்பிலிருந்து தெய்வ சங்கல்பத்தின்படி பயங்கரமான அபாயம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றும், விலங்குகளின் நடவடிக்கையிலிருந்து அந்த அபாயம் நீங்கிவிடும் என்றும் புலப்படுகிறது. எனவே, நீங்கள் மனக்கலக்கத்தை விட்டுவிடுங்கள்." (12)

அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே பூமியை நடுங்கச் செய்து கொண்டும், பெரிய பெரிய மரங்களை கீழே சாய்த்துக் கொண்டும் கட்டுக்கடங்காத பேய்க்காற்று அங்கே ஏற்பட்டது. என்ன ஆச்சரியம்! (13)

சூரியன் இருளால் மறைக்கப்பட்டான்; திசைகள் எல்லாமே இல்லாமற்போய்விட்டன; அந்தப் படைகள் எல்லாம் புழுதியால் சூழப்பட்டு மறைக்கப்பட்டதாயிற்று. (14)

வசிஷ்டரும், மற்ற முனிவர்களும், மன்னரும், அவருடைய புதல்வர்களும் மட்டுமே அங்கே சுய உணர்வோடு இருந்தார்கள். மற்றவை எல்லாம் சுயநினைவு இழந்தன. (15)

பயங்கரமான அந்த இருளில் சாம்பல் பூசப்பட்ட அந்தப் படை பயங்கரமான தோற்றத்துடன் சடாமுடி தரித்து, அரச குலத்தை அழிப்பவரான பிருகு வம்சத்தோன்றல் ஜமதக்னியின் குமாரரைப் பார்த்தது. (16)

கைலாசமலை போல் எதிர்கொள்ள முடியாதவர்; காலாக்கனியைப் போல் பொறுக்க முடியாதவர்; கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பைப்போல் தேஜஸின் பேரொளியால், பாமர ஜனங்களால் கண்ணால் பார்க்க ஒண்ணாதவர்; தோளில் கோடாரி மற்றும் மின்னறக்கூட்டம் போல் பளீரிடும் வில்; திரிபுரங்களை எரிப்பதற்காகப் புறப்பட்ட பரமசிவன் போல் கையில் சக்திமிக்க அம்பு. (17,18)

இவ்வாறு பயங்கரமான தோற்றம் கொண்டு கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பைப் போன்று ஜொலிக்கும் அவரைப் பார்த்ததும், மந்திரஜப ஹோமத்தில் ஆழ்ந்து ஈடுபட்டவர்களான வசிஷ்டர் முதலிய அங்கிருந்த முனிவர்கள் அனைவரும் தமக்குள் மெதுவாகப் பேசிக் கொண்டார்கள். "தன்னுடைய தந்தை கொல்லப்பட்டதால் பழிக்குப் பழி வாங்கிக் கொண்டிருக்கும் இவர் கூடித்திரியரை (தசரதரின் குடும்பத்தினரை) கொல்வதற்காக வந்திருக்கிறாரோ, என்னவோ? (19,20)

முன்பே இவர் கூடித்திரியர்களை வதம் செய்து கோபத்தை ஒழித்துவிட்டவர்; வெறுப்பை விட்டுவிட்டவர். மறுபடியும் கூடித்திரியர்களைக் கொல்வது என்பது இவருடைய நோக்கமாக இருக்க முடியாது." (21)

இவ்வாறு தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டபின், (அதிதி பூஜைக்குரிய) அர்க்யம்-பாத்யம் எடுத்துக் கொண்டு, பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமாக இருக்கும் அவரை, 'இராமா! இராமா!' என்று அன்பொழுக அழைத்தவண்ணம் முனிவர்கள் அவரிடம் வந்தார்கள். (22)

ப்ரதிக்குஹய து தாம் பூஜாம் ருஷிதூத்தாம் ப்ரதாபவாந் ।
 ராமம் துஸரதி₂ம் ராமோ ஜாமதூக்யந்யோப்யபுஷத ॥ (23)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
 பாலகாண்டே₃ சது:ஸப்ததிதம: ஸர்க்₃: ॥

பஞ்சஸப்ததிதம: ஸர்க்₃:

வைஷ்ணவத₄நு:ப்ரஸம்ஸா

ராம துஸரதே₂ வீர வீர்யம் தே ஸ்ருயதே₂தூபு₄தம் ।
 த₄நுஷோ பே₄தூநம் சைவ நிகி₂லேந மயா ஸ்ருதம் ॥ (1)

ததூதூபு₄தமசிந்த்யம் ச பே₄தூநம் த₄நுஷஸ்த்வயா ।
 தச்ச்₂ருத்வாஹமநுப்ராப்தோ த₄நுர்க்₃ருஹ்யாபரம் ஸுப₄ம் ॥ (2)

ததி₃தூம் கே₄ரஸங்காஸம் ஜாமதூக்யந்யம் மஹதூ₄நு: ।
 பூரயஸ்வ ஸரேணைவ ஸ்வபு₃லம் துர்ஸயஸ்வ மே ॥ (3)

ததூஹம் தே பு₃லம் து்ருஷ்ட்வா த₄நுஷோ₄ஸ்ய ப்ரபூரணே ।
 த்வந்தூ₃வயுத்தூ₄ம் ப்ரதூ₃ஸ்யாமி வீர்யஸ்லாக்யமஹம் தவ ॥ (4)

தஸ்ய ததூ₃வசநம் ஸ்ருத்வா ராஜா துஸரத₂ஸ்ததூ₃ ।
 விஷண்ணவதூ₃நோ தீ₃ந: ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யமபு₃ரவீத் ॥ (5)

ஷத்ரரோஷாத்த்ரஸாந்தஸ்த்வம் பூ₃ராஹ்மணஸ்ச மஹாயஸா: ।
 பு₃லாநாம் மம புத்ராணாமபு₄யம் தூ₃தூமர்ஹஸி ॥ (6)

பு₄ர்க்₃வாணாம் குலே ஜாத: ஸ்வாதூ₄யாயவ்ரதஸாலிநாம் ।
 ஸஹஸ்ராஷே ப்ரதிக்கு₃ய ஸஸ்த்ரம் நிஷிப்தவாநஸி ॥ (7)

ஸ த்வம் து₄ம்பரோ பூ₄த்வா காஸ்யபாய வஸுந்த₄ராம் ।
 தூ₃த்வா வநமுபாகூ₃ய மஹேந்தூ₃ரக்ருதகேதந: ॥ (8)

மம ஸர்வவிநாஸாய ஸம்ப்ராப்தஸ்த்வம் மஹாமுநே ।
 ந சைகஸ்மிந் ஹதே ராமே ஸர்வே ஜீவாமஹே வயம் ॥ (9)

பு்ருவத்யேவம் துஸரதே₂ ஜாமதூக்யந்ய: ப்ரதாபவாந் ।
 அநாதூ₃ருத்யைவ ததூ₃வாக்யம் ராமமேவாப்யபு₄ஷத ॥ (10)

இமே தூ₃வே த₄நுஷீ ஸ்ரேஷ்டே₂ தி₃வ்யே லோகாபி₄விஸ்ருதே ।
 தூ₃ருடே₄ பு₃லவதீ முக்₂யே ஸுக்ருதே விஸ்வகர்மணா ॥ (11)

அதிஸ்ருஷ்டம் ஸுரைரேகம் தர்யம்புகாய யுயுத்ஸவே ।
 த்ரிபுரக்₃நம் நரஸ்ரேஷ்ட₂ பு₄க்₃நம் காகுத்ஸத₂ யத்த்வயா ॥ (12)

இதூ₃ம் தூ₃விதீயம் து₃ர்தூ₄ஷம் விஷ்ணோர்தூ₃த்தம் ஸுரோத்தமை: ।
 ததி₃தூ₃ம் வைஷ்ணவம் ராம த₄நு: பரபு₄ரஞ்ஜயம் ॥ (13)

பராக்கிரமசாலியான அவர் முனிவர்களால் அளிக்கப்பட்ட உபசாரத்தை ஏற்றுக் கொண்டபின், தசரதராமனைப் பார்த்து, ஜமதக்னி மைந்தரான பரசுராமர் பேசலுற்றார். (23)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்
எழுபத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : எழுபத்தைந்து

வைஷ்ணவ வில்லின் மகிமை

“தசரதராமா! வீரனே! உன்னுடைய அற்புதமான ஆற்றலைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டேன். (சிவ) வில்லை முறித்த வரலாற்றையும் விவரமாகத் தெரிந்து கொண்டேன். (1)

வில்லை முறித்தல் என்ற உன்னுடைய செயல் மிகவும் ஆச்சரியகரமானது; சிந்தித்துப் பார்க்க முடியாதது. அதைக் கேட்டுவிட்டுத்தான் மங்களமான இன்னொரு வில்லை எடுத்துக் கொண்டு நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன். (2)

மிகவும் அஞ்சத்தக்கதும், ஜமதக்னியால் கொடுக்கப்பட்டதுமான இந்தப் பெரிய வில்லை வளைத்து நானேற்றி உன்னுடைய சொந்த பலத்தை எனக்குக் காட்டு. (3)

இந்த வில்லில் நானேற்றுவதில் உன் தோள் திறமையைக் கண்ட பின்னர், ‘இருவரிடையே போர்’ என்ற முறைப்படி, நான் உன் வீரத்தை அங்கீகரிப்பதைப் போல உன்னுடன் தனி ஒருவனாகப் போரிடுகிறேன்.” (4)

அவருடைய அந்தச் சொற்களைக் கேட்ட அரசர் தசரதர், கவலைதோய்ந்த முகத்துடன் இரங்கத்தக்கவராய் கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு வேண்டினார்— (5)

“கூடித்திரியர்களின் மேலிருந்த கோபத்தை அழித்துவிட்டீர்கள்; தாங்கள் அந்தணர்; மிக்க புகழ் பெற்றவர். சிறுபிள்ளைகளான என் புதல்வர்களுக்கு தாங்கள் அபயம் அளிக்கவேண்டும். (6)

வேதபாராயணத்தையே வாழ்க்கை நெறியாகக் கொண்டிருக்கும் பிருகு முனிவரின் குலத்தில் தோன்றியவர், தாங்கள். இந்திரனிடம் வாக்குறுதி தந்து ஆயுதங்களைத் துறந்துவிட்டீர்கள். (7)

அறநெறியையே பின்பற்றி நடக்கும் தாங்கள், காசியபருக்கு இந்த பூதலத்தைத் தந்துவிட்டு, மகேந்திர மலையிலுள்ள காட்டை வாசஸ்தலமாகக் கொண்டீர்கள். (8)

மாமுனிவரே! தாங்கள் என்னை அடியோடு ஒழிப்பதற்காக வந்திருக்கிறீர்கள். இராமன் ஒருவன் மட்டும் கொல்லப்பட்டால் நாங்கள் யாரும் உயிர் பிழைத்திருக்க மாட்டோம்.” (9)

இவ்வாறு தசரதர் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதை எல்லாம் பராக்கிரமசாலியான பரசுராமர் செவியில் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இராமனை நோக்கியே பேசினார்— (10)

“மிக உயர்ந்த தெய்விகமான, உலகப் புகழ்பெற்ற, உறுதியான, ஆற்றல்மிக்க, முதன்மையான, நன்கு வடிவமைக்கப்பட்ட இரண்டு விற்கள், முன்னர் விசுவகர்மாவினால் செய்யப்பட்டன. (11)

அதில் ஒன்றை, போர் செய்வதில் விருப்பமுள்ள முக்கண்ணரிடம் தேவர்கள் கொடுத்தார்கள். மாமனிதனே! எந்த வில் உன்னால் ஒடிக்கப்பட்டதோ, அதுதான் பரமசிவன் முப்புரங்களையும் எரித்த வில். (12)

எவராலும் நெருங்க முடியாத இரண்டாவது வில், தேவர்களால் விஷ்ணுவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டது. விஷ்ணுவிடம் கொடுக்கப்பட்ட அந்த வில் (நான் கொண்டு வந்திருக்கிற) இதுதான். (13)

ஸமாநஸாரம் காருத்ஸ்த₂ ரௌத்₃ரேண த₄நுஷா த்வித₃ம் ।
தத₃ா து தே₃வதா: ஸர்வா: ப்ருச்ச₂ந்தி ஸ்ம பிதாமஹம் ॥ (14)

ஸிதிகண்ட₂ஸ்ய விஷ்ணோஸ்ச ப₃லாப₃லநிரீஷயா ।
அபி₄ப்ராயம் து விக்ஞாய தே₃வதாநாம் பிதாமஹ: ॥ (15)

விரோத₄ம் ஜநயாமாஸ தயோ: ஸத்த்வபரீஷயா ।
விரோதே₄ ச மஹத்யுத்த₄ மப₄வத்₃ரோமஹர்ஷணம் ॥ (16)

ஸிதிகண்ட₂ஸ்ய விஷ்ணோஸ்ச பரஸ்பரஜயைஷிணோ: ।
தத₃ா து ஜ்ரும்பி₄தம் ஸைவம் த₄நுர்பீ₄மபராக்ரமம் ॥
ஹுங்காரேண மஹாதே₃வ: ஸ்தம்பி₄தோ₅த₂ த்ரிலோசந: ॥ (17)

தே₃வைஸ்தத₃ா ஸமாக₃ம்ய ஸர்ஷிஸங்கை₄: ஸசாரணை: ।
யாசிதௌ ப்ரஸமம் தத்ர ஜக்₃மதுஸ்தௌ ஸுரோத்தமௌ ॥ (18)

ஜ்ரும்பி₄தம் தத்த₄நுர் த்ருஷ்ட்வா ஸைவம் விஷ்ணுபராக்ரமை: ।
அதி₄கம் மேநிரே விஷ்ணும் தே₃வா: ஸர்ஷிக்₃ணாஸ்தத₂ா ॥ (19)

த₄நு ருத்₃ரஸ்து ஸங்க்ருத்₃தே₄ா விதே₃ஹேஷு மஹாயஸா: ।
தே₃வராதஸ்ய ராஜர்ஷேர்த₃தௌ ஹஸ்தே ஸஸாயகம் ॥ (20)

இத₃ம் ச வைஷ்ணவம் ராம த₄நு: பரபுரஞ்ஜயம் ।
ருசீகே ப₄ர்க்₃வே ப்ராத₃ாத்₃ விஷ்ணு: ஸந்ந்யாஸமுத்தமம் ॥ (21)

ருசீகஸ்து மஹாதேஜா: புத்ரஸ்யாப்ரதிகர்மண: ।
பிதுர்மம த₃தௌ தி₃வ்யம் ஜமத₃க்₃நேர்மஹாத்மந: ॥ (22)

ந்யஸ்தஸஸ்த்ரே பிதரி மே தபோப₃லஸமந்விதே ।
அர்ஜுநோ வித₃தே₄ ம்ருத்யும் ப்ராக்ருதாம் பு₃த்தி₄மாஸ்தி₂த: ॥ (23)

வத₄மப்ரதிரூபம் து பிது: ஸ்ருத்வா ஸுத₃ாருணம் ।
ஷத்ரமுத்ஸாத₃யந் ரோஷாஜ்ஜாதம் ஜாதமநேகஸ: ॥ (24)

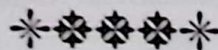
ப்ருதிவீம் சாகி₂லாம் ப்ராப்ய காஸ்யபாய மஹாத்மநே ।
யக்ஞஸ்யாந்தே தத₃ா ராம த₃க்ஷிணாம் புண்யகர்மணே ॥
த₃த்த்வா மஹேந்த்₃ரநிலயஸ் தபோப₃லஸமந்வித: ॥ (25)

ததி₃த₃ம் வைஷ்ணவம் ராம பித்ருபைதாமஹம் மஹத் ।
ஷத்ரத₄ர்மம் புரஸ்க்ருத்ய க்₃ருஹ்ணீஷ்வ த₄நுருத்தமம் ॥ (26)

யோஜயஸ்வ த₄நு:ஸ்ரேஷ்டே₂ ஸரம் பரபுரஞ்ஜயம் ।
யதி₃ ஸக்நோஷி காருத்ஸ்த₂ த்₃வந்த்₃வம் த₃ாஸ்யாமி தே தத: ॥ (27)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே

ப₃ாலகாண்டே₃ பஞ்சஸப்ததிதம: ஸர்க்₃: ॥

காகுத்தனே! இதுவும் ருத்ரனுடைய வில்லுக்கு ஈடான பெருமையைக் கொண்டது. அப்போது, தேவர்கள் எல்லோரும் பிதாமகரான பிறும்மாவிடம் சொன்னார்கள்— (14)

‘நீலகண்டர், விஷ்ணு ஆகியோரின் பலாபலத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க விரும்புகிறோம்.’ தேவர்களின் எண்ணத்தைப் புரிந்து கொண்ட பிறும்மா, அவ்விருவருடைய ஆற்றலைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகப் பகைமையை மூட்டினார். பகைமை முற்றி ஒருவரையொருவர் வெற்றி கொள்ள விரும்பிய நீலகண்டர்-விஷ்ணுவினிடையே மயிர்க்கூச்சலை உண்டாக்கும் மாபெரும் போர் உண்டாயிற்று. அப்போது பேராற்றல் கொண்ட சிவதனுஸ் (விஷ்ணுவின்) ஹுங்கார ஒலியினாலேயே செயலிழந்து போயிற்று. அதைப்போல முக்கண்ணரான மகாதேவர் மரக்கட்டைபோல் ஆனார். (15-17)

அப்போது முனிவர்-சாரணர்களோடு தேவர்கள் ஒன்றுகூடிப் பிரார்த்தித்தார்கள்; முதன்மையான தேவதைகளான அவ்விருவரும் சாந்தம் அடைந்தார்கள். (18)

விஷ்ணுவினுடைய சக்தியால் சிவன் கையிலிருந்த வில் செயலிழக்கச் செய்யப்பட்டதைப் பார்த்து முனிவர் கூட்டங்களும், தேவர்களும் விஷ்ணுவை உயர்ந்தவராகக் கருதினார்கள். (19)

கோபம் கொண்ட ருத்ரன் விதேக மன்னர்களில் பெரும்புகழ் கொண்ட ராஜரிஷி தேவராதன் கையில் அம்புகளுடன் (தன்னுடைய) வில்லைக் கொடுத்தார். (20)

இராமா! விஷ்ணுவால் கையாளப்பட்ட இந்த வில் தனக்குமேல் வேறொன்றில்லாதது; வெற்றியைக் கொடுப்பது. பிருகு குலத்தில் தோன்றிய ரிசீகரிடம் ஒப்புயர்வில்லாத வைப்புப் பொருளாக ஒப்படைக்கப்பட்டது. (21)

ஆன்மபலம் பொருந்திய ரிசீகர், யாராலும் செய்ய முடியாத கர்மாக்களைச் செய்தவரும், மகாத்மாவும், என்னுடைய தந்தையுமான ஜமதக்னியிடம் தெய்வ நலம் திகழும் இதனைக் கொடுத்தார். (22)

என்னுடைய தந்தையார் அஸ்திரங்களைத் துறந்து தவவலிமையில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, அற்ப புத்திக்காரனான (கார்த்தவீர்ய) அர்ஜுனன் அவரைக் கொன்றுவிட்டான். (23)

வெறெங்கும் கேட்டறியாததும், பயங்கரமானதுமான என் தந்தையின் கொலையைக் கேட்டு கோபம் பொங்கியெழுந்தவனாக, கூடித்திரிய மன்னர்கள் தோன்றத் தோன்ற எத்தனையோ தடவைகள் (அவர்களைக்) கொலை செய்து பழிவாங்கினேன். (24)

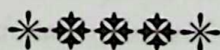
(மன்னர்களைத் தொலைத்து, அவர்கள் அரசை ஏற்றதனால் பெற்ற) இவ்வையகம் முழுவதையும், நான் செய்த கொலை பாதகத்திற்குக் கழுவாய் தேடுவதற்காக மேற்கொண்ட சாந்தியக்ஞ கர்மாவின் முடிவில் காசியபருக்குத் தட்சிணையாகக் கொடுத்துவிட்டு, தவவலிமையை வளர்த்துக் கொள்வதற்காக மகேந்திர மலைக்குச் சென்றுவிட்டேன். (25)

இராமா! இந்த வில்தான் என்னுடைய தந்தை-பாட்டனார்களால் காப்பாற்றப்பட்டு வந்த விஷ்ணு கையாண்ட வில். கூடித்திரியர்களுடைய தருமத்தின்படி உத்தமமான இந்த வில்லை கையினால் தூக்கிக் காட்டு. (26)

எவராலும் வெற்றி கொள்ள முடியாத அம்பை உத்தமமான இந்த வில்லில் இணைத்து நானேற்று. காகுத்தா! உன்னால் அவ்விதம் செய்ய முடிந்தால், அதைப் பார்த்த பின்னர் உன்னுடன் ‘ஒருவருடன் ஒருவர்’ என்ற த்வந்தவ யுத்தம் செய்கிறேன்.” (27)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

எழுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஷட்ஸப்ததிதம: ஸர்க்ய:

ஜாமத₃க்₃ந்யப்ரதிஷ்டம்ப₄:

ஸ்ருத்வா தஜ்ஜாமத₃க்₃ந்யஸ்ய வாக்யம் த₃ஸரதி₂ஸ்தத₃ா ।
கெ₃ளரவாத்₃யந்த்ரிதகத₂: பிதூ ராமமத₂ாப்₃ரவீத் ॥ (1)

ஸ்ருதவாநஸ்மி யத்கர்ம க்ருதவாநஸி ப₄ர்க்யவ ।
அநுருத்₄யாமஹே ப்₃ரஹ்மந் பிதூராந்ருண்யமாஸ்தி₂த: ॥ (2)

வீர்யஹீநமிவாஸக்தம் ச்ஷத்ரத₄ர்மேண ப₄ர்க்யவ ।
அவஜாநாஸி மே தேஜ: பஸ்ய மோத்₃ய பராக்ரமம் ॥ (3)

இத்யுக்த்வா ராக₄வ: க்ருத்₃தே₄ா ப₄ர்க்யவஸ்ய ஸராஸநம் ।
ஸரம் ச ப்ரதிஜக்₃ராஹ ஹஸ்தால் லகு₄பராக்ரம: ॥ (4)

ஆரோப்ய ஸ த₄நூ ராம: ஸரம் ஸஜ்யம் சகார ஹ ।
ஜாமத₃க்₃ந்யம் ததோ ராமம் ராம: க்ருத்₃தே₄ாப்₃ரவீத்₃வச: ॥ (5)

ப்₃ராஹ்மணோஸீதி மே பூஜ்யோ விஸ்வாமித்ர க்ருதேந ச ।
தஸ்மாச்ச்₂க்தோ ந தே ராம மோக்தும் ப்ராணஹரம் ஸரம் ॥ (6)

இமாம் பாதுக்₃யிம் ராம தபோபுலஸமாந்ஜிதாந் ।
லோகாநப்ரதிமாந் வா தே ஹநிஷ்யாமி யதி₃ச்ச₂ஸி ॥ (7)

ந ஹ்யயம் வைஷ்ணவோ தி₃வ்ய: ஸர: பரபுரஞ்ஜய: ।
மோக₄: பத்தி வீர்யேண புலத்₃ர்பவிநாஸந: ॥ (8)

வராயுத₄த₄ரம் ராமம் த்₃ரஷ்டும் ஸர்ஷிக்₃ணா: ஸுரா: ।
பிதாமஹம் புரஸ்க்ருத்ய ஸமேதாஸ்தத்ர ஸர்வஸ: ॥ (9)

க₃ந்த₄ர்வாப்ஸரஸஸ்சைவ ஸித்₃த₄சாரணகிந்நரா: ।
யக்ஷராக்ஷஸநாக்₃ாஸ்ச தத்₃த்₃ரஷ்டும் மஹத்₃த₃புதம் ॥ (10)

ஜட₃க்ருதே தத₃ா லோகே ராமே வரத₄நுர்த₄ரே ।
நிர்வீர்யோ ஜாமத₃க்₃ந்யோஸத₂ ராமோ ராமமுதை₃க்ஷத ॥ (11)

தேஜோபி₄ஹதவீர்யத்வாஜ் ஜாமத₃க்₃ந்யோ ஜட₃க்ருத: ।
ராமம் கமலபத்ராக்ஷம் மந்த₃ம் மந்த₃முவாச ஹ ॥ (12)

காஸ்யபாய மயா தத்₃தா யத₃ா பூர்வம் வஸுந்த₄ரா ।
விஷயே மே ந வஸ்தவ்யமிதி மாம் காஸ்யபோஸப்₃ரவீத் ॥ (13)

ஸர்க்கம் : எழுபத்தாறு

பரசராமர் தோற்றார்

ஐமதக்னியின் மைந்தரான பரசராமரின் சொற்களைக் கேட்டார், தசரதராமன். தந்தையிடம் இருந்த மரியாதையால் அதுவரையில் வாய் திறவாமலிருந்த அவர், பரசராமரிடம் இப்போது கூறினார்— (1)

“பிருகுலத் தோன்றலே! தாங்கள் தங்கள் தந்தைக்குப்பட்டிருந்த கடனைத் தீர்ப்பதற்காக என்ன (கொடூரமான) கர்மா செய்தீர்கள் என்பதை நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்; பிராமணரே! அதை நாங்கள் முறையானதாகவே கருதுகிறோம். (2)

பார்க்கவரே! ஆண்மை இல்லாதவன், கூடித்திரிய தருமத்தை அனுசரிப்பதற்கான ஆற்றலில்லாதவன் என்றெல்லாம் என் வீரத்தை அவமதித்திருக்கிறீர்கள் அல்லவா? இப்போது என்னுடைய பராக்கிரமத்தை (தங்கள் கண்களாலேயே) பாருங்கள்.” (3)

இவ்வாறு கூறிவிட்டு அரிய செயல்களை விளையாட்டாகவே செய்யும் திறன் பெற்ற இராகவன், கோபத்தோடு பரசராமருடைய கையிலிருந்து வில்லையும் அம்பையும் கைப்பற்றினார். (கூடவே, வைஷ்ணவ சக்தியும் தானாகவே இராமனிடம் சென்றது.) (4)

இராமன் அந்த வில்லை வளைத்து, நானேற்றி, அம்பைப் பொருத்தினார். ஆகா! பிறகு ஐமதக்னியின் குமாரரான பரசராமனைப் பார்த்து இராமன் சினத்துடன் கூறினார்— (5)

“நீங்கள் பிராமணர் என்ற காரணத்தால் என்னால் வணங்கத்தக்கவர். அத்துடன் விசுவாமித்திரருக்கு உறவினர். (விசுவாமித்திரர், உங்கள் தந்தையாருக்கு தாய்வழி மாமன்.) அதனால் உயிரை வாங்கும் இந்த அம்பினை உங்கள்மேல் செலுத்த முடியாதவனாக இருக்கிறேன். (6)

பரசராமரே! (மூவுலகங்களிலும் தங்குதடையில்லாமல் செல்லும்) உங்கள் பாதங்களைக் கட்டுப்படுத்தி நகரவொட்டாமல் செய்தல்; அல்லது உங்கள் தவவலிமையால் பெறப்பட்டுள்ள ஒப்புயர்வில்லாத புண்ணிய லோகங்களை அழித்தல் – இவை இரண்டில் நீங்கள் எதை விரும்புகிறீர்கள்? (7)

இந்த பாணம் (நான் வில்லில் தொடுத்திருக்கிறேனே, அது) விஷ்ணு பகவான் சம்பந்தமுடையது; தெய்விகமானது; பலத்தால் ஏற்படும் இறுமாப்பை அழிக்கக் கூடியது. இது தன் வீர்யத்தால் இலக்கினைத் தாக்காமல் பயனின்றி வீணாகக் கீழே விழாது.” (8)

உத்தமமான ஆயுதத்தை (வைஷ்ணவ வில்லை) ஏந்திக் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீராமனைத் தரிசிப்பதற்காக எல்லா தேவர்களும், முனிவர் கூட்டங்களும் பிதாமகர் பிரம்மாவை முன்னிட்டுக் கொண்டு அங்கே கூடினார்கள். (9)

கந்தர்வர், அப்சரசுகள், ஸித்த-சாரண-கின்னரர்கள், யட்ச-ராட்சஸ-நாகர்களும் மகா அற்புதமான அந்தக் காட்சியைக் காண்பதற்காக (அங்கே வந்து சேர்ந்தார்கள்.) (10)

மிகச்சிறந்த வில்லைக் கையில் ஏந்தி நிற்கும் இராமபிரானைப் பார்த்து மக்களனைவரும் ஸ்தம்பித்து நின்றார்கள். பேராற்றலைப் பறிகொடுத்துவிட்ட ஐமதக்னியின் புதல்வரான பரசராமர், ஸ்ரீராமனை கண்கொட்டாமல் பார்த்தார். (11)

இராமனின் அளப்பரிய ஆற்றலால் தன் வீர்யம் அழிக்கப்பட்டதால் பார்க்கவ ராமர் உணர்வற்றுப் போனார். பின்னர், (ஒருவாறு உணர்வு பெற்று) மிகவும் நிதானமாக தாமரைக்கண்ணன் இராமனைப் பார்த்து (பின்வருமாறு) சொன்னார்— (மிகுந்த இறுமாப்புடன் பேசிய அவர்தான் எவ்வளவு குன்றிப் போய்விட்டார்!) (12)

“இந்தப் பூவுலகம் என்னால் முன்பு (யாக தட்சிணையாக) காசியபருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. ‘என்னுடைய நாட்டில் நீ இருக்கக்கூடாது’ என்று என்னிடம் காசியபர் சொன்னார். (13)

ஸோஹம் குருவச: குர்வந் ப்ருதி₂வ்யாம் ந வஸே நிஸாம் ।
தத₃ா ப்ரதிக்ஞா காகுத்ஸ்த₂ க்ருதா பூ₄: காஸ்யபஸ்ய ஹி ॥ (14)

ததி₃மாம் த்வம் க₃திம் வீர ஹந்தும் நார்ஹஸி ராக₄வ ।
மநோஜவம் க₃மிஷ்யாமி மஹேந்த்ரம் பர்வதோத்தமம் ॥ (15)

லோகாஸ்த்வப்ரதிமா ராம நிர்ஜிதாஸ்தபஸா மயா ।
ஜஹி தாந் ஸரமுக்₂யேந மா பூ₄த்காலஸ்ய பர்யய: ॥ (16)

அக்ஷயம் மது₄ஹந்தாரம் ஜாநாமி த்வாம் ஸுரோத்தமம் ।
த₄நுஷோஸ்ய பராமர்ஸாத் ஸ்வஸ்தி தேஸ்து பரந்தப ॥ (17)

ஏதே ஸுரக₃ணா: ஸர்வே நிரீக்ஷந்தே ஸமாக₃தா: ।
த்வாமப்ரதிமகர்மாணம் அப்ரதித்₃வந்த்₃வமாஹவே ॥ (18)

ந சேயம் மம காகுத்ஸ்த₂ வ்ரீ₃ட₃ா ப₄விதுமர்ஹதி ।
த்வயா த்ரைலோக்யநாதே₂ந யத₃ஹம் விமுகீ₂க்ருத: ॥ (19)

ஸரமப்ரதிமம் ராம மோக்துமர்ஹஸி ஸுவ்ரத ।
ஸரமோக்ஷே க₂மிஷ்யாமி மஹேந்த்ரம் பர்வதோத்தமம் ॥ (20)

தத₂ா ப்ருவதி ராமே து ஜாமத₃க்₃ந்யே ப்ரதாபவாந் ।
ராமோ த₃ாஸரதி₂: ஸ்ரீமாந் சிக்ஷேப ஸரமுத்தமம் ॥ (21)

ஸ ஹதாந் த்₃ருஸ்ய ராமேண ஸ்வாந்லோகாந்ஸ் தபஸார்ஜிதாந் ।
ஜாமத₃க்₃ந்யோ ஜக₃மாஸு மஹேந்த்ரம் பர்வதோத்தமம் ॥ (22)

ததோ விதிமிரா: ஸர்வா தி₃ஸஸ்சோபதி₃ஸஸ்தத₂ா ।
ஸுரா: ஸர்ஷிக₃ணா ராமம் ப்ரஸஸம்ஸுருத₃ாயுத₄ம் ॥ (23)

ராமம் த₃ாஸரதி₂ம் ராமோ ஜாமத₃க்₃ந்ய: ப்ரஸஸ்ய ச ।
தத: ப்ரத₃க்ஷிணம் க்ருத்வா ஜக₃மாத்மக₃திம் ப்ரபூ₄: ॥ (24)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ப₃ாலகாண்டே₃ ஷட்ஸப்ததிதம: ஸர்க₃: ॥

ஸப்தஸப்ததிதம: ஸர்க₃:

அயோத்யாப்ரவேஸ:

க₃தே ராமே ப்ரஸாந்தாத்மா ராமோ த₃ாஸரதி₂ர்த₄நு: ।
வருணாயாப்ரமேயாய த₃தெ₃ள ஹஸ்தே ஸஸாயகம் ॥ (1)

அபி₄வாத்ய ததோ ராமோ வஸிஷ்ட₂ப்ரமுக₂ந்ருஷீந் ।
பிதரம் விஹ்வலம் த்₃ருஷ்ட்வா ப்ரோவாச ரகு₄நந்த₃ந: ॥ (2)

நான் அவ்வாறு தடைவிதிக்கப்பட்டதால் குருவின் ஆணையை ஏற்று மண்ணுலகில் இரவில் தங்குவதில்லை. காகுத்தனே! இந்தப் பூமி காசியபருக்கு உரியதாகி விட்டதல்லவா? அதனால் அந்தப் பிரதிக்கை (இரவில் தங்க மாட்டேன் என்பது) என்னால் செய்யப்பட்டது. (14)

வீரராகவனே! ஆகவே என் கால்களின் சஞ்சாரத்தைத் தடுக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காற்றினும் கடிய மனோவேகத்தில் சிறந்த பர்வதமான மகேந்திர மலைக்குச் சென்று விடுகிறேன். (15)

ஒப்பற்ற புண்ணிய உலகங்கள் என்னுடைய கடுமையான தவத்தினால் வசப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. அவைகளையெல்லாம் சிறந்த பாணத்தைச் செலுத்தி என்னிடமிருந்து விலக்கிவிடு. (அவைகள் மீது எனக்கு உரிமை இல்லாமற்போகட்டும்.) காலதாமதம் வேண்டாம். (16)

இந்த வில்லில் பாணத்தைப் பூட்டியதிலிருந்தே நீ தேவோத்தமனும் குறைவில்லாதவனும் மது என்ற அரக்கனை அழித்தவனுமான சாட்சாத் மகாவிஷ்ணு என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன். எதிரிகளை மாய்ப்பவனே! உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். (17)

இங்கே குழுவியுள்ள தேவர்கள் எல்லோரும் பிறரால் செய்ய முடியாத செயல்களைச் செய்பவர் என்றும், போரில் நிகரில்லாத ஒருவன் நீயே என்றும் பிரமிப்புடன் உன்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (18)

காகுத்தனே! மூன்று உலகத்திற்கும் தனிப் பெரும் தலைவனான உன்னால் நான் தோற்கடிக்கப்பட்டேன் என்பது எனக்கு அவமானத்தைத் தரக்கூடிய விஷயமல்ல. (19)

இராமா! நல்ல நியமங்களை கடைப்பிடிப்பவனே! ஒப்பற்ற (வில்லில் கோர்த்துள்ள) பாணத்தைச் செலுத்துவாய். பாணம் விடுபட்டவுடன் உத்தம பர்வதம் மகேந்திரமலைக்குச் செல்வேன்." (20)

இவ்வாறு பராக்கிரமம் மிக்க ஜமதக்னியின் குமாரர் பரசுராமர் சொன்னவுடன் திருவளர் நாயகன் தசரதராமன் உத்தம பாணத்தை விட்டார். (21)

தன்னுடைய தவ மகிமையால் பெறப்பட்ட நல்லுலகங்களெல்லாம் இராமனால் அபகரிக்கப்பட்டு விட்டதைப் பார்த்தவுடன், சிறந்ததான மகேந்திர பர்வதத்தை நோக்கி விரைந்தார் பரசுராமர். (22)

உடனே எட்டுத் திசைகளிலும் இருள் விலகி ஒளி வீசத் தொடங்கியது. கையில் தூக்கி நிறுத்திய வில்லுடன் நிற்கும் இராமனை, தேவர்களும் ரிஷிகணங்களும் மிகவும் கொண்டாடினார்கள். (23)

தசரதராமனை பரசுராமர் புகழ்ந்துரைத்தார்; (இராமனை) பிரதட்சிணம் செய்துவிட்டு, தன் ஆன்மலாபத்திற்கான வழியில் (மகேந்திரமலைக்கு) சென்றார். (24)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

எழுபத்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

*****

ஸர்க்கம் : எழுபத்தேழு

அயோத்திக்கு வந்தார்கள்

பரசுராமர் அவ்விடத்திலிருந்து சென்றதும் தசரதராமன் மன அமைதி அடைந்து, (அவ்விடத்தில்) யார் கண்ணிலும் புலப்படாமலிருந்த வருணன் கையில் அந்த வில்லையும் பாணத்தையும் கொடுத்தார். (1)

பின்னர் வசிஷ்டர் முதலான முனிவர்களை வணங்கி, கவலையோடு இருக்கும் தந்தையைப் பார்த்து ரகுநந்தனர் (பின்வருமாறு) சொன்னார்— (2)

- ஜாமத்யுக்ந்யோ க₃தோ ராம: ப்ரயாது சதுரங்கிணீ ।
அயோத்யாபி₄முகீ₂ ஸேநா த்வயா நாதே₂ந பாலிதா ॥ (3)
- ராமஸ்ய வசநம் ஸ்ருத்வா ராஜா த₃ஸரத₂: ஸுதம் ।
ப₃ஹுப்₄யாம் ஸம்பரிஷ்வஜ்ய மூர்த்₄நி சாக்₄ராய ராக₄வம் ॥ (4)
- க₃தோ ராம இதி ஸ்ருத்வா ஹ்ருஷ்ட: ப்ரமுதி₃தோ ந்ருப: ।
புநர்ஜாதம் தத₃ா மேநே புத்ரமாத்மாநமேவ ச ॥ (5)
- சோத்யாமாஸ தாம் ஸேநாம் ஜக்யாமாஸு தத: புரீம் ॥ (6)
- பதாகாத்₄வஜிநீம் ரம்யாம் தூர்யோத்யுக்₄ஷ்டநிநாதி₃தாம் ।
ஸித்தராஜபத₂ாம் ரம்யாம் ப்ரகீர்ணகுஸுமோத்கராம் ॥ (7)
- ராஜப்ரவேஸஸுமுகை₂: பெளரைர்மங்க்யளவாதி₃பி₄: ।
ஸம்பூர்ணாம் ப்ராவிஸத்₃ராஜா ஜநௌகை₄: ஸமலங்க்ருதாம் ॥ (8)
- பெளரை: ப்ரத்யுத்யுக்₃தோ தூ₃ரம் த்₃விஜைஸ்ச புரவாஸிபி₄: ।
புத்ரைரநுக₃த: ஸ்ரீமாந் ஸ்ரீமத்₃பி₄ஸ்ச மஹாயஸா: ॥ (9)
- ப்ரவிவேஸ க்₃ருஹம் ராஜா ஹிமவத் ஸத்₃ருஸம் ப்ரியம் ।
நநந்த₃ ஸ்வஜநை ராஜா க்₃ருஹே காமை: ஸுபூஜித: ॥ (10)
- கௌஸல்யா ச ஸுமித்ரா ச கைகேயீ ச ஸுமத்₄யமா ।
வதூ₄ப்ரதிக்₃ரஹே யுக்தா யாஸ்சாந்யா ராஜயோஷித: ॥ (11)
- தத: ஸீதாம் மஹாப₄க்யாமூர்மிளாம் ச யஸஸ்விநீம் ।
குஸத்₄வஜஸுதே சோபே₄ ஜக்₃ருஹார் ந்ருபபந்தய: ॥ (12)
- மங்க்யளாலாபநைஸ்சைவ ஸோபி₄தா: க்ஷௌமவாஸஸ: ।
தே₃வதாயதநாந்யாஸு ஸர்வாஸ்தா: ப்ரத்யபூஜயந் ॥ (13)
- அபி₄வாத்யாபி₄வாத்யாம்ஸ்ச ஸர்வா ராஜஸுதாஸ்தத₃ா ।
ரேமிரே முதி₃தா: ஸர்வா ப₄ர்த்ருபி₄: ஸஹிதா ரஹ: ॥ (14)
- குமாராஸ்ச மஹாத்மாநோ வீர்யேணாப்ரதிமா பு₄வி ।
க்ருதத₃ாரா: க்ருதாஸ்த்ராஸ்ச ஸத₄நா: ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநா: ॥ (15)
- ஸுஸ்ருஷமாணா: பிதரம் வர்தயந்தி நரர்ஷப₄: ।
காலே காலே து நீதிக்ஞா: தோஷயந்தோ கு₃ரும் கு₃ணை: ॥ (16)
- கஸ்யசித்த்வத₂ காலஸ்ய ராஜா த₃ஸரத₂: ஸுதம் ।
ப₄ரதம் கைகயீபுத்ர மப்₃ரவீத்₃ரகு₄நந்த₃ந: ॥ (17)
- அயம் கேகயராஜஸ்ய புத்ரோ வஸதி புத்ரக ।
த்வாம் நேதுமாக₃தோ வீர யுத₄ாஜிந் மாதுலஸ்தவ ॥ (18)
- ஸ்ருத்வா த₃ஸரத₂ஸ்யைதத்₃ப₄ரத: கேகயீஸுத: ।
க₃மநாயாபி₄சக்ராம ஸத்ருக்₄ந ஸஹிதஸ் தத₃ா ॥ (19)

‘பரசுராமர் சென்றுவிட்டார். (கவலையை விடுங்கள்.) தலைவரான தங்கள் அரவணைப்பில் இருக்கும் நால்வகைப் படைகளும் அயோத்தியை நோக்கிப் பயணப்பட்டும்.’ (3)

மைந்தன் இராமனுடைய சொற்களைக் கேட்ட மன்னர் தசரதர், இராகவனை இரு கைகளாலும் கட்டித் தழுவி உச்சிமுகர்ந்தார். (4)

‘பரசுராமர் போய்விட்டார்’ என்பதைக் கேட்டு உள்ளம் பூரித்து மகிழ்ந்த மன்னர், தானும் புத்திரர்களும் மறுபிறவி எடுத்ததாகவே கருதினார். (5)

விரைவில் (அயோத்தி) நகரத்தை நோக்கிச் செல்லும்படி அந்தப் படைகளுக்கு உத்திரவிட்டார். (6)

அழகான கொடி-தோரண-பாவட்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், மங்களமான வாத்தியங்களின் ஒலி நிரம்பியதும், நீர் தெளிக்கப்பட்ட சீரான அரசபாட்டைகளை உடையதும், மலர்க்குவியல்கள் இறைக்கப்பட்டதும், மன்னரின் வருகையால் மலர்ந்த முகத்தோடு விளங்குகின்ற ஊர்மக்களாலும், ஆசீர்வாத கோஷங்களை எழுப்புகின்றவர்களாலும் நிரம்பியதும் கூட்டம் கூட்டமாக மக்கள் அணி செய்து கொண்டிருந்ததுமான நகரத்திற்குள் மன்னர் பிரவேசித்தார். (7,8)

நகரப் பொதுமக்களும், நகரத்தில் வசித்துக் கொண்டிருந்த அந்தணப் பெரியோர்களும் சிறிது தூரம் முன்னேயே சென்று வரவேற்க, திருவளர் நாயக்களான புதல்வர்கள் பின்தொடர, பெரும் புகழ் கொண்ட மன்னர் இமாலயம் போல் விளங்கிய தனக்குப் பிரியமான தன் மாளிகைக்குள் பிரவேசித்தார். எல்லா விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றும் வசதிகளுடன் கூடிய மாளிகையில் தன் உற்றார்-சுற்றத்தாரோடு மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தார், மன்னர். (9,10)

கௌசல்யையும், சுமித்திரையும், நல்லிடையாளான கைகேயியும், மற்றுமுள்ள அரச பத்தினிகளும் மருமகர்களுடன் பேசிப் பழகுவதில் மூழ்கிப் போனார்கள். பெரும் பாக்கியசாலியான சீதையையும், புகழ் கொண்ட ஊர்மிளையையும், மற்றும் குசத்வஜருடைய இரு பெண்களையும் மன்னரின் பத்தினிகள் அன்புடன் வரவேற்று அழைத்துச் சென்றார்கள். (11,12)

வெண்பட்டு உடுத்திக் கொண்டு சோபையுடன் விளங்கிய அவர்களனைவரும் மாளிகைக்குள் இருந்த தேவாலயங்களில் மங்களச் சொற்களால் தெய்வங்களை வழிபட்டார்கள். (13)

அந்த அரசகுமாரிகள் வணங்கத்தக்கவர்களை வணங்கினார்கள். அவர்கள் தனிமையில், கணவன்மார்களோடு கூடியவர்களாய் மகிழ்ச்சியுடன் இன்பம் அனுபவித்தார்கள். (14)

கனிவான உள்ளம் படைத்த அரசகுமாரர்கள் உலகில் நிகரற்ற வீர்யம் படைத்தவர்களாக, மனைவிகளை அடைந்தவர்களாக, அஸ்திர-சஸ்திரப் பிரயோகத்தில் வல்லுநர்களாக, செல்வச் செழிப்புடையவர்களாக, நல்ல நண்பர்களுடன் கூடியவர்களாக இருந்து வந்தார்கள். (15)

அறம் அறிந்த ஆணைகளுக்கான அவர்கள் தந்தைக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டு, உரிய காலங்களில் தம் குருமார்களை (தமது விநயத்தால்) மகிழ்வுறச் செய்தார்கள். (16)

சிறிது காலம் சென்றபின், மன்னர் தசரதர் தன் மகனும் கைகேயியின் மைந்தனுமான ரகுநந்தனன் பரதனிடம் கூறினார்— (17)

‘பிள்ளாய்! கேகய மன்னரின் புதல்வனும், உன்னுடைய மாமனுமான யுதாஜித் உன்னை அழைத்துக் கொண்டு போவதற்காக இங்கே தங்கியிருக்கிறான்.’ (18)

தசரதர் இவ்வாறு சொன்னதும், கைகேயியின் மைந்தன் பரதன் சத்ருக்னனுடன் (கேகய நாடு) செல்வதற்கு ஆயத்தமானான். (19)

ஆப்ருச்ச்ய பிதரம் ஸூரோ ராமம் சாக்லிஷ்டகாரிணம் ।
மாத்ருஸ்சாபி நரஸ்ரேஷ்ட₂: ஸத்ருக்₄ந ஸஹிதோ யயௌ ॥ (20)

யுத₄ாஜித்ப்ராப்ய ப₄ரதம் ஸஸத்ருக்₄நம் ப்ரஹர்ஷித: ।
ஸ்வபுரம் ப்ராவிஸத்₃வீர: பிதா தஸ்ய துதோஷ ஹ ॥ (21)

க₃தே ச ப₄ரதே ராமோ லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாபுல: ।
பிதரம் தே₃வஸங்காஸம் பூஜயாமாஸதுஸ்தத₃ா ॥ (22)

பிதுராக்ஞாம் புரஸ்க்ருத்ய பௌரகார்யாணி ஸர்வஸ: ।
சகார ராமோ த₄ர்மாத்மா ப்ரியாணி ச ஹிதாநி ச ॥ (23)

மாத்ருப்₄யோ மாத்ருகார்யாணி க்ருத்வா பரமயந்த்ரித: ।
கு₃ருணாம் கு₃ருகார்யாணி காலே காலே₃ந்வவைஷத ॥ (24)

ஏவம் த₃ஸரத₂: ப்ரீதோ ப்₃ராஹ்மணா நைக₃மாஸ்தத₃ா ।
ராமஸ்ய ஸீலவ்ருத்தேந ஸர்வே விஷயவாஸிந: ॥ (25)

தேஷாமதியஸா லோகே ராம: ஸத்யபராக்ரம: ।
ஸ்வயம்பூ₄ரிவ பூ₄தாநாம் ப₃பூ₄வ கு₃ணவத்தர: ॥ (26)

ராமஸ்து ஸீதயா ஸார்த₄ம் விஜஹார ப₃ஹுந்ருதாந் ।
மநஸ்வீ தத்₃க₃தமநா நித்யம் ஹ்ருதி₃ ஸமர்பித: ॥ (27)

ப்ரியா து ஸீதா ராமஸ்ய த₃ாரா: பித்ருக்ருதா இதி ।
கு₃ணாத்₃ருபகு₃ணாச்சாபி ப்ரீதிர்பூ₄யோ₃ப்யவர்த₄த ॥ (28)

தஸ்யாஸ்ச ப₄ர்தா த்₃விகு₃ணம் ஹ்ருத₃யே பரிவர்ததே ।
அந்தர்க₃தமபி₄வ்யக்தமாக்₂யாதி ஹ்ருத₃யம் ஹ்ருத₃ா ॥ (29)

தஸ்ய பூ₄யோ விஸேஷேண மைதி₂லீ ஜநகாத்மஜா ।
தே₃வதாபி₄: ஸமா ரூபே ஸீதா ஸ்ரீரிவ ரூபிணீ ॥ (30)

தயா ஸ ராஜர்ஷிஸுதோ ஸபி₄ராமயா
ஸமேயிவாநுத்தம ராஜகந்யயா ।

அதீவ ராம: ஸுஸுபே₄திகாமயா
விபு₄: ஸ்ரியா விஷ்ணுரிவாமரேஸ்வர: ॥ (31)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
ப₃ரலகாண்டே₃ ஸப்தஸப்ததிதம: ஸர்க₃: ॥

ஸ்ரீமத்₃வால்மீகீயேராமாயணே ப₃ரலகாண்ட₃: ஸம்பூர்ண:

குரனான அவன் தந்தையிடமும், யாருக்கும் துன்பம் தராத இராமனிடமும், தாய்மார்களிடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டு சத்ருக்ளனுடன் சென்றான். (20)

மனமகிழ்ந்த யுதாஜித் பரதனோடு சத்ருக்ளனையும் அழைத்துக் கொண்டு (கேகய நாட்டில்) தன் நகரத்திற்குள் பிரவேசித்தான். (அவர்களைக் கண்டு) அவனுடைய தந்தை மிகவும் சந்தோஷப்பட்டார். (21)

பரதன் சென்றதும் இராமனும் பலசாலியான லட்சுமணனும் தெய்வத்திற்கொப்பான தந்தைக்குத் தேவைப்பட்ட பணிவிடைகளைச் செய்து வந்தார்கள். (22)

அறவடிவினரான இராமன் தந்தையின் கட்டளைகளை சிரமேற்கொண்டு நகர மக்களின் நல்வாழ்விற்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் தேவையான பணிகளைச் செய்து வந்தார். (23)

மிகுந்த கவனத்துடன் அன்னைகளுக்குத் தேவையான பணிவிடைகளையும், குருமார்களுக்கு உகந்த பணிவிடைகளையும் அந்தந்தக் காலங்களுக்கேற்ப செய்து வந்தார். (24)

இவ்வாறு இராமனின் நற்குணங்களால் தசரதர் திருப்தியடைந்தார். அந்தணர்கள், பட்டணத்து ஜனங்கள், நாட்டு மக்கள் ஆகிய அனைவரும் அவ்வாறே மனமகிழ்ந்தார்கள். (25)

பிராணிவர்க்கங்களுக்கு எவ்வாறு பிறும்மதேவர் மிகவும் போற்றுதலுக்குரியவரோ, அவ்வாறே மிகப் புகழ்பெற்ற, வீண்போகாத பராக்கிரமத்தையுடைய, மிக அருமையான குணங்களைப் பெற்ற ஸ்ரீராமன், நான்கு குமாரர்களில் மிகவும் அன்புக்குரியவராக இருந்தார். (26)

இராமன் சீதையுடன் பல ஆண்டுகள் சுகமாக இருந்தார். அன்புள்ளம் கொண்ட அவர் எப்போதும் அவளிடம் அன்பு கொண்டவராக தன் மனத்தில் இடம் கொடுத்திருந்தார். (27)

இராமனுக்குப் பிரியமான சீதை, அவள் தந்தையால் (ஜனகரால்) மனமொப்பிக் கொடுக்கப்பட்டவள் என்பதாலும், அவளுடைய நற்குணங்களாலும், பேரழகினாலும் கவரப்பட்டாள்; அவளிடம் மேலும் மேலும் அன்பு வளர்ந்து கொண்டே இருந்தது. (28)

அவளுடைய இதயத்தில், அவள் கணவருக்கு அவளிடம் இருந்ததைப் போல் இரு மடங்கு பிரியம் இருந்தது. மனத்திற்குள் இருந்தவைகளும் வெளியில் சொல்லப்பட்டவைகளுமான எல்லா விஷயங்களையும் அவர்களுடைய இதயங்கள் பரஸ்பரம் புரிந்துகொண்டன. (29)

தேவதைகளுக்கு ஒப்பான ரூப லாவண்யம் பெற்றவளும், ஜனகர் புதல்வியும், மிதிலையில் தோன்றியவளும், லட்சுமிதேவியின் தோற்றப் பொலிவுள்ளவளுமான சீதை மேன்மேலும் அவருடைய அன்புக்குரியவளானாள். (30)

ராஜரிஷியின் புதல்வரான அந்த ஸ்ரீராமன், மிகவும் மனங்கவர்பவளும், பேரன்பு கொண்டவளும், மிகச்சிறப்பான அரசரின் கன்னிகையுமான அவளுடன் சேர்ந்து மிகுந்த சோபையுடன் விளங்கிய திருக்காட்சி தேவாதிதேவனும், எங்கும் நிறைந்தவருமான மகாவிஷ்ணு லட்சுமியோடு சேர்ந்திருப்பதைப் போல் இருந்தது. (31)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

எழுபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பாலகாண்டம் முற்றிற்று.

“ ஸ்ரீஹரி: ”

அயோத்₄யாகாண்ட₃:

ப்ரத₂ம: ஸர்க₃:

ராமா₄ஷேகவ்யவஸாய:

க₃ச்ச₂தா மாதுலகுலம் ப₄ரதேந மஹாத்மநா ।
ஸத்ருக்₄நோ நித்யஸத்ருக்₄நோ நீத: ப்₄ரீதிபுரஸ்க்ருத: ॥ (1)

ஸ தத்ர ந்யவஸத்₃ப்₄ராத்ரா ஸஹ ஸத்காரஸத்க்ருத: ।
மாதுலேநாஸ்வபதிநா புத்ரஸ்நேஹேந லாலித: ॥ (2)

தத்ராபி நிவஸந்தௌ தௌ தர்ப்யமாதெனௌ ச காமத: ।
ப்₄ராதரௌ ஸ்மரதாம் வீரௌ வ்ருத்₃த₄ம் த₃ஸரத₂ம் ந்ருபம் ॥ (3)

ராஜாபி தௌ மஹாதேஜா: ஸஸ்மார ப்ரோஷிதௌ ஸுதௌ ।
உபௌ ப₄ரதஸத்ருக்₄நௌ மஹேந்த்₃ரவருணோபமௌ ॥ (4)

ஸர்வ ஏவ து தஸ்யேஷ்டாஸ்சத்வார: புருஷர்ஷப₄: ।
ஸ்வஸாரீராத்₃விநிர்வ்ருத்தாஸ்சத்வார இவ ப₃ாஹவ: ॥ (5)

தேஷாமபி மஹாதேஜா ராமோ ரதிகர: பிது: ।
ஸ்வயம்பூ₄ரிவ பூ₄தாநாம் ப₃பூ₄வ குணவத்தர: ॥ (6)

ஸ ஹி தே₃வைருதீ₃ர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வத₄ர்தி₂பி₄: ।
அர்தி₂தோ மாநுஷே லோகே ஜக்ஞே விஷ்ணு: ஸநாதந: ॥ (7)

கௌஸல்யா ஸுஸுபே₄ தேந புத்ரேணாமிததேஜஸா ।
யத₂ா வரேண தே₃வாநாமதி₃திர்வஜ்ரபாணிநா ॥ (8)

ஸ ஹி வீர்யோபபந்நஸ்ச ரூபவாநநஸூயக: ।
பூ₄மாவநுபம: ஸூநுர் குணைர்த₃ஸரதே₂பம: ॥ (9)

ஸ து நித்யம் ப்ரஸாந்தாத்மா ம்ருதுபூர்வம் ச ப₄ாஷதே ।
உச்யமாநோபி பருஷம் நோத்தரம் ப்ரதிபத்யதே ॥ (10)

கத₂ஞ்சிது₃பகாரேண க்ருதேநைகேந துஷ்யதி ।
ந ஸ்மரத்யபகாராணாம் ஸதமப்யாத்மவத்தயா ॥ (11)

“ ஸ்ரீஹரி: ”

அயோத்தியா காண்டம்

ஸர்க்கம் : ஒன்று

இளவரசுப் பட்டம்

சீலம் மிகுந்தவனான பரதன், மாமன்(மார்களைச் சேர்ந்த உறவினர்களைப் பார்ப்பதற்காக அவர்கள்) வீட்டிற்குப் போகும்போது, நித்தியவைரிகளான ஐந்து புலன்களை அடக்கிய சத்ருக்னன் மிகவும் ஆசையுடன் அழைத்துச் செல்லப்பட்டான். (1)

அவன், அங்கே சகோதரனுடன் எல்லாவித சுக-சௌகரியங்களும் கொடுத்து உபசரிக்கப்பட்டு இருந்து வந்தான். மாமன் யுதாஜித் அவர்களை தன் சொந்தப் பிள்ளைகளைப் போல் கருதி கொஞ்சிக் குலாவினார். (2)

தங்களுடைய எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டவர்களாக இருந்தபோதிலும் வீரர்களான சகோதரர்கள் இருவரும் வயோதிக மன்னரான (தமது தந்தை) தசரதரைப் பற்றியே எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். (3)

அந்த மன்னரும் மகேந்திரன்-வருணனுக்கு ஒப்பானவர்களும், வெளிநாட்டில் வசித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுமான குமார்களைப் பற்றியே கவலை கொண்டிருந்தார். (தேவேந்திரனும் வருணனும் அளவிட முடியாத நட்புடையவர்கள்; அவர்களிடையே விரோதமே தோன்றாது - என்பது புராண வரலாறு.) (4)

அவருடைய ஆண் காளையான நான்கு புத்திரர்களும் மிகவும் அன்புக்குரியவர்கள்; தன் சரீரத்திலிருந்து தோன்றிய நான்கு கைகளைப் போன்றவர்கள். (5)

அந்நால்வருள் பராக்கிரமசாலியான இராமன் எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பி தந்தையினுடைய அளவற்ற மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாகி உயிர்களுக்குப் பிறும்மா போல மிகவும் நெருக்கமானவராக இருந்தார். (6)

அந்த ஸ்ரீராமன், கொடியவனான இராவணனுடைய வதத்தை விரும்பிய தேவர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட ஆதிமூலம் அறியமுடியாத விஷ்ணு பகவானே மானிடர் உலகில் பிறந்திருக்கிறார். (7)

எல்லையற்ற தெய்விக ஒளிவீசும் அவரை குழந்தையாகப் பெற்று - தேவர்களுள் இந்திரனைப் பெற்ற அதிதிதேவியைப்போல - கௌசல்யை பெருமையுடன் விளங்கினாள். (8)

ஸ்ரீராமன் வீரத்தோடு கூடியவர்; அழகிய தோற்றமுடையவர்; எவரிடமும் வெறுப்புக் கொள்ளாதவர்; பூதலத்தில் உவமையில்லாதவர்; குணங்களால் தசரதருக்கு நிகரான மைந்தர். (9)

அவர் எப்போதும் சித்தம் கலங்காதவர்; அன்புசொட்டப் பேசுபவர்; கடுமையான வார்த்தைகளால் தாக்கப்பட்ட காலங்களிலும்கூட அதேபோல கடுமையான சொற்களால் பதில் சொல்லாதவர். (10)

எப்போதோ செய்யப்பட்ட ஏதோவொரு சிறு உதவியாலும் திருப்தி அடைபவர். பிறர் செய்த நூற்றுக்கணக்கான குற்றங்களையும், தன்னுடைய மேலாண்மைத் திறத்தினால் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளாதவர். (யாரும் எவ்வித அபகாரமும் செய்து இவருக்குத் தீங்கு செய்ய முடியாது என்பது அவருக்கே தெரியும் - என்றபடி.) (11)

ஸீலவ்ருத்₃தை₄ர்ஞாநவ்ருத்₃தை₄ர் வயோவ்ருத்₃தை₄ஸ்ச ஸஜ்ஜநை: ।
கத₂யந்நாஸ்த வை நித்யமஸ்த்ரயோக்யாந்தரேஷ்வபி ॥ (12)

பு₃த்₃தி₄மாந் மது₄ராப₄ஷீ பூர்வப₄ஷீ ப்ரியம்வத₃: ।
வீர்யவாந்ந ச வீர்யேண மஹதா ஸ்வேந விஸ்மித: ॥ (13)

ந சாந்ருதகதே₂ா வித்₃வாந் வ்ருத்₃த₄நாம் ப்ரதிபூஜக: ।
அநுரக்த: ப்ரஜாபி₄ஸ்ச ப்ரஜாஸ்சாப்யநுரஜ்யதே ॥ (14)

ஸாநுக்ரோஸோ ஜிதக்ரோதே₄ா ப்₃ராஹ்மணப்ரதிபூஜக: ।
தீநாநுகம்பீ த₄ர்மக்ஞோ நித்யம் ப்ரக்₃ரஹவாந் ஸாசி: ॥ (15)

குலோசிதமதி: ச்ஷாத்ரம் த₄ர்மம் ஸ்வம் ப₃ஹு மந்யதே ।
மந்யதே பரயா கீர்த்யா மஹத்ஸ்வர்க்யப₂லம் தத: ॥ (16)

நாஸ்ரேயஸி ரதோ யஸ்ச ந விருத்₃த₄கத₂ாருசி: ।
உத்தரோத்தரயுக்தீநாம் வக்த்தா வாசஸ்பதிர்யத₂ா ॥ (17)

அரோக₃ஸ்தருணோ வாக்₃மீ வபுஷ்மாந் தே₃ஸகாலவித் ।
லோகே புருஷஸாரக்ஞ: ஸாது₄ரேகோ விநிர்மித: ॥ (18)

ஸ து ஸ்ரேஷ்ட₂கு₃ணையுத்த: ப்ரஜாநாம் பார்தி₂வாத்மஜ: ॥
ப₃ஹிஸ்சர இவ ப்ராணோ ப₃பூ₄வ கு₃ணத: ப்ரிய: ॥ (19)

ஸர்வவித்₃யாவ்ரதஸ்நாதோ யத₂ாவத்ஸாங்க்யவேத₃வித் ।
இஷ்வஸ்த்ரே ச பிது: ஸ்ரேஷ்டே₂ா பபூவ ப₃ரதாக்₃ரஜ: ॥ (20)

கல்யாணாபி₄ஜந: ஸாது₄ரதீ₃ந: ஸத்யவாக்₃ருஜு: ।
வ்ருத்₃தை₄ரபி₄விநீதஸ்ச த்₃விஜைர் த₄ர்மார்த₂ த₃ர்ஸிபி₄: ॥ (21)

த₄ர்மார்த₂காமதத்த்வக்ஞ: ஸம்ருதிமாந் ப்ரதிப₄நவாந் ।
லௌகிகே ஸமயாசாரே க்ருதகல்போ விஸாரத₃: ॥ (22)

நிப₄ருத: ஸம்வ்ருதாகாரோ கு₃ப்தமந்த்ர: ஸஹாயவாந் ।
அமோக₄க்ரோத₄ஹர்ஷஸ்ச த்யாக₃ஸங்க்₃ரஹகாலவித் ॥ (23)

த்₃ரு₄ப₄க்தி: ஸ்தி₂ரப்ரக்ஞோ நாஸத்₃க்₃ராஹீ ந து₃ர்வசா: ।
நிஸ்தந்த்₃ரிரப்ரமத்தஸ்ச ஸ்வதே₃ஷபரதே₃ஷவித் ॥ (24)

நாள்தோறும் அஸ்திரப்பயிற்சி செய்து வருபவர்; ஆனால், பயிற்சியின் இடைவெளிகளில் குண-ஞான-வயது முதிர்ச்சி பெற்ற மேலோர்களுடன் பேசிப் பழகித் தன் அறிவைப் பல துறைகளிலும் வளர்த்துக் கொள்பவர். (12)

அறிவுள்ளவர்; முதலில் பேசுபவர்; அன்பான சொற்களைச் சொல்பவர்; வீரம் மிக்கவர்; ஆனால், தன்னுடைய மகத்தான வீரத்தைக் கண்டு வியப்பு (இறுமாப்பு) அடையாதவர். (13)

உண்மையல்லாதவற்றைப் பேசாதவர்; மெத்தக் கல்வி கற்றவர்; முதியவர்களை மரியாதையுடன் நடத்துபவர். குடிமக்களால் பேரன்பு கொண்டு பாராட்டப்படுபவர்; குடிமக்களுக்குப் பிரியமானதைச் செய்து அவர்களை மகிழ்விப்பவர். (14)

ஏழைகளிடம் அன்புடையவர்; சினத்தை வென்றவர்; வேதியர்களை வழிபடுபவர்; துன்பப்படுகிறவர்களிடம் இரக்கம் காட்டுபவர்; அறம் அறிந்தவர்; புலன்களை அடக்கியவர்; உள்ளும் புறமும் தூய்மையானவர். (15)

தன் பரம்பரைக்கேற்ற சிந்தனை உடையவர்; தனது கூடித்திரிய தருமத்தை உயர்வாகக் கருதுபவர்; அளவில்லாத புகழைப் பெறுவதே உன்னதமான சுவர்க்கத்திற்கு ஈடானது என்ற கொள்கை உடையவர். (16)

நன்மையைத் தராத விஷயங்களிலும், அறவழியைக் காட்டாத வரலாறுகளிலும் பற்றில்லாதவர். தர்க்கத்தில், எதிராளியின் கேள்விகளுக்கு அடுக்கடுக்காகப் பதில் சொல்லும் ஆற்றலில் பிருகஸ்பதிக்கு ஒப்பானவர். (17)

நோய் இல்லாதவர்; முறுக்கான வாலிபர்; சொல்லாற்றல் உடையவர்; உடற்கட்டுக் கொண்டவர்; இடம் மற்றும் காலச் சூழ்நிலைக்கேற்ப நடப்பவர். 'உலகில் மனிதத் தத்துவங்களையெல்லாம் அறிந்த ஒரே ஓர் உத்தம மனிதனாக இவரையே பிரும்மா படைத்தாரோ?' என்று சொல்லத்தக்கவர். (18)

அரசுமாரரான அவர் எல்லாவித உயர்குணங்களும் நிரம்பியவர். அதனால் குடிமக்களின் பேரன்பைப் பெற்று, அவர்களது உடலுக்கு வெளியே உலவுகின்ற உயிரைப் போன்றவர். (19)

பரதனின் மூத்த சகோதரரான அவர் முறைப்படி கல்விப் பயிற்சி நிறைவுச் சடங்குகளை செய்துவிட்டவர்; முறைப்படி வேத-வேதாங்கங்களை அறிந்தவர்; வில் வித்தையிலும் அஸ்திர வித்தையிலும் தந்தையைக் காட்டிலும் மேலானவர். (20)

எல்லா நற்குணங்களுக்கும் விளைபூமி; குற்றமற்ற பரம்பரையில் தோன்றியவர்; இரங்கத்தக்க நிலையில் இல்லாதவர்; உண்மை பேசுபவர்; நேர்மையானவர்; தருமம், அர்த்தம் - இவற்றை நுட்பமாக அறிந்த முதிய அந்தணர்களால் நன்னெறிகள் பயில்விக்கப்பட்டவர். (21)

தருமம், அர்த்தம், காமம் - இவற்றின் சூட்சுமம் அறிந்தவர்; நினைவாற்றல் உடையவர்; மேதாவி; உலக விவகாரங்களைத் தெரிந்து கொள்வதில் சமர்த்தர்; காலச் சூழ்நிலைக்கேற்ப தருமானுஷ்டானங்களைக் கைக்கொள்வதில் தேர்ச்சி பெற்றவர். (22)

பணிவுள்ளவர்; தன் எண்ணங்களை மனத்திற்குள்ளேயே மறைத்துக் கொள்பவர்; ஆலோசனை ரகசியங்களை பகிரங்கப்படுத்தாதவர்; உதவிக்கு ஓடிவரும் சிறந்த நண்பர்களை உடையவர்; வீண்போகாத கோபமும் மகிழ்ச்சியும் உடையவர் (கோபத்திற்குக் காரணமாக இருந்தவருக்குத் தண்டனையும், மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாக இருந்தவருக்குப் பரிசும் கிடைக்கும்.); பொருட்களைக் கொடுக்க வேண்டிய சமயத்தையும், சேர்க்க வேண்டிய காலத்தையும் நன்கு அறிந்தவர். (23)

உறுதியான பக்தியும் நிலையான ஞானமும் உடையவர்; தீயோரையும் தீயனவற்றையும் நெருங்க விடாதவர்; பண்பில்லாத சொற்களைக் கூறாதவர்; சோம்பலில்லாதவர்; கவனக்குறைவு இல்லாதவர்; தன் குற்றங்களையும் பிறர் குற்றங்களையும் அறிந்தவர். (ஆனால், குற்றங்களைப் பலர் முன்னிலையில் அம்பலப்படுத்தித் தலைகுனியச் செய்பவர் அல்லர்.) (24)

ஸாஸ்த்ரக்ஞஸ்ச க்ருதக்ஞஸ்ச புருஷாந்தரகோவித்ய: ।

ய: ப்ரக்ரஹாநுக்ரஹயோர் யத்யந்யாயம் விசக்ஷண: ॥ (25)

ஸத்ஸங்க்ரஹ ப்ரக்ரஹணே ஸ்த்யநவிந்நிக்ரஹஸ்ய ச ।

ஆயகர்மண்யுபாயக்ஞ: ஸந்த்ருஷ்டவ்யயகர்மவித் ॥ (26)

ஸ்ரேஷ்ட்யம் ஸாஸ்த்ரஸமூஹேஷு ப்ராப்தோ வ்யாமிஸ்ரகேஷு ச ।

அர்த்யத்மர்மௌ ச ஸங்க்ருஹ்ய ஸுக்தந்த்ரோ ந சாலஸ: ॥ (27)

வைஹாரிகாணாம் ஸில்பாநாம் விக்ஞாதார்த்யவிபாக்யவித் ।

ஆரோஹே விநயே சைவ யுக்தோ வாரணவாஜிநாம் ॥ (28)

தநுர்வேத்யவித்யாம் ஸ்ரேஷ்டேயா லோகேதிரத்யஸம்மத: ।

அபியாதா ப்ரஹர்தா ச ஸேநாநயவிஸாரத்ய: ॥ (29)

அப்ரத்யுஷ்யஸ்ச ஸங்க்ராமே க்ருத்யதேரபி ஸுராஸுரை: ।

அநஸூயோ ஜிதக்ரோதேயா ந த்ருப்தோ ந ச மத்ஸரீ ॥ (30)

ந சாவமந்தா பூதாநாம் ந ச காலவஸாநுக்ய: ।

ஏவம் ஸ்ரேஷ்ட்யக்ருணைர்யுக்த: ப்ரஜாநாம் பார்திவாத்மஜ: ॥ (31)

ஸம்மதஸ்த்ரிஷு லோகேஷு வஸுத்யாயா: க்ஷமாசூணை: ।

புத்த்யா ப்ருஹஸ்பதேஸ்துல்யோ வீர்யேணாபி ஸசீபதே: ॥ (32)

தத்யா ஸர்வப்ரஜாகாந்தை: ப்ரீதிஸஞ்ஜநநை: பிது: ।

க்ருணைர்விருருசே ராமோ தீப்த: ஸூர்ய இவாம்ஸூபி: ॥ (33)

தமேவம் வ்ருத்தஸம்பந்ந அப்ரத்யுஷ்யபராக்ரமம் ।

லோகபாலோபமம் நாத்யம் அகாமய அமேதிநீ ॥ (34)

ஏதைஸ்து பூஹூபிர்யுக்தம் க்ருணைரநுபமை: ஸுதம் ।

த்ருஷ்ட்வா த்யூரதேயா ராஜா சக்ரே சிந்தாம் பரந்தப: ॥ (35)

அத்ய ராக்ஞோ பூபூவைவம் வ்ருத்த்யஸ்ய சிரஜீவிந: ।

ப்ரீதிரேஷா கத்யம் ராமோ ராஜா ஸ்யாந்மயி ஜீவதி ॥ (36)

ஏஷா ஹ்யஸ்ய பரா ப்ரீதிர் ஹ்ருத்யி ஸம்பரிவர்ததே ।

கத்யா நாம ஸுதம் த்யூஷ்யாம்யபிஷித்தமஹம் ப்ரியம் ॥ (37)

சாஸ்திரங்களை அறிந்தவர்; நன்றி மறவாதவர்; மனித இயல்புகளின் வேறுபட்ட நிலைகளை உணர்ந்தவர்; ஒரு மனிதனை ஆராய்ந்து தம்முடன் சேர்த்துக் கொள்வதிலும், முறைப்படி அவனை ஆதரிப்பதிலும் நிபுணர். (25)

மேன்மக்களைப் பாதுகாப்பதிலும், அல்லாதவர்களை அடக்குவதிலும் சரியான காலக்கணக்கு உடையவர்; கருவூலத்திற்குப் பொருள் வரவைப் பெருக்குவதற்கான வழிமுறைகளையும், அனுமதிக்கப்பட்ட செலவினங்களையும் அறிந்தவர். (26)

தொன்மையான சாஸ்திர நூல்களிலும், நாட்டு மொழிகள் கலந்த அறநூல்களிலும் சிறந்தவற்றைக் கற்றறிந்தவர்; அறம்-பொருள் நாடி முறையான இன்பம் அனுபவிப்பவர்; சுணக்கம் இல்லாதவர். (27)

பொழுதுபோக்காக மனம் களிக்கச் செய்யும் இசை, சிற்பம் போன்றவைகளின் நுட்பங்களை அறிந்தவர்; வருமானத் தொகையை எவ்வாறு பங்கிட்டுச் செலவழிக்கவேண்டும் என்பதை அறிந்தவர்; யானை-குதிரைகளின் மேல் ஏறி சவாரி செய்வதிலும், அவைகளை அடக்கிப் பயிற்சி கொடுப்பதிலும் ஈடுபட்டவர். (28)

வில்வித்தையை அறிந்தவர்களுள் முதன்மையானவர்; உலகத்தினரால் அதிரதர் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவர்; எதிரிப்படையை எதிர்கொண்டு தாக்குபவர்; சிதற அடிப்பவர்; படைகளை அணிவகுப்பதில் வல்லவர். (29)

போர்க்களத்தில் சினங்கொண்ட தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் வெற்றிகொள்ள முடியாதவர்; எவரிடமும் வெறுப்பில்லாதவர்; கோபத்தை வென்றவர்; அகங்காரம், பொறாமை இல்லாதவர். (30)

எந்தப் பிராணியையும் அவமதிப்பவர் அல்லர்; காலச் சூழ்நிலைக்கு அடிபணியாமல் எந்த நிலையிலும் கலங்காதவர்; இவ்வாறாக மன்னரின் மைந்தரான இராமன் எல்லா நல்ல குணங்களும் உடையவராக இருந்தார். (31)

நற்குணங்களின் உறைவிடமான அவர் மூன்றுலக மக்களாலும் நேசிக்கப்பட்டார்; ஸ்திரமான பொறுமை போன்ற குணங்களால் பூமித்தாய்க்கு ஒப்பானவர்; அறிவினால் பிருகஸ்பதிக்கும், வீரத்தினால் இந்திரனுக்கும் நிகரானவர். (32)

தன் கிரணங்களால் சூரியன் பிரகாசிப்பதைப் போல எல்லாக் குடிமக்களின் மனத்தைக் கவரும் நற்குணங்களால் தந்தைக்கு தன்னிடம் மேலும் அன்பைப் பெருக்கிப் புகழொளியுடன் விளங்கினார். (33)

இவ்வாறு ஒழுக்கமான நடத்தை உள்ளவரும், எவராலும் வெற்றிகொள்ள முடியாத அளவிற்கு எல்லையற்ற பராக்கிரமம் பொருந்தியவரும், லோகபாலர் போன்றவருமான அவரை இப்பூவுலகம் (நாட்டுப் பிரஜைகள்) விரும்பியது. (தன்னை ஆட்சி செய்யவேண்டும் என்று ஆவலுற்றது.) (34)

இவ்வாறான ஒப்புமையில்லாத நற்குணங்களைப் பெற்றிருந்த புதல்வனைக் கண்டு, எதிரிகளை வாட்டும் மன்னர் தசரதர் மனத்தில் ஆலோசிக்கத் தொடங்கினார். (35)

நீண்ட நெடுங்காலமாக வாழ்ந்து கொண்டு அரசு செலுத்தி முதுமை அடைந்துவிட்ட மன்னருக்கு (பின்வருமாறு) விசாரம் எழுந்தது— “நான் உயிருடன் இருக்கும் போதே இராமன் எவ்வாறு மன்னன் ஆவான்? (அந்தக் காட்சியைக் காண) எனக்குப் பேராவலாக இருக்கிறது. (36)

‘நான், என்னுடைய பாசத்திற்குரிய மைந்தனின் ராஜ்யாபிஷேகம் செய்யப்படும் அற்புதக் காட்சியை எப்போதுதான் பார்க்கப் போகிறேனோ?’ என்ற அடக்கமுடியாத ஆசை நெஞ்சில் சுழன்று கொண்டிருக்கிறது. (37)

வ்ருத்தி₄காமோ ஹி லோகஸ்ய ஸர்வபூதாங்கம்பந: ।
மத்த: ப்ரியதரோ லோகே ப்ரஜந்ய இவ வ்ருஷ்டிமாந் ॥ (38)

யமஸக்ரஸமோ வீர்யே ப்ருஹஸ்பதிஸமோ மதௌ ।
மஹீத₄ரஸமோ த்ருத்யாம் மத்தஸ்ச குணவத்தர: ॥ (39)

மஹிமஹமிமாம் க்ருத்ஸநாமதி₄திஷ்ட₂ந்தமாத்மஜம் ।
அநேந வயஸா த்ருஷ்ட்வா யத₂ா ஸ்வர்க்யமவாப்நுயாம் ॥ (40)

இத்யேவம் விவிதை₄ஸ்தைஸ்தைத் அந்யபார்தி₂வது₃ர்லபை₄: ।
ஸிஷ்டைரபரிமேயைஸ்ச லோகே லோகோத்தரைர்குணை: ॥ (41)

தம் ஸமீக்ஷ்ய மஹாராஜோ யுக்தம் ஸமுதி₃தை: ஸுபை₄: ।
நிஸ்சித்ய ஸசிவை: ஸார்த₄ம் யௌவராஜ்யமமந்யத ॥ (42)

தி₃வ்யந்தரிசேஷ பூ₄மௌ ச கே₄ரமுத்பாதஜம் ப₄யம் ।
ஸஞ்சசசேஷ ச மேத₄ாவீ ஸரீரே சாத்மநோ ஜராம் ॥ (43)

பூர்ணசந்த்ரநநஸ்யாத₂ ஸோகாபநுத₃மாத்மந: ।
லோகே ராமஸ்ய பு₃பு₃தே₄ ஸம்ப்ரியத்வம் மஹாத்மந: ॥ (44)

ஆத்மநஸ்ச ப்ரஜ்நாம் ச ஸ்ரேயஸே ச ப்ரியேண ச ।
ப்ராப்தகாலே ஸ த₄ர்மாத்மா ப₄க்த்யா த்வரிதவாந் ந்ருப: ॥ (45)

நாநாநகூரவாஸ்தவ்யாந் ப்ருத₂க்ஜாநபத₃ாநபி ।
ஸமாநிநாய மேதி₃ந்யா: ப்ரத₄ாநாந் ப்ருதி₂வீபதி: ॥ (46)

தாந் வேஸ்ம நாநாப₄ரணைர் யத₂ர்ஹம் ப்ரதிபூஜிதாந் ।
த₃து₃ர்ஸாலங்க்ருதோ ராஜா ப்ரஜாபதிரிவ ப்ரஜா: ॥ (47)

ந து கேகயராஜாநம் ஜநகம் வா நராதி₄ப: ।
த்வரயா சாநயாமாஸ பஸ்சாத்தௌ ஸ்ரோஷ்யத: ப்ரியம் ॥ (48)

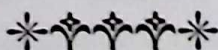
அதே₂பவிஷ்டே ந்ருபதௌ தஸ்மிந் பரபுலார்த₃நே ।
தத: ப்ரவிவிஸு: ஸேஷா ராஜாநோ லோகஸம்மதா: ॥ (49)

அத₂ ராக்ஞா விதீர்ணேஷு விவிதே₄ஷ்வாஸநேஷு ச ।
ராஜாநமேவாபி₄முக₂ா நிஷேது₃ர்நயகோவித₃ா: ॥ (50)

ஸ லப்த₄மாநைர்விநயாந்விதைர் ந்ருபை:
புராலயைர் ஜாநபதை₃ஸ்ச மாநவை: ।

உபோபவிஷ்டைர் ந்ருபதிர்வ்ருதோ பு₃பெ₄ள
ஸஹஸ்ரசக்ஷர் ப₄க்யவாநிவாமரை: ॥ (51)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ப்ரத₂ம: ஸர்க்ய: ॥

மழையைப் பொழியும் மேகத்தைப் போல் மக்களின் நல்வாழ்வையும் செழிப்பையும் விரும்புகிறவன்; எல்லா உயிர்களிடத்திலும் இரக்கம் உள்ளவன்; மக்களுக்கு என்னிடம் உள்ள அன்பைக் காட்டிலும் அதிக அன்பைப் பெற்றவன். (38)

பராக்கிரமத்தில் யமனுக்கும் இந்திரனுக்கும் நிகரானவன். (நியாயம் விட்டகலாத பாரபட்சமற்ற கடுமை, தெய்வானுகூலம் - இவை உடையவன்.) புத்தி சக்தியில் பிருகஸ்பதிக்குச் சமமானவன்; உறுதியில் மலை போன்றவன்; என்னைவிட சீரிய குணங்களை உடையவன். (39)

நான், இந்த வயோதிகத்தில் என் சொந்தப்பிள்ளை இந்தப் பூமண்டலம் முழுவதும் ஆட்சி செலுத்துவதைக் கண்களால் கண்டுவிட்டு, உரிய காலம் வந்ததும் சுவர்க்கத்தை அடைவேன்." (40)

என்றிப்படியாக ஆலோசனை செய்தார். தன் மைந்தனிடம் அமைந்திருந்த பல்வகைச் சிறப்புகள், சான்றோர்களுக்குரிய எண்ணிறந்த நற்குணங்களால் வேறு எந்த மன்னனிடமோ, மற்ற மனிதரிடமோ காணக் கிடைக்காதவற்றால் - அவன் பொலிவுற்று விளங்குவதைக் கண்ட மன்னர் அமைச்சர்களோடு கலந்தாலோசித்து இளவரசுப் பட்டம் சூட்டுவது என முடிவு செய்தார். (41,42)

விண்ணுலகிலும், வான்வெளியிலும், பூமியிலும் காணப்பட்ட பயங்கரமான துர்நிமித்தங்களால் அச்சம் அடைந்தார்; புத்திமானான அவர் தன் சீரம் மூப்படைந்துவிட்டதையும் உணர்ந்தார். (43)

முழுநிலவைப் போன்ற முகம் படைத்த இராமன் எல்லாக் குடிமக்களின் அன்புக்கும் பாத்திரமாகியிருந்தார். அவர் அவ்விதம் குடிமக்களின் அன்பைப் பெற்றிருந்தது மன்னரின் மனக்கவலையைப் போக்கவல்லதாக இருந்தது. மன்னருக்கும் இந்த விஷயம் தெரிந்தேதான் இருந்தது. (44)

தன்னுடைய மற்றும் மக்களுடைய நன்மைக்காகவும், பிரியத்தின்படியும் தருமாத்மாவான மன்னர், சரியான சந்தர்ப்பம் வந்ததும் மிக அவசரமாக செயல்பட்டார். (45)

பூவுலகிலுள்ள முக்கியமான மன்னர்களையும், பற்பல நகரங்களில் வாழ்வோர்களையும், சிற்றரசர்களையும் அழைத்துவரச் செய்தார். (46)

அவர்கள் தங்குவதற்கான இடங்களை பல்வகை ஆபரணங்களாலும், உயர்ந்த பொருட்களாலும் அலங்கரித்து கௌரவப்படுத்தினார். தானும் நன்றாக அலங்கரித்துக் கொண்டு பிரஜைகளுக்கு பிரஜாபதி பிரம்மா காட்சி தந்தருள்வதைப் போல மக்களுக்கு முன் தோன்றினார். (47)

அவகாசம் இல்லாததால் கேகய மன்னரையும் ஜனகரையும் அழைக்கவில்லை. இந்த இனிய செய்தியைப் பின்னர் சொல்லிக் கொள்ளலாம் (என்று இருந்துவிட்டார்). (48)

எதிரிப்படையைக் கலக்கும் மன்னர் அவையில் வந்து அமர்ந்ததும், மக்களால் போற்றப்படும் மற்ற அரசர்கள் (கேகய மன்னர், ஜனகர் தவிர) உள்ளே வந்தார்கள். (49)

ஆலோசனை சொல்வதில் வல்லவர்களான அவர்கள், மன்னரால் காட்டப்பட்ட பல்வகை ஆசனங்களில் அவரை நோக்கியவண்ணமே அமர்ந்து கொண்டார்கள். (50)

நன்றாக உபசரிக்கப்பட்டு, ஆசனங்களில் அமர்ந்திருந்த, வணக்கத்தோடு கூடிய மன்னர்களாலும் பட்டணத்துப் பிரமுகர்களாலும் கிராமப்புறத் தலைவர்களாலும் சூழப்பட்டிருந்த அந்த மாமன்னர் தேவர்களால் சூழப்பட்ட இந்திரன்போல் விளங்கினார். (51)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
முதலாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

த்விதீய: ஸர்கு:

பரிஷதநாமோதநம்

தத: பரிஷதம் ஸர்வாமமந்த்ரய வஸுதாதிப: ।
ஹிதமுத்தார்ஷணம் சைவமுவாச ப்ரதிதம் வச: ॥ (1)

துந்துபிஸ்வநகல்பேந கும்பீரேணாநுநாதிநா ।
ஸ்வரேண மஹதா ராஜா ஜீமூத இவ நாத்யந் ॥ (2)

ராஜலக்ஷணயுக்தேந காந்தேநாநுபமேந ச ।
உவாச ரஸயுக்தேந ஸ்வரேண ந்ருபதிர்ந்ருபாந் ॥ (3)

விதிதம் புவதாமேதத்யதா மே ராஜ்யமுத்தமம் ।
பூர்வகைர்மம ராஜேந்த்ரரை: ஸுதவத்பரிபாலிதம் ॥ (4)

ஸோஹமிக்ஷவாகுபி: ஸர்வைர் நரேந்த்ரரை: பரிபாலிதம் ।
ஸ்ரேயஸா யோக்துகாமோஸ்மி ஸுகார்ஹமகிலம் ஜகத் ॥ (5)

மயாப்யாசரிதம் பூர்வை: பந்த்நாமநுகச்சதா ।
ப்ரஜா நித்யமநித்ரேண யதாஸக்த்யபிரக்ஷிதா: ॥ (6)

இத்யம் ஸரீர்ம் லோகஸ்ய க்ருத்ஸநஸ்ய சரதா ஹிதம் ।
பாண்டூரஸ்யாதபத்ரஸ்ய ச்சாயாயாம் ஜரிதம் மயா ॥ (7)

ப்ராப்ய வர்ஷஸஹஸ்ராணி பூஹூந்யாயூம்ஷி ஜீவத: ।
ஜீர்ணஸ்யாஸ்ய ஸரீர்ஸ்ய விஸ்ராந்திமபிரோசயே ॥ (8)

ராஜப்ரபாவஜுஷ்டாம் ஹி துர்வஹாமஜிதேந்த்ரியை: ।
பரிஸ்ராந்தோஸ்மி லோகஸ்ய குர்வீம் தர்மதுரம் வஹந் ॥ (9)

ஸோஹம் விஸ்ராமமிச்சாமி ராமம் க்ருத்வா ப்ரஜாஹிதே ।
ஸந்நிக்குஷ்டாநிமாந் ஸர்வாந் அநுமாந்ய த்விஜர்ஷபாந் ॥ (10)

அநுஜாதோ ஹி மாம் ஸர்வைர் குணைர்ஜ்யேஷ்டே மமாத்மஜ: ।
புரந்த்ரஸமோ வீர்யே ராம: பரபுரஞ்ஜய: ॥ (11)

தம் சந்த்ரமிவ புஷ்யேண யுக்தம் தர்மபுருதாம் வரம் ।
யௌவராஜ்யே நியோக்தாஸ்மி ப்ரீத: புருஷபங்குவம் ॥ (12)

அநுரூப: ஸ வை நாதேநா லக்ஷ்மீவாந் லக்ஷ்மணாக்ரஜ: ।
த்ரைலோக்யமபி நாதேந யேந ஸ்யாந்நாத்வத்தரம் ॥ (13)

அநேந ஸ்ரேயஸா ஸத்ய: ஸம்யோக்ஷ்யேஹமிமாம் மஹீம் ।
கூதக்லேஸோ புவிஷ்யாமி ஸுதே தஸ்மிந்நிவேஸ்ய வை ॥ (14)

ஸர்க்கம் : இரண்டு

சபையினர் ஒப்புதல்

அப்போது மன்னர், சபையினர் எல்லோரையும் பார்த்து நன்மை பயக்கக்கூடியதும், உள்ளத்தை மகிழ்ச் செய்வதும், அனைவருக்கும் தெரிந்ததுமான செய்தியைச் சொன்னார். (1)

துந்துபி என்ற தேவபேரிகையின் ஒலி போன்று கம்பீரமாக எதிரொலி எழும்புகின்ற, அரசபதவிக்கு உரிய சொல்முறைக்கேற்ப, கேட்போரை வசீகரிக்கச் செய்கிற, ஒப்புவமையில்லாத, செவிச்சுவையுடன் கூடிய குரலில் மேகத்தைப் போல் உன்னதமாகக் கர்ஜித்துக் கொண்டு மற்ற அரசர்களைப் பார்த்து மன்னர் கூறினார்— (2,3)

“இந்த மகத்தான அரசு இந்திரனுக்கொப்பான என் முன்னோர்களான மன்னர்களால் ஒரு குழந்தையிடம் காட்டும் பாசப்பரிவுடன் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது என்பது நீங்கள் எல்லோரும் அறிந்ததே. (4)

அவ்விதம் மிகச்சிறந்த இக்புவாகு குல மன்னர்களால் பரிபாலிக்கப்பட்டு, தற்போது ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிற நான் சுக-சௌக்கியங்களுக்கு உரிமைப்பட்ட இவ்வுலகம் முழுவதற்கும் மேலும் சிறப்பை அதிகரிக்க விரும்புகிறேன். (5)

முன்னோர்கள் சென்ற வழியையே பின்பற்றிச் சென்றேன். உறக்கம்கூடக் கொள்ளாத என்னால் குடிமக்கள் முடிந்த வரையில் எப்போதும் கவனமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டார்கள். (6)

என்னுடைய இந்த சரீரம் எல்லா உலகங்களின் நலனுக்காகப் பாடுபட்டு, வெண்கொற்றக் குடையின் நிழலில் இருந்தே மூப்பை அடைந்துவிட்டது. (நான் நீண்ட நெடுங்காலம் ஆட்சி செய்துவிட்டேன் - என்றபடி.) (7)

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் நீண்ட ஆயுள் பெற்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்றாலும், தேகக்கட்டு தளர்ந்து விட்டதால் ஓய்வு பெற விரும்புகிறேன். (8)

உலகத்தை அறவழியில் நின்று நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு மன்னர்களைச் சார்ந்தது. புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தாதவர்களால், இந்தப் பெரும் சமையை சுமக்க இயலாது. நான் நீண்டகாலமாக இந்த ஆட்சிச் சமையைச் சுமந்து களைப்படைந்துவிட்டேன். (9)

எனவே, இங்கே கூடியிருக்கும் எல்லோருடையவும், அந்தணோத்தமர்களுடையவும் சம்மதத்துடன் மக்கள் சேவையில் இராமனை ஈடுபடுத்திவிட்டு நான் ஓய்வு கொள்ள விரும்புகிறேன். (10)

என் மூத்த மகனான இராமன் எல்லா குணங்களிலும் என்னை ஒத்தவன்; பராக்கிரமத்தில் இந்திரனுக்கு நிகரானவன்; எவராலும் வெல்லப்பட முடியாதவன். (11)

புஷ்ய நட்சத்திரத்தோடு கூடிய சந்திரன் போல் சகல மக்களையும் மகிழ்விப்பவனும், தருமத்தைத் தாங்குபவர்களுள் தலையாயவனும், புருஷோத்தமனுமான இவனை இளவரசாக மனப்பூர்வமாக நியமிக்கிறேன். (12)

லட்சுமணனுக்கு மூத்தவனான அவன் எல்லா சிறப்புகளும் பெற்றவன். மூன்று உலகங்களும் எந்த ஒருவனால், 'நல்ல தலைவரைப் பெற்றோம்' என்று எண்ணி களிப்படையுமோ, அப்படிப்பட்ட தனியொரு செம்மல் அவன். (13)

இந்த வையகத்தை இப்பொழுதே அந்த மங்களங்களுடன் கூட்டி வைத்து, அதாவது அந்த மைந்தனித்தில் (ஆட்சிப்) பொறுப்பை ஒப்படைத்து, மனக்கவலைகள் ஒழிந்தவனாக ஆகப் போகிறேன். (14)

யதீத்யம் மோநுரூபார்தம் மயா ஸாது₄ ஸுமந்த்ரிதம் ।
ப₄வந்தோ மோநுமந்யந்தாம் கத₂ம் வா கரவாண்யஹம் ॥ (15)

யத்யப்யேஷா மம ப்ரீதிர் ஹிதமந்யத்₃விசிந்த்யதாம் ।
அந்யா மத்₄யஸ்த₂சிந்தா ஹி விமர்த₃ப₄யதி₄கோத்யா ॥ (16)

இதி ப்ருவந்தம் முதி₃தா: ப்ரத்யநந்த₃ந் ந்ருபா ந்ருபம் ।
வ்ருஷ்டிமந்தம் மஹாமேக₄ம் நர்த₃ந்த இவ ப₃ர்ஹிண: ॥ (17)

ஸநிக்₃தே₄நுநாதீ₃ ஸஞ்ஜக்ஞே தத்ர ஹர்ஷஸமீரித: ।
ஜநௌகே₄த்₃கு₄ஷ்டஸந்நாதே₃ா மேதி₃நீம் கம்பயந்நிவ ॥ (18)

தஸ்ய த₄ர்மார்த₂விது₃ஷோ ப₄ாவமாக்ஞாய ஸர்வஸ: ।
ப்₃ராஹ்மணா ஜநமுக்யாஸ்ச பௌரஜாநபதை: ஸஹ ॥ (19)

ஸமேத்ய மந்த்ரயித்வா து ஸமதாம் க₃தபுத்₃த₄ய: ।
ஊசுஸ்ச மநஸா ஞாத்வா வ்ருத்₃த₄ம் த₃ஸரத₂ம் ந்ருபம் ॥ (20)

அநேகவர்ஷஸாஹஸ்ரோ வ்ருத்₃த₄ஸ்த்வமஸி பார்தி₂வ ।
ஸ ராமம் யுவராஜாநம் அபி₄ஷிஞ்சஸ்வ பார்தி₂வம் ॥ (21)

இச்ச₂ாமோ ஹி மஹாப₃ாஹும் ரகு₄வீரம் மஹாப₃ுலம் ।
க₃ஜேந மஹதா யாந்தம் ராமம் ச₂த்ராவ்ருதாநநம் ॥ (22)

இதி தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ராஜா தேஷாம் மந:ப்ரியம் ।
அஜாநந்நிவ ஜிக்ஞாஸுரித₃ம் வசநமப்₃ரவீத்: ॥ (23)

ஸ்ருத்வைவ வசநம் யந்மே ராக₄வம் பதிமிச்ச₂த₂ ।
ராஜாந: ஸம்ஸயோயம் மே கிமித₃ம் ப்ருத தத்த்வத: ॥ (24)

கத₂ம் நு மயி த₄ர்மேண ப்ருதி₂வீமநுஸாஸதி ।
ப₄வந்தோ த்₃ரஷ்டுமிச்ச₂ந்தி யுவராஜம் மமாத்மஜம் ॥ (25)

தே தமூசர்மஹாத்மாநம் பௌரஜாநபதை: ஸஹ ।
ப₃ஹவோ ந்ருப கல்யாணா கு₃ணா: புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே ॥ (26)

கு₃ணாந் கு₃ணவதோ தே₃வ தே₃வகல்பஸ்ய தீ₄மத: ।
ப்ரியாநாநந்த₃நாந் க்ருத்ஸநாந் ப்ரவக்ஷயாமோத்ய தாந்ஸ்ருணு ॥ (27)

தி₃வ்யைர்கு₃ணை: ஸக்ரஸமோ ராம: ஸத்யபராக்ரம: ।
இக்ஷ்வாகுப்₄யோபி ஸர்வேப்₄யோ ஹ்யதிரிக்தோ விஸாம்பதே ॥ (28)

என்னால் ஆழமாக ஆலோசிக்கப்பட்ட பின்னர் தீர்மானிக்கப்பட்ட இந்த விஷயம் சரியானது என்னும் பட்சத்தில், உங்கள் சம்மதத்தைத் தெரிவியுங்கள். அல்லது நான் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பதைக் கூறுங்கள். (15)

இப்படிச் செய்வது (இராமனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டுவது) எனக்கு மிகவும் திருப்தி அளிக்கக் கூடியது. என்றாலும் இதைவிட அதிக நன்மை பயக்கக்கூடிய வேறு யோசனை இருந்தால் அதைத் தெரிவிக்கலாம். ஏனென்றால் ஒரு மனிதன் எடுக்கும் முடிவைக் காட்டிலும், நடுநிலையாளர்களால் பரஸ்பர ஆலோசனைக்குப்பின் தீர்மானிக்கப்படும் திட்டம் மிக்க பயனைத் தரக்கூடியதாக இருக்கும்." (16)

இவ்வாறு மன்னர் சொன்னதைக் கேட்டதுமே பெருமகிழ்ச்சியுற்ற ஏனைய அரசர்கள், மழையைப் பொழியவிருக்கும் கருமேகங்களைக் கண்டதும் மகிழ்ச்சியுடன் தோகை விரித்தாடும் மயில்களைப் போல கும்மாளமிட்டுக் கொண்டாடி வரவேற்றார்கள். (17)

தொடர்ந்து எல்லா பொதுமக்களும் பாசமும் மகிழ்ச்சியும் பொங்க எழுப்பிய மகத்தான பேரொலி உலகத்தையே ஆட்டுவதாக இருந்தது. (18)

தருமம், அர்த்தம் அறிந்த அந்த மன்னருடைய அந்தரங்க அபிப்பிராயத்தை பலவகையாலும் புரிந்து கொண்டு, அந்தணர்கள், மக்கட்தலைவர்கள், நகர மக்கள், புறநகர்ப் பெரியோர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி ஆலோசனை செய்து, தசரத மன்னரின் வயோதிகத்தையும் மனத்தில் எண்ணிப் பார்த்து ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்தபின் அவரிடம் சொன்னார்கள்— (19,20)

“மன்னரே! தாங்கள் அநேக ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்த முதியவராகிவிட்டீர்கள். எனவே இந்த உலகத்தைப் பரிபாலிக்கும் பொறுப்பைக் கொடுத்து, ஸ்ரீராமனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டுங்கள். (21)

நீண்ட புஜங்களை உடையவரும், மகாபலசாலியுமான ஸ்ரீரகுவீரன் பட்டத்து யானையின் மேல் அமர்ந்து, கொற்றக்குடையால் அவ்வப்போது திருமுகமண்டலம் மறைக்கப்பட (ராஜபாட்டைகளில்) பவனி வருவதைக் காண ஆசைப்படுகிறோம்!” (22)

அவர்களுடைய விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தும் இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, அவர் (மக்களின் எண்ணத்தைப் புரிந்து கொண்டுவிட்டாலும்) புரிந்து கொள்ளாததைப் போலவும், தெளிவாக அறிந்துகொள்ள விரும்புவதைப் போலவும் பின்வருமாறு கூறினார்— (23)

“நான் சொன்னதைக் கேட்டவுடனேயே (தயக்கமே காட்டாமல்) இராமனை அரசனாகப் பார்க்க விரும்புகிறீர்களே? அரசர்களே! எனக்கு ஒரு சந்தேகம். அதைக் கேட்டு நிஜமான பதிலைக் கூறுங்கள். (24)

நீதிநெறி தவறாமல் நான் நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறேன், இல்லையா? அப்படியிருக்கும்போது நீங்கள் ஏன் என் புதல்வனை இளவரசனாகக் காணத் துடிக்கிறீர்கள்?” (25)

அவர்கள் (சிறற்றரசர்கள்) நகர்ப்புற மற்றும் நாட்டுப்புற மக்களுடன் மகாத்மாவான அவரிடம் கூறினார்கள்— “மன்னா! தங்களுடைய புதல்வனிடம் ஏராளமான நல்ல குணங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. (26)

மன்னா! தேவர்களைப் போன்ற அவர் மகா புத்திமான்; இயல்பாகவே சிறந்த குணங்களை உடையவர்; பிரியத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய, ஆனந்தத்தைத் தரக்கூடிய அவருடைய குணங்கள் எல்லாவற்றையும் இப்போது கூறுகிறோம். செவிசாய்த்து அருள்க. (27)

ஸ்ரீராமன், மாணுடம் கடந்த தெய்வ குணங்களால் இந்திரனுக்கு நிகரானவர்; சத்தியத்தையே பராக்கிரமமாக உடையவர்; இகழ்வாகு பரம்பரையில் மற்ற எல்லோரையும்விட மேலானவர். (28)

- ராம: ஸத்புருஷோ லோகே ஸத்யத₄ர்மபராயண: ।
 ஸாஷாத்த₃ராமாத்₃விநிர்வ்ருத்தோ த₄ர்மஸ்சாபி ஸ்ரியா ஸஹ ॥ (29)
- ப்ரஜாஸுக₂த்வே சந்த்ரஸ்ய வஸுத₄ாயா: ஷமாசு₃ணை: ।
 பு₃த்₃த₄யா ப்₃ருஹஸ்பதேஸ்துல்யோ வீர்யே ஸாஷாச்ச₂சீபதே: ॥ (30)
- த₄ர்மக்ரு: ஸத்யஸந்த₄ஸ்ச ஸீலவாந்நநஸூயக: ।
 ஷாந்த: ஸாந்த்வயிதா ஸ்லக்ஷண: க்ருதக்ரு₄ விஜிதேந்த்₃ரிய: ॥ (31)
- ம்ருது₃ஸ்ச ஸ்தி₂ரசித்தஸ்ச ஸத₃ா ப₄வ்யோநஸூயக: ।
 ப்ரியவாதீ₃ ச ப்₄தாநாம் ஸத்யவாதீ₃ ச ராக₄வ: ॥ (32)
- பு₃ஹுஸ்ருதாநாம் வ்ருத்த₄ாநாம் ப்₃ராஹ்மணாநாமுபாஸிதா ।
 தேநாஸ்யேஹாதுலா கீர்திர்யஸஸ்தேஜுஸ்ச வர்த₄தே ॥ (33)
- தே₃வாஸுரமநுஷ்யாணாம் ஸர்வாஸ்த்ரேஷு விஸாரத₃: ।
 ஸம்யக்₃வித்₃யாவ்ரதஸ்நாதோ யத₂ாவத்ஸாங்க₃வேத₃வித் ॥ (34)
- க₃ாந்த₄ர்வே ச பு₄வி ஸ்ரேஷ்டே₂ா ப₃பூ₄வ ப₄ரதாக்கு₃ரஜ: ।
 கல்யாணாபி₄ஜந: ஸாது₄ரதீ₃நாத்மா மஹாமதி: ॥ (35)
- த்₃விஜைரபி₄விநீதஸ்ச ஸ்ரேஷ்டைர் த₄ர்மார்த₂நைபுணை: ।
 யத₃ா வ்ரஜதி ஸங்க்₃ராமம் க்₃ராமார்தே₂ நக₃ரஸ்ய வா ॥
 க₃த்வா ஸௌமித்ரிஸஹிதோ நாவிஜித்ய நிவர்ததே ॥ (36)
- ஸங்க்₃ராமாந்புநராக₃ம்ய குஞ்ஜரேண ரதே₂ந வா ।
 பெளராந் ஸ்வஜநவந்நித்யம் குஸலம் பரிப்ருச்ச₂தி ॥ (37)
- புத்ரேஷ்வக்₃நிஷு த்₃ாரேஷு ப்ரேஷ்ய ஸிஷ்யக₃ணேஷு ச ।
 நிகி₂லேநாநுபூர்வ்யா ச பிதா புத்ராநிவௌரஸாந் ॥ (38)
- ஸுஸ்ருஷந்தே ச வ: ஸிஷ்யா: கச்சித்கர்மஸு த்₃ம்ஸிதா: ।
 இதி ந: புருஷவ்யாக்₄ர: ஸத₃ா ராமோபி₄ப₄ஷதே ॥ (39)
- வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்₄ருஸம் ப₄வதி து₃:கி₂த: ।
 உத்ஸவேஷு ச ஸர்வேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி ॥ (40)
- ஸத்யவாதீ₃ மஹேஷ்வாஸோ வ்ருத்த₄ஸேவீ ஜிதேந்த்₃ரிய: ।
 ஸ்மிதபூர்வாபி₄ப₄ஷீ ச த₄ர்மம் ஸர்வாத்மநா ஸ்ரித: ॥ (41)
- ஸம்யக்₃யோக்தா ஸ்ரேயஸாம் ச ந விக்₃ருஹ்ய கத₂ாருசி: ।
 உத்தரோத்தரயுக்தௌ ச வக்தா வாசஸ்பதிர்யத₂ா ॥ (42)
- ஸுப்₄ரூராயத தாம்ராஷ: ஸாஷாத்த₃விஷ்ணுரிவ ஸ்வயம் ।
 ராமோ லோகாபி₄ராமோயம் ஸௌர்ய வீர்ய பராக்ரமை: ॥ (43)
- ப்ரஜாபாலநஸம்யுக்தோ ந ராக்₃ோபஹதேந்த்₃ரிய: ।
 ஸக்தஸ்த்ரைலோக்யமப்யேகோ பே₄க்தும் கிம் நு மஹீமிமாம் ॥ (44)

ஸ்ரீராமன் உலகில் நேர்மையானவர்; சத்திய-தருமங்களில் மூழ்கியவர்; நல்லறமும் நல்லொழுக்கமும் சாட்சாத் இராமனிடமே உருக்கொண்டுள்ளன. (29)

மக்களுக்கு உவகை அளிப்பதில் சந்திரன் போன்றவர்; பொறுமை(மன்னிப்பு, தயை)யில், பூமிதேவி; அறிவில் பிருகஸ்பதி போன்றவர்; வீரத்தில் இந்திரனுக்கு நிகரானவர். (30)

தருமம் அறிந்தவர்; சத்தியம் தவறாதவர்; நல்லொழுக்கம் உள்ளவர்; வெறுப்பு இல்லாதவர்; பிறர் செய்யும் குற்றங்களைப் பொறுப்பவர்; அமைதி தோன்றப் பேசுபவர்; இனிமையாகப் பேசுபவர்; செய்நன்றி மறவாதவர்; புலன்களை வென்றவர். (31)

மென்மையானவர்; தீர்மானம் உடையவர்; எப்போதும் நலன்களையே செய்பவர்; யாரையும் வெறுப்பு மூட்டாதவர்; எல்லா ஜீவர்களிடமும் பாசத்துடன் பேசுபவர்; வாய்மை தவறாதவர். (32)

கல்வி-கேள்விகளில் சிறந்த மூத்தோர்களையும் அந்தணர்களையும் மதிப்பவர். அதனால் இவ்வுலகில் ஒப்புவமையற்ற பெரும் புகழ் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. (33)

தேவ-அசுர-மானுடர்களில் எல்லா அஸ்திரங்களிலும் வல்லமை பெற்றவர், இவரே; குருகுலக் கல்வியை முடித்துக் கொண்டு அதற்கான விரதங்களை செய்து முடித்தவர்; முறைப்படி வேத-வேதாங்கங்களை அறிந்தவர். (34)

பரதனுக்கு முன்தோன்றிய அவர் உலகிலேயே இசைக்கலையில் தலையாயவர்; நற்குணங்களால் மக்களை வசீகரிப்பவர்; அடக்கமானவர்; உபகார சிந்தனை உடையவர்; பேரறிவாளர். (35)

தருமம், அர்த்தம் ஆகிய துறைகளில் நிபுணர்களான அந்தணர்களால் நன்றாக பயில்விக்கப் பெற்றவர். கிராமத்தையோ, நகரத்தையோ காப்பாற்றுவதற்காக லட்சுமணனுடன் வெளியே செல்லும்போது போர்க்களத்தில் வெற்றி பெறாமல் திரும்பியதில்லை. (36)

போரிலிருந்து திரும்பி யானை மீதோ, ரதத்திலோ வரும்போது, நகர மக்களை தன் சுற்றத்தாரைப் போல் மதித்து, புதல்வர்கள், அக்னிஹோத்திரம், மனைவிகள், பணியாட்கள், சீடர்கள் விஷயமாக எல்லாவற்றையும் தனித்தனியாக ஒரு தந்தை தன் சொந்தக் குமாரர்களிடம் பாசத்தோடு விசாரிப்பதைப்போல நலன் விசாரிக்கிறார். (37,38)

‘உங்களுடைய சிஷ்யர்கள் சோம்பலில்லாமல் சரியாகப் பணிவிடை செய்து வருகிறார்களா?’ என்று எங்களையெல்லாம் மனிதருள் புலியான இராமன் எப்போதும் விசாரிக்கிறார். (39)

மக்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும்போது இவர் மிகவும் துக்கம் அடைகிறார்; (அதே போல்) மகிழ்ச்சிகரமான காலங்களில் ஒரு தந்தையைப்போல் சந்தோஷப்படுகிறார். (40)

சத்தியம் பேசுபவர்; சிறந்த வில்லாளர்; மூத்தோர்களை மதிப்பவர்; புலன்களை வென்றவர்; புன்சிரிப்புத் தவழப் பேசுபவர்; எந்த இக்கட்டிலும் தருமத்தையே அண்டியிருப்பவர். (41)

எல்லாவித செழுமைகளுக்கும் நல்ல நிலைக்களனாக இருப்பவர்; உபயோகமில்லாத உரையாடல்களை ஒதுக்கிவிடுபவர்; மேலும் மேலும் வாதங்களைத் தொடர்ந்து அடுக்கிக் கொண்டே போக வல்லவர்; பிருகஸ்பதி போல் சொல்வன்மை உடையவர். (42)

அழகிய புருவம் உடையவர்; செந்தடங்கண்ணர்; தானே சாட்சாத் விஷ்ணு என்பது போலிருப்பவர். இராமன், அவரது சூர-வீர-பராக்கிரமங்களால் எல்லா மக்களாலும் பெரிதும் விரும்பப்படுபவர். (43)

குடிமக்களை நன்கு பரிபாலிப்பதில் அக்கறை உடையவர்; ஆசைக்கு அடிமைப்பட்டு புலன்களைத் தவறான வழிகளில் செலுத்தாதவர். மூன்று உலகங்களையும் தான் ஒருவராகவே ஆளும் திறமை பெற்றவர் என்னும்போது இந்த மண்ணுலக ஆட்சி ஒரு பொருட்டா, என்ன? (44)

நாஸ்ய க்ரோத₄: ப்ரஸாத₃ஸ்ச நிரந்தே₂ஸ்தி கத₃ாசந ।
ஹந்த்யேவ நியமாத்₃வத்₄ய: அநவத்₄யேஷு ந குப்யதி ॥ (45)

யுநக்த்யர்தை₂: ப்ரஹ்ருஷ்டஸ்ச தமஸௌ யத்ர துஷ்யதி ।
ஸாந்தை: ஸர்வப்ரஜாகாந்தை: ப்ரீதிஸஞ்ஜநநைந் ந்ருணாம் ॥
குணைர்விரோசதே ராமோ தீப்த: ஸூர்ய இவாம்ஸூபி₄: ॥ (46)

தமேவம்குணஸம்பந்நம் ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் ।
லோகபாலோபமம் நாத₂மகாமயத மேதி₃நீ ॥ (47)

வத்ஸ: ஸ்ரேயஸி ஜாதஸ்தே தி₃ஷ்ட்யாஸௌ தவ ராக₄வ ।
தி₃ஷ்ட்யா புத்ரகுணைர்யுக்தோ மாரீச இவ காப்யப: ॥ (48)

புலமாரோக்யமாயுஸ்ச ராமஸ்ய விதி₃தாத்மந: ।
தே₃வாஸுரமநுஷ்யேஷு க₃ந்த₄ர்வேஷுரகே₃ஷு ச ॥ (49)

ஆஸம்ஸந்தே ஜநா: ஸர்வே ராஷ்ட்ரே புரவரே தத₂ா ।
ஆப்யந்தரஸ்ச பு₃ஹ்யஸ்ச பெளரஜாநபதே₃ா ஜந: ॥ (50)

ஸ்த்ரியோ வ்ருத்த₄ஸ்தருண்யஸ்ச ஸாயம் ப்ராத: ஸமாஹிதா: ।
ஸர்வாந் தே₃வாந்நமஸ்யந்தி ராமஸ்யார்தே₂ மநஸ்விந: ॥ (51)

தேஷாம் தத்யாசிதம் தே₃வ த்வத்ப்ரஸாத₃ாத் ஸம்ருத்த₃யதாம் ।
ராமமிந்தீ₃வரஸ்யாமம் ஸர்வ ஸத்ரு நிபுஹர்ணம் ॥
பஸ்யாமோ யௌவராஜ்யஸ்த₂ம் தவ ராஜோத்தமாத்மஜம் ॥ (52)

தம் தே₃வதே₃வோபமமாத்மஜம் தே
ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய ஹிதே நிவிஷ்டம் ।
ஹிதாய ந: ஸ்நிப்ரமுதாரஜுஷ்டம்
முத₃ாபி₄ஷேக்தும் வரத₃ த்வமர்ஹஸி ॥ (53)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்₃வீத்ய: ஸர்க₃: ॥

த்ருதீய: ஸர்க₃:

புத்ராஸாஸநம்

தேஷாமஞ்ஜலிபத்₃மாநி ப்ரக்₃ருஹீதாநி ஸர்வஸ: ।
ப்ரதி₃க்ருஹ்யாப்₃ரவீத்₃ராஜா தே₃ப்ய: ப்ரியஹிதம் வச: ॥ (1)

இவருடைய கோபமோ மகிழ்ச்சியோ ஒருபோதும் பலன் தராமற்போனதில்லை. சட்டப்படி மரணதண்டனை கொடுக்கப்பட வேண்டியவருக்கு அந்த தண்டனையைக் கொடுப்பார்; மரணதண்டனை பெற தகுதி இல்லாதவனிடம் இவர் கோபம் கொள்வதில்லை. (45)

இவருக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பவருக்கு ஏராளமான செல்வங்களைக் கொடுத்து மகிழ்கிறார். எல்லா மக்களுக்கும் அமைதியான முறையில் நன்மை செய்து, அவர்களுடைய உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டுவிட்ட நற்குணங்களால் - கிரணங்களால் ஒளிவீசும் சூரியன்போல் - இராமன் பிரகாசிக்கிறார். (46)

இவ்வாறு நற்குணங்களால் நிரம்பியவரும் லோகபாலருக்கு நிகரானவரும், சத்தியத்தையே பராக்கிரமமாகக் கொண்டவருமான ஸ்ரீராமனை பூமாதேவி தன் நாதனாக்கிக் கொள்ள விரும்பினாள். (47)

தசரதரே! உங்களுடைய பாக்கிய விசேஷத்தினால் உங்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் பொருட்டு, மரீசி பிரஜாபதிக்கு காசியப் புதல்வராகப் பிறந்ததைப் போல, எங்கள் அதிர்ஷ்டத்தால் புத்திரன் என்ற சொல்லுக்குரிய கடமைகளில் தவறாத இவர், உங்களுக்கு மகனாகப் பிறந்திருக்கிறார். (48)

தேவர்கள், அசுரர்கள், மானுடர்கள், கந்தர்வர்கள், உரகர்கள் மற்றும் எல்லா நாடுகளிலும் நகரங்களிலும் அந்தப்புரங்களிலும் அதற்கு வெளியே உள்ளவர்களும் புறநகர் மக்களும் பெரும்புகழ் கொண்ட ஸ்ரீராமனுக்கு ஆற்றல், ஆரோக்கியம், ஆயுள் மேன்மேலும் வளர வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறார்கள். (49,50)

இளம்பெண்களும், முதிய பெண்மணிகளும் காலை-மாலை வேளைகளில் மனம் குவிந்து தயாள மனம் கொண்ட ஸ்ரீராமனின் செளக்கியத்தைப் பிரார்த்தித்து எல்லா தெய்வங்களுக்கும் நமஸ்காரம் செய்கிறார்கள். (51)

அவர்களுடைய பிரார்த்தனை தங்களுடைய அங்கீகாரத்தால் நிறைவேற வேண்டும். கருநெய்தல் மலர் போன்ற வண்ணத்திருமேனி கொண்டவரும், எல்லா எதிரிகளையும் அழிப்பவரும், தங்களுடைய (குடிமக்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் உத்தம மன்னரின்) புதல்வருமான அவரை இளவரசுப் பட்டம் ஏற்றவராகப் பார்க்க வேண்டும். (52)

வேண்டியவற்றை வழங்குபவரே! இவ்வளவு சிறப்பினைக் கொண்ட தங்கள் குமாரர் தேவதேவனுக்கு ஒப்பானவர்; எல்லா மக்களுடைய நன்மையில் உறுதியான எண்ணம் கொண்டவர்; கருணை உள்ளம் படைத்தவர்; அவருக்கு எங்கள் க்ஷேமத்தைக் கருதி மனமுவந்து விரைவில் பட்டாபிஷேகம் செய்விக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறோம்." (53)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்

இரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : மூன்று

முடிசூட்டுவிழா முன்னேற்பாடுகள்

மன்னர், தாமரைமொட்டுப்போலக் குவிந்த கைகளைத் தலைக்கு மேலே தூக்கி அவர்கள் வணங்கியதை ஏற்றுக் கொண்டு எல்லாவிதத்திலும் பிரியமானதும் நலமானதுமான பதிலைக் கூறினார்—

- அஹோஸ்மி பரமபரீத: ப்ரபுவஸ்சாதுலோ மம ।
யந்மே ஜ்யேஷ்டம் ப்ரியம் புத்ரம் யௌவராஜ்யஸ்த்மிச்சத₂ ॥ (2)
- இதி ப்ரத்யர்ச்சய தாந் ராஜா ப்ராஹ்மணாநித்யம்ப்ரவீத் ।
வஸிஷ்டம் வாமதேவம் ச தேஷாமேவோபஸ்ருண்வதாம் ॥ (3)
- சைத்ர: ஸ்ரீமாநயம் மாஸ: புண்ய: புஷ்பிதகாநந: ।
யௌவராஜ்யாய ராமஸ்ய ஸர்வமேவோபகல்ப்யதாம் ॥ (4)
- ராக்ஞஸ்தூபரதே வாக்யே ஜநகே₄ஷோ மஹாநபூத் ।
ஸநைஸ்தஸ்மிந் ப்ரஸாந்தே ச ஜநகே₄ஷே நராதி₄ப: ॥
வஸிஷ்டம் முநிஸாந்தூ₃லம் ராஜா வசநம்ப்ரவீத் ॥ (5)
- அபி₄ஷேகாய ராமஸ்ய யத்கர்ம ஸபரிச்சத்யம் ।
தத்ய₃ய ப₄க₃வாந் ஸர்வமாக்ஞாபயிதுமர்ஹஸி ॥ (6)
- தச்ச்ருத்வா பூ₄மிபாலஸ்ய வஸிஷ்டே₂ த்விஜஸத்தம: ।
ஆதி₃தே₃ஸாக்ரதோ ராக்ஞ: ஸ்தி₂தாந் யுக்தாந் க்ருதாஞ்ஜலீந் ॥ (7)
- ஸுவர்ணாதீ₃நி ரத்நாநி ப₃லீந் ஸர்வௌஷதீ₄ரபி ।
ஸுக்லமால்யாநி லாஜாம்ஸ்ச ப்ருத₂க்ஷ மது₄ஸர்பிஷீ ॥ (8)
- அஹதாநி ச வாஸாம்ஸி ரத₂ம் ஸர்வாயுத₄ாந்யபி ।
சதுரங்க₃ப₃லம் சைவ க₃ஜம் ச ஸுப₄லக்ஷணம் ॥ (9)
- சாமரவ்யஜநே ஸ்வேதே த்₄வஜம் ச₂த்ரம் ச பாண்ட₃ரம் ।
ஸதம் ச ஸாதகும்ப₄ாநாம் கும்ப₄ாநாமக்₃நிவர்சஸாம் ॥ (10)
- ஹிரண்யஸ்ருங்க₃ம்ருஷப₄ம் ஸமக்₃ரம் வ்யாக்₄ரசர்ம ச ।
உபஸ்த₂ாபயத ப்ராதரக்₃ந்யகூரம் மஹிபதே: ॥ (11)
- யச்சாந்யத்கிஞ்சிதே₃ஷ்டவ்யம் தத்ஸர்வமுபகல்ப்யதாம் ॥ (12)
- அந்த:புரஸ்ய த்₃வாராணி ஸர்வஸ்ய நக₃ரஸ்ய ச ।
சந்த₃நஸர்க்₃பி₄ரர்ச்சயந்தாம் தூ₄பைஸ்ச க்₄ராணஹாரிபி₄: ॥ (13)
- ப்ரஸஸ்தமந்நம் கு₃ணவத்து₃தி₄க்ஷீரோபஸேசநம் ।
த்₃விஜாநாம் ஸதஸாஹஸ்ரம் யத்ப்ரகாமமலம் ப₄வேத் ॥ (14)
- ஸத்க்ருத்ய த்₃விஜமுக்₂யாநாம் ஸ்வ: ப்ரபுவாதே ப்ரதீ₃யதாம் ।
க்₄ருதம் த₃தி₄ ச லாஜாம்ஸ்ச த₃க்ஷிணாஸ்சாபி புஷ்கலா: ॥ (15)
- ஸூர்யேப்யுதி₄தமாத்ரே ஸ்வோ ப₄விதா ஸ்வஸ்திவாசநம் ।
ப்ராஹ்மணாஸ்ச நிமந்தர்யந்தாம் கல்ப்யந்தாமாஸாநாநி ச ॥ (16)
- ஆபு₃த்யந்தாம் பதாகாஸ்ச ராஜமார்க்₃ஸ்ச ஸிச்யதாம் ।
ஸர்வே ச தாலாவசரா க₃ணிகாஸ்ச ஸ்வலங்க்ருதா: ॥
கஷ்யாம் த்₃விதீயமாஸ்ரித்ய திஷ்ட₂ந்து ந்ருபவேஸ்மந: ॥ (17)

“என்னுடைய அன்புக்குரிய மூத்த குமாரனை யுவராஜாவாகக் காண விரும்புகிறீர்களே! ஆகா! எனக்கு எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்கிறது, தெரியுமா? என்னுடைய பெருமை ஒப்புயர்வில்லாததாக ஆகிவிட்டது.” (2)

இவ்வாறு அவர்களுக்குப் பதில் கூறிவிட்டு, அவர்கள் கேட்கும்படியாக வசிஷ்டர், வாமதேவர் முதலான அந்தணர்களிடம் மன்னர் (பின்வருமாறு) கூறினார்— (3)

“மரங்கள் துளிர்ந்து மலர்களோடு அழகாக விளங்கும் இந்த சித்திரை மாதம் சுபகாரியங்களுக்கு ஏற்றது. இராமனுடைய இளவரசுப் பட்டாபிஷேகத்திற்காக எல்லாப் பொருள்களையும் சேகரியுங்கள்.” (4)

மன்னர் இவ்வாறு சொல்லி முடித்தவுடனேயே மக்கள் மகிழ்ச்சி தாங்காமல் பெரும் கோஷம் எழுப்பினார்கள். மெல்ல அந்த மக்களின் ஆரவாரம் அடங்கியதும் முனிபுங்கவர் வசிஷ்டரை நோக்கி (இவ்வாறு) சொன்னார், மன்னர். (5)

“பகவானே! இராமனுடைய இளவரசுப் பட்டாபிஷேகத்திற்காக என்னென்ன பொருட்கள் தேவையோ, சிறியது, பெரியது என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் அவைகளை எல்லாம் இப்போதே பணியாளர்களுக்கு உத்திரவிடுங்கள்.” (6)

மண்ணாளும் மன்னருடைய சொற்களைக் கேட்ட அந்தணோத்தமரான வசிஷ்டர், மன்னருக்கு எதிரில் கைகூப்பிக் கொண்டு, உத்திரவை நிறைவேற்றுவதற்குத் துடித்துக் கொண்டிருந்த பணியாளர்களுக்குப் (பின்வருமாறு) கட்டளையிட்டார்— (7)

“சுவர்ணம் முதலான ரத்தினங்கள், சிறுதெய்வ வழிபாட்டிற்குரிய சாதனங்கள், எல்லா வகையான மூலிகைகள், வெண்மை வண்ண மாலைகள், பொறிகள், தனித்தனியே தேன், நெய், புதிய ஆடைகள், தேர், அனைத்து வகையான படைக்கலன்கள், நால்வகைப் படைகள், நல்ல லட்சணம் பொருந்திய யானை, வெண்சாமரம்-விசிறி, வெண்ணிறக்கொடி, வெண்குடை, அக்னியைப் போல் ஒளிவீசுகின்ற தங்கத்தாலான நூறு கலசங்கள், பொற்கொப்பிக் கொம்புகளை உடைய காளைகள், எல்லா அங்கங்களும் நிறைந்துள்ள புலித்தோல் ஆகியவைகளைச் சேகரித்து பூமியாளும் மன்னருடைய அக்னிசாலையில் நாளைக் காலைக்குள் சேர்த்துவிடுங்கள். மேலும் (சொல்வதற்கு விட்டுப்போன) தேவையான பிற வஸ்துக்கள் அனைத்தையும் ஒன்று திரட்டுங்கள். (8-12)

அந்தப்புரம், மற்றும் நகரத்தின் எல்லா வாயில்களையும் சந்தனம்-மலர்மாலைகளால் அலங்காரம் செய்யுங்கள். முகர்பவரைக் கவர்ந்து இழுக்கும்படியான நறுமணப்புகை கமழச் செய்யுங்கள். (13)

தயிர், பால், நெய் கலந்த சுவை கூடிய உயர்ந்த போஜனம் ஒரு லட்சம் இருபிறப்பாளர்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு ஆயத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். (14)

நாளைக் காலை, அந்தணப் பெரியோர்களை அழைத்து, நல்ல முறையில் உபசரித்து, நெய், தயிர், பொறி, ஏராளமான தட்சிணை முதலியவற்றை தானம் செய்யுங்கள். (15)

நாளைய தினம், சூரியன் உதயமானவுடனேயே ஸ்வஸ்திவாசனம் (மங்களமான வாழ்த்துக்களைக் கூறுதல்) என்னும் சடங்கு நடைபெற வேண்டும். அதற்காக வேதவித்துக்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும்; அவர்களுக்கு உரிய ஆசனங்களும் ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். (16)

நகரத்தின் எல்லா இடங்களிலும் பதாகைகள் கட்டுங்கள்; அரசபாட்டைகளில் தண்ணீர் தெளியுங்கள்; இசை வல்லுநர்களும், நன்றாக அலங்காரம் செய்துகொண்ட கணிகைகளும் அரச மாளிகையின் இரண்டாம் கட்டில் நிற்க வேண்டும். (17)

தேவாயதநசைத்யேஷு ஸாந்நப₄க்ஷயா: ஸத₃க்ஷிணா: ।
உபஸ்த₂பயிதவ்யா: ஸ்யுர் மால்யயோக்₃யா: ப்ருத₂க் ப்ருத₂க் ॥ (18)

தீர்க₄ஸிப₃த₃த₄ யோத₄ஸ்ச ஸந்நத₃த₄ ஹ்ருஷ்டமாநஸா: ।
மஹாராஜாங்க₃ணம் ஸர்வே பிரவிஸந்து மஹோத₃யம் ॥ (19)

ஏவம் வ்யாதி₃ஸ்ய விப்ரௌ தெள க்ரியாஸ்தத்ர ஸுநிஷ்டி₂தௌ ।
சக்ரதுஸ்சைவ யச்சே₂ஷம் பார்தி₂வாய நிவேத₃ய ச ॥ (20)

க்ருதமித்யேவ சாப்₃ருதாமபி₄க₃மய ஜக₃த்பதிம் ।
யதே₂க்தவசநம் ப்ரீதௌ ஹர்ஷயுக்தௌ த்விஜர்ஷபெ₄ள ॥ (21)

தத: ஸுமந்த்ரம் த்யுதிமாந் ராஜா வசநமப்₃ரவீத் ।
ராம: க்ருதாத்மா ப₄வதா ஸீக்₄ரமாநீயதாமிதி ॥ (22)

ஸ ததே₂தி ப்ரதிக்ஞாய ஸுமந்த்ரோ ராஜஸாஸநாத் ।
ராமம் தத்ராநயாம்சக்ரே ரதே₂ந ரதி₂நாம் வரம் ॥ (23)

அத₂ தத்ர ஸமாஸீநாஸ்தத₃ா த₃ஸரத₂ம் ந்ருபம் ।
உபவிஷ்டாஸ்ச ஸசிவா ராஜாநஸ்ச ஸநைக₃மா: ॥ (24)

ப்ராச்யோதீச்யா: ப்ரதீச்யாஸ்ச த₃ாக்ஷிணாத்யாஸ்ச பூ₄மிபா: ।
ம்லேச்ச₂ாஸ்சார்யாஸ்ச யே சாந்யே வநஸைலாந்தவாஸிந: ॥ (25)

உபாஸாஞ்சக்ரிரே ஸர்வே தம் தே₃வா இவ வாஸவம் ।
தேஷாம் மத்₄யே ஸ ராஜர்ஷிர் மருதாமிவ வாஸவ: ॥ (26)

ப்ராஸாத₃ஸ்தே₂ா த₃ஸரதே₂ா த₃த₃ர்ஸாயாந்தமாத்மஜம் ।
க₃ந்த₄ர்வராஜப்ரதிமம் லோகே விக்₂யாதபௌருஷம் ॥ (27)

தீர்க₄ப₃ாஹும் மஹாஸத்த்வம் மத்தமாதங்க₃க₃ாமிநம் ।
சந்த்₃ரகாந்தாநநம் ராமமதீவ ப்ரியத₃ர்ஸநம் ॥ (28)

ருபௌதூர்யகு₃ணை: பும்ஸாம் த்₃ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம் ।
க₄ர்மாபி₄த்ப்தா: பர்ஜந்யம் ஹ்லாத₃யந்தமிவ ப்ரஜா: ॥ (29)

ந ததர்ப ஸமாயாந்தம் பஸ்யமானோ நராதி₄ப: ॥ (29)

அவதார்ய ஸுமந்த்ரஸ்தம் ராக₄வம் ஸ்யந்த₃நோத்தமாத் ।
பிது: ஸமீபம் க₃ச்ச₂ந்தம் ப்ராஞ்ஜலி: ப்ருஷ்ட₂தோந்வக₃ாத் ॥ (30)

ஸ தம் கைலாஸஸ்ருங்க₃ாப₄ம் ப்ராஸாத₃ம் நரபுங்க₃வ: ।
ஆருரோஹ ந்ருபம் த்₃ரஷ்டும் ஸஹ ஸுதேந ராக₄வ: ॥ (31)

ஸ ப்ராஞ்ஜலிரபி₄ப்ரேத்ய ப்ரணத: பிதுரந்திகே ।
நாம ஸ்வம் ஸ்ராவயந் ராமோ வவந்தே₃ சரணௌ பிது: ॥ (32)

தெய்வ வழிபாட்டுத்தலங்களில் அன்னத்தோடு கூடிய உணவு வகைகள், தட்சிணை, கையில் மாலைகள் முதலியவற்றைத் தனித்தனியே வைத்துக் கொண்டு (அங்கே வருபவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக) சிலர் நிற்க வேண்டும். (18)

நீண்ட கத்தியை ஏந்திய போராளிகள் மனம் களிப்புற்றவர்களாக பட்டாபிஷேகம் நடக்கப் போகும் மன்னர் மாளிகை வாசலில் கவசம் அணிந்து ஆயத்த நிலையில் இருக்கவேண்டும்." (19)

இவ்வாறு அவ்விரு அந்தணர்களும் (வசிஷ்ட-வாமதேவர்) பணியாளர்களுக்கு உத்திரவு கொடுத்துவிட்டு, தாங்களே சேகரிக்க வேண்டிய உபகரணங்களையும் சேகரித்தார்கள். இதற்குப் பின்னரும் மிகுந்திருந்த காரியங்களை மன்னரிடம் தெரிவித்துவிட்டுச் செய்து முடித்தார்கள். (20)

மனத்திருப்தியடைந்து மகிழ்ச்சியோடிருந்த சிறப்பான அந்தணர்கள் இருவரும் எல்லாவற்றையும் நன்றாகத் திட்டமிட்டுச் செய்து முடித்த பின்னர், உலகாளும் மன்னரிடம் சென்று, 'எல்லாம் சொன்னபடியே நடத்தப்பட்டன' என்று சொன்னார்கள். (21)

பிறகு பிரகாசமான காந்தியுடைய மன்னர், சுமந்திரரைப் பார்த்து, 'புண்ணியாத்மாவான இராமனை விரைவில் இங்கே அழைத்து வாருங்கள்' என்றார். (22)

'தங்கள் உத்திரவு' என்று சொல்லிவிட்டு, ரதத்தில் நின்று போர்புரிபவர்களுள் மிகச்சிறந்தவரான இராமனை, அரசரின் ஆணைப்படி ரதத்தில் ஏற்றி அழைத்து வந்தார், சுமந்திரர். (23)

அப்போது அந்த அரசவையில் வீற்றிருந்த அமைச்சர்கள், சிற்றரசர்கள், நகரவாசிகள், மற்றும் கிழக்கு, வடக்கு, மேற்கு, தெற்கு நாடுகளின் மன்னர்கள், மிலேச்சர்களின் சனாதன தருமத்தைச் சார்ந்திராத வேற்று நாட்டினர், ஆரியர்கள், காடுகளிலும் மலைகளிலும் வசிக்கின்றவர்கள் ஆகிய எல்லோரும் - தேவர்கள் எவ்வாறு இந்திரனின் தலைமையை ஏற்று அடிபணிந்து நின்றார்களோ, அவ்வாறே - தசரதரின் ஆணைக்குக் காத்திருந்தார்கள். மருத் கூட்டத்தினிடையே விளங்கும் இந்திரன் போல், அவர்கள் மத்தியில் வீற்றிருந்த ராஜரிஷியான தசரதர், மாளிகையில் இருந்தவாறே (எதிரே, சாலையில்) ரதத்தில் வந்து கொண்டிருக்கும் தன் செல்வமகனைக் கண்டார். (24-26)

கந்தர்வராஜனைப் போன்ற கவினுறு உடலமைப்பு; உலகெங்கிலும் புகழ் பெற்ற மகாவீரம்; நீண்ட கைகள்; மகாபலம்; மதங்கொண்ட யானை போன்ற கம்பீரமான நடை; சந்திரனைக் காட்டிலும் அதிக ஒளிவீசும் திருமுகம்; மிகவும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் திருத்தோற்றம்; உருவம், கருணை, நற்குணங்களால் மக்களின் கண்ணையும் கருத்தையும் ஈர்த்திழுக்கும் கவர்ச்சி; கடுங்கோடையின் வெப்பத்தினால் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு மழை பொழிவிக்கும் மேகம் போல் ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவன் - இப்படி அழகுப் பெட்டகமாக வந்து கொண்டிருக்கும் இராமனை பார்த்துப் பார்த்தும், மன்னருக்குப் 'போதும்' என்ற திருப்தி ஏற்படவில்லை! (27-29)

சிறந்ததான தேரிலிருந்து சுமந்திரர் அந்த இராகவனை கைலாகு கொடுத்து இறக்கிவிட்டு, தந்தையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த அவருக்குப் பின்னே அஞ்சலியாகக் கைகளை வைத்துக் கொண்டு சென்றார். (30)

கைலாசமலைச் சிகரம்போல் விளங்கிய அந்த அரச மாளிகையில் மன்னரைப் பார்ப்பதற்காகத் தேரோட்டியுடன் சென்றார், இராமன். (31)

தந்தையின் அருகில் கூப்பிய கரங்களுடன் சென்று, தன் பெயரைச் சொல்லி அவர் திருப்பாதங்களில் நமஸ்காரம் செய்து வணங்கினார். (32)

தம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரணதம் பார்ஸ்வே க்ருதாஞ்ஜலிபுடம் ந்ருப: ।
 க்ருஹ்யாஞ்ஜலௌ ஸமாக்ருஷ்ய ஸஸ்வஜே ப்ரியமாத்மஜம் ॥ (33)

தஸ்மை சாப்யுதிதம் ஸௌம்யம் மணிகாஞ்சநபூஷிதம் ।
 திதேஸ ராஜா ருசிரம் ராமாய வரமாஸநம் ॥ (34)

தத்யாஸநவரம் ப்ராப்ய வ்யதீபயத ராகவ: ।
 ஸ்வயேவ ப்ரப்யா மேருமுத்யே விமலோ ரவி: ॥ (35)

தேந விப்ராஜதா தத்ர ஸா ஸப்யாபிவ்யரோசத ।
 விமலக்ரஹநக்ஷத்ரா ஸாரதீ த்யௌளரிவேந்த்யநா ॥ (36)

தம் பஸ்யமானோ ந்ருபதிஸ் துதோஷ ப்ரியமாத்மஜம் ।
 அலங்க்ருதமிவாத்மாநம் ஆதர்ஸதல ஸம்ஸ்திதம் ॥ (37)

ஸ தம் ஸஸ்மித மாப்யஷ்ய புத்ரம் புத்ரவதாம் வர: ।
 உவாசேத்யம் வசோ ராஜா தேவேந்த்ரமிவ காஸ்யப: ॥ (38)

ஜ்யேஷ்டாயாமஸி மே பத்ந்யாம் ஸத்ருஸ்யாம் ஸத்ருஸ: ஸுத: ।
 உத்பந்நஸ்த்வம் குணஸ்ரேஷ்டோ மம ராமாத்மஜ: ப்ரிய: ॥ (39)

யதஸ்த்வயா ப்ரஜாஸ்சேமா: ஸ்வகுணைரநுரஞ்ஜிதா: ।
 தஸ்மாத்த்வம் புஷ்யயோகேந யௌவராஜ்யமவாப்நுஹி ॥ (40)

காமதஸ்த்வம் ப்ரக்ருத்யைவ விநீதோ குணவாநஸி ।
 குணவத்யபி து ஸ்நேஹாத் புத்ர வக்ஷ்யாமி தே ஹிதம் ॥ (41)

பூயோ விநயமாஸ்தாய பவ நித்யம் ஜிதேந்த்ரிய: ।
 காமக்ரோதஸமுத்தாநி த்யஜேத்யா வ்யஸநாநி ச ॥ (42)

பரோஷ்யா வர்தமானோ வ்ருத்த்யா ப்ரத்யக்ஷ்யா தத்யா ।
 அமாத்யப்ரபுருதீ: ஸர்வா: ப்ரக்ருதீஸ்சாநுரஞ்ஜய ॥ (43)

கோஷ்டாக்ராயுதாக்ராரை: க்ருத்வா ஸந்நிசயாந் பூஹௌந் ।
 துஷ்டாநுரக்தப்ரக்ருதிர்ய: பாலயதி மேதிநீம் ॥ (44)

தஸ்ய நந்தந்தி மித்ராணி லப்த்வாம்ருதமிவாமரா: ।
 தஸ்மாத்புத்ர த்வமாத்மாநம் நியம்யைவம் ஸமாசர ॥ (45)

தச்ச்ருத்வா ஸுஹ்ருதஸ்தஸ்ய ராமஸ்ய ப்ரியகாரிண: ।
 த்வரிதா: ஸீக்ரமப்யேத்ய கௌஸல்யாயை ந்யவேத்யந் ॥ (46)

மன்னர், தன் அருகில் வந்து கைகூப்பிக் கொண்டு நிற்கும் அவரைப் பார்த்து, குவிந்த கரங்களைப் பற்றி தன்னிடம் இழுத்து, அன்புக்குரிய மகனை மார்புறத் தழுவிக் கொண்டார். (33)

மங்களகரமானதும் கண்ணுக்கினியதும் நவரத்தினங்கள்-பொன் இழைக்கப்பட்டதும் சுகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதுமான ஓர் உயர்ந்த ஆசனத்தில் அமரும்படி இராமனுக்குக் கட்டளையிட்டார், மன்னர். (34)

நிர்மலமான சூரியன் உதயகாலத்தில் மேருபர்வதத்தைத் தன் செங்கதிர்களால் பிரகாசப்படுத்துவதைப் போல, உயரிய அந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்த இராமன், தன் ஒளியால் அதற்கு ஒளியூட்டினார். (35)

பிரகாசிக்கின்ற அவரால் நிர்மலமான கிரகங்களாலும் நட்சத்திரங்களாலும் விளங்கப்பெற்ற ஆகாயம் சரத்காலத்தில் சந்திரனால் ஒளிர்வதுபோல் அந்த சபையே பிரகாசித்தது. (36)

அணிகலன்கள், ஆடைகள் அணிந்து கொண்ட தன்னையே கண்ணாடியில் பார்ப்பதைப் போல, பாசப் புதல்வனை (தன் பிரதிபிம்பம் போலவே இருப்பதை)க் கண்டு மன்னர் மனத்திற்குள் களிப்புற்றார். (37)

புதல்வரைப் பெற்றவர்களுள் சிறந்த புதல்வர்களைப் பெற்ற தனிப்பெருமை கொண்ட அவர், புன்னகை தவழப் புதல்வனை அழைத்து, காசியபர் (தன் மைந்தனான) தேவேந்திரனுக்கு உபதேசிப்பதுபோல (பின்வரும்) சொற்களைச் சொன்னார்— (38)

“என்னுடைய மூத்த பட்டத்தரசியின் வயிற்றில் தோன்றிய என்னுடைய மூத்த புதல்வன், நீ. குணத்திலும் அவளையே கொண்டிருக்கிறாய். என்னைக் காட்டிலும் சிறந்த நற்குணங்களைப் பெற்றிருக்கிறாய். அதனாலேயே, இராமா! நீ என்னுடைய பேரன்பிற்குரியவனாக இருக்கிறாய். (39)

இங்கே கூடியுள்ள பிரஜைகள் எல்லோரையும் உன் இனிய குணங்களால் வசீகரித்திருக்கிறாய். (அவர்கள், உன்னை இளவரசனாகப் பார்க்க விரும்புகிறார்கள்.) ஆகவே, (நாளைய தினம்) பூச நட்சத்திரம் கூடிய நன்னாளில், இளவரசுப் பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளப் போகிறாய். (40)

பிறப்பிலேயே (இயல்பாகவே) நீ பணிவுடையவன்; நற்குணங்கள் நிரம்பியவன். அப்படியிருந்தாலும், மகனே! உன்னிடமுள்ள வாட்சல்யத்தினால் உனக்கு அனுகூலமான சில வார்த்தைகளை நானே விரும்பிச் சொல்கிறேன். (41)

நீ, மேலும் பணிவுடையவனாக வேண்டும்; எப்போதும் புலன்களை வென்றவனாக இருக்க வேண்டும்; தானாகப் பீறிட்டுக் கொண்டு வெளிப்படும் காமம், கோபம், துயரம் போன்றவற்றை விட்டுவிட வேண்டும். (பலர் அறிய வெளிக்காட்டலாகாது.) (42)

ஓற்றர்கள் மூலம் தெரிவிக்கப்படும் செய்திகள், அதுபோல் தானே நேரில் பார்த்தும் கேட்டும் தெரிந்து கொண்ட தகவல்கள் - இவைகளை ஆராய்ந்து பார்த்து உண்மையான செய்திகளின் அடிப்படையில் செயல்பட்டு, அமைச்சர் முதலான அரசு அதிகாரிகளையும் எல்லா குடிமக்களையும் மகிழ்ச்சியுடன் வைத்துக் கொள். (43)

கருவூலம், மற்றும் ஆயுதசாலைகளில் தேவையானவற்றை ஏராளமாகச் சேர்த்து வைத்து, மக்களை மகிழ்ச்சியாகவும் அன்புகாட்டியும் எவனொருவன் நாட்டை ஆள்கிறானோ, அவனை அமுதத்தை அடைந்த தேவர்களைப் போல நண்பர்கள் மகிழ்வடையச் செய்கிறார்கள். ஆகவே, பிள்ளாய்! உன்னை நீ கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொண்டு (மக்கள் மகிழ்வுறும்படி) செயல்படுக.” (44,45)

(தசரதருடைய) இந்தச் சொற்களைக் கேட்ட இதமான செயல்களையே செய்யும் இராமனுடைய நண்பர்கள் விரைவாக ஓடிச் சென்று கௌசல்யையிடம் செய்தியைச் சொன்னார்கள். (46)

ஸா ஹிரண்யம் ச க₃ாஸ்சைவ ரத்நாநி விவித₄ாநி ச ।
வ்யாதி₃தே₃ஸ ப்ரியாக்₂யேப்₄ய: கௌஸல்யா ப்ரமதே₃ாத்தமா ॥ (47)

அத₂ாபி₄வாத்₃ய ராஜாநம் ரத₂மாருஹ்ய ராக₄வ: ।
யயௌ ஸ்வம் த்₃யுதிமத்₃வேஸ்₃ம் ஜநௌகை₄: பரிபூஜித: ॥ (48)

தே சாபி பௌரா ந்ருபதேர்வசஸ்தத்
ஸ்ருத்வா தத₃ா லாப₄மிவேஷ்டமாஸு ।
நரேந்த்₃ரமாமந்தர்ய க்₃ருஹாணி க்₃த்வா
தே₃வாந் ஸமாநர்சு ரதிப்ரஹ்ருஷ்டா: ॥ (49)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்ருதீய: ஸர்க்₃: ॥

சதுர்த₂: ஸர்க்₃:

மாத்ராஸீ: பரீக்₃ரஹ:

க₃தேஷ்வத₂ ந்ருபோ பூ₄ய: பௌரேஷு ஸஹ மந்த்ரிபி₄: ।
மந்த்ரயித்வா ததஸ்சக்ரே நிஸ்சயக்ரு: ஸுநிஸ்சயம் ॥ (1)

ஸ்வ ஏவ புஷ்யோ ப₄விதா ஸ்வோபி₄ஷேச்சயஸ்து மே ஸுத: ।
ராமோ ராஜீவபத்ராஷ்ணா யுவராஜ இதி ப்ரபு₄: ॥ (2)

அத₂ாந்தர்க்₃ருஹமாவிஸ்ய ராஜா த்₃ஸரத₂ஸ்தத₃ா ।
ஸுதமாக்ருபயாமாஸ ராமம் புநரிஹாநய ॥ (3)

ப்ரதிக்₃ருஹ்ய ஸ தத்₃வாக்யம் ஸுத: புநருபாயயௌ ।
ராமஸ்ய ப₄வநம் ஸீக்₄ரம் ராமமாநயிதும் புந: ॥ (4)

த்₃வா:ஸ்தை₂ராவேதி₃தம் தஸ்ய ராமாயாக்₃மநம் புந: ।
ஸ்ருத்வைவ சாபி ராமஸ்தம் ப்ராப்தம் ஸங்காந்விதோப₄வத் ॥ (5)

ப்ரவேஸ்ய சைநம் த்வரிதம் ராமோ வசநமப்₃ரவீத் ।
யத்₃ாக்₃மநக்ருத்யம் தே பூ₄யஸ்தத்₃ப்₃ருஹ்யஸேஷத: ॥ (6)

தமுவாச தத: ஸுதோ ராஜா த்வாம் த்₃ரஷ்டுமிச்ச₂தி ।
ஸ்ருத்வா ப்ரமாணமத்ர த்வம் க்₃மநாயேதராய வா ॥ (7)

இதி ஸுதவச: ஸ்ருத்வா ராமோத₂ த்வரயாந்வித: ।
ப்ரயயௌ ராஜப₄வநம் புநர்த்₃ரஷ்டும் நரேஸ்வரம் ॥ (8)

தம் ஸ்ருத்வா ஸமநுப்ராப்தம் ராமம் த்₃ஸரதே₂ா ந்ருப: ।
ப்ரவேஸயாமாஸ க்₃ருஹம் விவக்ஷு: ப்ரியமுத்தமம் ॥ (9)

மாதர்களில் மாணிக்கம் போன்ற கௌசல்யை, இந்த இனிய செய்தியைக் கொண்டு வந்தவர்களுக்கு பொன்னையும் பசுக்களையும் பலவகையான ரத்தினங்களையும் கொடுக்கும்படி ஆணையிட்டாள். (47)

இதனிடையே இராகவன் மன்னரை வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டு, ரதத்தில் ஏறி, குடிமக்கள் மகிழ்ந்து கொண்டாட, ஒளிமிக்க தன் மாளிகையைச் சென்றடைந்தார். (48)

பட்டணத்து மக்கள் மன்னருடைய சொற்களைக் கேட்டதும் தங்களுக்குப் பிடித்தமான அந்த நல்விருப்பம் (இராமனுக்கு இளவரசுப்பட்டம்) விரைவில் நிறைவேறப் போவதால் மகிழ்ந்து, மன்னரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு, தத்தம் இல்லங்களுக்குச் சென்று, தாங்கள் நினைத்த காரியம் கைகூட வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்துத் தெய்வங்களை வழிபட்டார்கள். (49)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
முன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நான்கு

கௌசல்யை ஆசீர்வாதம்

பட்டணத்து மக்களும் மந்திரிகளும் சென்ற பிறகு, நிகழ்ச்சிகளின் தவிர்க்க முடியாத தன்மையை அறிந்தவரான மன்னர், மறுபடியும் தனக்குள் ஆலோசித்து அருமையான ஒரு முடிவை எடுத்தார். (1)

‘நாளைய தினம் பூச நட்சத்திரம் உள்ள நன்னாள்; என்னுடைய புதல்வன் தாமரைக்கண்ணன் இராமன், நாளையே இளைய மன்னனாக அபிஷேகம் செய்யப்பட வேண்டும்.’ (2)

பின்னர், அந்தப்புரம் சென்ற மன்னர் தசரதர், ‘இராமனை மறுபடியும் அழைத்து வா’ என்று தேரோட்டிக்குக் கட்டளையிட்டார். (3)

அந்த ஆணையை ஏற்றுக்கொண்ட தேரோட்டி சுமந்திரர், இராமனுடைய மாளிகைக்கு மறுபடியும் அவரை அழைத்து வருவதற்காக விரைந்து சென்றார். (4)

வாயிற்காப்பாளர்கள் (உள்ளே சென்று) அவர் மறுபடியும் வந்திருப்பதை இராமனிடம் தெரிவித்தார்கள். ‘அவர் மீண்டும் வந்திருக்கிறார்’ என்பதைக் கேட்டவுடனேயே, இராமனுக்கு (பட்டாபிஷேக விஷயத்தில்) சந்தேகம் ஏற்பட்டது. (5)

அவரை உடனே உள்ளே அழைத்து இராமன் கூறினார்— ‘நீங்கள் மறுபடியும் வந்திருக்கிறீர்களே? என்ன வேலை? செய்தியை விவரமாகச் சொல்லுங்கள்.’ (6)

அதைக் கேட்ட தேரோட்டி, ‘மன்னர் தங்களைப் பார்க்க விரும்புகிறார் (என்ற செய்தியைச் சொல்லிவிட்டேன்). இதைக் கேட்டபின், ‘அங்கே போக வேண்டுமா, வேண்டாமா?’ என்று முடிவு செய்வது உங்கள் கையில் இருக்கிறது.’ (7)

தேரோட்டியின் சொற்களைக் கேட்ட இராமன் பரபரப்படைந்து மன்னரை மீண்டும் பார்ப்பதற்காக அரசமாளிகைக்குச் சென்றார். (8)

இராமன் வந்துவிட்டார் என்று தரசுத மன்னருக்கு தெரிவிக்கப்பட்டவுடன், பேரன்புக்குரிய உயர்ந்த குணங்கள் கொண்ட அவரை மாளிகைக்குள் அனுப்பும்படி கூறினார். (9)

ப்ரவிஸந்நேவ ச ஸ்ரீமாந் ராக₄வோ ப₄வநம் பிது: ।
த₃த₃ர்ஸ பிதரம் தூ₃ராத் ப்ரணிபத்ய க்ருதாஞ்ஜலி: ॥ (10)

ப்ரணமந்தம் ஸமுத்த₂ாப்ய தம் பரிஷ்வஜ்ய பூ₄மிப: ।
ப்ரதி₃ஸ்ய சாஸ்மை ருசிரமாஸநம் புநரப்₃ரவீத் ॥ (11)

ராம வ்ருத்₃தே₄ஸ்மி தீ₃ர்க₄யுர்பு₄க்த்தா பே₄க₃ா மயேப்ஸிதா: ।
அந்நவத்₃பி₄: க்ரதுஸதைஸ் ததே₂ஷ்டம் பூ₄ரீ₃க்ஷிணை: ॥ (12)

ஜாதமிஷ்டமபத்யம் மே த்வமத்₃யாநுபமம் பு₄வி ।
த₃த்தமிஷ்டமதீ₄தம் ச மயா புருஷஸத்தம ॥ (13)

அநுபூ₄தாநி சேஷ்டாநி மயா வீர ஸுக₂ாந்யபி ।
தே₃வர்ஷிபித்ருவிப்ராணாம் அந்ருணோ₄ஸ்மி தத₂ாத்மந: ॥ (14)

ந கிஞ்சிந்மம கர்தவ்யம் தவாந்யத்ராபி₄ஷேசநாத் ।
அதோ யத்த்வாமஹம் ப்₃ருயாம் தந்மே த்வம் கர்துமர்ஹஸி ॥ (15)

அத்₃ய ப்ரக்ருதய: ஸர்வாஸ் த்வாமிச்ச₂ந்தி நராதி₄பம் ।
அதஸ்த்வாம் யுவராஜாநமபி₄ஷேக்ஷயாமி புத்ரக ॥ (16)

அபி சாத்₃யாஸுப₄ந் ராம ஸ்வப்நாந் பஸ்யாமி தூ₃ருணாந் ।
ஸநிர்க₄ாதா மஹோல்கா ச பததீஹ மஹாஸ்வநா ॥ (17)

அவஷ்டப்த₄ம் ச மே ராம நக்ஷத்ரம் தூ₃ருணைர்க்₃ரணை: ।
ஆவேத்யந்தி தை₃வக்ருா: ஸூ₃ர்யாங்க்யாரக ராஹுபி₄: ॥ (18)

ப்ராயேண ஹி நிமித்தாநாமீத்₃ருஸாநாம் ஸமுத்₃ப₄வே ।
ராஜா ம்ருத்யுமவாப்நோதி கே₄ராம் வா ஆபத்யம்ருச்ச₂தி ॥ (19)

தத்₃யாவதே₃வ மே சேதோ ந விமுஹ்யதி ராக₄வ ।
தாவதே₃வாபி₄ஷிஞ்சஸ்வ சலா ஹி ப்ராணிநாம் மதி: ॥ (20)

அத்₃ய சந்த்₃ரோஸ்ப்₄யுபக₃த: புஷ்யாத்தூர்வம் புநர்வஸூ ।
ஸ்வ: புஷ்யயோக₃ம் நியதம் வக்ஷ்யந்தே தை₃வசிந்தகா: ॥ (21)

தத்ர புஷ்யேபி₄ஷிஞ்சஸ்வ மநஸ்த்வரயதீவ மாம் ।
ஸ்வஸ்த்வா அஹமபி₄ஷேக்ஷயாமி யௌவராஜ்யே பரந்தப ॥ (22)

தஸ்மாத் த்வயாத்₃ய ப்ரப்₄ருதி நிஸேயம் நியதாத்மநா ।
ஸஹ வத்₄வோபவஸ்தவ்யா த்₃ர்பு₄ப்ரஸ்தரஸாயிநா ॥ (23)

ஸுஹ்ருத₃ஸ்சாப்ரமத்தாஸ்த்வாம் ரக்ஷந்த்வத்₃ய ஸமந்தத: ।
ப₄வந்தி ப்₃ஹுவிக்க₄நாநி கார்யாண்யேவம்வித₄ாநி ஹி ॥ (24)

திருவளர் நாயகன் இராகவன், தந்தையின் மாளிகைக்குள் நுழைந்தவுடனேயே சற்றுத் தொலைவில் தந்தையைக் கண்டு கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு நமஸ்காரம் செய்தார். (10)

பாதங்களில் விழுந்த அவரைத் தூக்கி நிறுத்தி மார்புடன் அணைத்துக் கொண்ட மன்னர், உயர்ந்த ஆசனத்தைக் காட்டி அமரச் செய்து பேசத் தொடங்கினார்— (11)

“இராமா! நீண்ட நாட்கள் வாழ்ந்து நான் வயோதிகத்தை அடைந்துவிட்டேன். நான் விரும்பிய எல்லா சுகபோகங்களையும் அனுபவித்துவிட்டேன். ஏராளமானவர்களுக்கு அன்னம் அளித்து, நிறைய தட்சிணைகள் கொடுத்து, நூற்றுக்கணக்கான யாகங்கள் செய்துவிட்டேன். (12)

மகிமைமிக்க ஆண்பிள்ளாய்! இவ்வுலகில் இப்போது எவரும் ஒப்புமையில்லாத எனக்கு, இஷ்டமான மகனாக நீ பிறந்திருக்கிறாய். நான் தானம், யக்ஞம், ஸ்வாத்யாயம் முதலியவற்றை செய்து முடித்திருக்கிறேன். (13)

வீரனே! நான் விரும்பிய எல்லா சுகங்களையும் அனுபவித்துவிட்டேன்! (இவ்வாறாக) தேவர், ரிஷி, பித்ரு, பிராமணர், தனது ஆத்மா - இவற்றின் கடன்களைத் தீர்த்துவிட்டேன்! (யாக-யக்ஞங்களைச் செய்ததால் தேவர் கடனையும், வேதாத்யயனத்தால் முனிவர் கடனையும், புதல்வனைப் பெற்றதால் பிதர் கடனையும், தானம் செய்ததால் பிராமணர் கடனையும், சுகானுபவங்களால் ஆத்மாவின் கடனையும் தீர்த்துவிட்டேன்.) (14)

உன் முடிசூட்டு விழாவைத் தவிர நான் செய்ய வேண்டிய கடமை வேறு ஏதும் இல்லை. ஆகவே, நான் சொல்லப் போவதைக் கவனமாகக் கேட்டு, உட்கருத்தைப் புரிந்து கொண்டு, அவ்வாறே நீ செய்யவேண்டும். (15)

பிள்ளாய்! இப்போது மக்கள் எல்லோரும் நீ அரசனாக வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். அதனால் உனக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டப் போகிறேன். (16)

இராமா! மேலும் இப்போதெல்லாம் நான் பயங்கரமான கனவுகளைக் காண்கிறேன். இடியோசை போன்ற பேரொலியுடன்கூட பகற்கொள்ளிக்கட்டை (ஆகாயத்திலிருந்து) விழுகிறது. (இது ஒரு அசுப நிமித்தம்.) (17)

என் அருமை இராமனே! என்னுடைய ஜன்ம நட்சத்திரத்தை சூரியன், செவ்வாய், ராகு ஆகிய குரூர கிரகங்கள் பீடித்திருப்பதாகச் சோதிடர்கள் சொல்கிறார்கள். (18)

இப்படிப்பட்ட அபசகுனங்கள் ஏற்படும்போது பொதுவாக மன்னன் மிகக் கொடிய ஆபத்தை அடைகிறான்; அல்லது, மரணத்தை அடைகிறான் (என்று கோள்நிலைப் பலன் சொல்கிறார்கள்). (19)

ஆகவே, இராகவா! என் சுயநினைவு என்னை விட்டுப் போகாமலிருக்கும் போதே, நீ முடிசூட்டிக் கொண்டுவிடு. (ஏனெனில்) மனிதர்களின் மனம் மாறும் தன்மையுடையது. (20)

இன்றைய தினம் புஷ்ய நட்சத்திரத்திற்கு முந்தைய நட்சத்திரமான புனர்வசுவில் சந்திரன் இருக்கிறான். நாளைய தினம் புஷ்யம் கூடிய நன்னாள் பட்டாபிஷேகத்திற்கு உகந்தது என்று சோதிடர்கள் கூறுகிறார்கள். (21)

எனவே, சத்துரு சம்காரனே! புஷ்ய நட்சத்திரத்தில் அபிஷேகம் செய்து கொள். என் மனம் என்னை மிகவும் பரபரப்படையச் செய்கிறது. நாளைய தினம் இளவரசனாக உனக்குப் பட்டம் சூட்டிவிடுகிறேன். (22)

ஆகவே, இப்போது முதற்கொண்டு நீ கட்டுப்பாடுகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். இன்றிரவு பத்தினியுடன் தர்பப்படுக்கையில் சயனிக்க வேண்டும். (23)

கவனக்குறைவில்லாத நண்பர்கள் உன்னை எல்லாப் பக்கங்களிலும் பாதுகாக்க வேண்டும். இது போன்ற மாபெரும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு அநேக இடையூறுகள் உண்டாகவே செய்யும். (24)

விப்ரோஷிதஸ்ச புரதோ யாவதேவ புராதித: ।
தாவதேவாபி₄ஷேகஸ்தே ப்ராப்தகாலோ மதோ மம ॥ (25)

காமம் க₂லு ஸதாம் வ்ருத்தே ப்₄ராதா தே பு₄ரத: ஸ்தி₂த: ।
ஜ்யேஷ்ட₂ாநுவர்தீ த₄ர்மாத்மா ஸாநுக்ரோஸோ ஜிதேந்த்₃ரிய: ॥ (26)

கிம் து சித்தம் மநுஷ்யாணாமநித்யமிதி மே மதி: ।
ஸதாம் ச த₄ர்மநித்யாநாம் க்ருதஸோபி₄ ச ராக₄வ ॥ (27)

இத்யுக்த: ஸோப₄யநுக்ஞாத: ஸ்வோப₄விந்யபி₄ஷேசநே ।
வ்ரஜேதி ராம: பிதரமபி₄வாத்யாப்யயாத்₃க்ருஹம் ॥ (28)

ப்ரவிஸ்ய சாத்மநோ வேஸம் ராக்ஞோத்₃தி₃ஷ்டேபி₄ஷேசநே ।
தத்ஷணேந ச நிஷ்கர்மய மாதூரந்த:புரம் யயௌ ॥ (29)

தத்ர தாம் ப்ரவணாமேவ மாதரம் க்ஷௌமவாஸிநீம் ।
வாக்யதாம் தேவதாக்யாரே த₃த₃ர்ஸாயாசதீம் ஸ்ரியம் ॥ (30)

ப்ராகேவ சாக்யதா தத்ர ஸுமித்ரா லக்ஷ்மணஸ்தத₂ா ।
ஸீதா சாநாயிதா ஸ்ருத்வா ப்ரியம் ராமாபி₄ஷேசநம் ॥ (31)

தஸ்மிந் காலே ஹி கௌஸல்யா தஸ்த₂ாவாமீலிதேக்ஷணா ।
ஸுமித்ரயாந்வாஸ்யமாநா ஸீதயா லக்ஷ்மணேந ச ॥ (32)

ஸ்ருத்வா புஷ்யேண புத்ரஸ்ய யௌவராஜ்யாபி₄ஷேசநம் ।
ப்ராணாயாமேந புருஷம் த்யாயமாநா ஜநார்த்₃நம் ॥ (33)

தத₂ா ஸநியமாமேவ ஸோபி₄க்யம்யாபி₄வாத்ய ச ।
உவாச வசநம் ராமோ ஹர்ஷயம்ஸ்தாமநிந்தி₃தாம் ॥ (34)

அம்ப₃ பித்ரா நியுக்தோஸ்மி ப்ரஜாபாலநகர்மணி ।
புவிதா ஸ்வோபி₄ஷேகோயம் யத₂ா மே ஸாஸநம் பிது: ॥ (35)

ஸீதயாப்யுபவஸ்தவ்யா ரஜநீயம் மயா ஸஹ ।
ஏவமுக்தமுபாத்யாயை: ஸ ஹ மாமுக்தவாந் பிதா ॥ (36)

யாநி யாந்யத்ர யோக்யாநி ஸ்வோப₄விந்யபி₄ஷேசநே ।
தாநி மே மங்க்யளாந்யத்ய வைதே₃ஹ்யாஸ்சைவ காரய ॥ (37)

ஏதச்ச்₂ருத்வா து கௌஸல்யா சிரகாலாபி₄காங்க்ஷிதம் ।
ஹர்ஷபுஷ்பாகுலம் வாக்யமித₃ம் ராமமபு₄ஷத ॥ (38)

வத்ஸ ராம சிரம் ஜீவ ஹதாஸ்தே பரிபந்தி₂ந: ।
ஞாதீந் மே த்வம் ஸ்ரியா யுக்த: ஸுமித்ராயாஸ்ச நந்த்ய ॥ (39)

இந்தப் பட்டணத்திலிருந்து வெளியே சென்றிருக்கும் பரதன் இங்கு திரும்பி வருவதற்குள், இடைப்பட்ட இந்தக் காலம்தான் உன் பட்டாபிஷேகத்திற்கு உரிய காலம் என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன். (25)

உன்னுடைய சகோதரன் பரதன், சான்றோர்களின் நடத்தையை அனுசரிப்பவன் என்பது உண்மைதான். அவன் மூத்தவனை அனுசரித்து நடப்பவன்; அறத்தையே உயிராகக் கொண்டவன்; கருணை உள்ளவன்; புலன்களை வென்றவன். (26)

இராகவா! சான்றோர்கள், மற்றும் தருமத்தையே பற்றி ஒழுகும் மனிதர்களுடைய மனம்கூட பல காரணங்களால் விருப்பு-வெறுப்பை அடைகிறது; சஞ்சலமில்லாமல் எப்போதும் உறுதியாக இருப்பதில்லை என்ற விஷயம் எல்லோரும் அறிந்ததுதானே?" (27)

நாளைய தினம் நடக்கப்போகும் பட்டாபிஷேகம் சம்பந்தமாக இவ்வாறு அறிவுரை கூறப்பட்ட இராமன், 'இனி, நீ போகலாம்' என்று அனுமதிக்கப்பட்டதும் தந்தையை வணங்கிவிட்டுத் தன் மாளிகைக்குத் திரும்பினார். (28)

தன்னுடைய திருமாளிகைக்குள் புகுந்த அவர், பட்டாபிஷேகம் குறித்து அரசர் சொன்ன அறிவுரைகள் நினைவுக்கு வந்தவராக, (பெற்ற தாயிடம் இந்த நற்செய்தியைத் தானே தெரிவிப்பதற்காக) அடுத்த விநாடியே வெளியே வந்து, அன்னையின் அந்தப்புரத்திற்குப் போனார். (29)

அவர் அங்கே பட்டாடை உடுத்திக் கொண்டு மௌனமாக மிகவும் பக்தி சிரத்தையுடன் 'இராமனுக்கு ராஜ்யலக்ஷ்மி கிடைக்கவேண்டும்' என்று பூஜாக்ருஹத்தில் தேவதைகளை பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கும் அன்னையைக் கண்டார். (30)

இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் என்ற நற்செய்தியைக் கேட்டவுடன் அவ்விடத்திற்கு சுமித்திரையும் லட்சுமணனும் முன்னதாகவே வந்திருந்தார்கள். பின்னர், சீதாதேவியும் அழைத்து வரப்பட்டாள். (31)

இராமன் உள்ளே வந்தபோது கௌசல்யை கண்களை மூடிக்கொண்டு தியானத்தில் ஆழ்ந்திருந்தாள்; சுமித்திரை, சீதை, லட்சுமணன் ஆகியோர் அவருக்குச் சேவை செய்யும் நிலையில் இருந்தார்கள். (32)

புஷ்ய நட்சத்திரத்தில் தன் புதல்வனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டப்படுகிறது என்பதைக் கேட்டதும், பரம்பொருளான சாட்சாத் மகாவிஷ்ணுவை மனத்தில் நினைத்து, சுவாசத்தைக் கட்டுப்படுத்தி, பக்திபரவசத்துடன் தியானத்தில் ஆழ்ந்திருந்த அவரை அணுகி, நமஸ்காரம் செய்து, மாசற்றவரான அவருக்கு ஆனந்தம் விளைவிக்கும் சொற்களை இராமன் கூறத் தொடங்கினார்— (33,34)

"தாயே! குடிமக்களைக் காக்கும் பணியில் நான் தந்தையால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளேன். என் தகப்பனாரின் கட்டளைப்படி, இந்தப் பட்டாபிஷேகம் நாளைய தினம் நடக்கவிருக்கிறது. (35)

இன்றிரவு, என்னுடன்கூட சீதையும் உபவாசம் இருக்கவேண்டும் என்று ரித்விக்குகளும் ஆசிரியர்களும் கூறியதை, என்னுடைய தந்தை எனக்குத் தெரிவித்தார். (36)

நாளைய தினம் நடக்கவிருக்கின்ற பட்டாபிஷேக வைபவத்தை முன்னிட்டு என்னென்ன மங்களமான சடங்குகள் இப்போது செய்யப்பட வேண்டுமோ, அவைகளை எனக்கும் சீதைக்கும் செய்விப்பீர்களாக." (37)

வெகுகாலமாக மனத்திலிருந்த விருப்பம் நிறைவேறுவதற்கான காலம் வந்துவிட்டதைக் கேட்டு, கௌசல்யை ஆனந்தக்கண்ணீர் மல்கி, நாத்முதமுக்க இராமனிடம் கூறினாள்— (38)

"குழந்தாய்! இராமனோ நீண்ட காலம் வாழ்வாயாக. உன் வழியில் குறுக்கிடும் எதிரிகள் அடியோடு ஒழிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். ராஜ்யலக்ஷ்மியை அடையப் போகும் நீ, என் சுற்றத்தாரையும் சுமித்திரையின் உறவினர்களையும் சந்தோஷமடையச் செய். (39)

கல்யாணே பூத நக்ஷத்ரே மயி ஜாதோஸி புத்ரக ।
யேந த்வயா துஸரதே₂ குணைராராதி₄த: பிதா ॥ (40)

அமோக₄ம் பூத மே ஷாந்தம் புருஷே புஷ்கரேஷுணே ।
யேயமிஷ்வாகுராஜ்யஸ்ரீ: புத்ர த்வாம் ஸம்ஸ்ரயிஷ்யதி ॥ (41)

இத்யேவமுத்தோ மாத்ரேதும் ராமோ ப்₄ராதரமப்₃ரவீத் ।
ப்ராஞ்ஜலிம் ப்ரஹ்வமாஸீநம் அபி₄வீஷ்ய ஸ்மயந்நிவ ॥ (42)

லக்ஷ்மணேமாம் மயா ஸார்த₄ம் ப்ரஸாதி₄ த்வம் வஸுந்த₄ராம் ।
த்₃விதீயம் மேந்தராத்மாநம் த்வாமியம் ஸ்ரீருபஸ்தி₂தா ॥ (43)

ஸௌமித்ரே புங்ஷ்வ பே₄காந்ஸ்த்வமிஷ்டாந் ராஜ்யப₂லாநி ச ।
ஜீவிதம் ச ஹி ராஜ்யம் ச த்வத₃ர்த₂மபி₄காமயே ॥ (44)

இத்யுக்த்வா லக்ஷ்மணம் ராமோ மாதராவபி₄வாத்ய ச ।
அப்யநுக்ஞாப்ய ஸீதாம் ச ஜகாம ஸ்வம் நிவேஸநம் ॥ (45)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ சதுர்த₂: ஸர்க₃: ॥

பஞ்சம: ஸர்க₃:

வ்ரதசர்யாவித₄ரநம்

ஸந்தி₃ஸ்ய ராமம் ந்ருபதி: ஸ்வோப₄விந்யபி₄ஷேசநே ।
புரோஹிதம் ஸமாஹுய வஸிஷ்ட₂மித₃மப்₃ரவீத் ॥ (1)

கூச்சே₂பவாஸம் காகுத்ஸ்த₂ம் காரயாத்ய தபோத₄ந ।
ஸ்ரேயஸே ராஜ்யலாப₄ய வத்₄வா ஸஹ யதவ்ரதம் ॥ (2)

ததே₂தி ச ஸ ராஜாநமுத்த்வா வேத₃வித₃ாம் வர: ।
ஸ்வயம் வஸிஷ்டே₂ ப₄குவாந் யயௌ ராமநிவேஸநம் ॥ (3)

உபவாஸயிதும் ராமம் மந்த்ரவந் மந்த்ரகோவித₃: ।
ப்₃ராஹ்மம் ரத₂வரம் யுக்தமாஸ்த₂ய ஸுத்₄ருதவ்ரத: ॥ (4)

ஸ ராமப₄வநம் ப்ராப்ய பாண்ட₃ராப₄ரக₄நப்₄ரப₄ம் ।
திஸ்ர: கஷ்யா ரதே₂நைவ விவேஸ முநிஸத்தம: ॥ (5)

தமாக₃தம்ருஷிம் ராமஸ்த்வரந்நிவ ஸஸம்ப்₄ரமம் ।
மாநயிஷ்யந் ஸ மாநாஹம் நிஸ்சக்ராம நிவேஸநாத் ॥ (6)

மகனே! ஓர் உத்தமமான நட்சத்திரத்தில் நீ எனக்குப் பிறந்திருக்கிறாய். ஆகா! அதனால்தான் உன் நற்குணங்களால் தந்தையார் தசரதரை மனமகிழ்ச் செய்திருக்கிறாய். (40)

கமலக்கண்ணனான புருஷோத்தமர் மகாவிஷ்ணுவை பற்பல கடினமான நியமங்களுடன் ஆராதித்தது வீண் போகவில்லை. ஆம்! அதன் பயனாகத்தான் இக்ஷ்வாகு பரம்பரையின் ராஜ்யலக்ஷ்மி, உன்னை அடைந்து மேன்மை அடையப் போகிறாள்!" (41)

இவ்வாறு, அன்னை சொல்லியபின் கைகளை குவித்துக்கொண்டு பணிவுடன் நிற்கும் சகோதரனைப் பார்த்து, புன்முறுவல் கொண்டு இராமன் சொன்னார்— (42)

"லட்சுமணா! என்னுடன் சேர்ந்து நீயும் இந்த உலகைப் பரிபாலனம் செய். என்னுடைய இரண்டாவது அந்தராத்மாவான உன்பொருட்டே இந்த ராஜ்யலக்ஷ்மி கிடைத்திருக்கிறாள். (43)

சுமித்திரையின் மைந்தனே! உன் விருப்பப்படி எல்லா போகங்களையும் அரசு சலுகை, மற்றும் உரிமைகளையும் அனுபவிப்பாய்! இந்த வாழ்க்கையையும் அரசாட்சியையும் உனக்காகவே நான் விரும்புகிறேன்." (44)

இவ்வாறு லட்சுமணனிடம் கூறிவிட்டு, இரு தாய்மார்களையும் வணங்கியபின் சீதைக்கும் விடைகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, தன் இருப்பிடத்திற்குப் போனார், இராமன். (45)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்

நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : ஐந்து

விரதங்கள் மேற்கொள்ளுதல்

தசரதர், மறுநாள் நடக்கவிருக்கும் பட்டாபிஷேகம் சம்பந்தமாக இராமனுக்குச் சொல்லவேண்டிய விஷயங்களைச் சொல்லி அனுப்பிவிட்டு, புரோகிதர் வசிஷ்டரை அழைப்பித்து பின்வருமாறு கூறினார்— (1)

"தவச்செல்வரே! தாங்கள் இப்போதே சென்று இடையூறுகள் நீங்கி ராஜ்யத்தை அடையவேண்டும் என்பதற்காக இராமனும் சீதையும் சேர்ந்து அனுஷ்டிக்க வேண்டிய விரத நியமங்களைச் செய்வியுங்கள்." (2)

'அப்படியே செய்கிறேன்' என்று வேதவல்லுநர்களில் முதல்வரான பகவான் வசிஷ்டர் அரசரிடம் கூறிவிட்டு, தானே இராமன் மாளிகைக்குச் சென்றார். (தன்னுடைய சிஷ்யன் ஒருவன் மூலமாகக்கூட அவர் இந்தக் காரியத்தைச் செய்வித்திருக்கலாம். ஆனால் சீதா-இராமர்களைத் தரிசிக்கும் பாக்கியம் இன்று-நாளையை விட்டால், அப்புறம் பதிநான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதானே கிடைக்கும் என்பதால், தானே சென்றார் - என்றபடி.) (3)

வேதமந்திரங்களைப் பிழையறக் கற்றுணர்ந்தவரும், மிக உறுதியாக விரதானுஷ்டானங்களைக் கடைப்பிடிப்பவருமான அவர் (வசிஷ்டர்), மந்திர நூல்களில் கூறியுள்ளபடி இராமனை உபவாசம் இருக்கச் சொல்வதற்காக, அந்தணர் உபயோகத்திற்கென்றே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த ஆயத்தமாக இருந்த தேரில் ஏறி, வெண்மேகக் கூட்டம் போன்று ஒளிவீசும் இராமன் திருமாளிகையை அடைந்து, மூன்றாம் கட்டு வரையில் தேரிலேயே சென்றார். (புரோகிதர் போன்ற ஒரு சில முக்கியஸ்தர்களுக்கே உள்ள சிறப்புச் சலுகை. மற்றவர்கள் மாளிகை நுழைவாயிலிலேயே தேரை நிறுத்திவிட்டு நடந்துதான் உள்ளே செல்லவேண்டும்.) (4,5)

முனிவர் வந்து கொண்டிருப்பதை (தூரத்திலிருந்தே) பார்த்துவிட்ட இராமன் கலவரமடைந்து, கௌரவத்திற்குரிய அவரைக் கௌரவிக்கும் பொருட்டு முனிவரை எதிர்கொண்டு அழைப்பதற்காக பரபரப்புடன் தன் அறையிலிருந்து வெளியே வந்தார். (6)

- அப்யேத்ய த்வரமாணஸ்ச ரத்யாப்யாஸம் மநீஷிண: ।
ததோவதாரயாமாஸ பரிக்ருஹ்ய ரத்யத்ஸ்வயம் ॥ (7)
- ஸ சைநம் ப்ரஸ்ரிதம் த்ருஷ்ட்வா ஸம்புஷ்யாபிப்ரஸாத்ய ச ।
ப்ரியார்ஹம் ஹர்ஷயந் ராமமித்யுவாச புரோஹித: ॥ (8)
- ப்ரஸந்நஸ்தே பிதா ராம யௌவராஜ்யமவாப்ஸ்யஸி ।
உபவாஸம் புவாநத்ய கரோது ஸஹ ஸீத்யா ॥ (9)
- ப்ராதஸ்த்வாமபிஷேக்தா ஹி யௌவராஜ்யே நராதிப: ।
பிதா த்யுரத: ப்ரீத்யா யயாதிம் நஹுஷோ யத்யா ॥ (10)
- இத்யுக்த்வா ஸ தத்யா ராமமுபவாஸம் யதவ்ரதம் ।
மந்த்ரவத்காரயாமாஸ வைதேஹ்யா ஸஹிதம் முநி: ॥ (11)
- ததோ யத்யாவத்ராமேண ஸ ராக்ஞோ குருர்சித: ।
அப்யநுக்ஞாப்ய காகுத்ஸ்தம் யயௌ ராமநிவேஸநாத் ॥ (12)
- ஸுஹ்ருத்பிஸ்தத்ர ராமோபி ஸஹாஸீந: ப்ரியம்வதை: ।
ஸப்யாஜிதோ விவேஸாத தாநநுக்ஞாப்ய ஸர்வஸ: ॥ (13)
- ப்ரஹ்ருஷ்டநரநாகீம் ராமவேஸ்ம தத்யா ப்யபெள ।
யத்யா மத்தத்யவிஜக்யணம் ப்ரபுல்லநளிநம் ஸர: ॥ (14)
- ஸ ராஜபுவநப்ரக்யாத் தஸ்மாத்த்யராமநிவேஸநாத் ।
நி:ஸ்ருத்ய த்யுருஸே மார்க்யம் வஸிஷ்டே ஜநஸம்வ்ருதம் ॥ (15)
- ப்யுநந்தப்யுநந்தைரயோத்யாயாம் ராஜமார்க்யா: ஸமந்தத: ।
ப்யுபூவுரபிஸம்ப்யாதா: குதாஹலஜநைர்வ்ருதா: ॥ (16)
- ஜநப்யுநந்தேயார்மிஸங்க்யர்ஷ ஹர்ஷஸ்வநவ்ருதஸ்தத்யா ।
ப்யுபூவ ராஜமார்க்யஸ்ய ஸாக்யரஸ்யேவ நிஸ்வந: ॥ (17)
- ஸிக்த ஸம்ம்ருஷ்ட ரத்யா ச தத்யஹர்வநமாலிநீ ।
ஆஸீத்யோத்யா நக்யீ ஸமுச்ச்ரித க்ருஹத்வஜா ॥ (18)
- தத்யா ஹ்யயோத்யாநிலய: ஸஸ்த்ரீபூலாகுலோ ஜந: ।
ராமாபிஷேகமாகாங்க்ஷந் நாகாங்க்ஷந்ருத்யம் ரவே: ॥ (19)
- ப்ரஜாலங்காரபூதம் ச ஜநஸ்யாநந்த்யவ்ரத்யம் ।
உத்ஸுகோப்யஜ்ஜநோ த்யுஷ்டம் தமயோத்யாமஹோத்ஸவம் ॥ (20)
- ஏவம் தம் ஜநஸம்ப்யாத்யம் ராஜமார்க்யம் புரோஹித: ।
வ்யூஹந்நிவ ஜநௌக்யம் தம் ஸநை ராஜகுலம் யயௌ ॥ (21)
- ஸிதாப்யுர ஸிக்யரப்ரக்யம் ப்ராஸாத்யமதிருஹ்ய ஸ: ।
ஸமீயாய நரேந்த்யரேண ஸக்ரேணேவ ப்யுஹஸ்பதி: ॥ (22)

முனிவரின் தேர் அருகே விரைவாகச் சென்று, அவருக்குக் கைலாகு கொடுத்து, தானே அவரை தேரிலிருந்து இறக்கினார். (7)

மிகவும் அடக்கமாக இருக்கும் அவரை (இராமனை)ப் பார்த்து வாழ்த்திப் பேசி, ஆசி கூறியபின், அன்புக்குரிய அவரை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தும் முறையில், 'இராமா!...' என்று அன்பொழுக விளித்துக் கூறினார்— (8)

"உன் தகப்பனார் மிகவும் திருப்தியுடன் இருக்கிறார். இளவரசுப் பட்டத்தை அடையப் போகிறாய். சீதையும் நீயும் இப்போது முதல் உபவாசத்தில் இருக்க வேண்டும். (9)

நகுஷ மன்னன் மிக்க அன்புடன் யயாதிக்குப் பட்டம் சூட்டியதைப்போல, மன்னர் தசரதர் நாளைக் காலையில் யுவராஜாவாக உனக்குப் பட்டம் சூட்டுவார்." (10)

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு விரத அனுஷ்டானங்களை முறைப்படி செய்பவரும், புனிதருமான வசிஷ்டர் சீதைக்கும் இராமனுக்கும் உரிய மந்திரங்களைக் கூறி உபவாச தீட்சை அளித்தார். (11)

பின்னர், மன்னரின் ஆசார்யராகிய அவர் முறைப்படி இராமனால் மரியாதை செய்யப்பட்டார். காகுத்தன் அங்கிருந்து செல்வதற்கு அனுமதி கொடுத்துவிட்டு, இராமனின் மாளிகையிலிருந்து வெளியே சென்றார். (12)

அன்போடு உரையாடும் நண்பர்களுடன் அங்கே சிறிது நேரம் அமர்ந்திருந்து, பின் அவர்களுக்கு அனுமதியளித்துவிட்டு, தன் அறைக்குள் சென்றார், இராமன். (13)

அப்போது, மலர்ந்த தாமரைகளையுடைய தடாகத்தில் இரைச்சலிட்டுக் கொண்டு சுற்றி வரும் பறவைக் கூட்டங்களைப் போல், மனக்களிப்புடன் உரக்கப் பேசி மகிழும் ஆண்-பெண்களால் இராமபவனம் நிறைந்ததாயிற்று. (14)

அரசு மாளிகைகளுள் சிறந்ததான இராமனுடைய மாளிகையிலிருந்து வெளியே வந்த வசிஷ்டர், சாலைகளில் கூட்டம் கூட்டமாக மக்கள் நிற்பதைக் கண்டார். (15)

அயோத்தியின் ராஜபாட்டைகளில் எல்லா இடங்களிலும் முடிசூட்டு விழாவைக் காண வந்த ஜனங்கள் கூட்டம் கூட்டமாக நின்று அடைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். (16)

ராஜபாட்டையில் ஜனக்கூட்டங்களாகிற அலைகள் பரஸ்பரம் மோதிக் கொண்டதால் ஏற்பட்ட ஆனந்தக் கோலாகலப் பேரோசை பெருங்கடலில் எழும்பும் சப்தம் போல் கேட்டது. (17)

அந்த நேரத்தில், நகரத்தின் எல்லா வீதிகளிலும் நீர் தெளிக்கப்பட்டும், தோரணங்கள் கட்டப்பட்டும், வீடுகளின் உச்சியில் கொடிகள் கட்டப்பட்டதாகவும் அயோத்தி விளங்கிற்று. (18)

பெண்கள், குழந்தைகள் உள்பட அயோத்திவாசிகள் எல்லோரும் இராமபட்டாபிஷேகத்தைக் காணும் மகத்தான ஆவலுடன், 'எப்போது சூரியன் உதிப்பான்?' என்று துடிப்புடன் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். (19)

மக்களின் ஆனந்தத்தைப் பெருக்குவதும், அவர்கள் வாழ்வில் விலைமதிக்க முடியாத அற்புத அணிகலன் போன்றதுமான அயோத்தி நகரத்தின் தனிச்சிறப்புடைய கோலாகல வைபவத்தைக் காண ஜனங்கள் தவியாய்த் தவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். (20)

இவ்விதம் மக்கள் கூட்டங்களால் நிரம்பி வழிந்த அரசபாட்டையை அடைந்த புரோகிதர், ஜனக்கூட்டத்தை மெல்ல மெல்ல ஒதுக்கிக் கொண்டு அரசருடைய அரண்மனையை அடைந்தார். (21)

வெண்மேக சிகரம் போல் விளங்கிய அரண்மனை உப்பரிகைக்குச் சென்று, இந்திரனைக் காண வந்த பிருகஸ்பதிபோல், மன்னருடன் இணைந்து அவர் விளங்கினார். (22)

தமாக₃தமபி₄ப்ரேக்ஷய ஹித்வா ராஜாஸநம் ந்ருப: ।
பப்ரச்ச₂ ஸ்வமதம் தஸ்மை க்ருதமித்யப்யவேத்யத் ॥ (23)

தேந சைவ தத₃ா துல்யம் ஸஹாஸீநா: ஸப₄ாஸத₃: ।
ஆஸநேப்ய: ஸமுத்தஸ்து₂: பூஜயந்த: புரோஹிதம் ॥ (24)

குருணா த்வப்யநுக்ஞாதோ மநுஜௌக₄ம் விஸ்ருஜ்ய தம் ।
விவேஸாந்த:புரம் ராஜா ஸிம்ஹோ கிரிகு₃ஹாமிவ ॥ (25)

தத₃க்ரயவேஷப்ரமத₃ாஜநாகுலம்
மஹேந்த்ரவேஸ்மப்ரதிமம் நிவேஸநம் ।
விதீபயம்ஸ்சாரு விவேஸ பார்தி₂வ:
ஸஸீவ தாராகுணஸங்குலம் நப₄: ॥ (26)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
அயோத்யாகாண்டே₃ பஞ்சம: ஸர்க₃: ॥

ஷஷ்ட₂: ஸர்க₃:

பௌரோத்தஸை:

க₃தே புரோஹிதே ராம: ஸ்நாதோ நியதமாநஸ: ।
ஸஹ பத்ந்யா விஸாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகுமத் ॥ (1)

ப்ரக்ருஹ்ய ஸிரஸா பாத்ரீம் ஹவிஷோ விதி₄வத்தத: ।
மஹதே தைவதாயாஜ்யம் ஜுஹாவ ஜ்வலிதேநலே ॥ (2)

ஸேஷம் ச ஹவிஷஸ்தஸ்ய ப்ராஸ்யாஸாஸ்யாத்மந: ப்ரியம் ।
த்யாயந் நாராயணம் தேவம் ஸ்வாஸ்தீர்ணே குஸஸம்ஸ்தரே ॥ (3)

வாக்யத: ஸஹ வைதேஹ்யா பூத்வா நியதமாநஸ: ।
ஸ்ரீமத்யாயதநே விஷ்ணோ: ஸிஸ்யே நரவராத்மஜ: ॥ (4)

ஏகயாமாவஸிஷ்டாயாம் ராத்ர்யாம் ப்ரதிவிபுத்₄ய ஸ: ।
அலங்காரவிதி₄ம் க்ருத்ஸநம் காரயாமாஸ வேஸ்மந: ॥ (5)

தத்ர ஸ்ருண்வந் ஸுக₂ா வாச: ஸுதமாக₃த₄வந்திநாம் ।
பூர்வாம் ஸந்த்யாமுபாஸீநோ ஜஜாப யதமாநஸ: ॥ (6)

துஷ்டாவ ப்ரணதஸ்சைவ ஸிரஸா மதுஸுதநம் ।
விமலசெஷம ஸம்வீதோ வாசயாமாஸ ச த்விஜாந் ॥ (7)

தேஷாம் புண்யாஹகே₄ஷோத₂ கும்பீரமது₄ரஸ்தத₃ா ।
அயோத்யாம் பூரயாமாஸ தூர்யகே₄ஷாநுநாதித: ॥ (8)

வந்து கொண்டிருந்த அவரைப் பார்த்ததும் சிம்மாசனத்திலிருந்து எழுந்து வந்த மன்னர், 'தாங்கள் சென்ற காரியம் நிறைவேறியதா?' என்று கேட்டவுடன், 'அது செய்து முடிக்கப்பட்டது' என்று அவர் கூறினார். (23)

அவருடன் (மன்னருடன்) கூட, அவருக்கு சமமான ஆசனங்களில் அமர்ந்திருந்த சபையோர்கள், புரோகிதருக்கு மரியாதை காட்டும் முறையில் ஆசனங்களிலிருந்து எழுந்து நின்றார்கள். (24)

ஆசார்யரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு, சபையோர்களைப் போகச் சொல்லிவிட்டு, தன் குகைக்குள் கம்பீரமாக நுழையும் சிங்கத்தைப் போல, மன்னர் தன் அந்தப்புரத்திற்குள் நுழைந்தார். (25)

தாரகைக் கூட்டங்கள் புடைசூழ விளங்கும் சந்திரன் ஆகாயத்தை ஒளிர்ப்பது போல, சிறந்த ஆடையணிகள் அணிந்த பெண்மணிகள் கூட்டத்தால் பிரகாசிக்கும் மகேந்திரனுடைய இருப்பிடத்தைப் போன்ற அந்த மாளிகையை, கண்கவரும்வண்ணம் பிரகாசிக்கச் செய்து கொண்டு நாடாளுமன்றம் மன்னர் உள்ளே சென்றார். (26)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
ஐந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஆறு மக்களின் மகிழ்ச்சி வெள்ளம்

புரோகிதர் சென்றவுடன் இராமன், நீராடி கட்டுப்பாடான மனத்துடன், நெடுந்தடங்கண்ணாளான பத்தினியுடன் சேர்ந்து ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்குப் பூஜை-தோத்திரங்கள் செய்தார். (1)

(பின் அக்னிகாரியம் செய்ய முனைந்து) முறைப்படி ஹவிஸ் நிறைந்த 'ஸ்ருக்' என்ற கரண்டியை மிகப் பணிவுடன் எடுத்து, முழுமுதற்கடவுளுக்கு சவாலைவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் அக்னியில் நெய் சேர்த்து ஆகுதி கொடுத்தார். (2)

அந்த அரசகுமாரர் மிகுந்திருந்த ஹவிஸ் அன்னத்தைப் புசித்தார். தனக்குப் பிரியமானது நடக்க வேண்டும் என்று, ஸ்ரீமந் நாராயணனைத் தியானித்து வேண்டி, சீதையுடன்கூட மௌன நியமத்தை மேற்கொண்டு, தன் மாளிகையிலிருக்கும் விஷ்ணுவினுடைய அழகான திருச்சன்னதியில், தானே தர்பங்களை படுக்கையாக விரித்துப் படுத்துக் கொண்டார். (3,4)

இரவில் ஒரு யாமம் மிகுந்திருக்கும்போது கண் விழித்துக் கொண்ட அவர், கட்டிடம் முழுவதிலும் அலங்கார வேலைகளைச் செய்யச் செய்தார். (5)

பின்னர், சூத-மாகத-வந்திகளின் செவிக்கினிய வாழ்த்துப் பாடல்களைக் கேட்டார். காலை சந்தியாதேவியை ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் துதித்து காயத்ரீ ஜபம் செய்தார். (6)

தூய்மையான பட்டாடை அணிந்து கொண்டு, ஸ்ரீமந் நாராயணனை தலைவணங்கித் தொழுது, தோத்திரங்களால் மகிழ்ச்சி செய்தார்; அந்தணர்களைக் கொண்டு வேத மந்திரங்களைச் சொல்லச் சொன்னார். (7)

அவர்களுடைய கணீரென்ற செவிக்கினிய புண்யாஹ மந்திர ஒலியும், (வெளியே) பேரிகை வாத்தியங்களின் பேரொலியும் சேர்ந்து அயோத்திப் பட்டணத்தை நிறைத்தன. (8)

க்ருதோபவாஸம் து தத₃ா வைதே₃ஹ்யா ஸஹ ராக₄வம் ।
அயோத்₄யாநிலய: ஸ்ருத்வா ஸர்வ: ப்ரமுதி₃தோ ஜந: ॥ (9)

தத: பௌரஜந: ஸர்வ: ஸ்ருத்வா ராமாபி₄ஷேசநம் ।
ப்ரப₄ாதாம் ரஜநீம் த்₃ருஷ்ட்வா சக்ரே ஸோப₄யிதும் புரீம் ॥ (10)

ஸுப்₄ராப்₄ர ஸிக₂ராபே₄ஷு தே₃வதாயதநேஷு ச ।
சதுஷ்பதே₂ஷு ரத்₂யாஸு சைத்யேஷ் வட்டாலகேஷு ச ॥ (11)

நாநாபண்ய ஸம்ருத்₃தே₄ஷு வணிஜாமாபணேஷு ச ।
குடும்பி₃நாம் ஸம்ருத்₃தே₄ஷு ஸ்ரீமத்ஸு ப₄வநேஷு ச ॥ (12)

ஸப₄ாஸு சைவ ஸர்வாஸு வ்ருக்ஷேஷ்வாலக்ஷிதேஷு ச ।
த்₄வஜா: ஸமுச்ச₂ரிதாஸ்சித்ரா: பதாகாஸ்சாப₄வம்ஸ்தத₃ா ॥ (13)

நடநந்தகஸங்காநாம் க₃யகாநாம் ச க₃யதாம் ।
மந:கர்ணஸுக₂ா வாச: ஸுஸ்ராவ ஜநதா தத: ॥ (14)

ராமாபி₄ஷ்டவயுக்தாஸ்ச கத₂ாஸ்சக்ருர்மிதே₂ா ஜநா: ।
ராமாபி₄ஷேகே ஸம்ப்ராப்தே சத்வரேஷு க்₃ருஹேஷு ச ॥ (15)

ப₃ாலா அபி க்ரீ₃மாநா க்₃ருஹத்₃வாரேஷு ஸங்க₄ஸ: ।
ராமாபி₄ஷேகஸம்யுக்தாஸ்ச க்ருரேவ மித₂: கத₂ா: ॥ (16)

க்ருதபுஷ்போபஹாஸ்ச தூ₄பக₃ந்த₄தி₄வாஸித: ।
ராஜமார்க₃: க்ருத: ஸ்ரீமாந் பௌரை ராமாபி₄ஷேசநே ॥ (17)

ப்ரகாஸீகரணார்தம் ச நிஸாக₃மநஸங்கயா ।
தீ₃பவ்ருக்ஷாம்ஸ்தத₂ா சக்ரு ரநுரத்₂யாஸு ஸர்வஸ: ॥ (18)

அலங்காரம் புரஸ்யைவம் க்ருத்வா தத்புரவாஸிந: ।
ஆகாங்க்ஷமாணா ராமஸ்ய யௌவராஜ்யாபி₄ஷேசநம் ॥ (19)

ஸமேத்ய ஸங்க₄ஸ: ஸர்வே சத்வரேஷு ஸப₄ாஸு ச ।
கத₂யந்தோ மித₂ஸ்தத்ர ப்ரஸஸம்ஸுர்ஜநாதி₄பம் ॥ (20)

அஹோ மஹாத்மா ராஜாயமிக்ஷவாகுகுலநந்த₃ந: ।
ஞாத்வா யோ வ்ருத்₃த₄மாத்மாநம் ராமம் ராஜ்யே₄பி₄ஷேக்ஷயதி ॥ (21)

ஸர்வே ஹ்யநுக்₃ருஹீதா: ஸ்மோ யந்நோ ராமோ மஹீபதி: ।
சிராய ப₄விதா கோப்தா த்₃ருஷ்டலோகபராவர: ॥ (22)

அநுத்₃த₄மநா வித்₃வாந் த₄ர்மாத்மா ப்₄ராத்ருவத்ஸல: ।
யத₂ா ச ப்₄ராத்ருஷு ஸ்நிக்த₄ஸ் தத₂ாஸ்மாஸ்வபி ராக₄வ: ॥ (23)

சிரம் ஜீவது த₄ர்மாத்மா ராஜா த₃ஸரதே₂ா₄நக₄: ।
யத்ப்ரஸாதே₃நாபி₄ஷிக்தம் ராமம் த்₃ரக்ஷயாமஹே வயம் ॥ (24)

அயோத்தி மக்கள் அனைவரும் வைதேகியும் இராகவனும் (இரவு முழுவதும்) உபவாசம் இருந்தார்கள் என்பதைக் கேட்டு (நிச்சயம் பட்டாபிஷேகம் நடைபெறும் என்ற நம்பிக்கை அடைந்து) மிகவும் குதூகலித்தார்கள். (9)

மக்கள் எல்லோரும் இராம பட்டாபிஷேகத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, இரவு முடிந்து பொழுது புலர்ந்ததும் நகரத்தை அழகுபடுத்தினார்கள். (10)

வெண்மேகம் தவழும் மலைச்சிகரங்கள் போன்ற தேவாலயங்களிலும், நாற்சந்திகளிலும், தேரோடும் திருவீதிகளிலும், தெருவோரத்தில் வளர்க்கப்பட்டிருந்த பெரிய மரங்களிலும், பெரிய மாளிகைகளிலும், பல்வகை பண்டங்கள் விற்கப்படும் வணிக வளாகங்களிலும், குடும்பஸ்தர்களின் செழுமை மிக்கதும் செல்வம் கொழிப்பதுமான இல்லங்களிலும், சமுதாயக் கட்டிடங்களிலும், வெகுதூரத்திலிருந்தே கண்ணுக்குப் புலப்படும் உயரமான மரங்களிலும் வண்ண ஓவியங்கள் வரையப்பட்ட கொடிகளும் பாவட்டாக்களும் கட்டப்பட்டன. (11-13)

அப்போது பொதுமக்கள், நடனமாடும் ஆடவர், நடனப் பெண்டிர், இசை முழங்கிக் கொண்டிருந்த பாடகர்கள் ஆகியோரின் மனத்திற்கும் செவிக்கும் சுகமளிக்கும் இனிய ஓசைகளைக் கேட்டார்கள். (14)

இராம பட்டாபிஷேக முகூர்த்த நேரம் நெருங்கியதும், இராமாபிஷேகத்தைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த மக்கள் நாற்சந்திகளிலும் வீடுகளிலும் கூட்டமாகக் கூடி பரஸ்பரம் அதைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். (15)

வீட்டுவாசற்படியருகில் கூட்டங்கூட்டமாக விளையாடிக் கொண்டிருந்த சின்னஞ்சிறுவர்களும் இராம பட்டாபிஷேகத்தைப் பற்றியே தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டார்கள். (16)

அந்த இராம பட்டாபிஷேகக் கொண்டாட்ட காலத்தில் பட்டணத்தின் ராஜபாட்டை மணமிக்க மலர்கள் தூவப்பெற்று, நறுமணப் புகைகள் காட்டப்பட்டு சோபையுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டது. (17)

(பட்டாபிஷேகச் சடங்குகள் நிறைவேறி, இராமனைத் தரிசித்துவிட்டு, மக்கள் திரும்பும்போது) 'இரவு நேரம் ஆகிவிடுமோ?' என்ற சந்தேகத்தால், சாலையைப் பிரகாசப்படுத்துவதற்காக, தேரோடும் வீதிகளை ஒட்டிய தெருக்களில் உயரமான தீபத்துண்களை நாட்டினார்கள். (18)

நகரத்தை இவ்வாறாக அலங்கரித்துவிட்டு இராம பட்டாபிஷேகத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு, பட்டணத்து மக்கள் கூட்டங்கூட்டமாகச் சேர்ந்து எல்லா நாற்சந்திகளிலும், சமுதாயக் கூடங்களிலும் தங்களுக்குள் அதைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டு மன்னரைப் புகழ்ந்தார்கள். (19,20)

“அட்டா! இஷ்வாகு குல நந்தனர், மகாத்மா, இந்த மன்னர் எப்பேர்ப்பட்டவர்! தான் வயோதிகத்தை அடைந்துவிட்டதை உணர்ந்து இராமனுக்குப் பட்டம் சூட்டுகிறாரே! (21)

பழமையான சம்பிரதாயங்களை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீராமன், நம்மை ஆள்பவராகி நீண்ட காலம் பரிபாலிக்கப் போகிறார் என்பது நமக்கு கிடைத்துள்ள அனுக்கிரகம். (22)

இராமன் மனக்கொந்தளிப்பு இல்லாதவர்; மெத்தப் படித்தவர்; தருமமே உருவானவர்; சகோதரர்களிடம் பாசமுள்ளவர்; சகோதரர்களிடம் எவ்வளவு ஒட்டுதலோ, அவ்வளவு பாசம் நம்மிடமும் உள்ளவர். (23)

மாசற்ற தருமாத்மாவான மன்னர் தசரதர் நெடுநாள் வாழ்வாராக! அவருடைய நெஞ்சக் கருணையால் பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டவராக இராமனைக் காணப் போகிறோம்!” (24)

ஏவம்வித₄ம் கத₂யதாம் பெளராணாம் ஸுஸ்ருவு: பரே ।
தி₃க்₃ப₄யோ விஸ்ருத வ்ருத்தாந்தா: ப்ராப்தா ஜாநபத₃ா ஜநா: ॥ (25)

தே து தி₃க்₃ப₄ய: புரீம் ப்ராப்தா த்₃ரஷ்டும் ராமாபி₄ஷேசநம் ।
ராமஸ்ய பூரயாமாஸு: புரீம் ஜாநபத₃ா ஜநா: ॥ (26)

ஜநௌகை₄ஸ்தைர்விஸர்பத₃பி₄: ஸுஸ்ருவே தத்ர நிஸ்வந: ।
பர்வஸூத்ரீர்ணவேக₃ஸ்ய ஸாக்ரஸ்யேவ நிஸ்வந: ॥ (27)

ததஸ் ததி₃ந்த்₃ரக்ஷயஸந்நிப₄ம் புரம்
தி₃த்₃ருக்ஷாபி₄ர்ஜாநபதை₃ருபாஹிதை: ।
ஸமந்தத: ஸஸ்வநமாகுலம் ப₃பெ₄ள
ஸமுத்₃ரயாதே₃பி₄ரிவார்ணவோத₃கம் ॥ (28)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஷஷ்ட₂: ஸர்க₃: ॥

ஸப்தம: ஸர்க₃:

மந்த₂ராயரிதே₃வநம்

க்ஞாதித₃ாஸீ யதோஜாதா கைகேய்யாஸ்து ஸஹோஷிதா ।
ப்ராஸாத₃ம் சந்த்₃ரஸங்காஸமாருரோஹ யத்₃ருச்ச₂யா ॥ (1)

ஸிக்தராஜபத₂ாம் க்ருத்ஸநாம் ப்ரகீர்ணகமலோத்பலாம் ।
அயோத்₄யாம் மந்த₂ரா தஸ்மாத் ப்ராஸாத₃ாத்₃ந்வவைக்ஷத ॥ (2)

பதாகாபி₄ர் வரார்ஹாபி₄ர் த்₄வஜைஸ்ச ஸமலங்க்ருதாம் ।
ஸிக்தாம் சந்த்₃நதோயைஸ்ச ஸிர:ஸநாதஜநைர்யுதாம் ॥ (3)

மால்யமோத₃க ஹஸ்தைஸ்ச த்₃விஜேந்த்₃ரைரபி₄நாதி₃தாம் ।
ஸுக்ல தே₃வக்₃ருஹத்₃வாராம் ஸர்வ வாதி₃த்ரநிஸ்வநாம் ॥ (4)

ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டஜநாகீர்ணாம் ப்₃ரஹ்மகே₄ஷாபி₄நாதி₃தாம் ।
ப்ரஹ்ருஷ்டவர ஹஸ்த்யஸ்வாம் ஸம்ப்ரணர்தி₃த கே₃வ்ருஷாம் ॥ (5)

ப்ரஹ்ருஷ்டமுதி₃தை: பெளரை ருச்ச்₂ரித த்₄வஜமாலிநீம் ।
அயோத்₄யாம் மந்த₂ரா த்₂ருஷ்ட்வா பரம் விஸ்மயமாக்₃தா ॥ (6)

ஸா ஹர்ஷோத்ப₂ல்லநயநாம் பாண்ட்₃ரக்ஷௌமவாஸிநீம் ।
அவித்₃ரே ஸ்தி₂தாம் த்₃ருஷ்ட்வா த₄ாத்ரீம் பப்ரச்ச்₂ மந்த₂ரா ॥ (7)

உத்தமேநாபி₄ஸம்யுக்தா ஹர்ஷேணார்த₂பரா ஸதீ ।
ராமமாதா த₄நம் கிம் நு ஜநேப்₄ய: ஸம்ப்ரயச்ச்₂தி ॥ (8)

இவ்வாறெல்லாம் பட்டணத்து மக்கள் பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கேள்விப்பட்ட புறநகர் மக்கள் எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும் வந்து கூடினார்கள். (25)

இராம பட்டாபிஷேகத்தைப் பார்ப்பதற்காக எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் அவர்கள் நகரத்திற்கு வந்தார்கள். இராமனுடைய அந்தப் பட்டணத்தை புறநகர் மக்கள் நிரம்பி வழியச் செய்தார்கள். (26)

மக்கள் கூட்டம் பெருகிக் கொண்டே போனதால் பர்வ காலங்களில் சமுத்திரத்தில் எழும் அலையோசை போல் பேரிரைச்சல் உண்டாயிற்று. (27)

பட்டாபிஷேகத்தைக் கண்டுகளிக்க வேண்டுமென்ற பேரவாவுடன் வந்த கிராமத்தார்களால் இந்திரனுடைய நகரம் போன்ற அந்தப் பட்டணம் நீர்வாழ் பிராணிகளால் நிறைந்த மகாசாகரம்போல் ஆயிற்று. (28)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
ஆறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஏழு

மந்தரை வந்தாள்!

தாயார் வீட்டிலிருந்து வந்த ஒரு வேலைக்காரி; எங்கேயோ, எப்படியோ பிறந்தவள்; கைகேயியுடன் கூடவே இருப்பவள். (பட்டாபிஷேகத்திற்கு முந்தைய நாள்) முழுநிலவைப் போல் ஒளிவீசும் மாளிகையின் மேல்தளத்திற்கு தற்செயலாக ஏறி வந்தாள். (1)

அந்த மேல்தளத்திலிருந்து அயோத்தியின் ராஜபாட்டை முழுவதும் நீர் தெளிக்கப்பட்டும், தாமரை-நீலோத்பல மலர்கள் தூவப்பட்டும் பொலிவுற்று விளங்குவதை மந்தரை (என்ற அந்த வேலைக்காரி) பார்த்தாள். (2)

மிக உயர்ந்த பதாகைகளாலும், கொடிகளாலும் அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருந்ததும், சந்தன நீரால் தெளிக்கப்பட்டதும், தலைமூழ்கி நீராடிய மக்கள் நிறைந்ததும், கையில் மாலைகள்-மோதகங்கள் ஏந்திக் கொண்டிருந்த அந்தணோத்தமர்கள் பேச்சொலி கேட்பதும், தேவாலய நுழைவாயில்கள் வெண்மை பூசப்பட்டு விளங்குவதும், எல்லா வாத்தியங்களின் ஒலி கேட்பதும், மனமகிழ்ந்த மக்கள் நிறைந்ததும், வேதமந்திரங்களின் இனிய ஒலி கேட்பதும், மனக்களிப்புடன் விளங்கும் உயர்ஜாதி யானைகள்-குதிரைகள் நிரம்பியதும், மதாளித்து நிற்கும் பசுக்கள்-காளைகள் உடையதும், மகிழ்ச்சி மீதூரப் பெற்ற பட்டணத்து மக்களால் கொடிகளும் மாலைகளும் ஏற்றப்பட்டு விளங்குவதுமான அயோத்தியைப் பார்த்து மந்தரை மிகவும் ஆச்சரியத்தை அடைந்தாள். (3-6)

மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்த கண்களைக் கொண்டவளும், வெண்பட்டாடை அணிந்தவளுமான ஒரு தாதி அருகில் நிற்பதைப் பார்த்து மந்தரை அவளைக் கேட்டாள்— (7)

“எப்போதும் பணவிஷயத்தில் சிக்கனமாக இருக்கும் இராமனின் தாயார், மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் ஜனங்களுக்குப் பணத்தை வாரி வழங்குகிறாரே, ஏன்? (8)

அதிமாத்ர ப்ரஹர்ஷோடயம் கிம் ஜநஸ்ய ச ஸம்ஸ மே ।
காரயிஷ்யதி கிம் வாபி ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டோ மஹீபதி: (9)

விதீர்யமாணா ஹர்ஷேண த₄ாத்ரீ பரமயா முத₃ா ।
ஆசசசேஷாத₂ குப்ஜாயை பூ₄யஸீம் ராக₄வே ஸ்ரியம் ॥ (10)

ஸ்வ: புஷ்யேண ஜிதக்ரோத₄ம் யௌவராஜ்யேந ராக₄வம் ।
ராஜா த₃ஸரதே₂ா ராமமபி₄ஷேசயிதாநக₄ம் ॥ (11)

த₄ாத்ரயாஸ்து வசநம் ஸ்ருத்வா குப்ஜா க்ஷிப்ரமமர்ஷிதா ।
கைலாஸஸிக₂ராகாராத் ப்ராஸாத₃ாத₃வரோஹத ॥ (12)

ஸா த₃ஹ்யமாநா கோபேந மந்த₂ரா பாபத₃ர்ஸிநீ ।
ஸயாநாமேத்ய கைகேயீமித₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (13)

உத்திஷ்ட₂ மூடே₄ கிம் ஸேஷே ப₄யம் த்வாமபி₄வர்ததே ।
உபப்லுதமகெ₄ளகே₄ந கிமாத்மாநம் ந புத்₃யஸே ॥ (14)

அநிஷ்டே ஸுப₄க₃ாகாரே ஸௌப₄ாக்யேந விகத்த₂ஸே ।
சலம் ஹி தவ ஸௌப₄ாக்யம் நத்யா: ஸ்ரோத இவோஷ்மகே₃ ॥ (15)

ஏவமுக்தா து கைகேயீ ருஷ்டயா பருஷம் வச: ।
குப்ஜயா பாபத₃ர்ஸிந்யா விஷாத₃மக₃மத் பரம் ॥ (16)

கைகேயீ த்வப்₃ரவீத்குப்ஜாம் கச்சித்சேஷமம் ந மந்த₂ரே ।
விஷண்ணவத₃நாம் ஹி த்வாம் லக்ஷயே ப்₄ருஸது₃:கி₂தாம் ॥ (17)

மந்த₂ரா து வச: ஸ்ருத்வா கைகேய்யா மது₄ராக்ஷரம் ।
உவாச க்ரோத₄ஸம்யுக்தா வாக்யம் வாக்யவிஸாரத₃ா ॥ (18)

ஸா விஷண்ணதரா பூ₄த்வா குப்ஜா தஸ்யா ஹிதைஷிணீ ।
விஷாத₃யந்தீ ப்ரோவாச பே₄த₃யந்தீ ச ராக₄வம் ॥ (19)

அக்ஷய்யம் ஸுமஹத்₃தே₃வி ப்ரவ்ருத்தம் த்வத்₃விநாஸநம் ।
ராமம் த₃ஸரதே₂ா ராஜா யௌவராஜ்யோபி₄ஷேக்ஷயதி ॥ (20)

ஸாஸம்யக₃ாதே₄ ப₄யே மக்₃நா து₃:க₂ஸோகஸமந்விதா ।
த₃ஹ்யமாநாநலேநேவ த்வத்₃தி₄தார்த₂மிஹாக₃தா ॥ (21)

தவ து₃:கே₂ந கைகேயி மம து₃:க₂ம் மஹத்₃ப₄வேத் ।
யௌவராஜ்யோபி₄ஷேக்ஷயதி ப₄வேத₃த்ர ந ஸம்ஸய: ॥ (22)

நராதி₄பகுலே ஜாதா மஹிஷீ த்வம் மஹீபதே: ।
உக்₃ரத்வம் ராஜத₄ர்மாணாம் கத₂ம் தே₃வி ந புத்₃யஸே: ॥ (23)

பொதுமக்கள் ஏன் இவ்வளவு குதூகலமாக இருக்கிறார்கள்? மிகவும் ஆனந்தத்தில் மிதக்கும் மன்னர் என்ன முக்கியமான காரியம் செய்யப் போகிறார்? எனக்கு சொல்.” (9)

சந்தோஷ சாகரத்தில் மூழ்கியிருந்த அந்த செவிலித்தாய், இராமபிரானுக்கு ஏற்பட்டுள்ள மகத்தான சம்பத்தைப் பற்றி கூனியிடம் கூறினாள்— (10)

“கோபத்தை வென்றவரும், மாசுமருவற்றவருமான ஸ்ரீராமனுக்கு நாளைய தினம் புஷ்ய நட்சத்திரம் கூடிய சுப வேளையில் மன்னர் தசரதர் இளவரசுப் பட்டம் சூட்டப் போகிறார்!” (11)

செவிலித்தாயின் சொற்களைக் கேட்ட கூனி, (தனக்குள்ளேயே) மிகவும் கோபம் கொண்டவளாக கைலாசமலை போன்ற அந்த மாபெரும் மாளிகையின் மேல்தளத்திலிருந்து உடனே கீழே இறங்கினாள். (12)

கோபத்தால் கொதித்துக் கொண்டிருந்தவளும், தீய நோக்கம் உடையவளுமான அந்த மந்தரை, சயனித்துக் கொண்டிருந்த கைகேயியிடம் சென்று பின்வருமாறு சொன்னாள்— (13)

“அறிவு கெட்டவளே! என்ன படுக்கை வேண்டிக் கிடக்கிறது? பேராபத்து வந்திருக்கிறது உனக்கு. பெரிய துயரத்தில் சிக்கி அல்லற்படப்போவதை நீ இன்னும் அறியவில்லையே? (14)

உன்னிடம் மிகவும் அன்பு காட்டுவதாக வெளிவேஷம் போடுகிறார், உன் கணவர். உண்மையில் அவருக்கு உன்னிடம் பிரியம் இல்லை. வெளிப்பார்வைக்குத் தெரியும் உன் பாக்கியமும் கோடை காலத்து நதி ஓட்டத்தைப் போல வற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.” (15)

நல்லதிலும் கெட்டதையே சுட்டிக்காட்டும் இயல்பினளும், மிகவும் கோபம் கொண்டவளுமான கூனியால் கடுமையாகக் கூறப்பட்ட சொற்களைக் கேட்ட கைகேயி, மிகவும் துக்கத்தை அடைந்தாள். (16)

கைகேயி கூனியைப் பார்த்து, ‘மந்தரையே! எல்லோரும் நலம்தானே? வாடிய முகத்துடன் மிகவும் துக்கப்படுகிறவள் போல் இருக்கிறாயே, நீ?’ என்றாள். (17)

கைகேயியின் அமைதியான சொற்களைக் கேட்ட, பேச்சில் வல்லவளான மந்தரை, பொங்கியெழும் சினத்தோடு சில சொற்களைக் கூறினாள். (18)

கூனி கைகேயியின் நலன் விரும்புவாள்; அதனால் இப்போது மிகவும் முகம் வாட்டமடைந்து, அவளையும் கவலைக்கு உள்ளாக்கி, இராமனிடம் வைத்திருந்த நல்லெண்ணத்தை நாசம் செய்யும் வகையில் அழுத்தமாகச் சொன்னாள்— (19)

“தேவி! முடிவேயில்லாத அழிவு உனக்கு ஏற்படப் போகிறது, தெரியுமா? தசரத மன்னர், இராமனை இளவரசனாக பட்டம் சூட்டப் போகிறாராம்! (20)

அதைக் கேட்டது முதலாக துக்கமும் வருத்தமும் கொண்டு, ஆழங்காண முடியாத பயம் என்னும் கடலில் மூழ்கியும், நெருப்பினால் தகிக்கப்பட்டும் தவித்த நான், உடனே உன்னிடம் செய்தியைச் சொல்லி, உன் நலன்களைக் காத்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக இங்கே ஓடோடி வந்தேன். (21)

கைகேயி, உனக்குத் துக்கம் ஏற்பட்டால் அது எனக்கும் பெரிய துக்கம்தான்; உனக்கு சேஷமம் என்றால் அது என்னுடைய சேஷமமும் ஆகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (22)

தேவி! ஒரு மன்னர் பரம்பரையில் பிறந்தவள், நீ; ஒரு மாமன்னரின் பட்டத்தரசி. அரச நீதிகளின் கடுமையான போக்குகளை அறியாமலிருக்கிறாயே? (23)

த₄ர்மவாதீ₃ ஸடே₂ா ப₄ர்தா ஸ்லக்ஷணவாதீ₃ ச த₃ாருண: ।
ஸு₃த்₃த₄ப₄ாவே ந ஜாநீஷே தேநைவமதிஸந்தி₄தா ॥ (24)

உபஸ்தி₂தம் ப்ரயுஞ்ஜாநஸ் த்வயி ஸாந்த்வமநர்த₂கம் ।
அர்தே₂நைவாத்₃ய தே ப₄ர்தா கௌஸல்யாம் யோஜயிஷ்யதி ॥ (25)

அபவாஹ்ய ஸ து₃ஷ்டாத்மா ப₄ரதம் தவ ப₃ந்த₄ஷு ।
கால்யே ஸ்த₂ாபயிதா ராமம் ராஜ்யே நிஹதகண்டகே ॥ (26)

ஸத்ரு: பதிப்ரவாதே₃ந மாத்ரேவ ஹிதகாம்யயா ।
ஆஸீவிஷ இவாங்கேந ப₃ாலே பரிஹ்ருதஸ்த்வயா ॥ (27)

யத₂ா ஹி குர்யாத்ஸர்போ வா ஸத்ருர்வா ப்ரத்யுபேக்ஷித: ।
ராக்ஞா த₃ஸரதே₂நாத்₃ய ஸபுத்ரா த்வம் தத₂ா க்ருதா ॥ (28)

பாபேநாந்ருதஸாந்தவேந ப₃ாலே நித்யஸுகே₂சிதே ।
ராமம் ஸ்த₂ாபயதா ராஜ்யே ஸாநுப₃ந்த₄ா ஹதாஹ்யஸி ॥ (29)

ஸா ப்ராப்தகாலம் கைகேயி க்ஷிப்ரம் குரு ஹிதம் தவ ।
த்ராயஸ்வ புத்ரமாத்மாநம் மாம் ச விஸ்மயத₃ர்ஸநே ॥ (30)

மந்த₄ராயா வச: ஸ்ருத்வா ஸயநாத்ஸா ஸுப₄ாநநா ।
உத்தஸ்தெ₂ள ஹர்ஷஸம்பூர்ணா சந்த்ரலேகே₂வ ஸாரதீ₃ ॥ (31)

அதீவ ஸா து ஸம்ஹ்ருஷ்டா கைகேயீ விஸ்மயாந்விதா ।
ஏகமாப₄ரணம் தஸ்யை குப்₃ஜாயை ப்ரத₃தெ₃ள ஸுப₄ம் ॥ (32)

த₃த்த்வா த்வாப₄ரணம் தஸ்யை குப்₃ஜாயை ப்ரமதே₃த்தமா ।
கைகேயீ மந்த₂ராம் த்₃ருஷ்ட்வா புநரேவாப்₃ரவீதி₃தம் ॥ (33)

இத₃ம் து மந்த₂ரே மஹ்யமாக்₂யாஸி பரமம் ப்ரியம் ।
ஏதந்மே ப்ரியமாக்₂யாதம் பூ₄ய: கிம் வா கரோமி தே ॥ (34)

ராமே வா ப₄ரதே வாஹம் விஸேஷம் நோபலக்ஷயே ।
தஸ்மாத் துஷ்டாஸ்மி யத்₃ராஜா ராமம் ராஜ்யே₅பி₄ஷேக்ஷயதி ॥ (35)

ந மே பரம் கிஞ்சிதி₃தஸ்த்வயா புந:
ப்ரியம் ப்ரியார்ஹே ஸுவசம் வச: பரம் ।
தத₂ா ஹ்யவோசஸ்த்வமத: ப்ரியோத்தரம்
பரம் வரம் தே ப்ரத₃த₃ாமி தம் வ்ருணு ॥ (36)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஸப்தம: ஸர்க்₃: ॥

உன் கணவர் வாயால் தருமம் பேசுகிறவர்; (நெஞ்சில்) வஞ்சனை உடையவர்; இனிமையாகப் பேசுவார்; ஆனால் கொடுமான நெஞ்சினர். அவர் பேசுவதெல்லாம் உண்மை என்றே நம்பிக் கொண்டிருந்தாயல்லவா? இப்போது பார், அவர் செய்துவிட்ட வஞ்சனையை. (24)

உன்னுடைய கணவர் எவ்வித அர்த்தலாபமும் இல்லாமல் வீணாக உரையாடி உன்னை அமைதியாக வைத்திருப்பதற்காகவே இவ்விடம் வருகிறார். இப்போது கௌசல்யைக்குத்தான் பெரும்பேற்றை அளித்திருக்கிறார். (25)

கெட்ட எண்ணம் கொண்ட அவர், பரதனை உன் பிறந்த வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு, நாளைக் காலையில் எவ்வித எதிர்ப்பும் இல்லாத தருணத்தில் இராமனை அரசு அதிகாரத்தில் நிலைநிறுத்தப் போகிறார். (26)

ஒன்றுமறியாத பேதைப் பெண்ணே! ஒரு தாய் தன் குழந்தையின் நலனில் அக்கறை கொண்டு போஷிப்பதைப் போல, உன் கணவரிடம் அன்பு வைத்தாய். ஆனால், விஷப் பாம்பைத் தன் மடியில் வைத்துக் கொஞ்சுவதைப் போல, உன் கணவர் என்று சொல்லப்பட்ட சத்துருவுக்கு உன் இதயத்தில் இடம் கொடுத்து மகிழ்ச்சி அடைந்தாய். (27)

வெறுப்படைந்த சத்துரு அல்லது சர்ப்பம் எவ்வாறு நடக்குமோ, அவ்வாறே தசரத மன்னர் மகனோடு கூடிய உன்னிடம் நடந்து காட்டியிருக்கிறார். (உன் அன்பையெல்லாம் மறந்து, உனக்கே துரோகம் செய்திருக்கிறார் - என்றபடி.) (28)

உலகமறியாத சிறுமியே! நீ எப்போதும் சுக-சௌக்கியமான வாழ்க்கைக்கு உரியவள். இராமனுக்குப் பட்டம் சூட்டப்படுவதால் நீயும், உன் சுற்றத்தார்களும் இழிநிலையை அடையப் போகிறீர்கள். (29)

பெரும் வியப்புடன் என்னைப் பார்க்கிறாயே! கைகேயி! இதுதான் சரியான தருணம். உன்னுடைய நல்வாழ்விற்கு உகந்த நடவடிக்கையை உடனே எடு. என்னையும், உன் புத்திரனையும் (இனி நிகழப்போகிற இழிவுகளிலிருந்து) காப்பாற்று.” (30)

மங்களமான முகம் கொண்டவளும், சரத்கால சந்திரனைப் போல் இருந்தவளுமான அவள், மந்தரையின் சொற்களைக் கேட்டு மகிழ்ச்சி நிறைந்தவளாய் எழுந்து நின்றாள். (31)

மிகவும் சந்தோஷமும் ஆச்சரியமும் அடைந்த கைகேயி உயர்ந்ததான ஓர் அணிகலனை அந்தக் கூனியிடம் கொடுத்தாள். (32)

உத்தமப் பெண்மணியான கைகேயி, கூனியிடம் ஓர் ஆபரணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, மந்தரையைப் பார்த்து மேலும் சொன்னாள்— (33)

“மந்தரையே! எனக்கு மிகவும் பிரியமான செய்தியைச் சொல்லியிருக்கிறாய். எனக்கு மகிழ்ச்சியை கொடுக்கக்கூடிய நற்செய்தியைக் கூறிய உனக்கு இன்னும் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்வேன்! (34)

இராமனிடத்திலும் பரதனிடத்திலும் நான் ஏற்றத்தாழ்வை காணவில்லை. (இருவரிடமும் சமமான பாசம் வைத்திருக்கிறேன்.) மன்னர், இராமனுக்குப் பட்டம் சூட்டப் போகிறார் என்பதால் நான் மனமகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறேன். (35)

அன்புக்குரியவளே! எனக்கு மிகவும் இஷ்டமான நல்ல சங்கதியைச் சொல்லியிருக்கிறாய். இதைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது வேறெதுவும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட மிக மிகப் பிரியமான செய்தியைச் சொல்லியிருக்கும் உனக்கு இன்னும் வேறு என்ன வரம் வேண்டுமானாலும் கொடுப்பேன். வேண்டிய வரத்தைக் கேள்.” (36)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்

ஏழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அஷ்டம: ஸர்க:3

மந்தரோபஜாய:

மந்த₂ரா த்வப்₄யஸு₁ய்யைநாமுத்ஸ்ருஜ்யாப₄ரணம் ச தத் ।
உவாசேத₃ம் ததோ வாக்யம் கோபாத்₃ து₃:க₂ஸமந்விதா ॥ (1)

ஹர்ஷம் கிமித₃மஸ்த₂நே க்ருதவத்யஸி ப₃ாலிஸே ।
ஸோகஸாக₃ரமத்₄யஸ்த₂மாத்மாநம் நாவபு₃த்₄யஸே ॥ (2)

மநஸா ப்ரஹஸாமி த்வாம் தே₃வி து₃:க₂ர்த்தி₃தா ஸதீ ।
யச்சே₂சிதவ்யே ஹ்ருஷ்டாஸி ப்ராப்யேத₃ம் வ்யஸநம் மஹத் ॥ (3)

ஸோசாமி து₃ர்மதித்வம் தே கா ஹி ப்ராக்ஞா ப்ரஹர்ஷயேத் ।
அரே: ஸபத்நீபுத்ரஸ்ய வ்ருத்₃தி₄ம் ம்ருத்யோரிவாகுதாம் ॥ (4)

ப₄ரதாதே₃வ ராமஸ்ய ராஜ்யஸாத₄ரணாத்₃ப₄யம் ।
தத்₃விசிந்த்ய விஷண்ணாஸ்மி ப₄யம் பீ₄தாத்₃தி₄ ஜாயதே ॥ (5)

லக்ஷ்மணோ ஹி மஹேஷ்வாஸோ ராமம் ஸர்வாத்மநா க₃த: ।
ஸத்ருக்₄நஸ்சாபி ப₄ரதம் காகுத்ஸ்த₂ம் லக்ஷ்மணோ யத₂ா ॥ (6)

ப்ரத்யாஸந்நக்ரமேணாபி ப₄ரதஸ்யைவ ப₄ாமிநி ।
ராஜ்யக்ரமோ விப்ரக்ருஷ்டஸ் தயோஸ்தாவத்யவீயஸோ: ॥ (7)

விது₃ஷ: ஷத்ரசாரித்ரே ப்ராக்ஞஸ்ய ப்ராப்தகாரிண: ।
ப₄யாத்ப்ரவேபே ராமஸ்ய சிந்தயந்தீ தவாத்மஜம் ॥ (8)

ஸுப₄க₃ா க₂லு கௌஸல்யா யஸ்யா: புத்ரோ₅பி₄ஷேக்ஷயதே ।
யௌவராஜ்யேந மஹதா ஸ்வ: புஷ்யேண த்₃விஜோத்தமை: ॥ (9)

ப்ராப்தாம் வஸுமதீம் ப்ரீதிம் ப்ரதீதாம் தாம் ஹதத்₃விஷம் ।
உபஸ்த₂ாஸ்யஸி கௌஸல்யாம் த்₃ாஸீவ த்வம் க்ருதாஞ்ஜலி: ॥ (10)

ஏவம் ச த்வம் ஸஹாஸ்மாபி₄ஸ் தஸ்யா: ப்ரேஷ்யா ப₄விஷ்யஸி ।
புத்ரஸ்ச தவ ராமஸ்ய ப்ரேஷ்யப₄ாவம் க₃மிஷ்யதி ॥ (11)

ஹ்ருஷ்டா: க₂லு ப₄விஷ்யந்தி ராமஸ்ய பரமா: ஸ்த்ரீய: ।
அப்ரஹ்ருஷ்டா ப₄விஷ்யந்தி ஸ்நுஷாஸ்தே ப₄ரதக்ஷயே ॥ (12)

ஸர்க்கம் : எட்டு

கைகேயி மனம் மாறினாள்!

மந்தரை, அவளை வெறுப்புடன் பார்த்து, அவள் கொடுத்த ஆபரணத்தைக் கழற்றிப் போட்டுவிட்டுக் கோபமும் துக்கமும் கூடியவளாக பின்வருமாறு கூறினாள்— (1)

“கவலைப்பட வேண்டிய இந்த நேரத்தில் நீ சந்தோஷப்படுகிறாயே? இன்னமும் நீ சிறுபிள்ளையாக இருக்கிறாய். சோகக் கடலில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிற நீ, அதை உணரவில்லையே? (2)

பேராபத்து வந்திருக்கிறது உனக்கு. எனவே, மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாயே? நான் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் (உன் மூடத்தனத்தை நினைத்து) மனத்திற்குள் (இகழ்ச்சியாக) நகைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். (3)

உன்னுடைய தவறான புத்தியைக் கண்டு நான் வருத்தப்படுகிறேன். அறிவு படைத்த எவள்தான் இம்மாதிரி துக்கவேளையில் சந்தோஷப்படுவாள்? சக்களத்தியின் மகன் எதிரி போன்றவன். அவனுக்கு ராஜ்யம் கொடுக்கப்படுகிறது என்றால் உனக்குப் பேராபத்து வந்துவிட்டது என்று அர்த்தம். (4)

‘ஆட்சியைப் பறித்துக் கொண்டுவிடுவானோ?’ என்ற பயம் இராமனுக்கு பரதன் ஒருவனிடமிருந்துதான் வரும். இப்போது இராமனால் நமக்கு இலேசான பயம். நாளைக்குப் பட்டம் சூட்டப்பட்டபின் அவன் மேலும் அதிகாரம் பெற்றுவிடுவான் என்றால் நமக்கு நிச்சயமாக ஆபத்துத்தான். (5)

வில்வீரனாகிய லட்சுமணன் எப்போதும் இராமனை ஆதரித்துப் போகிறவன். இராமனை லட்சுமணன் அனுசரித்துச் செல்வதைப் போலவே, பரதனை சத்ருக்கன் அனுசரித்துச் செல்கிறான். (6)

பெண்ணே! பிறப்பு வரிசைப்படி பார்த்தால், இராமனுக்கு அடுத்ததாக உரிமையுள்ளவன் பரதன்தான். (அதனால்தான் பரதனுக்கு ஆபத்து என்று சொன்னேன்.) மற்ற இருவரும் இவர்களுக்கு இளையவர்கள். (அதனால், ஆட்சியைப் பெறுவது குறித்து அவர்கள் சிந்தனையே செய்யமாட்டார்கள்.) (7)

இராமன் அறிவாளி; அரசநீதி அறிந்தவன்; சாஸ்திரங்கள் கற்றவன்; சமயத்திற்கேற்றபடி காரியம் செய்யக் கூடியவன். அப்படிப்பட்ட இராமனால் உன் மகனுக்கு ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தை எண்ணிப் பார்த்து நான் வெலவெலத்துப் போகிறேன். (8)

நாளைக்கு புஷ்ய நட்சத்திரத்தில் அந்தணோத்தமர்கள் பிரமாதமாக இளவரசுப் பட்டம் சூட்டப் போகிறார்கள். கௌசல்யைக்கு மகா அதிருஷ்டம்! அவளுடைய புதல்வனுக்கல்லவா பட்டாபிஷேகம்! (9)

எதிரிகளே இல்லாத இந்தப் பூமண்டலத்தைப் பெற்று, (இராமனின் அன்னை) கௌசல்யைக்கு ஏராளமான கௌரவங்கள் வந்து சேரும். நீ, கையைக் கூப்பிக் கொண்டு வேலைக்காரிபோல் நிற்கப் போகிறாய்! (10)

இவ்வாறாக, எங்களைப் போலவே நீயும் அவளுடைய ஏவலாளராக ஆகப் போகிறாய்; உன்னுடைய புத்திரனும் இராமனுடைய பணியாளனாக ஆகப் போகிறான். (11)

இராமனுடைய அந்தப்புரத்திலுள்ள பெண்மணிகள் - சீதையும், அவளுக்குப் பணிவிடை செய்யும் மங்கையரும் - உள்ளம் மகிழ்ந்து குதூகலிக்கப் போகிறார்கள். (ஆனால் இங்கே?) பரதனுடைய மேலாண்மைக்குக் குறைவு வந்துவிட்டதும், உன்னுடைய நாட்டுப் பெண்கள் ‘அதிருப்தியோடு இருக்கப் போகிறார்கள்.’ (12)

தாம் த்ருஷ்ட்வா பரமப்ரீதா ப்ருவந்தீ மந்த்ராம் தத: ।
ராமஸ்யைவ குணாந் தேஷீ கைகேயீ ப்ரஸஸம்ஸ ஹ ॥ (13)

தர்மக்ஞோ குருபிர்த்நாந்த: க்ருதக்ஞஸ் ஸத்யவாக்ஸூசி: ।
ராமோ ராக்ஞஸ்ஸுதோ ஜ்யேஷ்டே₂ யௌவராஜ்யமதோர்ஹதி ॥ (14)

ப்ராத்நுந் ப்ருத்யாம்ஸ்ச தீர்க்யு: பித்ருவத்பாலயிஷ்யதி ।
ஸந்தப்யஸே கத₂ம் குப்துஜே ஸ்ருத்வா ராமாபி₄ஷேசநம் ॥ (15)

புரதஸ்சாபி ராமஸ்ய த்ருவம் வர்ஷஸதாத்தபரம் ।
பித்ருபைதாமஹம் ராஜ்யம் ப்ராப்நுயாத்தபுருஷர்ஷப₄: ॥ (16)

ஸா த்வமப்யுத்யே ப்ராப்தே த்ஹ்யமாநேவ மந்த்ரே ।
புவிஷ்யதி ச கல்யாணே கிமந்த்₂ம் பரிதப்யஸே ॥ (17)

யத₂ா மே புரதோ மாந்யஸ் தத₂ா பூயோபி ராக₄வ: ।
கௌஸல்யாதோதிரித்தம் ச ஸ து ஸுஸ்ருஷதே ஹி மாம் ॥ (18)

ராஜ்யம் ச யதி₃ ராமஸ்ய புரதஸ்யாபி தத்தத₃ா ।
மந்யதே ஹி யத₂ாத்மாநம் தத₂ா ப்ராத்நும்ஸ்ச ராக₄வ: ॥ (19)

கைகேய்யா வசநம் ஸ்ருத்வா மந்த்ரா ப்ருஸது₃:கி₂தா ।
தீர்க்முஷ்ணம் விநிஸ்வஸ்ய கைகேயீமித்யமபுரவீத் ॥ (20)

அநந்த்₃ர்ஸிநீ மௌர்க்யாந் நாத்மாநமவபுத்₄யஸே ।
ஸோகவ்யஸநவிஸ்தீர்ணே மஜ்ஜந்தீ து₃:க₂ஸாக₃ரே ॥ (21)

புவிதா ராக₄வோ ராஜா ராக₄வஸ்ய ச ய: ஸுத: ।
ராஜவம்ஸாத்து புரத: கைகேயி பரிஹாஸ்யதே ॥ (22)

ந ஹி ராக்ஞ: ஸுதா: ஸர்வே ராஜ்யே திஷ்டந்தி பு₄மிநி ।
ஸ்த₂ாப்யமாநேஷு ஸர்வேஷு ஸுமஹாநநயோ புவேத் ॥ (23)

தஸ்மாஜ்ஜ்யேஷ்டே₂ ஹி கைகேயி ராஜ்யதந்த்ராணி பார்தி₂வா: ।
ஸ்த₂ாபயந்த்யநவத்₃யாங்கி₃ குணவத்ஸ்விதரேஷு ச ॥ (24)

அஸாவத்யந்தநிர்புக்நஸ் தவ புத்ரோ புவிஷ்யதி ।
அநாத்₂வத்ஸுகே₂ப்யஸ்ச ராஜவம்ஸாச்ச ஹாஸ்யதே ॥ (25)

ஸாஹம் த்வத்₃ர்தே₂ ஸம்ப்ராப்தா த்வம் து மாம் நாவபுத்₄யஸே ।
ஸபத்நிவ்ருத்₃தெ₄ள யா மே த்வம் ப்ரதே₃யம் த்₃ாதுமிச்ச₂ஸி ॥ (26)

த்ருவம் து புரதம் ராம: ப்ராப்ய ராஜ்யகண்டகம் ।
தே₃ஸாந்தரம் நாயயிதா லோகாந்தரமத₂ாபி வா ॥ (27)

இவ்வாறெல்லாம் மந்தரை பேசப் பேச, (இராம பட்டாபிஷேகத்திலேயே மனம் தோய்ந்திருந்த) கைகேயிதேவி மிகவும் உவகையுடன் இராமசந்திர பிரபுவினுடைய குணங்களைப் பாராட்டிப் பேசத் தொடங்கினாள்! ஆகா! என்ன பாசம்! (13)

“என் செல்வன் இராமன் தருமம் அறிந்தவன்; ஆசார்யர்களிடம் பணிவு உள்ளவன்; செய்நன்றி மறவாதவன்; சத்தியம் பேசுபவன்; நெருப்பைப் போல் தூயவன். (இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக) மன்னரின் மூத்த புதல்வன் என்பதால், அவன்தானே இளவரசுப் பட்டத்திற்கு உரியவன்? (14)

சகோதரர்களையும் வேலைக்காரர்களையும் (உன்னையும் சேர்த்துதான்) ஒரு தந்தையைப் போல் போஷிப்பான். அவன் நீண்ட நாள் வாழட்டும்! கூனிக் கிழவியே! இராம பட்டாபிஷேகத்தைக் கேட்டு, நீ ஏன் இவ்வளவு எரிச்சல் அடைகிறாய்? (15)

இராமன் நூறு ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்த பின்னர், தந்தை-பாட்டன் காலத்திலிருந்து வரும் இந்த ராஜ்யத்தை ஆணேறு போன்ற பரதனும் நிச்சயம் அடைவான். (16)

மந்தரையே! மேன்மேலும் ஏன், எதிர்காலத்திலும்கூட வளர்ச்சியைக் குறிக்கும் நல்ல நேரம் வந்திருக்கும்போது நீ ஏன் மனம் பதறுகிறாய்? (17)

பரதன் (என் சொந்தப் பிள்ளை என்பதால்) எனக்கு மிகவும் பிரியமானவன்; ஆனால், அதைக் காட்டிலும் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவன், இராகவன். (தன் சொந்தத் தாயாரான) கௌசல்யைக்குச் செய்வதைக் காட்டிலும், எனக்கே அதிகமாகப் பணிவிடை செய்கிறான். (18)

ராஜ்யம் இராமனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்றால், அது பரதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாகவே எண்ண வேண்டும். இராகவன், தன்னைப் போலவேதான் தன் உடன்பிறந்தோரையும் எண்ணுகிறான்.” (19)

கைகேயியின் இந்தச் சொற்களைக் கேட்டு மந்தரை அதிக துக்கமடைந்தாள். உஷ்ணமான நீண்ட பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு கைகேயியிடம் இவ்வாறு சொன்னாள்— (20)

“உன் பேதைமையால் உனக்கு விரோதமானவற்றிலும்கூட நல்லதையே பார்க்கிறாய். தனக்கு இஷ்டமானது கைவிட்டுப் போவதால் உண்டாகும் சோகம்; அதே போல் தனக்கு விருப்பமில்லாதது வந்து சேருவதால் உண்டாகும் வ்யஸனம் - இவை, பரந்து விரிந்திருக்கும் துக்கக்கடலில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையே அறியாமலிருக்கிறாய். (21)

கைகேயி! இராமன் அரசனாகப் போகிறான்; அவனுக்குப் பின் அவனுடைய புதல்வன் மன்னன் ஆவான். (அதுதானே அரசநீதி?) எனவே, நாட்டை ஆளும் உரிமையிலிருந்து பரதன் விலக்கப்படுகிறான். (பரதனுக்கு ஆட்சி செய்யும் வாய்ப்பு ஒருபோதும் கிடைக்காது.) (22)

நங்காய்! ஒரு மன்னரின் எல்லா குமாரர்களும் ஆட்சி செய்யும் முறை பழக்கத்தில் இல்லை. எல்லா புதல்வர்களும் ஆட்சிபீடத்தில் அமர்த்தப்பட்டால் பெரிய விபரீதம் உண்டாகிவிடும். (23)

அதனால், பேரழகு படைத்தவளே! கேகயன் மகளே! மன்னர்கள், மற்றப் பிள்ளைகள் குணசாலிகளாக இருந்தாலும்கூட மூத்தவனிடமே ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைக்கிறார்கள். (24)

உன்னுடைய மைந்தன் அரச பரம்பரையிலிருந்தும், சகல சுக-சௌக்கியங்களிலிருந்தும் விலக்கப்பட்டவனாக, அநாதை போல் மிகவும் இழிநிலைக்குத் தள்ளப்படுவான். (25)

இந்த விபரீதங்களை எண்ணிப் பார்த்துத்தான் உனக்கு ஆலோசனை கூற ஓடி வந்தேன். நீ என் மனத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல், சக்களத்தியின் பேரதிருஷ்டத்தைக் கேட்டு எனக்குப் பரிசு தருகிறாய். (26)

சத்துரு பயமே இல்லாத ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதும், நிச்சயமாக, பரதனை நாட்டை விட்டு, ஏன், உலகத்தைவிட்டே கூட வெளியேற்றிவிடுவான், இராமன். (27)

புல ஏவ ஹி மாதூல்யம் புரதோ நாயிதஸ்த்வயா ।
ஸந்நிகர்ஷாச்ச ஸௌஹார்தம் ஜாயதே ஸ்தாவரேஷ்வபி ॥ (28)

புரதஸ்யாப்யநுவஸ: ஸத்ருக்நோ஽பி ஸமம் க௃த: ।
லக்ஷ்மணோ ஹி யதா ராமம் ததாஸௌ புரதம் க௃த: ॥ (29)

ஸ்ருயதே ச த்ரும: கஸ்சிச் சேத்தவ்யோ வநஜீவிபி: ।
ஸந்நிகர்ஷாதிஷீகாபிர்மோசித: பரமாத்புயாத் ॥ (30)

கோப்தா ஹி ராமம் ஸௌமித்ரிர் லக்ஷ்மணம் சாபி ராக்வ: ।
அஸ்விநோரிவ ஸௌப்ராத்ரம் தயோர்லோகேஷு விஸ்ருதம் ॥ (31)

தஸ்மாந்ந லக்ஷ்மணே ராம: பாபம் கிஞ்சித்கரிஷ்யதி ।
ராமஸ்து புரதே பாபம் குர்யாதிதி ந ஸம்ஸய: ॥ (32)

தஸ்மாத்ரஜக்ருஹாத்நேவி வநம் கச்சது தே ஸுத: ।
ஏதத்தி ரோசதே மஹ்யம் ப்ருஸம் சாபி ஹிதம் தவ ॥ (33)

ஏவம் தே க்ருதிபக்ஷஸ்ய ஸ்ரேயஸ்சைவ புவிஷ்யதி ।
யதி சேத்புரதோ தர்மாத் பித்ர்யம் ராஜ்யமவாபஸ்யதி ॥ (34)

ஸ தே ஸுகோசிதோ புலோ ராமஸ்ய ஸஹஜோ ரிபு: ।
ஸம்ருத்தார்தஸ்ய நஷ்டார்தோ ஜீவிஷ்யதி கதம் வஸோ ॥ (35)

அபித்ருதமிவாரண்யே ஸிம்ஹேந கஜ்யுதபம் ।
ப்ரச்சாத்யமாநம் ராமேண புரதம் த்ராதுமர்ஹஸி ॥ (36)

தர்பாந்நிராக்ருதா பூர்வம் த்வயா ஸௌபாக்யவத்தயா ।
ராமமாதா ஸபத்ரீ தே கதம் வைரம் ந யாதயேத் ॥ (37)

யதா ஹி ராம: ப்ருதிவீமவாபஸ்யதி
ப்ரபூத ரத்நாகர ஸைலபத்தநாம் ।
ததா க்மிஷ்யஸ்யஸூபம் பராபுவம்
ஸஹைவ தீநா புரதேந புமிநி ॥ (38)

யதா ஹி ராம: ப்ருதிவீமவாபஸ்யதி
த்ருவம் ப்ரநஷ்டோ புரதோ புவிஷ்யதி ।
அதோ ஹி ஸஞ்சிந்தய ராஜ்யமாத்மஜே
பரஸ்ய சைவாத்ய விவாஸகாரணம் ॥ (39)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
அயோத்யாகாண்டே அஷ்டம: ஸர்க: ॥

பாலனாக இருந்தபோதே பரதனை மாமன் வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டாய், நீ. (தந்தையின் அருகில் இருந்தால்தானே பரஸ்பரம் அன்பு வளரும்). (இந்த இயல்பு மனிதர்களிடம்தான் என்பதில்லை.) மரம், செடி, கொடிகளுக்குக்கூட அருகருகே இருப்பதால்தான் நட்பு ஏற்படுகிறது. (மரத்தின் அருகிலேயே இருக்கும் ஒரு கொடி, அந்த மரத்தையே தழுவிக் கொள்கிறது.) (28)

பரதனுக்கு அனுகூலமாக நடக்கும் சத்ருக்களும் அவனுடன் சென்றுவிட்டான். (சத்ருக்கள் மட்டும் இங்கே இருந்திருந்தால் தசரதர் கொஞ்சம் தயக்கம் காட்டி இருப்பார்.) இராமனுக்கு லட்சுமணன் எப்படியோ, அப்படி பரதனுக்கு சத்ருக்கள் - இணைபிரியாதவன். (29)

வனவாசிகள் சிலர் ஒரு மரத்தை வெட்டப் போனார்களாம். ஆனால், அதைச் சுற்றிலும் முட்டை மண்டிக் கிடந்ததால் முட்கள் தம் உடம்பைப் புண்ணாக்கிவிடுமே? என்ற பெரும் பயத்தால் மரத்தை வெட்டாமலே வந்துவிட்டார்கள் - என்று பிறர் சொல்ல கேட்டிருக்கிறோம். (30)

சுமித்திரையின் புதல்வன் இராமனைப் பாதுகாக்கிறான்; இராமன், லட்சுமணனைப் பாதுகாக்கிறான். அசுவிநீ குமார்களைப் போல அவ்விருவரிடையே நிலவும் சகோதரபாசம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். (31)

ஆகவே, இராமன் லட்சுமணனுக்கு எந்தக் கெடுதலும் செய்யமாட்டான். ஆனால், பரதனுக்குத் துன்பம் கொடுப்பான் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. (32)

தேவி! அதனால் உன் மகன், மாமன் வீட்டிலிருந்து நேரே காட்டிற்கே போகட்டும். (இங்கு வரவே வேண்டாம்.) இதுதான் எனக்கும் உனக்கும்கூட மிகவும் நல்லது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. (33)

இது இப்படி இருந்தபோதிலும் பரம்பரையாக வந்துள்ள ராஜ்யத்தை, தருமவிதிகளுக்கு விரோதமில்லாமல் பரதன் அடைந்தானேயானால், உனக்கும் உன் சுற்றத்தார் அனைவருக்கும் மேன்மைகள் உண்டாகும். (34)

சக்களத்தியின் மகன் என்பதால் இயல்பாகவே பரதனிடம் இராமனுக்கு விரோதம் இருக்கும். எல்லா சுகங்களுக்கும் தகுதியுடைய உன் மகன் எல்லாப் பேறுகளையும் இழந்து நிற்கும் நிலையில், எல்லா செல்வச் செழிப்புகளையும் பெற்றுவிட்ட இராமனுக்கு அடங்கி எவ்வாறு வாழ முடியும்? (35)

கானகத்தில் யானைத் தலைவனை ஒரு சிங்கம் எவ்வாறு தாக்கி விரட்டுமோ, அவ்வாறு இராமனால் துன்புறுத்தப்படப் போகும் பரதனை நீதான் காப்பாற்ற வேண்டும். (36)

முன்னர் அதிகார மமதையும், செல்வாக்கும் பெற்று நீ செருக்குடன் இருந்தபோது, உன் சக்களத்தியான இராமனுடைய அன்னையைத் திரஸ்காரம் செய்தாயே, அவள் அந்த விரோதத்தை (இப்போது வாய்ப்பு வந்திருக்கும்போது) எவ்வாறு பழிதீர்த்துக் கொள்ளாமல் இருப்பாள்? (37)

வளப்பமான கடல், மலைகள், நகரங்கள் கொண்ட இந்த சாம்ராஜ்யத்தை இராமன் அடைந்ததுமே, ஏ பெண்ணே! பரதனும் நீயும் இழிநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு துன்பங்களை அடையப் போகிறீர்கள். (38)

இந்த வையகத்தை இராமன் அடைந்ததுமே நிச்சயமாக பரதன் காணாமல் போய்விடுவான். அதனால் இந்த கூடிமே உன் சொந்தப்பிள்ளைக்கு அரசுப் பட்டமும், மற்றவனுக்கு நாடு கடத்தலும் நடைபெற வேண்டிய வழியை யோசித்துக் கொள்." (39)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்

எட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நவம: ஸர்கு:

ராமப்ரவாஸநோபாயசிந்தா

- ஏவமுக்தா து கைகேயீ க்ரோதே₄ந ஜ்வலிதாநநா ।
தீர்க₄முஷ்ணம் விநிஸ்வஸ்ய மந்த₂ராமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (1)
- அத்ய ராமமித: க்ஷிப்ரம் வநம் ப்ரஸ்த₂பயாம்யஹம் ।
யௌவராஜ்யேந ப₄ரதம் க்ஷிப்ரமேவாபி₄ஷேசயே ॥ (2)
- இத₃ம் த்வித₃நீம் ஸம்பஸ்ய கேநோபாயேந மந்த₂ரே ।
ப₄ரத: ப்ராப்நுயாத்₃ராஜ்யம் ந து ராம: கத₂ஞ்சந ॥ (3)
- ஏவமுக்தா தயா தே₃வ்யா மந்த₂ரா பாபத₃ர்ஸிநீ ।
ராமார்த₂முபஹிம்ஸந்தீ கைகேயீமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (4)
- ஹந்தேத₃நீம் ப்ரவக்ஷயாமி கைகேயி ஸ்ருயதாம் ச மே ।
யத₂ா தே ப₄ரதோ ராஜ்யம் புத்ர: ப்ராப்ஸ்யதி கேவலம் ॥ (5)
- கிம் ந ஸ்மரஸி கைகேயி ஸ்மரந்தீ வா நிக்ஷஹஸே ।
யது₃ச்யமாநமாத்மார்த₂ம் மத்தஸ்த்வம் ஸ்ரோதுமிச்ச₂ஸி ॥ (6)
- மயோச்யமாநம் யதி₃ தே ஸ்ரோதும் ச₂ந்தே₃ா விலாஸிநி ।
ஸ்ருயதாமபி₄த₄ாஸ்யாமி ஸ்ருத்வா சாபி விம்ருஸ்யதாம் ॥ (7)
- ஸ்ருத்வைவம் வசநம் தஸ்யா மந்த₂ராயாஸ்து கைகயீ ।
கிஞ்சிது₃த்த₂ாய ஸயநாத் ஸ்வாஸ்தீர்ணாதி₃த₃மப்₃ரவீத் ॥ (8)
- கத₂ய த்வம் மமோபாயம் கேநோபாயேந மந்த₂ரே ।
ப₄ரத: ப்ராப்நுயாத்₃ராஜ்யம் ந து ராம: கத₂ஞ்சந ॥ (9)
- ஏவமுக்தா து கைகேய்யா மந்த₂ரா பாபத₃ர்ஸிநீ ।
ராமார்த₂முபஹிம்ஸந்தீ குப்₃ஜா வசநமப்₃ரவீத் ॥ (10)
- புரா தை₃வாஸுரே யுத்₃தே₄ ஸஹ ராஜுர்ஷிபி₄: பதி: ।
அக₃ச்ச₂த் த்வாமுபாத₃ாய தே₃வராஜஸ்ய ஸாஹயக்ருத ॥ (11)
- தி₃ஸமாஸ்த₂ாய கைகேயி த₃க்ஷிணாம் த₃ண்ட₃காந் ப்ரதி ।
வைஜயந்தமிதி க்₂யாதம் புரம் யத்ர திமித்₄வஜ: ॥ (12)
- ஸ ஸம்ப₃ர இதி க்₂யாத: ஸதமாயோ மஹாஸுர: ।
த₃தே₃ள ஸக்ரஸ்ய ஸங்க்₃ராமம் தே₃வஸங்கை₄ரநிர்ஜித: ॥ (13)
- தஸ்மிந் மஹதி ஸங்க்₃ராமே புருஷாந் க்ஷதவிக்ஷதாந் ।
ராத்ரௌ ப்ரஸுப்தாந் க்₄நந்தி ஸம் தரஸாஸாத்₃ய ராக்ஷஸா: ॥ (14)
- தத்ராகரோந் மஹத்யுத்₃த₄ம் ராஜா த₃ஸரத₂ஸ்தத₃ா ।
அஸுரைஸ்ச மஹாப₃ாஹு: ஸஸ்த்ரைஸ்ச ஸகலீக்ருத: ॥ (15)

ஸர்க்கம் : ஒன்பது

மந்தரை வசப்பட்டாள், கைகேயி!

இவ்வாறு மந்தரை சொல்லியதைக் கேட்ட கைகேயி, கோபம் வீசும் முகத்துடனும் நீண்டதாக உஷ்ணப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டும் மந்தரையைப் பார்த்துச் சொன்னாள்— (1)

“நான் இப்போதே இராமனை காட்டிற்கு அனுப்பி வைக்கிறேன்; விரைவில் இளவரசனாக பரதனுக்கு முடிசூட்டுகிறேன். (2)

மந்தரையே! இப்படி நடப்பதற்கு என்ன உபாயம் என்பதை ஆலோசித்துச் சொல். பரதனுக்கு அரசு கிடைக்க வேண்டும்; ஒருபோதும் இராமனுக்குக் கிடைக்கக் கூடாது.” (3)

இவ்வாறு கைகேயிதேவியால் சொல்லப்பட்டவுடன் பாவத்திற்கு வழிகாட்டுபவளும், இராமனுடைய மேன்மையை அழிக்க விரும்புவளான மந்தரை, கைகேயியை நோக்கி இவ்வாறு கூறினாள்— (4)

“கைகேயித் தாயே! அம்மாடி! கேட்டுக் கொள். உன்னுடைய பிள்ளை பரதன் மட்டுமே அரசுப் பட்டத்தை அடைவதற்கான வழியை இப்போது சொல்கிறேன், கவனமாகக் கேள். (5)

கைகேயி! உன் சம்பந்தமான ஒரு ரகசியத்தை முன்பு என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறாய். அது உன் நினைவுக்கு வரவில்லையா? அல்லது, என்னிடமிருந்து மறைக்க விரும்புகிறாயா? அல்லது, என் வாயால் சொல்லிக் கேட்க விரும்புகிறாயா? (6)

உல்லாசப் பெண்ணே! நீ என்னிடம் சொல்லியதை என் வாய் மூலமாகக் கேட்க விரும்புகிறாய் என்றால் சரி, சொல்கிறேன். கேட்ட பிறகு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ, அதைப் பற்றி ஆலோசிக்கலாம்.” (7)

மந்தரையின் சொற்களைக் கேட்ட கைகேயி, படுக்கையிலிருந்து சற்றே எழுந்து (நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து நீ சொல்லப் போவதை கவனமாகக் கேட்டு நடப்பேன் - என்றபடி) பின்வருமாறு கூறினாள்— (8)

“மந்தரையே! எந்தப் பாதையில் சென்றால் பரதனுக்கு ராஜ்யம் கிடைக்குமோ, இராமனுக்கு ஒருபோதும் கிடைக்காதோ, அப்படிப்பட்ட ஒரு நிச்சயமான வழியை எனக்குக் காட்டு.” (9)

இவ்வாறு கைகேயி கூறியதும், தவறான பாதையையே காட்டுபவளும், இராமனுடைய பெருமையை அழிக்க விரும்புவளான கூனி பின்வருமாறு கூறினாள்— (10)

“முன்னொரு காலத்தில் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்குமிடையே போர் நிகழ்ந்தபோது, தேவரிஷிகளோடு உன்னுடைய பர்த்தா உன்னையும் அழைத்துக் கொண்டு இந்திரனுக்கு உதவி செய்வதற்காகப் போனார். (11)

தேவி! தென்திசையில் தண்டகாரண்யத்தில் வைஜயந்தம் என்ற புகழ்பெற்ற நகரத்தில் பெரிய மீன் கொடியை உடைய சம்பரன் என்னும் மகாமாயாவியான ஆற்றல்மிக்க அசுரன் இந்திரனுடன் போர் புரிந்தான். ஆனால், தேவர்களால் அவனை வெல்ல முடியவில்லை. (12,13)

அந்த மாபெரும் போரில் அடிபட்டு, காயம்பட்டுக் கிடந்த வீரர்கள் (களைப்படைந்து) இரவில் ஆழ்ந்த தூக்கத்திலிருந்தபோது, வேகமாகச் சென்று இழுத்து வந்து அவர்களை அரக்கர்கள் கொன்று போட்டார்கள். (14)

அப்போது பெருந்தோளரான தசரத மன்னர் அசுரர்களோடு மாபெரும் போர் புரிந்தார். ஆனால், அவர்கள் சஸ்திரங்களால் தசரதரைத் துளைத்தெடுத்து விட்டார்கள். (15)

அபவாஹ்ய த்வயா தே₃வி ஸங்க்₃ராமாந் நஷ்டசேதந: ।
தத்ராபி விஷுத: ஸஸ்த்ரை: பதிஸ்தே ரக்ஷிதஸ்த்வயா ॥ (16)

துஷ்டேந தேந த₃த்தெள தே த்₃வெள வரெள ஸுப₄த₃ர்ஸநே ।
ஸ த்வயோக்த: பதிர்₃தே₃வி யதே₃ச்சே₂யம் தத₃ா வரெள ॥ (17)

க்₃ருஹ்ணீயாமிதி தத்தேந ததே₂த்யுக்தம் மஹாத்மநா ।
அநபி₄க்ஞா ஹ்யஹம் தே₃வி த்வயைவ கதி₂தா புரா ॥ (18)

கதை₂ஷா தவ து ஸ்நேஹாந் மநஸா த₄ர்யதே மயா ।
ராமாபி₄ஷேகஸம்ப₄ராந் நிக்₃ருஹ்ய விநிவர்தய ॥ (19)

தெள ச யாசஸ்வ ப₄ர்தாரம் ப₄ரதஸ்யாபி₄ஷேசநம் ।
ப்ரவ்ராஜநம் ச ராமஸ்ய த்வம் வர்ஷாணி சதுர்த₃ஸ ॥ (20)

சதுர்த₃ஸ ஹி வர்ஷாணி ராமே ப்ரவ்ராஜிதே வநம் ।
ப்ரஜாப₄வக்யதஸ்நேஹ: ஸ்தி₂ர: புத்ரோ ப₄விஷ்யதி ॥ (21)

க்ரோத₄ாக்₃ாரம் ப்ரவிஸ்யாத்₃ய க்ருத்₃தே₄வாஸ்வபதே: ஸுதே ।
ஸேஷ்வாநந்தர்ஹிதாயாம் த்வம் பூ₄மௌ மலிநவாஸிநீ ॥ (22)

மா ஸ்மைநம் ப்ரத்யுதீ₃க்ஷேத₂ா மா சைநமபி₄ப₄ஷத₂ா: ।
ருத₃ந்தீ பார்தி₂வம் த்₃ருஷ்ட்வா ஜக்யத்யாம் ஸோகலாலஸா ॥ (23)

த₃யிதா த்வம் ஸத₃ா ப₄ர்துரத்ர மே நாஸ்தி ஸம்ஸய: ।
த்வத்க்ருதே ஸ மஹாராஜோ விஸேத₃பி ஹுதாஸநம் ॥ (24)

ந த்வாம் க்ரோத₄யிதும் ஸக்தோ ந க்ருத்₃த₄ாம் ப்ரத்யுதீ₃க்ஷிதும் ।
தவ ப்ரியார்த₂ம் ராஜா ஹி ப்ராணாநபி பரித்யஜேத் ॥ (25)

ந ஹ்யதிக்ரமிதும் ஸக்தஸ்தவ வாக்யம் மஹீபதி: ।
மந்த₃ஸ்வப₄வே புத்₃த₄யஸ்வ ஸௌப₄ாக்யப₃லமாத்மந: ॥ (26)

மணிமுக்தாஸுவர்ணாநி ரத்நாநி விவித₄ாநி ச ।
த₃த்யாத்₃த₃ஸரதே₂ா ராஜா மா ஸ்ம தேஷு மந: க்ருத₂ா: ॥ (27)

யௌ தெள தை₃வாஸுரே யுத்₃தே₄ வரெள த₃ஸரதே₂ா த₃தெ₃ள ।
தௌ ஸ்மாரய மஹாப₄ாகே₃ ஸோர்₃தே₂ா மா த்வாமதிக்ரமேத் ॥ (28)

யத₃ா து தே வரம் த₃த்யாத் ஸ்வயமுத்த₂ாப்ய ராக₄வ: ।
வ்யவஸ்த₂ாப்ய மஹாராஜம் த்வமிமம் வ்ருணுயா வரம் ॥ (29)

ராமம் ப்ரவ்ராஜயாரண்யே நவ வர்ஷாணி பஞ்ச ச ।
ப₄ரத: க்ரியதாம் ராஜா ப்ருதி₂வ்யா: பார்தி₂வர்ஷப₄: ॥ (30)

தேவி! தன் நினைவிழந்து கிடந்த அவரை போர்க்களத்திலிருந்து வெளியே கொண்டு வந்து நீ காப்பாற்றினாய். அங்கேயும் வந்து அசுரர்கள் உன் கணவரின் உடலை சஸ்திரங்களால் காயப்படுத்தவே, மேலும் பாதுகாப்பான இடத்திற்குக் கொண்டு சென்று காப்பாற்றினாய். (16)

அழகான தோற்றமுடையவளே! அஞ்சாநெஞ்சத்துடன் நீ செய்த சேவையால் மனம் மகிழ்ந்த அவர், உனக்கு இரண்டு வரங்களை அளித்தார். தேவி! 'எனக்கு எப்போது தேவையோ, அப்போது பெற்றுக் கொள்கிறேன்' என்று நீ சொன்ன பதிலை காருண்யம் மிக்க உன் கணவர் அங்கீகரித்தார். கையேயி எனக்கு இந்த விபரமெல்லாம் தெரியாது. நீ முன்பு ஒருசமயம் என்னிடம் சொன்ன பிறகுதான் தெரிந்து கொண்டேன். (17,18)

உன்னிடத்திலுள்ள பேரன்பினால் இந்த வரலாற்றை நான் நினைவில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். (அந்த வரங்களை இப்போது பயன்படுத்து. உடனடியாக நீ என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால்) இராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காக வந்து குவிந்து கொண்டிருக்கும் பண்டங்களை தடுத்து நிறுத்து; வந்து சேர்ந்துவிட்டவைகளைத் திருப்பி அனுப்பு. (19)

உன் கணவரிடம், 'பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம்; பதிநான்கு ஆண்டுகள் நாட்டிற்கு வெளியே இராமன் இருப்பது' என்ற இரண்டு வரங்களையும் நீ கேள். (20)

பதிநான்கு ஆண்டுக்காலம் இராமன் காட்டில் வசித்தால், உன் மகன் (நாட்டில் நல்லாட்சி நடத்தி) குடிமக்களின் ஆழமான அன்பைப் பெற்று நிரந்தர மன்னனாகிவிடுவான். (21)

அசுவபதி மன்னரின் மகளே! உடனே நீ, அழுக்கான ஆடைகளை உடுத்திக் கொண்டு, பிணக்கு உள்ளவள் போலாகி, கோபம் வரும்போது தங்குவதற்கென்றே விசேஷமாக அமைக்கப்பட்டுள்ள கோபகிருஹத்திற்குச் சென்று, பாய்-படுக்கை இல்லாமல் வெறுந்தரையில் படுத்துக் கிட. (22)

அவர் வந்தால் கண்ணால் ஏறெடுத்தும் பார்க்காதே; அவருடன் நீயாகப் பேசவும் பேசாதே. மன்னரைப் பார்த்ததும் உலகிலேயே நீ ஒருத்திதான் துக்கத்தில் மூழ்கியவள் என்பதுபோல நன்றாக வாய்விட்டு அழு. (23)

நீ, உன் கணவருக்கு மிகவும் நெருக்கமானவள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமே இல்லை. உனக்காக என்றால் அவர் நெருப்பிலும் புகுந்து விடுவார்! (24)

மன்னர், நீ கோபப்படும்படியான ஒரு காரியத்தைச் செய்யவும் மாட்டார்; கோபத்தோடு நீ இருப்பதை வெறுமே பார்த்துக் கொண்டிருக்கவும் மாட்டார். ஏன்! உனக்கு பிரியத்தைக் கொடுக்கும் என்றால், மன்னர், தன் உயிரைக்கூட விட்டுவிடுவார். (25)

நாடாளும் மன்னர் உன் விருப்பத்திற்கு மாறாக செய்யத் துணியார். மெல்லப் புரிந்துகொள்ளும் இயல்பினளே! மற்ற மனைவிகளைக் காட்டிலும் உன்னிடம்தான் மன்னனுக்கு அதிகப் பிரீதி. இந்த சௌபாக்கிய பலத்தை நினைத்துப் பார். (26)

மாணிக்கம், முத்து, தங்கம், பல்வகை ரத்தினங்கள் ஆகியவற்றையெல்லாம் மன்னர் தசரதர் உனக்குக் கொடுப்பார். ஆனால், அவைகளின் பக்கம் திரும்பிக்கூடப் பார்க்காதே. (27)

பெரும்பேறுடையாளே! தேவாசுர யுத்தத்தின்போது கொடுக்கப்பட்ட இரண்டு வரங்களை நினைவுபடுத்து. 'நீங்கள் கொடுத்த வரங்களைத்தானே நான் கேட்கிறேன்?' என்று சொன்னால், அவரால் மீற முடியாது. (28)

ரகு குல திலகமான தசரதர், அவரே உன்னைத் தரையிலிருந்து தூக்கி நிறுத்தி, வரம் கொடுக்க இசைவு தெரிவிக்கிறாரோ, அப்போது சத்தியத்திற்குள் அவரைக் கட்டுப்படுத்தி, இந்த வரத்தைக் கேள். (29)

'இராமனை (ஒன்பதும், ஐந்தும் சேர்ந்த) பதிநான்கு வருடங்களுக்குக் காட்டில் இருக்கச் செய்யுங்கள்; நாடாளும் உரிமை கொண்ட ஆணேறு பரதன், இந்தப் பூமண்டலத்தின் அரசனாக ஆக்கப்படட்டும்.' (30)

சதுர்த்யஸ ஹி வர்ஷாணி ராமே ப்ரவாஜிதே வநம் ।
ருட்யஸ்ச க்ருதமூலஸ்ச ஸேஷம் ஸ்த்யாஸ்யதி தே ஸுத: ॥ (31)

ராமப்ரவ்ராஜநம் சைவ தேஷி யாசஸ்வ தம் வரம் ।
ஏவம் ஸித்யந்தி புத்ரஸ்ய ஸர்வார்த்யாஸ்தவ ப்யாமிநி ॥ (32)

ஏவம் ப்ரவ்ராஜிதஸ்சைவ ராமோ஽ராமோ ப்யிஷ்யதி ।
ப்யரதஸ்ச ஹதாமித்ரஸ் தவ ராஜா ப்யிஷ்யதி ॥ (33)

யேந காலேந ராமஸ்ச வநாத்ப்ரத்யாக்யமிஷ்யதி ।
அந்தர்ப்யாஹிஸ்ச புத்ரஸ்தே க்ருதமூலோ ப்யிஷ்யதி ॥
ஸங்க்ருஹீதமநுஷ்யஸ்ச ஸுஹ்ருத்யபி: ஸார்த்யமாத்மவாந் ॥ (34)

ப்ராப்தகாலம் து தே மந்யே ராஜாநம் வீதஸாத்வஸா ।
ராமாபிஷேகஸம்ப்யாராந் நிக்ருஹ்ய விநிவர்தய ॥ (35)

அநர்த்யமர்த்யுபேண க்ய்ராஹிதா ஸா ததஸ்தயா ।
ஹ்ருஷ்டா ப்ரதீதா கைகேயீ மந்த்ய்ராமித்யம்ப்யரவீத் ॥ (36)

ஸா ஹி வாக்யேந குப்யஜாயா: கிஸோரீவோத்பத்யம் க்யதா ।
கைகேயீ விஸ்மயம் ப்ராப்தா பரம் பரமத்யர்ஸநா ॥ (37)

குப்யஜே த்வாம் நாவஜாநாமி ஸ்ரேஷ்ட்யாம் ஸ்ரேஷ்ட்யாபித்யாயிநீம் ।
ப்ருதிவ்யாமஸி குப்யஜாநாமுத்தமா புத்த்யிநிஸ்சயே ॥ (38)

த்வமேவ து மமார்தேஷு நித்யயுக்தா ஹிதைஷிணீ ।
நாஹம் ஸமவப்யுத்த்யேயம் குப்யஜே ராக்ஞஸ்சிகீர்ஷிதம் ॥ (39)

ஸந்தி த்யு:ஸம்ஸ்திதா: குப்யஜா வக்ரா: பரமத்யாருணா: ।
த்வம் பத்யமிவ வாதேந ஸந்நதா ப்ரியத்யர்ஸநா ॥ (40)

உரஸ்தேபிநிவிஷ்டம் வை யாவதஸ்கந்த்யம் ஸமுந்நதம் ।
அத்யஸ்தாச்சோத்யம் ஸாதம் ஸுநாப்யமிவ லஜ்ஜிதம் ॥ (41)

பரிபூர்ணம் து ஜகநம் ஸுபீநௌ ச பயோத்யரௌ ।
விமலேந்த்யுஸமம் வக்த்ரமஹோ ராஜஸி மந்த்யரே ॥ (42)

ஜகநம் தவ நிர்ம்ருஷ்டம் ரஸநாத்யாமஸோபித்யம் ।
ஜங்கே ப்யுருஸமுபந்யஸ்தே பாதெஸ சாப்யாயதாவுபெஸ ॥ (43)

த்வமாயதாப்யாம் ஸக்திப்யாம் மந்த்யரே க்ஷௌமவாஸிநீ ।
அக்ய்ரதோ மம க்ய்ச்சந்தீ ராஜஹம்ஸீவ ராஜஸே ॥ (44)

பதிநான்கு ஆண்டுக்காலம் இராமன் கானகத்தில் இருந்துவிட்டால், உன் பிள்ளை பரந்து விரிந்து வேர் விட்டுக் கொண்டு, ஆழமாக ஊன்றிக் கொண்டு, (பதிநான்கு ஆண்டுகளுக்கு) அப்புறமும் மன்னனாக நீடிப்பான். (31)

தேவி! இராமன் நாடு கடத்தப்பட வேண்டும் என்ற வரத்தை அவசியம் கேள். அழகியவளே! அப்படிச் செய்தால்தான் உன் மகனைப் பற்றிய உன் விருப்பங்கள் எல்லாம் நிறைவேறும். (32)

இவ்வாறு நாடு கடத்தப்பட்டபின், இராமன் இராமனாக இருக்கமாட்டான்! (மக்கள் அவனை மறந்தே போய்விடுவார்கள்.) உன்னுடைய மகன் பரதனோ, எதிரி என்று கருத்தக்க அந்த ஒருவனும் (நாட்டை விட்டுப் போய்விட்டதால் நாட்டில்) இல்லாமற்போகவே, கவலை ஒழிந்தவனாக செங்கோல் செலுத்துவான். (33)

இராமன் கால கெடு முடிந்து காட்டிலிருந்து திரும்பிவரும் காலத்தில் தைரியம் மிகுந்த உன்னுடைய பிள்ளை, தனக்கு ஆதரவாளர்களை ஏராளமாகப் பெற்று நல்மனம் கொண்ட நண்பர்களோடு நாட்டில் ஆழமாகக் கால்பதித்துவிடுவான். (34)

உனக்கு சரியான சந்தர்ப்பம் வந்துவிட்டது என்றே நினைக்கிறேன். மனத்துமாற்றத்தை உதறித் தள்ளிவிட்டு, அரசனை (வரங்களால்) கட்டுப்படுத்தி, இராம பட்டாபிஷேகத்திற்காக வந்துள்ள பண்டங்களைத் திருப்பி அனுப்பிவிடு." தீமையை நல்லதுபோல எடுத்துக்காட்டிய மந்தரையின் சொற்களை நம்பிக்கையுடன் ஏற்றுக் கொண்ட கைகேயி, மனம் களித்து மந்தரையிடம் சொன்னாள். (35,36)

சீரிய சிந்தனைகளைக் கொண்ட கைகேயி, கூனியினுடைய சொற்களைக் கேட்டதும் தவறான வழியைப் பின்பற்ற நிச்சயம் செய்து விவரம் புரியாத சிறுமியைப் போல மிகவும் வியப்படைந்தாள். (37)

"கூனியே! நன்மை தரும் ஆலோசனைகளை வழங்குபவர்களுள் நீ தலையாயவள் என்பதை நான் இதுவரை அறியாமல் போய்விட்டேன்! உலகிலுள்ள கூனிகளில் ஒரு தீர்மானமான முடிவு எடுப்பதில் நீயே முதல் இடம் வகிக்கிறாய்! (38)

நீதான் எனக்கு நன்மை செய்வதில் எப்போதும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறாய்! கூனியே! (நீ மட்டும் வராதிருந்தால்) அரசரின் உள்ளத்தில் இருந்த சதித்திட்டத்தை நான் அறிந்திருக்கவே மாட்டேன். (39)

தீய நிலைப்பாடு உடைய, திரிந்த மனம் கொண்ட, கொடுமை இழைக்கின்ற கூனிகள் இருக்கிறார்கள். (ஆனால், நீ அப்படியில்லை.) காற்றின் வேகத்தினால் தலைதாழ்ந்த தாமரைபோல் இருக்கிறாய். (40)

கண்ணுக்கினியவளே! உனது மார்போ தோள் வரையிலும் நிமிர்ந்து அழகாக இருக்கிறது. கீழே அழகிய தொப்புளையுடைய வயிறு வெட்கங்கொண்டதுபோல் உள்ளடங்கி இருக்கிறது; (41)

உன் முதுகுப்புறத்தின் கீழ்ப்பகுதி அகன்று, கனத்துப் பரிபூரணமாக இருக்கிறது; கொங்கைகள் அழகாகப் பெருத்துள்ளன. குற்றங்குறைகளற்ற முழுநிலவைப்போல் உன் திருமுகம் அழகாக விளங்குகிறது. (42)

மந்தரையே! உன் இடுப்பு அரைஞாண் ஒட்டியாணத்தால் மாசுமருவற்றதாகப் பிரகாசிக்கிறது. உன் தொடைகள் இரண்டும் மிகவும் இசைவாக அமைந்துள்ளன; கால்கள் இரண்டும் நீண்டிருக்கின்றன. (43)

நீண்ட தொடைகளுடன் கூடிய நீ பட்டுச் சேலை அணிந்து கொண்டு, எனக்கு முன்னே (தலைமைப் பாதுகாவலர் போல) நீ செல்வதைக் காணும்போது, ஒரு ராஜஹம்ஸம் போல் பொலிகிறாய். (44)

ஆஸந் யா: ஸம்புரே மாயா: ஸஹஸ்ரமஸுராதி₄பே ।
ஸர்வாஸ்த்வயி நிவிஷ்டாஸ்தா பூயஸ்சாந்யா: ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (45)

தவேத₃ம் ஸ்த₂கு₃ யத்₃தீ₃ர்க₄ம் ரத₂கே₄ணமிவாயதம் ।
மதய: ஷத்ரவித்₃யாஸ்ச மாயாஸ்சாத்ர வஸந்தி தே ॥ (46)

அத்ர தே ப்ரதிமோஷ்யாமி மாலாம் குப்₃ஜே ஹிரண்மயீம் ।
அபி₄ஷிக்தே ச ப₄ரதே ராக₄வே ச வநம் க₃தே ॥ (47)

ஜாத்யேந ச ஸுவர்ணேந ஸுநிஷ்டப்தேந ஸுந்த₃ரி ।
லப்த₄ார்த₂ா ச ப்ரதீதா ச லேபயிஷ்யாமி தே ஸ்த₂கு₃ ॥ (48)

முகே₂ ச திலகம் சித்ரம் ஜாதரூபமயம் ஸுப₄ம் ।
காரயிஷ்யாமி தே குப்₃ஜே ஸுப₄ாந்யாப₄ரணாநி ச ॥ (49)

பரித₄ய ஸுபே₄ வஸ்த்ரே தே₃வதேவ சரிஷ்யஸி ।
சந்த்₃ரமாஹ்வயமாநேந முகே₂நாப்ரதிமாநநா ॥

க₃மிஷ்யஸி க₃திம் முக்யாம் க₃ர்ஹயந்தீ த்₃விஷஜ்ஜநம் ॥ (50)

தவாபி குப்₃ஜா: குப்₃ஜாயா: ஸர்வாப₄ரணபூ₄ஷிதா: ॥
பாதெ₃ள பரிசரிஷ்யந்தி யதை₂வ த்வம் ஸத₃ா மம ॥ (51)

இதி ப்ரஸஸ்யமாநா ஸா கைகேயீமித₃மப்₃ரவீத் ।
ஸயாநாம் ஸயநே ஸுப்₄ரே வேத்யாமக்₃நிஸிக₂ாமிவ ॥ (52)

க₃தோத₃கே ஸேதுப₃ந்தே₄ா ந கல்யாணி விதீ₄யதே ।
உத்திஷ்ட₂ குரு கல்யாணம் ராஜாநமநுத₃ர்ஸய ॥ (53)

தத₂ா ப்ரோத்ஸாஹிதா தே₃வீ க₃த்வா மந்த₂ரயா ஸஹ ।
க்ரோத₄ாக்₃ாரம் விஸாலாஷீ ஸௌப₄ாக்₃யமத₃க₃ர்விதா ॥

அநேகஸதஸாஹஸ்ரம் முக்தாஹாரம் வராங்க₃நா ॥ (54)

அவமுச்ய வரார்ஹாணி ஸுப₄ாந்யாப₄ரணாநி ச ।
ததோ ஹேமோபமா தத்ர குப்₃ஜாவாக்யவஸம் க₃தா ॥ (55)

ஸம்விஸ்ய பூ₄மௌ கைகேயீ மந்த₂ராமித₃மப்₃ரவீத் ।
இஹ வா மாம் ம்ருதாம் குப்₃ஜே ந்ருபாயாவேத₃யிஷ்யஸி ॥ (56)

வநம் து ராக₄வே ப்ராப்தே ப₄ரத: ப்ராபஸ்யதி ஷிதிம் ।
ந ஸுவர்ணேந மே ஹ்யர்தே₂ா ந ரத்நைந் ந ச பே₄ாஜநை: ॥

ஏஷ மே ஜீவிதஸ்யாந்தோ ராமோ யத்யபி₄ஷிச்யதே ॥ (57)

அதே₂ா புநஸ்தாம் மஹிஷீம் மஹிஷிதோ
வசோபி₄ரத்யர்த₂மஹாபராக்ரமை: ।

உவாச குப்₃ஜா ப₄ரதஸ்ய மாதரம்
ஹிதம் வசோ ராமமுபேத்ய சாஹிதம் ॥ (58)

அசுரர் தலைவனான சம்பரனிடத்தில் எவ்வளவு ஆயிரக்கணக்கான மாயாஜாலங்கள் இருந்தனவோ, அவையெல்லாம், ஏன் அவற்றுக்கும் மேல் பல ஆயிரக்கணக்கான மாயைகள் உன்னிடம் இருக்கின்றன. (45)

உத்தமமான ஆலோசனைகள், நாட்டு நிர்வாகமுறை, மாயை ஆகிய எல்லாம் உன்னிடம் சேர்ந்திருப்பதால்தான், உன்னுடைய கூன் நீண்டு, அகன்று, ரதத்தின் முன்பாகம் போல் விசாலமாகக் காணப்படுகிறது. (46)

கூனி! பரதனுக்கு முடிசூட்டப்பட்டு, இராமன் காட்டிற்குப் போனவுடன் உன் கூனுக்குப் பொன்னாலான மாலையைச் சூட்டுகிறேன். (47)

என் எண்ணம் கைகூடியதும், நம்பிக்கையடைந்து உயர்ந்த ரக, நல்ல நிறமுள்ள, நன்றாக அரைக்கப்பட்ட சந்தனத்தை உன் கூன் பகுதியில் பூசுகிறேன். (48)

உன் நெற்றியில் அழகான பொன்மயமான திலகம் வைப்பேன்; அழகான ஆபரணங்கள் செய்து கொடுப்பேன். (49)

சந்திரனைப் போட்டிக்கு அழைக்கின்ற ஒப்பில்லாத அழகு படைத்த முகத்தோடும், விலைமதிக்க முடியாத ஆடைகளை அணிந்து கொண்டும் ஒரு தேவதைபோல் இறுமாப்புடன் நடைபயிலப் போகிறாய். எதிரிகளின் கூட்டத்தை (சக்களத்திகளின் பரிவாரப் பெண்களை) மனம் வெதும்பச் செய்து, ஒரு சிறப்பான நிலையை அடையப் போகிறாய். (50)

நீ எப்படி எனக்கு பாதசேவை செய்கிறாயோ, அப்படியே பற்பல அணிகலன்கள் அணிந்த அநேக கூனிகள் உனக்கும் பணிவிடை செய்வார்கள்." (51)

இவ்வாறெல்லாம் புகழ்ந்து பேசப்பட்ட அவள் (மந்தரை), யாக குண்டத்தில் கொழுந்துவிட்டு எரியும் அக்னியைப்போல் ஜொலித்துக் கொண்டு, சுத்தமான படுக்கையில் படுத்திருந்த கைகேயியைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினாள்— (52)

"மங்களமானவளே! வெள்ளம் குறைந்து ஆறு வற்றிப் போனபின் அணை போடுவதால் பயன் ஏதுமில்லை. எழுந்திராய் பெண்ணே! நல்ல காரியத்தைச் செய். மன்னருக்கு (உன் மனக்கஷ்டத்தை) கண்ணாரக் காணச் செய்." (53)

நெடுந்தடங்கண்ணாளும், தன்னுடைய சிறப்புமிக்க உயர்நிலையால் மதங்கொண்டு செருக்கடைந்திருந்தவளுமான அவள் இவ்வாறு ஊக்கப்படுத்தப்பட்டதும் மந்தரையுடன் கோபகிருஹம் சென்று, அநேக நூறாயிரம் மதிப்புடைய முத்துமாலையையும், உயர்ந்த மங்களமான அணிகலன்களையும் கழற்றி எறிந்துவிட்டு, தங்கப்பதுமை போன்ற அந்த உத்தமப் பெண்மணி கூனியின் சொல்லுக்கு வசப்பட்டு, அவ்விடத்தில் வெறும் தரையில் படுத்து மந்தரையிடம் இவ்வாறு சொன்னாள்— (54,55)

"பொன்னாலும், பொருளாலும், ரத்தினங்களாலும், உணவுகளாலும் எனக்கு எவ்விதப் பிரயோஜனமும் இல்லை. இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடத்தப்பட்டால், அதுவே என் வாழ்க்கைக்கு முடிவு கட்டிவிடும். இராமன் காட்டிற்குப் போனால் பரதன் பட்டத்தை அடைவான். கூனியே! இங்கே நான் செத்துப் போகும் நிலையில் இருப்பதாக மன்னருக்குத் தகவல் கொடு." (56,57)

பின்னர், உலகாளும் மன்னருடைய பட்டத்தரசியைப் பார்த்து, பரதனின் தாயாருக்கு அனுகூலம் போன்ற, இராமனுக்குக் கேடு விளைவிக்கின்ற மிகக் கொடுமையான வார்த்தைகளைக் கூனி கூறினாள்— (58)

ப்ரபத்ஸ்யதே ராஜ்யமிதம் ஹி ராக₄வோ
 யதி₃ த்₄ருவம் த்வம் ஸஸுதா ச தப்ஸ்யஸே ।
 அதோ ஹி கல்யாணி யதஸ்வ தத்தத₂ா
 யத₂ா ஸுதஸ்தே ப₄ரதோபி₄ஷேக்ஷயதே ॥ (59)

தத₂ாதிவித்த₄ா மஹிஷீ து குப்ஜயா
 ஸமாஹதா வாகி₃ஷாபி₄ர் முஹூர்முஹு: ।
 நித₄ாய ஹஸ்தௌ ஹ்ருத₃யோதிவிஸ்மிதா
 ஸஸம்ஸ குப்ஜாம் குபிதா புந: புந: ॥ (60)

யமஸ்ய வா மாம் விஷயம் க₃தாமிதோ
 நிஸாம்ய குப்ஜே ப்ரதிவேத₃யிஷ்யஸி ।
 வநம் க₃தே வா ஸுசிராய ராக₄வே
 ஸம்ருத்₃த₄காமோ ப₄ரதோ ப₄விஷ்யதி ॥ (61)

அஹம் ஹி நைவாஸ்தரணாநி ந ஸ்ரஜோ
 ந சந்த₃நம் நாஞ்ஜநபாந பே₄ஜநம் ।
 ந கிஞ்சிதி₃ச்ச₂ாமி ந சேஹ ஜீவிதம்
 ந சேதி₃தோ க₃ச்ச₂தி ராக₄வோ வநம் ॥ (62)

அதை₂தது₃க்த்வா வசநம் ஸுத₃ாருணம்
 நித₄ாய ஸர்வாப₄ரணாநி ப₄ாமிநீ ।
 அஸம்வ்ருதாமாஸ்தரணேந மேதி₃நீம்
 தத₃ாதி₄ஸிஸ்யே பதிதேவ கிந்நரீ ॥ (63)

உதீர்ணஸம்ரம்ப₄தமோவ்ருதாநநா
 தத₂ாவமுக்தோத்தமமால்யபூ₄ஷணா ।
 நரேந்த்₃ரபத்நீ விமநா ப₃பூ₄வ ஸா
 தமோவ்ருதா த்₃யௌரிவ மக்₃நதாரகா ॥ (64)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
 அயோத்₄யாகாண்டே₃ நவம: ஸர்க₃: ॥

த₃ஸம: ஸர்க₃:

கைகேய்யநநய:

வித₃ர்ஸிதா யத₃ா தே₃வீ குப்ஜயா பாபயா ப்₄ருஸம் ।
 தத₃ா ஸேதே ஸ்ம ஸா பூ₄மௌ தி₃க்த₄வித்₃தே₄வ கிந்நரீ ॥ (1)

நிஸ்சித்ய மநஸா க்ருத்யம் ஸா ஸம்யகி₃தி ப₄ாமிநீ ।
 மந்த₂ராயை ஸநை: ஸர்வமாச்சக்ஷே விசக்ஷணா ॥ (2)

“இராகவன் இந்த ராஜ்யத்தை அடைந்துவிட்டானேயானால், நீயும், உன் பிள்ளையும் நிச்சயமாக கதியற்றுப் போவீர்கள். என் அழகுக் கண்மணியே! உன்னுடைய மகன் பரதன் முடிசூட்டப்படுவதற்காக என்ன செய்தால் தேவலையோ, அதனை உடனே செய்யத் தொடங்கு.” (59)

கூனியினுடைய வார்த்தைகள் என்ற அம்புகளால் திரும்பத் திரும்ப துளைத்தெடுக்கப்பட்ட அரசி, (அவள் மதிநுட்பத்தால்) மிகவும் வியப்படைந்து, கோபம் தணியாதவளாய் நெஞ்சில் கையை வைத்து, மீண்டும் மீண்டும் கூனியைப் போற்றிப் புகழ்ந்தாள். (60)

“வெகுநாட்கள் தங்குவதற்காக இராமன் காட்டிற்குப் போனால்தான், பரதன் சகல ஐசுவரியங்களும் கைகூடியவனாக ஆவான். இல்லையென்றால், கூனியே! நான் இப்போதே யமலோகம் போய்விடுவேன் என்பதை நீ தெரிவிப்பாய். (61)

படுக்கைகள், மாலைகள், நறுமணப் பூச்சுக்கள், கண்ணுக்கு மை, பானம், போஜனம் ஆகிய எதனையும் நான் ஏற்கமாட்டேன். இராமன் இப்போது காட்டிற்குப் போகாவிட்டால், இனி இவ்வுலகில் வாழ்வதையும் விரும்பமாட்டேன்.” (62)

இப்படியான கொடூர வார்த்தைகளைச் சொல்லிவிட்டு, பேரழகியான அவள் எல்லா நகைகளையும் கழற்றிப் போட்டுவிட்டு விரிப்பு எதுவுமில்லாத வெறுந்தரையில் (தேவலோகத்திலிருந்து) கீழே விழுந்துவிட்ட கின்னர நங்கைபோல் படுத்துக் கிடந்தாள். (63)

தாங்க முடியாத கோபம் என்ற பேரிருளால் சூழப்பட்ட முகமுடையவளாய், உத்தமமான மாலைகளையும், ஆபரணங்களையும் நீக்கியவளாய், சக்கரவர்த்தியின் பத்தினியான அவள் எதிலும் பற்றுக் கொள்ளாமல் நட்சத்திரங்களின் ஒளியிழந்து இருளால் சூழப்பட்ட வானம் போல் காணப்பட்டாள். (64)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
ஒன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பத்து

தசரதரும், கைகேயியும்

பாவிமான கூனியால் முற்றிலும் தவறான பாதை காட்டப்பட்ட தேவி, நஞ்சு பூசிய பாணத்தால் அடிபட்டுக் கிடந்த கின்னரி (என்னும் பறவை) போல் தரையில் கிடந்தாள். (விஷத்தின் காரணமாகப் பறவை மூர்ச்சையடைந்து அசைவற்றுக் கிடந்ததே தவிர, உயிர் போகவில்லை.) (1)

கவின்மிகு பெண்மணியும் பேச்சுத்திறனுடையவளுமான அவள், இனி செய்ய வேண்டிய காரியத்தை மனத்திற்குள் ஆலோசித்து, முடிவு செய்து, தன் மனத்திலிருந்தவைகளை மெல்ல மெல்ல மந்தரையிடம் கூறத் தொடங்கினாள். (2)

ஸா தீநா நிஸ்சயம் க்ருத்வா மந்த்ராவாக்யமோஹிதா ।
 நாகுகந்யேவ நிஸ்வஸ்ய தீர்க்கமுஷ்ணம் ச ப₄மிநீ ॥
 முஹூர்தம் சிந்தயாமாஸ மார்க்கமாத்மஸுகாவஹம் ॥ (3)

ஸா ஸுஹ்ருச்சார்தகாமா ச தந்நிஸம்ய ஸுநிஸ்சயம் ।
 ப₃பூ₄வ பரமபீதா ஸித்தி₄ம் ப்ராப்யேவ மந்த்ரா ॥ (4)

அத₂ ஸாமர்ஷிதா தே₃வீ ஸம்யக் க்ருத்வா விநிஸ்சயம் ।
 ஸம்விவேஸாப₃லா பூ₄மௌ நிவேஸ்ய ப்₄ருகுடம் முகே₂ ॥ (5)

ததஸ்சித்ராணி மால்யாநி தி₃வ்யாந்யாப₄ரணாநி ச ।
 அபவித்த₄நி கைகேய்யா தாநி பூ₄மிம் ப்ரபேதி₃ரே ॥ (6)

தயா தாந்யபவித்த₄நி மால்யாந்யாப₄ரணாநி ச ।
 அஸோப₄யந்த வஸுத₄ம் நக்ஷத்ராணி யத₂ா நப₄: ॥ (7)

க்ரோத₄ாக்₃ரே நிபதிதா ஸா ப₃பெ₄ள மலிநாம்ப₃ரா ।
 ஏகவேணீம் த்₃ருட₄ம் ப₃த்த₄வா க்ருதஸத்தவேவ கிந்நீ ॥ (8)

ஆக்ஞாப்ய து மஹாராஜோ ராக₄வஸ்யாபி₄ஷேசநம் ।
 உபஸ்த₂ாநமநுக்ஞாப்ய ப்ரவிவேஸ நிவேஸநம் ॥ (9)

அத்ய ராமாபி₄ஷேகோ வை ப்ரஸித்த₄ இதி ஜக்ஞிவாந் ।
 ப்ரியார்ஹாம் ப்ரியமாக்₂யாதும் விவேஸாந்த:புரம் வஸீ ॥ (10)

ஸ கைகேய்யா க்₃ருஹம் ஸ்ரேஷ்ட₂ம் ப்ரவிவேஸ மஹாயஸா: ।
 பாண்ட₃ராப₄ரமிவாகாஸம் ராஹுயுக்தம் நிஸாகர: ॥ (11)

ஸுகப₃ர்ஹிணஸம்கு₄ஷ்டம் க்ரௌஞ்சஹம்ஸருதாயுதம் ।
 வாதித்ரரவ ஸம்கு₄ஷ்டம் குப்ஜா வாமநிகாயுதம் ॥ (12)

லதாக்₃ருஹஸ்சித்ரக்₃ருஹஸ்சம்பகாஸோகஸோபி₄தை: ।
 த்₃ாந்தராஜதஸௌவர்ண வேதி₃காபி₄: ஸமாயுதம் ॥ (13)

நித்யபுஷ்பப₂லைர்வ்ருசைஷர் வாரீபி₄ஸ்சோபஸோபி₄தம் ।
 த்₃ாந்தராஜதஸௌவர்ணை: ஸம்வ்ருதம் பரமாஸநை: ॥ (14)

விவிதை₄ரந்நபாநைஸ்ச ப₄க்ஷயைஸ்ச விவிதை₄ரபி ।
 உபபந்நம் மஹார்ஹைஸ்ச பூ₄க்ஷணைஸ்த்ரிதி₃வோபமம் ॥ (15)

தத்ப்ரவிஸ்ய மஹாராஜ: ஸ்வமந்த:புரம்ருத்தி₄மத் ।
 ந த்₃த்₃ர்ஸ ப்ரியாம் ப₄ர்யாம் கைகேயீம் ஸயநோத்தமே ॥ (16)

ஸ காமப₃லஸம்யுக்தோ ரத்யர்த₂ம் மநுஜாதி₄ப: ।
 அபஸ்யந் த்₃யிதாம் ப₄ர்யாம் பப்ரச்ச₂ விஷஸாத்₃ ச ॥ (17)

மந்தரை கூறிய திட்டங்களால் மதிமயங்கிய அவள், தன்னை ஆதரவற்றவளாகக் கருதி, மனம் கொதித்து, நாககன்னிகை போல் நீண்ட உஷ்ணப் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு, தனக்கு நன்மையைத் தரக்கூடிய வழியைப் பற்றி சிறிது நேரம் ஆலோசனை செய்யத் தொடங்கினாள். (3)

நட்புடையவளும் போக-போக்கியங்களை விரும்புவளுமான அந்த மந்தரை, அவளுடைய உறுதியான முடிவைக் கேட்டு, தனக்கு காரியசித்தி ஏற்பட்டுவிட்டதாக உணர்ந்து மிகவும் உள்ளம் மகிழ்ந்தாள். (4)

கோபம் தலைக்கேறிய பட்டத்துராணியான அவள் ஒரு பாமரப் பெண்ணைப் போல் புருவத்தை நெற்றிவரை உயர்த்தி, நெறித்து தீர்மானமான ஒரு முடிவைச் செய்து தரையில் விழுந்தாள். (5)

கைகேயியால் கழற்றி எறியப்பட்ட பல வண்ணம் கொண்ட மாலைகளும், திவ்யமான ஆபரணங்களும் தரையில் ஆங்காங்கே சிதறிக் கிடந்தன. (6)

அவளால் கழற்றி எறியப்பட்ட மாலைகளும் அணிகலன்களும் ஆகாயத்தை நட்சத்திரங்கள் அழகு செய்வதைப்போல தரையை ஒளிபெறச் செய்தன. (7)

அழுக்கான ஆடையணிந்து, பின்னிய கூந்தலை அவிழ்த்து ஒரு முடிச்சுப் போட்டுக் கொண்டு, உணர்விழந்த கின்னர நங்கை போல் கோபகிருஹத்தில் அவள் விழுந்துவிட்டாள். (8)

(இது இப்படியிருக்க, அங்கே அரண்மனையின் வேறொரு புறத்தில்) இராமனுடைய பட்டாபிஷேக ஏற்பாடுகள் குறித்து ஆணைகள் பிறப்பித்துவிட்டு, சரியான நேரத்தில் வந்துவிடும்படி எல்லோருக்கும் கூறிவிட்டு, மாமன்னர் கைகேயியின் அந்தப்புரத்திற்குள் நுழைந்தார். (9)

இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் என்ற செய்தி இப்போதுதான் வெளியிடப்பட்டது என்பதால், (கைகேயிக்குத் தானே தெரிவித்து அவளை ஆச்சரியப்படுத்த வேண்டும் என்ற விருப்பத்துடன்) தன்னுடைய ஆழமான அன்புக்குப் பாத்திரமானவளிடம் மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியைக் கூறுவதற்காக, புலன்களைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த மன்னர் கைகேயியைக் காணச் சென்றார். (10)

வெண்மேகக் கூட்டங்கள் விளங்கும் ஆகாயத்தில் ராகு இருக்கும்போது உதயமாகும் முழுநிலவைப் போல பெரும் புகழையுடைய அவர், கைகேயியின் மிகச்சிறந்த மாளிகையில் பிரவேசித்தார். (11)

அங்கே கிளிகளும் மயில்களும் ஏராளமாக இருந்தன; கிரௌஞ்சம், அன்னம் ஆகிய பறவைகளின் இரைச்சல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது; இசைக்கருவிகள் முழங்கிக் கொண்டிருந்தன; கூனிகளும் குள்ளமான பெண்களும் இருந்தார்கள்; சம்பகம், அசோகம் முதலியன சோபிக்கும் கொடிவீடுகள் இருந்தன; ஓவிய அறைகள் இருந்தன; தந்தம்-வெள்ளி-பொன்னாலான மேடைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன; எல்லாக் காலங்களிலும் மலர்கள், பழங்கள் தரும் மரங்களாலும், சோலைகளாலும் அதிக அழகுடன் விளங்கியது; தந்தம்-வெள்ளி-பொன்னாலான உயர்வான ஆசனங்கள்; வகைவகையான அன்ன-பானங்கள்; நொறுக்குத் தீனிகள்; விலைமதிக்க முடியாத ஆபரணங்கள் - இவற்றால் அந்த மாளிகை தேவலோகத்திற்கு ஒப்பானதாக இருந்தது. (12-15)

இவ்வாறு செல்வச் செழிப்புடனும், அழகுக் கொழிப்புடனும் விளங்கும் தன் அந்தப்புரத்திற்குள் நுழைந்த மன்னர், மிகச் சிறப்பான படுக்கையில் தனக்கு மிகவும் இஷ்டமான மனைவி கைகேயியைக் காணவில்லை. (16)

காமத்தின் வசப்பட்டு அன்பு நாயகியுடன் கூடி மகிழ விரும்பிய மன்னர் அவளைக் காணாததால் (அந்தப்புர வேலைக்காரிகளிடம்) விசாரித்தார்; கவலையும் அடைந்தார். (17)

ந ஹி தஸ்ய புரா தே₃வீ தாம் வேலாமத்யவர்த்தத ।
ந ச ராஜா க்₃ருஹம் ஸ₃ஓந்யம் ப்ரவிவேஸ கத₃ாசந ॥ (18)

ததோ க்₃ருஹக₃தோ ராஜா கைகேயீம் பர்யப்ருச்ச₂த ।
யத₂ாபுரமவிஞ்ஞாய ஸ்வார்த₂லிப்ஸுமபண்டி₃தாம் ॥ (19)

ப்ரதீஹாரீ த்வதே₂ாவாச ஸந்த்ரஸ்தா ஸுக்ருதாஞ்ஜலி: ।
தே₃வ தே₃வீ ப்₄ருஸம் க்ருத்த₄ா க்ரோத₄ாக்₃ாரமபி₄த்ருதா ॥ (20)

ப்ரதீஹார்யா வச: ஸ்ருத்வா ராஜா பரமது₃ர்மநா: ।
விஷஸாத₃ புந்₄பூ₄யோ லுலித வ்யாகுலேந்த்₃ரிய: ॥ (21)

தத்ர தாம் பதிதாம் பூ₄மௌ ஸயாநாமததே₂ாசிதாம் ।
ப்ரதப்த இவ து₃:கே₂ந ஸோடபஸ்யஜ்ஜக₃தீபதி: ॥ (22)

ஸ வ்ருத்த₄ஸ்தருணீம் ப₄ார்யாம் ப்ராணேப்₄யோடபி க₃ரீயஸீம் ।
அபாப: பாபஸங்கல்பாம் த₃த₃ர்ஸ த₄ரணீதலே ॥ (23)

லதாமிவ விநிஷ்க்ருத்தாம் பதிதாம் தே₃வதாமிவ ।
கிந்நரீமிவ நிர்₄த₄ாம் ச்யுதாமப்ஸரஸம் யத₂ா ॥
மாலாமிவ பரிப்₄ரஷ்டாம் ஹரிணீமிவ ஸம்யதாம் ॥ (24)

கரேணுமிவ தி₃க்₃தே₄ந வித்த₄ாம் ம்ருக₃யுநா வநே ।
மஹாக₃ஜ இவாரண்யே ஸ்நேஹாத்தபரிமமர்ஸ தாம் ॥ (25)

பரிம்ருஸ்ய ச பாணிப்₄யாமபி₄ஸந்த்ரஸ்தசேதந: ।
காமீ கமலபத்ராஷீமுவாச வநிதாமித₃ம் ॥ (26)

ந தே₃ஹமபி₄ஜாநாமி க்ரோத₄மாத்மநி ஸம்ஸ்ரிதம் ।
தே₃வி கேநாபி₄யுக்தாஸி கேந வாஸி விமாநிதா ॥ (27)

யதி₃த₃ம் மம து₃:க₂ாய ஸேஷே கல்யாணி பாம்ஸுஷு ।
பூ₄மௌ ஸேஷே கிமர்த₂ம் த்வம் மயி கல்யாணி ஜீவதி ॥ (28)

பூ₄தோபஹதசித்தேவ மம சித்தப்ரமாதி₂நீ ।
ஸந்தி மே குஸலா வைத்யாஸ்த்வபி₄துஷ்டாஸ்ச ஸர்வஸ: ॥ (29)

ஸுகி₂தாம் த்வாம் கரிஷ்யந்தி வ்யாதி₄மாசக்ஷவ ப₄ாமிநி ।
கஸ்ய வா தே ப்ரியம் கார்யம் கேந வா விப்ரியம் க்ருதம் ॥ (30)

க: ப்ரியம் லப₄தாமத்ய கோ வா ஸுமஹத₃ப்ரியம் ।
மா ரோதீ₃ர் மா ச கார்ஷீஸ் த்வம் தே₃வி ஸம்பரிஸோஷணம் ॥ (31)

அவத்₄யோ வத்₄யதாம் கோ வா வத்₄ய: கோ வா விமுச்யதாம் ।
த₃ரித்₃ர: கோ ப₄வத்வாட்₄யோ த்₃ரவ்யவாந்வாப்யகிஞ்சந: ॥ (32)

ஏனென்றால், இதற்கு முன்னர் (ஒரு தடவை கூட) அவர் (வழக்கமாக அவ்விடம்) வரும் அந்த நேரத்தில் அவள் இல்லாமல் இருந்ததில்லை; மேலும், ஒருபொழுதுகூட (அவள் இல்லாத) வெற்று வீட்டிற்குள் மன்னர் நுழைந்ததுமில்லை. (18)

சுயநலத்தில் முனைப்புக் கொண்டு, அசட்டுத்தனமான ஒரு திட்டத்தில் அவள் ஈடுபட்டிருக்கிறாள் என்பதை அறியாத மன்னர், அவளுடைய தனி அறைக்கும் சென்று பார்த்துவிட்டு வழக்கம் போல் சேடிகளிடம் விசாரித்தார். (19)

வாயிற்காப்பவள் மிகவும் பயத்துடன் கைகளை நன்றாகக் கூப்பிக் கொண்டு, 'சக்கரவர்த்தி அவர்களே! அரசியார் மிகவும் சினங்கொண்டு கோபமனைக்குள் போயிருக்கிறார்' என்றாள். (20)

வாயிற்காப்பவளின் சொற்களைக் கேட்ட மன்னர், முன்னைக் காட்டிலும் அதிகமாக மனம் கலங்கி, புலன்கள் துடித்து சஞ்சலப்பட மிகவும் வருத்தமடைந்தார். (21)

உலகாளும் அந்த மன்னர் துக்கத்தினால் எரிக்கப்பட்டவர் போல, கோபகிருஹத்தில் பண்புக்கு விரோதமாகத் தரையில் வீழ்ந்து கிடந்த அவளைப் பார்த்தார். (22)

கள்ளம்-கபடு இல்லாத அந்த முதியவர், தன் பிராணனைக் காட்டிலும் மேலாக நேசிக்கும் இளவயது மனைவியும், தகாத ஒரு காரியத்தை நிறைவேற்றுவதில் உறுதியுண்டாவிட்டவளுமான அவள் வெறுந்தரையில் படுத்திருக்கக் கண்டார். (23)

வேருடன் வெட்டிசாய்க்கப்பட்ட கொடி போன்றவள்; தேவலோகத்திலிருந்து கீழே தள்ளிவிடப்பட்ட தேவகன்னிகை போன்றவள்; சுவர்க்கத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட கின்னரி போன்றவள்; வானிலிருந்து வழக்கி விழுந்த அப்சரப் பெண் போன்றவள்; தூக்கி எறியப்பட்ட மாலை போன்றவள்; வலைக்குள் அகப்பட்டுக் கொண்ட பெண்மானைப் போன்றவள். இவ்வாறிருந்த அவளை, காட்டில் வேடனால் நஞ்சு பூசிய அம்பினால் தாக்கப்பட்ட பெண்யானையை, ஆண்யானை எவ்வாறு மிகுந்த பரிவுடன் தடவிக் கொடுக்குமோ, அவ்வாறே அவளிடம் அதிகமான காமபாசம் கொண்டிருந்த அவர், இரு கைகளாலும் அவளைத் தடவிக் கொடுத்துக் கொண்டு, அஞ்சி நடுங்கும் உள்ளத்துடன் தாமரைக்கண்ணாளான அந்த நங்கையிடம் சொன்னார்— (24-26)

"உனக்கு என்னிடம் கோபம் உண்டாகி இருக்கிறது என்பதை நான் அறியேன். தேவி! யாரேனும் உன்னைத் துச்சமாக எண்ணிப் பேசினாரா? அல்லது, எவரேனும் உன்னை நிந்தித்தாரா? (27)

கல்யாணி! இப்படிப் புழுதியில் படுத்துக் கிடந்து என்னைத் துக்கப்படுத்துகிறாயே? அன்புடையாளே! நான் உயிரோடு இருக்கும்போது, நீ ஏன் தரையில் கிடந்து புரளுகிறாய்? (28)

என் மனத்தைத் தடுமாறச் செய்வதற்கென்றே உன் உள்ளத்தை ஏதோ ஒரு துர்தேவதை ஆட்டி வைக்கிறது. (உன் உடலை நோய் ஏதேனும் வாட்டுகிறதா?) என்னிடம் நிபுணர்களான மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள். (அவர்களுக்கு வேண்டியன எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறேன்.) எல்லா வகையிலும் மனத்திருப்தி உள்ளவர்கள். (29)

அழகியே! உனக்கு என்ன நோய் என்று சொல். உன்னை அவர்கள் குணப்படுத்தி விடுவார்கள். உனக்குப் பிரியமான எவருக்கேனும் ஏதேனும் உதவி செய்ய வேண்டுமா? அல்லது யாரேனும் உனக்குக் குற்றம் செய்துவிட்டாரா? (30)

எவனுக்கு இப்போது ஏராளமான நன்மைகள் செய்யப்பட வேண்டும்? அல்லது, யாருக்கு மகத்தான கெடுதல் செய்யப்பட வேண்டும்? தேவி! அழாதே. உன் உடம்பையும் இப்படி வாட்டி வதைக்காதே. (31)

கொலைத் தண்டனைக்கு உரியவனாகாத யாரேனும் ஒருவன் கொலை செய்யப்பட வேண்டுமா? அல்லது கொலைத் தண்டனை பெற்ற ஒருவன் விடுவிக்கப்பட வேண்டுமா? ஏழை ஒருவன் கொழுத்த பணக்காரன் ஆக்கப்பட வேண்டுமா? அல்லது செல்வம் படைத்த ஒருவன் பரம ஏழையாக்கப்பட வேண்டுமா? (32)

அஹம் சைவ மதீயாஸ்ச ஸர்வே தவ வஸாநுக்யா: ।
ந தே கிஞ்சித்யபி₄ப்ராயம் வ்யாஹந்துமஹமுத்ஸஹே ॥ (33)

ஆத்மநோ ஜீவிதேநாபி ப்ருஹி யந்மநஸேச்ச₂ஸி ।
புலமாத்மநி ஜாநந்தீ ந மாம் ஸங்கிதும்ஹஸி ॥ (34)

கரிஷ்யாமி தவ ப்ரீதிம் ஸுக்ருதேநாபி தே ஸபே ।
யாவத்யாவர்ததே சக்ரம் தாவதீ மே வஸுந்த₄ரா ॥ (35)

த்யராவி₄யா: ஸிந்து₄ஸௌவீரா: ஸௌராஷ்ட்ரா த்யக்ஷிணாபத₂யா: ।
வங்க்யாங்க்யமக்யத₄யா மத்ஸ்யா: ஸம்ருத்த₄யா: காஸிகோஸலா: ॥ (36)

தத்ர ஜாதம் புஹுத்ய₃ரவ்யம் த₄நத₄ந்யமஜாவிகம் ।
ததோ வ்ருணீஷ்வ கைகேயி யத்யதத்வம் மநஸேச்ச₂ஸி ॥ (37)

கிமாயாஸேந தே பீ₄ரு உத்திஷ்டே₂த்திஷ்ட₂ ஸோப₄நே ।
தத்த்வம் மே ப்ருஹி கைகேயி யதஸ்தே புயமாக்யதம் ॥ (38)

தத்தே வ்யபநயிஷ்யாமி நீஹாராமிவ ரஸ்மிவாந் ।
ததே₂கத்தா ஸா ஸமாஸ்வஸ்தா வக்துகாமா தத்யப்ரியம் ॥
பரிபீ₃யிதும் பூ₄யோ ப₄ர்தாரமுபசக்ரமே ॥ (39)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த₃ஸம: ஸர்க்ய: ॥

ஏகாதய: ஸர்க்ய:

வரத்யவயநீர்ப்யந்த₄:

தம் மந்மத₂ஸரைர்வித்த₄ம் காமவேக்யவஸாநுக்யம் ।
உவாச ப்ருதி₂வீபாலம் கைகேயீ த்யாருணம் வச: ॥ (1)

நாஸ்மி விப்ரக்ருதா தேவ கேநசிந்நாவமாநிதா ।
அபி₄ப்ராயஸ்து மே கஸ்சித் தமிழ்ச்ச₂ாமி த்வயா க்ருதம் ॥ (2)

ப்ரதிக்ஞாம் ப்ரதிஜாநீஷ்வ யதி₃ த்வம் கர்துமிச்ச₂ஸி ।
அத₂ தத்ய வ்யாஹரிஷ்யாமி யத்யபி₄ப்ரார்தி₂தம் மயா ॥ (3)

தாமுவாச மஹாராஜ: கைகேயீமீஷதுத்ஸ்மித: ।
காமீ ஹஸ்தேந ஸங்க்யுஹ்ய மூர்த₄ஜேஷு பு₄வி ஸ்தி₂தாம் ॥ (4)

அவலிப்தே ந ஜாநாஸி த்வத்த: ப்ரியதரோ மம ।
மநுஜோ மநுஜவ்யாக்₄ராத்ய ராமாத்யந்யோ ந வித்யதே ॥ (5)

தேநாஜய்யேந முக்யேந ராக்யவேண மஹாத்மநா ।
ஸபே தே ஜீவநார்ஹேண ப்ருஹி யந்மநஸேச்ச₂ஸி ॥ (6)

நானும், என்னைச் சேர்ந்தவர்களும் உன் வசத்தில் உள்ளவர்கள். உன் விருப்பத்திற்கு மாறாக நடப்பதற்கு நான் ஒருபோதும் துணியேன். (33)

நான் உயிர் பிழைத்திருக்க வேண்டுமென்றால், உன் மன விருப்பத்தைக் கூறிவிடு. என்னிடம் உனக்குள்ள உரிமையை அறிந்துள்ள நீ, என்னைப் பற்றி சந்தேகப்படலாமா? (34)

நான், என்னுடைய புண்ணியங்களின் மேல் ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன். உன் விருப்பம் எதுவோ, அதை நிச்சயமாகச் செய்வேன். சூரிய சக்கரம் எதுவரையில் சுழல்கிறதோ, அவ்வளவு தூரத்திற்கு இடைப்பட்ட பூமி என் ஆளுகைக்கு உட்பட்டது. (35)

மிகப்பழமையான சிந்து, ஸௌவீரம், செளராஷ்டிரம், தென்பகுதியிலுள்ள நாடுகள், வங்க-அங்க-மகத-மத்ஸ்ய-காசி-கோசலம் ஆகிய செழிப்பான நாடுகள் (என் ஆதிக்கத்தில் உள்ளன.) (36)

கைகேயி! அந்த நாடுகளில் அநேக பண்டங்கள், தன-தானியங்கள், ஆடு-மாடுகள் (தனிச்சிறப்புடன்) இருக்கின்றன. அவைகளில் எவையெவை உனக்கு விருப்பமோ, அவைகளைக் கேள். (37)

அஞ்சும் இயல்புடைய பெண்ணே! எழுந்திரு, எழுந்திரு. எதனால் உனக்கு மனத்தளர்ச்சி? அழகியே! தெளிவாகச் சொல். எதைக் கண்டு உனக்கு பயம் வந்தது? (38)

சூரியன், பனிமூட்டத்தை அழித்து விடுவதைப் போல நான் உன் சோகத்திற்கான மூலகாரணங்களை அழித்து விடுவேன்." இவ்வாறு தசரதர் சொன்னதும் சற்று சமாதானம் அடைந்த அவள், அவருக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்காத அந்த விஷயத்தையே கூறி, கணவருக்கு மேலும் துன்பத்தைக் கொடுக்கத் தொடங்கினாள். (39)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்

பத்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : பதினொன்று

'வரங்களைத் தாருங்கள்'

மன்மத பாணங்களால் தாக்கப்பட்டிருந்தவரும், காமவெறியின் வசப்பட்டு அதன் பின்னே சென்று கொண்டிருந்தவருமான மன்னரைப் பார்த்து கடுமையான சொற்களைக் கூறினாள், கைகேயி. (1)

"எனக்குப் பிரியமில்லாததை யாரும் செய்யவுமில்லை; என்னை யாரும் அவமானப்படுத்தவுமில்லை. நாயகரே! என் மனத்தில் ஒரு கருத்து (விருப்பம்) இருக்கிறது. அதை உங்கள் மூலமாக நிறைவேற்றிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (2)

என் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வைக்கும் எண்ணம் இருந்தால், முதலில் எனக்குப் பிரதிக்கை செய்து கொடுங்கள். பிறகு என் வேண்டுகோளைத் தெரிவிக்கிறேன்." (3)

கைகேயியைப் பார்த்து காமவசப்பட்ட மாமன்னர், அந்தப் புன்னகையாளின் கூந்தலை வருடி, அவளை கைகளால் அணைத்துக் கொண்டு மெல்ல நகைத்தபடி கூறினார்— (4)

"கர்வமுடைய நங்காய்! மனிதர்களில் புலி போன்ற உத்தமன் இராமனைக் காட்டிலும் என் பிரியத்திற்கு உரியவர் வேறு எவரும் இலர் என்பதை நீ அறியாயோ? (5)

யாராலும் வெல்ல முடியாதவனும், மாவீரனும், புருஷோத்தமனும், என் உயிர்நிலை போன்றவனுமான இராமன்மேல் ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன். உன் மனத்தில் இருப்பதை உடனே சொல். (6)

யம் முஹூர்தமபஸ்யம்ஸ்து ந ஜீவேயமஹம் த்₄ருவம் ।
தேந ராமேண கைகேயி ஸபே தே வசநக்ரியாம் ॥ (7)

ஆத்மநா வாத்மஜைஸ்சாந்யைர் வ்ருணே யம் மநுஜர்ஷப₄ம் ।
தேந ராமேண கைகேயி ஸபே தே வசநக்ரியாம் ॥ (8)

ப₄த்₃ரே ஹ்ருத்யமப்யேதத் அநும்ருஸ்யோத்த₄ரஸ்வ மே ।
ஏதத்ஸமீக்ஷய கைகேயி ப்₃ருஹி யத்ஸாது₄ மந்யஸே ॥ (9)

ப₃லமாத்மநி பஸ்யந்தீ ந மாம் ஸங்கிதுமர்ஹஸி ।
கரிஷ்யாமி தவ ப்ரீதிம் ஸுக்ருதேநாபி தே ஸபே ॥ (10)

ஸா தத₃ர்த₂மநா தே₃வீ தமபி₄ப்ராயமாக₃தம் ।
நிர்மாத₄யஸ்த்₂யாத் ப்ரஹர்ஷாச்ச ப₃ப₄ஷே து₃ர்வசம் வச: ॥ (11)

தேந வாக்யேந ஸம்ஹ்ருஷ்டா தமபி₄ப்ராயமாத்மந: ।
வ்யாஜஹார மஹாகே₄ரமப₄யாக₃தமிவாந்தகம் ॥ (12)

யத₂ா க்ரமேண ஸபஸி வரம் மம த₃த₃ாஸி ச ।
தச்ச்₂ருண்வந்து த்ரயஸ்த்ரிம்ஸத்₃ தே₃வா: ஸாக்₃நி புரோக₃மா: ॥ (13)

சந்த்₃ராதி₃த்யெள நப₄ஸ்சைவ க்₃ரஹா ராத்ர்யஹநீ தி₃ஸ: ।
ஜக₃ச்ச ப்ருதி₂வீ சேயம் ஸக₃ந்த₄ர்வா ஸராஷஸா ॥ (14)

நிஸாசராணி பூ₄தாநி க்₃ருஹேஷு க்₃ருஹதே₃வதா: ।
யாநி சாந்யாநி பூ₄தாநி ஜாநீயுர் ப₄ஷிதம் தவ ॥ (15)

ஸத்யஸந்தே₄ா மஹாதேஜா த₄ர்மக்ஞ: ஸுஸமாஹித: ।
வரம் மம த₃த₃ாத்யேஷ தந்மே ஸ்ருண்வந்து தே₃வதா: ॥ (16)

இதி தே₃வீ மஹேஷ்வாஸம் பரிக்₃ருஹ்யாபி₄ஸஸ்ய ச ।
தத: பரமுவாசேத₃ம் வரத₃ம் காமமோஹிதம் ॥ (17)

ஸ்மர ராஜந் புரா வ்ருத்தம் தஸ்மிந் தை₃வாஸுரே ரணே ।
தத்ர த்வச்யாவயத் ஸத்ருஸ்தவ ஜீவிதமந்தரா ॥ (18)

தத்ர சாபி மயா தே₃வ யத்த்வம் ஸமபி₄ரக்ஷித: ।
ஜாக்₃ரத்யா யதமாநாயாஸ் ததோ மே ப்ராது₃த₃ா வரௌ ॥ (19)

தௌ து துத்தௌ வரௌ தே₃வ நிஷேபௌ ம்ருக₃யாம்யஹம் ।
தவைவ ப்ருதி₂வீபால ஸகாஸே ஸத்யஸங்க₃ர ॥ (20)

தத்ப்ரதிஸ்ருத்ய த₄ர்மேண ந சேத்₃த₃ாஸ்யஸி மே வரம் ।
அத்யைவ ஹி ப்ரஹாஸ்யாமி ஜீவிதம் த்வத்₃விமாநிதா ॥ (21)

ஒரு முகூர்த்த காலம் எவனைப் பார்க்காமல் என்னால் நிச்சயமாக உயிர் வாழ முடியாதோ, அந்த இராமன்மேல் ஆணையாகச் சொல்கிறேன் - உன் சொல்லை நான் நிறைவேற்றி வைப்பேன்! (7)

என்னிடமும், என்னுடைய மற்ற புதல்வர்களிடமும் உள்ள அன்பைக் காட்டிலும் மிக அதிக அன்பு வைத்திருக்கும் மனிதக்காளை போன்ற இராமன்மேல் ஆணையாகச் சொல்கிறேன் - உன் சொல்லை நான் நிறைவேற்றி வைப்பேன். (8)

மங்களமானவளே! என்னுடைய உள்ளமும் உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்வாய். கைகேயி! எது நல்லது என்று எண்ணுகிறாயோ, அதை என்னிடம் கூறு. தவித்துக் கொண்டிருக்கும் என்னைக் கைதூக்கிவிடு. (9)

உனக்கு நான் வசப்பட்டிருப்பதை அறிந்திருந்தும், என்மேல் நீ சந்தேகம் கொள்ளக்கூடாது. என்னுடைய புண்ணியங்களின்மேல் ஆணையிட்டுச் சபதம் செய்கிறேன் - உன் விருப்பத்தை நான் நிச்சயமாக நிறைவேற்றி வைப்பேன்." (10)

தன்னுடைய நோக்கத்திலேயே குறியுடன் இருந்த கைகேயி, அவர் தன்பக்கம் வந்துவிட்டார் என்பதை உணர்ந்து கொண்டு நடுநிலை தவறி, தன் மகன் நலனில் மட்டும் ஆர்வம் கொண்டு, மனக்களிப்படைந்து, சொல்லத்தகாத சொற்களைச் சொல்லலுற்றாள். (11)

மன்னர் சபதம் செய்து கூறிய சொற்களால் மிகவும் சந்தோஷமடைந்த அவள், யமதருமராஜனே நேரில் வந்தாற்போன்ற பயங்கரமான வார்த்தைகளால், தன் எண்ணத்தைத் தெரிவித்தாள்— (12)

"வரிசையாக ஆணையிட்டு எனக்கு வரம் தருவதாக - என் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதாக - சபதம் செய்திருக்கிறீர்கள். அதனை இந்திரன் முன்னிட்ட முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் கேட்பார்களாக! (13)

சந்திரன், சூரியன், ஆகாயம், கிரகங்கள், இரவு-பகல் அபிமானி தேவதைகள், திசைகள், மேலுலகம், கந்தர்வர், மற்றும் அரக்கர் அடங்கிய இந்த பூலோகம், இரவில் திரியும் உயிரினங்கள், வீடுகளிலுள்ள குடும்ப தேவதைகள், மற்றுமுள்ள பிற ஜந்துக்களும் நீங்கள் பேசியதை அறியக் கடவார்களாக! (14,15)

வாக்குத் தவறாதவர், பராக்கிரமசாலி, தருமம் அறிந்தவர், பண்பாளர் ஆகிய இவர் எனக்கு வரம் கொடுக்கிறார். அதை எல்லாத் தேவதைகளும் கேட்கட்டும்." (16)

இவ்வாறு மகாவீரராக இருந்தும் காமத்தின் வசப்பட்டுவிட்டவரும், வரம் கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டுவிட்டவருமான அவரை தன் கைப்பிடிக்குள் அடக்கிக் கொண்டுவிட்ட தேவி கைகேயி, முதலில் ஓரிரு வார்த்தைகள் புகழ்ந்து பேசிவிட்டுப் பின்னர் கூறினாள்— (17)

"மன்னரே! முன்பு ஒரு காலத்தில் நடந்த தேவாசுர யுத்தத்தை நினைத்துப் பாருங்கள். அப்போது எதிரிகள் உங்களை மிகவும் பலமாகத் தாக்கிக் கீழே தள்ளிவிட்டார்கள். உயிர் மட்டும் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது. (18)

அந்த சமயத்தில் நான் மிகவும் கவனத்துடன் கண் விழித்திருந்து பலவிதமான முயற்சிகள் செய்து தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றினேன். அதனால் மனமகிழ்ந்த தாங்கள் எனக்கு இரண்டு வரங்கள் கொடுப்பதற்கு முன்வந்தீர்கள். (19)

ஐயனே! நாடாளும் மன்னரே! சொன்ன சொல் தவறாதவரே! அந்த இரண்டு வரங்களையும் தங்களிடமே ஒப்படைத்திருந்தேன். ஒப்புப்பொருளாக வைக்கப்பட்டிருந்த அவைகளையே இப்போது மீட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (20)

நியாயமான முறையில் எனக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட அந்த வரங்களை நீங்கள் எனக்குக் கொடுக்காமற்போனால், உங்களால் அவமானம் செய்யப்பட்டவளாக நான் இப்போதே உயிரை விட்டுவிடுகிறேன்." (21)

வாங்மாத்ரேண தத்யா ராஜா கைகேய்யா ஸ்வவஸே க்ருத: ।
ப்ரசஸ்கந்த்ய விநாஸாய பாஸம் ம்ருக்ய இவாத்மந: ॥ (22)

தத: பரமுவாசேத்யம் வரதம் காமமோஹிதம் ।
வரௌ யௌ மே த்வயா தேவ தத்யா துத்தௌ மஹீபதே ॥ (23)

தௌ தாவதுஹமத்யைவ வக்ஷ்யாமி ஸ்ருணு மே வச: ।
யோஸபி₄ஷேகஸமாரம்பே₄ ராக₄வஸ்யோபகல்பித: ॥
அநேநைவாபி₄ஷேகேண ப₄ரதோ மோபி₄ஷிச்சயாம் ॥ (24)

யோ த்யுவிதீயோ வரோ தேவ துத்த: ப்ரீதேந மே த்வயா ।
தத்யா தைவாஸுரே யுத்தே₄ தஸ்ய காலோஸயமாகுத: ॥ (25)

நவ பஞ்ச ச வர்ஷாணி துண்ட்யுகாரண்யமாஸ்ரித: ।
சீராஜிநஜடாதா₄ரீ ராமோ ப₄வது தாபஸ: ॥
ப₄ரதோ ப₄ஜதாமத்ய யௌவராஜ்யமகண்டகம் ॥ (26)

ஏஷ மே பரம: காமோ துத்தமேவ வரம் வ்ருணே ।
அத்ய சைவ ஹி பஸ்யேயம் ப்ரயாந்தம் ராக₄வம் வநம் ॥ (27)

ஸ ராஜராஜோ ப₄வ ஸத்யஸங்குர:
குலம் ச ஸீலம் ச ஹி ரக்ஷ ஜந்ம ச ।
பரத்ர வாஸே ஹி வதுந்த்யநுத்தமம்
தபோத₄நா: ஸத்யவசோ ஹிதம் ந்ருணாம் ॥ (28)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகாத₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

த்₃வாத₃ஸ: ஸர்க₃:

கைகேயீநிவர்தநப்ரயாஸ:

தத: ஸ்ருத்வா மஹாராஜ: கைகேய்யா த்யாருணம் வச: ।
சிந்தாமபி₄ஸமாபேதே₃ முஹுர்தம் ப்ரததாப ச ॥ (1)

கிம் நு மே யதி₃ வா ஸ்வப்நஸ்சித்தமோஹோஸபிவா மம ।
அநுபூ₄தோபஸர்கே₃ வா மநஸோ வாப்யுபத்₃ரவ: ॥ (2)

இதி ஸஞ்சிந்த்ய தத்₃ராஜா நாத்யக₃ச்ச₂த்தத்யா ஸுக₂ம் ।
ப்ரதிலப்ய தத: ஸம்ஞாம் கைகேயீவாக்யதாடி₄த: ॥ (3)

வ்யதி₂தோ விக்லவஸ்சைவ வ்யாக்₄ரீம் த்₃ருஷ்ட்வா யத₂ா ம்ருக₃: ।
அஸம்வ்ருதாயாமாஸீநோ ஜக₃த்யாம் தீ₃ர்க₄முச்ச₂வஸந் ॥ (4)

வேடனின் வேயங்குழல் நாதத்தால் இழுக்கப்பட்டு, அவன் விரித்த வலையில் சிக்கி தன் உயிரை விடும் மானைப் போல, வரங்கள் என்ற சொல்லினாலேயே மன்னர், கைகேயி விரித்த வலையில் அகப்பட்டுக் கொண்டார். (பின்னர் நாசமும் அடைந்தார்.) (22)

இதற்குப் பின் வரங்களைக் கொடுக்க இசைந்துவிட்டவரும், காம மயக்கத்திலிருந்தவருமான அவரைப் பார்த்துக் கூறினான்— “மன்னரே! முன்பொரு சமயம் தேவாசுர யுத்தத்தின்போது எனக்கு உங்களால் இரண்டு வரங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. (23)

அந்த வரங்களை இப்போது நான் பெற்றுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்; இராம பட்டாபிஷேகத்திற்காக சேகரம் செய்யப்பட்டிருக்கும் பொருள்களைக் கொண்டே என்னுடைய மகன் பரதனுக்கு முடிகூட்டப்பட வேண்டும். (24)

தேவாசுர யுத்தத்தின்போது தாங்கள் வாக்குத்தத்தம் செய்த இரண்டாவது வரத்தைக் கேட்கும் காலம் இப்போது வந்திருக்கிறது. (25)

ஒன்பதும் ஐந்தும் சேர்ந்த பதிநான்கு ஆண்டுக்காலம் தண்டகாரணயத்தில் மரவுரியும் மான்தோலும் அணிந்துகொண்டு தவசியாக இராமன் இருக்கவேண்டும். எதிர்ப்பு என்ற அச்சம் இல்லாத சூழ்நிலையில் பரதன் இளவரசுப் பொறுப்பை ஏற்கவேண்டும். (26)

இதுதான் என் மனத்திற்குகந்த ஆசை. உங்களால் முன்னரே கொடுக்கப்பட்ட வரங்களைத்தான் கேட்கிறேன். (அதனால் சத்தியசந்தரான தாங்கள், தங்கள் சொற்களைக் காப்பாற்றியே ஆகவேண்டும்.) அத்துடன், இப்போதே இராமன் காட்டிற்குச் செல்வதை நான் என் கண்களால் பார்க்க வேண்டும். (27)

ஆகவே, சக்கரவர்த்தியாரே! சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றுங்கள். குலம், பண்பாடு, உயிர் ஆகியவற்றைக் காப்பாற்றுங்கள். சகலபோகங்களும் நிறைந்த மேலுலக வாசம் கிடைக்க வேண்டும் என்றால் சொன்ன சொல் தவறாமையைத்தான் முக்கிய சாதனமாக தவச்செல்வர்கள் கூறுகிறார்கள்.” (28)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
பதினேராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பன்னிரெண்டு

கைகேயி-தசரதர் விவாதம்

கைகேயியின் கொடிய சொற்களைக் கேட்ட மாமன்னர், பெரும் மனக்கவலையை அடைந்து ஒரு முகூர்த்த காலம் வேதனையில் துடித்தார். (1)

“எனக்கு என்ன ஆயிற்று? ஏதேனும் கனவு காண்கிறேனா? மதிமயக்கமா? துர்தேவதை என்னுள் புகுந்து ஆட்டி வைக்கிறதா? அல்லது, மனோவியாதி துன்புறுத்துகிறதா?” (2)

இவ்வாறெல்லாம் சிந்தனை செய்த மன்னர் அமைதியைக் காணவில்லை. கைகேயியின் சொற்களால் தாக்கப்பட்ட அவர், சிறிது நேரம் சென்று உணர்வு பெற்று அவளிடம் சொன்னார். (3)

பெண்புலியைக் கண்ட மான்போல மனம் சிதறி, வேதனைப்பட்டு, கீழே வெறுந்தரையில் உட்கார்ந்து நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு, (4)

மண்டூலே மந்நகோ ருத்தோ மந்த்ரைரிவ மஹாவிஷ: ।
அஹோ திகிதி ஸாமர்ஷோ வாசமுக்த்வா நராதிப: ॥ (5)

மோஹமாபேதிவாந் பூய: ஸோகோபஹதசேதந: ।
சிரேண து ந்ருப: ஸம்ஞாம் ப்ரதிலப்ய ஸுது:கித: ॥ (6)

கைகேயீமப்ரவீத்க்ருத்த: ப்ரத்யஹந்நிவ சக்ஷுஷா ।
ந்ருஸம்ஸே த்யுஷ்டசாரித்ரே குலஸ்யாஸ்ய விநாஸிநி ॥ (7)

கிம் க்ருதம் தவ ராமேண பாபே பாபம் மயாபிவா ।
ஸத்யா தே ஜநநீதுல்யாம் வ்ருத்திம் வஹதி ராகுவ: ॥
தஸ்யைவ த்வமநர்த்யா கிம் நிமித்தமிஹோத்யதா ॥ (8)

த்வம் மயாத்மவிநாஸாய புவநம் ஸ்வம் நிவேஸிதா ।
அவிக்ஞாநாந் ந்ருபஸுதா வ்யாலீ தீக்ஷணவிஷா யத்யா ॥ (9)

ஜீவலோகோ யத்யா ஸர்வோ ராமஸ்யாஹ குணஸ்தவம் ।
அபராத்யம் கமுத்த்யுஸ்ய த்யக்ஷயாமீஷ்டமஹம் ஸுதம் ॥ (10)

கௌஸல்யாம் வா ஸுமித்ராம் வா த்யஜேயமபி வா ஸ்ரியம் ।
ஜீவிதம் வாத்மநோ ராமம் ந த்வேவ பித்ருவத்ஸலம் ॥ (11)

பரா புவதி மே ப்ரீதிர் த்ருஷ்ட்வா தநயமக்ரஜம் ।
அபஸ்யதஸ்து மே ராமம் நஷ்டா புவதி சேதநா ॥ (12)

திஷ்டேல்லோகோ விநா ஸூர்யம் ஸஸ்யம் வா ஸலிலம் விநா ।
ந து ராமம் விநா தேஹே திஷ்டேத்து மம ஜீவிதம் ॥ (13)

தத்யுலம் த்யஜ்யதாமேஷ நிஸ்சய: பாபநிஸ்சயே । (14)

அபி தே சரணௌ மூர்த்யநா ஸ்ப்ருஸாம்யேஷ ப்ரஸீத்ய மே ।
கிமித்யம் சிந்திதம் பாபே த்வயா பரமத்யாருணம் ॥ (15)

அத்ய ஜிக்ஞாஸஸே மாம் த்வம் புவரதஸ்ய ப்ரியாப்ரியே ।
அஸ்து யத்தத்த்வயா பூர்வம் வ்யாஹ்ருதம் ராகுவம் ப்ரதி ॥ (16)

ஸ மே ஜ்யேஷ்ட: ஸுத: ஸ்ரீமாந் த்யம்ஜ்யேஷ்ட இதீவ மே ।
தத்த்வயா ப்ரியவாதிந்யா ஸேவார்த்யம் கதிதம் புவேத் ॥ (17)

தச்ச்ருத்வா ஸோகஸந்தப்தா ஸந்தாபயஸி மாம் ப்ருஸம் ।
ஆவிஷ்டாஸி க்ருஹே ஸூந்யே ஸா த்வம் பரவஸம் க்யுதா ॥ (18)

மந்திர உச்சாடனத்துடன் போடப்பட்ட ஒரு மண்டலத்தினுள் அடைத்து வைக்கப்பட்ட கொடிய விஷம் கொண்ட சர்ப்பம் போல் கட்டுண்டு, 'அடப் பாவமே!' என்ற சொல்லை மிகவும் வெறுப்புடன் கூறிய மன்னர், (5)

சோகத்தால் தாக்கப்பட்ட மனத்தினராய், மறுபடியும் மூர்ச்சை அடைந்தார். வெகுநேரம் சென்று நினைவு பெற்ற மன்னர், மிகவும் துக்கத்துடன், (6)

சினம் மிகுந்து கண்ணாலேயே எரித்துவிடுபவர் போல கைகேயியைப் பார்த்துக் கூறினார்— "இகழ்ச்சிக்குரியவளே! தீய ஒழுக்கம் உடையவளே! இந்த (இக்ஷ்வாகு) குலத்தை நாசம் செய்ய வந்தவளே! (7)

பாவியே! இராமனோ அல்லது நானோ உனக்கு என்ன கேடு செய்தோம்? தன் சொந்தத் தாயாரைப் போலவே உன்னிடம் (மரியாதையுடனும் பாசத்துடனும்) நடந்து கொள்கிறான், இராகவன். அப்படிப்பட்ட அவனுக்கே துன்பம் தரும் முயற்சியில், எந்தக் காரணத்தினால் நீ முனைந்து நிற்கிறாய்? (8)

என் அழிவுக்காகவே உன்னை என் வீட்டிற்குள் நுழைய விட்டேன் போலிருக்கிறது. அரசகுமாரி உருவத்தில் வந்த நீ மிகவும் கொடியதான விஷத்தையுடைய பெண் நாகம் என்று அறியாமல் போய்விட்டேனே? (9)

உயிர்ப் பிராணிகள் எல்லாமே இராமனின் குணநலன்களைக் கொண்டாடிப் பேசின. அப்படியிருக்கும் போது எனக்குப் பிரியமான புதல்வனை, எந்தக் குற்றத்தைச் சுமத்தி கைவிட முடியும்? (10)

கௌசல்யையோ, சுமித்திரையையோ தியாகம் செய்வேன்; என் ராஜ்யத்தையும் விட்டுவிடுவேன்; என் உயிரைக்கூடத் துறந்து விடுவேன்! ஆனால், தந்தையிடம் மிகவும் பாசம் உடைய (தந்தையால் மிகவும் அன்புக்காட்டப்படுகிற) இராமனை ஒருபோதும் துறக்கமாட்டேன். (11)

என் மூத்த புதல்வனைக் கண்களால் பார்த்த அளவிலேயே எனக்குப் பேரானந்தம் உண்டாகிறது. அவன் என் கண்ணில் படாதபோது மனம் கலங்குகிறது. (12)

உலகம் (ஜீவாதாரமான) சூரியன் இல்லாமலே தொடர்ந்து சுழலக் கூடும். தண்ணீர் இல்லாமல் தாவரங்கள் வளரக்கூடும். ஆனால் இராமன் இல்லாமல் என் உடலில் உயிர் தங்கியிருக்காது. (13)

கெடுமதி கொண்டவளே! போதும், போதும். இந்த அளவில் (என்னிடம் தனிமையில் கூறியதுடன்) தவறான உன் எண்ணத்தைத் துறந்துவிடு. (14)

என்னிடம் கொஞ்சம் இரக்கம் காட்டு. உன் கால்களில் தலை வைத்து நான் வணங்கினால் உன் மனம் இரங்கும் என்றால் நான் அவ்விதம் செய்வதற்கும் சித்தமாக இருக்கிறேன். பாவி! இது என்ன கொடுமை? பயங்கரமான இந்த எண்ணம் உனக்கு எப்படி வந்தது? (15)

அல்லது பரதனிடம் எனக்குப் பிரியம் இருக்கிறதா, இல்லையா? என்று சோதனை செய்து பார்க்க விரும்புகிறாயா? ரகுவம்ச திலகனான பரதன் சம்பந்தமாக நீ முதலில் சொன்னாயே, அது அப்படியே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும். (பரதனுக்குப் பட்டம் கட்டவேண்டும் என்ற வரம் தருகிறேன்.) (16)

இராமன் என் மூத்த பிள்ளை; தருமானுஷ்டானத்திலும் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் மேலானவன்; சகல சௌபாக்கியங்களும் நிறைந்தவன் என்றெல்லாம் செவிக்கினிய பாராட்டுக்களைக் கூறி வந்தாயே, அவையெல்லாம் அவனிடம் வேலை வாங்குவதற்காகக் கூறப்பட்ட பசப்பு மொழிகள் என்றல்லவோ ஆகிவிடும்? (17)

(இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் என்ற) அந்தச் செய்தியைக் கேட்டவுடனேயே சோகத்தீயால் தகிக்கப்பட்ட நீ, என்னையும் மிக்க துயரத்தில் ஆழ்த்துகிறாய். பாழடைந்த கட்டிடத்திற்குள் புகுந்தவருக்குச் சித்தப்பிரமை ஏற்படுவதுபோல், யாரோ ஒருவருடைய கைப்பிடிக்குள் அகப்பட்டுக் கொண்டுவிட்ட நீ (இப்படியெல்லாம் பேசுகிறாய்.) (18)

- இஷ்வாகூணாம் குலே தே₃வி ஸம்ப்ராப்த: ஸுமஹாநயம் ।
அநயோ நயஸம்பந்நே யத்ர தே விக்ருதா மதி: ॥ (19)
- ந ஹி கிஞ்சித்யுக்தம் வா விப்ரியம் வா புரா மம ।
அகரோஸ்த்வம் விஸாலாஷி தேந ந ஸ்ரத்தூத்யாமயஹம் ॥ (20)
- நநு தே ராக₄வஸ்துல்யோ ப₄ரதேந மஹாத்மநா ।
ப₃ஹுஸோ ஹி ஸுப₃ாலே த்வம் கத₂: கத₂யஸே மம ॥ (21)
- தஸ்ய த₄ர்மாத்மநோ தே₃வி வநே வாஸம் யஸஸ்விந: ।
கத₂ம் ரோசயஸே பீ₄ரு நவ வர்ஷாணி பஞ்ச ச ॥ (22)
- அத்யந்தஸுகுமாரஸ்ய தஸ்ய த₄ர்மே த்₄ருதாத்மந: ।
கத₂ம் ரோசயஸே வாஸமரண்யே ப்₄ருஸத₃ாருணே ॥ (23)
- ரோசயஸ்யபி₄ராமஸ்ய ராமஸ்ய ஸுப₄லோசநே ।
தவ ஸுஸ்ருஷமாணஸ்ய கிமர்த₂ம் விப்ரவாஸநம் ॥ (24)
- ராமோ஽பி ப₄ரதாத்₃பூயஸ்தவ ஸுஸ்ருஷதே ஸத₃ா ।
விஸேஷம் த்வயி தஸ்மாத்து ப₄ரதஸ்ய ந லக்ஷயே ॥ (25)
- ஸுஸ்ருஷாம் கௌரவம் சைவ ப்ரமாணம் வசநக்ரியாம் ।
கஸ்தே பூயஸ்தராம் குர்யாத்நயத்ர மநுஜர்ஷபாத் ॥ (26)
- ப₃ஹுநாம் ஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணாம் ப₃ஹுநாம் சோபஜீவிநாம் ।
பரிவாதோ஽பவாதோ வா ராக₄வே நோபபத்யதே ॥ (27)
- ஸாந்த்வயந் ஸர்வபூதாநி ராம: ஸுத்₃தே₄ந சேதஸா ।
க்₃ருஹ்ணாதி மநுஜவ்யாக்₄ர: ப்ரியர்விஷயவாஸிந: ॥ (28)
- ஸத்யேந லோகாஞ்ஜயதி தீ₃நாந் த₃ாநேந ராக₄வ: ।
கு₃ருஞ்ஸுஸ்ருஷயா வீரோ த₄நுஷா யுதி₄ ஸாத்ரவாந் ॥ (29)
- ஸத்யம் த₄நம் தபஸ்த்யாகோ மித்ரதா ஸௌசமார்ஜவம் ।
வித்யா ச கு₃ருஸுஸ்ருஷா த்₄ருவாண்யேதாநி ராக₄வே ॥ (30)
- தஸ்மிந்நார்ஜவஸம்பந்நே தே₃வி தே₃வோபமே கத₂ம் ।
பாபமாஸம்ஸஸே ராமே மஹர்ஷிஸமதேஜஸி ॥ (31)
- ந ஸ்மராம்யப்ரியம் வாக்யம் லோகஸ்ய ப்ரியவாதி₃ந: ।
ஸ கத₂ம் த்வத்க்ருதே ராமம் வக்ஷயாமி ப்ரியமப்ரியம் ॥ (32)
- ஷமா யஸ்மிந் தபஸ்த்யாக₃: ஸத்யம் த₄ர்ம: க்ருதக்ருதா ।
அவிஹிம்ஸா ச பூதாநாம் தம்ருதே கா க₃திர்மம ॥ (33)
- மம வ்ருத்த₄ஸ்ய கைகேயி க₃தாந்தஸ்ய தபஸ்விந: ।
தீ₃நம் லாலப்யமாநஸ்ய காருண்யம் கர்துமர்ஹஸி ॥ (34)

உன்னுடைய சிந்தனையில் தடுமாற்றம் வந்திருப்பதிலிருந்தே நியாயம் தவறாத இஷ்டவாகு பரம்பரையில் மிகப் பெரிய அநீதி தோன்றிவிட்டது (என்று நினைக்கிறேன்). (19)

தடங்கண்ணாளே! முறையற்ற அல்லது எனக்குப் பிரியமில்லாத ஒரு சிறு காரியத்தைக்கூட, இதற்கு முன்னர் நீ செய்ததே இல்லை என்பதால் இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கும் இந்தச் சம்பவத்தில்கூட எனக்கு நம்பிக்கை வரவில்லை. (20)

உலகம் அறியாத சிறுபெண்ணே! 'இராமன், மகாத்மாவான் (என் சொந்தப்பிள்ளை) பரதனுக்கு இணையானவன் (பரதனிடம் உள்ளது போலவே, இராமனிடமும் பாசம் கொண்டிருக்கிறேன்)' என்று, என்னிடம் பல தடவைகள் பல செய்திகளைக் கூறியிருக்கிறாய். (21)

தேவி! தருமாத்மாவும், மிக்க புகழ் பெற்றவனுமான அவனுக்கு ஒன்பதும் ஐந்துமான (பதிநான்கு) ஆண்டுகளுக்கு வனவாசம் என்பது உனக்கு நியாயமாகப்படுகிறதா? நீ இயல்பாகவே பயந்த சபாவம் உடையவளாயிற்றே? (உனக்கு எப்படி இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான எண்ணம் வந்தது?) (22)

மிகவும் மிருதுவான சரீரமுடையவன் அவன். தருமத்திலேயே உறுதியாக நிற்பவன். மிகவும் கோரமான காட்டு வாழ்க்கை அவனுக்கு உகந்தது என்று உனக்குப்படுகிறதா? (23)

கவின்மிகு கண்ணாளே! உனக்குப் பணிவிடை செய்து வருபவனும், கண்களால் பார்த்துப் பார்த்து மகிழ்த்தக்கவனுமான இராமனை நாட்டை விட்டு வெளியேற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் உனக்கு எவ்வாறு ஏற்பட்டது? (24)

பரதனைக் காட்டிலும் அதிகமாக இராமன்தான் உனக்குப் பணிவிடை செய்கிறான். (ஆகவே, அவனிடம் தானே நீ அதிகமாக அன்பு காட்டவேண்டும்?) அதனால் பரதன் உன்னிடம் விசேஷமாகக் குற்றேவல் செய்ததை நான் பார்த்ததே இல்லை. (25)

மனிதர்களுள் ரிஷபம் போன்ற இராமனைக் காட்டிலும் மேலாக உனக்குப் பணிவிடை, கௌரவம், சொல்லியவண்ணம் செய்தல் ஆகியவற்றை வேறு எவன்தான் செய்வான்? (26)

பல ஆயிரக்கணக்கான மாதர்கள், பல ஆயிரக்கணக்கான வேலைக்காரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தீய நடத்தை, தீய எண்ணம் இராமனைத் தீண்டியதில்லை. (27)

எல்லாப் பிராணிகளையும் சுத்தமான மனத்துடன் அணுகி, அன்பொழுகப் பேசி, குடிமக்களை தன்வசப்படுத்தி வைத்திருக்கிறான், புலிநிகர் இராமன். (28)

இராமன், உலக மக்களை சத்தியத்தாலும், வறியவர்களை கொடையினாலும், ஆசார்யர்களைப் பணிவிடையாலும், யுத்தத்தில் விரோதிகளை வில்திறனாலும் வெற்றி கொள்கிறான். (29)

இராமனிடம் சத்தியம், தானம், தவம், தியாகம், நட்பு, தூய்மை, நேர்மை, கல்வி, பெரியோருக்குப் பணிவிடை முதலியன நற்குணங்கள் நிலைகொண்டுள்ளன. (30)

தேவி! அப்படி நேர்மை குடிகொண்ட, தேவர்களுக்கு நிகரான, மாமுனிவர் போன்று ஆன்ம ஒளி பெற்றுத் திகழும் இராமனுக்குக் கேடு செய்ய ஏன் விரும்புகிறாய்? (31)

பிரியமில்லாத வார்த்தையை மக்களிடம் இராமன் பேசியதாக எனக்கு ஞாபகமே இல்லை. இனிமையாகப் பேசுவனும் எனக்குப் பிரியமானவனுமான இராமனிடம் உனக்காக, பிரியமில்லாத வார்த்தையை எப்படிக் கூறுவேன்? (32)

பிழையைப் பொறுத்தல், தவம், தியாகம், சத்தியம், தருமம், நன்றிமறவாமை, உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாமை ஆகிய மேலான இயல்புகள் நிரம்பிய இராமனை விட்டால் எனக்கு வேறு யார்தான் துணை? (33)

கைகேயி! நான் வயோதிகன்; வாழ்கையின் கடைசி கட்டத்தில் இருக்கிறேன்; மனம் நொந்து கிடக்கிறேன்; உன் எதிரில் பதற்றத்துடன் நிற்கும் என்மேல் இரக்கம் காட்டு. (34)

ப்ருதி₂வ்யாம் ஸாக்₃ராந்தாயாம் யத்கிஞ்சித₃தி₄க்யம்யதே ।
தத்ஸர்வம் தவ த்₃ாஸ்யாமி மா ச த்வாம் மந்யுராவிஸேத் ॥ (35)

அஞ்ஜலிம் குர்மி கைகேயி பாதெ₃ள சாபி ஸ்ப்ருஸாமி தே ।
ஸரணம் ப₄வ ராமஸ்ய மாத்₄ர்மோ மாமிஹ ஸ்ப்ருஸேத் ॥ (36)

இதி து₃:க₂ாபி₄ஸந்தப்தம் விலபந்தமசேதநம் ।
கூ₄ர்ணமாநம் மஹாராஜம் ஸோகேந ஸமபி₄ப்லுதம் ॥ (37)

பாரம் ஸோகார்ணவஸ்யாஸு ப்ரார்த₂யந்தம் புந: புந: ।
ப்ரத்யுவாசாத₂ கைகேயீ ரௌத்₃ரா ரௌத்₃ரதரம் வச: ॥ (38)

யதி₃ துத்த்வா வரௌ ராஜந் புந: ப்ரத்யநுதப்யஸே ।
து₄ர்மிகத்வம் கத₂ம் வீர ப்ருதி₂வ்யாம் கத₂யிஷ்யஸி ॥ (39)

யது₃ா ஸமேதா ப₃ஹவஸ்த்வயா ராஜர்ஷய: ஸஹ ।
கத₂யிஷ்யந்தி து₄ர்மக்ஞ தத்ர கிம் ப்ரதிவக்ஷ்யஸி ॥ (40)

யஸ்யா: ப்ரஸாதே₃ ஜீவாமி யா ச மாமப்யபாலயத் ।
தஸ்யா: க்ருதம் மயா மித்₂யா கைகேய்யா இதி வக்ஷ்யஸி ॥ (41)

கில்பி₃ஷம் த்வம் நரேந்த்₃ராணாம் கரிஷ்யஸி நராதி₄ப ।
யோ துத்த்வா வரமத்₃யைவ புநரந்யாநி ப₄ாஷஸே ॥ (42)

ஸைப்ய: ஸ்யேந கபோதீயே ஸ்வமாம்ஸம் பக்ஷிணே த₃தெ₃ள ।
அலர்கஸ்சக்ஷுஷீ துத்த்வா ஜக்யாம க்யதிமுத்தமாம் ॥ (43)

ஸாக்₃ர: ஸமயம் க்ருத்வா ந வேலாமதிவர்ததே ।
ஸமயம் மாந்ருதம் கார்ஷீ: பூர்வவ்ருத்தமநுஸ்மரந் ॥ (44)

ஸ த்வம் து₄ர்மம் பரித்யஜ்ய ராமம் ராஜ்யே₅பி₄ஷிச்ய ச ।
ஸஹ கௌஸல்யயா நித்யம் ரந்துமிச்ச₂ஸி து₃ர்மதே ॥ (45)

ப₄வத்வது₄ர்மோ து₄ர்மோ வா ஸத்யம் வா யதி₃ வாந்ருதம் ।
யத்த்வயா ஸம்ப்ருதம் மஹ்யம் தஸ்ய நாஸ்தி வ்யதிக்ரம: ॥ (46)

அஹம் ஹி விஷமத்₃யைவ பீத்வா ப₃ஹு தவாக்₃ரத: ।
பஸ்யதஸ்தே மரிஷ்யாமி ராமோ யத்யபி₄ஷிச்யதே ॥ (47)

ஏகாஹமபி பஸ்யேயம் யத்யஹம் ராமமாதரம் ।
அஞ்ஜலிம் ப்ரதி₃க்ருஹ்ணந்தீம் ஸ்ரேயோ நநு ம்ருதிர்மம ॥ (48)

ப₄ரதேநாத்மநா சாஹம் ஸபே தே மநுஜாதி₄ப ।
யது₃ா நாந்யேந துஷ்யேயம்ருதே ராமவிவாஸநாத் ॥ (49)

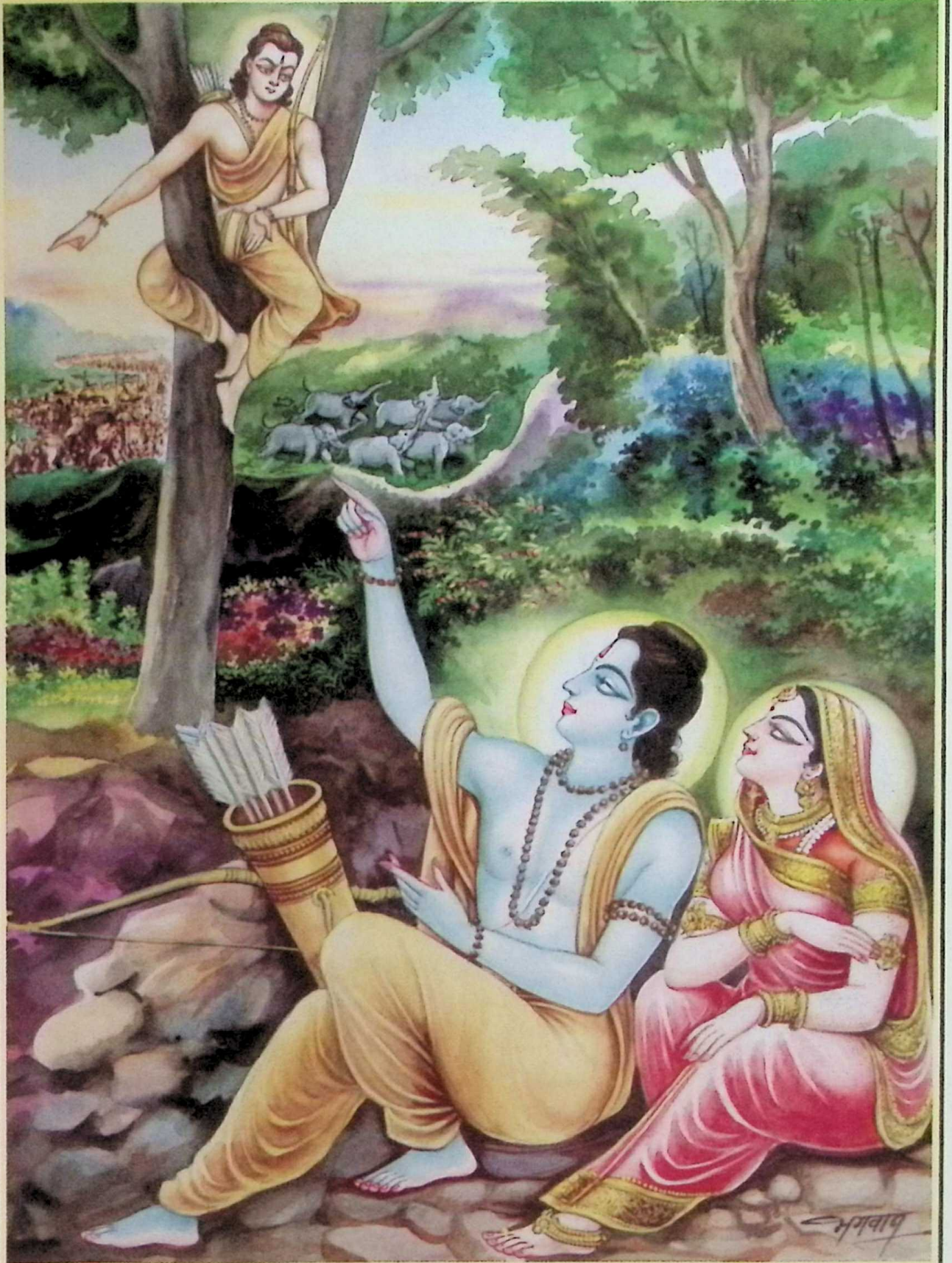
ஸ்ரீராமன், சீதாதேவியை படகு வழியாக யமுனை நதியைக் கடந்து, காட்டிற்கு அழைத்துச் செல்கிறார்.

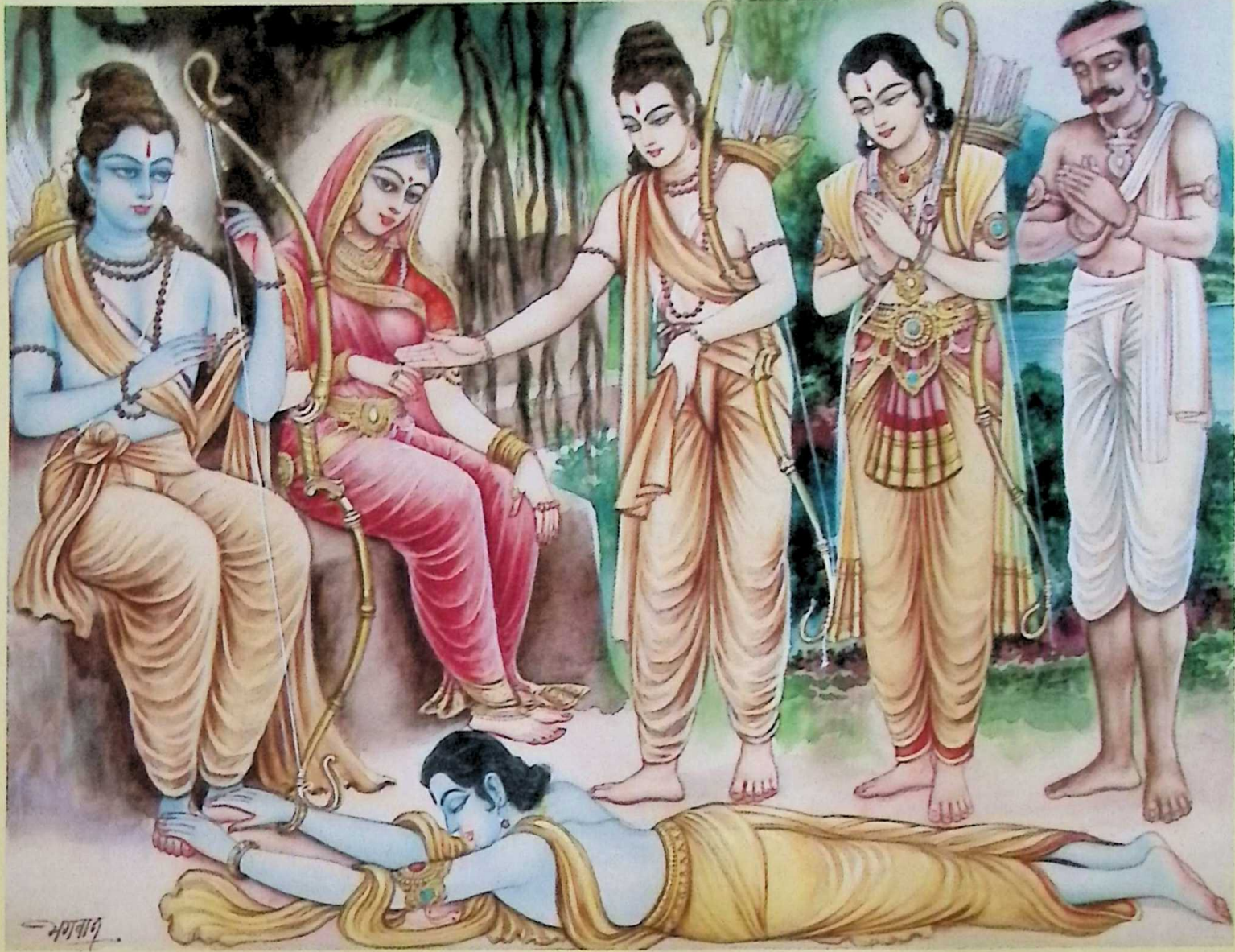
பரதன், பரத்வாஜ் முனிவரைப் பிரயாகையில் சந்திக்கிறார்.

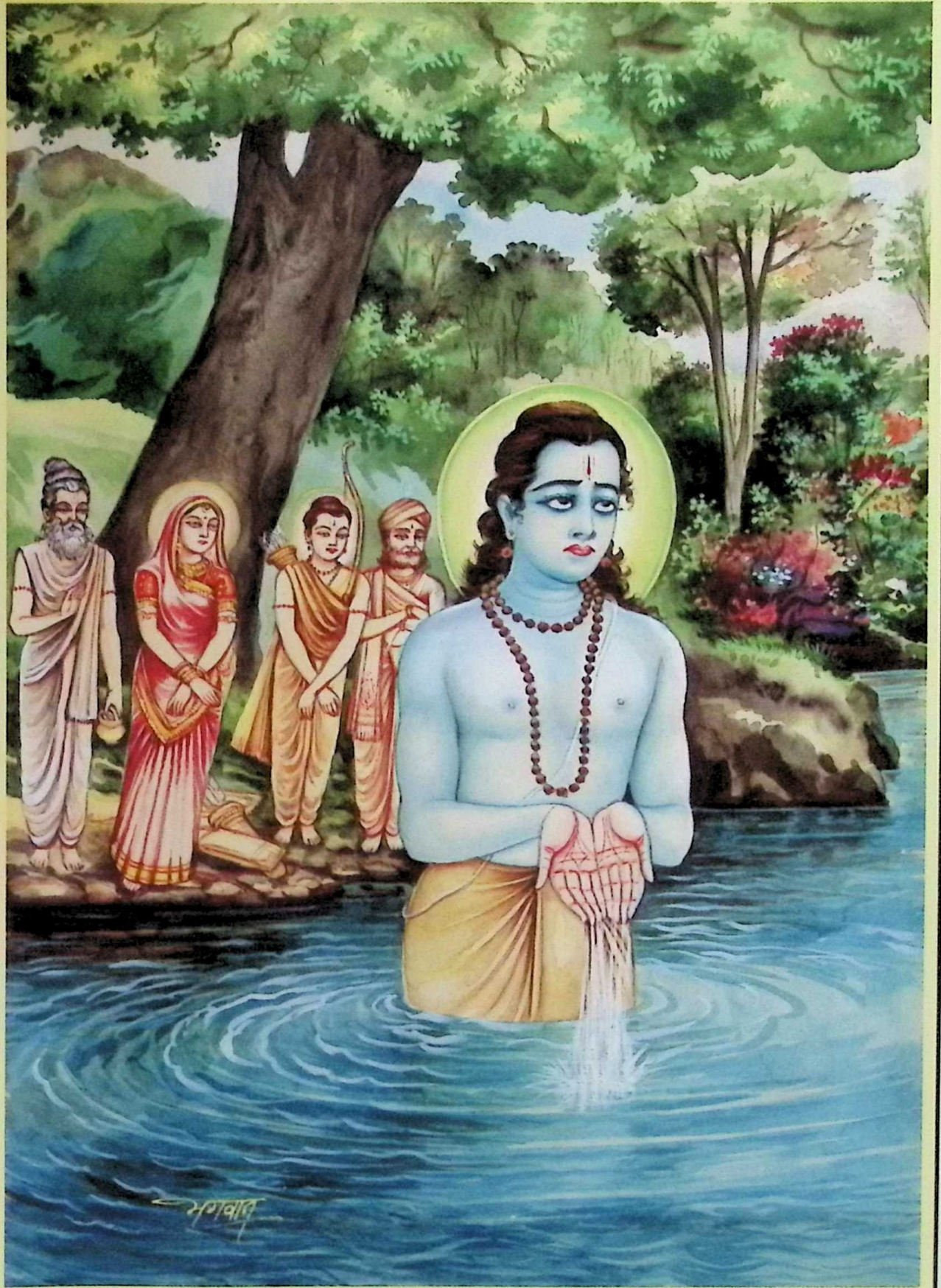
லட்சுமணன் மரத்தின் மீதேறி, பரதன் சேனையுடன்
வருவதை ஸ்ரீராமனுக்குத் தெரிவிக்கிறார்.

பரதன், ஸ்ரீராமனைச் சித்திரகூடத்தில் துரிசித்து சாஷ்டாங்கமாக வணங்குகிறார்.

ஸ்ரீராமன், தந்தையின் மரணச்செய்தி கேட்டு,
அவருக்கு நதியில் தர்ப்பணம் செய்கிறார்.

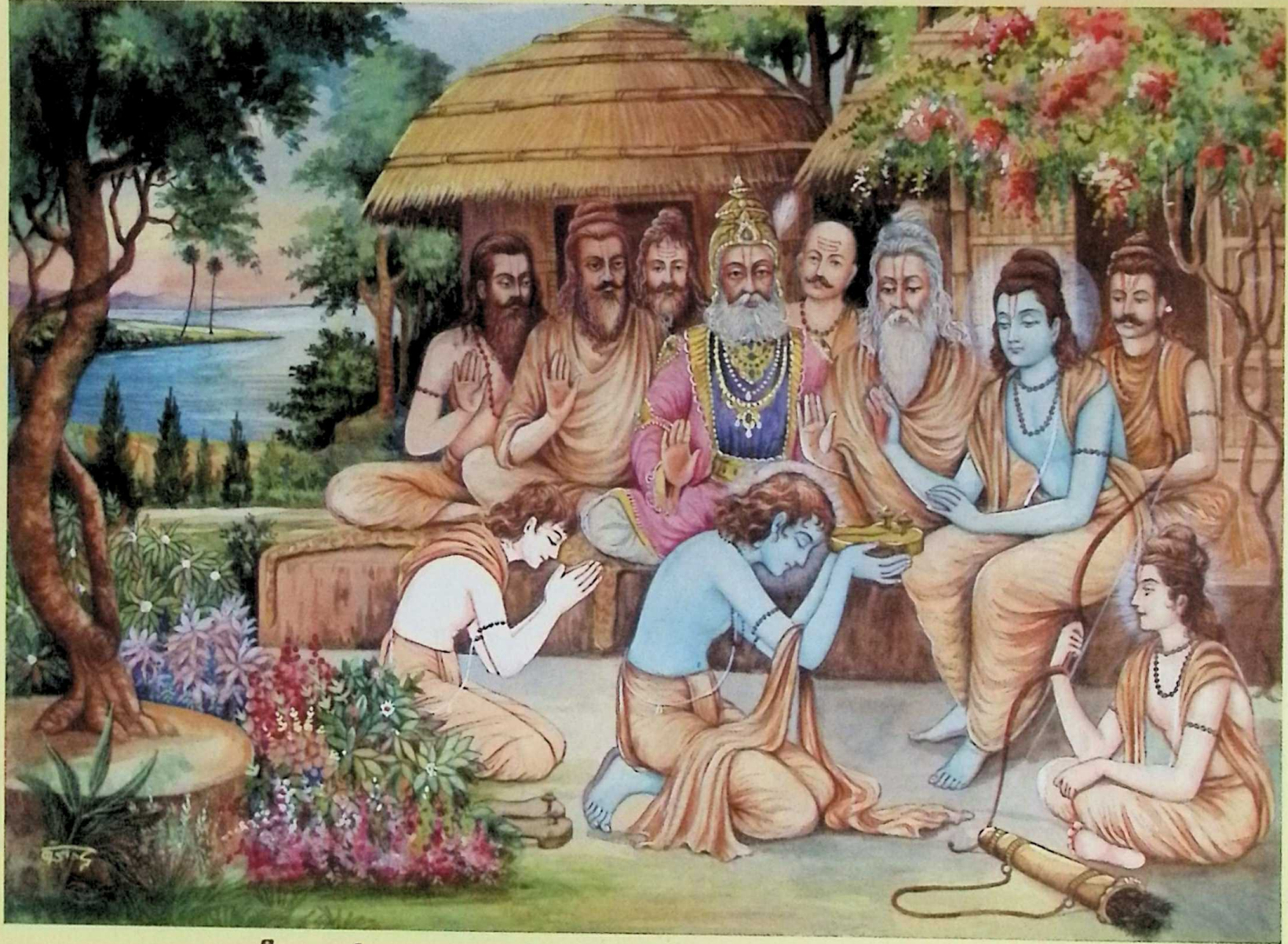

பரதன், ஸ்ரீராமணிதம் ராஜ்யத்தை ஆள வேண்டுகிறார்.

அயாசத் ப்ராதரம் ராமம் ஆர்யபாவபுரஸ்க்ருத: | த்வமேவ ராஜா த்ர்மக்ஞ இதி ராமம் வசோப்ரவீத் ||
 ராமோபி பரமோதார: ஸுமுக: ஸுமஹாயஸா: | ந சைச்சத் பிதுராதேஸாத் ராஜ்யம் ராமோ மஹாபல: ||
 பாதுகே சாஸ்ய ராஜ்யாய ந்யாஸம் தத்வா புந: புந: | நிவர்தயாமாஸ ததோ பரதம் பரதாக்ரஜ: ||
 ஸ காமநவாப்யைவ ராமபாதாவுபஸ்ப்ருஸந் | நந்தி க்ராமோக்ரோத் ராஜ்யம் ராமாக்ரமநகாங்க்ஷயா ||

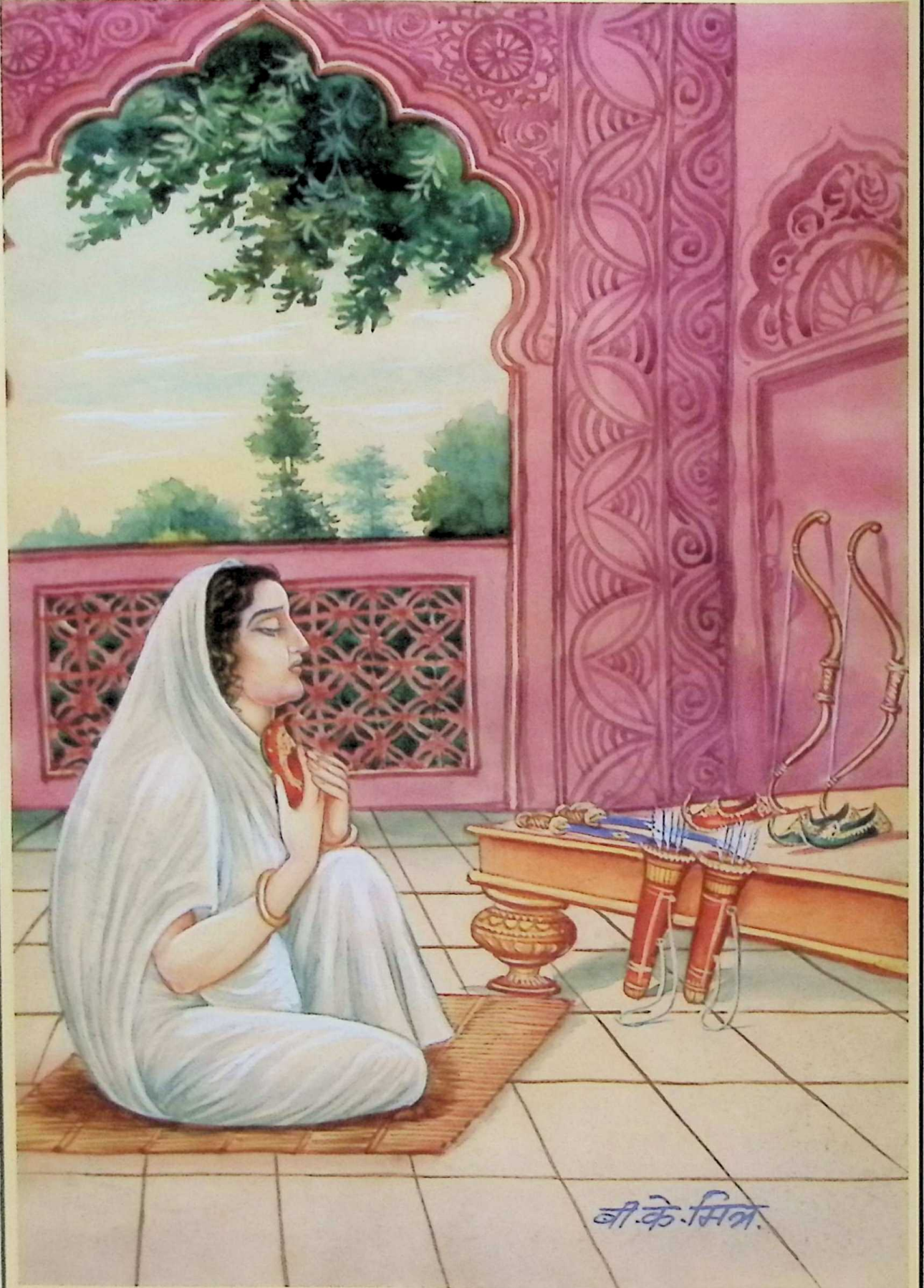
(பாலகாண்டம் 1/35-38)

ஸ்ரீராமன், பரதனுக்குப் பாதுகைகளை அளிக்கிறார்.

தாய் கோசலை, பூநீராமனின் நினைவில் மூழ்கியிருக்கிறார்.

கடல்குழந்த மண்ணுலகில் என்னென்ன கிடைக்குமோ, அவையெல்லாவற்றையும் உனக்குக் கொடுக்கிறேன். நீ கோபத்திற்கு ஆட்பட்டுவிடாதே. (35)

கைகேயி! இரண்டு கைகளையும் கூப்பிக் கும்பிடுகிறேன்; காலில் வேண்டுமானாலும் விழுந்து பணிகிறேன். இராமனுக்குப் புகலிடமாக (அபயம் அளிப்பவளாக) இரு. (நீ இதற்கு சம்மதித்தால்தான்) இந்த விஷயத்தில் அதருமம் என்னைப் பற்றாமல் இருக்கும்.” (36)

இவ்வாறு துக்கத்தினால் பரிதவித்துக் கொண்டு, புலம்பிக் கொண்டு, அவ்வப்போது சுயநினைவு இழந்து கொண்டு, இங்குமங்கும் புரண்டு கொண்டு, வருத்தத்தால் முழுகடிக்கப்பட்டு, சோகக் கடலிலிருந்து மீள்வதற்காக மீண்டும் மீண்டும் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்த மன்னரைப் பார்த்து பயங்கரமான சொற்களைக் கைகேயி கூறினாள்— (37,38)

“அரசரே! இரண்டு வரங்களைக் கொடுத்துவிட்டு, பின்னர், ‘இப்படி முன்பின் யோசியாமல் கொடுத்துவிட்டேனே’ என்று தவித்தீர்களேயானால், உங்கள் அறநெறி தவறாமையை மக்கள் முன் எவ்வாறு தம்பட்டம் அடித்துக் கொள்வீர்கள்? (39)

அறம் அறிந்தவரே! உங்களோடுகூட அநேக ராஜரிஷிகள் கூடியிருக்கும்போது, அவர்கள் என் விஷயமாகக் கேட்டால், அவர்களுக்கு என்ன பதில் சொல்வீர்கள்? (எனக்குக் கொடுத்த வரங்களை நிறைவேற்றாவிட்டால் நான் மற்ற அரசர்களுக்குத் தெரிவிப்பேன் - என்றபடி.) (40)

‘எவளுடைய இரக்கத்தினால் நான் இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறேனோ, மிகவும் ஆபத்தான நிலையில் எவள் என்னைக் காப்பாற்றினாளோ, அந்த கைகேயியிக்கு இரண்டு வரங்கள் கொடுப்பதாகக் கூறியதைப் பொய்யாக்கிவிட்டேன்’ என்று சொல்லப் போகிறீர்களா? (41)

மன்னரே! உங்கள் குலத்தில் தோன்றிய உத்தமர்களான அரசர்களுக்கு ஒரு களங்கத்தை ஏற்படுத்தப் போகிறீர்களா, என்ன? சற்றுமுன் தானே என் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதாக வாக்குத்தத்தம் செய்தீர்கள்? அதற்குள் அதை விட்டுவிட்டு வேறு ஏதேதோ பேசுகிறீர்களே? (42)

(உங்கள் முன்னோர்களில்) சிபி என்று ஒரு மன்னர். ஒரு பருந்தும் புறாவும் சண்டை போட்டுக் கொண்டு அவரிடம் வந்தன. (புறாவுக்கு அடைக்கலம் கொடுப்பதாக வாக்குத்தத்தம் செய்துவிட்டதால்) பருந்துக்குத் தன் உடல் சதையையே வெட்டிக் கொடுத்தார். அலர்க்கன் என்று ஓர் அரசன் (பார்வை அற்றிருந்த ஓர் அந்தணனுக்கு) வாக்குக் கொடுத்தபடி தன் இரு கண்களையும் பிடுங்கிக் கொடுத்து (அந்தப் புண்ணியத்தின் பயனாக) மேலான நிலையை அடைந்தான். (43)

பெருங்கடல் (தேவர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றுவதற்காக) இன்னமும் கரையைக் கடக்காமல் இருக்கிறது. உங்களுடைய முன்னோர்களின் நன்னெறிகளை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் கொடுத்த வாக்கைப் பொய்யாக்கி விடாதீர்கள். (44)

கெடுமதி படைத்தவரே! தருமத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டு, இராமனை இளவரசனாக முடிசூட்டிவிட்டு, கௌசல்யையோடுகூட எப்போதும் இன்பம் அனுபவிக்க விரும்புகிறீர்கள். (உண்மை இப்படியிருக்க என்னை எப்படி லட்சியம் செய்வீர்கள்?) (45)

தருமமோ, அதருமமோ? பொய்யோ, நிஜமோ? அது பற்றி விசாரணை இப்போது வேண்டாம். நீங்கள் எனக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதி இருக்கிறதே, அதில் எவ்வித மாற்றமும் இல்லை. (46)

இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடக்கும் என்பது உறுதியானால், நான் இப்போதே நிறைய விஷம் குடித்து, உங்கள் கண்ணெதிரிலேயே இறந்துவிடுவேன். (47)

இளவரசரைப் பெற்றெடுத்த தாயார் என்ற காரணத்தால் பிறர் இராமனுடைய அன்னையைக் கைகூப்பி வணங்கி மரியாதை செலுத்துவதை ஒரு நாள் பார்த்தால்கூடப் போதும், அந்தத் துர்ப்பாக்கியத்தைக் காட்டிலும் மரணமே எனக்கு உகந்தது. (48)

மன்னரே! பரதன் மேல் மற்றும் என் மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன்— இராமன் நாட்டைவிட்டு வெளியேறுவது என்ற ஒன்றைத் தவிர வேறு எதனாலும் நான் சமாதானம் அடையமாட்டேன்.” (49)

ஏதாவதுக்த்வா வசநம் கைகேயீ விரராம ஹ ।
விலபந்தம் ச ராஜாநம் ந ப்ரதிவ்யாஜஹார ஸா ॥ (50)

ஸ்ருத்வா ச ராஜா கைகேய்யா வாக்யம் பரமத்யாருணம் ।
ராமஸ்ய ச வநே வாஸமைஸ்வர்யம் புரதஸ்ய ச ॥ (51)

நாப்யபாஷத கைகேயீம் முஹூர்தம் வ்யாகுலேந்த்ரிய: ।
ப்ரைக்ஷதாநிமிஷோ தேவீம் ப்ரியாமப்ரியவாதிநீம் ॥ (52)

தாம் ஹி வஜ்ரஸமாம் வாசமாகர்ணய ஹ்ருத்யச்சித்யம் ।
து:கஸோகமயீம் கோராம் ராஜா ந ஸுகிதோபவத் ॥ (53)

ஸ தேவ்யா வ்யவஸாயம் ச கோரம் ச ஸபத்யம் க்ருதம் ।
த்யாத்வா ராமேதி நி:ஸ்வஸ்ய சிந்நஸ் தருரிவாபதத் ॥ (54)

நஷ்டசித்தோ யதேந்மத்தோ விபரீதோ யதாதூர: ।
ஹ்ருததேஜா யதா ஸர்போ பபூவ ஜகதீபதி: ॥ (55)

தீநயாதூரயா ராஜா இதி ஹோவாச கைகயீம் ।
அநர்த்யமிமமர்த்யாம் கேந த்வமுபத்யர்ஸிதா ॥ (56)

பூதோபஹதசித்தேவ ப்ருவந்தீ மாம் ந லஜ்ஜஸே ।
ஸீலவ்யஸநமேதத்தே நாபிஜாநாம்யஹம் புரா ॥ (57)

பூலாயாஸ் தத்த்வித்யநீம் தே லக்ஷயே விபரீதவத் ।
குதோ வா தே புயம் ஜாதம் யா த்வமேவம்வித்யம் வரம் ॥ (58)

ராஷ்ட்ரே புரதமாஸீநம் வ்ருணீஷே ராகுவம் வநே ।
விரமைதேந பாவேந த்வமேதேநாந்ருதேந வா ॥
யதி புர்து: ப்ரியம் கார்யம் லோகஸ்ய புரதஸ்ய ச ॥ (59)

ந்ருஸம்ஸே பாபஸங்கல்பே க்ஷுத்ரே துஷ்க்ருதகாரிணி ।
கிம் நு து:கமலீகம் வா மயி ராமே ச பஸ்யஸி ॥ (60)

ந கதஞ்சித்ருதே ராமாத்புரதோ ராஜ்யமாவஸேத் ।
ராமாத்பி ஹி தம் மந்யே தர்மதோ புலவத்தரம் ॥ (61)

கத்யம் த்ரக்ஷ்யாமி ராமஸ்ய வநம் கஸ்சேதி புஷிதே ।
முகவர்ணம் விவர்ணம் தம் யதைவேந்த்ருமுபல்லுதம் ॥ (62)

தாம் ஹி மே ஸுக்ருதாம் புத்த்யிம் ஸுஹ்ருத்பி: ஸஹ நிஸ்சிதாம் ।
கத்யம் த்ரக்ஷ்யாம்யபாவ்ருத்தாம் பரேரிவ ஹதாம் சமும் ॥ (63)

கிம் மாம் வக்ஷ்யந்தி ராஜாநோ நாநாதிக்க்ய: ஸமாகூதா: ।
பூலோ பூதாயமைக்ஷ்வாகஸ் சிரம் ராஜ்யமகாரயத் ॥ (64)

இவ்வாறு கூறிவிட்டு ஒருவழியாக கைகேயி பேச்சை நிறுத்தினாள். கண்ணீர் சொரிந்து அழுது கொண்டிருந்த மன்னருக்கு ஆறுதல் கூறவேயில்லை, அவள். (50)

இராமனுக்கு வனவாசம், பரதனுக்கு அரச பதவி - என்ற கொடிய சொற்களைக் கேட்டுப் பொறி தடுமாறிய மன்னர், ஒரு முகூர்த்த காலம் கைகேயியிடம் எதுவும் பேசாமலிருந்தார். வருத்தத்தைத் தரும் பேச்சைப் பேசிய தன் அன்புக்குரிய மனைவியை இமைகொட்டாமல் பார்த்தவண்ணம் இருந்தார். (51,52)

நெஞ்சைப் பிளப்பதும், துயரமும் கவலையும் தரக்கூடியதும், பயங்கரமானதும், வஜ்ராயுதம் போல் தாக்குவதுமான அவளுடைய சொற்களைக் கேட்ட மன்னர் நிம்மதியை இழந்தார். (53)

அவர் அரசியின் தீய திட்டத்தையும், கோரமான சபதத்தையும் எண்ணி எண்ணி, (மனம் தளர்ந்து) 'இராமா' என்று நீண்ட பெருமூச்சுடன் கூவியழைத்து, வெட்டுண்ட மரம்போல் கீழே சாய்ந்தார். (54)

உலகாளும் மாமன்னர் பைத்தியம் பிடித்தவர்போல் சுயசிந்தனை இழந்தவராக, கடுமையான நோய்க்கு ஆளானவர்போல் தாறுமாறாகப் பிதற்றிக் கொண்டு, மந்திரத்தினால் வீரியம் அபகரிக்கப்பட்ட சர்ப்பம் போல் செயலற்றவராக ஆனார். (55)

மன்னர் கைகேயியைப் பார்த்து பலமிழந்த குரலில் கூறினார்— “நல்லதுபோல் தோற்றமளிக்கும் தீயவழியை உனக்கு யார் உபதேசித்தார்? (56)

துர்தேவதையால் ஆக்கமிக்கப்பட்டவள் போல் என்னிடம் பண்புக்குறைவாகப் பேசுவதற்கு வெட்கப்படவில்லையே? உன் நடத்தையில் உள்ள இந்தக் குறையை நான் முன்பே அறியாமற்போய்விட்டேன். (57)

நீ இளமையாக இருந்த காலத்தில் உன்னிடமிருந்த நற்பண்பு இப்போது மாறிவிட்டதாகக் காண்கிறேன். எந்த விஷயத்தினால் உனக்கு அச்சம் ஏற்பட்டு இம்மாதிரியான வரத்தைக் கேட்கத் துணிந்தாய்? (58)

அரசுகட்டிலில் பரதன் அமரவேண்டும்; இராமன் காட்டில் இருக்கவேண்டும் - என்று வரம் கேட்கிறாய். உன் கணவனுக்கும், மக்களுக்கும், பரதனுக்கும் பிரியமானதைச் செய்ய விரும்புவாயேயானால் தவறான இந்த எண்ணத்தை நீ கைவிடு; பொய்யிலிருந்தும் விலகி நில். (59)

வெறுக்கத்தக்கவளே! பாவ எண்ணம் கொண்டவளே! கீழ்த்தரமானவளே! அறமில்லாத செயல்களைக் செய்பவளே! என்னிடமோ அல்லது இராமனிடமோ உனக்குத் துயரம் கொடுக்கக்கூடிய அல்லது பொய்யான எந்த நடவடிக்கையைக் கண்டாய்? (60)

இராமன் இல்லாத நாட்டில் பரதன் ஒருபோதும் இருக்கமாட்டான். இராமனைக் காட்டிலும் அறநெறியைக் கடைப்பிடிப்பதில் அவன் மிகவும் மேம்பட்டவன் என்று நான் நம்புகிறேன். (61)

'காட்டிற்குப் போ' என்று சொல்லியவுடன், ராகுவினால் பீடிக்கப்பட்ட சந்திரன்போல் இராமனுடைய முகம் காந்தியிழந்து போவதை நான் எவ்வாறு (முகம் கொடுத்துப்) பார்ப்பேன்? (62)

நண்பர்களுடன் கலந்தாலோசித்து எடுக்கப்பட்ட முடிவை, எதிரிகளால் நாசம் செய்யப்பட்ட சேனையைப் போல தலைகீழாக மாற்றி அமைத்தால், நான் அவர்களை எவ்வாறு பார்ப்பேன்? (63)

பல திசைகளிலிருந்தும் வந்து கூடியிருக்கும் அரசர்கள், 'இக்ஷ்வாகு பரம்பரையில் பிறந்த இவர், சிறுபிள்ளைத்தனமாக செயல்படும் இவர், எப்படித்தான் இவ்வளவு நீண்டகாலம் ஆட்சி செய்தாரோ?' என்று என்னைக் குறித்து இகழ்ச்சியாகப் பேசுவார்கள். (64)

- யத₃ா து ப₃ஹவோ வ்ருத்₃த₄ா கு₃ணவந்தோ ப₃ஹுஸ்ருதா: ।
பரிப்ரஷ்யந்தி காகுத்ஸ்த₂ம் வஷ்யாமி கிமஹம் தத₃ா ॥ (65)
- கைகேய்யா க்லிஸ்யமானேந புத்ர: ப்ரவ்ராஜிதோ மயா ।
யதி₃ ஸத்யம் ப்ரவீம்யேதத் தத₃ஸத்யம் ப₄விஷ்யதி ॥ (66)
- கிம் மாம் வஷ்யதி கௌஸல்யா ராக₄வே வநமாஸ்தி₂தே ।
கிம் சைநாம் ப்ரதிவஷ்யாமி க்ருத்வா விப்ரியமீத்₃ருஸம் ॥ (67)
- யத₃ா யத₃ா ச கௌஸல்யா த்₃ாஸீவச்ச ஸகீ₂வ ச ।
ப₄ார்யாவத்₃ ப₄கி₃நீவச்ச மாத்ருவச்சோபதிஷ்ட₂தி ॥ (68)
- ஸததம் ப்ரியகாமா மே ப்ரியபுத்ரா ப்ரியம்வத₃ா ।
ந மயா ஸத்க்ருதா தே₃வீ ஸத்காரார்ஹா க்ருதே தவ ॥ (69)
- இத₃ாநீம் தத் தபதி மாம் யந்மயா ஸுக்ருதம் த்வயி ।
அபத்₂யவ்யஞ்ஜனோபேதம் ப₄க்தமந்நமிவாதுரம் ॥ (70)
- விப்ரகாரம் ச ராமஸ்ய ஸம்ப்ரயாணம் வநஸ்ய ச ।
ஸுமித்ரா ப்ரேஷ்ய வை பீ₄தா கத₂ம் மே விஸ்வஸிஷ்யதி ॥ (71)
- க்ருபணம் ப₃த வைதே₃ஹீ ஸ்ரோஷ்யதி த்₃வயமப்ரியம் ।
மாம் ச பஞ்சத்வமாபந்நம் ராமம் ச வநமாஸ்ரிதம் ॥ (72)
- வைதே₃ஹீ ப₃த மே ப்ராணாந் ஸோசந்தீ ஷபயிஷ்யதி ।
ஹீநா ஹிமவத: பார்ஸ்வே கிந்நரேணேவ கிந்நரீ ॥ (73)
- ந ஹி ராமமஹம் த்₃ருஷ்ட்வா ப்ரவஸந்தம் மஹாவநே ।
சிரம் ஜீவிதுமாஸம்ஸே ருத்₃ந்தீம் சாபி மைதி₂லீம் ॥ (74)
- ஸா நூநம் வித₄வா ராஜ்யம் ஸபுத்ரா காரயிஷ்யஸி । (75)
- ஸதீம் த்வாமஹமத்யந்தம் வ்யவஸ்யாம்யஸதீம் ஸதீம் ।
ரூபிணீம் விஷஸம்யுக்தாம் பீத்வேவ மதி₃ராம் நர: ॥ (76)
- அந்ருதைர்ப₃த மாம் ஸாந்த்வை: ஸாந்த்வயந்தீ ஸம் ப₄ாஷஸே ।
கீ₃தஸப்₃தே₃ந ஸம்ருத்₄ய லுப்₃தே₄ா ம்ருக₃மிவாவதீ: ॥ (77)
- அநார்ய இதி மாமார்யா: புத்ரவிக்ரயிணம் த்₄ருவம் ।
தி₄க்கரிஷ்யந்தி ரத்₂யாஸு ஸுராபம் ப்ராஹ்மணம் யத₂ா ॥ (78)
- அஹோ து₃:க₂மஹோ க்ருச்ச₂ரம் யத்ர வாச: ஷமே தவ ।
து₃:க₂மேவம்வித₄ம் ப்ராப்தம் புராக்ருதமிவாஸுப₄ம் ॥ (79)
- சிரம் க₂லு மயா பாபே த்வம் பாபேநாபி₄ரஷிதா ।
அக்ருநாது₃பஸம்பந்நா ரஜ்ஜுருத்₃ப₃ந்தி₄நீ யத₂ா ॥ (80)

வயோதிகம் அடைந்த, நற்குணசாலிகளான அநேக வேதவிற்பன்னர்கள் என்னிடம் வந்து, 'பூரீராமன் எங்கே?' என்று கேட்டால், நான் அப்போது என்ன பதில் சொல்வேன்? (65)

கைகேயியினால் அழுக்கப்பட்ட என்னால் என் மகன் நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டான் - என்று சத்தியமாக நடந்ததைச் சொன்னால், அரசவையில் கூறப்பட்ட என் சங்கல்பம் (இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் என்பது) அசத்தியமாகிவிடும். (66)

இராகவன் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டுவிட்டால் கௌசல்யை என்னிடம் எவ்வாறு பேசுவான்? அவளுக்குப் பிரியமில்லாத ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிட்டு என்ன பதில் கூறுவேன், நான்? (67)

அந்தந்த சமயத்திற்கேற்றபடி ஒரு வேலைக்காரியைப் போல, ஒரு தோழியைப் போல, பத்தினியாக, சகோதரியைப் போல, தாயாரைப் போல கௌசல்யை நடந்து வந்திருக்கிறாள். (68)

எப்போதும் இனிமையாக நடப்பவள்; அரும்பெறல் மகனைப் பெற்றவள்; அன்பொழுகப் பேசுபவள்; என்னுடைய பாராட்டுக்குரிய அவளை, உன்னிடமிருந்த பயம் காரணமாக பகிரங்கமாக நான் பாராட்டியதே இல்லை. (69)

நோய்க்கு ஒவ்வாத பண்டங்களைப் புசித்த நோயாளி பின்னர் துன்பப்படுவதைப் போல, உன்னிடம் ஏராளமாக அன்பைச் செலுத்தியது என்னை இப்போது தகிக்கிறது. (70)

இராமனுக்கு முடிசூட்டுதலை நிறுத்திவிட்டு காட்டிற்குப் போகச் சொன்னதைக் கேட்டதும், (என் மகன்கள் கதி என்ன ஆகுமோ? என்று) அச்சத்தை அடைந்த சுமித்திரை என்னிடம் எவ்வாறு நம்பிக்கை வைப்பாள்? (71)

ஆதரவற்று நிற்கதியாக நிற்கப் போகும் வைதேகிக்கு நெஞ்சைப் பிளக்கும் இரண்டு செய்திகளைக் கேட்க வேண்டியிருக்கும். ஒன்று இராமனுடைய வனவாசம்; மற்றொன்று என்னுடைய மரணம். (72)

இராமனுடைய நிலை குறித்து வருந்தி, என் உயிர் போய்விட்டது குறித்துத் துக்கமடைந்து, இமயமலைச்சாரலில் கின்னரனிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்ட கின்னரி போல் மிகவும் குன்றிப் போகப் போகிறாள். (73)

அழுதுகொண்டிருக்கும் சீதையையும், பெரும் காட்டில் வசிப்பவனாக இராமனையும் பார்த்துக் கொண்டு நான் உயிரோடு இருக்கமாட்டேன். (74)

அந்த நிலையில் கைம்பெண்ணாகிவிட்ட நீ புதல்வனைக் கொண்டு ஆட்சி நடத்துவாய். (75)

சாதுவான உன்னை நல்லவள் என்று எண்ணினேன்; நீயோ தீய இயல்புடையவள் என்பதைக் காட்டிவிட்டாய். உன்னிடம் அதிக அன்புகாட்டியதற்காக இப்போது வருந்துகிறேன் - மகிழ்ச்சி தரும் உற்சாக பானத்தைப் பருகிய பின்னர், அதில் விஷம் கலந்திருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொண்டதைப் போல. (76)

வஞ்சனையாக, தேனொழுகும் சொற்களால் என்னை மகிழ்வித்துப் பேசி வந்தாய். குழலோசையால் மயக்கி மானைப் பிடிக்கும் வேடனைப் போல் (என்னை வஞ்சனையால் மயக்கி) என் உயிரை பறிக்கப் போகிறாய். (77)

கள் குடிக்கும் அந்தணனை ஏசுவதைப் போல புதல்வனைத் துறந்துவிட்ட என்னை 'நெறியில்லாதவன்' என்று சந்துபொந்துகளிலெல்லாம் மக்கள் இகழ்ந்து பேசப் போகிறார்கள். (78)

என்ன கஷ்டம்! என்ன வேதனை! உன்னுடைய பயங்கரமான பேச்சைக்கூட நான் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது! முன்பு செய்த பாவத்தின் விளைவாக இவ்வளவு பெரிய துக்கம் எனக்கு வந்திருக்கிறது போலும். (79)

ஏ பாவி! இந்தப் பாவி உண்மை தெரியாமல் உன்னை வெகுகாலம் செளக்கியமாக வைத்துக் காப்பாற்றினேனே? கழுத்தில் சுருக்குப் போடும் கயிறு நீ என்று நான் அறியாமற்போனேனே? (80)

- ரமமாணஸ்த்வயா ஸார்தம் ம்ருத்யும் த்வாம் நாபி₄லக்ஷயே ।
புாலோ ரஹஸி ஹஸ்தேந க்ருஷ்ணஸர்பமிவாஸ்ப்ருஸம் ॥ (81)
- தம் து மாம் ஜீவலோகோ₅யம் நூநமாக்ரோஷ்டுமர்ஹதி ।
மயா ஹ்யபித்ருக: புத்ர: ஸ மஹாத்மா து₃ராத்மநா ॥ (82)
- புாலிஸோ ப₃த காமாத்மா ராஜா த₃ஸரதே₂ ப₄ருஸம் ।
ஸ்த்ரீக்ருதே ய: ப்ரியம் புத்ரம் வநம் ப்ரஸ்த₂பயிஷ்யதி ॥ (83)
- வ்ரதைஸ்ச ப்₃ரஹ்மசர்யைஸ்ச கு₃ருபி₄ஸ்சோபகர்ஸித: ।
பே₄ாக₃காலே மஹத்க்ருச்ச₂ரம் புநரேவ ப்ரபத்ஸ்யதே ॥ (84)
- நாலம் த்₃விதீயம் வசநம் புத்ரோ மாம் ப்ரதிப₄ாஷிதும் ।
ஸ வநம் ப்ரவ்ரஜேத்யுக்த்தோ ப₃ா₄மித்யேவ வக்ஷ்யதி ॥ (85)
- யதி₃ மே ராக₄வ: குர்யாத்₃ வநம் க₃ச்சே₂தி ப₄ாஷித: ।
ப்ரதிகூலம் ப்ரியம் மே ஸ்யாந் ந து வத்ஸ: கரிஷ்யதி ॥ (86)
- ஸுத்த₄ப₄ாவோ ஹி ப₄ாவம் மே ந து ஞாஸ்யதி ராக₄வ: ।
ராக₄வே ஹி வநம் ப்ராப்தே ஸர்வலோகஸ்ய தி₄க்க்ருதம் ॥
ம்ருத்யுரக்ஷமணீயம் மாம் நயிஷ்யதி யமக்ஷயம் ॥ (87)
- ம்ருதே மயி க₃தே ராமே வநம் மநுஜபுங்க₃வே ।
இஷ்டே மம ஜநே ஸேஷே கிம் பாபம் ப்ரதிபத்ஸ்யஸே ॥ (88)
- கௌஸல்யா மாம் ச ராமம் ச புத்ரௌ ச யதி₃ ஹாஸ்யதி ।
து₃:க₂ந்யஸஹதீ தே₃வீ மாமேவாநுமரிஷ்யதி ॥ (89)
- கௌஸல்யாம் ச ஸுமித்ராம் ச மாம் ச புத்ரைஸ்த்ரிபி₄: ஸஹ ।
ப்ரக்ஷிப்ய நரகே ஸா த்வம் கைகேயி ஸுகி₂தா ப₄வ ॥ (90)
- மயா ராமேண ச த்யக்தம் ஸாஸ்வதம் ஸத்க்ருதம் கு₃ணை: ।
இஷ்வாகு குலமக்ஷோப்யமாகுலம் பாலயிஷ்யஸி ॥ (91)
- ப்ரியம் சேத்₃ப₄ரதஸ்யைதத்₃ராமப்ரவ்ராஜநம் ப₄வேத் ।
மா ஸ்ம மே ப₄ரத: கார்ஷீத் ப்ரேதக்ருத்யம் க₃தாயுஷ: ॥ (92)
- ஹந்தாநார்யே மமாமித்ரே ஸகாமா ப₄வ கைகேயி ।
ம்ருதே மயி க₃தே ராமே வநம் புருஷபுங்க₃வே ।
ஸேத₃ாநீம் வித₄வா ராஜ்யம் ஸபுத்ரா காரயிஷ்யஸி ॥ (94)
- த்வம் ராஜபுத்ரீவாதே₃ந ந்யவஸோ மம வேஸ்மநி ।
அகீர்திஸ்சாதுலா லோகே த்₄ருவ: பரிப₄வஸ்ச மே ॥
ஸர்வபூ₄தேஷு சாவக்ஞா யத₂ா பாபக்ருதஸ்தத₂ா ॥ (95)

உன்னோடு இன்பமாகக் காலம் கழித்த நான், யாருமில்லாத தனி இடத்தில் கருநாகத்தைப் பிடிக்கும் சிறுவனைப் போல நீ எனக்குக் காலன் என்பதை உணரவில்லை. (81)

துராத்மாவான என்னால் மகாத்மாவான புதல்வன் தந்தை இல்லாதவன் போல் ஆக்கப்பட்டான். அப்படிப்பட்ட என்னை மக்கள் எல்லோரும் தூற்றத்தான் போகிறார்கள். (82)

மன்னன் தசரதர் காமப்பித்தேறியவன்; மதிகெட்டவன். ஒரு பெண்ணிடம் கொண்ட மோகத்தால், தனக்குப் பிரியமான புதல்வனைக் காட்டிற்கு அனுப்பத் துணிந்துவிட்டானே? (என்று தூற்றுவார்கள்.) (83)

விரத அனுஷ்டானம், பிரம்மசரியம், ஆசார்யர்களுக்குப் பணிவிடை என்று இவ்வளவு காலம் கஷ்டப்பட்டான். இப்போதுதான் அவன் சுகத்தை அனுபவிக்கும் காலம் வந்திருக்கிறது. ஆனால், என்ன கஷ்டம்! மறுபடியும் கஷ்டத்தையே அனுபவிக்கப் போகிறான்! (84)

என்னுடைய புத்திரன், என் சொல்லுக்கு மாறாக அடுத்த வார்த்தை பேசமாட்டான்! 'காட்டிற்குப் போ' என்று சொன்னவுடனேயே, 'சரி, அப்படியே!' என்றுதான் சொல்வான். (85)

என்னுடைய இராகவன், 'காட்டிற்குப் போ' என்று நான் சொன்னதும், 'மாட்டேன்' என்று சொன்னால், அது எனக்குப் பிரியமானதாக இருக்கும். ஆனால் என் குழந்தை அப்படிச் செய்யமாட்டானே! (86)

இராமன் மாசுபடாத மனம் உடையவன்; என் உட்கிடக்கையை (காட்டிற்குப் போக மாட்டேன் என்று அவன் சொல்லவேண்டுமென்று நான் மனத்திற்குள் நினைப்பதை) அறியமாட்டான். இராமன் காட்டிற்குப் போய்விட்டானானால் எல்லா மக்களுடைய ஏச்சுக்களையும் பெற்றுள்ள, மன்னிக்க முடியாத பெரும் குற்றத்தைச் செய்துவிட்ட என்னை காலன் யமலோகத்திற்குக் கொண்டு செல்வான். (87)

மனிதசிரேஷ்டனான இராமன் காட்டிற்குப் போய் நானும் மரணமடைந்த பின்னர், இங்கேயுள்ள என்னுடைய அன்புக்குரியவர்களுக்கு (கௌசல்யை முதலானவர்களுக்கு) என்னென்ன துன்பங்களைச் செய்யப் போகிறாயோ? (88)

என்னையும் இராமனையும் மற்ற புத்திரர்களையும் காணப் பெறாதவளாய், துக்கத்தைத் தாங்க முடியாமல் என்னுடனேயே உடன்கட்டை ஏறிவிடுவாள், கௌசல்யை. (சுமித்திரைக்கும் இதே நிலைதான் ஏற்படும்.) (89)

கௌசல்யையும் சுமித்திரையையும் என்னையும் மூன்று புத்திரர்களையும் ஆழங்காண முடியாத சோக சமுத்திரத்தில் தள்ளிவிட்டு, கொடியவளான நீ மட்டும் (அரசாட்சி என்ற) சுகத்தை அடைவாய். (90)

மிகப் பழமையான காலத்திலிருந்து யாராலும் வெல்லப்பட முடியாத இக்ஷ்வாகு பரம்பரையினரால் நல்லாட்சி செய்யப்பட்டு, என்னாலும் இராமனாலும் கைவிடப்பட்டு குழப்பத்தை அடையப்போகும் இந்த ராஜ்யத்தை நீயே ஆட்சி செய்து வா. (91)

இராமனை நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றியது பரதனுக்கு சம்மதம் என்று தெரிய வந்தால், அவன், என் உயிர் நீங்கியவுடன் செய்யவேண்டிய இறுதிக் கடன்களைச் செய்யவேண்டாம். (92)

அடிப்பாவினே! குணம் கெட்டவனே! எனக்குப் பகையாய் முளைத்தவனே! கைகேயி! நீ உன் மனோரதம் நிறைவேறியவளாகவே இரு. (93)

நான் மரணமடைந்து, புருஷோத்தமனான இராமன் காட்டிற்குப் போன பிறகு, கைம்பெண்ணாகிவிட்ட நீ மகனுடன்கூட அரசு செலுத்தப் போகிறாய். (94)

நீ, ஓர் அரசகுமாரி என்ற உருவில் என் மாளிகைக்குள் நுழைந்தாய். (அதனால் என்ன விளைந்தது? என்றால்) பாவம் செய்தவனுக்குக் கிடைப்பதைப் போன்று எல்லையில்லாத இகழ்ச்சி, மக்களின் திரஸ்காரம், எல்லாப் பிராணிகளிடமிருந்தும் அவமரியாதை ஏற்பட்டுவிட்டது. (95)

கத₂ம் ரதை₂ர் விபுர்யாத்வா க₃ஜாஸ்வைஸ்ச முஹூர்முஹு: ।
பத்₃ப்யாம் ராமோ மஹாரண்யே வத்ஸோ மே விசரிஷ்யதி ॥ (96)

யஸ்ய த்வாஹாரஸமயே ஸுதி₃ா: குண்ட₃லத₄ாரிண: ।
அஹம்பூர்வா: பசந்தி ஸ்ம ப்ரஸஸ்தம் பாநபே₄ஜநம் ॥ (97)

ஸ கத₂ம் நு கஷாயாணி திக்தாநி கடுகாநி ச ।
ப₄ஷயந் வந்யமாஹாரம் ஸுதோ மே வர்தயிஷ்யதி ॥ (98)

மஹார்ஹ வஸ்த்ர ஸம்வீதோ பூத்வா சிரஸுகே₂ஷித: ।
காஷாய பரித₄ாநஸ்து கத₂ம் பூ₄மௌ நிவத்ஸ்யதி ॥ (99)

கஸ்யைதத்₃ த₃ாருணம் வாக்யமேவம்வித₄மசிந்திதம் ।
ராமஸ்யாரண்ய க₃மநம் ப₄ரதஸ்யாபி₄ஷேசநம் ॥ (100)

தி₄க₃ஸ்து யோஷிதோ நாம ஸட₂ா: ஸ்வார்த₂பரா: ஸத₃ா ।
ந ப்₃ரவீமி ஸ்த்ரிய: ஸர்வா ப₄ரதஸ்யைவ மாதரம் ॥ (101)

அநர்த₂ப₄ாவேஸ்த₂பரே ந்ருஸம்ஸே மமாநுதாபாய நிவிஷ்டப₄ாவே ।
கிமப்ரியம் பஸ்யஸி மந்நிமித்தம் ஹிதாநுகாரிண்யத₂வாபி ராமே ॥ (102)

பரித்யஜேயு: பிதரோ ஹி புத்ராந்
புர்யா: பதீம்ஸ்சாபி க்ருதாநுரா₃ா: ।

க்ருத்ஸநம் ஹி ஸர்வம் குபிதம் ஜக₃த்ஸ்யாத்₃-
த்₃ருஷ்ட்வைவ ராமம் வ்யஸநே நிமக்₃நம் ॥ (103)

அஹம் புநர் தேவகுமாரரூப-
மலங்க்ருதம் தம் ஸுதமாவ்ரஜந்தம் ।

நந்த₃ாமி பஸ்யந்நபி த்₃ர்ஸநேந
ப₄வாமி த்₃ருஷ்ட்வைவ புநர்யுவேவ ॥ (104)

விநாபி ஸுர்யேண ப₄வேத் ப்ரவ்ருத்தி-
ரவர்ஷதா வஜ்ரத₄ரேண வாபி ।

ராமம் க₃ச்ச₂ந்தமித: ஸமீக்ஷய
ஜீவேநந கஸ்சித்த்விதி சேதநா மே ॥ (105)

விநாஸகாமாமஹிதாமமித்ரா-
மாவாஸயம் ம்ருத்யுமிவாத்மநஸ்த்வாம் ।

சிரம் ப₃தாங்கேந த்₄ருதாஸி ஸர்பீ
மஹாவிஷா தேந ஹதோஸ்மி மோஹாத் ॥ (106)

மயா ச ராமேண ச லக்ஷ்மணேந
ப்ரஸாஸ்து ஹீநோ ப₄ரதஸ்த்வயா ஸஹ ।

புரம் ச ராஷ்ட்ரம் ச மஹீம் ஸபர்வதாம்
மமாஹிதாநாம் ச ப₄வாபி₄ஹர்ஷிணீ ॥ (107)

பெருமைக்குரியவனான என் பிள்ளை இராமன், இதுநாள் வரையில் தேர், யானை, குதிரை - இவற்றின் மீதேறிப் பயணம் செய்தவன். பெருங்கானகத்தில் கால்களால் எவ்வாறு நடந்து செல்வான்? (96)

எவன் உணவு கொள்ளும்போது, குண்டலம் அணிந்த சமையற்காரர்கள், உயர்ந்த பான-போஜனங்களை மிகவும் அக்கறையுடன் சமைத்துப் பரிமாறுவார்களோ, அப்படிப்பட்ட என் மகன் இராமன், காட்டில் கிடைக்கக்கூடிய துவர்ப்பு, கசப்பு, உறைப்பான உணவுகளைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு எங்ஙனம் உயிர் வாழ்வான்? (97,98)

விலைமதிக்க முடியாத ஆடைகளை அணிந்து கொண்டவனாய் நெடுங்காலம் செளக்கியமாக இருந்த அவன், காவி உடையைச் சுற்றிக் கொண்டு, கட்டாந்தரையில் படுத்துக் கொண்டு எவ்வாறு காலம் தள்ளுவான்? (99)

இராமன் காட்டிற்குப் போவது, பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் - என்ற பயங்கரமானதும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாததுமான தீய ஆலோசனை யாரால் கொடுக்கப்பட்டது? (100)

மாதர்கள் துஷ்டைகள்; சுயநலமிகள் - எக்கேடாவது கெட்டுப் போகட்டும்! நான் எல்லா பெண்மணிகளையும் பற்றி அப்படிச் சொல்லவில்லை. பரதனுடைய அம்மா மட்டும் தான் இப்படி. (நம்பிக்கையை நாசம் செய்யும் சுயநலக்காரி.) (101)

குருரமானவளே! நல்ல விஷயத்தில் கெட்டதைக் கற்பித்து, என்னைத் துக்கப்படுத்துவதற்காக ஆலோசனை பெற்றவளே! என்னை நிமித்தமாகக் கொண்டு எந்தத் தீமையை நீ காண்கிறாய்? அல்லது, எல்லா உயிர்களுக்கும் நன்மையே செய்யும் இராமனிடத்தில்தான் நீ என்ன குற்றம் கண்டாய்? (102)

இராமன் துயரக்கடலில் மூழ்கிவிட்டதைப் பார்த்துவிட்டால் (அது தனக்கே ஏற்பட்ட கஷ்டம் போல்) தந்தைமார்கள் புதல்வர்களையும், மனங்கோணாது நடந்துவரும் மனைவிகள் தத்தம் கணவன்மார்களையும் துறந்துவிடுவார்கள். இந்த தேசம் முழுவதும் கோபம் பொங்கியெழ விபரீதங்கள் நடந்துவிடும். (103)

நானோ என்றால் தேவகுமாரனைப் போன்ற வடிவழகு பெற்ற என் பிள்ளை, ஆடையலங்காரத்துடன் என் எதிரில் வந்து தோன்றும்போது பரமானந்தப்படுகிறேன். அவனைப் பார்த்ததுமே நான் இளைஞனாகி விடுகிறேன். (104)

சூரியன் இல்லாமல்கூட உலகம் இயங்கலாம். இந்திரன் மழையைப் பொழியாவிட்டாலும்கூட மக்கள் தத்தம் தொழில்களில் ஈடுபடலாம். ஆனால், இந்த நாட்டிலிருந்து வெளியே செல்பவனாக இராமனைக் கண்டுவிட்டால், ஒருவர்கூட உயிருடன் இருக்க விரும்பமாட்டார் என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன். (105)

என் அழிவை விரும்புகிறவள்; எனக்குத் தீமையைத் தருபவள்; எனக்கு விரோதி; என் உயிரைப் பறிக்க வந்த காலன் போன்ற உன்னை என் வீட்டில் வசிக்க விட்டுவிட்டேன். காம மயக்கத்தால் கொடிய விஷத்தையுடைய நாகப்பாம்பான உன்னை நெடுநாட்கள் என் மடியில் வைத்துக் கொஞ்சினேன். அதனால், இப்போது செத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். (106)

நானும் இராமனும் லட்சுமணனும் இல்லாமல் உன்னுடன் பரதன் நகரம், புறநகர்கள், பர்வதங்கள் உடைய இந்த நாட்டை ஆட்சி புரியட்டும். அதனால், என் நலனை விரும்பாதவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பவளாகிறாய். (107)

ந்ருஸம்ஸவ்ருத்தே வ்யஸநப்ரஹாரிணி
 ப்ரஸஹ்ய வாக்யம் யதிஹாத்ய ப₄ஷஸே ।
 ந நாம தே கேந முக₂த்பதந்த்யதே₄ா
 விஸீர்யமாணா த₃ஸநா: ஸஹஸ்ரத₄ா ॥ (108)

ந கிஞ்சித₃ாஹாஹிதமப்ரியம் வசோ
 ந வேத்தி ராம: பருஷாணி ப₄ஷிதும் ।
 கத₂ம் நு ராமே ஹ்யபி₄ராமவாதி₃நி
 ப்ரவீஷி தே₃ாஷாந் கு₃ணநித்யஸம்மதே ॥ (109)

ப்ரதாம்ய வா ப்ரஜ்வல வா ப்ரணஸ்ய வா
 ஸஹஸ்ரஸோ வா ஸ்பு₂டிதா மஹீம் வ்ரஜ ।
 ந தே கரிஷ்யாமி வச: ஸுத₃ாருணம்
 மமாஹிதம் கேகயராஜபாம்ஸநே ॥ (110)

ஷுரோபமாம் நித்யமஸத்ப்ரியம்வத₃ாம்
 ப்ரத₃ுஷ்டப₄ாவாம் ஸ்வகுலோபக₄ாதிநீம் ।
 ந ஜீவிதம் த்வாம் விஷஹோமநோரமாம்
 தி₃த₄ஷுமாணாம் ஹ்ருத₃யம் ஸப₃ந்த₄நம் ॥ (111)

ந ஜீவிதம் மோஸ்தி குத: புந: ஸுக₂ம்
 விநாத்மஜேநாத்மவத: குதோ ரதி: ।
 மமாஹிதம் தே₃வி ந கர்துமர்ஹஸி
 ஸ்ப்ருஸாமி பாத₃ாவபி தே ப்ரஸீத₃ மே ॥ (112)

ஸ பூ₄மிபாலோ விலபந்நநாத₂வத்-
 ஸ்த்ரியா க்₃ருஹீதோ ஹ்ருத₃யோதிமாத்ரயா ।
 பபாத தே₃வ்யாஸ்சரணௌ ப்ரஸாரிதா-
 வப₄ாவஸம்ஸ்ப்ருஸ்ய யத₂ாதூரஸ்தத₂ா ॥ (113)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
 அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்₃வாத₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

த்ரயோத₃ஸ: ஸர்க₃:

த₃ஸரத₂விலாப:

அதத₃ர்ஹம் மஹாராஜம் ஸயாநமததே₂சிதம் ।
 யயாதிமிவ புண்யாந்தே தே₃வலோகாத் பரிச்யுதம் ॥ (1)

அநர்த₂ருபா ஸித்த₄ார்த₂ா ஹ்யபீதா ப₄யத₃ர்ஸிநீ ।
 புநராகாரயாமாஸ தமேவ வரமங்குநா ॥ (2)

வெறுக்கத்தக்க நடத்தை உடையவளே! துன்பப்படும் காலத்திலும் தாக்குதல் நடத்துபவளே! அக்கிரமமான வார்த்தைகளைப் பேசும் உன் வாயிலிருந்து பற்கள் தூள்தூளாகப் போய்க் கீழே விழவில்லையே? அடக்கஷ்டமே! (108)

அனுகூலமில்லாத, பிரியமில்லாத ஒரு சொல்லைக்கூட இராமன் சொன்னதில்லை; கோபத்துடன் பேசியும் அறியான். எல்லோரையும் கவர்ந்திழுக்கும்வண்ணம் குழையக் குழையப் பேசுவனும், எப்போதும் நற்குணங்கள் நிரம்பியவனுமான இராமனிடத்தில் குற்றம் கண்டு பேசுகிறாயே நீ? (109)

கேசய மன்னர் பரம்பரையில் தோன்றிய களங்கமே! நீ சோகத்தில் மூழ்கியே இரு; அல்லது தீயைப் பற்ற வைத்துக் கொள்; அல்லது எப்படியோ செத்துப் போ; அல்லது பூமியில் விழுந்து ஆயிரம் துண்டுகளாகப் போ! எனக்கு அனுகூலமில்லாததும், மிகக் கொடூரமானதுமான உன் சொற்படி நடக்கமாட்டேன். (110)

கூர்மையான கத்தியைப் போன்றவள் நீ. பொய்யான விஷயங்களை எப்போதும் மதுரமாகப் பேசுகிறவள் நீ. இரக்கமில்லாத இயல்பினள்; தன் குலத்தையே நாசம் செய்பவள். உயிர் நிலையாகிய என் இதயத்தையே எரிப்பவள்; என் மனத்திற்குப் பிடிக்காதவள். நீ இன்னும் உயிரோடிருப்பதை நான் சகிக்கமாட்டேன். (111)

என் மகனைப் பிரிந்து இனி எனக்கு வாழ்க்கையே இல்லை என்னும்போது சுக-சௌக்கியங்களை அனுபவிப்பது எப்படி நடக்கும்? என்னைப் பற்றி நான் அறிவேன். இனி உன்னுடன் நான் சந்தோஷமாக இருக்கமுடியுமா, என்ன? எனக்குத் துன்பத்தைத் தரக்கூடிய ஒரு காரியத்தை தயவுசெய்து நீ வற்புறுத்தாதே. உன் பாதங்களில் விழக்கூட நான் சித்தமாயிருக்கிறேன். என்மீது கருணை காட்டு." (112)

உலகாளும் அந்த மாமன்னர், பண்பு கடந்து பேசும் அந்தப் பெண்ணிடம் (வரம் என்ற காரணம் சொல்லி) உறுதியாக சிக்கிக் கொண்டு, ஆதரவற்ற தீனர் போல புலம்பிக் கொண்டு நீட்டப்பட்டிருந்த அவளுடைய கால்களில் விழுவதற்கு முயன்றார். ஆனால் துக்க மேலீட்டால் அப்போதே உணர்விழந்து அவள் கால்களைப் பற்றாமலே கீழே விழுந்தார். (113)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பதின்மூன்று

தசரதர் புலம்பல்

(புண்ணியம் தேய்ந்தபின் தேவலோகத்திலிருந்து தள்ளப்பட்ட யயாதி போல) மனைவியின் காலில் விழத் தகாதவரும், வெறுந்தரையில் கிடக்கக் கூடாதவருமான மன்னர் தரையில் விழுந்து கிடந்ததைப் பார்த்து, தீமையே உருவெடுத்து வந்தாற்போன்றவளும், இதுவரை தன் விருப்பம் ஈடேறப் பெறாதவளும், உலக அபவாதத்திற்கு அஞ்சாதவளும், பரதனுக்கு ஏதோ ஆபத்து வந்துவிட்டது போன்ற தோற்றத்தைக் காட்டியவளுமான அவள், அந்த வரத்தை முன்னிறுத்தியே மறுபடியும் பேசத் தொடங்கினாள்— (1,2)

- த்வம் கத்த₂ஸே மஹாராஜ ஸத்யவாதீ₃ த்₃ரு₄வ்ரத: ।
மம சேமம் வரம் கஸ்மாத்₃வித₄ாரயிதுமிச்ச₂ஸி ॥ (3)
- ஏவமுக்தஸ்து கைகேய்யா ராஜா த்₃ஸரத₂ஸ்தத₃ா ।
ப்ரத்யுவாச தத: க்ருத்₃தே₄ முஹூர்தம் விஹ்வலந்நிவ ॥ (4)
- ம்ருதே மயி க₃தே ராமே வநம் மநுஜபுங்க₃வே ।
ஹந்தாநார்யே மமாமித்ரே ஸகாமா ப₄வ கைகயி ॥ (5)
- ஸ்வர்கே₃பி க₂லு ராமஸ்ய குஸலம் தை₃வதைரஹம் ।
ப்ரத்யாதே₃ஸாத₃பி₄ஹிதம் த₄ாரயிஷ்யே கத₂ம் ப₃த ॥ (6)
- கைகேய்யா: ப்ரியகாமேந ராம: ப்ரவ்ராஜிதோ வநம் ।
யதி₃ ஸத்யம் ப்ரவீம்யேதத் தத₃ஸத்யம் ப₄விஷ்யதி ॥ (7)
- அபுத்ரேண மயா புத்ர: ஸ்ரமேண மஹதா மஹாந் ।
ராமோ லப்₃தே₄ மஹாப₃ாஹு: ஸ கத₂ம் த்யஜ்யதே மயா ॥ (8)
- ஸூரஸ்ச க்ருதவித்யஸ்ச ஜிதக்ரோத₄: க்ஷமாபர: ।
கத₂ம் கமலபத்ராக்ஷோ மயா ராமோ விவாஸ்யதே ॥ (9)
- கத₂மிந்தீ₃வரஸ்யாமம் தீ₃ர்க₄ப₃ாஹும் மஹாப₃லம் ।
அபி₄ராமமஹம் ராமம் ப்ரேஷயிஷ்யாமி த்₃ண்ட₃காந் ॥ (10)
- ஸுக₂ாநாமுசிதஸ்யைவ து₃:கை₂ரநுசிதஸ்ய ச ।
து₃:க₂ம் நாமாநுபஸ்யேயம் கத₂ம் ராமஸ்ய தீ₄மத: ॥ (11)
- யதி₃ து₃:க₂மநுத்பாத்ய மம ஸம்க்ரமணம் ப₄வேத் ।
அது₃:க₂ார்ஹஸ்ய ராமஸ்ய தத: ஸுக₂மவாப்நுயாம் ॥ (12)
- ந்ருஸம்ஸே பாபஸங்கல்பே ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் ।
கிம் விப்ரியேண கைகேயி ப்ரியம் யோஜயஸே மம ॥
அகீர்திரதுலா லோகே த்₄ருவ: பரிப₄வஸ்ச மே ॥ (13)
- தத₂ா விலபதஸ்தஸ்ய பரிப₄ரமிதசேதஸ: ।
அஸ்தமப்₄யாக₃மத்ஸூர்யோ ரஜநீ சாப்₄யவர்த்த ॥ (14)
- ஸா த்ரியாமா தத₂ார்தஸ்ய சந்த்₃ரமண்ட₃லமண்டி₃தா ।
ராக்ஞோ விலபதஸ்தஸ்ய ந வ்யப₄ாஸத ஸர்வரீ ॥ (15)
- ததை₂வோஷ்ணம் விநிஸ்வஸ்ய வ்ருத்₃தே₄ த்₃ஸரதே₂ ந்ருப: ।
விலலாபார்தவத்₃ து₃:க₂ம் க₃க₃நாஸக்த லோசந: ॥ (16)
- ந ப்ரப₄ாதம் த்வயேச்ச₂ாமி நிஸே நக்ஷத்ரபூ₄ஷணே ।
க்ரியதாம் மே த்யா ப₂த்₃ரே ரசிதோயம் மயாஞ்ஜலி: ॥ (17)

“மாமன்னரே! சத்தியம் பேசுகிறவர் என்றும், திடமான நியமானுஷ்டானம் உடையவர் என்றும் நீங்கள் பறைசாற்றிக் கொள்கிறீர்கள். (அப்படியிருக்கும் நீங்கள்) என்ன காரணத்தால் எனக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட வரத்தைக் கொடுக்காமலிருக்க விரும்புகிறீர்கள்?” (3)

இவ்வாறு கைகேயி கூறியவுடன், மன்னர் சிறிது நேரம் மனம் வருந்தி, பின்னர் கோபம் கொண்டு பதில் கூறினார்— (4)

“பண்பில்லாதவளே! எனக்குப் பகையானவளே! புருஷோத்தமனான இராமன் காட்டிற்குப் போனதும், நான் உயிரை விட்டுவிடுவேன். கைகேயி! அதற்குப் பிறகு உன் மனோரதம் நிறைவேறியவளாக செளக்கியமாக இரு. (5)

சுவர்க்கத்திற்கு நான் போய்ச் சேர்ந்ததும், அங்கே உள்ள தேவர்கள் இராமனைப் பற்றிய கேடும்-லாபங்களை விசாரிக்கும்போது, நான் உண்மையைக் கூறினால், அவர்கள் என்னை ஏசுவதை எவ்வாறு பொறுத்துக் கொள்வோம்? (6)

‘கைகேயியின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற விரும்பிய நான், இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டேன்’ என்று உண்மையான காரணத்தைக் கூறுவேனேயானால், (அரசவையில்) நான் அறிவித்த செய்தி பொய்யாகிவிடும். (7)

புதல்வன் இல்லாதிருந்த நான் அரும்பாடுபட்டு பெற்றுகரிய மகாவீரனான இராமனை மைந்தனாகப் பெற்றேன். அவ்விதம் அருமையாகப் பெற்ற புத்திரனை நான் எவ்வாறு தியாகம் செய்வேன்? (8)

சூரன்; நிறையக் கற்றவன்; சினத்தை வென்றவன்; மன்னிக்கும் இயல்புடையவன்; கமலக்கண்ணன், இராமன். அவனை எவ்வாறு நாடு கடத்துவேன்? (9)

கருநெய்தல் மலர்போன்ற வண்ணம் கொண்டவன்; முழங்கால் வரை நீண்ட கைகளை உடையவன்; தன்னிகரில்லாத பலம் பொருந்தியவன்; வசீகரிக்கும் கவின்மிகு மேனியன் - இப்படிப்பட்ட இராமனை தண்டகாரணயத்திற்கு எவ்வாறு அனுப்பி வைப்பேன்? (10)

எல்லாவித சுகங்களுக்கும் உரியவன்; துக்கங்களை அனுபவிக்கத் தகாதவன். மகாபுத்திசாலியான இராமனுக்குக் கஷ்டம் என்பதை நான் எவ்வாறு சகித்துக் கொள்வோம்? (11)

துன்பப்பட வேண்டாத இராமனுக்குத் துக்கத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன்னதாகவே, நான் (இவ்வுலகிலிருந்து) வெளியேறிவிட்டால் (மரணமடைந்துவிட்டால்), அதுவே எனக்கு நலன் தருவதாகும். (12)

இகழ்ச்சிக்குரியவளே! பாவம் செய்ய முடிவு எடுத்து விட்டவளே! வீண்போகாத பேராற்றலுடைய இராமனுக்கு, என் மனத்திற்கு உகந்தவனுக்கு பெரும் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறாயே, கைகேயி. அது எதனால்? உலகில், நிச்சயமாக எனக்கு அபகீர்த்தியும் அவமானமும் ஏற்படத்தான் போகிறது.” (13)

இவ்வாறெல்லாம் அவர் மனம் கலங்கிப் புலம்பிக் கொண்டிருந்த அந்தச் சமயத்தில் சூரியன் மறைந்து இரவும் வரத் தொடங்கியது. (14)

மூன்று யாமங்கள் கொண்ட அந்த இரவில் ஆகாயத்தில் முழு நிலவு ஒளிமயமாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தாலும், துயரம் தாங்காமல் புலம்பிக் கொண்டிருந்த மன்னருக்கு ஏற்பட்டிருந்த காரிருளைப் போக்கவல்லதாக இல்லை. (15)

நீண்ட வெம்மையான பெருமூச்சுவிட்ட வயோதிக மன்னர், ஆகாயத்தை வெறித்துப் பார்த்தவண்ணம், நோயின் உபத்திரவத்தைத் தாங்க முடியாமல் தவிக்கும் நோயாளியைப் போலப் புலம்பிக் கொண்டிருந்தார்— (16)

“ஓ இரவே! தாரகைகளை அணிந்தவளே! உனக்கு விடிவுகாலம் ஏற்படுவதை நான் விரும்பவில்லை. உன்னைக் கையெடுத்துக் கும்பிடுகிறேன். என்மீது கருணை காட்டு. (17)

அதவா கும்பதாம் ஸீக்₄ரம் நாஹமிச்ச₂ாமி நிர்க்₄ருணாம் ।
ந்ருஸம்ஸாம் கைகயீம் த்₃ரஷ்டும் யத்க்ருதே வ்யஸநம் மஹத் ॥ (18)

ஏவமுக்த்வா ததோ ராஜா கைகேயீம் ஸம்யதாஞ்ஜலி: ।
ப்ரஸாத்யாமாஸ புந: கைகேயீம் ராஜத₄ர்மவித் ॥ (19)

ஸாது₄வ்ருத்தஸ்ய தீநஸ்ய த்வத்குதஸ்ய கதாயுஷ: ।
ப்ரஸாத₃: க்ரியதாம் தே₃வி ப₄த்₃ரே ராக்ஞோ விஸேஷத: ॥ (20)

ஸூந்யே ந க₂லு ஸுஸ்ரோணி மயேத₃ம் ஸமுத்யாஹ்ருதம் ।
குரு ஸாது₄ ப்ரஸாத₃ம் மே ப₃ாலே ஸஹ்ருத்யா ஹ்யஸி ॥ (21)

ப்ரஸீத₃ தே₃வி ராமோ மே த்வத்குத்தம் ராஜ்யமவ்யயம் ।
லப₄தாமஸிதாபாங்கே₃ யஸ: பரமவாப்ஸ்யஸி ॥ (22)

மம ராமஸ்ய லோகஸ்ய குருணாம் ப₄ரதஸ்ய ச ।
ப்ரியமேதத்₃ குருஸ்ரோணி குரு சாருமுகே₂க்ஷணே ॥ (23)

விஸுத்த₄ப₄ாவஸ்ய ஹி து₃ஷ்டப₄ாவா
தாம்ரேக்ஷணையாஸ்ருகலஸ்ய ராக்ஞ: ।
ஸ்ருத்வா விசித்ரம் கருணம் விலாபம்
ப₄ர்துர்ந்ருஸம்ஸா ந சகார வாக்யம் ॥ (24)

தத: ஸ ராஜா புநரேவ மூர்சி₂த:
ப்ரியாமதுஷ்டாம் ப்ரதிகூலப₄ாஷிணீம் ।
ஸமீக்ஷய புத்ரஸ்ய விவாஸநம் ப்ரதி
க்ஷிதௌ விஸம்க்ஞோ நிபபாத து₃:கி₂த: ॥ (25)

இதீவ ராக்ஞோ வ்யதி₂தஸ்ய ஸா நிஸா
ஜக₃ாம கே₄ாரம் ஸ்வஸதோ மநஸ்விந: ।
விபே₃ாத்யமாந: ப்ரதிபே₃ாத₄நம் தத₃ா
நிவாரயாமாஸ ஸ ராஜஸத்தம: ॥ (26)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்ரயோத₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

சதுர்த₃ஸ: ஸர்க₃:

கைகேய்யபாலம்₄:

புத்ரஸோகார்தி₂தம் பாபா விஸம்க்ரும் பதிதம் ப₄வி ।
விசேஷ்டமாநமுத்₃வீக்ஷய ஸைக்ஷவாகமித₃ம்புரவீத் ॥ (1)

அல்லது, நீ சீக்கிரமாகக் கழிந்துவிடு. இரக்கமற்றவளும் இகழ்த்தக்கவளும் பெரும் துயரத்துக்குக் காரணமானவளுமான கைகேயியைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்க நான் சம்மதப்படவில்லை.” (18)

இவ்வாறு கூறிவிட்டு கைகேயியை நோக்கி இரு கைகளையும் கூப்பிக் கொண்டு, அவளை மனம் குளிர வைக்கும் எண்ணத்துடன் மறுபடியும் இவ்வாறு கூறத் தொடங்கினார்— (19)

“நல்லொழுக்கமுடையவன்; இரங்கத்தக்கவன்; உன்னையே அடைக்கலம் புகுந்தவன்; மரணத்தருவாயில் இருப்பவன்; குறிப்பாக இந்நாட்டு மன்னனாகிய என்னிடம் தயவு காட்டுவாய், கைகேயி. (20)

அழகியவளே! (இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் என்று) பொருளில்லாத வெறும் வார்த்தைகளை நான் வெளியிடவில்லை. சிறுபெண்ணே! நீ என்னிடம் தோழமை உடையவள் (என் மனம் போலவே நடப்பவள்). நல்லவிதமாக என் தருமசங்கடத்தை நீ தீர்த்து வைக்கவேண்டும். (21)

தேவி! எனக்கு அருள்புரிவாய். என்னுடைய இராமன், உன்னால் கொடுக்கப்பட்டதாக அழிவில்லாத ராஜ்யத்தைப் பெறட்டும். கருங்கண்ணாளே! அப்படி செய்தால், நீ மேலான புகழைப் பெற்று விளங்குவாய். (22)

கவர்ச்சிமிக்கவளே! அழகிய முகமும் கண்களும் உடையவளே! இப்போது நான் உன்னிடம் வைத்துள்ள கோரிக்கை எனக்கும் இராமனுக்கும் குடிமக்களுக்கும் ஆசார்யர்களுக்கும், ஏன், பரதனுக்கும் கூட மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கக்கூடியதாகையால், அதனை ஏற்றுக் கொள்.” (23)

தூய எண்ணமுடையவரும், கண்ணீர் சொரியும் சிவந்த கண்களை உடையவரும், மன்னரும், கணவருமான அவருடைய புதுமையானதும் இரக்கத்தை வரவழைப்பதுமான புலம்பலைக் கேட்டும் கெடுமதி படைத்தவளும் இரக்கமற்றவளுமான அவள் ஒரு வார்த்தைகூடப் பதில் சொல்லவில்லை. (24)

மன்னர் மறுபடியும் உணர்விழந்தார். தனக்கு இஷ்டமானவளும் திருப்தி அடையாதவளும் விரோதமாகப் பேசுகிறவளுமான அவளைப் பார்த்து, மகனை நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றுவதை நினைத்து மிகவும் துக்கத்தை அடைந்து தன் நினைவிழந்து தரையில் விழுந்தார். (25)

துயரம் தாங்காமல் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு, அறநெறி தவறாதவரான மன்னர் இவ்வாறு அரற்றிக் கொண்டிருந்தார். பயங்கரமான அந்த இரவு கழிந்தது. அவரைத் துயிலெழுப்புவதற்காக மங்கள இசையுடன் துதிபாடகர்கள் வந்து இசைக்கத் தொடங்கியதும், உத்தம மன்னராகிய அவர் அதை நிறுத்தச் சொன்னார். (26)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
பதின்மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பதிநான்கு

கைகேயியின் பிடிவாதம்

புத்திரசோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு, சுயநினைவையிழந்து, செயலற்றவராகத் தரையில் விழுந்த இக்ஷ்வாகு பரம்பரையில் வந்த அவரைக் கண்கொட்டாமல் வெறுப்புடன் பார்த்து, மகாபாவியான அவள் பின்வருமாறு சொன்னாள்— (1)

பாபம் க்ருத்வைவ கிமித்யம் மம ஸம்ஸ்ருத்ய ஸம்ஸ்ரவம் ।
ஸேஷே க்ஷிதிதலே ஸநந: ஸ்தி₂த்யாம் ஸ்த₂த்யாம் த்வமர்ஹஸி ॥ (2)

ஆஹ: ஸத்யம் ஹி பரமம் த₄ர்மம் த₄ர்மவிதோ ஜநா: ।
ஸத்யமாஸ்ரித்ய ச மயா ஸ்வம் த₄ர்மம் ப்ரதிசோதித: ॥ (3)

ஸம்ஸ்ருத்ய ஸைப்₃ய: ஸ்யேநாய ஸ்வாம் தநும் ஜக்யதீபதி: ।
ப்ரத்யாய பக்ஷிணே ராஜா ஜக்யாம க்யதிமுத்தமாம் ॥ (4)

தத₂ா ஹ்யலர்கஸ்தேஜஸ்வீ ப்₃ராஹ்மணே வேத்யபாரகே₃ ।
யாசமாநே ஸ்வகே நேத்ரே உத்ய₃த்ருத்யாவிமநா த₃தெ₃ள ॥ (5)

ஸரிதாம் து பதி: ஸ்வல்பாம் மர்யாதாம் ஸத்யமந்வித: ।
ஸத்யாநுரோத₄த்ஸமயே வேலாம் ஸ்வாம் நாதிவர்ததே ॥ (6)

ஸத்யமேகபத்யம் ப்₃ரஹ்ம ஸத்யே த₄ர்ம: ப்ரதிஷ்டித: ।
ஸத்யமேவாக்ஷயா வேத்யா: ஸத்யேநைவாப்யதே பரம் ॥ (7)

ஸத்யம் ஸமநுவர்தஸ்வ யதி₃ த₄ர்மே த்₄ருதா மதி: ।
ஸ வர: ஸப₂லோ மோஸ்து வரதோ₃ ஹ்யஸி ஸத்தம ॥ (8)

த₄ர்மஸ்யைவாபி₄காமார்த்யம் மம சைவாபி₄சோத்யநாத் ।
ப்ரவ்ராஜய ஸுதம் ராமம் த்ரி: க₂லு த்வாம் ப்₃ரவீம்யஹம் ॥ (9)

ஸமயம் ச மமாத்த்யேமம் யதி₃ த்வம் ந கரிஷ்யஸி ।
அக்₃ரதஸ்தே பரித்யக்தா பரித்யக்ஷயாமி ஜீவிதம் ॥ (10)

ஏவம் ப்ரசோதி₃தோ ராஜா கைகேய்யா நிர்விஸங்கயா ।
நாஸகத் பாஸமுந்மோக்த்யம் புலிரிந்த்ரக்ருதம் யத₂ா ॥ (11)

உத்ய₃ப்₄ராந்த ஹ்ருத்யஸ்சாபி விவர்ணவத்யநோப₄வத் ।
ஸ து₄ர்யோ வை பரிஸ்பந்த்யந் யுக₃சக்ராந்தரம் யத₂ா ॥ (12)

விஹ்வலாப்யாம் ச நேத்ராப்யாம் பஸ்யந்நிவ ஸ பூ₄பதி: ।
க்ருச்ச்₂ராத்தே₄ர்யேண ஸம்ஸ்தப்ய கைகேயீமித்யமப்₃ரவீத் ॥ (13)

யஸ்தே மந்த்ரக்ருத: பாணிரக்₃நௌ பாபே மயா த்₄ருத: ।
தம் த்யஜாமி ஸ்வஜம் சைவ தவ புத்ரம் ஸஹ த்வயா ॥ (14)

ப்ரயாதா ரஜநீ தே₃வீ ஸுர்யஸ்யோத்யநம் ப்ரதி ।
அபி₄ஷேகாய ஹி ஜநஸ் த்வரயிஷ்யதி மாம் த்₄ருவம் ॥ (15)

ராமாபி₄ஷேகஸம்ப₄ாரைஸ்தத்ய₃த்₂முபகல்பிதை: ।
ராம: காரயிதவ்யோ மே ம்ருதஸ்ய ஸலிலக்ரியாம் ॥ (16)

“எனக்கு வரம் கொடுப்பதாகக் கூறிவிட்டு, அதை நிறைவேற்றித் தருமாறு நான் கேட்கும்போது, ஏதோ பாவச்செயலை செய்துவிட்டதைப் போல தரையில் அசைவில்லாமல் படுத்துக் கொண்டு நாடகம் ஆடுகிறீர்களே, இதெல்லாம் என்ன? தருமவழியில் திடமாக நிற்க வேண்டாமா, நீங்கள்? (2)

தருமநெறிகளை அறிந்த சான்றோர்கள் சத்தியம்தான் மிகவும் உயர்ந்த தருமம் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால், நானும் தருமத்தைச் சார்ந்து நின்றே, உங்களையும் தருமத்தை அனுஷ்டிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். (3)

உலகாண்ட மன்னர் சிபி சக்கரவர்த்தி, (எளிய பிறவியான) பருந்து என்னும் பறவைக்குக் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தன் உடலையே கொடுத்து மிக உத்தமநிலையை அடைந்தான். (4)

அவ்வாறே, ஆன்ம ஆற்றல் நிறைந்த அலர்க்கன் என்னும் மன்னன், வேதவித்தகரான ஓர் அந்தணர் வந்து யாசித்தபோது கொஞ்சம்கூட மனம் சலிக்காமல் தன் இரு கண்களையும் பிடுங்கிக் கொடுத்தான். (5)

நதிகளின் பதியான கடல் தான் கொடுத்த சத்தியத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு பர்வ காலங்களில்கூட, தன் அருகேயுள்ள கரையை சிறிதுதூரம்கூட கடந்து செல்வதில்லை. (6)

சத்தியம்தான் ஓர் அட்சரமான ஓம்; சத்தியத்தில்தான் தருமம் வேர் கொண்டிருக்கிறது; சத்தியம்தான் அழிவற்ற வேதங்கள்; சத்தியத்தினால்தான் மோகும் அடையப்படுகிறது. (7)

உங்களுக்கு தருமத்தில் உறுதியான நம்பிக்கை இருக்குமானால் கண்டிப்பாக சத்தியத்தை அனுஷ்டிப்பீர்களாக! உத்தமரே! வாக்களிக்கப்பட்ட வரத்தை நிறைவேற்றுவவராக இருப்பீர்களேயானால், எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரம் பயனுள்ளதாக ஆகட்டும். (8)

தருமநெறிப்படி நடப்பதால் கிடைக்கும் அளவற்ற நற்பலன்களைப் பெறுவதற்காகவும், என்னுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்காகவும், உங்கள் மகன் இராமனை நாட்டை விட்டு வெளியே அனுப்பி வையுங்கள். (என் மனமாற்றத்திற்கு இடமே இல்லை.) மூன்று முறை உறுதியாகச் சொல்கிறேன்— ‘இராமனை நாட்டை விட்டு அனுப்பி வையுங்கள்.’ (9)

எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதியை இப்போது நீங்கள் நிறைவேற்றி வைக்காவிட்டால், உங்களால் கைவிடப்பட்ட நான், உங்கள் எதிரிலேயே என் உயிரை விட்டுவிடுவேன்.” (10)

கொஞ்சம்கூட சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் இவ்வாறு கைகேயியினால் கூறப்பட்டதும், முன்பு பலிச்சக்கரவர்த்தி இந்திரனுடைய நலனை முன்னிட்டு வந்த வாமனருக்குக் கொடுத்த சத்தியபாசத்திலிருந்து (உண்மை நிலையைத் தெரிந்து கொண்ட பிறகும்) விடுவித்துக் கொள்ள முடியாமல் இருந்ததைப் போல, மன்னரும் தற்போது சத்தியப் பிணைப்பிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள முடியாமல் இருந்தார். (11)

இரண்டு சக்கரங்களுக்கிடையில் அகப்பட்டுக் கொண்டு தவிக்கும் வண்டிக் காளையைப் போல முகப்பொலிவிழந்து மனம் தவிப்பவராக ஆனார், அவர். (12)

அந்த மன்னர் கலங்கிய கண்களுடன் பார்ப்பது போல மிகவும் முயற்சி செய்து தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு கைகேயியிடம் பின்வருமாறு கூறினார்— (13)

“(விவாக காலத்தில்) மந்திரங்களைக் கூறி, என்னுடைய எந்த கையைப் பற்றினேனோ, அந்த கைக்குரிய உன்னையும், உன் புதல்வனையும் கைவிடுகிறேன். (14)

தேவி! இரவு கழிந்துவிட்டது. சூரியன் உதயமானவுடன் பட்டாபிஷேகத்திற்கு மக்கள் நிச்சயமாக என்னை அவசரப்படுத்துவார்கள். (15)

இராமபட்டாபிஷேகத்திற்காகச் சேகரிக்கப்பட்டுள்ள சாமான்களைக் கொண்டு, நான் இறந்தபிறகு, இராமன் எனக்கு அந்திமகிரியைகளை நடத்தச் சொல். (16)

த்வயா ஸபுத்ரயா நைவ கர்த்வயா ஸலிலக்ரியா ।
வ்யாஹந்தாஸ்யஸுபாசாரே யதி₃ ராமாபி₄ஷேசநம் ॥ (17)

ந ஸக்தோத்யாஸம்யஹம் த்₃ரஷ்டும் த்₃ருஷ்ட்வா பூர்வம் தத₂ாமுக₂ம் ।
ஹதஹர்ஷம் நிராநந்தம் புநர் ஜந மவாங்முக₂ம் ॥ (18)

தாம் தத₂ா ப்₃ருவதஸ்தஸ்ய பூ₄மிபஸ்ய மஹாத்மந: ।
ப்ரப₄ாதா ஸர்வரீ புண்யா சந்த்₃ரநக்ஷத்ரஸாலிநீ ॥ (19)

தத: பாபஸமாசாரா கைகேயீ பார்தி₂வம் புந: ।
உவாச பருஷம் வாக்யம் வாக்யக்ஞா ரோஷமூர்சி₂தா ॥ (20)

கிமித₃ம் ப₄ாஷஸே ராஜந் வாக்யம் க₃ருருஜோபமம் ।
ஆநாயயிதுமக்லிஷ்டம் புத்ரம் ராமமிஹார்ஹஸி ॥ (21)

ஸ்த₂ாப்ய ராஜ்யே மம ஸுதம் க்ருத்வா ராமம் வநேசரம் ।
நி:ஸபத்நாம் ச மாம் க்ருத்வா க்ருத க்ருத்யோ ப₄விஷ்யஸி ॥ (22)

ஸ துந்ந இவ தீக்ஷணேந ப்ரதோதே₃ந ஹயோத்தம: ।
ராஜா ப்ரசோதி₃தோடீக்ஷணம் கைகேய்யா வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (23)

த₄ர்மப₃ந்தே₄ந ப₃த்₃தே₄ஸ்மி நஷ்டா ச மம சேதநா ।
ஜ்யேஷ்ட₂ம் புத்ரம் ப்ரியம் ராமம் த்₃ரஷ்டுமிச்ச₂ாமி த₄ர்மிகம் ॥ (24)

தத: ப்ரப₄ாதாம் ரஜநீமுதி₃தே ச தி₃வாகரே ।
புண்யே நக்ஷத்ரயோகே₃ ச முஹூர்தே ச ஸமாக₃தே ॥ (25)

வஸிஷ்டே₂ா குணஸம்பந்ந: ஸிஷ்யை: பரிவ்ருதஸ்தத₃ா ।
உபக்₃ருஹ்யாஸு ஸம்ப₄ாராந் ப்ரவிவேஸ புரோத்தமம் ॥ (26)

ஸிக்தஸம்மார்ஜிதபத₂ாம் பதாகோத்தமபூ₄ஷிதாம் ।
விசித்ரகுஸுமாகீர்ணாம் நாநாஸ்ரக்₃பி₄ர் விராஜிதாம் ॥ (27)

ஸம்ஹ்ருஷ்டமநுஜோபேதாம் ஸம்ருத்₃த₄விபணாபணாம் ।
மஹோத்ஸவஸமாகீர்ணாம் ராக₄வார்தே₂ ஸமுத்ஸுகாம் ॥ (28)

சந்த்₃நாக்₃ரு தூ₄பைஸ்ச ஸர்வத: பரிதூ₄பிதாம் ।
தாம் புரீம் ஸமதிக்கர்மய புரந்த்₃ரபுரோபமாம் ॥ (29)

த₃த்₃ர்ஸாந்த:புரம் ஸ்ரீமாந் நாநாத்₃விஜக₃ணாயுதம் ।
பௌரஜாநபத₃ாகீர்ணம் ப்₃ராஹ்மணைருபஸோபி₄தம் ॥ (30)

யஷ்டிமத்₃பி₄: ஸுஸம்பூர்ணம் ஸத்யஸ்யை: பரமர்சிதை: ।
தத₃ந்த:புரமாஸாத்₃ய வ்யதிசக்ராம தம் ஜநம் ॥ (31)

அமங்கள் நடத்தை உடையவளே! இராமபட்டாபிஷேகத்தைத் தடுத்து நிறுத்திய காரணத்தால் நீயோ, உன் புத்திரனோ எனக்கு நீர்க்கடன் செய்யக்கூடாது. (17)

குடிமக்களை ஆனந்தம் நிறைந்த முகத்தையுடையவர்களாக முன்னர் இராமபட்டாபிஷேகம் என்று அறிவிப்பு செய்தபோது பார்த்தேன். (இப்போதோ எல்லாம் தலைகீழாகிவிட்டது!) உற்சாகம் இழந்து, ஆசை இழந்து கவலையோடு தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டிருக்கும் அவர்களை என்னால் பார்க்கவே முடியாது." (18)

மகாத்மாவான மன்னர் இவ்வாறெல்லாம் அவளுடன் பேசிக் கொண்டிருந்த அளவில், சந்திரனும், நட்சத்திரங்களும் ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்த இரவு (ஒருவழியாக முடிவுக்கு வந்து) பொழுது புலரத் தொடங்கியது. (19)

பாவசிந்தனையை கைக்கொண்டவளும், பேச்சில் வல்லவளுமான கைகேயி, கோபத்தால் மதி தடுமாறி, மறுபடியும் மன்னரிடம் கடுமையான சொற்களைக் கூறினாள்— (20)

"மன்னரே! இது என்ன, விஷத்தைக் குடித்தால் எத்தகைய துன்பம் ஏற்படுமோ, அத்தகைய சொற்களைப் பேசுகிறீர்கள்? எதற்கும் மனம் சலிப்படையாத புதல்வன் இராமனை இங்கே அழைப்பியுங்கள். (21)

இராமனை காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு, என் மகனுக்கு அரசைக் கொடுங்கள்; என் வாழ்க்கையில் எவருடைய குறுக்கீடும் இல்லாமல் செய்யுங்கள். இப்படிச் செய்தால் வாழ்க்கையில் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்துமுடித்துவிட்டவர் ஆவீர்கள்." (22)

நீண்ட சவுக்கினால் சுளிரென்று தாக்கப்பட்ட குதிரை போல், திரும்பத்திரும்ப கைகேயியினால் தூண்டப்பட்ட மன்னர், இவ்வாறு கூறினார்— (23)

"தருமம் என்ற கயிற்றால் நான் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன்; நான் சுயநினைவையும் இழந்து கொண்டிருக்கிறேன். அறநெறி நடப்பவனும், எனக்குப் பிரியமானவனுமான மூத்த புதல்வன் இராமனைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்." (24)

பின்னர் இரவு கழிந்து சூரியன் உதயமானதும் பட்டாபிஷேகத்திற்காகக் குறிக்கப்பட்ட புண்ணிய நட்சத்திரம் கூடிய முகூர்த்த வேளையில், குணக்குன்றாகிய வசிஷ்டப் பெருந்தகை சிஷ்யர்கள் புடைகுழ, தேவையான சாமான்களை எடுத்துக் கொண்டு வேகமாக நகரத்திற்குள் நுழைந்தார். (25,26)

நன்றாக கூட்டப்பட்டு, தண்ணீர் தெளிக்கப்பட்ட வீதிகள்; விலையுயர்ந்த தோரணங்களின் அணிவரிசை; (சாலைகளில்) பல்வகையான மலர்கள் தூவப்பட்டிருந்தன; பல்வகையான மாலைகள் அழகாக விளங்கின. (27)

ஆனந்தம் கொப்பளிக்கும் மனிதர்களின் கூட்டங்கள்; முதல்தரமான பண்டங்கள் ஏராளமாக விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த கடைகள்; இராமனுடைய முடிகுட்டு விழாவைக் காணும் ஆர்வத்துடன் கூடியிருக்கும் பற்பல இசை-நடனக் குழுக்கள்; (28)

எல்லாத் திக்குகளிலும் சந்தனம் மற்றும் அகில் புகையின் நறுமணம் - இப்படியாக, இந்திரனுடைய நகரம் போன்று மேன்மையாக விளங்கிய அந்த நகரத்தின் தெருக்களைக் கடந்துசென்று, மன்னரின் அந்தப்புர மாளிகையில் நுழைந்த அவர், அநேக இருபிறப்பாளர்களையும், நகர மற்றும் நாட்டு மக்களையும், சடங்குகள் செய்யவல்ல அந்தணோத்தமர்களையும் பார்த்தார். (29,30)

யாகச் சடங்கு நிபுணர்களாலும், மிகவும் மரியாதைக்குரிய சபையினராலும் நிரம்பிய மாளிகையின் உள்கட்டை அடைந்து, அவர்களைக் கடந்து சென்றார், அவர். (31)

- வஸிஷ்ட₂: பரமப்ரீத: பரமர்ஷிபி₄ராவ்ருத: ।
 ஸ த்வபஸ்யத்₃விநிஷ்க்ரந்தம் ஸுமந்த்ரம் நாம ஸாரதி₂ம் ॥ (32)
- த்₃வாரே மநுஜஸிம்ஹஸ்ய ஸசிவம் ப்ரியத்₃ஸநம் ।
 தமுவாச மஹாதேஜா: ஸுதபுத்ரம் விஸாரத₃ம் ॥ (33)
- வஸிஷ்ட₂: க்ஷிப்ரமாசக்ஷவ ந்ருபதேர்மாமிஹாகுதம் ।
 இமே க₃ங்கே₃த₃க க₄டா: ஸாக₃ரேப்₄யஸ்ச காஞ்சநா: ॥ (34)
- ஒளது₃ம்ப₃ரம் ப₄த்₃ரபீ₂மபி₄ஷேகார்த₂மாஹ்ருதம் ।
 ஸர்வபீ₃ஜாநி க₃ந்த₄யஸ்ச ரத்நாநி விவித₄நி ச ॥ (35)
- செஷளத்₃ரம் த₃தி₄ க்₄ருதம் லாஜா த்₃ர்ப₄: ஸுமநஸ: பய: ।
 அஷ்டௌ ச கந்யா ருசிரா மத்தஸ்ச வரவாரண: ॥ (36)
- சதுரஸ்வோ ரத₂: ஸ்ரீமாந் நிஸ்த்ரிம்ஸோ த₄நுருத்தமம் ।
 வாஹநம் நரஸம்யுக்தம் ச₂த்ரம் ச ஸஸிஸந்நிப₄ம் ॥ (37)
- ஸ்வேதே ச வாலவ்யஜநே ப்₄ருங்க₃ரஸ்ச ஹிரண்மய: ।
 ஹேமத₃ாமபிநத்₃த₄யஸ்ச ககுத்₃மாந் பாண்டு₃ரோ வ்ருஷ: ॥ (38)
- கேஸரீ ச சதுர்த₃ம்ஷ்ட்ரோ ஹரிஸ்ரேஷ்டே₂ மஹாப₃ல: ।
 ஸிம்ஹாஸநம் வ்யாக்₄ரதநு: ஸமித்₃த₄யஸ்ச ஹுதாஸந: ॥ (39)
- ஸர்வவாதி₃த்ர ஸங்க₄யஸ்ச வேஸ்யாஸ்சாலங்க்ருதா: ஸ்த்ரிய: ।
 ஆசார்யா ப்₃ராஹ்மணா க₃வ: புண்யாஸ்ச ம்ருக₃பக்ஷிண: ॥ (40)
- பௌரஜாநபத₃ஸ்ரேஷ்ட₂ா நைக₃மாஸ்ச க₃ணை: ஸஹ ।
 ஏதே சாந்யே ச ப₃ஹவ: ப்ரியமாணா: ப்ரியம்வத₃: ॥ (41)
- அபி₄ஷேகாய ராமஸ்ய ஸஹ திஷ்ட₂ந்தி பார்தி₂வை: ।
 த்வரயஸ்வ மஹாராஜம் யத₂ா ஸமுதி₃தேஹநி ॥ (42)
- புண்யே நக்ஷத்ரயோகே₃ ச ராமோ ராஜ்யமவாப்நுயாத் ॥ (42)
- இதி தஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா ஸுதபுத்ரோ மஹாத்மந: ।
 ஸ்துவந் ந்ருபதிஸார்த₃லம் ப்ரவிவேஸ நிவேஸநம் ॥ (43)
- தம் து பூர்வோதி₃தம் வ்ருத்₃த₄ம் த்₃வாரஸ்த₂ா ராஜஸம்மதா: ।
 ந ஸேகரபி₄ஸம்ரோத்₃த₄ம் ராக்ஞ: ப்ரியசிகீர்ஷவ: ॥ (44)
- ஸ ஸமீபஸ்தி₂தோ ராக்ஞஸ் தாமவஸ்த₂ாமஜக்ஞிவாந் ।
 வாக்₃பி₄: பரமதுஷ்டாபி₄ரபி₄ஷ்டோதும் ப்ரசக்ரமே ॥ (45)
- தத: ஸுதோ யத₂ாகாலம் பார்தி₂வஸ்ய நிவேஸநே ।
 ஸுமந்த்ர: ப்ராஞ்ஜலிர்யுத்வா துஷ்டாவ ஜக₃தீபதிம் ॥ (46)
- யத₂ா நந்த₃தி தேஜஸ்வீ ஸாக₃ரோ ப₄ாஸ்கரோத₃யே ।
 ப்ரீத: ப்ரீதேந மநஸா தத₂ா நந்த₃ய ந: ஸ்வத: ॥ (47)

மாமுனிவர்களால் குழப்பட்டவரும், மிக்க உவகை கொண்டவருமான வசிஷ்டர், மாளிகையிலிருந்து வெளியே வந்து கொண்டிருக்கும் அமைச்சரும், இனிய இயல்புடையவருமான சுமந்திரர் என்ற தேரோட்டியை வாயிலருகே கண்டார். மிக்க புகழ்வாய்ந்த சாரதியிடம் மகாதேஜஸ்வியான வசிஷ்டர் பின்வருமாறு கூறினார்— (32,33)

“வசிஷ்டனாகிய நான் இங்கே வந்திருப்பதாக மன்னரிடம் உடனே கூறு. இவைகள் கங்கைநீர் நிறைந்த குடங்கள்; தங்கக்குடங்களில் சமுத்திரங்களிலிருந்து தண்ணீர்; அத்திமரத்தாலான உயர்வகை ஆசனம் பட்டாபிஷேகத்திற்காக இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பல்வகையான தானியங்கள், நறுமணப் பொருட்கள், ரத்தினங்கள், தேன், தயிர், நெய், பொறி, தர்பம், புஷ்பங்கள், பால், கண்ணுக்கினிய கன்னிப் பெண்கள் எண்மர், மதம் கொண்ட உத்தம யானை, நான்கு குதிரை பூட்டும் ரதம், சாணை தீட்டிய கூர்மையாக்கப்பட்ட ஒளிவீசும் வாள், சிறந்த வில், மனிதர்கள் சுமக்கும் பல்லக்குகள், முழுநிலா போன்ற கொற்றக்குடை, இரண்டு வெண்சாமரங்கள், தங்கத்தாலான வட்டில், பொன்மாலைகள் சூட்டப்பட்ட நிமிர்ந்த திமில் கொண்ட வெண்மையான பெருங்காளை, நான்கு கோரைப்பற்களை உடைய சிங்கம், சக்தி வாய்ந்த உத்தம ஜாதிக்குதிரை, சிம்மாசனம், புலித்தோல், சுவாலை விடும் அக்னி, எல்லா வகையான வாத்திய கோஷ்டிகள், பொது மடந்தையர், நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட நாரீமணிகள், ஆசார்யர்கள், அந்தணர்கள், பசுக்கள், புனிதமான விலங்கு-பறவைகள், நகர மக்கள், கிராமப்புறத் தலைவர்கள், வணிகர்களின் குழுக்கள் - இவர்களும், மற்றும் அன்புள்ளம் கொண்டவர்களும், புகழைப் பேசிக் கொண்டிருப்பவர்களும் இராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காக சிற்றரசர்களுடன் குழுமியுள்ளார்கள். முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ள நாளில், புண்ணியமான நட்சத்திர யோகத்தில் இராமன் ராஜ்யத்தை அடையவேண்டி மாமன்னரைத் துரிதப்படுத்து.” (34-42)

மாபெரும் ஞானவானின் சொற்களைக் கேட்ட தேரோட்டி, ராஜசிம்மன் தசரதரைப் புகழ்ந்து கொண்டே மாளிகைக்குள் நுழைந்தார். (43)

அரசரின் ஆணைப்படி நடக்கின்ற வாயிற்காப்பாளர்கள், சக்கரவர்த்தியின் அன்பிற்குப் பாத்திரமானவரும், வயதில் மூத்தவரும், எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் உள்ளே செல்ல அனுமதி பெற்றவருமான அவரைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாமலிருந்தார்கள். (44)

அவர், மன்னர் அருகில் போய் நின்றார். அவருக்கு மன்னருடைய துயரநிலை தெரியாததால், மிகவும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கக்கூடிய வாழ்த்துக்களால் அவரைத் தோத்தரிக்க முயன்றார். (45)

பின்னர், சாரதியான சுமந்திரர், மன்னருடைய அந்த மாளிகையில் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு அந்த நேரத்திற்குகந்த வாழ்த்துக்களைக் கூறினார்— (46)

“பேராற்றல் பொருந்திய சமுத்திரமானது சூரியன் உதயமானவுடன் ஆர்ப்பரித்து, அலைகள் எழுப்பி, தன்னிடம் நீராட வந்தவர்களையும் ஆனந்தப்படுத்துகிறது. அதுபோல தாங்கள் நிறைவான உள்ளத்துடன் துயிலெழுந்து எங்களையும் மகிழ்வியுங்கள். (47)

இந்த்ரமஸ்யாம் து வேலாயாமபி₄துஷ்டாவ மாதலி: ।

ஸோஹயத்₃தாநவாந் ஸர்வாம்ஸ்தத₂ த்வாம் பே₃த₄யாம்யஹம் ॥ (48)

வேத₃ா: ஸஹாங்க₃வித்யாஸ்ச யத₂ா ஹ்யாத்மபுவம் விபுவம் ।

ப்ரஹ்மாணம் பே₃த₄யந்த்யத்ய தத₂ா த்வாம் பே₃த₄யாம்யஹம் ॥ (49)

ஆதித்ய: ஸஹ சந்த்ரேண யத₂ா பூ₄தத₄ராம் ஸுப₄ாம் ।

பே₃த₄யத்யத்ய ப்ருதி₂வீம் தத₂ா த்வாம் பே₃த₄யாம்யஹம் ॥ (50)

உத்திஷ்ட₂ாஸு மஹாராஜ க்ருதகௌதுக மங்குள: ।

விராஜமானோ வபுஷா மேரோரிவ தி₃வாகர: ॥ (51)

ஸோமஸுரீயௌ ச காகுத்ஸ்த₂ ஸிவவைஸ்ரவணாவபி ।

வருணஸ்சாக்₃நி ரிந்த்ரஸ்ச விஜயம் ப்ரதி₃ஸந்து தே ॥ (52)

க₃தா ப₄க₃வதீ ராத்ரிஹ: ஸிவமுபஸ்தி₂தம் ।

பு₃த்யஸ்வ ராஜஸார்தூ₃ல குரு கார்யமநந்தரம் ॥ (53)

உதுதிஷ்ட₂த ராமஸ்ய ஸமக்₃ரமபி₄ஷேசநம் ।

பௌரஜாநபதை₃ஸ்சாபி நைக₃மைஸ்ச க்ருதாத்மபி₄: ॥ (54)

ஸ்வயம் வஸிஷ்டே₂ா ப₄க₃வாந் ப்ராஹ்மணை: ஸஹ திஷ்ட₂தி ।

ஷிப்ரமாக்ஞாப்யதாம் ராஜந் ராக₄வஸ்யாபி₄ஷேசநம் ॥ (55)

யத₂ா ஹ்யபாலா: பஸவோ யத₂ா ஸேநா ஹ்யநாயகா ।

யத₂ா சந்த்ரம் விநா ராத்ரிர் யத₂ா க₃ாவோ விநா வ்ருஷம் ॥

ஏவம் ஹி ப₄விதா ராஷ்ட்ரம் யத்ர ராஜா ந த்₃ருஸ்யதே ॥ (56)

இதி தஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா ஸாந்த்வபூர்வமிவார்த₂வத் ।

அப்யகீர்யத ஸோகேந பூ₄ய ஏவ மஹிபதி: ॥ (57)

தத: ஸ ராஜா தம் ஸுதம் ஸந்நஹர்ஷ: ஸுதம் ப்ரதி ।

ஸோகரக்தேக்ஷண: ஸ்ரீமாநுத்₃வீக்ஷயோவாச த₄ார்மிக: ॥ (58)

வாக்யைஸ்து க₂லு மர்மாணி மம பூ₄யோ நிக்ருந்தஸி ।

ஸுமந்த்ர: கருணம் ஸ்ருத்வா த்₃ருஷ்ட்வா தீ₃நம் ச பார்தி₂வம் ॥

ப்ரக்₃ருஹிதாஞ்ஜலி: ப்ரஹ்வஸ்தஸ்மாத்₃ தே₃ஸாத₃பாக்ரமத் ॥ (59)

யத₃ா வக்தும் ஸ்வயம் தை₃ந்யாந்ந ஸஸாக மஹிபதி: ।

தத₃ா ஸுமந்த்ரம் மந்த்ரக்ஞா கைகேயீ ப்ரத்யுவாச ஹ ॥ (60)

ஸுமந்த்ர ராஜா ரஜநீம் ராமஹர்ஷஸமுத்ஸுக: ।

ப்ரஜாக₃ரபரிஸ்ராந்தோ நித்₃ராயா வஸமேயிவாந் ॥ (61)

தத்₃க₃ச்ச₂ த்வரிதம் ஸுத ராஜபுத்ரம் யஸஸ்விநம் ।

ராமமாநய ப₄த்₃ரம் தே நாத்ர கார்யா விசாரணா ॥ (62)

சாரதியான மாதலி இந்த வேளையில்தான் இந்திரனைத் தோத்திரம் செய்து எழுப்பினார். அசுரர்கள் எல்லோரையும் அவர் (இந்திரன்) வெற்றி கொண்டார். நானும், அவ்வாறே தங்களைத் துயிலெழுப்புகிறேன். (48)

ஆறு அங்கங்களோடு கூடிய வேதங்கள், தான்தோன்றியான பிரும்மாவை எவ்வாறு கண்மலரச் செய்கின்றனவோ, அவ்வாறே நான் தங்களை கண்மலரச் செய்கிறேன். (49)

சூரியன், சந்திரனுடன் சகல பூதங்களுக்கும் ஆதாரமான, மங்களமான இந்த பூமியை எவ்வாறு எழுப்புகிறாரோ, அவ்வாறே நான் தங்களை எழுப்புகிறேன். (50)

மாமன்னரே! தாங்கள் விரைவில் கண்மலரப் பிரார்த்திக்கிறேன். பட்டாபிஷேக மகோத்ஸவத்திற்கு உரிய ஆடை-அணிகலன்கள் அணிந்து சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து மேருமலையில் விளங்கும் சூரியன் போல் விளங்குவீர்களாக! (51)

காகுத்தரே! சந்திரன், சூரியன், சிவன், குபேரன், வருணன், அக்னி, இந்திரன் ஆகியோர் தங்களுக்கு வெற்றிவாகையைத் தருவார்களாக! (52)

ராத்ரிதேவி சென்றுவிட்டாள்; மங்களமான பகல் வந்து விட்டது. ராஜசிங்கமே! கண்விழித்தருள்க! இனி ஆற்றவேண்டிய கடமைகளைச் செய்வீர்களாக! (53)

பூநீராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய அத்தனை பொருட்களும் சேகரிக்கப்பட்டுவிட்டன. நகரமாந்தர், புறநகர் மக்கள், புண்ணியசாலிகளான வணிகர்களும் வந்துவிட்டார்கள். (54)

வசிஷ்டப் பெருந்தகை அந்தணர்களோடு வந்து நின்று கொண்டிருக்கிறார். மன்னா! இராமபட்டாபிஷேகத்திற்கான ஆணையை உடனே தெரிவிக்கக் கோருகிறேன். (55)

இடையர்கள் இல்லாத பசுமந்தைகள்; தலைவனில்லாத போர்ப்படை; சந்திரன் இல்லாத இரவு; காளை இல்லாத பசுக்கூட்டம் எப்படியோ, அப்படியே மன்னன் இல்லாத நாடானது நல்ல நிர்வாகம் இல்லாமை, ஒளியின்மை, கலவரம் நிறைந்ததாக ஆகிவிடும்.” (56)

இவ்வாறு ஆறுதலான பொருள் நிறைந்த அவருடைய சொற்களைக் கேட்டதும், உலகாளும் மன்னர் மறுபடியும் சோகத்தால் தாக்கப்பட்டார். (57)

‘மகனைப் பிரியவேண்டுமே?’ என்ற நினைவால், மகிழ்ச்சியிழந்து, சோகத்தால் சிவந்த கண்களுடன் தருமசீலரும், புத்திலட்சுமி உடையவருமான அந்த மன்னர், தலைநிமிர்ந்து சாரதியைப் பார்த்து பின்வருமாறு கூறினார்— (58)

“இம்மாதிரியெல்லாம் என்னை உற்சாகப்படுத்திப் பேசி, என் உள்ளத்தின் வேதனையை மேலும் அதிகமாக்குகிறீர்கள்.” மன்னரின் அழகைக் குரலைக் கேட்டும், அவருடைய அநாதரவு நிலையைப் பார்த்தும், (விபரீத நிலையை உணர்ந்து கொண்டு) தன் இரு கைகளையும் கூப்பிக்கொண்டு தலையைத் தாழ்த்தியபடி சுமந்திரர் அவ்விடத்திலிருந்து சற்று ஒதுங்கி நின்றார். (59)

மன்னர் துன்ப மிகுதியால், தான் சொல்ல வேண்டியதைக் கூறமுடியாமற்போகவே, அரசு மந்திராலோசனைகளில் வல்லவளான கைகேயி, சுமந்திரருக்குப் பதில் கூறினாள்— (60)

“சுமந்திரரே! இராமபட்டாபிஷேக சந்தோஷத்தால் மன்னர் இரவு முழுவதும் தூங்கவில்லை. அதனால் களைப்படைந்துள்ள இவர் இப்போதுதான் கண்ணயர்ந்திருக்கிறார். (61)

ஆகவே, சாரதியே! மன்னரின் புகழ்பெற்ற மைந்தன் இராமனை உடனே இங்கே அழைத்து வாருங்கள். இது பற்றி மேலே எதுவும் கேட்க வேண்டாம்.” (62)

ஸ மந்யமாந: கல்யாணம் ஹ்ருத்யேந நநந்த்₃ ச ।
நிர்ஜக்யாம ச ஸம்பீத்யா த்வரிதோ ராஜஸாஸநாத் ॥ (63)

ஸுமந்த்ரஸ்சிந்தயாமாஸ த்வரிதம் சோதி₃தஸ்தயா ।
வ்யக்தம் ராமோ₄பி₄ஷேகார்த₂மிஹாயாஸ்யதி த₄ர்மவித் ॥ (64)

இதி ஸூதோ மதிம் க்ருத்வா ஹர்ஷேண மஹதா வ்ருத: ।
நிர்ஜக்யாம மஹாபு₃ஹோ ராக₄வஸ்ய தி₃த்₃ருஷ்யா ॥ (65)

ஸாக₃ரஹ்ரத₃ஸங்காஸாத் ஸுமந்த்ரோ₄ந்த:புராச்ச₂ப₄ாத் ।
நிஷ்க்ரம்ய ஜநஸம்ப₃ாத₄ம் த₃த₃ர்ஸ த்₃வாரமக்₃ரத: ॥ (66)

தத: புரஸ்தாத்ஸஹஸா விநிர்க₃தோ
மஹீபதீந் த்₃வாரக₃தாந் விலோகயந் ।
த₃த₃ர்ஸ பெளராந் விவித₄ந் மஹாத₄நா-
நுபஸ்தி₂தாந் த்₃வாரமுபேத்ய விஷ்டி₂தாந் ॥ (67)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ சதுர்த₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

பஞ்சத₃ஸ: ஸர்க₃:

ஸுமந்த்ரப்ரேஷணம்

தே து தாம் ரஜநீமுஷ்ய ப்₃ராஹ்மணா வேத₃பாரக₃: ।
உபதஸ்து₂ருபஸ்த₂ாதும் ஸப₄ாம் ராஜபுரோஹிதா: ॥ (1)

அமாத்யா ப₃லமுக்₂யாஸ்ச முக்₂யா யே நிகுமஸ்ய ச ।
ராக₄வஸ்யாபி₄ஷேகார்தே₂ ப்ரீயமாணாஸ்து ஸங்க₃தா: ॥ (2)

உதி₃தே விமலே ஸூர்யே புஷ்யே சாப்யாக₃தேஹநி ।
லக்₃நே கர்கடகே ப்ராப்தே சந்த்₃ரே ராமஸ்ய ச ஸ்தி₂தே ॥ (3)

அபி₄ஷேகாய ராமஸ்ய த்₃விஜேந்த்₃ரைருபகல்பிதம் ।
காஞ்சநா ஜலகும்ப₄ாஸ்ச ப₄த்₃ரபீ₂ம் ஸ்வலங்க்ருதம் ॥ (4)

ரத₂ஸ்ச ஸம்யக₃ாஸ்தீர்ணோ ப₄ாஸ்வதா வ்யாக்₄ரசர்மணா ।
க₃ங்க₃ாயமுநயோ: புண்யாத் ஸங்க₃மாத்₃ாஹ்ருதம் ஜலம் ॥ (5)

யாஸ்சாந்யா: ஸரித: புண்யா ஹ்ரத₃: கூபா: ஸராம்ஸி ச ।
ப்ராக்₃வாஹாஸ்சோர்த்₄வவாஹாஸ்ச திர்யக்₃வாஹாஸ்ச ஷீரிண: ॥ (6)

தாப்யஸ்சைவாஹ்ருதம் தோயம் ஸமுத்₃ரேப்யஸ்ச ஸர்வஸ: ।
ஸஜலா: ஷீரிபி₄ஸ்ச₂ந்நா க₄டா: காஞ்சநராஜதா: ॥ (7)

அவர், இராமபட்டாபிஷேகம் என்ற மங்களகரமான காரியத்தை எண்ணி, மனத்திற்குள் மிகவும் ஆனந்தப்பட்டு, மனம் நிறைந்தவராக அரச ஆணைப்படி, விரைவாக (மாளிகையிலிருந்து) வெளியேறினார். (63)

அவள், 'விரைவில் அழைத்து வா' என்று சொன்னதால், பட்டாபிஷேகத்திற்காகத்தான் அறத்தின் நாயகனான இராமன் இங்கே வரப் போகிறான் - என்று தெள்ளத்தெளிவாக எண்ணினார், அவர். (64)

சாரதி இவ்வாறு எண்ணி, மனம் பூரித்தவராக, பெருந்தோளரான இராமனைக் காணும் மிக்க விருப்பத்துடன் வெளியே புறப்பட்டார். (65)

ஒரு பெருங்கடலினிடையில் உள்ள மடுவைப்போல் தனிச்சிறப்புடன் விளங்கும் மங்களமான அந்த அந்தப்புர மாளிகையிலிருந்து வெளிப்பட்ட சுமந்திரர், வாயிலின் எதிரே திரண்டு நின்ற மக்கட்கூட்டத்தைக் கண்டார். (66)

அவசரமாக வெளியே வந்த அவர், தனக்கு முன்னால் மன்னர்கள் பலர் நுழைவாயில்வரை வந்து நிற்பதைப் பார்த்தார்; நகர மக்களையும் பலவகையான செல்வந்தர்களையும் வாசற்படி வரையில் வந்து நிற்கின்றவர்களாகக் கண்டார். (67)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்

பதிநான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : பதினைந்து

சுமந்திரர் இராமனிடம் சென்றார்!

அந்தணர்களான வேதவித்தகர்களும், ராஜ புரோகிதர்களும் (இராமபட்டாபிஷேக குதூகலத்திலும் பண்டங்கள் சேகரிப்பதிலும்) அன்றிரவைக் கழித்துவிட்டு, பொழுது புலரும் வேளையில் சபா மண்டபத்தின் வாயிலை வந்தடைந்தார்கள். (1)

அமைச்சர்கள், படைத்தலைவர்கள், வணிகப் பிரமுகர்கள் முதலியோர் இராமபட்டாபிஷேகத்தைக் கண்டு களிப்பதற்காக அங்கே குழுமியிருந்தார்கள். (2)

குற்றமில்லாத சூரியன் தோன்றினான். பகல் வந்தது. புஷ்ய நட்சத்திரம், இராமன் ஜனித்த கடக லக்னம் - இந்த சபமுகூர்த்தத்தில் இராமபட்டாபிஷேகத்தை நடத்துவதற்குத் தேவையான எல்லாப் பொருட்களும் ஆயத்தமாக இருந்தன. பொன்னாலான தண்ணீர்க் குடங்கள்; நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட அரசருக்குரிய இருக்கையான பத்ரபீடம்; (3,4)

ஒளிவீசும் புலித்தோல் விரிக்கப்பட்ட தேர்; கங்கை-யமுனை புண்ணிய சங்கமத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட தீர்த்தம்; (5)

மற்றும் பல நீரோட்டங்கள், புண்ணிய மடுக்கள், குளங்கள், தடாகங்கள் - இவைகளிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட தீர்த்தங்கள்; கிழக்கு நோக்கி ஓடும் நதிகள், மேற்கு திசை நோக்கி ஓடும் நதிகள், மற்றும் தெற்கு-வடக்காக ஓடும் நதிகள் - இவைகளிலிருந்தும், எல்லா சமுத்திரங்களிலிருந்தும் தண்ணீர் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தது; பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் ஆன, நீர் நிரம்பிய குடங்கள் பால் உள்ள மரங்களின் இலைக்கொத்துக்களால் மூடப்பட்டிருந்தன. (6,7)

- பத்₃மோத்பலயுதா ப₄ந்₂தி பூர்ணா: பரமவாரிணா ।
 செஷளத்₃ரம் த₃தி₄ க்₄ருதம் லாஜா த₃ர்ப₄: ஸுமநஸ: பய: ॥ (8)
- வேஸ்யாஸ்சைவ ஸுப₄ாசாரா: ஸர்வாப₄ரணபூ₄ஷிதா: ।
 சந்த்₃ராம்ஸு விகசப்ரக்₂யம் காஞ்சநம் ரத்நபூ₄ஷிதம் ॥ (9)
- ஸஜ்ஜம் திஷ்ட₂தி ராமஸ்ய வாலவ்யஜநமுத்தமம் ।
 சந்த்₃ரமண்ட₃ல ஸங்காஸமாதபத்ரம் ச பாண்ட₃ரம் ॥ (10)
- ஸஜ்ஜம் த்₃யுதிகரம் ஸ்ரீமத₃பி₄ஷேகபுரஸ்க்ருதம் ।
 பாண்ட₃ரஸ்ச வ்ருஷ: ஸஜ்ஜ: பாண்ட₃ரோஸ்வஸ்ச ஸுஸ்தி₂த: ॥ (11)
- ப்ரஸ்ருதஸ்ச க₃ஜ: ஸ்ரீமாநௌபவாஹ்ய: ப்ரதீக்ஷதே ।
 அஷ்டௌ ச கந்யா மாங்க்யல்யா: ஸர்வாப₄ரணபூ₄ஷிதா: ॥ (12)
- வாதித்ராணி ச ஸர்வாணி வந்தி₃நஸ்ச தத₂ா பரே ।
 இக்ஷவாக்ஷணாம் யத₂ா ராஜ்யே ஸம்ப்₄ரியேதாபி₄ஷேசநம் ॥ (13)
- தத₂ாஜாதீயமாத்₃ய ராஜபுத்ராபி₄ஷேசநம் ।
 தே ராஜவசநாத்தத்ர ஸமவேதா மஹிபதிம் ॥ (14)
- அபஸ்யந்தோஸ்ப்ருவந் கோ நு ப்ராக்ஞோ ந: ப்ரதிவேத்யேத் ।
 ந பஸ்யாமஸ்ச ராஜாநமுதி₃தஸ்ச தி₃வாகர: ॥ (15)
- யௌவராஜ்யாபி₄ஷேகஸ்ச ஸஜ்ஜோ ராமஸ்ய தீ₄மத: ।
 இதி தேஷு ப்ருவானேஷு ஸார்வபெ₄ளமாந் மஹிபதீந் ॥ (16)
- அப்ரவீத்தாநித₃ம் ஸர்வாந் ஸுமந்த்ரோ ராஜஸத்க்ருத: ।
 ராமம் ராக்ஞோ நியோகே₃ந த்வரயா ப்ரஸ்தி₂தோஸம்யஹம் ॥ (17)
- பூஜ்யா ராக்ஞோ ப₄வந்தஸ்து ராமஸ்ய ச விஸேஷத: ।
 அஹம் ப்ருச்ச₂ாமி வசநாத் ஸுக₂மாயுஷ்மதாமஹம் ॥ (18)
- ராக்ஞ: ஸம்ப்ரதிபுத்₃த₄ஸ்ய யச்சாநாக்₃மந காரணம் ।
 இத்யுக்த்வாந்த:புரத்₃வாரமாஜக்₃ாம புராணவித் ॥ (19)
- ஸத₃ா ஸக்தம் ச தத்₃வேஸ்ம ஸுமந்த்ர: ப்ரவிவேஸ ஹ ।
 துஷ்டாவாஸ்ய தத₃ா வம்ஸம் ப்ரவிஸ்ய ச விஸாம் பதே: ॥ (20)
- ஸயநீயம் நரேந்த்₃ரஸ்ய தத₃ாஸாத்₃ய வ்யதிஷ்ட₂த ।
 ஸோத்யாஸாத்₃ய து தத்₃வேஸ்ம திரஸ்கரணிமந்தரா ॥ (21)
- ஆஸீர்பீ₄ர் குணயுக்தாபி₄ரபி₄துஷ்டாவ ராக்₄வம் ।
 ஸோமஸூர்யௌ ச காகுத்ஸ்த₂ ஸிவவைஸ்ரவணாவபி ॥ (22)
- வருணஸ்சாக்₃நிரிந்த்₃ரஸ்ச விஜயம் ப்ரதி₃ஸந்து தே ।
 க₃தா ப₄க₃வதீ ராத்ரி: க்ருதம் க்ருத்யமித₃ம் தவ ॥ (23)

தாமரை, நீலோத்பலம் போன்ற மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு மணம் கூட்டப்பட்ட சுத்தமான தண்ணீரால் நிரப்பப்பட்டிருந்தன; தேன், தயிர், நெய், பொறிகள், தர்பங்கள், மலர்கள், பால், எல்லா அணிகலன்களும் அணிந்திருந்த நல்லொழுக்கமுடைய ஆலய பணிப்பெண்கள், சந்திரனுடைய கிரணங்கள் போல் தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட, ரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்ட தன்னிகரில்லாத சாமரமும் இராமனுக்காக ஆயத்தமாக இருக்கின்றன. சந்திரமண்டலத்திற்கு ஒப்பாக ஒளிவீசும் அகலமான வெண்கொற்றக் குடையும் அபிஷேகப் பொருட்களுடன் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. வெள்ளைக் காளையும் வெள்ளைக் குதிரையும் நின்று கொண்டிருக்கின்றன. (8-11)

பாகனுக்கு அடங்கி நடக்கும் நல்ல லட்சணங்களையுடைய பட்டத்து யானை வந்து நிற்கிறது; எல்லா அணிகலன்களும் அணிந்த எட்டு கன்னிகைகளும் சுமங்கலிகளும் எல்லா இசைக்குழவினரும் மற்றும் துதிபாடுவோரும் வந்துவிட்டார்கள். இக்ஷ்வாகு பரம்பரையில் அரச பட்டாபிஷேகத்திற்கு என்னென்ன பொருட்கள் தேவைப்படுமோ, அவைகளையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு, ராஜகுமாரரின் பட்டாபிஷேகத்தைப் பார்த்துக் களிப்பதற்காக மாமன்னர் தசரதரின் ஆணைப்படி அங்கே கூடியிருந்தார்கள். (12-14)

சூரியனோ உதித்துவிட்டான். அரசனையோ காணவில்லை. அரசன் வெளியே வந்து நமக்கு தரிசனம் கொடுக்காததன் காரணத்தை யார்தான் சொல்லப் போகிறாரோ? (15)

பேரறிவாளரான ஸ்ரீராமனின் பட்டாபிஷேகத்திற்காக எல்லா ஏற்பாடுகளும் பூரணமான நிலையில் உள்ளன என்று, சர்வ வல்லமை படைத்த மன்னர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, 'மன்னருக்கு நெருக்கமான சுமந்திரர், அவர்களைப் பார்த்து இவ்வாறு சொன்னார்— "மன்னருடைய ஆணைப்படி இராமனை அழைத்துவர நான் விரைவாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். (16,17)

தாங்கள் எல்லோரும் மன்னரின் கௌரவத்திற்கு உரியவர்கள். விசேஷமாக, ஸ்ரீராமனின் போற்றுதலுக்கு உரியவர்கள். (அவர்கள் சார்பில்) தங்கள் எல்லோருடைய சுக-சௌக்கியம் பற்றி நான் விசாரிக்கிறேன். தாங்கள் நலம்தானே?" (18)

இவ்வாறாக கண்விழித்துக் கொண்ட பின்னரும் மன்னர் வெளியே வராததற்கான காரணத்தைக் கூறிவிட்டு, பழைய செய்திகள் எல்லாம் அறிந்தவரான சுமந்திரர் (மீண்டும்) அந்தப்புர மாளிகையின் நுழைவாயிலிற்குச் சென்றார். (19)

அந்த மாளிகைக்குள் எப்போது வேண்டுமானாலும் முன் அனுமதி இல்லாமல் செல்லும் உரிமை சுமந்திரருக்கு இருந்தது. உள்ளே நுழைந்த அவர் மன்னரின் வம்ச பரம்பரைத் துதி செய்து அரசரை களிப்பிக்க முனைந்தார். (20)

பின்னர், மன்னரின் படுக்கையறை வரையில் சென்று மிக அருகில் நின்று கொண்டார்; அந்த இடத்தில் அவருக்கும் மன்னருக்குமிடையே ஒரு திரை மட்டும்தான் இருந்தது. (21)

பெருமையுடன் கொண்டாடத் தகுந்த வாழ்த்துக்களால் தசரதரைப் போற்றினார்— "காகுத்தரே! சந்திரன், சூரியன், பரமேசுவரன், குபேரன், வருணன், அக்னி, இந்திரன் ஆகியோர் தங்களுக்கு வெற்றியை அளிப்பார்களாக! ராத்ரிதேவி சென்றுவிட்டாள். தாங்கள் ஆணையிட்டபடி எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது. (22,23)

புத்தயஸ்வ ந்ருபஸார்தூல குரு கார்யமநந்தரம் ।
புராஹ்மணா புலமுக்யாஸ்ச நைக்யமாஸ்சாக்யதா ந்ருப ॥ (24)

தூர்ஸநம் தேபிகாங்ஷந்தே ப்ரதிபுத்தயஸ்வ ராக்யவ ।
ஸ்துவந்தம் தம் ததூ ஸுதம் ஸுமந்தரம் மந்த்ரகோவிதம் ॥
ப்ரதிபுத்தய ததோ ராஜா இதம் வசநமப்ரவீத் ॥ (25)

ராமமாநய ஸுதேதி யத்யஸ்யபிஹிதோநயா ।
கிமிதம் காரணம் யேந மமாக்ஞா ப்ரதிஹந்யதே ॥
ந சைவ ஸம்ப்ரஸுப்தோஹமாநயேஹாஸு ராக்யவம் ॥ (26)

இதி ராஜா தூஸரத: ஸுதம் தத்ராந்வஸாத்தபுந: ।
ஸ ராஜவசநம் ஸ்ருத்வா ஸிரஸா ப்ரதிபூஜ்ய தம் ॥ (27)

நிர்ஜக்யாம ந்ருபாவாஸாந்மந்யமாந: ப்ரியம் மஹத் ।
ப்ரபந்நோ ராஜமார்க்யம் ச பதாகாத்வஜஸோபிடதம் ॥ (28)

ஹ்ருஷ்ட: ப்ரமுதித: ஸுதோ ஜக்யமாஸு விலோகயந் ।
ஸ ஸுதஸ்தத்ர ஸுஸ்ராவ ராமாதிகரணா: கதூ: ॥
அபிஷேசநஸம்யுக்தா: ஸர்வலோகஸ்ய ஹ்ருஷ்டவத் ॥ (29)

ததோ தூதூர்ஸ ருசிரம் கைலாஸஸிகரப்ரபும ।
ராமவேஸ்ம ஸுமந்த்ரஸ்து ஸக்ரவேஸ்மஸமப்ரபும ॥ (30)

மஹாகவாடஸம்யுக்தம் விதர்திஸதஸோபிடதம் ।
காஞ்சநப்ரதிமைகாக்யம் மணிவித்ருமதோரணம் ॥ (31)

ஸாரதூபூரகநப்ரக்யம் தீப்தம் மேருகுஹோபமம் ।
மணிபிர்வரமாலயாநாம் ஸுமஹத்பிரலங்க்ருதம் ॥
முக்தாமணிபிராகீர்ணம் சந்தூநாக்ருதூபிடதம் ॥ (32)

கூந்தூந் மனோக்ஞாந் விஸ்ருஜதூதூர்தூரம் ஸிகரம் யதூ ।
ஸாரஸைஸ்ச மயூரைஸ்ச நினதூதூபிர்விராஜிதம் ॥ (33)

ஸுக்ருதேஹாம்ருகூகீர்ணம் ஸுகீர்ணம் பித்திபிஸ்ததூ ।
மநஸ்சக்ஷாஸ்ச பூதாநாமாதூதூத்திக்ருமதேஜஸா ॥ (34)

சந்தூரபூஸ்கரஸங்காஸம் குபேரபுவநோபமம் ।
மஹேந்தூரதாமப்ரதிமம் நாநாபக்ஷிஸமாகுலம் ॥
மேருஸ்ருங்க்யஸமம் ஸுதோ ராமவேஸ்ம தூதூர்ஸ ஹ ॥ (35)

உபஸ்திதை: ஸமாகீர்ணம் ஜநைரஞ்ஜலிகாரிபி: ।
உபாதூய ஸமாக்ராந்தைஸ்ததூ ஜாநபதூர்ஜநை: ॥
ராமாபிஷேகஸுமுகைருந்முகை: ஸமலங்க்ருதம் ॥ (36)

ராஜசிம்மரே! கண்விழித்து எழுக! அடுத்தபடி செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்யுங்கள். அரசரே! அந்தணர்களும் படைத்தலைவர்களும் வணிகர்களும் வந்துவிட்டார்கள். (24)

இராகவரே! கண் மலருங்கள். தங்கள் தரிசனத்திற்காக அவர்கள் ஆவலுடன் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்." அரசர் கண்விழித்து, போற்றி வாழ்த்திக் கொண்டிருந்த, ஆலோசனையில் வல்ல சாரதியான சுமந்திரரிடம் இவ்வாறு கூறினார்— (25)

"சாரதியே! 'இராமனை அழைத்துவா' என்று நான் சொன்னபடி ஏன் நடக்கவில்லை? ஏன் ஆணை என்ன காரணத்தால் அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறது? நான் ஒன்றும் ஆழ்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை. உடனே இராமனை இங்கே அழைத்து வாரும்" என்று மன்னர் தசரதர், மறுபடியும் சாரதிக்கு ஆணையிட்டார். அவர் மன்னரின் ஆணையைக் கேட்டு தலைவணங்கி வணக்கம் தெரிவித்துவிட்டு, 'மகத்தான நல்ல நிகழ்ச்சி நடக்கப் போகிறது' என்று எண்ணியபடி, அரசரின் மாளிகையிலிருந்து வெளியே வந்தார். பாவட்டாக்களாலும் கொடிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த ராஜபாட்டையை வந்தடைந்தார். (26-28)

நாற்புறமும் பார்த்துக் கொண்டு உடலும் உள்ளமும் பூரித்தவராக சுமந்திரர் வேகமாகச் சென்றார். அவர், வழிநெடுகிலும் இராமனுடைய கல்யாண குணங்கள் பற்றியும் பட்டாபிஷேகம் பற்றியும் எல்லா ஜனங்களும் மகிழ்ச்சியுடன் பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்டார். (29)

தூரத்திலிருந்தபோதே இந்திரனுடைய மாளிகைக்கு நிகராக ஒளி வீசுவதும் கைலாசமலைபோல் ஒளிர்வதும் பேரழகு படைத்ததுமான இராமனின் திருமாளிகையை சுமந்திரர் பார்த்தார். (30)

(அட்டா! என்ன மாளிகை! என்ன அழகு!) பெரிய பெரிய கதவுகள்; நூற்றுக்கணக்கான முகப்புத் திண்ணைகள்; பொற்பதுமைகளின் வரிசைகள்; ரத்தினங்களாலும் பவழங்களாலும் ஆன தோரணங்கள்; சரத்தால மேகம் போன்ற தோற்றம்; மேருமலையின் குகையைப் போன்ற பிரகாசம்; உயர்ந்த ரத்தின மாலைகளால் அலங்காரம்; முத்துமணிகளின் சிதறல்; சந்தனம்-அகில் நறுமணப் புகை; தாதுர மலைச்சிகரம் போல் எப்போதும் மனத்திற்கு இஷ்டமான நறுமணம் கமழ்வது; அன்னப்பறவைகளும் நடனமாடும் மயில்களும் நிறைந்திருப்பது; கலைவண்ணத்துடன் செதுக்கப்பட்ட மான் பதுமைகள், சுவர்களில் தத்தம் அழகொளியால் உயிர்களின் கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் ஒவியங்கள். (31-34)

சந்திரன், சூரியன் போன்ற பேரொளி; குபேரனின் மாளிகைக்கு ஒப்பானது; மகேந்திரனின் இருப்பிடம் போல் விளங்குவது; பலவகையான பறவைகளின் கூட்டம் நிரம்பியது; மேருமலையின் சிகரத்தைப் போன்றது - இவ்வாறான ஸ்ரீராமனின் திருமாளிகையை சாரதி பார்த்தார். ஆகா! (35)

கைகளைக் கூப்பியவண்ணம் மக்கள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். புறநகர் மக்கள் காணிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். (காணப்போகும்) இராமபட்டாபிஷேகத்தை எண்ணி மகிழ்ந்த ஜனங்கள் அணிவகுத்து நின்றார்கள். (36)

மஹாமேக₄ஸமப்ரக்₂யமுத₃க்₃ரம் ஸுவிபூ₄ஷிதம் ।
நாநாரத்நஸமாகீர்ணம் குப்₃ஜகைராதகாவ்ருதம் ॥ (37)

ஸ வாஜியுத்தேந ரதே₂ந ஸாரதி₂ர்-
நராகுலம் ராஜகுலம் விலோகயந் ।
வருதி₂நா ராமக்₃ருஹாபி₄பாதிநா
புரஸ்ய ஸர்வஸ்ய மநாம்ஸி ரஞ்ஜயந் ॥ (38)

தத: ஸமாஸாத்ய மஹாத₄நம் மஹத்-
ப்ரஹ்ருஷ்டரோமா ஸ பூ₃பூ₄வ ஸாரதி₂: ।
ம்ருகை₃ர்மயூரைஸ்ச ஸமாகுலோல்புணம்
க்₃ருஹம் வரார்ஹஸ்ய ஸசீபதேரிவ ॥ (39)

ஸ தத்ர கைலாஸநிப₄ா: ஸ்வலங்க்ருதா:
ப்ரவிஸ்ய கஷ்யாஸ்திரித₃ஸாலயோபமா: ।
ப்ரியாந்நராந் ராமமதே ஸ்தி₂தாந் பூ₃ஹுந்
அபோஹ்ய ஸுத்₃த₄ந்தமுபஸ்தி₂தோ ரதீ₂ ॥ (40)

ஸ தத்ர ஸுஸ்ராவ ச ஹர்ஷயுக்தா
ராமாபி₄ஷேகார்த₂யுதா ஜநாநாம் ।
நரேந்த்₃ரஸு₃நோரபி₄மங்குளார்த₂ா:
ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய கி₃ர: ப்ரஸ்ருஷ்டா: ॥ (41)

மஹேந்த்₃ரஸத்₃மப்ரதிமம் து வேஸம்
ராமஸ்ய ரம்யம் ம்ருக்₃பக்ஷிஜுஷ்டம் ।
த₃த₃ர்ஸ மேரோரிவ ஸ்ருங்குமுச்சம்
விப்₄ராஜமாநம் ப்ரப₄யா ஸுமந்த்ர: ॥ (42)

உபஸ்தி₂தைரஞ்ஜலிகாரிபி₄ஸ்ச
ஸோபாயநைர்ஜாநபதை₃ரநேகை: ।
கோட்யா பரார்தை₄ஸ்ச விமுக்தயாநை:
ஸமாகுலம் த்₃வாரபத₂ம் த₃த₃ர்ஸ ॥ (43)

ததோ மஹாமேக₄மஹீத₄ராப₄ம்
ப்ரபி₄ந்நமத்யங்குஸமப்ரஸஹ்யம் ।
ராமெளபவாஹ்யம் ருசிரம் த₃த₃ர்ஸ
ஸத்ருஞ்ஜயம் நாக்₃முத₃க்₃ரகாயம் ॥ (44)

ஸ்வலங்க்ருதாந் ஸாஸ்வரத₂ாந் ஸகுஞ்ஜராந்
அமாத்யமுக்த₂யாஸ்ரஸதஸஸ்ச வல்லப₄ாந் ।
வ்யபோஹ்ய ஸுத: ஸஹிதாந் ஸமந்தத:
ஸம்ருத்₃த₄மந்த:புரமாவிவேஸ ॥ (45)

இராமனுடைய திருமாளிகை மாபெரும் மேகத்தைப் போன்ற காந்தி உடையதாகவும், உயர்ந்தும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டும் பலவகையான ரத்தினங்கள் நிறைந்ததாகவும், ஏராளமான குள்ளர்-கூனர்களை உடையதாகவும் காணப்பட்டது. (37)

குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட (மழை-வெயிலிலிருந்து தேரோட்டிக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும்) முகப்பு மேற்கூரையுடைய தேரில் சுமந்திரர் சென்றார். வழிநெடுகிலும் மக்கள் கூட்டத்தையும் சிற்றரசர் கூட்டத்தையும் பார்த்துக் கொண்டே சென்றார். (அவர், இராமனை அழைக்கப் போகிறார் என்பதைப் புரிந்துகொண்ட) எல்லா மக்களும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். (38)

இங்குமங்கும் ஓடித் திரியும் மான்-மயில்கள் விளங்குவதும், அனைத்து செல்வச் செழிப்புடன் ஒளிர்வதும், இந்திரனுடைய அரண்மனை போல் எழில்மிகு தோற்றமுடையதுமான, விலைமதிக்க முடியாத பொருட்கள் நிறைந்த இராமனுடைய மாளிகையை அடைந்ததும், அந்த சாரதி மயிர்க்கூச்சலை (புல்லரிப்பை) அடைந்தார். (39)

அங்கே கைலாசமலை போல் ஒளிவீசுவைகளும் சிறப்பாக அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் தேவலோக மாளிகைக்கு நிகரானவைகளுமான பல இடைகழிகளைக் கடந்து, இராமனது ஆணையை எதிர்பார்த்து நிற்கும் அன்புள்ளம் கொண்ட ஏராளமான ஏவலாளர்களைக் கடந்து அந்தப்புரம் வரை தேரில் சென்றார். (40)

அவ்விடத்தில் இராமபட்டாபிஷேக காரியங்களில் சம்பந்தப்பட்ட மக்களின் மகிழ்ச்சிகரமான உரையாடல்களையும், மாமன்னரின் புதல்வருடைய சேடிமத்தைப் பிரார்த்திக்கும் மற்ற எல்லா ஜனங்களின் பேச்சுக்களையும் கேட்டார். (41)

மகேந்திரனுடைய மாளிகை போன்றதும், மான்-மயில்கள் விளையாடுவதும், மேருவின் சிகரம் போல் மிக உயர்ந்து ஒளிவீசுவதும், அழகியதுமான ஸ்ரீராமபவனத்தை சுமந்திரர் பார்த்தார். (42)

மாளிகையின் நுழைவாயிலில் தரிசனம் செய்வதற்காக வந்த மக்கள் இரு கைகளையும் குவித்து நிற்பதையும், காணிக்கைப் பொருளுடன் வந்த ஏராளமான புறநகர் மக்களையும், எண்ண முடியாத கோடிக்கணக்கான வாகனங்கள் இடைவெளி இல்லாமல் நிறுத்தப்பட்டிருப்பதையும் கண்டார். (43)

கரிய மேகம் சூழ்ந்த மாமலை போன்றதும், ஒப்புயர்வில்லாததும், அங்குசம் தேவைப்படாததும், எதிரிகளால் எதிர்கொள்ள முடியாததும், பெருந்த உடல் உடையதும், ஸ்ரீராமனுக்கே வாகனமானதுமான சத்ருஞ்ஜயம் என்னும் யானையைக் கண்டார். (44)

நன்றாக அழகுபடுத்திக் கொண்டு தேர்-குதிரை-யானைகளில் எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் வந்திருந்த நூற்றுக்கணக்கான பேரன்பர்களையும், முக்கிய அமைச்சர்களையும் தாண்டிச் சென்று, சோபை மிகுந்த அந்தப்புரத்தினுள் நுழைந்தார், சாரதியான சுமந்திரர். (45)

தத₃த்₃ரிகூடாசலமேக₄ஸந்நிப₄ம்

மஹாவிமாநோத்தமவேஸ்மஸங்க₄வத் ।

அவார்யமாண: ப்ரவிவேஸ ஸாரதி₂:

ப்ரபூ₄தரத்நம் மகரோ யத₂ார்ணவம் ॥

(46)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

அயோத்₄யாகாண்டே₃ பஞ்சத₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஷோட₃ஸ: ஸர்க₃:

ராமப்ரஸ்த₂ரநம்

ஸ தத₃ந்த:புரத்₃வாரம் ஸமதீத்ய ஜநாகுலம் ।

ப்ரவிவித்தாம் தத: கக்ஷயாமாஸஸாத₃ புராணவித் ॥

(1)

ப்ராஸ கார்முக பி₃ப்₄ரத்₃பி₄ர் யுவபி₄ர் ம்ருஷ்டகுண்ட₃லை: ।

அப்ரமாதி₃பி₄ரேகாக்₃ரை: ஸ்வநூரக்தைரதி₄ஷ்ட₂தாம் ॥

(2)

தத்ர காஷாயினோ வ்ருத்₃த₄ந் வேத்ரபாணீந் ஸ்வலங்க்ருதாந் ।

த₃த்₃ர்ஸ நிஷ்டி₂தாந் த்₃வாரி ஸ்தர்யத்₄யக்ஷாந் ஸுஸமாஹிதாந் ॥

(3)

தே ஸமீக்ஷய ஸமாயாந்தம் ராமப்ரியசிகீர்ஷவ: ।

ஸஹஸோத்பதிதா: ஸர்வே ஸ்வாஸநேப்₄ய: ஸஸம்ப்₄ரமம் ॥

(4)

தாநுவாச விநீதாத்மா ஸுமந்த்ர: ப்ரவிசக்ஷண: ।

க்ஷிப்ரமாக்₂யாத ராமாய ஸுமந்த்ரோ த்₃வாரி திஷ்ட₂தி ॥

(5)

தே ராமமுபஸங்க₃ம்ய ப₄ர்து: ப்ரியசிகீர்ஷவ: ।

ஸஹப₄ர்யாய ராமாய க்ஷிப்ரமேவாசக்ஷிரே ॥

(6)

ப்ரதிவேதி₃தமாக்ஞாய ஸுதமப்₄யந்தரம் பிது: ।

தத்ரைவாநாயயாமாஸ ராக₄வ: ப்ரியகாம்யயா ॥

(7)

தம் வைஸ்ரவணஸங்காஸ முபவிஷ்டம் ஸ்வலங்க்ருதம் ।

த₃த்₃ர்ஸ ஸுத: பர்யங்கே ஸௌவர்ணே ஸோத்தரக்₂தே₃ ॥

(8)

வராஹருதி₄ராபே₄ண ஸுசிநா ச ஸுக₃ந்தி₄நா ।

அநுலிப்தம் பரார்க்₄யேந சந்த₃நேந பரந்தபம் ॥

(9)

ஸ்தி₂தயா பார்ஸ்வதஸ்சாபி வாலவ்யஜநஹஸ்தயா ।

உபேதம் ஸீதயா பூ₄யஸ்சித்ரயா ஸஸிநம் யத₂ா ॥

(10)

தம் தபந்தமிவாதி₃த்யமுபபந்தம் ஸ்வதேஜஸா ।

வவந்தே₃ வரத₃ம் வந்தீ₃ விநயக்ஞோ விநீதவத் ॥

(11)

மாலையின் உச்சியில் குழந்து கொண்டிருக்கும் மேகத்தை ஒத்ததும், மகாவிமானத்தைப் போல் சிறந்த பல குடியிருப்புகளின் கூட்டம் நிறைந்ததுமான அம்மாளிகையினுள் யாராலும் தடுக்கப்படாமல், ரத்தினங்கள் கொழிக்கும் பெருங்கடலில் (தடையின்றி செல்லும்) மகரமீன் போல் சுமந்திரர் நுழைந்தார். (46)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
பதினைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பதினாறு

இராமன் மாளிகையிலிருந்து புறப்படுதல்

அரண்மனையின் பழைய வரலாறுகளை அறிந்த அவர், மக்கள் கூட்டம் நிறைந்த அந்தப்புர நுழைவாயிலைக் கடந்து, விசேஷமான கட்டுக்காவலுடன் இருந்த விசாலமான அங்கணத்தை அடைந்தார். (1)

அங்கே ஸ்ரீராமனிடம் அசஞ்சலமான பக்தி கொண்டவர்களும், அம்பு-வில் தரித்தவர்களும், தவறு இழைக்காதவர்களும், சிந்தனை பிறழாதவர்களும், ஒளிவீசும் தங்கக் குண்டலங்கள் அணிந்தவர்களுமான இளைஞர்கள் காவலில் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். (2)

அந்த அங்கணத்தின் வாயிற்படியில், காவித்துணி அணிந்து, கையில் கோல் ஏந்தி, நன்றாக அலங்கரித்துக் கொண்டு, புலன்களை கட்டுப்படுத்திய முதியவர்கள் பெண்மணிகளுக்குப் பாதுகாவலர்களாக உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டார். (3)

இராமனுக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய விரும்பும் அவர்கள் எல்லோரும், அவர் (சுமந்திரர்) நேரே வந்து கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தவுடன், பரபரப்புடன் தத்தம் இடத்திலிருந்து எழுந்து நின்றார்கள். (4)

பணிவுடையவரும், பணியில் திறனுடையவருமான தேரோட்டி சுமந்திரர், 'ஸ்ரீராமனிடம் சுமந்திரன் வாயிற்படியில் நிற்கிறான் என்று உடனே தெரிவியுங்கள்' என்று அவர்களிடம் கூறினார். (5)

எஜமானரின் பிரியத்தைச் செய்ய விரும்பும் பணியாளர்களான அவர்கள், பத்தினியோடு இருந்த இராமனை அணுகி உடனே அந்தத் தகவலைத் தெரிவித்தார்கள். (6)

தந்தைக்கு மிகவும் அந்தரங்கமானவரான சாரதி வந்திருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டதும், அவரிடம் அன்பைக் காட்டும் விதத்தில் அந்த உள் அறைக்கே அவரை வரச் சொன்னார். (7)

உத்தமமான விரிப்பு போடப்பட்டிருந்த பொன்மயமான கட்டிலில் சிறந்த ஆடை-அணிகலன்கள் அணிந்து கொண்டு குபேரனைப் போல் வீற்றிருக்கும் அவரை சுமந்திரர் பார்த்தார். (8)

செக்கச் சிவந்த மேகம் போல் தூயதும் நறுமணம் வீசுவதுமான உயர்ந்த சந்தனப் பூச்சுடன் விளங்குபவரும், எதிரிகளை வாட்டுபவரும், அருகில் கையில் சாமரம் ஏந்திக் கொண்டு அமர்ந்திருக்கும் சீதையோடு கூடியவராக, சித்திரை நட்சத்திரத்துடன் கூடிய சந்திரன் போல் (பிரகாசிக்கும் இராமனைப் பார்த்தார்.) (9,10)

அரச பரம்பரையின் புகழை இசைக்கும் (வந்தீ) சுமந்திரர், பணிவு என்னும் குணநலனை அறிந்தவர். எனவே, தன்னுடைய சுயம்பிரகாசத்தினால் ஜொலிக்கின்ற சூரியனைப் போல் பேரொளி வீசிக் கொண்டிருப்பவரும், வேண்டியன வேண்டியாங்கு அருள்பவருமான இராமனின் முன்னிலையில் நெடுஞ்சாண்கிடையாக விழுந்து வணங்கினார். (தேரோட்டுதல் மட்டுமில்லாமல் அரசன் புகழ் பாடக்களான வந்தீ என்ற பொறுப்பிலும் சுமந்திரர் இருந்தார் என்பது குறிப்பு.) (11)

ப்ராஞ்ஜலிஸ்து ஸுக₂ம் ப்ருஷ்ட்வா விஹாரஸயநாஸநே ।
ராஜபுத்ரமுவாசேத்யம் ஸுமந்த்ரோ ராஜஸத்க்ருத: ॥ (12)

கௌஸல்யாஸுப்ரஜா ராம பிதா த்வாம் த்ரஷ்டுமிச்ச₂தி ।
மஹிஷ்யா ஸஹ கைகேய்யா க₃ம்யதாம் தத்ர மா சிரம் ॥ (13)

ஏவமுக்தஸ்து ஸம்ஹ்ருஷ்டோ நரஸிம்ஹோ மஹாத்யுதி: ।
தத:ஸம்மாநயாமாஸ ஸீதாமித்யமுவாச ஹ ॥ (14)

தே₃வி தே₃வஸ்ச தே₃வீ ச ஸமாக₃ம்ய மத₃ந்தரே ।
மந்த்ரயேதே த்₄ருவம் கிஞ்சித்யபி₄ஷேசநஸம்ஹிதம் ॥ (15)

லக்ஷ்மித்வா ஹ்யபி₄ப்ராயம் ப்ரியகாமா ஸுத₃க்ஷிணா ।
ஸஞ்சோத்யதி ராஜாநம் மத₃ர்த₂ம் மதி₃ரேக்ஷணே ॥ (16)

ஸா ப்ரஹ்ருஷ்டா மஹாராஜம் ஹிதகாமாநுவர்திநீ ।
ஜநநீ சார்த₂காமா மே கேகயாதி₄பதே: ஸுதா ॥ (17)

தி₃ஷ்ட்யா க₂லு மஹாராஜோ மஹிஷ்யா ப்ரியயா ஸஹ ।
ஸுமந்த்ரம் ப்ராஹிணோத்₃தூ₃தமர்த₂காமகரம் மம ॥ (18)

யாத்₃ருஸீ பரிஷத்தத்ர தாத்₃ருஸோ தூ₃த ஆக₃த: ।
த்₄ருவமத்யைவ மாம் ராஜா யௌவராஜ்யோபி₄ஷேக்ஷயதி ॥ (19)

ஹந்த ஸீக்₄ரமிதோ க₃த்வா த்₃ரக்ஷயாமி ச மஹீபதிம் ।
ஸஹ த்வம் பரிவாரேண ஸுக₂மாஸ்ஸ்வ ரமஸ்வ ச ॥ (20)

பதிஸம்மாநிதா ஸீதா பு₄ர்தாரமஸிதேக்ஷணா ।
ஆத்₃வாரமநுவவ்ராஜ மங்க₃ளாந்யபி₄த₃த்யுஷீ ॥ (21)

ராஜ்யம் த்₃விஜாதிபி₄ர் ஜுஷ்டம் ராஜஸூயாபி₄ஷேசநம் ।
கர்துமர்ஹதி தே ராஜா வாஸவஸ்யேவ லோகக்ருத் ॥ (22)

தீ₃க்ஷிதம் வ்ரதஸம்பந்நம் வராஜிநத₄ரம் ஸூசிம் ।
குரங்க₃ஸ்ருங்க₃பாணிம் ச பஸ்யந்தீ த்வாம் பு₄ஜாம்யஹம் ॥ (23)

பூர்வாம் தி₃ஸம் வஜ்ரத₄ரோ த₃க்ஷிணாம் பாது தே யம: ।
வருண: பஸ்சிமாமாஸாம் த₄நேஸஸ்தூத்தராம் தி₃ஸம் ॥ (24)

அத₂ ஸீதாமநுக்ஞாப்ய க்ருதகௌதுகமங்க₃ள: ।
நிஸ்சக்ராம ஸுமந்த்ரேண ஸஹ ராமோ நிவேஸநாத் ॥ (25)

கேளிக்கை மஞ்சத்தில் மலர்ந்த முகத்துடன் வீற்றிருக்கும் அவரிடம் சுக-சௌக்கியம் பற்றி விசாரித்துவிட்டு, அரசரால் மரியாதை செய்யப்படுபவரான சுமந்திரர், அரசகுமாரரிடம் இவ்வாறு கூறினார்— (12)

“பூரீராமா! தங்களைப் பெற்றெடுத்ததால் கௌசல்யை நல்ல மகவை ஈன்றெடுத்த தாய் ஆனார்! இப்போது கைகேயி அரசியுடன் இருக்கும் தங்கள் தந்தையார் தங்களைக் காண விரும்புகிறார். உடனே புறப்படுங்கள். காலதாமதம் வேண்டாம்.” (13)

இதைக் கேட்டவுடன் பேரொளி வீசும் புருஷோத்தமர் மனமுவந்தவராகி, பெருமிதத்துடன் சீதையை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறினார்— (14)

“தேவி! மன்னரும் அரசியும் ஒன்றுகூடி என் விஷயமாக ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக பட்டாபிஷேகம் பற்றித்தான் ஆலோசனை செய்து கொண்டிருந்திருப்பார்கள். (15)

மயக்கும் விழியாளே! அவருடைய எண்ணத்தைத் தெரிந்து கொண்டு, பிரியமானதைச் செய்ய விரும்பும் திறமைசாலியான கைகேயி தாயார், என் விஷயத்தில் மன்னரைத் தூண்டிவிட்டிருக்கிறார். (16)

கேகய மன்னரின் குமாரத்தியான அவர் (பட்டாபிஷேகச் செய்தி கேட்டு) மனம் களித்து, மன்னரின் நலனில் அக்கறை கொண்டு, அவரைப் பின்பற்றி நடக்கும் என்னுடைய அன்னையான அவர் பொருளாசையும் (ஆட்சியைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணமும்) கொண்டவர். (17)

மனத்திற்குகந்த அரசியுடன் இருக்கும் அவர் என்னுடைய விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வல்லவரான சுமந்திரரையே செய்தியைச் சொல்லும்படி அனுப்பியிருக்கிறார். எவ்வளவு பாக்கியம்! (18)

அங்கே அந்தரங்கமான ஆலோசனை நடந்திருக்கிறது; அதனால் அதற்கேற்றபடி நம்பிக்கைக்குரிய தூதர் வந்திருக்கிறார். நிச்சயமாக இப்போதே என்னை இளவரசனாகப் பட்டம் சூட்டப் போகிறார், மன்னர். (19)

(அம்மாடியோவ்! நேரமாகிக் கொண்டிருக்கிறது!) நான் உடனே சென்று உலகாளும் மாமன்னரைக் காண்பேன். நீ, உன் தோழிகளுடன் ஆனந்தமாக இருந்து கொண்டிரு.” (20)

இவ்வாறாக, கணவரால் நற்செய்தி கூறி கௌரவிக்கப்பட்ட கருங்கண்ணாள் சீதை, மங்களமான சிந்தனைகளுடன் வாயிற்படிவரை பின்தொடர்ந்து சென்று வழியனுப்பி வைத்தாள். (21)

“இப்போது இருபிறப்பாளர்கள் உடன் இருக்க, தங்களுக்கு யுவராஜ பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கும் மன்னர், பின்னொரு சமயத்தில் பிரும்மா, தேவராஜனான இந்திரனுக்கு நடத்தி வைத்ததைப் போல, (பற்பல மன்னர்களையும் வெற்றி கொண்டதன் அடையாளமாகச் செய்யப்படும்) ராஜகுயத்தையும் செய்து வைப்பார் என்பது திண்ணம். (22)

அப்போது (ராஜகுய யாக சமயத்தில்) யாகதீட்சை ஏற்று, விரத நியமங்களை அனுஷ்டித்து, உயர்ந்த மான்தோல் அணிந்து, தூயவராய், மான்கொம்பைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் தங்களைப் பார்த்துப் பரவசமடைந்து, தங்களுக்குத் தொண்டு செய்து கொண்டே இருப்பேன். (23)

கிழக்கில் இந்திரனும், தெற்கில் யமனும், மேற்கில் வருணனும், வடக்கில் குபேரனும் தங்களைக் காப்பாற்றுவார்களாக!” (24)

பின்னர், சீதையிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு, பட்டாபிஷேகத்திற்கு முன்னர் செய்ய வேண்டிய நற்சடங்குகளைச் செய்துமுடித்துவிட்ட அவர், சுமந்திரருடன் மாளிகையிலிருந்து வெளியே வந்தார். (25)

பர்வதாதி₃வ நிஷ்கர்மய ஸிம்ஹோ கி₃ரிசு₃ஹாஸய: ।
 லக்ஷ்மணம் த்₃வாரி ஸோடபஸ்யத்ப்ரஹ்வாஞ்ஜலிபுடம் ஸ்தி₂தம் ॥ (26)

அத₂ மத்₄யம கக்ஷயாயாம் ஸமாக₃ச்ச₂த் ஸுஹ்ருஜ்ஜநை: ।
 ஸ ஸர்வாநர்தி₂நோ த்₃ருஷ்ட்வா ஸமேத்ய ப்ரதிநந்த₃ய ச ॥ (27)

தத: பர்வத ஸங்காஸமாருரோஹ ரதே₂த்தமம் ।
 வையாக்₄ரம் புருஷவ்யாக்₄ரோ ராஜதம் ராஜநந்த₃ந: ॥ (28)

மேக₄நாத₃மஸம்பு₄த₄ம் மணிவித்₃ருமபூ₄ஷிதம் ।
 முஷ்ணந்தமிவ சக்ஷி₃ம்ஷி ப்ரபு₄யா ஸுர்யவர்சஸம் ॥ (29)

கரேணுஸரிஸுகல்பைஸ்ச யுக்தம் பரமவாஜிபி₄: ।
 ஹரியுக்தம் ஸஹஸ்ராசேஷா ரத₂மிந்த்₃ர இவாஸுக₃ம் ॥
 ப்ரயயௌ தூர்ணமாஸ்த₂ய ராக₄வோ ஜ்வலித: ஸ்ரி₃யா ॥ (30)

ஸ பர்ஜந்ய இவாகாஸே ஸ்வநவாநபி₄நாத₃யந் ।
 நிகேதாந்நிர்யயௌ ஸ்ரீமாந் மஹாப்₄ராதி₃வ சந்த்₃ரமா: ॥ (31)

ச₂த்ரசாமரபாணிஸ்து லக்ஷ்மணோ ராக₄வாநுஜ: ।
 ஜுகே₃ப ப்₄ராதரம் ப்₄ராதா ரத₂மாஸ்த₂ய ப்ருஷ்ட₂த: ॥ (32)

ததோ ஹலஹலாஸப்த₃ஸ் துமுல: ஸமஜாயத ।
 தஸ்ய நிஷ்கர்மமாணஸ்ய ஜநௌக₄ஸ்ய ஸமந்தத: ॥ (33)

ததோ ஹயவரா முக்₂யா நாக₃ாஸ்ச கி₃ரிஸந்நிப₄ா: ।
 அநுஜக்₃முஸ்தத₃ா ராமம் ஸதஸோத₂ ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (34)

அக்₃ரதஸ்சாஸ்ய ஸநந்த₃த₄ாஸ்ச சந்த்₃நாக₃ரு ருஷிதா: ।
 க₂ட்₃க₃சாபத₄ரா: ஸு₃ரா ஜக்₃முராஸம்ஸவோ ஜநா: ॥ (35)

ததோ வாதித்₃ர ஸப்த₃த₄ாஸ்ச ஸ்துதிஸப்த₃த₄ாஸ்ச வந்தி₃நாம் ।
 ஸிம்ஹநாத₃த₄ாஸ்ச ஸு₃ராணாம் தத₂ா ஸுஸ்ருவிரே பதி₂ ॥ (36)

ஹர்மயவாதாயநஸ்த₂ாபி₄ர் பூ₄ஷிதாபி₄: ஸமந்தத: ।
 கீர்யமாண: ஸுபுஷ்பௌகை₄ர் யயௌ ஸ்த்ரீபி₄ரரிந்த₃ம: ॥ (37)

ராமம் ஸர்வாநவத்₃யாங்க்யோ ராமபிப்ரீஷயா தத: ।
 வசோபி₄ரக்₃ர்யைர் ஹர்மயஸ்த₂ா: க்ஷிதிஸ்த₂ாஸ்ச வவந்தி₃ரே ॥ (38)

நூநம் நந்த₃தி தே மாதா கௌஸல்யா மாத்ருநந்த₃ந ।
 பஸ்யந்தி ஸித்₃த₄யாத்ரம் த்வாம் பித்ர்யம் ராஜ்யமவஸ்தி₂தம் ॥ (39)

ஸர்வஸீமந்திநீப்₄யஸ்ச ஸீதாம் ஸீமந்திநீம் வராம் ।
 அமந்யந்த ஹி தா நார்யோ ராமஸ்ய ஹ்ருத்யப்ரி₃யாம் ॥ (40)

மலைக்குகையில் வாசம் செய்யும் சிங்கம், குகையிலிருந்து வெளியே புறப்பட்டு வருவதைப் போல வந்த அவர், பணிவுடன் கைகூப்பிக் கொண்டு நிற்கும் லட்சுமணனை வாயிற்படியில் கண்டார். (26)

பின்னர், நடுக்கட்டில் காத்துக் கொண்டிருக்கும் நண்பர்களோடு அளவளாவினார்; தரிசனத்திற்காக நின்று கொண்டிருந்தவர்களைப் பார்த்து, அவர்களிடையே புகுந்து சந்தோஷப்படுத்தினார். (27)

பின்னர், ஆண்களில் புலிபோன்ற அந்த அரசகுமாரர், புலித்தோல் விரிக்கப்பட்டதும் வெள்ளியால் ஆனதும் மலைபோல் பேருருவம் கொண்டு விளங்கியதுமான உத்தம தேரில் ஏறினார். (28)

மேகம் போல் கம்பீரமாக ஓசை எழுப்புவதும், விசாலமானதும், ரத்தினம், மற்றும் பவழங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், சூரியனுக்கொப்பான பேரொளியால் கண்களை கூசச் செய்வதும், யானைக்குட்டிகள் போன்ற உயர்ஜாதிக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதும், பச்சைக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட இந்திரனுடைய ரதம் போல் விரைவாகச் செல்வதும், உலகில் வேறெங்கும் காணமுடியாத பேரெழிலுடன் விளங்குவதுமான தேரில் விரைவாக ஏறிச் சென்றார், இராகவன். (29,30)

அந்தத் தேர் ஆகாயத்தில் பேரொலி எழுப்பி கர்ஜிக்கும் மேகம் போல் எண்திசைகளிலும் ஒலி எழுப்பிக் கொண்டு, பெரிய மேகக்கூட்டத்திலிருந்து உதயமாகும் சந்திரனைப் போல, அந்தத் திருமாளிகையிலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றது. (31)

புரீராமனின் இளையவனான லட்சுமணன், ஒரு கையில் குடையையும் இன்னொரு கையில் சாமரத்தையும் பிடித்துக்கொண்டு, ரதத்தில் ஏறி சகோதரனுக்குப் பின்புறத்தில் இராமனுக்குப் பாதுகாப்பாக நின்றான். (32)

அவர் வெளியே வந்ததும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் கூடியிருந்த மக்களிடையே பேரிரைச்சலும் ஆரவாரமும் உண்டாயின. (33)

அப்போது முக்கியமான உத்தம குதிரைகளும் குன்றினை ஒத்த யானைகளும் நூற்றுக்கணக்கில், ஆயிரக்கணக்கில் இராமனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றன. (34)

அவருக்கு முன்னதாக ஆயுதமேந்தியவர்களும், சந்தனம் மற்றும் அகரு முதலிய நறுமணப் பூச்சுக்களை பூசிக் கொண்டிருந்தவர்களும், வாள்-வில் ஏந்திய சூரர்களும், கோலாகல வைபவத்தைக் கண்டுகளிக்கும் ஆவலுடன் வந்திருந்த ஏராளமான ஜனங்களும் சென்றார்கள். (35)

போகும் வழியில் சங்கீத வாத்தியங்களின் இனிய ஒலிகளும் புகழ்பாடும் கலைஞர்களின் போற்றிகளும் சூரர்களின் எழுச்சிக்குரலும் கேட்கப்பட்டன. (36)

உப்பரிகையின் சாளரங்களில் நன்றாக அலங்காரம் செய்து கொண்டு இராமனின் வரவை எதிர்பார்த்து நின்ற பெண்கள், எல்லா திசைகளிலிருந்தும் குவியல்குவியலாக மலர்களைப் பொழிய, அந்த வழியே எதிரிகளை அடக்கும் இராமன் சென்றார். (37)

உப்பரிகைகளில் இருந்தவர்களும், வீடுகளை ஒட்டினாற்போல் தரையில் நின்று கொண்டிருந்தவர்களுமான அழகான அங்கங்கள் அமையப் பெற்ற பெண்மணிகள், இராமனை மகிழ்விக்கும் பொருட்டு சிறந்த சொற்களைக் கூறிப் பணிந்தார்கள்— (38)

“தாயை மகிழ்விக்கும் தனயரே! தங்களுடைய இந்தப் பயணம் உரிய பயனை அடையப் போகிறது. தாங்கள் முன்னோர்களால் அரசாளப்பட்டு வந்த ராஜ்யத்தை அடையப் போகிறீர்கள். இதைக் கண்டு தங்கள் அன்னையார் கௌசல்யாதேவி நிச்சயம் மனம் மகிழ்வார்.” (39)

‘எல்லா சுமங்கலிகளைக் காட்டிலும் மேலானவர் இராமனுடைய மனத்திற்குகந்த சீதையே!’ என்று அங்கிருந்த நாரீமணிகள் எண்ணினார்கள். (40)

தயா ஸுசரிதம் தேவ்யா புரா நூநம் மஹத்தப: ।
ரோஹிணீவ ஸஸாங்கேந ராமஸம்யோக்யமாப யா ॥ (41)

இதி ப்ராஸாத்யுஸ்ருங்கேஷு ப்ரமத்யாபி₄ந்ரோத்தம: ।
ஸுஸ்ராவ ராஜமார்க்யஸ்த₂: ப்ரியா வாச உத்யாஹ்ருதா: ॥
ஆத்மஸம்பூஜநை: ஸ்ருண்வந் யயௌ ராமோ மஹாபத₂ம் ॥ (42)

ஸ ராக₄வஸ்தத்ர கத்யாப்ரபஞ்சாந்-
ஸுஸ்ராவ லோகஸ்ய ஸமாக்யதஸ்ய ।
ஆத்மாதி₄காரா விவித்யாஸ்ச வாச:
ப்ரஹ்ருஷ்டரூபஸ்ய புரே ஜநஸ்ய ॥ (43)

ஏஷ ஸ்ரியம் க₃ச்ச₂தி ராக₄வோத்ய
ராஜப்ரஸாத்யாத்யவிபுலாம் க₃மிஷ்யந் ।
ஏதே வயம் ஸர்வ ஸம்ருத்ய₄காமா
ஏஷாமயம் நோ ப₄விதா ப்ரஸாஸ்தா ॥ (44)

லாபே₄ ஜநஸ்யாஸ்ய யதேஷ ஸர்வம்
ப்ரபத்ஸ்யதே ராஷ்ட்ரமித்யம் சிராய ।
ந ஹ்யப்ரியம் கிஞ்சந ஜாது கஸ்சித்-
பஸ்யேந்ந து₃:க₂ம் மநுஜாதி₄பேஸ்மிந் ॥ (45)

ஸ கே₄ஷவத்யபி₄ஸ்ச ஹயைர்மதங்க்யஜை:
புர:ஸரை: ஸ்வஸ்திக ஸுதமாக்யதை₄: ।
மஹீயமாந: ப்ரவரைஸ்ச வாதுகை-
ரபி₄ஷ்டுதோ வைஸ்ரவணோ யத்யா யயௌ ॥ (46)

கரேணுமாதங்க₃ ரத்யாஸ்வஸங்குலம்
மஹாஜநௌக₄ப்ரதிபூர்ண சத்வரம் ।
ப்ரபூதரத்நம் ப₃ஹுபண்யஸஞ்சயம்
த₃த்ய₃ஸ ராமோ ருசிரம் மஹாபத₂ம் ॥ (47)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்யுராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
அயோத்யாகாண்டே₃ ஷோட₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஸப்தத₃ஸ: ஸர்க₃:

ராமாக₃மநம்

ஸ ராமோ ரத₂மாஸ்த்யா ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டஸுஹ்ருஜ்ஜந: ।
பதாகாத்யவஜஸம்பந்நம் மஹார்ஹாக்யருத்யாபிதம் ॥
அபஸ்யந் நக₃ரம் ஸ்ரீமாந் நாநாஜநஸமாகுலம் ॥ (1)

“அந்த தேவியார் நிச்சயம் முன் ஜன்மத்தில் பெருந்தவம் நன்கு செய்திருக்கிறார். அதனால்தான் ரோகிணி சந்திரனை அடைந்ததைப் போல, இவர் இராமனுடைய நெருக்கத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்!”

(41)

இவ்வாறு தேரோடும் திருவீதிகளின் இருபுறங்களிலும் உச்சி மாடிகளில் நின்று கொண்டிருந்த இளம் பெண்கள், தன்னைக் குறித்து புகழ்ந்துரைப்பதைக் கேட்டுக் கொண்டே இராமன் சென்றார்.

(42)

வழிநெடுகிலும் கூடியிருந்த நகர மக்களும் கிராமப்புற மக்களும் மிகவும் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தவர்களாய், தன்னைப் பற்றிய பலவிதமான உரையாடல்களையும் புகழுரைகளையும் பேசுவதைக் கேட்டார்.

(43)

“அரசருடைய அனுக்கிரகத்தால் மகத்தான ராஜ்யலக்ஷ்மியை அடையப்போகும் இராமன் இதோ போய்க் கொண்டிருக்கிறார்! இனி நம்முடைய ஆசைகள் எல்லாம் நிறைவேறிவிடும்! ஏனென்றால், இவர்தானே நம்மை அரசாளப் போகிறார்!”

(44)

இவர் நெடுங்காலம் இந்த எல்லா நாடுகளையும் ஆட்சி செய்யப் போகிறார் என்பதே மக்களுக்குப் பெரிய பாக்கியம். இவர் ஆட்சியில் யாருக்கும் கஷ்டம் என்பதே ஏற்படாது. துயரம் என்பதையே யாரும் பார்க்க மாட்டார்கள்.”

(45)

கனைத்துக் கொண்டு சென்ற குதிரைகள், பிளிரிட்டுக் கொண்டு சென்ற யானைகள், மன்னர் பரம்பரையின் புகழ்பாடும் மாகதர் என்ற கூட்டத்தினர் முன்செல்ல, சிறந்த பாடகர்களால் சூழப்பட்டு, மிகுந்த கௌரவமான சூழ்நிலையில், குபேரன் போல் விளங்கிய இராமன் சென்றார்.

(46)

பெண்யானைகள், ஆண்யானைகள், தேர்கள், குதிரைகள் குழுமியிருந்தன; நாற்சந்திகளில் மக்கள் கூட்டம் நிரம்பி வழிந்தது; இரு புறங்களிலும் உள்ள வணிகக்கூடங்களில் ஏராளமான நவரத்தினங்களையும், விற்பனைக்கான மற்ற பொருட்களின் குவியல்களையும், அரசபாட்டை மனதிற்கினியதாக இருப்பதையும் இராமன் பார்த்தார்.

(47)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி இராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
பதினாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பதினேழு

ஸ்ரீராமன் வந்தார்!

மகிழ்ச்சியோடிருந்த நண்பர்களால் சூழப்பட்ட இராமன், கொடிகளாலும் தோரணங்களாலும் கட்டப்பட்டதும், உயர்வகை அகில் புகை மணம் வீசுவதும், பலவகைப்பட்ட மனிதர்களின் கூட்டங்கள் நிறைந்ததுமான நகரத்தை தேரில் அமர்ந்திருந்தபடி பார்த்தார்.

(1)

ஸ க்ருஹைரப்₄ரஸங்காஸை: பாண்ட₃ரைருபஸோபி₄தம் ।
ராஜமார்க்க₃ம் யயௌ ராமோ மத்யேநாக்ருதா₄பிதம் ॥ (2)

சந்தநாநாம் ச முக்யநாநாம் அக்ருணாம் ச ஸஞ்சயை: ।
உத்தமாநாம் ச க்ருந்தாநாம் க்ஷௌம கௌஸாம்புரஸ்ய ச ॥ (3)

அவித்தா₄பி₄ஸ்ச முக்தாபி₄ருத்தமை: ஸ்ப்₂பாடிகைரபி ।
ஸோப₄மாநமஸம்பா₄த₄ம் தம் ராஜபத₂முத்தமம் ॥ (4)

ஸம்வ்ருதம் விவிதை₄: பண்யைர் ப₄க்ஷயைருச்சாவசைரபி ।
த₃த₃ர்ஸ தம் ராஜபத₂ம் தி₃வி தே₃வபத₂ம் யத₂ா ॥ (5)

த₃த₃யக்ஷத ஹவிர்லாஜைர் தூ₄பைரக்ருசந்த₃நை: ।
நாநா மால்யோபக்ருந்தை₄ஸ்ச ஸத்யாப்₄யர்சித சத்வரம் ॥ (6)

அஸீர்வாதாந் ப₃ஹூந் ஸ்ருண்வந் ஸுஹ்ருத்₃பி₄: ஸமுதீ₃ரிதாந் ।
யத₂ார்ஹம் சாபி ஸம்பூஜ்ய ஸர்வாநேவ நராந் யயௌ ॥ (7)

பிதாமஹைராசரிதம் ததை₂வ ப்ரபிதாமஹை: ।
அத்யோபாத₃ாய தம் மார்க்கமபி₄ஷிக்தோநுபாலய ॥ (8)

யத₂ா ஸ்ம லாலிதா: பித்ரா யத₂ா பூர்வை: பிதாமஹை: ।
தத: ஸுக்தரம் ராமே வத்ஸ்யாம: ஸதி ராஜநி ॥ (9)

அலமத்ய ஹி பு₄க்தேந பரமார்தை₂ரலம் ச ந: ।
யத₂ா பஸ்யேம நிர்யாந்தம் ராமம் ராஜ்யே ப்ரதிஷ்டி₂தம் ॥ (10)

ததோ ஹி ந: ப்ரியதரம் நாந்யத்கிஞ்சித்₃ப₄விஷ்யதி ।
யத₂ாபி₄ஷேகோ ராமஸ்ய ராஜ்யேநாமிததேஜஸ: ॥ (11)

ஏதாஸ்சாந்யாஸ்ச ஸுஹ்ருத₃ா முத்யாஸீந: கத₂ா: ஸாப₄ா: ।
ஆத்மஸம்பூஜநீ: ஸ்ருண்வந் யயௌ ராமோ மஹாபத₂ம் ॥ (12)

ந ஹி தஸ்மாந்மந: கஸ்சிச் சக்ஷஷீ வா நரோத்தமாத் ।
நர: ஸக்தோத்யபாக்ரஷ்டு மதிக்ராந்தோபி ராக₄வே ॥ (13)

யஸ்ச ராமம் ந பஸ்யேத்து யம் ச ராமோ ந பஸ்யதி ।
நிந்தி₃த: ஸ ப₄வேல்லோகே ஸ்வாத்மாப்யேநம் விக்ரஹதே ॥ (14)

ஸர்வேஷாம் ஹி ஸ த₄ர்மாத்மா வர்ணாநாம் குருதே த்யாம் ।
சதுர்ணாம் ஹி வய:ஸ்த₂ாநாம் தேந தே தமநுவ்ரதா: ॥ (15)

சதுஷ்பத₂ாந் தே₃வபத₂ாந்ஸ சைத்யாந்யாயதநாநி ச ।
ப்ரத₃க்ஷிணம் பரிஹரந் ஜக₃ாம ந்ருபதே: ஸுத: ॥ (16)

இரு பக்கங்களிலும் வெண்மேகம் போல் எழில் கொஞ்சும் மாளிகைகளைப் பார்த்துக் கொண்டே, அகில் மணம் கமழும் ராஜபாட்டையின் இடையே இராமன் சென்றார். (2)

உயர்வகை சந்தனக் கட்டைகளும் அகிற்கட்டைகளும் ஆங்காங்கே குவியலாக வைக்கப்பட்டிருந்தன; நறுமணத் திரவியங்களின் வாசனை கமழ்ந்து கொண்டிருந்தது; சுத்தமான பட்டு, பட்டு சம்பந்தப்பட்ட துணிகள் விரிக்கப்பட்டிருந்தன; குற்றங்குறை இல்லாத நன்முத்துக்களாலும் உத்தம ஸ்படிகங்களாலும் அதிக சோபையுடன் விளங்கியது; அந்த ராஜபாட்டை அகலமாக இருந்தது; பலவகையான பண்டங்கள், பலவிதமான ஆகாரங்கள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன - இவ்வாறு தேவலோகத்தில் இந்திரன் பவனி வரும் அரசபாட்டை போல், (அயோத்தியின்) இந்த அரசபாட்டை விளங்குவதைக் கண்டு களித்தார். (3-5)

தயிர், அட்சதை, ஹவிஸ், பொறி, அகில்-சந்தனப் புகை, பலவகையான மலர்மாலைகளிலிருந்து வெளிப்படும் மணம் - இவைகளால் சதுக்கங்கள் பூஜிக்கப்பட்டிருந்தன. (6)

அன்பர்களால் மகிழ்ச்சியுடன் கூறப்பட்ட, அநேக ஆசிமொழிகளைக் கேட்டு, தகுதிக்கு ஏற்றபடி அவர்கள் எல்லோருக்கும் பதில் மரியாதை செய்தபடியே சென்று கொண்டிருந்தார். (7)

“பாட்டனார், முப்பாட்டனார் என்று பரம்பரையாக அரசாளப்படும் ராஜ்யத்தை இப்போது தாங்கள் அடைந்து, அவர்கள் சென்ற நல்ல வழியிலேயே சென்று எங்களைக் காப்பாற்றுவீர்களாக! (8)

இவருடைய தந்தையாலும், அதற்கு முன்னர் எல்லா பாட்டனார்களாலும் எவ்வாறு நன்றாகப் பரிபாலிக்கப்பட்டோம். இராமன் அரசனாக ஆனவுடன் அதைக் காட்டிலும் மேலான சுகசௌக்கியங்களுடன் வாழ்வோம். (9)

இராமன் இளவரசுப் பட்டம் சூட்டிக்கொண்டு அரண்மனையிலிருந்து வெளியே பவனி வரும் திருக்காட்சியைக் கண்டுவிட்டால் போதும்! அப்புறம் இந்த உலகத்தில் அனுபவிப்பதற்கு வேறு என்ன சுகம்தான் இருக்கிறது? மோகம்தான் எதற்கு? (10)

எல்லையில்லாத ஆன்மிக ஆற்றல் கொண்ட ஸ்ரீராமனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டப்பட்டுவிட்டால், இதைவிட அதிக சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது வேறெதுவும் இல்லை.” (11)

இவைகளையும், இவை போன்று தன்னைப் பற்றி நண்பர்களால் புகழ்ந்துரைக்கப்படும் சொற்களையும் கேட்டுக் கொண்டே, அவைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் ராஜபாட்டையில் இராமன் சென்றார். (12)

தான் இருக்குமிடத்தைத் தாண்டி இராகவன் வெகுதூரம் போய்விட்டார். என்றாலும் தன்னுடைய மனத்தையும் கண்களையும் அவரிடமிருந்து பெயர்த்தெடுக்க எந்த மனிதராலும் முடியவில்லை. (13)

(அவ்விதம் கோலாகலமாக, ராஜபாட்டையில் கோடிகுரியப் பிரகாசமாகச் சென்று கொண்டிருக்கும்) ஸ்ரீராமனை எவன் பார்க்கவில்லையோ, அல்லது, எவனை இராமன் பார்க்கவில்லையோ, அவன் உலகத்தாரால் நிந்திக்கத்தக்கவன். ஏன், அவன் நெஞ்சமே அவனை இகழ்ந்துரைக்கும்! (14)

தருமாத்மாவான ஸ்ரீராமன், நான்கு வகுப்பினருக்கும் அவர்கள் வயதிற்குத்தக்கபடி பேரருள் புரிகிறார். அதனால் அவர்கள் எல்லோரும் அவரிடம் பக்தியுடன் இருக்கிறார்கள். (15)

அரசுகுமாரர், சதுக்கங்களையும் தெய்வத்திருவீதிகளையும் அரச மரங்களையும் யாகசாலைகளையும் வலம் வந்தவாறே சாலையில் சென்றார். (16)

ஸ ராஜகுலமாஸாத்ய மேக₄ஸங்கே₄பமை: ஸுபை₄: ।
ப்ராஸாத்யஸ்ருங்கை₃ர் விவிதை₄: கைலாஸஸிக₂ரோபமை: ॥ (17)

ஆவாரயத்₃பி₄ர் க₃க₃நம் விமாநைரிவ பாண்ட₃ரை: ।
வர்த₄மாந க்₃ருஹைஸ்சாபி ரத்நஜால பரிஷ்க்ருதை: ॥ (18)

தத்ப்ருதி₂வ்யாம் க்₃ருஹவரம் மஹேந்த்₃ரப₄வநோபமம் ।
ராஜபுத்ர: பிதுர்வேஸ்ம ப்ரவிவேஸ ஸ்ரியா ஜ்வலந் ॥ (19)

ஸ கக்ஷயா த₄ந்விபி₄ர்குப்தாஸ்திஸ்ரோ₅திக்ரம்ய வாஜிபி₄: ।
பத்₃ாதிரபரே கக்ஷயே த்₃வே ஜக₃ம நரோத்தம: ॥ (20)

ஸ ஸர்வா: ஸமதிக்ரம்ய கக்ஷயா த₃ஸரத₂ாத்மஜ: ।
ஸந்நிவர்த்ய ஜநம் ஸர்வம் ஸுத்₃த₄ந்தம் புநரப்₄யக₃ாத் ॥ (21)

தத: ப்ரவிஷ்டே பிதுரந்திகம் தத₃ா
ஜந: ஸ ஸர்வோ முதி₃தோ ந்ருபாத்மஜே ।
ப்ரதீக்ஷதே தஸ்ய புநர்விநிர்குமம்
யதே₂ாத₃யம் சந்த்₃ரமஸ: ஸரித்பதி: ॥ (22)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஸப்தத₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

அஷ்டாத₃ஸ: ஸர்க₃:

வாநவாஸநிதே₃ஸ:

ஸ த₃த₃ர்ஸாஸநே ராமோ நிஷண்ணம் பிதரம் ஸுபே₄ ।
கைகேயீஸஹிதம் தீ₃நம் முகே₂ந பரிஸுஷ்யதா ॥ (1)

ஸ பிதுஸ்சரணௌ பூர்வமபி₄வாத்ய விநீதவத் ।
ததோ வவந்தே₃ சரணௌ கைகேய்யா: ஸுஸமாஹித: ॥ (2)

ராமேத்யுக்த்வா ச வசநம் பூஷ்பபர்யாகுலேக்ஷண: ।
ஸஸாக ந்ருபதிர்தீ₃நோ நேக்ஷிதும் நாபி₄ப₄ஷிதும் ॥ (3)

தத₃பூர்வம் நரபதேர் த்₃ருஷ்ட்வா ரூபம் புயாவஹம் ।
ராமோ₅பி புயமாபந்ந: பத்₃ா ஸ்ப்ருஷ்டவேவ பந்நக₃ம் ॥ (4)

இந்த்₃ரியைரப்ரஹ்ருஷ்டைஸ் தம் ஸோக ஸந்தாப கர்ஸிதம் ।
நி:ஸ்வஸந்தம் மஹாராஜம் வ்யதி₂தா₃குலசேதஸம் ॥ (5)

ஊர்மிமாலிநமக்ஷோப்₄யம் க்ஷாப்₄யந்தமிவ ஸாக₃ரம் ।
உபப்லுதமிவாதி₂த்யமுக்தாந்ருதம் ருஷிம் யத₂ா ॥ (6)

மன்னர் தசரதருடைய மாளிகை பெருத்த மேகக்கூட்டம் போல் கண்ணுக்கு இனியதாக விளங்கியது; கைலாச பர்வத்தின் வண்ணச் சிகரங்களைப் போல பற்பல உப்பரிகைகள் இருந்தன; வெண்மையான, மிக உயரமான ஸ்தூபிகளால் ஆகாயத்தையே அளவெடுப்பது போன்றிருந்தது; மாளிகையில் ரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்டிருந்தன; வர்தமானம் என்ற கட்டிடக்கலை முறையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது; மண்ணுலகில் மிக உயர்ந்ததாக இந்திரனின் மாளிகைக்கு ஒப்பாக இருந்தது. திருவளர்செல்வரான ராஜகுமாரர் தந்தையின் மாளிகைக்குள் சென்றார். (17-19)

வில்லேந்திய வீரர்களால் காக்கப்பட்ட மூன்று கட்டுகளையும் குதிரைகள் பூட்டிய தேருடனே கடந்து சென்று, அடுத்த இரண்டு கட்டுகளையும் காலால் நடந்து சென்றார். (20)

தசரத குமாரர் எல்லா ரேழிகளையும் கடந்து, தன்னுடன் வந்த அன்பர்களைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டு, தெளிந்த மனத்துடன் மீண்டும் உள்ளே சென்றார். (21)

அரசகுமாரர் தந்தையிடம் செல்வதைப் பார்த்து பெருமகிழ்ச்சியில் மூழ்கியிருந்த மக்கள், அவர் அங்கிருந்து மீண்டும் திரும்பி வருவதை, முழுநிலவின் உதயத்தை எதிர்பார்த்திருக்கும் பெருங்கடலைப் போல மிகவும் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு காத்திருந்தார்கள். (22)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
பதினேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பதினெட்டு

காட்டிற்குப் போ!

சிறந்ததான ஓர் ஆசனத்தில் சுண்டிப் போன முகத்துடன் வீற்றிருப்பவரும், மனவேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவரும், கைகேயியுடன் இருப்பவருமான தந்தையைப் பார்த்தார், இராமன். (1)

அவர், மிகப்பணிவுடன் தந்தையின் பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்து, பின்னர் மனத்தைத் தளரவிடாமல் கைகேயியின் சரணங்களில் முடிதாழ்த்தி வணங்கினார். (2)

இரங்கத்தக்க நிலையிலிருந்த மன்னர் கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுடன், 'இராமா...' என்று மட்டும் அழைத்துவிட்டு, அவரைப் பார்க்கவும் பேசவும் முடியாதவரானார். (3)

(தசரதருடைய) அங்கங்களில் மகிழ்ச்சி தென்படவில்லை; துயரமும் தாபமும் வாட்டிக் கொண்டிருந்தன; பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருந்தார்; அலைப்புண்ட நொந்த மனத்தை உடையவராக இருந்தார்; அலைகளின் வரிசைகளால் எப்போதுமே கலக்கம் அடையாத பெருங்கடல், அடங்கிக் கிடப்பதுபோல் இருந்தார்; ராகுவினால் பீடிக்கப்பட்ட சூரியன் போலவும், பொய்வார்த்தை சொல்லிவிட்ட முனிவரைப் போலவும் பொலிவிழந்த தோற்றம் - இதற்கு முன்னர் இம்மாதிரி வித்தியாசமான நிலையில் பார்த்தறியாத இராமன், காலால் பாம்பை மிதித்து விட்டதைப் போல் துணுக்குற்று அச்சமடைந்தார். (4-6)

அசிந்தயகல்பம் ஹி பிதுஸ்தம் ஸோகமுபதாரயந் ।
ப₃பூ₄வ ஸம்ரப்த₄தர: ஸமுத்₃ர இவ பர்வணி ॥ (7)

சிந்தயாமாஸ ச தத₃ா ராம: பித்ருஹிதே ரத: ।
கிம்ஸ்வித₃த்யைவ ந்ருபதிர் ந மாம் ப்ரத்யபி₄நந்த₃தி ॥ (8)

அந்யத₃ா மாம் பிதா த்₃ருஷ்ட்வா குபிதோ₃பி ப்ரஸீத₃தி ।
தஸ்ய மாமத்ய ஸம்ப்ரேக்ஷய கிமாயாஸ: ப்ரவர்ததே ॥ (9)

ஸ தீ₃ந இவ ஸோகார்தோ விஷண்ண வத₃நத்யுதி: ।
கைகேயீ மபி₄வாத்யைவ ராமோ வசநமப்₃ரவீத் ॥ (10)

கச்சிந்மயா நாபராத்த₄ம் அனாநாத்யேந மே பிதா ।
குபிதஸ்தந் மமாசக்ஷவ த்வம் சைவைநம் ப்ரஸாத்ய ॥ (11)

அப்ரஸந்நமநா: கிம் நு ஸத₃ா மாம் ப்ரதி வத்ஸல: ।
விவர்ணவத₃நோ தீ₃நோ ந ஹி மாமபி₄ப₄ஷதே ॥ (12)

ஸாரீரோ மாநஸோ வாபி கச்சிதே₃நம் ந ப₃ாத₄தே ।
ஸந்தாபோ வாபி₄தாபோ வா து₃ர்லப₄ம் ஹி ஸத₃ா ஸுக₂ம் ॥ (13)

கச்சிந்ந கிஞ்சித்₃ ப₄ரதே குமாரே ப்ரியத₃ர்ஸநே ।
ஸத்ருக்₄நே வா மஹாஸத்தவே மாத்ருணாம் வா மமாஸுப₄ம் ॥ (14)

அதோஷயந் மஹாராஜமகுர்வந் வா பிதுர்வச: ।
முஹூர்தமபி நேச்சே₂யம் ஜீவிதும் குபிதே ந்ருபே ॥ (15)

யதோமூலம் நர: பஸ்யேத் ப்ராது₃ர்ப₄ாவமிஹாத்மந: ।
கத₂ம் தஸ்மிந்ந வர்தேத ப்ரத்யக்ஷே ஸதி தை₃வதே ॥ (16)

கச்சித்தே பருஷம் கிஞ்சித்₃பி₄மாநாத்திதா மம ।
உக்தோ ப₄வத்யா கோபேந யேநாஸ்ய லுலிதம் மந: ॥ (17)

ஏதத₃ாசக்ஷவ மே தே₃வி தத்தவேந பரிப்ருச்ச₂த: ।
கிந்நிமித்தமபூர்வோ₃யம் விகாரோ மநுஜாதி₄பே ॥ (18)

ஏவமுக்தா து கைகேயீ ராக₄வேண மஹாத்மநா ।
உவாசேத₃ம் ஸுநிர்லஜ்ஜா த்₃ருஷ்டமாத்மஹிதம் வச: ॥ (19)

ந ராஜா குபிதோ ராம வ்யஸநம் நாஸ்ய கிஞ்சந ।
கிஞ்சிந்மநோக₃தம் த்வஸ்ய த்வத்₃ப₄யாந் நாபி₄ப₄ஷதே ॥ (20)

ப்ரியம் த்வாமப்ரியம் வக்தும் வாணீ நாஸ்யோபவர்ததே ।
தத₃வஸ்யம் த்வயா கார்யம் யத₃நேநாஸ்ருதம் மம ॥ (21)

தந்தையின் அந்த சோகம், எண்ணிப் பார்க்கவே முடியாதது. 'காரணம் என்னவாக இருக்கக்கூடும்?' என்று பர்வ காலங்களில் ஆர்ப்பரிக்கும் பெருங்கடல் போல் மனம் தத்தளித்தார், இராமன். (7)

தந்தையின் நலனில் அக்கறையுடைய இராமன், "என் தந்தை ஏன் இப்போது என்னுடன் சிரித்துப் பேசாமலிருக்கிறார்? முன்பெல்லாம் என்னுடைய தந்தை கோபத்துடன் இருந்தாலும் என்னைப் பார்த்தவுடன் மகிழ்ச்சி அடைவாரே? அப்படிப்பட்டவர் இப்போது என்னைப் பார்த்தும் ஏன் மனவருத்தத்துடன் இருக்கிறார்?" என்று, அப்போது தனக்குள் சிந்தை செய்தார். (8,9)

அவர் மனோபலத்தை இழந்தவர் போலாகி, சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, முகம் பொலிவிழந்து, அன்னை கைகேயியை நோக்கிப் பணிவுடன் பின்வருமாறு கேட்டார்— (10)

"என் தந்தை என்மீது ஏன் கோபமாக இருக்கிறார்? அறியாமையால்கூட நான் எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லையே? (தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.) அந்தக் காரணத்தை எனக்கு சொல்லுங்கள். தாங்களே எப்படியாகிலும் இவரை சமாதானப்படுத்துங்கள். (11)

எப்போதும் என்மீது பாசத்தைப் பொழிந்து கொண்டிருப்பாரே? இப்போது உவகையில்லாத மனத்தோடு உள்ளாரே? முகம் வாடி மிகவும் தீன நிலையில் இருக்கிறார். என்னுடன் பேசக்கூட மாட்டேனென்கிறாரே? (12)

சரீர சம்பந்தமான நோய், மனத்தை வாட்டும் துயரம் - இவை ஏதேனும் இவரைத் தாக்கியிருக்கிறதா, என்ன? ஏனெனில், பொதுவாக மனிதர்களுக்கு எப்போதும் சுகமே கிடைத்துக் கொண்டிருப்பது மிகவும் அரிது. (13)

இனியதோற்றமுடைய குமாரன் பரதன், மகாவீரனான சத்ருக்னன், அல்லது, என்னுடைய தாயார்கள் - இவர்களுக்கு எந்தக் குறையும் ஏற்பட்டுவிடவில்லையே? (14)

மாமன்னருக்கு அதிருப்தியைக் கொடுத்துவிட்டு, அல்லது, தந்தையின் கட்டளைப்படி நடக்காததால், அவருக்குக் கோபத்தை உண்டாக்கிவிட்டு, ஒரு முகூர்த்தகாலம்கூட நான் உயிரோடு இருக்கமாட்டேன். (15)

ஒரு மனிதன் தன் பிறப்புக்கு மூலகாரணமானவரும் கண்கண்ட தெய்வமுமான தந்தையை மீறி எவ்வாறு இருக்க முடியும்? (16)

தாங்கள் அளவுகடந்த அன்புச்சலுகையால், அல்லது கோபத்தால் கடுமையான சொற்கள் ஏதும் சொல்ல, அதனால் இவர் மனம் குழம்பிப் போயிருக்கிறாரா? (17)

அன்னையே! மன்னரிடம் இதற்கு முன்னர் எப்போதும் பார்த்திராத இந்த மாற்றத்திற்கான காரணத்தைக் கேட்கிறேன். அருள்கூர்ந்து உண்மையைக் கூறுங்கள்." (18)

மகாத்மாவான இராகவன் இவ்வாறு கூறிமுடித்ததும், வெட்கத்தை முற்றிலும் துறந்து, நற்பண்புகளைக் கைவிட்டு, தன் மனத்திலுள்ள விருப்பத்தைத் தெரிவிக்கும் வகையில் பின்வரும் மொழிகளைக் கூறினான், கைகேயி. (19)

"இராமா! மன்னருக்குக் கோபமும் இல்லை; துயரமும் இல்லை; அவர் மனத்தில் ஏதோ ஒரு முக்கியமான விஷயம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சொன்னால் நீ கேட்பாயோ? மாட்டாயோ? - என்ற பயத்தால் பேசாமலிருக்கிறார். (20)

உன்னிடத்தில் அவருக்கு மிகவும் அன்பு உண்டு. அதனால் உன் மனத்திற்கு மகிழ்ச்சி தராத ஒரு விஷயத்தைக் கூறுவதற்கு இவரது நா கூசுகிறது. என்னிடம் அந்த விஷயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். நீ கட்டாயமாக அதை நடத்தித் தர வேண்டும். (21)

ஏஷ மஹ்யம் வரம் தத்வா புரா மாமபி₄பூஜ்ய ச ।
ஸ பஸ்சாத் தப்யதே ராஜா யதாந்ய: ப்ராக்ருதஸ்ததா ॥ (22)

அதிஸ்ருஜ்ய தத்நீதி வரம் மம விஸாம் பதி: ।
ஸ நிராத் கதஜலே ஸேதும் ப்ருந்தி₄துமிச்சதி ॥ (23)

தத்மமூலமிதம் ராம விதி₃தம் ச ஸதாமபி ।
தத்ஸத்யம் ந த்யஜேத்ராஜா குபிதஸ் த்வக்ருதே யதா ॥ (24)

யதி₃ தத்வக்ஷயதே ராஜா ஸுப₄ம் வா யதி₃ வாஸுப₄ம் ।
கரிஷ்யஸி தத: ஸர்வ மாக்₂யாஸ்யாமி புநஸ்த்வஹம் ॥ (25)

யதி₃ த்வபி₄ஹிதம் ராக்ரு₄ த்வயி தந்ந விபத்ஸ்யதே ।
ததோஹமபி₄தாஸ்யாமி ந ஹ்யேஷ த்வயி வக்ஷயதி ॥ (26)

ஏதத்து வசநம் ஸ்ருத்வா கைகேய்யா ஸமுதாஹ்ருதம் ।
உவாச வ்யதி₂தோ ராமஸ் தாம் தே₃வீம் ந்ருபஸந்நிதௌ ॥ (27)

அஹோ தி₄ங் நார்ஹஸே தே₃வி வக்தும் மாமீத்ருஸம் வச: ।
அஹம் ஹி வசநாத்ராக்ரு: பதேயமபி பாவகே ॥ (28)

ப₄க்ஷயேயம் விஷம் தீக்ஷணம் மஜ்ஜேயமபி சார்ணவே ।
நியுக்தோ குருணா பித்ரா ந்ருபேண ச ஹிதேந ச ॥ (29)

தத்ப்ருஹி வசநம் தே₃வி ராக்ரு₄ யத்பி₄காங்க்ஷிதம் ।
கரிஷ்யே ப்ரதிஜாநே ச ராமோ த்விர்நாபி₄பாஷதே ॥ (30)

தமார்ஜவ ஸமாயுக்தமநார்யா ஸத்யவாதி₃நம் ।
உவாச ராமம் கைகேயீ வசநம் ப்ருஸதாருணம் ॥ (31)

புரா தைவாஸுரே யுத்₃தே₄ பித்ரா தே மம ராக₄வ ।
ரக்ஷிதேந வரௌ தத்தௌ ஸஸல்யேந மஹாரணே ॥ (32)

தத்ர மே யாசிதோ ராஜா ப₄ரதஸ்யாபி₄ஷேசநம் ।
க₃மநம் த்₃ண்ட₃காரண்யே தவ சாத்₃யைவ ராக₄வ ॥ (33)

யதி₃ ஸத்யப்ரதிக்ளம் த்வம் பிதரம் கர்துமிச்சஸி ।
ஆத்மாநம் ச நரஸ்ரேஷ்ட₂ மம வாக்யமிதம் ஸ்ருணு ॥ (34)

ஸந்நிதே₃ஸே பிதுஸ்திஷ்ட₂ யதாநேந ப்ரதிஸ்ருதம் ।
த்வயாரண்யம் ப்ரவேஷ்டவ்யம் நவ வர்ஷாணி பஞ்ச ச ॥ (35)

ப₄ரதஸ்த்வபி₄ஷிச்யேத யதே₃த₃பி₄ஷேசநம் ।
த்வத₃ாதே₂ விஹிதம் ராக்ரு₄ தேந ஸர்வேண ராக₄வ ॥ (36)

இவர் முன்பொரு காலத்தில் என்னைக் கௌரவித்து எனக்கு வரம் கொடுத்தார். (கொடுத்த வரத்தை இப்போது நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்கும்போது) யாரோ பாமர மனிதனைப் போல, 'அடடா, வரம் கொடுப்பதாக வாக்குத்தத்தம் செய்துவிட்டேனே?' என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். (22)

மக்களின் தலைவரான இவர், 'நான் வரம் கொடுக்கிறேன்' என்று கூறிவிட்டு, நதியில் வெள்ளம் பெருகி ஓடிய பின்னர், அணை கட்டித் தண்ணீரைத் தேக்க முயல்வதைப் போல இப்போது அந்த உறுதிமொழியைப் பொருளற்றதாகச் செய்ய விரும்புகிறார். (23)

சத்தியம்தான் தருமத்திற்கு ஆணிவேர் போன்றது என்பது எல்லா சான்றோர்களுக்கும் தெரியும். உன் நன்மையை விரும்பும் அவர், அதனால் என்மேல் கோபம் கொண்டு கொடுத்த வாக்கை கைவிடக்கூடாது. (24)

மன்னர் சொல்லிய விஷயம் - உன் மனத்திற்குப் பிடித்ததோ, பிடிக்காததோ - அதை நீ செய்வாயேயானால் நடந்தது எல்லாவற்றையும் நடந்தவாறே உனக்குச் சொல்கிறேன். (25)

அரசரால் கொடுக்கப்பட்ட வாக்கு உனக்கு கூறப்பட்டு பொருளற்றதாகப் போய்விடக் கூடாது; நீ அவருடைய ஆணையை நிறைவேற்றுவதாக இருந்தால் விளக்கமாகச் சொல்கிறேன். இவர் உன்னிடம் தானே சொல்லமாட்டார்." (26)

கைகேயி சொன்ன இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட இராமன், மனம் புழுங்கி, அரசர் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்போதே அரசியிடம் இவ்வாறு கூறினார்— (27)

"ஆஹா, என்ன கஷ்டம்! தாயே! தாங்கள் என்னிடம் இந்த மாதிரியான சொற்களை சொல்லத்தகாது. மன்னர் உத்திரவிட்டால் நான் நெருப்பிலும் வீழ்வேன்; (28)

கொடிய விஷத்தையும் குடிப்பேன்; கடலில் மூழ்குவேன். என் நலன் விரும்புகிற இவர்தான் என்னுடைய குரு, தந்தை, மன்னர். அவரால் ஆணையிடப்பட்டால் நான் எதைத்தான் செய்யமாட்டேன்? (29)

ஆகவே, அரசியே! மன்னரின் விருப்பம் எதுவோ அதைத் தெரிவியுங்கள்; அதைக் கட்டாயம் செய்வேன் என்று உறுதி கூறுகிறேன். இராமனாகிய நான் முதலில் ஒன்றைக் கூறிவிட்டு, பின்னர் அதை மாற்றிப் பேசுவன் அல்லன்." (30)

நேர்மை தவறாதவரும் சத்தியத்தையே பேசுகிறவருமான இராமனை நோக்கி, பண்பாடில்லாத கைகேயி மிகவும் கதிகலங்கச் செய்யும் சொற்களைக் கூறினாள்— (31)

"இராமா! முன்பு ஒரு காலத்தில் தேவாசுர யுத்தம் நடந்தபோது, யுத்தகளத்தில் அம்புத் தாக்குதலால் உடலில் காயங்கள் ஏற்பட்டு உன் தந்தை மிகவும் பரிதாப நிலையில் இருந்தபோது என்னால் காப்பாற்றப்பட்டார். அப்போது மனமகிழ்ந்து, வில்லின்மேல் ஆணையிட்டு எனக்கு இரண்டு வரங்கள் கொடுத்தார். (32)

இராகவா! பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்விக்க வேண்டும்; நீ இப்போதே தண்டகாரணயம் போக வேண்டும் - என்ற வரங்களைக் கொடுக்கும்படி இப்போது மன்னரைக் கேட்டேன். (33)

உன் தந்தை சத்தியபிரதிக்ஞர் (கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றுவவர்) என்று நிலைநாட்ட விரும்பினால், 'நானும் சத்தியம் பேசுகிறவன்தான்' என்று நிரூபிக்க விரும்பினால், புருஷோத்தமனே! இப்போது நான் சொல்லப் போவதைக் கேள். (34)

தந்தையின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட கடமைப்பட்டவன் நீ. பதிநான்கு ஆண்டுகள் நீ காட்டில் வசிக்க வேண்டும் என்று இவரால் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (35)

உன் பட்டாபிஷேகத்திற்காகச் செய்யப்பட்டுள்ள ஏற்பாட்டின்படியே, சேகரிக்கப்பட்டுள்ள பொருள்களையும் கொண்டு பரதனுக்கு அபிஷேகம் நடத்தப்பட வேண்டும். (36)

ஸப்த ஸப்த ச வர்ஷாணி த₃ண்ட₃காரண்யமாஸ்ரித: ।
அபி₄ஷேகமிமம் த்யக்த்வா ஜடாசீரத₄ரோ வஸ ॥ (37)

ப₄ரத: கோஸலபுரே ப்ரஸாஸ்து வஸுத₄மிமாம் ।
நாநாரத்நஸமகீர்ணாம் ஸவாஜிரத₂குஞ்ஜராம் ॥ (38)

ஏதேந த்வாம் நரேந்த்₃ரோயம் காருண்யேந ஸமாப்லுத: ।
ஸோகஸம்க்லிஷ்டவத₃நோ ந ஸக்த்நோதி நிரீக்ஷிதும் ॥ (39)

ஏதத்குரு நரேந்த்₃ரஸ்ய வசநம் ரகு₄நந்த₃ந ।
ஸத்யேந மஹதா ராம தாரயஸ்வ நராதி₄பம் ॥ (40)

இதீவ தஸ்யாம் பருஷம் வத₃ந்த்யாம்
ந சைவ ராம: ப்ரவிவேஸ ஸோகம் ।
ப்ரவிவ்யதே₂ சாபி மஹாநுப₄ாவோ
ராஜா து புத்ரவ்யஸநாபி₄தப்த: ॥ (41)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ அஷ்டாத₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஏகோநவிம்ஸ: ஸர்க₃:

ராமப்ரதிக்ஞா

தத₃ப்ரியமமித்ரக்₄நோ வசநம் மரணோபமம் ।
ஸ்ருத்வா ந விவ்யதே₂ ராம: கைகேயீம் சேத₃மப்₃ரவீத் ॥ (1)

ஏவமஸ்து க₃மிஷ்யாமி வநம் வஸ்துமஹம் த்வித: ।
ஜடாசீரத₄ரோ ராக்ஞ: ப்ரதிக்ஞாமநுபாலயந் ॥ (2)

இத₃ம் து ஞாதுமிச்ச₂ாமி கிமர்த₂ம் மாம் மஹிபதி: ।
நாபி₄நந்த₃தி து₃ர்த₄ர்ஷோ யத₂பூர்வமரிந்த₃ம: ॥ (3)

மந்யுர்ந ச த்வயா கார்யோ தே₃வி ப்₃ருமி தவாக்₃ரத: ।
யாஸ்யாமி ப₄வ ஸுப்ரீதா வநம் சீரஜடாத₄ர: ॥ (4)

ஹிதேந கு₃ருணா பித்ரா க்ருதக்ஞேந ந்ருபேண ச ।
நியுஜ்யமானோ விஸ்ரப்₃த₄: கிம் ந குர்யாமஹம் ப்ரியம் ॥ (5)

அலீகம் மாநஸம் த்வேகம் ஹ்ருத₃யம் த₃ஹதீவ மே ।
ஸ்வயம் யந்நாஹ மாம் ராஜா ப₄ரதஸ்யாபி₄ஷேசநம் ॥ (6)

(நீ) இந்த பட்டாபிஷேகத்தைத் துறந்து, தண்டகாரண்யம் சென்று சடைமுடி-மரவுரி தரித்துக் கொண்டு ஈரேழு (அதாவது) பதிநான்கு ஆண்டுகள் வாசம் செய்து கொண்டிரு. (37)

பலவகையான நவரத்தினங்கள் நிறைந்ததும், குதிரை-ரதம்-யானைகள் கூடியதுமான கோசலத் தலைநகரில் இருந்து கொண்டு, பரதன் இப்பூமண்டலத்தை அரசாளட்டும். (38)

இவ்வளவுதான்! பாசம் பெருகி ஓடும் மன்னருக்கு, 'உன்னைப் பிரிந்திருக்க வேண்டுமே?' என்ற சோகத்தால் முகம் கலங்கியிருக்கிறது; நிமிர்ந்து உன்னைப் பார்க்கவும் முடியவில்லை. (39)

ரகுநந்தனா! மன்னரின் இந்த சபதத்தை நீ நிறைவேற்றி வைப்பாயாக! அதன்மூலம் பெருமைக்குரிய சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்து தருமசங்கடத்திலிருந்து மன்னரை விடுவிப்பாயாக." (40)

இவ்வாறாக, மிகக் கொடூரமான சொற்களைக் கைகேயி கூறியதைக் கேட்டும்கூட இராமன் துயரம் அடையவில்லை. ஆனால், 'இராமனைப் பிரிந்திருக்க வேண்டுமே? அவன் காட்டில் வெகுவாகக் கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்குமே!' என்ற வருத்தத்தால் தாக்கப்பட்டு மகானுபாவரான மன்னர், முன்பைவிட அதிகமான துக்கத்தை அடைந்தார். (41)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
பதினெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பத்தொன்பது இராமன் பிரதிக்கை செய்வது

மனதிற்கு உகந்ததல்லாததும், மரணத்திற்கு ஒப்பாக துயரம் தரக்கூடியதுமான அந்த வார்த்தையைக் கேட்டும்கூட இராமன் சிறிதுகூட மனக்கவலை அடையாமல் கைகேயியிடம் இவ்வாறு கூறினார்— (1)

"அப்படியே ஆகட்டும். மன்னர் வாக்குத்தத்தம் செய்தபடி, சடாமுடியும் மரவுரியும் தரித்துக் கொண்டு காட்டில் வசிப்பதற்காக இந்த இடத்திலிருந்தே நான் போய்விடுகிறேன். (2)

ஆனால், ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். எவராலும் ஆக்கிரமிக்க முடியாதவரும் எதிரிகளை அடக்கவல்லவருமான மன்னர், முன்புபோல் என்னிடம் சிரித்து மகிழ்ந்து பேசாமலிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? (3)

தாயே! தங்களிடம் இவ்வாறெல்லாம் பேசுவதற்காகத் தாங்கள் கோபம் கொள்ள வேண்டாம். (காட்டிற்குப் போகாமலிருப்பதற்காக ஏதேனும் வழி தேடுகிறேனோ? என்று சந்தேகப்பட வேண்டாம்.) மரவுரி, சடாமுடி தரித்து நான் நிச்சயம் காட்டிற்குப் போகிறேன். நீங்கள் மனத்திருப்தியுடன் இருங்கள். (4)

என் நலன் விரும்பியும், பிரம்மோபதேசம் செய்தவரும், தந்தையும், அறநெறி வழுவாதவருமான மன்னரால் எது ஆணையிடப்படுகிறதோ, அதன் சாதக-பாதகம் பற்றி ஆலோசனை செய்து கொண்டு, அவருக்குப் பிரியமானதை நான் செய்யாதிருப்பேனா, என்ன? (நிச்சயமாக அவர் ஆணைப்படி நடப்பேன்.) (5)

ஆனால், பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் என்ற செய்தியை மன்னர், தானே என்னிடம் ஏன் தெரிவிக்கவில்லை? என்பதுதான் என் மனத்தை மிகவும் வருத்துகிறது. (6)

அஹம் ஹி ஸீதாம் ராஜ்யம் ச ப்ராணாநிஷ்டாந் த₄நாநி ச ।
ஹ்ருஷ்டோ ப்₄ராத்ரே ஸ்வயம் த₃த்யாம் ப₄ரதாயாப்ரசோதி₃த: ॥ (7)

கிம் புநர்மநுஜேந்த்₃ரேண ஸ்வயம் பித்ரா ப்ரசோதி₃த: ।
தவ ச ப்ரியகாமார்த₂ம் ப்ரிதிஞ்ஞாமநுபாலயந் ॥ (8)

தத்யாஸ்வாஸய ஹ்ரீமந்தம் கிம்ந்வித்யம் யந்மஹீபதி: ।
வஸுத₄ாஸக்த நயநோ மந்த்யமஸ்ருணி முஞ்சதி ॥ (9)

க₃ச்ச₂ந்து சைவாநயிதும் தூ₃தா: ஸீக்₄ரஜுவைர் ஹயை: ।
ப₄ரதம் மாதுலகுலாத்₃த்யைவ ந்ருபஸாஸநாத் ॥ (10)

த₃ண்ட₃காரண்யமேஷோஹமிதோ க₃ச்ச₂ாமி ஸத்வர: ।
அவிசார்ய பிதுர்வாக்யம் ஸமா வஸ்தும் சதுர்த்₃ஸ ॥ (11)

ஸா ஹ்ருஷ்டா தஸ்ய தத்₃வாக்யம் ஸ்ருத்வா ராமஸ்ய கைகயீ ।
ப்ரஸ்த₂ாநம் ஸ்ரத்₃த₃த₄ாநா ஹி த்வரயாமாஸ ராக₄வம் ॥ (12)

ஏவம் ப₄வது யாஸ்யந்தி தூ₃தா: ஸீக்₄ரஜுவைர்ஹயை: ।
ப₄ரதம் மாதுலகுலாது₃பாவர்தயிதும் நரா: ॥ (13)

தவ த்வஹம் க்ஷமம் மந்யே நோத்ஸுகஸ்ய விலம்ப₃நம் ।
ராம தஸ்மாதி₃த: ஸீக்₄ரம் வநம் த்வம் க₃ந்துமர்ஹஸி ॥ (14)

வ்ரீ₃ந்வித: ஸ்வயம் யச்ச ந்ருபஸ்த்வாம் நாபி₄ப₄ாஷதே ।
நைதத்த்கிஞ்சிந்நரஸ்ரேஷ்ட₂ மந்யுரேஷோபநீயதாம் ॥ (15)

யாவத்த்வம் ந வநம் யாத: புராத்₃ஸ்மாத₃பி₄த்வரந் ।
பிதா தாவந்ந தே ராம ஸ்நாஸ்யதே பே₄க்ஷயதேபி வா ॥ (16)

தி₄க்கஷ்டமிதி நி:ஸ்வஸ்ய ராஜா ஸோகபரிப்லுத: ।
மூர்ச்சி₂தோ ந்யபதத் தஸ்மிந் பர்யங்கே ஹேமபூ₄ஷிதே ॥ (17)

ராமோப்யுத்த₂ாப்ய ராஜாநம் கைகேய்யாபி₄ப்ரசோதி₃த: ।
கஸயேவாஹதோ வாஜீ வநம் க₃ந்தும் க்ருதத்வர: ॥ (18)

தத₃ப்ரியமநார்யாயா வசநம் த₃ாருணோத்யம் ।
ஸ்ருத்வா க₃தவ்யதே₂ா ராம: கைகேயீம் வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (19)

நாஹமர்த₂பரோ தே₃வி லோகமாவஸ்துமுத்ஸஹே ।
வித்₃தி₄ மாம் ருஷிபி₄ஸ்துல்யம் கேவலம் த₄ர்மமாஸ்தி₂தம் ॥ (20)

யத₃த்ரப₄வத: கிஞ்சிச் ச₂க்யம் கர்தும் ப்ரியம் மயா ।
ப்ராணாநபி பரித்யஜ்ய ஸர்வத₂ா க்ருதமேவ தத் ॥ (21)

சகோதரனான பரதனுக்கு என்றால் யாராலும் வற்புறுத்தப்படாமலேயே, நான் தானாகவே சீதையையும் ராஜ்யத்தையும் பிராணனையும் நண்பர்களையும் செல்வங்களையும் மகிழ்ச்சியுடன் கொடுப்பேனே! (வாக்குத்தத்தம், வரம் முதலான பேச்செல்லாம் எதற்கு?) (7)

அப்படியிருக்கும்போது, பெற்றெடுத்த தந்தையாரான மன்னரால் ஆணையிடப்பட்டு, தங்கள் விருப்பம் கைகூடும்வண்ணமாகவும், (மன்னரால்) கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவும் நான் அவ்வாறே (மன்னரின் ஆணைப்படி) செயல்படுவேன் என்பதைக் கூறவும் வேண்டுமா? (8)

அரசாளும் மன்னர் கீழே தரையைப் பார்த்துக் கொண்டு மெல்ல மெல்ல கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருக்கிறாரே, இது சரியா என்ன? (அருள்கூர்ந்து) வெட்கத்தால் தலைகுனிந்திருக்கும் அவரை சமாதானப்படுத்துங்கள். (9)

மன்னரின் ஆணையைப் பெற்று, விரைவிலேயே தூதர்கள், மாமனின் வீட்டிலிருந்து பரதனை அழைத்து வருவதற்காக வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளில் ஏறிச் செல்லட்டும். (10)

தந்தையிட்ட ஆணையைப் பற்றி மேலும் எதுவும் விசாரணை செய்து கொண்டிராமல், காட்டில் பதிநான்கு ஆண்டுகள் வசிப்பதற்காக உடனே இங்கிருந்தே நான் செல்கிறேன்." (11)

கைகேயி, இராமனுடைய சொற்களைக் கேட்டுத் திருப்தி அடைந்தாள். இராமன் புறப்பட்டுச் சென்றுவிடுவார் என்ற நம்பிக்கை கொண்டு அவரை அவசரப்படுத்தினாள்— (12)

"நீ சரியாகச் சொன்னாய், இராமா! மாமனின் வீட்டிலிருந்து பரதனை அழைத்து வருவதற்காக விரைந்து செல்லும் குதிரைகளில் சவாரி செய்ய தூதர்கள் இதோ இப்போதே புறப்பட்டுவிடுவார்கள். (13)

இராமா! காட்டிற்குப் போவதற்கு நீயே விருப்பத்துடன் இருக்கிறாய். காலதாமதம் செய்ய வேண்டியதில்லை. அதனால் இங்கிருந்தபடியே உடனே நீ காட்டிற்குப் போகலாம். (14)

மன்னர், மனம் நொந்து போயிருப்பதால் உன்னிடம் அவர் தானே பேசவில்லை. புருஷோத்தமனே! இதற்காக நீ கோபப்பட வேண்டாம். இது மிகவும் அल्पமான விஷயம். (15)

நீ விரைவாக செயல்பட்டு இந்தப் பட்டணத்திலிருந்து காட்டிற்குப் போகாதவரையில் உன்னுடைய தகப்பனார் குளிக்கவோ, சாப்பிடவோ மாட்டார்!" (16)

(கைகேயியின் சொற்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த) மன்னர், 'அட! என்ன கஷ்டம்! என்ன கேவலம்!' என்று சோகத்தில் மூழ்கி, நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு தங்கம் இழைக்கப்பட்ட அந்தக் கட்டிலில் மூர்ச்சித்து விழுந்தார். (17)

இராமன், அரசரை எழுப்பி உட்கார வைத்தார். (அதைக் காணச் சகியாமல்) கைகேயி, அவரைக் காட்டிற்குப் போவதற்குத் துரிதப்படுத்தினாள். அதைக் கேட்டு சவுக்கால் அடிபட்ட குதிரைபோல் அவர் துடிதுடித்துப் போனார். (18)

மிகக் கொடூரமான வார்த்தைகளை பண்பாடு சிறிதும் இல்லாத அவளிடமிருந்து கேட்ட பின்னரும் கூட, இராமன், மனத்தில் வருத்தம் இல்லாமல் கைகேயியிடம் கூறினார்— (19)

"தேவி! பொருட்பற்றுக் கொண்டு இவ்வுலகில் வாழ்வதில் எனக்கு இஷ்டமில்லை. தருமத்தை மட்டுமே நம்பியிருக்கும் முனிவர்களைப் போன்றவன் நான் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள். (20)

வந்தனைக்குரிய தந்தையாரின் திருப்திக்காக என்னால் முடிந்ததனைத்தையும் செய்வேன். உயிரை விட்டாகிலும் அவர் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் காட்டுவேன். (21)

ந ஹ்யதோ த₄ர்மசரணம் கிஞ்சித₃ஸ்தி மஹத்தரம் ।
யத₂ா பிதரி ஸுஸ்ருஷா தஸ்ய வா வசநக்ரியா ॥ (22)

அநுக்தோ஽ப்யத்ர ப₄வதா ப₄வத்யா வசநாத₃ஹம் ।
வநே வத்ஸ்யாமி விஜநே வர்ஷாணீஹ சதுர்த₃ஸ ॥ (23)

ந நூநம் மயி கைகேயி கிஞ்சித₃ாஸம்ஸஸே குணம் ।
யத்₃ராஜாநமவோசஸ்த்வம் மமேஸ்வரதரா ஸதீ ॥ (24)

யாவந்மாதரமாப்ருச்சே₂ ஸீதாம் சாநுநயாம்யஹம் ।
ததோ஽த்யைவ க₃மிஷ்யாமி த₃ண்ட₃காநாம் மஹத்₃வநம் ॥ (25)

ப₄ரத: பாலயேத்₃ராஜ்யம் ஸுஸ்ருஷேச்ச பிதுர்யத₂ா ।
தத₂ா ப₄வத்யா கர்தவ்யம் ஸ ஹி த₄ர்ம: ஸநாதந: ॥ (26)

ஸ ராமஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா ப்₄ருஸம் து₃:க₂ஹத: பிதா ।
ஸோகாத₃ஸக்நுவந் வக்தும் ப்ரருரோத₃ மஹாஸ்வநம் ॥ (27)

வந்தித்வா சரணௌ ராமோ விஸம்ஞஸ்ய பிதுஸ்தத₂ா ।
கைகேய்யாஸ்சாப்யநார்யாயா நிஸ்பபாத மஹாத்யுதி: ॥ (28)

ஸ ராம: பிதரம் க்ருத்வா கைகேயீம் ச ப்ரத₃க்ஷிணம் ।
நிஷ்க்ரம்யாந்த:புராத் தஸ்மாத் ஸ்வம் த₃த₃ர்ஸ ஸுஹ்ருஜ்ஜநம் ॥ (29)

தம் ப₃ாஷ்பபரிபூர்ணாக்ஷ: ப்ருஷ்ட₂தோநுஜக₃ாம ஹ ।
லக்ஷ்மண: பரமக்ருத்₃த₄: ஸுமித்ராநந்த₃வர்த₄ந: ॥ (30)

ஆபி₄ஷேசநிகம் ப₄ாண்ட₃ம் க்ருத்வா ராம: ப்ரத₃க்ஷிணம் ।
ஸநைர்ஜக₃ாம ஸாபேக்ஷா த்₃ருஷ்டிம் தத்ராவிசாலயந் ॥ (31)

ந சாஸ்ய மஹதீம் லக்ஷ்மீம் ராஜ்யநாஸோபகர்ஷதி ।
லோககாந்தஸ்ய காந்தத்வாச் ஸீ₂தரஸ்மேரிவ க்ஷபா ॥ (32)

ந வநம் க₃ந்துகாமஸ்ய த்யஜதஸ்ச வஸுந்த₄ராம் ।
ஸர்வலோகாதிக₃ஸ்யேவ லக்ஷ்யதே சித்தவிக்ரியா ॥ (33)

ப்ரதிஷித்ய ஸுப₄ம் ச₂த்ரம் வ்யஜநே ச ஸ்வலங்க்ருதே ।
விஸர்ஜயித்வா ஸ்வஜநம் ரத₂ம் பௌராம்ஸ்தத₂ா ஜநாந் ॥ (34)

த₄ாரயந் மநஸா து₃:க₂மிந்த₃ரியாணி நிக்ருஹ்ய ச ।
ப்ரவிவேஸாத்த்வாந் வேஸ்ம மாதூரப்ரியஸம்ஸிவாந் ॥ (35)

ஏனென்றால், தந்தைக்குப் பணிவிடை செய்வது, மற்றும், அவர் சொற்படி நடப்பது என்பதைக் காட்டிலும் மேலான தருமானுஷ்டானம் இல்லை. (22)

வணக்கத்திற்குரிய என் தந்தையாரால் நேரில் சொல்லப்படாவிட்டாலும், நீங்கள் சொல்லும் வார்த்தையை நான் ஏற்று, மக்கள் நடமாட்டமில்லாத காட்டில் பதிநான்கு ஆண்டுகள் வசிப்பேன். (23)

அன்னையே! தாங்களும் என்னைக் கட்டளையிட முழு உரிமை பெற்றவர். ஆனால், தங்கள் சொற்களுக்குக் கீழ்ப்படியும் நல்ல குணம் என்னிடம் இருக்கிறதா? என்று சந்தேகப்பட்டுவிட்டீர்கள். அதனால், இது விஷயமாக மன்னரைக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். (24)

என் அன்னையிடம் சென்று விடைபெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சீதைக்கு நல்ல வார்த்தை கூறி சமாதானப்படுத்த வேண்டும். (இந்த இரண்டு கடமைகளையும் எவ்வளவு விரைவாகச் செய்து முடிக்க முடியுமோ, அவ்வளவு விரைவில் செய்துவிட்டு) பின்னர், அடர்ந்த பெருங்காடான தண்டகாவனத்திற்கு உடனே செல்கிறேன். (25)

பரதன் அரசை ஆளட்டும்; முறைப்படி தந்தைக்குப் பணிவிடை செய்யட்டும். அவ்வாறு நடக்கும்படி செய்யவேண்டியது தங்கள் கடமை. இதுவே பழமையான தருமம்." (26)

இராமனுடைய இந்த உரையைக் கேட்ட தந்தை துயரத்தால் மிகவும் தாக்குண்டவர் ஆனார். சோக மேலீட்டால் எதுவும் பேச முடியாமல் பெருங்குரலில் அழ ஆரம்பித்தார். (27)

உணர்விழந்திருந்த தந்தையின் திருவடிகளில் இராமன் நமஸ்கரித்துவிட்டு, பொல்லாதவளான கைகேயியையும் வணங்கினார். பிரகாசமான தோற்றத்தையுடைய அவர் அங்கிருந்து வெளியேறினார். (28)

தந்தையாரையும் கைகேயியையும் வலம்வந்த இராமன், அந்த அந்தப்புரத்திலிருந்து வெளியே வந்ததும், தன்னுடைய நண்பர்களின் கூட்டத்தைக் கண்டார். (29)

சுமித்திரையின் ஆனந்தத்தை வளர்ப்பவனான லட்சுமணன், கண்ணீர் ததும்பும் கண்களுடன் மிகவும் சீற்றத்துடன் அவருக்குப் பின்னால் சென்றான். (30)

(போகும் வழியில்) பட்டாபிஷேகத்திற்காக சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்த மங்களத் திரவியங்களை ('இவைகளைக் கொண்டு, பரதனுக்கு நல்லபடியாக பட்டாபிஷேகம் நடக்கட்டும்' என்று மனமுவந்து பிரார்த்தனை செய்து) வலம் வந்து அவைகளை திரும்பிக்கூடப் பார்க்காமல் மெல்லச் சென்றார், இராமன். (31)

'அரசு கிடைக்கவில்லை' என்ற இழப்பு, மக்களையெல்லாம் வசீகரித்துக் கவர்ந்திருக்கும் அவருடைய திருமுக மண்டலத்தின் மகத்தான திருவருள் பொருந்திய எழிலைப் பறிக்கவில்லை - இரவுவேளையின் இருள் சந்திரனின் பேரொளியை மங்கச் செய்ய முடியாமற்போவதைப் போல. (32)

காட்டிற்குப் போவதற்கு ஆசையுள்ளவரும், இந்தப் பூமண்டத்தின் ஆட்சியையே துறந்தவருமான அவருடைய மனத்தில் உலகப்பற்றைத் துறந்து விளங்கும் ஜீவன்முக்தரைப் போல, எந்த சஞ்சலமும் தோன்றவில்லை. (33)

மங்களமான குடை, நன்றாக அழகு செய்யப்பட்ட வெண்சாமரங்கள் - இவைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், தேரையும் தனது ஏவலாளர்களையும் நகர-நகர்ப்புற மக்களையும் ஒதுக்கி விலக்கிக் கொண்டு, மனத்திற்குள் துக்கத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு, புலன்களை அடக்கி வைத்து, மன உறுதியுடைய அவர், வருத்தமான ஒரு செய்தியை அன்னையிடம் தெரிவிப்பதற்காக அந்த மாளிகைக்குள் புகுந்தார். (34,35)

ஸர்வோ ஹ்யபி₄ஜந: ஸ்ரீமாந் ஸ்ரீமத: ஸத்யவாதி₃ந: ।
நாலக்ஷயத ராமஸ்ய கிஞ்சித்யாகாரமாநநே ॥ (36)

உசிதம் ச மஹாபு₃ஹுர் ந ஜஹௌ ஹர்ஷமாத்மந: ।
ஸாரத₃: ஸமுதீர்ணாம்ஸு₃ சந்த்ரஸ்தேஜ இவாத்மஜம் ॥ (37)

வாசா மது₄ரயா ராம: ஸர்வம் ஸம்மாநயஞ்ஜநம் ।
மாது: ஸமீபம் த₄ர்மாத்மா ப்ரவிவேஸ மஹாயஸா: ॥ (38)

தம் கு₃ணை: ஸமதாம் ப்ராப்தோ ப்₄ராதா விபுலவிக்ரம: ।
ஸௌமித்ரிநுவவ்ராஜ த₄ரயந் து₃:க₂மாத்மஜம் ॥ (39)

பிரவிஸ்ய வேஸ்மாதிப்₄ருஸம் முத்யாந்விதம்
ஸமீக்ஷய தாம் சார்த₂விபத்திமாகுதாம் ।
ந சைவ ராமோத்ர ஜக்யம் விக்ரியாம்
ஸுஹ்ருஜ் ஜநஸ்யாத்மவிபத்தி ஸங்கயா ॥ (40)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்யாகாண்டே₃ ஏகோநவீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

விம்ஸ: ஸர்க₃:

கௌஸல்யாக்ரந்த₃:

தஸ்மிஸ்து புருஷவ்யாக்₄ரே நிஷ்க்ராமதி க்ருதாஞ்ஜலௌ ।
ஆர்தஸப்₃தே₃ மஹாந்ஜக்ஞே ஸ்த்ரீணாமந்த:புரே தத₃ா ॥ (1)

க்ருத்யேஷ்யசோதி₃த: பித்ரா ஸர்வஸ்யாந்த:புரஸ்ய ச ।
க₃திர்ய: சரணம் சாபி ஸ ராமோத்ய ப்ரவத்ஸயதி ॥ (2)

கௌஸல்யாயாம் யத₂ா யுக்தோ ஜநந்யாம் வர்ததே ஸத₃ா ।
ததை₂வ வர்ததோஸ்மாஸு ஜந்மப்ரப்₄ருதி ராக₄வ: ॥ (3)

ந க்ருத்யத்யபி₄ஸப்தோபி க்ரோத₄நீயாநி வர்ஜயந் ।
க்ருத்த₄ாந் ப்ரஸாத்யந் ஸர்வாந் ஸ இதோத்ய ப்ரவத்ஸயதி ॥ (4)

அபு₃த்தி₄ர்புத நோ ராஜா ஜீவலோகம் சரத்யயம் ।
யோ க₃திம் ஸர்வலோகாநாம் பரித்யஜதி ராக₄வம் ॥ (5)

இதி ஸர்வா மஹிஷ்யஸ்தா விவத்ஸா இவ தே₄நவ: ।
பதிமாசக்ருஸு₃ஸைவ ஸஸ்வரம் சாபி சுக்ருஸு: ॥ (6)

சத்தியவாதியும் திருவளர்செல்வருமான இராமனின் பட்டாபிஷேகத்தைக் காணவந்த மக்களில் எவரும் (அருகிலேயே எப்போதும் இருப்பவர்களான நண்பர்கள்கூட), அவருடைய திருமுகத்தில் சோகக்குறிப்பு எதையும் காணவில்லை. (36)

சரத்காலத்தில், தன் பிறப்பியல்பான தண்ணொளி வீசும் எல்லா கிரணங்களோடும் கூடிய பூர்ண சந்திரனைப் போல, பெருந்தோளரான அவர் தனக்கு இயல்பாகவுள்ள மனக்குதூகலத்தை இழக்காமலிருந்தார். (37)

பெருங்கீர்த்தி படைத்தவரும் அறநெறியாளருமான இராமன், எல்லா குடிமக்களையும் இனிய சொற்களால் மகிழ்வித்துக் கொண்டே அன்னையின் மாளிகைக்குள் நுழைந்தார். (38)

மகாபராக்கிரமம் படைத்தவனும், சகோதரனுக்கு இணையான நற்குணங்கள் கொண்டவனுமான லட்சுமணன், தன் நெஞ்சத்திற்குள் வேதனையைச் சுமந்துகொண்டு அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றான். (39)

பேரானந்தத்தில் திளைத்துக் கொண்டிருந்த அந்த மாளிகையில் புகுந்த இராமன், தனக்கு ஏற்பட்டுள்ள மாபெரும் அரசு அதிகார இழப்பை அறிய நேரிட்டால் நண்பர்களுக்குப் பிராணன் போய்விடுமோ? என்ற சந்தேகத்தால், முற்றிலும் மாறிவிட்ட நிலையை வெளிக் காட்டாதிருந்தார். (மாறாக, மலர்ந்த முகத்துடனேயே உள்ளே சென்றார்.) (40)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : இருபது

கௌசல்யை கதறல்

கூப்பிய கைகளுடன் கைகேயியின் அந்தப்புரத்திலிருந்து அவர் வெளியே வந்துகொண்டிருந்த போது, மற்றப் பெண்மணிகள் இருந்த பகுதியிலிருந்து உரத்த வேதனைக் குரல்கள் கேட்டன. (1)

தந்தையின் தூண்டுதல் இல்லாமலேகூட, அந்தப்புரப் பெண்களின் அவசியத் தேவைகளைத் தானே கவனித்து நிறைவேற்றி வந்த ஸ்ரீராமன் - கைகொடுத்துக் காப்பவர், நமக்கு அடைக்கலம் தருபவர். அந்த ஸ்ரீராமன் - இன்று காட்டிற்குப் போய்விடப் போகிறார். (2)

ஸ்ரீராமன் பிறந்த நாளிலிருந்தே, பெற்ற தாய் கௌசல்யையிடம் எவ்வளவு அன்பு-மரியாதையுடன் நடந்து கொள்கிறாரோ, அவ்வாறே நம்மிடமும் நடந்து கொள்கிறார். (3)

கோபமூட்டக்கூடிய சொற்களை யாரேனும் கூறினாலும் அவர் சினம் கொள்வதில்லை. பிறரைக் கோபமூட்டும் சொற்களைத் தவிர்த்துவிடுவார். கோபம் கொண்ட எல்லோரிடமும் பண்பும் பரிவும் தோன்றப் பேசி சமாதானப்படுத்துவார். அட, பகவானே! அந்த ஸ்ரீராமன் இப்போதே இங்கிருந்து வெளியேறப் போகிறார். (4)

எல்லா மக்களும் சரண்புகும் வள்ளலான இராமனைத் துறக்கும் நமது மன்னர், அறிவில்லாமல் இந்த உலகில் இத்தனை நாட்கள் காலம் கழித்திருக்கிறார்! மகா கஷ்டம்! (5)

அரசு பத்தினிகள் அனைவரும் கணவனைத் திட்டினார்கள். கன்றுகளை இழந்த தாய்ப்பசுக்கள் போல பெருந்த குரலில் கதறி அழுதார்கள். (6)

- ஸ ஹி சாந்த:புரே கே₄ரமார்தஸப்₃தும் மஹீபதி: ।
புத்ரஸோகாபி₄ஸந்தப்த: ஸ்ருத்வா வ்யாலீயதாஸநே ॥ (7)
- ராமஸ்து ப்ரு₄ஸமாயஸ்தோ நி:ஸ்வஸந்நிவ குஞ்ஜர: ।
ஜக₃ாம ஸஹிதோ ப்₄ராத்ரா மாதூரந்த:புரம் வஸீ ॥ (8)
- ஸோடபஸ்யத்புருஷம் தத்ர வ்ருத்₃தும் பரமபூஜிதம் ।
உபவிஷ்டம் க்₃ருஹத்₃வாரி திஷ்ட₂தஸ் சாபராந் ப₃ஹூந் ॥ (9)
- த்₃ருஷ்ட்வைவ து தத்₃ா ராமம் தே ஸர்வே ஸஹஸோத்தி₂தா: ।
ஜயேந ஜயதாம் ஸ்ரேஷ்ட₂ம் வர்த₄யந்தி ஸ்ம ராக₄வம் ॥ (10)
- ப்ரவிஸ்ய ப்ரத₂மாம் கக்ஷயாம் த்₃விதீயாயாம் த₃த₃ர்ஸ ஸ: ।
ப்₃ராஹ்மணாந் வேத₃ஸம்பந்நாந் வ்ருத்₃த₄ந் ராக்ஞாபி₄ஸத்க்ருதாந் ॥ (11)
- ப்ரணம்ய ராமஸ்தாந் வ்ருத்₃த₄ந்ஸ் த்ருதீயாயாம் த₃த₃ர்ஸ ஸ: ।
ஸ்த்ரியோ வ்ருத்₃த₄ஸ்ச ப்₃ாலாஸ்ச த்₃வாரரக்ஷணதத்பரா: ॥ (12)
- வர்த₄யித்வா ப்ரஹ்ருஷ்டாஸ்தா: ப்ரவிஸ்ய ச க்₃ருஹம் ஸ்த்ரிய: ।
ந்யவேத₃யந்த த்வரிதா ராமமாதூ: ப்ரியம் தத்₃ா ॥ (13)
- கௌஸல்யாபி தத்₃ா தே₃வீ ராத்ரிம் ஸ்தி₂த்வா ஸமாஹிதா ।
ப்ரப₄ாதே த்வகரோத்பூஜாம் விஷ்ணோ: புத்ரஹிதைஷிணீ ॥ (14)
- ஸா க்ஷௌமவஸநா ஹ்ருஷ்டா நித்யம் வ்ரதபராயணா ।
அக்₃நிம் ஜுஹோதி ஸ்ம தத்₃ா மந்த்ரவத் க்ருதமங்க்₃ளா ॥ (15)
- ப்ரவிஸ்ய து தத்₃ா ராமோ மாதூரந்த:புரம் ஸுப₄ம் ।
த₃த₃ர்ஸ மாதரம் தத்ர ஹாவயந்தீம் ஹுதாஸநம் ॥ (16)
- தே₃வகார்யநிமித்தம் ச தத்ராபஸ்யத் ஸமுத்யதாம் ।
த₃த்₄யக்ஷதக்₄ருதம் சைவ மோத₃காந் ஹவிஷஸ்தத₂ா ॥ (17)
- லாஜாந் மால்யாநி ஸுக்லாநி பாயஸம் க்ருஸரம் தத₂ா ।
ஸமித₄: பூர்ணகும்ப₄ாம்ஸ்ச த₃த₃ர்ஸ ரகு₄நந்த₃ந: ॥ (18)
- தாம் ஸுக்லக்ஷௌமஸம்வீதாம் வ்ரதயோகே₃ந கர்ஸிதாம் ।
தர்பயந்தீம் த₃த₃ர்ஸாத்₃பி₄ர் தே₃வதாம் வரவர்ணிநீம் ॥ (19)
- ஸா சிரஸ்யாத்மஜம் த்₃ருஷ்ட்வா மாத்ருநந்த₃நமாக₃தம் ।
அபி₄சக்ராம ஸம்ஹ்ருஷ்டா கிஸோரம் ப₃ட₃பா யத₂ா ॥ (20)
- ஸ மாதரமபி₄க்ராந்தாமுபஸங்க்₃ருஹ்ய ராக₄வ: ।
பரிஷ்வக்தஸ்ச ப்₃ாஹுப்₄யாமுபாக்₄ராதஸ்ச மூர்த₄நி ॥ (21)
- தமுவாச த்₃ராத₄ர்ஷம் ராக₄வம் ஸுதமாத்மந: ।
கௌஸல்யா புத்ரவாத்ஸல்யாதி₃தும் ப்ரியஹிதம் வச: ॥ (22)

‘புத்திரன் காட்டிற்குப் போய்விடப் போகிறானே?’ என்ற சோகத்தால் வெந்துகொண்டிருந்த மன்னர், அந்தப்புரத்தின் மற்றொரு பகுதியிலிருந்த அரச பத்தினிகளின் துயரக்குரலைக் கேட்டு, வெட்கமடைந்து, அந்தப் படுக்கையிலேயே தன்னை மறைத்துக் கொண்டார். (7)

(பிறிதோரிடத்தில்) புலன்களை வென்றடக்கிய இராமன், தன் குடும்பத்தாரின் துயரத்தைச் சகித்துக் கொள்ள முடியாதவராக, யானைபோல் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு, தம்பி லட்சுமணனுடன் தாயாரின் அந்தப்புரத்திற்குள் சென்றார். (8)

அந்தப்புரத்தின் வாயிற்படியில் மிகவும் கௌரவத்திற்குரிய வயோதிகர் ஒருவர் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டார்; மற்றும் பலர் நின்று கொண்டிருப்பதையும் பார்த்தார். (9)

அவர்கள் எல்லோரும் வெற்றிலீரத்திலகமான இராமனைப் பார்த்தவுடனேயே அருகில் வந்து, ‘வெல்க! வாழ்க’ என்று வாழ்த்தொலி எழுப்பினார்கள். (10)

இந்த முதல் அங்கணத்தைக் கடந்து, இரண்டாவது அங்கணத்தில் நுழைந்ததும் மன்னராலும் போற்றப்படுகிற வேதவிற்பன்னர்களான வயோதிக அந்தணர்களைக் கண்டார். (11)

இராமன் அந்த முதியவர்களை வணங்கிவிட்டு மூன்றாவது கட்டுக்குள் நுழைந்தார். அங்கே வாயில் காக்கும் வேலைக்காக நியமிக்கப்பட்டிருந்த முதிய மாதர்களையும், இளவயதுப் பெண்களையும் கண்டார். (12)

அவரைக் கண்டதும் மனமகிழ்ச்சியடைந்த அவர்கள் வெற்றி வாழ்த்துக் கூறி, வேகமாக உட்புறம் சென்று இராமனின் தாயாரிடம் அந்த இனிய செய்தியைத் தெரிவித்தார்கள். (13)

புதல்வனின் நலனில் அக்கறையுடைய கௌசல்யை இரவு முழுவதும் கண்விழித்திருந்து, பொழுது புலர்ந்ததும், ஒருமுகமான மனத்துடன் பகவான் விஷ்ணுவைப் பூஜித்தாள். (14)

எப்போதும் ஆசார நியமங்களுடன் இருக்கும் அவள், பட்டாடை அணிந்து, மங்கள நிகழ்ச்சிக்குரிய சிறப்புச் சடங்குகள் செய்து முடித்து, மந்திரம் கூறி, அக்னியில் ஆகுதி கொடுத்தாள். (15)

மங்களமான அந்தப்புரத்திற்குள் நுழைந்த இராமன், அக்னியில் ஆகுதி கொடுத்துக் கொண்டிருப்பவராக அன்னையைப் பார்த்தார். (16)

அங்கு தேவபூஜைக்காக தயிர், அட்சதை, நெய், மோதகங்கள், ஹவிஸ் முதலியன தயாராக வைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டார். (17)

(மேலும்) பொறி, வெண்மலர் மாலைகள், பாயசம், சித்ரான்னம், ஸமித்துக்கள், பூர்ணகும்பங்கள் முதலியவற்றையும் ரகுநந்தன் கவனித்தார். (18)

சிறந்த வண்ணப்பொலிவுடன் திகழ்ந்த அவள், அனுஷ்டான நியமங்களைக் கடைப்பிடித்துக் கொண்டிருந்ததால் சற்றே இளைத்திருந்தாள். வெண்பட்டு உடுத்தி தீர்த்தத்தினால் தெய்வங்களுக்கு அரங்கம் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார். (19)

அன்னையாகிய தன் ஆனந்தத்தை வளர்க்கும் புதல்வன் வந்திருப்பதை வெகுநேரம் சென்று கவனித்த அவள், தன் குட்டியிடம் ஓடிச் செல்லும் பெண்குதிரையைப் போல, பாசத்துடன் விரைந்து அருகில் சென்றாள். (20)

அன்னை அருகில் வந்தவுடன் அவர் திருப்பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினார், இராமன். அவள் அவரை மார்புறத் தழுவிக்கொண்டு உச்சிமுகர்ந்தாள். (21)

எவராலும் வெற்றி கொள்ள முடியாத தன் புதல்வன் இராகவனைப் பார்த்து, புத்திர பாசமுடைய அவள், அனுகூலமான நல்ல வார்த்தைகளைக் கூறினாள். (22)

வ்ருத்த₄நாம் த₄ர்மசீலாநாம் ராஜர்ஷீணாம் மஹாத்மநாம் ।
ப்ராப்நுஹ்யாயுஸ்ச கீர்திம் ச த₄ர்மம் சாப்யுசிதம் குலே ॥ (23)

ஸத்யப்ரதிக்கும் பிதரம் ராஜாநம் பஸ்ய ராக₄வ ।
அத்யைவ ஹி த்வாம் த₄ர்மாத்மா யௌவராஜ்யேபி₄ஷேக்ஷயதி ॥ (24)

த₃த்தமாஸநமாலப்ய பே₄ஜநேந நிமந்த்ரித: ।
மாதரம் ராக₄வ: கிஞ்சித் ப்ரஸார்யாஞ்ஜலிமப்₃ரவீத் ॥ (25)

ஸ ஸ்வப₄ாவ விநீதஸ்ச கௌரவாச்ச தத₃ாநத: ।
ப்ரஸ்தி₂தோ த₃ண்ட₃காரண்யமாப்ரஷ்டுமுபசக்ரமே ॥ (26)

தே₃வி நூநம் ந ஜாநீஷே மஹத்ப₄யமுபஸ்தி₂தம் ।
இத₃ம் தவ ச து₃:க₂ாய வைதே₃ஹ்யா லக்ஷமணஸ்ய ச ॥ (27)

க₃மிஷ்யே த₃ண்ட₃காரண்யம் கிமநேநாஸநேந மே ।
விஷ்டராஸநயோக்யோ ஹி காலோ₃யம் மாமுபஸ்தி₂த: ॥ (28)

சதுர்த₃ச ஹி வர்ஷாணி வத்ஸ்யாமி விஜநே வநே ।
மது₄மூலப₂லைர்ஜீவந் ஹித்வா முநிவத்யாமிஷம் ॥ (29)

ப₄ரதாய மஹாராஜோ யௌவராஜ்யம் ப்ரயச்ச₂தி ।
மாம் புநர்த₃ண்ட₃காரண்யே விவாஸயதி தாபஸம் ॥ (30)

ஸ ஷட் சாஷ்டௌ ச வர்ஷாணி வத்ஸ்யாமி விஜநே வநே ।
ஆஸேவமாநோ வந்யாநி ப₂லமூலைஸ்ச வர்தயந் ॥ (31)

ஸா நிக்ருத்தேவ ஸாலஸ்ய யஷ்டி: பரஸூநா வநே ।
பபாத ஸஹஸா தே₃வீ தே₃வதேவ தி₃வஸ்ச்யுதா ॥ (32)

தாமது₃:கே₂சிதாம் த்₃ருஷ்ட்வா பதிதாம் கத₃லீமிவ ।
ராமஸ்தூத்த₂ாபயாமாஸ மாதரம் க₃தசேதஸம் ॥ (33)

உபாவ்ருத்த்யோத்தி₂தாம் தீ₃நாம் ப₃ட₃ப₃மிவ வாஹிதாம் ।
பாம்ஸுகுண்டி₂தஸர்வாங்கீம் விமம்ஸ ச பாணிநா ॥ (34)

ஸா ராக₄வமுபாஸீநம் அது₃:க₂ார்தா ஸுகே₂சிதா ।
உவாச புருஷவ்யாக்₄ரமுபஸ்ருண்வதி லக்ஷமணே ॥ (35)

யதி₃ புத்ர ந ஜாயேத₂ா மம ஸோகாய ராக₄வ ।
ந ஸ்ம து₃:க₂மதோ பூ₄ய: பஸ்யேயமஹமப்ரஜா: ॥ (36)

“நெடுங்காலம் வாழ்ந்தவர்களும், தருமசீலர்களும், முனிவர் போன்று பற்றின்றி வாழ்ந்தவர்களும், ஆத்மானுபவம் பெற்றவர்களுமான உயர்ந்த பரம்பரையில் தோன்றிய நீ, அவர்களைப் போலவே நீண்ட ஆயுள், நெடிய கீர்த்தி, அறம் தவறாமை பெற்று விளங்குவாயாக! (23)

சொன்ன சொல் தவறாதவரும், தந்தையுமான மன்னரைப் போய்ப் பார். தருமாத்மாவான அவர் இப்போதே உனக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டப் போகிறார்.” (24)

தனக்கு அளிக்கப்பட்ட ஆசனத்தில் அமராமல் (தாயின் சொல்லுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதால்) அதைக் கையால் தொட்டுவிட்டு, உணவு கொள்ளும்படி அழைக்கப்பட்ட இராமன் கைகளை கூப்பிக்கொண்டு தாயிடம் ஏதோ சொல்ல ஆரம்பித்தார். (25)

அவர் இயல்பாகவே அடக்கம் உடையவர். அத்துடன் தாய்க்கு கௌரவம் கொடுப்பவர். எனவே, (இப்போது, தாயாருக்குப் பிரியமில்லாத ஒரு செய்தியைத் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறதே? என்ற மனச்சுமையாலும்) குனிந்த தலையுடன் தண்டகாரணயம் செல்வதற்கு அனுமதிகோரிப் பேசத் தொடங்கினார்— (26)

“அன்னையே! எதிர்பாராத ஒரு மகாகஷ்டம் இப்போது வந்திருக்கிறது என்பதை தாங்கள் அறியீர்கள் போலும்! நான் தண்டகாரணயம் போகப் போகிறேன்! (என்பதைக் கேட்டு) தங்களுக்கும், சீதை-லட்சுமணர்களுக்கும் மகத்தான துக்கம் ஏற்படப் போகிறது. இனி இந்த (மாதிரியான உயர்ந்த) ஆசனம் எனக்கு எதற்கு? தர்பாசனத்தில் உட்கார வேண்டிய காலம் எனக்கு வந்திருக்கிறது. (27,28)

அரசர்களுக்குரிய உணவு வகைகளைத் தவிர்த்துவிட்டு முனிவர்களைப் போல் தேன், கிழங்கு, பழங்களை மட்டுமே புசித்துக் கொண்டு மனித நடமாட்டமில்லாத காட்டில் பதிநான்கு ஆண்டுகள் வசிக்கப் போகிறேன். (29)

மாமன்னர் இளவரசுப் பட்டத்தை பரதனுக்குக் கொடுக்கிறார். அத்துடன் ஒரு தவசியைப் போல வாழவேண்டுமென்று என்னை தண்டகாரணயத்திற்கு நாடு கடத்துகிறார். (30)

ஆளில்லாத காட்டில் (ஆறும், எட்டும்) பதிநான்கு ஆண்டுகள் காட்டில் கிடைக்கும் பொருள்களையே அனுபவித்துக் கொண்டு, பழம்-கிழங்குகளை உணவாகக் கொண்டு வாழவேண்டும்.” (31)

அவள் (இதைக் கேட்டவுடன்) காட்டில் ஒரு சால மரத்தின் கிளை கோடரியால் வெட்டப்பட்டாற்போல, தேவலோகத்திலிருந்து தள்ளிவிடப்பட்ட தேவமாதுபோல தடாலென்று கீழே விழுந்தாள். (32)

இதுவரை துக்கத்தையே அனுபவித்திராதவரும், மயக்கமடைந்துவிட்டவரும், வெட்டி வீழ்த்தப்பட்ட வாழைமரம் (கதலீ) போன்றவருமான தாயாரை இராமன் (கைகளால் எடுத்துத்) தூக்கினார். (‘கதலீ’ என்றால் ஒரு மானினத்தின் பெண்பாலையும் குறிக்கும். ‘அம்பினால் தாக்கப்பட்டு கீழே விழுந்துவிட்ட பெண்மானைப் போன்ற’ என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.) (33)

பெரும் பாரத்தைச் சுமந்துகொண்டு ஓடியதால் ஏற்பட்ட களைப்புத் தீருவதற்காகத் தரையில் இப்படியும் அப்படியும் புரண்டு எழுந்த பெண் குதிரைபோல், (கோசலையின்) மேனி முழுவதும் படிந்திருந்த தூசிகளைத் தன் கைகளால் துடைத்துவிட்டார். (34)

இதுவரை துக்கத்தை அனுபவித்து அறியாதவரும், சுக அனுபவங்களுக்கே உரியவருமான அவர், அருகில் அமர்ந்திருந்த குரப்புலியான இராமனிடம் லட்சுமணனுக்கும் கேட்கும்படியாகப் பின்வருமாறு சொன்னார்— (35)

“நீ எனக்குப் பிள்ளையாகப் பிறக்காதிருந்திருந்தால், எனக்கு இவ்வளவு சோகத்தை அனுபவிக்க நேர்ந்திராது. குழந்தாய்! ரகுநந்தனா! பிள்ளையே பெறாத மலடியாக இருப்பது, இதைக் காட்டிலும் பெரிய துக்கமில்லை. (36)

ஏக ஏவ ஹி வந்த்யாயா: ஸோகோ புவதி மாநஸ: ।
அப்ரஜாஸ்மீதி ஸந்தாபோ ந ஹ்யந்ய: புத்ர வித்யதே ॥ (37)

ந த்ருஷ்டபூர்வம் கல்யாணம் ஸுகம் வா பதிபௌருஷே ।
அபி புத்ரே து பஸ்யேயமிதி ராமாஸ்திதம் மயா ॥ (38)

ஸா ப்ருஹிந்யமநோக்ஞாநி வாக்யாநி ஹ்ருத்யச்சித்யாம் ।
அஹம் ஸ்ரோஷ்யே ஸபத்நீநாமவராணாம் வரா ஸதீ ॥ (39)

அதோ து:கதரம் கிம் நு ப்ரமத்யாநாம் புவிஷ்யதி ।
மம ஸோகோ விலாபஸ்ச யாத்ருஸோயமநந்தக: ॥ (40)

த்வயி ஸம்நிஹிதோப்யேவமஹமாஸம் நிராக்ருதா ।
கிம் புந: ப்ரோஷிதே தாத த்ருவம் மரணமேவ மே ॥ (41)

அத்யந்தம் நிக்ருஹீதாஸ்மி பூர்துர்நித்யமதந்த்ரிதா ।
பரிவாரேண கைகேய்யா: ஸமா வாப்யதவாவரா ॥ (42)

யோ ஹி மாம் ஸேவதே கஸ்சித்யதவாப்யநுவர்ததே ।
கைகேய்யா: புத்ரமந்விஷ்ய ஸ ஜநோ நாபிபூஷதே ॥ (43)

நித்யக்ரோத்யதயா தஸ்யா: கதம் நு கரவாதி தத் ।
கைகேய்யா வத்யநம் த்ரஷ்டும் புத்ர ஸக்ஷ்யாமி துர்க்யதா ॥ (44)

த்யஸ ஸப்த ச வர்ஷாணி தவ ஜாதஸ்ய ராகவ ।
ஆஸிதாநி ப்ரகாங்க்ஷந்த்யா மயா து:கதபரிக்ஷயம் ॥ (45)

தத்யக்ஷயமஹம் து:கதம் நோத்ஸஹே ஸஹிதும் சிரம் ।
விப்ரகாரம் ஸபத்நீநாமேவம் ஜீர்ணாபி ராகவ ॥ (46)

அபஸ்யந்தீ தவ முகம் பரிபூர்ணஸஸிப்ரபும் ।
க்ருபணா வர்தயிஷ்யாமி கதம் க்ருபணஜீவிகாம் ॥ (47)

உபவாஸஸ்ச யோகேய்ச்ச ப்ருஹிபிஸ்ச பரிஸ்ரமை: ।
து:கதம் ஸம்வர்திதோ மோகம் த்வம் ஹி துர்க்யதயா மயா ॥ (48)

ஸ்திரம் து ஹ்ருத்யம் மந்யே மமேத்யம் யந்ந தீர்யதே ।
ப்ராவ்ருஷீவ மஹாநத்யா: ஸ்ப்ருஷ்டம் கூலம் நவாம்புஸா ॥ (49)

மமைவ நூநம் மரணம் ந வித்யதே
ந சாவகாஸோஸ்தி யமக்ஷயே மம ।
யத்யந்தகோத்யைவ ந மாம் ஜிஹ்ரிஷதி
ப்ரஸஹ்ய ஸிம்ஹோ ருத்யதீம் ம்ருகீமிவ ॥ (50)

குழந்தாய்! மலடிக்கு, 'எனக்குக் குழந்தை பிறக்கவில்லையே?' என்ற மனத்துயரம் ஒன்று மட்டுமே. வேறு எவ்விதமான துக்கமும் அவளுக்கு ஏற்படாது. (37)

என் கணவர் மன்னராக ஆட்சி செய்யும் காலத்தில் (ஒரு முத்த பட்டத்தரசிக்குக் கிடைக்க வேண்டிய) பெரிய பாக்கியமோ, சுகமோ நான் கண்டதேயில்லை. என் மகன் மன்னனானதும் பல செளக்கியங்களை அடையலாம் என்ற நம்பிக்கையால் நான் உயிரைத் தாங்கியிருந்தேன். (38)

நான் முத்த அரசியாக இருந்தும், எனக்கு இளையவர்களான சக்களத்திகள், என் இதயத்தைப் பிளப்பது போன்ற அவதூறான பல சொற்களைக் கூறும்போது நான் கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கும். (39)

பெண்களுக்கு இதைக் காட்டிலும் துக்ககரமான விஷயம் என்ன இருக்கிறது? என்னுடைய துயரத்திற்கும் புலம்பலுக்கும் முடிவே கிடையாது. (40)

செல்வமே! நீ என் அருகில் இருக்கும்போதே, நான் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறேன் என்னும்போது, நீ ஊரைவிட்டே போய்விட்டாயேயானால், என் கதியைப் பற்றி என்ன சொல்ல? எனக்கு நிச்சயமாக மரணம்தான் ஏற்படும். (41)

என் கணவர் என்னை எப்போதும் திரஸ்கரித்தே வந்துள்ளார். அவரிடம் எனக்கு எவ்வித உரிமையும் இல்லை. கைகேயியின் வேலைக்காரிகளைப் போல, அல்லது, அதற்கும் தாழ்ந்த நிலையிலேயே நான் இருந்து கொண்டிருக்கிறேன். (42)

என்னிடம் வேலை செய்யும் பணியாளர், அல்லது என் சொல்லைக் கேட்டு நடக்கும் ஒருவர், கைகேயியின் புதல்வனை அப்போது காண நேர்ந்தால், என்னிடம் பேசாமலே போய்விடுகிறார்! (43)

மகனே! இவ்வளவு தாழ்நிலையை அடைந்துவிட்ட நான், எப்போதும் ஆத்திரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் கைகேயியின் சிடுசிடு முகத்தை எவ்வாறு காண்பேன்? (44)

இராகவா! நீ (உபநயனம் என்ற சடங்கு நடந்து இரண்டாவது) பிறப்பு எடுத்து பதினேழு ஆண்டுகள் (உனக்கு இப்போது இருபத்தேழு வயதாகிறது) ஆகின்றன. இதுவரை ஏராளமான கஷ்டங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தேன். உனக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டப்பட்டவுடன் கஷ்டங்கள் தீர்ந்துவிடும் என்றிருந்தேன். (45)

இந்த முதிய வயதில், சக்களத்திகளின் ஏச்சுப் பேச்சுக்கள் என்ற, குறையவே குறையாத துக்கத்தை நான் இன்னும் வெகுகாலம் தாங்கிக் கொண்டிருக்க முடியாது. (46)

பூர்ண சந்திரனைப் போன்ற உன் முகத்தைப் பாராமல், மிகவும் தீன நிலையில் இருக்கின்ற நான், தொடர்ந்து துக்கப்பட்டுக் கொண்டே எவ்வாறு வாழ்வேன்? (47)

பாக்கியம் இல்லாத நான், (உடலையும் மனத்தையும் கட்டுப்படுத்தும் சிரமமான நியமங்கள்) உபவாசங்கள், தெய்வத் தியானங்கள் செய்து, உன்னை வளர்த்ததெல்லாம் வீணாகப் போய்விட்டதே? (48)

மகாநதியில் புதிதாக வெள்ளம் ஏற்படும் காலத்தில், கரைகள் தாக்கப்பட்டுக் கரைந்து போகும். (உன்னை நாடு கடத்திய செய்தியைக் கேட்ட பின்பும் என் மனம் சிதறிப் போகவில்லை என்றால், அதற்குக் காரணம் என் மனம் ஆற்றங்கரை போல் மண்ணால் ஆனது (அல்ல.) அப்படி என் இதயம் பிளந்து போகாததால், அது பாறாங்கல்லால் செய்யப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். (49)

பயத்துடன் அழுதுகொண்டிருக்கும் பெண்மாளை ஒரு சிங்கம் அலட்சியமாகத் தூக்கிச் செல்வதைப் போல, (அஞ்சிப் புலம்பிக் கொண்டிருக்கும் என்னை) மரணம் ஏன் வந்து கொத்திக் கொண்டு போகவில்லை? யமனுடைய வீட்டில் எனக்கு மட்டும் இடம் இல்லை போலும்! அதனால்தான் யமன் என்னைக் கொண்டு செல்ல விரும்பவில்லை. (50)

ஸ்தி₂ரம் ஹி நூநம் ஹ்ருத்யம் மமாயஸம்
 ந பி₄த்யதே யத்யு₄வி நாவதீர்யதே ।
 அநேந து₃:கே₂ந ச தேஹமர்பிதம்
 த்₄ருவம் ஹ்யகாலே மரணம் ந வித்யதே ॥ (51)

இத்யம் து து₃:க₂ம் யத்யநர்தகாநி மே
 வ்ரதாநி த்யாநாநி ச ஸம்யமாஸ்ச ஹி ।
 தபஸ்ச தப்தம் யத்யபத்யகாரணாத்-
 ஸுநிஷ்ப₂லம் பீஜமிவோப்தமூஷரே ॥ (52)

யதி₃ ஹ்யகாலே மரணம் ஸ்வயேச்ச₂யா
 லபே₄த கஸ்சித்யு₃ருது₃:க₂கர்ஸித: ।
 க₃தாஹமத்யைவ பரேதஸம்ஸத்யம்
 விநா த்வயா தே₄நுரிவாத்மஜேந வை ॥ (53)

அத்யாபி கிம் ஜீவிதமத்ய மே வ்ருத்யா
 த்வயா விநா சந்த்யு₃நிப₄நநப்ரப₄ ।
 அநுவ்ரஜிஷ்யாமி வநம் த்வயைவ கெ₃ள:
 ஸுது₃ர்ப்யலா வத்ஸமிவாநுகாங்க்ஷயா ॥ (54)

ப்யுருஸமஸுக₂மமர்ஷிதா தத்யா ப்யஹு
 விலலாப ஸமீக்ஷய ராக₄வம் ।
 வ்யஸநமுபநிஸாம்ய ஸா மஹத்
 ஸுதமிவ ப்யு₃த்ய₄மவேக்ஷய கிந்நரீ ॥ (55)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்யு₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீகாவ்யே
 அயோத்யாகாண்டே₃ லீம்ஸ: ஸர்க்ய: ॥

ஏகவிம்ஸ: ஸர்க்ய:

கௌஸல்யாலக்ஷ்மணப்ரதிபே₃த₄நம்

தத்யா து விலபந்தீம் தாம் கௌஸல்யாம் ராமமாதரம் ।
 உவாச லக்ஷ்மணோ தீநஸ் தத்காலஸத்யு₃ருஸம் வச: ॥ (1)

ந ரோசதே மமாப்யேதத்யார்யே யத்யு₃ராக₄வோ வநம் ।
 த்யக்த்வா ராஜ்யஸ்ரியம் க₃ச்சேத் ஸ்த்ரியா வாக்யவஸம்க₃த: ॥ (2)

விபரீதஸ்ச வ்ருத்ய₄ஸ்ச விஷயைஸ்ச ப்ரத்யர்ஷித: ।
 ந்ருப: கிமிவ ந ப்யு₃ருயாச் சோத்யமாந: ஸமந்மத்ய: ॥ (3)

நாஸ்யாபராத₄ம் பஸ்யாமி நாபி தோஷம் தத்யாவித₄ம் ।
 யேந நிர்வாஸ்யதே ராஷ்ட்ரா₃த்யவநவாஸாய ராக₄வ: ॥ (4)

என்னுடைய இருதயம் (சரீரம்) நிச்சயமாக இரும்பால் ஆக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதனால்தான் அது பிளந்து போகவுமில்லை; முறிந்து விழவும் இல்லை. துக்கம் என் உடல் முழுவதும் ஆக்கிரமித்திருந்தும் எனக்கு மரணம் ஏற்படவில்லை என்றால், அதற்குக் காரணம் 'விதிக்கப்பட்ட மரணகாலம் வந்தால்தான் இறப்பு நிகழும்' என்பது தீர்மானமாகிறது. (51)

மகனின் சேடிமத்திற்காக நான் செய்த விரதங்கள், தானங்கள், ஆசார கட்டுப்பாடுகள், இயற்றிய தவம் எல்லாம், உவர்நிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட விதையைப் போல, பலன் தராமல் போய்விட்டனவே? என்பதுதான் என்னை மிகவும் வாட்டுகிறது. (52)

பொறுக்க முடியாத பெருந்துயரத்தால் நசுக்கப்படுபவன், மரணகாலம் வருவதற்கு முன்பாகவே, தன் விருப்பப்படி யமலோகம் செல்லலாம் என்றால், ஈன்ற கன்றைக் காணாத தாய்ப்பசுவைப் போல பெற்றெடுத்த உன்னைக் காணாத நான் இப்போதே காலதேவனின் சபையை அடைந்து விடுவேனே? (53)

மரணம் வராவிட்டால் என்ன? முழுநிலவைப் போன்ற காந்தி படைத்த உன் திருமுக மண்டலத்தைக் காணாமல், இங்கே வீண்பொழுது கழித்துக் கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும், தேகபலம் குறைந்து விட்டாலும், கன்றின்மேல் உள்ள பாசத்தால் அதைத் தொடர்ந்து செல்லும் பசுவைப்போல, நானும் உன்னுடன்கூட காட்டிற்கு வருகிறேன்." (54)

தன்னுடைய குஞ்சு, வலையில் அகப்பட்டுக் கொண்டு தவிப்பதைக் கண்டு அலறித் துடிக்கும் கின்னரிப் பறவை போல், எதிர்வரக்கூடிய பெரும் துன்பங்களை எண்ணிப் பார்த்து, சத்திய பரிபாலனம் என்ற வலையில் அகப்பட்டுக் கொண்டுள்ள தன் மகன் இராகவனைப் பார்த்துப் பார்த்து, கண்களால் கண்ணீர்விட்டு ஓவென்று அழுதாள். (55)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
இருபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : இருபத்தொன்று

கௌசல்யை-லட்சுமணனைச் சமாதானம் செய்வது

இராமனின் தாயார் கௌசல்யாதேவி புலம்புவதைக் கண்டதும் மிகவும் மனம் புண்பட்ட லட்சுமணன், அந்தச் சூழ்நிலைக்கு உகந்ததானச் சொற்களைக் கூறினான்— (1)

“பெரியன்னையே! ஒரு பெண்ணின் சொல்லிற்கடங்கி உத்திரவிடப்பட்ட ஸ்ரீராமன், அரசாட்சியைத் துறந்து காட்டிற்குப் போவது என்பதில் எனக்கும் சம்மதமில்லை. (2)

பெண்ணாசையால் தூண்டிவிடப்பட்ட வயோதிகரான மன்னரின் இயற்கை குணம் மாறிவிட்டது. புலனினபங்கள் அவரை அதட்டி அழைக்கின்றன. இந்த நிலையில் அவர் என்னதான் சொல்லமாட்டார்? (3)

நாட்டைவிட்டுக் காட்டிற்குத் துரத்தும்படியான அளவிற்கு குற்றத்தையோ, குறையையோ ஸ்ரீராமனிடம் நான் பார்க்கவில்லை. (4)

ந தம் பஸ்யாம்யஹம் லோகே பரோக்ஷமபி யோ நர: ।
ஸ்வமித்ரோஸபி நிரஸ்தோஸபி யோஸ்ய தே₃ஷமுத₃ஹரேத் ॥ (5)

தே₃வகல்பம் ருஜும் த₃நந்தம் ரிபுணாமபி வத்ஸலம் ।
அவேக்ஷமாண: கோ த₄ர்மம் த்யஜேத் புத்ரமகாரணாத் ॥ (6)

ததி₃த₃ம் வசநம் ராக்ரு: புநர்பு₃ல்யமுபேயுஷ: ।
புத்ர: கோ ஹ்ருத₃யே குர்யாத்₃ராஜவ்ருத்தமநுஸ்மரந் ॥ (7)

யாவதே₃வ ந ஜாநாதி கஸ்சித₃ர்த₂மிமம் நர: ।
தாவதே₃வ மயா ஸார்த₄மாத்மஸ்த₂ம் குரு ஸாஸநம் ॥ (8)

மயா பார்ஸ்வே ஸத₄நுஷா தவ கு₃ப்தஸ்ய ராக₄வ ।
க: ஸமர்தே₂ாத₄கம் கர்தும் க்ருதாந்தஸ்யேவ திஷ்ட₂த: ॥ (9)

நிர்மநுஷ்யாமிமாம் ஸர்வாமயோத்₄யாம் மநுஜர்ஷப₄ ।
கரிஷ்யாமி ஸரைஸ் தீக்ஷணைர் யதி₃ ஸ்த₂ாஸ்யதி விப்ரியே ॥ (10)

ப₄ரதஸ்யாத₂ பக்ஷயோ வா யோ வாஸ்ய ஹிதமிச்ச₂தி ।
ஸர்வாநேவ ஹநிஷ்யாமி ம்ருது₃ர்ஹி பரிபூ₄யதே ॥ (11)

ப்ரோத்ஸாஹிதோயம் கைகேய்யா ஸ து₃ஷ்டோ யதி₃ ந: பிதா ।
அமித்ரபூ₄தோ நி:ஸங்க₃ம் வத்₄யதாம் ப₃த்₄யதாமபி ॥ (12)

கு₃ரோப்யவலிப்தஸ்ய கார்யாகார்யமஜாநத: ।
உத்பத₂ம் ப்ரதிபந்நஸ்ய கார்யம் ப₄வதி ஸாஸநம் ॥ (13)

ப₃லமேஷ கிமாஸ்ரித்ய ஹேதும் வா புருஷர்ஷப₄ ।
த₃ாதுமிச்ச₂தி கைகேய்யை ராஜ்யம் ஸ்தி₂தமித₃ம் தவ ॥ (14)

த்வயா சைவ மயா சைவ க்ருத்வா வைரமநுத்தமம் ।
காஸ்ய ஸக்தி: ஸ்ரியம் த₃ாதும் ப₄ரதாயாரிநாஸந ॥ (15)

அநுரக்தோஸமி ப₄ாவேந ப்₄ராதரம் தே₃வி தத்த்வத: ।
ஸத்யேந த₄நுஷா சைவ த₃த்தேநேஷ்டேந தே ஸபே ॥ (16)

தீ₃ப்தமகூ₃நிமரண்யம் வா யதி₃ ராம: ப்ரவேஷ்யதி ।
ப்ரவிஷ்டம் தத்ர மாம் தே₃வி த்வம் பூர்வமவத₄ாரய ॥ (17)

ஹராமி வீர்யாத்₃து₃:க₂ம் தே தம: ஸூர்ய இவோதி₃த: ।
தே₃வீ பஸ்யது மே வீர்யம் ராக₄வஸ்சைவ பஸ்யது ॥ (18)

ஹநிஷ்யே பிதரம் வ்ருத்₃த₄ம் கைகேய்யாஸக்தமாநஸம் ।
க்ருபணம் சாஸ்தி₂ரம் ப₃ாலம் வ்ருத்₃த₄ப₄ாவேந க₃ர்ஹிதம் ॥ (19)

இந்த உலகில், மறைவாகக்கூட இவரிடம் குற்றத்தைக் கூறும் மிகவும் எதிரியான, அல்லது திரஸ்கரிக்கப்பட்ட எந்த ஒரு மனிதனையும் நான் காணவில்லை. (5)

அறநெறியில் நோக்கமுடையவர் எவர்தான் தெய்வம் போன்ற, நேர்மையான, எதிரிகளிடமும் அன்பு பராட்டுகிற ஒரு புதல்வனை எவ்விதக் காரணமுமின்றி கைவிடுவார்? (6)

அரசருக்கு மீண்டும் பாலபருவம் (ஆழமான சிந்தனை இல்லாமை) வந்திருக்கிறது! அவருடைய வார்த்தையை அரசநீதி உணர்ந்த எந்தப் புதல்வனாவது மனத்தில் வாங்கிக் கொள்வானா? (7)

(பட்டாபிஷேக மாற்றத்தைப் பற்றிய) இந்த விஷயத்தை வெளியே எந்த மனிதரும் அறியாதிருக்கும் இப்போதே, தாங்கள் என்னுடன் ராஜ்யத்தில் தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளுங்கள். (8)

இராகவனே! நான் தங்கள் பக்கத்தில் கையில் வில்லுடன் பாதுகாப்பாக நிற்பேன்; கொடுங்காலனே வந்து நிற்பது போலிருக்கும் என்னைக் கண்டும், எனக்கு மேல் அதிக வீரபராக்கிரத்தைக் காட்டக் கூடியவன் எவனேனும் இருக்கிறானோ? (9)

புருஷோத்தமா! எவரேனும் இதற்கு விரோதமாகப் புறப்பட்டாரேயானால், கூர்மையான என் பாணங்களால் இந்த அயோத்திப் பட்டணம் முழுவதையும், மனிதப்பூண்டே இல்லாமல் செய்துவிடுவேன். (10)

பரதனுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அவனுக்கு அனுகூலமாக இருக்க விரும்புவார்கள் அனைவரையும் கொன்று போடுவேன். (இவ்வளவு கொடுமையாக நடப்பவனைக் கண்டுதான் உலகம் நடுங்கிப் போற்றும்.) அடக்கமும் எளிமையும் எப்போதும் அவமானத்தைத்தான் அடைகின்றன. (11)

கைகேயியின் துர்போதனையை ஏற்று, நம்முடைய தந்தை என்பவர் நமக்கு நட்பு அற்றவராக ஆகிவிட்டபடியால், நாமும் பாச-பந்தங்களை உதறிவிட்டு, அவரைக் கைது செய்யவேண்டும்; அல்லது, கொலை செய்யவேண்டும். (12)

ஒருவர் செய்யத்தக்கது-செய்யத்தகாதது என்ற அடிப்படை அறிவையிழந்து, தவறான வழியில் செல்வாரேயானால், அவர் தந்தையாகவே இருந்தாலும் சரி, தண்டனைக்கு உரியவரே. (13)

புருஷோத்தமா! எந்த ஒரு பலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு, அல்லது, எந்த ஒரு நியாயமான காரணத்தை முன்னிறுத்தி, தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அரசாட்சியை, இப்போது கைகேயியிக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறார்? (14)

எதிரிகளை மாய்ப்பவரே! தங்களுடனும் என்னுடனும் மாபெரும் விரோதத்தை வைத்துக் கொண்டு, அரசாட்சியைப் பரதனுக்குக் கொடுப்பதற்கு என்ன அதிகார சக்தி இருக்கிறது? (15)

அன்னையே! என் கையிலுள்ள இந்த வில், நான் செய்த தானங்கள், நான் செய்த அக்னி காரியங்கள் மேல் ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன் - உண்மையாக, மனப்பூர்வமாக சகோதரர் இராமனையே பின்பற்றி நான் நடப்பேன்! இது சத்தியம். (16)

கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பில், அல்லது, கோரமான காட்டிற்குள் இராமன் புகப் போகிறார் என்றால், அன்னையே! நான் அவருக்கு முன்பாகவே அங்கே புகுந்திருப்பேன். நிச்சயமாக நம்புங்கள். (17)

அம்மா! சூரியன் உதயமானவுடன் இருள் முற்றிலுமாக ஒழிந்து விடுவதைப் போல, என்னுடைய பராக்கிரமத்தினால் (எதிரிகளை எல்லாம் ஒழித்து) தங்கள் துயரத்தைத் துடைப்பேன். தாங்கள் அப்போது என் மாவீரத்தைக் காண்பீர்கள். இராமபிரானும் காண்பார். (18)

கைகேயியிடம் அளவற்ற காமம் கொண்டவரும், அறிவிழந்தவரும், உறுதி அற்றவரும், பாலகனைப் போல தக்கது-தகாதது என்ற பகுத்தறிவு இல்லாதவரும், வயோதிகத்தால் மதிமயங்கி கீழ்த்தரமாக நடப்பவருமான தந்தையை நான் கொல்லத்தான் போகிறேன்." (19)

- ஏதத்து வசநம் ஸ்ருத்வா லக்ஷ்மணஸ்ய மஹாத்மந: ।
உவாச ராமம் கௌஸல்யா ருத்வந்தீ ஸோகலாலஸா ॥ (20)
- புராதஸ்தே வதத: புத்ர லக்ஷ்மணஸ்ய ஸ்ருதம் த்வயா ।
யதூத்ராநந்தரம் கார்யம் குருஷ்வ யதி ரோசதே ॥ (21)
- ந சாதார்மயம் வச: ஸ்ருத்வா ஸபத்ந்யா மம புஷிதம் ।
விஹாய ஸோகஸந்தப்தாம் மாம் வநம் க்ருத்வம்ஹஸி ॥ (22)
- தார்மக்ரு யதி தார்மிஷ்டே தார்மம் சரிதுமிச்சஸி ।
ஸுஸ்ருஷ மாமிஹஸ்தஸ் த்வம் சர தார்மமநுத்தமம் ॥ (23)
- ஸுஸ்ருஷாஜநநீம் புத்ர: ஸ்வக்ருஹே நியதோ வஸந் ।
பரேண தபஸா யுக்த: காஸ்யபஸ் த்ரிதிவம் க்ருத: ॥ (24)
- யதேவ ராஜா பூஜ்யஸ்தே கௌரவேண ததா ஹ்யஹம் ।
த்வாம் நாஹமநுஜாநாமி ந க்ருத்வ்யமிதோ வநம் ॥ (25)
- த்வத்வியோக்யாநந மே கார்யம் ஜீவிதேந ஸுகேந வா ।
த்வயா ஸஹ மம ஸ்ரேயஸ் த்ருணாநாமபி புக்ஷணம் ॥ (26)
- யதி த்வம் யாஸ்யஸி வநம் த்யக்த்வா மாம் ஸோகலாலஸாம் ।
அஹம் ப்ராயமிஹாஸிஷ்யே ந ஹி ஸக்ஷ்யாமி ஜீவிதம் ॥ (27)
- ததஸ்த்வம் ப்ராபஸ்யஸே புத்ர நிரயம் லோகவிஸ்ருதம் ।
புரஹ்மஹத்யாமிவாதார்மாத் ஸமுத்ர: ஸரிதாம் பதி: ॥ (28)
- விலபந்தீம் ததா தீநாம் கௌஸல்யாம் ஜநநீம் தத: ।
உவாச ராமோ தார்மாத்மா வசநம் தார்மஸம்ஹிதம் ॥ (29)
- நாஸ்தி ஸக்தி: பிதுர்வாக்யம் ஸமதிக்ரமிதும் மம ।
ப்ரஸாத்யே த்வாம் ஸிரஸா க்ருத்வமிச்சாம்யஹம் வநம் ॥ (30)
- ருஷிணா ச பிதுர்வாக்யம் குர்வதா வ்ரதசாரிணா ।
கௌரஹதா ஜாநதா தார்மம் கண்டுநாபி விபஸ்சிதா ॥ (31)
- அஸ்மாகம் ச குலே பூர்வம் ஸகூரஸ்யாக்ருயா பிது: ।
க்ருத்வா: ஸாகூரர்பூமிமவாப்த: ஸுமஹாந் வத: ॥ (32)
- ஜாமதக்ருத்யேந ராமேண ரேணுகா ஜநநீ ஸ்வயம் ।
க்ருத்தா பரஸுநாரண்யே பிதுர்வசநகாரிணா ॥ (33)
- ஏதேரந்யைஸ்ச பஹுபிர் தேவி தேவஸமை: க்ருதம் ।
பிதுர்வசநமக்லீபம் கரிஷ்யாமி பிதுர்ஹிதம் ॥ (34)

இராமனிடம் பேரன்பு கொண்ட லட்சுமணனுடைய சொற்களைக் கேட்டுவிட்டு சோகத்தில் மூழ்கியிருந்த கௌசல்யை அழுதபடியே இராமனிடம் கூறினாள்— (20)

“குழந்தாய்! இனிமேல் செய்யவேண்டிய காரியம் என்ன? என்று உன் சகோதரன் லட்சுமணன் சொன்னதைக் கேட்டாயல்லவா? அது உனக்கு சரியென்று நினைத்தால், அவ்விதமே செய். (21)

என்னுடைய சக்களத்தியின் முறைகேடான சொற்களைக் கேட்டு, சோகத்தால் வெந்து கொண்டிருக்கும் என்னை (இங்கே) விட்டுவிட்டு, நீ காட்டிற்குச் செல்லலாகாது. (22)

தருமம் அறிந்தவனே! நீ தருமத்தையே அனுஷ்டிக்க விரும்பினால், இங்கேயே இருந்துகொண்டு (உன்னைப் பெற்ற தாயாரான) எனக்குப் பணிவிடை செய்து, மிகச்சிறந்த தருமபரிபாலனத்தை நடத்து. (23)

செல்வமே! பிடிவாதமாகத் தன் வீட்டிலேயே இருந்து கொண்டு, தன் தாயாருக்குப் பணிவிடை செய்ததன் மூலம் மிக உயர்ந்த தவம் செய்தவர் என்ற பெருநிலையை அடைந்து, (அதன் பயனாக) காசியபர் தேவலோகம் சென்றார். (24)

எவ்வாறு மன்னர் உன்னால் கௌரவிக்கத்தக்கவரோ, அதேபோல்தான் நானும். நீ காட்டிற்குப் போவதற்கு நான் ஆணையிடவில்லை. நீ இங்கிருந்து காட்டிற்குப் போகவும் கூடாது. (25)

உன்னைப் பிரிந்து வாழ்வதோ, சுகத்தை அனுபவிப்பதோ என்னால் முடியாது. உன்னுடனே இருந்துகொண்டு, வெறும் புல்லையே புசிக்க நேரிட்டாலும், அதுவே எனக்கு மேன்மையானது. (26)

சோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் என்னை இங்கேயே விட்டுவிட்டு நீ காட்டிற்குப் போவாயேயானால், நான் உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டு உயிர் துறப்பேன். உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள என்னால் இயலாது. (27)

நதிகளின் பதியான சமுத்திரராஜன், பெற்ற தாயாருக்கு வருத்தம் உண்டாக்கிய அதருமத்தின் விளைவாக நரகவாசத்திற்கு ஈடான பெருந்துன்பங்களை அடைந்தான் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த கதை. மகனே! (நான் மிகவும் துயரத்தால் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். என் சொல்லைக் கேளாமல் நீ காட்டிற்குப் போவாயேயானால், அறநெறி தவறிய அந்தச் செயலின் பாவ விளைவாக) நீயும் பெருந்துன்பங்களை அனுபவிப்பாய்.” (28)

மிகவும் மனம் நொந்து புலம்பிக் கொண்டிருக்கும் தாயாரை நோக்கி, தருமாத்மாவான ஸ்ரீராமன், அறவழிப்பட்ட பதிலைக் கூறினார்— (29)

“தந்தையாரின் ஆணையை மீறி நடக்கும் சக்தி என்னிடம் இல்லை. தங்கள் திருப்பாதங்களில் தலை வைத்து வேண்டிக் கொள்கிறேன். நான் காட்டிற்குப் போகவே விரும்புகிறேன். (30)

ஞானம் நிறைந்த ‘கண்டு’ என்று ஒரு முனிவர். தந்தையின் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதையே விரதமாகக் கொண்டிருந்த அவர், முனிவரான தந்தையின் சொற்படி ஒரு பசுமாட்டைக் கொன்றார். (31)

நம்முடைய குலத்தில்கூட முன்பு தந்தை சகரனின் ஆணைப்படி பூமியைத் தோண்டிய அவருடைய புத்திரர்கள் அனைவரும் (சபிக்கப்பட்டு) ஒரே சமயத்தில் உயிரிழந்தார்கள். (32)

காட்டில் ஜமதக்னியின் குமாரரான பரசுராமன், தந்தையின் கட்டளைப்படி, தன்னைப் பெற்றெடுத்த தாயார் ரேணுகையின் தலையைக் கோடாரியினால் வெட்டிவிட்டார். (33)

அம்மா! இவர்களாலும், தெய்வத்திற்குச் சமமான மற்றும் பிற பெரியோர்களாலும் தந்தையின் வாக்கு தயக்கமில்லாமல் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. (எனவே, நானும்) தந்தையின் சொல் வீணாகாதபடி நடப்பேன். (34)

ந க₂ல்வேதந்மயைகேந க்ரியதே பித்ருஸாஸநம் ।
ஏதரபி க்ருதம் தே₃வி யே மயா தவ கீர்திதா: ॥ (35)

நாஹம் த₄ர்மபூர்வம் தே ப்ரதிகூலம் ப்ரவர்தயே ।
பூர்வையமபி₄ப்ரேதோ க₃தோ மார்கே₃நுக₃ம்யதே ॥ (36)

ததே₃தத்து மயா கார்யம் க்ரியதே பு₄வி நாந்யத₂ா ।
பிதுர்ஹி வசநம் குர்வந் ந கச்சிந்நாம ஹீயதே ॥ (37)

தாமேவமுக்த்வா ஜநநீம் லக்ஷ்மணம் புநரப்₃ரவீத் ।
வாக்யம் வாக்யவித₃ாம் ஸ்ரேஷ்ட₂: ஸ்ரேஷ்ட₂: ஸர்வத₄நுஷ்மதாம் ॥ (38)

தவ லக்ஷ்மண ஜாநாமி மயி ஸ்நேஹமநுத்தமம் ।
விக்ரமம் சைவ ஸத்த்வம் ச தேஜஸ் ச ஸுது₃ராஸத₃ம் ॥ (39)

மம மாதூர்மஹத்து₃:க₂மதுலம் ஸாப₄லக்ஷண ।
அபி₄ப்ராயமவிஞ்ஞாய ஸத்யஸ்ய ச ஸமஸ்ய ச ॥ (40)

த₄ர்மோ ஹி பரமோ லோகே த₄ர்மே ஸத்யம் ப்ரதிஷ்டி₂தம் ।
த₄ர்மஸம்ஸ்ரிதமேதச்ச பிதுர்வசநமுத்தமம் ॥ (41)

ஸம்ஸ்ருத்ய ச பிதுர்வாக்யம் மாதூர்வா ப்₃ராஹ்மணஸ்ய வா ।
ந கர்த்வயம் வ்ருத₂ா வீர த₄ர்மமாஸ்ரித்ய திஷ்ட₂தா ॥ (42)

ஸோஹம் ந ஸக்ஷயாமி பிதுர்நியோக₃மதிவர்திதும் ।
பிதுர்ஹி வசநாத்து₃வீர கைகேய்யாஹம் ப்ரசோதி₃த: ॥ (43)

ததே₃நாம் விஸ்ருஜாநார்யாம் க்ஷத்ரத₄ர்மாஸ்ரிதாம் மதிம் ।
த₄ர்மமாஸ்ரய மா தைக்ஷண்யம் மத்₃பு₃த்₃தி₄ரநுக₃ம்யதாம் ॥ (44)

தமேவமுக்த்வா ஸௌஹார்த₃ாத்₃ ப்₄ராதரம் லக்ஷ்மணாக்₃ரஜ: ।
உவாச பூ₄ய: கௌஸல்யாம் ப்ராஞ்ஜலி: ஸிரஸா நத: ॥ (45)

அநுமந்யஸ்வ மாம் தே₃வி க₃மிஷ்யந்தமிதோ வநம் ।
ஸாபிதாஸி மம ப்ராணை: குரு ஸ்வஸ்த்யயநாநி மே ॥ (46)

தீர்ணப்ரதிஞ்ஞாஸ்ச வநாத் புநரேஷ்யாம்யஹம் புரீம் ।
யயாதிரிவ ராஜர்ஷி: புரா ஹித்வா புநர்தி₃வம் ॥ (47)

ஸோக: ஸந்த₄ர்யதாம் மாதர் ஹ்ருத₃யே ஸாது₄ மா ஸாச: ।
வநவாஸாதி₃ஹைஷ்யாமி புந: க்ருத்வா பிதுர்வச: ॥ (48)

தந்தையின் கட்டளைப்படி நடப்பது என்பது ஏதோ என் ஒருவனால் மட்டுமே செய்யப்படுவதல்ல. நான் முன்பு சொல்லிய மாமனிதர்களாலும் இவ்வாறே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (35)

தங்களுக்கு மனக்கிலேசம் தரும்படியான ஓர் அறநெறியை நான் புதிதாக உண்டாக்கவில்லை. நம் முன்னோர்களின் எண்ணமும் இப்படியாகத்தான் இருந்தது. அவர்கள் சென்று காட்டிய பாதையில்தான் நான் போகிறேன். (36)

தந்தையின் கட்டளையை ஏற்று நடப்பவன் ஒருக்காலும் பழிச்சொல்லை அடையமாட்டான். உலகில் இதற்கு மாறான விதி ஏதும் இல்லை. ஆகவே, அறநூல் விதிகளுக்கேற்ப நான் செயல்படப் போகிறேன்.” (37)

வில்லாளிகள் அனைவரிலும் மேலானவரும், பேச்சுத்திறன் உள்ளவர்களில் முதன்மையானவருமான அவர், இவ்வாறு தாயாரிடம் சொல்லிவிட்டு, லட்சுமணனை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறினார்— (38)

“லட்சுமணா! உனக்கு என்னிடமுள்ள எல்லையில்லாத பாசத்தை நான் அறிவேன். உன்னுடைய பராக்கிரமம், தைரியம், எவராலும் எதிர்கொள்ள முடியாத ஆன்மபலம் - இவற்றையும் அறிவேன். (39)

நல்ல லட்சணங்கள் உடையவனே! சத்தியம், பொறுமை ஆகியவை பற்றி என் எண்ணங்களைப் புரிந்து கொள்ளாத நம் அன்னை, ஈடு-இணையில்லாத பெருந்துயரத்தில் உழல்கிறார். (40)

தருமத்தான் உலகில் எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் மிக உயர்வானது. தருமத்தில் சத்தியம் (வாக்குத் தவறாமை) நிலைபெற்றிருக்கிறது. தந்தையின் இந்த ஆணையும் தருமம் சார்ந்திருப்பதால் உத்தமமானதே. (41)

அறத்தையே வாழ்க்கை நெறியாகக் கொண்டுள்ள ஒருவன், தன் தந்தை, தாய் அல்லது அந்தணனுக்கு வாக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அதை நடத்தாமல் வீணாக்குவது என்பது செய்யத்தகாதது. (42)

அவ்விதம் தருமத்தையே நம்பிக் கொண்டிருக்கும் நான், தந்தையின் ஆணையைப் புறக்கணிக்க மாட்டேன். தந்தையின் கட்டளையைத்தான் கைகேயிதேவி என்னிடம் கூறியிருக்கிறார். (43)

ஆகவே, (போர், எதிர்ப்பு, தன்னலம், மதிமயக்கம் என்றெல்லாம் கூறி) போரைத் தூண்டிவிடும் கூடித்திரியர்களுடைய தருமத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாதே. தருமத்தையே பின்பற்று; கொடுமையான எண்ணம் வேண்டாம்; என் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்.” (44)

சகோதர பாசமுடைய லட்சுமணனின் தமையனார், பாசத்தோடு இவ்வுரையை சகோதரனிடம் கூறிவிட்டு, மீண்டும் கௌசல்யையை நோக்கி தலைவணங்கி, கைகூப்பிக் கொண்டு இவ்வாறு சொன்னார்— (45)

“அன்னையே! நான் இங்கிருந்தே காட்டிற்குப் போகப் போகிறேன். எனக்கு அனுமதி கொடுங்கள். மங்களமான மந்திரங்களைக் கூறி வழியனுப்பி வையுங்கள். என் உயிர்மேல் ஆணையாக வேண்டிக் கொள்கிறேன். (46)

முன்பொரு காலத்தில் யயாதி என்ற மன்னர், தேவலோகத்திலிருந்து பூலோகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். பின்னர், அவர் மறுபடியும் தேவலோகம் சென்று நிரந்தரமாகத் தங்கினார். அதேபோல, ‘பதிநான்கு ஆண்டு வனவாசம்’ என்ற கட்டளையை நிறைவேற்றிவிட்டு, காட்டிலிருந்து திரும்பி பட்டணத்திற்கு வருவேன். (47)

அம்மா! சோகத்தை நெஞ்சில் தாங்கிக் கொள்ளுங்கள். அதுதான் நல்லது. வருத்தப்பட வேண்டாம். தந்தையின் ஆணையை நிறைவேற்றிவிட்டு, காட்டிலிருந்து இங்கே மறுபடியும் வருவேன். (48)

த்வயா மயா ச வைதேஹ்யா லக்ஷ்மணேந ஸுமித்ரயா ।
பித்ரநியோகே ஸ்தாத்வயமேஷ த்ரம்: ஸநாதந: ॥ (49)

அம்பு ஸம்ஹ்ருத்ய ஸம்பாராந் து:கம் ஹ்ருதி நிக்ருஹ்ய ச ।
வநவாஸக்ருதா புத்திரம் மம த்ரம்யாநுவர்த்யதாம் ॥ (50)

ஏதத்வசஸ்தஸ்ய நிஸம்ய மாதா
ஸுத்ரம்யமவ்யக்ரம விக்லப்யம் ச ।
ம்ருதேவ ஸம்க்ராம் ப்ரதிலப்ய தேவீ
ஸமீக்ஷ்ய ராமம் புநரித்யுவாச ॥ (51)

யதைவ தே புத்ர பிதா ததாஹம்
குரு: ஸ்வதர்மேண ஸுஹ்ருத்தயா ச ।
ந த்வாநுஜாநாமி ந மாம் விஹாய
ஸுது:கிதாமர்ஹஸி க்ருதுமேவம் ॥ (52)

கிம் ஜீவிதேநேஹ விநா த்வயா மே
லோகேந வா கிம் ஸ்வத்யாம்ருதேந ।
ஸ்ரேயோ முஹூர்தம் தவ ஸந்நிதாநம்
மமேஹ க்ருத்ஸநாதபி ஜீவலோகாத் ॥ (53)

நரேரிவோல்காபிரபோஹ்யமானோ
மஹாகுஜோத்வாநமநுப்ரவிஷ்ட: ।
பூய: ப்ரஜஜ்வால விலாபமேநம்
நிஸம்ய ராம: கருணம் ஜநந்யா: ॥ (54)

ஸ மாதரம் சைவ விஸம்க்ரூகல்பா-
மார்தம் ச ஸௌமித்ரிமபிப்ரதப்தம் ।
த்ரமே ஸ்திதோ த்ரம்யமுவாச வாக்யம்
யதா ஸ ஏவார்ஹதி தத்ர வக்தும் ॥ (55)

அஹம் ஹி தே லக்ஷ்மண நித்யமேவ
ஜாநாபி புக்திம் ச பராக்ரமம் ச ।
மம த்வபிப்ராயமஸந்நிரீக்ஷ்ய
மாத்ரா ஸஹாப்யர்தஸி மாம் ஸுது:கம் ॥ (56)

த்ரமார்தகாமா: கில ஜீவலோகே
ஸமீக்ஷிதா த்ரம்புலோத்யேஷு ।
யே தத்ர ஸர்வே ஸ்யுரஸம்ஸயம் மே
பூர்யேவ வஸ்யாபிமதா ஸபுத்ரா ॥ (57)

தங்களாலும், என்னாலும், வைதேகி-லட்சுமணன்-சுமித்திராதேவி ஆகியோராலும் தந்தையின் கட்டளை ஏற்கப்பட வேண்டும். இதுதான், மிகப்பழமையான காலத்திலிருந்து அனுஷ்டிக்கப்படும் தருமம். (49)

அம்மா! என் பட்டாபிஷேகத்திற்காகத் தாங்கள் செய்துள்ள ஏற்பாடுகளை நிறுத்திவிடுங்கள்; துக்கத்தை நெஞ்சிலேயே அடக்கிக் கொள்ளுங்கள். காட்டில் போய் வசிப்பது என்ற தருமானுக்குலமான என் முடிவை அங்கீகரிப்புகள்." (50)

அறநெறிப்பட்டதும், சஞ்சலமில்லாததும், உறுதியானதுமான இந்த உரையைச் செவியுற்ற தாயார், உயிரற்றவர்போல சிறிது நேரம் மூர்ச்சித்துக் கிடந்து, பின்னர் இராமனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறினார்— (51)

"மைந்தனே! சுதருமம், நல்ல ஒட்டுறவு என்ற நோக்கில் தந்தையார் எப்படி உன்னால் கௌரவிக்கத்தக்கப் பெரியவரோ, அதே போலத்தான் (தாயாகிய) நானும் கௌரவிக்கத்தக்கவள். நான் உனக்கு அனுமதி கொடுக்க மாட்டேன். மிகவும் துயரத்தில் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் என்னை இங்கே விட்டுவிட்டு, நீ இவ்வாறு வெளியே போகக் கூடாது. (52)

நீ இல்லாமல், (மற்ற எல்லா செளக்கியங்களுடன்) இந்த உலகத்திலோ, பித்ருலோகத்திலோ, தேவலோகத்திலோ நான் வாழ்வதால் என்ன பயன்? உன் பக்கத்தில் ஒரு முகூர்த்த காலம் இருந்தால், அதுவே அனைத்து ஜீவப்பிராணிகள் வாழும் நாட்டின் ஆட்சியைக் காட்டிலும் சிறந்ததாகும்." (53)

தன் போக்கில் சென்று கொண்டிருக்கும் ஒரு பெரிய யானையை, தீப்பந்தங்களால் அடித்து, மறித்து நிறுத்த சில பேர்கள் முற்பட்டாலும், அது (பாதகமான சூழ்நிலைக்கு அஞ்சாமல்) தன் வழியிலேயே செல்வதைப் போல, பெற்றெடுத்த தாயாரின் இரங்கத்தக்க பிரலாபத்தைக் கேட்ட பின்னரும், இராமன் தன் நிலையில் உறுதியோடு இருந்தார். (54)

அறநெறியைக் கடைப்பிடிப்பதில் உறுதியாக இருந்த அவர், மூர்ச்சையடைந்துவிட்டாற்போன்ற நிலையில் இருந்த அன்னையையும், சோகத்தால் தகிக்கப்பட்டிருக்கும் லட்சுமணனையும் பார்த்து தருமத்தோடு இயைந்ததும், அவரால் மட்டுமே சொல்லக்கூடியதுமான சொற்களைக் கூறினார்— (55)

"லட்சுமணா! உனக்கு என்னிடம் எப்போதுமுள்ள அளவற்ற பக்தியையும் பராக்கிரமத்தையும் நான் அறிவேன். என் வாதத்திலுள்ள நியாயத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல், தாயாருடன் சேர்ந்து கொண்டு, எனக்கு மிகவும் துக்கத்தைக் கொடுத்து வருந்துகிறாய். (56)

முன்பு செய்த தருமானது இந்தப் பிறவியில் பயன் கொடுக்கத் தொடங்கும்போது தருமம், அர்த்தம், காமம் என்ற மூன்றும் நேரிடையாகவே காணப்படுகின்றன. எப்படியென்றால், பத்தினி என்ற ஒருத்தியின் மூலமே தரும-அர்த்த-காமங்கள் நிறைவேறுகின்றனவல்லவா, அதுபோல. (மனைவி, கணவன் இயற்றும் விருந்தினர் உபசரிப்பு போன்ற அறச்செயல்களில் துணை நிற்கிறாள்; அவனுடைய காமத்திற்கு ஈடு கொடுக்கிறாள்; நன்மகனைப் பெற்றுக் கொடுத்து, கணவன் புண்ணியமான மேலுலகங்களை அடையவும் உதவுகிறாள்.) (பத்தினி இருந்தால் மற்ற மூன்றும் கிடைக்கும். தருமம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டால் மற்றவை தாமே வந்து (சேரும்.) இதில் ஐயமில்லை. (57)

யஸ்மிஸ்து ஸர்வே ஸ்ய ரஸந்நிவிஷ்டா

த₄ர்மோ யத: ஸ்யாத் தது₃பக்ரமேத ।

த₃வேஷ்யோ ப₄வத்யர்த₂பரோ ஹி லோகே

காமாத்மதா க₂ல்வபி ந ப்ரஸஸ்தா ॥ (58)

கு₃ருஸ்ச ராஜா ச பிதா ச வ்ருத்த₄:

க்ரோத₄ாத் ப்ரஹர்ஷாத்யதி₃ வாபி காமாத் ।

யத்₃வ்யாதி₃ஸேத் கார்யமவேஷ்ய த₄ர்மம்

கஸ்தம் ந குர்யாத்₃ந்ருஸம்ஸ வ்ருத்தி: ॥ (59)

ஸ வை ந ஸக்த்நோமி பிது: ப்ரதிக்ஞாம்

இமாமகர்தும் ஸகலாம் யத₂ாவத் ।

ஸ ஹ்யாவயோஸ்தாத கு₃ருர்நியோகே₃

தே₃வ்யாஸ்ச ப₄ர்தா ஸ க₃தி: ஸ த₄ர்ம: ॥ (60)

தஸ்மிந் புநர்ஜீவதி த₄ர்மராஜே

விஸேஷத: ஸவே பதி₂ வர்தமாநே ।

தே₃வீ மயா ஸார்த₄மிதோ₃பக₃ச்சே₂த்-

கத₂ம்ஸ்வித₃ந்யா வித₄வேவ நாரீ ॥ (61)

ஸா மாநுமந்யஸ்வ வநம் வ்ரஜந்தம்

குருஷ்வ ந: ஸ்வஸ்த்யயநாநி தே₃வி ।

யத₂ா ஸமாப்தே புநராவ்ரஜேயம்

யத₂ா ஹி ஸத்யேந புநர்யயாதி: ॥ (62)

யஸோ ஹ்யஹம் கேவலராஜ்யகாரணாந்-

ந ப்ருஷ்ட₂த: கர்துமலம் மஹோத்யயம் ।

அதீ₃ர்க₄காலே ந து தே₃வி ஜீவிதே

வ்ருணே₃வராமத்ய மஹீமத₄ர்மத: ॥ (63)

ப்ரஸாத்யந் நரவ்ருஷப₄: ஸ்வமாதரம்

பராக்ரமாஜ் ஜிக்மிஷுரேவ த₃ண்ட₃காந் ।

அத₂ாநுஜம் ப்₄ருஸமநுஸாஸ்ய த₃ர்ஸநம்

சகார தாம் ஹ்ருதி₃ ஜநநீம் ப்ரத₃க்ஷிணம் ॥ (64)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே

அயோத்யாகாண்டே₃ ஏகவீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

எந்த ஒரு செயலில் நான்கு புருஷார்த்தங்களும் சேர்ந்திருக்கவில்லையோ, அந்தக் கர்மாவை செய்யக் கூடாது. எந்த ஒரு கர்மவினால் தருமம் அடையப்படுகிறதோ, அதையே ஆரம்பித்து நடத்த வேண்டும். வெறும் பொருளாசை கொண்டவன் உலகத்தினரால் வெறுக்கப்படுகிறான்; காமத்தில் அதிக ஈடுபாடும் போற்றத்தக்கதல்ல. (58)

அவர் (தசரதர்) நமக்கெல்லாம் ஆசார்யர்; நாடாளும் மன்னர்; தந்தை; மற்றும் வணக்கத்திற்குரிய வயோதிகர். கோபத்தாலோ, மகிழ்ச்சியாலோ, காமவசப்பட்டோ ஒரு காரியத்தைச் செய்யும்படி உத்திரவிட்டால், அதை நிறைவேற்றுவதுதான் நமது தருமம். அறநெறியில் நடப்பதையே விரதமாகக் கொண்டுள்ள ஒருவன், அதைச் செய்யாமல் இருப்பானா? (59)

அப்படிப்பட்ட என்னால் தந்தையின் இந்த பிரதிக்கையை முற்றிலுமாக அவர் கூறியவாறே நிறைவேற்றாமலிருக்க முடியாது. தம்பி லட்சுமணா! அவர் நம் இருவருக்கும் கட்டளையிடும் அதிகாரம் உடையவர். நம் தாயார்களின் கணவர். அவர்களுக்கு அவரேதான் புகலிடம். அவரேதான் தருமம். (60)

அறநெறி தவறாத மன்னர் இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறார்; குறிப்பாக தன் ஆட்சி-அதிகாரத்தையும் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த நிலையில் யாரோ ஒரு விதவை மாது, தன் மகனுடன் இருப்பதைப்போல, நமது அன்னை என்னுடன் எவ்வாறு வெளியே போகலாம்? (61)

அம்மா! காட்டிற்குப் போவதற்கு எனக்கு அனுமதி அளியுங்கள். (சௌக்கியமாகத் திரும்பி வருவதற்காக) எங்களுக்கு ஆசீர்வாதங்களை செய்தருள வேண்டும். சத்தியம் தவறாத யயாதி மீண்டும் சுவர்க்கத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றது போல, வனவாச கால கெடு முடிந்தவுடன் நான் திரும்பி வருவேன். ('எனக்கு' என்று ஒருமையில் சொல்லாமல், 'எங்களுக்கு ஆசி செய்க' என்று, பன்மையில் இராமன் கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது.) (62)

இந்த ராஜ்யத்தைப் பெறுவதற்காக மிகப்பெரிய புகழைத் தரக்கூடிய தருமபரிபாலனம் என்ற நெறியை நான் பின்னுக்குத் தள்ளமாட்டேன். வாழ்க்கை என்பது சிறிது காலம்தான். ஆகவே, மிகச் சிறு லாபமான இந்த நாட்டின் ஆட்சியை அறமில்லாத முறையில் நான் பெற விரும்பவில்லை." (63)

தண்டகாரணயத்திற்குப் போவதில் உறுதியான துடிப்புடைய புருஷக்காளையான அவர், இவ்வாறாக அன்னைக்கு சமாதானங்கள் கூறி, தன் தம்பிக்கும் 'தருமம் என்பது என்ன?' என்பதை விளக்கிக் காட்டியபின், தாயாரை தன் நெஞ்சுக்குள் வலம் வந்தார். (64)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
இருபத்தியோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

த₃வாவிம்ஸ: ஸர்க₃:

தை₃வப்ராப₃ல்யம்

- அத₂ தம் வ்யத₂யா தீ₃நம் ஸவிஸேஷமமர்ஷிதம் ।
ஸ்வஸந்தமிவ நாகே₃ந்த₃ரம் ரோஷவிஸ்ப₂ாரிதேஷணம் ॥ (1)
- ஆஸாத்₃ய ராம: ஸௌமித்ரிம் ஸுஹ்ருத₃ம் ப்₄ராதரம் ப்ரியம் ।
உவாசேத₃ம் ஸ தை₄ர்யேண த₄ரயந் ஸத்த்வமாத்மவாந் ॥ (2)
- நிக்₃ருஹ்ய ரோஷம் ஸோகம் ச தை₄ர்யமாஸ்ரித்ய கேவலம் ।
அவமாநம் நிரஸ்யேமம் க்₃ருஹீத்வா ஹர்ஷமுத்தமம் ॥ (3)
- உபக்லுப்தம் ஹி யத்கிஞ்சித₃பி₄ஷேகார்த₂மத்₃ய மே ।
ஸர்வம் விஸர்ஜய க்ஷிப்ரம் குரு கார்யம் நிரத்யயம் ॥ (4)
- ஸௌமித்ரே யோபி₄ஷேகார்தே₂ மம ஸம்ப₄ார ஸம்ப்₄ரம: ।
அபி₄ஷேக நிவ்ருத்தயார்தே₂ ஸோஸ்து ஸம்ப₄ார ஸம்ப்₄ரம: ॥ (5)
- யஸ்யா மத₃பி₄ஷேகார்தே₂ மாநஸம் பரிதப்யதே ।
மாதா ஸா மே யத₂ா ந ஸ்யாத் ஸவிஸங்கா தத₂ா குரு ॥ (6)
- தஸ்யா: ஸங்காமயம் து₃:க₂ம் முஹூர்தமபி நோத்ஸஹே ।
மநஸி ப்ரதிஸஞ்ஜாதம் ஸௌமித்ரேஹமுபேக்ஷிதம் ॥ (7)
- ந பு₃த்தி₄பூர்வம் நாபு₃த்த₄ம் ஸ்மராமீஹ கத₃ாசந ।
மாத்ருணாம் வா பிதுர்வாஹம் க்ருதமல்பம் ச விப்ரியம் ॥ (8)
- ஸத்ய: ஸத்யாபி₄ஸந்த₄ஸ்ச நித்யம் ஸத்யபராக்ரம: ।
பரலோகப₄யாத்₃பீ₄தோ நிர்ப₄யோஸ்து பிதா மம ॥ (9)
- தஸ்யாபி ஹி ப₄வேத₃ஸ்மிந் கர்மண்ய ப்ரதிஸம்ஹ்ருதே ।
ஸத்யம் நேதி மநஸ்தாபஸ் தஸ்ய தாபஸ் தபேச்ச மாம் ॥ (10)
- அபி₄ஷேகவித₄ாநம் து தஸ்மாத் ஸம்ஹ்ருத்ய லக்ஷ்மண ।
அந்வகே₃வாஹமிச்ச₂ாமி வநம் க்₃ந்துமித: புந: ॥ (11)
- மம ப்ரவ்ராஜநாத₃த்₃ய க்ருதக்ருத்யா ந்ருபாத்மஜ ।
ஸுதம் ப₄ரதமவ்யக்₃ரமபி₄ஷேசயதாம் தத: ॥ (12)
- மயி சீராஜிநத₄ரே ஜடாமண்ட₃லத₄ாரிணி ।
க₃தேரண்யம் ச கைகேய்யா ப₄விஷ்யதி மந:ஸுக₂ம் ॥ (13)
- பு₃த்தி₄: ப்ரணீதா யேநேயம் மநஸ்ச ஸுஸமாஹிதம் ।
தம் து நார்ஹாமி ஸங்க்லேஷ்டும் ப்ரவ்ராஜிஷ்யாமி மா சிரம் ॥ (14)

ஸர்க்கம் : இருபத்திரண்டு

வீதியின் வலிமை

மனக்கவலையால் நொந்து போயிருப்பவனும், நடந்துவிட்ட பெரிய குற்றத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாதவனும், கோபத்தால் விரிந்த கண்களையுடையவனும், அந்தரங்கமான சகோதரனும், நல்லிதயம் கொண்டவனுமான சுமித்திரை மைந்தனின் அருகே சென்ற விவேகமுடைய இராமன், மிகுந்த தைரியத்துடன் புலன்களை வசப்படுத்திக் கொண்டு பின்வருமாறு கூறினார்— (1,2)

“கோபத்தையும் சோகத்தையும் அடக்கிக் கொள். தைரியம் ஒன்றையே கைக்கொள்வாய். இந்த அவமான எண்ணத்தை உதறித் தள்ளிவிட்டு, மன சந்துஷ்டியை ஏற்றுக் கொள். என் பட்டாபிஷேகத்திற்காகச் சேகரிக்கப்பட்ட எல்லா பொருள்களையும் விரைவில் அகற்றிவிடு. தன்னலம் கருதாமல் இந்தக் காரியங்களைச் செய். (3,4)

லட்சுமணா! பட்டாபிஷேகத்திற்குத் தேவையான பொருள்களை சேகரிப்பதில் நீ காட்டிய உற்சாகத்தை இப்போது பட்டாபிஷேகத்தைத் துறந்து காட்டிற்குப் போவதற்குத் தேவையான பொருள்களை சேகரிப்பதில் செலுத்து. (5)

என்னுடைய பட்டாபிஷேகத்தைக் காண வேண்டுமென்று என்னுடைய தாயாரின் மனம் துடித்தது. (ஆனால் முடிசூட்டுவிழா நடைபெறவில்லை.) அவருடைய மனம் எவ்விதத்திலும் சஞ்சலப்படாதபடி நீ நடந்து கொள்ள வேண்டும். (6)

அவருடைய மனத்தில் சந்தேகம் காரணமாக துக்கம் ஏற்படுவதை ஒரு முகூர்த்த காலம்கூட என்னால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. அதை அலட்சியப்படுத்தவும் முடியாது. (7)

தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, தாயார்களுக்கோ, அல்லது, தந்தையாருக்கோ பிடிக்காத ஒரு சிறு செயலைக்கூட செய்ததாக எனக்கு நினைவேயில்லை. (8)

எப்போதும் சத்தியம் பேசுபவர்; சொன்ன சொல் தவறாதவர்; எங்கும் தடைபடாத பராக்கிரமத்தை உடையவர். (கைகேயியிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படாவிட்டால்) தனக்கு சுவர்க்க பிராப்தி கிடைக்காமற்போய்விடுமோ? என்று அச்சம் கொண்டிருப்பவர். (நான் அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதன் மூலம்) என்னுடைய தந்தையார் அச்சம் நீங்கியவராக ஆகட்டும். (9)

இந்த வைபவம் (பட்டாபிஷேகம்) நிறுத்தப்படாதிருந்தால், ‘வாய்மை தவறிவிட்டேன்’ என்ற வருத்தம் அவர் மனத்தை உறுத்திக் கொண்டிருக்கும். அவருடைய மனவருத்தம் என்னையும் எப்போதும் தகித்துக் கொண்டே இருக்கும். (10)

லட்சுமணா! ஆகவே, (மேற்கூறிய காரணங்களால்) பட்டாபிஷேக வைபவங்களை நிறுத்திவிட்டு, அதற்கு அடுத்தபடியாக (அதனால் ஏற்படும்) மனத்திருப்தியுடன் இங்கிருந்து காட்டிற்குப் போக விரும்புகிறேன். (11)

நான் இங்கிருந்து இப்போது வெளியேறிச் சென்றால், மன்னர் மகளான கைகேயி, தன் விருப்பம் கைகூடியவராவார். மகன் பரதனுக்கு எவ்வித சந்தேகங்களும் கவலைகளும் இல்லாமல் பட்டம் சூட்டலாம். (12)

நான் மரவுரி—மான்தோல் தரித்துக் கொண்டு, சடா மண்டலம் செய்துகொண்டு, காட்டிற்குப் போன பின்னர்தான் கைகேயியிக்கு மனநிம்மதி ஏற்படும். (13)

என்னுடைய தந்தையார், என் சிறிய தாயாருக்கு வரம் கொடுப்பதாக வாக்களித்ததை நான் மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்டுள்ளேன். அதைச் சிதறடிக்க நான் விரும்பவில்லை. காலதாமதமின்றி நான் காட்டிற்குப் பயணப்படுகிறேன். (14)

க்ருதாந்தஸ்த்வேவ ஸௌமித்ரே த்ரஷ்டவ்யோ மத்ப்ரவாஸநே ।
ராஜ்யஸ்ய ச விதீர்ணஸ்ய புநரேவ நிவர்தநே ॥ (15)

கைகேய்யா: ப்ரதிபத்திர்ஹி கதம் ஸ்யாந்மம பீட்யநே ।
யதி₃ ப₄ாவோ ந தை₃வோஸயம் க்ருதாந்தவிஹிதோ ப₄வேத் (16)

ஜாநாஸி ஹி யத₂ா ஸௌம்ய ந மாத்ருஷு மமாந்தரம் ।
பூ₄தபூர்வோ விஸேஷோ வா தஸ்யா மயி ஸுதோபி வா ॥ (17)

ஸோஸபி₄ஷேகநிவ்ருத்தயர்தை₂: ப்ரவாஸர்தை₂ஸ்ச து₃ர்வசை: ।
உக்₃ரைர் வாக்யைரஹம் தஸ்யா நாந்யத்₃ தை₃வாத் ஸமர்த₂யே ॥ (18)

கத₂ம் ப்ரக்ருதிஸம்பந்நா ராஜபுத்ரீ தத₂ாக்ருணா ।
ப்ருயாத்ஸா ப்ராக்ருதேவ ஸ்த்ரீ மத்பீட்யாம் ப₄ர்த்ருஸந்நிதெ₄ள ॥ (19)

யத₃சிந்த்யம் து தத்₃தை₃வம் பூ₄தேஷ்வபி ந ஹந்யதே ।
வ்யக்தம் மயி ச தஸ்யாம் ச பதிதோ ஹி விபர்யய: ॥ (20)

கஸ்ச தை₃வேந ஸௌமித்ரே யோத்₃து₄முத்ஸஹதே புமாந் ।
யஸ்ய ந க்ரஹணம் கிஞ்சித் கர்மணோந்யந்ந த்ருஸ்யதே ॥ (21)

ஸுக₂து₃:கே₂ ப₄யக்ரோதெ₄ள லாப₄ாலாபெ₄ள ப₄வாப₄வெள ।
யச்ச கிஞ்சித் தத₂ாபூ₄தம் நநு தை₃வஸ்ய கர்ம தத் ॥ (22)

ருஷயோப்யுக்₃ரதபஸோ தை₃வேநாபி₄ப்ரபீடி₃தா: ।
உத்ஸ்ருஜ்ய நியமாம்ஸ் தீவ்ராந் ப்₄ரஸ்யந்தே காமமந்யபி₄: ॥ (23)

அஸங்கல்பிதமேவேஹ யத₃கஸ்மாத் ப்ரவர்ததே ।
நிவர்த்யாரம்ப₄மாரப்த₄ம் நநு தை₃வஸ்ய கர்ம தத் ॥ (24)

ஏதயா தத்த்வயா பு₃த்த₄யா ஸம்ஸ்தப்₄யாத்மாநமாத்மநா ।
வ்யாஹதோப்யபி₄ஷேகே மே பரிதாபோ ந வித்யதே ॥ (25)

தஸ்மாது₃பரிதாப: ஸந்த்வமப்யநுவித₄ாய மாம் ।
ப்ரதிஸம்ஹாரய க்ஷிப்ரமாபி₄ஷேசநிகீம் க்ரியாம் ॥ (26)

ஏபி₄ரேவ க₄டை: ஸர்வைரபி₄ஷேசநஸம்ப்₄ருதை: ।
மம லக்ஷ்மண தாபஸ்யே வ்ரதஸ்நாநம் ப₄விஷ்யதி ॥ (27)

அத₂வா கிம் மமைதேந ராஜ்ய த்ரவ்யமயேந து ।
உத்₃த்₄ருதம் மே ஸ்வயம் தோயம் வ்ரதாதே₃ஸம் கரிஷ்யதி ॥ (28)

லட்சுமணா! நான் நாடு கடத்தப்படுதலும், எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அரசு, பின்னர் திரும்பி எடுத்துக் கொள்ளப்படுதலும் விதியின் வேலை என்றே எண்ண வேண்டும். (15)

எனக்குத் துன்பம் தர வேண்டும் என்ற எண்ணம் கைகேயியிக்கு எப்படி உண்டாயிற்று? என்றால், அது தெய்வ சங்கல்பம். அல்லது, என் விதியின் விளைவு. (16)

நற்பண்புள்ளவனே! இதற்கு முன்னர் நம் தாயார்களிடத்தில் நான் வித்தியாசம் பாராட்டியதில்லை. அன்னை கைகேயியும், தன் சொந்தப் புதல்வனிடமும் என்னிடமும் எந்த வேற்றுமையையும் (ஏற்றத்தாழ்வையும்) கண்டதில்லை என்பதை நீ அறிவாய். (17)

அவர், என்னுடைய பட்டாபிஷேகத்தை நிறுத்துவதற்காகவும், என்னை நாடு கடத்துவதற்காகவும் எவ்வளவு பயங்கரமான, கொடூரமான, தரக்குறைவான சொற்களால் மன்னரிடம் வாதாடினாரோ, அதற்குக் காரணம் தெய்வச் செயல் என்று கூறுவதைத் தவிர வேறொன்றும் எனக்குப் புலப்படவில்லை. (18)

(இது தெய்வ சங்கல்பம் என்றில்லாவிட்டால்) நற்குணங்கள் பொருந்திய அரசகுல மங்கை, நற்பண்பாடுடைய அவர் ஏதோ ஒரு பாமரப் பெண்மணிபோல், தன் கணவர் எதிரிலேயே எனக்குத் துன்பத்தைத் தரும் வரங்களைக் கேட்டுப் பெறுவாரா? (19)

இவ்வாறு நிகழும் என்று எது எதிர்பார்க்கப்படாமலே நிகழ்கிறதோ, அது தெய்வச் செயல் என்பதைக் கண்ணார்க் காண்கிறோம். என் விஷயத்திலும் கைகேயி விஷயத்திலும் முரண்பாடு நடந்திருக்கிறதே? (எனக்கு வரவேண்டிய அரசு கைவிட்டுப் போய்விட்டது; அவருடைய நல்ல மனம் திரிந்துவிட்டது.) (20)

லட்சுமணா! எந்த ஒரு கர்மானுபவத்திற்கு தெய்வ சங்கல்பமே காரணம் என்பது தெரிந்துவிட்ட பிறகு, எந்த மனிதன்தான் அதை எதிர்த்துப் போரிட முனைவான்? (21)

சுக-துக்கம், பயம்-கோபம், லாபம்-நஷ்டம், பிறப்பு-இறப்பு - இன்னும் இவை போன்ற எத்தனையோ மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றனவே, அவையெல்லாம் தெய்வ சித்தத்தின்படியே நடக்கின்றன என்பது நிச்சயம். (22)

ஐம்புலன்களை வென்று கடுமையான தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ள முனிவர்கள்கூட, (மனுஷ்ய அறிவுக்குப் புலப்படாத) தெய்வத் தூண்டுதலால், (தான் கடைப்பிடித்து வந்த) எல்லா கட்டுப்பாடுகளையும் கைவிட்டு, காம-குரோதங்கள் வசப்பட்டு நெறியிலிருந்து நழுவி விடுகிறார்கள். (23)

இவ்வுலகில் மனத்தால் சிந்தித்துப் பாராத ஒன்று தற்செயலாக நிகழ்ந்துவிடுகிறது. (நன்றாக ஆலோசித்தபின்) ஆரம்பிக்கப்பட்ட காரியம் திடீரென்று தடைபட்டு நின்றுவிடுகிறது என்றால், இவை தெய்வச் செயலேயன்றி வேறில்லை. (24)

இந்தத் தத்துவக் கோட்பாடு என் மனத்தில் ஆழமாகப் பதிந்திருப்பதால், பட்டாபிஷேகம் தடைபட்டுப் போனதில் எனக்கு வருத்தமே ஏற்படவில்லை. (25)

ஆகவே, என் சிந்தனையோட்டத்தை அனுசரித்து, நீயும் மனச்சஞ்சலம் இல்லாதவனாகி, இப்போதே பட்டாபிஷேக ஏற்பாடுகளை நிறுத்திவிடு. (26)

லட்சுமணா! எனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்வதற்காக புனித நீர் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள அதே குடங்களால், தவசியாக நான் விரதம் பூணுவதற்கான நீராட்டல் என்னும் சடங்கு நடைபெறும். (27)

அதுவும் சரியல்ல. ஏனெனில், இளவரசுப் பட்டத்திற்குரிய நீராட்டலுக்காக உயர்ந்த நறுமணப் பொருள்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ள இந்தக் கலசநீர் எனக்கு எப்படிப் பொருந்தும்? (இந்தக் கலசநீரை நான் உபயோகப்படுத்தினால் கைகேயி அன்னைக்குப் புதிதான ஒரு சந்தேகம் ஏற்படலாம்.) நான், என் கையாலேயே கொண்டு வரும் தண்ணீர்தான் என் விரத சங்கல்பக் கிரியைக்குப் பயன்படும். (28)

மா ச லக்ஷ்மண ஸந்தாபம் கார்ஷீர்லக்ஷ்மயா விபர்யயே ।
ராஜ்யம் வா வநவாஸோ வா வநவாஸோ மஹோதய: ॥ (29)

ந லக்ஷ்மணாஸ்மிந் க₂லு கர்மவிக்₄நே
மாதா யவீயஸ் யதிஸங்கநீயா ।
தைவாபி₄பந்நா ஹி வத்யத்யநிஷ்டம்
ஜாநாஸி தை₃வம் ச தத₂ாப்ரப₄ாவம் ॥ (30)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்₃வாவீம்ஸ: ஸர்க்₃: ॥

த்ரயோவிம்ஸ: ஸர்க்₃:

லக்ஷ்மணக்ரோத₄:

இதி ப்₃ருவதி ராமே து லக்ஷ்மணோ₅த₄:ஸிரா முஹு: ।
ஸ்ருத்வா மத்₄யம் ஜக₃ாமேவ மநஸா து₃:க₂ஹர்ஷயோ: ॥ (1)

தத₃ா து ப₃ுத்₃த்₄வா ப்₄ருகுடம் ப்₄ருவோர்மத்₄யே நரர்ஷப₄: ।
நிஸஸ்வாஸ மஹாஸர்போ பி₃லஸ்த₂ இவ ரோஷித: ॥ (2)

தஸ்ய து₃ஷ்ப்ரதிவீக்ஷம் தத்₃ப்₄ருகுடஸஹிதம் தத₃ா ।
ப₃பெ₄ள க்ருத்₃த்₄ஸ்ய ஸிம்ஹஸ்ய முக₂ஸ்ய ஸத்₃ருஸம் முக₂ம் ॥ (3)

அக்₃ரஹஸ்தம் விது₄ந்வம்ஸ்து ஹஸ்திஹஸ்தமிவாத்மந: ।
திர்யக்₃ுர்த்₄வம் ஸாரீரே ச பாதயித்வா ஸிரோத₄ராம் ॥
அக்₃ராக்ஷணா வீக்ஷமாணஸ்து திர்யக்₃ுப்₄ராதரமப்₃ரவீத் ॥ (4)

அஸ்த₂ாநே ஸம்ப்₄ரமோ யஸ்ய ஜாதோ வை ஸுமஹாநயம் ।
த₄ர்மதோஷப்ரஸங்கே₃ந லோகஸ்யாநதிஸங்கயா ॥ (5)

கத₂ம் ஹயேதத₃ஸம்ப்₄ராந்தஸ்த்வத்₃விதே₄ா வக்துமர்ஹதி ।
யத₂ா தை₃வமஸௌண்டீ₃ரம் ஸௌண்டீ₃ரக்ஷத்ரியர்ஷப₄ ॥
கிம் நாம க்ருபணம் தை₃வமஸக்தமபி₄ஸம்ஸஸி ॥ (6)

பாபயோஸ்தே கத₂ம் நாம தயோ: ஸங்கா ந வித்₃யதே ।
ஸந்தி த₄ர்மோபத₄ா: ஸ்லக்ஷணா த₄ர்மாத்மந் கிம் ந ப₃ுத்₄யஸே ॥ (7)

தயோ: ஸுசரிதம் ஸ்வார்த₂ம் ஸாட்₂யாத்பரிஜிஹீர்ஷதோ: ।
யதி₃ நைவம் வ்யவஸிதம் ஸ்யாத்₃தி₄ ப்ரா₃கே₃வ ராக₄வ ॥
தயோ: ப்ரா₃கே₃வ தத்₃தஸ்₃ ஸ்யாத்₃வர: ப்ரக்ருதஸ்₃ ஸ: ॥ (8)

தம்பி! 'ராஜ்யலட்சுமி எனக்கு கிடைக்காமற்போய்விட்டதே?' என்று கவலைப்படாதே. அரசாட்சி, காட்டு வாழ்க்கை என்னும் இவ்விரண்டினுள் வனவாசம் மிகச்சிறந்தது. (29)

லட்சுமணா! இந்தக் காரியம் (பட்டாபிஷேகம்) நின்றுபோனதற்கு இளைய தாயார்தான் காரணம் என்று சந்தேகப்பட வேண்டாம். விதியின் பிடியில் சிக்கிக் கொண்டவர்தான் அதருமமான சொற்களைப் பேசுவார். (கைகேயி விதியின் பிடியில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அதனால்தான் இப்படிப் பேசுகிறார்.) விதி மிகவும் பலம் வாய்ந்தது என்பதை நீயும்தான் அறிவாய்." (30)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
இருபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : இருபத்து மூன்று லட்சுமணன் சீற்றம்

இவ்வாறு இராமன் சொன்னதையெல்லாம் குனிந்த தலை நிமிராமல் வெகுநேரம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த லட்சுமணன், (அவர் பேசி முடித்தவுடன்) மனத்தில் துக்கம்-மகிழ்ச்சி ஆகிய இரு உணர்வுகளுக்கிடையே சிக்கிக் கொண்டான். (1)

அப்போது மனிதக்காளை போன்ற லட்சுமணன் புருவங்களை நெற்றியின் நடுவில் நிறுத்தி, வளைக்குள் இருக்கும் மிகவும் கோபம் கொண்ட மகா சர்ப்பம் போல நீண்ட, உஷ்ணமான பெருமூச்செறிந்தான். (2)

ஏறிட்டுப் பார்ப்பதற்கு முடியாதபடி அச்சம் தருவதாக, மேல் ஏறி விரிந்து கிடந்த புருவங்களுடன் கூடிய அவனுடைய முகம் மகாசினம் கொண்ட சிங்கத்தினுடையதைப் போலிருந்தது. (3)

தனது வலது கையை யானையின் துதிக்கையைப் போல் அங்குமிங்கும் ஆட்டிக் கொண்டு, கழுத்தை சரீரத்தின் மேலும் கீழுமாக அசைத்துக் கொண்டு, கடைக்கண்ணை இடுக்கிக் கொண்டு தமையனாரைப் பார்த்து பின்வருமாறு மொழிந்தான்— (4)

"அறநெறியைக் கைவிட்டதாக ஆகிவிடுமோ? என்பதாலும், நானே தந்தையின் சொற்படி நடக்காவிட்டால், மக்கள் எப்படி நடப்பார்கள்? என்ற அச்சத்தாலும், தங்களைப் போன்ற வீரருக்குக்கூட, அவ்வித அச்சத்திற்கு ஏற்றதல்லாத இந்த சந்தர்ப்பத்தில் உறுதியான மனப்பிரமை உண்டாகியிருக்கிறது. கூடித்திரியக் காளையே! நெஞ்சக் கலக்கம் அடையாத தங்களைப் போன்றவர்கள் துன்மார்க்கத்தைக் காட்டும் விதியைப் பற்றிக் கூறுவது என்ன காரணத்தாலோ? சக்தியில்லாத பாமர மனிதனை ஆட்டிப் படைக்கும் விதியின் வலிமையை (மாவீரராகிய) தாங்கள் ஏன்தான் புகழ்கிறீர்களோ? (5,6)

அறத்தின் திருவடிவே! பாவிளான அவ்விருவர் மீதும் தங்களுக்குச் சந்தேகமே தோன்றவில்லையே! உலகில், தீய மனம் கொண்டவர்கள் தருமம் என்ற போர்வைக்குள் புகுந்து கொண்டு சாமர்த்தியமாக நடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தாங்கள் அறியவில்லையா? (7)

இராமப்பிரபு! அவ்விருவருடைய சுயநலத்திற்காக வஞ்சனையாக உங்களை வெளியேற்றிவிட, அவர்கள் முன்பே திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். முன்பே கொடுக்கப்பட்ட வரம் இதற்கு முன்பே பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகவும் ஆகியிருக்கும். (8)

- லோகவித்₃விஷ்டமாரப்₃த₄ம் த்வத்₃ந்யாபி₄ஷேசநம் ।
நோத்ஸஹே ஸஹிதும் வீர தத்ர மே ஷந்தும்ஹஸி ॥ (9)
- யேநேயமாக₃தா த்வைத₄ம் தவ புத்₃தி₄ர்மஹாமதே ।
ஸ ஹி த₄ர்மோ மம த்₃வேஷ்ய: ப்ரஸங்க₃ாத்₃யஸ்ய முஹ்யஸி ॥ (10)
- கத₂ம் த்வம் கர்மணா ஸக்த: கைகேயீவஸவர்திந: ।
கரிஷ்யஸி பிதுர்வாக்யமத₄ர்மிஷ்ட₂ம் விக்₃ர்ஹிதம் ॥ (11)
- யத்₃யயம் கில்பி₃ஷாத்₃பே₄த₃: க்ருதோஸ்ப்யேவம் ந க்₃ருஹ்யதே ।
ஜாயதே தத்ர மே த்₃:க₂ம் த₄ர்மஸங்க₃ஸ்ச க்₃ர்ஹித: ॥ (12)
- தவாயம் த₄ர்மஸம்யோகே₃ா லோகஸ்யாஸ்ய விக்₃ர்ஹித: ।
மநஸாபி கத₂ம் காமம் குர்யாத்ஸவம் காமவ்ருத்தயோ: ॥ (13)
- தயோஸ்த்வஹிதயோர்நித்யம் ஸத்ர்வோ: பித்ரபி₄த₄நயோ: ।
யத்₃யபி ப்ரதிபத்திஸ்தே தை₃வீ சாபி தயோர்மதம் ॥
தத₂ாப்யுபேக்ஷணீயம் தே ந மே தத₃பி ரோசதே ॥ (14)
- விக்₃லபே₃ா வீர்யஹீநோ ய: ஸ தை₃வமநுவர்ததே ।
வீரா: ஸம்ப₄ாவிதாத்மனோ ந தை₃வம் பர்யுபாஸதே ॥ (15)
- தை₃வம் புருஷகாரேண ய: ஸமர்த₂: ப்ரபு₃தி₄தும் ।
ந தை₃வேந விபந்நார்த₂: புருஷ: ஸோவஸீத₃தி ॥ (16)
- த்₃ரக்ஷ்யந்தி த்வத்₃ய தை₃வஸ்ய பௌருஷம் புருஷஸ்ய ச ।
தை₃வமாநுஷயோர்த்₃ய வ்யக்தா வ்யக்திர் பு₄விஷ்யதி ॥ (17)
- அத்₃ய மத்பௌருஷஹதம் தை₃வம் த்₃ரக்ஷ்யந்தி வை ஜநா: ।
யத்₃தை₃வாத்₃ஹதம் தேத்₃ய த்₃ருஷ்டம் ராஜ்யாபி₄ஷேசநம் ॥ (18)
- அத்யங்குஸமிவோத்₃த₃ாமம் க₃ஜம் மத₃பு₃லோத்₃த₄தம் ।
ப்ரத₄ாவிதமஹம் தை₃வம் பௌருஷேண நிவர்தயே ॥ (19)
- லோகபாலா: ஸமஸ்தாஸ்தே நாத்₃ய ராமாபி₄ஷேசநம் ।
ந ச க்ருத்ஸநாஸ்த்ரயோ லோகா விஹந்யு: கிம் புந: பிதா ॥ (20)
- யைர் விவாஸஸ் தவாரண்யே மிதே₂ா ராஜந் ஸமர்தி₂த: ।
அரண்யே தே விவத்ஸ்யந்தி சதுர்த்₃ஸ ஸமாஸ்தத₂ா ॥ (21)
- அஹம் தத₃ாஸாம் சேத்ஸ்யாமி பிதுஸ்தஸ்யாஸ்ச யா தவ ।
அபி₄ஷேகவிக்₄ாதேந புத்ரராஜ்யய வர்ததே ॥ (22)

இப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது உலக நடைமுறைக்கு விரோதமான செயல். (மூத்தவன் இருக்க, இளையவனுக்குப் பட்டம் குட்டுவதா?) வீரே! நான் இதை (இந்த அநீதியை)ப் பொறுத்துக் கொள்ளமாட்டேன். இந்த விஷயத்தில் தாங்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். (9)

பேரறிவாளரே! இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கும் தாறுமாறான நிகழ்ச்சிகளால் தடுமாயிருக்கும் தங்கள் சித்தத்தில் தருமத்தைப் பற்றி தவறான எண்ணம் புகுந்திருக்கிறதே, அந்தத் தருமத்தைத்தான் நான் வெறுக்கிறேன். (10)

தாங்கள் பேராற்றல் உடையவர். (உங்கள் உரிமைக்காகப் போராட வேண்டியதுதானே? அதை விட்டுவிட்டு) கைகேயியின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் தந்தையின் அறநெறியில்லாததும் நிந்திக்கத்தக்கதுமான கட்டளையை ஏற்றுப் பணிந்து நடப்பது என்ன நியாயம்? (11)

(வரதானம் [பொய்யான மொழி] என்ற) குற்றத்தைச் செய்து, தங்கள் பட்டாபிஷேகத்திற்கு இடையூறு விளைவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (இது தருமமல்ல.) என்றாலும், தாங்கள் இதை ஒப்புக்கொள்ளத் தயங்குகிறீர்கள். அதனால் எனக்கு மிகவும் துக்கம் உண்டாகிறது. அத்துடன் வஞ்சகமான இந்த நடவடிக்கையை தரும் என்று ஏற்பதும் வருந்தத்தக்கது. (12)

தருமநெறி என்று சொல்லிக் கொண்டு ஒரு கபட நாடகத்திற்குத் தாங்கள் உடன்படுவது மிகவும் கேவலமானது. அவர்களோ தாய்-தந்தை என்று பெயரளவுக்கு இருந்துகொண்டு, அவர்கள் இஷ்டப்படி நடப்பவர்கள்; எப்போதும் உங்கள் நலனைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் விரோதிகளைப் போல் நடந்து கொள்ளும் அவர்களுடைய ஆணையை தங்களைத் தவிர, வேறு யார்தான் மனத்தளவிலாவது ஏற்றுக் கொள்வர்? (13)

அவர்களுடைய ஆணை, விதியின் வலிமையால் ஏற்பட்டது என்று தாங்கள் பணிந்து ஏற்றுக் கொள்வீர்களென்றால், அந்த ஏற்பும்கைவிடத்தக்கதே. உங்களுடைய மனப்போக்கு சரியானது என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. (14)

கோழை, ஆற்றலில்லாதவன் எவனோ, அவன்தான் தலைவிதிக்கு அடிமையாகிறான்; உலகத்தோரால் போற்றப்படும் உடல் வலிமை, மன வலிமை, அறநெறி வழுவாமை உடைய தீரர்கள் விதியின் செயல்பாட்டிற்கு அடங்கிப் போவதில்லை. (15)

எவன் விதியை விலக்கும் ஆற்றல் கொண்டிருக்கிறானோ, அவன் தன்னுடைய காரியத்தில் விதி குறுக்கிட்டு இடையூறு செய்தால், அவன் மனம் உடைந்து போவதில்லை. (16)

இப்போது தெய்வச் செயலின் சக்தியையும், மானுடனின் பெரும் சக்தியையும் மக்கள் காணப் போகிறார்கள். விதியின் வலிமை, மனிதனின் வலிமை என்ற இவற்றினிடையே, 'எது உயர்ந்தது?' என்பது தெளிவாகப் போகிறது. (17)

தங்களுடைய பட்டாபிஷேகம் விதிவசத்தால் நின்று போனதைக் கண்ட மக்கள், இப்போது என் வீரத்தினால் விதியின் வலிமை அழிக்கப்படுவதையும் காணப்போகிறார்கள். (18)

அங்குசத்திற்கு அடங்காமல் மதநீர்ப் பெருக்கினால் வலிமை பெற்று, இஷ்டப்படி ஓடித் திரியும் யானையைப் போல் செயல்படுகின்ற விதியை மானுட முயற்சியால் (என் பேராற்றலை வெளிப்படுத்தி) நான் புறமுதுகிட்டு ஓடச் செய்கிறேன். (19)

இராமசந்திரா! இப்போது எண்திசைக் காவலர்களும், மூன்று உலக மக்களும் ஒன்றாகக் கூடி வந்தாலும் தங்கள் பட்டாபிஷேகத்தை நிறுத்த முடியாது என்னும்போது, ஒரே ஒரு தந்தை எம்மாத்திரம்? (20)

பிரபு! எவர்கள் தங்களுக்குள் பரஸ்பரம் ஆலோசித்து தங்களைக் காட்டில் வசிக்கும்படி சொன்னார்களோ, அவர்கள் பதிநான்கு ஆண்டுகள் அதே காட்டில் வசிக்கப் போகிறார்கள். (21)

தந்தையினுடையதும், உங்களுடைய முடிசூட்டலை நிறுத்தி தன் புத்திரனுக்கே அரசு கிடைக்க வேண்டுமென்ற அவருடையதுமான அந்த ஆசையை நான் வெட்டிச் சாய்த்து விடுகிறேன். (22)

மத்₃ப₃லேந விருத்₃த₄ய ந ஸ்யாத்₃தை₃வப₃லம் தத்₂ா ।
ப்ரப₄விஷ்யதி து₃:க₂ய யதே₂ாக்₃ரம் பௌருஷம் மம ॥ (23)

ஊர்த்₄வம் வர்ஷஸஹஸ்ராந்தே ப்ரஜாபால்யமநந்தரம் ।
ஆர்ய புத்ரா: கரிஷ்யந்தி வநவாஸம் க₃தே த்வயி ॥ (24)

பூர்வம் ராஜர்ஷிவ்ருத்த்யா ஹி வநவாஸோ விதீ₄யதே ।
ப்ரஜா நிஷிப்ய புத்ரேஷு புத்ரவத்பரிபாலநே ॥ (25)

ஸ சேத்₃ராஜந்யநேகாக்₃ரே ராஜ்யவிப்₄ரமஸங்கயா ।
நைவமிச்ச₂ஸி த₄ர்மாத்மந் ராஜ்யம் ராம த்வமாத்மநி ॥ (26)

ப்ரதிஜானே ச தே வீர மா பூ₄வம் வீரலோகப₄ாக் ।
ராஜ்யம் ச தவ ரக்ஷேயமஹம் வேலேவ ஸாக்₃ரம் ॥ (27)

மங்க₃ளையி₄ஷிஞ்சிஸ்வ தத்ர த்வம் வ்யாப்ருதோ ப₄வ ।
அஹமேகோ மஹிபாலாநலம் வாரயிதும் ப₃லாத் ॥ (28)

ந ஸோப₄ார்த₂ாவிமௌ ப₃ாஹு ந த₄நுர்பூ₄ஷணாய மே ।
நாஸிராப₃ந்த₄நார்த₂ாய ந ஸரா: ஸ்தம்ப₄ஹேதவ: ॥ (29)

அமித்ரத₃மநார்த₂ம் மே ஸர்வமேதச்சதுஷ்டயம் ।
ந சாஹம் காமயோத்யர்த₂ம் ய: ஸ்யாச் ச₂த்ருர்மதோ மம ॥ (30)

அஸிநா தீக்ஷணத₄ரேண வித்யுச்சலித வர்சஸா ।
ப்ரக்₃ருஹீதேந வை ஸத்ரும் வஜ்ரிணம் வா ந கல்பயே ॥ (31)

க₂ட்₃க₃நிஷ்பேஷநிஷ்பிஷ்டைர் க₃ஹநா து₃ஸ்சரா ச மே ।
ஹஸ்த்யஸ்வரத₂ ஹஸ்தோரு ஸிரோபி₄ர் ப₄விதா மஹீ ॥ (32)

க₂ட்₃க₃த₄ராஹதா மோத்₃ய தீ₃ப்யமாநா இவாத்₃ரய: ।
பதிஷ்யந்தி த்₃விஷோ பூ₄மௌ மேக₄ா இவ ஸவித்யுத: ॥ (33)

ப₃த்₃த₄கே₃த₄ங்கு₃லித்ராணே ப்ரக்₃ருஹீதஸராஸநே ।
கத₂ம் புருஷமாநீ ஸ்யாத்புருஷாணாம் மயி ஸ்தி₂தே ॥ (34)

ப₃ஹுபி₄ஸ்சைகமத்யஸ்யந் நேகேந ச ப₃ஹுந்ஜநாந் ।
விநியோஷ்யாம்யஹம் ப₃ாணாந் ந்ருவாஜி க₃ஜமர்மஸு ॥ (35)

எனக்கு விரோதமாகக் கிளர்ச்சி செய்கின்றவர்களுக்கு என் பௌருஷத்தால் எவ்வளவு துக்கம் கொடுக்க முடியுமோ, அவ்வளவு கடுமையான துக்கத்தைத் தெய்வத்தால் கொடுக்க முடியாது. (23)

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், தாங்கள் வானப்பிரஸ்த வாழ்க்கை மேற்கொள்வதற்காகக் காட்டிற்குப் போனதும், தங்களுடைய குமாரர்கள் பிரஜைகளை ரட்சிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வார்கள். (24)

முற்காலத்தில் ராஜரிஷிகளின் ஆசார முறைப்படி, குடிமக்களை தாம் பெற்ற புதல்வர்கள் போல் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதற்காக தம் புத்திரர்களை நியமித்துவிட்டு, (வயோதிகம் அடைந்தபின்) வானப்பிரஸ்தம் மேற்கொண்டு காட்டிற்குச் சென்று வாழவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (25)

அறத்தின் நாயகனே! இராமா! அரசருக்கு உறுதியான நிலைப்பாடு இல்லை. (கைகேயியிக்குக் கொடுத்த வரத்தை மீறவும் முடியவில்லை; தங்களைப் பிரியவும் விருப்பமில்லை; வானப்பிரஸ்தம் பற்றியும் முடிவு எடுக்க இயலவில்லை.) அவர் சொல்லுக்கு எதிராகத் தாங்கள் அரசைக் கைப்பற்றினால் ராஜ்யம் சிதறிப் போகும் (மக்கள் கிளர்ச்சி செய்வார்கள்) என்ற சந்தேகத்தால்தான், தாங்கள் அரசாட்சி வேண்டாம் என்கிறீர்கள். (26)

வீரரே! அலைபாயும் சமுத்திரத்தை ஓர் எல்லையைக் கடந்து உள்ளே வராதபடி கரை தடுத்து நிறுத்தியிருப்பதைப் போல, தங்களையும் இந்த ராஜ்யத்தையும் நான் காப்பாற்றுவேன். அதில் தவறினால், 'எனக்கு வீர சுவர்க்கம் கிடைக்காமல் போவதாக' என்று சபதம் செய்கிறேன். (27)

தாங்கள் பட்டாபிஷேகத்திற்குரிய சடங்கான மங்கள நீராட்டைப் பெறுவதில் மனத்தைச் செலுத்துங்கள். (எதிர்க்கக் கூடிய) சிற்றரசர்களை எதிர்கொண்டு புறமுதுகிட்டு ஓடச் செய்வதற்கு என் ஒருவனுடைய பலமே போதும். (28)

என்னுடைய இரண்டு கைகளும் வெறும் உடலழகுக்காக இல்லை; கையிலுள்ள வில் வெறும் அலங்காரப் பொருள் அன்று; நீண்ட கத்தி ஒப்பனையாய் இடுப்பில் செருகிக் கொள்வதற்காக இல்லை; அம்பறாத்தூணியிலுள்ள பாணங்கள் வெறும் கம்புகள் அல்ல. (29)

இவை நான்கும் எதிரிகளை அடக்குவதற்காகவே என்னிடம் இருக்கின்றன. எவனை நான் பகைவன் என்று கருதிவிட்டேனோ, அவனை ஒருபோதும் உயிரோடு இருக்க விடமாட்டேன். (30)

மின்னலைப் போல் பளபளக்கிற பட்டைதீட்டப்பட்ட கத்தியை மட்டும் நான் கையில் ஏந்திவிட்டால், எதிரே நிற்கும் விரோதியை - அவன் இந்திரனாகத்தான் இருக்கட்டுமே! - துண்டுதுண்டாக்காமல் விடமாட்டேன். (31)

என்னுடைய வாளினால் வெட்டுண்டு சிதறிக் கிடக்கும் யானை, குதிரை, தேர் முதலியவற்றின் பல்வகை அங்கங்களின் குவியலால் கால் வைத்து நடப்பதற்குக்கூட இடமில்லாதபடி இந்தப் பூமி ஆகப் போகிறது. (32)

என்னுடைய கத்தியினால் வெட்டப்பட்டு ரத்த ஆற்றில் மிதக்கும் பகைவர்கள், கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்னியைப் போலவும், மின்னலோடு கூடிய மேகங்கள் பூமியில் விழுந்தாற்போலவும் காணப்படுவார்கள். (33)

உடம்புத் தோலினால் செய்யப்பட்ட கவசங்களைக் கைவிரல்களில் அணிந்துகொண்டு, கையில் வில்லேந்தி நான் நிற்கும்போது எந்த ஆண்மகனுக்குத்தான் என்னை எதிர்க்கும் தைரியம் உண்டாகும்? (34)

ஒரு பாணத்தால் பல வீரர்களையும், பல பாணங்களால் ஒருவனையும் தரையில் வீழ்த்தி, வீரன்-குதிரை-யானைகளின் உயிர்நிலைகளில் தொடர்ந்து அம்புகளைத் தொடுத்து அழித்துவிடுவேன். (35)

அத்ய மோஸ்தர்ப்ப₄ாவஸ்ய ப்ரப₄ாவ: ப்ரப₄விஷ்யதி ।
ராக்ஞஸ்சாப்ரப₄தாம் கர்தும் ப்ரப₄த்வம் ச தவ ப்ரபே₄ ॥ (36)

அத்ய சந்த்நஸாரஸ்ய கேயூராமோக்ஷணஸ்ய ச ।
வஸூநாம் ச விமோக்ஷஸ்ய ஸுஹ்ருதாம் பாலநஸ்ய ச ॥ (37)

அநுருபாவிமௌ பாஹூ ராம கர்ம கரிஷ்யத: ।
அபி₄ஷேசநவிக்₄நஸ்ய கர்த்ருணாம் தே நிவாரணே ॥ (38)

ப்ரவீஹி கோத்யைவ மயா வியுஜ்யதாம்
தவாஸுஹ்ருத் ப்ராணயஸ: ஸுஹ்ருஜ்ஜநை: ।
யத₂ தவேயம் வஸுத₄ வஸோ ப₄வேத்-
ததை₂வ மாம் ஸாதி₄ தவாஸ்மி கிங்கர: ॥ (39)

விம்ருஜ்ய ப₃ாஷ்பம் பரிஸாந்த்வய சாஸக்ருத்-
ஸ லக்ஷ்மணம் ராக₄வ வம்ஸவர்த₄ந: ।
உவாச பித்ரோர்வசநே வ்யவஸ்தி₂தம்
நிபே₃ாத₄ மாமேஷ ஹி ஸௌம்ய ஸத்பத₂: ॥ (40)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்ரயோவிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

சதுர்விம்ஸ: ஸர்க₃:

கௌஸல்யார்திஸமாஸ்வாஸநம்

தம் ஸமீக்ஷய த்வவஹிதம் பிதுர்நிர்தே₃ஸபாலநே ।
கௌஸல்யா ப₃ாஷ்பஸம்ருத்₃த₄ வசோ த₄ர்மிஷ்ட₂மப்ரவீத் ॥ (1)

அத்ருஷ்டது₃:கே₂ த₄ர்மாத்மா ஸர்வபூ₄தப்ரியம்வத₃: ।
மயி ஜாதோ த₃ஸரத₂ாத் கத₂முஞ்சே₂ந வர்தயேத் ॥ (2)

யஸ்ய ப்₄ருத்யாஸ்ச த₃ாஸாஸ்ச ம்ருஷ்டாந்யந்நாநி ப₄ஞ்ஜதே ।
கத₂ம் ஸ பே₄ாக்ஷயதே நாதே₂ வநே மூலப₂லாந்யயம் ॥ (3)

க ஏதத் ஸ்ரத்₃தே₄த்ஸ்ருத்வா கஸ்ய வா ந ப₄வேத்₃ப₄யம் ।
குணவாந் த₃யிதோ ராக்ஞோ ராக₄வோ யத்₃விவாஸ்யதே ॥ (4)

நூநம் து ப₃லவாந்லோகே க்ருதாந்த: ஸர்வமாதி₃ஸேத் ।
லோகே ராமாபி₄ராமஸ்த்வம் வநம் யத்ர க₃மிஷ்யஸி ॥ (5)

ஐயனே! அரசரை (தசரதரை) இறையாண்மை அற்றவராகச் செய்து, தங்களுக்கு இறையாண்மையை நிலைநாட்டுவதற்கும் இப்போது என்னுடைய அஸ்திரபலம் பயன்படப் போகிறது. (36)

இராமப்பிரபு! சந்தனம் பூசிக் கொள்வதற்கும், தோள்வளை அணிவதற்கும், ஏராளமான செல்வங்களை வாரி வழங்குவதற்கும், நண்பர்களுக்கு உதவுவதிலும் இதுவரை உபயோகப்பட்டு வந்த இந்தக் கைகள், தங்கள் பட்டாபிஷேகத்திற்குத் தடங்கல் ஏற்படுத்தியவர்களை ஒழித்துக் கட்டும் செயலில் ஈடுபடப் போகின்றன. (37,38)

தங்களிடம் நட்புப் பாராட்டாத எவன், இப்போது உயிர்-புகழ்-நண்பர்களிடமிருந்து என்னால் விடுவிக்கப்படவேண்டும் என்பதைக் கூறுங்கள். (நான் யாரை முதலில் அழிக்க வேண்டும்?) நான் தங்களுடைய பணியாள். இந்தப் பூமண்டலம் முழுவதும் எவ்வாறு தங்கள் வசப்படுமோ, அவ்வாறு எனக்கு ஆணையிடுங்கள்." (39)

ரகு குலத்தின் பெருமையை வளர்ப்பவரான இராமன், லட்சுமணனின் கண்ணீரைத் துடைத்துவிட்டு, பலவாறாக ஆறுதல் கூறி, தந்தையின் ஆணையை நிறைவேற்றுவதில் தான் உறுதியாக இருப்பதைத் தெரிவித்து, 'அன்புள்ளவனே! என்னுடைய இந்த வழிதான் சான்றோர் வழி' என்று கூறினார். (40)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
இருபத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : இருபத்து நான்கு கௌசல்யைக்கு ஆறுதல் கூறுவது

அவன் (இராமன்) தந்தையின் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதில் மிகவும் உறுதியாக இருக்கிறான் என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட கௌசல்யை, கண்களில் பொங்கிய கண்ணீரை அடக்கிக் கொண்டு தருமாத்மாவான இராமனிடம் இவ்வாறு கூறினாள்— (1)

இதுவரை துக்கமென்பதையே அறியாதவன்; தருமாத்மா; எல்லாப் பிராணிகளிடமும் அன்பாகப் பேசுகிறவன்; எனக்கும் தசரதருக்கும் மகனாகப் பிறந்தவன். அவன் எப்படி உஞ்சலிருத்தியினால் வாழ்க்கை நடத்துவான்? (நெற்களத்தில் சிதறிக் கிடக்கும் நெல்மணிகளைப் பொறுக்கிச் சேர்த்து, அதை பக்குவம் செய்து உணவாகக் கொள்ளும் வாழ்க்கை நெறி.) (2)

எவனுடைய பணியாளர்களும், அவர்களைக் காட்டிலும் கீழ்ப்பட்ட நிலையில் உள்ள ஏவலாளர்களும் கூட அறுசுவை உண்டி உண்கிறார்களே? அப்படியிருக்க இராமன் பழம்-கிழங்குகளைப் புசித்துக் கொண்டு எவ்வாறு வாழ முடியும்? (3)

நற்குணங்கள் உள்ளவன், மன்னரின் பேரன்புக்குரியவன், ரகுவம்ச திலகமான இராமன் நாடு கடத்தப்படுகிறான் என்றால் யார்தான் நம்புவார்கள்? யாருக்குத்தான் பயம் ஏற்படாது? (4)

உலகில் எல்லோருக்கும் பிரியமானவனான நீயே காட்டிற்குப் போகிறாய். நிச்சயமாக எல்லோரையும் ஆட்டிப் படைக்கும் விதி என்பது மிகவும் பலம் வாய்ந்ததுதான். (5)

- அயம் து மாமாத்மப₄வஸ் தவாத்₃ஸநமாருத: ।
 விலாப து₃:க₂ஸமிதே₂ ருதி₃தாஸ்ரு ஹுதாஹுதி: ॥ (6)
- சிந்தாப₃ஷ்ப மஹாதா₄மஸ் தவாக₃மநசிந்தஜ: ।
 கர்ஸயித்வா ப்₄ருஸம் புத்ர நி:ஸ்வாஸாயாஸ ஸம்ப₄வ: ॥ (7)
- த்வயா விஹீநாமிஹ மாம் சோகாக்₃நிரதுலோ மஹாந் ।
 ப்ரத₄ஷ்யதி யத₂ா கஷம் சித்ரப₄நுர் ஹிமாத்யயே ॥ (8)
- கத₂ம் தே₄நு: ஸ்வகம் வத்ஸம் க₃ச்ச₃ந்தம் நாநுக₃ச்ச₂தி ।
 அஹம் த்வாநுக₃மிஷ்யாமி புத்ர யத்ர க₃மிஷ்யஸி ॥ (9)
- தத₂ா நிகுதி₃தம் மாத்ரா தத்₃வாக்யம் புருஷர்ஷப₄: ।
 ஸ்ருத்வா ராமோ₅ப்₃ரவீத்₃வாக்யம் மாதரம் ப்₄ருஸது₃:கி₂தாம் ॥ (10)
- கைகேய்யா வஞ்சிதோ ராஜா மயி சாரண்யமாஸ்ரிதே ।
 ப₄வத்யா ச பரித்யக்தோ ந நூநம் வர்தயிஷ்யதி ॥ (11)
- ப₄ர்து: கில பரித்யாகே₃ா ந்ருஸம்ஸ: கேவலம் ஸ்த்ரியா: ।
 ஸ ப₄வத்யா ந கர்தவ்யோ மநஸாபி விக₃ர்ஹித: ॥ (12)
- யாவஜ்ஜீவதி காருத்ஸத₂: பிதா மே ஜக₃தீபதி: ।
 ஸுஸ்ருஷா க்ரியதாம் தாவத் ஸ ஹி த₄ர்ம: ஸநாதந: ॥ (13)
- ஏவமுக்த்தா து கௌஸல்யா ராமேண ஸுப₄த₃ர்ஸநா ।
 ததே₂த்யுவாச ஸுப்ரீதா ராமமக்லிஷ்டகாரிணம் ॥ (14)
- ஏவமுக்த்தஸ்து வசநம் ராமோ த₄ர்மப்₄ருதாம் வர: ।
 பூ₄யஸ்தாமப்₃ரவீத்₃வாக்யம் மாதரம் ப்₄ருஸது₃:கி₂தாம் ॥ (15)
- மயா சைவ ப₄வத்யா ச கர்தவ்யம் வசநம் பிது: ।
 ராஜா ப₄ர்தா கு₃ரு: ஸ்ரேஷ்ட₂: ஸர்வேஷாமீஸ்வர: ப்ரபு₄: ॥ (16)
- இமாநி து மஹாரண்யே விஹ்ருத்ய நவ பஞ்ச ச ।
 வர்ஷாணி பரமப்ரீத: ஸ்த₂ாஸ்யாமி வசநே தவ ॥ (17)
- ஏவமுக்த்தா ப்ரியம் புத்ரம் ப₃ாஷ்பபூர்ணாநநா தத₃ா ।
 உவாச பரமார்தா து கௌஸல்யா புத்ரவத்ஸலா ॥ (18)
- ஆஸாம் ராம ஸபத்நீநாம் வஸ்தும் மத்₄யே ந மே ஷுமம் ।
 நய மாமபி காருத்ஸத₂ வநம் வந்யாம் ம்ருகீம் யத₂ா ॥ (19)
- யதி₃ தே க₃மநே புத்₃தி₄: க்ருதா பிதுரபேஷ்யா ।
 தாம் தத₂ா ருத₃தீம் ராமோ ருத₃ந் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (20)
- ஜீவந்த்யா ஹி ஸ்த்ரியா ப₄ர்தா தை₃வதம் ப்ரபு₄ரேவ ச ।
 ப₄வத்யா மம சைவாத்₃ய ராஜா ப்ரபு₄வதி ப்ரபு₄: ॥ (21)

உன் வரவை எதிர்பார்த்துக் கவலைப்படுவதால் உடல் மெலிந்து மனம் தளர்ந்து போயிருக்கும் என்னை உன்னை விட்டுப் பிரிவதால் உண்டாகும் சோகம் என்ற பெரு நெருப்பு, கோடை காலத்தில் காட்டில் காய்ந்து கிடக்கும் மரம்-செடி-கொடிகளை காட்டுத் தீ எரிப்பதைப் போல என்னை எரிக்கிறது. இந்த நெருப்பின் இருப்பிடம் என் சரீரம்; உன்னை எண்ணி எண்ணி ஏற்படும் துக்கமே சமித்துக்கள்; அழும்போது கண்களிலிருந்து பொழியும் கண்ணீர்த் துளிகளே ஆகுதிகள்; உன்னைப் பற்றிய கவலையால் விடப்படும் உஷ்ணமான நீண்ட பெருமூச்சுக்களே (அக்னியிலிருந்து கிளம்பும்) புகை. (6-8)

வெளியே ஓடிப் போகின்ற, தான் ஈன்ற குட்டியை எந்தத் தாய்ப்பசுவாவது பின்தொடராமல் இருக்க முடியுமா? மகனே! நீ எங்கே செல்கிறாயோ, அவ்விடத்திற்கு நான் உன்னைப் பின்தொடர்ந்து வருவேன்.” (9)

இவ்வாறு அன்னையால் மொழியப்பட்ட உரையைக் கேட்டு, மாவீரரான இராமன் மிகவும் துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் அன்னையிடம் பின்வருமாறு கூறினார்— (10)

“மன்னர், கைகேயியினால் நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்; நானோ காட்டிற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். உங்களாலும் அவர் கைவிடப்பட்டார் என்றால் அவர் உயிரோடு இருக்கமாட்டார். (11)

கொண்ட கணவரைத் துறப்பது (கைவிடப்படுவது) என்பது பெண்களின் மிகக் குருமான் செயல். இது மிகவும் இகழத்தக்கது. ஆகவே, தங்களால் ஒருபோதும் மனத்தால்கூட சிந்திக்கத் தகாதது. (12)

உலகாளும் மன்னர், என் தந்தை, காகுத்த வம்சத்திலகம் - அவரது உயிர் இருக்கும் வரையில், அவருக்குப் பணிவிடை செய்யுங்கள். இதுதான் பண்டைக் காலத்திலிருந்து கடைப்பிடிக்கப்படும் அறநெறி.” (13)

இவ்வாறு இராமன் சொன்னவுடன் எல்லா நடப்புக்களிலும் நல்லதையே நோக்கும் கௌசல்யை, தன் மனத்தைத் தேற்றிக் கொண்டு அநாயாசமாகவே அரிய செயல்களைச் செய்யும் இராமனிடம், ‘அப்படியே ஆகட்டும்’ என்றார். (14)

அறநெறியாளர்களில் முதன்மையானவரான இராமன், இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும், மிகவும் மனவேதனையில் உழன்று கொண்டிருக்கும் தாயாரைப் பார்த்து, மீண்டும் இவ்வாறு கூறினார்— (15)

“என் தந்தையார் இந்நாட்டு மன்னர்; நம்மைப் போஷிப்பவர்; நல்லுபதேசம் செய்யும் ஆசார்யர்; உத்தமர்; எல்லோருக்கும் தலைவர்; முழு அதிகாரம் உடையவர்; அவருடைய கட்டளை எதுவானாலும், என்னாலும் தங்களாலும் செய்யப்பட வேண்டும். (16)

(சிறுபொழுதேயான) பதிநான்கு ஆண்டுகள் காட்டில் சுற்றித் திரிந்துவிட்டுத் திரும்பி வந்து (தந்தையின் ஆணையை நிறைவேற்றிவிட்டதால்) மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள் சொற்படி நடப்பேன்.” (17)

இராமன் இவ்வாறு சொன்னதும், கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுடன் புத்திர வாஞ்சையுடைய கௌசல்யை, மிகவும் துயரத்தில் ஆழ்ந்து, அன்பு மகனைப் பார்த்துக் கூறினார்— (18)

“காகுத்தனே! தந்தையின் கட்டளைப்படி காட்டிற்குப் போவது என்று நீ முடிவு செய்துவிட்டாயேயானால், வனத்தில் வாழும் ஒரு பெண்மானைப் போல என்னையும் அழைத்துச் செல்வாய். இங்கே சக்களத்திகளுடன் வசிப்பதை நான் விரும்பவில்லை.” இவ்வாறு அழுது கொண்டே சொல்லிய அவரைப் பார்த்துத் தானும் அழுது கொண்டே இராமன் கூறினார்— (19,20)

“பெண்கள் உயிரோடு இருக்கும் வரையில் கணவர்தான் அவர்களுடைய தெய்வம்; இறையாண்மையுடைய தலைவர். இப்போது தங்களுக்கும் எனக்கும் மன்னர்தான் சர்வாதிகாரமுடைய தலைவர். (21)

ந ஹ்யநாத்₂ வயம் ராக்ஞா லோகநாதே₂ந தீ₄மதா ।
ப₄ரதஸ்சாபி த₄ர்மாத்மா ஸர்வபூ₄தப்ரியம்வத₃: ॥ (22)

ப₄வதீமநுவர்தேத ஸ ஹி த₄ர்மரத: ஸத₃ா ।
யத₂ா மயி து நிஷ்க்ரந்தே புத்ரஸோகேந பார்தி₂வ: ॥ (23)

ஸ்ரமம் நாவாப்நுயாத்கிஞ்சித₃ப்ரமத்தா தத₂ா குரு ।
தூருணஸ்சாப்யயம் ஸோகோ யதை₂நம் ந விநாஸயேத் ।
ராக்ஞா வ்ருத்₃த₄ஸ்ய ஸததம் ஹிதம் சர ஸமாஹிதா ॥ (24)

வ்ரதோபவாஸநிரதா யா நாரீ பரமோத்தமா ।
ப₄ர்தாரம் நாநுவர்தேத்ஸா து பாபக₃தி₄ர்ப₄வேத் ॥ (25)

ப₄ர்து: ஸுஸ்ருஷயா நாரீ லப₄தே ஸ்வர்க₃முத்தமம் ।
அபி யா நிர்நமஸ்காரா நிவ்ருத்தா தே₃வபூஜநாத் ॥ (26)

ஸுஸ்ருஷாமேவ குர்வீத ப₄ர்து: ப்ரியஹிதே ரதா ।
ஏஷ த₄ர்ம: புரா த்ருஷ்டோ லோகே வேதே₃ ஸ்ருத: ஸ்ம்ருத: ॥ (27)

அக்₃நிகார்யேஷு ச ஸத₃ா ஸுமநோபி₄ஸ்ச தே₃வதா: ।
பூஜ்யாஸ்தே மத்க்ருதே தே₃வீ ப்ராஹ்மணாஸ்சைவ ஸுவ்ரதா: ॥ (28)

ஏவம் காலம் பரதீக்ஷஸ்வ மமாக₃மநகாங்ஷிணீ ।
நியதா நியதாஹாரா ப₄ர்த்ருஸுஸ்ருஷணே ரதா ॥ (29)

ப்ராபஸ்யஸே பரமம் காமம் மயி ப்ரத்யாக₃தே ஸதி ।
யதி₃ த₄ர்மப்₄ருதாம் ஸ்ரேஷ்டோ த₄ரயிஷ்யதி ஜீவிதம் ॥ (30)

ஏவமுக்தா து ராமேண ப₃ாஷ்பபர்யாகுலேக்ஷணா ।
கௌஸல்யா புத்ரஸோகார்தா ராமம் வசநம்ப்₃ரவீத் ॥ (31)

க₃மநே த₄ர்மப்₄ருதாம் ப₃ுத்₃தி₄ம் ந தே ஸக்த்நோமி புத்ரக ।
விநிவர்தயிதும் வீர நூநம் காலோ த₃ுரத்யய: ॥ (32)

க₃ச்ச₂ புத்ர த்வமேகாக்₃ரோ ப₄த்₃ர்ம தோஸ்து ஸத₃ா விபே₄ா ।
புநஸ்த்வயி நிவ்ருத்தே து ப₄விஷ்யாமி க₃தக்லமா ॥ (33)

ப்ரத்யாக₃தே மஹாப₄ாகே₃ க்ருதார்தே₂ சரிதவ்ரதே ।
பிதுராந்ருண்யதாம் ப்ராப்தே த்வயி லபஸ்யே பரம் ஸுக₂ம் ॥ (34)

க்ருதாந்தஸ்ய க₃தி: புத்ர து₃ர்விப₄ாவ்யா ஸத₃ா ப₄வி ।
யஸ்த்வாம் ஸம்சோத்யதி மே வச ஆச்சி₂த்ய ராக₄வ ॥ (35)

க₃ச்சே₂த₃ாரீம் மஹாப₃ாஹோ க்ஷேமேண புநராக₃த: ।
நந்த₃யிஷ்யஸி மாம் புத்ர ஸாம்நா வாக்யேந சாருணா ॥ (36)

புத்திமானும், உலகத் தலைவருமான மன்னரால் நாம் கைவிடப்பட்டவர்கள் அல்லர். (அத்துடன் எனக்குப் பதிலாக ஆட்சியை ஏற்கப் போகும்) பரதனும் தருமத்தையே உயிராகக் கொண்டவன்; எல்லாப் பிராணிகளிடமும் பிரியமாகப் பேசுபவன். (22)

எப்போதும் அறநெறியில் செல்லும் அவன், தங்கள் மனம் கோணாது நடந்து கொள்வான். நான் வெளியே புறப்பட்டுச் சென்றதும், புத்திரனின் பிரிவினால் அதிகமான சோகம் மன்னருக்கு ஏற்படாதபடி கவனமாகக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். (23)

மிகவும் சகிக்க முடியாத இந்த சோகம் வயோதிகரான மன்னரை அழிக்காதிருக்க வேண்டும். அவ்வாறாக எப்போதும் மனஉறுதியுடன் அனுகூலமான முறையில் பணிவிடை செய்யுங்கள். (24)

விரத-உபவாசங்களை முறையாக அனுஷ்டித்துக் கொண்டிருக்கும் ஓர் உத்தம நாரீமணி, கணவருக்கு இசைவாக நடக்கவில்லை என்றால், அவள் (நற்றவம் புரிந்திருந்தாலும்) பாவிகள் போய்ச் சேரும் இடத்தையே அடைவாள். (25)

வேறு எந்தத் தெய்வத்தையும் வணங்காத, தேவபூஜை செய்யாத பெண்மணி கணவருக்குப் பணிவிடை செய்வதாலேயே உயர்ந்த புண்ணிய உலகங்களைப் பெறுகிறாள். (26)

(பெண்கள்) கணவருக்கு இஷ்டம்-அனுகூலமானவற்றில் ஈடுபட்டு எப்போதும் பணிவிடை செய்ய வேண்டும். இந்த தருமத்தான் பண்டைய காலத்திலிருந்து உலக வழக்கமாக இருந்து வருகிறது; வேதங்களிலும் ஸ்மருதிகளிலும் பாராட்டப் பெற்றுள்ளது. (27)

அம்மா! தாங்கள் எப்போதும் செய்துவரும் அக்னி காரியங்களில் என் நல்வாழ்விற்காக வாசமிக்க மலர்களைத் தூவி தேவதைகளை வழிபடுங்கள்; மறைமொழி மாந்தர்களையும் நல்ல முறையில் கௌரவியுங்கள். (28)

இவ்வாறாக கட்டுப்பாடுகளுடன் இருந்து உபவாச துல்லியமான உணவுகளை ஏற்று பர்த்தாவின் சேவையில் ஈடுபட்டவராக, நான் திரும்பிவரும் காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பீர்களாக. (29)

நான் திரும்பி வரும்போது தருமத்தைத் தாங்குபவர்களில் முதன்மையானவரான (அவர்) உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்தாரென்றால் தாங்கள் விரும்பியவற்றையெல்லாம் அடைவீர்கள்." (30)

இராமன் இவ்வாறு கூறியதும், கண்ணீரால் கலங்கிய கண்களுடன் செல்வமகனைப் பிரிய வேண்டியிருக்கிறதே? என்ற ஆழ்ந்த வேதனையுடன் கௌசல்யை பின்வருமாறு கூறினார்— (31)

'கண்மணி! காட்டிற்குப் போவதில் உறுதியான முடிவு செய்துவிட்ட உன்னைத் தடுக்க முடியவில்லை என்னால். காலம் (விதி) என்பது யாராலும் வெல்ல முடியாதது. (32)

பேராற்றல் படைத்த மைந்தனே! கவலையில்லாமல் நீ செல்வாய். உனக்கு எப்போதும் நன்மையே உண்டாகட்டும். நீ மறுபடி திரும்பி வந்த பின்புதான் என் மனக்கஷ்டம் நீங்கும். (33)

நீ, ஏற்றுக் கொண்ட காரியத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றிவிட்டு, பெரும் பாக்கியத்துடன் திரும்பி வந்து தந்தையைக் கடனிலிருந்து விடுவித்த பின்னர்தான், நான் உண்மையான சுகத்தை அடைவேன். (34)

குழந்தாய்! இவ்வுலகில் தெய்வத்தின் செயல்பாடுகள் அறியவொண்ணாதவை. பாரேன்! (நீ தாய் சொல்லைத் தட்டாதவன். ஆனால் இப்போது) என் சொல்லை மீறச் செய்து, காட்டிற்குப் போகும்படி உன்னைக் கட்டாயப்படுத்துகிறது. (35)

பெருந்தோளனே! இப்போது நீ செல்வாய். நலமாகத் திரும்பி வந்து ஆறுதலான, இனிய, மனங்கவர் மொழிகளால் என்னை மகிழ்வுறச் செய்வாய். (36)

அபீத்நாம் ஸ கால: ஸ்யாத்வநாத்ப்ரத்யாக்யதம் புந: ।
யத்த்வாம் புத்ரக பஸ்யேயம் ஜடாவல்கலதாரிணம் ॥ (37)

ததா ஹி ராமம் வநவாஸநிஸ்சிதம்
ஸமீக்ஷய தேவீ பரமேண சேதஸா ॥
உவாச ராமம் ஸுபுலக்ஷணம் வசோ
புபூவ ச ஸ்வஸ்த்யயநாபிகாங்க்ஷிணீ ॥ (38)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
அயோத்யாகாண்டே சதுர்வீம்ப: ஸர்க்ய: ॥

பஞ்சவீம்ப: ஸர்க்ய:

மாத்ருஸ்வஸ்த்யயநம்

ஸாபநீய தமாயாஸமுபஸ்ப்ருஸ்ய ஜலம் ஸுசி ।
சகார மாதா ராமஸ்ய மங்குளாநி மநஸ்விநீ ॥ (1)

ந ஸக்யஸே வாரயிதும் க்யச்சேத்நாம் ரக்ஷத்தம் ।
ஸீக்ரமேவ நிவர்தஸ்வ வர்தஸ்வ ச ஸதாம் க்ரமே ॥ (2)

யம் பாலயஸி தர்மம் த்வம் த்ருத்யா ச நியமேந ச ।
ஸ வை ராகவஸாந்தூல தர்மஸ்த்வாமபிரக்ஷது ॥ (3)

யேப்ய: ப்ரணமஸே புத்ர தேவேஷ்வாயதநேஷு ச ।
தே ச த்வாமபிரக்ஷந்து வநே ஸஹ மஹர்ஷிபி: ॥ (4)

யாநி துத்தாநி தேஸ்த்ராணி விஸ்வாமித்ரேண தீமதா ।
தாநி த்வாமபிரக்ஷந்து குணை: ஸமுதிதம் ஸத்யா ॥ (5)

பித்ருஸுஸ்ருஷ்யா புத்ர மாத்ருஸுஸ்ருஷ்யா ததா ।
ஸத்யேந ச மஹாபூஹோ சிரம் ஜீவாபிரக்ஷித: ॥ (6)

ஸமித்குஸபவித்ராணி வேத்யஸ்சாயதநாநி ச ।
ஸ்த்ஷண்டிலாநி ச விப்ராணாம் ஸைலா வ்ருக்ஷா: க்ஷபா ஹ்ருத்யா: ॥ (7)

பதங்க்யா: பந்நக்யா: ஸிம்ஹாஸ்த்வாம் ரக்ஷந்து நரோத்தம ।
ஸ்வஸ்தி ஸாத்யாஸ்ச விஸ்வே ச மருதஸ்ச மஹர்ஷய: ॥ (8)

ஸ்வஸ்தி தாதா விதாதா ச ஸ்வஸ்தி பூஷா புகேத்யர்யமா ।
லோகபாலாஸ்ச தே ஸர்வே வாஸவப்ரமுக்யஸ்ததா ॥ (9)

ருதவஸ்சைவ பக்ஷாஸ்ச மாஸா: ஸம்வத்ஸரா: க்ஷபா: ।
திநாநி ச முஹூர்தாஸ்ச ஸ்வஸ்தி ஞ்வந்து தே ஸத்யா ॥ (10)

என் செல்வமே! சடாமுடியும் மரவுரியும் தரித்துக் கொண்டு காட்டிலிருந்து திரும்பி வரும் உன்னைப் பார்க்கும் அந்தக் காலம், இப்பொழுதே வந்துவிடக் கூடாதா?" (37)

ஸ்ரீராமன் காட்டிற்குப் போவதில் உறுதியாக இருப்பதைப் பார்த்து, நல்லிதயம் கொண்ட அவர் ஆசிமொழிகளைக் கூறினார். ஸ்வஸ்த்யயனம் (நல்வாழ்த்துக் கூறி அனுப்பும் சடங்கு) செய்வதில் விருப்பம் கொண்டார். (38)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
இருபத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : இருபத்தைந்து

அன்னையின் அருளாசி

நல்மனம் கொண்ட அந்தத் தாயார், மனக்கிலேசங்களை விட்டொழித்து, ஆசமனம் செய்து, சுத்தமடைந்து, பிரயாண காலத்திற்குக் கந்த மங்களச் சடங்குகளைச் செய்தார். (1)

"ரகு குல நாயகனே! என்னால் உன்னைத் தடுக்க முடியவில்லை. இப்போது செல்வாயாக! சான்றோர்களின் வழியில் நிலைத்து நிற்பாயாக! விரைவில் திரும்பி வா. (2)

எந்த ஒரு தருமத்தை தைரியத்துடனும் சலிப்படையாமலும் நீ கடைப்பிடித்து வருகிறாயோ, ரகு குலத்துப் புலி போன்றவனே! அந்தத் தருமம் உன்னைப் பாதுகாக்கக் கடவது. (3)

மைந்தனே! தேவாலயங்களிலும் யாகசாலைகளிலும் எந்தக் கடவுளர்களை நீ வணங்குகிறாயோ, அந்தத் தெய்வங்கள் மாமுனிவர்களோடு கூட காட்டில் உன்னைக் காப்பாற்றட்டும். (4)

மகாபராக்கிரமசாலியான விசுவாமித்திரரால் உனக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட அஸ்திரங்கள் எப்போதும் சீலமுள்ளவனாக இருக்கும் உன்னை நாற்புறங்களிலும் காப்பாற்றட்டும். (5)

மகாபலம் பொருந்தியவனே! மகனே! தாயாருக்கும் தந்தையாருக்கும் நீ செய்துள்ள பணிவிடைகள், நீ கடைப்பிடித்து வரும் சத்தியம் - இவைகளால் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டு நெடுநாள் வாழ்வாயாக. (6)

புருஷோத்தமனே! சமித்து-குசம்-பவித்ரம் ஆகியவற்றின் அதிஷ்டான தேவதைகளும், தெய்வப் பீடங்களும், தேவாலயங்களும், அந்தணர்களின் வேள்விக் கூடங்களும், மலைகள், மரங்கள், குட்டையான சிறு மரங்கள், மடுக்கள், பறவைகள், சர்ப்பங்கள், சிங்கங்கள் உன்னைக் காப்பாற்றட்டும். சாத்யர்கள், விசுவதேவர்கள், மருத்துக்கள், மகரிஷிகள் உனக்கு மங்களத்தைக் கொடுக்கட்டும். (7,8)

தாதா, விதாதா (என்னும் தேவதைகள்) உன்னைக் காத்தருளட்டும்; பூஷா, பகன், அர்யமா ஆகியோரும், இந்திரன் முதலான லோகபாலர்கள் எண்மரும் உன்னை ரட்சிப்பார்களாக! (9)

ருதுக்கள், பக்ஷங்கள், மாதங்கள், வருஷங்கள், இரவுகள், பகல்கள், முகூர்த்தங்கள் (இவற்றின் அதிஷ்டமான தேவதைகள்) உனக்கு எக்காலத்திலும் நன்மையையே செய்யட்டும். (10)

ஸம்ருதிர்த்ருதிஸ்ச தார்மஸ்ச பாது த்வாம் புத்ர ஸர்வத: ।
ஸ்கந்த்யஸ்ச புக்யவாந் தேவ: ஸோமஸ்ச ஸப்ருஹஸ்பதி: ॥ (11)

ஸப்தர்ஷயோ நாரத்யஸ்ச தே த்வாம் ரக்ஷந்து ஸர்வத: ।
தே சாபி ஸர்வத: ஸித்த்யா திஸ்யஸ்ச ஸதிகீஸ்வரா: ॥
ஸ்துதா மயா வநே தஸ்மிந் பாந்து த்வாம் புத்ர நித்யஸ: ॥ (12)

சைலா: ஸர்வே ஸமுத்ராய்ச ராஜா வருண ஏவ ச ।
த்யௌளரந்தரிக்ஷம் ப்ருதி₂வீ நத்ய: ஸர்வாஸ்ததை₂வ ச ॥ (13)

நக்ஷத்ராணி ச ஸர்வாணி க்ரஹாய்ச ஸஹதே₃வதா: ।
அஹோராத்ரே தத்யா ஸந்த்யே பாந்து த்வாம் வநமாஸ்ரிதம் ॥ (14)

ருதவஸ்சைவ ஷட் புண்யா மாஸா: ஸம்வத்ஸராஸ்தத்யா ।
கலாய்ச காஷ்டாய்ச தத்யா தவ ஸர்ம திஸ்யந்து தே ॥ (15)

மஹாவநே விசரதோ முநிவேஷஸ்ய தீமத: ।
தவாதித்யாய்ச தைத்யாய்ச புவந்து ஸுக₂த்யா: ஸத்யா ॥ (16)

ராக்ஷஸாநாம் பிஸாசாநாம் ரௌத்ராணாம் க்ரூரகர்மணாம் ।
க்ரவ்யாத்யாநாம் ச ஸர்வேஷாம் மா பூத் புத்ரக தே ப₄யம் ॥ (17)

ப்லவக்யா வ்ருஸ்சிகா த்யம்ஸா மஸகாய்சைவ காநநே ।
ஸரீஸ்ருபாய்ச கீடாய்ச மா பூவந் க்ருஹநே தவ ॥ (18)

மஹாத்யவிபாய்ச ஸிம்ஹாய்ச வ்யாக்யா ருக்ஷாய்ச த்யம்ஷ்ட்ரிண: ।
மஹிஷா: ஸ்ருங்கிணோ ரௌத்ரா ந தே த்ருஹ்யந்து புத்ரக ॥ (19)

ந்ருமாம்ஸபேஜினோ ரௌத்ரா யே சாந்யே ஸத்த்வஜாதய: ।
மா ச த்வாம் ஹிம்ஸிஷ: புத்ர மயா ஸம்பூஜிதாஸ்த்விஹ ॥ (20)

ஆக்யமாஸ்தே ஸிவா: ஸந்து ஸித்யந்து ச பராக்ரமா: ।
ஸர்வஸம்பத்தயே ராம ஸ்வஸ்திமாந் க₃ச்ச₂ புத்ரக ॥ (21)

ஸ்வஸ்தி தேஸ்த்வாந்தரிக்ஷேப்ய: பார்திவேப்ய: புந: புந: ।
ஸர்வேப்யஸ்சைவ தேவேப்யோ யே ச தே பரிபந்தி₂ந: ॥ (22)

ஸாக்ர: ஸோமஸ்ச ஸுரியஸ்ச தநதே₃த₂ யமஸ்தத்யா ।
பாந்து த்வாமர்சிதா ராம த்ஸண்டகாரண்யவாஸிநம் ॥ (23)

அக்யநிர்வாயுஸ்தத்யா தூமோ மந்த்ராய்ச ருஷிமுக₂ச்சயுதா: ।
உபஸ்பர்ஸநகாலே து பாந்து த்வாம் ரகூநந்த₃ந ॥ (24)

ஸர்வலோகப்ரபுர் ப்ரஹ்மா பூதபுர்தா தத்ய்ஷய: ।
யே ச ஸேஷா: ஸுரா: ஸர்வே ரக்ஷந்து வநவாஸிநம் ॥ (25)

இதி மால்யை: ஸுரக₃ணாந் க்ருந்தை₄ஸ்சாபி யஸஸ்விநீ ।
ஸ்துதிபி₄ஸ்சாநுஸாபி₄: ஆந்ஸாயதலோசநா ॥ (26)

குழந்தாய்! தெய்வ சிந்தனையும், திடமான பக்தியும், தருமமும், தனிப்பெரும் கடவுள் திருமுருகனும், சோமதேவனும், பிருகஸ்பதியும் எப்போதும் உன்னைப் பாதுகாக்கட்டும். (11)

மகா பிரசித்தி பெற்ற முனிவர் எழுவரும், நாரதரும், சித்தர்களும்கூட, திக்குகளும், திப்பாலர்களும் என்னால் துதிக்கப்பட்டவர்களாக அந்த வனத்தில், மகனே! எப்போதும் உன்னைக் காப்பாற்றட்டும். அனைத்துப் பர்வதங்கள், சமுத்திரங்கள், மேற்றிசை மன்னனான வருணன், தேவலோகம், ஆகாயம், பூமி, ஆறுகள், அனைத்துத் தாரகைகள், கோள் தேவதைகளோடு கூடிய கோள்கள், பகலிரவுகள், சந்தியா காலங்கள் ஆகியனவெல்லாம் காட்டில் உன்னைக் காப்பாற்றட்டும். (12-14)

ஆறு ருதுக்கள், புனிதமான மாதங்கள், வருஷங்கள், முகூர்த்தங்கள், லக்கினங்கள் - இவற்றின் ஆட்சித் தெய்வங்கள் எல்லாம் உனக்கு நன்மையை அளிப்பார்களாக. (15)

பெருங்காட்டில் தவசி வேடத்தில் சுற்றித் திரியும் புத்திமானான உனக்கு ஆதித்யர்களும் தானவர்களும் எப்போதும் செளக்கியத்தைக் கொடுப்பவர்களாக இருக்கட்டும். (16)

குழந்தாய்! கொடூர்ச் செயல்கள் புரியும் அரக்கர்கள், பிசாசுகள், புலால் உணவு உண்ணும் காட்டு மக்களாலும் உனக்குப் பயம் ஏற்படாமலிருக்கட்டும். (17)

காட்டிலுள்ள வானரம், தேள், ஈ, கொசு, மலைப்பாம்பு, புழு முதலியவைகள் உன்னைத் தாக்காமல் இருக்கக் கடவன. (18)

மகனே! பெரிய யானைகள், சிங்கங்கள், புலிகள், காட்டுப் பன்றிகள், கரடிகள், கொம்புள்ளனவும் பயங்கரமானவையுமான எருமைகள் உனக்குத் தீங்கு விளைவிக்காமல் இருக்கட்டும். (19)

மைந்தனே! இவைகளன்றி மனித மாமிசத்தைப் புசிக்கின்றவைகளும், அச்சம் தரும் தோற்றம் கொண்டவைகளுமான பேய், பிசாசுக் குழுவைச் சேர்ந்த மற்றவைகளும், இங்கே என்னால் நன்றாக பூசிக்கப்பட்டவர்களாக (அதனால் திருப்தி அடைந்து) உன்னைத் துன்புறுத்தாதிருப்பார்களாக! (20)

செல்வமே! நீ செல்லும் வழிகள் எல்லாம் மங்களகரமாக இருக்கக் கடவன; உன்னுடைய பராக்கிரமம் எல்லாவிடத்திலும் நல்ல பயன்களைத் தரட்டும்; உனக்கு செழுமைச் சிறப்புகள் கிடைத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக பரமதிருபதியுடன் பயணத்தைத் தொடங்கு. (21)

ஆகாயவெளியில் சஞ்சரிக்கிறவர்கள், மண்ணுலகில் வாழும் பிராணி வர்க்கங்கள், எல்லா தேவர்கள், மற்றும் உன் பகைவர்களிடமிருந்தும் உனக்கு நன்மையே கிடைக்கக் கடவது. (22)

இராமா! சுக்கிரன், சந்திரன், சூரியன், குபேரன், யமன் ஆகியோர் நான் இங்கே செய்யும் பூஜையை ஏற்று (திருப்தியடைந்து) தண்டக வனத்தில் இருக்கும் உன்னைக் காப்பாற்றுவார்களாக! (23)

ரகுநந்தனா! நீ நீராடும் காலத்திலும், அர்க்யம் அளிக்கும் போதும் அக்னி, வாயு, ஹோமப்புகை, முனிவர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொண்ட மந்திரங்கள் முதலியன உன்னைப் பாதுகாக்கட்டும். (24)

எல்லா உலகங்களின்மேலும் இறையாண்மையுடைய பிரும்மாவும், பஞ்ச பூதங்களுக்கும் நிலைக்களமான பரம்பொருள், மற்றும் முனிவர்களும், மற்றுமுள்ள எல்லா தேவர்களும் காட்டில் வசிக்கும் உன்னைப் பாதுகாக்கட்டும்." (25)

இவ்வாறு ஆசிமொழிகளைக் கூறியபின்னர், அகன்ற கண்களை உடையவரும் புகழ்பெற்றவருமான அவர், மலர்மாலையாலும் நறுமணப் பொருள்களாலும் அவ்வவற்றிற்குரிய தோத்திரங்களாலும் வழிபாடு நடத்தினார். (26)

ஜ்வலநம் ஸமுபாத்ய ப்ராஹ்மணேந மஹாத்மநா ।
ஹாவயாமாஸ விதிநா ராமமங்குளகாரணாத் ॥ (27)

க்ருதம் ஸ்வேதாநி மால்யாநி ஸமித: ஸ்வேதஸர்ஷபாந் ।
உபஸம்பாத்யாமாஸ கௌஸல்யா பரமாங்குநா ॥ (28)

உபாத்யாய: ஸ விதிநா ஹுத்வா ஸாந்திமநாமயம் ।
ஹுதஹவ்யாவஸேஷேண ப்ராஹ்யம் புலிமகல்பயத் ॥ (29)

மதுத்யத்யக்ஷதக்ருத: ஸ்வஸ்தி வாச்ய த்விஜாம்ஸ்தத: ।
வாசயாமாஸ ராமஸ்ய வநே ஸ்வஸ்த்யயநக்ரியா: ॥ (30)

ததஸ் தஸ்மை த்விஜேந்த்ராய ராமமாதா யஸஸ்விநீ ।
தக்ஷிணாம் ப்ரத்யுதௌ காம்யாம் ராகுவம் சேத்யம்புரவீத் ॥ (31)

யந்மங்குளம் ஸஹஸ்ராசேஷ ஸர்வதேவநமஸ்க்ருதே ।
வ்ருத்ரநாஸே ஸமபுவத் தத்தே புவது மங்குளம் ॥ (32)

யந்மங்குளம் ஸுபர்ணஸ்ய விநதாகல்பயத்புரா ।
அம்ருதம் ப்ரார்த்யாநஸ்ய தத்தே புவது மங்குளம்: ॥ (33)

அம்ருதோத்பாத்யநே தைத்யாந் க்ருதோ வஜ்ரதரஸ்ய யத் ।
அதித்ரிமங்குளம் ப்ராதூத்தத்தே புவது மங்குளம் ॥ (34)

த்ரீந் விக்ரமாந் ப்ரக்ரமதோ விஷ்ணோரமிததேஜஸ: ।
யத்யாஸீந்மங்குளம் ராம தத்தே புவது மங்குளம் ॥ (35)

ருதவ: ஸாக்ரா த்விபா வேத்யா லோகா திஸ்ச தே ।
மங்குளாநி மஹாபூஹோ திஸந்து ஸுபுமங்குளா: ॥ (36)

இதி புத்ரஸ்ய சேஷாம்ஸ்ச க்ருத்வா ஸிரஸி புமிநீ ।
கூந்தைஸ்சாபி ஸமாலப்ய ராமமாயதலோசநா ॥ (37)

ஒளஷதீம் சாபி ஸித்தூர்தாம் விஸல்யகரணீம் ஸுபூம் ।
சகார ரக்ஷாம் கௌஸல்யா மந்த்ரைரபிஜ்ஜாப ச ॥ (38)

உவாசாதிப்ரஹ்ருஷ்டேவ ஸா து:குவஸவர்திநீ ।
வாங்மாத்ரேண ந புாவேந வாசா ஸம்ஸஜ்ஜமாநயா ॥ (39)

ஆநம்ய மூர்த்நி சாக்ராய பரிஷ்வஜ்ய யஸஸ்விநீ ।
அவதத்புத்ர ஸித்தூர்தோ க்ருச்ச ராம யத்யாஸுகம் ॥ (40)

அரோக்யம் ஸர்வஸித்தூர்தமயோத்யாம் புநராகுதம் ।
பஸ்யாமி த்வாம் ஸுகம் வத்ஸ ஸுஸ்திதம் ராஜவர்த்மநி ॥ (41)

ப்ரநஷ்ட து:குவஸங்கல்ப ஹர்ஷ வித்யோதிதாநநா ।
த்ரக்ஷயாமி த்வாம் வநாத்ப்ராப்தம் பூர்ணசந்த்ரமிவோதிதம் ॥ (42)

சான்றோராகிய ஓர் அந்தணரால் உண்டாக்கப்பட்ட அக்னியில், இராமனின் நலனைப் பிரார்த்தித்து முறைப்படி ஆகுதிகள் கொடுக்கச் செய்தார். (27)

மாதரசியான கோசலை, நெய், வெண்மலர், சமித்துக்கள், வெண்கடுகு ஆகியவற்றை அக்னியில் போடுவதற்காகக் கொண்டுவந்து வைத்தார். (28)

அந்தப் புரோகிதர், மனச்சாந்தியும் உடல் நலமும் வேண்டி ஆகுதிகள் கொடுத்துவிட்டு, மிகுந்திருந்த ஹோமப் பொருள்களைக் கொண்டு வெளி இடத்தில் செய்ய வேண்டிய பலி கர்மாவையும் செய்து முடித்தார். (29)

தேன், தயிர், அட்சதை, நெய் முதலியவற்றை அந்தணர்களிடம் கொடுத்து ஸ்வஸ்திவாசனம் கூறச் செய்து, இராமன் காட்டில் நலமுடன் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அதற்கான மந்திரங்கள் ஓதச் செய்தார். (30)

பிறகு கீர்த்திமிக்க இராமனின் அன்னையார், வேதப்புலமை பெற்ற அந்தப் புரோகிதருக்கு, அவர் விரும்பிய அளவு தட்சிணை கொடுத்துவிட்டு, இராகவனை நோக்கிப் பின்வருமாறு மங்கள ஆசீர்வாத மொழிகளைக் கூறினார்— (31)

“விருத்திராசுரனைக் கொன்றொழித்தவுடன் எல்லா தேவர்களாலும் வணங்கப்படுகிற தேவேந்திரனுக்கு எவ்வளவு மாட்சிமைமிக்க வாழ்த்துக்கள் கிடைத்தனவோ, அந்தப் பெருமை உனக்குக் கிடைப்பதாகு!” (32)

முன்பு ஒரு சமயத்தில் அமுதத்தைக் கொண்டு வருவதற்காகக் கருடன் சென்றபோது, அவனுடைய அன்னை வினதை மங்களமான சடங்குகளைச் செய்து, அவன் வெற்றியைப் பிரார்த்தித்தாளே - அந்த மங்களம் உனக்கு ஏற்பட்டும். (33)

அமிர்தம் உண்டானபோது அசுரர்களைக் கொன்ற இந்திரனுக்கு அவனுடைய தாயார் அதிதி எந்த மங்களத்தை அளித்தாளோ, அந்த மங்களம் உனக்கு உண்டாகட்டும். (34)

இராமனே! மூன்று காலங்களால் மூன்று உலகங்களை அளந்தவரும், எல்லையில்லாத பிரபாவம் உடையவருமான ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவுக்கு எந்த மங்களம் உண்டாயிற்றோ, அந்த மங்களம் உனக்கு ஏற்பட்டும். (35)

ருதுக்கள், கடல்கள், தீபகற்பங்கள், வேதங்கள், உலகங்கள், திசைகள் ஆகிய சுபமங்களமானவை எல்லாம், மாவீரனே! உனக்கு மங்களத்தைக் கொடுக்கட்டும்.” (36)

இவ்வாறு இராமனுடைய தலையில் கைவைத்து ஆசிமொழிகளைக் கூறி, தடங்கண் மாதரசியான அவர், இராமனின் திருவுடலில் சந்தனம் பூசி, விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் தெய்விக மூலிகையான விசல்யகரணியைக் கையில் (தாயத்தாகக்) கட்டி, ரட்சைக்குரிய மந்திரங்களை ஓதியும் அதற்கு வலிமை கூட்டினார், கோசலை. (37,38)

மனத்துயரத்திற்கு வசப்பட்டிருந்த அவர் வெளித் தோற்றத்திற்கு மகிழ்ச்சியோடு இருப்பதாகக் காட்டிக் கொண்டார். அதனால் மனத்தில் ஒட்டாமல் உதட்டளவில் குரல் தழுதழுக்க மந்திரங்களைக் கூறினார். (39)

மிகவும் புகழ்பெற்றவரான அவர் மைந்தனை இறுகக் கட்டியணைத்து, உச்சிமுகர்ந்து, “குழந்தாய், இராமனே! காரியம் கைகூடியவனாக, மனத்தில் எவ்வித சஞ்சலமுமின்றி, உன் விருப்பப்படியே செல்வாயாக! (40)

குழந்தாய்! நீ ஈடுபட்டுள்ள செயலை நன்றாக நிறைவேற்றிவிட்டு, உடல் தளர்ச்சியில்லாமல் அயோத்திக்குத் திரும்பி வரும்போது, நான் ராஜபாட்டையில் நின்றுகொண்டு உன்னைப் பார்த்து மகிழ்வேன். (41)

உதிக்கின்ற முழு நிலவைப் போன்ற முகத்துடன் காட்டிலிருந்து திரும்பி வரும் உன்னை மனத்துயரமெல்லாம் ஒழிந்தவனாக, மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் ஒளிவீசும் முகம் உடையவனாக நான் கண்குளிரப் பார்ப்பேன். (42)

ப₄த்₃ராஸநக₃தம் ராம வநவாஸாதி₃ஹாக₃தம் ।
 த்₃ரஷ்யாமி ச புநஸ்த்வாம் து தீர்ணவந்தம் பிதுர்வச: ॥ (43)

மங்க₃ளைருபஸம்பந்நோ வநவாஸாதி₃ஹாக₃த: ।
 வத்₄வா மம நித்யம் த்வம் காமாந் ஸம்வர்த₄ய ப்ரபே₄ ॥ (44)

மயார்சிதா தே₃வக₃ணா: ஸிவாத₃யோ
 மஹர்ஷயோ பூ₄தமஹாஸுரோரக₃யா: ।
 அபி₄ப்ரயாதஸ்ய வநம் சிராய தே
 ஹிதாநி காங்க்ஷந்து தி₃ஸஸ்ச ராக₄வ ॥ (45)

இதீவ சாஸ்ரு ப்ரதிபூர்ணலோசநா
 ஸமாப்ய ச ஸ்வஸ்த்யயநம் யத₂ாவிதி₄ ।
 ப்ரத₃க்ஷிணம் சைவ சகார ராக₄வம்
 புந: புநஸ்சாபி நிபீட்₃ய ஸஸ்வஜே ॥ (46)

தத₂ா து தே₃வ்யா ஸ க்ருதப்ரத₃க்ஷிணோ
 நிபீட்₃ய மாதூஸ்சரணௌ புந: புந: ।
 ஜக₃ாம ஸீதாநிலயம் மஹாயஸா:
 ஸ ராக₄வ: ப்ரஜ்வலித: ஸ்வயா ஸ்ரியா ॥ (47)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 அயோத்₄யாகாண்டே₃ பஞ்சவீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஷட்₃வீம்ஸ: ஸர்க₃:

ஸீதாப்ரத்யவஸ்த₂யநம்

அபி₄வாத்₃ய ச கௌஸல்யாம் ராம: ஸம்ப்ரஸ்தி₂தோ வநம் ।
 க்ருத ஸ்வஸ்த்யயநோ மாத்ரா த₄ர்மிஷ்டே₂ வர்த்மநி ஸ்தி₂த: ॥ (1)

விராஜயந் ராஜஸுதோ ராஜமார்க்கம் நரைர்வ்ருதம் ।
 ஹ்ருத₃யாநி மமந்தே₂வ ஜநஸ்ய கு₃ணவத்தயா ॥ (2)

வைதே₃ஹீ சாபி தத்ஸர்வம் ந ஸுஸ்ராவ தபஸ்விநீ ।
 ததே₃வ ஹ்ருதி₃ தஸ்யாஸ்ச யௌவராஜ்யாபி₄ஷேசநம் ॥ (3)

தே₃வகார்யம் ஸ்வயம் க்ருத்வா க்ருதக்ஞா ஹ்ருஷ்டசேதநா ।
 அபி₄க்ஞா ராஜத₄ர்மாணாம் ராஜபுத்ரம் ப்ரதீக்ஷதே ॥ (4)

ப்ரவிவேசாத₂ ராமஸ்து ஸ்வம் வேஸ்ம ஸுவிபூ₄ஷிதம் ।
 ப்ரஹ்ருஷ்டஜநஸம்பூர்ணம் ஹ்ரி₃யா கிஞ்சித₃வாங்முக₂: ॥ (5)

இராமா! தந்தையின் வாக்கை நிறைவேற்றிவிட்டுக் காட்டிலிருந்து திரும்பி வந்து, சிம்மாசனத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவனாக உன்னை நான் நிச்சயம் பார்ப்பேன். (இப்போது சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பவனாக உன்னைக் காண முடியாமல் போய்விட்டது. ஆனால், பதிநான்கு ஆண்டுகளுக்குப்பின் நிச்சயம் பார்ப்பேன் - என்றபடி.) (43)

ஐயனே! வனவாசத்திலிருந்து திரும்பி வந்து மன்னருக்குரிய ஆடை-ஆபரணங்கள் அணிந்து கொண்டு, என்னுடைய மருமகளின் விருப்பங்களையெல்லாம் நிறைவேற்று. (44)

இராகவா! என்னால் தொழுது பிரார்த்திக்கப்பட்ட சிவன் முதலான தேவகணங்கள், மகரிஷிகள், பூதங்கள், மகாசுரர்கள், உரகர்கள், திசைகள் ஆகியன காட்டில் வசிக்கும் உனக்கு ஏராளமாக நலன்களை அருள்வார்களாக!" (45)

கண்ணீர் நிறைந்த கண்களையுடைய அவர், இவ்வாறாக ஆசீர்வாதம் செய்து காப்பு மந்திரங்களைக் கூறி, முறைப்படி நல்வாழ்த்துச் சடங்குகளை நிறைவேற்றி, இராகவனை வலம் வந்து பல தடவைகள் மார்புறத் தழுவித் கொண்டார். (46)

இவ்வாறு தேவியார் வலம் வந்த பின்னர், அவருடைய திருவடிகளில் பல தடவை வணங்கிய கீர்த்திமான் இராமன் இயல்பான தன் ஆன்ம ஒளியால் பிரகாசித்துக் கொண்டு சீதையின் மாளிகைக்குச் சென்றார். (47)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
இருபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : இருபத்தியாறு

சீதா-இராமர் உரையாடல் (சீதைக்கு உபதேசம்)

பெற்றெடுத்த தாயாரால் யாத்திரை காலத்திற்குரிய மங்கள ஆசீர்வாதங்கள் செய்யப்பட்டு, கோசலையின் திருவடிகளில் பணிந்து வணங்கி, அறவழியில் தவறாது நிற்கும் அவர் காட்டிற்குப் போவதில் துடிப்புடன் இருந்தார். (1)

அரசகுமாரன் இராமன் குடிமக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக நின்ற ராஜவீதியை பிரகாசப்படுத்திக் கொண்டு, தன் நற்பண்புகளால் அவர்களுடைய நெஞ்சத்தைக் கொள்ளை கொண்டார். (2)

விரதானுஷ்டானங்களைச் செய்து கொண்டிருந்த விதேகன் மகள் சீதைக்கு, (தன் மாளிகைக்கு வெளியே) நடந்து கொண்டிருக்கும் சம்பவங்கள் பற்றி எதுவும் தெரியாது. தன் கணவருக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டும் நிகழ்ச்சி மட்டுமே அவள் இதயத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தது. (3)

அறநெறி பிறழாத அவள் தேவபூஜைகளைத் தானே செய்து முடித்து உவகையுடன் இருந்தாள். மன்னர் குல மரபுகளை அறிந்திருந்த அவள், அரசகுமாரரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். (4)

இராமன், நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த, மனமகிழ்ச்சிமிக்க மக்களால் நிரம்பிய தன் அந்தப்புரத்திற்குள் நுழைந்தார். (இவர்களுக்கெல்லாம் மிகவும் வருத்தத்தைத் தரக்கூடிய செய்தியை சொல்லப் போகிறோமே? என்பதால்) சற்றே கூச்சமடைந்து தலையைத் தாழ்த்திக் கொண்டார். (5)

அத₂ ஸீதா ஸமுத்பத்ய வேபமாநா ச தம் பதில் ।
அபஸ்யச்சே₂கஸந்தப்தம் சிந்தா வ்யாகுலிதேந்த்₃ரியம் ॥ (6)

தாம் த்₃ருஷ்ட்வா ஸ ஹி த₄ர்மாத்மா ந ஸஸாக மநோகூதம் ।
தம் ஸோகம் ராக₄வ: ஸோ₄ம ததோ விவ்ருததாம் கூத: ॥ (7)

விவர்ணவதூ₃நம் த்₃ருஷ்ட்வா தம் ப்ரஸ்விந்நமமர்ஷணம் ।
ஆஹ து₃:க₂பி₄ஸந்தப்தா கிமிதூ₃நீமித₃ம் ப்ரபே₄ ॥ (8)

அத்ய ப₃ார்ஹஸ்பத: ஸ்ரீமாநுக்த: புஷ்யோ நு ராக₄வ ।
ப்ரோச்யதே ப்₃ராஹ்மணை: ப்ராக்ஞை: கேந த்வமஸி து₃ர்மநா: ॥ (9)

ந தே ஸதஸலாகேந ஜலபே₂ந நிபே₄ந ச ।
ஆவ்ருதம் வதூ₃நம் வல்கூ₃ ச₂த்ரேணாபி விராஜதே ॥ (10)

வ்யஜநாப்யாம் ச முக்யாப்யாம் ஸதபத்ர நிபே₄க்ஷணம் ।
சந்த்₃ரஹம்ஸ ப்ரகாஸாப்யாம் வீஜ்யதே ந தவாநநம் ॥ (11)

வாக்யமிநோ வந்தி₃நஸ்சாபி ப்ரஹ்ருஷ்டாஸ்த்வாம் நரர்ஷப₄ ।
ஸ்துவந்தோ நாத்ர த்₃ருஸ்யந்தே மங்கூ₃ளை: ஸூதமாகூ₄தா: ॥ (12)

ந தே க்ஷைத்₃ரம் ச துதி₄ ச ப்₃ராஹ்மணா வேதூ₃பாரகூ₃: ।
மூர்த்₄நி மூர்த்₄பி₄ஷிக்தஸ்ய துத₄தி ஸ்ம வித₄நத: ॥ (13)

ந த்வாம் ப்ரக்ருதய: ஸர்வா: ஸ்ரேணிமுக்யாஸ்ச பூ₄ஷிதா: ।
அநுவ்ரஜிதுமிச்சந்தி பெளரஜாநபதூ₃ஸ்தத₂ா ॥ (14)

சதுர்பி₄ர்வேகூ₃ஸம்பந்நைந்₃ஹயை: காஞ்சநபூ₄ஷணை: ।
முக்ய: புஷ்பரதே₂ா யுக்த: கிம் ந கூ₃ச்ச₂தி தோகூ₃ரத: ॥ (15)

ந ஹஸ்தீ சாகூ₃ரத: ஸ்ரீமாந் தவ லக்ஷணபூஜித: ।
ப்ரயானே லக்ஷயதே வீர க்ருஷ்ணமேக₄கூ₃ரிப்ரப₄: ॥ (16)

ந ச காஞ்சநசித்ரம் தே பஸ்யாமி ப்ரியதூ₃ஸந ।
புத்₃ராஸநம் புரஸ்க்ருத்ய யாந்தம் வீரபுரஸ்க்ரு₃ம் ॥ (17)

அபி₄ஷேகோ யதூ₃ா ஸஜ்ஜ: கிமிதூ₃நீமித₃ம் தவ ।
அபூர்வோ முக₂வர்ணஸ்ச ந ப்ரஹர்ஷஸ்ச லக்ஷயதே ॥ (18)

இதீவ விலபந்தீம் தாம் ப்ரோவாச ரகூ₄நந்தூ₃: ।
ஸீதே தத்ரபுவாம்ஸ்தாத: ப்ரவ்ராஜயதி மாம் வநம் ॥ (19)

உள்ளே நுழைந்து கொண்டிருந்த அவரைக் கண்டதும் சட்டென்று எழுந்து, சற்றே உடல் நடுங்கியவளாக, சோகத்தில் வெந்து கொண்டிருப்பவராகவும் சிந்தையால் கலங்கிய புலனுடையவராகவும் உள்ள தன் கணவரைப் பார்த்தாள். (6)

அறநெறி தவறாத அவர், அவளை நேரில் பார்த்ததும் மனத்திற்குள் சுழன்று கொண்டிருந்த சோகத்தை அடக்கிக் கொள்ள முடியாதவரானார். அதனால் அவருடைய துயரம் தானே வெளிப்பட்டது. (7)

முகப்பொலிவு குன்றி, உடல் முழுவதும் வியர்த்து, சோகத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் தவிக்கும் அவரைப் பார்த்து துக்கத்தால் துவண்டு போன அவள், 'பிரபு! இந்தச் சமயத்தில் இது என்ன கோலம்?' என்று வினவினாள். (8)

"இராகவனே! இப்போது பிரகஸ்பதியை தேவதையாக உடைய பூச நட்சத்திரம் (எனவே, மங்களகரமான முகூர்த்தம்) என்று அறிஞர்களான வேதவிற்பன்னர்களால் கூறப்படுகிறது. (தங்களுக்குப் பட்டாபிஷேகம் ஆகியிருக்க வேண்டுமே?) தாங்கள் ஏன் மனமுடைந்தவராகக் காணப்படுகிறீர்கள்? (9)

அத்துடன், பேரழகு படைத்த தங்கள் முகம், நீர் நுரைபோல் வெண்மையானதும், நூற்றுக்கணக்கான கம்பிகளைக் கொண்டதுமான (அரச சின்னமான) கொற்றக்குடையால் மறைக்கப்படவில்லை. (10)

அகன்ற தாமரையைப் போன்ற கண்களையுடைய தங்கள் திருமுகம், சந்திரனைப் போலும் ஹம்ஸத்தைப் போலும் ஒளிபடைத்த, விலைமதிக்க முடியாத இரண்டு வெண்சாமரங்களால் விசிறப்படாமல் இருக்கிறது. (11)

ஆணேறு போன்றவரே! புகழுரை கூறுவதில் வல்லவர்களான சூதர்கள், வம்சாவளியின் சிறப்பைக் கூறும் மாகதர்கள், தோத்திரம் செய்யும் வந்திகளும் மனம் மகிழ்ந்து தங்களுக்கு முன்பாக, இப்போதுகூட வராமலிருக்கிறார்களே? (12)

வேதங்களைக் கரைகண்ட அந்தணர்கள், சாஸ்திர முறைப்படி, புனித தீர்த்தங்களுடன் கலந்த தேன், தயிர் ஆகியவற்றைத் தங்கள் சிரசில் அபிஷேகம் செய்ததற்கான அடையாளமே காணப்படவில்லை. (13)

அமைச்சர்கள், படைத்தலைவர்கள், நன்றாக அலங்காரம் செய்து கொண்டு விளங்கும் செல்வந்தர்கள், நாட்டுப்புற-நகர்ப்புற மக்கள் தங்களைப் பின்தொடர்ந்து வரவில்லையே, ஏன்? (14)

வேகமாகச் செல்பவைகளும் பொன் அணிகளால் அழகு செய்யப்பட்டவையுமான நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய, தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த புஷ்பரதம் தங்களுக்கு முன்னதாக வரவில்லையே, ஏன்? (15)

வீரரே! கருமையான மேகங்கள் சூழ்ந்த மலை போன்றதும், நல்ல குறிகளை உடையதுமான பட்டத்து யானை, தாங்கள் வெளியே புறப்படும்போது தங்களுக்கு முன்பாக வருவது மரபு. இப்போது அது காணப்படவில்லையே? (16)

இனிய தோற்றமுடையவரே! தங்களோடுகூட (தாங்கள் அமர்வதற்காக) வீரர்கள் எடுத்துக் கொண்டு வரும் தங்க வேலைப்பாடுகள் செய்யப்பட்ட பத்ராஸனம் (என்னும் உயர்ந்த இருக்கையை) நான் காணவில்லையே? (17)

தங்களுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்கான முன்னேற்பாடுகள் முடிந்து, எல்லாம் ஆயத்தமாக இருக்கும் இந்த வேளையில் தங்களுக்கு என்ன ஆயிற்று? இதுவரை இவ்வாறு முகவாட்டத்துடன் தங்களை நான் பார்த்ததே இல்லை. (இப்போது) முகத்தில் மகிழ்ச்சியின் சாயலே இல்லை." (18)

இப்படியெல்லாம் புலம்பிக் கொண்டிருந்த அவளை நோக்கி ரகுநந்தனர் கூறினார்— "சீதா! நம் எல்லோரின் வணக்கத்திற்குரிய தந்தையார் இன்று என்னை வனத்திற்கு அனுப்புகிறார். (19)

குலே மஹதி ஸம்பூதே த₄ர்மக்ஞே த₄ர்மசாரிணி ।
ஸ்ருணு ஜாநகி யேநேத₃ம் க்ரமேணாப₄யாகுதம் மம ॥ (20)

ராக்ஞா ஸத்யப்ரதிக்கேந பித்ரா த₃ஸரதே₂ந மே ।
கைகேய்யை மம மாத்ரே து புரா த₃த்தௌ மஹாவரௌ ॥ (21)

தயாத்₃ய மம ஸஜ்ஜேஸ்மிந் அபி₄ஷேகே ந்ருபோத்₃யதே ।
ப்ரசோதி₃த: ஸ ஸமயோ த₄ர்மேண ப்ரதிநிர்ஜித: ॥ (22)

சதுர்த்₃ஸ ஹி வர்ஷாணி வஸ்தவ்யம் த₃ண்ட₃கே மயா ।
பித்ரா மே ப₄ரதஸ்சாபி யௌவராஜ்யே நியோஜித: ॥ (23)

ஸோஹம் த்வாமாகு₃தோ த்₃ரஷ்டும் ப்ரஸ்தி₂தோ விஜநம் வநம் ।
ப₄ரதஸ்ய ஸமீபே து நாஹம் கத்₂ய: கதாசந ॥ (24)

ருத்தி₄யுக்தா ஹி புருஷா ந ஸஹந்தே பரஸ்தவம் ।
தஸ்மாந்ந தே கு₃ணா: கத்₂யா ப₄ரதஸ்யாக்₃ரதோ மம ॥ (25)

நாபி த்வம் தேந ப₄ர்தவ்யா விஸேஷேண கதாசந ।
அநுகூலதயா ஸக்யம் ஸமீபே தஸ்ய வர்திதும் ॥ (26)

தஸ்மை துத்தம் ந்ருபதிநா யௌவராஜ்யம் ஸநாதநம் ।
ஸ ப்ரஸாத்₃யஸ்த்வயா ஸீதே ந்ருபதிஸ்ச விஸேஷத: ॥ (27)

அஹம் சாபி ப்ரதிக்கூம் தாம் கு₃ரோ: ஸமநுபாலயந் ।
வநமத்₃யைவ யாஸ்யாமி ஸ்தி₂ரா ப₄வ மநஸ்விநீ ॥ (28)

யாதே ச மயி கல்யாணி வநம் முநிநிஷேவிதம் ।
வ்ரதோபவாஸபரயா ப₄விதவ்யம் த்வயாநகே ॥ (29)

கல்யமுத்த₂ய தே₃வாநாம் க்ருத்வா பூஜாம் யத₂ாவிதி₄ ।
வந்தி₃தவ்யோ த₃ஸரத₂: பிதா மம நரேஸ்வர: ॥ (30)

மாதா ச மம கௌஸல்யா வ்ருத்த₄ா ஸந்தாபகர்ஸிதா ।
த₄ர்மமேவாக்₃ரத: க்ருத்வா த்வத்த: ஸம்மாநமர்ஹதி ॥ (31)

வந்தி₃தவ்யாஸ்ச தே நித்யம் யா: ஸேஷா மம மாதர: ।
ஸ்நேஹப்ரணய ஸம்பே₄கை₃: ஸமா ஹி மம மாதர: ॥ (32)

ப்₄ராத்ருபுத்ரஸமௌ சாபி த்₃ரஷ்டவ்யௌ ச விஸேஷத: ।
த்வயா ப₄ரதஸத்ருக்₄நௌ ப்ரானை: ப்ரியதரௌ மம ॥ (33)

விப்ரியம் ந ச கர்தவ்யம் ப₄ரதஸ்ய கதாசந ।
ஸ ஹி ராஜா ப்ரபு₄ஸ்சைவ தே₃ஸஸ்ய ச குலஸ்ய ச ॥ (34)

உயர்ந்த குலத்தில் தோன்றியவளே! அறத்தின் நுட்பங்களை அறிந்தவளே! அறவழியில் நடப்பவளே! ஜானகி! எனக்கு இந்த நிலை எப்படி ஏற்பட்டது என்பதை வரிசையாகச் சொல்கிறேன், கேள். (20)

சொன்ன சொல் தவறாத மன்னரும், என் தந்தையுமான தசரதரால், என்னுடைய (சிறு) தாயார் கைகேயியிக்கு முன்னர் ஒரு காலத்தில் இரண்டு முக்கியமான வரங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. (21)

மன்னரின் முயற்சியால் எனக்கு இளவரசுப் பட்டம் குட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகள் முடிவடையும் இந்த நிலையில், முன்னர் கொடுத்த வாக்குறுதியை நினைவுபடுத்தி தருமத்தின் அடிப்படையில் அவளால் வெற்றிகொள்ளப்பட்டார். (22)

என் தகப்பனாரால் இளவரசனாக பரதன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறான். நான் பதிநான்கு ஆண்டுகள் தண்டகாரணயத்தில் வசிக்க வேண்டும். (23)

ஆகவே, மனிதப்பூண்டே இல்லாத காட்டிற்கு நான் செல்வதற்கு முன் உன்னிடம் சொல்லிக் கொண்டு போவதற்காக இங்கே வந்தேன். (நான் சென்றபின்) பரதனிடம் பேசுகிறபோது, ஒருபோதும் நீ என்னைப் பற்றி உயர்வாகப் பேசக்கூடாது. (24)

மகத்தான செல்வச் செழிப்போடு விளங்கும் ஆண்கள் பிறரைப் பற்றி உயர்வாகப் பேசப்படுவதை சகித்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். அதனால், பரதன் முன்னிலையில் என்னுடைய குணங்களை வாழ்த்திப் பேசாதிருக்க வேண்டும். (25)

நீ எந்தக் காலத்திலும் அவனிடமிருந்து சிறப்பான சலுகைகளை எதிர்பார்க்கக் கூடாது. அவனுக்கு அனுகூலமாக இருந்தால்தான் அவனருகில் இருக்க முடியும். (26)

சீதே! பழமையான இந்த நாட்டின் இளவரசுப் பதவியை, மன்னர் அவனுக்கு அளித்திருக்கிறார். எனவே, அவனது மனம் உகக்குமாறு நீ நடந்து கொள்ள வேண்டும்; குறிப்பாக, மன்னர் மனம் குளிரும்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும். (27)

தந்தையின் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்காக, நான் இப்போதே காட்டிற்குப் போகப் போகிறேன். நல்மனம் கொண்டவளே! தைரியமாக இரு. (28)

கல்யாணி! முனிவர்கள் வசிக்கும் காட்டிற்கு நான் சென்றபின், விரத-உபவாசங்களில் முழு மனத்தையும் செலுத்தி இங்கே இருப்பாய். (29)

காலையில் எழுந்தவுடன் பரம்பரை வழக்கப்படி தேவபூஜைகள் செய்துவிட்டு, என்னுடைய தந்தையும் மன்னருமான தசரதரை வணங்கவேண்டும். (30)

சோகத்தால் மனம் புண்பட்டிருக்கும் என்னுடைய வயோதிகத் தாயார் கோசலை, தருமத்தையே முன்னிறுத்தி நடக்கும் உன்னால் கௌரவிக்கத் தக்கவர். (31)

மீதியுள்ள என்னுடைய அன்னைமார்கள் எல்லோரையும் நீ நமஸ்கரிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், என்னுடைய தாயார்கள் எல்லோரும் ஒட்டுறவு, தொண்டுகளை ஏற்றுக்கொள்ளுதல், தமது தேவைகளைத் தயக்கமில்லாமல் கேட்டுப் பெறுதல் என்னும் மூவகையிலும் சமமானவர்களே. (32)

பரத-சத்ருக்கர்கள் என் உயிரினும் மேம்பட்டவர்கள். அதனால், அவ்விருவரும் அதிக பாசத்துடன் சகோதரர்-புதல்வர் போல பார்க்கத் தக்கவர்கள். (33)

பரதனுக்குப் பிரியமில்லாத காரியத்தை ஒருபோதும் செய்யக்கூடாது. ஏனென்றால், அவன்தான் இந்த நாட்டிற்கும் குலத்திற்கும் இறையாண்மை உடைய மன்னன். (34)

ஆராதி₄தா ஹி ஸீலேந ப்ரயத்நைஸ்சோபஸேவிதா: ।
ராஜாந: ஸம்ப்ரஸீத₃ந்தி ப்ரகுப்யந்தி விபர்யயே ॥ (35)

ஒளரஸாநபி புத்ராந் ஹி த்யஜந்த்யஹிதகாரிண: ।
ஸமர்த₂ந் ஸம்ப்ரக்₃ருஹ்ணந்தி பராநபி நராதி₄பா: ॥ (36)

ஸா த்வம் வஸேஹ கல்யாணி ராக்ஞ: ஸமநுவர்திநீ ।
ப₄ரதஸ்ய ரதா த₄ர்மே ஸத்யவ்ரதபராயணா ॥ (37)

அஹம் க₃மிஷ்யாமி மஹாவநம் ப்ரியே
த்வயா ஹி வஸ்தவ்யமிஹைவ ப₄ாமிநி ।
யத₂ா வ்யலீகம் குருஷே ந கஸ்யசித்-
தத₂ா த்வயா கார்யமிதம் வசோ மம ॥ (38)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஷட்₃வீம்ஸ: ஸர்க்₃: ॥

ஸப்தவிம்ஸ: ஸர்க்₃:

பதிவ்ரதாத்₄யவஸாய:

ஏவமுக்த்தா து வைதே₃ஹீ ப்ரியார்ஹா ப்ரியவாதி₃நீ ।
ப்ரணயாதே₃வ ஸம்க்ருத்₃த₄ா ப₄ர்தாரமிதம்ப்₃ரவீத் ॥ (1)

கிமித₃ம் ப₄ாஷஸே ராம வாக்யம் லகு₄தயா த்₄ருவம் ।
த்வயா யத₃பஹாஸ்யம் மே ஸ்ருத்வா நரவராத்மஜ ॥ (2)

ஆர்யபுத்ர பிதா மாதா ப்₄ராதா புத்ரஸ்தத₂ா ஸ்நுஷா ।
ஸ்வாநி புண்யாநி பு₄ஞ்ஜாநா: ஸ்வம் ஸ்வம் ப₄ாக்₃யமுபாஸதே ॥ (3)

ப₄ர்துர்ப்₄ாக்₃யம் து ப₄ார்யைகா ப்ராப்நோதி புருஷர்ஷப₄ ।
அதஸ்சைவாஹமாதி₃ஷ்டா வநே வஸ்தவ்யமித்யபி ॥ (4)

ந பிதா நாத்மஜோ நாத்மா ந மாதா ந ஸகீ₂ஜந: ।
இஹ ப்ரேத்ய ச நானீணாம் பதிரேகோ க₃தி: ஸத₃ா ॥ (5)

யதி₃ த்வம் ப்ரஸ்தி₂தோ து₃ர்க்₃ம் வநமத்₃யைவ ராக₄வ ।
அக்₃ரதஸ்தே க₃மிஷ்யாமி ம்ருத்₃நந்தீ குஸகண்டகாந் ॥ (6)

ஈர்ஷ்யாரோஷௌ ப₃ஹிஷ்க்ருத்ய பீதஸேஷமிவோத₃கம் ।
நய மாம் வீர விஸ்ரப்த₂: பாபம் மயி ந வித்யதே ॥ (7)

அவர்களுக்குப் பிடித்தமான முறையில் நடந்து கொள்வதாலும், மிகுந்த கவனத்துடன் சேவை செய்வதாலும் அரசர்கள் திருப்தி அடைகிறார்கள்; நேர்மாறாக நடந்து கொண்டால் கோபம் கொள்கிறார்கள். (35)

தனக்கு அனுகூலமில்லாததைச் செய்யும் சொந்த மகனையே கைவிட்டுவிடுவார்கள்; தனக்குகந்தபடி நடப்பவன் வேற்றாளாக இருந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். (36)

ஆகவே, மங்களமானவளே! மன்னன் பரதனின் மனம் கோணாதபடி நடந்து கொண்டு அறத்தில் ஈடுபட்டவளாக, நன்மையே பயக்கும் விரதங்களை அனுஷ்டித்துக் கொண்டு இங்கேயே நீ இரு. (37)

பேரழகியே! அடர்ந்த காட்டிற்கு நான் போகப் போகிறேன். நீ இங்கேதான் வசிக்கவேண்டும். உன் நடவடிக்கைகளால் யாருக்கும் எவ்விதக் கஷ்டமும் ஏற்படாமல் இருக்கும் வகையில் என் ஆணையை ஏற்று நடந்து கொள். (38)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
இருபத்தியாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : இருபத்தியேழு கற்பின் இலக்கணம்

இவ்வாறு இராமன் கூறியதும் அன்பு செலுத்துவதற்கு உரியவளும் இனிமையாகவே பேசுவவளுமான சீதாதேவி, அந்த அன்பின் காரணமாகவே கோபம் கொண்டவளாகக் கணவரைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறினாள்— (1)

“புருஷோத்தமரே! இராமா! என்ன இது? தாங்களாகவே நிச்சயித்துவிட்ட ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை, மிக எளிதாகச் சொல்கிறீர்களே! உங்கள் சொற்களைக் கேட்டு எனக்கு நகைப்புத்தான் வருகிறது! (2)

நற்குலத்தவரே! தாய், தந்தை, சகோதரன், மைந்தன், நாட்டுப்பெண் ஆகியோர் தத்தம் புண்ணியப் பயனிற்கேற்ப சுக-சௌக்கியங்களைப் பெற்று தத்தம் கர்மவினையை அனுபவிக்கிறார்கள். (3)

ஆணேறு போன்றவரே! மனைவி ஒருத்தி மட்டுமே கணவனின் பாக்கியத்தில் பங்கு பெறுகிறாள். அதனால், நானும் காட்டில் வசிக்க வேண்டும் என்று ஆணையிடப்பட்டதாகிறது. (4)

இவ்வுலகிலிருந்து சென்றபின் தந்தையோ, புத்திரனோ, தெய்வமோ, தாயாரோ, தோழிகளோ உதவ மாட்டார்கள்; பெண்களுக்குக் கணவர்தான் ஒரே கதி (போக்கிடம்). (5)

இராகவா! தாங்கள் இப்போதே காட்டிற்குப் புறப்பட்டுவிட்டீர்கள் என்றால், நான் தங்களுக்கு முன்பாக (பாதையிலுள்ள) புற்களையும் முட்களையும் (மிதித்து அகற்றி) மென்மைப்படுத்திக் கொண்டு போவேன். (6)

பொறாமையையும் கோபத்தையும் துறந்து, குடித்து மீதம் வைக்கப்பட்ட தண்ணீரையும் உடன் கொண்டு செல்வதுபோல என்னையும் அழைத்துச் செல்லவேண்டும். வீரரே! நான் எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லையே! (பெண்ணாகிய இவள் காட்டிற்கு வருவேன் என்று பிடிவாதம் பிடிக்கிறாளே? என்பதால், பொறாமை. என் சொல்லுக்கு அடங்கவில்லையே? என்பதால், கோபம். ஒரு பாத்திரத்திலிருந்து தண்ணீர் குடித்துவிட்டு மிகுந்திருப்பதை, ‘அடுத்த வேளைக்கு உபயோகப்படும்’ என்பதற்காக, எடுத்துச் செல்வது மரபு அல்ல. ஆனால் பாலையனத்தில் (போகும்போது அப்படிச் செய்தால் அது குற்றமாகாது - என்றவாறு.) (7)

ப்ராஸாத்நாக்ரூரர் விமாநைர்வா வைஹாயஸ க்ருதேந வா ।
ஸர்வாவஸ்த்நாக்ருதா ப்ரஹ்ம: பாத்நக்ருதாயா விஸிஷ்யதே ॥ (8)

அநுஸிஷ்டாஸ்மி மாத்ரா ச பித்ரா ச விவிதாஸ்ரயம் ।
நாஸ்மி ஸம்ப்ரதி வக்த்தவ்யா வர்திதவ்யம் யத்நா மயா ॥ (9)

அஹம் துர்க்ருதம் க்ருமிஷ்யாமி வநம் புருஷவர்ஜிதம் ।
நாநா ம்ருக்யகூணா கீர்ணம் ஸார்த்நாக்ருத வ்ருகஸேவிதம் ॥ (10)

ஸுக்ருதம் வநே விவத்ஸ்யாமி யதேந ப்ரவநே பிது: ।
அசிந்தயந்தீ த்ரீந்(ல்)லோகாந்ஸ் சிந்தயந்தீ பதிவ்ரதம் ॥ (11)

ஸுஸ்ருஷமாணா தே நித்யம் நியதா ப்ரஹ்மசாரிணீ ।
ஸஹ ரம்ஸ்யே த்வயா வீர வநேஷு மதுக்ருந்திஷு ॥ (12)

த்வம் ஹி கர்தூம் வநே ஸக்தோ ராம ஸம்பரிபாலநம் ।
அந்யஸ்யாபி ஜநஸ்யேஹ கிம் புநர்மம மாநத்ய ॥ (13)

ஸஹ த்வயா க்ருமிஷ்யாமி வநமத்ய ந ஸம்ஸய: ।
நாஹம் ஸக்யா மஹாபாக்ய நிவர்தயிதுமுத்யமாத் ॥ (14)

ப்ரஹ்மஸாநா நித்யம் ப்ரவிஷ்யாமி ந ஸம்ஸய: ।
ந தே துர்க்ருதம் க்ருமிஷ்யாமி நிவஸந்தீ ஸஹ த்வயா ॥ (15)

அக்ருதஸ்தே க்ருமிஷ்யாமி ப்ரோக்ஷயே ப்ரக்தவதி த்வயி ।
இச்சுக்ருதம் ஸரித: ஸைலாந் பல்வலாநி வநாநி ச ॥
த்ருஷ்டும் ஸர்வத்ர நிர்ஹிதா த்வயா நாதேந தீமதா ॥ (16)

ஹம்ஸகாரண்ஹவாகீர்ணா: பத்ருமிநீ: ஸாது புஷ்பிதா: ।
இச்சேயம் ஸுகிநீ த்ருஷ்டும் த்வயா வீரேண ஸங்க்ருதா ॥ (17)

அபிஹேகம் க்ருமிஷ்யாமி தாஸு நித்யம் யதவ்ரதா ।
ஸஹ த்வயா விஸாலாஷு ரம்ஸ்யே பரமநந்திநீ ॥ (18)

ஏவம் வர்ஷஸஹஸ்ராணி ஸதம் வாஹம் த்வயா ஸஹ ।
வ்யதிக்க்ருதம் ந வேத்ஸ்யாமி ஸ்வர்க்கோ஽பி ந ஹி மே மத: ॥ (19)

ஸ்வர்க்கோ஽பி ச விநா வானோ ப்ரவிதா யதி ராக்வ ।
த்வயா மம நரவ்யாக்ருத நாஹம் தமபி ரோசயே ॥ (20)

அஹம் க்ருமிஷ்யாமி வநம் ஸுதுர்க்ருதம்
ம்ருக்யயுதம் வநரவாரணையுதம் ।
வநே நிவத்ஸ்யாமி யத்நா பிதுர்க்ருதே
தவைவ பாத்நாக்ருத வ்ருகஸேவிதம் ஸம்யதா ॥ (21)

மாபெரும் மாளிகையின் உப்பரிகையில் (காற்று வாங்கிக் கொண்டு) இருப்பது, விமானங்களில் சஞ்சரிப்பது, அல்லது, அணிமா முதலிய சித்திகளைப் பெற்று ஆகாயவெளியில் பறந்து செல்வது போன்ற அரிய, பெரிய வாழ்க்கையைக் காட்டிலும், எந்த நிலையில் இருந்தாலும் கணவருடைய திருவடி நிழலில் இருப்பதே மிக உயர்வானது. (8)

நான் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும்? என்பதை என் தாயும் தந்தையும் பற்பலவிதமாக, பல தடவைகள் அறிவு புகட்டியுள்ளார்கள். எனவே, இப்போது, 'நான் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டும்?' என்று சொல்லித்தர வேண்டியதில்லை. (9)

மனித நடமாட்டமில்லாத, அடர்த்தியான, பல்வகை விலங்குக் கூட்டங்கள் நிறைந்த, புலி-ஓநாய்கள் வாழ்கின்ற காட்டிற்குத் (தங்களுடன்) நான் வருவேன். (10)

என்னுடைய தந்தையின் அரண்மனையில் சுகமாக இருந்ததைப் போலவே, காட்டிலிருக்கும் போது மூன்றுலக போகங்களைப் பற்றி சிந்திக்காமல், கணவருக்குப் பணிவிடை செய்வதையே கருத்தில் கொண்டு வசிப்பேன். (11)

மாவீரரே! நியமங்களை கைக்கொண்டு புலன்களை வசத்தில் வைத்து, ஒழிவில்லாமல் தங்களுக்குச் சேவை செய்து கொண்டு, (பல்வகை மலர்கள், கனிகளின்) மனங்கவரும் மணத்தைப் பரப்பும் காட்டுப் பிரதேசங்களில் தங்களுடன் ஆனந்தமாக இருப்பேன். (12)

தன்மானம் காப்பவரே! காட்டில் (தங்களிடம் சரணாகதி அடைந்த) மற்ற மக்களைப் பேணவும் தங்களால் முடியும் என்னும்போது, என்னைக் காப்பாற்றுவது பெரிய காரியமா, என்ன? (13)

பெரும்பேறு பெற்றவரே! சந்தேகமில்லாமல் இப்போது நான் தங்களுடன் காட்டிற்கு வருவேன். இந்த முடிவிலிருந்து என்னைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு எதனாலும் முடியாது. (14)

தினந்தோறும் பழங்களையும் கிழங்குகளையும் புசித்துக் கொண்டிருப்பேன். (அறுசுவை உணவு புசித்தவளால் இப்படி இருக்கமுடியுமா? என்று) சந்தேகப்பட வேண்டாம். தங்களுடன் கூடவே இருக்கின்ற நான் எவ்விதத் துன்பத்தையும் தரமாட்டேன். (15)

தங்களுக்கு முன்னால் செல்வேன்; தாங்கள் போஜனம் செய்தபின் மிகுந்திருக்கும் உணவை உண்பேன். பேரறிவாளரான பிரபு தங்களுடன் நதிகள், மலைகள், குட்டைகள், மரச்சோலைகள் ஆகிய எல்லா இடத்தையும் அச்சம் என்பதை அறியாமல் ஆனந்தமாகச் சுற்றிப் பார்க்க விரும்புகிறேன். (16)

வீரரான தங்களுடன்கூட அன்னப்பறவைகள், நீர்க்கோழிகள் நிறைந்து, அழகாக மலர்ந்து விளங்கும் தாமரைத் தடாகங்களைப் பார்க்க விரும்புகிறேன். (17)

தருமானுஷ்டானங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் நான் அங்குள்ள நீர்நிலைகளில் நாள்தோறும் நீராடுவேன். விசாலமான கண்களை உடையவரே! மிகவும் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்ந்தவளாய், தங்களுடன்கூட உற்சாகமாகக் காலம் கழிப்பேன். (18)

இவ்வண்ணம் தங்களோடுகூட 'கெடு இன்னும் முடியவில்லையே?' என்று அலுத்துக் கொள்ளாமல் நூறாயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்தாலும் நான் அறியமாட்டேன். எனக்கு இதைக் காட்டிலும் தேவலோகம் மேம்பட்டதல்ல. (19)

இராகவனே! நீங்கள் இல்லாமல், நான் மட்டும் சுவர்க்கத்தில் வாழும் வாய்ப்பு கிடைத்தாலும், புலிநிகர் வீரரே! நான் அதை விரும்பமாட்டேன். (20)

வனவிலங்குகள், வானரங்கள், யானைகள் நிறைந்த, புகுந்து செல்வதற்கரிய காட்டிற்கு நான் வருவேன். மனக்கட்டுப்பாட்டுடன் இருந்துகொண்டு, தங்கள் திருவடிகளையே தஞ்சமடைந்து, எப்படி என் தந்தையின் வீட்டில் செளக்கியமாக இருப்பேனோ, அப்படியே காட்டில் வாழ்வேன். (21)

அநந்யபு₄வாமநுரக்தசேதஸம் த்வயா

வியுக்தாம் மரணாய நிஸ்சிதாம் ।

நயஸ்வ மாம் ஸாது₄ குருஷ்வ யாசநாம்

ந தே மயாதோ குருதா ப₄விஷ்யதி ॥ (22)

தத₂ா ப்₃ருவாணாமபி த₄ர்மவத்ஸலோ

ந ச ஸ்ம ஸீதாம் ந்ருவரோ நிநீஷதி ।

உவாச ஸீதாம் ப₃ஹு ஸம்நிவர்தநே

வநே நிவாஸஸ்ய ச து₃:கி₂தாம் ப்ரதி ॥ (23)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஸப்தவீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

அஷ்டாவிம்ஸ: ஸர்க₃:

வநது₃:க₂ப்ரதிபே₃த₄நம்

ஸ ஏவம் ப்₃ருவதீம் ஸீதாம் த₄ர்மக்ஞோ த₄ர்மவத்ஸல: ।

ந நேதும் குருதே பு₃த்தி₄ம் வநே து₃:க₂நி சிந்தயந் ॥ (1)

ஸாந்த்வயித்வா புநஸ்தாம் து ப₃ாஷ்ப பர்யாகுலேக்ஷணாம் ।

நிவர்தநார்தே₂ த₄ர்மாத்மா வாக்யமேதது₃வாச ஹ ॥ (2)

ஸீதே மஹாகுலிநாஸி த₄ர்மே ச நிரதா ஸத₃ா ।

இஹாசரஸ்வ த₄ர்மம் த்வம் யத₂ா மே மநஸ: ஸுக₂ம் ॥ (3)

ஸீதே யத₂ா த்வாம் வக்ஷ்யாமி தத₂ா கார்யம் த்வயாப₃ுலே ।

வநே தே₃ாஷா ஹி ப₃ஹுவோ வது₃தஸ்தாந்நிபே₃த₄ா மே ॥ (4)

ஸீதே விமுச்யதாமேஷா வநவாஸக்ருதா மதி: ।

ப₃ஹுதே₃ாஷம் ஹி க₃ாந்தாரம் வநமித்யபி₄தீ₄யதே ॥ (5)

ஹிதபு₃த்த₄யா க₂லு வசோ மயைதத₃பி₄தீ₄யதே ।

ஸத₃ா ஸுக₂ம் ந ஜாநாமி து₃:க₂மேவ ஸத₃ா வநம் ॥ (6)

கி₃ரிநிர்ஜுர ஸம்பூ₄தா கி₃ரிகந்த₃ரவாஸிநாம் ।

ஸிம்ஹாநாம் நிநத₃ா து₃:க₂ா: ஸ்ரோதும் து₃:க₂மதோ வநம் ॥ (7)

க்ரீ₃மாநாஸ்ச விஸ்ரப்த₄ா மத்தா: ஸூந்யே மஹாம்ருக₃ா: ।

த்₃ருஷ்ட்வா ஸமபி₄வர்தந்தே ஸீதே து₃:க₂மதோ வநம் ॥ (8)

தங்களைத் தவிர வேறு எதையும் மனத்தால் நினைக்காதவளும், தங்களுக்கு அனுசூலமாகவே எப்போதும் சிந்திப்பவளும், தங்களிடமிருந்து பிரிவு ஏற்பட்டால், உடனே உயிரை விடுவது என்று நிச்சயித்திருப்பவளுமான என்னை, என் பிரார்த்தனையை உள்ளமுவந்து அங்கீகரித்து, கூடவே அழைத்துச் செல்லுங்கள். நான் தங்களுடன் இருப்பதனால் தங்களுக்கு எந்தச் சமையும் ஏற்படாது. (22)

அறத்தின் அன்பரும், உத்தம புருஷருமாகிய அவர் இவ்வாறாக வேண்டிக்கொள்ளும் சீதாப்பிராட்டியை தன்னுடன் அழைத்துச் செல்ல விரும்பாதிருந்தார். வனவாசத்திலிருந்து அவள் மனத்தைத் திருப்புவதற்காக, அங்குள்ள பலவகையான துன்பங்கள் பற்றி சீதையிடம் எடுத்துக்கூறத் தொடங்கினார். (23)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
இருபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : இருபத்தெட்டு காட்டில்தான் எத்தனை துன்பங்கள்!

அறநெறியில் பிடிப்பு உள்ளவரும், அறவொழுக்கம் அறிந்தவருமான அவர், காட்டில் ஏற்படக்கூடிய துன்பங்களை மனத்தில் கொண்டு, அவளை (இவ்வாறாகப் பேசிய சீதையை)த் தன்னுடன் அழைத்துப் போகும் எண்ணத்தைக் கொள்ளவில்லை. (1)

கண்ணீர் விட்டுக் கலங்கிய கண்களோடிருக்கும் அவளுக்கு மறுபடியும் சமாதானம் கூறி, அறமூர்த்தியாகிய அவர், காட்டிற்குப் போகும் எண்ணத்திலிருந்து அவளைத் திருப்புவதற்காகப் பின்வருமாறு கூறினார்— (2)

“பிராட்டியே! நீ உயர்ந்த குலத்தில் தோன்றியவள்; எப்போதும் அறவொழுக்கத்தில் உறுதியாக ஈடுபட்டிருப்பவள். (அதனால்) இங்கிருந்தபடியே அறச்செயல்களை கடைப்பிடி. அதனால் என் மனம் நிம்மதியாக இருக்கும். (3)

சீதே! தேகபலம் குறைந்தவனே! உனக்கு நான் என்ன சொல்கிறேனோ, அதன்படியே நீ நடக்க வேண்டும். காட்டிலோ துன்பங்கள் ஏராளம். அவைகளைப் பற்றிச் சொல்கிறேன், கேள். (4)

சீதே! வனத்தில் வசிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைத் துறந்துவிடு. காடு மனித சஞ்சாரமில்லாதது என்றும், பலவகையான கஷ்டங்கள் நிறைந்தது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. (5)

உனக்கு நலன் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தால்தான் நான் இவ்வாறு கூறுகிறேன். காட்டில் ஒருபோதும் சுகம் என்பதையே நான் கேட்டறியேன். எப்போதும் துக்கம் - துன்பம்தான். (6)

மலையிலிருந்து கொட்டும் அருவிகளின் பேரொலி, மலைக்குகைகளில் வாழும் சிங்கங்களின் உறுமல் - இவைகளைக் கேட்பதற்கே அச்சமாக இருக்கும். சீதே! காட்டில் எப்போதும் கஷ்டம்தான்! (7)

மனித நடமாட்டமே இல்லாத காட்டில் அச்சமில்லாமல் கும்மாளமிட்டுக் கொண்டிருக்கும் மதம்பிடித்த பெரும் விலங்குகள், (நம்மைப்) பார்த்தவுடனேயே சீறிப் பாய்ந்து கொண்டு ஓடிவரும். சீதே! காட்டில் எப்போதும் கஷ்டம்தான்! (8)

ஸக்ரஹா: ஸரிதஸ்சைவ பங்கவத்ய: ஸுதுஸ்தரா: ।
மத்தைரபி க₃ஜைர்நித்யமதோ து₃:க₂தரம் வநம் ॥ (9)

லதாகண்டகஸங்கீர்ணா: க்ருகவாகூபநாதி₃தா: ।
நிரபாஸ்ச ஸுதுர்க்யாஸ்ச மார்க்யா து₃:க₂மதோ வநம் ॥ (10)

ஸுப்யதே பர்ணஸய்யாஸு ஸ்வயம் ப₄க்யநாஸு பூ₄தலே ।
ராத்ரிஷு ஸ்ரமகி₂ந்நேந தஸ்மாத்து₃:க₂தரம் வநம் ॥ (11)

அஹோராத்ரம் ச ஸந்தோஷ: கர்தவ்யோ நியதாத்மநா ।
ப₂லைர் வ்ருக்ஷாவபிதிதை: ஸீதே து₃:க₂மதோ வநம் ॥ (12)

உபவாஸஸ்ச கர்தவ்யோ யத₂ாப்ரானேந மைதி₂லி ।
ஜடாபுரஸ்ச கர்தவ்யோ வல்கலாம்புர த₄ாரிணா ॥ (13)

தே₃வதாநாம் பித்ருணாம் ச கர்தவ்யம் விதி₄பூர்வகம் ।
ப்ராப்தாநாமதிதீ₂நாம் ச நித்யஸ: ப்ரதிபூஜநம் ॥ (14)

கார்யஸ் த்ரிபி₄ஷேகஸ்ச காலே காலே ச நித்யஸ: ।
சரதா நியமேநைவ தஸ்மாத்து₃:க₂தரம் வநம் ॥ (15)

உபஹாரஸ்ச கர்தவ்ய: குஸுமை: ஸ்வயமாஹ்ருதை: ।
ஆர்ஷேண விதி₄நா வேத்யாம் ப₃ாலே து₃:க₂மதோ வநம் ॥ (16)

யத₂ாலப்யதே₄ந ஸந்தோஷ: கர்தவ்யஸ்தேந மைதி₂லி ।
யதாஹாரைர்வநசரைர்நித்யம் து₃:க₂மதோ வநம் ॥ (17)

அதீவ வாதாஸ்திமிரம் ப₃புக்ஷா சாத்ர நித்யஸ: ।
ப₄யாநி ச மஹாந்த்யத்ர ததோ து₃:க₂தரம் வநம் ॥ (18)

ஸரீஸ்ருபாஸ்ச ப₃ஹவோ ப₃ஹுருபாஸ்ச ப₄மிநி ।
சரந்தி ப்ருதி₂வீம் த₃ர்பாத்ததோ து₃:க₂தரம் வநம் ॥ (19)

நதீநிலயநா: ஸர்பா நதீகுடிலக்யமிந: ।
திஷ்ட₂ந்த்யாவ்ருத்ய பந்த₂ாநம் ததோ து₃:க₂தரம் வநம் ॥ (20)

பதங்க்யா வ்ருஸ்சிகா: கீடா த₃ம்ஸாஸ்ச மஸகை: ஸஹ ।
ப₃ாதந்தே நித்யம்ப₃லே தஸ்மாத்து₃:க₂தரம் வநம் ॥ (21)

த₃ருமா: கண்டகிநஸ்சைவ குஸகாஸாஸ்ச ப₄மிநி ।
வநே வ்யாகுலஸாக₂்யாஸ் தேந து₃:க₂தரம் வநம் ॥ (22)

காயக்லேஸாஸ்ச ப₃ஹவோ ப₄யாநி விவித₄ாநி ச ।
அரண்யவாஸே வஸதோ து₃:க₃மேவ ததோ வநம் ॥ (23)

நதிகளில் முதலைகள் இருக்கும்; சேறு அதிகமாக இருக்கும்; மதம் கொண்ட யானைகளாலும்கூட கடந்து செல்ல முடியாதவை. ஆகவே, காட்டில் எப்போதும் பயங்கரமான துன்பம்தான்! (9)

காட்டுப் பாதையில் முள் நிறைந்த கொடிகள் படர்ந்திருக்கும்; காட்டுக் கோழிகள் இரைச்சலிட்டுக் கூவும்; குடி தண்ணீர் கிடைப்பது அரிது; மிகவும் அடர்த்தியாகவும், நுழைந்து செல்ல முடியாதபடியும் இருக்கும்; காட்டில் எப்போதும் கஷ்டம், கஷ்டமேதான்! (10)

பகலில் வழி நடந்து களைத்துப் போனவன், இரவில் மரத்திலிருந்து தாமாக தரையில் உதிர்ந்து கிடக்கும் சருகுகளையே பாயாகக் கொண்டு உறங்கவேண்டும். (உடல் களைப்பு நீங்கும்படியாக, கட்டில்-மெத்தைகள் கிடைக்காது.) சீதே! காட்டில் எப்போதும் கஷ்டமேதான்! (11)

மனத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, மரங்களிலிருந்து விழும் பழங்களையே பகலும் இரவும் புசித்து திருப்தி கொள்ள வேண்டியது. சீதே காட்டில் எப்போதும் துன்பம்தான்! (12)

மிதிலை மன்னன் மகளே! (உயிரைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு மட்டுமே உணவு உட்கொண்டு) முடிந்தவரையில் உண்ணாநோன்பு இருக்க வேண்டும். மரவுரி ஆடைதான் உடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்; ஜடாமுடி போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். (13)

தேவதைகளுக்கும், பிதிரர்களுக்கும், அவ்வப்போது வந்து சேரும் அதிதிகளுக்கும் குல வழக்கப்படி, நாள்தோறும் உபசார-மரியாதைகள் செய்யப்பட வேண்டும். (14)

(ஆசார நியமங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒருவன்) நாள்தோறும் மூன்று தடவைகள், அதாவது, குறிப்பிட்ட அந்தந்தக் காலங்களில் நீராட வேண்டும். ஆகவே, காடு மிகவும் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது. (15)

இளம்பெண்ணே! தானே மலர்களைக் கொண்டுவந்து, தெய்வங்களை நிறுவியுள்ள மேடைகளில் மறைமுறைப்படி பூஜை செய்யப்பட வேண்டும். ஆகவே, காட்டில் கஷ்டம்தான் அனுபவிக்க வேண்டும். (16)

காட்டுப் பாதையில் செல்பவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் உண்பதற்கு அவ்வப்போது என்ன கிடைக்கிறதோ, அதையே புசித்து விருந்து உண்ட மகிழ்ச்சியை அடையவேண்டும். ஆகவே, காட்டில் (உணவு கிடைப்பது) கஷ்டமான கஷ்டம்! (17)

இவ்விடத்தில் (காட்டில்) பெருங்காற்று வீசும்; கருமையான இருட்டு சூழ்ந்துகொள்ளும்; (நடந்து, அலைந்து, திரிவதால்) பெரும் பசி உண்டாகும். எப்போதும் பெரிய பெரிய ஆபத்துக்கள் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கும். ஆகவே, காட்டில் கஷ்டத்தைத் தவிர வேறெதுவும் இல்லை. (18)

நாயகி! பெருத்த உடல் கொண்ட அநேக மலைப்பாம்புகள், (பாதையெங்கும்) தரையில், கர்வத்தோடு ஊர்ந்து கொண்டிருக்கும். ஆகவே, காடு என்பது கஷ்டங்களைத் தருவது. (19)

ஆற்றங்கரைகளில் வசித்துக் கொண்டு ஆற்றைப் போலவே வளைந்து வளைந்து ஓடும் பாம்புகள், பாதைகளை அடைத்துக் கொண்டு படுத்திருக்கும். ஆகவே, வனவாசம் என்பது மிகவும் கஷ்டத்தைத் தரக்கூடியது. (20)

கண்மணி! மின்மினிப் பூச்சிகள், தேள்கள், புழுக்கள், காட்டு ஈக்கள், கொசுக்கள் முதலியன எப்போதும் தொல்லை தந்து கொண்டிருக்கும். ஆகையால், காடு முற்றிலும் துக்ககரமானது. (21)

தேவி! காட்டில் முள் மரங்களும், (அறுக்கும் தன்மையுடைய) குசம், நாணல் போன்றவைகள் எப்போதும் நுனியை அசைத்துக் கொண்டிருக்கும். (எந்த நேரத்திலும் நம்மை காயப்படுத்திவிடலாம்.) ஆகவே, காடு துன்பமயமானது. (22)

காட்டில் வாழ்க்கை நடத்துகிறவனுக்கு சரீர சிரமங்கள் பலப்படலாம். ஆபத்துக்களும் பலவகையாக ஏற்படும். எனவே, காடு என்றாலே துன்பம்தான்! (23)

க்ரோத₄லோப₄ள விமோக்தவ்யௌ கர்தவ்யா தபஸே மதி: ।
ந பே₄தவ்யம் ச பே₄தவ்யே நித்யம் து₃:க₂மதோ வநம் ॥ (24)

தத₃லம் தே வநம் க₃த்வா சுகமம் ந ஹி வநம் தவ ।
விம்ருஸந்நிஹ பஸ்யாமி ப₃ஹுதோஷதரம் வநம் ॥ (25)

வநம் து நேதும் ந க்ருதா மதிஸ்தத₃ா
ப₃பூ₄வ ராமேண யத₃ா மஹாத்மநா ।
ந தஸ்ய ஸீதா வசநம் சகார தத்-
ததோ₅ப₃ரவீத்₃ராமமித₃ம் ஸுது₃:கி₂தா ॥ (26)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ அஷ்டாவிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஏகோநத்ரீம்ஸ: ஸர்க₃:

வநாநக₃மநயாச்சுரநிர்₃ந்த₄:

ஏதத்து வசநம் ஸ்ருத்வா ஸீதா ராமஸ்ய து₃:கி₂தா ।
ப்ரஸக்தாஸ்ருமுகீ₂ மந்த₃மித₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (1)

யே த்வயா கீர்திதா தோஷா வநே வஸ்தவ்யதாம் ப்ரதி ।
குணாநித்யேவ தாந் வித்₃தி₄ தவ ஸ்நேஹபுரஸ்க்ருதாந் ॥ (2)

ம்ருக₃ா: ஸிம்ஹா க₃ஜாஸ்சைவ ஸார்தூ₃லா: ஸரப₄ஸ்தத₂ா ।
சமரா: ஸ்ருமராஸ்சைவ யே சாந்யே வநசாரிண: ॥ (3)

அத்₃ருஷ்டபூர்வரூபத்வாத் ஸர்வே தே தவ ராக₄வ ।
ரூபம் த்₃ருஷ்ட்வாபஸர்பேயுர் ப₄யே ஸர்வே ஹி பி₃ப்யதி ॥ (4)

த்வயா ச ஸஹ க₃ந்தவ்யம் மயா கு₃ருஜநாக்ருயா ।
த்வத்₃வியோகே₃ந மே ராம த்யக்தவ்யமிஹ ஜீவிதம் ॥ (5)

ந ச மாம் த்வத்ஸமீபஸ்த₂ாமபி ஸக்நோதி ராக₄வ ।
ஸுராணாமீஸ்வர: ஸக்ர: ப்ரத₄ர்ஷயிதுமோஜஸா ॥ (6)

பதிஹீநா து யா நாரீ ந ஸா ஸக்ஷயதி ஜீவிதம் ।
காமமேவம்வித₄ம் ராம த்வயா மம வித்₃ர்ஸிதம் ॥ (7)

அத்₂வாபி மஹாப்ராக்ஞ ப்₃ராஹ்மணாநாம் மயா ஸ்ருதம் ।
புரா பித்ருக்₃ருஹே ஸத்யம் வஸ்தவ்யம் கில மே வநே ॥ (8)

லக்ஷணிப்₄யோ த்₃விஜாதிப்₄ய: ஸ்ருத்வாஹம் வசநம் புரா ।
வநவாஸக்ருதோத்ஸாஹா நித்யமேவ மஹாபுல ॥ (9)

அங்கு கோபம்-ஆசைகளை விட்டுவிட்டு தவம் செய்வதிலேயே மனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். அஞ்சத்தக்கவைகளைக் கண்டும் அஞ்சாமலிருக்க வேண்டும். ஆகவே, காடு என்றால் எப்போதுமே கஷ்டம்தான்! (24)

ஆதலால், காட்டிற்குப் போகவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள். காட்டு வாழ்க்கை உனக்கு ஒவ்வாதது. இது விஷயமாக நன்மை-தீமைகளை நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்த்து, காடு மிகவும் ஆபத்துக்களைத் தரக்கூடியது என்பதைக் கண்டு கொண்டேன்." (25)

உயர் பண்புகளின் இருப்பிடமான இராமனுக்கு, தன்னையும் காட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லும் எண்ணம் ஏற்படவில்லை என்பதைப் புரிந்துகொண்டு, அவள் தாங்கமுடியாத துயரத்துடன் இராமனிடம் பின்வருமாறு சொன்னாள். (26)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
இருபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : இருபத்தொன்பது காட்டிற்கு அழைத்துப் போகும்படி மன்றாடுதல்

இராமனுடைய உரையைக் கேட்ட சீதை, மிகவும் மனவேதனை அடைந்து கண்ணீர் பெருக மெலிந்த குரலில் இவ்வாறு கூறினாள்— (1)

“காட்டில் வசிப்பதில் என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று தாங்கள் கூறியதனைத்தும், தாங்கள் என்மேல் கொண்டுள்ள பேரன்பினால் சாதகமாகவே இருக்கும் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். (2)

மான்கள், சிங்கங்கள், யானைகள், புலிகள், சரபங்கள், கவரிமான்கள், கருமையான மான்கள், மற்றும் காட்டில் உலவும் மற்ற விலங்குகள் எல்லாம் இதற்கு முன் பார்த்திராத பராக்கிரமப் பொலிவுள்ள தங்களைப் பார்த்தவுடனேயே திரும்பிப் போய்விடும். அச்சம் கொள்ள வேண்டிய இடத்தில் எல்லோரும் அச்சப்படுவார்கள்தானே? (3,4)

இராமா! பெற்றோர்களின் கட்டளைப்படி, தங்களுடன் நானும் செல்லத்தான் வேண்டும். தங்களைப் பிரிந்திருக்க நேருமேயானால், இப்போதே உயிரை விட்டுவிட வேண்டியதுதான். (5)

அன்பரே! நான் தங்களுடனேயே இருந்தால் தேவர்களுக்குத் தலைவனான இந்திரன்கூட, தன் வலிமைக் கொழப்பினால், என்னைத் தாக்குவதற்குத் துணியமாட்டான். (6)

இராமனே! ஒரு நற்குலப் பெண்மணி, தன் கணவரை விட்டுப் பிரிய நேர்ந்தால், உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டிராள் என்று, தாங்களே எனக்கு விளக்கமாகக் கூறியிருக்கிறீர்கள். (7)

பேரறிவாளரே! (காட்டில் வசிப்பது மிகவும் துக்ககரமானது என்று தாங்கள் கூறியது சரியானதாகவே இருக்கட்டும்.) முன்னர், நான் என் தந்தையின் வீட்டில் இருந்தபோது, ‘இந்தப் பெண் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அவசியம் காட்டில் வசிக்கப் போகிறாள்’ என்று நான்மறையாளர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். (8)

மகாபலம் கொண்டவரே! சோதிடநூல் வல்லுநர்களான அந்தணர்கள் வாயிலாக இத்தகைய சொற்களைக் கேட்டு வனவாசத்தில் உற்காசமுடையவளாக நான் எப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறேன். (9)

ஆதேயோ வநவாஸஸ்ய ப்ராப்தவ்ய: ஸ மயா கில ।
ஸா த்வயா ஸஹ தத்ராஹம் யாஸ்யாமி ப்ரிய நாந்யதா ॥ (10)

க்ருதாதேயோ ப₄விஷ்யாமி க₃மிஷ்யாமி ஸஹ த்வயா ।
காலஸ்சாயம் ஸமுத்பந்ந: ஸத்யவாக்₃ப₄வது த்₃விஜ: ॥ (11)

வநவாஸே ஹி ஜாநாமி து₃:க₂நி ப₃ஹுத₄ கில ।
ப்ராப்யந்தே நியதம் வீர புருஷைரக்ருதாத்மபி₄: ॥ (12)

கந்யயா ச பிதுர்கே₃ஹே வநவாஸ: ஸ்ருதோ மயா ।
பி₄க்ஷிண்யா: ஸாது₄வ்ருத்தாயா மம மாதூரிஹாக்₃ரத: ॥ (13)

ப்ரஸாதி₃தஸ்ச வை பூர்வம் த்வம் வை ப₃ஹுவித₄ம் ப்ரபே₄ ।
க₃மநம் வநவாஸஸ்ய காங்க்ஷிதம் ஹி ஸஹ த்வயா ॥ (14)

க்ருதக்ஷணாஹம் ப₄த்₃ரம் தே க₃மநம் ப்ரதி ராக₄வ ।
வநவாஸஸ்ய ஸூரஸ்ய சர்யா ஹி மம ரோசதே ॥ (15)

ஸூத்₃த₄த்மந் ப்ரேமப₄வாத்₃தி₄ ப₄விஷ்யாமி விகல்மஷா ।
ப₄ர்தாரமநுக₃ச்ச₂ந்தீ ப₄ர்தா ஹி மம தை₃வதம் ॥ (16)

ப்ரேத்யப₄வேபி கல்யாண: ஸங்க₃மோ மே ஸஹ த்வயா ।
ஸ்ருதிர்ஹி ஸ்ருயதே புண்யா ப்ராஹ்மணாநாம் தபஸ்விநாம் ॥ (17)

இஹ லோகே ச பித்ருபி₄ர்யா ஸ்த்ரீ யஸ்ய மஹாமதே ।
அத்₃பி₄ர்த₃த்தா ஸ்வத₄ர்மேண ப்ரேத்ய ப₄வேபி தஸ்ய ஸா ॥ (18)

ஏவமஸ்மாத்ஸ்வகாம் நாரீம் ஸுவ்ருத்தாம் ஹி பதிவ்ரதாம் ।
நாபி₄ரோசயஸே நேதும் த்வம் மாம் கேநேஹ ஹேதுநா ॥ (19)

ப₄க்தாம் பதிவ்ரதாம் தீ₃நாம் மாம் ஸமாம் ஸுக₂து₃:க₂யோ: ।
நேதுமர்ஹஸி காகுத்ஸ்த₂ ஸமாநஸுக₂து₃:கி₂நீம் ॥ (20)

யதி₃ மாம் து₃:கி₂தாமேவம் வநம் நேதும் ந சேச்ச₂ஸி ।
விஷமக்₃நிம் ஜலம் வாஹம் ஆஸ்த₂ாஸ்யே ம்ருத்யுகாரணாத் ॥ (21)

ஏவம் ப₃ஹுவித₄ம் தம் ஸா யயாசே க₃மநம் ப்ரதி ।
நாநுமேநே மஹாப₃ாஹுஸ்தாம் நேதும் விஜநம் வநம் ॥ (22)

ஏவமுக்த்தா து ஸா சிந்தாம் மைதி₂லீ ஸமுபாகுதா ।
ஸ்நாபயந்தீவ க₃ாமுஷ்ணைர் அஸ்ருபி₄ர்நயந்ச்யுதை: ॥ (23)

அது என்னால் விதிப்பயனாய் அனுபவிக்கப்பட வேண்டியதல்லவோ? அதை எப்படி மாற்றி அமைக்க முடியும்? ஆகவே, (ஜாதக ரீதியாக வனவாசம் செய்ய வேண்டிய) நான், கணவரான தங்களுடனேயே அங்கே வருவேன். (10)

அந்தணர்களுடைய வாக்கு உண்மையாகட்டும். அதற்கேற்ற காலமும் வந்துவிட்டது. தங்களுடன் செல்வதன் மூலம் வினைப்பயனை அனுபவித்ததாகவும் ஆகிவிடும். (11)

வீரரே! வனவாசத்தில் ஆபத்துக்கள் பலவிதமாக வந்து சேரும் என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால், ஐம்பொறிகளையும் மனத்தையும் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருக்காதவர்களுக்குத்தான் ஆபத்துக்கள் வரும். (12)

நான் என் தந்தையின் இல்லத்தில் கன்னிகையாக இருந்தபோது, சாதுக்களின் நெறியைக் கடைப்பிடித்து, பிசைடி ஏற்றுக் காலம் கழிக்கும் ஒரு மாது என் அன்னையின் எதிரிலேயே, எனக்கு வனவாசம் உண்டு என்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். (13)

(விவாகமாகி அயோத்திக்கு வந்த பின்னர்) 'நாம் காட்டிற்குச் சென்று சிலகாலம் ஏகாந்தமாகக் காலம் கழிப்போம்' என்று நான் வேண்டிக் கொண்டபோதெல்லாம், தாங்கள் அதற்குச் சம்மதித்திருக்கிறீர்கள். (14)

இராகவனே! தங்களுக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். காட்டிற்குப் போவதற்கு முன்பே தங்களிடம் அனுமதி பெற்றுவிட்டேன்! காட்டில் வாழப்போகும் சூரராகிய தங்களுக்குப் பாதசேவை செய்வதுதான் எனக்குப் பிடித்த விஷயம். (15)

தூய சிந்தை உடையவரே! பேரன்பின் காரணமாக கணவராகிய தங்களைப் பின்பற்றிச் செல்வதன் மூலம், நான் குற்றமற்றவளாக ஆவேன்; கணவர் (தாங்கள்) தான் என் தெய்வம்! (16)

கடுமையான நோன்புகளை கடைப்பிடிக்கும் அந்தணர்கள், தங்களையே பின்பற்றுவதால் பரலோகத்திலும் எனக்கு நன்மை ஏற்படும்; தங்களுடன் கூடவே இருப்பேன் என்று புண்ணியமான வேதங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதாகக் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். (17)

இவ்வுலகில், ஒரு பெண் பெற்றோர்களால் தன் குல ஆசாரப்படி, எவருக்குத் தாரை வார்த்துக் கொடுக்கப்பட்டாளோ அவள், உயிர் நீங்கிய பின்னரும் அவனுடையவளே! (18)

இத்தகைய காரணங்களால் நான் தங்களுடைய மனைவி; நல்லொழுக்கம் உடையவள்; கற்பைக் காப்பாற்றுவவள். அப்படியிருக்கும்போது எந்தக் காரணத்தால் என்னை அழைத்துப் போவதற்குத் தாங்கள் திருவுள்ளம் கொள்ளாதிருக்கிறீர்கள்? (19)

காகுத்தரே! நான் தங்கள் அடியாள்; கற்புடையவள்; இரங்கத்தக்க நிலையில் இருப்பவள்; சுக-துக்கங்களை சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்பவள்; இன்பம்-துன்பம் இரண்டையும் ஒரே மாதிரியாகப் பார்ப்பவள். அப்படிப்பட்ட என்னை தாங்கள் அழைத்துப் போகவேண்டும். (20)

மிகவும் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் என்னை காட்டிற்கு அழைத்துப் போக விரும்பாதபட்சத்தில், உயிரை போக்கிக் கொள்வதற்காக விஷம், நெருப்பு அல்லது தண்ணீர் இவைகளில் ஏதேனும் ஒன்றுக்கு ஆளாகிவிடுவேன்." (21)

இவ்வாறாக பலவிதமாக காட்டிற்குப் போவது குறித்து அவள், அவரிடம் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டாள். ஆனால், பெருந்தோளரான அவர் மனித சஞ்சாரமற்ற காட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வதற்கு உடன்படவில்லை. (22)

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, தன் கண்களிலிருந்து பெருகிவரும் வெம்மையான கண்ணீர்ப் பெருக்கினால் பூமியை நனைத்துக் கொண்டு, மிக்க சோகத்தில் ஆழ்ந்து நின்றாள். (23)

சிந்தியந்தீம் தத₂ தாம் து நிவர்தயிதுமாத்மவாந் ।

க்ரோத₄விஷ்டாம் து வைதே₃ஹீம் காகுத்ஸ்தே₂ ப₃ஹ்வஸாந்த்வயத் ॥ (24)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகோநத்ரீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

த்ரீம்ஸ: ஸர்க₃:

வநக₃மநாப்₄யுபபத்தி:

ஸாந்த்வயமாநா து ராமேண மைதி₂லீ ஜநகாத்மஜா ।

வநவாஸநிமித்தாய ப₄ர்தாராமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (1)

ஸா தமுத்தமஸம்விக்₃நா ஸீதா விபுலவக்ஷஸம் ।

ப்ரணயாச்சாபி₄மாநாச்ச பரிசிக்ஷேப ராக₄வம் ॥ (2)

கிம் த்வாமந்யத வைதே₃ஹ: பிதா மே மிதி₂லாதி₄ப: ।

ராம ஜாமாதரம் ப்ராப்ய ஸ்த்ரீயம் புருஷவிக்₃ரஹம் ॥ (3)

அந்ருதம் ப₃த லோகோ₅யமக்ஞாநாத்யத்₃தி₄ வக்ஷயதி ।

தேஜோ நாஸ்தி பரம் ராமே தபதீவ தி₃வாகரே ॥ (4)

கிம் ஹி க்ருத்வா விஷண்ணஸ்த்வம் குதோ வா ப₄யமஸ்தி தே ।

யத்பரித்யக்துகாமஸ் த்வம் மாமநந்யபராயணாம் ॥ (5)

த்யுமத்ஸேநஸுதம் வீர ஸத்யவந்தமநுவ்ரதாம் ।

ஸாவித்ரீமிவ மாம் வித்₃தி₄ த்வமாத்மவஸவர்திநீம் ॥ (6)

ந த்வஹம் மநஸாப்யந்யம் த்₃ரஷ்டாஸ்மி த்வத்₃ருதே₂நக₄ ।

த்வயா ராக₄வ க₃ச்சே₂யம் யத₂ாந்யாகுலபாம்ஸநீ ॥ (7)

ஸ்வயம் து ப₄ர்யாம் கௌமாரீம் சிரமத்யுஷிதாம் ஸதீம் ।

ஸௌலாஷ இவ மாம் ராம பரேப்₄யோ த்₃ாதுமிச்ச₂ஸி ॥ (8)

யஸ்ய பத்₂யம் ச ராமாத்₂ யஸ்ய சார்தே₂வருத்₄யஸே ।

த்வம் தஸ்ய ப₄வ வஸ்யஸ்ச விதே₄யஸ்ச ஸத₃ாநக₄ ॥ (9)

ஸ மாமநாத்யாய வநம் ந த்வம் ப்ரஸ்த₂ாதுமர்ஹஸி ।

தபோ வா யதி₃ வாரண்யம் ஸ்வர்கோ வா ஸ்யாத் த்வயா ஸஹ ॥ (10)

மனோதையியம் கொண்ட அவர், அப்போது (காட்டிற்குப் போகும்) அந்த எண்ணத்திலிருந்து அவளை மாற்றுவதற்காக பெரும் சினத்தில் மூழ்கியிருக்கும் வைதேகியை பலவகையிலும் ஆறுதல் கூறி அமைதிப்படுத்த முயன்றார். (24)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
இருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பது

'சரி, காட்டிற்கு வா!'

இராமனால் பலவித ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறப்பட்ட பின்னரும், வனவாசம் செய்வதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்த ஜனகரின் புத்திரியான மைதிலி, கணவரைப் பார்த்து மறுபடியும் இவ்வாறு கூறினாள். (1)

சீதை மிகவும் அச்சம் அடைந்திருந்தாள். விசாலமான மார்பினை உடைய இராகவனிடம் கொண்டிருந்த பேரன்பினாலும், சுயகௌரவ உணர்ச்சியினாலும் அவரை மறுத்துக் கூறுவதைப் போலப் பேசினாள். (2)

"என்னுடைய தந்தையார் மிதிலை மன்னரான வைதேகர், இராமா! 'ஆண் உருவத்தில் இருக்கும் ஒரு பெண்ணையல்லவா மாப்பிள்ளையாக அடைந்திருக்கிறேன்' என்று எப்போதாவது எண்ணிப் பார்த்திருப்பாரா? (3)

'நெருப்புக் கொழுந்தாய் சுட்டெரிக்கும் சூரியனைப் போல் தோற்றமுள்ள இராமனிடம், உண்மையில் பராக்கிரமம் இல்லை!' என்று, உண்மையறியாத உலக மக்கள் பொய்யாகப் பேசுவதை, கஷ்டம்! நான் கேட்கத்தான் வேண்டுமா? (4)

தாங்கள் எதைக் குறித்து வருத்தப்படுகிறீர்கள்? அல்லது, யாரிடமிருந்து தாங்கள் பயப்படுகிறீர்கள்? தங்களைத் தவிர வேறு எதையும், எவரையும் சிந்தித்தறியாத என்னை இங்கேயே விட்டுவிட்டுப் போக ஏன் விரும்புகிறீர்கள்? (5)

வீரரே! த்யுமத்சேனருடைய குமாரன் சத்தியவானை அடியொற்றிச் சென்ற சாவித்திரியைப் போல, தங்களுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடப்பவள் நான் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். (6)

மாசுமருவற்ற இராகவனே! குலத்தைக் களங்கப்படுத்தும் பாமரப் பெண்ணைப் போன்றவள் அல்லள், நான். தங்களைத் தவிர வேறு எவரையும் மனத்தால்கூட நினைத்துப் பார்த்ததில்லை. (தங்களைத் தவிர வேறு யார் யாரையோ மட்டும் பார்க்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் என்னைத் தனியே விட்டுப் போனால் தாங்க முடியுமா, என்னால்?) எனவே, தங்களுடன் நானும் வருவேன். (7)

கன்னிப்பருவத்திலேயே மணம் செய்து கொண்டு, நீண்டகாலம் தங்களுடனேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பதிவிரதையான என்னை, மனைவியைப் பிறரிடம் அடகு வைத்து ஜீவிக்கும் நடிகனைப் போல, இராமா! என்னைப் பிறரிடம் ஒப்படைத்துச் செல்ல விரும்புகிறீர்கள்? (8)

குற்றமற்றவரே! யாருக்கு அனுகூலமாக நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று தாங்கள் எனக்கு உபதேசம் செய்கிறீர்களோ, எவர் பொருட்டுத் தங்கள் பட்டாபிஷேகம் நிறுத்தப்பட்டதோ, அந்த அவருக்கு வசப்பட்டவராகவும், கட்டளைப்படி நடப்பவராகவும் தாங்கள் (வேண்டுமானால்) இருங்கள். (அது என்னால் முடியாது.) (9)

தாங்கள் என்னையும் உடன் அழைத்துச் செல்லாமல் காட்டிற்குப் போகக்கூடாது. தவம் செய்வதாக இருந்தாலும், காட்டில் வசிப்பதாக இருந்தாலும், சுவர்க்கம் செல்வதாக இருந்தாலும் சரி - நான் தங்களுடன் சேர்ந்தே அனுபவிப்பேன். (10)

ந ச மே ப₄விதா தத்ர கஸ்சித்பதி₂ பரிஸ்ரம: ।
 ப்ருஷ்ட₂தஸ்தவ க₃ச்ச₂ந்த்யா விஹார ஸயநேஷ்விவ ॥ (11)

குஸகாஸ ஸரேஷீகா யே ச கண்டகிநோ த்₃ருமா: ।
 தூலாஜிந ஸமஸ்பர்ஸா மார்கே₃ மம ஸஹ த்வயா ॥ (12)

மஹாவாதஸமுத்₃தூ₄தம் யந்மாமபகரிஷ்யதி ।
 ரஜோ ரமண தந்மந்யே பரார்க்₄யமிவ சந்த₃நம் ॥ (13)

ஸாத்₃வலேஷு யத₂ா ஸிஸ்யே வநாந்தே வநகே₃சர ।
 குத₂ாஸ்தரணதல்பேஷு கிம் ஸ்யாத்ஸுக₂தரம் தத: ॥ (14)

பத்ரம் மூலம் ப₂லம் யத்த்வமல்பம் வா யதி₃ வா ப₃ஹு ।
 த்₃ாஸ்யஸி ஸ்வயமாஹ்ருத்ய தந்மே₅ம்ருதரஸோபமம் ॥ (15)

ந மாதூர்ந பிதுஸ்தத்ர ஸ்மரிஷ்யாமி ந வேஸ்மந: ।
 ஆர்தவாந யுப₄ஞ்ஜாநா புஷ்பாணி ச ப₂லாநி ச ॥ (16)

ந ச தத்ர க₃தம் கிஞ்சித்₃ த்₃ரஷ்டுமர்ஹஸி விப்ரியம் ।
 மத்க்ருதே ந ச தே ஸோகோ ந ப₄விஷ்யாமி து₃ர்ப₄ரா ॥ (17)

யஸ்த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்கே₃ா நிரயோ யஸ்த்வயா விநா ।
 இதி ஜாநந் பராம் ப்ரீதிம் க₃ச்ச₂ ராம மயா ஸஹ ॥ (18)

அத₂ மாமேவமவ்யக்₃ராம் வநம் நைவ நயிஷ்யஸி ।
 விஷமத்₃யைவ பாஸ்யாமி மா விஸம் த்₃விஷதாம் வஸம் ॥ (19)

பஸ்சாத்₃பி ஹி து₃:கே₂ந மம நைவாஸ்தி ஜீவிதம் ।
 உஜ்ஜிதாயாஸ்த்வயா நாத₂ ததை₃வ மரணம் வரம் ॥ (20)

இமம் ஹி ஸஹிதும் ஸோகம் முஹூர்தமபி நோத்ஸஹே ।
 கிம் புநர்த்₃ஸ வர்ஷாணி த்ரீணி சைகம் ச து₃:கி₂தா ॥ (21)

இதி ஸா ஸோகஸந்தப்தா விலப்ய கருணம் ப₃ஹு ।
 சுக்ரோஸ பதிமாயஸ்தா ப்₄ருஸமாலிங்க்ய ஸஸ்வரம் ॥ (22)

ஸா வித்₃த₄ா ப₃ஹுபி₄ர்வாக்யைர் தி₃க்₃தை₄ரிவ க₃ஜாங்க₃நா ।
 சிரஸம்நியதம் வாஷ்பம் முமோசாக்₃நிமிவாரணி: ॥ (23)

தஸ்யா: ஸ்ப₂டிகஸங்காஸம் வாரி ஸந்தாபஸம்ப₄வம் ।
 நேத்ராப்₄யாம் பரிஸுஸ்ராவ பங்கஜாப்யாமிவோத₃கம் ॥ (24)

'காட்டுப் பாதைகளில் நடந்து நடந்து எனக்குக் களைப்பு ஏற்பட்டுவிடுமே?' என்று எண்ணாதீர்கள். தங்களுக்குப் பின்னால் போகும் நான், மலர்த் தோட்டத்தில் சுற்றிவரும் போதும், கட்டிலில் படுத்துறங்கும் போதும் ஏற்படும் உல்லாசத்தையே அனுபவிப்பேன். (11)

காட்டிற்குள் செல்லும் தடங்களில் புற்களும் புதர்களும் கோரை-நாணல்களும் முள்மரங்களும் என் உடலில் படும். ஆனால், தங்களுடன் செல்லும் எனக்கு அவை பஞ்சினால் தடவிக் கொடுப்பதுபோலும், மான்தோலைத் தொடுவது போலும் இன்பம் பயப்பதாகவே இருக்கும். (12)

என் ஆருயிர் நாதரே! (அவ்வப்போது) பெருங்காற்றுக் கிளம்பி புழுதிகளை வாரி என்மேல் கொட்டும். அந்தப் புழுதிப் படலத்தை, உயர்ந்த சந்தனப்பூச்சாகவே எண்ணிக் கொள்வேன். (13)

காட்டு வழியில் செல்லத் தீர்மானித்துவிட்ட ஸ்ரீராமா! காட்டின் உட்பகுதியில் இளம் புற்றரைகளில் படுத்து உறங்குவேன். அதைக் காட்டிலும் மேலான சுகம், விதவிதமான விரிப்புக்களையுடைய அழகான கட்டிலில் படுக்கும்போதுகூடக் கிடைக்காதே! (14)

தாங்கள் தங்கள் கையால் பறித்துக் கொண்டுவந்து - குறைவாகவோ, நிறைவாகவோ - கொடுக்கும் இலை, கிழங்கு, பழம் அதுவே எனக்கு அமுதபானத்திற்குச் சமமாக இருக்கும். (15)

(போய்க் கொண்டேயிருக்கும் போது) அந்தந்தப் பருவ காலங்களில் கிடைக்கும் பழங்களை(ப் புசித்தும்), மலர்களை(க் கண்டும்) அனுபவித்துக் கொண்டே மகிழ்ச்சியடையும் நான், தாய்-தந்தை, வீடு-வாசல் ஆகிய எதைப் பற்றியும் நினைத்துப் பார்க்க மாட்டேன். (16)

அங்கு சென்று வசிக்கத் தொடங்கியதும், தங்களுக்கு அனுகூலமில்லாத எந்தக் காரியத்தையும் நான் செய்யமாட்டேன்; என்னால் தங்களுக்கு எந்தக் கஷ்டமும் ஏற்படாது; தங்களால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் காப்பாற்றப்பட வேண்டியவளாக ஆகமாட்டேன். (17)

தாங்கள் இருக்கும் இடமே எனக்கு சுவர்க்கம்; தாங்கள் இல்லாத இடம் நரகம் - என்ற என் உறுதியான நம்பிக்கையை மனத்தில் ஏற்று, இராமா! என்னையும் தங்களுடன் மிகவும் திருப்தியுடன் அழைத்துச் செல்லுங்கள். (18)

வனவாழ்க்கையின் கஷ்டங்களை அறிந்து கொண்டும், அச்சப்படாமல் இருக்கும் என்னை அழைத்துச் செல்லாவிட்டால் இப்போதே விஷத்தைக் குடிப்பேன். பிறருடைய ஆதரவில் வாழ்க்கை நடத்தமாட்டேன். (19)

என்னைத் துறந்துவிட்டுத் தாங்கள் காட்டிற்குப் போவீர்களேயானால், பின்னர் என் உயிர் உடலில் நிற்காது என்பது திண்ணம். ஆகவே, இப்போதே (தங்கள் எதிரிலேயே) உயிரை விடுதல் மேலானது. (20)

இப்படிப்பட்ட பிரிவு என்னும் மாபெரும் சோகத்தை, ஒரு முகூர்த்த காலம்கூட என்னால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது என்றால், பதிநான்கு ஆண்டுக்காலம் துக்கத்தைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்க முடியுமா, என்ன?" (பத்தாண்டுக் காலம், தண்டகாரணயத்தில்; மூன்றாண்டுக் காலம், பஞ்சவடியில்; ஓராண்டுக் காலம், இலங்கையில் - என்றபடி.) (21)

இவ்வாறாக சோகத்தீயில் வெந்து கொண்டிருந்த அவள் நெடுநேரம் கருணை தோன்றும்படி புலம்பித் தள்ளிவிட்டு, கணவனை இறுகத் தழுவிக்கொண்டு, கேவிக் கேவி அழுதாள். (22)

விஷம் தோய்க்கப்பட்ட பல பாணங்களால் தைக்கப்பட்ட ஒரு பெண்யானை எவ்வாறு துடித்துப் போகுமோ, அவ்வாறே முன்னர் இராமன் கூறிய சொற்களால் தாக்கப்பட்ட சீதை, அதுவரை அடக்கி வைத்திருந்த கண்ணீரை வழியவிட்டாள். (23)

தாங்க முடியாத வருத்தம் காரணமாக அவள் கண்களிலிருந்து தாரையாகக் கொட்டிய படிகம் போன்ற கண்ணீர் இரண்டு தாமரை மலர்களிலிருந்து நீர் கொட்டுவதைப் போலிருந்தது. (24)

தத்ஸிதாமஸசந்த்ராப₄ம் முக₂மாயதலோசநம் ।
பர்யஸுஷ்யத ப₃ாஷ்பேண ஜலோத்த₄ருதமிவாம்பு₃ஜம் ॥ (25)

தாம் பரிஷ்வஜ்ய ப₃ாஹுப்₄யாம் விஸம்க்ஞாமிவ து₃:கி₂தாம் ।
உவாச வசநம் ராம: பரிவிஸ்வாஸயம்ஸ்தத₃ா ॥ (26)

ந தே₃வி தவ து₃:கே₂ந ஸ்வர்க₃மப்யபி₄ரோசயே ।
ந ஹி மோஸ்தி ப₄யம் கிஞ்சித்ஸ்வயம்பே₄ாரிவ ஸர்வத: ॥ (27)

தவ ஸர்வமபி₄ப்ராயமவிக்ஞாய ஸுப₄ாநநே ।
வாஸம் ந ரோசயோரண்யே ஸக்திமாநபி ரக்ஷணே ॥ (28)

யத்ஸ்ருஷ்டாஸி மயா ஸார்த₄ம் வநவாஸாய மைதி₂லி ।
ந விஹாதும் மயா ஸக்யா கீர்திராத்மவதா யத₂ா ॥ (29)

த₄ர்மஸ்து க₃ஜநாஸோரு ஸத்₃பி₄ராசரித: புரா ।
தம் சாஹமநுவர்தே₃த்ய யத₂ா ஸுர்யம் ஸுவர்சலா ॥ (30)

ந க₂ல்வஹம் ந க₃ச்சே₂யம் வநம் ஜநகநந்தி₃நி ।
வசநம் தந்நயதி மாம் பிது: ஸத்யோபப்₃ரும்ஹிதம் ॥ (31)

ஏஷ த₄ர்மஸ்து ஸுஸ்ரோணி பிதுர்மாதுஸ்ச வஸ்யதா ।
அதஸ்ச தம் வ்யதிக்ரம்ய நாஹம் ஜீவிதுமுத்ஸஹே ॥ (32)

ஸ்வாதீ₄நம் ஸமதிக்ரம்ய மாதரம் பிதரம் கு₃ரும் ।
அஸ்வாதீ₄நம் கத₂ம் தை₃வம் ப்ரகாரைபி₄ராத்யதே ॥ (33)

யத்த்ரயம் தத்த்ரயோ லோகா: பவித்ரம் தத்ஸமம் பு₄வி ।
நாந்யத₃ஸ்தி ஸுப₄ாபாங்கே₃ தேநேத₃மபி₄ராத்யதே ॥ (34)

ந ஸத்யம் த₃ாநமாநௌ வா ந யக்ஞாஸ்சாப்த₃தக்ஷிணா: ।
தத₂ா ப₃லகரா: ஸீதே யத₂ா ஸேவா பிதுர்ஹிதா ॥ (35)

ஸ்வர்கே₃ா த₂நம் வா த₄ர்நயம் வா வித்யா: புத்ரா: ஸுக₂ாநி ச ।
கு₃ருவ்ருத்த்யநுரோதே₄ந ந கிஞ்சித₃பி து₃ர்லப₄ம் ॥ (36)

தே₃வக₃ந்த₄ர்வகே₃ாலோகாந் ப்ரஹ்மலோகாம்ஸ்தத₂ா நரா: ।
ப்ராப்நுவந்தி மஹாத்மாநோ மாதாபித்ருபராயணா: ॥ (37)

ஸ மாம் பிதா யத₂ா ஸாஸ்தி ஸத்யத₄ர்மபதே₂ ஸ்தி₂த: ।
தத₂ா வர்திதுமிச்ச₂ாமி ஸ ஹி த₄ர்ம: ஸநாதந: ॥ (38)

களங்கமற்ற முழு நிலவைப் போல் விளங்கும் விசாலமான அழகிய கண்களைக் கொண்ட அவளுடைய முகம், கண்ணீர்ப் பெருக்கினால் முகம் சுருங்கி, தண்ணீருக்கு வெளியே எடுத்துப் போட்ட தாமரைபோல் ஆகிவிட்டது. (25)

துக்கம் தாங்காத சீதை, ஏறக்குறைய உணர்விழந்தவள் போல் ஆனாள். அவளை இருகைகளாலும் அணைத்துத் தூக்கி, மார்புறத் தழுவித் கொண்டு, அவளை சமாதானப்படுத்தும் வகையில் பின்வருமாறு பேசினார், இராமன். (26)

"தேவி! உனக்குத் துன்பத்தைக் கொடுத்து எனக்கு சுவர்க்கம் கிடைக்கிறது என்றால், அதை நான் ஏற்கமாட்டேன். தான்தோன்றியான பிரும்மாவுக்கு எப்படியோ, அப்படியே எனக்கும் எந்த காலத்திலும், எந்த இடத்திலும் எள்ளளவுகூட பயம் இல்லை. (27)

அழகிய முகமுடையாளே! காட்டில் உன்னைப் பாதுகாப்புடன் வைத்துக் கொள்வதற்கு எனக்கு ஆற்றல் உண்டு. என்றாலும், உன் அந்தரங்க அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமல், உன்னைக் காட்டுவாசியாக்க நான் விரும்பவில்லை. (28)

மைதிவி! நீ என்னுடன் காட்டில் வாழ்வதற்காகவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளாய். எத்தனை ஆபத்துக்கள் வந்தாலும் கலங்காத நெஞ்சமுடையவன், தன்னுடைய கீர்த்தியை இழந்துவிட விரும்புவானா? (மாட்டான். புகழின் உச்சியில் இருப்பவன், அதை இழப்பதைக் காட்டிலும் உயிர் விடுவதையே மேலானதாகக் கருதுவான்.) (29)

அழகானவளே! தருமம் என்பது பண்டைய காலத்திலிருந்து சான்றோர்கள் நடந்துகாட்டும் வாழ்க்கை நெறியாகும். அந்த நல்வழியை இப்போது நானும் பின்பற்றுவேன். எப்போதும் குரியனோடு கூடவே இருக்கும் சுவர்ச்சலா தேவி போல (நீயும் என்னுடனேயே இருப்பாய்.) (30)

ஐனகர் மகளே! நான் காட்டிற்குப் போகமாட்டேன் என்பது இல்லவே இல்லை. தந்தையாரின் சத்தியப் பிரதிக்கை என்னை வனத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறது. (31)

கவினுறு நங்காய்! தாய்-தந்தையரின் வசத்தில் (அவர்கள் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து) இருப்பதுதான் மேலான அறம். ஆகவே, தருமவிதியைப் புறக்கணித்துவிட்டு, நான் உயிர்வாழ உடன்படேன். (32)

கண்ணுக்குத் தெரிகிற தாய், தந்தை, குரு ஆகியோரை மீறி (அவர்களுடைய கட்டளைக்குக் கட்டுப்படாமல்), கண்ணுக்குப் புலனாகாத ஒரு தெய்வத்தை ஆராதித்து என்ன பயன்? (33)

நற்றடங்கண்ணாளே! எந்த ஒரு தருமத்தைக் கடைப்பிடிப்பதால், தருமார்த்த காமங்கள் ஒருங்கே கிடைக்குமோ, மூன்று உலகங்களும் பூஜிக்கப்பட்டதாக ஆகுமோ, தாய்-தந்தை-குரு என்கிற மூன்றைத் தவிர வேறொரு புண்ணிய மூர்த்தி இந்தப் பூமண்டலத்தில் இல்லை. அதனால்தான் இம்மூவரும் மக்களால் ஆராதிக்கப்படுகிறார்கள். (34)

சீதே! தந்தையின் விருப்பப்படி சேவை செய்வதால் எவ்வளவு புண்ணியம் கிடைக்குமோ, அவ்வளவு புண்ணியத்தை சத்தியம் பேசுவது, கொடை வழங்குவது, பெருமை பெறுவது, ஏராளமான தட்சிணை கொடுத்து யாகங்கள் செய்வது - இவைகளால் கொடுக்க முடியாது. (35)

குருமார்களுக்கு (தாய்-தந்தை-குரு) பணிவிடை செய்வதையே கடமையாகக் கொண்டவனுக்கு சுவர்க்கம், செல்வம், தானியம், ஞானம், புதல்வர்கள், செளக்கியங்கள் - இவையெல்லாம் அடைய முடியாதனவல்ல. (36)

தாய்-தந்தையருக்குப் பக்தியுடன் பணிவிடை செய்வதையே ஒரே கடமையாகக் கொண்ட உத்தம மனிதர்கள், தேவ-கந்தர்வ-கோலோக-பிரும்மலோகம் ஆகியவற்றை அடைகிறார்கள். (37)

ஆகவே, சத்திய-தரும வழியில் நிலைபெற்றிருக்கும் என் தந்தை என்ன கட்டளையிடுகிறாரோ, அதை சிரமேற்கொண்டு நடக்கவே நான் விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், அதுதான் தொன்றுதொட்டு வரும் தருமம். (38)

மம ஸந்நா மதி: ஸீதே த்வாம் நேதும் துண்டுகாவநம் ।
வஸிஷ்யாமீதி ஸா த்வம் மாமநுயாதும் ஸுநிஸ்சிதா ॥ (39)

ஸா ஹி ஸ்ருஷ்டாநவத்யாங்கீ வநாய மதி₃ரேஷணே ।
அநுக₃ச்ச₂ஸ்வ மாம் பீ₄ரு ஸஹத₄ர்மசரீ ப₄வ ॥ (40)

ஸர்வத₂ா ஸத்₃ருஸம் ஸீதே மம ஸ்வஸ்ய குலஸ்ய ச ।
வ்யவஸாயமநுக்ராந்தா ஸீதே த்வமதிஸோப₄நம் ॥ (41)

ஆரப₄ஸ்வ குருஸ்ரோணி வநவாஸக்ஷமா: க்ரியா: ।
நேத₃ாநீம் த்வத்₃ருதே ஸீதே ஸ்வர்கோ₅பி மம ரோசதே ॥ (42)

ப்₃ராஹ்மணேப்₄யஸ்ச ரத்நாநி பி₄க்ஷாகேப்₄யஸ்ச பே₄ஜநம் ।
தே₃ஹி சாஸம்ஸமாநேப்₄ய: ஸம்த்வரஸ்வ ச மா சிரம் ॥ (43)

பூ₄க்ஷணாநி மஹார்ஹாணி வரவஸ்த்ராணி யாநி ச ।
ரமணீயாஸ்ச யே கேசித்க்ரீ₃டூர்த₂ாஸ்சாப்யுபஸ்கரா: ॥ (44)

ஸயநீயாநி யாநாநி மம சாந்யாநி யாநி ச ।
தே₃ஹி ஸ்வப்₄ருத்யவர்க₃ஸ்ய ப்₃ராஹ்மணாநாமநந்தரம் ॥ (45)

அநுகூலம் து ஸா ப₄ர்துர்ஞாத்வா க₃மநமாத்மந: ।
க்ஷிப்ரம் ப்ரமுதி₃தா தே₃வீ த₃ாதுமேவோபசக்ரமே ॥ (46)

தத: ப்ரஹ்ருஷ்டா பரிபூர்ணமாநஸா
யஸஸ்விநீ ப₄ர்துரவேஷ்ய ப₄ாஷிதம் ।
த₄நாநி ரத்நாநி ச த₃ாதுமங்குநா
ப்ரசக்ரமே த₄ர்மப்₄ருதாம் மநஸ்விநீ ॥ (47)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்ரீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஏகத்ரீம்ஸ: ஸர்க₃:

லக்ஷ்மணவநாநுக₃மநாப்₄யநக்ஞா

ஏவம் ஸ்ருத்வா து ஸம்வாதும் லக்ஷ்மண: பூர்வமாகுத: ।
பூ₃ாஷ்பபர்யாகுலமுக₂: ஸோகம் ஸோ₄மஸக்நுவந் ॥ (1)

ஸ ப்₄ராதுஸ்சரணௌ க₃ா₄ம் நிபீ₃ய ரகு₄நந்த₃ந: ।
ஸீதா₃முவாசாதியஸா ராக₄வம் ச மஹாவ்ரதம் ॥ (2)

யதி₃ க₃ந்தும் க்ருதா பு₃த்தி₄ர்வநம் ம்ருக₃க₃ஜாயுதம் ।
அஹம் த்வாநுக₃மிஷ்யாமி வநமக்₃ரே த₄நுர்த₄ர: ॥ (3)

சீதே! என்னைப் பின்தொடர்ந்து வந்து, 'காட்டில் வசிக்கப் போகிறேன்' என்று உறுதிபெற்று விட்டாய். எனவே, என்னுடைய பழைய முடிவை மாற்றிக் கொண்டு, உன்னையும் தண்டகாரணத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் முடிவுக்கு வந்துள்ளேன். (39)

அழகியவளே! மயக்கும் விழியாளே! அச்சம் என்ற பண்பு உடையவளே! நீ என்னுடன் காட்டில் இருப்பதற்காகவே படைக்கப்பட்டுள்ளாய்; என்னைப் பின்தொடர்ந்து வா; என்னுடன் இருந்து நான் செய்யும் அறக்கடமைகளில் பங்கு பெறுவாய். (40)

சீதே! நீ என்னுடன் செல்வது என்ற மேலான முடிவைச் செய்திருக்கிறாயே? அது, என்னுடைய பரம்பரைக்கும், உன்னுடைய குலத்திற்கும் ஏற்ற மாண்புமிக்க செயலாகும். (41)

அழகியவளே! வனவாசம் செல்வதற்கு முன் செய்ய வேண்டிய தானம் முதலிய கர்மாக்களை உடனே தொடங்கு. சீதே! நீ (என் அருகில்) இல்லாவிட்டால், நான் சுவர்க்கத்தைக்கூட விரும்பமாட்டேன். (42)

மறைமொழி மாந்தர்களுக்கு இரத்தினம் போன்ற உயர்ந்த செல்வங்களைக் கொடு; யாசகம் கேட்டு வரும் எளியோருக்கு நல்ல வகையான உணவு கொடு. விரைவாகக் காரியங்களைச் செய். தாமதம் செய்யாதே. (43)

என்னுடைய விலையுயர்ந்த ஆபரணங்கள், உயர்தரமான ஆடைகள், கவின்கு கலைப்பொருட்கள், விளையாட்டுச் சாமான்கள், அறை அலங்காரப் பொருட்கள், படுக்கைகள், வாகனங்கள், மற்றும் வேறு என்னென்ன இருக்கின்றனவோ, அவைகளையும் அந்தணர்களுக்குக் கொடுத்து, மிகுந்திருப்பதை உன் பணியாளர்களுக்குக் கொடு." (44,45)

கணவர், தான் காட்டிற்குச் செல்வதற்கு இசைந்துவிட்டார் என்பதை உணர்ந்து கொண்ட சீதாதேவி, அப்போதே பொருள்களையெல்லாம் வாரிவழங்கத் தொடங்கினாள். (46)

பின்னர், தன்னுடைய எண்ணம் நிறைவேறியதால் மனமகிழ்ந்தவளும், நல்லுள்ளம் கொண்டவளும், புகழ்பெற்றவளுமான அந்தப் பெண்ணரசி, கணவருடைய சொற்படி அறநெறி நிற்கும் மறைமொழி வல்லுநர்களுக்கு செல்வங்களையும், நவரத்தினங்களையும் கொடுப்பதற்கு முற்பட்டாள். (47)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
முப்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்தொன்று

லட்சுமணனை அனுமதிப்பது

சீதா-இராமர்களிடையே நடந்த சொற்போரை, முன்னரே அவ்விடத்திற்கு வந்துவிட்டிருந்த இலக்குவன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். கண்களில் கண்ணீர் ததும்ப, பொங்கிவரும் சோகத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமலிருந்தான். (1)

ரகுநந்தனான இலக்குவன், சகோதரரின் திருவடிகளை இறுகப் பிடித்துக் கொண்டான். புகழ்மிக்கவரான சீதையையும், மிகவும் கட்டுப்பாடுகளைக் கடைப்பிடிக்கும் இராமனையும் பார்த்துச் சொன்னான்— (2)

"விலங்குகளும் யானைகளும் நிறைந்த காட்டிற்குச் செல்வது என்று உறுதியான முடிவு எடுத்துவிட்டீர்கள் என்றால், தங்களுக்கு முன்னே கையில் வில்லேந்தியவனாக, நான் தங்களைப் பின்தொடர்ந்து காட்டிற்கு வருவேன். (3)

- மயா ஸமேதோ஽ரண்யாநி பஹுஹி விசரிஷ்யஸி ।
பக்ஷிபி₄ர்ம்கு₃யூதை₂ஸ்ச ஸங்கு₄ஷ்டாநி ஸமந்தத: ॥ (4)
- ந தே₃வ லோகாக்ரமணம் நாமரத்வமஹம் வருணே ।
ஐச்வர்யம் வாபி லோகாநாம் காமயே ந த்வயா விநா ॥ (5)
- ஏவம் ப்ருவாண: ஸௌமித்ரிர் வநவாஸாய நிஸ்சித: ।
ராமேண பஹுபி₄: ஸாந்த்வைர் நிஷித்₃த₄: புநரப்₃ரவீத் ॥ (6)
- அநுக்ஞாதஸ்ச ப₄வதா பூர்வமேவ யத₃ஸ்யஹம் ।
கிமித₃நீம் புநரித₃ம் க்ரியதே மே நிவாரணம் ॥ (7)
- யத₃ர்த₂ம் ப்ரதிஷேதே₄ மே க்ரியதே க₃ந்துமிச்ச₂த: ।
ஏததி₃ச்ச₂ாமி விக்ஞாதும் ஸம்ஸயோயம் மமாநக₄ ॥ (8)
- ததோ஽ப்₃ரவீந்மஹாதேஜா ராமோ லக்ஷ்மணமக்₃ரத: ।
ஸ்தி₂தம் ப்ராக்₃க₃ாமிநம் வீரம் யாசமாநம் க்ருதாஞ்ஜலிம் ॥ (9)
- ஸ்திக்₃தே₄ த₄ர்மரதோ வீர ஸததம் ஸத்பதே₂ ஸ்தி₂த: ।
ப்ரிய: ப்ராணஸமோ வஸ்யோ ப்₄ராதா சாபி ஸக₂ா ச மே ॥ (10)
- மயாத்₃ய ஸஹ ஸௌமித்ரே த்வயி க₃ச்ச₂தி தத்₃வநம் ।
கோ ப₄ரிஷ்யதி கௌஸல்யாம் ஸுமித்ராம் வா யஸஸ்விநீம் ॥ (11)
- அபி₄வர்ஷதி காமைர்ய: பர்ஜநய: ப்ருதி₂வீமிவ ।
ஸ காமபாஸ பர்யஸ்தோ மஹாதேஜா மஹீபதி: ॥ (12)
- ஸா ஹி ராஜ்யமித₃ம் ப்ராப்ய ந்ருபஸ்யாஸ்வபதே: ஸுதா ।
து₃:கி₂தாநாம் ஸபத்நீநாம் ந கரிஷ்யதி ஸோப₄நம் ॥ (13)
- ந ஸ்மரிஷ்யதி கௌஸல்யாம் ஸுமித்ராம் ச ஸுது₃:கி₂தாம் ।
ப₄ரதோ ராஜ்யமாஸாத்₃ய கைகேய்யாம் பர்யவஸ்தி₂த: ॥ (14)
- தாமார்யாம் ஸ்வயமேவேஹ ராஜாநுக்₃ரஹணேந வா ।
ஸௌமித்ரே ப₄ர கௌஸல்யாமுக்தர்த₂மிமம் சர ॥ (15)
- ஏவம் மயி ச தே ப₄க்திர் ப₄விஷ்யதி ஸுத₃ர்ஸிதா ।
த₄ர்மக்ஞ கு₃ருபூஜாயாம் த₄ர்மஸ்சாப்யதுலோ மஹாந் ॥ (16)
- ஏவம் குருஷ்வ ஸௌமித்ரே மத்க்ருதே ரகு₄நந்த₃ந ।
அஸ்மாபி₄ர் விப்ரஹீணாயா மாதுர்நோ ந ப₄வேத்ஸுக₂ம் ॥ (17)
- ஏவமுத்தஸ்து ராமேண லக்ஷ்மண: ஸ்லக்ஷ்ணயா கி₃ரா ।
ப்ரத்யுவாச தத₃ா ராமம் வாக்யக்ஞோ வாக்யகோவித₃ம் ॥ (18)

பறவைகளாலும் விலங்குக் கூட்டங்களாலும் நாற்புறத்திலும் சூழப்பெற்ற பல (இடங்களில் உள்ள) காடுகளில் என்னுடன்கூட சுற்றி வரப்போகிறீர்கள். (4)

தாங்கள் உடன் இல்லாதுபோனால், நான் மட்டுமே சுவர்க்கத்தில் வாழ்வதையோ, தேவநிலையை அடைவதையோ, எல்லா உலகங்களுக்கும் அதிபதியாக இருப்பதையோ விரும்பமாட்டேன்." (5)

இவ்வாறாக வனவாசம் செய்ய நிச்சயம் செய்து பேசிக்கொண்டே போன சுமித்திரையின் மைந்தனை பலவழியிலும் சமாதானப்படுத்தி, காட்டிற்கு வருவதிலிருந்து (இராமன்) அவனைத் தடுத்ததும், அவன் மறுபடியும் கூறினான்— (6)

"தாங்கள், என்னை (காட்டிற்கு வருவதற்கு) முன்னரே அனுமதித்து விட்டீர்கள். அப்புறம், இப்போது ஏன் என்னைத் தடுக்கிறீர்கள்? (7)

மாசற்றவரே! தங்களுடன் வருவதற்குத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிற என்னை, எந்தக் காரணத்தால் தாங்கள் தடுக்கிறீர்கள்? - என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் என் மனத்தில் ஒரு சந்தேகம் தோன்றியிருக்கிறது." (8)

ஆன்மப் பிரகாசம் வீசும் இராமன், தனக்கு முன்னால் இரு கைகளையும் கூப்பிக்கொண்டு, பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருப்பவனும், தனக்கும் முன்னதாகவே காட்டிற்குச் செல்ல ஆயத்தமாகிவிட்டவனுமான லட்சுமணனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறினார்— (9)

"நீ, மிகவும் ஒட்டுதலுடைய அன்பன்; அறவழியில் நடப்பவன்; வீர-தீரன்; எப்போதும் நேரான வழியில் செல்பவன்; அன்பிற்குரியவன்; உயிருக்கு நிகரானவன்; கட்டுப்பட்டு நடப்பவன்; சகோதரன்; என்னுடைய நண்பனும்கூட. (10)

லட்சுமணா! நீ இப்போது என்னுடன் காட்டிற்கு வந்துவிட்டால், (இங்கே இருக்கும்) கௌசல்யா தேவியையும், கீர்த்தி மிக்கவளான சுமித்திரையையும் யார் பொறுப்புடன் கவனித்துக் கொள்வார்கள்? (11)

எப்படி மேகம் ஏராளமாக நிலத்தின்மேல் மழை பொழிந்து மக்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுகிறதோ, அப்படி குடி ஜனங்களின் தேவைகளைக் கண்டறிந்து நற்காரியங்களை வரம்பில்லாமல் செய்து வந்த மகாதேஜஸ்வியான மன்னர், விரும்பிய வரத்தைக் கொடுப்பது என்ற வலையில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். (12)

மன்னர் அசுவபதியின் குமாரத்தியான அந்தக் கைகேயி, இந்த ராஜ்யத்தை அடைந்ததும், துயரத்தில் மூழ்கியிருக்கும் சக்களத்திகளுக்கு நல்லதைச் செய்ய வாய்ப்பில்லை. (13)

அரசாட்சியை அடைந்துவிட்ட பரதனும் கைகேயியின் கைப்பிடியில் சிக்கியிருப்பதால், ஆழமான துயரத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் கோசலையையும் சுமித்திரையையும் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க மாட்டானோ, என்னவோ? (14)

நீ இங்கேயே இருந்து கொண்டு, உன் சொந்த முயற்சியாலோ, அரசரின் தயவைப் பெற்றோ, நான் சொன்னபடி கௌசல்யா தேவியை நன்றாகக் கவனித்துக் கொள். (15)

இப்படிச் செய்தாயேயானால், என்னிடம் உனக்கு உள்ள பக்தியை வெளிப்படுத்தியதாகும். அறம் அறிந்தவனே! தாய்-தந்தையருக்குச் சேவை செய்வது மிக உயர்ந்த தருமம். அதுவும் உனக்குக் கிடைத்ததாகும். (16)

சுமித்திரைச் செல்வனே! என்பொருட்டு நான் சொன்னபடி செய். ஏனென்றால், (நாம் இருவரும் காட்டிற்குப் போய்விட்டால்) நாம் தாயார்களுக்கு நம்மிடமிருந்து சௌக்கியம் என்பதே கிடைக்காது." (17)

இவ்வாறு இனிய சொற்களால் கூறப்பட்டவனும், சொல் நுட்பம் அறிந்தவனுமான இலக்குவன், சொல்லாட்சித் திறனுடைய இராமனைப் பார்த்துப் பதில் சொன்னான்— (18)

தவைவ தேஜஸா வீர ப₄ரத: பூஜயிஷ்யதி ।
கௌஸல்யாம் ச ஸுமித்ராம் ச ப்ரயதோ நாத்ர ஸம்ஸய: ॥ (19)

யதி₃ து₃:ஸ்தே₂ ந ரசேஷத ப₄ரதோ ராஜ்யமுத்தமம் ।
ப்ராப்ய து₃ர்மநஸா வீர க₃ர்வேண ச விஸேஷத: ॥ (20)

தமஹம் து₃ர்மதில் க்ரூரம் வதி₄ஷ்யாமி ந ஸம்ஸய: ।
தத்பக்ஷ்யாநபி தாந் ஸர்வாந்த்ரைலோக்யமபி கிம் து ஸா ॥ (21)

கௌஸல்யா பி₃ப்₄ருயாத்₃ர்யா ஸஹஸ்ரமபி மத்₃வித₄ந் ।
யஸ்யா: ஸஹஸ்ரம் க்₃ராமாணாம் ஸம்ப்ராப்தமுபஜீவிநாம் ॥ (22)

தத₃ாத்மப₄ரணே சைவ மம மாதுஸ்ததை₂வ ச ।
பர்யாப்தா மத்₃வித₄நாம் ச ப₄ரணாய மநஸ்விநீ ॥ (23)

குருஷ்வ மாமநுசரம் வைத₄ர்மயம் நேஹ வித்யதே ।
க்ருதார்தே₂ஹம் ப₄விஷ்யாமி தவ சார்த₂: ப்ரகல்பதே ॥ (24)

த₄நுராத்₃ய ஸஸரம் க₂நித்ரபிடகாத்₄ர: ।
அக்₃ரதஸ்தே க₃மிஷ்யாமி பந்த₂நமநுத₃ர்ஸயந் ॥ (25)

ஆஹரிஷ்யாமி தே நித்யம் மூலாநி ச ப₂லாநி ச ।
வந்யாநி யாநி சாந்யாநி ஸ்வாஹாராணி தபஸ்விநாம் ॥ (26)

ப₄வாம்ஸ்து ஸஹ வைதே₃ஹ்யா கி₃ரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே ।
அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரத: ஸ்வபதஸ்ச தே ॥ (27)

ராமஸ்த்வநேந வாக்க்யேந ஸுப்ரீத: ப்ரத்யுவாச தம் ।
வ்ரஜாப்ருச்ச₂ஸ்வ ஸௌமித்ரே ஸர்வமேவ ஸுஹ்ருஜ்ஜநம் ॥ (28)

யே ச ராக்ஞோ த₃தெ₃ள தி₃வ்யே மஹாத்மா வருண: ஸ்வயம் ।
ஜநகஸ்ய மஹாயக்ஞே த₄நுஷீ ரௌத்₃ர த₃ர்ஸநே ॥ (29)

அபே₄த்யகவசே தி₃வ்யே தூணீ சாக்ஷயஸாயகௌ ।
ஆதி₃த்யவிமலௌ சோபெ₄ள க₂ட்₃கெ₃ள ஹேமபரிஷ்க்ருதௌ ॥ (30)

ஸத்க்ருத்ய நிஹிதம் ஸர்வமேதத₃ாசார்யஸத்₃மநி ।
ஸர்வமாயுத₄மாத்₃ய ச்ஷிப்ரமாவ்ரஜ லக்ஷ்மண ॥ (31)

ஸ ஸுஹ்ருஜ் ஜநமாமந்த்ரய வநவாஸாய நிஸ்சித: ।
இக்ஷ்வாகு கு₃ருமாக்₃ம்ய ஜக்₃ரஹாயுத₄முத்தமம் ॥ (32)

“வீரரே! தங்களுடைய பிரபாவ மகிமையினால் பரதன், கோசலையையும் சுமித்திரையையும் மிகவும் ஆர்வத்துடன் கௌரவமாகப் பரிபாலிப்பான் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. (19)

வீரம் மிக்கவரே! செல்வச் செழிப்பான அரசைப் பெற்று, அதனால் மிகவும் செருக்கடைந்து, கெட்ட மனமுடையவனாகி, தவறான பாதையில் சென்று, அன்னைமார்களைப் போஷிக்காமல் போனால், கெட்ட புத்தி படைத்தவனும், கொடுமைக்காரனுமான அவனையும், அவனுக்கு ஆதரவாக என்னை எதிர்த்து வரக்கூடியவர்கள் எல்லோரையும் - மூன்று உலக மக்களாயினும் சரி - கொன்று போடுவேன் என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும், சீலம் மிக்கவரான கௌசல்யா தேவியார், என்னைப் போன்ற ஆயிரம் பேர்களையும் போஷிக்கக் கூடியவர். ஏனென்றால், தன்னை அண்டியிருப்பவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கென்றே, ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்கள் அவர் கைவசம் இருக்கின்றன. (20-22)

அவ்விதமே கொடையுள்ளம் படைத்த அவர், தன்னையும், என் தாயாரையும், மற்றும் என்னைப் போன்ற பல பேர்களையும் போஷித்துப் பரிபாலிக்கும் சக்தி கொண்டவர். (23)

ஆகவே, நான் தங்களுடன் வருவதற்கு அனுமதியுங்கள். இதனால், தருமம் எதுவும் கெட்டுப் போய்விடாது. நானும் பிறவிப் பயனைப் பெற்றவனாவேன். தங்களுக்கும் நான் உதவி செய்பவனாக இருப்பேன். (24)

அம்பும் வில்லும் கையிலேந்தியவனாக, மண்வெட்டி, கூடை சுமந்து கொண்டு, பாதையை காட்டிக் கொண்டு, தங்களுக்கு முன்னே நடப்பேன். (25)

தினந்தோறும் கிழங்குகள், பழங்கள், மற்றும் காட்டில் தவசிகள் புசிக்கக்கூடிய ஏனைய பண்டங்கள் எவையெவை உள்ளனவோ அவைகளையும், காட்டில் கிடைக்கும் மற்ற வஸ்துக்களையும், நித்யாக்னிஹோத்திரத்திற்குத் தேவையான மற்ற பொருட்களையும் (அதாவது சமித்து, குசம் முதலானவையும்) தங்களுக்குக் கொண்டு வந்து தருவேன். (துஷ்ட பிராணிகள் உள்ள இடத்தில் பசு வளர்க்க முடியாது. பால், நெய் கிடைக்காது. காட்டுப் பசும்பால் வேள்விக்கு உதவாது.) (26)

நான், தாங்கள் விழித்துக் கொண்டிருக்கும்போதும், உறங்கும்போதும் மற்ற எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து முடிப்பேன். தாங்கள், (கொஞ்சம்கூட கவலைப்படாமல்) பிராட்டியாருடன் மலைச்சிகரங்களில் காற்று வாங்கலாம்.” (27)

இந்தப் பேச்சினால் சந்தோஷமடைந்த இராமன், “லட்சுமணா! தாயார் உட்பட எல்லா நண்பர்களிடமும் சென்று, காட்டிற்குப் புறப்படுவதைத் தெரிவித்து, விடைபெற்றுக் கொண்டு வா” என்று அவனிடம் கூறினார். (28)

“லட்சுமணா! ஜனகரின் வேள்விச்சாலையில், தேவதையான வருண பகவான், பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமான இரண்டு விற்கள், தெய்விக ஆற்றல் கொண்ட பிளக்க முடியாத இரு கவசங்கள், எப்போதுமே குறைவுபடாத இரண்டு அம்பறாத்தூணிகள், சூரியனைப் போல் ஒளிவீசுகின்றனவையும் தங்கக் கைப்பிடியுள்ளவையுமான இரண்டு வாள்கள் முதலியன கொடுத்தார். அவைகள், நமது குருநாதர் வசிஷ்டரின் இல்லத்தில் மிகவும் மரியாதையுடன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நீ, உடனே சென்று அந்தப் படைக்கலன்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு வந்து சேர்.” (29-31)

வனவாசம் (தனக்கும்) உறுதியானவுடன், நண்பர்களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு, இக்ஷ்வாகு பரம்பரையின் ஆசார்யரிடமிருந்து தெய்விகமான அந்தப் படைக்கலன்களைப் பெற்றுக் கொண்டான். (32)

தத்தி₃வ்யம் ரகு₄ஸார்தூ₃ல: ஸத்க்ருதம் மால்யபூ₄ஷிதம் ।
ராமாய த்₃ர்ஸயாமாஸ ஸௌமித்ரி: ஸர்வமாயுத₄ம் ॥ (33)

தழுவாசாத்மவாந் ராம: ப்ரீத்யா லக்ஷ்மணமாகுதம் ।
காலே த்வமாகுத: ஸௌம்ய காங்க்ஷிதே மம லக்ஷ்மண ॥ (34)

அஹம் ப்ரத₃ாதுமிச்ச₂ாமி யதி₃த₃ம் மாமகம் த₄நம் ।
ப்₃ராஹ்மணேப்₄யஸ் தபஸ்விப்₄யஸ் த்வயா ஸஹ பரந்தப ॥ (35)

வஸந்தீஹ த்₃ருட₄ம் ப₄க்த்யா குருஷு த்₃விஜுஸத்தமா: ।
தேஷாமபி ச மே பூ₄ய: ஸர்வேஷாம் சோபஜீவிநாம் ॥ (36)

வஸிஷ்ட₂புத்ரம் து ஸுயக்ஞமார்யம்
த்வமாநயாஸு ப்ரவரம் த்₃விஜாநாம் ।
அபி₄ப்ராயாஸ்யாமி வநம் ஸமஸ்தா-
நப்₄யர்ச்ய ஸிஷ்டாநபராந் த்₃விஜாதீந் ॥ (37)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகத்ரிம்ஸ: ஸர்கு: ॥

த்₃வாத்ரிம்ஸ: ஸர்கு:

வித்தவீஸ்ராணநம்

தத: ஸாஸநமாக்ஞாய ப்₄ராது: ஸுப₄தரம் ப்ரியம் ।
கூத்வா ஸ ப்ரவிவேஸாஸு ஸுயக்ஞஸ்ய நிவேஸநம் ॥ (1)

தம் விப்ரமக்₃ந்யகூரஸ்த₂ம் வந்தி₃த்வா லக்ஷ்மணோ₃ப்₃ரவீத் ।
ஸகே₂ப்₄யாகூச்ச₂ பஸ்ய த்வம் வேஸ்ம து₃ஷ்கரகாரிண: ॥ (2)

தத: ஸந்த்₄யாமுபாஸ்யாஸு கூத்வா ஸௌமித்ரிணா ஸஹ ।
ஜுஷ்டம் தத்ப்ராவிஸல்லக்ஷ்மயா ரம்யம் ராமநிவேஸநம் ॥ (3)

தமாகுதம் வேத₃வித₃ம் ப்ராஞ்ஜலி: ஸீத்யா ஸஹ ।
ஸுயக்ஞமபி₄சக்ராம ராக₄வோக்₃நிமிவார்சிதம் ॥ (4)

ஜாதரூபமயைர்முக்தயைரங்குதை: குண்ட₃லை: ஸுபை₄: ।
ஸஹேமஸுதிரைர் மணிபி₄: கேயூரைர் வலயைரபி ॥ (5)

அந்யைஸ்ச ரத்நைர்பூ₃ஹுபி₄: காகுத்ஸ்த₂: ப்ரத்யபூஜயத் ।
ஸுயக்ஞம் ஸ ததே₃வாச ராம: ஸீதாப்ரசோதி₃த: ॥ (6)

ஹாரம் ச ஹேமஸுதிரம் ச பூ₄ர்யாயை ஸௌம்ய ஹாரய ।
ரஸநாம் சாது₄நா ஸீதா த்₃ாதுமிச்ச₂தி தே ஸகே₂ ॥ (7)

ரகு பரம்பரையின் புலி போன்ற இலக்குவன், தெய்விக ஆற்றல் படைத்த, நன்கு பூஜிக்கப்பட்ட, மலர்மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட எல்லா ஆயுதங்களையும் இராமனிடம் காட்டினான். (33)

முன்னதாகத் திட்டமிடும் ஞானம் பெற்ற இராமன், லட்சுமணன் வந்து சேர்ந்துவிட்டதைப் பார்த்து உவகை கொண்டு, 'நான் உன்னை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் வந்து சேர்ந்தாய்; நன்று' என்று சொன்னார். (34)

"எதிரிகளை வாட்டுபவனே! எனக்கு உரிமையான செல்வங்களை, உன்னை உடன் வைத்துக் கொண்டு தபஸ்விகளான அந்தணர்களுக்குத் தானம் செய்ய விரும்புகிறேன். (35)

நம்முடைய ஆசார்யர்களிடம் அசையாத பக்திகொண்டு அநேக அந்தணர்கள் இங்கே இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கும், நம்மை அண்டியுள்ள மற்ற பணியாளர்களுக்கும் ஏராளமாகக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். (36)

இருபிறப்பாளர்களில் உத்தமரும், நற்பண்புகளுள்ளவருமான வசிஷ்ட புத்திரர் சுயக்ஞரை விரைவில் இங்கு அழைத்து வா. நல்லொழுக்கமுடைய மற்ற இருபிறப்பாளர்கள் எல்லோரையும் தக்கபடி மரியாதை செய்துவிட்டு, காட்டிற்குப் புறப்படப் போகிறேன்." (37)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்

முப்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : முப்பத்திரண்டு

செல்வத்தைத் தானம் செய்தல்

பின்னர், இனிய, புண்ணியத்தைத் தரக்கூடிய தமையனாரின் கட்டளையை ஏற்று, அங்கிருந்து புறப்பட்டு விரைவில் சுயக்ஞருடைய இல்லத்தை அடைந்தான். (1)

அக்னிஹோத்ர சாலையிலிருந்த அவரை வணங்கி, 'அன்பரே! செயற்கரிய செயல்களைச் செய்யவல்ல ஸ்ரீராமனுடைய மானிகைக்கு நீங்கள் எழுந்தருள வேண்டும். மற்ற விஷயங்களை அங்கே நேரில் கண்டு கொள்வீர்கள்' என்று லட்சுமணன் சொன்னான். (2)

(அதைக் கேட்ட அவர்) உடனே, அந்த வேளைக்குரிய நித்திய வைதிக கர்மாக்களை முடித்துக் கொண்டு, லட்சுமணனுடன் கூடவே சென்று, செல்வச் செழிப்பால் பேரழகுடன் விளங்கும் இராமனுடைய மானிகையை அடைந்தார். (3)

ஹோமம் செய்து கொண்டிருக்கும்போது கொழுந்துவிட்டு எரியும் அக்னியைப் போல் பிரகாசிப்பவரும், வேதவித்தகருமான சுயக்ஞர் வந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டதும், கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு, சீதையுடன் வந்து, அவரை எதிர்கொண்டு வரவேற்றார், இராமன். (4)

ஜாதருபம் என்ற உயர்ரகப் பொன்னால் செய்யப்பட்ட மிகச்சிறந்த தோள்வளைகள், அழகான காதணிகள், பொன்வடத்தில் கோர்த்த மாணிக்க மாலைகள், கேயூரங்கள், வளையல்கள், மற்றும் அநேகவித இரத்தினங்கள் கொடுத்து, காருத்தர் அவரை கௌரவித்தார் (பணிவுடன் தானம் செய்தார் - என்றபடி). அப்போது சீதை வேண்டிக் கொண்டபடி சுயக்ஞரிடம் இவ்வாறு கூறினார், இராமன். (5,6)

"நன்பரே! சீதை, தன்னுடைய பொன்மாலைகள், பொன்வடங்கள், மேகலை ஆகியவற்றை உங்களுடைய பத்தினிக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறாள். அவைகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். (7)

- அங்குதாநி விசித்ராணி கேயுராணி ஸுபாநி ச ।
 ப்ரயச்சதி ஸகே துப்யம் பார்யாயை கச்சதீ வநம் ॥ (8)
- பர்யங்கமக்ரயாஸ்தரணம் நாநாரத்நவிபூஷிதம் ।
 தமபீச்சதி வைதேஹீ ப்ரதிஷ்டாபயிதும் த்வயி ॥ (9)
- நாக்: ஸத்ருஞ்ஜயோ நாம மாதுலோ யம் துதௌ மம ।
 தம் மே நிஷ்கஸஹஸ்ரேண துத்யாமி த்விஜபங்க்வ ॥ (10)
- இத்யுக்த: ஸ ஹி ராமேண ஸுயக்ரு: ப்ரதிக்குஹ்ய தத் ।
 ராமலக்ஷ்மணஸீதாநாம் ப்ரயுயோஜாஸிஷ: ஸிவா: ॥ (11)
- அத ப்ராதரமவ்யக்ரம் ப்ரியம் ராம: ப்ரியம்வதும் ।
 ஸௌமித்ரிம் தமுவாசேதும் ப்ரஹ்மேவ த்ரித்யுஸேஸ்வரம் ॥ (12)
- அகூஸ்த்யம் கௌஸிகம் சைவ தாவுபௌ ப்ரஹ்மணோத்தமௌ ।
 அர்சயாஹூய ஸௌமித்ரே ரத்நை: ஸஸ்யமிவாம்புபி: ॥ (13)
- தர்பயஸ்வ மஹாபாஹோ கோஸஹஸ்ரைஸ்ச மாநத்ய ।
 ஸுவர்ணை ரஜதைஸ்சைவ மணிபிபுஸ்ச மஹாத்நை: ॥ (14)
- கௌஸல்யாம் ச ஸுமித்ராம் ச புக்த: பர்யுபதிஷ்டதி ।
 ஆசார்யஸ்தைத்திரீயாணாமபிபுருபஸ்ச வேத்யவித் ॥ (15)
- தஸ்ய யாநம் ச த்யூஸீஸ்ச ஸௌமித்ரே ஸம்ப்ரத்யாபய ।
 கௌஸேயாநி ச வஸ்த்ராணி யாவத்துஷ்யதி ஸ த்விஜ: ॥ (16)
- ஸுதஸ்சித்ரரத்யுஸார்ய: ஸசிவ: ஸுசிரோஷித: ।
 தோஷயைநம் மஹார்ஹைஸ்ச ரத்நைர்வஸ்த்ரைர்த்நைஸ்தத்யா ॥
 பஸுகாபிபுஸ்ச ஸர்வாபிபுர் க்வாம் த்யுஸஸ்தேந ச ॥ (17)
- யே சேமே கடகாலாபா பூஹவோ துண்ட்யுமாணவா: ।
 நித்யஸ்வாத்யாயஸீலத்வாந் நாந்யத்குர்வந்தி கிஞ்சந ॥ (18)
- அலஸா: ஸ்வாதுகாமாஸ்ச மஹதாம் சாபி ஸம்மதா: ।
 தேஷாமஸீதியாநாநி ரத்நபூர்ணாநி த்யாபய ॥ (19)
- ஸாலிவாஹஸஹஸ்ரம் ச த்யுவே ஸதே பத்யுரகாம்ஸ்தத்யா ।
 வ்யஞ்ஜநார்த்யம் ச ஸௌமித்ரே கோஸஹஸ்ரமுபாகுரு ॥ (20)
- மேகூலீநாம் மஹாஸங்க: கௌஸல்யாம் ஸமுபஸ்தித: ।
 தேஷாம் ஸஹஸ்ரம் ஸௌமித்ரே ப்ரத்யேகம் ஸம்ப்ரத்யாபய ॥ (21)
- அம்புயா யத்யா ச ஸா நந்தேத் கௌஸல்யா மம துக்ஷிணாம் ।
 தத்யா த்விஜாதீம்ஸ்தாந் ஸர்வாந்லக்ஷ்மணார்சய ஸர்வஸ: ॥ (22)

அன்பரே! சீதை இப்போது காட்டிற்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள். (காட்டில் நகைகள் தேவையில்லை. எனவே,) அழகான வேலைப்பாடுகள் அமைந்த தோள்வளைகள், கவின்கு கேயுரங்கள் முதலியவைகளையும் உங்கள் பத்தினிக்காக உங்களிடம் கொடுக்கிறாள். (8)

முதல்தரமான படுக்கை விரிப்புகள் கொண்டதும், பல்வகையான ரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்டதுமான கட்டிலையும் உங்கள் இல்லத்திற்கு அனுப்பி வைக்க விரும்புகிறாள், வைதேகி. (9)

அந்தணோத்தமரே! என்னுடைய மாமன் எனக்குக் கொடுத்த சத்ருஞ்ஜயம் என்ற யானையை ஆயிரம் பொற்காசுகளுடன் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்!" (10)

இவ்வாறு இராமனால் கூறப்பட்டதும் சுயக்ஞர் அவைகளையெல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டு, இராம-லட்சுமண-சீதைக்கு மங்களமான ஆசீர்வாதங்களை வழங்கினார். (11)

பின்னர் நெஞ்சம் கலங்காதவனும், அன்பாகப் பேசுகிறவனுமான தம்பி இலக்குவனைப் பார்த்து, பிரும்மதேவர் தேவ மன்னனுக்கு உத்திரவு இடுவதைப் போல, பின்வருமாறு இராமன் கூறினார்— (12)

"தோள்வலிமை படைத்தவனே! அந்தணோத்தமர்களான அகஸ்தியரையும் கௌசிக மாமுனிவரையும் அழைத்து வந்து, விளைநிலத்தில் முளைத்திருக்கும் பயிருக்கு (அது மேலும் செழிப்பாக வளர்வதற்காக) ஏராளமான தண்ணீரைப் பாய்ச்சுவதைப் போல, பல்வகை ரத்தினங்கள், ஆயிரக்கணக்கான பசுமாடுகள், பொன்-வெள்ளி-விலையுயர்ந்த மாணிக்கங்கள் கொடுத்து அவர்களைப் பூஜித்து மனம் குளிரச் செய்வாயாக! (13,14)

யஜுர்வேத தைத்யசாகையைக் கற்பிக்கும் ஆசார்யர், புலமை பெற்ற வேதவித்தகர் ஒருவர் கோசலா தேவியையும், சுமித்திரா தேவியையும் தினந்தோறும் பக்தி-சிரத்தையுடன் ஆசீர்வதித்து வருகிறார். அவருக்கு ஒரு வாகனம், பணியாளர்கள், பட்டுத்துணிகள், அவருக்குத் திருப்தி ஏற்படும் வரையில் மற்றப் பொருட்களையும் (நமது கருவூலத்திலிருந்து) கொடுக்கச் செய்வாயாக! (15,16)

நல்ல பண்பாடுகள் உள்ளவரும், தேரோட்டிகள் குலத்தில் பிறந்தவருமான சித்ரரதன் என்பவர் வெகுசாலமாக நமக்கு அமைச்சராகவும் இருந்து வருகிறார். விலையுயர்ந்த ரத்தினங்களாலும், ஆடைகளாலும், ஏராளமான பொருட்களாலும், அனைத்து வகையான ஆடுகளையும் ஆயிரம் பசுக்களையும் கொடுத்து அவரை மகிழ்விப்பாயாக! (17)

கையில் தண்டம் தரித்த பிரம்மசாரிகள், கட சாகையையும், கலாப சாகையையும் அத்யயனம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் பொழுதெல்லாம் வேதம் ஒதிக் கொண்டிருப்பதால் மிகவும் களைப்படைந்து வேறு எந்த வேலையையும் செய்ய முடியவில்லை. (உணவுக்காக பிச்சை எடுக்கக்கூடப் போக முடியவில்லை.) ஆனால், சுவையுள்ள பதார்த்தங்களை உண்பதில் விருப்பமுடையவர்கள்; வேதவிற்பன்னர்களால் மதிக்கப்படுபவர்கள். (18,19)

அவர்களுக்கு ரத்தின மூட்டைகள் ஏற்றப்பட்ட எண்பது ஒட்டகங்களையும் கொடுக்கச் செய். ஆயிரம் பொதி மாடுகளையும், இருநூறு உழவு மாடுகளையும், உணவுக்கு வேண்டிய பால், தயிர், நெய் முதலியவற்றிற்காக ஆயிரம் பசுக்களையும் கொடு. (20)

லட்சுமணா! மௌஞ்ஜிப் புல்லை அரைஞாணாகக் கட்டியிருக்கும் பிரம்மசாரிகளின் பெருங்கூட்டம், அன்னை கௌசல்யா தேவியாரை அண்டி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆயிரக்கணக்கில் பொற்காசுகள் கொடுக்கச் செய். (21)

என்னுடைய தாயார் கௌசல்யை, அந்தணர்களுக்கு எவ்வளவு தட்சிணை கொடுத்தால் மனம் மகிழ்வாரோ, அந்த அளவுக்குக் கொடுத்து அவர்கள் எல்லோரையும் கௌரவப்படுத்து." (22)

தத: ஸ புருஷவ்யாக்₄ரஸ்தத்₃த₄நம் லக்ஷ்மண: ஸ்வயம் ।
யதே₂க்தம் ப்₃ராஹ்மணேந்த்₃ராணாமத₃த₃த்₃ த₄நதே₃ யத₂ ॥ (23)

அத₂ப்₃ரவீத்₃ப்₃ாஷ்பகலாந்ஸ் திஷ்ட₂தஸ்சோபஜீவிந: ।
ஸம்ப்ரத₃ய ப₃ஹுத்₃ரவ்யமேகைகஸ்யோபஜீவநம் ॥ (24)

லக்ஷ்மணஸ்ய ச யத்₃வேஸ்ம க்₃ருஹம் ச யதி₃த₃ம் மம ।
அஸூந்யம் கார்யமேகைகம் யாவத₃ாக்₃மநம் மம ॥ (25)

இத்யுக்த்வா து₃:கி₂தம் ஸர்வம் ஜநம் தமுபஜீவிநம் ।
உவாசேத₃ம் த₄நாத்₄யக்ஷம் த₄நமாநீயதாமிதி ॥ (26)

ததோ₂ஸ்ய த₄நமாஜஹ்ரு: ஸர்வமேவோபஜீவிந: ।
ஸ ராஸி: ஸுமஹாம்ஸ்தத்ர த்₃ர்ஸநீயோ ஹ்யத்₃ருஸ்யத ॥ (27)

தத: ஸ புருஷவ்யாக்₄ரஸ் தத்₃த₄நம் ஸஹலக்ஷ்மண: ।
த்₃விஜேப்₄யோ ப்₃ாலவ்ருத்₃தே₄ப்₄ய: க்ருபணேப்₄யோ ஹ்யத₃ாபயத் ॥ (28)

தத்ராஸீத் பிங்க்₃ளோ க்₃ார்க்யஸ் த்ரிஜடோ நாம வை த்₃விஜ: ।
உஞ்ச₂வ்ருத்திர் வநே நித்யம் ப்₂ாலகுத்₃த₃ால லாங்க்யலீ ॥ (29)

தம் வ்ருத்₃த₄ம் தருணீ ப்₄ார்யா ப்₃ாலாநாத₃ய த்₃ாரகாந் ।
அப்₃ரவீத்₃ ப்₃ராஹ்மணம் வாக்யம் த்₃ாரித்₃ர்யேணாபி₄பீடிதா ॥ (30)

அபாஸ்ய ப்₂ாலம் குத்₃த₃ாலம் குருஷ்வ வசநம் மம ।
ராமம் த்₃ர்ஸய த்₄ர்மக்ஞம் யதி₃ கிஞ்சித₃வாப்ஸ்யஸி ॥ (31)

ப்₄ார்யாயா வசநம் ஸ்ருத்வா ஸாடமாச்ச₂ாத்₃ய து₃ஸ்ச₂த₃ாம் ।
ஸ ப்ராதிஷ்ட₂த பந்த₂ாநம் யத்ர ராமநிவேஸநம் ॥ (32)

ப்₄ருக்₃வங்கி₃ர:ஸமம் தீப்₃்த்யா த்ரிஜடம் ஜநஸம்ஸதி₃ ।
ஆ பஞ்சமாயா: கக்ஷயாயா நைநம் கஸ்சித₃வாரயத் ॥ (33)

ஸ ராஜபுத்ரமாஸாத்₃ய த்ரிஜடோ வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (34)

நிந்த₄நோ ப்₃ஹுபுத்ரோ₂ஸ்மி ராஜபுத்ர மஹாயஸ: ।
உஞ்ச₂வ்ருத்திர்வநே நித்யம் ப்ரத்யவேக்ஷஸ்வ மாமிதி ॥ (35)

தமுவாச தத்₃ா ராம: பரிஹாஸஸமந்விதம் ।
க்யாம் ஸஹஸ்ரமப்யேகம் ந து விஸ்ராணிதம் மயா ॥
பரிக்ஷிபஸி த்₃ண்டே₃ந யாவத்தாவத₃வாப்ஸ்யஸி ॥ (36)

ஸ ஸாடம் த்வரித: கட்யாம் ஸம்ப்₄ராந்த: பரிவேஷ்ட்ய தாம் ।
ஆவித்₄ய த்₃ண்ட₃ம் சிக்ஷேப ஸர்வப்ராணேந வேகி₃த: ॥ (37)

பின்னர், புலிநிகர் ஆற்றல் படைத்த லட்சுமணன், இராமன் கூறியவண்ணம், தானே நேரில் அந்தணோத்தமர்களுக்கு குபேரன் போல் வாரி வாரி வழங்கினான். (23)

கண்ணீர்ப் பெருக்கினால் பேசமுடியாமல் தொண்டை அடைக்க நின்று கொண்டிருந்த குற்றேவல் செய்யும் பணியாளர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் (பதிநான்கு ஆண்டுகள்) வாழ்க்கை நடத்துவதற்குப் போதுமான செல்வத்தைத் தாராளமாக வழங்கிவிட்டுக் கூறினார்— (24)

“லட்சுமணனுடைய வீடு, என்னுடைய இந்த மாளிகை ஆகிய எங்கள் இருவருக்கும் தனித்தனியாக இருக்கும் இருப்பிடங்கள், நாங்கள் திரும்பி வரும்வரை பாழடைந்துவிடாமல் இருக்கும்படி நீங்கள் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும்.” (25)

மிகவும் துயரத்தில் ஆழ்ந்திருந்த ஏவலாளர்களான அவர்களிடம் இவ்வாறு கூறிவிட்டு, செல்வங்களைக் கொண்டு வருமாறு கருவூலத் தலைவருக்கு உத்திரவிட்டார். (26)

உடனே, எல்லா பரிசனங்களும் சென்று செல்வத்தைக் கொண்டு வந்து குவித்தார்கள். அந்த மாபெரும் பொருட்குவியல், கண்டு மகிழ்த்தக்கதாகக் காணப்பட்டது. (27)

மகாபலம் பொருந்திய அவர், உடனிருந்த இலக்குவனும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அந்தணச் சிறுவர்களுக்கும் முதியோர்களுக்கும் ஏழை-எளியோர்களுக்கும், அந்தச் செல்வம் முழுவதையும் பங்கிட்டுக் கொடுக்கச் செய்தார். (28)

அந்தக் காலத்தில் அயோத்திக்கு அருகிலிருந்த காட்டுப் பகுதியில் கர்க்கிய கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த திரிஜடர் என்ற ஓர் அந்தணர் இருந்தார். போதுமான உணவு இல்லாததால் அவரது உடல் வெளிறிப் போயிருந்தது. அவர் கோடரி, மண்வெட்டி, கலப்பை இவைகளைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்தார். காட்டில் சிதறிக் கிடக்கும் தானியங்களைப் பொறுக்கி எடுத்து உயிர்வாழும் நெறியைப் பின்பற்றி வந்தார். (29)

வயோதிகரான அவருக்கு இளமையான மனைவி. வறுமையால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அவள், சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளுடன் அவரிடம் வந்து பின்வருமாறு கூறினாள்— (30)

“கோடரியையும், மண்வெட்டியையும் தூக்கிப் போடுங்கள். தயவுசெய்து நான் சொல்கிறபடி செய்யுங்கள். விருப்பமிருந்தால் தருமப்பிரபுவான இராமனைப் போய்ப் பாருங்கள்.” (31)

மனைவியின் சொற்களைக் கேட்ட அவர் கிழிந்து போயிருந்த வேட்டியை ஒருவாறாக உடம்பில் சுற்றிக் கொண்டு, இராமனின் திருமாளிகை இருந்த பாட்டையை அடைந்தார். (32)

ஆன்மவொளியால் (மிகவும் பிரசித்தர்களான) பிருகு, அங்கிரஸ் முனிவர்கள் போலிருந்த திரிஜடரை மாளிகைக்குள் இருந்த மக்கள் கூட்டத்தில் ஐந்து கட்டுகள் வரை எவரொருவரும் தடுத்து நிறுத்தவில்லை. (33)

திரிஜடர், அரசகுமாரரிடம் சென்று பின்வருமாறு தெரிவித்துக் கொண்டார். (34)

“சக்கரவர்த்தித் திருமகனே! வள்ளல் என்று பெரும் புகழ் படைத்தவரே! நான் பொருள் இல்லாதவன்; குழந்தைகுட்டிக்காரன்! காட்டில் சிதறிக் கிடக்கும் தானியங்களைப் பொறுக்கிச் சேர்த்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். தாங்கள் என்னிடம் அருட்பார்வை செலுத்த வேண்டும்.” (35)

அவரைப் பார்த்து குறும்புத்தனமாக இராமன் சொன்னார்— “என்னிடம் ஆயிரக்கணக்கான பசுக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், இதுவரை ஒரு பசுவைக்கூட நான் தானம் செய்யவில்லை. (உங்கள் கையிலுள்ள) கழியை எவ்வளவு தூரத்திற்கு வீசி எறிகிறீர்களோ, அவ்வளவு தூரத்திற்கு இடையிலுள்ள அத்தனை பசுக்களையும் அடைவீர்கள்.” (36)

உடனே மிகவும் பரபரப்படைந்த அவர், வேட்டியை இடுப்பில் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு, முழு மூச்சையும் பிரயோகித்து, வேகத்துடன் தண்டத்தைச் சுழற்றி வீசி எறிந்தார். (37)

ஸ தீர்த்வா ஸரயூபாரம் த₃ண்ட₃ஸ்தஸ்ய கராச்ச்யுத: ।
கே₃வ்ரஜே ப₃ஹுஸாஹஸ்ரே பபாதோக்ஷணஸந்திதெ₄ள ॥ (38)

தம் பரிஷ்வஜ்ய த₄ர்மாத்மா ஆ தஸ்மாத்ஸரயூதடாத் ।
ஆநயாமாஸ தா கே₃பைஸ் த்ரிஜடாயாஸ்ரமம் ப்ரதி ॥ (39)

உவாச ச ததோ ராமஸ் தம் க₃ர்க்யமபி₄ஸாந்த்வயந் ।
மந்யுர்ந க₂லு கர்தவ்ய: பரிஹாஸோ ஹ்யயம் மம ॥ (40)

இத₃ம் ஹி தேஜஸ்தவ யத்₃து₃ரத்யயம்
ததே₃வ ஜிக்ஞாஸிதுமிச்ச₂தா மயா ।
இமம் ப₄வாநர்த₂மபி₄ப்ரசோதி₃தோ
வ்ருணீஷ்வ கிம் சேத₃பரம் வ்யவஸ்யதி ॥ (41)

ப்₃ரவீமி ஸத்யேந ந தே₅ஸ்தி யந்த்ரணா
த₄நம் ஹி யத்₃யந்மம விப்ரகாரணாத் ।
ப₄வத்ஸு ஸம்யக் ப்ரதிபாத₃நேந தத்
மயார்ஜிதம் ப்ரீதியஸஸ்கரம் ப₄வேத் ॥ (42)

தத: ஸப₄ர்யஸ்த்ரிஜடோ மஹாமுநிர்-
க₃வாமநீகம் ப்ரதிக்₃ருஹ்ய மோதி₃த: ।
யஸோப₃லப்ரீதிஸுகே₂பப்₃ரும்ஹிணீஸ்-
தத₃ாஸிஷ: ப்ரத்யவத₃ந்மஹாத்மந: ॥ (43)

ஸ சாபி ராம: பரிபூர்ணமாநஸோ
மஹத்₃த₄நம் த₄ர்மப₃லைருபார்ஜிதம் ।
நியோஜயாமாஸ ஸுஹ்ருஜ்ஜநே சிராத்₃-
யத₂ார்ஹ ஸம்மாநவச:ப்ரசோதி₃த: ॥ (44)

த்₃விஜ: ஸுஹ்ருத்₃ ப்₄ருத்யஜநோ₅த₂வா தத₃ா
த₃ரித்₃ர பி₄க்ஷாசரணஸ்ச யோ₅ப₄வத் ।
ந தத்ர கஸ்சிந்ந ப₃பூ₄வ தர்பிதோ
யத₂ார்ஹ ஸம்மாநந த₃ாநஸம்ப்₄ரமை: ॥ (45)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்₃வாத்ரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

த்ரயஸ்த்ரிம்ஸ: ஸர்க₃:

பெளவாக்யம்

த₃த்த்வா து ஸஹ வைதே₅ஹ்யா ப்₃ராஹ்மணேப்₄யோ த₄நம் ப₃ஹு ।
ஜக்₃மது: பிதரம் த்₃ரஷ்டும் ஸீத்யா ஸஹ ராக₄வௌ ॥ (1)

அவர் கையிலிருந்து விடுபட்ட அந்தத் தடி, சரயூ நதியின் அக்கரையை அடைந்து, ஆயிரக்கணக்கான பசுக்கள் நிறைந்த மந்தையில், ஓர் எருதின் பக்கலில் விழுந்தது. (38)

அறத்தின் உயிர்நாடி போன்ற இராமன் அவரை மார்புறத் தழுவிக் கொண்டார். சரயூ நதிக்கரையிலிருந்து அவர் எறிந்த சும்பு விழுந்த இடம் வரையிலுள்ள எல்லாப் பசுக்களையும் இடையர்களைக் கொண்டு திரிஜடரின் குடிலுக்கு அனுப்பி வைத்தார். (39)

அச்சமயத்தில், கர்க வழித்தோன்றலான அந்த அந்தணரை சமாதானப்படுத்தும் வகையில், “நான் செய்தது குடும்புத்தனம்தான்; தாங்கள் (நற்பண்பாளர்) என்மீது கோபம் கொள்ளக்கூடாது” என்று கூறினார். (40)

“கடக்க முடியாத தங்களுடைய ஆன்மிக ஆற்றலை அறிந்து கொள்ள விரும்பிய நான், இவ்வாறு செய்தேன் - தண்டத்தை வீசி எறியும்படி கேட்டுக் கொண்டேன். தங்களுக்கு வேறு ஏதேனும் தேவைப்பட்டால் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். (41)

உண்மையாகக் கூறுகிறேன். தாங்கள் (யாசித்துப் பெறுவதற்கு) சங்கோஜப்பட வேண்டாம். என்னிடமுள்ள செல்வங்கள் அனைத்தும் அந்தணர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகத்தான்! என்னால் சேமித்து வைக்கப்பட்டப் பொருட்களை தங்களைப் போன்றவர்களுக்கு மனமுவந்து ஏராளமாகக் கொடுப்பதே, எனக்கு மனமகிழ்ச்சியையும் புகழையும் விளைவிப்பதாக ஆகும்.” (42)

பசுமந்தையைப் பெற்றுக் கொண்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்த பெருங்குடும்பியான திரிஜடர், (இராமனுக்கு) புகழ், ஆற்றல், அகமகிழ்ச்சி, உடல்நலம் பெருகுவதற்கான ஆசிமொழிகளைக் கூறினார். (43)

மனம் நிறைந்த உவகையுடன் கூடிய இராமன், அறநெறிப் பயனான ஆண்மையால் சம்பாதிக்கப்பட்ட ஏராளமான செல்வங்களை, அன்பர்கள் எல்லோருக்கும் அவரவர் தகுதிக்குத் தக்கபடி, உபசார வார்த்தைகள் கூறி, வெகுநேரம் வரை பங்கிட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். (44)

அந்தச் சமயத்தில், அந்தணன், நண்பன், வேலைக்காரன், வறியவன், பிட்சை எடுத்து ஜீவிப்பவன் - இவர்களில் தமக்குரிய மரியாதை மற்றும் தானங்களால் திருப்தி அடையாதவர் ஒருவர்கூட இல்லவே இல்லை. (45)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்து மூன்று

நகர மக்களின் கூற்று

(இராம-லட்சுமணர்கள் சீதையுடன்கூட, ஏராளமான செல்வங்களை அந்தணர்களுக்கு வழங்கிவிட்டு, தந்தையைப் பார்ப்பதற்காக (பார்த்து விடைபெறுவதற்காக)ச் சென்றார்கள். (1)

ததோ க்ருஹீதே துஷ்ப்ரேசே த்வஸோபேதாம் தத்யுதே ।
மாலாத்ராமபிரபுத்ரே ஸீதயா ஸமலம்க்ருதே ॥ (2)

தத: ப்ராஸாதஹர்மயாணி விமாநஸிக்ரானி ச ।
அதிருஹய ஜந: ஸ்ரீமாநுதாஸநோ வ்யலோகயத் ॥ (3)

ந ஹி ரத்யா: ஸ்ம ஸக்யந்தே க்ருந்தும் ப்ருஹஜநாகுலா: ।
ஆருஹய தஸ்மாத் ப்ராஸாதாத்ரீநா: பஸ்யந்தி ராகுவம் ॥ (4)

பத்ராதீம் ஸாநுஜம் த்ருஷ்ட்வா ஸஸீதம் ச ஜநாஸ்தத்ரா ।
ஊகர் ப்ருஹவிதா வாச: ஸோகோபஹதசேதஸ: ॥ (5)

யம் யாந்தமநுயாதி ஸ்ம சதுரங்கபுலம் மஹத் ।
தமேகம் ஸீதயா ஸார்தமநுயாதி ஸ்ம லக்ஷ்மண: ॥ (6)

ஐஸ்வர்யஸ்ய ரஸக்ரு: ஸந் காமிநாம் சைவ காமத்ய: ।
நேச்சத்யேவாந்ருதம் கர்தும் பிதரம் தர்மகௌரவாத் ॥ (7)

யா ந ஸக்யா புரா த்ரஷ்டும் ப்ருதேராகாஸகௌரபி ।
தாமத்ய ஸீதாம் பஸ்யந்தி ராஜமார்க்கதாம் ஜநா: ॥ (8)

அங்குராகோசிதாம் ஸீதாம் ரக்தசந்தநஸேவிநீம் ।
வர்ஷமுஷ்ணம் ச ஸீதம் ச நேஷ்யத்யாஸு விவர்ணதாம் ॥ (9)

அத்ய நூநம் துஸரத: ஸத்த்வமாவிஸ்ய புஷதே ।
ந ஹி ராஜா ப்ரியம் புத்ரம் விவாஸயிதுமிச்சதி ॥ (10)

நிர்க்ருணஸ்யாபி புத்ரஸ்ய கதம் ஸ்யாத்விப்ரவாஸநம் ।
கிம் புநர்யஸ்ய லோகோயம் ஜிதோ வ்ருத்தேந கேவலம் ॥ (11)

ஆந்ருஸம்ஸ்யமநுக்ரோஸ: ஸ்ருதம் ஸீலம் த்யம: ஸம: ।
ராகுவம் ஸோபயந்த்யேதே ஷட்க்ருணா: புருஷர்ஷபும் ॥ (12)

தஸ்மாத் தஸ்யோபகாதேந ப்ரஜா: பரமபீடிதா: ।
ஒளத்காநீவ ஸத்த்வாநி க்ரீஷ்மே ஸலில ஸம்ஷயாத் ॥ (13)

பீட்யா பீடிதம் ஸர்வம் ஜகத்யஸ்ய ஜகத்பதே: ।
மூலஸ்யேவோபகாதேந வ்ருக்ஷ: புஷ்பபலோபக: ॥ (14)

மூலம் ஹ்யேஷ மநுஷ்யாணாம் தர்மஸாரோ மஹாத்யுதி: ।
புஷ்பம் ப்ருலம் ச புத்ரம் ச ஸாக்ஷாஸ்யேதரே ஜநா: ॥ (15)

அவர்கள் (இருவரும்) அணிந்திருந்த ஆயுதங்களில் புஷ்பமாலைகள் சார்த்தி, சந்தனமிட்டு அலங்கரித்திருந்தாள், சீதை. அவைகளின் ஒளிவீச்சால் பார்ப்பவரின் கண்கள் கூசின. (2)

அப்போது செல்வந்தர்களான குடிமக்களின் கூட்டம் மதிற்சுவர்களிலும், அரச மாளிகைகளிலும், ஏழுடுக்கு மாளிகைகளிலும் மேலேயுள்ள திறந்தவெளி உப்பரிகைகளிலும் ஏறி நின்று உற்சாகமில்லாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. (3)

மிக அதிகமாக மக்கள் கூடியதால் தேரோடும் வீதிகளில் நடந்து செல்வதற்கு இடமில்லாமல் போய்விட்டது. அதனால் மாளிகைகளின் மதிற்சுவர்கள் மேல் ஏறி நின்று, வருத்தம் தோய்ந்த முகத்துடன், இராமனின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். (4)

அப்போது தம்பியுடனும், சீதையுடனும் கால்நடையாக நடந்து வரும் அவரைக் கண்டதும், சோகத்தால் தடுமாற்றமடைந்த மனத்துடன் பலவிதமான கருத்துக்களை பரிமாறி கொண்டார்கள். (5)

“எவர் வெளியே புறப்பட்டு வந்தால், சிறப்புமிக்க நால்வகைப் படை பின்தொடர்ந்து வருமோ, இப்போது சீதையோடு தனியாக வரும் அவருடன்கூட லட்சுமணன் (மட்டும்) பின்தொடர்ந்து வருகிறார். (6)

செல்வத்தின் உண்மையான பயன்பாட்டை அறிந்தவரும், தன்னிடம் வந்து யாசிப்பவர்களின் எல்லா விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றுவருமான இவர், தருமத்தினிடம் தான் கொண்டிருக்கும் கௌரவத்தினால், தந்தையினுடைய சொல் பொய்யாகி விடுவதை விரும்பாமல் இருக்கிறார். (7)

எந்த ஒரு பெண்மணி, வான்வெளியில் சஞ்சரிக்கும் பூதங்களால்கூட காண முடியாதவராக இருந்தாரோ, ராஜபாட்டையில் நடந்து செல்லும் அந்தப் பெண்ணரசி சீதாதேவியை இப்போது பாமர மக்கள்கூடப் பார்க்கிறார்கள். (8)

வாசனைத் திரவியங்கள் பூசிக் கொள்வதற்குத் தக்கவளும், செஞ்சந்தனம் பூசிக் கொள்ள வேண்டியவளுமான சீதாதேவியை, காற்று-வெயில்-குளிர் முதலானவைகள் தாக்கி வெளிறச் செய்துவிடும். (9)

ஏதோ ஒரு தீயசக்தியை தன்னுள் புகவிட்டுக் கொண்டு தசரதர் மதிகலங்கிப் பேசுகிறார் என்பது நிச்சயம். (இல்லையென்றால்) தனக்குப் பிரியமான குமாரனை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றத் துணியமாட்டார். (10)

நற்குணங்களே இல்லாத மகனைக்கூட நாட்டை விட்டுத் துரத்துவது எவ்வாறு பொருந்தும்? அப்படியிருக்க, தன் நல்ல குணங்களாலேயே எல்லா மக்களையும் தன்பால் வசீகரித்து வைத்திருப்பவரைப் பற்றிக் கூறவேண்டுமா, என்ன? (இராமனை நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது.) (11)

பிறருக்கு உடற்கேடு மற்றும் மனக்கேடு விளைவிக்காதவர், இரக்கம், அறநூல் ஞானம், நல்லொழுக்கம், புலனடக்கம், மனவடக்கம் என்ற ஆறு குணங்களும் ஆணைறாகிய இராமனிடம் குடிகொண்டிருக்கின்றன. (12)

அப்படிப்பட்ட உத்தமருக்கு பேரிடி கொடுக்கப்பட்டதால், மக்கள் எல்லோரும் கோடைகாலத்தில் தண்ணீர் வறண்டு போய்விட்ட நீர்நிலையில் வாழும் ஜந்துக்கள் போல மிகவும் துன்பம் அடைந்திருக்கிறார்கள். (13)

மலர், மற்றும் கனிகளுடைய மரத்தின் வேரை வெட்டிவிட்டால் மரத்தின் எல்லாப் பகுதிகளுமே அழிந்து போய்விடுவதைப் போல, இந்த உலகத்தின் நாயகர் துன்பப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால், உலக மக்கள் அனைவரும் துயரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்கள். (14)

அறத்தைப் பிழிந்தெடுத்த சாறு போன்றவரும், தெய்விக மகிமை பொருந்தியவருமான இந்த ஸ்ரீராமன், மனித குலத்தின் ஆதாரஸ்தானம்; வேர் போன்றவர்; ஏனைய மக்கள் எல்லோரும் பூ, பழம், கிளைகள். (15)

- தே லக்ஷ்மண இவ ஶ்னிப்ரம் ஸபத்நய: ஸஹபுந்நவா: ।
 க₃ச்ச₂ந்தமநுக₃ச்ச₂ாமோ யேந க₃ச்ச₂தி ராக₄வ: ॥ (16)
- உத்யாநாநி பரித்யஜ்ய ஶேஷத்ராணி ச க்ருஹாணி ச ।
 ஏகது:க₂ஸுக₂ ராமமநுக₃ச்ச₂ாம த₄ார்மிகம் ॥ (17)
- ஸமுத்த₄ருத நித₄ாநாநி பரித்₄வஸ்தாஜிராணி ச ।
 உபாத்த த₄நத₄ாந்யாநி ஹ்ருதஸாராணி ஸர்வஸ: ॥ (18)
- ரஜஸாப்யவகீர்ணாநி பரித்யக்த்தாநி தைவதை: ।
 மூஷகை: பரித₄ாவத்₃பி₄ருத்₃பி₃லைராவ்ருதாநி ச ॥ (19)
- அபேதோத₃க தூ₄மாநி ஹீநஸம்மார்ஜநாநி ச ।
 ப்ரநஷ்ட புலிகர்மேஜ்யா மந்த்ரஹோமஜபாநி ச ॥ (20)
- துஷ்காலேநேவ ப₄க்ருநாநி பி₄ந்நப₄ஜநவந்தி ச ।
 அஸ்மத்த்யக்த்தாநி வேஸ்மாநி கைகேயீ ப்ரதிபத்யதாம் ॥ (21)
- வநம் நக₃ரமேவாஸ்து யேந க₃ச்ச₂தி ராக₄வ: ।
 அஸ்மாபி₄ஸ்ச பரித்யக்தம் புரம் ஸம்பத்யதாம் வநம் ॥ (22)
- பி₃லாநி த₃ம்ஷ்ட்ரிண: ஸர்வே ஸாநூநி ம்ருக₃பக்ஷிண: ।
 த்யஜந்த்யஸ்மத்₃ ப₄யாத்₃பீ₄தா க₃ஜா: ஸிம்ஹா வநாந்யபி ॥ (23)
- அஸ்மத் த்யக்தம் ப்ரபத்யந்தாம் ஸேவ்யமாநம் த்யஜந்து ச ।
 த்ருணமாம்ஸ ப₂லாத்₃ாநாம் தே₃ஸம் வ்யாளம்ருக₃த்₃விஜம் ॥ (24)
- ப்ரபத்யதாம் ஹி கைகேயீ ஸபுத்ரா ஸஹ ப₃ாந்த₄வை: ।
 ராக₄வேண வநே ஸர்வே ஸஹ வத்ஸ்யாம நிர்வ்ருதா: ॥ (25)
- இத்யேவம் விவித₄ா வாசோ நாநாஜநஸமீரிதா: ।
 ஸுஸ்ராவ ராக₄வ: ஸ்ருத்வா ந விசக்ரேஸ்ய மாநஸம் ॥ (26)
- ஸ து வேஸ்ம பிதூர்தூ₃ராத் கைலாஸஸிக₂ர ப்ரப₄ம் ।
 அபி₄சக்ராம த₄ர்மாத்மா மத்தமாதங்க₃விக்ரம: ॥ (27)
- விநீத வீரபுருஷம் ஸ ப்ரவிஸ்ய ந்ருபாலயம் ।
 த₃த்₃ர்ஸாவஸ்தி₂தம் தீ₃நம் ஸுமந்த்ரமவிதூ₃ரத: ॥ (28)
- ப்ரதீக்ஷமாணோபி₄ஜநம் தத₃ார்தம் அநார்தருப: ப்ரஹஸந்நிவாத₂ ।
 ஜக₃ாம ராம: பிதரம் தி₃த்₃ருக்ஷ: பிதூர்நிதே₃ஸம் விதி₄வச்சிகீர்ஷ: ॥ (29)
- தத்பூர்வமைக்ஷவாகஸுதோ மஹாத்மா
 ராமோ க₃மிஷ்யந் ந்ருபமார்தருபம் ।
 வ்யதிஷ்ட₂த ப்ரேக்ஷ்ய தத₃ா ஸுமந்த்ரம்
 பிதூர்மஹாத்மா ப்ரதிஹாரணார்த₂ம் ॥ (30)

அதனால் நாம் எல்லோரும் மனைவி-உறவினர்களோடுகூட, எந்த வழியில் ஸ்ரீராமன் செல்கிறாரோ, அதே வழியில் இலக்குவனைப் போல, பின்தொடர்ந்து செல்வோம். (16)

தோட்டம்-துரவுகளையும், வீடு-வாசல்களையும், நிலம்-நீச்சுகளையும் அப்படியே விட்டுவிட்டு, சுகத்தையும் துக்கத்தையும் சமமாகக் கருதி, அறமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமனைப் பின்தொடர்ந்து செல்வோம். (17)

புதைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள செல்வங்களை எடுத்துக் கொள்வோம்; அழகான முற்றங்களைச் சிதைத்து விடுவோம்; எல்லாச் செல்வங்களையும் தானியங்களையும் எடுத்துக் கொள்வோம்; மற்ற எல்லாப் பொருட்களையும் நாலாபக்கங்களிலும் தூக்கி எறிவோம்; வீடு முழுவதிலும் புழுதி படியட்டும்; குல தேவதைகள் வீட்டை விட்டுப் போகட்டும்; வளைகளில் புகுந்து புறப்பட்டு எலிகள் இங்குமங்கும் ஓடிக் கொண்டிருக்கட்டும்; தண்ணீர்விட்டு கழுவப்படாமல், நறுமணப் புகை காட்டப்படாமல், துடைப்பத்தால் பெருக்கப்படாத, வைச்வதேவ பலி, வைதிகக் கிரியை, வேள்வி, மந்திரம், ஜபம் இல்லாததாக பஞ்சத்தில் அடிபட்டாற்போல் சிதிலமடைந்து, உடைந்துபோன பாத்திரங்களுடன், நம்மால் விட்டுவிடப்பட்ட வீடுகளை கைகேயி தாராளமாக எடுத்துக் கொள்ளட்டும். (18-21)

ஸ்ரீராமன் போய் வசிக்கப் போகும் காடு (எல்லா மக்களும் அவருடனேயே சென்று விடுவதால்), பட்டணம் போல் ஆகிவிடும்; நம்மால் துறக்கப்பட்ட இந்த நகரமானது காடு என்ற நிலையை அடையும். (22)

நம்மைக் கண்டதும் அஞ்சி நடுங்கும் பாம்புகள் புற்றுக்களை விட்டும், விலங்கு-பறவைகள் தாம் வசிக்கும் தாழ்வரையை விட்டும், யானை-சிங்கங்கள் எல்லாம் அந்தக் காட்டை விட்டும் வெகுதூரத்திற்குப் போய்விடும். (23)

நம்மால் கைவிடப்பட்ட வீடுகளை இவைகள் ஆக்ரமித்துக் கொள்ளட்டும்; நாம் வசிப்பதற்கு ஏற்றபடி, அந்த (காட்டு)ப் பிரதேசத்தைத் துறந்து விட்டுப் போகட்டும். இந்த நகரம் ஆடு-மாடுகள் மேயும் புல்தரையாகவும், புலாலுண்ணும் கொடுமைமிக்க சிங்கங்களுக்கும், பழம் தின்னும் பறவைகளுக்கும் உரிய இடமாகட்டும். இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலையில், கைகேயி இந்த நாட்டை குமாரனோடும் உறவினர்களோடும் பெற்றுக் கொள்ளட்டும். நாம் எல்லோரும் கவலையே இல்லாமல் ஸ்ரீராமனோடு காட்டில் வசிப்போம்." (24,25)

இவ்வாறு பலவிதமான பேச்சுக்களை மக்கள் பேசிக் கொண்டிருப்பதை இராமன் கேட்டார். கேட்டபிறகும் அவருடைய மனத்தில் கலக்கம் ஏற்படவில்லை. (26)

மதங்கொண்ட யானைக்கு நிகரான பலம் கொண்டவரும், அறத்தையே மூச்சாகக் கொண்டவருமான அவர், தூரத்திலிருந்தே கைலாச மலைபோல் ஒளிவீசும் தந்தையின் மாளிகையைப் பார்த்து அதை நோக்கி நடந்தார். (27)

அரசமாளிகைக்குள் வந்து சேர்ந்த அவர் வினயமும் வீரமும் உடைய சுமந்திரர், (அரசருக்கு) அருகில் மிகவும் வாட்டத்துடன் நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். (28)

தன் உயர்குடியைச் சேர்ந்த பெரியோர்கள் பலர் கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் அவருடைய வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தும்கூட, சோகத்தின் நிழல்கூட தன்மீது படாமல், தந்தையின் கட்டளையை முறைப்படி நிறைவேற்ற விருப்பங்கொண்டு, அவரைப் பார்ப்பதற்காக புன்முறுவல் பூத்தாற்போன்ற முகத்துடன் உள்ளே சென்றார். (29)

சோகத்தில் மூழ்கியிருந்த மன்னரின் அருகில் போவதற்கு முன்னால் மகாத்மாவும், இக்ஷ்வாகு குலதிலகமுமான இராமன், தான் வந்திருக்கும் தகவலை மகாத்மாவான தந்தையிடம் கூறுவதற்காக சுமந்திரரை நோக்கிப் பார்த்தபடி நின்று கொண்டார். (30)

பிதுர்நிதே₃ஸேந து த₄ர்மவத்ஸலோ

வநப்ரவேஸே க்ருதபுத்தி₄நிஸ்சய: ।

ஸ ராக₄வ: ப்ரேசஷ்ய ஸுமந்த்ரமப்₃ரவீந்-

நிவேத்யஸ்வாக்யமநம் ந்ருபாய மே ॥

(31)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே

அயோத்யாகாண்டே₃ த்ரயஸ்த்ரீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

சதுஸ்த்ரீம்ஸ: ஸர்க₃:

த₃ஸரத₂ஸமாஸ்வாஸநம்

தத: கமலபத்ராஷ: ஸ்யாமோ நிருபமோ மஹாந் ।

உவாச ராமஸ்தம் ஸுதம் பிதுராக்₂யாஹி மாமிதி ॥

(1)

ஸ ராமப்ரேஷித: க்ஷிப்ரம் ஸந்தாபகலுஷேந்த்₃ரிய: ।

ப்ரவிஸ்ய ந்ருபதிம் ஸுதோ நி:ஸ்வஸந்தம் துத்₃ர்ஸ ஹ ॥

(2)

உபரக்தமிவாதி₃த்யம் ப₄ஸ்மச்ச₂ந்நமிவாநலம் ।

தடாகமிவ நிஸ்தோயமபஸ்யஜ் ஜகதீபதிம் ॥

(3)

ஆலோக்ய தம் மஹாப்ராஞ்: பரமாகுலசேதஸம் ।

ராமமேவாநுஸோசந்தம் ஸுத: ப்ராஞ்ஜலிராஸதூத் ॥

(4)

தம் வர்த₄யித்வா ராஜாநம் ஸுத: பூர்வம் ஜயாஸரிஷா ।

ப₄யவிக்லப₃யா வாசா மந்த₃யா ஸ்லக்ஷணமப்₃ரவீத் ॥

(5)

அயம் ஸ புருஷவ்யாக்₄ரோ த்₃வாரி திஷ்ட₂தி தே ஸுத: ।

ப்₃ராஹ்மணேப்₄யோ த₄நம் துத்த்வா ஸர்வம் சைவோபஜீவிநாம் ॥

(6)

ஸ த்வாம் பஸ்யது ப₄த்₃ர்ம தே ராம: ஸத்யபராக்ரம: ।

ஸர்வாந் ஸுஹ்ருத₃ ஆப்ருச்₂ய த்வாமித்யாநீம் தி₃த்₃ருக்ஷதே ॥

(7)

க₃மிஷ்யந்தம் மஹாரண்யம் தம் பஸ்ய ஜகதீபதே ।

வ்ருதம் ராஜகுணை: ஸர்வைராதி₃த்யமிவ ரஸ்மிபி₄: ॥

(8)

ஸ ஸத்யவாதீ₃ த₄ர்மாத்மா க்யாம்பீ₄ர்யாத்ஸாக்யரோபம: ।

ஆகாஸ இவ நிஷ்பங்கோ நரேந்த்₃ர: ப்ரத்யுவாச தம் ॥

(9)

ஸுமந்த்ராநய மே த₃ாராந் யே கேசிதி₃ஹ மாமகா: ।

த₃ாரை: பரிவ்ருத: ஸர்வைர் த்₃ரஷ்டுமிச்ச₂ாமி த₄ார்மிகம் ॥

(10)

ஸோ₅ந்த:புரமதீத்யைவ ஸ்த்₃ரியஸ்தா வாக்க்யமப்₃ரவீத் ।

ஆர்யா ஹ்வயதி வோ ராஜா க்யம்யதாம் தத்ர மா சிரம் ॥

(11)

தந்தையின் கட்டளைப்படி, காட்டிற்குப் போவதற்கு உறுதியாக நிச்சயித்துவிட்ட அறம் நடுவாத இராமன், சுமந்திரரைப் பார்த்துக் கூறினார்— 'நான் இங்கே வந்திருப்பதை மன்னருக்குத் தெரிவியுங்கள்.' (31)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அபோத்தியா காண்டத்தில்
முப்பத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்து நான்கு

தசரதருக்குத் தேறுதல் கூறுவது

தாமரைக் கண்ணரும், கருநீலவண்ணத்தரும், உவமை இல்லாத பேரழகரும், உத்தமபுருஷருமாகிய இராமன் சாரதியான சுமந்திரரிடம், 'நான் வந்திருப்பதாகத் தந்தையிடம் தெரிவியுங்கள்' என்றார். (1)

மனக்கவலையினால் பொறிகள் கலங்கியிருந்த அவர், இராமனால் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டதும், உடனே உள்ளே சென்ற சாரதி நீண்ட பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருப்பவராக மன்னரைக் கண்டார். (2)

ராகுவினால் பீடிக்கப்பட்ட சூரியன் போலவும், நிறுபூத்த நெருப்புப் போலவும், தண்ணீர் வற்றிய நீர்நிலை போலவும் (இயற்கையான ஒளியிழந்து) வீற்றிருக்கும் மன்னரைப் பார்த்தார். (3)

நுண்ணறிவினரான சாரதி, மன்னர் மிகவும் மனம் குழம்பியிருப்பதையும், இராமனைப் பற்றியே கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதையும் பார்த்து, கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு அருகில் சென்று நின்றார். (4)

முதலில், அரசருக்கு வெற்றி வாழ்த்துக்களைக் கூறிவிட்டு, பயத்தால் சொற்கள் தடுமாற, மெதுவாக, தெளிவாகச் சொன்னார்— (5)

"புருஷோத்தமரான தங்கள் குமாரர், எல்லாச் செல்வங்களையும் அந்தணர்களுக்கும், மற்ற பணியாளர்களுக்கும் கொடுத்துவிட்டு வாயிற்படியில் நின்று கொண்டிருக்கிறார். (6)

சொன்ன சொல் தவறாதவரான இராமன், தங்களைப் பார்ப்பதற்கான அனுமதியை அளிப்பீர்களாக! எல்லா நண்பர்களிடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டு, இப்போது தங்களைப் பார்த்து விடைபெற்றுப் போக விரும்புகிறார். (7)

பெருங்காட்டிற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கும் அவர் கிரணங்களோடு கூடிய சூரியன் பிரகாசிப்பதைப் போல, அரசருக்கு வேண்டிய எல்லாப் பண்புகளாலும் பிரகாசிக்கிறார். மன்னரே! அவரை தாங்கள் பார்க்க வேண்டும்." (8)

வாய்மை தவறாதவர்; தருமாத்மா; சமுத்திரம் போல் காம்பீர்யம் உடையவர்; ஆகாயம் போல் மாசற்றவர் - இப்படிப்பட்ட மன்னர்மன்னன் சுமந்திரருக்குப் பதில் கூறினார்— (9)

"சுமந்திரா! என்னுடைய மனைவிமார்களில் யார் யார் இங்கே இருக்கிறார்களோ, அவர்களை எல்லாம் அழைத்து வாருங்கள். (என்னுடைய) எல்லா மனைவியர்களாலும் சூழப்பட்டவனாக அறத்தின் திருவுருவான இராகவனைக் காண விரும்புகிறேன்." (10)

அவர் அந்தப்புரத்தினுள் சென்று அங்கிருந்த பெண்மணிகளைப் பார்த்து, 'நாரீமணிகளே! மன்னர் உங்களை அழைக்கிறார். உடனே வாருங்கள்' என்று கூறினார். (11)

ஏவமுத்தா: ஸ்த்ரிய: ஸர்வா: ஸுமந்த்ரேண ந்ருபாக்குயா ।
ப்ரசக்ரமுஸ் தத்₃ப₄வநம் ப₄ர்துரா₃க்ருய ஸாஸநம் ॥ (12)

அர்த₄ஸப்தஸதாஸ்தாஸ்து ப்ரமத₃ாஸ் தாம்ரலோசநா: ।
கௌஸல்யாம் பரிவார்யாத₂ ஸஸைநர் ஜக்₃முர் த்₄ருதவ்ரதா: ॥ (13)

ஆக்₃தேஷு ச த்₃ாரேஷு ஸமவேக்ஷய மஹீபதி: ।
உவாச ராஜா தம் ஸூதம் ஸுமந்த்ரநய மே ஸுதம் ॥ (14)

ஸ ஸூதோ ராமமாத்₃ாய லக்ஷ்மணம் மைதி₂லிம் தத்₃ா ।
ஜக்₃ாமாபி₄முக₂ஸ்தூர்ணம் ஸகாஸம் ஜக்₃தீபதே: ॥ (15)

ஸ ராஜா புத்ரமாயாந்தம் த்₃ருஷ்ட்வா த்₃ாராதக்ருதாஞ்ஜலிம் ।
உத்பபாதாஸநாத்நூர்ணமார்த: ஸ்த்ரீஜநஸம்வ்ருத: ॥ (16)

ஸோபி₄துத்₃ராவ வேக்ஷே₃ந ராமம் த்₃ருஷ்ட்வா விஸாம்பதி: ।
தமஸம்ப்ராப்ய த்₃ு:க்₂ார்த: பபாத பு₄வி மூர்சி₂த: ॥ (17)

தம் ராமோப்யபதத்ஷிப்ரம் லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாரத: ।
விஸம்க்ருமிவ த்₃ு:க்₂ே₃ந ஸஸோகம் ந்ருபதிம் தத்₃ா ॥ (18)

ஸ்த்ரீஸஹஸ்ரநிநாத்₃ஸ்ச ஸஞ்ஜக்ரு ராஜவேஸ்மநி ।
ஹா ஹா ராமேதி ஸஹஸா பூ₄ஷணத்₄வநிமூர்சி₂த: ॥ (19)

தம் பரிஷ்வஜ்ய ப்₃ாஹுப்₄யாம் தாவுபெ₄ள ராமலக்ஷ்மணௌ ।
பர்யங்கே ஸீதயா ஸார்த₄ம் ருத₃ந்த: ஸமவேஸயந் ॥ (20)

அத்₂ ராமோ முஹூர்தேந லப்த₄ஸம்க்ரும் மஹீபதிம் ।
உவாச ப்ராஞ்ஜலிர்₃பூ₄த்வா ஸோகார்ணவ பரிப்லுதம் ॥ (21)

ஆப்ருச்₂ே₂த்வாம் மஹாராஜ ஸர்வேஷாமீஸ்வரோஸி ந: ।
ப்ரஸ்தி₂தம் த்₃ண்ட₃காரண்யம் பர்யத்வம் குஸலேந மாம் ॥ (22)

லக்ஷ்மணம் சா₃ஜாநீஹி ஸீதா சாந்வேதி மாம் வநம் ।
காரணைர் ப்₃ஹுபி₄ஸ்தத்₂யைர் வார்யமணௌ ந சேச்₂த: ॥ (23)

அநுஜாநீஹி ஸர்வாந்ந: ஸோகமுத்ஸ்ருஜ்ய மாநத்₃ ।
லக்ஷ்மணம் மாம் ச ஸீதாம் ச ப்ரஜாபதிரிவாத்மஜாந்: ॥ (24)

ப்ரதீக்ஷமாணயவ்யக்₃ரமநுக்ருாம் ஜக்₃தீபதி: ।
உவாச ராஜா ஸம்ப்ரேக்ஷய வநவாஸாய ராக்₄வம் ॥ (25)

அஹம் ராக்₄வ கைகேய்யா வரத்₃ாநேந மோஹித: ।
அயோத்₄யாயாஸ் த்வமேவாத்₃ய பு₄வ ராஜா நிக்₃ருஹ்ய மாம் ॥ (26)

அரசரின் ஆணையை சுமந்திரர் கூறியதைக் கேட்ட எல்லாப் பெண்மணிகளும் கணவருடைய (தசரதருடைய) கட்டளையை ஏற்று, அவர் மாளிகையை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். (12)

செவ்வரி படர்ந்த கண்களைக் கொண்ட முன்னுற்றைம்பது பதிவிரதைகள், கௌசல்யையைச் சூழ்ந்து கொண்டு மெல்ல மெல்லச் சென்றார்கள். (13)

மன்னர், மனைவிகள் எல்லோரும் வந்துவிட்டதைப் பார்த்து, சாரதி சுமந்திரரை நோக்கி, 'என் மகனை அழைத்து வா' என்று கூறினார். (14)

அந்த சாரதி, இராமன்-லட்சுமணன்-சீதை ஆகியோரை உடன் அழைத்துக் கொண்டு, உலகாளும் மன்னரின் அருகே விரைவாக வந்தார். (15)

தூரத்திலிருந்து இரு கைகளையும் கூப்பியபடி வந்துகொண்டிருந்த புதல்வனைக் கண்டவுடனேயே, பெண்மணிகளால் சூழப்பட்டிருந்த அவர் சட்டென்று ஆசனத்திலிருந்து எழுந்தார். (16)

மாமன்னர், இராமனைக் கண்டதும் (வாத்சல்ய மிகுதியால்) வேகமாக அவரை நோக்கி ஓடினார். அவரை நெருங்குவதற்கு முன்பாகவே, சோகத்தினால் தாக்கப்பட்டிருந்த அவர் உணர்விழந்து தரையில் விழுந்தார். (17)

அப்போது எல்லையில்லாத துக்கத்தினால் உணர்விழந்தாற்போலாகிவிட்ட, சோகத்தின் பிடியில் சிக்கியிருந்த மன்னரை, இராமனும், பேராற்றல் பெற்றவனான இலக்குவனும் பதறிச் சென்று நெருங்கினார்கள். (18)

இங்கு, இவ்வாறு இருக்கும்போது அரசமாளிகைக்குள் ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் (கைகளை ஆட்டி ஆட்டிப் பேசியதால்) அணிகலன்களின் ஒலியுடன், 'ஓ இராமா! ஹே இராமா!' என்ற துயர ஒலியும் சேர்ந்து எழுந்தது. (19)

இராம-லட்சுமணர்கள், தம் கைகளால் அவரை அணைத்துத் தூக்கி சீதை உதவி செய்ய, வாய்விட்டு அழுதுகொண்டே கட்டிலில் உட்கார வைத்தார். (20)

சோகக் கடலில் மூழ்கித் தத்தளிக்கும் மன்னருக்கு சிறிது நேரம் சென்றதும் பிரக்களு வந்தது. அப்போது மன்னரிடம் இராமன் கைகூப்பிக் கொண்டு கூறினார்— (21)

“மாமன்னரே! எங்கள் எல்லோருக்கும் நீங்கள்தான் கண்கண்ட தெய்வம். தண்டகாரணயம் போவதற்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நான், தங்களிடம் விடைபெற்றுப் போக வந்திருக்கிறேன். மங்களம் தரும் தங்கள் திருப்பார்வையால் எங்களை நோக்கி அருள்வீராக! (22)

லட்சுமணனுக்கும் தாங்கள் உத்திரவு கொடுக்க வேண்டும்; சீதையும் என்னுடன் காட்டிற்கு வருகிறாளாம். நியாயமான பல காரணங்களைக் கூறி அவர்களைத் தடுக்க முயன்றேன். ஆனால், அவர்கள் அதை ஏற்கவில்லை. (23)

பிறரைக் கௌரவிக்கும் நல்லியல்பு உடையவரே! சோகத்தை விட்டுவிடுங்கள். பிரும்மா, தன் மானஸ புத்திரர்களான ஸனகாதிகளுக்கு அனுமதி கொடுத்ததைப் போல லட்சுமணன், நான், சீதை ஆகிய மூவருக்கும் அனுமதி கொடுங்கள்.” (24)

காட்டிற்குச் செல்வதற்காக எவ்விதப் பதற்றமும் இல்லாமல் மாமன்னரின் உத்திரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் இராகவனை நோக்கி மன்னர் கூறினார்— (25)

“ரகு குல மாணிக்கமே! கைகேயியிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரத்தினால், நான் மதிமயங்கிக் கிடக்கிறேன். என்னை அடக்கிவிட்டு (சிறையில் தள்ளிவிட்டு) இப்போதே நீ அயோத்திக்கு மன்னனாக ஆகிவிடு.” (26)

ஏவமுகத்தோ ந்ருபதிநா ராமோ த₄ர்மப்₄ருதாம் வர: ।
ப்ரத்யுவாசாஞ்ஜலிம் க்ருத்வா பிதரம் வாக்யகோவித₃: ॥ (27)

ப₄வாந் வர்ஷஸஹஸ்ராய ப்ருதி₂வ்யா ந்ருபதே பதி: ।
அஹம் த்வரண்யே வத்ஸ்யாமி ந மே கார்யம் த்வயாந்ருதம் ॥ (28)

நவ பஞ்ச ச வர்ஷாணி வநவாஸே விஹ்ருத்ய தே ।
புந: பாதெ₃ள க்₃ரஹீஷ்யாமி ப்ரதிக்ஞாந்தே நராத₄ப ॥ (29)

ருதுந்நார்த: ப்ரியம் புத்ரம் ஸத்யபாஸேந ஸம்யத: ।
கைகேய்யா சோத்யமாநஸ்து மிதே₂ ராஜா தமப்₃ரவீத் ॥ (30)

ஸ்ரேயஸே வ்ருத்து₄யே தாத புநராக₃மநாய ச ।
க₃ச்ச₂ஸ்வாரிஷ்டமவ்யக்₃ர: பந்த₂ாநமகுதோப₄யம் ॥ (31)

ந ஹி ஸத்யாத்மநஸ்தாத த₄ர்மாபி₄மநஸஸ்தவ ।
விநிவர்தயிதும் பு₃த்தி₄: ஸக்யதோ ரகு₄நந்த₃ந ॥ (32)

அத்ய த்வித்யாநீம் ரஜநீம் புத்ர மா க₃ச்ச₂ ஸர்வத₂ா ।
ஏகாஹம் த₃ர்ஸநேநாபி ஸாது₄ தாவச்சராம்யஹம் ॥ (33)

மாதரம் மாம் ச ஸம்பஸ்யந் வஸேமாமத்ய ஸர்வரீம் ।
தர்பித: ஸர்வகாமைஸ்த்வம் ஸ்வ: கல்யே ஸாத₄யிஷ்யஸி ॥ (34)

து₃ஷ்கரம் க்ரியதே புத்ர ஸர்வத₂ா ராக₄வ த்வயா ।
மத்ப்ரியார்த₂ம் ப்ரியாம்ஸ்த்யக்த்வா யத்யாஸி விஜநம் வநம் ॥ (35)

ந சைதந்மே ப்ரியம் புத்ர ஸபே ஸத்யேந ராக₄வ ।
ச₂ந்நயா சலிதஸ்த்வஸ்மி ஸ்த்ரியா ச₂ந்நாக்₃நிகல்பயா ॥ (36)

வஞ்சநா யா து லப்த₄ா மே தாம் த்வம் நிஸ்தர்துமிச்ச₂ஸி ।
அநயா வ்ருத்தஸாதி₃ந்யா கைகேய்யாபி₄ப்ரசோதி₃த: ॥ (37)

நசைதத்யாஸ்சர்யதமம் யத்த்வம் ஜ்யேஷ்ட₂: ஸுதோ மம ।
அபாந்ருதகத₂ம் புத்ர பிதரம் கர்துமிச்ச₂ஸி ॥ (38)

அத₂ ராமஸ்தத₂ா ஸ்ருத்வா பிதுரார்தஸ்ய ப₄ாஷிதம் ।
லக்ஷ்மணேந ஸஹ ப்₄ராத்ரா தீ₃நோ வசநமப்₃ரவீத் ॥ (39)

ப்ராப்ஸ்யாமி யாநத்ய குணாந் கோ மே ஸ்வஸ்தாந் ப்ரத்யாஸ்யதி ।
அபக்ரமணமேவாத: ஸர்வகாமைரஹம் வ்ருணே ॥ (40)

இயம் ஸராஷ்ட்ரா ஸஜநா த₂நத₄ாந்யஸமாகுலா ।
மயா விஸ்ருஷ்டா வஸுத₄ா புரதாய ப்ரதீயதாம் ॥ (41)

இவ்வாறு மாமன்னர் சொன்னதும், அறத்தின் அடித்தளமாக விளங்குபவர்களில் முதன்மையானவரான, வார்த்தைச் சித்தரான இராமன் கைகளை கூப்பிக் கொண்டு தந்தைக்குப் பதில் கூறினார்— (27)

“மன்னரே! தாங்கள் இன்னும் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு இந்த மண்ணுலகின் தலைவராக இருந்து வரவேண்டும். நான், தங்கள் சொல் சத்தியமாக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். நான் காட்டில் (எவ்விதத் துன்பமும் இல்லாமல்) வசிப்பேன். (28)

பதிநான்கு ஆண்டுகள் காட்டில் சுற்றித் திரிந்துவிட்டு, மன்னரே! (தங்களால் வாக்களிக்கப்பட்ட) பிரதிக்கை கெடு முடிந்தபின், தங்கள் திருவடிகளில் தலைவைத்து வணங்குவேன்.” (29)

சத்திய பாசத்தால் கட்டுண்டு, அதன் விளைவாக மனவேதனை ஒருபுறம்; மற்றொருபுறம் கைகேயியின் நிர்ப்பந்தம் - இவை இரண்டின் இடையில் அகப்பட்டுத் தத்தளிக்கும் மன்னர், இராமனைப் பார்த்துக் கூறினார்— (30)

“உனக்குக் கீர்த்தி பெருகட்டும்; பெருமைகள் வளரட்டும்; குழந்தாய்! நீ செளக்கியமாகத் திரும்பி வருவாய். உன் பாதையில் இடையூறு, அச்சம் இல்லாமல் இருக்கட்டும். மனம் தளராது சீர்மிகு பாதையில் செல்வாயாக! (31)

ரகுநந்தனா! மகனே! நீ சத்தியத்தின் ஆத்மா போன்றவன்; தருமத்திலேயே மனத்தை ஊன்றியவன். (காட்டிற்குப் போவது என்ற) உன் முடிவிலிருந்து உன்னை யாராலும் திருப்ப முடியாது. (32)

எப்படியும் நீ இன்று இரவு மட்டும் போகாதே. (இன்னும்) ஒரு நாள் உன்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் சுகத்தையாவது அனுபவிக்கிறேனே? (33)

இன்றிரவு மட்டும் தாயையும் என்னையும் கவனித்துக் கொள். எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறப் பெற்றவனாக நாளைக் காலையில் உன் விருப்பப்படி செல்லலாம். (34)

செல்வமே! யாராலும் செய்ய முடியாத அரிய செயலை நீ செய்யப் போகிறாய். இராகவா! என் விருப்பத்தின்படி நடக்கவேண்டும் என்ற காரணத்தால், உனக்கு இஷ்டமானவர்களைத் துறந்து, மனித சஞ்சாரமில்லாத காட்டிற்குப் போகிறாய். (35)

இராகவா! மகனே! நான் சத்தியமாகச் சொல்கிறேன்; எனக்கு இதில் இஷ்டமேயில்லை. மேலே சாம்பல் படர்ந்து உள்ளே மறைந்திருக்கும் அனல்கங்குகள் போல், பயங்கரமான எண்ணத்தை மனத்திற்குள் மறைத்து வைத்திருந்த ஒரு பெண்ணால், நான் நிலைதடுமாறி நிற்கிறேன். (36)

பரம்பரையாக வந்த வழக்கத்தைக் குலைத்து, என்னை வஞ்சித்த கைகேயியினால் ஏவப்பட்டு, (அந்த வஞ்சகத்தைப்) பூர்த்தி செய்ய நீ துணிந்துவிட்டாய்? (37)

மகனே! நீ, (எவ்வளவு துன்பம் அனுபவிக்க நேரிட்டாலும்) உன் தந்தையை சத்தியசந்தனாக்க விரும்புகிறாய். இது ஒன்றும் பெரிய ஆச்சரியமான விஷயம் அல்ல. குணம், பிறப்பு என்ற இருவகையான பார்வையிலும் நீ என்னுடைய முதன்மையான புதல்வன் அல்லவா?” (38)

பிறகு, சோகத்தில் மூழ்கியிருக்கும் தந்தையின் சொற்களை லட்சுமணன் உடனிருக்கக் கேட்ட இராமன், மனம் நொந்து பின்வருமாறு கூறினார்— (39)

“இப்போது இங்கே தங்குவதால் என்னென்ன விருப்பங்கள் நிறைவேறப் பெறுவேனோ, அவைகளை நாளைக்கு யார்தான் எனக்கு நிறைவேற்றித்தரப் போகிறார்கள்? ஆதலால், முழு மனத்தோடு (இப்போதே) வெளியேறுவதற்கு அனுமதியைத் தங்களிடம் கோருகிறேன். (40)

பல நாடுகள், குடிமக்கள், தனதானியங்கள் ஏராளமாகவுடையதும், என்னால் உரிமை விட்டுவிடப்பட்டதுமான இந்த பூமண்டலம் பரதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதும். (41)

- வநவாஸக்ருதா பு₃த்₃தி₄ர் நச மோத்₃ய சலிஷ்யதி ।
யஸ்துஷ்டேந வரோ த₃த்த: கைகேய்யை வரத₃ த்வயா ॥ (42)
- தீயதாம் நிகி₂லேநைவ ஸத்யஸ்த்வம் ப₄வ பார்தி₂வ ।
அஹம் நிதே₃ஸம் ப₄வதோ யதே₂க்தமநுபாலயந் ॥ (43)
- சதுர்த₃ஸ ஸமா வத்ஸ்யே வநே வநசரை: ஸஹ ।
மா விமர்ஸோ வஸுமதீ ப₄ரதாய ப்ரதீயதாம் ॥ (44)
- ந ஹி மே காங்ஷிதம் ராஜ்யம் ஸுக₂மாத்மநி வா ப்ரியம் ।
யத₂ நிதே₃ஸம் கர்தும் வை தவைவ ரகு₄நந்த₃ந ॥ (45)
- அபக₃ச்ச₂து தே து₃:க₂ம் மா பூ₄ர்பு₃ஷ்பபரிப்லுத: ।
ந ஹி ச்ஷுப்₄யதி து₃ர்த₄ர்ஷ: ஸமுத்₃ர: ஸரிதாம் பதி: ॥ (46)
- நைவாஹம் ராஜ்யமிச்ச₂ாமி ந ஸுக₂ம் ந ச மைதி₂லீம் ।
நைவ ஸர்வாநிமாந் காமாந்ந ஸ்வர்க₃ம் நைவ ஜீவிதம் ॥ (47)
- த்வாமஹம் ஸத்யமிச்ச₂ாமி நாந்ருதம் புருஷர்ஷப₄ ।
ப்ரத்யக்ஷம் தவ ஸத்யேந ஸக்ருதேந ச தே ஸபே ॥ (48)
- ந ச ஸக்யம் மயா தாத ஸ்த₂ாதும் க்ஷணமபி ப்ரபே₄ ।
ந ஸோகம் த₄ரயஸ்வைநம் ந ஹி மோஸ்தி விபர்யய: ॥ (49)
- அர்தி₂தோ ஹ்யஸ்மி கைகேய்யா வநம் க₃ச்சே₂தி ராக₄வ ।
மயா சோக்தம் வ்ரஜாமீதி தத்ஸத்யமநுபாலயே ॥ (50)
- மா சோத்கண்ட₂ாம் க்ருத₂ா தே₃வ வநே ரம்ஸ்யாமஹே வயம் ।
ப்ரஸாந்தஹரிணாகீர்ணே நாநாஸகுநநாதி₃தே ॥ (51)
- பிதா ஹி தை₃வதம் தாத தே₃வதாநாமபி ஸ்ம்ருதம் ।
தஸ்மாத்துதை₃வதமித்யேவ கரிஷ்யாமி பிதுர்வச: ॥ (52)
- சதுர்த₃ஸஸு வர்ஷேஷு க₃தேஷு நரஸத்தம் ।
புநர்த்₃ரக்ஷயஸி மாம் ப்ராப்தம் ஸந்தாபோயம் விமுச்யதாம் ॥ (53)
- யேந ஸம்ஸதம்ப₄நீயேயம் ஸர்வோ பு₃ஷ்பக₃லோ ஜந: ।
ஸ த்வம் புருஷஸார்தூ₃ல கிமர்த₂ம் விக்ரியாம் க₃த: ॥ (54)
- புரம் ச ராஷ்ட்ரம் ச மஹீ ச கேவலா
மயா நிஸ்ருஷ்டா ப₄ரதாய தீயதாம் ।
அஹம் நிதே₃ஸம் ப₄வதோநுபாலயந்
வநம் க₃மிஷ்யாமி சிராய ஸேவிதும் ॥ (55)
- மயா நிஸ்ருஷ்டாம் ப₄ரதோ மஹிமிமாம்
ஸஸைலக₂ண்ட₂ாம் ஸபுராம் ஸகாநநாம் ।
ஸிவாம் ஸுஸீமாமநுஸாஸ்து கேவலம்
த்வயா யது₃க்தம் ந்ருபதே தத₂ாஸ்து தத் ॥ (56)

காட்டிற்குச் சென்று வசிப்பது என்ற என் முடிவில் இப்போது எந்த மாற்றமும் இல்லை. வேண்டும் வரங்களைக் கொடுப்பவரே! மன்னரே! மனமுவந்து கைகேயிக்கு வரம் தந்தீர்களே, அதை முற்றிலுமாக நிறைவேற்றி வாக்குத் தவறாதவர் என்ற பெருமையோடு இருங்கள். நான் தங்களுடைய கட்டளையை, வாக்களித்தவண்ணமே நிறைவேற்றிக் கொண்டு, பதிநான்கு ஆண்டுகள் கானகத்தில் காட்டுமனிதர்களுடன் வசிப்பேன். தாங்கள் மனத்தில் வேறுவிதமாக எண்ண வேண்டாம். இந்த மண்ணுலகம் முழுவதையும் பரதனுக்குக் கொடுங்கள். (42-44)

ரகுநாயகரே! (தாங்கள் எனக்குப் பட்டாபிஷேகம் என்று சொன்னபோது) என்னுடைய அல்லது எனக்குப் பிரியமானவர்களுடைய சுகத்திற்காக நான் அரசாட்சியை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. தங்கள் கட்டளை அது - என்பதாலேயே சம்மதித்தேன். (45)

தங்களது துக்கம் தொலையட்டும்; கண்ணீர்ப் பெருக்கு நிற்கட்டும். ஆறுகளுக்குத் தலைவனும், நிலைதடுமாறச் செய்ய முடியாதவனுமான ஆழ்கடல் எப்போதாவது கலங்கியதுண்டோ? (தாங்கள் மனம் குலைந்துபோவது தங்களுக்குத் தகுமா?) (46)

நான் அரசரிமையையோ, சுக-சௌக்கியங்களையோ, அன்புக்குரிய மனைவி மைதிலியையோ, இங்கேயுள்ள அனைத்து போகங்களையோ, சுவர்க்கத்தையோ, ஏன், வாழ்க்கையைக்கூட நான் விரும்பவில்லை. (இவைகள் என்னை விட்டுப் போனாலும் நான் பொருட்படுத்தமாட்டேன்.) (47)

தங்களுக்கு எதிரில் சத்தியத்தின் மேலும், புண்ணியங்கள் மேலும் ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன்— புருஷோத்தமரே! தாங்கள் வாக்குத் தவறாதவர் - பேச்சுத் தவறுபவர் அல்லர் - என்பதை நிலைநாட்டவே விருப்பம் கொண்டுள்ளேன். (48)

அன்புத் தந்தையே! மாமன்னரே! இனிமேல் இங்கு ஒரு கணநேரம்கூட என்னால் இருக்கமுடியாது. இந்த வருத்தத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். எதிர்மாறான ஒரு முடிவை (காட்டிற்குப் போகாமலிருப்பதை) நான் எடுக்கவே மாட்டேன். (49)

ரகுசுவல் திலகமே! 'காட்டிற்குப் போ' என்று கைகேயி என்னை வேண்டினார். நானும், 'போகிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டேன். அந்தச் சொற்களின் சத்தியத்தைப் பரிபாலனம் செய்கிறேன். (50)

மன்னரே! தங்கள் திருவுள்ளத்தில் வேதனைக் கொந்தளிப்பு ஏற்படக்கூடாது. சாந்த சுவாமுள்ள மான்கள் நிறைந்ததும், பலவகை பறவைகளின் இன்னொலிகள் நிரம்பியதுமான காட்டில் நாங்கள் இன்பமாக இருப்போம். (51)

தந்தையே! தந்தை என்பவர் தெய்வங்களுக்கெல்லாம் மேலான தெய்வம் என்று அறநூல்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, தங்களைத் தெய்வமாகவே மதிக்கும் நான், தந்தையாகிய தாங்கள் இடும் கட்டளையை ஏற்று நடப்பேன். (52)

புருஷோத்தமரே! பதிநான்கு ஆண்டுகள் முடிந்து, நான் திரும்பி வருவதை தாங்கள் பார்க்கத்தான் போகிறீர்கள். எனவே மனக்கொதிப்பை விட்டுவிடுங்கள். (53)

இந்த நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் அழுது கண்ணீர் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த ஒருவரால் அவர்கள் தைரியமூட்டப்பட வேண்டுமோ, அப்படிப்பட்ட தாங்களே மனத்தளர்ச்சிக்கு இடம் கொடுத்தால் எப்படி? (54)

இந்த நகரம், இந்த நாடு, ஏன், இந்தப் பூமண்டலத்தின் மீது எனக்குள்ள உரிமையை மனப்பூர்வமாகத் துறந்துவிட்டேன். தாராளமாக பரதனுக்குக் கொடுங்கள். நான், தங்கள் கட்டளையை சிரமேற்கொண்டு நீண்ட காலம் வசிப்பதற்காகக் காட்டிற்குப் போகிறேன். (55)

அநேக மலைகள்-பட்டணங்கள்-உபவனங்கள் அடங்கியதும், எல்லாவித நற்பேறுகளைப் பெற்றதும், நன்றாக வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைகளை உடையதும், என்னால் உரிமை விட்டுக் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டதுமான இந்த பூமியை பரதன் ஆளட்டும். மன்னரே! தங்களால் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டது எதுவோ, அது அப்படியே இருக்கட்டும். (56)

ந மே தத₂ா பார்தி₂வ தீ₄யதே மநோ

மஹத்ஸு காமேஷு ந சாத்மந: ப்ரியே ।

யத₂ா நிதே₃ஸே தவ சிஷ்டஸம்மதே

வ்யபைது து₃:க₂ம் தவ மத்க்ருதோநக₄ ॥ (57)

தத₃த₃ய நைவாநக₄ ராஜ்யமவ்யயம்

ந ஸர்வகாமாந்ந ஸுக₂ம் ந மைதி₂லீம் ।

ந ஜீவிதம் த்வாமந்ருதேந யோஜயந்

வ்ருணீய ஸத்யம் வ்ரதமஸ்து தே தத₂ா ॥ (58)

ப₂லாநி மூலாநி ச ப₄ஷயந் வநே

கி₃ரீம்ஸ்ச பஸ்யந் ஸரித: ஸராம்ஸி ச ।

வநம் ப்ரவிஸ்யைவ விசித்ரபாத₃பம்

ஸுகீ₂ ப₄விஷ்யாமி தவாஸ்து நிர்வ்ருதி: ॥ (59)

ஏவம் ஸ ராஜா வ்யஸநாபி₄பந்ந:

ஸோகேந து₃:கே₂ந ச தாம்யமாந: ।

ஆலிங்க்ய புத்ரம் ஸுவிநஷ்டஸம்க்ஞோ

மோஹம் க₃தோ நைவ சிசேஷ்ட கிஞ்சித் ॥ (60)

தே₃வ்யஸ்தத: ஸம்ருருது₃: ஸமேதாஸ்-

தாம் வர்ஜயித்வா நரதே₃வபத்நீம் ।

ருதுந் ஸுமந்த்ரோ஽பி ஜக₃ாம மூர்ச்ச₂ாம்

ஹாஹாக்ருதம் தத்ர ப₃பூ₄வ ஸர்வம் ॥ (61)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

அயோத்₄யாகாண்டே₃ சதுஸ்த்ரீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

பஞ்சத்ரீம்ஸ: ஸர்க₃:

ஸுமந்த்ரக₃ர்ஹணம்

ததோ நிர்து₄ய ஸஹஸா ஸிரோ நி:ஸ்வஸ்ய சாஸக்ருத் ।

பாணீம் பாணௌ விநிஷ்பிஷ்ய த்நந்தாந் கடகடாப்ய ச ॥ (1)

லோசநே கோபஸம்ரக்தே வர்ணம் பூர்வோசிதம் ஜஹத் ।

கோபாபி₄பூத: ஸஹஸா ஸந்தாபமகப₄ம் க₃த: ॥ (2)

மந: ஸமீக்ஷமாணஸ்ய ஸுதோ த₃ஸரத₂ஸ்ய ஸ: ।

கம்பயந்நிவ கைகேய்யா ஹ்ருத₃யம் வாக்க₂ரை: ஸிதை: ॥ (3)

வாக்யவஜ்ஜரைரநுபமைர் நிர்பி₄ந்த₃ந்நிவ சாஸு₃கை: ।

கைகேய்யா: ஸர்வமர்மாணி ஸுமந்த்ர: ப்ரத்யப₄ாஷத ॥ (4)

மாசற்றவரே! தங்களது கட்டளையை நிறைவேற்றுவது என்பது, சான்றோர்கள் வகுத்துத் தந்த நெறி, என்னுடைய மனம் அதைப் பின்பற்றுவதில்தான் ஆர்வத்தோடு இருக்கிறதே தவிர, சிறப்பான ராஜபோகங்களை அனுபவிப்பதிலோ, உடல் செளக்கியத்திலோ இல்லை. எனவே, தாங்கள் படும் மனத்துயரத்தை விட்டுவிடுங்கள். (57)

புண்ணியாத்மாவே! தங்களை வாக்குத் தவறியவராகச் செய்து, அதனால் கிடைக்கும் அரசு, பல்வகையான போகங்கள், அழிவில்லாத பேரின்பம், அன்புக்குரிய சீதை, ஏன், நானே உயிர் வாழ்வதையும் கூட விரும்பவே மாட்டேன். என்னுடைய ஒரே நோக்கம், தங்களுடைய வாக்குறுதி சத்தியமானதாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்பதே. (58)

காட்டில் பலவகையான, அழகழகான மரங்களையும் மலைகளையும் நதிகளையும் நீர்நிலைகளையும் கண்குளிர்ப் பார்த்துக் கொண்டு, பழம்-கிழங்குகளைப் புசித்துக் கொண்டு இன்பமாகக் காலம் கழிப்பேன். தங்கள் மனம் அமைதி அடையட்டும்." (59)

இவ்வாறு இராமன் கூறி முடித்ததும் (மகனைப் பிரிய வேண்டியிருக்கிறதே? என்ற) சோகத்தினாலும், (ஆலோசனையில்லாமல் கைகேயியிக்கு வரம் கொடுத்துவிட்டோமே? என்ற) துக்கத்தினாலும் தாக்கப்பட்டு, செல்வக் குமாரனை மார்புறத் தழுவித் கொண்டு, முற்றிலும் உணர்விழந்து மூர்ச்சை அடைந்தார். கொஞ்சம்கூட அசைவு இல்லாமல் (தரையில்) கிடந்தார். (60)

(இந்த அவலநிலையைக் கண்டதும்) அங்கு கூடியிருந்த அரச பத்தினிகள் அனைவரும் - அந்த ஒருத்தியைத் தவிர - வாய்விட்டுக் கதறி அழுதார்கள். சுமந்திரரும் அழுது கொண்டே மூர்ச்சை அடைந்தார். அந்த இடம் முழுவதும், ஹா! ஹா!... அட்டா! என்ற துன்ப ஒலிகளால் நிறைந்ததாயிற்று. (61)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
முப்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்தைந்து

சுமந்திரர் கைகேயியை இடித்துரைத்தல்

அப்போது, தசரதருடைய அந்தரங்கமான எண்ணத்தை (இராமன் காட்டிற்குப் போவதில் விருப்பமில்லை என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட அந்த சாரதி, வேகமாகத் தலையை ஆட்டி, பல தடவை நீண்ட பெருமூச்செறிந்து, ஓர் உள்ளங்கையை மற்றொரு உள்ளங்கையில் வைத்துத் தேய்த்து, பற்களை நறநறவென்று கடித்து, தாங்க முடியாத கோபத்தால் கண்கள் சிவக்க, முன்னிருந்த இயல்பான தேககாந்தியை இழந்து, சீற்றம் பொங்கியெழு, பொறுக்க முடியாத மனவேதனையை அடைந்தார். கூர்மையான சொற்சரங்களால் கைகேயியின் இதயத்தையே கசக்கிவிடுவது போலவும், கொடுமையானவைகளும் ஈடு-இணையற்றவைகளுமான வாக்கியங்களான வஜ்ராயுதத்தால் கைகேயியின் உயிர்நிலைகளையே தாக்குவது போலவும் சுமந்திரர் பின்வருமாறு பேசினார்— (1-4)

யஸ்யாஸ்தவ பதிஸ்த்யக்தோ ராஜா த்₃சரத₂: ஸ்வயம் ।
ப₄ர்தா ஸர்வஸ்ய ஜக₃த: ஸ்த₂ாவரஸ்ய சரஸ்ய ச ॥ (5)

ந ஹ்யகார்யதமம் கிஞ்சித்தவ தே₃வீஹ வித்யதே ।
பதி₄நீம் த்வாமஹம் மந்யே குலக்₄நீமபி சாந்தத: ॥ (6)

யந்மஹேந்த்₃ரமிவாஜய்யம் து₃ஷ்ப்ரகம்ப்யமிவாசலம் ।
மஹோத்ய₃தி₄மிவாஷோப்யம் ஸந்தாபயஸி கர்மபி₄: ॥ (7)

மாவமம்ஸ்த₂ா த்₃சரத₂ம் ப₄ர்தாரம் வரத₃ம் பதிம் ।
ப₄ர்துரிச்ச₂ா ஹி நாரீணாம் புத்ரகோட்யா விஸிஷ்யதே ॥ (8)

யத₂ாவயோ ஹி ராஜ்யாநி ப்ராப்நுவந்தி ந்ருபக்ஷயே ।
இக்ஷவாகுகுலநாதே₂ஸ்மிந் தல்லோபயிதுமிச்ச₂ஸி ॥ (9)

ராஜா ப₄வது தே புத்ரோ ப₄ரத: ஸாஸ்து மேதி₃நீம் ।
வயம் தத்ர க₃மிஷ்யாமோ யத்ர ராமோ க₃மிஷ்யதி ॥ (10)

ந ஹி தே விஷயே கஸ்சித்₃ப்₃ராஹ்மணோ வஸ்துமர்ஹதி ।
தா₃த்₃ருஸம் த்வமமர்யாத்₃மத்ய கர்ம சிகீர்ஷஸி ॥ (11)

ஆஸ்சர்யமிவ பஸ்யாமி யஸ்யாஸ்தே வ்ருத்தமீத்₃ருஸம் ।
ஆசரந்த்யா ந வித்₃ருதா ஸத்யோ ப₄வதி மேதி₃நீ ॥ (12)

மஹாப்₃ரஹ்மர்ஷிஸ்ருஷ்டா ஹி ஜ்வலந்தோ பீ₄மத₃ர்ஸநா: ।
தி₄க்₃வாக்த₃ண்ட₃ா ந ஹிம்ஸந்தி ராமப்ரவ்ராஜநே ஸ்தி₂தாம் ॥ (13)

ஆம்ரம் சித்வா குட₂ாரேண நிம்ப₃ம் பரிசரேத்து ய: ।
யஸ்சைநம் பயஸா ஸிஞ்சேந் நைவாஸ்ய மது₄ரோ ப₄வேத் ॥ (14)

அபி₄ஜாதம் ஹி தே மந்யே யத₂ா மாதுஸ்ததை₂வ ச ।
ந ஹி நிம்ப₃ாத் ஸ்ரவேத் க்ஷௌத்₃ரம் லோகே நிக₃தி₃தம் வச: ॥ (15)

தவ மாதூரஸத்₃க்₃ராஹம் வித்யம: பூர்வம் யத₂ாஸ்ருதம் ।
பிதுஸ்தே வரத₃: கஸ்சித்₃ த்₃தெ₃ள வரமநுத்தமம் ॥ (16)

ஸர்வபூதருதம் தஸ்மாத் ஸஞ்ஜக்ஞே வஸுத₄ாதி₄ப: ।
தேந திர்யக்₃தாநாம் ச பூ₄தாநாம் விதி₃தம் வச: ॥ (17)

ததோ ஜ்ஞும்ப₄ஸ்ய ஸயநே விருதாத்த₃பூ₄ரிவர்சஸ: ।
பிதுஸ்தே விதி₃தோ ப₄ாவ: ஸ தத்ர ப₄ஹுத₄ாஹஸத் ॥ (18)

தத்ர தே ஜநநீ க்ருத்த₂ா ம்ருத்யுபாஸமபீ₄ப்ஸதீ ।
ஹாஸம் தே ந்ருபதே ஸௌம்ய ஜிஞ்ஞாஸாமீதி சாப்₃ரவீத் ॥ (19)

"தேவி! எப்போது உம்முடைய கணவரும், சராசரப் பிராணிகள் அடங்கிய எல்லா உலகத்திற்கும் மன்னருமான தசரதரையே துறந்துவிட்டீரோ, அப்புறம் செய்யத்தகாத எந்தக் காரியத்தைத்தான் நீர் செய்யத் துணியமாட்டீர். கணவரையே கொன்றுவிட்ட நீர், கடைசியில் குலத்தையே அடியோடு ஒழித்துவிடப் போகிறீர் என்று நான் எண்ணுகிறேன். (5,6)

எவர் தேவராஜனான இந்திரனைப் போல் எவராலும் வெல்ல முடியாதவரோ, மலையைப் போல் அசைக்க முடியாதவரோ, மாபெருங்கடலைப் போல் கலக்க முடியாதவரோ, அவரை (இது போன்ற) தீய நடவடிக்கைகளால் மனவேதனைப்படச் செய்துவிட்டீர். (7)

தசரதர், உம்மைப் பாதுகாத்துத் தாங்குபவர்; கேட்டதை அளிப்பவர்; கணவர். அவரை நீர் இவ்வாறு அவமதிக்கக் கூடாது. பெண்களுக்கு சப்புத்திரர்களாக ஏராளமான பேர்கள் இருந்தாலும் கணவரின் மனத்திற்கு உகந்தபடி நடப்பதுதான் மிகச்சிறந்தது. (8)

ஒரு மன்னர் மரணமடைந்துவிட்டால், அவருடைய குமாரர்களில் வயதால் மூத்தவர்தான் அரசரிமையை அடைகிறார். இக்ஷ்வாகு பரம்பரையில் சிறந்தவரான இவர் விஷயத்திலேயே, அந்த சம்பிரதாயத்தை மாற்றுவதற்கு நீர் விருப்பங்கொண்டுவிட்டீர். (9)

உம்முடைய மகன் பரதன் அரசனாகட்டும்; உலகை ஆளட்டும். இராமன் எங்கே போகிறாரோ, அங்கேயே நாங்களும் போகிறோம். (10)

உம்முடைய ராஜ்யத்தில் அந்தணர் எவரும் வாசம் செய்யத்தகாது. அவ்விதமாக அறநெறிகளுக்கும், நடைமுறை அனுஷ்டானங்களுக்கும் விரோதமான செயலைச் செய்ய நீர் விரும்புகிறீர். (11)

இவ்வளவு முறைகேடான செயலைச் செய்துகொண்டிருக்கும் நீர் இருக்கும் இடத்தில், 'பூமி ஏன் பிளந்து போகாமலிருக்கிறது?' என்று நான் ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்! (12)

மிகப்பெரிய பிரும்மரிஷிகளால் விடப்பட்ட நெருப்புப் போல் தகிக்கின்றவைகளும், பயங்கரமானவைகளுமான நிந்தனைச் சொற்கள் என்னும் தடிகள், இராமனை வெளியேற்றுவதிலேயே குறியாக இருக்கும் உம்மைத் துன்புறுத்தவில்லையா, என்ன? (13)

கோடரியால் மாமரத்தை வெட்டிவிட்டு, அந்த இடத்தில் வேப்பமரத்தை நட்டு பால் ஊற்றி வளர்த்தாலும், அது என்ன இனிப்பாகவா மாறப் போகிறது? (14)

உம்முடைய தாயாரிடம் எந்த இழிகுணம் இருந்ததோ, அதே தன்மை உம்மிடமும் குடிகொண்டுள்ளது என்று எண்ணுகிறேன். 'வேப்பமரத்திலிருந்து தேன் எப்படி ஒழுகும்?' என்பதுதானே உலகத்தார் சொல்லும் பழமொழி? (15)

உம்முடைய தாயாரின் அடாவடித்தன்மையைப் பற்றி முன்பே கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். (அதை இப்போது சொல்கிறேன்.) உம்முடைய தந்தைக்கு யாரோ ஒரு மகன் ஒரு புதுமையான வரத்தைக் கொடுத்திருந்தார். (16)

கேகய மன்னர், வரத்தின் பயனாக எல்லாப் பிராணிகளின் மொழியையும் கேட்டுணரும் வல்லமை பெற்றார். அவரால் (குறுக்குவாட்டில் வளர்கிற) ஈ, ஏறும்பு போன்ற பிராணிகளின் பேச்சையும் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. (17)

மிக்க தேஜஸ்வியான உம்முடைய தந்தையார், படுத்திருக்கும்போது ஜ்ஞம்பம் என்னும் ஏறும்பின் ஒலியிலிருந்து, அதன் கருத்தைப் புரிந்துகொண்டார். (கருத்து வினோதமாக இருந்தது. அதனால், அதை நினைத்து நினைத்து ஆச்சரியப்பட்டு) பல தடவைகள் சிரித்தார். (18)

(அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த) உமது தாயாருக்கு மிகவும் சீற்றம் வந்தது. யமபாசத்தைக் கழுத்தில் (தானே) சுற்றிக் கொள்வதைப் போல, 'இனிய மன்னரே! தங்கள் சிரிப்பின் காரணத்தை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்' என்றாள். (19)

ந்ருபஸ்சோவாச தாம் தே₃வீம் தே₃வி ஸம்ஸாமி தே யதி₃ ।
ததோ மே மரணம் ஸத்₃யோ ப₄விஷ்யதி ந ஸம்ஸய: ॥ (20)

மாதா தே பிதரம் தே₃வி தத: கேகயமப்₃ரவீத் ।
ஸம்ஸ மே ஜீவ வா மா வா ந மாமபஹஸிஷ்யஸி ॥ (21)

ப்ரியயா ச ததோக்த: ஸந் கேகய: ப்ருதி₂வீபதி: ।
தஸ்மை தம் வரத₃யார்த₂ம் கத₂யாமாஸ தத்த்வத: ॥ (22)

தத: ஸ வரத₃: ஸாதா₄ ராஜாநம் ப்ரத்யப₄ஷத ।
யதி₃ த்வம் ஸம்ஸஸே ராஜந் மரணம் தே ப₄வேத்₃த₄ருவம் ॥ (23)

ம்ரியதாம் த₄வஸதாம் வேயம் மா க்ருத₂ாஸ்த்வம் மஹீபதே ।
ஸ தச்ச₂ருத்வா வசஸ்தஸ்ய ப்ரஸந்நமநஸோ ந்ருப: ॥ (24)

மாதரம் தே நிரஸ்யாஸு விஜஹார குபே₃ரவத் ॥ (25)

தத₂ா த்வமபி ராஜாநம் து₃ர்ஜநாசரிதே பதி₂ ।
அஸத்₃க்₃ராஹமிமம் மோஹாத் குருஷே பாபத₃ர்ஸிநீ ॥ (26)

ஸத்யஸ்சாத்ய ப்ரவாதே₃ாயம் லௌகிக: ப்ரதிப₄தி மா ।
பித்ருந் ஸமநுஜாயந்தே நரா மாதரமங்க₃நா: ॥ (27)

நைவம் ப₄வ க்₃ருஹாணேத₃ம் யத₃ாஹ வஸுத₄ாதி₄ப: ।
ப₄ர்துரிச்ச₂ாமுபாஸ்வேஹ ஜநஸ்யாஸ்ய க₃திர்₄ப₄வ ॥ (28)

மா த்வம் ப்ரோத்ஸாஹிதா பைபர் தே₃வராஜஸமப்ரப₄ம் ।
ப₄ர்தாரம் லோகப₄ர்தாரமஸத்₃த₄ர்மமுபாத₃த₄ா: ॥ (29)

ந ஹி மித்₂யா ப்ரதிக்ஞாதம் கரிஷ்யதி தவாநக₄: ।
ஸ்ரீமாந் த₃ஸரதே₂ா ராஜா தே₃வி ராஜீவலோசந: ॥ (30)

ஜ்யேஷ்டே₂ா வத₃ாந்ய: கர்மண்ய: ஸ்வத₄ர்மஸ்யாபி₄ரக்ஷிதா ।
ரக்ஷிதா ஜீவலோகஸ்ய ப்₃ருஹி ராமோபி₄ஷிஷ்யதாம் ॥ (31)

பரிவாதே₃ா ஹி தே தே₃வி மஹாந்லோகே சரிஷ்யதி ।
யதி₃ ராமோ வநம் யாதி விஹாய பிதரம் ந்ருபம் ॥
ஸ்வராஜ்யம் ராக₄வ: பாது ப₄வ த்வம் விக₃தஜ்வரா ॥ (32)

ந ஹி தே ராக₄வாத₃ந்ய: க்ஷம: புரவரே வஸேத் ॥ (33)

ராமே ஹி யௌவராஜ்யஸ்தே₂ ராஜா த₃ஸரதே₂ா வநம் ।
ப்ரவேக்ஷயதி மஹேக்ஷாஸ: பூர்வவ்ருத்தமநுஸ்மரந் ॥ (34)

மனைவியைப் பார்த்து, "தேவி! அதன் காரணத்தை நான் விளக்கமாக உனக்குச் சொன்னேனேயானால், எனக்கு மரணம் ஏற்படும்; அதில் சந்தேகமில்லை" என்று மன்னர் சொன்னார். (20)

உம்முடைய தாயார், கேகய மன்னரைப் பார்த்து, "நீங்கள் இருந்தாலும் சரி, மாண்டாலும் சரி, எனக்குச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். இப்படியெல்லாம் சொல்லி என்னைப் பரிசாசம் செய்யக்கூடாது" என்றாள். (21)

தன்னுடைய பிரிய மனைவி இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்டவுடன், கேகய மன்னர் தனக்கு வரம் கொடுத்த பெரியவரிடமே சென்று நடந்தவற்றை நடந்தவாறே தெரிவித்தார். (22)

அதைக் கேட்டபின், அந்த வரத்தைக் கொடுத்த சாது மகாத்மா சொன்னார்— "அரசரே! நீங்கள் அதை வெளிப்படையாகச் சொன்னால், உங்களுக்கு நிச்சயமாக மரணம் சம்பவிக்கும். (23)

மன்னரே! இவள் மாண்டாலும் சரி, வெளியே ஓடிப் போனாலும் சரி. நீங்கள் (அந்த ரகசியத்தை) வெளியிட வேண்டாம்." சாதுவினுடைய சொற்களைக் கேட்டதும், மன்னருக்கு மனம் அமைதி அடைந்தது. (24)

உம்முடைய தாயாரை உடனே வீட்டிலிருந்து துரத்திவிட்டு, அதன்பின் குபேரன் போல் மகிழ்ச்சியுடன் சஞ்சரித்து வந்தார். பாவச் செயலில் மனத்தைச் செலுத்திவிட்டவரே! உமது அன்னையைப் போலவே, தீயவர்கள் கடைப்பிடிக்கும் நெறியைப் பின்பற்றி, மனத்தடுமாற்றத்தால், மன்னர் விஷயத்தில் செய்யத்தகாத இந்தப் பாவ காரியத்தைச் செய்கிறீர். (25,26)

ஆண்பிள்ளைகள் தங்கள் தகப்பனாரைப் போலவும், பெண்கள் தங்கள் தாயாரைப் போலவும் (அதே குணத்தைக் கொண்டு) பிறக்கிறார்கள் - என்ற பழமொழி உண்மையானது என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. (27)

இந்தப் பழமொழிக்கு இலக்காக நீர் ஆகிவிடக்கூடாது. மாமன்னர் சொல்வதைக் கேளும். கணவரின் விருப்பத்தை ஏற்றுக்கொண்டு நடப்பீர். குடிமக்களின் (ஒருமனதான பாராட்டிற்கு உரியவராக) அடைக்கலம் அளிப்பவராக இருப்பீர். (28)

தீய எண்ணம் கொண்டவர்களால் முடுக்கிவிடப்பட்டு, இந்திரனுக்கு நிகரான ஆற்றலுள்ளவரும், உலகமனைத்தையும் ரட்சிக்கும் வல்லமை பெற்றவருமான கணவரை தீயநெறியில் செல்ல நிர்ப்பந்திக்க வேண்டாம். (29)

தேவி! மாசற்றவரும், தாமரைக் கண்ணரும், அனைத்துச் செழுமைகளும் பெற்றவருமான தசரத மன்னர், உமக்கு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதியைப் பொய்யாக்க மாட்டார். (30)

பூரீராமன் மன்னருடைய மூத்த மகன்; கொடை வள்ளல்; செயல்திறன் உடையவர்; தன்னுடைய தருமத்தை மிகவும் பரிபாலிப்பவர்; எல்லாப் பிராணிகளையும் பாதுகாப்பவர். (இவ்வளவு சிறப்புப் பெற்ற) இராமனுக்கு முடிகுட்டு விழா நடைபெறட்டும் - என்று கூறும். (31)

தேவி! மன்னரான தந்தையை விட்டுவிட்டு பூரீராமன் காட்டிற்குப் போவாரேயானால், உலகில் உமக்கு நிலையான கெட்ட பெயர்தான் ஏற்படும். இராகவன் தனக்குரிய அரசை அடையட்டும்; நீர் மனக்கொதிப்பை விட்டுவிட்டு நிம்மதியாக இரும். (32)

இந்த மாபெரும் நாட்டில், இராமனைத் தவிர வேறு யாரும் உமக்கு அனுகூலமாக இருக்கமாட்டார்கள். (எல்லோரும் உம்மை இகழ்ந்து கொண்டேதான் இருப்பார்கள்.) (33)

இராமனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் குட்டி, ஆட்சி உரிமையை முறைப்படி கொடுத்த பின்னர், மாபெரும் வில்லாளரான தசரதர், தம் முன்னோர்களின் வாழ்க்கை முறையை நினைத்துப் பார்த்து, தானே காட்டிற்குப் போய்விடுவார். (வாழ்க்கைப் பாதையின் அடுத்த கட்டமான வானப்பிரஸ்தத்தை மேற்கொள்வார்.)" (34)

இதி ஸாந்த்வைஸ்ச தீக்ஷணைஸ்ச கைகேயீம் ராஜஸம்ஸதி₃ ।
ஸுமந்த்ர: சேஷாப₄யாமாஸ பூ₄ய ஏவ க்ருதாஞ்ஜலி: ॥ (35)

நைவ ஸா ச்ஷாப₄யதே தே₃வீ ந ச ஸ்ம பரிதூ₃யதே ।
ந சாஸ்யா முக₂வர்ணஸ்ய லக்ஷயதே விக்ரியா தத₃ா ॥ (36)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ பஞ்சத்ரீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஷட்த்ரீம்ஸ: ஸர்க₃:

ஸீத்₃த₄ர்த₂ப்ரதிபே₃த₄நம்

தத: ஸுமந்த்ரமைக்ஷவாக: பீடி₃தோத்ர ப்ரதிக்ஞயா ।
ஸபூ₃ஷ்பமதிநி:ஸ்வஸ்ய ஜக₃ாதே₃த₃ம் புந: புந: ॥ (1)

ஸூத ரத்நஸுஸம்பூர்ணா சதுர்வித₄புலா சமூ: ।
ராக₄வஸ்யாநுயாத்ரார்த₂ம் க்ஷிப்ரம் ப்ரதிவிதீ₄யதாம் ॥ (2)

ரூபாஜீவாஸ்ச வாதி₃ந்யோ வணிஜஸ்ச மஹாத₄நா: ।
ஸோப₄யந்து குமாரஸ்ய வாஹிநீம் ஸுப்ரஸாரிதா: ॥ (3)

யே சைநமுபஜீவந்தி ரமதே யைஸ்ச வீர்யத: ।
தேஷாம் ப₃ஹுவித₄ம் த₃த்வா தாநப்யத்ர நியோஜய ॥ (4)

ஆயுத₄ாநி ச முக்₂யாநி நாக₃ரா: ஸகடாநி ச ।
அநுக₃ச்ச₂ந்து காகுத்ஸ்த₂ம் வ்யாத₄ாஸ்சாரண்யகே₃சரா: ॥ (5)

நிக்₄நந் ம்ருக₃ாந் குஞ்ஜராம்ஸ்ச பிப₃ம்ஸ்சாரண்யகம் மது₄ ।
நதீ₃ஸ்ச விவித₄ா: பச்யந் ந ராஜ்யஸ்ய ஸ்மரிஷ்யதி ॥ (6)

த₄ாந்யகோஸஸ்ச ய: கஸ்சித்₃ த₄நகோஸஸ்ச மாமக: ।
தௌ ராமமநுக₃ச்சே₂தாம் வஸந்தம் நிர்ஜநே வநே ॥ (7)

யஜந் புண்யேஷு தே₃ஸேஷு விஸ்ருஜம்ஸ்சாப்தத₃க்ஷிணா: ।
ருஷிபி₄ஸ்ச ஸமாக₃ம்ய ப்ரவத்ஸ்யதி ஸுக₂ம் வநே ॥ (8)

ப₄ரதஸ்ச மஹாபூ₃ஹுரயோத்₄யாம் பாலயிஷ்யதி ।
ஸர்வகாமை: ஸஹ ஸ்ரீமாந் ராம: ஸம்ஸாத்₄யதாமிதி ॥ (9)

ஏவம் ப்ருவதி காகுத்ஸ்தே₂ கைகேய்யா ப₄யமாக₃தம் ।
முக₂ம் சாப்யக₃ம்ச்சே₂ஷம் ஸ்வரஸ்சாபி ந்யருத்₄யத ॥ (10)

இவ்வாறாக, அந்த அரசமாளிகையில் கைகளை கூப்பிக்கொண்டு, நியாயமான, அதே சமயம், கூர்மையான சொற்களால் கைகேயிக்கு அழுத்தமாக எடுத்துக் கூறி, அவள் மனத்தை மாற்ற முயன்றார், சுமந்திரர். (35)

ஆனால், அந்த தேவியின் மனம் கடுகளவுகூட ஆட்டம் காணவில்லை; சிறிதளவுகூட வருத்தம் அடையவில்லை. அப்போது அவளுடைய முகத்தின் தோற்றத்தில் (அச்சம், நாணம் முதலியவற்றால் ஏற்படும்) எவ்வித மாறுபாடும் காணப்படவில்லை! (36)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
முப்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்தாறு

சித்தார்த்தன் செய்த உபதேசம்

அப்போது இக்ஷ்வாகு மன்னர் தசரதர், வாக்குறுதியில் கட்டுப்பட்டவராகி, கண்களில் நீர்வழிய, பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு, சுமந்திரரைப் பார்த்து மறுபடியும் பின்வறுமாறு கூறினார்— (1)

“சாரதி! ஏராளமான உத்தமப் பொருள்களுடன் நால்வகைப் படையும், இராமனைப் பின்தொடர்ந்து செல்வதற்காக உடனே ஆணையிடு. (2)

நல்ல தோற்றம், நன்னடத்தை—பேச்சு உடைய தாசிகள், பெரும் செல்வந்தர்களும், பெரிய அளவில் வியாபாரம் செய்பவர்களுமான வணிகர்கள் முதலியோர் அரசகுமாரன் இராமன் படையை அழகு செய்யட்டும் (படைகளுடன் செல்லட்டும்). (3)

எவர்களெல்லோரும் இராமனை அண்டிப் பிழைக்கிறார்களோ, எவர்களுடைய வீரதீரத்தைப் பரிசோதித்துத் தெரிந்து கொண்டு அவர்களைக் கொண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறானோ, அத்தகையவர்களுக்கும் பலவகையான பொருட்களை அளித்து, அவர்களையும் (இராமனின் பாதுகாப்புக்காக உடன் செல்லும் நால்வகை) சேனைகளுடன் போகும்படி உத்திரவிடு. (4)

முக்கியமான ஆயுதங்களும் நகரத்தார்களும் வண்டிகளும் காட்டின் உட்பகுதியை நன்றாக அறிந்த வனவாசிகளும் காகுத்தனுடன் செல்லட்டும். (5)

பாதையில் எதிர்ப்படும் (சிறு) விலங்குகளையும், (பெரிய) யானைகளையும் கொன்று போடுவான்; காட்டுத்தேனைப் பருகுவான்; பலவகையான ஆறுகளைப் பார்த்து மகிழ்வான். (இவ்வளவு ஆனந்தத்திற்கிடையில்) ராஜ்யத்தைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கவே மாட்டான்! (6)

மனித சஞ்சாரமற்ற காட்டில் வசிக்கப் போகிறான், இராமன். அதனால் என்னுடைய தானியக் களஞ்சியமும், பொருட்கருவூலமும் அவனுடன் செல்லட்டும். (7)

புண்ணிய கேஷத்திரங்களில் வேள்விகள் செய்து கொண்டும், ஆசார்யர்களுக்கு விருப்பம் போல் தட்சிணை கொடுத்துக் கொண்டும், முனிவர்களுடன் கூடி உபதேசம் பெற்றுக் கொண்டும் காட்டில் (இராமன்) சுகமாக இருக்க வேண்டும். (8)

பேராற்றல் படைத்த பரதன் அயோத்தியை பரிபாலித்து வருவான். அதுபோல தேவையான எல்லாப் பொருட்களுடனும் இராமன் இங்கிருந்து அனுப்பி வைக்கப்பட்டும்.” (9)

இவ்வாறாக காகுத்த மன்னர் சொல்லி முடித்தவுடன், கைகேயியின் மனத்தில் பயம் தோன்றிவிட்டது; முகம் வற்றிப் போயிற்று; குரலும் அடைபட்டுப் போயிற்று. (10)

ஸா விஷண்ணா ச ஸந்த்ரஸ்தா முகே₂ந பரிஸூஷ்யதா ।
ராஜாநமேவாபி₄முகீ₂ கைகேயீ வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (11)

ராஜ்யம் க₃தஜநம் ஸாதே₄ பீதமண்ட₃யாம் ஸுராமிவ ।
நிராஸ்வாத்யதமம் ஸௌந்யம் ப₄ரதோ நாபி₄பத்ஸ்யதே ॥ (12)

கைகேய்யாம் முக்தலஜ்ஜாயாம் வத₃ந்த்யாமதித₃ாருணம் ।
ராஜா த₃ஸரதே₂ வாக்யமுவாசாயதலோசநாம் ॥ (13)

வஹந்தம் கிம் துத₃ஸி மாம் நியுஜ்ய து₄ரி மாஹிதே ।
அநார்யே க்ருத்யமாரப்₃த₄ம் கிம் ந பூர்வமுபாருத₄: ॥ (14)

தஸ்யைதத்க்ரோத₄ஸம்யுக்தமுக்தம் ஸ்ருத்வா வராங்க₃நா ।
கைகேயீ த்₃விரு₃ணம் க்ருத்₃த₄ ராஜாநமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (15)

தவைவ வம்ஸே ஸக₃ரோ ஜ்யேஷ்ட₂பத்ரமுபாருத₄த் ।
அஸமஞ்ஜ இதி க்₂யாதம் தத₂ாயம் க₃ந்துமர்ஹதி ॥ (16)

ஏவமுக்தோ தி₄கித்யேவ ராஜா த₃ஸரதே₂ஸப்₃ரவீத் ।
வ்ரீடிதஸ்ச ஜந: ஸர்வ: ஸா ச தந்நாவபு₃த₄யத ॥ (17)

தத்ர வ்ருத்₃தே₄ மஹாமாத்ர: ஸித்₃த₄ார்தே₂ நாம நாமத: ।
ஸூசிர்₃புஹுமதோ ராக்ஞ: கைகேயீமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (18)

அஸமஞ்ஜோ க்₃ருஹீத்வா து க்ரீ₃த: பதி₂ த₃ாரகாந் ।
ஸரய்வா: ப்ரக்ஷிபந்நபஸு ரமதே தேந து₃ர்மதி: ॥ (19)

தம் த்₃ருஷ்ட்வா நாக₃ரா: ஸர்வே க்ருத்₃த₄ ராஜாநமப்₃ருவந் ।
அஸமஞ்ஜம் வ்ருணீஷ்வைகமஸ்மாந் வா ராஷ்ட்ரவர்த₄ந ॥ (20)

தாநுவாச ததோ ராஜா கிம்நிமித்தமித₃ம் ப₄யம் ।
தாஸ்சாபி ராக்ஞா ஸம்ப்ருஷ்டா வாக்யம் ப்ரக்ருதயோஸப்₃ருவந் ॥ (21)

க்ரீ₃தஸ்த்வேவ ந: புத்ராந் ப₃லாநுத்₃ப₄ராந்தசேதந: ।
ஸரய்வாம் ப்ரக்ஷிபந் மௌக்₂யாததுலாம் ப்ரீதிமஸ்நுதே ॥ (22)

ஸ தாஸாம் வசநம் ஸ்ருத்வா ப்ரக்ருதீநாம் நராதி₄ப: ।
தம் தத்யாஜாஹிதம் புத்ரம் தாஸாம் ப்ரியசிகீர்ஷயா ॥ (23)

அவளுக்குக் கவலையும் அச்சமும் ஏற்பட்டன; முகம் வாட்டமடைந்தது. (வேறு யாரையும் ஏறிட்டுப் பார்க்காமல்) மன்னரையே நோக்கி, கைகேயி பின்வருமாறு கூறினாள்— (11)

“அப்பாவிதாய் நடிக்கும் மன்னரே! சுவையான மதுவின் சாரமான பருதியைக் குடித்துவிட்டு, அடியில் தங்கியிருக்கும் கசண்டுவை யாரும் சீந்தக்கூட மாட்டார்கள் என்பது போல, செல்வச் செழிப்பை இழந்து பாழாகிப் போய், போகத்திற்குரியதாக எதுவுமே இல்லாத வெற்று ராஜ்யத்தை பரதன் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான்.” (12)

நாணத்தைத் துறந்து கடுமையான வார்த்தைகளைப் பேசும் தடங்கண்ணாள் கைகேயியைப் பார்த்து, மன்னர் தசரதர் கூறினார்— (13)

“பண்பில்லாதவளே! எதிரியாக இருப்பவளே! பெரும் சுமையை என்மேல் ஏற்றிவிட்டு, அதைத் தாங்க முடியாமல் நான் தவித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, மேலும் என்மேல் பாரத்தை ஏற்றுகிறாயே? இப்போது சொன்ன விஷயத்தை முதலிலேயே ஏன் என்னைக் கேட்கவில்லை?” (இராமனுக்கு வனவாசம் என்பதே, என்னால் பொறுக்கமுடியாத சுமை. படைகளும், பிற பொருள்களும் அனுப்பக்கூடாது என்று இப்போது கூறுவது, மேலும் அதிக பாரத்தை ஏற்றுவதாக இருக்கிறது.) (14)

சீற்றம் பொங்க அவர் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்டதும், கைகேயி அழகியார் இருமடங்கு கோபம் கொண்டு மன்னரை நோக்கிக் கூறினாள்— (15)

“(புதல்வனை நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றுவது என்பது உங்கள் பரம்பரைப் பழக்கம் தானே!) உங்களுடைய பரம்பரையில் முன்னர் இருந்த சகரன் என்ற மன்னர், மூத்த புதல்வன் அசமஞ்ஜன் என்பவனை நாடு கடத்தினார். அதுபோலவே இவனும் (இராமனும்) போகவேண்டியதுதானே?” (16)

இவ்வாறாக அவள் பேசியதைக் கேட்ட அரசர், ‘அடக் கஷ்டமே!’ என்று ஒரு சொல்லைக் கூறி எல்லையில்லாத தன் மனக்கஷ்டத்தை வெளிப்படுத்தினார். அந்த இடத்திலிருந்த மக்கள் எல்லோரும் மிகவும் வேதனை அடைந்தார்கள். ஆனால், அவள் மட்டும் அந்த இழிச்சொல்லை பொருட்படுத்தவேயில்லை. (17)

அப்போது வயது முதிர்ந்தவரும், அமைச்சர்களில் சிறந்தவரும், புண்ணியசீலரும், மன்னரால் மதிக்கப்பட்டவருமான சித்தார்த்தர் என்று பெயர் பெற்றவர் கைகேயியிடம் சொன்னார்— (18)

“அசமஞ்ஜன் தீயபுத்தி உடையவன். தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் சிறுபிள்ளைகளைக் கைப்பற்றி எடுத்துச் சென்று சரயூவில் தூக்கி எறிவான். அவை திக்குமுக்காடி இறந்துப் போவதைக் கண்டு மனம் களிப்பான். (19)

இந்தக் கொடுமையான விளையாட்டைப் பார்த்த நகரத்தார்கள், மிகவும் கோபம் கொண்டு, மன்னரிடம் சென்று முறையிட்டார்கள்— ‘நாட்டு நலனில் அக்கறையுள்ள அரசரே! ஒன்று, அசமஞ்ஜனை மட்டும் வைத்துக் கொண்டிருங்கள். அல்லது, எங்களை மட்டும் இங்கு இருக்க விடுங்கள்.’ (20)

இதைக் கேட்டதும் மன்னர் அவர்களைப் பார்த்து, ‘இந்த பயத்திற்கு என்ன காரணம்?’ என்று கேட்டார். மன்னர் கேட்டவுடன் குடிமக்கள் பதில் சொன்னார்கள்— (21)

‘இவன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் எங்கள் குழந்தைகளைக் கைப்பற்றி, அவர்கள் பயந்து நடுங்கும்போதே சரயூவில் தூக்கி எறிந்து, (அவர்கள் நீரில் மூழ்கி இறப்பதைப் பார்த்து) அளவில்லாத மகிழ்ச்சியை அடைகிறான்.’ (22)

குடிமக்களுடைய குற்றச்சாட்டைக் கேட்ட மன்னர், அவர்களுக்கு நீதி வழங்குவதற்காக, கேடு விளைவிக்கும் அந்தப் புதல்வனை தன்னிடமிருந்து விலக்கிவிட்டார். (23)

தம் யாநம் ஸீக்₄ரமாரோப்ய ஸப₄ர்யம் ஸபரிச்ச₂த₃ம் ।
யாவஜ்ஜீவம் விவாஸ்யோயமிதி ஸ்வாநந்வஸாத்திதா ॥ (24)

ஸ ப₂ாலபிடகம் க்₃ருஹ்ய கி₃ரிது₃ர்க்₃ாண்யலோகயத் ।
தி₃ஸ: ஸர்வாஸ்த்வநுசரந் ஸ யத₂ா பாபகர்மக்ருத் ॥ (25)

இத்யேவமத்யஜத்₃ராஜா ஸக₃ரோ வை ஸுத₄ார்மிக: ।
ராம: கிமகரோத்பாபம் யேநைவமுபருத்₄யதே ॥ (26)

ந ஹி கஞ்சந பஸ்யாமோ ராக₄வஸ்யாக்ருணம் வயம் ।
து₃ர்லபே₄ா ஹ்யஸ்ய நிரய: ஸஸாங்கஸ்யேவ கல்மஷம் ॥ (27)

அத₂வா தே₃வி தே₃ாஷம் த்வம் கஞ்சித்பஸ்யஸி ராக₄வே ।
தமத்₃ய ப்₃ருஹி தத்தவேந ததோ ராமோ விவாஸ்யதே ॥ (28)

அது₃ஷ்டஸ்ய ஹி ஸந்த்யாக்₃: ஸத்பதே₂ நிரதஸ்ய ச ।
நிர்த்₃ஹேத₃பி ஸக்ரஸ்ய த்₃யுதிம் த₄ர்மநிரோத₄நாத் ॥ (29)

தத₃லம் தே₃வி ராமஸ்ய ஸ்ரியா விஹதயா த்வயா ।
லோகதோ₃பி ஹி தே ரக்ஷய: பரிவாத்₃: ஸுப₄ாநநே ॥ (30)

ஸ்ருத்வா து ஸித்த₄ார்த₂வசோ ராஜா ஸ்ராந்ததரஸ்வந: ।
ஸோகோபஹதயா வாசா கைகேயீமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (31)

ஏதத்₃வசோ நேச்ச₂ஸி பாபவ்ருத்தே
ஹிதம் ந ஜாநாஸி மமாத்மநோ வா ।

ஆஸ்த₂ாய மார்க்₃ம் க்ருபணம் குசேஷ்டா
சேஷ்டா ஹி தே ஸாது₄பத₂ாத்₃பேதா ॥ (32)

அநுவ்ரஜிஷ்யாம்யஹமத்₃ய ராமம்
ராஜ்யம் பரித்யஜ்ய த₄நம் ஸுக₂ம் ச ।

ஸஹைவ ராக்ரு₄ா ப₄ரதேந ச த்வம்
யத₂ாஸுக₂ம் பு₄ங்ஷ்வ சிராய ராஜ்யம் ॥ (33)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஷட்₂ர்ம்ஸ: ஸர்க்₃: ॥

ஸப்ததர்ம்ஸ: ஸர்க்₃:

சீரரிக்₃ரஹநீமீத்தவஸிஷ்ட₂க்ரோத₄:

மஹாமாத்ரவச: ஸ்ருத்வா ராமோ த்₃ஸரத₂ம் தத₃ா ।
அப்யப₄ாஷத வாக்யம் து விநயக்ரு₄ா விநீதவத் ॥ (1)

த்யக்தபே₄ாக்₃ஸ்ய மே ராஜந் வநே வந்யேந ஜீவத: ।
கிம் கார்யமநுயாத்ரேண த்யக்தஸங்க்₃ஸ்ய ஸர்வத: ॥ (2)

தந்தை, தேவையான பொருட்களுடன்கூட அவனையும், அவன் மனைவியையும் ஒரு வாகனத்தில் ஏற்றி தன் பணியாளர்களைப் பார்த்து, 'வாழ்நாள் முழுவதும் இவன் நாட்டின் புறத்தே இருக்கக் கடவன்' என்று உத்திரவிட்டார். (24)

பாவம் புரிந்த ஒருவன் எவ்வாறு கஷ்டப்படுவானோ, அவ்வாறே களைவெட்டி, கூடை எடுத்துக்கொண்டு மலைகளிலும் காடுகளிலும் நாலாபக்கங்களிலும் சுற்றித் திரிந்தான். (25)

மன்னர் சகரன் மிகவும் தார்மிகர். அதனால் பாவியான அவனை கைகழுவினார். பட்டாபிஷேகத்திற்குத் தடை போடும்படியான என்ன மகாபாவத்தைச் செய்தார், இராமன்? (26)

இராகவனிடம் எந்த ஒரு சிறு குறையையும் நாங்கள் காணவில்லை. பூர்ண சந்திரனிடம் சிறுகுறை காணப்படலாம். ஆனால், குறை என்பதை இராமனிடம் காணவே முடியாது. (27)

அல்லது, தேவி! தாங்கள் இராமனிடம் ஏதேனும் குறை கண்டிருந்தால், இப்போது தெளிவாகச் சொல்லிவிடுங்கள். (குறை உண்மையாக இருந்தால்) இராமன் நாடு கடத்தப்படட்டும். (28)

எந்த ஒரு தவற்றையும் செய்யாதவனும், சன்மார்க்கத்திலேயே ஈடுபட்டிருப்பவனுமான ஒருவனைத் தியாகம் செய்தால், அந்த அதருமத்தைச் செய்தவன் இந்திரனாகவே இருந்தாலும்கூட அவனுடைய மகிமையைப் பொசுக்கிவிடும். (29)

தேவி! இராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்தைக் குலைப்பது என்ற உங்கள் முயற்சி இத்துடன் நிற்கட்டும். நன்முகத்தாளே! மக்களின் ஒட்டுமொத்த இகழ்ச்சியிலிருந்தும் உங்களை நீங்கள் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமல்லவா?" (30)

சித்தார்த்தரின் உரையைக் கேட்ட மன்னர், மிகவும் களைத்துப் போனதால் மெலிந்த குரலில், சோகத்தில் விளைந்த சொற்களால் கைகேயியைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினார்— (31)

“பாவத்தின் முழுவடிவே! (சித்தார்த்தருடைய) இந்த நன்மொழிகள் உனக்குப் பிடிக்கவில்லை? எனக்கோ, அல்லது, உனக்கோ நல்லது எது? என்பதை நீ அறியவில்லை. தீமை தரும் வழியை ஏற்று தவறான செயல்கள் செய்கிறாய். உன்னுடைய நடவடிக்கைகள் நன்னெறியிலிருந்து வெகுதூரம் விலகி நிற்கின்றன. (32)

இந்த நாடு, சுகம், செல்வம் எல்லாவற்றையும் துறந்துவிட்டு, இப்போது நானும் இராமனைப் பின்தொடர்ந்து போகப் போகிறேன். மன்னன் பரதனோடுகூட நீ (மட்டும்) உன் விருப்பப்படி, நெடுங்காலம் ஆட்சியை அனுபவித்துக் கொண்டிரு.” (33)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
முப்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : முப்பத்தேழு
மரவுரியும், மாமுனிவர் சீற்றமும்**

முதலமைச்சர் முன்னர் கூறியதைக் கேட்டு, சூழ்நிலையை அனுசரித்து, ஏற்ற வகையில் நடக்கும் அறிஞரான, பணிவு அறிந்தவரான இராமன், தசரதரை நோக்கி மிகவும் வினயத்துடன் இவ்வாறு கூறினார்— (1)

“மன்னரே! சுகபோகங்களைத் துறந்து, காட்டில் பழங்கள்-கிழங்குகளைப் புசித்துக் கொண்டு, எல்லாவற்றிலும் பற்றுதலை நீக்கிவிட்ட எனக்கு பரிவார ஜனங்களால் என்ன பயன்? (2)

யோ ஹி தூத்வா க்ஷுஜஸ்ரேஷ்டம் கக்ஷயாயாம் குருதே மந: ।
ரஜ்ஜுஸ்நேஹேந கிம் தஸ்ய த்யஜத: குஞ்ஜரோத்தமம் ॥ (3)

ததா மம ஸதாம் ஸ்ரேஷ்டம் கிம் த்வஜிந்யா ஜகத்பதே ।
ஸர்வாண்யேவாநுஜாநாமி சீராண்யேவாநயந்து மே ॥ (4)

கநித்ரபிடகே சோபே ஸமாநயத கச்சத: ।
சதுர்தஸ வநே வாஸம் வர்ஷாணி வஸதோ மம ॥ (5)

அத சீராணி கைகேயீ ஸ்வயமாஹ்ருத்ய ராகவம் ।
உவாச பரிததஸ்வேதி ஜநௌகே நிரபத்ரபா ॥ (6)

ஸ சீரே புருஷவ்யாக்ர: கைகேய்யா: ப்ரதிக்குஹ்ய தே ।
ஸுக்ஷ்மவஸ்த்ரமவக்ஷிப்ய முநிவஸ்த்ராண்யவஸ்த ஹ ॥ (7)

லக்ஷ்மணஸ்சாபி தத்ரைவ விஹாய வஸநே ஸுபே ।
தாபஸாச்சாத்நே சைவ ஜக்ரஹ பிதுரக்ரத: ॥ (8)

அதாத்மபரிதநார்தம் ஸீதா கௌஸேயவாஸிநீ ।
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய சீரம் ஸந்த்ரஸ்தா ப்ருஷதீ வாசுராமிவ ॥ (9)

ஸா வ்யபத்ரபமானேவ ப்ரக்குஹ்ய ச ஸுதுர்மநா: ।
கைகேய்யா: குஸசீரே தே ஜாநகீ ஸுபுலக்ஷணா ॥ (10)

அஸ்ருஸம்பூர்ணநேத்ரா ச தர்மக்ஞா தர்மதர்ஸிநீ ।
கந்தர்வராஜப்ரதிமம் பர்தாரமித்யம்புரவீத் ॥ (11)

கதம் நு சீரம் பூதநந்தி முநயோ வநவாஸிந: ।
இதி ஹ்யகுஸலா ஸீதா ஸா முமோஹ முஹூர்முஹு: ॥ (12)

க்ருத்வா கண்டே ச ஸா சீரமேகமாத்ய பாணிநா ।
தஸ்தௌ ஹ்யகுஸலா தத்ர வ்ரீடிதா ஜநகாத்மஜா ॥ (13)

தஸ்யாஸ் தத்க்ஷிப்ரமாக்யம்ய ராமோ தர்மபுருதாம் வர: ।
சீரம் பூபூந்த ஸீதாயா: கௌஸேயஸ்யோபரி ஸ்வயம் ॥ (14)

ராமம் ப்ரேக்ஷ்ய து ஸீதாயா பூதநந்தம் சீரமுத்தமம் ।
அந்த:புரகதா நார்யோ முமுக்ஷ்வாரி நேத்ரஜம் ॥ (15)

ஊசுஸ பரமாயஸ்தா ராமம் ஜ்வலிததேஜஸம் ।
வத்ஸ நைவம் நியுக்தேயம் வநவாஸே மநஸ்விநீ ॥ (16)

உத்தமமான யானையை (தானமாக)க் கொடுத்துவிட்டவன், அதைப் பிணைக்கும் கயிற்றின்மேல் ஆசை வைப்பானா? (கயிற்றை மட்டும் தன்னிடமே வைத்துக் கொள்ள ஆசைப்படுவானா?) யானையையே துறந்துவிட்ட அவனுக்கு, அந்தக் கயிற்றினால் என்ன பிரயோஜனம்? (3)

அவ்வண்ணமே சதுரங்க சேனையால் எனக்கு என்ன பிரயோஜனம்? சான்றோர்களில் முதன்மையானவரே! உலகாளும் மன்னரே! எல்லாவற்றையும் முற்றிலுமாக பரதனுக்குக் கொடுப்பதற்கு நான் சம்மதிக்கிறேன். எனக்கு இப்போதைய தேவையான மரவுரிகள் மட்டும் கொண்டுவரப்படட்டும். (4)

(நாட்டைவிட்டுப்) பதிநான்கு ஆண்டுகள் காட்டில் வசிக்கப் போய்க்கொண்டிருக்கும் எனக்கு களைவெட்டி, கூடை ஆகிய இரண்டும் கொண்டு வந்து தருக.” (5)

வெட்கம்-மானத்தை முழுவதுமாக விட்டுவிட்ட கைகேயி தானே சென்று மரவுரிகளைக் கொண்டுவந்து மக்கள் கூட்டம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே இராமனை நோக்கி, ‘உடுத்திக் கொள்’ என்றாள். (6)

மகாபலம் பொருந்திய அவர், கைகேயியிடமிருந்து அந்த மரவுரிகள் இரண்டையும் பெற்றுக் கொண்டு, தான் அணிந்திருந்த உயர்ந்த ஆடையைக் களைந்து முனிவர்களைப் போல் (மரவுரியை) உடை அணிந்து கொண்டார். (7)

லட்சுமணனும், தான் அணிந்திருந்த உத்தமமான வேஷ்டி-உத்தரீயங்களைக் களைந்துவிட்டு, தகப்பனாரின் முன்னிலையிலே, தவசிகளின் உடைகளை ஏற்றுக் கொண்டான். (8)

பிறகு, உயரிய பட்டாடைகளையே அணிந்து கொள்ளும் சீதாதேவி, தான் உடுத்திக் கொள்வதற்காகவும் மரவுரி வைக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து, விரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் வலையைக் கண்ட பெண்மான் போல அஞ்சி நடுங்கினாள். (9)

பேரழகு வாய்ந்த சீதை - அறம் அறிந்தவள், அறநெறிப்படி நடப்பவள் - கைகேயியிடமிருந்து இரண்டு மரவுரிகளை கைநீட்டி வாங்கிக்கொண்டு, மிகவும் மனம் நொந்து, கண்களில் நீர் நிரம்ப, கந்தர்வ மன்னனைப் போல மிகுந்த ஒளியுடன் விளங்கிய கணவரைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினாள்— (10,11)

“காட்டில் வசிக்கும் முனிவர்கள், மரவுரியை எப்படி (தம் உடலில்) கட்டிக் கொள்கிறார்கள்?” என்று கேட்டுவிட்டு, பலதடவை மரவுரியைத் தானே உடுத்திக் கொள்ள முயன்றும், அதில் பழக்கமில்லாததால் ஒவ்வொரு தடவையும் தோற்றுப் போனாள். (12)

மரவுரியை உடுத்திக் கொள்வதில் பழக்கமில்லாததால், தன் முயற்சியில் தோற்றுப் போன அவள் மனத்துன்பத்துடன், ஒரு மரவுரியைக் கழுத்தில் போட்டுக் கொண்டு மற்றொன்றை கையில் பிடித்துக் கொண்டு அப்படியே நின்றுவிட்டாள். (13)

தருமத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்களுள் முதன்மையானவரான இராமன் உடனே அருகில் வந்து, சீதை உடுத்தியிருந்த பட்டு வஸ்திரத்தின் மேல் மரவுரியை தானே அணிவித்தார். (14)

மகாமகிமை பொருந்திய இராமன், சீதைக்கு மரவுரி கட்டிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்ததும், அந்தப்புரத்திலிருந்த அத்தனை பெண்களும் கண்ணீர் பெருக்கினார்கள். (15)

சகிக்க முடியாத மனவருத்தமடைந்த அவர்கள், ஒளிப்பிழம்பாய் நிற்கும் இராமனைப் பார்த்து, ‘மகனே! நல்லிதயம் கொண்ட இவள் காட்டிற்குப் போகும்படி ஆக்ஞாபிக்கப் படவில்லை?’ என்று கூறினார்கள். (அப்படியிருக்க இவளுக்கு ஏன் மரவுரி? இராமன் காட்டிற்குப் போகவேண்டும் என்றுதானே கைகேயி வரம் கேட்டாள்? (பார்க்க:- ஸர். 11, சுலோ. 26) சீதை, இராமனுடன் பதிவிரதை தருமத்தை அனுசரித்து, தன்னையும் காட்டிற்கு அழைத்துப் போக சம்மதிக்கச் செய்திருக்கிறாள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. முன்னதாக அரசர் முன் நடந்த உரையாடலிலிருந்து கைகேயி மட்டும் புரிந்து கொண்டிருந்தாள்.) (16)

- பிதுர்வாக்யாநுரோதே₄ந க₃தஸ்ய விஜநம் வநம் ।
தாவத்த₃த₃ஸநமஸ்யா ந: ஸப₂லம் ப₄வது ப்ரபே₄ ॥ (17)
- லக்ஷ்மணேந ஸஹாயேந வநம் க₃ச்ச₂ஸ்வ புத்ரக ।
நேயமர்ஹதி கல்யாணீ வஸ்தும் தாபஸவத்₃வநே ॥ (18)
- குரு நோ யாசநாம் புத்ர ஸீதா திஷ்ட₂து ப₄மிநீ ।
த₄ர்மநித்ய: ஸ்வயம் ஸ்த₂ாதும் ந ஹீத₃நீம் த்வமிச்ச₂ஸி ॥ (19)
- தாஸாமேவம்வித₄ா வாச: ஸ்ருண்வந் த₃சரத₂ாத்மஜ: ।
ப₃ப₃ந்தை₄வ தத₃ா சீரம் ஸீதயா துல்யஸீலயா ॥ (20)
- சீரே க்ருஹீதே து தயா ஸமீக்ஷய ந்ருபதோக்ரு: ।
நிவார்ய ஸீதாம் கைகேயீம் வஸுஷ்டே₂ா வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (21)
- அதிப்ரவ்ருத்தே து₃ர்மேதே₄ கைகேயி குலபாம்ஸநி ।
வஞ்சயித்வா ச ராஜாநம் ந ப்ரமாணேவதிஷ்ட₂ஸே ॥ (22)
- ந க₃ந்தவ்யம் வநம் தே₃வ்யா ஸீதயா ஸீலவர்ஜிதே ।
அநுஷ்ட₂ாஸ்யதி ராமஸ்ய ஸீதா ப்ரக்ருதமாஸநம் ॥ (23)
- ஆத்மா ஹி த₃ாரா: ஸர்வேஷாம் த₃ாரஸங்க்ரஹவர்திநாம் ।
ஆத்மேயமிதி ராமஸ்ய பாலயிஷ்யதி மேதிநீம் ॥ (24)
- அத₂ யாஸ்யதி வைதே₃ஹீ வநம் ராமேண ஸங்க்₃தா ।
வயமப்யநுயாஸ்யாம: புரம் சேத₃ம் க₃மிஷ்யதி ॥ (25)
- அந்தபாலாஸ்ச யாஸ்யந்தி ஸத₃ாரோ யத்ர ராக்₄வ: ।
ஸஹோபஜீவ்யம் ராஷ்ட்ரம் ச புரம் ச ஸபரிச்ச₂த₃ம் ॥ (26)
- ப₄ரதஸ்ச ஸஸத்ருக்₄நஸ்ச சீரவாஸா வநேசர: ।
வநே வஸந்தம் காகுத்ஸ்த₂மநுவத்ஸ்யதி பூர்வஜம் ॥ (27)
- தத: ஸாந்யாம் க₃தஜநாம் வஸுத₄ாம் பாத₃பை: ஸஹ ।
த்வமேகா ஸாதி₄ து₃ர்வ்ருத்தா ப்ரஜாநாமஹிதே ரதா ॥ (28)
- ந ஹி தத்₃ப₄விதா ராஷ்ட்ரம் யத்ர ராமோ ந பூ₄பதி: ।
தத்₃வநம் ப₄விதா ராஷ்ட்ரம் யத்ர ராமோ நிவத்ஸ்யதி ॥ (29)
- ந ஹ்யத₃த்தாம் மஹீம் பித்ரா ப₄ரத: ஸாஸ்துமர்ஹதி ।
த்வயி வா புத்ரவத்₃வஸ்தும் யதி₃ ஜாதோ மஹிபதே: ॥ (30)
- யத்யபி த்வம் க்ஷிதிதலாத்₃ க₃க₃நம் சோத்பதிஷ்யஸி ।
பித்ருவம்ஸசரித்ரக்ரு: ஸோந்யத₄ா ந கரிஷ்யதி ॥ (31)

“செல்வமே! தந்தையின் வார்த்தையைக் காப்பாற்றுவதற்காக மனித சஞ்சாரமற்ற காட்டிற்கு நீ சென்றுவிட்டால், நாங்கள் இவனைப் பார்த்துப் பார்த்து ஆறுதல் அடைந்து கொண்டிருப்போம். (17)

குழந்தாய்! லட்சுமணனைத் துணைக்கு அழைத்துக் கொண்டு நீ காட்டிற்குப் போ. சுகுமாரியான இவள் ஒரு தபஸ்வினியைப் போல காட்டில் வசிக்கத்தக்கவள் அல்லள். (18)

மகனே! எங்கள் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொள். அழகுச்சிலையான சீதை இங்கேயே இருக்கட்டும். எப்போதும் அறவழியையே கடைப்பிடிக்கும் நீ, இனிமேல் இங்கே இருப்பதை விரும்பமாட்டாய்.” (19)

தாய்மார்களின் இப்படிப்பட்ட சொற்களைக் கேட்டபின்னரும், தசரத குமாரர் தனக்கு இணையான நற்பண்புகள் கொண்ட சீதைக்கு மரவுரியை அணிவிக்கவே செய்தார். (20)

அவள் மரவுரியை கட்டிக் கொண்டதைப் பார்த்தவுடன் வசிஷ்டர் சீதையைத் தடுத்து (நீ காட்டிற்குப் போகக்கூடாது என்று சைகையால் தடுத்து), கைகேயியை நோக்கிக் கூறினார்— (21)

“வரம்பு கடந்து நடக்கின்றவளே! கெட்ட புத்தி உள்ளவளே! குலத்தைக் கெடுக்க வந்தவளே! மன்னருக்கு மோசம் செய்துவிட்ட நீ, உன் அதிகார எல்லைக்குள் நிற்கவில்லை. (22)

நற்பண்பற்றவளே! சீதை காட்டிற்குப் போகக்கூடாது. இராமனுக்கு வழங்கப்பட்ட சிம்மாசனத்தில் அவள் அமர்ந்து கொள்வாள். (23)

குடும்ப வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும் எல்லோருக்கும் மனைவிகளே ஆத்மாவாகிறார்கள். இவள் இராமனுடைய ஆத்மா; (அவனுக்குப் பதிலாக இவளே) உலகத்தைப் பரிபாலிப்பாள். (24)

இராமனுடன் சேர்ந்து சீதையும் காட்டிற்குப் போகிறாள் என்றால், நாங்களும் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்வோம். ஏன், இந்த நகரத்து மக்கள் எல்லோருமே சென்று விடுவார்கள். (25)

மனைவியோடு இராமன் எங்கே போகிறானோ, அந்த இடத்திற்கு (மிகவும் முக்கியமான பாதுகாப்புப் பணியைச் செய்துவரும்) எல்லைப் பாதுகாவல் படையினரும் சென்று விடுவார்கள். மன்னரின் தயவில் வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்களும், நகர மக்களும், புறநகர் மக்களும், தத்தம் உடைமைகளை எடுத்துக் கொண்டு போய் விடுவார்கள். (26)

பரதனும் சத்ருக்னனும் மரவுரி அணிந்து கொண்டு காட்டில் இருப்பார்கள். காட்டில் வசிக்கும் மூத்த சகோதரர் இராமனுக்கு சேவை செய்து வருவார்கள். (27)

பிறகு, மக்கள் எல்லோரும் வெளியேறிவிட்டதால் பாழடைந்துவிட்ட இந்த ராஜ்யத்தை தீயநெறியில் செல்கின்றவளும், குடிமக்களின் நலனில் அக்கறை அற்றவளுமான நீ ஒருத்தியாக (ஒடிப் போக முடியாததால் பொலிவிழந்து நிற்கும்) மரங்களுடன்கூட ஆட்சி செலுத்தி வா! (28)

எந்த இடத்தில் இராமன் மன்னனாக இல்லையோ, அந்த இடம் நாடு ஆகாது; இராமன் வாழும் காடுகூட ஒரு நாடாக ஆகிவிடும். (29)

பரதன், தசரத மன்னனுக்குப் பிறந்த பிள்ளையாக இருப்பானேயாகில், தந்தையால் மனமுவந்து அளிக்கப்படாத ராஜ்யத்தை ஆட்சி செய்ய உடன்பட மாட்டான். உன்னிடமும் ஒரு மகனைப் போல் நடந்து கொள்ள மாட்டான். (30)

நீ, பூமியிலிருந்து ஆகாயத்திற்குத் துள்ளிப் பாய்ந்தாலும், தந்தையின் பரம்பரைப் பழக்கங்களை அறிந்த அவன், அதற்கு மாறுபாடாக நடந்து கொள்ள மாட்டான். (மூத்த பிள்ளைக்கே அரசுரிமை என்ற மரபுக்கு எதிராக நடக்கமாட்டான்.) (31)

தத்த்வயா புத்ரகூர்தி₄ந்யா புத்ரஸ்ய க்ருதமப்ரியம் ।
லோகே ஹி ந ஸ வித்யேத யோ ந ராமமநுவ்ரத: ॥ (32)

த்ரக்ஷயஸ்யத்யைவ கைகேயி பஸுவ்யால ம்ருக்யத்₃விஜாந் ।
கூச்ச₂த: ஸஹ ராமேண பாத்யபாம்ஸ்ச ததுந்முக₂ந் ॥ (33)

அதே₂த்தமாந்யாப₄ரணாநி தே₃வி
தே₃ஹி ஸ்நுஷாயை வ்யபநீய சீரம் ।
ந சீரமஸ்யா: ப்ரவிதீ₄யதேதி
ந்யவாரயத்தத்₃வஸநம் வஸிஷ்ட₂: ॥ (34)

ஏகஸ்ய ராமஸ்ய வநே நிவாஸஸ்-
த்வயா வ்ருத: கேகயராஜபுத்ரி ।
விபூ₄ஷிதேயம் ப்ரதிகர்மநித்யா
வஸத்வரண்யே ஸஹ ராக₄வேண ॥ (35)

யாநைஸ்ச முக்யை: பரிசாரகைஸ்ச
ஸுஸம்வ்ருதா கூச்ச₂து ராஜபுத்ரீ ।
வஸ்த்ரைஸ்ச ஸர்வை: ஸஹிதா வித₄நைந்-
நேயம் வ்ருதா தே வரஸம்ப்ரத்ய₃நே ॥ (36)

தஸ்மிந்தத₂ ஜல்பதி விப்ரமுக்யே
குரௌ ந்ருபஸ்யாப்ரதிமப்ரப₄வே ।
நைவ ஸ்ம ஸீதா விநிவ்ருத்தப₄வா
ப்ரியஸ்ய ப₄ர்து: ப்ரதிகாரகாமா ॥ (37)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதீ₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஸப்தத்ரீம்ஸ: ஸர்கூ: ॥

அஷ்டாத்ரீம்ஸ: ஸர்கூ:

ஜநாக்ரேஸ:

தஸ்யாம் சீரம் வஸாநாயாம் நாத₂வத்யாமநாத₂வத் ।
ப்ரகக்ரோஸ ஜந: ஸர்வோ திக் த்வாம் த்யுரத₂ம் த்விதி ॥ (1)

தேந தத்ர ப்ரணாதே₃ந து₃:கி₂த: ஸ மஹிபதி: ।
சிச்சே₂த₃ ஜீவிதே ஸ்ரத்த₄ாம் த₄ர்மே யஸஸி சாத்மந: ॥ (2)

ஸ நி:ஸ்வஸ்யோஷ்ணமைக்ஷ்வாகஸ்தாம் ப₄ர்யாமித்யுமப்₃ரவீத் ।
கைகேயி குஸசீரேண ந ஸீதா க்ருந்துமர்ஹதி ॥ (3)

உன் புத்திரனுக்கு நலன் செய்யவே விரும்பிய நீ, அவனுக்குப் பிரியமில்லாத காரியத்தையே செய்திருக்கிறாய். ஏனென்றால், இராமனுக்கு அடிபணிந்து, அனுசரித்துப் போகாத ஒருவர்கூட இந்த உலகத்தில் இல்லை. (32)

கைகேயி! இராமனோடு கூடவே ஆடு-மாடுகளும், நாகங்களும், புலி-கரடி-யானை-குதிரை போன்ற விலங்குகளும் பறவைகளும் போவதை கண்ணால் காணப் போகிறாய். அவ்வளவு ஏன், மரங்கள்கூட அவன் போகும் திசையை நோக்கியே சாய்ந்து கொள்ளும். (33)

தேவி! உன் மருமகளுக்குக் கொடுத்திருக்கும் மரவுரியை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு, சிறந்த ஆடை-அணிகலன்களைக் கொடு. மரவுரி அணிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று இவளுக்கு விதிக்கப்படவில்லை." இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மரவுரி ஆடையை அணிந்து கொள்வதிலிருந்து சீதையைத் தடுத்தார், வசிஷ்டர். (ஸர். 11ல் காண்க. 'மரவுரி-மான்டோல் அணிந்துகொண்டு இராமன் தவசியாக வாழவேண்டும்.' கைகேயி கேட்ட வரத்தில் சீதை இல்லவே இல்லை.) (34)

"கேசய மன்னன் மகளே! இராமன் ஒருவனுக்குத்தான் வனவாசம் உன்னால் வரமாகக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. நித்திய வைதிகக் கர்மாக்களை இராமன் செய்யும்போது, அவனுடன் இருக்கவேண்டிய தருமபத்தினியான இவள் நன்றாக ஆடை-அலங்காரம் செய்து கொண்டவளாகவே காட்டில் வாழ்ந்து வரட்டும். (35)

அரசகுமாரியான சீதை, வாகனங்கள் மற்றும் முக்கியமான பணியாளர்கள் சூழ, எல்லாவிதமான ஆடை-அணிகலன்களுடன் (காட்டிற்குச்) செல்லட்டும். உனக்குக் கொடுத்த வரத்தில் இது அடங்கவில்லை." (சீதையும் தபஸ்வியைப் போல இருக்கவேண்டும் என்று கோரப்படவில்லை.) (36)

ஒப்புயர்வில்லா தவ வலிமை உடையவரும், மன்னரின் ஆசார்யரும், அந்தணோத்தமருமான வசிஷ்டர் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்ட பின்னரும், தன் அன்புக்குரிய கணவரை அடியொற்றியே நடக்க விரும்பிய சீதை மரவுரியை கட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைத் துறக்கவில்லை. (37)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
முப்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்தெட்டு மக்கள் கொதிப்பு

பரிவு காட்டும் பந்துக்களை உடைய அவள், ஆதரிப்போர் இல்லாதவளைப் போல, மரவுரியை உடுத்திக் கொள்வதைக் கண்டதும் அங்கிருந்த குடிமக்கள் எல்லோரும், 'தசரதரே! உமக்கும் இப்படி ஒரு கதியா?' என்று இகழ்ந்து வருந்தி அழுதார்கள். (1)

அப்போது, அந்த மன்னர் (தசரதர்) அந்தப் பெரும் சத்தத்தைக் கேட்டு மிகவும் மனம் துடித்து தன்னுடைய வாழ்க்கை, தருமம், புகழ் ஆகியவற்றின் மீதிருந்த பற்றை ஒழித்தார். (2)

இக்ஷ்வாகு மன்னரான அவர், வெம்மையான நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டு கைகேயியிடம் இவ்வாறு கூறினார்— "கைகேயி! புல்லால் நெய்யப்பட்டதைப் போன்ற இந்த மரவுரியை உடுத்திக் கொண்டு சீதை போகக்கூடாது. (3)

ஸுகுமாரா ச பூலா ச ஸததம் ச ஸுகோசிதா ।
நேயம் வநஸ்ய யோக்யேதி ஸத்யமாஹ குருர்மம ॥ (4)

இயம் ஹி கஸ்யாபகரோதி கிஞ்சித்
தபஸ்விநீ ராஜுவரஸ்ய கந்யா ।
யா சீரமாஸாத்ய ஜநஸ்ய மத்யே
ஸ்திதா விஸம்க்ஞா ஸ்ரமணீவ காசித் ॥ (5)

சீரண்யபாஸ்யாஜ் ஜநகஸ்ய கந்யா
நேயம் ப்ரதிக்ஞா மம துத்தபூர்வா ।
யதாஸுகம் கச்சது ராஜபுத்ரீ
வநம் ஸமக்ரா ஸஹ ஸர்வரத்தை: ॥ (6)

அஜீவநார்ஹேண மயா ந்ருஸம்ஸா
க்ருதா ப்ரதிக்ஞா நியமேந தாவத் ।
த்வயா ஹி பூல்யாத்ப்ரதிபந்நமேதத்-
தந்மாம் துஹேதுவேணுமிவாத்மபுஷ்பம் ॥ (7)

ராமேண யதி தே பாபே கிஞ்சித் க்ருதமஸோபநம் ।
அபகார: க இஹ தே வைதேஹ்யா துர்சிதோதத மே ॥ (8)

ம்ருகீவோத்புல்லநயநா ம்ருதுஸீலா தபஸ்விநீ ।
அபகாரம் கமிஹ தே கரோதி ஜநகாத்மஜா ॥ (9)

நநு பர்யாப்தமேதத்தே பாபே ராமவிவாஸநம் ।
கிமேபி: க்ருபணைப்ரூய: பாதகைரபி தே க்ருதை: ॥ (10)

ப்ரதிக்ஞாதம் மயா தாவத் த்வயோக்தம் தேவி ஸ்ருண்வதா ।
ராமம் யத்பிஷேகாய த்வமிஹாகுதமப்ரவீ: ॥ (11)

தத்தவேதத் ஸமதிக்ரமய நிரயம் க்ருதுமிச்சஸி ।
மைதிஸீமபி யா ஹி த்வமீக்ஷஸே சீரவாஸிநீம் ॥ (12)

இதீவ ராஜா விலபந் மஹாத்மா
ஸோகஸ்ய நாந்தம் ஸ துதுர்ஸ கிஞ்சித் ।
ப்ருஸாதூரத்வாச்ச பபாத பூமௌ
தேநைவ புத்ரவ்யஸநே நிமக்ருந: ॥ (13)

ஏவம் ப்ருவந்தம் பிதரம் ராம: ஸம்ப்ரஸ்திதோ வநம் ।
அவாக்ஸிரஸம் ஆஸீநமிதம் வசநமப்ரவீத் ॥ (14)

இயம் துர்மிக கௌஸல்யா மம மாதா யஸஸ்விநீ ।
வ்ருத்தா சாஷுத்ரஸீலா ச ந ச த்வாம் தேவ க்ருஹதே ॥ (15)

இவளோ மெல்லியலாள்; இளம் பெண்; எப்போதும் சுக-சௌக்கியங்களை அனுபவிக்கத் தக்கவள். இவள் காட்டிற்குப் போகும் துன்பத்திற்கு உரியவள் அல்லள் என்று என்னுடைய குருநாதர் உண்மையைக் கூறியிருக்கிறார். (4)

மிகச்சிறந்த அரசரான ஜனகருடைய குமாரத்தியான இவள், யாருக்காவது சிறிதளவாவது குற்றமிழைத்திருக்கிறாளா? யாரோ ஒரு பேதை சந்நியாசினியைப் போல, இவ்வளவு ஜனத்திரளுக்கு மத்தியில் மரவுரியை கட்டிக் கொண்டு நிற்கிறாளே? (இவ்வளவு பெரிய தண்டனை அடைய என்ன தவறு செய்தாள்?) (5)

ஜனகரின் திருமகளான இவள் மரவுரியைக் களைந்து விடவேண்டும். நான் முன்னர் உனக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியில் இது மாதிரி சொல்லப்படவில்லை. ராஜகுமாரி! சீதை எல்லாவிதமான ஏராளமான ஆடை-ஆபரணங்களுடன், தன் விருப்பப்படி காட்டிற்குச் செல்லட்டும். (6)

என் வாழ்நாள் முடிந்து போகும் தறுவாயில் இருப்பதால், பயங்கரமான அந்தப் பிரதிக்கொளையைச் செய்தேன். நீ, 'இதுதான் தருமம்' என்று மதியின்மையால் கூறி, என்னைக் கட்டிப்போட்டுவிட்டாய். மூங்கில் மரங்கள் ஒன்றோடொன்று உரசிக் கொண்டு தீப்பற்றி அழிவதைப் போல, நானே வாக்குறுதி அளித்து என்னையே அழித்துக் கொண்டேன். (7)

மகாபாவி! இராமனால் உனக்கு ஏதோ ஒரு தீங்கு செய்யப்பட்டது (என்றே வைத்துக் கொள்வோம். அதற்குத் தண்டனையாக அவனுக்கு வனவாசம் கொடுத்துவிட்டாய். அத்துடன் அந்த விஷயம் முடிந்துவிட்டது.) ஆனால், வைதேகியால் உனக்கோ, எனக்கோ என்ன கெடுதல் செய்யப்பட்டது? (செய்யப்படவில்லை என்னும்போது, அவளையும் காட்டிற்கு அனுப்பும் நோக்கத்துடன் மரவுரியைக் கொண்டு வந்து தருகிறாயே? இது தகுமா?) (8)

பெண்மான் போன்றவள்; மலர்ந்த கண்கள் உடையவள்; மென்மையான இயல்புடையவள்; பதிவிரதா தருமத்தைக் கடைப்பிடிப்பவள். இப்படிப்பட்ட ஜனககுமாரி, இங்கே உனக்கு என்ன குற்றத்தைச் செய்திருக்க முடியும்? (9)

இராமனை நாட்டை விட்டுத் துரத்தும் ஒரு பாவமே உனக்குப் போதுமடியம்மா! (அதுவே உன்னை நரகத்தில் வீழ்த்திவிடப் போகிறது.) அதற்கு மேலும் இன்னும் சில பாவகாரியங்களை (சீதைக்கு மரவுரி கொடுத்து காட்டிற்குப் போகும்படி தூண்டுவது போன்ற செயல்களை)ச் செய்யத்தான் வேண்டுமா? (10)

இராமன், பட்டாபிஷேகத்திற்காக இங்கே வந்தபோது அவனிடம் என்ன சொன்னாயோ, அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த நான், அப்போது நீ சொன்னவற்றிற்கு மட்டும் தான் சம்மதித்தேன். (என் வாக்குத்தத்தம், அப்போது நீ பிரார்த்தித்தக் கோரிக்கைகளுக்கு மட்டுமே. பின்னால், நீ வேறு பல கோரிக்கைகள் வைத்தால், அவைகளுக்கு நான் சம்மதித்துவிட்டதாக ஆகாது.) (11)

நீ, அப்போது வரமாகக் கேட்டுக் கொண்டதைக் கடந்து, மைதிலியையும் மரவுரி தரித்தவளாகக் கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாயே? நீ நிச்சயமாக நரகத்திற்குத்தான் போகப் போகிறாய்." (12)

மகாத்மாவான மன்னர் இவ்வாறு புலம்பியபின்னும் துக்கத்தின் முடிவை சிறிதுகூட அடையாமல், திருக்குமாரனுக்கு நேர்ந்துவிட்ட கஷ்டத்தில் மூழ்கி, அதனாலேயே மிகவும் நொந்து, தளர்ந்து, உணர்விழந்து தரையில் விழுந்தார். (13)

மேற்கண்டவாறு தந்தை பேசிப் புலம்பிக்கொண்டிருக்கும்போது காட்டிற்குப் போவதற்கு சித்தமாக இருந்த இராமன், தலையைக் குனிந்துகொண்டு வெறும் தரையில் உட்கார்ந்திருந்த அவரைப் பார்த்து பின்வருமாறு கூறினார்— (14)

"தருமமொன்றையே கடைப்பிடிக்கும் உத்தமரே! என்னுடைய தாயார் கௌசல்யை முதுமை அடைந்தவர்; இழிகுணமே இல்லாதவர்; நல்லவள் என்று புகழ் பெற்றவர். இவர் தங்களை (இப்போதும்) குறை கூறவில்லை. (15)

மயா விஹீநாம் வரத₃ ப்ரபந்நாம் ஸோகஸாக₃ரம் ।
அத்ருஷ்டபூர்வ வ்யஸநாம் பூ₄ய: ஸம்மந்துமர்ஹஸி ॥ (16)

புத்ரஸோகம் யத₂ா நர்ச்சே₂த் த்வயா பூஜ்யேந பூஜிதா ।
மாம் ஹி ஸஞ்சிந்தயந்தீயம் த்வயி ஜீவேத் தபஸ்விநீ ॥ (17)

இமாம் மஹேந்த்₃ரோபம ஜாதக₃ர்தி₄நீம்
தத₂ா வித₄ாதும் ஜநநீம் மமார்ஹஸி ।
யத₂ா வநஸ்தே₂ மயி ஸோககர்ஸிதா
ந ஜீவிதம் ந்யஸ்ய யமக்ஷயம் வ்ரஜேத் ॥ (18)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ அஷ்டாத்ரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஏகோந்சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃:

வநக₃மநாப்ருச்ச₂ா

ராமஸ்ய து வச: ஸ்ருத்வா முநிவேஷத₄ரம் ச தம் ।
ஸமீக்ஷய ஸஹ ப₄ார்யாபீ₄ ராஜா விகுதசேதந: ॥ (1)

நைநம் து₃:கேந ஸந்தப்த: ப்ரத்யவைக்ஷத ராக₄வம் ।
ந சைநமபி₄ஸம்ப்ரேக்ஷய ப்ரத்யப₄ாஷத து₃ர்மநா: ॥ (2)

ஸ முஹூர்தமிவாஸம்க்ஞா து₃:கி₂தஸ்ச மஹீபதி: ।
விலலாப மஹாப₃ாஹூ₃ ராமமேவாநுசிந்தயந் ॥ (3)

மந்யே க₂லு மயா பூர்வம் விவத்ஸா ப₃ஹவ: க்ருதா: ।
ப்ராணிநோ ஹிம்ஸிதா வாபி தஸ்மாதி₃த₃முபஸ்தி₂தம் ॥ (4)

ந த்வேவாநாகுதே காலே தேஹாச்ச்யவதி ஜீவிதம் ।
கைகேய்யா க்லிஸ்யமாநஸ்ய ம்ருத்யுர்மம ந வித்யதே ॥ (5)

யோஹம் பாவகஸங்காஸம் பஸ்யாமி புரத: ஸ்தி₂தம் ।
விஹாய வஸநே ஸூக்ஷ்மே தாபஸாச்ச₂ாதுநமாத்மஜம் ॥ (6)

ஏகஸ்யா: க₂லு கைகேய்யா: க்ருதேயம் க்லிஸ்யதே ஜந: ।
ஸ்வார்தே₂ ப்ரயதமாநாயா: ஸம்ஸ்ரித்ய நிக்ருதிம் த்விமாம் ॥ (7)

ஏவமுக்த்வா து வசநம் ப₃ாஷ்பேண பிஹிதேந்த்₃ரிய: ।
ராமேதி ஸக்ருதே₃வோக்த்வா வ்யாஹர்தும் ந ஸஸாக ஹ ॥ (8)

ஸம்க்ஞாம் து ப்ரதிலப்த்யைவ முஹூர்தாத்ஸ மஹீபதி: ।
நேத்ராப₄யாமஸ்ருபூர்ணாப₄யாம் ஸுமந்த்ரமித்யுமப்யுரவீத் ॥ (9)

வேண்டுவார் வேண்டுவன அருள்பவரே! இவர் இதுவரை துக்கம் என்பதையே அறிந்ததில்லை; நான் இல்லாததால் துயரக்கடலில் மூழ்கித் தவிக்கும் இவரிடம் மேலும் அதிகமான பரிவு காட்டவேண்டும். (16)

நல்ல நோன்புகள் நோற்கும் இவர், என்னையே எண்ணிக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும், புத்திரனைப் பிரிந்த சோகத்தைப் பாராட்டாதவராக உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்படி போற்றத்தக்கவரான தங்களால் மிகுந்த கவனத்துடன் பாசம் செலுத்தப்படவேண்டும். (17)

இந்திரனை நிகர்த்த பெருமை பெற்றவரே! புத்திர வாட்சல்யமுடைய என்னுடைய தாயார் காட்டில் வாழும் என்னையே நினைத்து, துயரம் தாங்காமல், தன் உயிரை விட்டு யமலோகம் சென்றுவிடாதபடி, இவரைப் பரமநேயத்துடன் காப்பாற்றி வரவேண்டும்." (18)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
முப்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்தொன்பது காட்டிற்குப் போக விடைபெறுதல்

தன் மனைவிகள் குழ்ந்து கொண்டிருக்க, இராமனுடைய பேச்சைக் கேட்டு தவம் செய்யும் முனிவரைப் போன்ற கோலத்தில் அவரைக் கண்களால் கண்டவுடன் மன்னர் உணர்விழந்தவரானார். (1)

மிகவும் மனம் வெதும்பிப் போயிருந்த அவர், தலையைத் தூக்கி இராகவனைக் கண்களால் காண முடியவில்லை; அவரைப் பார்த்துப் பதில் சொல்லவும் முடியவில்லை. (2)

மகாபலம் பொருந்திய மாமன்னர் சிறிது நேரம் உணர்விழந்து கிடந்த பின்னர், இராமனையே நினைத்து நினைத்து மனம் புழுங்கியவராகப் பின்வருமாறு புலம்பினார்— (3)

"போன ஜன்மத்தில் பல பசுமாடுகளிடமிருந்து கன்றுகளைப் பிரித்திருக்கிறேன்; அல்லது, எத்தனையோ உயிர்ப்பிராணிகளை மிகவும் துன்புறுத்தியிருக்கிறேன். அதனால்தான் இந்த அவலநிலை எனக்கு இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. (4)

உரிய காலம் வராவிட்டால் உடம்பிலிருந்து உயிர் நீங்காது. அதனால்தான் கைகேயியினால் சித்திரவதைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் எனக்கும் மரணம் ஏற்படவில்லை. (5)

அட! நான் பெற்ற பிள்ளை, மிருதுவான ஆடைகளைக் களைந்துவிட்டு, முனிவர் கோலத்தில் நெருப்பைப் போல் ஜொலித்துக் கொண்டு என் எதிரில் நிற்பதைக் கண்களால் காண்கிறேனே? (என்ன துரப்பாக்கியம்!) (6)

சுயநலத்தில் ஊக்கங்கொண்டிருக்கும் கைகேயி என்ற ஒருத்தி, நேர்மையற்ற வழியைக் கடைப்பிடித்து (என்னை ஏமாற்றி) செய்யப்பட்ட காரியத்தில், மக்கள் எல்லோரும் பெரும் துன்பத்தில் தவிக்கிறார்கள்." (7)

இவ்வாறு கூறிவிட்டு கண்ணீர்ப் பெருக்கினால் துயரம் மேலிட புலன்களின் செயலிழந்து, ஒரே ஒரு தடவை 'இராமா' என்று அழைத்து, மேலே தொடர்ந்து பேச முடியாதவரானார். (8)

சிறிது நேரத்திற்குப்பின் உணர்வு பெற்ற அந்த மன்னர், கண்ணீர் நிறைந்த கண்களோடு கூட சுமந்திரரை நோக்கி இவ்வாறு கூறினார்— (9)

ஒளபவாஹ்யம் ரத₂ம் யுக்த்வா த்வமாயாஹி ஹயோத்தமை: ।
ப்ராபயைநம் மஹாப₄க₃மிதோ ஜநபத₃ாத்பரம் ॥ (10)

ஏவம் மந்யே கு₃ணவதாம் கு₃ணாநாம் ப₂லமுச்சயதே ।
பித்ரா மாத்ரா ச யத்ஸாது₄ர்வீரோ நிர்வாஸ்யதே வநம் ॥ (11)

ராக்ஞோ வசநமாக்ஞாய ஸுமந்த்ர: ஸீக்₄ரவிக்ரம: ।
யோஜயித்வா யயௌ தத்ர ரத₂மஸ்வைரலங்க்ருதம் ॥ (12)

தம் ரத₂ம் ராஜபுத்ராய ஸுத: கநகபூ₄ஷிதம் ।
ஆசசக்ஷோஞ்ஜலிம் க்ருத்வா யுக்தம் பரமவாஜிபி₄: ॥ (13)

ராஜா ஸத்வரமாஹுய வ்யாப்ருதம் வித்தஸஞ்சயே ।
உவாச தே₃ஸகாலக்ருதம் நிஸ்சிதம் ஸர்வத: ஸாசி: ॥ (14)

வாஸாம்ஸி ச மஹார்ஹாணி பூ₄ஷணாநி வராணி ச ।
வர்ஷாண்யேதாநி ஸங்க₂யாய வைதே₃ஹ்யா: க்ஷிப்ரமாநய ॥ (15)

நரேந்த்₃ரேணைவமுத்தஸ்து க₃த்வா கோஸக்₃ருஹம் தத: ।
ப்ராயச்ச₂த் ஸர்வமாஹ்ருத்ய ஸீதாயை க்ஷிப்ரமேவ தத் ॥ (16)

ஸா ஸுஜாதா ஸுஜாதாநி வைதே₃ஹீ ப்ரஸ்தி₂தா வநம் ।
பூ₄ஷயாமாஸ க₃த்ராணி தைர்விசித்ரைர்விபூ₄ஷணை: ॥ (17)

வ்யராஜயத வைதே₃ஹீ வேஸம் தத்ஸுவிபூ₄ஷிதா ।
உத்₃யதோம்ஸுமத: காலே க₂ம் ப்ரபே₄வ விவஸ்வத: ॥ (18)

தத்ர ஸீதா மஹாப₄க₃ா வவந்தே₃ ஸ்வஸ்ருபாத₃யோ: ।
தாம் பு₄ஜாப்யாம் பரிஷ்வஜ்ய ஸ்வஸ்ருர் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (19)

அநாசரந்தீம் க்ருபணம் மூர்த்₄ந்யுபாக்₄ராய மைதி₂லீம் ।
அஸத்ய: ஸர்வலோகேஸ்மிந் ஸததம் ஸத்க்ருதா: ப்ரியை: ॥
ப₄ர்தாரம் நாநுமந்யந்தே விநிபாதக₃தம் ஸ்த்ரிய: ॥ (20)

ஏஷ ஸ்வப₄ாவோ நாரீணாமநுபூ₄ய புரா ஸுக₂ம் ।
அல்பாமப்யாபத்யம் ப்ராப்ய து₃ஷ்யந்தி ப்ரஜஹத்யபி ॥ (21)

அஸத்யஸீலா விக்ருதா து₃ர்க்₃ா அஹ்ருத₃யா: ஸத₃ா ।
யுவத்ய: பாபஸங்கல்பா: க்ஷணமாத்ரவிராகி₃ண: ॥ (22)

“நல்ல நிலைமையில் உள்ள தேரில் உத்தமமான குதிரைகளைப் பூட்டிக் கொண்டு வா; இங்கிருந்து (மூன்று உலகங்களுக்கும் பெரும் நன்மை விளைவிக்கும் ஒரு வீரச் செயல் செய்யப் போகும்) மகத்தான பேறு பெற்ற இவனை நாட்டின் எல்லைக்கு அப்பால் சேர்ப்பித்துவிடு. (10)

சீலமும் வீரமும் மிக்க மைந்தன், தன் தாயார்-தகப்பனார்களாலேயே காட்டிற்கு ஓட்டிவிடப்படுகிறான் என்றால், ‘நற்குணங்கள் கொண்ட குணசாலிக்கு இதுதான் பலன் என்று அறநூல்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது’ என்று எண்ணுகிறேன்.” (11)

மன்னருடைய கட்டளையை ஏற்று விரைவாகச் செயல்படும் சுமந்திரர், உயர் ஜாதிக் குதிரைகள் பூட்டிய ரதத்தைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினார். (12)

அரசுகுமாரரிடம், “உயர்ஜாதிக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதும், தங்கம் இழைக்கப்பட்டதுமான ரதம், சித்தமாக இருக்கிறது” என்று கைகளை கூப்பிக் கொண்டு சாரதி சொன்னார். (13)

இடம்-காலம் அறிந்தவரும், சகலவிதத்திலும் தூய்மையானவருமான மன்னர், பொருள் சேர்த்து சேமித்து வைக்கும் பணியில் உள்ள கருவூலத் தலைவரை உடனே அழைப்பித்து, கண்டிப்பான உத்திரவைக் கூறினார்— (14)

“வைதேகி இத்தனை (பதிநான்கு) ஆண்டுக் காலம் உபயோகிப்பதற்குத் தேவையான உயர்சக ஆடைகள், சிறந்த அணிகலன்கள் ஆகியவைகளை கணக்குப் பார்த்து, விரைவில் கொண்டு வா!” (15)

மாமன்னர் இவ்வாறு உத்திரவிட்டவுடன், அவர் கருவூலம் சென்று எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு வந்து உடனே சீதையிடம் சமர்ப்பித்தார். (16)

நல்ல குலத்தில் பிறந்தவளும் (ஒரு தாயின் வயிற்றிலிருந்து பிறவாமல், பூமியில் நல்லவண்ணம் தோன்றியவளும்), காட்டிற்குப் போக சித்தமாக இருந்தவளுமான சீதை, நல்ல லட்சணங்களோடிருந்த தன் மேனி அங்கங்களில் கவின்மிகு அணிகலன்களை அணிந்து கொண்டாள். (17)

பொழுது புலரும் வேளையில், கிரணங்களோடு கூடிய சூரியன் ஆகாயத்தை ஒளிமயமாக்குவதைப் போல, ஆபரணங்களால் அழகு செய்யப்பட்ட சீதை, அந்த மாளிகையையே பிரகாசப்படுத்தினாள். (18)

அப்போது, (கணவரை அடியொற்றிச் செல்லும்) பாக்கியசாலியான சீதை, மாமியாரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினாள். அவர் (கோசலை) அவளை இரு கைகளாலும் தூக்கி, மார்புறத் தழுவிக்கொண்டு இவ்வாறு கூறினார். (19)

குணக்குறைவான செயலுக்கு இடம் கொடாத மைதிலியை உச்சிமுகர்ந்து, “இந்த உலகில் கணவர்களால் மேன்மையாக நடத்தப்பட்டாலும், பண்புடைய குலத்தில் பிறக்காத பெண்கள், ஏதோ காரணத்தால் வறுமை நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட தத்தம் கணவரிடம் மரியாதை செலுத்துவதில்லை. (20)

முன்னர் சுகங்களையெல்லாம் அனுபவித்துவிட்டு, தற்போது சிறிதளவே ஆபத்து என்றாலும்கூட, கணவரிடம் குற்றம் காண்கிறார்கள்; ஏன், விலக்கிக்கூட வைத்துவிடுகிறார்கள். இதுதான் பாமரப் பெண்களின் இயல்பு. (21)

சில இளம்பெண்கள் பொய்யான நடத்தையுடையவர்கள்; காமம், கோபம் போன்ற மனோவிகாரங்களுக்கு இடம் கொடுப்பவர்கள்; கடுமையானவர்கள்; இதயமே இல்லாதவர்கள் போல யாரிடமும் ஒருபோதும் கருணை காட்டாதவர்கள்; கீழான சிந்தனைகளிலேயே உழல்பவர்கள்; நொடிப்பொழுதில் (பின்னர் ஏற்படும் விளைவுகளைக் கருதாமல்) கணவருடன் உறவை துண்டித்து விடுபவர்கள்; (22)

ந குலம் ந க்ருதம் வித்யா ந த₃த்தம் நாபி ஸங்க்ரஹ: ।
ஸ்த்ரீணாம் க்ருஹ்ணாதி ஹ்ருத்யமநித்யஹ்ருத்யா ஹி தா: ॥ (23)

ஸாத்₄வீநாம் து ஸ்தி₂தாநாம் ஹி ஸீலே ஸத்யே ஸ்ருதே ஸ்தி₂தே ॥
ஸ்த்ரீணாம் பவித்ரம் பரமம் பதிரேகோ விஸிஷ்யதே ॥ (24)

ஸ த்வயா நாவமந்தவ்ய: புத்ர: ப்ரவ்ராஜிதோ வநம் ।
தவ தே₃வஸமஸ்த்வேஷ நிர்த₄ந: ஸத₄நோ₅பி வா ॥ (25)

விக்ஞாய வசநம் ஸீதா தஸ்யா த₄ர்மார்த₂ஸம்ஹிதம் ।
க்ருதாஞ்ஜலிருவாசேத்யம் ஸ்வஸ்ருமபி₄முகே₂ ஸ்தி₂தா ॥ (26)

கரிஷ்யே ஸர்வமேவாஹமார்யா யத்யநுஸாஸ்தி மாம் ।
அபி₄க்ஞாஸமி யத₂ா ப₄ர்துர் வர்திதவ்யம் ஸ்ருதம் ச மே ॥ (27)

ந மாமஸஜ்ஜநேநார்யா ஸம்மாநயிதுமர்ஹதி ।
த₄ர்மாத்₃விசலிதும் நாஹமலம் சந்த்ராதி₃வ ப்ரப₄ா ॥ (28)

நாதந்த்ரீ வாத்த்யதே வீணா நாசக்ரோ வர்ததே ரத₂: ।
நாபதி: ஸுக₂மேதே₄த யா ஸ்யாத₃பி ஸதாத்மஜா ॥ (29)

மிதம் துத்தாதி ஹி பிதா மிதம் மாதா மிதம் ஸுத: ।
அமிதஸ்ய ஹி தூதாரம் ப₄ர்தாரம் கா ந பூஜயேத் ॥ (30)

ஸாஹமேவம்கூதா ஜ்யேஷ்ட₂ா ஸ்ருதத₄ர்மபராவரா ।
ஆர்யே கிமவமந்யேய ஸ்த்ரீணாம் ப₄ர்தா ஹி தை₃வதம் ॥ (31)

ஸீதாயா வசநம் ஸ்ருத்வா கௌஸல்யா ஹ்ருத்யங்குமம் ।
ஸூத்₃த₄ஸத்த்வா முமோசாஸ்ரு ஸஹஸா து₃:க₂ஹர்ஷஜம் ॥ (32)

தாம் ப்ராஞ்ஜலிரபி₄க்ரம்ய மாத்ருமத்யே₅திஸத்க்ருதாம் ।
ராம: பரமத₄ர்மாத்மா மாதரம் வாக்க்யமப்₃ரவீத் ॥ (33)

அம்ப₃ மா து₃:கி₂தா பூ₄ஸ்த்வம் பஸ்யேஸ்த்வம் பிதரம் மம ।
ஷயோ ஹி வநவாஸஸ்ய ஷிப்ரமேவ ப₄விஷ்யதி ॥ (34)

ஸுப்தாயாஸ்தே க₃மிஷ்யந்தி நவ வர்ஷாணி பஞ்ச ச ।
ஸா ஸமக்₃ரமிஹ ப்ராப்தம் மாம் த்₃ரக்ஷயஸி ஸுஹ்ருத்₃வ்ருதம் ॥ (35)

ஏதாவத்யாபி₄நீதார்த₂முக்த்வா ஸ ஜநநீம் வச: ।
த்ரய:ஸதஸதார்த₄ாஸ்ச த₃த₃ர்ஸாவேக்ஷய மாதர: ॥ (36)

தாஸ்சாபி ஸ ததை₂வார்தா மாத்ரு₃ர்த₃ஸரத₂ாத்மஜ: ।
த₄ர்மயுக்தமித்யம் வாக்க்யம் நிஜகூ₃த₃ க்ருதாஞ்ஜலி: ॥ (37)

தான் பிறந்த உயர்குலம், தனக்குச் செய்யப்பட்ட உபகாரம், தான் பெற்ற கல்வி, தனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது, தன்னிடம் கணவர் காட்டிய அளவற்ற பாசம் - இவைகள் எல்லாம் பெண்களின் இதயத்தில் உறுதியாக இடம் பெறுவதில்லை; அவர்கள் எப்போதும் மாறிக் கொண்டேயிருக்கும் மன இயல்பு உடையவர்கள். (23)

இதற்கு மாறாக, சிறந்த நாரீமணிகளிடம் நற்குலம், சத்தியம், சாஸ்திர நம்பிக்கை முதலியவைகளில் மனம் நிலைத்திருக்கும். பெண்களுக்கு மிக உயர்ந்த தருமானுஷ்டானமாக கணவர்தான் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். (24)

நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் என் மகனை நீ அவமானம் செய்யலாகாது. அவன் செல்வச்சீமானாக இருந்தாலும், வறுமையில் உழன்றாலும் சரி, கணவரே உனக்குத் தெய்வம்." (25)

மாமியார் கூறிய தருமம்-அர்த்தம் பொதித்த சொற்களின் உட்கருத்தைப் புரிந்து கொண்ட சீதை, அவர் எதிரில் நின்று கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு கூறினாள்— (26)

“அன்னையே! தாங்கள் எனக்குக் கூறிய உபதேசத்தின்படி நடப்பேன். கணவரிடம் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று முன்பே அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறேன். அதை தாங்கள் இப்போது நினைவுபடுத்தினீர்கள். (27)

வணக்கத்திற்கு உரியவரே! கீழ்த்தரமான பெண்களைப் போல என்னை தாங்கள் எண்ணக்கூடாது. சந்திரனிடமிருந்து ஒளி விலக முடியாததைப்போல தரும வழியிலிருந்து நான் சிறிதும் விலக மாட்டேன். (28)

தந்தியில்லாத வீணையை வாசிக்க முடியாது; சக்கரம் இல்லாத தேர் ஓடாது; அதுபோல ஒரு பெண் ஏராளமான மக்கட்செல்வத்தை பெற்றவளாக இருந்தாலும், கணவர் அருகில் இல்லாவிட்டால் சுகத்தை அடையமாட்டாள். (29)

தந்தை, தாய், மகன் - இவர்கள், பெண்கள் சுகமாக இருப்பதற்கு ஓர் அளவுக்குத்தான் உதவியாக இருக்கமுடியும். எல்லையில்லாத அளவு சுகம் (இகலோகத்தில் உலகாயத இன்பங்களையும், பரலோகத்தில் புண்ணியப் பயனான போகங்களையும்) கொடுக்கக் கூடிய கணவரை யார்தான் பூஜிக்காமல் இருப்பார்கள்? (30)

அம்மா! முதிய ஸ்திரீகளிடமிருந்து பெண்களின் சாமான்ய தருமம், விசேஷ தருமம் குறித்து நான் விரிவாகக் கேட்டிருக்கிறேன். பெண்களுக்குக் கணவர்தான் கண்கண்ட தெய்வம் என்பதைப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நான் இவரை எப்படி அவமதிப்பேன்?" (31)

சீதையினுடைய மனப்பூர்வமான சொற்களைக் கேட்டதும், தூய இதயம் கொண்ட கௌசல்யா தேவி துயரம், உவகை ஆகிய இரண்டு காரணங்களாலும் உடனே கண்ணீர்விட்டாள். (32)

அப்போது, தாயார்கள் கூட்டத்தில் தனிச்சிறப்புடன் நிற்கும் தாயார் கோசலையை நோக்கி அறத்தின் திருவுருவான இராமன் கூப்பிய கைகளுடன் பின்வருமாறு கூறினார்— (33)

“அம்மா! தாங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். என் தகப்பனாரை பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். வனவாசத்திற்காக குறிக்கப்பட்ட காலம் வெகுவிரைவில் முடிந்துவிடும். (34)

இது என்ன, ஒன்பதாம் ஐந்துமான சொற்ப ஆண்டுக் காலம் தானே? ஒரு நாள் நீங்கள் தூங்கி விழிக்கும்போது, திடீரென்று நண்பர்கள் புடைசூழ, லட்சுமணனும் சீதையும் பக்கத்தில் நிற்க, செளக்கியமாக நான் வந்து சேர்ந்துவிட்டதை காணத்தான் போகிறீர்கள்!" (35)

இவ்வாறு, தன்னைப் பெற்ற தாயிடம் உறுதியான தன் கருத்தைக் கூறிவிட்டு, உடனிருந்த மற்ற முந்நூற்றைம்பது தாய்மார்களையும் பார்த்து அவர் மனம் கலங்கினார். (36)

அவர்கள் எல்லோரும் அவ்வாறே (பெற்ற தாயாரைப் போன்றே) மிகவும் வருத்தத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதைக் கண்ட தசரதகுமாரர் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு தருமத்தோடு கூடிய சொற்களை உரைத்தார்— (37)

ஸம்வாஸாத்தபருஷம் கிஞ்சிதக்ஞாநாத்₃பி யத்க்ருதம் ।
தந்மே ஸமநுஜாநீத ஸர்வாஸ்சாமந்த்ரயாமி வ: ॥ (38)

வசநம் ராக₄வஸ்யைதத்₃ த₄ர்மயுக்தம் ஸமாஹிதம் ।
ஸுஸ்ருஷஸ்தா: ஸ்த்ரீய: ஸர்வா: ஸோகோபஹதசேதஸ: ॥ (39)

ஜக்ஞே₅த₂ தாஸாம் ஸந்நாத்₃: க்ரௌஞ்சிநாமிவ நிஸ்வந: ।
மாநவேந்த்ரஸ்ய ப₄ர்யாணாமேவம் வத்யதி ராக₄வே ॥ (40)

முரஜ பணவமேக₄ கே₄ஷவத்₃ த்₃ஸரத₂வேஸ்ம ப₃பூவ யத்புரா ।
விலபிதபரிதே₃வநாகுலம் வ்யஸநக₃தம் தத்ய₃பூத் ஸுது₃:கி₂தம் ॥ (41)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகோநசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்₃: ॥

சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்₃:

பௌராத்யநவ்ரஜ்யா

அத₂ ராமஸ்ச ஸீதா ச லக்ஷ்மணஸ்ச க்ருதாஞ்ஜலி: ।
உபஸங்க்ருஹ்ய ராஜாநம் சக்ருர்தீ₃நா: ப்ரத₃க்ஷிணம் ॥ (1)

தம் சாபி ஸமநுக்ஞாப்ய த₄ர்மக்ஞ: ஸீதயா ஸஹ ।
ராக₄வ: ஸோகஸம்மூடே₄ ஜநநீமப்யவாத்யத் ॥ (2)

அந்வக்ஷம் லக்ஷ்மணோ ப்₄ராத்₃: கௌஸல்யாமப்யவாத்யத் ।
அத₂ மாத்₃: ஸுமித்ராயா ஜக்₃ராஹ சரணௌ புந: ॥ (3)

தம் வந்த்₃மாநம் ருத₃தீ மாதா ஸௌமித்ரிமப்₃ரவீத் ।
ஹிதகாமா மஹாப₃ாஹும் மூர்த்₄ந்யுபாக்₄ராய லக்ஷ்மணம் ॥ (4)

ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாய ஸ்வநுரக்த: ஸுஹ்ருஜ்ஜநே ।
ராமே ப்ரமாத்₃ம் மா கார்ஷீ: புத்ர ப்₄ராதரி க₃ச்ச₂தி ॥ (5)

வ்யஸநீ வா ஸம்ருத்₃தே₄ வா க₃திரேஷ தவாநக₄ ।
ஏஷ லோகே ஸதாம் த₄ர்மோ யஜ்ஞயேஷ்ட₂வஸகே₃ ப₄வேத் ॥ (6)

இத₃ம் ஹி வ்ருத்தமுசிதம் குலஸ்யாஸ்ய ஸநாதநம் ।
த₃ாநம் தீ₃க்ஷா ச யக்ஞேஷு தநுத்யாகே₃ ம்ருதே₄ஷு ச ॥ (7)

லக்ஷ்மணம் த்வேவமுக்த்வா ஸா ஸம்ஸித்₃த₄ம் ப்ரியராக₄வம் ।
ஸுமித்ரா க₃ச்ச₂க₃ச்சே₂தி புந: புநருவாச தம் ॥ (8)

ராமம் த்₃ஸரத₂ம் வித்₃தி₄ மாம் வித்₃தி₄ ஜநகாத்மஜாம் ।
அயோத்₄யாமடவீம் வித்₃தி₄ க₃ச்ச₂ தாத யதாஸுக₂ம் ॥ (9)

“அதிகமான நெருக்கத்தினால் நான் தங்களிடம் சிலசமயம் கோபமாகப் பேசியிருந்தாலோ, அல்லது அறியாமையினால் தவறு செய்திருந்தாலோ, அதை மன்னித்து விடுங்கள். உங்கள் எல்லோரிடமிருந்தும் விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன்.” (38)

சோகத்தால் அலைப்புண்ட தசரத மன்னரின் மனைவிகளான அவர்கள் நன்னெறியை விளக்கிக் காட்டுவதும், ஆறுதல் அளிப்பதுமான சொற்களை இராமனிடமிருந்து கேட்டார்கள். (39)

இவ்வாறு, இராமன் கூறியதும் தசரதருடைய பத்தினிகள் எழுப்பிய சோகப் பெருங்கூச்சல், பெண் கிரௌஞ்சப் பறவைகளின் நாதம் போல் அனைத்திடங்களிலும் பரவிற்று. (40)

முன்னர், முரஜம்-பணவம் ஆகிய பறைகளின் மேககர்ஜனை போன்ற பேரொலிகளால் எதிரொலித்த தசரதரது மாளிகை, இப்போது சோகம், அழுகுரல், வேதனை, கவலை, துயரம் ஆகியவற்றின் ஒலிக்குறிப்புக்களை உடையதாக ஆயிற்று. (41)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
முற்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நாற்பது

நகரமாந்தர் உடன் சென்றார்கள்

பின்னர், இராமனும் சீதையும் இலக்குவனும் பணிவு தோன்ற கைகூப்பிக் கொண்டு மிகவும் வருந்திய நிலையில் மன்னரின் திருப்பாதங்களைத் தொட்டு கும்பிட்டு, அவரை வலம் வந்தார்கள். (1)

அறம் அறிந்தவரான இராமன், சீதையுடன்கூட மன்னரிடம் அனுமதி பெற்றுக் கொண்ட பின்னர், சோகத்தால் மனம் கலங்கி தாயாரை நமஸ்கரித்தார். (2)

இராமன் வணங்கிய பிறகு, லட்சுமணன் கௌசல்யா தேவியாரை நமஸ்கரித்தான். அடுத்ததாக, பெற்ற தாயான சுமித்திரையின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினான். (3)

பாதங்களில் பணிந்து நின்ற லட்சுமணனை உச்சிமுகர்ந்து, மகாபலசாலியான அவன் நல்வாழ்வில் அக்கறையுள்ள அன்னை சுமித்திரை அழுதுகொண்டே மைந்தனிடம் கூறினாள்— (4)

“செல்வமே! நீ வனவாசத்திற்கென்றே படைக்கப்பட்டிருக்கிறாய். நண்பர்களிடத்தில் பேரன்பு கொண்ட நீ, காட்டில் இராமன் இங்குமங்கும் சுற்றி அலையும்போது கவனக்குறைவாக இருந்துவிடாதே. (அவனைப் பாதுகாப்பதில் நீ எப்போதும் விழிப்புடன் இருக்கவேண்டும்.) (5)

மாசற்றவனே! துன்பத்தின் வசப்பட்டிருந்தாலும், செல்வச் செழிப்புடன் வளமாக இருந்தாலும் இராமன்தான் உனக்குக் கதி. மூத்த சகோதரனுக்கு அடங்கி நடப்பது என்பதுதான் இந்த உலகில் சான்றோர்களின் அனுஷ்டானம். (6)

தானம் கொடுத்தல், யாக தீட்சை செய்து கொள்வது, யுத்தத்தில் ஈடுபட்டு உயிரை விடுவது ஆகிய இவைதான் பழமையான இந்தப் பரம்பரையினர் கைக்கொண்டுவரும் பழக்கம்.” (7)

இலக்குவனிடம் சுமித்திரை இவ்வாறு கூறிவிட்டு, காட்டிற்குப் போவதற்கு ஆயத்தமாகிவிட்ட இராமனைப் பார்த்து, ‘போய், வா; போய் வா’ என்று ஆசீர்வாதங்களை மீண்டும் மீண்டும் கூறினாள். (8)

(பின்னர், இலக்குவனிடம் கூறினாள்—) “குழந்தாய், இராமனை தசரதராக எண்ணிக் கொள்; சீதையை நானாக (தாயாராக) எண்ணிக் கொள்; அரண்யத்தை அயோத்தியாக எண்ணிக் கொள். சரி, செளக்கியமாகச் சென்று வா.” (9)

தத: ஸுமந்த்ர: காகுத்ஸ்தம் ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யமப்ரவீத் ।
விநீதோ விநயக்ஞஸ்ச மாதலிர்வாஸவம் யதா ॥ (10)

ரத₂மாரோஹ ப₄த்₃ரம் தே ராஜபுத்ர மஹாயஸ: ।
ஷிப்ரம் த்வாம் ப்ராபயிஷ்யாமி யத்ர மாம் ராம வக்ஷயஸி ॥ (11)

சதுர்த்₃ஸ ஹி வர்ஷாணி வஸ்தவ்யாநி வநே த்வயா ।
தாந்யுபக்ரமிதவ்யாநி யாநி தே₃வ்யாஸி சோதி₃த: ॥ (12)

தம் ரத₂ம் ஸூர்யஸங்காஸம் ஸீதா ஹ்ருஷ்டேந சேதஸா ।
ஆருரோஹ வராரோஹா க்ருத்வாலங்காரமாத்மந: ॥ (13)

வநவாஸம் ஹி ஸங்க்யாய வாஸாம்ஸ்யாப₄ரணாநி ச ।
ப₄ர்தாரமநுக₃ச்ச₂ந்தயை ஸீதாயை ஸ்வஸூரோ த₃தெ₃ள ॥ (14)

ததை₂வாயுத₂ஜாலாநி ப்₄ராத்ருப்₄யாம் கவசாநி ச ।
ரதே₂பஸ்தே₂ ப்ரதிந்யஸ்ய ஸசர்ம கடி₂நம் ச தத் ॥ (15)

அதே₂ ஜ்வலநஸங்காஸம் சாமீகரவிபூ₄ஷிதம் ।
தமாருருஹதுஸ்தூர்ணம் ப்₄ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ (16)

ஸீதாத்ருதீயாநாருட₄ந் த்₃ருஷ்ட்வா த்₄ருஷ்டமசோத₃யத் ।
ஸுமந்த்ர: ஸம்மதாநஸ்வாந் வாயுவேக₃ஸமாஜ்ஜவே ॥ (17)

ப்ரதியாதே மஹாரண்யம் சிரராத்ராய ராக₄வே ।
ப₃பூ₄வ நக₃ரே மூர்ச்ச₂ா ப₃லமூர்ச்ச₂ா ஜநஸ்ய ச ॥ (18)

தத்ஸமாகுலஸம்ப்₄ராந்தம் மத்தஸங்குபிதத்₃விபம் ।
ஹயஸிஞ்ஜிதநிர்கே₄ஷம் புரமாஸீந்மஹாஸ்வநம் ॥ (19)

தத: ஸப₃ாலவ்ருத்₃த₄ா ஸா பூ₃ரீ பரமபீடி₃தா ।
ராமமேவாபி₄துத்₃ராவ க₄ர்மார்தா ஸலிலம் யதா ॥ (20)

பார்ஸ்வத: ப்ருஷ்ட₂தஸ்சாபி லம்ப₃மாநாஸ்ததுந்முக₂ா: ।
ப₃ாஷ்பபூர்ணமுக₂ா: ஸர்வே தமுகர்ப்₄ருஸநிஸ்வநா: ॥ (21)

ஸம்யச்ச₂ வாஜிநாம் ரஸ்மீந் ஸூத யாஹி ஸநை: ஸநை: ।
முக₂ம் த்₃ரக்ஷ்யாம ராமஸ்ய து₃ர்த்₃ஸம் நோ ப₄விஷ்யதி ॥ (22)

ஆயஸம் ஹ்ருத₃யம் நூநம் ராமமாதூரஸம்ஸயம் ।
யத்₃தே₃வக₃ர்ப₄ப்ரதிமே வநம் யாதி ந பி₄த்யதே ॥ (23)

க்ருதக்ருத்யா ஹி வைதே₃வீ சூ₄யேவாநுக₃தா பதிம் ।
ந ஜஹாதி ரதா த₄ர்மே மேகம்கப்ரப₄ா யதா ॥ (24)

பின்னர், பணிவான நடத்தையின் பெருமையை உணர்ந்தவரும், பணிவுள்ளவருமான சுமந்திரர், மாதலி (என்ற ரத சாரதி) தன் தலைவன் இந்திரனிடம் எப்படி மரியாதையுடன் பேசுவானோ, அதைப் போல கூப்பிய கரங்களுடன் இராமனை நோக்கிக் கூறினார்— (10)

“அரசகுமாரரே! தங்களுக்கு வாழ்த்துக்கள்! கீர்த்தி பெற்ற ஸ்ரீராமா! தேரில் ஏறுங்கள். நீங்கள் எவ்விடம் போகவேண்டும் என்று சொல்கிறீர்களோ, அந்த இடத்திற்கு விரைவில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறேன். (11)

தாங்கள் பதிநான்கு ஆண்டுக்காலம் காட்டில் வசிக்கவேண்டும். கைகேயியின் வாக்குப்படி இன்றே தொடக்க நாள்.” (12)

அழகாகத் தன்னை அலங்காரம் செய்து கொண்டிருந்த சிறந்த நாரீமணியான சீதை மனமகிழ்ச்சியுடன் சூரியனுக்கு ஒப்பாக ஒளிவீசும் அந்த ரதத்தில் ஏறிக் கொண்டாள். (13)

கணவருடன்கூட காட்டிற்குச் செல்லும் சீதைக்கு அவள் அங்கே தங்க வேண்டிய காலத்தைக் கணக்கிட்டு, அந்தக் காலத்திற்குத் தேவையான ஆடை-ஆபரணங்களை மாமனார் கொடுத்தார். (14)

அதைப் போலவே சகோதரர்களுக்கு (தந்தையால் கொடுக்கப்பட்ட) ஏராளமான ஆயுதங்கள், கவசங்கள், தோலால் கட்டப்பட்ட கூடை ஆகியன தோர்த்தட்டில் வைக்கப்பட்டன. (15)

பின்னர், நெருப்பைப் போல் ஒளிவீசுவதும், தங்கத்தால் இழைக்கப்பட்டதுமான அந்த ரதத்தில் சகோதரர்களான இராம-லட்சுமணர்கள் விரைவாக ஏறிக் கொண்டார்கள். (16)

சீதையை மூன்றாமவராகக் கணக்கிட்டு, அவர்கள் ரதத்தில் ஏறிவிட்டதைக் கண்டதும் சுமந்திரர் அதை முன்னே செலுத்தினார். அதில் பூட்டப்பட்டிருந்த, காற்றைப் போல் கடுகிச் செல்லும் குதிரைகளைத் தட்டிக் கொடுத்தார். (17)

வெகுகாலம் காட்டில் தங்குவதற்காக இராமன் புறப்பட்டுச் சென்றபோது நகரத்து மக்கள் அனைவருக்கும் சித்தக் கலக்கத்தில் மூர்ச்சை உண்டாயிற்று. (18)

அந்தச் சமயத்தில் மக்கள் கூட்டமாகக் கூடி மனக்கலக்கமும் குழப்பமும் அடைந்தார்கள்; மதங்கொண்ட யானைகள் கோபத்தால் கர்ஜித்தன; அங்குமிங்கும் ஓடிய குதிரைகளின் கனைப்பாலும் அந்த நகரத்தில் பெருஞ்சத்தம் ஏற்பட்டது. (19)

கோடை வெப்பத்தால் தாக்கப்பட்டவன் நீர்நிலையை நோக்கி ஓடுவதைப் போல, அந்த நகரத்திலிருந்த சிறுகுழந்தைகள் முதல் வயோதிகர்கள் வரை எல்லோரும் மிகவும் துக்கமடைந்தவர்களாக இராமனைப் பின்தொடர்ந்தே ஓடினார்கள். (20)

தேரின் இரு பக்கங்களிலும், பின்புறத்திலும், இராமனையே நோக்கியவண்ணம் முன்புறத்திலும், கண்களில் நீர் வழிய தொடர்ந்து ஓடிய மக்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பெருங்குரலில் அவரை (சாரதியை)ப் பார்த்து பின்வருமாறு கூறினார்கள்— (21)

“சாரதியே! குதிரைகளின் கடிவாளங்களை இழுத்துப் பிடித்து மெல்ல மெல்லச் செல்லும். (இன்னும் சிறிது நேரமாவது) இராமனுடைய திருமுகத்தைக் கண்டு மகிழ்கிறோம். ஏனென்றால், இனிமேல் அவரைக் காண்பது என்பது அரிது. (பதிநான்கு ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் பார்க்க முடியும்.) (22)

இராமனைப் பெற்ற தாயாரின் இதயம் நிச்சயம் இரும்பினால் செய்யப்பட்டதாகத்தான் இருக்கவேண்டும். தேவகுமாரனைப் போலிருக்கும் மைந்தன் காட்டிற்குப் போவதைக் கண்டும் (அவருடைய இருதயம்) பிளந்து போகவில்லையே? (23)

கணவரை நிழல்போலப் பின்தொடர்ந்து செல்லும் சீதை பிறவிப் பயனை அடைந்துவிட்டார். அவழியிலேயே நிலைத்து நிற்கும் அவர், சூரியனின் ஒளிக்கதிர்கள் மேருமலையை விட்டுப் பிரியாதது போல, கணவரை விட்டுப் பிரியாதிருக்கிறார். (24)

அஹோ லக்ஷ்மண ஸித்த₄ார்த₂: ஸததம் ப்ரியவாதி₃நம் ।
 ப்₄ராதரம் தே₃வஸங்காஸம் யஸ்த்வம் பரிசரிஷ்யஸி ॥ (25)

மஹத்யேஷா ஹி தே ஸித்த₃ி₄ரேஷ சாப்₄யுத₃யோ மஹாந் ।
 ஏஷ ஸ்வர்க₃ஸ்ய மார்க₃ஸ்ச யதே₃நமநுக₃ச்ச₂ஸி ॥ (26)

ஏவம் வதுந்தஸ்தே ஸோடு₄ம் ந ஸேகூர்பு₃ஷ்பமாக₃தம் ।
 நராஸ்தமநுக₃ச்ச₂ந்த: ப்ரியமிஷ்வாகுநந்த₃நம் ॥ (27)

அத₂ ராஜா வ்ருத: ஸ்த்ரீபி₄ர் தீ₃நாபி₄ர் தீ₃நசேதந: ।
 நிர்ஜக₃ாம ப்ரியம் புத்ரம் த்₃ரக்ஷயாமீதி ப்₃ருவந் க்₃ருஹாத் ॥ (28)

ஸுஸ்ருவே சாக்₃ரத: ஸ்த்ரீணாம் ருத₃ந்தீநாம் மஹாஸ்வந: ।
 யத₂ா நாத₃: கரேணாநாம் ப₃த்₃தே₄ மஹதி குஞ்ஜரே ॥ (29)

பிதா ஹி ராஜா காகுத்ஸ்த₂: ஸ்ரீமாந் ஸந்நஸ்தத₃ாப₄வத் ।
 பரிபூர்ண: ஸஸீ காலே க்₃ரஹேணோபப்லுதோ யத₂ா ॥ (30)

ஸ ச ஸ்ரீமாநசிந்த்யாத்மா ராமோ த₃ஸரத₂ாத்மஜ: ।
 ஸுதம் ஸஞ்சோத₃யாமாஸ த்வரிதம் வாஹ்யதாமிதி ॥ (31)

ராமோ யாஹீதி ஸுதம் தம் திஷ்டே₂தி ஸ ஜநஸ்தத₃ா ।
 உப₄யம் நாஸகத் ஸுத: கர்த்ருமத்₄வநி சோதி₃த: ॥ (32)

நிர்க₃ச்ச₂தி மஹாபு₃ஹௌ ராமே பௌரஜநாஸ்ருபி₄: ।
 பதிதைரப்₄யவஹிதம் ப்ரஸஸாம மஹீரஜ: ॥ (33)

ருதி₃தாஸ்ருபரித்₃யுநம் ஹாஹாக்ருதமசேதநம் ।
 ப்ரயானே ராக₄வஸ்யாஸீத் புரம் பரமபீடி₃தம் ॥ (34)

ஸுஸ்ராவ நயநை: ஸ்த்ரீணாமஸ்ரமாயாஸஸம்ப₄வம் ।
 மீநஸம்சேஷாப₄சலிதை: ஸலிலம் பங்கஜைரிவ ॥ (35)

த்₃ருஷ்ட்வா து ந்ருபதி: ஸ்ரீமாநேகசித்தக₃தம் புரம் ।
 நிபபாதைவ து₃:கே₂ந க்ருத்தமூல இவ த்₃ரும: ॥ (36)

ததோ ஹலஹலாஸப்₃தே₃ா ஜக்ஞே ராமஸ்ய ப்ருஷ்ட₂த: ।
 நராணாம் ப்ரேக்ஷய ராஜாநம் ஸீத₃ந்தம் ப்₄ருஸது₃:கி₂தம் ॥ (37)

ஹா ராமேதி ஜநா: கேசித்₃ராமமாதேதி சாபரே ।
 அந்த:புரம் ஸம்ருத்த₄ம் ச க்ரோஸந்த: பர்யதே₃வயந் ॥ (38)

அந்விக்ஷமானோ ராமஸ்து விஷண்ணம் ப்₄ராந்தசேதஸம் ।
 ராஜாநம் மாதரம் சைவ த்₃த்₃ஸாநுக₃தௌ பதி₂ ॥ (39)

ஆகா! லட்சுமணா! நீங்கள் ரொம்பவும் கொடுத்து வைத்தவர். எப்போதும் இனிமையாகப் பேசுவாரும், தேவதை போன்றவருமான மூத்த சகோதரருக்கு (காட்டில்) சேவை செய்யும் பேறு பெற்றிருக்கிறீர்கள். (25)

நீங்கள் இவருடன்கூடச் செல்கிறீர்கள் - இதுவே, உங்களுக்குக் கிடைத்துள்ள மகத்தான பேறு; இதுவே, உங்களுக்கு சகல மங்களங்களையும் கொடுக்கக் கூடியது; இதுவே, உங்களுக்கு அழிவற்ற சுக-சௌக்கியங்களுக்கு இருப்பிடமான சுவர்க்கத்திற்கு இட்டுச் செல்வது." (26)

இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டும், இக்ஷ்வாகு வம்சத்திற்கு ஆனந்தத்தைப் பெருக்கும் இராமனைத் தொடர்ந்து சென்று கொண்டும் இருந்த அந்த நகரவாசிகள், தங்கள் கண்களிலிருந்து பெருகிய கண்ணீரை அடக்க முடியாமலிருந்தார்கள். (27)

இந்த நிலையில் மனவேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த மனைவிமார்களால் சூழப்பட்டவரும், மனம் நொந்து போயிருந்தவருமான மன்னர், 'பாசத்திற்குரிய புத்திரனை இன்னும் ஒரு தடவை பார்த்துவிடுகிறேனே?' என்று சொல்லிக் கொண்டே மாளிகையிலிருந்து வெளியே வந்தார். (28)

ஒரு மாபெரும் ஆண்யானை (தப்பிச் செல்ல முடியாதபடி) கட்டிப் போடப்பட்டால், பெண்யானைகள் எவ்வாறு அலறித் துடிக்குமோ, அவ்வாறே தன் எதிரில் பெண்களின் அழுகுரல் பேரொலியாக எழுவதைக் கேட்டார். (29)

பெளர்ணமி நாளில் முழு சந்திரன் ராகு கிரகத்தால் மறைக்கப்பட்டுத் தன் ஒளியை இழந்து காணப்படுவது போல, தந்தையும் கீர்த்திமிக்க காகுத்த மன்னருமான அவர் ஒளியிழந்தவர் ஆனார். (30)

சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்டவரும், தசரதருடைய குமாரருமான இராமன், சாரதியை நோக்கி, 'வேகமாக ஓட்டுக' என்று முடுக்கிவிட்டார். (31)

சாரதியிடம், இராமன், 'வேகமாகப் போ' என்கிறார். ஜனங்கள், 'நில்லுங்கள்' என்கிறார்கள். 'ஒன்றுக்கொன்று முரணான சொற்களில் எதை ஏற்றுச் செயல்படுவது?' என்பது புரியாமல், அந்தப் பாதையில் எதையும் செய்யமுடியாமல் திகைத்துப் போனார் சாரதி. (32)

பராக்கிரமசாலியான இராமன் நகரத்திலிருந்து வெளியே செல்லும்போது (மக்கள் கூட்டத்தால்) தரையிலிருந்து எழுந்த புழுதி, மக்கள் சிந்திய கண்ணீர்ப் பெருக்கினால் நனைந்து அடங்கியது. (33)

இராகவன் பயணப்பட்டுச் செல்கையில் நகரம் முழுவதும் மிகவும் துக்கத்தில் ஆழ்ந்தது; நகரவாசிகள் அழுதார்கள்; கண்ணீர் பெருக்கினார்கள்; ஆ....ஆ....என்று அரற்றினார்கள்; உயிரற்றவர்களைப் போல் உணர்விழந்து போனார்கள். (34)

ஓடி விளையாடும் மீன்களால் விசிறி எறியப்பட்ட தண்ணீர், தாமரை மலர்களிலிருந்து வழிவதைப் போல துயரத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத பெண்களின் கண்களிலிருந்து நீர் வழிந்தது. (35)

கீர்த்திமிக்க மன்னர், நகரத்து மக்கள் அனைவரும் ஒட்டுமொத்தமாகத் துயரத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதைப் பார்த்து, துக்கம் தாங்காமல் வேர் வெட்டப்பட்ட மரம் போல் தரையில் சாய்ந்தார். (36)

மன்னர் மிகவும் விசனப்பட்டு, மெய் நடுங்க நிற்பதை இராமனுடைய தேரின் பின்புறத்தில் இருந்த ஜனங்கள் பார்த்து, 'ஐயகோ!' என்று பெருங்குரல் எழுப்பினார்கள். (37)

எப்போதும் ஆனந்தமயமாக விளங்கும் அந்தப்புரத்திலிருந்து, சிலர், 'ஏ, இராமா!' என்றும், சிலர், 'இராமனைப் பெற்ற அன்னையே!' என்றும் உரக்கக் கூவி வருத்தப்பட்டார்கள். (38)

(அதைக் கேட்டு திரும்பிப் பார்த்த) இராமன், மிகவும் மனத்துயரத்தால் கலங்கிய சித்தமுடைய தந்தையும் தாயாரும் தெருவில் தனக்குப் பின்னே தொடர்ந்து வருவதைக் கண்டார். (39)

ஸ ப₃த்₃த₄ இவ பாஸேந கிஸோரோ மாதரம் யத₂ ।
த₄ம்பாஸேந ஸம்ஷிப்த: ப்ரகாஸம் நாப்யுதை₃க்ஷத ॥ (40)

பத₃ாதிநௌ ச யாநார்ஹாவது₃:க₂ார்ஹௌ ஸுகே₂சிதௌ ।
த்₃ருஷ்ட்வா ஸஞ்சோத₃யாமாஸ ஸீக்₄ரம் யாஹீதி ஸாரதி₂ம் ॥ (41)

ந ஹி தத்புருஷவ்யாக்₄ரோ து₃:க₂த₃ம் த₃ர்சநம் பிது: ।
மாதுஸ்ச ஸஹிதும் ஸக்தஸ் தோத்ரார்தி₃த இவ த்₃விப: ॥ (42)

ப்ரத்யக₃ாரமிவாயாந்தீ வத்ஸலா வத்ஸகாரணாத் ।
ப₃த்₃த₄வத்ஸா யத₂ா தே₄நூ ராமமாதாப்யத₄ாவத ॥ (43)

தத₂ா ருதுந்தீம் கௌஸல்யாம் ரத₂ம் தமநுத₄ாவதீம் ।
க்ரோஸந்தீம் ராம ராமேதி ஹா ஸீதே லக்ஷ்மணேதி ச ॥ (44)

ராமலக்ஷ்மணஸீதார்த₂ம் ஸ்ரவந்தீம் வாரி நேத்ரஜம் ।
அஸக்ருத்ப்ரைக்ஷத ஸ தாம் ந்ருத்யந்தீமிவ மாதரம் ॥ (45)

திஷ்டே₂தி ராஜா சக்ரோஸ யாஹி யாஹீதி ராக₄வ: ।
ஸுமந்த்ரஸ்ய ப₃பூவாத்மா சக்ரயோரிவ சாந்தரா ॥ (46)

நாஸ்ரௌஷமிதி ராஜாநமுபாலப்₃தே₄ஸபி வக்ஷ்யஸி ।
சிரம் து₃:க₂ஸ்ய பாபிஷ்ட₂மிதி ராமஸ்தமப்₃ரவீத் ॥ (47)

ராமஸ்ய ஸ வச: குர்வந்நநுக்ஞாப்ய ச தம் ஜநம் ।
வ்ரஜதோஸபி ஹயாஞ்ஸீக்₄ரம் சோத₃யாமாஸ ஸாரதி₂: ॥ (48)

ந்யவர்த்த ஜநோ ராக்ஞோ ராமம் க்ருத்வா ப்ரத₃க்ஷிணம் ।
மநஸாப்யஸ்ருவேகை₃ஸ்ச ந ந்யவர்த்த மாநுஷம் ॥ (49)

யமிச்சே₂த்புநராயாந்தம் நைநம் தூ₃ரமநுவ்ரஜேத் ।
இத்யமாத்யா மஹாராஜமூசர்த₃ஸரத₂ம் வச: ॥ (50)

தேஷாம் வச: ஸர்வகு₃ணோபபந்தம்
ப்ரஸ்விந்ந க₃ாத்ர: ப்ரவிஷண்ணரூப: ।
நிஸம்ய ராஜா க்ருபண: ஸப₄ார்யோ
வ்யவஸ்தி₂தஸ்தம் ஸுதமீக்ஷமாண: ॥ (51)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

கயிற்றால் கட்டிப் போடப்பட்ட குதிரைக் குட்டி, தன் தாயின் அருகே செல்லமுடியாதது போல, தரும பாசத்தால் அடக்கி வைக்கப்பட்ட அவர், தன் தாயாரை நேரடியாகப் பார்க்க முடியாமல் ஓர்க்கண்ணால் பார்த்தார். (40)

வாகனங்களிலேயே செல்ல வேண்டிய அவ்விருவரும் சகல சுகங்களுக்கும் உரியவர்கள்; துயரப்பட வேண்டாதவர்கள். தற்போது காலால் நடந்து வருவதைக் கண்ட இராமன், 'வேகமாகச் செல்லுங்கள்' என்று சாரதியிடம் ஆணையிட்டார். (41)

உத்தம யானை அங்குசத்தால் குத்தப்படுவதை சகித்துக் கொள்ளாது; அதுபோல புருஷோத்தமனான இராமன் தாயும், தந்தையும் நடந்துவந்த துயரக் காட்சியைச் சகித்துக் கொள்ள முடியாதவரானார். (42)

தொழுவத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் தன் கன்றைக் காண்பதற்காக (புல்மேய்ந்துவிட்டு மாலையில் வீடு திரும்பும்) தாய்ப்பசு ஓடி வருவதைப் போல, இராமனுடைய தாயார் ஓடி வந்தார். (43)

அப்போது ரதத்தைப் பின்தொடர்ந்து அமுதபடியே கோசலை வந்து கொண்டிருந்தார்; இராமா, இராமா என்றும், சீதே என்றும், லட்சுமணா என்றும் வாய்விட்டுப் புலம்பிக் கொண்டு, இராம-லட்சுமண-சீதையின் கதியை நினைத்து கண்களில் நீர்மல்க, தள்ளாடிக் கொண்டு வரும் தாயாரை கண்கொட்டாது பார்த்தார். (44,45)

'நிறுத்து' என்று மன்னர் கூறினார்; 'போங்கள், போங்கள்' என்று இராமன் கூறினார். (முரண்பாடான உத்திரவுகளால்) சுமந்திரருடைய உள்ளம் இரு சக்கரங்களுக்கிடையில் சிக்கிக்கொண்டது போல் தவித்தது. (46)

'இங்கே இப்போது தாமதப்படுத்தினால் பெருந்துயரம்தான் ஏற்படும். (அதனால் வேகமாக ஓட்டுங்கள்.) நீங்கள் திரும்பி வந்ததும், 'நான் சொல்லியும் நீ தேரை நிறுத்தாமல் ஓட்டினாயே?' என்று கடிந்து கொண்டால், 'நீங்கள் கூறியது என் செவிகளில் விழவில்லை என்று மன்னரிடம் கூறிக் கொள்ளலாம்' என்று இராமன் சாரதியிடம் கூறினார். (47)

இராமனுடைய கட்டளைப்படியே நடப்பது என்று தீர்மானித்து, உடன் வந்து கொண்டிருந்த ஜனங்களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு வேகமாகவே சென்று கொண்டிருந்த குதிரைகளை இன்னும் வேகமாகச் செல்லும்வண்ணம் கடிவாளத்தைச் சொடுக்கினார், சாரதி. (48)

மன்னருடன்கூட வந்த ஜனக் கூட்டம் (தேர், மிக வேகமாகப் பறந்து செல்வதைக் கண்டு) ஸ்ரீராமனை மனத்தால் வலம் வந்து அவ்விடத்திலேயே நின்றுவிட்டது. ஆனால், அந்த மக்கள் மனத்தாலும் கண்ணீர்ப் பெருக்கினாலும் இராமனுடனேயே இருந்தார்கள். (49)

இதனிடையில் அமைச்சர்கள் தசரத மன்னர் அருகில் சென்று, "எவர் மீண்டும் நல்லபடியாகத் திரும்பி வரவேண்டும் என்று விரும்புகிறோமோ, அவரைத் தொடர்ந்து வெகுதூரம் செல்லலாகாது" என்று எடுத்துரைத்தார்கள். (50)

தருமநெறிக்கு ஒத்ததாக இருந்த அவர்களுடைய சொற்களைக் கேட்ட மன்னர், வியர்வை கொட்டும் உடலுடன் வருத்தமே உருவெடுத்தாற்போன்ற தோற்றத்துடன் வேறு எதுவும் செய்யத் தோன்றாத நிலையில் மனைவிகளோடுகூட அங்கேயே நின்றுவிட்டார். (51)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நாற்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஏகசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃:

நக₃ரஸம்க்ஷோய₄:

- தஸ்மிம்ஸ்து புருஷவ்யாக்₄ரே விநிர்யாதே க்ருதாஞ்ஜலௌ ।
ஆர்தஸப்₃தே₃த₂ ஸஞ்ஜக்ஞே ஸ்த்ரீணாமந்த:புரே மஹாந் ॥ (1)
- அநாத₂ஸ்ய ஜநஸ்யாஸ்ய து₃ர்ப₃லஸ்ய தபஸ்விந: ।
யோ க₃தி: ஸரணம் சாஸீத் ஸ நாத₂: க்வ நு க₃ச்ச₂தி ॥ (2)
- ந க்ருத்₄யத்யபி₄ஸப்தோ₃பி க்ரோத₄நீயாதி வர்ஜயந் ।
க்ருத்₃த₄ந் ப்ரஸாத₃யந் ஸர்வாந் ஸமது₃:க₂: க்வ க₃ச்ச₂தி ॥ (3)
- கௌஸல்யாயாம் மஹாதேஜா யத₂ா மாதரி வர்ததே ।
தத₂ா யோ வந்ததோஸ்மாஸு மஹாத்மா க்வ நு க₃ச்ச₂தி ॥ (4)
- கைகேய்யா க்லிஸ்யமாநேந ராக்ஞா ஸஞ்சோதி₃தோ வநம் ।
பரித்ராதா ஜநஸ்யாஸ்ய ஜக₃த: க்வ நு க₃ச்ச₂தி ॥ (5)
- அஹோ நிஸ்சேதநோ ராஜா ஜீவலோகஸ்ய ஸம்ப்ரியம் ।
த₄ர்மயம் ஸத்யவ்ரதம் ராமம் வநவாஸே ப்ரவத்ஸ்யதி ॥ (6)
- இதி ஸர்வா மஹிஷ்யஸ்தா விவத்ஸா இவ தே₄நவ: ।
ருருது₃ஸ்சைவ து₃:க₂ார்தா: ஸஸ்வரம் ச விசக்ருஸு: ॥ (7)
- ஸ தமந்த:புரே கோரமார்தஸப்₃த₃ம் மஹீபதி: ।
புத்ரஸோகாபி₄ஸந்தப்த: ஸ்ருத்வா சாஸீத்ஸுது₃:கி₂த: ॥ (8)
- நாக்₃நிஹோத்ராண்யஹூயந்த நாபசந் க்₃ருஹமேதி₄ந: ।
அகுர்வநந ப்ரஜா: கார்யம் ஸுர்யஸ்சாந்தரதீ₄யத ॥ (9)
- வ்யஸ்ருஜந் கப₃லாந்நாக₃ா க₃ாவோ வத்ஸாந்ந பாயயந் ।
புத்ரம் ப்ரத₂மஜம் லப்த₄வா ஜநநீ நாப்யநந்த₃த ॥ (10)
- த்ரிஸங்குர்லோஹிதாங்க₃ஸ்ச ப்₃ருஹஸ்பதிபு₃த₄ாவபி ।
த₃ாருணா: ஸோமமப்யேத்ய க்₃ரஹா: ஸர்வே வ்யவஸ்தி₂தா: ॥ (11)
- நக்ஷத்ராணி க₃தார்சீம்ஷி க்₃ரஹாஸ்ச க₃ததேஜஸ: ।
விஸாக₂ாஸ்து ஸது₄மாஸ்ச நப₄ஸி ப்ரசகாஸிரே ॥ (12)
- காலிகாநிலவேகேந மஹோதுதி₄ரிவோத்தி₂த: ।
ராமே வநம் ப்ரவ்ரஜிதே நக₃ரம் ப்ரச்சால தத் ॥ (13)
- தி₃ஸ: பர்யாகுலா: ஸர்வாஸ் திமிரேணேவ ஸம்வ்ருதா: ।
ந க்₃ரஹோ நாபி நக்ஷத்ரம் ப்ரசகாஸே ந கிஞ்சந ॥ (14)

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தொன்று

நகரத்தின் அவலத் தோற்றம்

(ரதத்தில்) கை கூப்பியபடி நின்றனுகொண்டு புருஷோத்தமனான இராமன் நகரத்திலிருந்து வெளியேறிக் கொண்டிருந்த போது, பெண்களின் இருப்பிடமான அந்தப்புரத்திலிருந்து துக்கமயமான இரைச்சல் உண்டாயிற்று. (1)

“கதியற்றவர்கள், வாழ்க்கை வசதியற்றவர்கள், நோன்பிருப்பவர்களான மக்களுக்கெல்லாம் எவரொருவர் புகலிடமாக இருந்தாரோ, போஷகராக இருந்தாரோ, அந்தப் பாதுகாவலர் எங்கோ போய்க் கொண்டிருக்கிறாரே? (2)

வன்மையான குற்றச்சாட்டுகள் கூறப்பட்டவராக இருந்தாலும், (பதிலுக்கு) அவருக்குக் கோபமுட்டக்கூடிய சொற்களைத் தவிர்த்துப் பேசுவார்; கோபம் கொண்டவர்களை சமாதானப்படுத்தி மகிழ்வுறச் செய்வார்; மற்றவர்களுக்கு ஏற்படும் துக்கங்களையும் தனக்கு நிகழ்ந்ததாக எண்ணி அனுதாபப்படுவார். அப்படிப்பட்டவர் (பூரீராமன்) எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கிறார்? (3)

மகாபலம் பொருந்திய இராமன், பெற்ற தாய் கோசலையிடம் எவ்வளவு அத்யந்த பாசம் வைத்திருந்தாரோ, அதேபோல் நம்மிடமும் பழகினார். அந்த மகாத்மா எங்கேதான் போகிறாரோ? (4)

கைகேயியின் தொல்லை தாங்காமல் வனத்திற்குப் போகும்படி அரசரால் ஆணையிடப்பட்ட இவர் உலகத்திலுள்ள மக்களுக்கெல்லாம் ரட்சகர், (நம்மையெல்லாம் பரிதவிக்க விட்டுவிட்டு) எங்கேயோ போகிறாரே? (5)

என்ன கஷ்டம்! மன்னர் அறிவிழந்துவிட்டார் போலும்! எல்லா ஜீவஜந்துக்களுக்கும் பிரியமானவரும், அறநெறி வழுவாதவரும், சத்தியநோன்பு பூண்டவருமான இராமனை வனவாசம் செய்யும்படி நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றுகிறாரே?” (6)

இவ்வாறாக, கன்றைப் பிரிந்த பசுக்களைப் போல எல்லா அரசிகளும் துக்கம் தாங்கமாட்டாமல் புலம்பினார்கள்; உரத்த குரலில் அழவும் செய்தார்கள். (7)

அந்தப்புரத்திலிருந்து வந்த துயரக் குரலைக் கேட்ட மன்னர், செல்வக் குமாரனைப் பிரிந்த சோகத்தால் மிகவும் பரிதவித்து, மேலும் அதிகமாக வேதனைப்பட்டார். (8)

அன்றைய தினம் குடும்பஸ்தர்கள் (ஆண்கள்) அக்னிஹோத்ரம் முதலிய அக்னியில் செய்யப்பட வேண்டிய கர்மாக்களைச் செய்யவில்லை; (பெண்கள்) உணவு சமைக்கவில்லை; குழந்தைகள் எந்த வேலையும் செய்யவில்லை; சூரியன்கூட ஒளிமங்கிப் போனான். (9)

யானைகள் வாயில் போட்டுக் கொண்ட இரையை வெளியே கக்கிவிட்டன. பசுக்கள் கன்றுகளை ஊட்டவிடவில்லை. முதலாவதாக ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தத் தாய் மகிழ்ச்சியடையவில்லை. (10)

திரிசங்குவும், செவ்வாய்-பிருகஸ்பதி-புதன் ஆகிய கோள்களும், மற்ற எல்லா கிரகங்களும் அசுபமான கதியில் சந்திரனை அடைந்து பயங்கரமான கிரகச்சேர்க்கையில் நிலைகொண்டன. (11)

ஆகாயத்தில் நட்சத்திரங்கள் ஒளிமங்கிப் போயின; கிரகங்கள் சக்தியற்றவரானார்கள்; இக்ஷ்வாகு பரம்பரையின் நட்சத்திரமான விசாகம் புகை சூழ்ந்ததாகக் காணப்பட்டது. (12)

காற்றின் அபரிமிதமான வேகத்தினால் ஆகாயத்தில் தூக்கியெறியப்பட்ட பெருங்கடல் போல கருநிற மேகக் கூட்டங்கள் காணப்பட்டன. இராமன் காட்டிற்குப் புறப்படும்போது அந்த மாபெரும் நகரம் இவ்வாறெல்லாம் நிலை தடுமாறியதாக ஆயிற்று. (13)

எல்லாத் திசைகளும் இருளால் சூழப்பட்டதைப் போல கதிகலங்கிப் போயின. (ஆகாயத்தில்) கிரகங்களோ, தாரகைகளோ, வேறு எதுவுமோ ஒளி வீசவில்லை. (14)

அகஸ்மாந்நாகூர: ஸர்வோ ஜநோ தைந்யமுபாகுமத் ।
ஆஹாரே வா விஹாரே வா ந கஸ்சித்கரோந்மந: ॥ (15)

ஸோகபர்யாயஸந்தப்த: ஸததம் தீர்க்கமுச்ச்வஸந் ।
அயோத்தியாயாம் ஜந: ஸர்வ: சுக்ரோஸ ஜகதீபதிம் ॥ (16)

பூஷ்பபர்யாகுலமுகே₂ ராஜமார்க்குகுதோ ஜந: ।
ந ஹ்ருஷ்டோ லக்ஷ்யதே கஸ்சித்ஸர்வ: ஸோகபராயண: ॥ (17)

ந வாதி பவந: ஸீதோ ந ஸஸீ ஸௌம்யதூர்ஸந: ।
ந ஸுரீர்யஸ்தபதே லோகம் ஸர்வம் பர்யாகுலம் ஜகத் ॥ (18)

அநர்திந: ஸுதா: ஸ்த்ரீணாம் பூர்தாரோ பூராதரஸ்ததா₂ ।
ஸர்வே ஸர்வம் பரித்யஜ்ய ராமமேவாந்வசிந்தயந் ॥ (19)

யே து ராமஸ்ய ஸுஹ்ருதூ: ஸர்வே தே மூடசேதஸ: ।
ஸோகபூரேண சாக்ராந்தா: ஸயநம் நைவ பேஜிரே ॥ (20)

ததஸ்த்வயோத்தியா ரஹிதா மஹாத்மநா
புரந்தூரேணைவ மஹீ ஸபர்வதா ।
சசால கோரம் பூயஸோகபீடிதா
ஸநாகூயோத்யாஸ்வகூணா நநாதூ ச ॥ (21)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
அயோத்தியாகாண்டே₃ ஏகசத்வாரிம்ஸ: ஸர்கூ: ॥

தூ₃விசத்வாரிம்ஸ: ஸர்கூ:

தூ₃ஸரத₂ாக்ரந்தூ:

யாவத்து நிர்யதஸ்தஸ்ய ரஜோருபமத்ருஸ்யத ।
நைவேக்ஷ்வாகுவரஸ்தாவத் ஸஞ்ஜஹாராத்மசக்ஷுஷீ ॥ (1)

யாவத்₃ராஜா ப்ரியம் புத்ரம் பஸ்யத்யத்யந்த தூர்மிகம் ।
தாவத்₃வ்யவர்த₄தேவாஸ்ய தூரண்யாம் புத்ரதூர்ஸநே ॥ (2)

ந பஸ்யதி ராஜோ₃ப்யஸ்ய யதூ ராமஸ்ய பூமிப: ।
ததூர்தஸ்ச விஷண்ணஸ்ச பபாத தூரணீதலே ॥ (3)

தஸ்ய தூக்ஷிணமந்வாகூ₃த்கௌஸல்யா பூஹுமங்கூநா ।
வாமம் சாஸ்யாந்வகூ₃தூ₃பூஹும் கைகேயீ புரதப்ரியா ॥ (4)

தாம் நயேந ச ஸம்பந்நோ தூர்மேண விநயேந ச ।
உவாச ராஜா கைகேயீம் ஸமீக்ஷ்ய வ்யதி₂தேந்தூரிய: ॥ (5)

கைகேயி மா மமாங்கூ₃நி ஸ்ப்ராக்ஷீஸ்த்வம் தூஷ்டசாரிணீ ।
ந ஹி த்வாம் தூரஷ்டுமிச்சூ₃மி ந பூர்யா ந ச பூரந்த₄வீ ॥ (6)

நகர மக்கள் அனைவரும் திடீரென்று (முன்பின் அறிகுறி இல்லாமல்) சோகத்தை அடைந்தார்கள். யாருக்கும் உணவிலோ, உல்லாசத்திலோ மனம் செல்லவில்லை. (15)

அயோத்தியில் எல்லா மக்களும் சோகச் சுமையினால் பரிதவித்து அடிக்கடி நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு உலகாளும் மன்னரின் நிலை குறித்தும் வருத்தப்பட்டார்கள். (16)

ராஜவீதியிலிருந்த மக்கள் அனைவரது முகங்களும் சோகத்தால் வாடியிருந்தன. மகிழ்ச்சியுடன் யாருமே காணப்படவில்லை. எல்லோரும் சோகத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார்கள். (17)

காற்று குளிர்ச்சியாக வீசவில்லை; சந்திரன் அழகாகத் தோன்றவில்லை; சூரியன் வெம்மையைத் தரவில்லை; உலகத்து மக்களும், மற்ற எல்லாமும் தாறுமாறாகப் போய்க் கிடந்தன. (18)

பிள்ளைகள் பெற்றோரிடத்திலும், கணவர்கள் மனைவிகளிடமும், சகோதரர்கள் மற்ற சகோதரர்களிடமும் எல்லா உறவுகளையும் மறந்தார்கள். எல்லோரும் எல்லாவற்றையும் உதறிவிட்டு இராமனைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். (19)

இராமனுடைய நண்பர்கள் எல்லோரும் தம் புத்தியை இழந்தார்கள். சோகச் சுமையினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாக (தூக்கம் வராததால்) படுக்கைப் பக்கமே போகவில்லை. (20)

மலைகளோடு கூடிய இந்த பூமி மூன்று உலகங்களுக்கும் அதிபனான இந்திரன் இல்லாது போனால் எப்படி அஞ்சி நடுங்குமோ, அதைப்போல பெருவீரரான இராமன் இல்லாத அயோத்தி பயங்கரமாக நடுங்கிற்று. அச்சத்தினாலும் சோகத்தினாலும் தாக்கப்பட்ட யானை-குதிரை-படைவீரர் கூட்டங்கள் அவலப் பேரிரைச்சலை எழுப்பின. (21)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நாற்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நாற்பத்திரண்டு

தசரதர் புலம்பல்

(காட்டை நோக்கி) வெளியே புறப்பட்டுச் சென்ற (இராமனின்) ரத ஓட்டத்தினால் கிளம்பிய புழுதி எதுவரையில் அடங்கவில்லையோ, அதுவரையில் இக்ஷ்வாகு மன்னரான தசரதர் தன் கண்களை அங்கிருந்து மீட்கவில்லை. (1)

அன்புக்குரியவனும், மிகவும் தருமப்பிடிப்புள்ளவனுமான குமாரனை, எதுவரையில் அவர் சென்ற வழியில் தூசிக்கூட்டத்தை பார்க்க முடிந்ததோ, அதுவரையில் அவருடைய சரீரம் தலையை உயரத் தூக்கிப் பார்த்துக் கொண்டு தரையில் இருந்தது. (2)

இராமனுடைய ரதத்தினால் எழுப்பப்பட்ட புழுதியும் முழுவதாக அடங்கிப் போனவுடன் மன்னர் மிக்க சோகமும் வருத்தமும் அடைந்து தரையில் விழுந்தார். (3)

பெண்ரத்தினமான கோசலை அவருடைய வலது கரத்தின் அருகே வந்து நின்றாள். பரதனுடைய தாயார் கைகேயி இடதுகைப்புறம் வந்து நின்றாள். (4)

நாட்டு நிர்வாகம், தருமானுஷ்டானம், அடக்க சுபாவம் நிரம்பப் பெற்றவராக இருந்தாலும், கைகேயியைக் கண்டதும் புலன்கள் துடிக்க மன்னர் கூறினார்— (5)

“தீய சிந்தனையுடைய கைகேயி! நீ என்னைத் தொடாதே! நீ எனக்கு மனைவி இல்லை; உனக்கும் எனக்கும் எந்த உறவும் இல்லை; உன்னைப் பார்க்கக்கூட நான் விரும்பவில்லை. (6)

யே ச த்வாமநுஜீவந்தி நாஹம் தேஷாம் ந தே மம ।
கேவலார்தபராம் ஹி த்வாம் த்யக்ததர்மாம் த்யஜாம்யஹம் ॥ (7)

அக்டுஹ்ணாம் யச்ச தே பாணிமக்யநிம் பர்யணயம் ச யத் ।
அநுஜாநாமி தத்ஸர்வமஸ்மிந்லோகே பரத்ர ச ॥ (8)

புரதஸ்சேத்ப்ரதீத: ஸ்யாத்ராஜ்யம் ப்ராப்யேத்யமவ்யயம் ।
யந்மே ஸ த்யுத்யாத் பித்ரர்தம் மாம் மா தத்ய த்யத்தமாகுமத் ॥ (9)

அத்ய ரேணுஸமுத்யுத்யவஸ்தம் தமுத்த்யாப்ய நராதிபம் ।
ந்யவர்தத தத்யா தேயீ கௌஸல்யா ஸோககர்ஸிதா ॥ (10)

ஹத்வேவ ப்ராஹ்மணம் காமாத் ஸ்ப்ருஷ்ட்வாக்யநிமிவ பாணிநா ।
அந்வதப்யத தர்மாத்மா புத்ரம் ஸஞ்சிந்த்ய தாபஸம் ॥ (11)

நிவ்ருத்த்யைவ நிவ்ருத்த்யைவ ஸீத்யோ ரதவர்த்மஸு ।
ராக்ஞோ நாதிபுபௌ ரூபம் க்ரஸ்தஸ்யாம்ஸுமதோ யத்யா ॥ (12)

விலலாப ச த்யுக்தார்த: ப்ரியம் புத்ரமநுஸ்மரந் ।
நக்யராந்தமநுப்ராப்தம் புத்யுத்யவா புத்ரமத்யாப்ரவீத் ॥ (13)

வாஹநாநாம் ச முக்யநாநாம் வஹதாம் தம் மமாத்மஜம் ।
பத்யாநி பதி த்யுருஸ்யந்தே ஸ மஹாத்மா ந த்யுருஸ்யதே ॥ (14)

ய: ஸுகேஷுபத்யானேஷு ஸேதே சந்த்யநருஷித: ।
வீஜ்யமானோ மஹார்ஹாபி: ஸ்த்ரீபிர்மம ஸுதோத்தம: ॥ (15)

ஸ நூநம் க்வசிதேவாத்ய வ்ருக்ஷமூலமுபாஸ்ரித: ।
காஷ்டம் வா யதி வாய்மாநமுபத்யாய ஸயிஷ்யதே ॥ (16)

உத்த்யாஸ்யதி ச மேதிந்யா: க்ருபண: பாம்ஸுகுண்டித: ।
விநிஸ்வஸந் ப்ரஸ்ரவணாத் கரேணுநாமிவர்ஷபு: ॥ (17)

த்யுரஷ்யந்தி நூநம் புருஷா தீர்க்யபூஹும் வநேசரா: ।
ராமமுத்த்யாய க்யச்சந்தம் லோகநாத்யநாத்வத் ॥ (18)

ஸா நூநம் ஜநகஸ்யேஷ்டா ஸுதா ஸுக்யஸதேயாசிதா ।
கண்டகாக்ரமணக்லாந்தா வநமத்ய க்யமிஷ்யதி ॥ (19)

அநபிக்ஞா வநாநாம் ஸா நூநம் புயமுபைஷ்யதி ।
ஸ்வாபத்யாநர்திதம் ஸ்ருத்வா க்யம்பீரம் ரோமஹர்ஷணம் ॥ (20)

ஸகாமா புவ கைகேயி வித்யவா ராஜ்யமாவஸ ।
ந ஹி தம் புருஷவ்யாக்ரம் விநா ஜீவிதுமுத்ஸஹே ॥ (21)

உன்னை யாரார் அண்டிப் பிழைக்கிறார்களோ, அவர்கள் எனக்குப் பணியாளர்கள் அல்லர்; நான் அவர்களுக்கு எஜமானன் அல்லன். பொருள் ஒன்றிலேயே கருத்துடையவளும், தருமத்தைக் கைகழுவிவிட்டவளுமான உன்னை நான் நிராகரிக்கிறேன். (7)

நான், உன் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு அக்னியை வலம் வந்து விவாகம் செய்துகொண்டேனே, அந்த உறவை இனி இந்த உலகிலும் அந்த உலகிலும் நான் புறக்கணிக்கிறேன். (8)

பரதன் குறைவில்லாத செழிப்பை உடைய இந்த அகண்ட ராஜ்யத்தை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொண்டானேயானால், பிதிரர்களுக்காக அவன் கொடுக்கும் பிண்டம், நீர்க்கடன் முதலியன என்னை வந்தடைய மாட்டா." (9)

சோகத்தினால் மனம் வெதும்பியிருந்த கோசலை, உடல் முழுவதும் புழுதி மண்டிக் கிடந்த மன்னரைத் தூக்கி நிறுத்தி, மாளிகையை நோக்கி அழைத்துச் சென்றார். (10)

பிரும்மஹத்தி பாவம் வந்துவிடும் என்று தெரிந்தும் மனமொப்பி ஓர் அந்தணரைக் கொன்றுவிட்டவன்; சுவாலைவிட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கிற நெருப்பைத் தன் கையால் தொட்டுவிட்டவன் - இவ்விருவரும் செயலுக்குப்பின் வருந்துவதைப் போல, தருமாத்மாவான மன்னர் தவசி தோற்றம் ஏற்றுச் செல்லும் திருக்குமாரனை எண்ணி மனம் பரிதவித்தார். (11)

ரதம் சென்ற பாதையை திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்து துயரப்பட்டுக் கொண்டிருந்த மன்னரின் முகம், ராகுவினால் பீடிக்கப்பட்ட சூரியன் போல் ஒளிமங்கிப் போயிருந்தது. (12)

அன்புக்குரிய செல்வக்குமாரனை எண்ணியெண்ணிப் புலம்பினார்; புத்திரன் இராமன் நகரத்தின் எல்லையை அடைந்துவிட்டார் என்பதை அறிந்துகொண்டு, பின்னர் இவ்வாறு கூறினார்— (13)

"அட! என்னுடைய மகனை ஏற்றிச் சென்ற குதிரைகளின் குளம்புச் சுவடுகள் சாலையில் காணப்படுகின்றன. ஆனால் என் புத்திர ரத்தினம் காணப்படவில்லையே? (14)

நன்றாக அலங்காரம் செய்து கொண்ட பெண்மணிகள் விசிறி வீச, உடலில் சந்தனம் பூசிக்கொண்டு, தலையணைகளை அணைத்துக் கொண்டு, செளக்கியமாகப் படுக்கையில் உறங்குபவனான என் பிள்ளை, இன்றைக்கு நிச்சயமாக ஒரு மரத்தடியில், அல்லது, கற்பாறையின் மேல் தலைவைத்துக் கொண்டு வெறுந்தரையில் படுத்துக் கொண்டு தூங்கப் போகிறான்! (15,16)

பின்னர், புழுதி படிந்த உடலுடன் கஷ்டநிலையில் இருப்பவனைப் போலப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, பெண்யானைகளின் துணையான மதர்த்த ஆண்யானை மலையருவியை ஒட்டிய பிரதேசத்திலிருந்து வெளிப்படுவதைப் போல உறக்கம் நீங்கி எழுவான். (17)

(மகாவீரனும், உலகத்திற்கே ஆதரவாளனுமான) அவன் துயிலெழுந்து, ஆதரிப்போரே இல்லாத ஒற்றை மனிதனைப் போல் காலால் நடந்து செல்வதை காட்டுவாசிகள் கண்குளிரப் பார்க்கப் போகிறார்கள். (18)

எப்போதும் சுக-சௌக்கியங்களுக்கே உரியவளான, ஜனகருடைய பாசமிகு புத்திரி காட்டுப் பாதையில் காலில் முட்கள் தைக்க கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு செல்லப் போகிறாள். (19)

காட்டைப் பற்றி ஏதும் அறியாத அவள், பெருங்குரலெடுத்து கர்ஜிக்கும் காட்டு மிருகங்களின் இரைச்சலைக் கேட்டு, மயிர்ச்சிலிர்ப்பை அடைந்து பயத்தால் நடுங்கப் போகிறாள். (20)

சீ கைகேயி! உன் விருப்பத்தை அடைந்துவிட்டாயல்லவா? இனி கைம்பெண்ணாக இந்த ராஜ்யத்தில் இருந்து கொண்டிரு. புருஷோத்தமனான அவன் இல்லாமல் நான் உயிர் வாழ மாட்டேன்." (21)

இத்யேவம் விலபந் ராஜா ஜநௌகே₄நாபி₄ஸம்வ்ருத: ।
அபஸ்நாத இவாரிஷ்டம் ப்ரவிவேஸ புரோத்தமம் ॥ (22)

ஸூந்யசத்வர வேஸ்மாந்தாம் ஸம்வ்ருதாபண தே₃வதாம் ।
க்லாந்த து₃ர்பு₃ல து₃:க₂ார்தாம் நாத்யாகீர்ணமஹாபத₂ாம் ॥ (23)

தாமவேக்ஷ்ய புரீம் ஸர்வாம் ராமமேவாநுசிந்தயந் ।
விலபந் ப்ராவிஸத்₃ராஜா க்₃ருஹம் ஸூர்ய இவாம்பு₃தம் ॥ (24)

மஹாஹ்ரத₃மிவாசேஷாப₄யம் ஸுபர்ணேந ஹ்ருதோரக₃ம் ।
ராமேண ரஹிதம் வேஸ்ம வைதே₃ஹ்யா லக்ஷ்மணேந ச ॥ (25)

அத₂ க₃த்₃க₃த₃ஸப்₃த₃ஸ்து விலபந் மநுஜாதி₄ப: ।
உவாச ம்ருது₃ மந்த்₃ார்த₂ம் வசநம் தீ₃நமஸ்வரம் ॥ (26)

கௌஸல்யாயா க்₃ருஹம் ஸீக்₄ரம் ராமமாதூர்நயந்து மாம் ।
ந ஹ்யந்யத்ர மமாஸ்வாஸோ ஹ்ருத₃யஸ்ய ப₄விஷ்யதி ॥ (27)

இதி ப்₃ருவந்தம் ராஜாநமநயந் த்₃வாரத₃ர்ஸிந: ।
கௌஸல்யாயா க்₃ருஹம் தத்ர ந்யவேஸ்யத விநீதவத் ॥ (28)

ததஸ்தத்ர ப்ரவிஷ்டஸ்ய கௌஸல்யாயா நிவேஸநம் ।
அதி₄ருஹ்யாபி ஸயநம் ப₃பூ₄வ லுலிதம் மந: ॥ (29)

புத்ரத்₃வயவிஹீநம் ச ஸ்நுஷ்யாபி விவர்ஜிதம் ।
அபஸ்யத்₃ப₄வநம் ராஜா நஷ்டசந்த்₃ரமிவாம்ப₃ரம் ॥ (30)

தச்ச த்₃ருஷ்ட்வா மஹாராஜோ ப₄ஜமுத்₃யம்ய வீர்யவாந் ।
உச்சை: ஸ்வரேண சுக்ரோஸ ஹா ராக₄வ ஜஹாஸி நௌ ॥ (31)

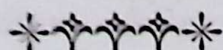
ஸுகி₂தா ப₃த தம் காலம் ஜீவிஷ்யந்தி நரோத்தமா: ।
பரிஷ்வஜந்தோ யே ராமம் த்₃ரக்ஷ்யந்தி புநராக்₃தம் ॥ (32)

அத₂ ராத்ர்யாம் ப்ரபந்நாயாம் காலராத்ர்யாமிவாத்மந: ।
அர்த₄ராத்ரே த₃ஸரத₂: கௌஸல்யாமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (33)

ராமம் மோநுக₃தா த்₃ருஷ்டிரத்₃யாபி ந நிவர்ததே ।
ந த்வா பஸ்யாமி கௌஸல்யே ஸாது₄ மாம் பாணிநா ஸ்ப்ருஸ ॥ (34)

தம் ராமமேவாநுவிசிந்தயந்தம் ஸமீக்ஷ்ய தே₃வீ ஸயநே நரேந்த்₃ரம் ।
உபோபவிஸ்யாதி₄கமார்தருபா விநிஸ்வஸந்தீ விலலாப க்ருச்ச்₂ரம் ॥ (35)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்₃வீசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்₃: ॥

மக்கட்கூட்டத்தால் சூழப்பட்டிருந்த மன்னர், இவ்வாறு புலம்பிக்கொண்டே, உயிர் துறந்தவருக்காக நீராடிவிட்டு சோகத்துடன் வருபவரைப் போன்று, சோகத்தில் மூழ்கியிருந்த தனது திருநகரத்திற்குள் புகுந்தார். (அரண்மனை வளாகத்திற்கு வெளியே, வெகுதூரத்திற்கு மன்னர் வந்துவிட்டார் என்பது புலனாகிறது.) (22)

வீடுகளின் உள்ளும் புறமும் வெறிச்சோடிக் கிடந்தன; கடைகளும் தேவாலயங்களும் மூடப்பட்டிருந்தன; நகரத்தில் தங்கிவிட்ட சில மனிதர்களும் களைப்பு-தளர்ச்சி-துக்கத்தால் வாடிப் போயிருந்தார்கள்; அரசபாட்டையில் கூட்டமே இல்லை. நகரத்தின் இந்த அவலக் காட்சியை முழுமையாகப் பார்த்து, இராமனைப் பற்றியே சிந்தித்துப் புலம்பியவண்ணம், கலக்க முடியாத மாபெரும் நீர்நிலையிலிருந்த பாம்பு கருடனால் தூக்கிச் செல்லப்பட்டபின் அந்த நீர்நிலையில் சகிக்க முடியாத சாந்தம் நிலவுவதைப் போல, இராம-லட்சுமண-சீதை இல்லாத அந்த மாளிகைக்குள் மேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட சூரியன் போல (மிகுந்த வாட்டத்துடன்) மன்னர் புகுந்தார். (23-25)

மன்னர் தழுதழுத்த குரலில் புலம்பிக் கொண்டு, பொருள் புரிபடாத தெளிவில்லாத, மெலிந்த குரலில் பின்வருமாறு சொன்னார்— (26)

“இராமனுடைய தாயார் கோசலையின் மாளிகைக்கு என்னை அழைத்துச் செல்லுங்கள். (புண்பட்ட) என்னுடைய மனத்திற்கு வேறு எங்கும் ஆறுதல் கிடைக்காது.” (27)

இவ்வாறு உத்தரவிட்ட மன்னரை கோசலா தேவியாரின் வீட்டிற்கு வாயிற்காப்பாளர்கள் தூக்கிக் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பித்தார்கள். அங்கே மிக்க பணிவுடன் இறக்கிவிட்டார்கள். (28)

கௌசல்யையின் வீட்டிற்குள் நுழைந்து கட்டிலில் படுத்துக் கொண்ட பின்னரும், மனம் சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டே இருந்தது. (29)

இரு புதல்வர்களும், மருமகளும் இல்லாத அந்த மாளிகை, நிலவு இல்லாத வானம்போல வெறுமையாக இருந்தது. (30)

சூன்யமான அந்த மாளிகையைப் பார்த்தவுடன் வீரம் மிகுந்த மாமன்னர் கையை உயரே தூக்கி, உரத்த குரலில், ‘ஹா! இராமா! எங்கள் இருவரையும் (தாய்-தந்தையரை) விட்டுப் போய் விட்டாயே!’ என்று புலம்பி அழுதார். (31)

“அடக்கஷ்டமே! வனவாச காலம் முடிந்து நீ திரும்பி வந்தவுடன், அதுவரை உயிரோடிருப்பவர்கள் உன்னைச் சூழ்ந்து கொண்டு பார்த்துப் பார்த்துப் பரவசம் அடைவார்களே, அவர்களே பாக்கியசாலிகள்!” (32)

பின்னர், தனக்குக் காளராத்திரி போன்ற பயங்கரமான இரவு வந்ததும், நடுநிசியில் கௌசல்யையைப் பார்த்து தசரதர் இவ்வாறு கூறினார்— (33)

“இராமனைப் பின்தொடர்ந்து சென்ற என் பார்வை இன்னும் திரும்பவில்லை. கௌசல்யே! உன்னை என் கண்களால் பார்க்க முடியவில்லை. உன்னுடைய மிருதுவான கையினால் என்னை தடவிக் கொடு.” (34)

இராமனையே நினைத்துக் கொண்டு படுக்கையில் துவண்டு கிடக்கும் பேரரசரைப் பார்த்ததும், அவர் அருகில் படுக்கையில் உட்கார்ந்து மிகக் கஷ்டமான நிலையில் சோகத்தின் வடிவாக இருந்த அவர் நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டு அரற்றத் தொடங்கினார். (35)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நாற்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

தரிசத்வாரிம்ஸ: ஸர்கு:

கௌஸல்யாபரிதே₃விதம்

தத: ஸமீக்ஷய ஸயநே ஸந்நம் ஸோகேந பார்தி₂வம் ।
கௌஸல்யா புத்ரஸோகார்தா தமுவாச மஹீபதிம் ॥ (1)

ராக₄வே நரஸார்தூ₃லே விஷம் முக்த்வா விஜிஹ்மக₃ா ।
விசரிஷ்யதி கைகேயீ நிர்முக்தேவ ஹி பந்நகீ₃ ॥ (2)

விவாஸ்ய ராமம் ஸுப₄க₃ா லப்த₄காமா ஸமாஹிதா ।
த்ராஸயிஷ்யதி மாம் பூ₄யோ து₃ஷ்டாஹிரிவ வேஸ்மநி ॥ (3)

அத₂ாஸ்மிந்நக₃ரே ராமஸ்சரந் பை₄க்ஷம் க்ரு₃ஹே வஸேத் ।
காமகாரோ வரம் த₃ாதுமபி த₃ாஸம் மமாத்மஜம் ॥ (4)

பாதயித்வா து கைகேய்யா ராமம் ஸ்த₂ாநாத்₃யதே₂ஷ்டத: ।
ப்ரவித்₃தே₄ா ரக்ஷஸாம் ப₄ாக₃: பர்வணீவாஹிதா₃க்₃நிநா ॥ (5)

க₃ஜுராஜக₃திர்வீரோ மஹாப₃ாஹுர்த₄நுர்த₄ர: ।
வநமாவிஸதே நூநம் ஸப₄ார்ய: ஸஹலக்ஷ்மண: ॥ (6)

வநே த்வத்₃ருஷ்டது₃:க₂ாநாம் கைகேய்யநுமதே த்வயா ।
த்யக்தாநாம் வநவாஸாய கா ந்வவஸ்த₂ா ப₄விஷ்யதி ॥ (7)

தே ரத்நஹீநாஸ்தருணா: ப₂லகாலே விவாஸிதா: ।
கத₂ம் வத்ஸ்யந்தி க்ருபணா: ப₂லமூலை: க்ருதாஸநா: ॥ (8)

அபீத₃ாநீம் ஸ கால: ஸ்யாந் மம ஸோகக்ஷய: ஸிவ: ।
ஸப₄ார்யம் யத்ஸஹ ப்₄ராத்ரா பஸ்யேயமிஹ ராக₄வம் ॥ (9)

ஸுப்த்வேவோபஸ்தி₂தௌ வீரௌ கத₃ாயோத்₄யாம் க₃மிஷ்யத: ।
யஸஸ்விநீ ஹ்ருஷ்டஜநா ஸுச்₂ரித த்₄வஜமாலிநீ ॥ (10)

கத₃ா ப்ரேக்ஷய நரவ்யாக்₄ராவரண்யாத்தபுநாக₃தௌ ।
நந்தி₃ஷ்யதி புரீ ஹ்ருஷ்டா ஸமுத்₃ர இவ பர்வணி ॥ (11)

கத₃ாயோத்₄யாம் மஹாப₃ாஹு: புரீம் வீர: ப்ரவேக்ஷ்யதி ।
புரஸ்க்ருத்ய ரதே₂ ஸீதாம் வ்ருஷ்பே₄ா கே₃ாவதூ₄மிவ ॥ (12)

கத₃ா ப்ராணிஸஹஸ்ராணி ராஜமார்கே₃ மமாத்மஜௌ ।
லாஜைரவகிரிஷ்யந்தி ப்ரவிஸந்தாவரிந்த₃மௌ ॥ (13)

ஸர்க்கம் : நாற்பத்து மூன்று

கௌசல்யை புலம்பல்

புத்திர சோகத்தினால் வருந்திய கௌசல்யை உடலும் மனமும் தளர்ந்து படுக்கையில் படுத்திருக்கும் மன்னரைப் பார்த்து கூறத் தொடங்கினாள்— (1)

“கபட நாடகத்தை மேற்கொண்டுள்ள கைகேயி மாபெரும் வீரனான இராமனிடத்தில் விஷத்தைச் செலுத்திவிட்டு, சட்டை உரித்துப் புதிய உருவெடுத்த நச்சரவு போன்று சுதந்திரமாகச் சுற்றித் திரியப் போகிறாள். (2)

வீட்டில் வாழும் பாம்பு அடிக்கடி கண்ணில் பட்டு அச்சத்தை உண்டுபண்ணும். அதுபோல இராமனுக்கு வனவாசத்தைக் கொடுத்து, தன் மனோரதத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்ட பாக்கியசாலியான கைகேயி, இனி இன்னும் அதிகமாக எனக்குத் தொல்லை கொடுக்கப் போகிறாள். (3)

இந்தப் பட்டணத்தில் பிச்சை எடுத்துக் கொண்டாகிலும் அவன் வீட்டோடு இருக்கலாமே? என் மகனை கைகேயியிக்கு அடிமையாகக் கொடுத்திருந்தாலும்கூட, அந்த வரதானம், இப்போதைய நிலையைவிட எனக்குத் திருப்தி அளிக்கக் கூடியதாகவே இருக்கும். (தினமும், இராமனை கண்களால் பார்த்துக் கொண்டிருப்பேனே?) (4)

பர்வ காலங்களில் அக்னிஹோத்ரிகள் (அருள் சுரக்கும்) தேவதைகளுக்குரிய ஹவிஸ்ஸை (அவர்களை வஞ்சித்து கொலைபாதகர்களான) ராக்ஷஸர்களுக்குக் கொடுத்தாற்போல், கைகேயி தன் விருப்பப்படி இராமனை அவனுடைய பதவியிலிருந்து கீழே தள்ளிவிட்டாள்! (5)

கஜராஜனைப் போன்ற நடையழகு உடையவனும் பெருந்தோளனும் வில் தரித்தவனுமான என் பிள்ளை, நிச்சயமாக மனைவி சீதா மற்றும் லட்சுமணனுடன் காட்டிற்குள் சென்றிருப்பான். (6)

கைகேயியிக்குப் பிரியமானதைச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக உங்களால் காட்டு வாழ்க்கைக்கு அனுப்பப்பட்டவர்களும், இதுவரை கஷ்டம் என்பதையே அறியாதவர்களுமான அவர்களுக்கு, அங்கே என்ன கதி ஏற்படப் போகிறதோ? (7)

இளவயதுக்காரர்களான மூவரும் வாழ்க்கையை இன்பமாக அனுபவிக்க வேண்டிய காலத்தில் எல்லாவித சௌகரியங்களையும் இழந்து, இரங்கத்தக்க நிலையில் இருந்துகொண்டு கனி-கிழங்குகளைப் புசித்துக் கொண்டு எப்படித்தான் வாழப் போகிறார்களோ? (8)

சகோதரனோடும் மனைவியோடும் இராமனை இங்கே பார்க்கும் மங்களமான காலம், என் சோகத்திற்கு முடிவு கட்டுகிற அந்தப் பொன்னான நேரம் இப்போதே வரக்கூடாதா? (9)

தூங்கியபின் விழித்தெழுந்து வருவதைப் போல, அவ்வீரர்கள் இருவரும் உற்சாகத்துடன் புகழ்பெற்ற இந்த அயோத்தி மாநகரத்திற்குத் திரும்பி வரும்போது, வீடுகளின் உயரத்தில் கொடிகளைத் தூக்கிக் கட்டி மகிழ்ச்சிப்பெருக்கில் மக்கள் திளைக்கும் காலம் எப்போது வருமோ? (10)

காட்டிலிருந்து திரும்பி வந்தவர்களாக அவ்விரு புலிநிகர் வீரர்களையும் கண்ணாரக் கண்டு, பர்வ காலங்களில் பொங்கி அலைவீசும் பெருங்கடல் போல் அயோத்தி நகரம் உவகைப் பெருக்கினால் பொங்கி ஆர்ப்பரிக்கும் காலம் எப்போது வருமோ? (11)

பசுவை முன்னே போகவிட்டு பின்னே கம்பீரமாகக் காளைமாடு வருவதைப் போல, ரதத்தில் சீதையை முன்னே நிறுத்தி மாவீரன் இராமன், அயோத்தி நகரத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் நற்காலம் எப்போது வருமோ? (12)

இங்குள்ள ஆயிரக்கணக்கான மக்கள், எதிரிகளை அடக்குபவர்களும் ராஜபாட்டையில் வந்துகொண்டிருப்பவர்களுமான என் இரு குமாரர்களையும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்த்தி வரவேற்கும் முறையில் பொறிகளை வாரியிறைக்கும் காலம் எப்போது வருமோ? (13)

ப்ரவிஸந்தௌ கத்யாயோத்யாம் த்ரக்ஷ்யாமி ஸுபுகுண்டூலௌ ।
உத்யக்ராயுதநிஸ்த்ரிம்ஸௌ ஸஸ்ருங்க்யாவிவ பர்வதௌ ॥ (14)

கத்யா ஸுமநஸ: கந்யா த்விஜாதீநாம் ப₂லாநி ச ।
ப்ரதிஸந்தய: புரீம் ஹ்ருஷ்டா: கரிஷ்யந்தி ப்ரதக்ஷிணம் ॥ (15)

கத்யா பரிணதோ புத்த்யா வயஸா சாமரப்ரப₄: ।
அப்யுபைஷ்யதி தர்மக்ஞஸ் த்ரிவர்ஷ இவ லாலயந் ॥ (16)

நி:ஸம்ஸயம் மயா மந்யே புரா வீர கத்யர்யயா ।
பாதுகாமேஷு வத்ஸேஷு மாத்ருணாம் ஸாதிதா: ஸ்தநா: ॥ (17)

ஸாஹம் கௌரிவ ஸிம்ஹேந விவத்ஸா வத்ஸலா க்ருதா ।
கைகேய்யா புருஷவ்யாக்ர பூலவத்ஸேவ கௌர்புலாத் ॥ (18)

ந ஹி தாவத்ருக்ஷணர்ஜுஷ்டம் ஸர்வஸாஸ்த்ரவிஸாரதம் ।
ஏகபுத்ரா விநா புத்ரமஹம் ஜீவிதுமுத்ஸஹே ॥ (19)

ந ஹி மே ஜீவிதே கிஞ்சித்ஸாமர்த்யமிஹ கல்ப்யதே ।
அபஸ்யந்தயா: ப்ரியம் புத்ரம் மஹாபூஹம் மஹாபுலம் ॥ (20)

அயம் ஹி மாம் தீப்யதே ஸமுத்திதஸ்-
தநூஜஸோகப்ரபவோ ஹுதாஸந: ।
மஹீமிமாம் ரஸ்மிபி₄ருத்த₄தப்ரபே₄
யத₂ா நித்யாகே₄ ப₄க்யவாந் தி₃வாகர: ॥ (21)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகியே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்யாகாண்டே₃ த்ரிசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்ய: ॥

சதுஸ்சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்ய:

ஸுமித்ராஸ்வாஸநம்

விலபந்தீம் தத₂ா தாம் து கௌஸல்யாம் ப்ரமதோத்தமாம் ।
இத்யம் தர்மே ஸ்திதா தர்மயம் ஸுமித்ரா வாக்யமப்ரவீத் ॥ (1)

தவார்யே ஸத்ருக்ஷணர்யுக்த: புத்ர: ஸ புருஷோத்தம: ।
கிம் தே விலபிதேநைவம் க்ருபணம் ருதிதேந வா ॥ (2)

யஸ்தவார்யே க்யத: புத்ரஸ் த்யக்த்வா ராஜ்யம் மஹாபுல: ।
ஸாது₄ குர்வந் மஹாத்மாநம் பிதரம் ஸத்யவாதிநம் ॥ (3)

ஸிஷ்டைராசரிதே ஸம்யக் ஸஸ்வத்ப்ரேத்யப₂லோத்யே ।
ராமோ தர்மே ஸ்தித: ஸ்ரேஷ்டோ ந ஸ ஸோச்ய: கத்யாசந ॥ (4)

சிகரங்களையுடைய இரண்டு மாமலை போன்றவர்களும், அழகிய காதணிகள் அணிந்தவர்களும், வில்லையும் வாளையும் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பவர்களும், அயோத்தியில் நுழைந்து கொண்டிருப்பவர்களுமான அவர்களை நான் பார்க்கும் காலம் எப்போது வருமோ? (14)

இருபிறப்பாளர் குலத்தைச் சேர்ந்த கன்னிகைகள் மனம் பூரித்தவர்களாக பழங்களையும் மலர்களையும் தூவிக்கொண்டு, இந்த நகரத்தை வலம் வரும் காலம் எப்போது வருமோ? (15)

ஞானத்தில் மிக்குயர்ந்தவனும், வயதால் தேவர்களைப் போன்றவனும் (எப்போதும் இளமையோடு இருப்பவனும்), அறம் தெரிந்தவனும், மாதம் மும்மாரி போன்று உள்ளங்குளிரச் செய்பவனுமான என் இராமன், எனக்குச் சேவை செய்யும் காலம் எப்போது வருமோ? (16)

நாதா! முன்னொரு பிறவியில், கருமித்தனம் கொண்டிருந்த என்னால் பசங்கன்றுகள் பால் குடிப்பதற்காக ஆவலுடன் ஓடிவந்தபோது, (பாவி, நான்!) பசுக்களின் மடிக்காம்புகளிலிருந்து விலக்கி விட்டிருப்பேன் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. (17)

இளங்கன்றையுடையதும், கன்றிடம் பேரன்பு கொண்டதுமான பசுவை ஒரு சிங்கம் கன்றிடமிருந்து பலாத்காரமாகப் பிரித்து கவ்விச் சென்றுவிட்டதைப் போல, புலிநிகர் வீரரே! அந்தக் கைகேயியினால் நான் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறேன். (என்னை, என் மகன் இராமனிடமிருந்து பிரித்து விட்டான்.) (18)

நற்குணங்கள் நிறைந்தவன்; எல்லா நூல்களையும் கற்றுணர்ந்தவன்; எனக்கு ஒரே பிள்ளை - அவன் இல்லாமல் நான் உயிர் பிழைத்திருக்க மாட்டேன். (19)

பெருந்தோளனும் மகாபலசாலியும் பாசத்திற்குரியவனுமான புத்திரனைப் பார்க்காமல் உயிரோடு இருக்கும் ஆற்றல் எனக்கு இல்லை. (20)

இப்போது புத்திரசோகத்தினால் உண்டான தீயானது, கோடை காலத்தில் சுட்டெரிக்கும் கிரணங்களால் இந்தப் பூமியை கொதிக்கச் செய்யும் சூரியனைப் போல, என்னை மிகவும் எரித்துக் கொண்டிருக்கிறது." (21)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நாற்பத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நாற்பத்து நான்கு

சுமித்திரை சமாதானம் கூறுதல்

அப்போது பெண்களில் தலைசிறந்தவளான கௌசல்யை இவ்வாறு புலம்புவதைக் கேட்டு, தருமத்தில் நிலைத்து நிற்கும் சுமித்திரை தருமத்தோடு கூடிய சொற்களைக் கூறினாள்— (1)

“பண்புமிக்கவரே! உங்கள் திருக்குமாரன் எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பியவன்; புருஷோத்தமன். இப்படி மனம் குலைந்து புலம்புவதாலோ, அழுவதாலோ என்ன பயன்? (2)

சீலம் மிக்கவரே! உங்கள் திருக்குமாரன் பலசாலி. அரசாட்சியைத் துறந்துவிட்டுப் போயிருக்கிறான். இதன்மூலம் மிகவும் போற்றத்தக்க தந்தைக்கு, ‘சொன்ன சொல் தவறாதவர்’ என்ற பெருமையை நிலைநிறுத்தி இருக்கிறான். (3)

இராமன் பின்பற்றும் வழி சான்றோர்களால் உறுதியாகக் கைக்கொள்ளப்பட்ட நெறி. மேலுலகில் உயர்ந்த பலனை கொடுக்கக் கூடியது. இராமன் தலைசிறந்த தருமத்தில் உறுதியாக இருக்கிறான். அவனுக்காக ஒருபோதும் நீங்கள் கவலைப்படவேண்டாம். (4)

வர்ததே சோத்தமாம் வருத்திம் லக்ஷ்மணோஸ்மிந் ஸத்யநக: ।
த்யாவாந் ஸர்வபூதேஷு லாபுஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ॥ (5)

அரண்யவாஸே யத்து₃:_{க₂}ம் ஜாநதீ வை ஸுகே₂சிதா ।
அநுக₃ச்ச₂தி வைதே₃ஹீ த₄ர்மாத்மாநம் தவாத்மஜம் ॥ (6)

கீர்திபூதாம் பதாகாம் யோ லோகே ப்₄ரமயதி ப்ரபு₄: ।
த₃மஸத்யவ்ரதத₄ந: கிம் ந ப்ராப்தஸ்தவாத்மஜ: ॥ (7)

வ்யக்தம் ராமஸ்ய விக்ஞாய ஸௌசம் மாஹாத்மயமுத்தமம் ।
ந க₃ாத்ரமம்ஸுபி₄: ஸூர்ய: ஸந்தாபயிதுமர்ஹதி ॥ (8)

ஸிவ: ஸர்வேஷு காலேஷு காநநேப்₄யோ விநி:ஸ்ருத: ।
ராக₄வம் யுக்தஸீதோஷ்ண: ஸேவிஷ்யதி ஸுகே₂நில: ॥ (9)

ஸயாநமநக₄ம் ராத்ரௌ பிதேவாபி₄பரிஷ்வஜந் ।
ரஸ்மிபி₄: ஸம்ஸ்ப்ருஸஞ் ஸீதைஸ் சந்த்ரமா ஹ்லாத்யிஷ்யதி ॥ (10)

த₃தே₃ள சாஸ்த்ராணி தி₃வ்யாநி யஸ்மை ப்₃ரஹ்மா மஹௌஜஸே ।
த₃நவேந்த்ரம் ஹதம் த்₃ருஷ்ட்வா திமித்₄வஜஸுதம் ரணே ॥ (11)

ஸ ஸூர: புருஷவ்யாக்₄ர: ஸ்வபூ₃ஹுப₃லமாஸ்ரித: ।
அஸந்த்ரஸ்தோப்யரண்யஸ்தே₂ா வேஸ்மநீவ நிவத்ஸ்யதி ॥ (12)

யஸ்யேஷுபத₂மாஸாத்ய விநாஸம் யாந்தி ஸத்ரவ: ।
கத₂ம் ந ப்ருதி₂வீ தஸ்ய ஸாஸநே ஸ்த₂ாதுமர்ஹதி ॥ (13)

யா ஸ்ரீ: ஸௌர்யம் ச ராமஸ்ய யா ச கல்யாணஸத்த்வதா ।
நிவ்ருத்தாரண்யவாஸ: ஸ க்ஷிப்ரம் ராஜ்யமவாப்ஸ்யதி ॥ (14)

ஸூர்யஸ்யாபி ப₄வேத்ஸூர்யோ ஹ்யக்₃நேரக்₃நி: ப்ரபே₄: ப்ரபு₄: ।
ஸ்ரிய: ஸ்ரீஸ்ச ப₄வேதக்₃ர்யா கீர்த்யா: கீர்தி: க்ஷமாக்ஷமா ॥ (15)

தைவதம் தைவதாநாம் ச பூ₄தாநாம் பூ₄தஸத்தம: ।
தஸ்ய கே ஹ்யகு₃ணா தே₃வி வநே வாப்யத₂ வா புரே ॥ (16)

ப்ருதி₂வ்யா ஸஹ வைதே₃ஹ்யா ஸ்ரியா ச புருஷர்ஷபு₄: ।
க்ஷிப்ரம் திஸ்ருபி₄ரேதாபி₄: ஸஹ ராமோபி₄ஷேக்ஷ்யதே ॥ (17)

து₃:_{க₂}ஜம் விஸ்ருஜந்தயஸ்ரம் நிஷ்க்ராமந்தமுதீக்ஷய யம் ।
அயோத்₄யாயாம் ஜநா: ஸர்வே: ஸோகவேக்யஸமாஹதா: ॥ (18)

எப்போதும் பாவ சிந்தை அற்றவனான இலக்குவன், இராமனுடன் சென்று சேவை செய்வது என்ற மிக உயர்ந்த நெறியில் ஈடுபட்டிருக்கிறான். எல்லாப் பிராணிகளிடமும் தயவுள்ளவன். புத்திநுட்பம் அமையப் பெற்ற அவனுக்கு, இது (தமையனைத் தொடர்ந்து செல்வது) மிகவும் மேன்மையைத் தரப்போகிறது. (5)

விதேக மன்னர் குமாரத்தி, எப்போதும் சுக-சௌக்கியங்களுக்கு உரியவள்; காட்டில் ஏற்படும் ஆபத்துக்கள் குறித்து இராமன் சொல்லக் கேட்டறிந்தவள். (அப்படியிருந்தும்) உங்கள் திருக்குமாரனான தருமாத்மாவைப் பின்தொடர்ந்து செல்கிறான். (6)

உலகில், தன்னுடைய புகழ்ப்பதாகையை உயரப் பறக்கவிட்டிருக்கும் பிரபு இராமன் தருமத்தையும் சத்தியத்தையும் காக்கும் விரதம் கொண்டவன். அப்படிப்பட்ட உங்கள் மகனுக்கு எந்த மேன்மைதான் கிட்டவில்லை? (7)

இராமனுடைய புனிதத்தையும் உன்னதத்தையும் நன்றாக அறிந்துள்ள சூரிய பகவான், அவன் சரீரத்தை வெம்மையான கிரணங்களால் தவிக்கச் செய்ய மாட்டார். (8)

வாயு பகவான் மரங்கள் அடர்ந்த காட்டுப் பகுதியிலிருந்து வெளியே வந்து வீசும்போது, எல்லாக் காலங்களிலும் இராகவனின் உடலுக்கு ஆரோக்கியமும், மனத்திற்கு இன்பமும் தரும் அளவு மட்டும் காற்று வீசி பணிபுரியப் போகிறார். (9)

இரவில் உறங்கும்போது ஒரு தகப்பன் தன் தனயனை பாசத்துடன் அணைத்துக் கொள்வதைப் போல, சந்திரன் தன் குளிர்ந்த கிரணங்களால் அவன் உடலைத் தழுவி ஆனந்திக்கச் செய்யப் போகிறான். (10)

திமித்வஜன் (சம்பரன்) பிள்ளையான சபாகு என்னும் மகாபலம் பொருந்திய அசுரன் யுத்தகளத்தில் கொல்லப்பட்டவுடன், அகமகிழ்ந்த பிரம்மரிஷி விசுவாமித்திரர், தெய்விக சக்தி கொண்ட பல அஸ்திரங்களை பராக்கிரமசாலியான இராமனுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். (11)

அந்த ஆண்சிங்கம் மகாகுரன்; தன் தோள்வலிமையில் நம்பிக்கை உடையவன்; எதற்கும் அஞ்சாதவன்; காட்டிலிருந்தாலும் வீட்டில் வசிப்பதைப் போலவே மனமகிழ்ச்சியுடன் இருப்பான். (12)

எவருடைய அம்புக்கு இலக்காகிவிட்ட எதிரிகள் மாய்ந்து போகிறார்களோ, அப்படிப்பட்டவருடைய ஆணைக்கு இவ்வுலகமும் உயிர்களும் எப்படி அடங்கி நடக்காமல் இருக்கும்? (13)

இராமனுடைய சரீரத்தில் விளங்கும் தெய்விகமான காந்தி, பராக்கிரமம், பிறருக்கு மங்களத்தையே செய்யும் தனிப்பெரும் நற்குணம் - இவைகளை எண்ணிப் பார்க்கும்போது வனவாசத்தை முடித்துக் கொண்டு விரைவிலேயே அவன் ஆட்சியை அடைவான் என்பது உறுதி. (14)

தேவி! அவன் சூரியனுக்கும் சூரியன்; அக்னிக்கும் அக்னி; தலைவர்களுக்கெல்லாம் தலைவன்; திருமகளுக்குச் செல்வம் அளிக்கும் பெருந்திரு; புகழுக்கே புகழ் அளிப்பவன்; பொறுமைக்குப் பொறுமை கற்பிப்பவன்; தேவதைகளுக்கும் தேவதை; பூதங்களில் முதன்மையாத பூதம் - இவ்வளவு மகிமை பொருந்தியவனுக்கு - காட்டில் இருந்தாலும் சரி, நாட்டில் இருந்தாலும் சரி - யார்தான் தீங்கு செய்வார்கள்? (சுமித்திரைக்கு இராமன் பகவானின் அவதாரம் என்பது நிச்சயமாகத் தெரிந்திருந்தது - என்பதற்குச் சான்றாக இந்த இரண்டு சுலோகங்களைப் பெரியோர்கள் எடுத்துக் கூறுவார்கள்.) (15,16)

விரைவில் ஆணேறாகிய இராமன், பார்மடந்தை-சீதாதேவி-ராஜ்யலட்சுமி ஆகிய மூவருடனும் பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கப்படுவான். (17)

நகரத்தை விட்டு வெளியேறும் எவனைப் பார்த்து சோகத்தின் வேகத்தால் தாக்குண்ட அயோத்தி மக்கள் எல்லோரும் துக்கத்தால் உண்டான கண்ணீரைப் பெருக்கினார்களோ; (18)

குஸசீரத₄ரம் வீரம் க₃ச்ச₂ந்தமபராஜிதம் ।
ஸீதேவாநுக₃தா லக்ஷ்மீஸ் தஸ்ய கிம் நாம து₃ர்லப₄ம் ॥ (19)

த₄நுர்க்₃ரஹவரோ யஸ்ய ப₃ாண க₂ட்₃க₃ாஸ்த்ரப₄ருத் ஸ்வயம் ।
லக்ஷ்மணோ வ்ரஜதி ஹ்யக்₃ரே தஸ்ய கிம் நாம து₃ர்லப₄ம் ॥ (20)

நிவ்ருத்தவநவாஸம் தம் த்₃ரஷ்டாஸி புநராகுதம் ।
ஜஹி ஸோகம் ச மோஹம் ச தே₃வி ஸத்யம் ப்₃ரவீமி தே ॥ (21)

ஸிரஸா சரணாவேதௌ வந்த₃மாநமநிந்தி₃தே ।
புநர்த்₃ரக்ஷயஸி கல்யாணி புத்ரம் சந்த்₃ரமிவோதி₃தம் ॥ (22)

புந: ப்ரவிஷ்டம் த்₃ருஷ்ட்வா தமபி₄ஷிக்தம் மஹாஸ்ரியம் ।
ஸமுத்ஸ்ரக்ஷயஸி நேத்ராப₄யாம் ஷிப்ரமாநந்த₃ஜம் பய: ॥ (23)

மா ஸோகோ தே₃வி து₃:க₂ம் வா ந ராமே த்₃ருச்யதேஸிவம் ।
ஷிப்ரம் த்₃ரக்ஷயஸி புத்ரம் த்வம் ஸஸீதம் ஸஹலக்ஷ்மணம் ॥ (24)

த்வயா ஸேஷோ ஜநஸ்சாயம் ஸமாஸ்வாஸ்யோ யத₃ாநகே₄ ।
கிமித₃ாநீமித₃ம் தே₃வி கரோஷி ஹ்ருதி₃ விக்லப₃ம் ॥ (25)

நார்ஹா த்வம் ஸோசிதும் தே₃வி யஸ்யாஸ்தே ராக₄வ: ஸுத: ।
ந ஹி ராமாத்த்ரோ லோகே வித்₃யதே ஸத்பதே₂ ஸ்தி₂த: ॥ (26)

அபி₄வாத்யமாநம் தம் த்₃ருஷ்ட்வா ஸஸுஹ்ருத₃ம் ஸுதம் ।
முத₃ாஸ்ரு மோக்ஷயஸே ஷிப்ரம் மேக₄லேகே₂வ வார்ஷிகீ ॥ (27)

புத்ரஸ்தே வரத₃: ஷிப்ரமயோத்₄யாம் புநராகுத: ।
பாணிப₄யாம் ம்ருது₃பீநாப₄யாம் சரணௌ பீட₃யிஷ்யதி ॥ (28)

அபி₄வாத்ய நமஸ்யந்தம் ஸுரம் ஸஸுஹ்ருத₃ம் ஸுதம் ।
முத₃ாஸ்ரை: ப்ரோக்ஷயஸி புநர்மேக₄ராஜிரிவாசலம் ॥ (29)

ஆஸ்வாஸயந்தீ விவிதை₄ஸ்ச வாக்க்யா-
வாக்யோபசாரே குஸலாநவத்₃யா ।
ராமஸ்ய தாம் மாதரமேவமுக்த்வா
தே₃வீ ஸுமித்ரா விரராம ராமா ॥ (30)

மரவுரி, மான்தோல் தரித்துக் கொண்டு செல்லும், யாராலும் வெல்ல முடியாத எந்த வெற்றி வீரனை சீதை என்னும் சாட்சாத் லட்சுமி பின்தொடர்ந்து செல்கிறாளோ, அப்படிப்பட்டவனால் அடையப்பட முடியாத பேறுகள் ஏதேனும் உண்டோ? (அவனால் எல்லா மேன்மைகளையும் பெறமுடியும் என்றவாறு.) (19)

எவனுக்கு முன்னதாக வில்லேந்தியவர்களில் சிறந்தவனான லட்சுமணன், தானே கைகளில் அம்பும் கத்தியும் அஸ்திரமும் தாங்கிச் செல்கிறாளோ, அப்படிப்பட்டவனால் அடையப்பட முடியாதது ஒன்றுண்டோ? (20)

தேவி! நான் சத்தியத்தைக் கூறுகிறேன். வனவாசத்தை முடித்துக் கொண்டு திரும்பி வந்துவிட்டவனாக அவனை நீங்கள் கண்களால் காணத்தான் போகிறீர்கள். எனவே மனவருத்தம், மதிமயக்கம் ஆகியவற்றை உதறித் தள்ளுங்கள். (21)

கல்யாணி! குற்றமற்றவரே! கீழ்வானில் எழுந்த முழுநிலவைப் போல் அமுதத்தைப் பொழிந்து கொண்டு, உங்கள் குமாரன் திரும்பி வந்து உங்கள் பாதங்களில் தலைவைத்து வணங்குவதை காணத்தான் போகிறீர்கள். (22)

அவன் மறுபடி திரும்பி வந்து ராஜ்யலட்சுமியை அடைந்து பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கப் பெறும் திருக்காட்சியை உங்கள் இரு கண்களாலும் கண்டு மகிழ்ந்து, உடனே ஆனந்தபாஷ்யம் சொரியப் போகிறீர்கள். (23)

தேவி! நீங்கள் சோகம், துக்கம் அனுபவிக்க வேண்டாம். (காட்டிற்குப் புறப்பட்டுச் சென்ற) இராமனுடைய முகத்தில் அமங்களமான குறிகள் ஏதும் காணப்படவில்லை. சீதையோடும் லட்சுமணனோடும் சேர்ந்து வரும் குமாரனை நீங்கள் விரைவில் காண்பீர்கள். (24)

மாசற்ற மாதரசி! இந்த நகரத்திலிருக்கும் எல்லா மக்களுக்கும் உங்களால் தைரியம் ஊட்டப்பட வேண்டியிருக்கும் இந்த நேரத்தில், உங்கள் இதயத்தில் தடுமாற்றத்திற்கு இடம் கொடுக்கலாமா? (25)

தேவி! உங்களுக்கு இராகவன் புதல்வன் என்ற ஒரு காரணத்தால் மட்டுமேகூட நீங்கள் வருத்தம் கொள்ளத்தகாதவர். இராமனைத் தவிர நன்னெறியில் உறுதியாக நிற்கும் இன்னொருவனை உலகில் நான் காண்கிலேன். (26)

உங்கள் திருக்குமாரன், (பதிநான்கு ஆண்டுக் காலம்) கூடவே இருந்து தொண்டு செய்து வந்த பேரன்புக்குரிய இருவருடன் விரைவில் வந்து, உங்கள் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கப் போகிறான். அப்போது கார்காலத்து மேகக் கூட்டங்கள் மழை பொழிவதைப் போல, உங்கள் கண்களிலிருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் பொழியப் போகிறது. (27)

தான வீரனான உங்கள் குமாரன் மீண்டும் திரும்பி வந்து மென்மையாகவும், பருத்துமுள்ள தன் இரு கைகளாலும் உங்கள் பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கப் போகிறான். (28)

மேகக் கூட்டங்கள் சிகரங்களில் மழையைப் பொழிந்து மலையைக் குளிப்பாட்டுவதைப் போல, தன்னுடன் இருந்த இருவருடன் வந்து, மந்திரம் கூறி, நமஸ்காரம் செய்யும் செல்வப் புதல்வனை, மகிழ்ச்சியால் விளைந்த கண்ணீர்ப்பெருக்கால் குளிப்பாட்டப் போகிறீர்கள்!" (29)

நல்ல சொற்றிறம் உடையவளும், குற்றமற்றவளும், கண்ணுக்கினியவளுமான சுமித்திரை, இராமனுடைய தாயாரை மேற்சொன்னபடி பலவிதமான யுக்தி வாதங்களால் சமாதானப்படுத்திவிட்டு சற்றே ஓய்ந்தாள். (30)

நிஸம்ய தல்லக்ஷ்மணமாத்ருவாக்யம்

ராமஸ்ய மாதூர் நரதே₃வபத்நயா: ।

ஸத்ய: ஸாரே விநநாஸ ஸோக:

ஸரத்₃க₃தோ மேக₄ இவால்பதோய: ॥

(31)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே

அயோத்₄யாகாண்டே₃ சதுஸ்சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

பஞ்சசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃:

பௌரயாசநம்

அநுரக்தா மஹாத்மாநம் ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் ।

அநுஜக்₃மு: ப்ரயாந்தம் தம் வநவாஸாய மாநவா: ॥

(1)

நிவர்திதே₃பி ச ப₃லாத் ஸுஹ்ருத்₃த₄ர்மேண ராஜநி ।

நைவ தே ஸந்த்யவர்தந்த ராமஸ்யாநுக₃தா ரத₂ம் ॥

(2)

அயோத்₄யாநிலயாநாம் ஹி புருஷாணாம் மஹாயஸா: ।

ப₃பூ₄வ கு₃ணஸம்பந்த: பூர்ணசந்த்₃ர இவ ப்ரிய: ॥

(3)

ஸ யாச்யமாந: காகுத்ஸ்த₂: ஸ்வாபி₄: ப்ரக்ருதிபி₄ஸ்தத₃ா ।

குர்வாண: பிதரம் ஸத்யம் வநமேவாந்வபத்₃யத ॥

(4)

அவேக்ஷமாண: ஸஸ்நேஹம் சக்ஷுஷா ப்ரபிபுந்நிவ ।

உவாச ராம: ஸ்நேஹேந தா: ப்ரஜா: ஸ்வா: ப்ரஜா இவ ॥

(5)

யா ப்ரீதிர் ப₃ஹுமாநஸ்ச மய்யயோத்₄யாநிவாஸிநாம் ।

மத்ப்ரியார்த₂ம் விசேஷேண ப₄ரதே ஸா விதீ₄யதாம் ॥

(6)

ஸ ஹி கல்யாணசாரித்ர: கைகேய்யாநந்த₃வர்த₄ந: ।

கரிஷ்யதி யத₂ாவத்₃வ: ப்ரியாணி ச ஹிதாநி ச ॥

(7)

ஞாநவ்ருத்₃தே₄ வயோப₃ாலோ ம்ருது₃ர்வீர்யகு₃ணாந்வித: ।

அநுரூப: ஸ வோ ப₄ர்தா ப₄விஷ்யதி ப₄யாபஹ: ॥

(8)

ஸ ஹி ராஜகு₃ணையுக்₃தோ யுவராஜ: ஸமீக்ஷித: ।

அபி சாபி மயா ஸிஷ்டை: கார்யம் வோ ப₄ர்த்ருஸாஸநம் ॥

(9)

ந ஸந்தப்யேத்₃யத₂ா சாஸௌ வநவாஸம் க₃தே மயி ।

மஹாராஜஸ்தத₂ா கார்யோ மம ப்ரிய சிகீர்ஷயா ॥

(10)

சிறிதளவே நீர்கொண்ட சரக்கால மேகம் காற்றுப்பட்டவுடன் சின்னாபின்னமாகி விடுவதைப் போல, மாமன்னருடைய பத்தினியும், இராமனுடைய அன்னையுமான கோசலையின் சோகம், அப்போதே மனத்திற்குள்ளேயே மறைந்து அழிந்து போயிற்று. (31)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நாற்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தைந்து

நகர மக்கள் இராமனுடன் சென்றது

(அந்தப்புரத்தில் இவ்வாறிருக்கையில் நகரத்தின் இன்னொரு பகுதியில்) சத்திய பராக்கிரமம் படைத்தவரும், ஞானக் கடலுமான ஸ்ரீராமன், காட்டில் வசிப்பதற்காகப் பிரயாணப்பட்டபோது, அவரிடம் பேரன்பு கொண்டிருந்த குடிமக்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். (1)

‘எவர் விரைவில் திரும்பி வரவேண்டும் என்று விரும்புகிறோமோ, அவரை வழியனுப்பி வைக்க வெகுதூரம் செல்லக்கூடாது’ என்ற நன்னெறியை எடுத்துக்காட்டி, மன்னர் (தசரதர்) திருப்பி அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். ஆனால், இராமனுடைய ரதத்தைப் பின்தொடர்ந்து சென்ற குடிமக்கள் திரும்பிப் போகவே இல்லை. (2)

ஏனென்றால், நற்குணங்கள் நிரம்பியவரும், பெரும் புகழ் படைத்தவருமான அவர், முழுநிலவைப்போல அயோத்தி நகர மக்கள் எல்லோருக்கும் அனுகூலமானவராக இருந்தார். (3)

அந்தக் குடிமக்கள் எல்லோரும் ஸ்ரீராமனை (நகரத்திற்குத் திரும்பி வரும்படி) பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்கள். ஆனால், தந்தையை சத்தியவாதியாக நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தால், காட்டை நோக்கியே அவர் முன்னேறிக் கொண்டிருந்தார். (4)

பார்வையாலேயே அவர்களைப் பருகிவிடுவதைப் போல, அன்பு பொங்க அவர்களை நோக்கினார். அந்தப் பொது ஜனங்களை, தன்னுடைய ரத்த சம்பந்தமுடைய ஜனங்களாகவே கருதி, அன்பு மீதூர பின்வருமாறு இராமன் கூறினார்— (5)

“அயோத்தி நகர மக்களுக்கு என்னிடம் எவ்வளவு அன்பும் மரியாதையும் இருக்கிறதோ, அதைக் காட்டிலும் அதிகமான அன்பும் மரியாதையும் பரதனிடம் காட்டப்பட வேண்டும். அதுவே, எனக்குத் திருப்தியை அளிக்கக் கூடியது. (6)

கைகேயியின் ஆனந்தத்தை வளர்ப்பவனான அவன், போற்றத்தக்க செயல்பாடுகள் உடையவன்; முன்னோர்கள் அனுஷ்டித்த தருமநெறிப்படி உங்களுக்கு நலன் கொடுக்கக் கூடியவைகளையும், மனத்திற்குப் பிடித்தவைகளையும் செய்வான். (7)

அவன், வயதில் சிறியவன்; ஞானத்தில் முதிர்ந்தவன்; சமயத்திற்கேற்றபடி மென்மையாகவும் வீரத்துடிப்புடனும் இருப்பவன்; உங்கள் அச்சத்தைப் போக்கி, உங்கள் எதிர்பார்ப்புக்கு ஏற்றபடி சிறந்த பாதுகாவலனாக இருப்பான். (8)

அவன், எல்லா அரச இயல்புகளும் பொருந்தியவன் என்பதால்தான், அவனை இளவரசனாக மன்னர் நியமித்திருக்கிறார் அன்றோ? என்னைக் காட்டிலும் சிறந்தவர்களான உங்களாலும் மன்னரின் கட்டளை நிறைவேற்றத்தக்கது, அல்லவா? (9)

எனக்கு நல்லது செய்ய விரும்பும் நீங்கள், நான் காட்டிற்குப் போனவுடன் துயரத்தில் அமிழ்ந்து போகாதபடி இருக்க என்ன செய்யவேண்டுமோ, அவ்வாறே செய்யுங்கள்.” (10)

யத₂ா யத₂ா த₃ாசரதி₂ர் த₄ர்மமேவாஸ்தி₂தோ₅ப₄வத் ।
தத₂ா தத₂ா ப்ரக்ருதயோ ராமம் பதிமகாமயந் ॥ (11)

ப₃ாஷ்பேண பிஹிதம் தீ₃நம் ராம: ஸௌமித்ரிணா ஸஹ ।
சகர்ஷேவ கு₃ணைர்ப₃ுத்த₄ம் ஜநம் புரநிவாஸிநம் ॥ (12)

தே த்₃விஜாஸ் த்ரிவித₄ம் வ்ருத்த₄ா ஞாநேந வயஸௌஜஸா ।
வய:ப்ரகம்பஸிரஸோ தூ₃ராதூ₃சரித₃ம் வச: ॥ (13)

வஹந்தோ ஜவநா ராமம் பே₄ா பே₄ா ஜாத்யாஸ் துரங்க₃மா: ।
நிவர்த்த₄வம் ந க₃ந்தவ்யம் ஹிதா ப₄வத ப₄ர்தரி ॥ (14)

கர்ணவந்தி ஹி பூ₄தாநி விஸேஷேண துரங்க₃மா: ।
யூயம் தஸ்மாந்நிவர்த்த₄வம் யாசநாம் ப்ரதிவேதி₃தா: ॥ (15)

த₄ர்மத: ஸ விஸுத்த₄ாத்மா வீர: ஸுப₄ுத்ரு₄வ்ரத: ।
உபவாஹ்யஸ்து வோ ப₄ர்தா நாபவாஹ்ய: புராத்₃வநம் ॥ (16)

ஏவமார்தப்ரலாபாம்ஸ்தாந் வ்ருத்த₄ாந் ப்ரலபதோ த்₃விஜாந் ।
அவேக்ஷய ஸஹஸா ராமோ ரத₂ாத்₃வததார ஹ ॥ (17)

பத்₃்ப₄யாமேவ ஜக₃ாமாத₂ ஸஸீத: ஸஹலக்ஷமண: ।
ஸந்நிக்குஷ்டபத₃ந்யாஸோ ராமோ வநபராயண: ॥ (18)

த்₃விஜாதீம்ஸ்து பத₃ாதீம்ஸ்தாந் ராமஸ்சாரித்ரவத்ஸல: ।
ந ஸஸாக க்₄ருணாசக்ஷ: பரிமோக்தும் ரதே₂ந ஸ: ॥ (19)

க₃ச்சந்தமேவ தம் த்₃ருஷ்ட்வா ராமம் ஸம்ப்₄ராந்தசேதஸ: ।
ஊச: பரமஸந்தப்தா ராமம் வாக்யமித₃ம் த்₃விஜா: ॥ (20)

ப்₃ராஹ்மண்யம் க்ருத்ஸநமேதத்த்வாம் ப்₃ரஹ்மண்யமநுக₃ச்ச₂தி ।
த்₃விஜஸ்கந்த₄தி₂ரு₄ாஸ்த்வாம் அக்₃நயோஸ்யநுயாந்த்யமீ ॥ (21)

வாஜபேயஸமுத்த₂ாநி சத்ராண்யேதாநி பஸ்ய ந: ।
ப்ருஷ்ட₂தோநுப்ரயாதாநி மேக₄ாநிவ ஜலாத்யயே ॥ (22)

அநவாப்தாதபத்ரஸ்ய ரஸ்மிஸந்தாபிதஸ்ய தே ।
ஏபி₄ஸ்ச₂ாயாம் கரிஷ்யாம: ஸ்வைஸ்சுத்ரைர்வாஜபேயிகை: ॥ (23)

தந்தையின் வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றுவதுதான் தனது தருமம் என்று இராமன் பிடிவாதமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்க, 'இராமனே நமக்கு மன்னனாக வேண்டும்' என்ற ஆசை மக்களிடம் பலமாக எழுந்தது. (11)

கண்ணீர்ப் பெருக்கால் முகம் வாடி, வருந்தத்தக்க நிலையிலிருந்த அயோத்தி நகர மக்கள் (ரதத்தைத் தொடர்ந்து ஓடி வந்ததைப் பார்த்தால்) கயிற்றால் கட்டப்பட்டு இழுத்து வருவது போலிருந்தது. (12)

பின்தொடர்ந்து வந்தவர்களில் மூன்று வகையான அந்தணோத்தமர்கள் - ஞானம், வயது, தவம் இவற்றால் மூத்தவர்கள் - இருந்தார்கள். முதுமை காரணமாக தலை ஆட்டம் கொண்டிருந்தவர்கள் (ரதத்தின் வேகத்திற்கு ஈடு கொடுக்க முடியாததால்) தூரத்தில் இருந்தவாறே பின்வருமாறு இரைந்து கத்தினார்கள்— (13)

"இராமனைச் சுமந்துகொண்டு வேகமாக ஓடிச் செல்கின்ற உயர்ஜாதிக் குதிரைகளே! அட, கொஞ்சம் நில்லுங்களேன்! நீங்கள் மேலே போகக் கூடாது. உங்கள் எஜமானனுக்கு அனுகூலமானதைச் செய்யுங்கள்; திரும்பி வாருங்கள். (14)

எல்லா உயிர்ப் பிராணிகளுக்கும் செவிப்புலன் உண்டு. குறிப்பாக குதிரைகளுக்கு நீளமான செவிகள். எங்கள் வேண்டுகோள் உங்கள் செவிகளில் விழுந்திருக்கும். ஆகவே, நீங்கள் திரும்பி வாருங்கள். (15)

(நீங்கள் சுமந்து செல்கிறீர்களே) அவன் மிகவும் சுத்தாத்மா; மாவீரன்; உத்தமமான விரதத்தை உறுதியோடு கட்டிக் காப்பவன். எனவே, உங்கள் தலைவனை நகரத்தின் வெளிப்புறத்திலிருந்து உள்ளே அழைத்துவர வேண்டுமே தவிர, நகரத்திலிருந்து காட்டிற்கு அழைத்துப் போகக் கூடாது." (16)

இவ்வாறெல்லாம் மனவேதனையுடன் புலம்பி (அரற்றிக்) கொண்டு ஓடிவரும் வயோதிக அந்தணர்களைப் பார்த்ததும், இராமன் சட்டென்று ரதத்திலிருந்து இறங்கிவிட்டார். (17)

இறங்கியதும் சீதை-லட்சுமணர்களோடு கால்நடையாகவே செல்லத் தொடங்கினார். கால்களை எட்டிப் போடாமல், மிதமான வேகத்தில் காட்டை நோக்கியே நடந்தார். (அந்தணர்கள் வேகமாக ஓடிவராவண்ணம்) தன் நடையின் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டார். (18)

நல்லொழுக்கத்தைத் தவறாது கடைப்பிடிக்கும் இராமன், கால்நடையாக வந்து கொண்டிருந்த அந்தணர்கள்மேல் தயை கொண்டு தானும் காலால் நடக்கத் தொடங்கினார். ரதத்தில் ஏறிச் சென்று அவர்களை அந்தரத்தில் நிறுத்திவிடும் அடாத செயலைச் செய்ய சக்தியற்றவரானார். (19)

இராமன், காலால் நடந்து காட்டை நோக்கியே சென்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்ததும், பதற்றமடைந்த அந்தணர்கள் மனம் தவித்து பின்வருமாறு சொன்னார்கள்— (20)

வேதியர்களின் இந்தக் கூட்டம் வேதரட்சகரான உங்களைப் பின்தொடர்ந்து வருகிறது. இந்த அக்னிகள் (குடும்ப வாழ்க்கையிலுள்ள அந்தணர்கள் பரிபாலித்து வரும் கார்ஹபத்யம், ஆஹவனீயம், தக்ஷிணாக்னி) எல்லாம் அந்தணர்களின் தோள்கள் மேல் ஏறிக் கொண்டு உங்களைப் பின்தொடர்ந்து வருகின்றன. (21)

வாஜபேய யாகங்களில் கிடைத்தவைகளும், சரத்கால மேகத்தைப் போல நீர் வற்றிப் போய் தூய வெண்மையோடு இருப்பவைகளும், எங்களுடன் கூடவே வந்து கொண்டிருப்பவைகளுமான வெண்ணிறக் குடைகளைப் பார். (வாஜபேயம் செய்து முடித்த வேதவித்தகருக்கு வெள்ளைக் குடை சமர்ப்பிப்பது அரசருடைய தருமம். அவ்விதம் வெண்குடையைச் சன்மானமாகப் பெற்ற பரம வேதவிற்பன்னர்களான முதிய அந்தணர்கள் இராமனைத் தொடர்ந்து வந்தார்கள்.) (22)

அரச சின்னமாகிய வெண் கொற்றக்குடை இல்லாததால், சூரிய கிரணங்களால் பரிதவிக்கும் உங்களுக்கு, வாஜபேய யாகத்தின் மூலம் எங்களுக்குக் கிடைத்த இந்த வெள்ளைக் குடைகளால் நிழல் தருகிறோம். (23)

யா ஹி ந: ஸததம் புத்தி₄ர் வேத₃மந்த்ராநுஸாரிணீ ।
த்வத்க்ருதே ஸா க்ருதா வத்ஸ வநவாஸாநுஸாரிணீ ॥ (24)

ஹ்ருத₃யேஷ்வேவ திஷ்ட₂ந்தி வேத₃ா யே ந: பரம் த₄நம் ।
வத்ஸயந்த்யபி க்ருஹேஷ்வேவ த₃ாராஸ்சாரித்ரரக்ஷிதா: ॥ (25)

ந புந்நிஸ்சய: கார்யஸ் த்வத்க₃தௌ ஸுக்ருதா மதி: ।
த்வயி த₄ர்மவ்யபேக்ஷே து கிம் ஸ்யாத்₃த₄ர்மமபேக்ஷிதம் ॥ (26)

யாசிதோ நோ நிவர்தஸ்வ ஹம்ஸஸுக்லஸிரோருஹை: ।
ஸிரோபி₄ர்நிப்₄ருதாசார மஹீபதநபாம்ஸுலை: ॥ (27)

புஹூநாம் விததா யக்ஞா த்விஜாநாம் ய இஹாகுதா: ।
தேஷாம் ஸமாப்திராயத்தா தவ வத்ஸ நிவர்தநே ॥ (28)

ப₄க்திமந்தி ஹி பூ₄தாநி ஜங்க₃மாஜங்க₃மாநி ச ।
யாசமாநேஷு ராம த்வம் ப₄க்திம் ப₄க்தேஷு த₃ர்ஸய ॥ (29)

அநுக₃ந்துமஸக்தாஸ்த்வாம் மூலைருத்த₄தவேகி₃ந: ।
உந்நதா வாயுவேகே₃ந விக்ரோஸந்தீவ பாத₃பா: ॥ (30)

நிஸ்சேஷ்டாஹார ஸஞ்சாரா வ்ருக்ஷைகஸ்த₂ாநவிஷ்டி₂தா: ।
பக்ஷிணோஸபி ப்ரயாசந்தே ஸர்வபூ₄தாநுகம்பிநம் ॥ (31)

ஏவம் விக்ரோஸதாம் தேஷாம் த்விஜாதீநாம் நிவர்தநே ।
த₃த்₃ருஸே தமஸா தத்ர வாரயந்தீவ ராக₄வம் ॥ (32)

தத: ஸுமந்த்ரோஸபி ரத₂ாத்₃விமுச்ய
ஸ்ராந்தாந் ஹயாந் ஸம்பரிவர்த்ய ஸீக்₄ரம் ।
பீதோத₃காம்ஸ்தோயபரிப்லுதாங்க₃ா-
நசாரயத்₃வை தமஸாவிதூ₃ரே ॥ (33)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ பஞ்சசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்₃: ॥

குழந்தாய்! எங்களுடைய அறிவு, இதுவரை வேத மந்திரங்களையே ஒதிக் கொண்டு வேறு எதிலும் சிந்தை செலுத்தாமலிருந்தது. ஆனால், உன் காரணமாக எங்கள் சிந்தனை உன்னைப் பின்தொடர்ந்து வனவாசத்திற்குச் செல்வது என்று மாறிவிட்டது. (24)

எங்களுடைய மிக உயர்ந்த செல்வம் வேதம். அது எங்கள் இதயத்தில் குடிகொண்டிருக்கிறது. ('அது சரி, நீங்கள் என்னுடன் வந்துவிட்டால், உங்கள் பத்தினிகள் கதி என்ன ஆவது?' என்று கேட்பாய்.) எங்களுடைய மனைவிகள் தங்களுடைய பதிவிரதா தருமத்தினால் காப்பாற்றப்பட்டவர்களாக வீடுகளிலேயே இருப்பார்கள். (அதாவது, இராமா! ஆண்களாகிய நாங்கள் மட்டும் தான் உன்னுடன் வருவதற்கு அனுமதி கோருகிறோம். காட்டில் பெண்களைப் பாதுகாக்கும் கஷ்டத்தை உனக்குக் கொடுக்க மாட்டோம்.) (25)

நாங்கள் எங்கள் முடிவை மாற்றிக் கொள்ளப் போவதில்லை. எங்களுடைய நல்மனம் உன்னோடு ஒட்டிக் கொண்டுவிட்டது. நீ தருமத்தையொட்டி, தந்தையின் கட்டளைப்படி காட்டிற்குச் செல்கிறாய். அதனால், தருமத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் உன்னைப் பின்பற்றிச் செல்வதுதான் எங்கள் தருமம். (26)

தருமானுஷ்டானத்தைத் தவறாது கடைப்பிடிப்பவரே! (எங்கள் தலையைப் பார்.) அன்னப்பறவை போல் வெளுத்த கேசம். (எங்கள் உடலைப் பார்.) தரையில் எட்டு அங்கங்களும் படுப்படியாக விழுந்து நமஸ்கரித்துப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டதால் புழுதி படிந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட முதிய வேதியர்களாக நாங்கள் தலைதாழ்த்தி வேண்டிக் கொள்கிறோம்; திரும்பி வருவாயாக. (27)

இங்கே வந்துள்ள அந்தணர்களில் பலபேர்கள் வேள்விகளைத் தொடங்கி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குழந்தாய்! அந்த வேள்விகளின் நிறைவு உன் வருகையைச் சார்ந்திருக்கிறது. (28)

உலகிலுள்ள அசையும் பொருள், அசையாப் பொருள் எல்லாம் உன்னிடம் ஏராளமாக பக்தி கொண்டிருக்கின்றன. இராமா! உன்னை பக்தியுடன் திரும்பி வருமாறு வேண்டிக் கொள்கின்றன. அவைகளிடம் உனக்கு உள்ள கருணையை வெளிப்படுத்து. (29)

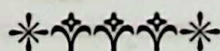
இங்குள்ள மரங்களின் வேர்கள் ஆழமாக ஊன்றிப் போயிருப்பதால், அவைகளால் உன்னைப் பின்தொடர்ந்து வரமுடியவில்லை. ஆனால், உயரமான மரங்களிடையே காற்றுப் புகுந்து வீசுகிறதே, அதில் மரங்களின் துயரக்குரல் கலந்து வருகிறது. (செவி கொடுத்துக் கேள்.) (30)

இரையைத் தேடி வெளியே பறக்காமல் எவ்வித அசைவுமின்றி மரத்தின் ஓர் இடத்திலேயே இருந்துகொண்டு, இந்தப் பறவைகள் எல்லாம் அனைத்து உயிர்ப் பிராணிகளிடமும் கருணை காட்டும் உன்னைப் பிரார்த்திக்கின்றன. (31)

இராமன் திரும்பி வரவேண்டும் என்பதற்காக இவ்வாறெல்லாம் துயரத்துடன் வேண்டிக் கொண்டிருக்கும் வைதிகர்களுக்கு அனுகூலம் செய்வதைப்போல, இராமனை மேலே செல்லவிடாமல் தடுப்பதைப்போல தமஸா நதி குறுக்கிட்டது. (32)

அவ்விடத்தை அடைந்ததும் சுமந்திரர் மிகவும் களைத்துப் போயிருந்த குதிரைகளை உடனே ரதத்திலிருந்து அவிழ்த்துவிட்டார்; தண்ணீர் காட்டினார்; குளிப்பாட்டினார்; தமஸா நதிக்கரையில் புல் மேயவிட்டார். (33)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நாற்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஷட்சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்₃:

பெளரமோஹநம்

- ததஸ்து தமஸாதீரம் ரம்யமாஸ்ரித்ய ராகவ: ।
ஸீதாமுத்₃வீக்ஷ்ய ஸௌமித்ரிமித்யம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (1)
- இயமத்₃ய நிஸா பூர்வா ஸௌமித்ரே ப்ரஹிதா வநம் ।
வநவாஸஸ்ய ப₄த்₃ரம் தே ஸ நோத்கண்டி₂துமர்ஹஸி ॥ (2)
- பஸ்ய ஸஹிந்யாந்யரண்யாநி ருத₃ந்தீவ ஸமந்தத: ।
யத₂ா நிலயமாயத்₃பி₄ர் நிலிநாநி ம்ருக₃த்₃விஜை: ॥ (3)
- அத்யாயோத்₄யா து நக₃ரீ ராஜத₄ாநீ பிதுர்மம ।
ஸஸ்த்ரீபும்ஸா க₃தாநஸ்மாந் ஸோசிஷ்யதி ந ஸம்ஸய: ॥ (4)
- அநுரக்தா ஹி மநுஜா ராஜாநம் ப₃ஹுபி₄ர்கு₃ணை: ।
த்வாம் ச மாம் ச நரவ்யாக்₄ர ஸத்ருக்₄நப₄ரதௌ தத₂ா ॥ (5)
- பிதரம் சாநுஸோசாமி மாதரம் ச யஸஸ்விநீம் ।
அபி வாந்தெ₄ள ப₄வேதாம் து ருத₃ந்தௌ தாவபீ₄க்ஷணஸ: ॥ (6)
- ப₄ரத: க₂லு த₄ர்மாத்மா பிதரம் மாதரம் ச மே ।
த₄ர்மார்த₂காமஸஹிதைர் வாக்யைராஸ்வாஸயிஷ்யதி ॥ (7)
- ப₄ரதஸ்யாந்ருஸம்ஸத்வம் விசிந்த்யாஹம் புந: புந: ।
நாநுஸோசாமி பிதரம் மாதரம் சாபி லக்ஷமண ॥ (8)
- த்வயா கார்யம் நரவ்யாக்₄ர மாமநுவ்ரஜதா க்ருதம் ।
அந்வேஷ்டவ்யா ஹி வைதே₃ஹ்யா ரக்ஷணார்தே₂ ஸஹாயதா ॥ (9)
- அத்₃பி₄ரேவ து ஸௌமித்ரே வத்ஸ்யாம்யத்₃ய நிஸாமிமாம் ।
ஏதத்₃தி₄ ரோசதே மஹ்யம் வந்யோபி விவிதே₄ ஸதி ॥ (10)
- ஏவமுக்த்வா து ஸௌமித்ரிம் ஸுமந்த்ரமபி ராக₄வ: ।
அப்ரமத்தஸ் த்வமஸ்வேஷு ப₄வ ஸௌம்யேத்யுவாச ஹ ॥ (11)
- ஸோஸ்வாந் ஸுமந்த்ர: ஸம்யம்ய ஸஹ்ரீயோஸ்தம் ஸமுபாக₃தே ।
ப்ரபூ₄தயவஸாந் க்ருத்வா ப₃பூ₄வ ப்ரத்யநந்தர: ॥ (12)
- உபாஸ்ய து ஸிவாம் ஸந்த்யாம் த்ருஷ்ட்வா ராத்ரிமுபஸ்தி₂தாம் ।
ராமஸ்ய ஸயநம் சக்ரே ஸஹித: ஸௌமித்ரிணா ஸஹ ॥ (13)
- தாம் ஸய்யாம் தமஸாதீரே வீக்ஷ்ய வ்ருக்ஷத₃லை: க்ருதாம் ।
ராம: ஸௌமித்ரிணா ஸார்த₂ம் ஸபூர்ய: ஸம்விவேஸ ஹ ॥ (14)

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தாறு

நகர மக்களை மதி மயக்கியது

பின்னர், தமஸா நதியின் அழகான கரையில் இருந்து கொண்டு, சீதை-லட்சுமணர்களைப் பார்த்து இராமன் பின்வருமாறு கூறினார்— (1)

“லட்சுமணா! தெய்வம் காப்பாற்றட்டும்! காட்டை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் நமக்கு, வனவாசத்தின் முதல் நாள் இரவு இது. ஆகவே, மனத்தில் வருத்தத்திற்கு இடம் கொடுக்காதே. (2)

பாராய்! தத்தம் இருப்பிடத்திற்குத் திரும்பிவிட்ட குதுவாது அறியாத காட்டுப் பிராணிகள், மற்ற விலங்கு-பறவைகளிடமிருந்து தீங்கு ஏற்படாமல் தம்மை மறைத்துக் கொண்டு எல்லாத் திக்குகளிலிருந்தும் ஒலி எழுப்புவது, நம்மைப் பார்த்து வருந்தி அழுவதைப் போலிருக்கிறது. (3)

இன்று என்னுடைய தந்தையாரின் அரசுத் தலைநகரான அயோத்தி, காட்டிற்குச் சென்றுவிட்ட நம்மை நினைத்து வருந்திக் கொண்டிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. (4)

ஆண் புலியே! அயோத்தி மக்கள் அநேக நற்குணங்கள் காரணமாக மன்னரிடத்திலும் உன்னிடத்திலும் என்னிடத்திலும் சத்ருக்கள்-பரதர்களிடத்திலும் பேரன்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். (5)

நம் தந்தையைக் குறித்தும், மாதரசியான என் தாயார் குறித்தும் நான் மிகவும் கவலைப்படுகிறேன். இடைவிடாமல் அழுதுகொண்டே இருந்தால் அவர்கள் பார்வையற்றுப் போய்விடுவார்களோ என அஞ்சுகிறேன். (6)

பரதன் தருமாத்மாவல்லவா? என்னுடைய தாய்-தந்தையரை தருமம்-அர்த்தம்-காமம் பொருந்திய சொற்களால் ஆசவாசப்படுத்துவான். (7)

பரதனுடைய உத்தமமான குணங்களை அடிக்கடி எண்ணிப் பார்க்கிறேன். லட்சுமணா! அவன் இனிய இயல்புடையவன் என்பதால்தான், என் பெற்றோரைப் பற்றி அதிகமாக அலட்டிக் கொள்ளாமல் இருக்கிறேன். (8)

புருஷோத்தமனே! நீ என்னுடன் வந்திருப்பது மிகப்பெரிய செயல். சீதைக்குத் தீங்கு நேராமல் பாதுகாப்பதற்கு உதவியாளர் ஒருவர் இருந்தால் நல்லது என்று நான் நினைத்தேன். (9)

லட்சுமணா! இவ்விடத்தில் புசிப்பதற்கேற்ற பலவித காட்டுப் பொருட்கள் (கனி, கிழங்கு) இருக்கின்றன. என்றாலும் இப்போது தண்ணீர் மட்டும் பருகி இன்றிரவைக் கழிப்பதே நலம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.” (10)

இவ்வாறு இலக்குவனிடம் கூறிய பின்னர், இராமன் சுமந்திரரை நோக்கி, ‘அன்பரே! குதிரைகள் விஷயத்தில் நீங்கள் கவனமாக இருங்கள்’ என்று சொன்னார். (11)

சூரியன் மலைவாயிலில் மறைந்ததும், சுமந்திரர் குதிரைகளைக் கொண்டு வந்து ஓரிடத்தில் கட்டிப் போட்டார். பின்னர், அவைகளுக்கு வேண்டிய தீனியை ஏராளமாக வைத்துவிட்டு அடுத்ததாகச் செய்யவேண்டிய காரியங்களில் ஈடுபட்டார். (12)

இரவு வரத் தொடங்கியதும், மங்களமான சந்தியாகால கர்மாக்களைச் செய்து முடித்து, லட்சுமணனின் உதவியுடன் இராமன் உறங்குவதற்கான படுக்கையை ஆயத்தம் செய்தார், சாரதியான சுமந்திரர். (13)

தமஸா நதியின் கரையில் மரத்தின் இலைகளால் அமைக்கப்பட்ட படுக்கையைப் பார்த்து, பின், இராமன், இலக்குவனோடும் சீதையோடும் அதன்மேல் உட்கார்ந்து கொண்டார். (14)

- ஸப₄ர்யம் ஸம்ப்ரஸுப்தம் தம் ப்₄ராதரம் வீஷ்ய லக்ஷமண: ।
கத₂யாமாஸ ஸுதாய ராமஸ்ய விவித₄ந் கு₃ணாந் ॥ (15)
- ஜாக்₃ரதோ ஹ்யேவ தாம் ராத்ரிம் ஸௌமித்ரேருதி₃தோ ரவி: ।
ஸுதஸ்ய தமஸாதீரே ராமஸ்ய ப்₃ருவதோ கு₃ணாந் ॥ (16)
- கோகுலாகுலதீராயாஸ்தமஸாயா விதூ₃ரத: ।
அவஸத் தத்ர தாம் ராத்ரிம் ராம: ப்ரக்ருதிபி₄: ஸஹ ॥ (17)
- உத்த₂ய து மஹாதேஜா: ப்ரக்ருதீஸ்தா நிஸாம்ய ச ।
அப்₃ரவீத்₃ப்₄ராதரம் ராமோ லக்ஷமணம் புண்யலக்ஷணம் ॥ (18)
- அஸ்மத்₃வ்யபேக்ஷாந் ஸௌமித்ரே நிர்வ்யபேக்ஷாந் க்₃ருஹேஷ்வபி ।
வ்ருக்ஷமூலேஷு ஸம்ஸுப்தாந் பஸ்ய லக்ஷமண ஸாம்ப்ரதம் ॥ (19)
- யதை₂தே நியமம் பெளரா: குர்வந்த்யஸ்மிந் நிவர்தநே ।
அபி ப்ராணாநஸிஷ்யந்தி ந து த்யக்ஷ்யந்தி நிஸ்சயம் ॥ (20)
- யாவதே₃வ து ஸம்ஸுப்தாஸ் தாவதே₃வ வயம் லகு₄ ।
ரத₂மாருஹ்ய க₃ச்ச₂ாம: பந்த₂நமகுதோப₄யம் ॥ (21)
- அதோ பூ₄யோஸபி நேத₃நீமிக்ஷவாகுபுரவாஸிந: ।
ஸ்வபேயுரநுரக்தா மாம் வ்ருக்ஷமூலாநி ஸம்ஸரிதா: ॥ (22)
- பௌரா ஹ்யாத்மக்ருதாத்₃ து₃:க₂ாத்₃ விப்ரமோக்ஷயா ந்ருபாத்மஜை: ।
ந து க₂ல்வாத்மநா யோஜ்யா து₃:கே₂ந புரவாஸிந: ॥ (23)
- அப்₃ரவீல்லக்ஷமணோ ராமம் ஸாக்ஷாத்₃த₄ர்மமிவ ஸ்தி₂திம் ।
ரோசதே மே தத₂ா ப்ராக்ஞ க்ஷிப்ரமாருஹ்யதாமிதி ॥ (24)
- அத₂ ராமோஸப்₃ரவீத்பூ₃நீமாந் ஸுமந்த்ரம் யுஜ்யதாம் ரத₂: ।
க₃மிஷ்யாமி ததோரண்யம் க₃ச்ச₂ ஸீக்₄ரமித: ப்ரபே₄ ॥ (25)
- ஸுதஸ்தத: ஸந்த்வரித: ஸ்யந்தநம் தைர்ஹயோத்தமை: ।
யோஜயித்வாத₂ ராமாய ப்ராஞ்ஜலி: ப்ரத்யவேத₃யத் ॥ (26)
- அயம் யுக்தோ மஹாபூ₃ஹோ ரத₂ஸ்தே ரதி₂நாம் வர ।
த்வரயாரோஹ ப₂த்₃ரம் தே ஸஸீத: ஸஹலக்ஷமண: ॥ (27)
- தம் ஸ்யந்தநமதி₄ஷ்ட₂ய ராக₄வ: ஸபரிச்ச₂த₃: ।
ஸீக்₄ரக₃ாமாகுலாவர்தாம் தமஸாமதரந்நதீ₃ம் ॥ (28)
- ஸ ஸந்தீர்ய மஹாபூ₃ஹ: பூ₃மாஞ்ஜலிவமகண்டகம் ।
ப்ராபத்யத மஹாமார்க₃மப₄யம் ப₄யத₃ர்ஸிநாம் ॥ (29)

(சற்று நேரத்தில்) மனைவியோடு உறங்கும் சகோதரனைப் பார்த்து (மனம் கலங்கிய) லட்சுமணன், சாரதியிடம் இராமனுடைய பலவிதமான நற்குணங்களைப் பற்றிக் கூற ஆரம்பித்தான். (15)

சாரதியும் லட்சுமணனும் இராமனுடைய குணங்களைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டு இரவு முழுவதும் கண்விழித்திருந்தார்கள். இந்த அளவில் சூரியன் உதயமானான். (16)

இவ்வாறாக, பசுக் கூட்டங்கள் நிறைந்த தமஸா நதியின் அருகில் பட்டணத்து மக்களுடன் இராமன், அந்த இரவைக் கழித்தார். (17)

மகாதேஜஸ்வியான இராமன், மிகவும் அதிகாலையில் கண்விழித்து நகரமாந்தர் உறங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு, புண்ணிய லட்சணங்கள் பொருந்திய இலக்குவனிடம் பின்வருமாறு மொழிந்தார்— (18)

“சௌமித்திரனே! லட்சுமணா! நம்மிடத்தில் பேரன்பு கொண்டவர்களாய், வீடு-வாசலைப் பற்றிய நினைவே இல்லாமல், மரங்களின் வேர்களில் தலையை வைத்துக் கொண்டு, மெய்மறந்து தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் இவர்களை இப்போது பார்! (19)

இந்த நகர மக்கள், நம்மைத் திருப்பி அழைத்துப் போவதில் உறுதியாக இருக்கிறார்கள். உயிரை வேண்டுமானாலும் துறப்பார்களே தவிர, தங்களுடைய கோரிக்கையைக் கைவிட மாட்டார்கள். (20)

ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இவர்கள் இருக்கும்போதே, நாம் ரதத்தில் ஏறி விரைவாக இவர்களுடைய அல்லது இவர்களைப் போல் இன்னும் வரக் கூடியவர்களின் இடையூறு நேராத மார்க்கத்தில் சென்று விடுவோம். (21)

இக்ஷ்வாகு பரம்பரை மன்னர்களது தலைநகரத்தின் குடிமக்கள் (இவர்கள்) என்னிடம் பேரன்பு கொண்டவர்கள். இப்போது மரத்தடியில் துயில் கொண்டிருக்கும் இவர்கள் சிறிது நேரத்தில் கண்விழித்துக் கொண்டு விடுவார்கள். (22)

தங்களாலேயே தங்களுக்கு நேர்ந்த கஷ்டத்திலிருந்து நகரமக்களை விடுவிப்பதுதான் அரசகுமாரர்களின் கடமை. நம்முடைய கஷ்டத்தை அவர்களும் கூடியிருந்து அனுபவிப்பதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது.” (23)

தருமம் திருவுருவம் கொண்டு வந்தாற்போல் எதிரே நிற்கும் இராமனைப் பார்த்து லட்சுமணன், “பேரறிவாளரே! எனக்கும் அப்படித்தான் தோன்றுகிறது. சீக்கிரமாகத் தேரில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள்” என்றான். (24)

பின்னர், திரு பொருந்திய இராமன் சுமந்திரரிடம், “அன்பரே! தேரை ஆயத்தம் செய்க. காட்டிற்குப் போகவேண்டும். விரைவாக இங்கிருந்து புறப்பட வேண்டும்.” (25)

சாரதி, உடனே விரைவாக செயல்பட்டு, உத்தமமான அந்தக் குதிரைகளைத் தேரில் பூட்டி, கைகூப்பியபடி இராமனிடம் வந்து தெரிவித்தார்— (26)

“பெருந்தோளரே! தேர்வீரர்களில் முதன்மையானவரே! ரதம் சித்தமாக இருக்கிறது. நீங்கள் வாழ்க! சீதையோடும் இலக்குவனோடும் விரைவில் ரதத்தில் ஏறுங்கள்.” (27)

இராமன், மற்ற இருவருடன் ரதத்தில் ஏறி, வேகமான நீரோட்டமும் ஏராளமான நீர்ச்சுழல்கள் உடையதுமான தமஸா நதியைக் கடந்து அக்கரையை அடைந்தார். (28)

வீரத்திரு பொருந்திய பெருந்தோளரான அவர், நதியைக் கடந்து, அமைதியான, துன்பம் தராத, எதைக் கண்டாலும் அஞ்சுபவர்கள்கூட அச்சமடையாத ஒரு பெருஞ்சாலையைச் சென்றடைந்தார். (29)

மோஹநார்தம் து பௌராணாம் ஸூதம் ராமோ஽ப்யூரவீத்வச: ।

உத்யங்கு: ப்ரயாஹி த்வம் ரதமாஸ்தாய ஸாரதே ॥ (30)

முஹூர்தம் த்வரிதம் க்யத்வா நிவர்தய ரதம் புந: ।

யதா ந வித்யு: பௌரா மாம் ததா குரு ஸமாஹித: ॥ (31)

ராமஸ்ய வசநம் ஸ்ருத்வா ததா சக்ரே ஸ ஸாரதி: ।

ப்ரத்யாக்யம் ச ராமஸ்ய ஸ்யந்தநம் ப்ரத்யவேத்யத் ॥ (32)

தௌ ஸம்ப்ரயுக்தம் து ரதம் ஸமாஸ்திதா

ததா ஸஸீதௌ ரகுவம்ஸவர்தநௌ ।

ப்ரசோத்யாமாஸ ததஸ்துரங்குமாந்

ஸ ஸாரதிர்யேந பதா தபோவநம் ॥ (33)

தத: ஸமாஸ்தாய ரதம் மஹாரத:

ஸஸாரதிர் த்யாஸாரதிர்வநம் யயௌ ।

உத்யங்கு: தம் து ரதம் சகார ஸ

ப்ரயாண மாங்குல்ய நிமித்த த்யாஸநாத் ॥ (34)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே

அயோத்யாகாண்டே ஷட்சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்ய: ॥

ஸப்தசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்ய:

பௌரீவ்ருத்தி:

ப்ரபாதாயாம் து ஸர்வ்யாம் பௌராஸ்தே ராகுவம் விநா ।

ஸோகோபஹத நிஸ்சேஷ்டா ப்யூஷ்ஹதசேதஸ: ॥ (1)

ஸோகஜாஸ்ருபரித்யூநா வீக்ஷமாணா: ஸமந்தத: ।

ஆலோகமபி ராமஸ்ய ந பஸ்யந்தி ஸ்ம த்யுகிதா: ॥ (2)

தே விஷாதார்தவத்யநா ரஹிதாஸ்தேந தீமதா ।

க்ருபணா: கருணா வாசோ வத்யந்தி ஸ்ம மநஸ்விந: ॥ (3)

திக்கஸ்து கலு நித்ராம் தாம் யயாபஹ்ருதசேதஸ: ।

நாத்ய பஸ்யாமஹே ராமம் ப்ருதூரஸ்கம் மஹாபூஜம் ॥ (4)

கதம் நாம மஹாபூஹ: ஸ ததாவிததக்ரிய: ।

புக்தம் ஜநம் பரித்யஜ்ய ப்ரவாஸம் ராகுவோ க்யத: ॥ (5)

யோ ந: ஸத்யா பாலயதி பிதா புத்ராநிவௌரஸாந் ।

கதம் ரக்ஷணாம் ஸ ஸ்ரேஷ்டஸ் த்யக்த்வா நோ விபிநம் க்யத: ॥ (6)

இராமன், தாங்கள் செல்லும் பாதையின் சுவடு தெரியாமல் நகர மக்கள் குழம்பிப்போகும்படி செய்ய விரும்பி, தேரோட்டியைப் பார்த்துக் கூறினார்— “சாரதியே! நீங்கள் ரதத்தை வடக்கு நோக்கி நடத்திச் செல்லுங்கள். (30)

ஒரு முகூர்த்த காலம் வேகமாகச் சென்று, பின் திரும்பி நகர மக்கள் ரதத்தின் சக்கரப்பதிவுகளை அறிந்துகொள்ளாவண்ணம் இங்கே வாருங்கள். எப்படியோ முழுமுனைப்புடன் செயல்பட்டு, என்னைப் பற்றி அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியாதபடி காரியத்தை முடியுங்கள்.” (31)

தேரோட்டி, இராமன் சொன்னபடியே செய்தார். திரும்பி வந்து ரதம் ஆயத்தமாக இருப்பதை இராமனிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார். (32)

உடனே, ரகுசூல மாணிக்கங்களான அவ்விருவரும் சீதையுடன் ரதத்தில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். தேரோட்டி, தபோவனத்திற்குச் செல்லும் பாதையைக் கண்டுபிடித்து, வேகமாகச் செல்லும்படி குதிரைகளைத் தட்டிக் கொடுத்தார். (33)

மகாரதரான இராமன் ரதத்தில் ஏறிக் கொண்ட பின்னர், யாத்திரை புறப்படும்போது மங்கள சகுனங்களைக் காண வேண்டும் என்ற விதிப்படி, ரதத்தை வடக்கு திசை நோக்கி திருப்பச் சொல்லி, சாரதி தேரை ஓட்டிக்கொண்டு வர, இராமன் காட்டிற்குப் புறப்பட்டார். (34)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நாற்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தேழு

நகர மக்கள் திரும்பிச் செல்வது

இரவு கழிந்து பொழுது விடிந்ததும், இராகவனைக் காணாத நகரமக்கள், உணர்வுகள் இழந்து, சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாக செயலற்றுப் போனார்கள். (1)

சோகத்தால் தோன்றிய கண்ணீர் நிரம்பி வாட்டமடைந்த அவர்கள், எல்லாப் பக்கங்களிலும் தேடிப் பார்த்தும், இராமன் எவ்வழியே சென்றான் என்பதற்கான அடையாளம் காணப் பெறாததால் மிகவும் துக்கமடைந்தார்கள். (2)

மகாபுத்திமானான அவர் (இராமன்) இல்லாததால், அவர்கள் முகத்தில் துயரம் குடிகொண்டது. புண்ணியாத்மாக்களான அவர்கள் மிகவும் இரங்கத்தக்க நிலையில், தங்கள் மனம் படும்பாட்டை பின்வரும் வார்த்தைகளால் பரிமாறிக் கொண்டார்கள்— (3)

“நம்முடைய நித்திரை நாசமாகப் போக! அதன் வயப்பட்டு நாம் மெய்மறந்திருந்ததால் தானே, அகன்ற மார்புடையவனும் பெருந்தோளனுமான இராமனைக் காணாமல் இப்போது பரிதவிக்கிறோம்? (4)

எவனுடைய எந்தக் காரியமும் பலனளிக்காமல் போவதில்லையோ, (அதனால்தானே, நாம் அவனைச் சரண் புகுந்தோம்?) அத்தகைய மகாவீரனான இராமன் பேரன்போடு உடன்வந்த ஜனங்களை விட்டுவிட்டு, தூர தேசத்திற்கு (வனத்திற்கு)ச் சென்றது அநியாயமன்றோ? (5)

ஒரு தந்தை, தன் சொந்தப் பிள்ளையைக் கவனத்துடன் பாதுகாப்பது போல, நம்மைப் பரிபாலித்து வந்த ரகுசூல திலகமான இராமன், நம்மை விட்டுவிட்டு எவ்வாறு காட்டிற்குப் போகலாம்? (6)

இஹைவ நித₄நம் யாமோ மஹாப்ரஸ்த₂நமேவ வா ।
ராமேண ரஹிதாநாம் ஹி கிமர்த₂ம் ஜீவிதம் ஹிதம் ॥ (7)

ஸந்தி ஸுஷ்காணி காஷ்ட₂நி ப்ரபூ₄தாநி மஹாந்தி ச ।
தை: ப்ரஜ்வால்ய சிதாம் ஸர்வே ப்ரவிஸாமோத₂ பாவகம் ॥ (8)

கிம் வசஷ்யாமோ மஹாப₃ஹுரநஸூய: ப்ரியம்வத₃: ।
நீத: ஸ ராக₄வோஸ்மாபி₄ரிதி வக்தும் கத₂ம் ஷமம் ॥ (9)

ஸா நூநம் நக₃ரீ தீநா த்₃ருஷ்ட்வாஸ்மாந் ராக₄வம் விநா ।
ப₄விஷ்யதி நிராநந்த₃ா ஸஸ்த்ரீப₃ாலவயோத₄கா ॥ (10)

நிர்யாதாஸ்தேந வீரேண ஸஹ நித்யம் ஜிதாத்மநா ।
ரஹிதாஸ்தேந ச புந: கத₂ம் பஸ்யாம தாம் புரீம் ॥ (11)

இதீவ ப₃ஹுத₄ா வாசோ ப₃ஹுமுத்யம்ய தே ஜநா: ।
விலபந்தி ஸ்ம து₃:க₂ார்தா விவத்ஸா இவ தே₄நவ: ॥ (12)

ததோ மார்க்₃நாஸாரேண க₃த்வா கிஞ்சிதக்ஷணம் புந: ।
மார்க்₃நாஸாத்த்₃விஷாதே₃ந மஹதா ஸமபி₄ப்லுதா: ॥ (13)

ரத₂ஸ்ய மார்க்₃நாஸேந ந்யவர்தந்த மநஸ்விந: ।
கிமித₃ம் கிம் கரிஷ்யாமோ தை₃வேநோபஹதா இதி ॥ (14)

ததோ யத₂ாக₃தேநைவ மார்க்₃கேண க்லாந்தசேதஸ: ।
அயோத்₄யாமக₃மந் ஸர்வே புரீம் வ்யதி₂த ஸஜ்ஜநாம் ॥ (15)

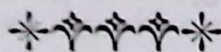
ஆலோக்ய நக₃ரீம் தாம் ச ஷயவ்யாகுலமாநஸா: ।
அவர்தயந்த தே₃ஸ்ருணி நயநை: ஸோகபீடிதை: ॥ (16)

ஏஷா ராமேண நக₃ரீ ரஹிதா நாதிஸோப₄தே ।
ஆபக₃ா க₃ருடே₃நேவ ஹ்ருத₃ாது₃த்த₄ருதபந்நக₃ா ॥ (17)

சந்த்₃ரஹீநமிவாகாஸம் தோயஹீநமிவார்ணவம் ।
அபஸ்யந் நிறதாநந்த₃ம் நக₃ரம் தே விசேதஸ: ॥ (18)

தே தாநி வேஸ்மாநி மஹாத₄நாநி
து₃:கே₂ந து₃:கே₂ாபஹதா விஸந்த: ।
நைவ ப்ரஜக்னுவ: ஸ்வஜநம் பரம் வா
நிரீக்ஷமாணா: ப்ரவிநஷ்டஹர்ஷா: ॥ (19)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஸப்தசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

நாம், இவ்விடத்திலேயே உயிரை விடுவோம். அல்லது, உண்ணாநோன்பு ஏற்று, வடதிசை நோக்கிச் சென்று கொண்டேயிருந்து, சக்தியற்றுப் போய், ஏதாவது ஓரிடத்தில் உடல் தானாக விழுந்து விட்டடும். இராமன் இல்லாமல் (இராமன் அயோத்தியில் இருந்தபோது தரிசன பாக்கியமாவது கிடைத்தது. இனிமேல் அதுவும் இல்லை - என்றால்) எதற்காக நாம் உயிரோடு இருக்கவேண்டும்? (7)

இங்கே உலர்ந்த கனமான மரக்கட்டைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவைகளைக் கொண்டு சிதை அமைத்து நெருப்பு வளர்த்து, அதில் குதித்து மாண்டு போவோம். (8)

(நாம் அயோத்திக்குத் திரும்பிப் போனால் அங்குள்ளவர்கள், 'இராமன் எங்கே?' என்று கேட்பார்கள்.) 'எவரிடமும் வெறுப்புக் கொள்ளாதவன், இனிமையாகப் பேசுகிறவன், ஆண்மை மிக்கவனுமான இராமனை, நாங்கள் அழைத்துச் சென்று காட்டில் விட்டுவிட்டு வந்தோம்!' என்று சொல்லத்தகுமா? வேறு என்ன சொல்ல முடியும்? (9)

இராமன் இல்லாமல் நாம் மட்டும் திரும்பி வந்திருப்பதைப் பார்த்ததும், வருந்திக் கொண்டிருக்கும் அந்த நகரத்திலுள்ள மாதர்கள், சிறுவர்கள், வயோதிகர்கள் அனைவரும் உயிர்வாழ்வதில் ஆசை இழந்தவர்களாக ஆவார்கள் என்பது திண்ணம். (10)

எப்போதும் ஆத்மாவை தன்வசத்தில் வைத்திருக்கும் மகாவீரரான அவருடன் கூடவே புறப்பட்டு வந்த நாம், அவர் இல்லாமல் மறுபடி அந்தப் பட்டணத்தை எவ்வாறு காண்போம்?" (11)

இவ்வாறு பலவிதமான பேச்சுக்களை கையை உயர உயரத் தூக்கி மனவேதனையுடன் கன்றை இழந்த பசுக்களைப் போல, அந்த மக்கள் புலம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். (12)

பிறகு, ரதத்தின் சுவட்டைப் பின்தொடர்ந்து சிறிது தூரம் சென்றார்கள். ஆனால், சிறிது நேரத்திலேயே சாலையில் தேர்ச்சுவடு காணப்படாமற்போகவே, மிக வருத்தத்தில் மூழ்கிப் போனார்கள். (13)

தேரின் சுவடு தெரியாமற்போனதால், 'என்ன இது? தெய்வத்தால் கைவிடப்பட்ட நாம் இனி என்ன செய்வது?' என்று சிந்தனையில் வல்லவர்களான அவர்கள் திரும்பிவிட்டார்கள். (14)

பின்னர், மனம் துவண்டுபோன அவர்கள் எல்லோரும் வந்த வழியாகவே துயரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் நன்மக்களைக் கொண்ட அயோத்தி நகரத்தை வந்தடைந்தார்கள். (15)

களைப்பினாலும் கவலையினாலும் மனம் தவித்துக் கொண்டிருந்த அவர்கள், பட்டணத்தைப் பார்த்ததும், சோகச் சுமையால் தவித்த கண்களிலிருந்து கண்ணீரைப் பெருக்கினார்கள். (16)

நதிக்கரை ஓரங்களில் வளைகளிலிருக்கும் பாம்புகளை கருடன் கொத்திச் சென்றதும், அந்த ஆறு தன் மகிமையை இழந்து விடுவதைப்போல, இராமனில்லாத இந்த நகரம் பெருமை மங்கிக் காணப்படுகிறது. (17)

உணர்வு மங்கிய அவர்கள், அந்த நகரம் சந்திரன் இல்லாத வானம் போலவும், தண்ணீர் வற்றிய பெருங்கடல் போலவும் ஆனந்த ஆரவாரம் இல்லாததாக இருந்ததைக் கண்டார்கள். (18)

துக்கத்தினால் மனம் கலங்கி, மனோல்லாசம் நசித்தவர்களாக செல்வச் செழிப்புடன் ரம்மியமாக விளங்கும் வீடுகளைப் பார்த்தும், 'இவர்கள் நம்மவர்கள்; அவர்கள் அயலார்கள்' என்றும் வேற்றுமைப்படுத்தி அறிய மாட்டாதவராக இருந்தார்கள். (19)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நாற்பத்தியேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

அஷ்டசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்ய:

பௌரங்க்யநாவிலாய:

- தேஷாமேவம்விஷண்ணாநாம் பீடிதாநாமதீவ ச ।
பூஷ்பவிப்லுதநேத்ராணாம் ஸஸோகாநாம் முமூர்ஷயா ॥ (1)
- அநுக்யம்ய நிவ்ருத்தாநாம் ராமம் நக்யரவாஸிநாம் ।
உத்யக்யதானீவ ஸத்த்வாநி பூபூவுரமநஸ்விநாம் ॥ (2)
- ஸ்வம் ஸ்வம் நிலயமாக்யம்ய புத்ரத்யாரை: ஸமாவ்ருதா: ।
அஸ்ருணி முமுக: ஸர்வே பூஷ்பேண பிஹிதாநநா: ॥ (3)
- ந சாஹ்ருஷ்யந்ந சாமோத்யந் வணிகோ ந ப்ரஸாரயந் ।
ந சாஸோபந்ந பண்யாநி நாபசந் க்யுஹமேதிந: ॥ (4)
- நஷ்டம் த்யுஷ்ட்வா நாப்யநந்த்யந் விபுலம் வா தநாக்யமம் ।
புத்ரம் ப்ரத்யமஜம் லப்யத்வா ஜநநீ நாப்யநந்த்யத ॥ (5)
- க்யுஹே க்யுஹே ருத்யந்த்யஸ்ச பூர்தாரம் க்யுஹமாக்யதம் ।
வ்யக்யர்ஹயந்த த்யு:க்யார்தா வாக்யபிஸ்தோத்ரேரிவ த்யுவிபாந் ॥ (6)
- கிம் நு தேஷாம் க்யுஹை: கார்யம் கிம் த்யாரை: கிம் தநேந வா ।
புத்ரேர்வா கிம் ஸுகைர்வாபி யே ந பஸ்யந்தி ராக்யவம் ॥ (7)
- ஏக: ஸத்புருஷோ லோகே லக்ஷ்மண: ஸஹ ஸீதயா ।
யோநுக்யச்சதி காகுத்ஸ்தம் ராமம் பரிசரந் வநே ॥ (8)
- ஆபக்யா: க்ருதபுண்யாஸ்தா: பத்யமிந்யஸ்ச ஸராம்ஸி ச ।
யேஷு ஸநாஸ்யதி காகுத்ஸ்தேநா விக்யாஹ்ய ஸலிலம் ஸாசி ॥ (9)
- ஸோப்யிஷ்யந்தி காகுத்ஸ்தமடவ்யோ ரம்யகாநநா: ।
ஆபக்யாஸ்ச மஹாநூபா: ஸாநுமந்தஸ்ச பர்வதா: ॥ (10)
- காநநம் வாபி ஸைலம் வா யம் ராமோபிக்யமிஷ்யதி ।
ப்ரியாதிதிமிவ ப்ராப்தம் நைநம் ஸக்ஷயந்த்யநர்சிதம் ॥ (11)
- விசித்ரகுஸுமாபீட்யா பூஹுமஞ்ஜரித்யாரிண: ।
ராக்யவம் த்யு:ஸயிஷ்யந்தி நக்யா பூரமரஸாலிந: ॥ (12)
- அகாலே சாபி முக்யாநி புஷ்பாணி ச ப்லாநி ச ।
த்யு:ஸயிஷ்யந்த்யநுக்ரோஸாத்ய கியூரயோ ராமமாக்யதம் ॥ (13)
- ப்ரஸ்ரவிஷ்யந்தி தோயாநி விமலாநி மஹீத்யாரா: ।
வித்யு:ஸயந்தோ விவித்யாந் பூயஸ்சித்ராம்ஸ்ச நிர்ஜராந் ॥ (14)

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தெட்டு

மாதர்கள் வருந்துவது

இவ்வாறு, மிகவும் கவலைப்பட்டவர்களாய், மிகவும் மனவேதனையால் தாக்கப்பட்டவர்களாய், கண்ணீர் ததும்பிய கண்களை உடையவர்களாய், சோகம் தாங்காமல் உயிரைவிட விரும்பியவர்களாய் இராமனைப் பின்தொடர்ந்து சென்று, (அவன் இல்லாமல்) திரும்பி வந்தவர்களுடைய ஆத்மாக்கள், உடலைவிட்டு நீங்கியவை போல் ஆயின. (1,2)

அவர்கள் தத்தம் இல்லங்களில் புழுந்து கொண்டு மகன்கள்-மனைவிகளால் சூழப்பட்டு கண்ணீர் பெருக்கினார்கள். அவர்களுடைய முகங்கள் கண்ணீரால் மறைக்கப்பட்டதாயின. (3)

அவர்களுடைய சரீரத்தில் ஆனந்த வெளிப்பாடு எதுவும் இல்லை. மனத்தில் மகிழ்ச்சி இல்லை. வணிகர்கள் கடையைத் திறக்கவில்லை. வியாபாரம் நடைபெறவில்லை. இல்லறத்தார்கள் சமையல் செய்யவில்லை. (4)

தொலைந்துபோன பொருள் திரும்பக் கிடைக்கப் பெற்றவர்களும் அதனால் பெருமகிழ்ச்சி அடையவில்லை. ஏராளமான பொருள் கிடைத்தும் அதனால் ஆனந்தம் அடையவில்லை. முதல் குழந்தையைப் பெற்ற தாயாரும் அதனால் மகிழவில்லை. (5)

வீடுகள்தோறும் மனவேதனையால் புண்பட்டு அழுது கொண்டிருந்த மாதர்கள், திரும்பி வந்து சேர்ந்த தத்தம் கணவரைப் பார்த்து, யானைகளைத் தடிகொண்டு தாக்குவதைப் போல பின்வரும் சொற்களால் தாக்கித் தூற்றினார்கள்— (6)

“பூரீராமனைக் கண்களால் காணமுடியாத இந்த நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு வீடு-வாசல், மனைவி-மக்கள், சொத்து-சுகம் ஆகியவை எதற்கு? (7)

சீதையுடன் கூடவே இராமனுக்குத் தொண்டு செய்வதற்காகக் காட்டிற்குப் பின்தொடர்ந்து போயிருக்கும் லட்சுமணன்தான் இந்த உலகில் ஒரே ஒரு பாக்கியசாலி. (8)

இராமன், தன் உடல் முழுவதையும் நீருக்குள் அமிழ்த்தி நீராடுகின்ற, தூய நீரைக் கொண்ட ஆறுகள், தாமரைத் தடாகங்கள், பொய்கைகள் எல்லாம் மகத்தான பேறு பெற்றவைகள். (9)

அழகிய சிறு வனங்களும், அடர்ந்த காடுகளும், தீர்த்த ஸ்நான கட்டங்களையுடைய நதிகளும், சிகரங்களோடு கூடிய மலைகளும், இராமனுடைய எழிலுக்கு அழகூட்டப் போகின்றன. (10)

காடு, மலை வழியாக இராமன் போகும்போது, மிகவும் அன்புக்குரிய அதிதி வந்திருப்பதை உணர்ந்து, அவைகள், அவரை உபசரித்துக் கௌரவிக்காமல் இருக்க மாட்டா. (11)

பல்வகையான மலர்களைத் தாங்கியிருக்கின்ற, கொத்துக்கொத்தாகப் பூக்களைக் கொண்ட, வண்டுகள் சூழப்பெற்று விளங்கும் மரங்கள் பூரீராமனுக்கு (வரவேற்புக் கூறுவதைப் போல) உடலிற்கும் உள்ளத்திற்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும். (12)

மலைகளும், தம்மிடம் வந்திருக்கும் இராமனிடம் பேரன்பைக் காட்டும் வகையில், உரிய காலம் இல்லாவிட்டாலும் சிறந்த புஷ்பங்களையும் மலர்களையும் காட்டப் போகின்றன. (13)

மலைகள் பலவகையான பேரழகு வாய்ந்த அருவிகளில் தூய்மையான தண்ணீரை தாரையாகப் பொழிந்து காட்டப் போகின்றன. (14)

பாத்₃பா: பர்வதா₃ரேஷு ரமயிஷ்யந்தி ராக₄வம் ।
யத்ர ராமோ ப₄யம் நாத்ர நாஸ்தி தத்ர பராப₄வ: ॥ (15)

ஸ ஹி ஸ₄ரோ மஹாப₃ாஹு: புத்ரோ த்₃ஸரத₂ஸ்ய ச ।
புரா ப₄வதி நோ தூ₃ரா₃த₃நுக₃ச்ச₂ாம ராக₄வம் ॥ (16)

பாத்₃ச்ச₂ாயா ஸுக₂ா ப₄ர்துஸ் தாத்₃ருஸஸ்ய மஹாத்மந: ।
ஸ ஹி நாதே₂ா ஜநஸ்யாஸ்ய ஸ க₃தி: ஸ பராயணம் ॥ (17)

வயம் பரிசரிஷ்யாம: ஸீதாம் யூயம் து ராக₄வம் ।
இதி பெளரஸ்த்ரியோ ப₄ர்த்ருந் து₃:க₂ார்தாஸ் தத்தத₃ப்₃ருவந் ॥ (18)

யுஷ்மாகம் ராக₄வோ₃ரண்யே யோக₃சேஷமம் வித₄ாஸ்யதி ।
ஸீதா நாரீஜநஸ்யாஸ்ய யோக₃சேஷமம் கரிஷ்யதி ॥ (19)

கோ ந்வநேநாப்ரதீதேந ஸோத்கண்டி₂த ஜநேந ச ।
ஸம்ப்ரியேதாமநோக்ருந வாஸேந ஹ்ருதசேதஸா ॥ (20)

கைகேய்யா யதி₃ சேத்₃ராஜ்யம் ஸ்யாத₃த₄ர்மயமநாத₂வத் ।
ந ஹி நோ ஜீவிதேநார்த₂: குத: புத்ரை: குதோ த₄நை: ॥ (21)

யயா புத்ரஸ்ச ப₄ர்தா ச த்யக்தாவைஸ்வர்யகாரணாத் ।
கம் ஸா பரிஹரேத்யந்யம் கைகேயீ குலபாம்ஸநீ ॥ (22)

கைகேய்யா ந வயம் ராஜ்யே ப்₄ருதகா நிவஸேம ஹி ।
ஜீவந்தயா ஜாது ஜீவந்தய: புத்ரைரபி ஸபாமஹே ॥ (23)

யா புத்ரம் பார்தி₂வேந்த்₃ரஸ்ய ப்ரவாஸயதி நிர்க்₄ருணா ।
கஸ்தாம் ப்ராப்ய ஸுக₂ம் ஜீவேத₃த₄ர்மயாம் து₃ஷ்டசாரிணீம் ॥ (24)

உபத்₃ருதமித₃ம் ஸர்வமநாலம்ப₃மநாயகம் ।
கைகேய்யா ஹி க்ருதே ஸர்வம் விநாஸமுபயாஸ்யதி ॥ (25)

ந ஹி ப்ரவ்ரஜிதே ராமே ஜீவிஷ்யதி மஹீபதி: ।
ம்ருதே த்₃ஸரதே₂ வ்யக்தம் விலாபஸ்தத₃நந்தரம் ॥ (26)

தே விஷம் பிபுதாலோ₃ய க்ஷீணபுண்யா: ஸுது₃ர்க₃தா: ।
ராக₄வம் வாநுக₃ச்ச₂த்₄வமஸ்ருதம் வாபி க₃ச்ச₂த ॥ (27)

மித்₂யா ப்ரவ்ரஜிதோ ராம: ஸஸீத: ஸஹலக்ஷ்மண: ।
ப₄ரதே ஸம்நிஸ்ருஷ்டா: ஸ்ம ஸௌநிகே பஸவோ யத₂ா ॥ (28)

மலைச்சிகரங்களிலிருக்கும் மரங்கள் இராமனை மகிழ்விக்கப் போகின்றன. பூரீராமன் இருக்குமிடத்தில் பயம் என்பதே ஏற்படாது; தோல்வி என்பதே ஏற்படாது. (15)

தசரதருடைய திருக்குமாரராகிய அவர் மகாபராக்கிரமசாலி. இராகவன் வெகுதூரம் போவதற்கு முன்னால், நாம் இப்போதே பின்தொடர்ந்து சென்று அவரை அடைந்து விடுவோம். (16)

மேன்மை பொருந்திய அந்த மகாத்மாவுடைய திருவடி நிழல், நமக்கு நிகரற்ற சுகம் அருளக்கூடியது. அவர்தான் நமக்கெல்லாம் பாதுகாவலர்; அடைக்கலம்; இறுதியாகச் சென்றடைய வேண்டிய இடம். (17)

நாங்கள் சீதாதேவிக்குப் பணிவிடை செய்வோம்; நீங்கள் இராமபிரானுக்குத் தொண்டு செய்யுங்கள்” என்று துயரம் தாங்காத நகரப் பெண்மணிகள் தத்தம் கணவரைப் பார்த்து சொன்னார்கள். (18)

“காட்டில் பூரீராமன் உங்கள் யோககேசுமங்களைக் கவனித்துக் கொள்வார்; சீதாப்பிராட்டி எங்களுடைய சுக-சௌகரியங்களை கவனித்துக் கொள்வார். (19)

இந்த இடத்தில் மனமகிழ்ச்சி இல்லை; எல்லா மக்களும் இராமனையே எண்ணி ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; உணர்வுகள் அற்றுப்போய்விட்டன; மனம் வேலை செய்வதில்லை - என்னும்போது, இங்கே வாழ்வதற்கு எவர்தான் விரும்புவார்கள்? (20)

கைகேயியிடம் இந்த அரசு போய்விட்டால் நாட்டில் தீநெறி பரவிவிடும்; கேட்பார் இல்லாமல் போய்விடும். அந்த அலங்கோல ஆட்சியில் நாம் உயிர்வாழவே விரும்பமாட்டோம் என்றால், புத்திரனாவது பொருளாவது? (எல்லாம் எக்கேடும் கெட்டுப் போகட்டும்.) (21)

குலத்தைக் கெடுக்கும் பாவியான கைகேயி, ஆட்சி உரிமையையே மேலானதாகக் கருதி சொந்தக் கணவரையும் புத்திரனையும் கைவிட்டாள். அவள், வேறு யாரைத்தான் உதறித் தள்ளமாட்டாள்? (22)

மகன் மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்கிறோம்— கைகேயி உயிரோடிருக்கும் வரையில், அவள் ஆட்சி செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் நாட்டில் நாங்கள் வாழமாட்டோம். (23)

இரக்கமே இல்லாத எவள், மாமன்னருடைய உத்தம புத்திரனை நாடு கடத்துகிறாளோ, அப்படிப்பட்ட கொடூர நடத்தையுடைய, அறம் வழுவிய அவள் ஆட்சி செய்யும் நாட்டில் என்ன சுகத்தைக் காணமுடியும்? (24)

கைகேயியின் காரணமாக இந்த ராஜ்யம் ஆதரவற்றதாய், தலைவன் இல்லாததாய், பல சங்கடங்களுக்கு ஆட்பட்டதாகியிருக்கும் இந்த நிலையில் பேரழிவை அடையத்தான் போகிறது. (25)

இராமப்பிரபு நாடு கடத்தப்பட்ட பின்னர், மாமன்னர் உயிரோடிருக்க மாட்டார். தசரதர் இறந்ததும் இந்த நாட்டில் அழகைக்குரல் மட்டும் தான் கேட்கும் என்பது திண்ணம். (26)

உங்களுடைய புண்ணியங்கள் அழிந்துவிட்டன. (அதனால்தான் மகத்தான சோகம் வந்திருக்கிறது.) மிகவும் கொடுமையான ஒரு நிலையை அடைந்துள்ளீர்கள். எனவே, இப்போதாவது ஆலோசனை செய்து, விஷத்தைக் குடித்து உயிரைப் போக்கிக் கொள்ளுங்கள். அல்லது, இராமன் இருக்குமிடத்திற்குச் செல்லுங்கள். அல்லது, கைகேயியின் பெயரைக்கூடக் கேள்விப்படாத நாட்டிற்குச் சென்றுவிடுங்கள். (27)

மனைவியோடும் இலக்குவனோடும், சத்தியபலம் இல்லாத ஒரு வரத்தினால் இராமன் நாடு கடத்தப்பட்டிருக்கிறார். நம்முடைய நிலைமையைப் பாருங்கள்: கசாப்புக் கடையில் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஆடு-மாடுகள் போல் ஆகிவிட்டோம். (நம் கழுத்தில் கத்தி எப்போது வேண்டுமானாலும் விழலாம்.) (28)

பூர்ணசந்த்₃ராநந: ஸ்யாமோ கூ₃ட₄ஜத்ருரரிந்த்₃ம: ।
ஆஜாநுப₃ாஹ: பத்₃மாசேஷா ராமோ லக்ஷ்மணபூர்வஜ: ॥ (29)

பூர்வாபி₄ப₄ாஷீ மது₄ர: ஸத்யவாதீ₃ மஹாப₃ல: ।
ஸௌம்யஸ்ச ஸர்வலோகஸ்ய சந்த்₃ரவத்ப்ரியத₃ர்ஸந: ॥ (30)

நூநம் புருஷஸார்தூ₃லோ மத்தமாதங்க₃விக்ரம: ।
ஸோப₄யிஷ்யத்யரண்யாநி விசரந் ஸ மஹாரத₂: ॥ (31)

தாஸ்தத₂ா விலபந்த்யஸ்து நக₃ரே நாக₃ரஸ்த்ரிய: ।
சக்ருஸூர் து₃:க₂ஸந்தப்தா ம்ருத்யோரிவ ப₄யாக₃மே ॥ (32)

இத்யேவம் விலபந்தீநாம் ஸ்த்ரீணாம் வேஸ்மஸு ராக₄வம் ।
ஜக₃ாமாஸ்தம் தி₃நகரோ ரஜநீ சாப₄யவர்த்த ॥ (33)

நஷ்டஜ்வலந ஸம்பாதா ப்ரஸாந்தாத்₄யாய ஸத்கத₂ா ।
திமிரேணாபி₄லிப்தேவ ஸா தத₃ா நக₃ரீ ப₃பெ₄ள ॥ (34)

உபஸாந்தவணிக்பண்யா நஷ்டஹர்ஷா நிராஸ்ரயா ।
அயோத்₄யா நக₃ரீ சாஸீந்நஷ்டதாரமிவாம்ப₃ரம் ॥ (35)

தத₂ா ஸ்த்ரியோ ராமநிமித்தமாதூரா
யத₂ா ஸுதே ப்₄ராதரி வா விவாஸிதே ।
விலப்ய தீ₃நா ருருதுர்விசேதஸ:
ஸுதைர்ஹி தாஸாமதி₄கோ ஹி ஸோட₄வத் ॥ (36)

ப்ரஸாந்த கீ₃தோத்ஸவ ந்ருத்தவாதூநா
வ்யபாஸ்தஹர்ஷா பிஹிதாபணோத₃யா ।
தத₃ா ஹ்யயோத்₄யா நக₃ரீ ப₃பூ₄வ ஸா
மஹார்ணவ: ஸம்ஷுபிதோத₃கோ யத₂ா ॥ (37)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ அஷ்டசத்வரீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஏகோநபஞ்சாஸ: ஸர்க₃:

ஜநமத₃ாக்ரோஸ:

ராமோபி ராத்ரிஸேஷேண தேநைவ மஹதுந்தரம் ।
ஜக₃ாம புருஷவ்யாக்₄ர: பிதுராக்ஞாமநுஸ்மரந் ॥ (1)

ததை₂வ க₃ச்ச₂தஸ்தஸ்ய வ்யபாயாத்₃ரஜநீ ஸிவா ।
உபாஸ்ய ஸ ஸிவாம் ஸந்த்₃யாம் விஷயாந்தம் வ்யக₃ாஹத ॥ (2)

இலக்குவனுடைய தமையனார் இராமன், முழு நிலவைப் போன்று அழகும் குளிர்ச்சியும் கொண்ட முகம் உடையவர்; கருநீல வண்ணத்தார்; திரண்ட தோள்களை உடையவர்; எதிரிகளை மாய்ப்பவர்; முழங்கால் வரை நீண்டு தொங்கும் கைகளைக் கொண்டவர்; தாமரைக் கண்ணார்; தற்பெருமை பாராட்டாமல் தானே முன் பேசுபவர்; இனியவர்; சத்தியம் பேசுபவர்; பேராற்றல் உடையவர்; சாத்தவிகர்; எல்லா மக்களுக்கும் குறைவில்லாது ஆனந்தம் அளிக்கும் சந்திரனைப் போன்று அன்புத் தோற்றம் உடையவர். (29,30)

மகாரதனும், ஆண்புலியும், மதங்கொண்ட யானையின் எல்லையற்ற பராக்கிரமமும் பெற்றுள்ள ஸ்ரீராமசந்திரன், காடுகளில் அங்குமிங்கும் சுற்றிக் கொண்டு, அவைகளுக்கு மெருகூட்டப் போகிறார்." (31)

பட்டணத்தில் நகரப் பெண்டிர் மேற்கூறியவாறு புலம்பி, துக்கத்தால் பரிதவித்து, எமன் வந்துவிட்டாற்போன்ற பயத்தால் உரக்க அழுதார்கள். (32)

இவ்வாறாக தத்தம் வீடுகளிலிருந்தவாறே இராமனைக் குறித்து பெண்கள் புலம்பிக் கொண்டிருக்கையில் சூரியன் அஸ்தமனத்தை அடைந்தான்; இரவு விரைவாக வந்தது. (33)

அப்போது அந்த நகரத்தில் (சமையல், அக்னிஹோத்திரத்திற்கு) தீ மூட்டுவது என்பதே இல்லாமற்போயிற்று; வேதமோதுதல், புராணம் படித்தல் இல்லாததாயிற்று; முற்றிலும் இருளால் பூசப்பட்டதாக ஆயிற்று. (34)

கடையில் வியாபாரம் நிகழவில்லை; நிம்மதி போய்விட்டது; அடைக்கலம் கொடுப்போர் யாருமில்லை; தாரகைகள் இல்லாத ஆகாயம் போல் அயோத்தி நகரம் இருள் சூழ்ந்ததாயிற்று. (35)

அந்த மாதர்கள் தன் வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளை, அல்லது உடன்பிறந்த சகோதரன் நாடு கடத்தப்பட்டால் எவ்வளவு வருத்தப்படுவார்களோ, அவ்வளவுக்கு வருந்தி, மதிமயங்கி, நொந்து போய் புலம்பி, வாய்விட்டு அழுது தீர்த்தார்கள். அவர்களுடைய சொந்தப் பிள்ளையைக் காட்டிலும் மிகவும் பாசத்திற்குரியவனாக இருந்தான் இராமன்." (36)

அப்போது பாடல், திருவிழா, நடனம், வாத்திய இசை முதலியன இல்லாததாக, உற்சாகம் குன்றியதாக, கதவு மூடிய வணிக நிலையங்களை உடையதாக ஆகிவிட்ட அயோத்தி மாநகரம், நீர் சுண்டிப் போய்விட்ட கடல் போல் வெறிச்சென்று காணப்பட்டது. (37)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நாற்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தொன்பது

மக்கள் துயரம்

ஆண்புலி நிகர் இராமன், மிச்சமிருந்த இரவு நேரத்திற்குள் தந்தையின் கட்டளையை நிறைவேற்ற எண்ணி நெடுந்தொலைவு சென்றார். (1)

இவ்வாறு, சுபமான அந்த இரவு பிரயாணத்திலேயே கழிந்தது. இடையில் பற்பல புறநகர்களையும் கிராமங்களையும் கடந்து சென்றனர். சூரிய உதய வேளையில் புண்ணியமான சந்தியாவந்தனத்தைச் செய்தார். (2)

- கூராமாந் விக்ருஷ்டஸீமாந்தாந் புஷ்பிதாநி வநாநி ச ।
பஸ்யந்நதியயௌ ஸீக்ரம் ஸரேரிவ ஹயோத்தமை: ॥ (3)
- ஸ்ருண்வந் வாசோ மநுஷ்யாணாம் க்ராமஸம்வாஸவாஸிநாம் ।
ராஜாநம் தி₂க்₃ து₃ஸரத₂ம் காமஸ்ய வஸமாஸ்தி₂தம் ॥ (4)
- ஹா ந்ருஸம்ஸாத்ய கைகேயீ பாபா பாபாநுபுந்தி₄நீ ।
தீக்ஷணா ஸம்பி₄ந்ந மர்யாத₃ா தீக்ஷணகர்மணி வர்ததே ॥ (5)
- யா புத்ரமீத்ருஸம் ராக்ஞ: ப்ரவாஸயதி தார்மிகம் ।
வநவாஸே மஹாப்ராக்ஞம் ஸாநுக்ரோஸம் ஜிதேந்த்ரியம் ॥ (6)
- கத₂ம் நாம மஹாப₄ாக₃ா ஸீதா ஜநகநந்தி₃நீ ।
ஸத₃ா ஸுகே₂ஷ்வபி₄ரதா து₃:க₂ாந்யநுப₄விஷ்யதி ॥ (7)
- அஹோ து₃ஸரதே₂ா ராஜா நி:ஸ்நேஹ: ஸ்வஸுதம் ப்ரியம் ।
ப்ரஜாநாமநக₄ம் ராமம் பரித்யக்துமிஹேச்ச₂தி ॥ (8)
- ஏதா வாசோ மநுஷ்யாணாம் க்ராமஸம்வாஸ வாஸிநாம் ।
ஸ்ருண்வந்நதியயௌ வீர: கோஸலாந் கோஸலேஸ்வர: ॥ (9)
- ததோ வேதுஸ்ருதிம் நாம ஸிவவாரிவஹாம் நதீ₃ம் ।
உத்தீர்யாபி₄முக₂: ப்ராயாத₃க₃ஸ்த்யாத்யுஷிதாம் தி₃ஸம் ॥ (10)
- கூத்வா து ஸுசிரம் காலம் தத: ஸீதவஹாம் நதீ₃ம் ।
கே₃ாமதீம் கே₃யுதாநூபாமதரத் ஸாக₃ரங்க₃மாம் ॥ (11)
- கே₃ாமதீம் சாப்யதிக்ரமய ராக₄வ: ஸீக்ரகை₃ர்ஹயை: ।
மயூரஹம்ஸாபி₄ருதாம் ததார ஸ்யந்தி₃காம் நதீ₃ம் ॥ (12)
- ஸ மஹீம் மநுநா ராக்ஞா துத்தாமிக்ஷ்வாகவே புரா ।
ஸ்பீ₂தாம் ராஷ்ட்ராவ்ருதாம் ராமோ வைதேஹீமந்வதூர்ஸயத் ॥ (13)
- ஸூத இத்யேவ சாப₄ாஷ்ய ஸாரதி₂ம் தமபீ₄க்ஷணஸ: ।
மத்தஹம்ஸஸ்வர: ஸ்ரீமாநுவாச புருஷர்ஷப₄: ॥ (14)
- கதூஹம் புநராக₃ம்ய ஸரய்வா: புஷ்பிதே வநே ।
ம்ருக₃யாம் பர்யடிஷ்யாமி மாத்ரா பித்ரா ச ஸங்க₃த: ॥ (15)
- நாத்யர்த₂மபி₄காங்ஷாமி ம்ருக₃யாம் ஸரயுவநே ।
ரதிர்ஹ்யேஷாதுலா லோகே ராஜர்ஷிக₃ணஸம்மதா ॥ (16)
- ராஜர்ஷீணாம் ஹி லோகேஸ்மிந் ரத்யர்த₂ம் ம்ருக₃யா வநே ।
காலே வ்ருதாம் தாம் மநுஜை₃ த்ந்விநாமபி₄காங்ஷிதாம் ॥ (17)

கிராமங்களின் எல்லைகளில் விளைநிலங்கள் உழப்பட்டிருந்தன; நந்தவனங்களில் புஷ்பங்கள் மலர்ந்திருந்தன. இவ்வித அழகிய காட்சிகளைக் கண்டபடியே வில்லிலிருந்து விடுபட்ட அம்புபோல, எங்கும் தடைப்படாமல் இலக்கை நோக்கியே உத்தம குதிரைகள் இழுக்கும் ரதத்தில் அவர்கள் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். (3)

கிராமங்களில் வசிக்கும் மக்கள், 'காமத்தின் வசப்பட்டு (இராமனை நாடு கடத்திய) மன்னர் தசரதர், ஐயோ பாவம்!' என்று பேசிக் கொள்வதைக் கேட்டார்கள். (4)

"என்ன கஷ்டம்!... இகழ்த்தக்க கைகேயி மகாபாவி; பாவத்தோடு தன்னை இணைத்துக் கொண்டுவிட்டவன்; கொடூரமானவன்; நல்மரபுகளைத் தகர்த்தெறிந்தவன்; கொடூரமான நடவடிக்கையில் இப்போது ஈடுபட்டிருக்கிறான். (5)

தருமாத்மா, பேரறிவாளர், கருணை உடையவர், புலனடக்கம் கொண்டவர் - இப்படிப்பட்ட அரசகுமாரனை நாடு கடத்தி காட்டிற்குப் போகும்படி செய்துவிட்டானே? பாவி! (6)

பெரும்பேறு பெற்றவளும், ஜனககுமாரியுமான சீதை எப்போதும் சுக-சௌக்கியங்களையே அனுபவித்து வந்தவள் - எப்படித்தான் கஷ்டங்களை சகித்துக் கொள்ளப் போகிறாளோ? (7)

அடடா... என்ன கஷ்டம்? மன்னர் தசரதர் ஈவு இரக்கமில்லாமல், மக்களின் அன்புக்கு உரியவரும், குற்றமற்றவரும், தன் சொந்தப் பிள்ளையுமான இராமனை இப்போது கைவிட்டுவிட விரும்புகிறார்." (8)

கிராமத்தின் வீடுகளில் வசிக்கும் ஜனங்களின் இம்மாதிரியான குத்தலான சொற்களைக் கேட்டபடியே, கோசல நாட்டுத் தலைவன் வீர இராமன் கோசலை நாட்டை வெகு விரைவில் கடந்து சென்றார். (9)

பின்னர், தூய நீரோட்டமுடைய வேதசுருதி என்னும் நதியைக் கடந்து, அகஸ்திய மாமுனிவர் வசித்துக் கொண்டிருந்த தெற்கு திசையை நோக்கிச் சென்றார். (10)

வெகுநேரம் யாத்திரை செய்த பின்னர், குளிர்ந்த நீரையுடையதும், இருகரைகளிலும் ஏராளமான பசுக்களை உடையதும், கடலில் சென்று கலப்பதுமான கோமதி ஆற்றைக் கடந்து சென்றார். (11)

வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளைக் கொண்டு கோமதி நதியைக் கடந்து சென்ற இராமன், மயில்கள்-அன்னப்பறவைகளின் அகவைக் குரல் நிறைந்த ஸ்யந்திகா (தற்போது ஸயி என்று அழைக்கப்படும்) நதியைக் கடந்தார். (12)

தன-தான்யங்களோடு வளமாக இருப்பதும், பற்பல சிறு நாடுகளைக் கொண்டதுமான அந்த மாபெரும் பிரதேசம், முன்னர் மனு சக்கரவர்த்தியால், குல முதல்வர் இக்ஷ்வாகுவுக்கு அளிக்கப்பட்டது என்று இராமன், சீதைக்கு எடுத்துக் கூறினார். (13)

'தேரோட்டியே! சுமந்திரரே!' என்று அடிக்கடி அவரை அழைத்து, அன்னப்பறவை போன்ற இனிய குரலில் ஆணைறாகிய இராமன், பின்வருமாறு கூறினார்— (14)

"நான் எப்போது திரும்பி வந்து தாய்-தந்தையருடன் சேர்ந்திருப்பேனோ? சரயூ நதியின் மலர்கள் நிறைந்த உபவனங்களில் வேட்டையாடிக் கொண்டு சுற்றித் திரிவேனோ? (15)

சரயூ நதியை ஒட்டினாற்போலிருக்கும் காடுகளில் வேட்டையாடுவதற்கு எனக்கு விருப்பமில்லைதான். உலகில், இது ஒரு விசேஷமான மனோல்லாச விளையாட்டு என்று ராஜரிஷிகளும் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். (16)

காட்டிற்குச் சென்று வேட்டையாடுவது என்பது ராஜரிஷிகளுக்கு ஒரு பொழுதுபோக்காக அனுமதிக்கப்பட்டது. காலக்கிரமத்தில், கையில் வில்லைப் பிடித்தவர்களுக்கெல்லாம் வேட்டையில் அதிக விருப்பம் வந்துவிட்டது." (17)

ஸ தமத்₄வாநமைக்ஷவாக: ஸுதம் மது₄ரயா கி₃ரா ।
தம் தமர்த்₂மபி₄ப்ரேத்ய யயௌ வாக்யமுதீ₃ரயந் ॥ (18)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகோநபஞ்சாஸ: ஸர்க₃: ॥

பஞ்சாஸ: ஸர்க₃:

கு₃ஹஸங்க₃தம்

விஸாலாந் கோஸலாந் ரம்யாந் யாத்வா லக்ஷ்மணபூர்வஜ: ।
அயோத்₄யாபி₄முகே₂ தீ₄மாந் ப்ராஞ்ஜலிர் வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (1)

ஆப்ருச்சே₂ த்வாம் புரிஸ்ரேஷ்டே₂ காகுத்ஸ்த₂பரிபாலிதே ।
தை₃வதாநி ச யாநி த்வாம் பாலயந்த்யாவஸந்தி ச ॥ (2)

நிவ்ருத்தவநவாஸஸ்த்வாமந்ருணோ ஜக₃தீபதே: ।
புநர்த்₃ரக்ஷயாமி மாத்ரா ச பித்ரா ச ஸஹ ஸங்க₃த: ॥ (3)

ததோ ருசிரதாம்ராஷ்ணா பு₄ஜமுத்₃யம்ய த₃க்ஷிணம் ।
அஸ்ருபூர்ணமுகே₂ தீ₃நோப்₃ரவீஜ்ஜாநபத₃ம் ஜநம் ॥ (4)

அநுக்ரோஸோ த₃யா சைவ யத₂ார்ஹம் மயி வ: க்ருத: ।
சிரம் து₃:க₂ஸ்ய பாபீயோ க₃ம்யதாமர்த₂ஸித்₃த₄யே ॥ (5)

தோபி₄வாத்₃ய மஹாத்தமாநம் க்ருத்வா சாபி ப்ரத₃க்ஷிணம் ।
விலபந்தோ நரா கே₄ரம் வ்யதிஷ்ட₂ந்த க்வசித்க்வசித் ॥ (6)

தத₂ா விலபதாம் தேஷாமத்ருப்தாநாம் ச ராக₄வ: ।
அசக்ஷார்விஷயம் ப்ராயாத்₃யத₂ார்க: க்ஷணத₃ாமுகே₂ ॥ (7)

ததோ த₄ந்யத₄நோபேதாந் த₃ாநஸீலஜநாஞ்ஸாப₄ாந் ।
அகுதஸ்சித்₃ பு₄யாந் ரம்யாம்ஸ சைத்யயூப ஸமாவ்ருதாந் ॥ (8)

உத்₃யாநாம்ரவணோபேதாந் ஸம்பந்ந ஸலிலாஸயாந் ।
துஷ்டபுஷ்ட ஜநாகீர்ணாந் கே₃பகே₃குலஸேவிதாந் ॥ (9)

ரக்ஷணீயாந் நரேந்த்₃ராணாம் ப்₃ரஹ்மகே₄ஷாபி₄நாதி₃தாந் ।
ரதே₂ந புருஷவ்யாக்₄ர: கோஸலாநத்யவர்தத ॥ (10)

மத்₄யேந முதி₃தம் ஸ்பீ₂தம் ரம்யோத்₃யாநஸமாகுலம் ।
ராஜ்யம் பே₄க்யம் நரேந்த்₃ராணாம் யயௌ த்₄ருதிமதாம் வர: ॥ (11)

தத்ர த்ரிபத₂க்யம் தி₃வ்யாம் ஸிவதோயாமஸைவலாம் ।
த₃த₃ர்ஸ ராக₄வோ க₃ங்க்யம் புண்யாம் ருஷிநிஷேவிதாம் ॥ (12)

இவ்வாறாக, அவ்வப்போது மனத்தில் தோன்றிய விஷயங்களைப் பற்றி இனிய குரலில் சாரதியிடம் பேசிக் கொண்டே அந்த நீண்ட வழியில் இராமன் போய்க் கொண்டிருந்தார். (18)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நாற்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஐம்பது

குகன் சந்திப்பு

அகன்ற பரப்பளவுடையதும், அழகியதுமான கோசல நாட்டின் எல்லையை அடைந்த லட்சுமணனின் புத்திமானான தமையனார், அயோத்தி நகரை நோக்கி வணக்கத்துடன் இரு கைகளையும் கூப்பிக் கொண்டு (பின்வருமாறு) வேண்டிக் கொண்டார்— (1)

“தலைசிறந்த பட்டணமே! காசுத்தார்களால் பரிபாலிக்கப்படுபவளே! உன்னை ரட்சித்துக் கொண்டு உன்னிடம் குடிகொண்டிருக்கும் தெய்வங்களிடமிருந்தும் உன்னிடமிருந்தும் நான் விடைகோருகிறேன். (2)

வனவாச காலகெடு முடிந்து, உலகாளும் மன்னரை கடன் அற்றவராக ஆக்கி, தாயுடனும் தந்தையுடனும் சேர்ந்து கொண்டு மீண்டும் உன்னைப் பார்ப்பேன்.” (3)

பின்னர் செவ்வரி படர்ந்த மனங்கவர் கண்களைக் கொண்ட இராமன், வலது கையைத் தூக்கி, மனம் வருந்தி, நீர் நிறைந்த கண்களுடன், கிராமப்புற மக்களைப் பார்த்து பின்வருமாறு கூறினார்— (4)

“என் விஷயத்தில் தேவையான அளவு இரக்கமும் தயவும் காட்டிவிட்டீர்கள். இனிமேலும் தொடர்ந்து துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது நல்லது அல்ல. திரும்பிச் சென்று உங்கள் வேலைகளைப் பாருங்கள்” (5)

மகாத்மாவான அவரை தலைதாழ்த்தி வணங்கி, வலம்வந்து, மன உருக்கத்துடன் அழுது புலம்பிக்கொண்டு ஆங்காங்கே நின்றபடியே இருந்தனர். (6)

பின்னர், அவரிடமிருந்து விடைபெற்றுப் பிரிய மனமில்லாமல், அழுது கொண்டேயிருந்த அவர்கள் கண்ணில் படாத தூரத்திற்கு வெகுவிரைவாகச் சென்று பொழுது சாயும் வேளை சூரியனைப் போல இராமன் மறைந்து போனார். (7)

இதன் பிறகு ஆண்புலியாகிய அவர், தேரில் இருந்தவாறே தன-தானியச் செழிப்பு உடையதும், கொடை வள்ளல்களான நன்மக்களைக் கொண்டதும், எதனிடமிருந்தும் எக்காலத்திலும் அச்சப்படாததும், அழகிய தேவாலயங்கள், வேள்விச்சாலைத் தூண்கள் நிறைந்ததும், நந்தவனங்கள், மாந்தோப்புக்கள் உடையதும், நீர் நிரம்பிய தடாகங்களைக் கொண்டதும், மன ஆரோக்கியமும் உடல் ஆரோக்கியமும் உடைய மக்கள் நிரம்பியதும், இடையர்கள்-பசுக்கூட்டங்கள் நிறைந்ததும், பிற மன்னர்களிடமிருந்து நன்றாகப் பாதுகாக்கப்பட்டதும், வேத கோஷங்கள் எப்போதும் ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதுமான கோசல நாட்டைக் கடந்து சென்றார். (8-10)

தேரியசாலிகளில் முதன்மையானவரான இராமன், மனமகிழ்ச்சி அளிப்பதும், செழிப்புள்ளதும், அழகிய நந்தவனங்கள் நிறைந்ததும், மன்னர்கள் சுகபோகங்களுடன் இருப்பதற்கு ஏற்றதுமான நாட்டின் வழியே நேரான பாதையில் சென்றார். (11)

பின்னர், இராமன் மூன்று உலகங்களிலும் பாயும் தெய்விகமானதும், குளிர்ந்த நீரோட்டமுடையதும், பாசி படர்ந்திராததும், மாமுனிவர்களால் வணங்கப்படுவதுமான புண்ணிய நதியான கங்கையைக் கண்டார். (12)

ஆஸ்ரமைரவிதூரஸ்தை₂: ஸ்ரீமத்பி₄: ஸமலங்க்ருதாம் ।
காலேஃஸரோபி₄: ஹ்ருஷ்டாபி₄: ஸேவிதாம்பே₄ஹ்ருதாம் ஸிவாம் ॥ (13)

தேவதாநவக₃ந்த₄ர்வை: கிந்நரைருபஸோபி₄தாம் ।
நாக₃க₃ந்த₄ர்வபத்நீபி₄: ஸேவிதாம் ஸததம் ஸிவாம் ॥ (14)

தேவக்ரீ₃ஸதாகீர்ணாம் தேவோத்யாந ஸதாயுதாம் ।
தேவார்த₂மாகாஸக₃மாம் விக்₂யாதாம் தேவபத்₃மிநீம் ॥ (15)

ஜலாக₄தாட்டஹாஸோக்₃ராம் பே₂நநிர்மலஹாஸிநீம் ।
க்வசித்₃வேணீக்ருதஜலாம் க்வசித்யாவர்தஸோபி₄தாம் ॥ (16)

க்வசித் ஸ்திமித க₃ம்பீ₄ராம் க்வசித்₃ வேக₃ஜலாகுலாம் ।
க்வசித்₃க₃ம்பீ₄ரநிர்கோஷாம் க்வசித்₃ பை₄ரவநிஸ்வநாம் ॥ (17)

தேவஸங்க₄ப்லுதஜலாம் நிர்மலோத்பலஸோபி₄தாம் ।
க்வசித்யாபே₄க₃புலிநாம் க்வசிந்நிர்மல வாலுகாம் ॥ (18)

ஹம்ஸஸாரஸ ஸங்கு₄ஷ்டாம் சக்ரவாகோபகூஜிதாம் ।
ஸத்யா மத்தைஸ்ச விஹகை₃ரபி₄ஸந்நாதி₃தாந்தராம் ॥ (19)

க்வசித் தீருஹர் வ்ருகை₃ர் மாலாபி₄ரிவ ஸோபி₄தாம் ।
க்வசித் பு₂ல்லோத்பலச்ச₂ந்நாம் க்வசித் பத்₃மவநாகுலாம் ॥ (20)

க்வசித் குமுத₃ஷண்டை₃ஸ்ச குட்₃மலைருபஸோபி₄தாம் ।
நாநாபுஷ்ப ரஜோத்₄வஸ்தாம் ஸமத்யாமிவ ச க்வசித் ॥ (21)

வ்யபேதமலஸங்க₄தாம் மணிநிர்மலத₃ர்ஸநாம் ।
தி₃ஸாக₃ஜைர் வநக₃ஜைர் மத்தைஸ்ச வரவாரணை: ॥ (22)

தேவராஜோபவாஹ்யைஸ்ச ஸந்நாதி₃த வநாந்தராம் ।
ப்ரமத்யாமிவ யத்நேந பூ₄ஷிதாம் பூ₄ஷணோத்தமை: ॥ (23)

ப₂லை: புஷ்பை: கிஸலையர் வ்ருதாம் கு₃ல்மைர் த்₃விஜைஸ்தத₂ா ।
ஸிம்ஸுமாரைஸ்ச நக்ரைஸ்ச பு₄ஜங்கை₃ஸ்ச நிஷேவிதாம் ॥ (24)

விஷ்ணுபாத₃யுதாம் தி₃வ்யாம் அபாபாம் பாபநாஸநீம் ।
தாம் ஸங்கரஜடாஜு₁டாத்₃ ப்₄ரஷ்டாம் ஸாக₃ரதேஜஸா ॥ (25)

ஸமுத்₃ரமஹிஷீம் க₃ங்க₃ாம் ஸாரஸ க்ரௌஞ்சநாதி₃தாம் ।
ஆஸஸாத₃ மஹாப₃ாஹ: ஸ்ருங்கி₃பே₃ரபுரம் ப்ரதி ॥ (26)

அதன் கரையருகில் தவச்செல்வர்கள் வாழும் குடில்கள், அந்தப் பிரதேசத்திற்கே சிறப்பைத் தந்தன. குதூகலம் பொங்கிய அப்சரப் பெண்டிர், தூயதான நீர் மடுக்களில் அவ்வப்போது ஜலக்கிரீடை செய்தார்கள். (13)

தேவ-தானவ-கந்தர்வ-கின்னரர்கள் அவ்விடத்திற்கு வந்து அழகு கூட்டினார்கள்; எப்போதும் தூய்மையாக இருந்த அந்த நதியில் நாக-கந்தர்வர்களின் மனைவிகள் வந்து நீராடினார்கள். (14)

தேவர்கள் விளையாடுவதற்கான நூற்றுக்கணக்கான இடங்கள் இருந்தன; தேவதைகளுக்கான நந்தவனங்கள் இருந்தன; தேவர்களுக்காகவே ஆகாயத்தில் விளங்கிய 'தேவபத்மினி' என்ற புகழ்பெற்ற தாமரைகள் நந்தவனங்களில் காணப்பட்டன. (15)

பாறைகளில் தண்ணீர் மோதியதால் ஏற்பட்ட பயங்கரமான ஒலி, நதியின் கோரமான அட்டகாசத்தைப் போலிருந்தது. நீரோட்டத்தில் மிதந்த வெண்மையான நுரை, அந்த நதியின் வெள்ளிய சிரிப்பைப் போலிருந்தது. சில இடங்களில் குறுகிக் கறுத்து ஓடுவது பெண்ணின் நீண்ட கூந்தலைப் போலிருந்தது. சில இடங்களில் நீர்ச்சுழல்கள் அழகாகக் காணப்பட்டன. (16)

சில இடங்களில் அசைவில்லாமல் ஆழமான தேக்கம் போலிருந்தது. சில இடங்களில் வெகுவேகமாக ஓடியது. சில இடங்களில் தோல் வாத்தியம் போல் இசையொலி கேட்டது. மற்றும் சில இடங்களில் பயங்கரமான ஒலி கேட்டது. (17)

தேவர்கள் கூட்டமாக வந்து அங்கே நீராடினார்கள். சில இடங்களில் ஆம்பல்கள் அடர்த்தியாகப் பூத்து வனப்பைக் கூட்டின. சில இடங்களில் விஸ்தாரமாக மணல்வெளி காணப்பட்டது. சில இடங்களில் வழவழப்பான கூழாங்கற்கள் காணப்பட்டன. (18)

அன்னங்களும் சாரஸப் பறவைகளும் சப்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தன. சக்ரவாகப் பட்சிகள் இடத்தின் அழகை மெருகேற்றின. எப்போதும் களிப்பில் மிதக்கும் பறவைகள், இடைவெளிவிட்டு ஆங்காங்கே சப்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தன. (19)

சில இடங்களில் நதியின் கரையில் வரிசையாக வளர்ந்திருந்த மரங்கள், ஒரு மாலை போல் அழகு செய்தன. சில இடங்களில் நன்றாக மலர்ந்த நீலோத்பல மலர்களால் நீரோட்டம் காணப்படாததாயிற்று. சில இடங்களில் தாமரைக் காடுகள் நிறைந்திருந்தன. (20)

சில இடங்களில் ஆம்பல்கள் நன்றாக மலர்ந்து அடர்த்தியாக வனப்புடன் இருந்தன. சில இடங்களில் மலர்களின் மகரந்தத் தாதுக்கள் சிதறிக் கிடந்ததைக் காணும்போது காமவெறி கொண்ட ஒரு மங்கையைப் போலிருந்தது. (21)

அது பாவக்குவியலைப் போக்கக் கூடியதாக இருந்தது. (அசுத்தப் பொருட்களின் குவியல் அகற்றப்பட்டதால், நீரோட்டத்தின் தூய்மை கெட்டுப் போகவில்லை.) வைடூரிய மணிபோல் பளிச்சென்று காணப்பட்டது. எண்திசைக் காவலர்களான யானைகளாலும், மதங்கொண்ட உத்தம யானைகளாலும், தேவராஜனின் வாகனத்தை இழுத்துக் கொண்டு வரும் கர்ஜனைகளுடன் கூடிய யானைகளாலும் நிரம்பிய வனப்பிரதேசங்களை உடையதும்; மிகவும் அக்கறையுடன் அணிகலன்களால் தன்னை அலங்கரித்திருக்கும் நாரீமணியைப் போன்றும்; பழங்கள், புஷ்பங்கள், இலைத்தளிர்கள், படித்துறைகள், பட்சிகள் குழந்திருந்ததும்; சிம்சமாரம், முதலைகள், சர்ப்பங்கள் வசிப்பதும்; சாட்சாத் மகாவிஷ்ணுவின் திருவடிகளிலிருந்து உற்பத்தியானதும்; தெய்விகமானதும்; பாவமற்றதும்; பாவத்தை அழிப்பதும்; சகர மன்னர் வம்சத்தில் தோன்றிய பகீரதனுடைய அளவற்ற தபோபலத்தினால், சங்கர மகாதேவனுடைய சடாமகுடத்திலிருந்து விடப்பட்டதும்; கடல் மன்னனின் அரசி போன்றதும்; ஸாரஸம், கிரௌஞ்சம் முதலிய பட்சிகளின் இறைச்சல் நிறைந்ததுமான அந்த கங்கையாற்றை பெருந்தோளரான அவர் (இராமன்) சிருங்கிபேரபுரம் என்னும் ஊர் அருகில் சென்றடைந்தார். (22-26)

தாமூர்மிகலிலாவர்தாம் அந்வவேஷ்ய மஹாரத₂: ।
ஸுமந்த்ரமப்₃ரவீத்ஸுதம் இஹைவாத்ய வஸாமஹே ॥ (27)

அவிதூ₃ராத்யம் நத்யா ப₃ஹுபுஷ்ப ப்ரவாலவாந் ।
ஸுமஹாநிங்குதீ₃வ்ருசேஷா வஸாமோத்ரைவ ஸாரதே₂ ॥ (28)

த்₃ரஷ்யாம: ஸரிதாம் ஸ்ரேஷ்ட₂ாம் ஸம்மாந் யஸலிலாம் ஸிவாம் ।
தே₃வதூ₃நவ க₃ந்த₄ர்வ ம்ருக₃ பந்நக₃ பக்ஷிணாம் ॥ (29)

லக்ஷ்மணஸ்ச ஸுமந்த்ரஸ்ச பூ₄ட₄மித்யேவ ராக₄வம் ।
உக்த்வா தமிழ்குதீ₃வ்ருசுஷம் ததே₃பயயதுர் ஹயை: ॥ (30)

ராமோடீ₄யாய தம் ரம்யம் வ்ருக்ஷமிக்ஷவாகுநந்த₃ந: ।
ரத₂ாத்வாதரத் தஸ்மாத் ஸபூ₄ர்ய: ஸஹலக்ஷ்மண: ॥ (31)

ஸுமந்த்ரோப்யவதீர்யாத₂ மோசயித்வா ஹயோத்தமாந் ।
வ்ருக்ஷமூலக₃தம் ராமமுபதஸ்தே₂ க்ருதாஞ்ஜலி: ॥ (32)

தத்ர ராஜா கு₃ஹோ நாம ராமஸ்யாத்மஸம: ஸக₂ா ।
நிஷாதஜாத்யோ ப₃லவாந் ஸ்த₂பதிஸ்சேதி விஸ்ருத: ॥ (33)

ஸ ஸ்ருத்வா புருஷவ்யாக்₄ரம் ராமம் விஷயமாக₃தம் ।
வ்ருத்₃தை₄: பரிவ்ருதோமாத்யைர்ஞாதிபி₄ஸ்சாப்யபாக₃த: ॥ (34)

ததோ நிஷாதாதி₄பதிம் த்₃ருஷ்ட்வா தூ₃ராது₃பஸ்தி₂தம் ।
ஸஹ ஸௌமித்ரிணா ராம: ஸமாக₃ச்ச₂த்₃ கு₃ஹேந ஸ: ॥ (35)

தமார்த: ஸம்பரிஷ்வஜ்ய கு₃ஹோ ராக₄வமப்₃ரவீத் ।
யத₂ாயோத்யா ததே₂யம் தே ராம கிம் கரவாணி தே ॥ (36)

ஈத்₃ருஸம் ஹி மஹாபூ₃ஹோ க: ப்ராப்யத்யதிதி₂ம் ப்ரியம் ।
ததோ கு₃ணவத₃ந்நாத்யமுபாத₃ய ப்ருத₂க்₃வித₄ம் ॥ (37)

அர்க்யம் சோபாநயத்ஷிப்ரம் வாக்யம் சேத₃முவாச ஹ ।
ஸ்வாக₃தம் தே மஹாபூ₃ஹோ தவேயமகி₂லா மஹீ ॥ (38)

வயம் ப்ரேஷ்யா ப₄வாந் ப₄ர்தா ஸாது₄ ராஜ்யம் ப்ரஸாதி₄ ந: ।
ப₄ஷ்யம் பே₄ஜ்யம் ச பேயம் ச லேஹ்யம் சேத₃முபஸ்தி₂தம் ॥ (39)

ஸயநாநி ச முக்யாநி வாஜிநாம் க₂ாத₃நம் ச தே ।
கு₃ஹமேவம் ப்₃ருவாணம் தம் ராக₄வ: ப்ரத்யப₄ஷத ॥ (40)

அர்சிதாஸ்சைவ ஹ்ருஷ்டாஸ்ச ப₄வதா ஸர்வத₂ா வயம் ।
பத்₃ப₄யாமபி₄க₃மாச்சைவ ஸ்நேஹஸந்த₃ர்ஸநேந ச ॥ (41)

மகாரதனான இராமன் வரிசையாய் அலைகள் மோதி நீர்ச்சுழல்கள் காணப்பட்ட நதியை வணங்கி, சுமந்திரரிடம், 'சாரதி! நாம் இன்று இங்கேயே தங்குவோம்' என்று கூறினார். (27)

"சாரதி! ஆற்றின் அருகிலேயே மலர்களும் தளிர்களும் நிறைந்து விளங்கும், மிகப்பெரிய இந்தப் புங்க மரத்தினடியில் தங்குவோம். (28)

தேவ-தானவ-கந்தர்வ-விலங்கு-மானுடர்களால் மிகவும் பூஜித்துக் கொண்டாடப்படும் நீரை உடையதும், சர்வ மங்களங்களையும் அளிக்கக் கூடியதும், ஆறுகளில் மிக உயர்வானதுமான இந்த நதியை ஆர அமரப் பார்ப்போமாக." (29)

லட்சுமணனும் சுமந்திரரும், 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று இராகவனிடம் கூறிவிட்டு, குதிரைகளுடன் (ரதத்துடன்) புங்க மரத்தின் அருகில் சென்றார்கள். (30)

இக்ஷ்வாகு குலத்திற்கு ஆனந்தம் அளிக்கும் இராமன், வசதியாக இருந்த அந்த மரத்தை வந்தடைந்து, மனைவி-லட்சுமணனோடு ரதத்திலிருந்து இறங்கினார். (31)

பிறகு, சுமந்திரரும் ரதத்திலிருந்து இறங்கி, குதிரைகளை அவிழ்த்துவிட்டு, மரத்தின் அடியில் நிற்குகொண்டிருந்த இராமனிடம் சென்று, கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு (அடுத்த உத்திரவை எதிர்பார்த்து) நின்றார். (32)

அந்தப் பகுதியில் வேடுவர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவனும், மிக்க பலசாலியும், இராமனுக்கு உயிர் நண்பனுமாக சிற்றரசன் சுகன் என்பவன் அந்தப் பிரதேசத்திற்குத் தலைவனாகப் புகழ் பெற்று விளங்கினான். (33)

ஆண்புலியான இராமன் (தன் நாட்டிற்குள்) வந்திருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு வயோதிகர்கள், அமைச்சர்கள் மற்றும் உறவினர்களுடன்கூட அவ்விடம் வந்தான். (34)

தொலைவில் வந்து கொண்டிருந்த வேடுவர் தலைவனைக் கண்டதும் இராமன், இலக்குவனோடுகூட முன்னே வந்து சுகனைச் சந்தித்தார். (35)

(தவக்கோலத்தில் இராமனைக் கண்டதும்) மிகவும் மனவேதனைப்பட்ட சுகன், "அயோத்தி எப்படியோ, அப்படியே இந்த நாடும் தங்களுடையதே. நான் தங்களுக்கு என்ன சேவை செய்யவேண்டும்?" என்று கேட்டான். (36)

"பெருந்தோளரே! தங்களைப் போன்ற பாசமுள்ள விருந்தினர் வேறு எவருக்குக் கிடைப்பார்?" பிறகு விதவிதமான உயர்வகை உணவுப் பொருட்களைக் கொண்டு வந்து அவருக்குச் சமர்ப்பித்தான். (37)

உடனே, அவருக்கு அர்க்யம் முதலான உபசாரங்கள் செய்து பின்வருமாறு கூறினான்— "மாவீரரே! தங்களுக்கு நல்வரவு கூறுகிறேன். இந்த மண்ணுலகம் முழுவதும் தங்களுடையதே! (38)

நாங்கள் ஏவலர்கள்; தாங்கள் எஜமானர். தாங்கள் இந்த நாட்டை ஏற்று எங்களுக்கு நல்லாட்சி அருளுங்கள். தங்களுக்காக பல்வகை அன்னங்கள், இனிப்பு வகைகள், பால் முதலிய பருகுவதற்கான பானங்கள், துவையல் வகைகள் முதலியன இதோ கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. (39)

உடலுக்கு சுகம் தரும் நல்ல படுக்கைகளும், குதிரைகளுக்குத் தீனியும் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன." இவ்வாறு கூறி முடித்த சுகனைப் பார்த்து இராமன் பதில் சொன்னார்— (40)

"காலால் நடந்து இவ்வளவு தூரம் நீங்களெல்லோரும் வந்ததாலும், முறுகிய நட்பைக் காட்டியதன் மூலமும் நாங்கள் உன்னால் நன்றாக கௌரவிக்கப்பட்டு மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறோம்." (41)

பு₄ஜாப்யாம் ஸாது₄வ்ருத்தாப்யாம் பீட₃யந்வாக்யமப்₃ரவீத் ।
தி₃ஷ்ட்யா த்வாம் கு₃ஹ பஸ்யாமி நீரோக₃ம் ஸஹ பு₃ரந்த₄வை: ॥ (42)

அபி தே குஸலம் ராஷ்ட்ரே மித்ரேஷு ச த₄நேஷு ச ।
யதேதத்₃ப₄வதா கிஞ்சித் ப்ரீத்யா ஸமுபகல்பிதம் ।
ஸர்வம் தத₃நுஜாநாமி ந ஹி வர்தே ப்ரதிக்₃ரஹே ॥ (43)

குஸ சீராஜிநத₄ரம் ப₂லமூலாஸிநம் ச மாம் ।
வித்₃தி₄ ப்ரணிஹிதம் த₄ர்மே தாபஸம் வநகே₃சரம் ॥ (44)

அஸ்வாநாம் க₂ாத₃நேநாஹமர்தீ₂ நாந்யேந கேநசித் ।
ஏதாவதாத்ர ப₄வதா ப₄விஷ்யாமி ஸுபூஜித: ॥ (45)

ஏதே ஹி த₃யிதா ராக்ஞ: பிதுர்த₃ஸரத₂ஸ்ய மே ।
ஏதை: ஸுவிஹிதைரஸ்வைர் ப₄விஷ்யாம்யஹமர்சித: ॥ (46)

அஸ்வாநாம் ப்ரதிபாநம் ச க₂ாத₃நம் சைவ ஸோ₄ந்வஸாத் ।
கு₃ஹஸ்தத்ரைவ புருஷாம்ஸ்த்வரிதம் தீ₃யதாமிதி ॥ (47)

ததஸ்₃ரோத்தராஸங்க₃: ஸந்த₄யாமந்வாஸ்ய பஸ்சிமாம் ।
ஐலமேவாத₃தே₃ பே₄ஜ்யம் லக்ஷமணேநாஹ்ருதம் ஸ்வயம் ॥ (48)

தஸ்ய பூ₄மௌ ஸயாநஸ்ய பாதே₃ள ப்ரக்ஷால்ய லக்ஷமண: ।
ஸப₄ர்யஸ்ய ததோ₄ப்யேத்ய தஸ்தெ₂ள வ்ருக்ஷமுபாஸ்ரித: ॥ (49)

கு₃ஹோ₄பி ஸஹ ஸு₃தேந ஸௌமித்ரிமநுப₄ஷயந் ।
அந்வஜாக்₃ரத்ததோ ராமமப்₃ரமத்தோ த₄நுர்த₄ர: ॥ (50)

தத₂ா ஸயாநஸ்ய ததோ₄ஸ்ய தீ₄மதோ
யஸஸ்விநோ த₃ாஸரதே₂ர்மஹாத்மந: ॥
அத்₃ருஷ்டத்₃:க₂ஸ்ய ஸுகே₂சிதஸ்ய ஸா
தத₃ா வ்யதீயாய சிரேண ஸர்வரீ ॥ (51)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ பஞ்சாஸ: ஸர்க₃: ॥

ஏகபஞ்சாஸ: ஸர்க₃:

கு₃ஹலக்ஷமணஜாக₃ரணம்

தம் ஜாக்₃ரதமத்₃ம்பே₂ந ப்₄ராதுர்த₂ாய லக்ஷமணம் ।
கு₃ஹ: ஸந்தாபஸந்தப்₃தோ ராக்₃வம் வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (1)

உருண்டு திரண்ட தன் இரு கைகளாலும் சூகனை மார்புறத் தழுவி, பின்வருமாறு கூறினார்— “சூகனே! உன்னையும், உன் சுற்றத்தார்களையும் உடல் நலமும் மன நலமும் உடையவர்களாகப் பார்ப்பதை ஒரு பேறாகக் கருதுகிறேன். உன் நாட்டுப் பிரஜைகள், அரசகுல நண்பர்கள், பொருள் வரவு - எல்லாம் சரியாக இருக்கின்றனவா? மிக்க அன்புடன் நீ கொண்டு வந்திருக்கும் எல்லாப் பொருட்களையும் திரும்பி எடுத்துக்கொண்டு போகும்படி உத்திரவிடுகிறேன். ஏனென்றால், பிறர் கொடுக்கும் பொருளை ஏற்பதில்லை - என்ற கொள்கையில் இருக்கிறேன். (42,43)

மரவுரி-மான்தோல் அணிந்து கனி-கிழங்குகளைப் புசித்துக் கொண்டு காட்டில் திரியும் அறநெறியைக் கொண்ட தவசியாக நான் இருக்கிறேன் - என்பதை அறிந்துகொள். (44)

நீ கொண்டு வந்திருப்பவைகளில், குதிரைகளுக்குத் தேவையான தீனி-தண்ணீர் மட்டும்தான் எனக்கு இப்போது தேவைப்படுபவை; வேறு எதுவும் வேண்டாம். இந்த ஒன்றினாலேயே நான் நன்கு பூஜிக்கப்பட்டவனாக ஆவேன். (45)

இந்தக் குதிரைகள் என்னுடைய தந்தையார் தசரத மன்னருக்கு மிகவும் பிரியமானவைகள். இவைகளுக்கு நல்ல ஏற்பாடு செய்யப்பட்டால் போதும், நான் கௌரவிக்கப்பட்டவனாக ஆவேன்.” (46)

“குதிரைகளுக்குத் தீனியும், குடிப்பதற்குத் தண்ணீரும் உடனே கொண்டு வந்து கொடுங்கள்” என்று, சூகன் அப்பொழுதே தன் வேலைக்காரர்களுக்கு ஆணை பிறப்பித்தான். (47)

பின்னர், இராமன் அங்கவஸ்திரமாக ஒரு மரவுரியை தரித்துக் கொண்டு சாயங்கால சந்தியாவந்தனம் செய்தார். இலக்குவன் தன் கையாலே கொண்டு வந்த நீரை மட்டும் உணவாகக் கொண்டார். (48)

தருமபத்தினியுடன் வெறுந்தரையில் படுத்துக் கொண்ட அவருடைய திருவடிகளை, நீர்விட்டுக் கழுவி சுத்தம் செய்தபின், சற்றுத் தள்ளியிருந்த ஒரு மரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு நின்றான், லட்சுமணன். (49)

கவனமாகக் கையில் வில்லைப் பிடித்துக் கொண்டு சூகனும், சாரதியுடனும் லட்சுமணனுடனும் இராமனைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டு, இரவு முழுவதும் கண்விழித்துக் கொண்டிருந்தான். (50)

அவ்வாறு படுத்துக் கொண்டிருந்த நன்மதியாளரும், புகழ்பெற்றவரும், மகாத்மாவும், இதுவரை துக்கத்தையே அனுபவித்தறியாதவரும், சுக-சௌக்கியங்களுக்கு உரியவருமான அந்த தசரத குமாரருக்கு அந்த இரவு வெகுநேரம் கொண்டதாகத் தோன்றி ஒருவாறாகக் கழிந்தது. (51)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
ஐம்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தொன்று

சூக-லட்சுமணர் உரையாடல்

(தன் தமையனாரின் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு) கபடமில்லாமல் விழித்திருக்கும் இலக்குவன் படும் துன்பத்தைக் கண்டு மனவேதனைப்பட்ட சூகன் பின்வருமாறு கூறினான்— (1)

- இயம் தாத ஸுக₂ா ஸய்யா த்வத₃ர்த₂முபகல்பிதா ।
 ப்ரத்யாஸ்வஸிஹி ஸாத்வஸ்யாம் ராஜபுத்ர யத₂ாஸுக₂ம் ॥ (2)
- உசிதோதயம் ஜந: ஸர்வ: க்லேஸாநாம் த்வம் ஸுகே₂ாசித: ।
 குப்த்யர்த₂ம் ஜாக்₃ரிஷ்யாம: காகுத்ஸ்த₂ஸ்ய வயம் நிஸாம் ॥ (3)
- ந ஹி ராமாத்ப்ரியதரோ மமாஸ்தி பு₄வி கஸ்சந ।
 ப்ரவீம்யேதத₃ஹம் ஸத்யம் ஸத்யேநைவ ச தே ஸபே ॥ (4)
- அஸ்ய ப்ரஸாத₃ாத₃ாஸம்ஸே லோகேஸ்மிந் ஸுமஹத்யஸ: ।
 த₄ர்மாவாப்திம் ச விபுலாமர்த₂காமௌ ச புஷ்கலௌ ॥ (5)
- ஸோஹம் ப்ரியஸுக₂ம் ராமம் ஸயாநம் ஸஹ ஸீதயா ।
 ரக்ஷிஷ்யாமி து₄நுஷ்பாணி: ஸர்வதோ ஞாதிபி₄: ஸஹ ॥ (6)
- ந ஹி மோவிதி₃தம் கிஞ்சித்₃வநோஸ்மிம்ஸ் சரத: ஸத₃ா ।
 சதுரங்க₃ம் ஹயபி ப₃லம் ஸுமஹத்ப்ரஸஹேமஹி ॥ (7)
- லக்ஷ்மணஸ்தம் ததே₃ாவாச ரக்ஷ்யமாணாஸ் த்வயாநக₄ ।
 நாத்ர பீ₄தா வயம் ஸர்வே த₄ர்மமேவாநுபஸ்யதா ॥ (8)
- கத₂ம் த₃ாஸரதௌ பூ₄மௌ ஸயாநே ஸஹ ஸீதயா ।
 ஸக்யா நித்₃ரா மயா லப்த₄ம் ஜீவிதம் வா ஸுக₂ாநி வா ॥ (9)
- யோ ந தே₃வாஸுரை: ஸர்வை: ஸக்ய: ப்ரஸஹிதும் யுதி₄ ।
 தம் பஸ்ய ஸுக₂ஸம்விஷ்டம் த்ருணேஷு ஸஹ ஸீதயா ॥ (10)
- யோ மந்த்ரதபஸா லப்தே₄ா விவிதை₄ஸ்ச பரிஸ்ரமை: ।
 ஏகோ த₃ாஸரதஸ்யேஷ்ட: புத்ர: ஸத்₃ருஸலக்ஷண: ॥ (11)
- அஸ்மிந் ப்ரவ்ராஜிதே ராஜா ந சிரம் வர்தயிஷ்யதி ।
 வித₄வா மேதி₃நீ நூநம் க்ஷிப்ரமேவ பு₄விஷ்யதி ॥ (12)
- விநத்ய ஸுமஹாநாத₃ம் ஸ்ரமேணோபரதா: ஸ்த்ரிய: ।
 நிற்கே₄ஷோபரதம் தாத மந்யே ராஜநிவேஸநம் ॥ (13)
- கௌஸல்யா சைவ ராஜா ச ததை₂வ ஜநநீ மம ।
 நாஸம்ஸே யதி₃ ஜீவந்தி ஸர்வே தே ஸர்வரீமிமாம் ॥ (14)
- ஜீவேத₃பி ஹி மே மாதா ஸத்ருக்₃நஸ்யாந்வவேக்ஷயா ।
 தத்₃து₃:க₂ம் யதி₃ கௌஸல்யா வீரஸூர் விநஸிஷ்யதி ॥ (15)
- அநுரக்தஜநாகீர்ணா ஸுக₂ா லோகப்ரியாவஹா ।
 ராஜவ்யஸந ஸந்தப்தா ஸா பு₄ரீ விநஸிஷ்யதி ॥ (16)

“ஐயா! அரசகுமாரரே! சுகமான இந்தப் படுக்கை உங்களுக்காக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதில் படுத்து அமைதியுடன் உறங்கி களைப்பாறிக் கொள்ளுங்கள். (2)

நாங்கள் எல்லோரும் துன்பங்களைத் தாங்கிக் கொள்ளப் பழக்கப்பட்டவர்கள். நீங்கள் செளக்கியமாக இருக்க வேண்டியவர். இராமனின் பாதுகாப்புக்காக நாங்கள் இரவு முழுவதும் கண்விழித்துக் காவல் காப்போம். (3)

இந்த உலகில், ஸ்ரீராமனைக் காட்டிலும் என்னுடைய அதிக அன்பிற்குரியவர் வேறு யாருமில்லை. சத்தியத்தின் மேல் ஆணையிட்டு இந்த விஷயத்தை (நாங்கள் காவல் காப்போம் - என்பதை) உங்களிடம் சத்தியமாகக் கூறுகிறோம். (4)

இவ்வுலகில் மிகப்பெரும் புகழையும், தருமானுஷ்டானத்தின் அளவில்லாத புண்ணியத்தையும், ஏராளமான பொருள்-போகங்களையும் அடையலாம் என்று நம்பிக்கையோடு இருக்கிறேன். (5)

தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் என் அருமைத் தோழரான ஸ்ரீராமனையும், சீதையையும் நான் என் உறவினர்களோடு வில்லும்-கையுமாக நாற்புறத்திலும் காவல் காத்துக் கொண்டிருப்பேன். (6)

எப்போதும் இந்தக் காட்டில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் எனக்கு இங்கே தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. எதிரிகள் நால்வகைப் படையுடன் வந்தாலும் அவர்களை எதிர்கொள்வதற்கு நாங்களே போதுமா.” (7)

அப்போது லட்சுமணன் அவனிடம் சொன்னான்— “குற்றமற்றவனே! தருமத்திலிருந்து விலகாத மனத்தையுடைய நீ காவல் காத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த இடத்தில் எங்களுக்குப் பயம் ஏது? (8)

தசரதரின் மூத்த குமாரர், தன் மனைவியுடன் கட்டாந்தரையில் படுத்து உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது, எனக்குத் தூக்கம் வருமா? உயிர் வாழ்வோ, சுகங்களை அனுபவிக்கவோ இயலுமா? (9)

தேவாசுரர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து வந்தாலும் யுத்தத்தில் எவரை எதிர்த்து வெற்றி பெற முடியாதோ, அப்படிப்பட்ட அவர் சீதையுடன்கூட புல்படுக்கையில் அமைதியாகத் தூங்குவதைப் பார். (10)

பலவகையான தீவிர முயற்சிகளாலும், மந்திர ஜபங்களாலும், தவநெறி அனுஷ்டானங்களாலும், தனக்கு நிகரான நற்குணங்கள் கொண்டவராக தசரதருக்குப் பிரியமான மூத்த புதல்வராக பெறப்பட்டவர், இவர். (11)

இவர் நாட்டை விட்டு வெளியேறியபின் வெகுகாலம் வேந்தர் உயிரோடு இருக்கமாட்டார். இந்தப் பூமியே தலைவன் அற்றதாக ஆகிவிடப் போகிறது. (12)

நண்பனே! அந்தப்புரப் பெண்மணிகள் வாய்விட்டுக் கதறி அழுதுவிட்டு, களைப்படைந்து ஓய்ந்து போயிருப்பார்கள். மன்னரின் மாளிகையில் ஒப்பாரி சப்தம் ஒழிந்து அமைதி அடைந்திருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். (13)

கௌசல்யாதேவியும், மன்னரும், என்னைப் பெற்றெடுத்த தாயாரும் இன்றிரவு வரையிலாவது உயிரோடு இருப்பார்கள் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. (14)

என்னுடைய அன்னை சத்ருக்னனைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக உயிரைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். வீரராமனைப் பெற்றெடுத்த தாயார் புத்திரனின் பிரிவைத் தாங்காமல் உயிர்விட்டால், அது எங்களுக்கு மகத்தான துக்கத்தைத் தரும். (15)

அயோத்தியில் இராமனிடம் பக்தி கொண்டவர்கள் நிரம்பி இருக்கிறார்கள். சுகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது; மக்களுக்குப் பிரியமான பொருட்களை உடையது; இப்போது, வேந்தரின் மரணத்தால் துக்கம் தாளாமல் அந்த நகரம் அழிந்துவிடப் போகிறது. (16)

கத₂ம் புத்ரம் மஹாத்மாநம் ஜ்யேஷ்ட₂ம் ப்ரியமபஸ்யத: ।
 ஸரீரம் த₄ரயிஷ்யந்தி ப்ராணா ராக்ஞா மஹாத்மந: ॥ (17)

விநஷ்டே ந்ருபதௌ பஸ்சாத் கௌஸல்யா விநஸிஷ்யதி ।
 அநந்தரம் ச மாதாபி மம நாஸமுபைஷ்யதி ॥ (18)

அதிக்ராந்தமதிக்ராந்தமநவாப்ய மநோரத₂ம் ।
 ராமே ராஜ்யமநிஷிப்ய பிதா மே விநஸிஷ்யதி ॥ (19)

ஸித்த₄ார்த₂ா: பிதரம் வ்ருத்தம் தஸ்மிந் காலேஸ்ப்யுபஸ்தி₂தே ।
 ப்ரேதகார்யேஷு ஸர்வேஷு ஸம்ஸ்கரிஷ்யந்தி பூ₄மிபம் ॥ (20)

ரம்யசத்வரஸம்ஸ்த₂ாநாம் ஸுவிப₄க்தமஹாபத₂ாம் ।
 ஹர்ம்யப்ராஸாத₃ஸம்பந்நாம் க₃ணிகாவரஸோபி₄தாம் ॥ (21)

ரத₂ாஸ்வ க₃ஜ ஸம்ப₃ாத₄ாம் தூர்யநாத₃ விநாதி₃தாம் ।
 ஸர்வகல்யாணஸம்பூர்ணாம் ஹ்ருஷ்டபுஷ்டஜநாகுலாம் ॥ (22)

ஆராமோத்யாநஸம்பந்நாம் ஸமாமோத்ஸவஸாலிநீம் ।
 ஸுகி₂தா விசரிஷ்யந்தி ராஜத₄ாநீம் பிதுர்மம ॥ (23)

அபி ஜீவேத்₃ு₃ஸரதே₂ா வநவாஸாத்தபநர்வயம் ।
 ப்ரத்யாக₃ம்ய மஹாப₄ாக₃மபி பஸ்யேம ஸுவ்ரதம் ॥ (24)

அபி ஸத்யப்ரதிக்ஞேந ஸார்த₄ம் குஸலிநா வயம் ।
 நிவ்ருத்தே வநவாஸேஸ்மிந் அயோத்யாம் ப்ரவிசேமஹி ॥ (25)

பரிதே₃வயமாநஸ்ய து₃:க₂ார்தஸ்ய மஹாத்மந: ।
 திஷ்ட₂தோ ராஜபுத்ரஸ்ய ஸர்வரீ ஸாத்யவர்தத ॥ (26)

தத₂ா ஹி ஸத்யம் ப்ருவதி ப்ரஜாஹிதே
 நரேந்த்ரபுத்ரே குருஸௌஹ்ருத₃ாத்₃குஹ: ।
 முமோச ப₃ாஷ்பம் வ்யஸநாபி₄பீடி₃தோ
 ஜ்வராதுரோ நாக₃ இவ வ்யத₂ாதூர: ॥ (27)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதி₃காவ்யே
 அயோத்யாகாண்டே₃ ஏகபஞ்சஸ: ஸர்க₃: ॥

த₃விபஞ்சாஸ: ஸர்க₃:

க₃ங்க₃ரதரணம்

ப்ரப₄ாதாயாம் து ஸர்வர்யாம் ப்ருது₂வக்ஷா மஹாயஸா: ।
 உவாச ராம: ஸௌமித்ரீம் லக்ஷ்மணம் ஸுப₄லக்ஷணம் ॥ (1)

மகா மகிமை வாய்ந்தவரும், பேரன்பிற்குரிய மூத்த புதல்வருமான இராமனைப் பாராமல், மகாத்மாவான மன்னருடைய திருமேனி, உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கப் போகிறது? (17)

மன்னர் மரணமடைந்தால், பிறகு கௌசல்யா மாதாவும் உயிரை விடுவார். பின்னர், என்னுடைய அன்னையும் உயிர்வாழ மாட்டார். (18)

மன்னருடைய விருப்பத்திற்கு எதிராக எது நடந்ததோ, அது நிகழ்ந்துவிட்ட வேதனையான சத்தியம். மன்னர், இராமனுக்கு ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கொடுக்காமலே, என்னுடைய தந்தையான அவர் உயிரைவிடப் போகிறார். (19)

மண்ணாண்ட மன்னர் உயிர்விடும் அந்த நேரத்தில், அவர் அருகில் இருந்து எல்லா உத்தரக்கிரியைகளையும் என் தந்தையாருக்குச் செய்பவர்களே கொடுத்து வைத்தவர்கள். (20)

(ஆகா! அயோத்தியைப் போல அழகான நகரம் இவ்வுலகில் வேறு எங்கும் காணக் கிடைக்குமா?) நேர்த்தியாக அமைக்கப்பட்ட நாற்சந்திகள்; நன்கு வகுக்கப்பட்ட நெடுஞ்சாலைகள்; செல்வந்தர்களின் வீடுகள்; அரச குடும்பத்தினரின் மாளிகைகள்; இறைபணியில் தம்மை அர்ப்பித்துக் கொண்ட கணிகை இன மாதர்கள் - இவற்றால் அழகூட்டப்பட்டது. (21)

உத்தமமான ரதங்கள், குதிரைகள், யானைகள் நிறைந்தது; பல்வகைப்பட்ட இசைக்கருவிகளின் ஒலியால் எதிரொலிக்கப்படுவது; சுகமான வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அனைத்துப் பொருட்களும் கிடைக்கப்பெறுவது; மனமகிழ்ச்சியும் உடல் நலமும் வாய்க்கப் பெற்ற மக்களின் கூட்டங்கள் கொண்டது; (22)

தோட்டங்கள், நந்தவனங்கள் உடையது; சமுதாயத் திருவிழாக்கள் அடிக்கடி கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்படுவது - இப்படிப்பட்ட என் தந்தையாரின் பட்டணத்தில் வாழ்பவர்கள் நிச்சயம் பாக்கியசாலிகளே! (23)

வனவாசத்திலிருந்து நாங்கள் திரும்பி வந்து பெரும் பாக்கியமுள்ளவரும், விரத அனுஷ்டானமுள்ளவருமான என் தந்தை தசரதரை உயிர் வாழ்பவராகப் பார்ப்போமா? (24)

வனவாசத்திற்கான காலகெடு முடிந்து, சத்தியவாதியான இராமனுடன் குறை ஒன்றுமில்லாதவர்களாக நாங்கள் அயோத்தியில் பிரவேசிப்போமா?" (25)

இவ்வாறு மனத்துயரம் தாங்காமல் வேதனையுடன் புலம்பிக் கொண்டேயிருந்த பாசமிகு அரசகுமாரனுக்கு அந்த இரவு ஒருவழியாகக் கழிந்தது. (26)

மக்களின் நல்வாழ்வில் கருத்துடைய அரசகுமாரன் இலக்குவன், தந்தை-தமையனிடம் கொண்டிருந்த பேரன்பினால் மனந்திறந்து பேசியதைக் கேட்டதும், நோயினால் பீடிக்கப்பட்ட யானை தவிப்பதைப் போல, குகன் மிகவும் மனம் நொந்து துக்கம் தாங்காமல் கண்ணீர் விட்டான். (27)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
ஐம்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்திரண்டு

கங்கையைக் கடந்து சென்றது

இரவு கழிந்து, பொழுது விடிந்ததும் விசாலமான மார்பும் மகாகீர்த்தியும் பெற்ற இராமன், அழகிய உடலமைப்புக் கொண்ட இலக்குவனிடம் பின்வருமாறு கூறினார்— (1)

- ப₄ஸ்கரோத்யகாலோஸௌ க₃தா ப₄க₃வதீ நிஸா ।
அஸௌ ஸுக்ருஷ்ணோ விஹக₃: கோகிலஸ்தாத கூஜதி ॥ (2)
- ப₃ர்ஹிணாநாம் ச நிர்கே₄ஷ: ஸ்ருயதே நத₃தாம் வநே ।
தராம: ஜாஹநவீம் ஸௌம்ய ஸீக்₄ரக₃ாம் ஸாக₃ரங்க₃மாம் ॥ (3)
- விக்ஞாய ராமஸ்ய வச: ஸௌமித்ரிர் மித்ரநந்த₃ந: ।
குஹமாமந்த்ரய ஸுதம் ச ஸோதிஷ்ட₂த்₃ ப்₄ராதுரக்₃ரத: ॥ (4)
- ஸ து ராமஸ்ய வசநம் நிஸம்ய ப்ரதிக்₃ருஹ்ய ச ।
ஸ்த₂பதிஸ்தூர்ணமாஹுய ஸசிவாநித₃மப்₃ரவீத் ॥ (5)
- அஸ்ய வாஹநஸம்யுக்தாம் கர்ணக்₃ராஹவதீம் ஸுப₄ாம் ।
ஸுப்ரதாராம் த்₃ருட₄ாம் தீர்தே₂ ஸீக்₄ரம் நாவமுபாஹர ॥ (6)
- தம் நிஸம்ய குஹாதே₃ஸம் குஹாமாத்யக₃ணோ மஹாந் ।
உபோஹ்ய ருசிராம் நாவம் குஹாய ப்ரத்யவேத₃யத் ॥ (7)
- தத: ஸ ப்ராஞ்ஜலிர்பூ₄த்வா குஹோ ராக₄வமப்₃ரவீத் ।
உபஸ்தி₂தேயம் நௌர்தே₃வ பூ₄ய: கிம் கரவாணி தே ॥ (8)
- தவாமரஸுதப்ரக்₂ய தர்தும் ஸாக₃ரக₃ாம் நதீ₃ம் ।
நௌரியம் புருஷவ்யாக்₄ர தாம் த்வமாரோஹ ஸுவ்ரத ॥ (9)
- அதே₂வாச மஹாதேஜா ராமோ குஹமித₃ம் வச: ।
க்ருதகாமோஸ்மி ப₄வதா ஸீக்₄ரமாரோப்யதாமிதி ॥ (10)
- தத: கலாபாந் ஸம்நஹ்ய க₂ட்₃கெ₃ள ப₃த்₃த்₄வா ச த₄ந்விநௌ ।
ஜக்₃மதுர்யேந தெள க₃ங்க₃ாம் ஸீதயா ஸஹ ராக₄வௌ ॥ (11)
- ராமமேவம் து த₄ர்மக்ருமுபக₃ம்ய விநீதவத் ।
கிமஹம் கரவாணீதி ஸுத: ப்ராஞ்ஜலிரப்₃ரவீத் ॥ (12)
- ததோப்₃ரவீத்₃த₃ஸரதி₂: ஸுமந்த்ரம்
ஸ்ப்ருஸந் கரேணோத்தமத₃க்ஷிணேந ।
ஸுமந்த்ர ஸீக்₄ரம் புநரேவ யாஹி
ராக்ஞ: ஸகாஸே ப₄வ சாப்ரமத்த: ॥ (13)
- நிவர்தஸ்வேத்யுவாசைநமேதாவத்₃தி₄ க்ருதம் மம ।
ரத₂ம் விஹாய பத்₃ப்₄யாம் து க₃மிஷ்யாமோ மஹாவநம் ॥ (14)
- ஆத்மாநம் த்வதப்₄யநுக்ருதமவேக்ஷயார்த: ஸ ஸாரதி₂: ।
ஸுமந்த்ர: புருஷவ்யாக்₄ரமைக்ஷவாகமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (15)
- நாதிக்காந்தமித₃ம் லோகே புருஷேணேஹ கேநசித் ।
தவ ஸப்₄ராத்ரு ப₄ர்யஸ்ய வாஸ: ப்ராக்ருதவத்₃ வநே ॥ (16)

"அருமைத் தம்பி! இப்போது சூரியன் உதிக்கிற காலம். இரவு மங்களமாகக் கழிந்தது. தனியாக ஒரு கருங்குயில் கூவுகிறது. (2)

காட்டில் அகவும் மயில்களின் ஓசை கேட்கிறது. சமுத்திரத்தை நோக்கி வேகமாக ஓடும் கங்கை நதியைக் கடந்து செல்லவேண்டும். தம்பி! ஆகவேண்டியதை விரைவாகச் செய்." (3)

நண்பர்களை ஆனந்தப்படுத்தும் லட்சுமணன், இராமனுடைய பேச்சின் கருத்தைப் புரிந்துகொண்டு, குகனையும் சாரதியையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்து தமையனார் எதிரே கைகட்டி நின்றார். (4)

அந்தப் பிரதேசத்தின் தலைவன் (குகன்) இராமனுடைய ஆணையை சிரமேற்கொண்டு, உடனே, தன் அமைச்சர்களிடம் பின்வருமாறு கூறினான்— (5)

"படகுத் துறையில் துடுப்பு முதலிய மரக்கலக் கருவிகளையுடைய, மீகான் உடைய, நீரில் செல்லும்போது குலுங்கி ஆடாமல் செல்லக்கூடிய, உறுதியான, பார்ப்பதற்கு லட்சணமான ஒரு தோணியை ஆயத்தப்படுத்துங்கள்." (6)

குகனுடைய கட்டளையைக் கேட்டு, குகனுடைய அமைச்சர்களின் பெருங்கூட்டம், அழகிய ஒரு படகை ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, குகனிடம் வந்து அறிவித்தது. (7)

உடனே, வணக்கமாய் கூப்பிய கரங்களுடன் குகன் இராமனிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டான்— "ஐயனே! படகு ஆயத்தமாக இருக்கிறது. இனி, நான் என்ன பணி செய்ய வேண்டும்? (8)

தேவகுமாரனைப் போல் ஒளி வீசுவவரே! ஆண்சிங்கமே! நல்விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவரே! பெருங்கடலை நோக்கிச் செல்லும் நதியைக் கடப்பதற்கு படகு வந்துவிட்டது; தாங்கள் ஏறிக் கொள்ளலாம்." (9)

அப்போது, மகாதேஜஸ்வியான இராமன் குகனிடம் சொன்னார்— "என்னுடைய எல்லா விருப்பங்களையும் நீ நிறைவேற்றிவிட்டாய்! நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் பொருட்களை விரைவில் படகில் ஏற்றி வை." (10)

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, இராம-லட்சுமணர்கள் கவசம்-அம்பறாத்தூணி கட்டிக்கொண்டு, கைகளில் வில்லும் கத்தியும் ஏந்தி, எல்லா மக்களும் செல்லும் வழியாகவே கங்கையின் தோணித்துறைக்கு சீதையுடன் சென்றார்கள். (11)

அந்தச் சமயத்தில் அறம் அறிந்தவரான இராமனை அணுகி, வணக்கத்துடன் கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு, 'அடியேனுக்கு என்ன கட்டளையோ?' என்று சாரதி கேட்டார். (12)

அப்போது, தேரோட்டியான சுமந்திரரை மங்களகரமான தன் வலது கையால் தொட்டுக்கொண்டு இராமன் கூறினார்— "சுமந்திரரே! சீக்கிரமாக திரும்பிச் செல்லுங்கள். மன்னர் அருகில் கவனக்குறைவில்லாமல் இருங்கள். (13)

நீங்கள் திரும்பிப் போகலாம். இதுவரை நீங்கள் கொண்டு வந்துவிட்டதே போதும். தேரை விட்டுவிட்டு இனி கால்களால் நடந்தே பெருங்காட்டிற்குப் போவோம்" என்று அவரிடம் சொன்னார். (14)

தான் திரும்பிப் போக உத்தரவிடப்பட்டதால், மிகவும் வருத்தமடைந்த அந்த சாரதி சுமந்திரர் மகாபலசாலியான இராமனிடம் இவ்வாறு விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்— (15)

"தாங்கள், தம்பியோடும் மனைவியோடும் ஒரு பாமரனைப் போல் காட்டில் வசிக்க நேர்ந்திருக்கிறது! (இது தெய்வ சித்தம்.) உலகில் எந்த ஒரு மனிதனாலும் தெய்வ சங்கல்பம் முறியடிக்கப்பட்டதில்லை (என்பதற்கு இந்த ஒரு சான்றே போதும்!) (16)

ந மந்யே ப்ரஹ்மசர்யோஸ்தி ஸ்வதீ₄தே வா ப₂லோத்ய: ।
மார்த்யவார்ஜவயோர்வாபி த்வாம் சேத்₃வ்யஸநமாகுதம் ॥ (17)

ஸஹ ராக₄வ வைதே₃ஹ்யா ப்₄ராத்ரா சைவ வநே வஸந் ।
த்வம் க₃திம் ப்ராபஸ்யஸே வீர த்ரீந்லோகாநஸ்து ஜயந்நிவ ॥ (18)

வயம் க₂லு ஹதா நாம யத்த்வயாப்யுபவஞ்சிதா: ।
கைகேய்யா வஸமேஷ்யாம: பாபாயா து₃:க₂ப₄ாகிந: ॥ (19)

இதி ப்ருவந்நாத்மஸமம் ஸுமந்த்ர: ஸாரதி₂ஸ்தத₃ா ।
த்ருஷ்ட்வா தூ₃ரக₃தம் ராமம் து₃:க₂ார்தோ ருருதே₃ சிரம் ॥ (20)

ததஸ்து விக₃தே ப₃ாஷ்பே ஸூதம் ஸ்ப்ருஷ்டோத₃கம் ஸூசிம் ।
ராமஸ்து மது₄ரம் வாக்யம் புந: புநருவாச தம் ॥ (21)

இக்ஷ்வாகூணாம் த்வயா துல்யம் ஸுஹ்ருத₃ம் நோபலக்ஷயே ।
யத₂ா து₃ஸரதே₂ா ராஜா மாம் ந ஸோசேத்தத₂ா குரு ॥ (22)

ஸோகோபஹதசேதாஸ்ச வ்ருத்த₄ஸ்ச ஜக₃தீபதி: ।
காமப₄ாராவஸந்நஸ்ச தஸ்மாதே₃தத்₃ ப்ரவீமி தே ॥ (23)

யத்யத₃ாக்ஞாபயேத் கிஞ்சித் ஸ மஹாத்மா மஹீபதி: ।
கைகேய்யா: ப்ரியகாமார்த₂ம் கார்யம் தத₃விஸங்கயா ॥ (24)

ஏதத₃ர்த₂ம் ஹி ராஜ்யாநி ப்ரஸாஸதி நராதி₄பா: ।
யதே₃ஷாம் ஸர்வக்ருத்யேஷு மநோ ந ப்ரதிஹந்யதே ॥ (25)

யத்யத₂ா ஸ மஹாராஜோ நாளீகமதி₄க₃ச்ச₂தி ।
ந ச தாம்யதி து₃:கே₂ந ஸுமந்த்ர குரு தத்தத₂ா ॥ (26)

அத்ருஷ்ட து₃:க₂ம் ராஜாநம் வ்ருத்த₄மார்யம் ஜிதேந்த்ரீயம் ।
ப்ருயாஸ்த்வமபி₄வாத்யைவ மம ஹேதோரித₃ம் வச: ॥ (27)

நைவாஹமநுஸோசாமி லக்ஷ்மணோ ந ச மைதி₂லீ ।
அயோத்யாயாஸ்சயுதாஸ்சேதி வநே வத்ஸ்யாமஹேதி ச ॥ (28)

சதுர்த₃ஸஸு வர்ஷேஷு நிவ்ருத்தேஷு புந: புந: ।
லக்ஷ்மணம் மாம் ச ஸீதாம் ச த்₃ரக்ஷயஸி க்ஷிப்ரமாகுதாந் ॥ (29)

ஏவமுக்த்வா து ராஜாநம் மாதரம் ச ஸுமந்த்ர மே ।
அந்யாஸ்ச தே₃லீ: ஸஹிதா: கைகேயீம் ச புந: புந: ॥ (30)

தங்களைப் போன்றவர்களுக்கே இவ்வளவு பெரிய கஷ்டம் வந்திருக்கிறது என்றால் பிரம்மசரிய விரதம், வேத பாராயணம், கருணை, நேர்மை இவைகளால் எந்தப் பயனும் இல்லை என்று நான் எண்ணுகிறேன். (17)

மகாவிஷ்ணு மூன்று அடிகளால் மூன்று உலகங்களையும் அளந்து பேரருளாளன் என்ற பெரும்புகழை அடைந்தாற்போல, மகாவீரரான இராமா! தாங்கள் லட்சுமணனோடும் சீதையோடும் காட்டில் வசித்துக் கொண்டு எல்லோருக்கும் புகல் அளிப்பவராக ஆகப்போகிறீர்கள். (18)

இராமா! நாங்கள் (அயோத்தியாவாசிகள்) எல்லா வகையாலும் சீரழிந்துவிட்டோம்! எங்களையெல்லாம் தாங்களும் வஞ்சித்துவிட்டீர்கள். (உங்களுடன் காட்டில் வசிப்பதற்கு அனுமதிக்கவில்லை.) இனிமேல் பாவசிந்தை கொண்ட கைகேயியின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு துன்பத்தையே அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறோம்!" (19)

இவ்வாறு, தன் உயிர்போல நேசிக்கும் இராமனிடம் கூறிக் கொண்டிருக்கும் போதே, இராமன் வெகுதொலைவிற்குப் போகத் தொடங்கியதைக் கண்ணுற்ற சாரதி சுமந்திரர், துக்கம் தாங்காமல் வாய்விட்டு அழுதார். (20)

பின்னர், கண்ணீர்ப்பெருக்கு நின்றவுடன் ஆசமனம் செய்து சுத்தியடைந்த சாரதியைப் பார்த்து, இராமன் இனிய மொழிகளால் அழுத்தமாகக் கூறினார்— (21)

"இக்ஷ்வாகு பரம்பரைக்கு உமக்கு நிகரான வேறொரு நண்பரை நான் காண்கிலேன். தசரத மன்னர் என்னைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருப்பதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ, அவற்றைச் செய்யுங்கள். (22)

உலகாளும் மன்னர் மூப்பு அடைந்தவர்; தன் விருப்பங்கள் கைகூடப் பெறாதவர்; அதனால் மனம் நொந்திருப்பவர். எனவேதான், அவரை கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்ளும்படி கூறுகிறேன். (23)

கைகேயியின் பிரியத்தைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காக மகாத்மாவான மன்னர் (தசரதர்) எதைச் சொன்னாலும், அதை மனப்பூர்வமாக நிறைவேற்றிவிட வேண்டும். (24)

வேந்தர்கள், தம் மனத்தில் தோன்றியவைகளை எவ்வித எதிர்ப்புமின்றி நடத்திக் கொள்ள முடியும் என்ற காரணத்தால்தான் நாட்டை ஆள்கிறார்கள். (25)

ஆகவே, சுமந்திரரே! எந்த ஒரு விஷயத்திலும் மன்னருக்கு விருப்பமில்லாதது நடந்துவிடக் கூடாது; அதிக துயரத்தால் உடல் இளைத்துவிடக் கூடாது. இவ்வாறிருக்கும்படி நீங்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். (26)

மன்னர் இதுவரை துக்கம் என்பதையே அறியாதவர்; வயோதிகர்; உயர்குணங்கள் உடையவர்; புலன்களை வென்றவர்; என் பொருட்டு அவரை வணங்கி நான் சொல்லப் போவதைச் சொல்லுங்கள். (27)

'அயோத்தியை விட்டு வெளியே வந்துவிட்டோமே!' என்றோ, 'காட்டில் வசிக்கும்படி ஆகிவிட்டதே' என்றோ, நானோ, லட்சுமணனோ, சீதையோ வருத்தப்படவில்லை. (28)

பதிநான்கு ஆண்டுக் காலத்தை வெகுவிரைவில் கடந்து, மீண்டும் வந்து சேர்ந்துவிட்ட லட்சுமணனையும் என்னையும் சீதையையும் கண்ணால் காணப்போகிறீர்கள். (29)

சுமந்திரரே! இவ்வாறு அரசரிடமும், என் தாயாரிடமும், கைகேயி உட்பட மற்ற தாய்மார்களிடமும் விளக்கமாகக் கூறுங்கள். (30)

ஆரோக்யம் ப்ருஹி கௌஸல்யாமத₂ பாத்ராபி₄வந்தநம் ।
ஸீதாயா மம சார்யஸ்ய வசநாத் லக்ஷ்மணஸ்ய ச ॥ (31)

ப்ருயாஸ்ச ஹி மஹாராஜம் ப₄ரதம் ஸ்னிப்ரமாநய ।
ஆக்யதஸ்சாபி ப₄ரத: ஸ்த்ராப்யோ ந்ருபமதே பதே₃ ॥ (32)

ப₄ரதம் ச பரிஷ்வஜ்ய யௌவராஜ்யேபி₄ஷிச்ய ச ।
அஸ்மத் ஸந்தாபஜம் து₃:க₂ம் ந த்வாமபி₄ப₄விஷ்யதி ॥ (33)

ப₄ரதஸ்சாபி வக்தவ்யோ யத₂ ராஜநி வர்தஸே ।
தத₂ மாத்ருஷு வர்தேத₂: ஸர்வாஸ்வேவாவிஸேஷத: ॥ (34)

யத₂ ச தவ கைகேயீ ஸுமித்ரா ச விஸேஷத: ।
ததைவ தே₃வீ கௌஸல்யா மம மாதா விஸேஷத: ॥ (35)

தாதஸ்ய ப்ரியகாமேந யௌவராஜ்யமவேஷதா ।
லோகயோருப₄யோ: ஸக்யம் நித்யத₃ ஸுக₂மேதி₄தும் ॥ (36)

நிவர்த்யமானோ ராமேண ஸுமந்த்ர: ஸோககர்ஸித: ।
தத்ஸர்வம் வசநம் ஸ்ருத்வா ஸ்நேஹாத் காகுத்ஸ்த₂மப்₃ரவீத் ॥ (37)

யத₃ஹம் நோபசாரேண ப்ருயாம் ஸ்நேஹாத₃விக்லவம் ।
ப₄க்திமாநிதி தத்தாவத்₃வாக்யம் த்வம் ஸ்நந்துமர்ஹஸி ॥ (38)

கத₂ம் ஹி த்வத்₃விஹீநோஹம் ப்ரதியாஸ்யாமி தாம் புரீம் ।
தவ தாவத்₃வியோகேந புத்ரஸோகாகுலாமிவ ॥ (39)

ஸராமமபி தாவந்மே ரத₂ம் த்₃ருஷ்ட்வா தத₃ ஜந: ।
விநாராமம் ரத₂ம் த்₃ருஷ்ட்வா விதீர்யேதாபி ஸா புரீ ॥ (40)

தைந்யம் ஹி நக₃ரீ க₃ச்சேத்₃ த்₃ருஷ்ட்வா ஸூந்யமிமம் ரத₂ம் ।
ஸூதாவஸேஷம் ஸ்வம் ஸைந்யம் ஹதவீரமிவாஹவே ॥ (41)

தூ₃ரேபி நிவஸந்தம் த்வாம் மாநஸேநாக்₃ரத: ஸ்தி₂தம் ।
சிந்தயந்த்யோத்₃ய நூநம் த்வாம் நிராஹாரா: க்ருதா: ப்ரஜா: ॥ (42)

த்₃ருஷ்டம் தத்₃தி₄ த்வயா ராம யாத்₃ருஸம் த்வத்ப்ரவாஸநே ।
ப்ரஜாநாம் ஸங்குலம் வ்ருத்தம் த்வச்சோகக்லாந்தசேதஸாம் ॥ (43)

ஆர்தநாதே₃ ஹி ய: பௌரைருந்முக்தஸ் த்வத் விப்ரவாஸநே ।
ஸரத₂ம் மாம் நிஸாம்யைவ சூர்ய: ஸதகு₃ணம் தத: ॥ (44)

மேலும் சீதையுடைய, என்னுடைய, இலக்குவனுடைய நமஸ்காரத்தை கௌசல்யா தேவியாரிடம் தெரிவித்து, நாங்கள் உடலாலும் உள்ளத்தாலும் நலமாக இருப்பதையும் சொல்லுங்கள். (31)

மாமன்னரிடம் வெகுவிரைவில் பரதனை அழைத்துக் கொண்டு வருவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்யும்படி நான் கூறியதாகத் தெரிவியுங்கள். அவன் வந்தவுடன் மன்னர் விரும்பியபடி இளவரசுப் பட்டம் சூட்டச் சொல்லுங்கள். (32)

நீங்கள், பரதனை (அன்புடன்) மார்புறத் தழுவி, இளவரசனாக முடிசூட்டிவிட்டபின், எங்கள் பிரிவின் காரணமாக ஏற்பட்ட துக்கம் உங்கள் மனத்திலிருந்து மறைந்து போய்விடும். (33)

பரதனிடம், 'மன்னரிடம் எவ்வளவு பரிவும் பாசமும் கொண்டு நடக்கிறாயோ, அவ்வாறே எல்லா அன்னையரிடமும் சமமான பரிவு-பாசத்துடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். (34)

உன் மனத்தில் கைகேயியிக்குக் கொடுக்கும் உயர்ந்த ஸ்தானம், சுமித்திரைக்கும் என் தாயார் கோசலைக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். (35)

தந்தையாரின் விருப்பப்படி இளவரசுப் பதவியை ஏற்று நீதிநெறிப்படி ஆட்சி செய்தால், இவ்வுலகிலும் அவ்வுலகிலும் புண்ணிய பலனான சுகபோகங்களை அடையலாம்' என்று நான் சொன்னதாகக் கூறுங்கள்." (36)

சுமந்திரர், மேற்கண்டவாறு விரிவாகக் கூறப்பட்ட விஷயங்களைக் கேட்டு, திரும்பிப் போக விடைகொடுக்கப்பட்டதை உணர்ந்து, மிக்க துயரத்தில் ஆழ்ந்து இராமனிடமிருந்த பேரன்பினால் இவ்வாறு கூறினார்— (37)

"நான் சொல்லப்போகும் விஷயத்தைத் தாங்கள் கேட்டருளவேண்டும். நான் தங்களுடைய சேவகன் என்ற துணிவுடன் சொல்லுகிறேன். அப்படிச் சொல்வதற்கு எனக்கு உரிமையில்லை என்று கருதாமல், 'இவன் நம்மிடம் பக்தி கொண்டவன்' என்று நினைத்து என்னை மன்னித்துவிட வேண்டும். (38)

தன் சொந்த மகனை இழந்துவிட்ட ஒரு தாயைப் போல, தங்கள் பிரிவால் பரிதவிக்கும் அந்த நகரத்திற்கு, தாங்கள் இல்லாமல் நான் மட்டும் தனியாக எப்படித் திரும்பிச் செல்வேன்? (39)

(அயோத்தியிலிருந்து புறப்பட்ட) அப்போது என்னால் ஓட்டப்பட்ட ரதத்தில் இராமன் வீற்றிருப்பதைக் கண்ணாரக் கண்ட குடிமக்கள், இராமன் இல்லாத ரதத்தைப் பார்த்ததும், அந்த நகரமே பிளந்து சிதறிப் போகாதோ? (40)

போர்க்களத்தில் படைத்தலைவன் உயிர்விட்டதும், சாரதி மட்டும் ரதத்தைத் திரும்பி ஓட்டிச் செல்வதைப் பார்க்கும் அவனது படையினர் அஞ்சி வருந்துவதைப் போல, இந்த ரதத்தில், அதன் தலைவர் இல்லாமல் வெறுமையாக இருப்பதைப் பார்த்ததும், அயோத்தி நகர மக்கள் எல்லோரும் மனம் கலங்கிப் போவார்கள். (41)

தாங்கள் தொலைவில் இருந்தாலும் மக்கள் மனத்தில் குடிகொண்டிருப்பதால் தம் எதிரிலேயே தாங்கள் நின்று கொண்டிருப்பதாக எண்ணி மகிழ்ந்தவர்கள், இப்போது தங்களைப் பற்றி விசனப்பட்டுக் கொண்டு உணவையும் மறந்தவர்களாகியிருப்பார்கள். (42)

இராமா! தாங்கள் நாட்டிலிருந்து வெளியேறியபோது, தங்களைப் பற்றிய கவலையால், மக்கள் சோகக் கடலில் மூழ்கியதைத் தாங்கள் கண்ணால் பார்த்தீர்கள். (43)

தாங்கள் காட்டிற்குப் புறப்பட்டபோது நகர மக்கள் எழுப்பிய சோகக் கூக்குரலைப் போல், ரதத்தில் என்னை மட்டும் காணும் ஜனங்கள் நூறு மடங்கு அதிகமாக சோகக் கூக்குரலை எழுப்புவார்கள் என்பது நிச்சயம். (44)

- அஹம் கிம் சாபி வக்ஷ்யாமி தே₃வீம் தவ ஸுதோ மயா ।
நீதோ₅ஸௌ மாதுலகுலம் ஸந்தாபம் மா க்ருத₂ா இதி ॥ (45)
- அஸத்யமபி நைவாஹம் ப்₃ருயாம் வசநமீத்₃ருஸம் ।
கத₂மப்ரியமேவாஹம் ப்₃ருயாம் ஸத்யமித₃ம் வச: ॥ (46)
- மம தாவந்நியோக₃ஸ்த₂ாஸ் த்வத்₃ப₃ந்து₄ஜநவாஹிந: ।
கத₂ம் ரத₂ம் த்வயா ஹீநம் ப்ரவக்ஷ்யந்தி ஹயோத்தமா: ॥ (47)
- தந்ந ஸக்ஷ்யாம்யஹம் க₃ந்துமயோத்₄யாம் த்வத்₃ருதே₅நக₄ ।
வநவாஸாநுயாநாய மாமநுக்ருதுமர்ஹஸி ॥ (48)
- யதி₃ மே யாசமாநஸ்ய த்யாக₃மேவ கரிஷ்யஸி ।
ஸரதே₂ா₅க₃நிம் ப்ரவேக்ஷ்யாமி த்யக்தமாத்ர இஹ த்வயா ॥ (49)
- ப₄விஷ்யந்தி வநே யாநி தபோவிக்₄நகராணி தே ।
ரதே₂ந ப்ரதிப₃ாதி₄ஷ்யே தாநி ஸத்த்வாநி ராக₄வ ॥ (50)
- த்வத்₃க்ருதே₂ந மயாவாப்தம் ரத₂சர்யாக்ருதம் ஸுக₂ம் ।
ஆஸம்ஸே த்வத்₃க்ருதே₂நாஹம் வநவாஸக்ருதம் ஸுக₂ம் ॥ (51)
- ப்ரஸீதே₃ச்ச₂ாமி தே₅ரண்யே ப₄விதும் ப்ரத்யநந்தர: ।
ப்ரீத்யாபி₄ஹிதமிச்ச₂ாமி ப₄வ மே ப்ரத்யநந்தர: ॥ (52)
- இமே சாபி ஹயா வீர யதி₃ தே வநவாஸிந: ।
பரிசர்யாம் கரிஷ்யந்தி ப்ராப்ஸ்யந்தி பரமாம் க₃திம் ॥ (53)
- தவ ஸுஸ்ருஷணம் மூர்த்₄நா கரிஷ்யாமி வநே வஸந் ।
அயோத்₄யாம் தே₃வலோகம் வா ஸர்வத₂ா ப்ரஜஹாம்யஹம் ॥ (54)
- ந ஹி ஸக்யா ப்ரவேஷ்டும் ஸா மயாயோத்₄யா த்வயா விநா ।
ராஜத₄ாநீ மஹேந்த்₃ரஸ்ய யத₂ா துஷ்க்ருதகர்மணா ॥ (55)
- வநவாஸே ஷ்யம் ப்ராப்தே மமைஷ ஹி மநோரத₂: ।
யத₃நேந ரதே₂நைவ த்வாம் வஹேயம் புரீம் புந: ॥ (56)
- சதுர்த்₃ஸ ஹி வர்ஷாணி ஸஹிதஸ்ய த்வயா வநே ।
ஷ்ணபூதாநி யாஸ்யந்தி ஸதஸங்க்யாந்யதோ₅ந்யத₂ா ॥ (57)
- ப்₄ருத்யவத்ஸல திஷ்ட₂ந்தம் ப₄ர்த்ருபுத்ரக₃தே பதி₂ ।
ப₄க்தம் ப்₄ருத்யம் ஸ்தி₂தம் ஸ்தி₂த்யாம் த்வம் ந மாம் ஹாதுமர்ஹஸி ॥ (58)
- ஏவம் ப₃ஹுவித₄ம் தீ₃நம் யாசமாநம் புந:புந: ।
ராமோ ப்₄ருத்யாநுகம்பீ து ஸுமந்த்ரமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (59)
- ஜாநாமி பரமாம் ப₄க்திம் மயி தே ப₄ர்த்ருவத்ஸல ।
ஸ்ருணு சாபி யத₃ர்த்₂ம் த்வாம் ப்ரேக்ஷ்யாமி புரீமித: ॥ (60)

நான் உங்கள் தாயாரிடம் என்ன சொல்வேன்? 'உங்களுடைய செல்வக் குழந்தையை மாமன் வீட்டில் விட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் வருத்தப்பட வேண்டாம் என்றா சொல்லமுடியும்?' இவ்வாறு சொல்வது உங்கள் தாயாருக்கு மன மகிழ்ச்சியைத் தருவதாக இருக்கலாம். ஆனால் அது அசத்தியமாயிற்றே? இம்மாதிரியான அசத்தியத்தை என்னால் சொல்ல முடியாது. ஆனால், உங்கள் அன்னைக்கு வருத்தத்தை விளைவிக்கக் கூடிய (காட்டில் விட்டுவிட்டு வந்திருக்கிறேன் என்ற) உண்மையை எவ்வாறு என் வாயால் கூறுவேன்? (45,46)

என் ஆணைப்படி நடக்கும் இந்த உத்தமக் குதிரைகள் தங்கள் உற்றார்-உறவினர்களை சுமந்து செல்பவைகள். இப்போது தாங்கள் இல்லாத தேரை எவ்வாறு இழுத்துச் செல்லும்? (47)

மாசற்றவரே! தாங்களில்லாமல் நான் அயோத்திக்குப் போகமாட்டேன். வனவாசத்தில் தங்களுடனேயே நான் இருப்பதற்கு அனுமதி கொடுங்கள். (48)

இவ்வளவு தூரம் நான் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்ட பின்னரும், தாங்கள் என்னைக் கைவிட்டுவிட்டால், அவ்விதம் தங்களால் கைவிடப்பட்ட கூணத்திலேயே இங்கேயே ரதத்துடன் அக்னியில் பாய்ந்துவிடுவேன். (49)

இராகவப் பிரபு! காட்டில் தங்கள் தவத்திற்கு இடையூறு செய்யும் எல்லாப் பிராணிகளையும், இந்த ரதத்தின் துணைகொண்டே எதிர்த்துப் போரிடுவேன். (50)

தங்களுக்குப் பட்டாபிஷேகம் ஆகி, ராஜபவனியில் ரதத்தைச் செலுத்தும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை; வனவாசத்தில் தங்களுடன் இருக்கும் பெரும்பேற்றையாவது எனக்கு அருளவேண்டும். (51)

வனத்தில் தங்களுடனேயே இருக்க விரும்பும் என்னிடம் கருணை காட்டுங்கள். 'என்னுடனே இரு' என்னும் திருவாக்கைத் தங்களிடமிருந்து கேட்க விரும்புகிறேன். (52)

மாவீரரே! தங்களுடைய இந்தக் குதிரைகளும், காட்டில் தங்களுக்குப் பணி செய்தால், பின்னாட்களில் மிக உயர்ந்த நிலையை அடையும். (உத்தம கதியை அடையும்.) (53)

காட்டில் வசித்துக் கொண்டு தங்கள் உத்திரவுகளைத் தலையால் ஏற்றுப் பணிவிடை செய்வேன். (இந்தத் தொண்டு புரியும் பாக்கியமே எனக்குப் போதும்.) அயோத்தியோ, ஏன் சகல போகங்களும் நிரம்பிய தேவலோகமோகூட எனக்கு வேண்டவே வேண்டாம். (54)

பாவம் செய்தவரால், இந்திரனது தலைநகரான அமராவதிக்குள் புகவே முடியாது. அதைப்போல தாங்களில்லாமல் அயோத்திக்குள் என்னால் நுழைய முடியாது. (55)

என்னுடைய விருப்பம் இதுதான். தங்கள் வனவாசம் முடிந்தவுடன், இதே ரதத்தில் தங்களைச் சுமந்து கொண்டு மீண்டும் அயோத்தி நகரத்திற்குப் போகவேண்டும். (56)

தங்களுடன் வனத்தில் இருக்கும் பதிநான்கு ஆண்டுக் காலம், ஒரு விநாடிப் பொழுதாகக் கழிந்துவிடும். இல்லையென்றால் நூறு மடங்கு அதிகமாக வளர்ந்துவிடும். (57)

பணியாளர்களிடம் பேரன்பு கொண்டவரே! நான் என்னுடைய தலைவரின் திருக்குமரன் செல்லும் நெறியில் நிற்பவன்; பக்தன்; ஏவலாளன்; என் பணிகளின் எல்லைக்குள் நின்று கடமை ஆற்றுவவன். தாங்கள் என்னைப் புறக்கணிக்கக் கூடாது." (58)

இவ்விதம் பலவிதமாக பல தடவைகள் மிகவும் குழைந்து வேண்டிக் கொண்ட சுமந்திரரைப் பார்த்து தொண்டு செய்பவர்களிடம் அபாரமான அன்பு கொண்டவராயினும், இராமன் இவ்வாறு சொன்னார்— (59)

"ராஜவிசுவாசம் உடையவரே! தங்களுக்கு என்னிடம் எல்லையில்லாத பக்தி இருக்கிறது என்பதை நான் அறிவேன். நான் உங்களை எதற்காக இங்கிருந்து அயோத்திக்குத் திருப்பி அனுப்புகிறேன் என்பதையும் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். (60)

நகூரீம் த்வாம் கூதம் த்ருஷ்ட்வா ஜநநீ மே யவீயஸீ ।
கைகேயீ ப்ரத்யயம் கூச்சேதிதி ராமோ வநம் கூத: ॥ (61)

பரிதுஷ்டா ஹி ஸா தேவீ வநவாஸம் கூதே மயி ।
ராஜாநம் நாதிஸங்கேத மித்யாவாதீதி தார்மிகம் ॥ (62)

ஏஷ மே ப்ரதம: கல்போ யதும்புா மே யவீயஸீ ।
புரதாரக்ஷிதம் ஸ்பீதம் புத்ரராஜ்யமவாப்நுயாத் ॥ (63)

மம ப்ரியார்தம் ராக்ருஸ்ச ஸரதஸ்த்வம் புரீம் வ்ரஜ ।
ஸந்திஷ்டஸ்சாஸி யாநந்தாம்ஸ் தாநஸ்தாந் ப்ருயாஸ்ததா ததா ॥ (64)

இத்யுக்த்வா வசநம் ஸூதம் ஸாந்த்வயித்வா புந: புந: ।
குஹம் வசநமக்ல்போ ராமோ ஹேதுமத்ப்ரவீத் ॥ (65)

நேதூநீம் குஹ யோக்யோயம் வாலோ மே ஸஜநே வநே ।
அவஸ்யம் ஹ்யாஸ்ரமே வாஸ: கர்தவ்யஸ் தத்கூதோ விதி: ॥ (66)

ஸோஹம் க்ருஹீத்வா நியமம் தபஸ்விஜநபூஷணம் ।
ஹிதகாம: பிதுர்பூய: ஸீதாயா லக்ஷ்மணஸ்ய ச ॥ (67)

ஜடா: க்ருத்வா கூமிஷ்யாமி ந்யக்ரோதக்ஷீரமாநய ।
ததக்ஷீரம் ராஜபுத்ராய குஹ: க்ஷிப்ரமுபாஹரத் ॥ (68)

லக்ஷ்மணஸ்யாத்மநஸ்சைவ ராமஸ்தேநாகரோஜ்ஜடா: ।
தீர்க்பூஹூர் நரவ்யாக்ரோ ஜடிலத்வமதாரயத் ॥ (69)

தௌ ததா சீரவஸநௌ ஜடாமண்டலதாரிணௌ ।
அஸோபேதாம்ருஷிஸமௌ ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ (70)

ததோ வைகாநஸம் மார்க்யமாஸ்தித: ஸஹலக்ஷ்மண: ।
வ்ரதமாதிஷ்டவாந் ராம: ஸஹாயம் குஹமப்ரவீத் ॥ (71)

அப்ரமத்தோ பூலே கோஸே தூர்கே ஜநபதே ததா ।
புவேதா குஹ ராஜ்யம் ஹி துராரக்ஷதமம் மதம் ॥ (72)

ததஸ்தம் ஸமநுக்ருப்ய குஹமிக்ஷ்வாகுநந்தந: ।
ஜகூம தூர்ணமவ்யக்ர: ஸபூர்ய: ஸஹலக்ஷ்மண: ॥ (73)

ஸ து த்ருஷ்ட்வா நதீதீரே நாவமிக்ஷ்வாகுநந்தந: ।
திதீர்ஷு: ஸீக்ரகூாம் கங்கூமித்யம் லக்ஷ்மணமப்ரவீத் ॥ (74)

ஆரோஹ த்வம் நரவ்யாக்ர ஸ்திதாம் நாவமிமாம் ஸநை: ।
ஸீதாம் சாரோபயாந்வக்ஷம் பரிக்ருஹ்ய மநஸ்விநீம் ॥ (75)

நீங்கள் பட்டணத்திற்கு வந்துவிட்டதை அறிந்து கொண்டால் என் இளைய தாயார் கைகேயி, 'சரி, இராமன் காட்டிற்குப் போயே போய்விட்டான்!' என்று நம்பிக்கை அடைவாள். (61)

நான் காட்டிற்குப் போனதை உறுதியாகத் தெரிந்து கொண்டதும், கைகேயிதேவி மனம் மகிழ்வாள். தரும் வடிவினரான மன்னரை, 'இவர் பொய் பேசுபவர்' என்று சந்தேகப்பட மாட்டாள். (62)

என்னுடைய இளைய தாயார், பரதனுக்காகக் கேட்டுப் பெறப்பட்ட, புத்திரனின் ஆளுகைக்கு வந்துவிட்ட வளமான ராஜ்யத்தை (உண்மையாகவே) அடைந்துவிடுவாள் - இதுதான் (தங்களைத் திருப்பி அனுப்புவதன்) முக்கிய நோக்கம். (63)

என்னுடைய விருப்பப்படியும், மன்னரின் ஆணைப்படியும் தாங்கள் ரதத்துடன் பட்டணத்திற்குச் செல்லவேண்டும். அத்துடன் யார் யாருக்கு என்னென்ன செய்திகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவைகளை அவரவரிடம் தெரிவிக்க வேண்டும்." (64)

மேற்கண்டவாறு விளக்கமாக எடுத்துக் கூறி சாரதிக்கு ஆறுதல் அளித்துவிட்டு, குகனிடம் தர்க்கபூர்வமான வார்த்தைகளை மிகவும் உற்சாகத்துடன் கூறினார், இராமன். (65)

"குகனே! மக்கள் அதிகமாக நடமாடும் இந்தக் காட்டுப் பிரதேசத்தில் நான் வசிக்கலாகாது. கண்டிப்பாக (அதிக ஜனங்கள் வந்து போகாத) தனியானதொரு ஆசிரமத்தில், அதற்கான சட்ட-திட்டங்களைக் கைக்கொண்டு வசிப்பதுதான் முறை. (66)

ஆகவே, என் தந்தையார் மற்றும் சீதை-லட்சுமணர்களுடைய நலனையும் விரும்பி, தவம் செய்யும் சான்றோர்களின் நியமங்களையும் தோற்றத்தையும் ஏற்று, தலைமுடியை ஜடையாகச் செய்துகொண்ட பின்னர், தொடர்ந்து காட்டிற்குள் போகப் போகிறேன்; ஆலமரத்தின் பாலைக் கொண்டு வா." அந்தப் பாலை வெகுவிரைவில் குகன் கொண்டுவந்து அரசகுமாரரிடம் கொடுத்தான். (67,68)

ஆலமரத்தின் பாலை, தன் முடியிலும் லட்சுமணன் முடியிலும் தடவி ஜடாமுடியாகச் செய்துகொண்டார். நீண்ட கரங்களுடைய அந்த ஆண்புலி, தலைமுடியை ஜடாபாரமாக ஏற்றுக் கொண்டார். (69)

அப்போது, சகோதரர்களான இராம-லட்சுமணர்கள் மரவுரி தரித்து, ஜடாமகுடம் ஏற்று, மாமுனிவர்களைப் போல் பிரகாசித்தார்கள். (70)

பின்னர், லட்சுமணனுடன் வானப்பிரஸ்த வாழ்க்கை மேற்கொள்வதற்கான விரதங்களை (கட்டுப்பாடுகளை) மேற்கொண்டு, நெஞ்சார்ந்த நண்பனான குகனிடம் இவ்வாறு சொன்னார்— (71)

"குகனே! சைன்யம், கருவூலம், கோட்டை, மக்கள் நலன் - இவைகளில் எப்போதும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அரசாட்சி என்பது மிகவும் சிரம சாத்தியமானது என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே." (72)

பின்னர், இக்ஷ்வாகு குல ரத்தினமான இராமன், குகனுக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, மனைவி-லட்சுமணனுடன் சுறுசுறுப்பாக போகத் தொடங்கினார். (73)

தோணித்துறையில் ஒரு படகு இருப்பதைக் கண்ட இராமன், வேகமாகப் பாய்ந்தோடும் கங்கையைக் கடக்க விரும்பியவராய், இலக்குவனை நோக்கி இவ்வாறு கூறினார்— (74)

"இங்கே இருக்கும் தோணியில், ஆண்புலியே! பயந்த இயல்புடைய சீதையின் கையைப் பற்றி மெதுவாக ஏற்றிவிடு; உடனே நீயும் ஏறிக்கொள்." (75)

ஸ ப்₄ராது: ஸாஸநம் ஸ்ருத்வா ஸர்வமப்ரதிகூலயந் ।
ஆரோப்ய மைதி₂லீம் பூர்வமாருரோஹாத்மவாம்ஸ்தத: ॥ (76)

அத்₂ருரோஹ தேஜஸ்வீ ஸ்வயம் லக்ஷ்மணபூர்வஜ: ।
ததோ நிஷாத₃தி₄பதிர்கு₃ஹோ ஞாதீநசோத்யத் ॥ (77)

ராக₄வோ₅பி மஹாதேஜா நாவமாருஹ்ய தாம் தத: ।
ப்₃ரஹ்மவத் க்ஷத்ரவச்சைவ ஜஜாப ஹிதமாத்மந: ॥ (78)

ஆசம்ய ச யத₂ஸாஸ்த்ரம் நதீ₃ம் தாம் ஸஹ ஸீதயா ।
ப்ராணமத் ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்டோ லக்ஷ்மணஸ்சாமிதப்ரப₄: ॥ (79)

அநுக்ஞாய ஸுமந்த்ரம் ச ஸப₃லம் சைவ தம் குஹம் ।
ஆஸ்த₂ாய நாவம் ராமஸ்து சோத்யாமாஸ நாவிகாந் ॥ (80)

ததஸ்தைஸ்சோதி₃தா ஸா நௌ: கர்ணத₄ரஸமாஹிதா ।
ஸிவஸ்ப்₂யவேக₃ாபி₄ஹதா க₃ங்க₃ாஸலிலமத்யக₃ாத் ॥ (81)

மத்₄யம் து ஸமநுப்ராப்ய ப₄ாகீ₃ரத்₂யாஸ்த்வநிந்தி₃தா ।
வைதே₃ஹீ ப்ராஞ்ஜலிர்பூ₄த்வா தாம் நதீ₃மித₃மப்₃ரவீத் ॥ (82)

புத்ரோ த₃ஸரத்₂ஸ்யாயம் மஹாராஜஸ்ய தீ₄மத: ।
நிதே₃ஸம் பாரயித்வேமம் க₃ங்கே₃ த்வத₃பி₄ரக்ஷித: ॥ (83)

சதுர்த₃ஸ ஹி வர்ஷாணி ஸமக்₃ராண்யுஷ்ய காநநே ।
ப்₄ராத்ரா ஸஹ மயா சைவ புந: ப்ரத்யாக₃மிஷ்யதி ॥ (84)

ததஸ்த்வாம் தே₃வி ஸுப₄கே₃ க்ஷேமேண புநராக₃தா ।
யக்ஷயே ப்ரமுதி₃தா க₃ங்கே₃ ஸர்வகாம ஸம்ருத்₃தி₄நீ ॥ (85)

த்வம் ஹி த்ரிபத்₂க₃ா தே₃வி ப்₃ரஹ்மலோகம் ஸமீக்ஷஸே ।
பு₄ர்யா சோத்₃தி₄ராஜஸ்ய லோகே₅ஸ்மிந் ஸம்ப்ரத்₃ருஸ்யஸே ॥ (86)

ஸா த்வாம் தே₃வி நமஸ்யாமி ப்ரஸம்ஸாமி ச ஸோப₄நே ।
ப்ராப்தராஜ்யே நரவ்யாக்₄ரே ஸிவேந புநராக₃தே ॥ (87)

க₃வாம் ஸதஸஹஸ்ராணி வஸ்த்ராண்யந்நம் ச பேஸலம் ।
ப்₃ரஹ்மணேப்₄ய: ப்ரத₃ாஸ்யாமி தவ ப்ரியசிகீர்ஷயா ॥ (88)

ஸுரா க₄டஸஹஸ்ரேண மாம்ஸபூ₄தௌ த₃நேந ச ।
யக்ஷயே த்வாம் ப்ரயதா தே₃வி புரீம் புநருபாக₃தா ॥ (89)

யாநி த்வத்தீரவாஸீநி தை₃வதாநி வஸந்தி ச ।
தாநி ஸர்வாணி யக்ஷயாமி தீ₃த்₂ந்யாயதநாநி ச ॥ (90)

எதிர்ப்பேச்சுப் பேசியறியாதவரும், மனத்தைத் தன் வசத்தில் வைத்திருப்பவனுமான இலக்குவன், தமையனாரின் ஆணையை முழுமையாகக் கேட்டு, முதலில் சீதாதேவியைப் படகில் ஏற்றிவிட்டுப் பின்னர் தானும் ஏறிக் கொண்டான். (76)

பின்னர், மகாபராக்கிரமசாலியான இலக்குவனுக்கு மூத்தவரான இராமன் ஏறிக்கொண்டார். உடனே, வேடர் தலைவன் குகன் படகைச் செலுத்தும்படி தன் இனத்தவர்களுக்கு உத்திரவிட்டான். (77)

ஆன்மிகப் பேரொளி பெற்ற இராமன், தோணியில் ஏறிக் கொண்ட பிறகு, தன்னுடைய நலனை வேண்டி அந்தணர்களுக்கும் அரசருக்கும் உரியதான மந்திரங்களை ஜபித்தார். (78)

எல்லையில்லாத வீரம் படைத்த மனக்களிப்புடன் இருந்த இலக்குவனும் சீதையும் அறநூல் முறைப்படி, (உடல் தூய்மைக்காக முதலில்) ஆசமனம் செய்துவிட்டு, பின்னர், அந்த மகாநதிக்கு நமஸ்காரம் செய்தார்கள். (79)

சுமந்திரர், குகன், அவனுடைய படைவீரர்கள் ஆகிய எல்லோருக்கும் விடைகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, இராமன் படகில் சௌகரியமாக அமர்ந்து கொண்டு, படகைச் செலுத்துமாறு படகோட்டிகளுக்கு உத்திரவிட்டார். (80)

தொழிலில் கவனமுடைய அந்தப் படகோட்டிகளால் செலுத்தப்பட்ட அந்தத் தோணி வேகமாகத் துடுப்பு போடப்பட்டதால் கங்கையின் ஓட்டத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு சென்றது. (81)

கங்கையின் நடுப்பகுதியை அடைந்ததும், மாசற்றவளான வைதேகி, இரு கைகளையும் கூப்பிக் கொண்டு கங்காதேவியிடம் பிரார்த்தித்துக் கொண்டாள்— (82)

“பேரறிவாளரான மாமன்னர் தசரதருடைய திருக்குமாரர், இவர். கங்கே! இவரை உன் அருளினால் சௌக்கியமாக அக்கறை சேர்ப்பிப்பாயாக. (83)

காட்டில் பதிநான்கு ஆண்டுக் காலம் முழுமையாகக் கழித்துவிட்டு, சகோதரனோடும் என்னோடும் மீண்டும் திரும்பிவரப் போகிறார். (84)

எல்லா மனோபீஷ்டங்களையும் நிறைவேற்றித் தரும் புண்ணியவதியான கங்கா தேவியே! நான் சௌக்கியமாகத் திரும்பி வரும்போது, மனமகிழ்ந்து உனக்குப் பூஜை செய்வேன். (85)

தேவி! நீ மூன்று உலகங்களில் விளங்குபவள். இங்கிருந்து பிரும்மலோகத்தைப் பார்க்கிறாய்! (பிரும்மலோகத்திலிருந்து புறப்பட்டு இங்கே வந்திருக்கிறாய்.) இவ்வுலகில், கடலரசனின் பத்தினி என்று கொண்டாடப்படுகிறாய். (86)

மங்களம் அருளும் தேவி! ஆண்புலியான என் கணவர் எல்லா நலன்களும் கூடியவராகத் திரும்பி வந்து பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்டவுடன், நான் உன்னை நமஸ்கரித்துத் தோத்திரம் செய்வேன். (87)

உன் மனம் திருப்தி அடைய வேண்டி, லட்சம் பசுக்களையும் ஏராளமான ஆடைகளையும் சுவையான உணவுகளையும் அந்தணர்களுக்குத் தானமாகக் கொடுப்பேன். (88)

அயோத்திக்குத் திரும்பி வந்தவுடன் மிகவும் ஆர்வத்துடன் தேவர்களுக்கும் கிடைத்தற்கரிய பொருட்களையும், பல்வகை உணவுகளையும் சமர்ப்பித்து உன்னை பூஜிப்பேன். (சுலோகத்தில், ஆயிரக்கணக்கான குடங்களில் கள், புலால் கலந்த அன்ன வகைகள் - என்று பொருள் கொள்ளத்தக்க சொற்கள் உள்ளன. ஆனால், சான்றோர்கள் இந்தப் பொருளைக் கொள்வதில்லை.) (89)

உன் கரைகளில் குடிகொண்டுள்ள தேவதைகள், தீர்த்த கட்டங்கள், தேவாலயங்கள் - அவை எல்லாவற்றையும் நான் பூஜிப்பேன். (90)

புநரேவ மஹாபாஹூர்மயா ப்₄ராத்ரா ச ஸங்குத: ।
அயோத்₄யாம் வநவாஸாத்து ப்ரவிஸத்வநகே₄நகே₄ ॥ (91)

தத்₂ா ஸம்பா₄ஷமாணா ஸா ஸீதா க₃ங்க₃ாமநிந்தி₃தா ।
த₃க்ஷிணா த₃க்ஷிணம் தீரம் க்ஷிப்ரமேவாப்₄யபாகுமத் ॥ (92)

தீரம் து ஸமநுப்ராப்ய நாவம் ஹித்வா நரர்ஷப: ।
ப்ராதிஷ்ட₂த ஸஹ ப்₄ராத்ரா வைதே₃ஹ்யா ச பரந்தப: ॥ (93)

அத்₂ாப்₃ரவீந்மஹாபாஹு: ஸுமித்ராநந்த₃வர்த₄நம் ।
ப₄வ ஸம்ரக்ஷணார்த₂ாய ஸஜநே விஜநே₅பி வா ॥ (94)

அவஸ்யம் ரக்ஷணம் கார்யமத்₃ருஷ்டே விஜநே வநே ।
அக்₃ரதோ க₃ச்ச₂ ஸௌமித்ரே ஸீதா த்வாமநுக₃ச்ச₂து ॥ (95)

ப்ருஷ்ட₂தோஹம் க₃மிஷ்யாமி த்வாம் ச ஸீதாம் ச பாலயந் ।
அந்யோந்யஸ்யேஹ நோ ரக்ஷா கர்தவ்யா புருஷர்ஷப₄ ॥ (96)

ந ஹி தாவதுதிக்ராந்தா ஸுகரா காசந க்ரியா ।
அத்₃ய து₃:க₂ம் து வைதே₃ஹீ வநவாஸஸ்ய வேத்ஸயதி ॥ (97)

ப்ரநஷ்டஜந ஸம்பா₄த₄ம் கேஷத்ராராம விவர்ஜிதம் ।
விஷமம் ச ப்ரபாதம் ச வநம் ஹ்யத்₃ய ப்ரவேக்ஷயதி ॥ (98)

ஸ்ருத்வா ராமஸ்ய வசநம் ப்ரதஸ்தே₂ லக்ஷ்மணோ₅க்₃ரத: ।
அநந்தரம் ச ஸீதாயா ராக₄வோ ரகு₄நந்த₃ந: ॥ (99)

க₃தம் து க₃ங்க₃ாபரபாரமாஸு
ராமம் ஸுமந்த்ர: ப்ரததம் நிரீக்ஷய ।
அத்₄வப்ரகர்ஷாத்₃ விநிவ்ருத்த த்₃ருஷ்டிர்-
முமோச ப₃ாஷ்பம் வ்யதி₂தஸ் தபஸ்வீ ॥ (100)

ஸ லோகபாலப்ரதிமப்ரப₄ாவஸ்-
தீர்த்வா மஹாத்மா வரதே₃ா மஹாநதீ₃ம் ।
தத: ஸம்ருத்₄த₄ாந்ஸுப₄ஸஸ்யமாலிந:
க்ரமேண வத்ஸாந் முதி₃தாநுபாகுமத் ॥ (101)

தௌ தத்ர ஹத்வா சதுரோ மஹாம்ருக₃ாந்
வராஹம்ருஸ்யம் ப்ருஷதம் மஹாருகம் ।
ஆத்₃ாய மேத்₄யம் த்வரிதம் பு₃பு₄க்ஷிதௌ
வாஸாய கல்யே யயதுர்வநஸ்பதிம் ॥ (102)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதீ₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்₃வீபஞ்சாஸ: ஸர்க₃: ॥

பாவங்களைப் போக்குபவளே! மகாபலம் பொருந்தியவரும், மாசற்றவருமான என் கணவர் தன் தம்பியோடும், என்னோடும் சேர்ந்து வனவாசத்தை முடித்துக் கொண்டு அயோத்திக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும். (அவ்வாறு அருள் புரிக.)" (91)

இவ்வாறாக கணவரின் மனம் கோணாது நடக்கும் சீதாப்பிராட்டியார், கங்கையிடம் பிரார்த்தித்துக் கொண்டே நதியின் வலது கரையை விரைவாகச் சென்றடைந்தார். (92)

கரையை அடைந்ததும் எதிரிகளை மாய்க்கும் இராமன், தோணியிலிருந்து இறங்கி அதை அனுப்பி வைத்தார். சகோதரனோடும் வைதேகியோடும் மேலே செல்லத் தொடங்கினார். (93)

அப்போது சுமித்திராநந்தனான லட்சுமணனிடம் பெருந்தோளரான இராமன் கூறினார்— "மக்கள் நடமாட்டம் உள்ள இடமாக இருந்தாலும் சரி, மக்கள் இல்லாத இடமாக இருந்தாலும் சரி, பாதுகாவலில் நீ கவனமாக இருக்க வேண்டும். (94)

இதற்கு முன் நாம் பார்த்திராத ஜனசஞ்சாரமில்லாத காட்டில், நாம் நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதில் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டியது அவசியம். லட்சுமணா! நீ முன்னதாகச் செல்; சீதை உன் பின்னால் வரட்டும். (95)

நான், உன்னையும் சீதையையும் பாதுகாத்துக் கொண்டு பின்பக்கத்தில் வருகிறேன். ஆணேறு போன்றவளே! நாம் ஒருவருக்கொருவர் பாதுகாப்பு கொடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். (96)

(நாம் காட்டிற்குள் காலடி வைத்ததிலிருந்து) இதுவரை சமாளிக்க வேண்டிய எதிர்பாராத எந்த ஒரு கஷ்டமும் நேரவில்லை. (ஆனால், இனி நமது நாட்கள் அவ்வளவு சுலபமாக இருக்காது என்று எண்ணுகிறேன்.) வனவாசத்தின் துன்பங்களை இனிமேல்தான் சீதை அறியப் போகிறாள். (97)

ஏனென்றால், இப்போது மக்கள் நடமாட்டம் இல்லாத தோப்புத்துரவு, வீடுவாசல் இல்லாத மேடு-பள்ளங்கள் நிறைந்த காட்டிற்குள் புகப்போகிறாள்!" (98)

இராமனுடைய மொழியைக் கேட்ட லட்சுமணன் முன்னே நடந்து போகத் தொடங்கினான். பின்னர், சீதையும் இராகவனும் முறையே சென்றார்கள். (99)

மகா பக்திமானான சுமந்திரர், இராமன் கங்கையின் அக்கரையை அடையும் வரையில் கண்கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் வெகுதூரம் சென்று கண்ணுக்குப் புலப்படாமற்போகவே துக்கம் தாங்காமல் கண்ணீர் பெருக்கினார். (100)

லோகபாலர்களைப் போன்ற மகாபராக்கிரமம் கொண்ட, வரங்களை அருளும் தயாளான மகாத்மா இராமன், பேராற்றைக் கடந்து, வளம் மிக்கதும், தானியங்கள் நிரம்பியதும், மகிழ்ச்சியோடு இருக்கும் குடிமக்களைக் கொண்டதுமான வத்ஸ (பிரயாகை) தேசத்தை அடைந்தார். (101)

அங்கே, அவ்விருவரும் (இராம-லட்சுமணர்கள்) ஆசிரமத்திலுள்ள முனிவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கும் காட்டுப் பன்றி, ரிசயம், ப்ருஷதம், மகாருரு என்ற நான்கு வகையான பெருவிலங்குகளைக் கொண்டு பயத்தை விலக்கினார்கள். காட்டில் கிடைக்கும் சில பண்டங்களை எடுத்துக் கொண்டு பசியோடிருந்த அவ்விருவரும் பொழுது சாயும் வேளையில் தங்குவதற்காக ஒரு பெரிய மரத்தினடியில் வந்து சேர்ந்தார்கள். (102)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
ஜம்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

தீரிபஞ்சாஸ: ஸர்கு:

ராமஸம்ஷேபு:

- ஸ தம் வருஷம் ஸமாஸாத்ய ஸந்த்யாமந்வாஸ்ய பஸ்சிமாம் ।
ராமோ ரமயதாம் ஸ்ரேஷ்ட₂ இதி ஹோவாச லக்ஷ்மணம் ॥ (1)
- அத்யேயம் ப்ரத₂மா ராத்ரிர் ஜாதா ஜநபத்யாத்பு₃ஹி: ।
யா ஸுமந்த்ரேண ரஹிதா தாம் நோத்கண்டி₂துமர்ஹஸி ॥ (2)
- ஜாகுர்தவ்யமதந்த்ரி₃ப்யாமத்ய ப்ர₄ருதி ராத்ரிஷு ।
யோக்யு₃ஷேமம் ஹி ஸீதாயா வர்ததே லக்ஷ்மணாவயோ: ॥ (3)
- ராத்ரிம் கத₂ஞ்சிதேவேமாம் ஸௌமித்ரே வர்தயாமஹே ।
உபாவர்தாமஹே பூ₄மாவாஸ்தீர்ய ஸ்வயமார்ஜிதை: ॥ (4)
- ஸ து ஸம்விஸ்ய மேதிந்யாம் மஹார்ஹ ஸயநோசித: ।
இமா: ஸௌமித்ரயே ராமோ வ்யாஜஹார கத₂: ஸுப₄: ॥ (5)
- த்₄ருவமத்ய மஹாராஜோ து₃:க₂ம் ஸ்வபிதி லக்ஷ்மண ।
க்ருதகாமா து கைகேயீ துஷ்டா ப₄விதுமர்ஹதி ॥ (6)
- ஸா ஹி தே₃வீ மஹாராஜம் கைகேயீ ராஜ்யகாரணாத் ।
அபி ந ச்யாவயேத் ப்ராணாந் த்₃ருஷ்ட்வா ப₄ரதமாகுதம் ॥ (7)
- அநாத்₂ஸ்ச ஹி வருத்₃த₄ஸ்ச மயா சைவ விநாக்ருத: ।
கிம் கரிஷ்யதி காமாத்மா கைகேய்யா வஸமாகுத: ॥ (8)
- இத்யம் வ்யஸநமாலோக்ய ராக்ஞஸ்ச மதிவிப்₄ரமம் ।
காம ஏவார்த₂த₄ர்மாப்யாம் க₃ரீயாநிதி மே மதி: ॥ (9)
- கோ ஹ்யவித்₃வாநபி புமாந் ப்ரமத்யாயா: க்ருதே த்யஜேத் ।
சுந்த்யாநுவர்திநம் புத்ரம் தாதோ மாமிவ லக்ஷ்மண ॥ (10)
- ஸுகீ₂ பத ஸப₄ர்யஸ்ச ப₄ரத: கைகயீஸுத: ।
முதி₃தாந் கோஸலாநேகோ யோ பே₄க்ஷயத்யதி₄ராஜுவத் ॥ (11)
- ஸ ஹி ஸர்வஸ்ய ராஜ்யஸ்ய ஸுக₂மேகம் ப₄விஷ்யதி ।
தாதே ச வயஸாதீதே மயி சாரண்யமாஸ்தி₂தே ॥ (12)
- அர்த₂த₄ர்மௌ பரித்யஜ்ய ய: காமமநுவர்ததே ।
ஏவமாபத்யதே க்ஷிப்ரம் ராஜா த்₃ஸரதே₂ யத₂ா ॥ (13)
- மந்யே த்₃ஸரத₂ாந்தாய மம ப்ரவ்ராஜநாய ச ।
கைகேயீ ஸௌம்ய ஸம்ப்ராப்தா ராஜ்யாய ப₄ரதஸ்ய ச ॥ (14)

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்து மூன்று

இராம-லட்சுமணர் வீவாதம்

பிறரை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்துபவர்களில் தலைசிறந்தவரான இராமன், அந்த மரத்தையடைந்து, மாலை நேர சந்தியாவந்தனம் செய்துவிட்டு, இலக்குவனைப் பார்த்துக் கூறினார்— (1)

“இப்போது நாட்டிற்கு வெளியே சுமந்திரர் நம்முடன் இல்லாத முதலாவது இரவு வந்திருக்கிறது. இங்குள்ள அசௌகரியங்களை நீ எண்ணிப் பார்க்கலாகாது. (2)

லட்சுமணா! இப்போது முதல், இரவு வேளைகளில் நாம் இருவரும் சோம்பலில்லாமல் விழிப்புடன் இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால், சீதையை செளக்கியமாகவும் பாதுகாப்பாகவும் வைத்துக் கொள்ளும் கடமை நமக்கு இருக்கிறது. (3)

லட்சுமணா! நாம் கொண்டு வந்திருக்கும் இலை-தளிர்களைப் படுக்கையாகப் பரப்பி, அதன் மேல் அமர்ந்து ஒருவாறாக இந்த இரவைக் கழித்து விடுவோம்.” (4)

மிக உயர்ந்த படுக்கையில் படுக்க வேண்டிய இராமன், தரையில் உட்கார்ந்துகொண்டு இலக்குவனிடம் பின்வரும் நல்ல விஷயங்களை விளக்கிக் கூறினார்— (5)

(சுலோகம் ஆறிலிருந்து இருபத்து நான்கு வரை, இராமன் கூறுவது, இலக்குவனின் மனநிலையைப் பரிசோதிப்பதற்காகவே. உண்மையில், அவைகள் அவருடைய சொந்த எண்ணம் அல்ல - என்பது உரைகாரர்கள் கருத்து.) “லட்சுமணா! நிச்சயமாக மாமன்னர் மிகுந்த துக்கத்துடன் இப்போது தூங்கிக் கொண்டிருப்பார்; விருப்பம் நிறைவேறப் பெற்ற கைகேயி மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பாள். (6)

பரதன் வந்தவுடன் அரசு அவன் மூலம் கைகேயியின் வசப்பட்டுவிடும். எனவே, கைகேயிதேவி மாமன்னரின் உயிரைப் பறித்து விடுவாளோ, என்னவோ? (7)

காமம் மிகுதியாகப் பெற்ற அவர் ஆதரவு அற்றவராகிவிட்டார்; வயதும் ஆகிவிட்டது; நானும் அருகில் இல்லை. கைகேயியின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள அவர் என்ன செய்வார்? (8)

அரசருக்கு ஏற்பட்டுள்ள அறிவுத் தடுமாற்றத்தையும், துயரத்தையும் பார்க்கும்போது, அர்த்தம்-தருமம் ஆகிய இரண்டைக் காட்டிலும் காமமே வலியது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. (9)

தந்தையின் சொல்லைக் கேட்டு நடக்கிற என்னைப் போன்ற புதல்வனை, எந்த ஒரு தகப்பனாவது - அவன் விவேகமில்லாதவனாக இருந்தாலும்கூட - ஒரு பெண்ணின் சொற்களைக் கேட்டுத் துரத்திவிடுவானா? (10)

மகிழ்ச்சியோடிருக்கும் மக்களைக் கொண்ட கோசல நாட்டை கைகேயியின் புதல்வனான பரதன், மனைவியோடுகூட தான் ஒருவனாகவே, மன்னருக்கும் மேம்பட்டவனாக அனுபவிக்கப் போகிறானே? தந்தையாருக்கு வயது அதிகமாகிவிட்டது; நானோ காட்டிற்கு வந்துவிட்டேன். ஆக, அவனொருவனே ராஜ்யத்தின் எல்லா சுகங்களையும் சுவைக்கப் போகிறான். (11,12)

எவனொருவன் அர்த்தம், தருமம் என்ற இரண்டையும் துறந்து காமத்தைப் பின்பற்றி நடக்கிறானோ, அவன் தசரத வேந்தனைப்போல விரைவில் பேராபத்தில் வீழ்கிறான். (13)

இனியவனே! தசரதரின் வாழ்க்கையை முடிவுறச் செய்வதற்கும், என்னை நாடு கடத்துவதற்கும், பரதனுக்கு ஆட்சியைப் பெற்றுத் தருவதற்குமாகவே கைகேயி அந்த அரண்மனைக்குள் புகுந்தாள் என்று எண்ணுகிறேன். (14)

அபீத்யாநீம் ந கைகேயீ ஸௌபுராக்யமத்யமோஹிதா ।
கௌஸல்யாம் ச ஸுமித்ராம் ச ஸம்பரபுராதேத மத்க்ருதே ॥ (15)

மா ஸ்ம மத்காரணாத்யேவீ ஸுமித்ரா த்யு:க₂மாவஸேத் ।
அயோத்யாமித ஏவ த்வம் கல்யே ப்ரவிஸ லக்ஷ்மண ॥ (16)

அஹமேகோ க்யமிஷ்யாமி ஸீதயா ஸஹ த்யண்டுகாந் ।
அநாத்யாயா ஹி நாத₂ஸ்த்வம் கௌஸல்யாயா புவிஷ்யஸி ॥ (17)

க்ஷுத்ரகர்மா ஹி கைகேயீ த்யவேஷாத்யந்யாய்யமாசரேத் ।
பரித்யுத்யா ஹி த₄ர்மக்ஞே புரதே மம மாதரம் ॥ (18)

நூநம் ஜாத்யந்தரே கஸ்மிந் ஸ்த்ரிய: புத்ரைர் வியோஜிதா: ।
ஜநந்யா மம ஸௌமித்ரே தஸ்மாதேதத்யுபஸ்தி₂தம் ॥ (19)

மயா ஹி சிரபுஷ்டேந த்யு:க₂ஸம்வர்தி₄தேந ச ।
விப்ரயுஜ்யேத கௌஸல்யா ப₂லகாலே தி₄க₃ஸ்து மாம் ॥ (20)

மா ஸ்ம ஸீமந்திநீ காசிஜ் ஜநயேத் புத்ரமீத்யுருஸம் ।
ஸௌமித்ரே யோஹமம்புராயா த்யுத்யமி ஸோகமநந்தகம் ॥ (21)

மந்யே ப்ரீதிவிஸிஷ்டா ஸா மத்தோ லக்ஷ்மண ஸாரிகா ।
யஸ்யாஸ்தச் ஸ்ருயதே வாக்யம் ஸுக பாத்யமரேர்த்யுஸ ॥ (22)

ஸோசந்த்யா அல்பபுராக்யாயா ந கிஞ்சித்யுபகுர்வதா ।
புத்ரேண கிமபுத்ராயா மயா கார்யமரிந்த்யும ॥ (23)

அல்பபுராக்யா ஹி மே மாதா கௌஸல்யா ரஹிதா மயா ।
ஸேதே பரமத்யு:க₂ர்தா பதிதா ஸோகஸாக்யரே ॥ (24)

ஏகோ ஹ்யஹமயோத்யாம் ச ப்ருதி₂வீம் சாபி லக்ஷ்மண ।
தரேயமிஷுபி₄: க்ருத்யுதே₄ நநு வீர்யமகாரணம் ॥ (25)

அத்யர்ம புய பீதஸ்ச பரலோகஸ்ய சாநக₄ ।
தேந லக்ஷ்மண நாத்யாஹ மாத்மாநமபி₄ஷேசயே ॥ (26)

ஏதத்யந்யச்ச கருணம் விலப்ய விஜநே வநே ।
அஸ்ருபூர்ணமுகே₂ ராமோ திஸி தூஷ்ணீமுபாவிஸத் ॥ (27)

பெருவாழ்வு பெற்றுவிட்ட களிப்பில் மயங்கி நிற்கும் கைகேயி என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்தால் கோசலா தேவியாரையும், சுமித்திரா தேவியாரையும் இப்போது கஷ்டப்படுத்தாமலிருப்பாளா என்ன? (கஷ்டப்படுத்துவாள் - என்றபடி.) (15)

என் காரணமாக சுமித்திரா தேவி துன்பம் அனுபவிக்கக் கூடாது. எனவே, லட்சுமணா! நாளைக் காலையில் இங்கிருந்து அயோத்திக்குப் போய்விடு. (16)

சீதையோடுகூட தண்டகாரணத்திற்கு நான் தனியாகவே போகிறேன். அன்பு செலுத்துவார் யாருமில்லாத என் அன்னை கௌசல்யைக்கு தொண்டு செய்பவனாக நீ இருப்பாய். (17)

கீழான காரியங்களைச் செய்யும் கைகேயி, என்னிடமுள்ள வெறுப்பினால் (என் அன்னைக்கு) அநியாயம் செய்வாள். அப்படியானால் அறம் அறிந்தவனான பரதனிடம் என் தாயாரைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பை ஒப்புவித்துவிடு. (18)

முன்னொரு பிறவியில், என் தாயார் சில பெண்களிடமிருந்து அவர்களுடைய புத்திரர்களைப் பிரித்திருக்கிறார். அதனால்தான், இப்போது (என் தாய் என்னைப் பிரிந்திருக்கும்) இந்த நிலை வந்திருக்கிறது. (19)

என்னுடைய தாயார், தனக்கு வந்த ஏராளமான இன்னல்களைத் தாங்கிக் கொண்டு என்னை நீண்ட காலம் நன்றாகப் பராமரித்தார். இப்போது, நான் அவருக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டிய கனிந்த காலம். ஆனால், எனக்கு என்ன கஷ்டம், பார்! (காட்டிற்கு வந்துவிட்டேனே?) (20)

லட்சுமணா! நான் என் அன்னைக்கு மகனாகப் பிறந்து எல்லையில்லாத துன்பத்தைக் கொடுக்கிறேன் பார். சௌபாக்கியவதியான எந்த ஒரு நாரீமணியும் என்னைப் போன்ற ஒரு புத்திரனைப் பெற வேண்டாம். (21)

லட்சுமணா! என் அன்னை வளர்க்கும் ஸாரிகா, அவருக்கு என்னைக் காட்டிலும் அதிக ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். 'கிளியே! உன் விரோதியின் காலைக் கொத்து' என்று, அது சொல்வதை என் தாயார் கேட்டுக் கொண்டிருப்பாரே? (ஸாரிகா என்பது கிளி போன்ற பறவை. நாம் சொல்லிக் கொடுத்ததைத் திரும்பவும் அழகாகச் சொல்லும் திறன் கொண்டது. கிளியின் விரோதி - பூனை என்றாலும் சரி - அருகில் வந்தால், அதன் காலைக் கொத்திவிடு என்று குரல் கொடுக்கும் அந்த சொற்களைக் கேட்டு என் அன்னை மகிழ்வார். அதனால், அதனிடம் அதிகப் பிரீதி. இப்போது, என் அன்னை என் பேச்சைக் கேட்க முடியாதே?) (22)

எதிரிகளை அடக்குபவனே! என்னைப் பற்றிய கவலையில் ஆழ்ந்து கிடப்பவரும், பாக்கியம் குறைந்தவருமான என் அன்னை, கொஞ்சம்கூட அவருக்குத் தொண்டு செய்யாத என்னைப் புத்திரனாக அடைந்ததால் என்ன லாபம்? (23)

பாக்கியம் அற்றுப் போன என் அன்னை, நான் அருகில் இல்லாததால் மிகவும் துக்கத்தினால் தாக்கப்பட்டு, சோகக் கடலில் மூழ்கி, படுத்துக் கிடப்பார். (24)

லட்சுமணா! எனக்குக் கோபம் வந்தால் நான் ஒருவனாகவே பாணங்களைப் பெய்து, அயோத்தியை, ஏன், இந்தப் பூமண்டலத்தையே என் வசமாக்கிக் கொள்ள முடியும். ஆனால், உரிய காரணம் இல்லாமல் பராக்கிரமத்தைப் பிரயோகிப்பது தருமம் ஆகாது. (தந்தையின் வாக்கைக் காப்பாற்றுவதற்காகத்தானே, நான் காட்டிற்கு வந்தேன்? பின், அயோத்தியின் மேல் அம்புமாரி பொழிந்து கைப்பற்றுவது என்பது எப்படி அறமாகும்?) (25)

குற்றமற்றவனே! இவ்வுலகில் அதருமத்தைச் செய்ய பயப்படவேண்டும். அச்சமில்லாமல் அறம் தவறி நடந்தால் மேலுலகில் துன்பம் அனுபவிக்க நேரிடும். அதனால்தான், லட்சுமணா! நான் இப்போது எனக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்வித்துக் கொள்ளவில்லை." (26)

இவ்வாறு, இதற்கு மேலும் பலவிதமாகப் பேசி ஓய்ந்து, மனித நடமாட்டமில்லாத அந்தக் காட்டில், விசனத்தோடு புலம்பி, கண்களில் நீர் வழிய, இராமன் அந்த இரவில் மௌனமாக உட்கார்ந்திருந்தார். (27)

விலப்யோபரதம் ராமம் க்ருதார்சிஷமிவாநலம் ।
ஸமுத்ரமிவ நிர்வேக்யமாஸ்வாஸயத லக்ஷ்மண: ॥ (28)

த்ருவமத்ய புரீ ராஜந் அயோத்தியா யுதிநாம் வர ।
நிஷ்ப்ரபா த்வயி நிஷ்க்ராந்தே க்ருதசந்த்ரேவ ஸர்வரீ ॥ (29)

நைததெௌபயிகம் ஹ்யார்ய யதித்யம் பரிதப்யஸே ।
விஷாத்யஸி ஸீதாம் ச மாம் சைவ புருஷர்ஷபா ॥ (30)

ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா ந சாஹமபி ராகவ ।
முஹூர்தமபி ஜீவாவோ ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்த்ருதௌ ॥ (31)

ந ஹி தாதம் ந ஸத்ருக்ருதம் ந ஸுமித்ராம் பரந்தப ।
த்ருஷ்டுமிச்சேயமத்யாஹம் ஸ்வர்க்யம் வாபி த்வயா விநா ॥ (32)

ததஸ்தத்ர ஸுகாஸநௌ நாதிதூரே நிரீக்ஷ்ய தாம் ।
ந்யக்ருதே ஸுக்ருதாம் ஸய்யாம் பேஜாதே த்ருமவத்ஸலௌ ॥ (33)

ஸ லக்ஷ்மணஸ்யோத்தம புஷ்கலம் வசோ
நிஸம்ய சைவம் வநவாஸமாத்ருதா ।
ஸமா: ஸமஸ்தா வித்யே பரந்தப:
ப்ரபத்ய த்ருமம் ஸுசிராய ராகவ: ॥ (34)

ததஸ்து தஸ்மிந் விஜநே வநே ததூ
மஹாபுலௌ ராகவ வம்ஸவர்தௌ ।
ந தௌ ப்யம் ஸம்ப்ரமம்ப்யுபேயதுர்-
யதைவ ஸிம்ஹௌ கிரிஸாநுகேசரௌ ॥ (35)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
அயோத்தியாகாண்டே த்ரிபஞ்சாஸ: ஸர்க்ய: ॥

சது:பஞ்சாஸ: ஸர்க்ய:

புரத்வாஜாஸ்ரமாரிக்ருமநம்

தே து தஸ்மிந் மஹாவ்ருக்ஷ உஷித்வா ரஜநீம் ஸிவாம் ।
விமலேஷ்யுதிதே ஸுரீயே தஸ்மாத் தேஸாத் ப்ரதஸ்திரே ॥ (1)

யத்ர பாகீரதீம் க்ருங்க்யாம் யமுநாபிப்ரவர்ததே ।
ஜக்ருஸ்தம் தேஸமுத்திஸ்ய விசுவஹ்ய ஸுமஹத்வநம் ॥ (2)

தே பூமிபாகாந் விவிதாந் தேஸாந்ஸாபி மநோரமாந் ।
அத்ருஷ்டபூர்வாந் பஸ்யந்தஸ் தத்ர தத்ர யஸஸ்விந: ॥ (3)

புலம்பலை நிறுத்தியபின் சுவாலை தணிந்த நெருப்பைப் போலவும், சப்தமில்லாத கடல் போன்றும் விளங்கிய இராமனுக்கு ஆறுதல் கூறினான், இலக்குவன். (28)

“போர் வீரர்களில் சிறந்தவரே! மன்னரே! தாங்கள் வெளியே புறப்பட்டு வந்துவிட்டதால், சந்திரன் மறைந்துவிட்ட இரவைப்போல அயோத்தியா பட்டணம் ஒளி இல்லாமல் போயிருக்கும் என்பது நிச்சயம். (29)

புருஷோத்தமரே! இப்போது இப்படித் தாங்கள் மனம் தளர்ந்து வருந்துவது தங்களுக்கு ஏற்றதல்ல. (தாங்கள் துன்பத்துடன் மனோபலம் இழந்து பேசுவதால்) சீதாப்பிராட்டியையும் என்னையும் மனவருத்தம் அடையச் செய்கிறீர்கள். (30)

இராகவா! தாங்கள் இல்லாமல் சீதையோ, நானோ ஒரு முகூர்த்த காலம்கூட உயிரோடு இருக்க மாட்டோம் - தண்ணீருக்கு வெளியே எடுத்துப் போடப்பட்ட மீனைப் போல சிறிது நேரம் துடித்துவிட்டு மடிந்து போவோம். (31)

எதிரிகளை வாட்டுபவரே! தாங்கள் இல்லாமல் நான் தந்தையாரையோ, பரதனையோ, பெற்றெடுத்த தாயாரையோ, ஏன், சுவர்க்கத்தையோகூடப் பார்க்க விரும்பவில்லை.” (32)

பின்னர், அருகிலிருந்த அரசமரத்தினடியில் இலை-தளிர்களால் அமைக்கப்பட்டிருந்த படுக்கையில் உறங்கும் சீதையைப் பார்த்து, அறம் தவறாதவர்களான அவ்விருவரும் அங்கே சென்று வசதியாக உட்கார்ந்து கொண்டு பொழுதைக் கழித்தார்கள். (33)

அவர் வனவாசத்திற்கு ஆதரவாக (இங்கே வந்து மாட்டிக்கொண்டு விட்டோமே? என்று வருந்தாமல்) இலக்குவன் கூறிய சிறந்த கருத்துக்கள் அடங்கிய சொற்களைக் கேட்டதும், எதிரிகளை அழிக்கும் இராமன், தனக்கு விதிக்கப்பட்ட வனவாசம் என்ற நல்லறத்தை லட்சுமணனும் முழுமையாக நிறைவேற்றுவதற்கு உறுதிபூண்டு அனுமதி அளித்தார். (34)

அப்போது, மக்கள் நடமாட்டமில்லாத அந்தக் காட்டில் மகாபலம் பொருந்தியவர்களும், ரகு வம்சத்தை வளர்ப்பவர்களுமான அவ்விருவரும் மலையுச்சியில் சுற்றித் திரியும் இரு சிங்கங்களைப் போல அச்சத்தையோ, மனக்குழப்பத்தையோ அடையாமலிருந்தார்கள். (35)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
ஐம்பத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்து நான்கு

பரத்வாஜரின் ஆசிரமம் போனார்கள்!

அந்தப் பெரிய மரத்தின் அடியில், துன்பமில்லாத அந்த இரவைக் கழித்துவிட்டு, சூரியன் உதயமானவுடன் அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு முன்னே நடந்து சென்றார்கள். (1)

பாகீரதியான கங்கையுடன் யமுனை நதி சங்கமிக்கும் இடத்தை நோக்கி, படர்ந்து அடர்ந்திருந்த பெருங்காட்டின் வழியே அவர்கள் சென்றார்கள். (2)

போகும் வழியில் புகழ் படைத்த அவர்கள் மூவரும் இதற்குமுன் பார்த்திராத பலவிதமாக அமைந்திருந்த நிலப்பகுதிகளையும், மனங்கவரும் வனப்பகுதிகளையும் ஆங்காங்கே பார்த்துக் கொண்டே சென்றார்கள். (3)

யத்யா சேஷமேண ஸம்பஸ்யந் புஷ்பிதாந் விவித்யாந்த்ருமாந் ।
நிவ்ருத்தமாத்த்ரே திவஸே ராம: ஸௌமித்ரிமப்ரவீத் ॥ (4)

ப்ரயாக்யமபித: பஸ்ய ஸௌமித்ரே தூமமுத்தமம் ।
அக்யநேர்பக்யவத: கேதும் மந்யே ஸம்நிஹிதோ முநி: ॥ (5)

நூநம் ப்ராப்தா: ஸ்ம ஸம்பேத்யம் கங்க்யாயமுநயோர்வயம் ।
தத்யா ஹி ஸ்ரூயதே ஸப்யதேயா வாரிணோ வாரிக்யர்ஷஜ: ॥ (6)

த்யாருணி பரிபிந்நாநி வநஜைருபஜீவிபி: ।
பரத்ய்வாஜாஸ்ரமே சைதே த்யுஸ்யந்தே விவித்யா த்ருமா: ॥ (7)

தந்விநௌ தெள ஸுக்யம் கத்வா லம்புமாநே திவாகரே ।
கங்க்யாயமுநயோ: ஸந்தெள ப்ராபதுர்நிலயம் முநே: ॥ (8)

ராமஸ்த்வாஸ்ரமமாஸாத்ய த்ராஸயந் ம்ருக்யபக்ஷிண: ।
கத்வா முஹூர்தமத்வாநம் பரத்ய்வாஜமுபாக்யமத் ॥ (9)

ததஸ்த்வாஸ்ரமமாஸாத்ய முநேர் த்யுஸந காங்க்ஷிணௌ ।
ஸீதயாநுக்யதௌ வீரௌ தூராதேயாவதஸ்தது: ॥ (10)

ஸ ப்ரவிஸ்ய மஹாத்மாநம் ருஷிம் ஸிஷ்யக்யணைர்வ்ருதம் ।
ஸம்ஸரிதவ்ரதமேகாக்ரம் தபஸா லப்யத்யக்ஷுஷம் ॥ (11)

ஹுதாக்யநிஹோத்ரம் த்யுஷ்ட்வைவ மஹாபாக்யம் க்ருதாஞ்ஜலி: ।
ராம: ஸௌமித்ரிணா ஸார்த்யம் ஸீதயா சாப்யவாத்யத் ॥ (12)

ந்யவேத்யத சாத்மாநம் தஸ்மை லக்ஷ்மணபூர்வஜ: ।
புத்ரௌ த்யுஸரதஸ்யாவாம் பக்யவந் ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ (13)

பூர்யா மமேயம் வைதேஹீ கல்யாணீ ஜநகாத்மஜா ।
மாம் சாநுயாதா விஜநம் தபோவநமநிந்தித்யா ॥ (14)

பித்ரா ப்ரவ்ராஜ்யமாநம் மாம் ஸௌமித்ரிநுஜ: ப்ரிய: ।
அயமந்வக்யமத்யுபராதா வநமேவ த்யுட்வரத: ॥ (15)

பித்ரா நியுக்த்தா பக்யவந் ப்ரவேக்ஷ்யாமஸ் தபோவநம் ।
த்யுமமேவ சரிஷ்யாம: பத்ரமூலபுலாஸநா: ॥ (16)

தஸ்ய தத்யவசநம் ஸ்ருத்வா ராஜபுத்ரஸ்ய தீமத: ।
உபாநயத த்யுமாத்மா க்யாமக்யமுத்யகம் தத: ॥ (17)

இவ்வாறாக, பூக்கள் மலர்ந்து விளங்கிய பலவகையான மரங்களைப் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டே சென்றார்கள். பகல் பொழுது முடிந்தவுடன் லட்சுமணனைப் பார்த்து இராமன் சொன்னார்— (4)

“சௌமித்திரனே! அக்னி பகவானுடைய கொடியைப் போல் (வெகு உயரத்திற்குப் பரவும்) சுகந்தமான புகைக் கூட்டம் பிரயாகையைச் சுற்றிலும் காணப்படுவதைப் பார். முனிவர் (பரத்வாஜர்) அருகில்தான் இருக்கிறார் என்று எண்ணுகிறேன். (5)

கங்கையும் யமுனையும் சங்கமிக்கும் இடத்திற்கு வந்துவிட்டோம் என்பது நிச்சயம். ஏனென்றால், வேகமான நீரோட்டமுடைய இரு நதிகளின் பெருக்கு ஒன்றோடொன்று மோதுவதால் ஏற்படும் ஓசை கேட்கிறது. (6)

காட்டில் கிடைக்கும் கனி-கிழங்குகளைப் புசித்து வாழும் மக்கள் (விறகுக்காக) வெட்டிய மரங்கள் காணப்படுகின்றன. பரத்வாஜருடைய ஆசிரம வளாகத்தில் பலவகையான (வெட்டப்படாத) மரங்கள் பசுமையாகக் காணப்படுகின்றன.” (7)

வில்வீரர்களான அவ்விருவரும் இவ்வாறெல்லாம் களைப்புத் தெரியாதபடி பேசிக் கொண்டே நடந்து சென்று சூரியன் மறையும் வேளையில், கங்கை-யமுனை கூடுமிடத்தில் முனிவரின் இருப்பிடத்தை அடைந்தார்கள். (8)

இராமன் ஆசிரமப் பிரதேசத்தின் எல்லையை அடைந்ததும், (அவருடைய தோற்றத்தையும் கையில் வில்லையும் பார்த்த) அங்கிருந்த பறவை-விலங்குகள் அஞ்சி நடுங்கின. அவர் அந்த வழியில் சிறிது நேரம் நடந்து சென்று பரத்வாஜரை அடைந்தார். (9)

ஆசிரமத்தின் அருகில் சென்றதும் முனிவரைத் தரிசிக்க விரும்பியவர்களும், சீதையினால் பின்தொடரப்பட்டவர்களுமான அவ்விரு வீரர்களும் சற்றுத் தொலைவிலேயே நின்றாவிட்டார்கள். (10)

(அவர்கள் வந்திருப்பதை முனிவரிடம் சீடர்கள் கூறி, அனுமதியைப் பெற்று வந்து தெரிவித்தபின்) சீடர்குழாத்தினால் குழப்பட்டவரும், கடுமையான விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவரும், பரம்பொருளையே சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பவரும், தீவிரமான தவத்தின் பயனாக மூன்று காலங்களையும் அறியும் வல்லமை பெற்றவரும், அக்னிஹோத்திரம் செய்து முடித்தவரும், மகாபாக்கியசாலியும், ஆத்மஞானம் பெற்றவருமான முனிவரைத் தரிசித்தவுடனேயே கைகளை கூப்பிக் கொண்டு சீதையோடும் இலக்குவனோடும் இராமன், அவர் பாதங்களில் பணிந்து வணங்கினார். (11,12)

‘பெருந்தகையீர்! நாங்கள் தசரதரின் குமாரர்கள்; இராம-லட்சுமணர்கள்’ என்று இலக்குவனின் தமையனார், அவருக்குத் தங்களைப் பற்றித் தெரிவித்துக் கொண்டார். (13)

“குற்றமற்ற இவள் ஜனகருடைய புத்திரி; என் பத்தினி; மிகவும் இனிய இயல்பினள். மக்கள் நடமாட்டமில்லாத, தவம் செய்வதற்குரிய இடமான காட்டிற்கு என்னைத் தொடர்ந்து வந்திருக்கிறாள். (14)

தந்தையினால் நாடு கடத்தப்பட்ட என்னை, சுமித்திரா தேவியின் மகனும், என் அன்பிற்குரிய தம்பியுமான இவன் காட்டிற்கு வருவதில் உறுதியாக இருந்து என்னுடன் வந்துவிட்டான். (15)

பெருந்தகையீர்! தந்தையின் உத்திரவுப்படி தவம் செய்யத்தகுந்த ஒரு வனப்பிரதேசத்திற்குச் செல்லப் போகிறோம். அங்கு கனி-கிழங்குகளை உணவாகக் கொண்டு அறவழியிலேயே நடப்போம்.” (16)

பேரறிவாளியான அந்த அரசகுமாரனுடைய சொற்களைக் கேட்ட பின்னர், தருமாத்மாவான முனிவர் விருந்தினர்களை வரவேற்கும் முறைப்படி அர்க்ய-பாத்யம் அளித்து உபசரித்தார். (17)

நாநாவித₄நந்நரஸாந் வந்யமூலப₂லாஸ்ரயாந் ।
தேப்₄யோ த₃தெ₃ள தப்ததபா வாஸம் சைவாந்வகல்பயத் ॥ (18)

ம்ருக₃பஷிபி₄ராஸநோ முநிபி₄ஸ்ச ஸமந்தத: ।
ராமமாக₃தமப்₄யர்சய ஸ்வாக₃தேநாஹ தம் முநி: ॥ (19)

ப்ரதி₃க்ருஹ்ய ச தாமர்சாமுபவிஷ்டம் ஸ ராக₄வம் ।
ப₄ரத்₃வாஜோ₅ப்₃ரவீத்₃வாக்யம் த₄ர்மயுக்தமித₃ம் தத₃ா ॥ (20)

சிரஸ்ய க₂லு காகுத்ஸ்த₂ பஸ்யாமி த்வாமிஹாக₃தம் ।
ஸ்ருதம் தவ மயா சேத₃ம் விவாஸநமகாரணம் ॥ (21)

அவகாஸோ விவிக்தோ₅யம் மஹாநத்₃யோ: ஸமாக₃மே ।
புண்யஸ்ச ரமணீயஸ்ச வஸத்விஹ ப₄வாந் ஸுக₂ம் ॥ (22)

ஏவமுக்த: ஸ வசநம் ப₄ரத்₃வாஜேந ராக₄வ: ।
ப்ரத்யுவாச ஸுப₄ம் வாக்யம் ராம: ஸர்வஹிதே ரத: ॥ (23)

ப₄க₃வந்நித ஆஸந்ந: பௌரஜாநபதே₃ா ஜந: ।
ஸுத₃ர்ஸமிஹ மாம் ப்ரேக்ஷய மந்யே₅ஹமிமமாஸ்ரமம் ॥ (24)

ஆக₃மிஷ்யதி வைதே₃ஹீம் மாம் சாபி ப்ரேக்ஷகோ ஜந: ।
அநேந காரணேநாஹமிஹ வாஸம் ந ரோசயே ॥ (25)

ஏகாந்தே பஸ்ய ப₄க₃வந்நாஸ்ரமஸ்த₂ாந முத்தமம் ।
ரமதே யத்ர வைதே₃ஹி ஸுக₂ர்ஹா ஜநகாத்மஜா ॥ (26)

ஏதச்ச்₂ருத்வா ஸுப₄ம் வாக்யம் ப₄ரத்₃வாஜோ மஹாமுநி: ।
ராக₄வஸ்ய ததோ வாக்யமர்த₂க்₃ராஹகமப்₃ரவீத் ॥ (27)

த₃ஸக்ரோஸ இதஸ்தாத கி₃ரிர்யஸ்மிந் நிவத்ஸ்யஸி ।
மஹர்ஷிஸேவித: புண்ய: ஸர்வத: ஸுப₄த₃ர்ஸந: ॥ (28)

கே₃லாங்க₃லாநுசரிதோ வானரர்க்ஷநிஷேவித: ।
சித்ரகூட இதி க்₂யாதோ க₃ந்த₄மாத₃நஸந்நிப₄: ॥ (29)

யாவதா சித்ரகூடஸ்ய நர: ஸ்ருங்க₃ாண்யவேக்ஷதே ।
கல்யாணாநி ஸமாத₂த்தே ந பாபே குருதே மந: ॥ (30)

ருஷ்யஸ்தத்ர ப₃ஹவோ விஹ்ருத்ய ஸரத₃ாம் ஸதம் ।
தபஸா தி₃வமாரு₄: கபாலஸிரஸா ஸஹ ॥ (31)

ப்ரவிவித்தமஹம் மந்யே தம் வாஸம் ப₄வத: ஸுக₂ம் ।
இஹ வா வநவாஸாய வஸ ராம மயா ஸஹ ॥ (32)

உக்கிரமான தவங்கள் செய்து முடித்த பரத்வாஜர், அவர்களுக்குப் பலவிதமான சுவைகளோடு கூடிய உணவு வகைகளையும், காட்டில் கிடைக்கக்கூடிய கிழங்கு-பழங்களையும் கொடுத்தார். அவர்கள் தங்குவதற்கான இடத்தையும் ஏற்பாடு செய்தார். (18)

மாமுனிவரைச் சுற்றி எல்லாப் பக்கங்களிலும் மான்கள், பறவைகள், முனிவர்கள் சூழ்ந்திருக்க, விருந்தினராக வந்திருக்கும் இராமனுக்கு முறைப்படி நல்வரவு கூறிப் போற்றினார். (19)

அந்த உபசாரங்களை ஏற்று ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் இராகவனைப் பார்த்து, தருமத்தோடு கூடிய பின்வரும் வார்த்தைகளைக் கூறினார்— (20)

“காகுத்தனே! நான் வெகுகாலமாக உன்னை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்! இப்போதுதான் நேரில் பார்க்கிறேன். நியாயமான காரணமில்லாமல் நீ இவ்வாறு நாடு கடத்தப்பட்டாய் - என்பதையும் நான் கேட்டறிந்தேன். (21)

இரண்டு மகாநதிகளின் சங்கமப் பிரதேசமான இவ்விடம் ஒதுக்குப்புறமாக அமைந்துள்ளது (சந்தடி, சத்தம் கேட்கப்படாதது); புனிதமானது; கண்கவர் வனப்புடன் விளங்குவது. நீ இங்கே செளக்கியமாக இருக்கலாம்.” (22)

இவ்வாறு, பரத்வாஜர் கூறியதைக் கேட்டு அனைத்து உயிர்களின் நலனில் கவனம் உடைய இராமன், மங்களமான சொற்களைக் கொண்டு பதில் உரைத்தார்— (23)

“பெருந்தகையீர்! நகரத்திலும் கிராமத்திலும் வசிக்கும் ஜனங்கள், நான் இந்த ஆசிரமத்தில் எளிதில் பார்க்கக்கூடியவனாக இருப்பதை அறிந்து கொண்டு விடுவார்கள் என எண்ணுகிறேன். (24)

என்னையும் வைதேகியையும் பார்க்க விரும்பும் மக்கள் சுலபமாக வந்து போகத் தொடங்குவார்கள். (மக்கள் கூட்டம் வந்தால் தங்கள் தவத்திற்கு இடையூறாக இருக்கும்.) இந்தக் காரணத்தால் இங்கே தங்குவது சரி என்று நான் நினைக்கவில்லை. (25)

பெருந்தகையீர்! சுக-சௌக்கியங்களை அனுபவிக்க வேண்டிய ஜனகுமாரி சீதாப்பிராட்டியின் மனம் மகிழும்படியான ஏகாந்தமான ஓர் உத்தமப் பிரதேசத்தைச் சிந்தித்துக் கூறுங்கள்.” (26)

மாமுனிவர் பரத்வாஜர் பொருள் பொதிந்த இந்தச் சொற்களைக் கேட்டு, இராமனுடைய நோக்கம் நிறைவேறுவதற்கு உகந்த பதிலைக் கூறினார்— (27)

“குழந்தாய்! இங்கிருந்து பத்து குரோச தூரத்தில் மகரிஷிகள் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதும் புனிதமானதும் எங்கு நோக்கிலும் மனங்கவர் வனப்புடன் விளங்குவதுமான ஒரு மலையில் நீ வாசம் செய்யலாம். (28)

கோலாங்கூலம் என்ற இனத்தைச் சேர்ந்த குரங்குகள், வானரங்கள், கரடிகள் அங்கே வசிக்கின்றன; (அந்த மலை) கந்தமாதனம் என்ற தெய்விகக் குன்றுக்கு நிகரானது; சித்திரகூடம் என்று பெயர் பெற்றது. (29)

ஒரு மனிதன் சித்திரகூடத்தின் சிகரங்களைப் பார்த்துவிட்டால் போதும்! அதுமுதல் ஏராளமான நற்பேறுகளை அடைகிறான்; அவனுடைய மனம் பாவத்தின் பக்கம் செல்வதில்லை. (30)

அந்த இடத்தில் நீண்ட நெடுங்காலம் தவமியற்றிய அநேக ரிஷிகள் தவத்தின் பயனாக, இந்த உடலுடனேயே வானுலகம் சென்றிருக்கிறார்கள். (31)

இடையூறில்லாமல் நீ வாழ்வதற்குத் தனிமையான அந்த இடம் ஏற்றது என்று நான் கருதுகிறேன். அல்லது, என்னுடன் இங்கேயே உன் வனவாசத்தைக் கழிக்கலாம்.” (32)

ஸ ராமம் ஸர்வகாமைஸ்தம் ப₄ரத்₃வாஜு: ப்ரியாதிதி₂ம் ।
ஸப₄ர்யம் ஸஹ ச ப்₄ராத்ரா ப்ரதிஜக்₃ராஹ த₄ர்மவித் ॥ (33)

தஸ்ய ப்ரயாகே₃ ராமஸ்ய தம் மஹர்ஷிமுபேயுஷ: ।
ப்ரபந்நா ரஜநீ புண்யா சித்ரா: கத₂யத: கத₂ா: ॥ (34)

ஸீதாத்ருதீய: காகுத்ஸ்த₂: பரிஸ்ராந்த: ஸுகே₂ாசித: ।
ப₄ரத்₃வாஜாஸ்ரமே ரம்யே தாம் ராத்ரிமவஸத்ஸுக₂ம் ॥ (35)

ப்ரப₄ாதாயாம் து ஸர்வர்யாம் ப₄ரத்₃வாஜமுபாக₃மத் ।
உவாச நரஸாந்த்ரா₃லோ முநிம் ஜ்வலிததேஜஸம் ॥ (36)

ஸர்வரீம் ப₄க₃வந்நத்ய ஸத்யஸீல தவாஸ்ரமே ।
உஷிதா: ஸ்மேஹ வஸதிமநுஜாநாது நோ ப₄வாந் ॥ (37)

ராத்ர்யாம் து தஸ்யாம் வ்யுஷ்டாயாம் ப₄ரத்₃வாஜோப்₃ரவீதி₃த₃ம் ।
மது₄மூலப₂லோபேதம் சித்ரகூடம் வ்ரஜேதி ஹ ॥ (38)

வாஸமௌபயிகம் மந்யே தவ ராம மஹாப₃ல ।
நாநாநக₃க₃ணோபேத: கிந்நரோரக₃ஸேவித: ॥ (39)

மயூரநாத₃ாபி₄ருதோ க₃ஜராஜநிஷேவித: ।
க₃ம்யதாம் ப₄வதா சைலஸ்சித்ரகூட: விஸ்ருத: ॥ (40)

புண்யஸ்ச ரமணீயஸ்ச ப₃ஹுமூலப₂லாயுத: ।
தத்ர குஞ்ஜரயூத₂ாநி ம்ருக₃யூத₂ாநி சாபி₄த: ॥ (41)

விசரந்தி வநாந்தே₃ஸ்மிந்தாநி த்₃ரக்ஷயஸி ராக₄வ ।
ஸரித்ப்ரஸ்ரவண ப்ரஸ்த₂ாந் த்₃ரீகந்த்₃ரநிர்ஜராந் ॥
சரத: ஸீதயா ஸாந்த₄ம் நந்தி₃ஷ்யதி மநஸ்தவ ॥ (42)

ப்ரஹ்ருஷ்டகோயஷ்டிக கோகிலஸ்வநை:
விநாதி₃தம் தம் வஸுத₄ாத₄ரம் ஸிவம் ।
ம்ருகை₃ஸ்ச மத்தைர் ப₃ஹுபி₄ஸ்ச குஞ்ஜரை:
ஸுரம்யமாஸாத்ய ஸமாவஸாஸ்ரமம் ॥ (43)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ சது:பஞ்சாஸ: ஸர்க₃: ॥

பஞ்சபஞ்சாஸ: ஸர்க₃:

யமுநாதரணம்

உஷித்வா ரஜநீம் தத்ர ராஜபுத்ராவரிந்த₃மௌ ।
மஹர்ஷிமபி₄வாத்யாத₂ ஜக்₃மதுஸ்தம் கி₃ரிம் ப்ரதி ॥ (1)

அறம் அறிந்தவரான பரத்வாஜர், மனைவியோடும் சகோதரனோடும் வந்திருக்கும் அன்பிற்குரிய விருந்தினர் இராமனை, தான் விரும்பியவாறெல்லாம் கனிவுடன் உபசரித்தார். (33)

பிரயாகையில் மாமுனிவரின் அருகில் அமர்ந்து பல்கலை விஷயங்களைப் பேசிக் கொண்டிருந்தபோதே புண்ணியமான அந்த இரவுக் காலம் கழிந்து போயிற்று. (34)

பிரயாசைப்படாமல் மென்மையாக இருக்கவேண்டிய இராமன், வழிநடந்த களைப்பால் மனத்திற்கினிய பரத்வாஜ ஆசிரமத்திலேயே சீதையோடும் இலக்குவனோடும் அந்த இரவை சுகமாகக் கழித்தார். (35)

இரவு கழிந்து பொழுது விடிந்ததும் பரத்வாஜரிடம் சென்றார். ஆன்ம ஒளியால் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் முனிவரிடம் புலிநிகர் இராமன் கூறினார்— (36)

“பெருந்தகையீர்! சத்திய நெறியாளரே! தங்கள் ஆசிரமத்தில் நிம்மதியாக இரவைக் கழித்துவிட்டோம். தாங்கள், நாங்கள் விடைபெற்றுச் செல்ல அனுமதிக்க வேண்டும்.” (37)

இருள் மறைந்து வெளிச்சம் வந்ததும் பரத்வாஜர் சொன்னார்— “தேன், கிழங்குகள், பழங்கள் நிறைந்து விளங்கும் சித்திரகூடம் செல்வாய். (38)

பேராற்றலுடையவனே! இராமா! அது நீ வசிப்பதற்கு ஏற்ற இடம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. பலவகையான மரச்சோலைகள் நிறைந்தது; கின்னரர்களும் உரகர்களும் வந்து தங்குவது; மயில்களின் அகவலோசை ஒலிப்பது; சிறந்த யானைகள் அங்கே வாழ்கின்றன. நீ இவ்வித சிறப்புகள் கொண்ட சித்திரகூட மலைக்குப் போ. (39,40)

அது புனிதமான இடம்; கண்கவர் வனப்புடையது; ஏராளமான கிழங்குகள் மற்றும் பழங்கள் உடையது. அங்கு எல்லா இடங்களிலும் காட்டின் உட்பகுதியிலும், யானைக் கூட்டங்களும் மான் கூட்டங்களும் சஞ்சரிக்கின்றன. இராகவா! அவைகளையெல்லாம் பார்த்து மகிழப் போகிறாய். (மந்தாகினி) நதி, சுனைகள், குன்றுச் சிகரங்கள், மலைக்குகைகள், பள்ளத்தாக்குகள், நீர்வீழ்ச்சிகள் ஆகிய இடங்கள் சீதையோடு நீ உலாவுமபோது, உன் மனத்திற்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும். (41,42)

உற்சாகங்கொண்ட குருவிகள், குயில்களின் இன்னொலிகள் குழந்ததும், மங்களத்தைக் கொடுப்பதும், உல்லாசமாகத் திரியும் மான்களாலும், அநேக யானைகளாலும், மனோகரமாக விளங்குவதுமான அந்த மலைக்குச் சென்று ஆசிரமம் ஏற்படுத்திக் கொண்டு வசிப்பாயாக.” (43)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
ஐம்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தைந்து

யமுனையைக் கடத்தல்

எதிரிகளை மாய்ப்பவர்களான அவ்விரு அரசகுமாரர்களும் இரவு முழுவதும் அங்கு தங்கிவிட்டு, மாமுனிவரை வணங்கி (அனுமதி பெற்று), பின் அந்தச் சித்திரகூட மலையை நோக்கிப் பயணப்பட்டார்கள். (1)

தேஷாம் ஸ்வஸ்த்யயநம் சைவ மஹர்ஷி: ஸ சகார ஹ ।
ப்ரஸ்திதாம்ஸ்சைவ தாந் ப்ரேக்ஷய பிதா புத்ராநிவாந்வக்யாத் ॥ (2)

தத: ப்ரசக்ரமே வக்தும் வசநம் ஸ மஹாமுநி: ।
புரத்வாஜோ மஹாதேஜா ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் ॥ (3)

கங்க்யாயமுநயோ: ஸந்தி₄மாஸாத்ய மநுஜர்ஷபெ₄ள ।
காளிந்தீ₃மநுகச்சே₂தாம் நதீ₃ம் பஸ்சாந்முக₂ஸ்ரிதாம் ॥ (4)

அத₂ாஸாத்ய து காளிந்தீ₃ம் ஸீக்₄ரஸ்ரோதஸமாபக்யாம் ।
தஸ்யாஸ்தீ₂தம் ப்ரசரிதம் புராணம் ப்ரேக்ஷய ராக₄வெள ॥
தத்ர யூயம் ப்லவம் க்ருத்வா தரதாம்ஸுமதீ₃ம் நதீ₃ம் ॥ (5)

ததோ ந்யக்₃ரோத₄மாஸாத்ய மஹாந்தம் ஹரிதச்ச₂தம் ।
பரீதம் ப₃ஹுபி₄ர்வ்ருக்ஷை: ஸ்யாமம் ஸித்₃தோ₄பஸேவிதம் ॥
தஸ்மை ஸீதாஞ்ஜலிம் க்ருத்வா ப்ரயுஞ்ஜீதாஸிஷ: ஸிவா: ॥ (6)

ஸமாஸாத்ய து தம் வ்ருக்ஷம் வஸேத்₃வாதிக்ரமேத வா ।
க்ரோஸமாத்ரம் ததோ க்யத்வா நீலம் த்₃ரக்ஷயத்₂ காநநம் ॥ (7)

ஸல்லகீ ப₃த்யு₃ரீமிஸ்ரம் ரம்யம் வம்ஸைச்ச யாமுநை: ।
ஸ பந்த₂ாஸ்சித்ரகூடஸ்ய க₃த: ஸுப₃ஹுஸோ மயா ॥ (8)

ரம்யோ மார்த்யவயுக்தஸ்ச த்யாவைஸ்சைவ விவர்ஜித: ।
இதி பந்த₂ாநமாதி₃ஸ்ய மஹர்ஷி: ஸம்ந்யவர்த்த ॥ (9)

அபி₄வாத்ய ததே₂த்யுக்த்வா ராமேண விநிவர்த்தித: ।
உபாவ்ருத்தே முநௌ தஸ்மிந் ராமோ லக்ஷமணமப்₃ரவீத் ॥
க்ருதபுண்யா: ஸம் ஸௌமித்ரே முநிர்யந்நோ₃நுகம்பதே ॥ (10)

இதி தெள புருஷவ்யாக்₄ரௌ மந்த்ரயித்வா மநஸ்விநௌ ।
ஸீதாமேவாக்₃ரத: க்ருத்வா காளிந்தீ₃ம் ஜக்₃மதுர்நதீ₃ம் ॥ (11)

அத₂ாஸாத்ய து காளிந்தீ₃ம் ஸீக்₄ரஸ்ரோதோவஹாம் நதீ₃ம் ।
சிந்தாமாபேதி₃ரே ஸத்யோ நதீ₃ஜல திதீர்ஷவ: ॥ (12)

தௌ காஷ்ட₂ஸங்க₄டமதோ சக்ரதுஸ்து மஹாப்லவம் ।
ஸுஷ்கைர் வம்ஸை: ஸமாஸ்தீர்ணமுஸீரைஸ்ச ஸமாவ்ருதம் ॥ (13)

ததோ வேதஸஸாக₂ாஸ்ச ஜம்பூ₃ஸாக₂ாஸ்ச வீர்யவாந் ।
சகார லக்ஷமணஸ்சி₂த்வா ஸீதாயா: ஸுக₂மாஸநம் ॥ (14)

தத்ர ஸ்ரியமிவாசிந்த்யாம் ராமோ த்யாஸரதி₂: ப்ரியாம் ।
ஈஷத்ஸம்லஜ்ஜமாநாம் தாமத்யாரோபயத ப்லவம் ॥ (15)

அந்த மாமுனிவர், பயண காலத்தில் நன்மையைத் தரும் மந்திரங்களை ஜபித்து அவர்களுக்கு அருள்புரிந்தார். புறப்பட்டுவிட்ட அவர்களை, ஒரு தகப்பன் வெளியூர் போகும் தன் மைந்தனைப் பார்ப்பது போலக் கனிவுடன் பார்த்துக் கொண்டே பின்தொடர்ந்து சென்றார். (2)

நடைவழியில், மிக்க உள்ளொளி படைத்த பரத்வாஜ மாமுனிவர், சத்தியத்தையே பராக்கிரமமாகக் கொண்ட இராமனைப் பார்த்து சில வார்த்தைகள் சொல்லத் தொடங்கினார்— (3)

“ஆணைகளே! கங்கை-யமுனை சங்கமத்தை அடைந்து மேற்கிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி ஓடும் காளிந்தி(யமுனை)யை ஒட்டிச் செல்லுங்கள். (4)

ரகுல திலகங்களே! வேகமாகப் பாய்ந்தோடும் யமுனையை அடைந்து, பலர் நடந்து பழகிய பாதையில் சென்று, தோணித் துறையைக் கண்டு, அவ்விடத்தில் நீங்கள் ஒரு மிதவை தயாரித்து யமுனையைக் கடந்து செல்லுங்கள். நதியைக் கடந்து மேலே சென்றால் பச்சைப்பசேலென்ற இலைகளை உடையதும், வேறு பல மரங்களால் நாற்புறமும் சூழப்பட்டதும், சியாம என்று பெயர் பெற்றதும், சித்த புருஷர்கள் வந்து தங்குவதுமான மாபெரும் ஆலமரத்தைக் காண்பீர்கள். அந்த மரத்திற்குக் கைகூப்பி அஞ்ஜலி செய்து மங்களமான ஆசீர்வாதங்களை சீதை பிரார்த்திக்க வேண்டும். (5,6)

அந்த மரத்தினிடம் போய்ச் சேர்ந்ததும், (உனக்கு விருப்பம் இருந்தால்) அங்கே தங்கிவிட்டுச் செல்லலாம்; அல்லது, தொடர்ந்து மேலே போய்க் கொண்டிருக்கலாம். அவ்விடத்திலிருந்து ஒரு குரோச தூரம் சென்றதும் நீலம் என்ற காட்டைக் காண்பீர்கள். (7)

(யானைகள் மிகவும் விரும்பும்) சல்லகீ என்ற மரமும், இலந்தை மரங்களும், யமுனைக் கரையில் செழிப்பாக வளரும் மூங்கில் காடுகளும் சேர்ந்து அழகாக விளங்கும் அந்தப் பாதை வழியாக நான் பல தடவைகள் சித்திரகூடத்திற்குப் போயிருக்கிறேன். (8)

கண்கவரும் அந்தப் பாதை மிருதுவாக இருக்கும்; காட்டுத் தீ அங்கே உண்டாவதில்லை.” இவ்வாறு செல்ல வேண்டிய மார்க்கத்தை விளக்கினார், மாமுனிவர். (9)

‘அவ்வாறே செய்கிறேன்’ என்று பதில் கூறிய இராமன், அவர் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி, ‘தாங்கள் திரும்பிச் செல்லலாம்’ என்று கூறினார். அவர் திரும்பிச் சென்றதும் இராமன் லட்சுமணனிடம் சொன்னார்— “லட்சுமணா! முனிவருக்கு நம்மிடம் எவ்வளவு கருணை பார்! நாம் மிகவும் கொடுத்து வைத்தவர்கள்!” (10)

இவ்வாறு பேசிக் கொண்டே சாமர்த்தியசாலிகளான அவ்விருவரும் சீதையை முன்னே போகச் செய்து யமுனையை அடைந்தார்கள். (11)

மிக வேகமான நீரோட்டத்தைக் கொண்ட யமுனையை அடைந்ததும், அதைக் கடந்து செல்ல விரும்பிய அவர்கள் சிறிது கவலை அடைந்தார்கள். (12)

அவ்விருவரும் மரக்கட்டைகளைக் கொண்டு, ஒரு பெரிய மிதவையைச் செய்தார்கள். காய்ந்த மூங்கில்களைப் பரப்பினார்கள்; வெட்டிவேரைப் பரப்பினார்கள். (13)

மகாபலம் பொருந்திய லட்சுமணன், அதன்மேல் பிரப்பங்குச்சிகளையும், நாவல் மரக்கிளைகளையும் ஒடித்துப் போட்டு, சீதை சுகமாக அமரும் வகையில் அமைத்துக் கொடுத்தான். (14)

அவ்விடத்தில், திருமகள் போல் எண்ணிப் பார்க்க முடியாத பெருமைகள் கொண்ட அன்பு மனைவியும், சற்றே நாணி நின்றவளுமான அவளை தெப்பத்தில் ஏற்றிவிட்டார், (இராமன்.) (15)

- பார்ஸ்வே தத்ர ச வைதேஹ்யா வஸநே பூஷணாநி ச ।
பல்வே கடிநகாஜம் ச ராமஸ்சக்ரே ஸஹாயுதை: ॥ (16)
- ஆரோப்ய ப்ரதமம் ஸீதாம் ஸங்கடாம் பரிக்ருஹ்ய ச ।
தத: ப்ரதேரதுர்யுக்த்தௌ ப்ரீதௌ துஸரதாத்மஜௌ ॥ (17)
- காளிந்தீமத்யமாயாதா ஸீதா த்வேநாமவந்தத ।
ஸ்வஸ்தி தேவீ தராமி த்வாம் பாரயேந்மே பதிர்வ்ரதம் ॥ (18)
- யசஷ்யே த்வாம் கேஸஹஸ்ரேண ஸுராகடஸதேந ச ।
ஸ்வஸ்தி ப்ரத்யாகுதே ராமே புரீமிஷ்வாகுபாலிதாம் ॥ (19)
- காளிந்தீமத ஸீதா து யாசமாநா க்ருதாஞ்சலி: ।
தீரமேவாபிஸம்ப்ராப்தா துக்ஷிணம் வரவர்ணிநீ ॥ (20)
- தத: பல்வேநாம்ஸுமதீம் ஸீக்ரக்யாமுர்மிமாலிநீம் ।
தீரஜைர் பூஹுபிர் வ்ருக்ஷை: ஸந்தேருர்யமுநாம் நதீம் ॥ (21)
- தே தீர்ணா: பல்வமுத்ஸ்ருஜ்ய ப்ரஸ்தாய யமுநாவநாத் ।
ஸ்யாமம் ந்யக்ரோதாமாஸேது: ஸீதளம் ஹரிதச்சுதம் ॥ (22)
- ந்யக்ரோதம் தமுபாக்யம்ய வைதேஹீ வாக்யமபுரவீத் ।
நமஸ்தோஸ்து மஹாவ்ருக்ஷ பாரயேந்மே பதிர்வ்ரதம் ॥ (23)
- கௌஸல்யாம் சைவ பஸ்யேயம் ஸுமித்ராம் ச யஸஸ்விநீம் ।
இதி ஸீதாஞ்ஜலிம் க்ருத்வா பர்யகச்சுத்வநஸ்பதிம் ॥ (24)
- அவலோக்ய தத: ஸீதாமாயாசந்தீமநிந்திதாம் ।
துயிதாம் ச விதேயாம் ச ராமோ லக்ஷ்மணமபுரவீத் ॥ (25)
- ஸீதாமாதூய கச்சுத்வமக்ரதோ பரதாநுஜ ।
ப்ருஷ்டதோஹம் கயிஷ்யாமி ஸாயுதே த்விபத்யாம் வர ॥ (26)
- யத்யத்புலம் ப்ரார்தயதே புஷ்பம் வா ஜநகாத்மஜா ।
தத்தத்ப்ரத்யயா வைதேஹ்யா யத்ராஸ்யா ரமதே மந: ॥ (27)
- கச்சுதோஸ்து தயோர்மத்யே பூபூவ ஜநகாத்மஜா ।
மாதங்க்யோர்மத்யகூதா ஸுபா நாகுவதூரிவ ॥ (28)
- ஏகைகம் பாதுபம் குல்மம் லதாம் வா புஷ்பஸாலிநீம் ।
அத்ருஷ்டபூர்வாம் பஸ்யந்தீ ராமம் பப்ரசு ஸாபுலா ॥ (29)
- ரமணீயாந் பூஹுவிதாந் பாதுபாந் குஸுமோத்கராந் ।
ஸீதாவசநஸம்ரப்த ஆநயாமாஸ லக்ஷ்மண: ॥ (30)
- விசித்ரவாலுகாம் நீலாம் ஹம்ஸஸாரஸநாதிதாம் ।
ரேமே ஜநகராஜஸ்ய ஸுதா ப்ரேக்ஷ்ய ததூ நதீம் ॥ (31)

சீதையின் பக்கத்திலேயே அவளுடைய உடை-அணிகலன்களையும், தெப்பத்தில் மண்வெட்டி, கூடை, மற்றும் ஆயுதங்களையும் வைத்தார். (16)

முதலில், தெப்பத்தை (ஆடி அசைந்து நகராமல்) பிடித்துக் கொண்டு பிராட்டியை ஏற்றிவிட்டார்கள். பின்னர் மனத்திருப்தியுடன் தசரத குமாரர்களான அவ்விருவரும் தெப்பத்தைச் செலுத்துவதில் முனைந்தார்கள். (17)

யமுனைப் பிரவாகத்தின் நடுப்பகுதியை அடைந்ததும், சீதாதேவி யமுனையைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டாள்— "தேவி! வாழ்க! உன்னை (தெப்பத்தின் மூலம்) கடந்து செல்கிறேன். (நீர்ச்சூழலில் சிக்காமல் அக்கரை போய்ச் சேர வேண்டும்.) என்னுடைய கணவரின் வனவாசப் பிரதிக்கை, முழுமையாக நிறைவேற வேண்டும். (18)

இக்ஷ்வாகு பரம்பரையினரால் ஆளப்பட்டு வரும் நகரத்திற்கு என் கணவர் செளக்கியமாகத் திரும்பி வந்த பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான பசுக்களை தானம் செய்தும், தேவர்களுக்கும்கூட கிடைத்தற்கரிய பொருள்களைக் கொண்டும் உன்னைப் பூஜிக்கிறேன்." (19)

இவ்வாறு, கூப்பிய கரங்களுடன் பெண்மணியான சீதை யமுனையைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே யமுனையின் தென்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தாள். (20)

வேகமான நீரோட்டத்தை உடையதும், வரிசை வரிசையாக அலைகள் வீசுவதும், கரையோரங்களில் ஏராளமான மரங்களை உடையதுமான அந்த சூரியபுத்திரி யமுனையை தெப்பத்தின் மூலம் கடந்தார்கள். (21)

ஆற்றைக் கடந்து வந்துவிட்ட அவர்கள் தெப்பத்தை அங்கேயே விட்டுவிட்டு, யமுனைப் பிரதேச காடுகளின் வழியே நடந்து, பசுமையான இலைகளைக் கொண்டதும், குளிர்ச்சியாக இருந்ததுமான சியாமம் என்ற ஆலமரத்தை அடைந்தார்கள். (22)

ஆலமரத்தின் அருகே சென்றதும் சீதாப்பிராட்டியார், "தெய்விக மரமே! உனக்கு நமஸ்காரம். என் கணவரின் பிரதிக்கை நிறைவேற வேண்டும். (23)

கோசலா தேவியையும், புகழுக்குரிய சுமித்திரையையும் நான் கண்ணால் காண்பேனாக" என்று கைகூப்பிக் கொண்டு அந்தப் புனித மரத்தை வலம் வந்தாள். (24)

அப்போது, தன் மனத்திற்குகந்தபடி நடப்பவளும் மாசற்றவளுமான சீதை, ஆலமரத்தைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, இராமன் லட்சுமணனிடம் சொன்னார்— (25)

"பரதனின் தம்பியே! புருஷோத்தமனே! சீதையை அழைத்துக் கொண்டு நீ முன்னே நடப்பாய். நான் ஆயுதபாணியாக பின்னால் வருவேன். (26)

ஜனககுமாரியான சீதை எந்தப் பழத்தை, எந்தப் புஷ்பத்தை விரும்புகிறாளோ, எந்த விஷயத்தில் இவள் மனம் களிப்படையுமோ, அதனை அப்போதே கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டும். (27)

நடந்து கொண்டிருக்கும் அவர்கள் இருவருக்கும் மத்தியில் சென்று கொண்டிருந்த சீதை, இரு ஆண்யானைகளுக்கிடையில் செல்லும் ஒரு பெண்யானை போல் இருந்தாள். (28)

அச்சம் மிகுந்த மடந்தையான சீதை, முன்பு பார்த்திராத மரம், புதர், மலர்கள் நிறைந்த கொடிகளைக் கண்டதும், இராமனிடம் அதைப் பற்றிக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டாள். (29)

சீதை கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, பலவகையான அழகிய மலர்களைக் கொண்ட மரக்கிளைகளைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். (30)

விசித்திரமான மணல் வகைகளைக் கொண்டதும், கருமையாக விளங்குவதும், அன்னம்-ஸாரஸம் போன்ற பட்சிகளின் ஒலிகள் நிறைந்ததுமான யமுனையைப் பார்த்து ஜனககுமாரி மனம் களித்தாள். (31)

க்ரோஸமாத்ரம் ததோ க₃த்வா ப்₄ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ।
ப₃ஹுந் மேத₄யாந் ம்ருக₃ந் ஹத்வா சேரதுர்யமுநாவநே ॥ (32)

விஹ்ருத்ய தே ப₃ர்ஹிணபூக₃நாதி₃தே
ஸுபே₄ வநே வாநரவாரணாயுதே ॥
ஸமம் நதீ₃வப்ரமுபேத்ய ஸம்மதம்
நிவாஸமாஜக்₃முரதீ₃நத₃ர்ஸநா: ॥ (33)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ பஞ்சபஞ்சாஸ: ஸர்க₃: ॥

ஷட்பஞ்சாஸ: ஸர்க₃:

சித்ரகூடநிவாஸ:

அத₂ ராத்ர்யாம் வ்யதீதாயாமவஸுப்தமநந்தரம் ।
ப்ரபே₃த₄யாமாஸ ஸநைந்ர லக்ஷ்மணம் ரகு₄நந்த₃ந: ॥ (1)

ஸௌமித்ரே ஸ்ருணு வந்யாநாம் வல்கு₃ வ்யாஹரதாம் ஸ்வநம் ।
ஸம்ப்ரதிஷ்ட₂ாமஹே கால: ப்ரஸ்த₂நஸ்ய பரந்தப ॥ (2)

ஸ ஸுப்த: ஸமயே ப்₄ராத்ரா லக்ஷ்மண: ப்ரதிபே₃தி₄த: ।
ஐஹௌ நித்₃ராம் ச தந்த₃ரீம் ச ப்ரஸக்தம் ச பதி₂ ஸ்ரமம் ॥ (3)

தத உத்த₂ாய தே ஸர்வே ஸ்ப்ருஷ்ட்வா நத்யா: ஸிவம் ஜலம் ।
பந்த₂நம் ருஷிணாதி₃ஷ்டம் சித்ரகூடஸ்ய தம் யயு: ॥ (4)

தத: ஸம்ப்ரஸ்தி₂த: காலே ராம: ஸௌமித்ரிணா ஸஹ ।
ஸீதாம் கமலபத்ராஷ்மித₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (5)

ஆதீ₃ப்தாநிவ வைதே₃ஹி ஸர்வத: புஷ்பிதாந்நக₃ந் ।
ஸ்வை: புஷ்பை: கிம்ஸுகாந் பஸ்ய மாலிந: ஸிஸிராத்யயே ॥ (6)

பஸ்ய ப₄ல்லாதகாந் பி₃ல்வாந் வாநரைருபஸேவிதாந் ।
ப₂லபுஷ்பைரவநதாந் நூநம் ஸக்ஷ்யாம ஜீவிதும் ॥ (7)

பஸ்ய த்₃ரோணப்ரமாணாநி லம்புமாநாநி லக்ஷ்மண ।
மது₄நி மது₄காரீபி₄: ஸம்ப்₄ருதாநி நகே₃ நகே₃ ॥ (8)

ஏஷ க்ரோஸதி நத்யூஹஸ்தம் ஸிகீ₂ ப்ரதிகூஜதி ।
ரமணியே வநோத்₃தே₃ஸே புஷ்பஸம்ஸ்தர ஸங்கடே ॥ (9)

யாதங்க₃யூத₂ாநுஸ்ருதம் பக்ஷிஸங்க₃ாநுநாதி₃தம் ।
சித்ரகூடமிமம் பஸ்ய ப்ரவ்ருத்₃து₃ஸிக்₃ரம் கி₃ரிம் ॥ (10)

சகோதரர்களான இராம-லட்சுமணர்கள் ஒரு கோச தூரம் நடந்து எதிரில் வந்த, முனிவர்களுக்கு இன்னல் விளைவிக்கும் பல விலங்குகளைக் கொன்று (தங்குவதற்கு உகந்த இடம் தேடி) யமுனைக் கரையிலுள்ள காட்டில் சுற்றி அலைந்தார்கள். (32)

கம்பீரமான தோற்றமுடைய அவர்கள், மயில் கூட்டங்களின் அகவை ஒலியுடையதும், குரங்குகளும் யானைகளும் சுற்றி வருவதுமான அவ்வழகிய வனத்தில், யமுனையின் கரையை ஒட்டினாற்போலவே, சமதளமான ஓர் இடத்தில் (இரவில்) தங்குவதற்காக வந்து சேர்ந்தார்கள். (33)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
ஐம்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தாறு

சித்திரகூட வாசம்

பின்னர், இரவு கழிந்ததும் இராமன் துயிலெழுந்து, உறங்கிக் கொண்டிருந்த இலக்குவனை மெல்லக் கண்விழிக்கச் செய்தார். (1)

'லட்சுமணா! காட்டு ஐந்துக்களின் செவிக்கினிய இரைச்சல்களைக் கேள். வெற்றிவீரனே! நாம் இங்கிருந்து புறப்படுவதற்கான காலம் வந்துவிட்டது. எனவே, நாம் புறப்படுவோம். (2)

சரியான நேரத்தில் லட்சுமணன் சகோதரரால் எழுப்பப்பட்டான். உடனே தூக்கம், சோம்பல், வழி நடந்த களைப்பு எல்லாவற்றையும் முற்றிலுமாக விட்டான். (3)

பிறகு, அவர்கள் எல்லோரும் எழுந்து சென்று ஆற்றினுடைய தெள்ளிய நீரில் நீராடி (சந்தியாவந்தனங்களை நிறைவேற்றியபின்) சித்திரகூடத்தை நோக்கி, முனிவரால் காட்டப்பட்ட வழியில் செல்லத் தொடங்கினார்கள். (4)

உரிய நேரத்தில் லட்சுமணனுடன் புறப்பட்ட இராமன், தாமரைக் கண்ணாளாகிய சீதையிடம் பின்வருமாறு சொன்னார்— (5)

'வைதேகி! பனிக்காலம் முடிந்து வசந்த ருது ஆரம்பித்திருக்கும் இத்தருணத்தில் எல்லா மரங்களும் மலர்களோடு விளங்குவதைப் பார்! பலாசு மரங்கள் தம் புஷ்பங்களாலேயே மாலை அணிவிக்கப்பட்டதைப் போலும், கொழுந்துவிட்டெரிவது போலும் காணப்படுவதைப் பார்! (6)

வானரங்கள் விரும்பி உண்ணும் சேங்கொட்டை மரங்களையும், வில்வ மரங்களையும் பார். பழங்கள்-மலர்களோடு கூடிய (பலவகை) மரங்களும் இருக்கின்றன. இங்கே, நாம் வாழ்க்கையைக் கழிக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். (7)

லட்சுமணா! தேனீக்களால் சேகரிக்கப்பட்டு இரண்டு மரக்கால் அளவுக்கு மரங்களிலும் குன்றுகளிலும் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் தேன்கூடுகளைப் பார்! (8)

மலர்கள் கொட்டிக் கிடக்கும், கண்கவர் வனப்புக் கொண்ட இந்தப் பிரதேசத்தில், நச்சுக் குருவி குரல் கொடுப்பதைக் கேள்; அதற்குப் பதில் கூறுவது போல மயில் அகவுகிறது. (9)

யானைக் கூட்டங்கள் வசிப்பதும், பறவைக் கூட்டங்களின் ஒலி நிறைந்ததும், உயரமான முகடுகளை உடையதுமான இந்தச் சித்திரகூடத்தைப் பார். (10)

- ஸமபூ₄மிதலே ரம்யே த்₃ருமைர்பு₃ஹுபி₄ராவ்ருதே ।
புண்யே ரம்ஸ்யாமஹே தாத சித்ரகூடஸ்ய காநநே ॥ (11)
- ததஸ்தௌ பா₃த₃சாரேண க₃ச்ச₂ந்தௌ ஸஹ ஸீதயா ।
ரம்யமாஸேத₃து: ஸைலம் சித்ரகூடம் மநோரமம் ॥ (12)
- தம் து பர்வதமாஸாத்ய நானாபக்ஷிக₃ணாயுதம் ।
பு₃ஹுமூலப₂லம் ரம்யம் ஸம்பந்நம் ஸரஸோத₃கம் ॥ (13)
- மநோக்ஞோயம் கி₃ரி: ஸௌம்ய நானாத்₃ருமலதாயுத: ।
பு₃ஹுமூலப₂லோ ரம்ய: ஸ்வாஜீவ: ப்ரதிப₄தி மே ॥ (14)
- முநயஸ்ச மஹாத்மாநோ வஸந்த்யஸ்மிஞ்ஸரிலோச்சயே ।
அயம் வாஸோ ப₄வேத்தாவத₃த்ர ஸௌம்ய ரமேமஹி ॥ (15)
- இதி ஸீதா ச ராமஸ்ச லக்ஷ்மணஸ்ச க்ருதாஞ்ஜலி: ।
அபி₄க₃ம்யாஸ்ரமம் ஸர்வே வால்மீகிமபி₄வாத₃யந் ॥ (16)
- தாந் மஹர்ஷி: ப்ரமுதி₃த: பூஜயாமாஸ த₄ர்மவித் ।
ஆஸ்யதாமிதி சோவாச ஸ்வாக₃தம் து நிவேத்ய ச ॥ (17)
- ததோபு₃ரவீந் மஹாபு₃ஹுர் லக்ஷ்மணம் லக்ஷ்மணாக்₃ரஜ: ।
ஸம்நிவேத்ய யத₂ாந்யாயமாத்மாநம்ருஷயே ப்ரபு₄: ॥ (18)
- லக்ஷ்மணாநய த்₃ாருணி த்₃ருட₄ாநி ச வராணி ச ।
குருஷ்வாவஸத₂ம் ஸௌம்ய வாலே மோபி₄ரதம் மந: ॥ (19)
- தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஸௌமித்ரிர் விவித₄ாந் த்₃ருமாந் ।
ஆஜஹார ததஸ்சக்ரே பர்ணஸாலாமரிந்த₃ம: ॥ (20)
- தாம் நிஷ்டி₂தாம் ப₃த்த₄கடாம் த்₃ருஷ்ட்வா ராம: ஸுத₃ர்ஸநாம் ।
ஸுஸ்ருஷமாணமேகாக்₃ரமித₃ம் வசநம்பு₃ரவீத் ॥ (21)
- ஐணேயம் மாம்ஸமாஹ்ருத்ய ஸாலாம் யக்ஷ்யாமஹே வயம் ।
கர்தவ்யம் வாஸ்துஸமநம் ஸௌமித்ரே சிரஜீவிபி₄: ॥ (22)
- ம்ருக₃ம் ஹத்வாநய க்ஷிப்ரம் லக்ஷ்மணேஹ ஸுபே₄க்ஷண ।
கர்தவ்ய: ஸாஸ்த்ரத்₃ருஷ்டோ ஹி விதி₄ர்த₄ர்மமநுஸ்மர ॥ (23)
- பு₄ராதுர்வசநமாக்ஞாய லக்ஷ்மண: பரவீரஹா ।
சகார ஸ யதே₂க்தம் ச தம் ராம: புநரபு₃ரவீத் ॥ (24)
- ஐணேயம் ஸ்ரபயஸ்வைதச் ச₂ாலாம் யக்ஷ்யாமஹே வயம் ।
த்வர ஸௌம்ய முஹூர்தோயம் த்₄ருவஸ்ச தி₃வஸோப்யயம் ॥ (25)
- ஸ லக்ஷ்மண: க்ருஷ்ணம்ருக₃ம் ஹத்வா மேத்யம் ப்ரதாபவாந் ।
அத₂ சிசேஷப ஸௌமித்ரி: ஸமித்₃தே₄ ஜாதவேத₃ஸி ॥ (26)

தம்பி! புனிதமான சித்திரகூட மலையில் உள்ள காட்டில் அழகான, சமதளமான, அநேக மரங்கள் குழந்தை ஓர் இடத்தில் நாம் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வோம்." (11)

சீதையுடன் காலால் நடந்து சென்ற அவ்விருவரும் மனம் கவர்வதும் கண்கவர்வதுமான சித்திரகூடத்தின் மலைப்பகுதியை அடைந்தார்கள். (12)

பல்வகைப் பறவைக் கூட்டங்கள் நிறைந்ததும், போதுமான அளவு கிழங்கு-பழங்கள் கிடைப்பதும், தெள்ளிய நீர் வசதி உள்ளதுமான அவ்வழகிய மலையை அடைந்ததும் (இராமன் கூறினார்—) (13)

"தம்பி! பலவகையான மரங்கள்-கொடிகள் நிறைந்ததும், ஏராளமான கிழங்குகள்-பழங்கள் உடையதும், உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்வதுமான இந்த மலை, நாம் வசிப்பதற்கு ஏற்றது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. (14)

பெருந்தகையாளர்களான முனிவர்கள், இந்த மலையின் உச்சிகளில் வசிக்கிறார்கள். தம்பி! ஆகவே, இந்த இடம் நாம் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வதற்கு ஏற்றது." (15)

இவ்வாறு நிச்சயம் செய்துகொண்டு, அருகிலிருந்த வால்மீகியின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்று, வணக்கத்துடன் கையைக் கூப்பிக் கொண்டு, அவர் திருவடிகளில் தலையை வைத்து வணங்கினார்கள். (16)

அறம் அறிந்த மாமுனிவர் மிகவும் மனம் மகிழ்ந்து அவர்களை அன்புடன் வரவேற்றார்; 'உட்காருங்கள்' என்று சொல்லி ஆசனங்கள் கொடுத்தார்; விருந்தினருக்கான உபசரிப்புக்களை செய்தார். (17)

பின்னர், முறைப்படி தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்ட பிரபு இராமன், மகாபலசாலியான இலக்குவனை நோக்கிச் சொன்னார்— (18)

"தம்பி! உயர்வகையான, உறுதியான மரத்துண்டுகளைக் கொண்டு வா; இங்கேயே ஓர் இல்லம் அமைப்பாய்; இந்த இடம் எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது." (19)

எதிரிகளை அடக்குபவனான இலக்குவன், அவருடைய சொற்களைக் கேட்டதும், பலவகையான மரக்கட்டைகளைக் கொண்டு வந்தான். பின்னர், ஒரு குடிவை அமைத்தான். (20)

உறுதியாகவும் அழகாகவும் மரங்களைப் பிணைத்து, மழை-வெய்யில் பாதிப்பு ஏற்படாத வகையில் மேற்கூரை அமைக்கப்பட்ட அந்தப் பர்ணசாலையைப் பார்த்து, உளமாரத் தொண்டு செய்யும் லட்சுமணனை நோக்கி இராமன் இவ்வாறு சொன்னார்— (21)

"சுமித்திரை மைந்தனே! புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட இல்லத்தில் நீண்டகாலம் வாழ விரும்புகிறவர்கள், வாஸ்து தேவதைகளுக்குப் பூஜை-ஹோமம் செய்து, அவர்கள் ஆசியைப் பெறவேண்டும். அதனால், இந்தக் குடிலுக்கு அரிய மூலிகைகளைக் கொண்டு நாம் வாஸ்து ஹோமம் செய்வோம். (22)

நன்னோக்கமுடைய லட்சுமணா! அறநெறிகளை நினைவுபடுத்திக் கொள். சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டபடி சம்ஸ்காரங்களைச் செய்யவேண்டும். லட்சுமணா! நீ உடனே சென்று அரிய மூலிகைகளை எடுத்து வா." (23)

எதிரிகளை மாய்க்கும் இலக்குவன் சகோதரரின் உத்திரவை சிரமேற்கொண்டு அவர் சொல்லியபடியே செய்து முடித்தான். அப்போது, இராமன் அவனிடம் கூறினார்— (24)

"தம்பி! அந்த மூலிகைகளைப் பக்குவம் செய். சீக்கிரம் ஆகட்டும். இப்போது நல்ல முகூர்த்தம்; த்ருவம் என்று பெயர் பெற்ற நல்ல பகற்பொழுது. இந்த நேரத்தில் பர்ணசாலைக்கு உரிமைப் பொறுப்புள்ள தேவதைகளுக்கு வேள்வி செய்து மகிழ்விப்போம்." (25)

வீரனான லட்சுமணன் ஹோமத்தில் உபயோகிக்கத் தகுந்த அரிய மூலிகைகளை எடுத்து வந்து கொழுந்துவிட்டு எரியும் தீயில் இட்டான். (26)

தம் து பக்வம் ஸமாக்ஞாய நிஷ்டப்தம் சி₂ந்நஸோணிதம் ।
 லக்ஷ்மண: புருஷவ்யாக்₄ரமத₂ ராக₄வமப்₃ரவீத் ॥ (27)

அயம் க்ருஷ்ண: ஸமாப்தாங்க₃: ஸ்ருத: க்ருஷ்ணம்ருகே₃ா யத₂ா ।
 தே₃வதாம் தே₃வஸங்காஸ யஜஸ்வ குஸலோ ஹ்யஸி ॥ (28)

ராம: ஸ்நாத்வா து நியதோ குணவாந்ஜப்யகோவித₃: ।
 ஸங்க்₃ரஹேணாகரோத்ஸர்வாந் மந்த்ராந் ஸத்ராவஸாநிகாந் ॥ (29)

இஷ்ட்வா தே₃வக₃ணாந் ஸர்வாந் விவேஸ ஸத்யநம் ஸாசி: ।
 ப₃பூ₄வ ச மநோஹ்லாதே₃ா ராமஸ்யாமிததேஜஸ: ॥ (30)

வைஸ்வதே₃வ ப₃லிம் க்ருத்வா ரௌத்₃ரம் வைஷ்ணவமேவ ச ।
 வாஸ்துஸம்ஸமநீயாநி மங்க₃ளாநி ப்ரவர்தயந் ॥ (31)

ஜபம் ச ந்யாயத: க்ருத்வா ஸ்நாத்வா நத்யாம் யத₂ாவிதி₄ ।
 பாபஸம்ஸமநம் ராமஸ்சகார ப₃லிமுத்தமம் ॥ (32)

வேதி₃ஸ்த₂லவித₄ாநாநி சைத்யாந்யாயதநாநி ச ।
 ஆஸ்ரமஸ்யாநுருபாணி ஸ்த₂ாபயாமாஸ ராக₄வ: ॥ (33)

வந்யைர்மால்யை: ப₂லைர்மூலை: பக்வைர் மாம்ஸையத₂ாவிதி₄ ।
 அத்₃பி₄ர் ஜபைஸ்ச வேதே₃ாக்தைர் த்₃ர்பை₄ஸ்ச ஸஸமித்குஸை: ॥ (34)

தௌ தர்பயித்வா பூ₄தாநி ராக₄வௌ ஸஹ ஸீதயா ।
 தத₃ா விவிஸது: ஸாலாம் ஸுஸுப₄ாம் ஸுப₄லக்ஷணௌ ॥ (35)

தாம் வ்ருக்ஷபர்ணாச்ச₂த₃நாம் மநோக்ஞாம்
 யத₂ாப்ரதே₃ஸம் ஸுக்ருதாம் விவாதாம் ।
 வாஸாய ஸர்வே விவிஸு: ஸமேதா:
 ஸப₄ாம் யத₂ா தே₃வக₃ணா: ஸுத₄ர்மாம் ॥ (36)

அநேக நாநாம்ருக₃பக்ஷிஸங்குலே
 விசித்ர பத்ர ஸ்தப₃கைர் த்₃ருமைர்யுதே ।
 வநோத்தமே வ்யாலம்ருக₃ாநுநாதி₃தே
 தத₃ா விஜஹ்ரு: ஸுஸுக₂ம் ஜிதேந்த்₃ரியா: ॥ (37)

ஸுரம்யமாஸாத்ய து சித்ரகூடம்
 நதீ₃ம் ச தாம் மால்யவதீம் ஸுதீர்த₂ாம் ।
 நநந்த₃ ராமோ ம்ருக₃பக்ஷிஜுஷ்டாம்
 ஜஹௌ ச து₃:க₂ம் புரவிப்ரவாஸாத் ॥ (38)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீகாவ்யே
 அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஷட்பஞ்சாஸ: ஸர்க₃: ॥

ரத்தசோகையைப் போக்கும் அசுவகந்தம் என்ற மூலிகை வற்றலாகப் பக்குவப்பட்டுவிட்டதைக் கண்டு, ஆண்புலியான இராமனிடம் சொன்னான்— (27)

“அசுவகந்தம் என்ற இந்த மூலிகை, உரியபடி, என்னால் பக்குவம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தெய்வத்திற்கு ஒப்பானவரே! தாங்கள் சம்ஸ்கார முறை அறிந்து செய்யும் திறன் உடையவர். குடிலின் அதிஷ்டான தேவதைக்கு பூசனை செய்யுங்கள்.” (28)

நல்லியல்புடையவரும், அந்தந்தக் காலத்திற்கு உரிய மந்திரங்களை முழுமையாக அறிந்தவருமான இராமன் நீராடி, வைதிக நியமங்களை ஏற்று, வாஸ்து ஹோமம் நிறைவடையும் வகையில் எல்லா மந்திரங்களையும் குறைவில்லாமல் ஓதினார். (29)

எல்லாக் கடவுளர்களையும் பூசித்த பின்னர், சுத்தமான மனத்துடன் பர்ணசாலைக்குள் காலடி எடுத்து வைத்தார், இராமன். எல்லையற்ற பராக்கிரமசாலியான இராமனுக்கு அந்த இடம் உவகையைத் தந்தது. (30)

வைசுவதேவ பலி, ருத்ர பலி, விஷ்ணு பலி முதலியன செய்து, வாஸ்து தேவதைகளுக்கு மனத்திருப்தி அளிக்கும் மங்கள கர்மாக்களையும் செய்தார். (31)

செய்யவேண்டிய மந்திர ஜபங்களைச் செய்தபின் (ருத்ரனுக்கு ஹவிஸ் அளித்ததால்), முறைப்படி நதியில் குளித்து பரிசுத்தராகி, சகல பீடைகளுக்கும் பரிகாரமாக அதற்கான மந்திரங்களைக் கூறி, (வேள்விக் குண்டத்திற்கு வெளியே) பலிப் பொருட்களை சமர்ப்பித்தார். (32)

இராமன், ஆசிரமத்தின் பரிமாணத்திற்கு ஏற்றபடி பூஜைக்கான உயர்ந்த மேடைகளையும், பூஜை அறைகளையும், முதன்மை தெய்வங்களுக்கான தனி இடங்களையும் முறைமை செய்து கொடுத்தார். (33)

எழில்மிகு தோற்றமுடைய ரகுலத் தோன்றல்களாகிய அவ்விருவரும் காட்டுப் புஷ்பங்களாலான மாலைகளாலும், பழங்கள்-கிழங்குகளாலும், சமைக்கப்பட்ட பொருள்களாலும், தண்ணீராலும் (அர்க்யம் கொடுத்தும்) வேதோக்த மந்திர ஜபங்களாலும், தர்பங்களாலும், சமித்து-குசங்களாலும் பூதங்களைத் திருப்தி செய்துவிட்டு, சீதையுடன் மிக நன்றாக அமைந்திருந்த குடிலுக்குள் நுழைந்தார்கள். (34,35)

மரங்களின் இலைகளால் மேற்கூரை அமைக்கப்பட்டதும், மனத்திற்கு உவப்பு அளிப்பதும், சரியான இடத்தில் நன்றாகக் கட்டப்பட்டதும், பேய்க்காற்று வீசாததுமான அந்தக் குடிலுக்குள், தேவசபையான சுதர்மாவுக்குள் அமரர் கூட்டங்கள் நுழைவதைப்போல, அவர்கள் மூவரும் ஒன்றாக உள்ளே சென்றார்கள். (36)

ஏராளமான மற்றும் பலவிதமான விலங்கு-பறவைகள் நிறைந்ததும், பலவித உருவ அமைப்புக் கொண்ட இலைக்கொத்துக்களுடன் மரங்கள் விளங்குவதும், கொடூரமான விலங்குகள் சப்தம் போடுவதுமான அந்த அடர்ந்த காட்டில், புலன்களை வென்றவர்களாக அவர்கள் மிக செளக்கியமாக வாழத் தொடங்கினார்கள். (37)

தெளிந்த நீரோட்டமுடைய மால்யவதியையும், விலங்கு-பட்சிகள் நிறைந்ததும், வனப்புமிக்கதுமான சித்திரகூடத்தில் வனவாசத்தைத் தொடங்கிய இராமன் மிகவும் குதூகலித்தார். நகரத்திலிருந்து வெகுதொலைவில் வசிக்க நேர்ந்த துக்கத்தை விட்டொழித்தார். (38)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
ஜம்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸப்தபஞ்சாஸ: ஸர்க்ய:

ஸுமந்த்ரோபாவந்தம்

- கத₂யித்வா ஸுது₃:க₂ார்த: ஸுமந்த்ரேண சிரம் ஸஹ ।
 ராமே த₃க்ஷிணகூலஸ்தே₂ ஜக₃ாம ஸ்வக்₃ருஹம் கு₃ஹ: ॥ (1)
- ப₄ரத்₃வாஜாபி₄க₃மநம் ப்ரயாகே₃ ச ஸப₄ாஜநம் ।
 ஆகி₃ரேர்க₃மநம் தேஷாம் தத்ரஸ்தை₂ரபி₄லக்ஷிதம் ॥ (2)
- அநுக்ஞாத: ஸுமந்த்ரோத₂ யோஜயித்வா ஹயோத்தமாந் ।
 அயோத்₄யாமேவ நக₃ரீம் ப்ரயயௌ க₃ாட₄து₃ர்மநா: ॥ (3)
- ஸ வநாநி ஸுக₃ந்தீ₄நி ஸரிதஸ்ச ஸராம்ஸி ச ।
 பஸ்யந்நதியயௌ ஸீக்₄ரம் க்₃ராமாணி நக₃ராணி ச ॥ (4)
- தத: ஸாயாஹ்நஸமயே த்₃விதீயோஹநி ஸாரதி₂: ।
 அயோத்₄யாம் ஸமநுப்ராப்ய நிராநந்த₃ாம் த₃து₃ர்ஸ ஹ ॥ (5)
- ஸ ஸுந்யாமிவ நி:ஸப்த₃ாம் த்₃ருஷ்ட்வா பரமது₃ர்மநா: ।
 ஸுமந்த்ரஸ்சிந்தயாமாஸ ஸோகவேக₃ஸமாஹத: ॥ (6)
- கச்சிந்ந ஸக₃ஜா ஸாஸ்வா ஸஜநா ஸஜநாதி₄பா ।
 ராமஸந்தாபது₃:கே₂ந த₃க்₃த₄ா ஸோகாக்₃நிநா புரீ ॥ (7)
- இதி சிந்தாபர: ஸுதோ வாஜிபி₄: ஸீக்₄ரபாதிபி₄: ।
 நக₃ரத்₃வாரமாஸாத்ய த்வரித: ப்ரவிவேஸ ஹ ॥ (8)
- ஸுமந்த்ரமபி₄யாந்தம் தம் ஸதஸோத₂ ஸஹஸ்ரஸ: ।
 க்வ ராம இதி ப்ருச்ச₂ந்த: ஸுதமப்யத்₃ரவந்நரா: ॥ (9)
- தேஷாம் ஸஸம்ஸ க₃ங்க₃ாயாமஹமாப்ருச்ச₂ய ராக₄வம் ।
 அநுக்ஞாதோ நிவ்ருத்தோஸ்மி த₄ார்மிகேண மஹாத்மநா ॥ (10)
- தே தீர்ணா இதி விக்ஞாய ப₃ாஷ்பபூர்ணமுக₂ா ஜநா: ।
 அஹோ தி₄கி₃தி நி:ஸ்வஸ்ய ஹா ராமேதி ச சுக்ருஸு: ॥ (11)
- ஸுஸ்ராவ ச வசஸ்தேஷாம் ப்₃ருந்த₃ம் ப்₃ருந்த₃ம் ச திஷ்ட₂தாம் ।
 ஹதா: ஸ்ம க₂லு யே நேஹ பஸ்யாம இதி ராக₄வம் ॥ (12)
- த₃ாநயக்ஞவிவாஹேஷு ஸமாஜேஷு மஹத்ஸு ச ।
 ந த்₃ரக்ஷயாம: புநர்ஜாது த₄ார்மிகம் ராமமந்தரா ॥ (13)
- கிம் ஸமர்த₂ம் ஜநஸ்யாஸ்ய கிம் ப்ரியம் கிம் ஸுக₂ாவஹம் ।
 இதி ராமேண நக₃ரம் பித்ருவத்பரிபாலிதம் ॥ (14)
- வாதாயந க₃தாநாம் ச ஸ்த்ரீணாமந்வந்தராபணம் ।
 ராமஸோகாபி₄தப்தாநாம் ஸுஸ்ராவ பரிதே₃வநம் ॥ (15)

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தேழு

சுமந்திரர் திரும்பி வருதல்

இராமன், கங்கையின் தென்கரையில் இறங்கிய பின்னர், ஆழ்ந்த வருத்தத்தால் துன்பப்பட்ட குகன், வெகுநேரம் வரை சுமந்திரரோடு பேசிப் புலம்பிவிட்டு, தன் இருப்பிடத்திற்குச் சென்றான். (1)

பிரயாகையில் பரத்வாஜ ஆசிரமத்தில் உபசரிக்கப்பட்டது; அவர்கள் சித்திரகூட மலைக்குச் சென்றது என்பது வரையில், அங்குள்ள மக்களிடமிருந்து தெரிந்து கொண்டார்கள். (2)

(குகனிடம்) விடைபெற்றுக் கொண்டு, பின்னர் தேரில் குதிரைகளைப் பூட்டி, மிகவும் துயரத்துடன் அயோத்தி நகரம் நோக்கி சென்றார், சுமந்திரர். (3)

அவர், மலர்களின் நறுமணம் வீசும் காடுகளையும் ஆறுகளையும் பொய்கைகளையும் பட்டணங்களையும் கிராமங்களையும் பார்த்துக் கொண்டே விரைவாகக் கடந்து சென்றார். (4)

சாரதி, இரண்டாவது நாள் மாலைப்பொழுதில் அயோத்தியை அடைந்தார்; களையிழந்து சோகமயமாக இருப்பதைக் கண்டார். (மூன்றாம் நாள் மாலைப் பொழுது என்றும் சிலர் கூறுவார்கள்.) (5)

பாழடைந்துவிட்ட நகரம் போல் மனித அரவம் அற்றுப்போயிருந்ததைக் கண்டு வெகுவாகத் துயரமடைந்தார், சுமந்திரர். சோகத்தின் தாக்குதலால் திகைத்துப் போய் (பின்வருமாறு) சிந்திக்கலானார். (6)

“யானை, குதிரை, மக்கள், மன்னரோடுகூட இந்த நகரம், இராமனைப் பிரிந்ததனால் ஏற்பட்ட துக்கத்தின் வெம்மையால் எரிந்து அழிந்து போய்விட்டதா, என்ன?” (7)

இவ்வாறு மனவேதனைப்பட்ட சாரதி, வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளால் நகரத்தின் நுழைவாயிலை அடைந்து, விரைவாக உள்ளே நுழைந்தார். (8)

சுமந்திரர் திரும்பி வந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டு, நூறு-ஆயிரக்கணக்கில் நகரமக்கள் ஓடிவந்து, ‘இராமன் எங்கே?’ என்று கேட்டபடியே தேரைத் தொடர்ந்து ஓடினார்கள். (9)

“கங்கைக் கரையில் நான் இராமனிடம் விடைகோரினேன்; அறத்தின் நாயகனான அந்த மகாத்மாவினால் விடைகொடுக்கப்பட்டேன்” என்று அவர்களுக்குப் பதில் சொன்னார். (10)

அவர்கள் கங்கையைக் கடந்து சென்றுவிட்டார்கள் என்பதை அறிந்துகொண்ட குடிமக்கள் கண்களில் நீர் வழிய, ‘அடக் கஷ்டமே!’ என்று பெருமூச்சுவிட்டு, ‘ஹா ராமா!’ என்று கூவிக் கதறினார்கள். (11)

‘இராகவனை இப்போது பார்க்காத நாம் அழிந்தே போனோம்’ என்று, கூட்டம் கூட்டமாக நிற்குகொண்டு, அவர்கள் கூக்குரலிட்டதைக் கேட்டார். (12)

கொடை, வேள்வி, விவாகம், பேரறிஞர்களின் சபை – இவைகளில் நம்மிடையே இனி இராமனைக் காண மாட்டோமே? (13)

இந்தக் குடிமகனுக்கு எந்தப் பொருள் உபயோகமாக இருக்கும்? எது விரும்பத்தக்கதாக இருக்கும்? எது செளக்கியத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது? என்று சிந்தித்து, ஒரு தந்தையைப் போல் பட்டணத்தைப் பரிபாலித்தாரே, இராமன்! (14)

கடைவீதியைக் கடந்து மக்கள் வசிப்பிடங்களில் சென்றபொழுது, உப்பரிகையின் சாளரத்தினருகே நின்று, இராமனின் துன்பத்தை எண்ணி வேதனைப்படும் பெண்மணிகளின் புலம்பலைக் கேட்டார். (15)

- ஸ ராஜமார்க்கமத்₄யேந ஸுமந்த்ர: பிஹிதாநந: ।
யத்ர ராஜா த₃ஸரத₂ஸ் ததே₃வோபயயௌ க்₃ருஹம் ॥ (16)
- ஸோவதீர்ய ரத₂ாச்சீ₂க்₄ரம் ராஜவேஸ்ம ப்ரவிஸ்ய ச ।
கக்ஷயா: ஸப்தாபி₄சக்ராம மஹாஜநஸமாகுலா: ॥ (17)
- ஹர்மயவிமாநை: ப்ராஸாதே₃ரவேக்ஷயாத₂ ஸமாகுதம் ।
ஹாஹாகாரக்ருதா நார்யோ ராமாத்₃ஸநகர்ஸிதா: ॥ (18)
- ஆயதைர் விமலைர் நேத்ரைரஸ்ருவேக்ய பரிப்லுதை: ।
அந்யோந்யமபி₄வீக்ஷந்தோவ்யக்தமார்த்தரா: ஸ்த்ரீய: ॥ (19)
- ததோ த₃ஸரத₂ஸ்த்ரீணாம் ப்ராஸாதே₃ப்யஸ் ததஸ்தத: ।
ராமஸோகாபி₄தப்தாநாம் மந்த₃ம் ஸுஸ்ராவ ஜல்பிதம் ॥ (20)
- ஸஹ ராமேண நிர்யாதோ விநா ராமமிஹாகுத: ।
ஸூத: கிம் நாம கௌஸல்யாம் க்ரோஸந்தீம் ப்ரதிவக்ஷயதி ॥ (21)
- யத₂ா ச மந்யே துர்ஜீவமேவம் ந ஸுகரம் த்₄ருவம் ।
ஆச்சி₂த்₃ய புத்ரே நிர்யாதே கௌஸல்யா யத்ர ஜீவதி ॥ (22)
- ஸத்யரூபம் து தத்₃வாக்யம் ராக்ஞ: ஸ்த்ரீணாம் நிஸாமயந் ।
ப்ரதீப்தமிவ ஸோகேந விவேஸ ஸஹஸா க்₃ருஹம் ॥ (23)
- ஸ ப்ரவிஸ்யாஷ்டமீம் கக்ஷயாம் ராஜாநம் தீ₃நமாதூரம் ।
புத்ரஸோகபரித்₃யூநமபஸ்யத் பாண்ட₃ரே க்₃ருஹே ॥ (24)
- அபி₄க்யம்ய தமாஸீநம் நரேந்த்₃ரமபி₄வாத்ய ச ।
ஸுமந்த்ரோ ராமவசநம் யதே₂ாக்தம் ப்ரத்யவேத்யயத் ॥ (25)
- ஸ தூஷ்ணமேவ தச்ச்₂ருத்வா ராஜா விப்₄ராந்தசேதந: ।
மூர்ச்சி₂தோ ந்யபதத்₃பூ₄மௌ ராமஸோகாபி₄பீடித: ॥ (26)
- ததோ₂ந்த:புரமாவித்₃த₄ம் மூர்ச்சி₂தே ப்ருதி₂வீபதௌ ।
உச்ச்₂ருத்ய ப்₃ஹூ₁ சுக்ரோஸ ந்ருபதௌ பதிதே க்ஷிதௌ ॥ (27)
- ஸுமித்ரயா து ஸஹிதா கௌஸல்யா பதிதம் பதிம் ।
உத்த₂ாபயாமாஸ தத₃ா வசநம் சேத₃மப்₃ரவீத் ॥ (28)
- இமம் தஸ்ய மஹாப₄ாக்₃ தூதம் தூ₃க்ஷகரகாரிண: ।
வநவாஸாத்₃நுப்ராப்தம் கஸ்மாந்ந ப்ரதிப₄ாஷஸே ॥ (29)
- அத்யேமமநயம் க்ருத்வா வ்யபத்ரபஸி ராக்₄வ ।
உத்திஷ்ட₂ ஸுக்ருதம் தோஸ்து ஸோகே ந ஸ்யாத்ஸஹாயதா ॥ (30)
- தே₃வ யஸ்யா ப₄யாத்₃ராம நாநுப்ருச்ச்₂ஸி ஸாரதி₂ம் ।
நேஹ திஷ்ட₂தி கைகேயீ விஸ்ரப்த₃ம் ப்ரதிப₄ாஷ்யதாம் ॥ (31)

(ஐனங்களின் துன்பத்தைக் காணச் சகியாமல்) முகத்தை மூடிக்கொண்ட சுமந்திரர், அரசபாட்டை வழியாகவே, மன்னர் தசரதர் இருக்கும் மாளிகையை நோக்கியே சென்றார். (16)

அரசு மாளிகையை அடைந்ததும் ரதத்திலிருந்து விரைவாக இறங்கி, உள்ளே நுழைந்து, குடிமக்கள் குழுமியிருந்த ஏழு கட்டுகளையும் கடந்து சென்றார். (17)

மாதர்கள், மாடமாளிகைகளிலிருந்தும் கூடகோபுரங்களிலிருந்தும், அவர் மட்டும் திரும்பி வந்துவிட்டதைப் பார்த்து, இராமனைக் காணாத துயரத்தால் பிழியப்பட்டவர்களாக, 'தெய்வமே! தெய்வமே!' என்று கூவினார்கள். (18)

மிகவும் வேதனைப்பட்ட மாதர்கள், அகலமானதும் மாசற்றதும் பொங்கிவரும் கண்ணீரால் கலங்கியதுமான கண்களால் எதிரே இருப்பவரைக்கூடத் தெளிவாகக் காணமுடியாதவர்களாக ஆனார்கள். (19)

மாளிகைகளில் ஆங்காங்கேயிருந்த தசரத பத்தினிகள் இராமனைப் பற்றிய சோகத்தால் தவித்துக் கொண்டு, மெதுவாகப் பேசிக் கொண்ட துயரச் சொற்களை அவர் கேட்டார். (20)

“இராமனோடு புறப்பட்டுச் சென்ற சாரதி, இராமன் இல்லாமல் திரும்பி வந்திருக்கிறார். அழுது தவித்துக் கொண்டிருக்கும் கௌசல்யாதேவிக்கு என்ன பதிலைச் சொல்லப் போகிறாரோ? (21)

துன்பமயமாகிவிட்ட இந்த வாழ்க்கையை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதும் எளிதல்ல - என்று எண்ணுகிறேன். ஏனென்றால், இளவரசுப் பட்டத்தைத் துறந்து செல்வக்குமரன் நாட்டிலிருந்து வெளியேறிய பின்பும் கௌசல்யா தேவியார் உயிரோடு இருக்கிறாரே!” (22)

அரசபத்தினிகளின் சத்தியமான அந்தச் சொற்களைக் கேட்டவாறே, சோகத்தீயால் வெந்துகொண்டிருப்பவரைப் போல சட்டென்று மாளிகைக்குள் நுழைந்தார். (23)

அவர், மனம் பரிதவித்து, வருத்தப்பட்டு, புத்திர சோகத்தால் தளர்ச்சியுற்றிருக்கும் மன்னரை வெள்ளைக் கட்டிடத்தின் எட்டாவது கட்டில் கண்டார். (24)

சுமந்திரர், ஆசனத்தில் வீற்றிருந்த அந்த மாமன்னரின் அருகில் சென்று, வணங்கி, இராமன் சொல்லியனுப்பியவாறே செய்தியை விண்ணப்பித்துக் கொண்டார். (25)

மௌனமாகவே அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த வேந்தர், மனம் கலங்கி, இராமனது சோகத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் உணர்விழந்து தரையில் விழுந்தார். (26)

நாடாளும் வேந்தர் மூர்ச்சை அடைந்து தரையில் சாய்ந்ததைக் கண்ட அந்தப்புர மாதர்கள், கைகளை உயரத் தூக்கிக் கொண்டு நெஞ்சைப் பிளக்குமாறு கதறி அழுதார்கள். (27)

கோசலை, சுமித்திரையின் உதவியுடன், கீழே விழுந்துவிட்ட கணவரைத் தூக்கி நிறுத்தினாள். அப்போது, பின்வரும் சொற்களைக் கூறினாள்— (28)

“புண்ணியாத்மாவே! அருஞ்செயல்கள் செய்யவல்ல அவனிடமிருந்து, வனவாசத்திற்காக அவர்களைக் காட்டில் விட்டுவிட்டுத் திரும்பி வந்திருக்கும் இந்தத் தூதரிடம் ஏன் முகம் கொடுத்துப் பேசாதிருக்கிறீர்கள்? (29)

ரகுலத் தோன்றலே! நியாயமில்லாத ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிட்டு, இப்போது வெட்கப்படுவதால் ஆவது என்ன? எழுந்திருங்கள். சத்தியத்தை காப்பாற்றிவிட்ட புண்ணியம் உங்களுக்கு உண்டாகட்டும். நீங்கள் சோகத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டால் ஐன சமுதாயத்திற்கு வேறு யார் ஆதரவு? (30)

நாதா! எவளிடமுள்ள பயத்தால் இராமனைப் பற்றி இவரிடம் வாய்திறந்து கேட்காமல் இருக்கிறீர்களோ, அந்தக் கைகேயி இங்கே இல்லை; பயமில்லாமல் பேசலாம்.” (31)

ஸா ததே₂க்த்வா மஹாராஜம் கௌஸல்யா ஸோகலாலஸா ।
த₄ரண்யாம் நிபபாதாஸு ப₃ாஷ்பவிப்லுதப₄ாஷிணீ ॥ (32)

விலபந்தீம் தத₂ா த்₃ருஷ்ட்வா கௌஸல்யாம் பதிதாம் பு₄வி ।
பதிம் சாவேஷ்ய தா: ஸர்வா: ஸமந்தாத்₃ருருது: ஸ்த்ரிய: ॥ (33)

ததஸ்தமந்த:புரநாத₃முத்தி₂தம்

ஸமீஷ்ய வ்ருத்₃த₄ாஸ்தருணாஸ்ச மாநவா: ।
ஸ்த்ரியஸ்ச ஸர்வா ருருது: ஸமந்தத:
புரம் தத₃ாஸ்த்புநரேவ ஸங்குலம் ॥ (34)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஸப்தபஞ்சாஸ: ஸர்க₃: ॥

அஷ்டபஞ்சாஸ: ஸர்க₃:

ராமஸந்தே₃ஸாக்₂யாநம்

ப்ரத்யாஸ்வஸ்தோ யத₃ா ராஜா மோஹாத்த்₃ரத்யாக₃தஸ்ம்ருதி: ।
அத₂ாஜுஹாவ தம் ஸுதம் ராமவ்ருத்தாந்த காரணாத் ॥ (1)

அத₂ ஸுதோ மஹாராஜம் க்ருதாஞ்ஜலிருபஸ்தி₂த: ।
ராமமேவாநுஸோசந்தம் து₃:க₂ஸோகஸமந்விதம் ॥ (2)

வ்ருத்₃த₄ம் பரமஸந்தப்தம் நவக்₃ரஹிமிவ த்₃விபம் ।
விநி:ஸ்வஸந்தம் த்₄யாயந்தமஸ்வஸ்த₂மிவ குஞ்ஜரம் ॥ (3)

ராஜா து ரஜஸா ஸுதம் த்₄வஸ்தாங்க₃ம் ஸமுபஸ்தி₂தம் ।
அஸ்ருபூர்ணமுக₂ம் தீந்ருவாச பரமார்தவத் ॥ (4)

க்வ நு வத்ஸ்யதி த₄ர்மாத்மா வ்ருக்ஷமூலமுபாஸ்ரித: ।
ஸோத்யந்தஸுகி₂த: ஸுத கிமஸிஷ்யதி ராக₄வ: ॥ (5)

து₃:க₂ஸ்யாநுசிதோ து₃:க₂ம் ஸுமந்த்ர ஸயநோசித: ।
பூமிபாலாத்மஜோ பூமௌ ஸேதே கத₂மநாத₂வத் ॥ (6)

யம் யாந்தமநுயாந்தி ஸ்ம பத₃ாதிரத₂குஞ்ஜரா: ।
ஸ வத்ஸ்யதி கத₂ம் ராமோ விஜநம் வநமாஸ்ரித: ॥ (7)

வ்யாலைர்ம்ருகை₃ராசரிதம் க்ருஷ்ணஸர்பநிஷேவிதம் ।
கத₂ம் குமாரௌ வைதே₃ஹ்யா ஸார்த₄ம் வநமுபஸ்தி₂தௌ ॥ (8)

ஸுகுமார்யா தபஸ்விந்யா ஸுமந்த்ர ஸஹ ஸீத்யா ।
ராஜபுத்ரௌ கத₂ம் பாதை₃ரவருஹ்ய ரத₂ாத்₃க₃தௌ ॥ (9)

இவ்வாறு மாமன்னரிடம் கூறிவிட்டு, துயரத்தால் தவித்துக் கொண்டு கண்ணீரைப் பெருக்கியவாறே பேசிக் கொண்டிருந்த கோசலை, திடீரென்று தரையில் விழுந்தாள். (32)

கௌசல்யை அழுதுகொண்டே தரையில் விழுந்ததையும், கணவரையும் பார்த்து அரசு பத்தினிகள் அனைவரும் எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் ஓலமிட்டு அழுதார்கள். (33)

அப்போது, அந்தப்புரத்திலிருந்து சோகமயமான அழுகை ஒலி வருவதைக் கேட்டும் பார்த்தும், வயோதிகர்களும் இளைஞர்களும் அழத் தொடங்கினார்கள்; எல்லா மாதர்களும் அழுதார்கள். அந்தப் பட்டணம், எல்லாப் பக்கங்களிலும் மீண்டும் சோகத்தில் மூழ்கியதாக ஆயிற்று. (34)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
ஐம்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தெட்டு

இராமனது செய்தியைக் கூறுவது

மனமயக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு மீண்டும் சுய நினைவை அடைந்ததும், இராமனைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக சாரதியை அருகில் அழைத்தார். (1)

இராமனைப் பற்றி துக்கப்பட்டுக் கொண்டு உடற்தளர்ச்சியும் மனத்துயரமும் அடைந்து தவிக்கும் வயோதிகரும், அப்போதுதான் பிடிக்கப்பட்டு வந்த யானையைப் போல் மிகவும் நிலைகொள்ளாதவரும், நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருப்பவரும், நோயினால் பீடிக்கப்பட்ட யானையின் நிலையில் இருந்தவருமான மன்னரைப் பார்த்து, சாரதி கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு எதிரே வந்து நின்றார். (2,3)

புழுதியினால் பூசப்பட்ட சரீரமும், கண்ணீர் நிறைந்த முகமும் கொண்டு மனம் நொந்து எதிரே வந்து நிற்கும் சாரதியைப் பார்த்ததும், மேலும் துயரம் அடைந்து மன்னர் கேட்டார்— (4)

“தருமாத்மாவான இராகவன் (அரசு மாளிகையில் வாழ்ந்தவன்.) மரத்தின் அடியில் எப்படித்தான் வாழப் போகிறானோ? மிகவும் செளக்கியமாக வாழ்ந்தவன். (உரிய காலங்களில் அறுசுவை உணவு உண்டவன்.) இப்போது என்ன சாப்பிடுகிறான்? (5)

சுமந்திரரே! கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டாதவனும், சக்கரவர்த்தித் திருமகனும், நல்ல படுக்கையில் படுக்க வேண்டியவனுமான அவன், எவ்வாறு கரடுமுரடான தரையில் படுத்து உறங்குவான்? (6)

அவன் வெளியே புறப்பட்டுச் சென்றால், அவனுடன் காலாட்படை, தேர்ப்படை, யானைப்படையும் செல்லும். அவ்வளவு பெருமைக்குரிய இராமன், மனித நடமாட்டமில்லாத காட்டில் (தன்னந்தனியனாக) எப்படி வசிப்பான்? (7)

கொடூரமான விலங்குகள் நடமாடுவதும், கருநாகங்கள் வாழ்வதுமான காட்டை, என் குமாரர்கள் இருவரும், வைதேகியும் எவ்வாறு சென்றடைந்தார்கள்? (8)

சுமந்திரரே! ரதத்திலிருந்து இறங்கியபின் கோமளமான சரீரம் உடையவளும் நோன்புகள் நோற்பவளுமான சீதையுடன், அரசகுமாரர்கள் இருவரும் எவ்வாறு கால்களால் நடந்து சென்றார்கள்? (9)

ஸித்த₄ார்த₂: க₂லு ஸுத த்வம் யேந த்ருஷ்டௌ மமாத்மஜௌ ।
வநாந்தம் ப்ரவிஸந்தௌ தாவஸ்விநாவிவ மந்த்ரம் ॥ (10)

கிழுவாச வசோ ராம: கிழுவாச ச லக்ஷ்மண: ।
ஸுமந்த்ர வநமாஸாத்ய கிழுவாச ச மைதி₂லீ ॥ (11)

ஆஸிதம் ஸயிதம் பு₄க்தம் ஸுத ராமஸ்ய கீர்தய ।
ஜீவிஷ்யாம்யஹமேதேந யயாதிரிவ ஸாது₄ஷு ॥ (12)

இதி ஸுதோ நரேந்த்ரேண சோதி₃த: ஸஜ்ஜமாநயா ।
உவாச வாசா ராஜாநம் ஸ பூஷப்பிரிபு₃த₄யா ॥ (13)

அப்₃ரவீந்மாம் மஹாராஜ த₄ர்மமேவாநுபாலயந் ।
அஞ்ஜலிம் ராக₄வ: க்ருத்வா ஸிரஸாபி₄ப்ரணம்ய ச ॥ (14)

ஸுத மத்₃வசநாத்தஸ்ய தாதஸ்ய விதி₃தாத்மந: ।
ஸிரஸா வந்த்₃நீயஸ்ய வந்த்₃யௌ பாதௌ புந: புந: ॥ (15)

ஸர்வமந்த:புரம் வாச்யம் ஸுத மத்₃வசநாத்த்வயா ।
ஆரோக்யமவிஸேஷேண யத₂ர்ஹமபி₄வாத்₃நம் ॥ (16)

மாதா ச மம கௌஸல்யா குஸலம் சாபி₄வாத்₃நம் ।
அப்ரமாத்₃ம் ச வக்தவ்யா ப்ருயாஸ்சைநமித்₃ம் வச: ॥ (17)

த₄ர்மநித்யா யத₂ாகாலமக்யந்யகூரபரா பு₄வ ।
தே₃வி தே₃வஸ்ய பாதௌ ச தே₃வவத்பரிபாலய ॥ (18)

அபி₄மாநம் ச மாநம் ச த்யக்த்வா வர்தஸ்வ மாத்ரு₄ஷு ।
அநு ராஜாநமார்யாம் ச கைகேயீமம்பு காரய ॥ (19)

குமாரே பு₄ரதே வ்ருத்திர்வர்திதவ்யா ச ராஜவத் ।
அர்த்ஜயேஷ்ட₂ா ஹி ராஜாநோ ராஜத₄ர்மமநுஸ்மர ॥ (20)

பு₄ரத: குஸலம் வாச்யோ வாச்யோ மத்₃வசநேந ச ।
ஸர்வாஸ்வேவ யத₂ாந்யாயம் வ்ருத்திம் வர்தஸ்வ மாத்ரு₄ஷு ॥ (21)

வக்தவ்யஸ்ச மஹாபூ₃ஹூரிஷ்வாகுகுலநந்த்₃ந: ।
பிதரம் யௌவராஜ்யஸ்தே₂ா ராஜ்யஸ்த₂மநுபாலய ॥ (22)

அதிக்ராந்தவயா ராஜா மா ஸ்மைநம் வ்யபரோருத₄: ।
குமாரராஜ்யே ஜீவ த்வம் தஸ்யைவாக்ருப்ரவர்தநாத் ॥ (23)

சாரதியே! அசுவினீகுமாரர்கள் மந்தரமலைக் காட்டிற்குள் செல்வதைப் போல, என்னுமாரர்கள் காட்டின் உட்புறம் செல்லும்வரை கண்களால் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நீங்கள், வாழ்க்கையின் பயனை அடைந்துவிட்டீர்கள். (10)

சுமந்திரரே! இராமன் என்ன சொன்னான்? இலக்குவன் என்ன சொன்னான்? காட்டை அடைந்தபின் சீதை என்ன சொன்னாள்? (11)

சாரதியே! இராமன் உட்கார்ந்தது, உறங்கியது, உணவு புசித்தது ஆகியவை பற்றியெல்லாம் எனக்குக் கூறும். யயாதி மன்னன் தேவலோகத்திலிருந்து மண்ணுலகுக்குத் தள்ளப்பட்டபோது, சாதுக்கள் வாழும் இடத்தில் விழுந்ததால் மீண்டும் தேவலோகத்தை அடைந்ததுபோல, நான் உன் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டே உயிர்வாழ்வேன்." (12)

இவ்வாறு, மன்னர் செய்தியைச் சொல்லும்படி தேரோட்டியைத் தூண்டியவுடன், செய்தியைத் தெரிவிக்க சித்தமாக இருந்த அவர், கண்களில் நீர் வழிய, குரல் தழுதழுக்க வேந்தனை நோக்கிச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்— (13)

"பார்வேந்தரே! எப்போதும் தருமத்தையே சார்ந்திருக்கும் இராமப்பிரபு (தங்களைத் தியானித்து) கைகளைக் கூப்பி, தலைகுனிந்து வணங்கி, என்னிடம் (பின்வருமாறு) சொன்னார்— (14)

சாரதியே! ஆத்மஞானியும் வணங்கத்தக்கவருமான என் தந்தையாரின் பாதங்களில் என்பொருட்டு விழுந்து விழுந்து வணங்க வேண்டும். (15)

தேரோட்டியே! அந்தப்புர மாதர் சிரோமணிகள் அனைவருக்கும் என் உடல் நலம் குறித்துக் கூறுங்கள். ஒருவர்கூட விட்டுப் போகாமல் அவரவருக்குத் தக்கபடி என் வணக்கத்தைத் தெரிவியுங்கள். (16)

என்னுடைய தாயார் கௌசல்யா தேவியிடம் என் நமஸ்காரத்தைத் தெரிவித்து, நான் செளக்கியமாகவும், எல்லாவற்றிலும் கவனமாக இருப்பதாகவும் சொல்லவும். இவரிடம் இவ்வாறு (பின்வரும்) செய்தியையும் கூறுங்கள். (17)

தாயே! தருமத்தில் நீங்காத பற்றுடையவராக அந்தந்தக் காலங்களில் செய்யும் அக்னி காரியங்களில் உறுதுணையாக இருங்கள். தந்தையைத் தெய்வமெனப் பாவித்து, அவர் பாதசேவை செய்துவாருங்கள். (18)

தான் என்ற செருக்கையும், மற்றவர்களைக் காட்டிலும் நான் உயர்ந்தவன் என்ற எண்ணத்தையும் விட்டுவிட்டு, எல்லா அன்னைமார்களிடமும் இயல்பாகப் பழகுவேன். மன்னருக்குப் பிடித்ததைச் செய்யுங்கள். அன்னை கைகேயியையும் அவ்வாறே செய்யச் சொல்லுவேன். (19)

மகன் பரதனிடம் (புத்திரவாத்தஸ்யத்தோடுகூட) ஓர் அரசருக்குரிய மரியாதையையும் காட்டவேண்டும். ஆட்சி நெறியை மனத்தில் நினைத்துப் பார்க்கவும். ஒரு நாட்டையே தன் சொத்தாகக் கொண்டிருப்பதால், (வயதில் சிறியவர்களாக இருந்தாலும்) அவர்கள் மாட்சிமை மிக்கவர்கள். (20)

பரதனுக்கும் என் நலன் கூறுங்கள். அத்துடன், 'எல்லா அன்னைமார்களிடமும், அவரவர் ஸ்தானத்திற்குரியபடி நடந்து கொள்ளவேண்டும்' என்று நான் கூறியதாகத் தெரிவியுங்கள். (21)

இக்ஷ்வாகு குல திலகமும் பராக்கிரமசாலியுமான பரதனிடம், 'இளவரசுப் பட்டம் ஏற்றுள்ள நீ, அரசுப் பட்டம் வகிக்கும் தந்தையை அனுசரித்து நடக்கவேண்டும்' என்று சொல்லுவேன். (22)

'மன்னர் மிகவும் வயோதிகம் அடைந்தவர். நீ அவரை எதிர்த்துப் பேசாதே. (அவர் சொல்லுக்கு மாறாக நடக்காதே.) நீ இளவரசனாக (அந்த அதிகார எல்லைக்குள்) இருந்து வா. அவருடைய ஆணைகள் மதிக்கப்பட்டும்.' (23)

அப்ரவீச்சாபி மாம் பூ₄யோ ப்ருஸமஸ்ருணி வர்தயந் ।
மாதேவ மம மாதா தே த்ரஷ்டவ்யா புத்ரக₃ர்தி₄நீ ॥ (24)

இத்யேவம் மாம் மஹாராஜ ப்ருவந்நேவ மஹாயஸா: ।
ராமோ ராஜீவதாம்ராசேஷா ப்ருஸமஸ்ருண்யவர்தயத் ॥ (25)

லக்ஷ்மணஸ்து ஸுஸம்க்ருத்₃தே₄ நி:ஸ்வஸந் வாக்யமப்ரவீத் ।
கேநாயமபராதே₄ந ராஜபுத்ரோ விவாஸித: ॥ (26)

ராக்ஞா து க₂லு கைகேய்யா லகு₄ த்வாஸ்ரித்ய ஸாஸநம் ।
க்ருதம் கார்யமகார்யம் வா வயம் யேநாபி₄பீடிதா: ॥ (27)

யதி₃ ப்ரவ்ராஜிதோ ராமோ லோப₄காரணகாரிதம் ।
வரத₃ந நிமித்தம் வா ஸர்வத₂ து₃ஷ்க்ருதம் க்ருதம் ॥ (28)

இத₃ம் தாவத்யத₂காமமீஸ்வரஸ்ய க்ருதே க்ருதம் ।
ராமஸ்ய து பரித்யாகே₃ ந ஹேதுமுபலக்ஷயே ॥ (29)

அஸமீக்ஷய ஸமாரப்த₄ம் விருத்₃த₄ம் புத்₃தி₄லாக₄வாத் ।
ஜநயிஷ்யதி ஸங்க்ரோஸம் ராக₄வஸ்ய விவாஸநம் ॥ (30)

அஹம் தாவந்மஹாராஜே பித்ருத்வம் நோபலக்ஷயே ।
ப்ராதா ப₄ர்தா ச ப்ருந்த₄ஸ்ச பிதா ச மம ராக₄வ: ॥ (31)

ஸர்வலோகப்ரியம் த்யக்த்வா ஸர்வலோகஹிதே ரதம் ।
ஸர்வலோகோந்ருஜ்யேத கத₂ம் சாநேந கர்மணா ॥ (32)

ஸர்வப்ரஜாபி₄ராமம் ஹி ராமம் ப்ரவ்ராஜ்ய த₄ர்மிகம் ।
ஸர்வலோகம் விருத்₄யேமம் கத₂ம் ராஜா ப₄விஷ்யஸி ॥ (33)

ஜாநகீ து மஹாராஜ நி:ஸ்வஸநதீ தபஸ்விநீ ।
பூ₄தோபஹதசித்தேவ விஷ்டி₂தா விஸ்மிதா ஸ்தி₂தா ॥ (34)

அத்ருஷ்டபூர்வவ்யஸநா ராஜபுத்ரீ யஸஸ்விநீ ।
தேந து₃:கே₂ந ருத்₃தீ நைவ மாம் கிஞ்சித₃ப்ரவீத் ॥ (35)

உத்₃வீக்ஷமாணா ப₄ர்தாரம் முகே₂ந பரிஸுஷ்யதா ।
முமோச ஸஹஸா ப₃ஷ்பம் மாம் ப்ரயாந்தமுதீ₃க்ஷய ஸா ॥ (36)

ததை₂வ ராமோஸ்ருமுக₂: க்ருதாஞ்ஜலி:
ஸ்தி₂தோப₄வல்லக்ஷ்மணப₃ஹுபாலித: ।

ததை₂வ ஸீதா ருத்₃தீ தபஸ்விநீ
நிரீக்ஷதே ராஜரத₂ம் ததை₂வ மாம் ॥ (37)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ அஷ்டபஞ்சஸ: ஸர்க₃: ॥

தொடர்ந்து கண்களில் நீர் பெருக்கிக் கொண்டு என்னிடம் சொன்னார்— 'புத்திரவாத்ஸல்யம் உடைய என்னுடைய அன்னையார், உன்னுடைய தாயாரைப் போலவே கருதத்தக்கவள்.' (24)

பார்வேந்தே! இவ்வாறு என்னிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே, செங்கமலக்கண்ணன், பெரும் புகழ் படைத்த இராமன் திருக்கண்களிலிருந்து ஏராளமாகக் கண்ணீர் பொழிந்தது. (25)

(இராமன் இவ்வளவு அடக்கமாகச் செய்தி சொல்லி அனுப்பினார். ஆனால்,) லட்சுமணனோ அடங்காத சினத்துடன் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு சொன்னார்— 'ராஜகுமாரரான இவர் எந்தக் குற்றத்திற்காக நாடு கடத்தப்பட்டார்?' (26)

மன்னர், கைகேயியின் பிடிவாதமான சொற்களைக் கேட்டு, உடனே அதை நிறைவேற்றிவிட்டார். அது நியாயமோ, இல்லை, அநியாயமோ? அதனால் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகியிருப்பது நாங்கள்தான். (27)

இராமசந்திரமூர்த்தி நாடு கடத்தப்பட்டதற்குக் காரணம் கைகேயியின் பேராசையாக இருந்தாலும், அல்லது மன்னர் அவளுக்குக் கொடுத்த வரங்கள் தாம் என்றாலும் - நடந்தது என்னவோ மகாபாவம்தான். (28)

இராமன் கைவிடப்பட்டது தெய்வ சங்கல்பமோ, அல்லது மன்னனின் இஷ்டமோ - எதுவுமே ஏற்கத்தக்கதாக இல்லை. (29)

தரும விரோதமான இந்தக் காரியம் - இராமனை நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றுவது என்பது - முன்பின் யோசனை இல்லாமல் தான்தோன்றித்தனமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பெரும் துக்கத்தையே விளைவிக்கப் போகிறது. (30)

ஆகையால், இப்போது மாமன்னரை ஒரு தந்தையாக நான் கருதவில்லை; எனக்கு தந்தை-தலைவர்-உடன்பிறப்பு-உறவு எல்லாம் இராமசந்திரமூர்த்தியே! (31)

எல்லா மக்களுக்கும் பிரியமானவரும், எல்லா மக்களின் சுக-சௌக்கியத்தில் ஈடுபாடுள்ளவருமான ஸ்ரீராமனைத் துறந்துவிட்டாரே? இப்படிச் செய்தபின் எல்லா மக்களும் எவ்வாறு அவருக்கு இணக்கமாக நடந்து கொள்வார்கள்? (32)

எல்லா குடிமக்களுக்கும் பிரியமானவரும், அறத்தின் திருவுருவமாகிய இராமபிரானை நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றி, அதனால், எல்லா மக்களின் பகைமையைப் பெற்றுள்ள இவர் இனி எவ்வாறு மன்னனாக மதிக்கப்படுவார்?' (இதுவரை இலக்குவன் கூறிய செய்தி.) (33)

மாமன்னரே! நோன்பு நெறியில் நிற்கும் சீதாப்பிராட்டியார் நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டு துர்தேவதையால் பீடிக்கப்பட்ட மனம் கொண்டவள்போல அசைவில்லாமல் திகைத்து நின்றாள். (34)

புகழ்பெற்றவளும், இதற்கு முன் துன்பத்தை அனுபவித்து அறியாதவளுமான அரசகுமாரி, தன் கணவருக்கு ஏற்பட்ட துக்கத்தைப் பொறாதவளாய் அழுதாள். என்னிடம் ஒரு வார்த்தைகூடப் பேசவில்லை. (35)

அங்கிருந்து நான் புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாகிவிட்டதைக் கண்டு, ஒட்டி, உலர்ந்த முகத்துடன் கணவனைப் பார்த்தாள். உடனே கண்ணீர் பெருக்கினாள். (36)

இவ்வாறு, கண்களில் நீர்வழிய கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு தளர்ந்து நின்ற இராமனை, லட்சுமணன் தன் கரங்களால் தாங்கி நிலைப்படுத்தினார். அவ்வாறே சீலத் திருமகளான சீதையும் (சூன்யமாகத் திரும்பிச் செல்லும்) மன்னர் தேரையும், (அதை ஒட்டிச் செல்லும்) என்னையும் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தாள்." (37)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
ஐம்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஏகோநவ்ஷ்டிதம: ஸர்க்ய:

த₃ஸரத₂விலாப:

- இதி ப்ருவந்தம் தம் ஸூதம் ஸுமந்த்ரம் மந்த்ரிஸத்தமம் ।
 ப்ருஹி ஸேஷம் புநரிதி ராஜா வசநமப்ரவீத் ॥ (1)
- தஸ்ய தத்வசநம் ஸ்ருத்வா ஸுமந்த்ரோ ப்ராஷ்பவிக்லவ: ।
 கத்யாமாஸ பூ₄யோ஽பி ராமஸந்தே₃ஸ விஸ்தரம் ॥ (2)
- ஜடா: க்ருத்வா மஹாராஜ சீரவல்கல த₄ாரிணௌ ।
 க₃ங்கா முத்தீர்ய தெள வீரௌ ப்ரயாக்₃ாபிமுகௌ க₃தௌ ॥ (3)
- அக்₃ரதோ லக்ஷ்மணோ யாதி பாலயந் ரகு₄நந்த₃நம் ।
 அநந்தரம் ச சீதா அத₂ ராக₄வோ ரகு₄நந்த₃ந: ॥ (4)
- தாம்ஸ்தத₂ா க₃ச்ச₂தோ த்₃ருஷ்ட்வா நிவ்ருத்தோஸம்ய வஸஸ்தத₃ா ।
 மம த்வஸ்வா நிவ்ருத்தஸ்ய ந ப்ராவர்த்தந்த வர்த்மநி ॥ (5)
- உஷ்ணமஸ்ரு ப்ரமுஞ்சந்தோ ராமே ஸம்ப்ரஸ்தி₂தே வநம் ।
 உப₄ாப்யாம் ராஜபுத்ராப்யாமத₂ க்ருத்வாஹமஞ்ஜலிம் ॥ (6)
- ப்ரஸ்தி₂தோ ரத₂மாஸ்த₂ாய தத்₃து₃:க₂மபி த₄ாரயந் ।
 கு₃ஹேந ஸார்த₄ம் தத்ரைவ ஸ்தி₂தோஸமி தி₃வஸாந் ப₃ஹுந் ।
 ஆஸயா யதி₃ மாம் ராம: புந: ஸப்₃த₃ாபயேதி₃தி ॥ (7)
- விஷயே தே மஹாராஜ ராமவ்யஸநகர்ஸிதா: ।
 அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா: ॥ (8)
- உபதப்தோத₃கா நத்ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச ।
 பரிஸுஷ்கபலாஸாநி வநாந்யுபவநாநி ச ॥ (9)
- ந ச ஸர்பந்தி ஸத்த்வாநி வ்யாலா ந ப்ரசரந்தி ச ।
 ராமஸோகாபிபூ₂தம் தந்நிஷ்கூஜமப₄வத்₃வநம் ॥ (10)
- லீநபுஷ்கரபத்ராஸ்ச நத்யஸ்ச கலுஷோத₃கா: ।
 ஸந்தப்தபத்₃மா: பத்₃மிந்யோ லீநமீநவிஹங்க₃மா: ॥ (11)
- ஜலஜாநி ச புஷ்பாணி மால்யாநி ஸ்த₂லஜாநி ச ।
 நாத்ய ப₄ாந்த்யல்பக₃ந்தீ₄நி ப₂லாநி ச யத₂ாபுரம் ॥ (12)
- அத்ரோத்யாநாநி ஸூந்யாநி ப்ரலீநவிஹக₃ாநி ச ।
 ந சாபி₄ராமாநாராமாந் பஸ்யாமி மநுஜர்ஷப₄ ॥ (13)
- ப்ரவிஸந்தமயோத்₄யாம் மாம் ந கஸ்சித்யபி₄நந்த₃தி ।
 நரா ராமமபஸ்யந்தோ நி:ஸ்வஸந்தி முஹூர்முஹூ: ॥ (14)

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தொன்பது

தசரதர் புலம்பல்

திறமைமிக்க அமைச்சரும் சாரதியுமான சுமந்திரர் இவ்வாறு சொல்லி நிறுத்தியவுடன், 'மீதி சொல்ல வேண்டியவற்றையும் முழுமையாகச் சொல்லிவிடு' என்று மன்னர் கேட்டுக் கொண்டார். (1)

கண்ணீரில் தத்தளித்த சுமந்திரர், அவருடைய உத்தரவைக் கேட்டு, இராமன் சொல்லியனுப்பிய செய்திகளை மீண்டும் விளக்கமாகச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்— (2)

“மாமன்னரே! மரவுரியும் மரப்பட்டையும் அணிந்து, தலைமுடியை ஜடாமகுடமாகச் செய்து, அவ்விரு வீரர்களும் கங்கையைக் கடந்து பிரயாகையை நோக்கிச் சென்றார்கள். (3)

இராகவனுக்கு வழிகாட்டிக் கொண்டு முதலில் லட்சுமணன் செல்கிறார். பின்னர் சீதாதேவி. அடுத்ததாக ரகுலத்தை மகிழ்விக்கும் இராமப் பிரபு சென்றார். (4)

அவ்வாறு, அவர்கள் தொடர்ந்து செல்வதைப் பார்த்த நான் சுய உணர்வு இல்லாமலே திரும்பி வரத் தொடங்கினேன். இராமன் காட்டை நோக்கிச் சென்றதும், திரும்பும் வழியில் செலுத்தப்பட்ட என் குதிரைகளும் நேர்ப்பாதையில் செல்ல விருப்பமில்லாமல் என்னுடைய வழியில் நடக்கவில்லை. (5)

குதிரைகளும் (இராமன் பிரிவால்) உஷ்ணமான கண்ணீரைப் பெருக்குகின்றனவாய் நடக்க மறுத்தன. அவ்விரு அரச குமார்களுக்கும் கைகூப்பி வணக்கம் தெரிவித்துவிட்டு, (அவர்களைத் தனியே விட்டுவிட்டுப் பிரிய வேண்டிய) அப்பெரும் துக்கத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு ரதத்தில் ஏறிப் புறப்பட்டேன். இராமன், என்னை மறுபடியும் அழைக்கலாம் என்ற நப்பாசையுடன் பல நாட்கள் நான் குகனுடன் தங்கியிருந்தேன். (ஸர்.57-ல், 'இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது நாள் மாலைப் பொழுதில் அயோத்தியை அடைந்தார்' என்று கூறப்பட்டுள்ளதால், 'பல நாட்கள்' என்ற சொற்கள் சுமந்திரரின் தீவிரமான எதிர்பார்ப்பைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளத்தக்கம்.) (6,7)

பார்வேந்தரே! தங்கள் நாட்டில், இராமனைப் பிரிந்த துக்கத்தால் பிழியப்பட்ட மரங்களும் மலர்கள்-தளிர்கள்-மொட்டுக்களுடன் வாடிப் போயிருக்கின்றன. (8)

நதிகள், குட்டைகள், பெரும் தடாகங்களிலுள்ள தண்ணீர் வெம்மையால் கொதிக்கிறது. தோட்டம்-துரவுகளில் இலைகள் சருகுகளாகிவிட்டன. (9)

காட்டிலுள்ள உயிர்ப் பிராணிகள் இரை தேடுவதற்காகக்கூட வெளியே செல்லவில்லை; கொடிய மிருகங்களும் வெளியே வரவில்லை. இராமனுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டத்தினால் துக்கத்தில் மூழ்கிய அந்தக் காடு எவ்வித ஒலியும் இல்லாததாகிவிட்டது. (10)

ஆறுகளில் தண்ணீர் கலங்கி ஓடுகிறது; தாமரைத் தடாகங்களில் இலைகள் (நீர் மட்டத்தில் மிதக்காமல்) நீருக்குள் மூழ்கியிருக்கின்றன; தாமரைப் பூக்கள் கருகிவிட்டன; மீன்களும் நீர்ப்பறவைகளும் மறைந்துவிட்டன. (11)

தண்ணீரில் தோன்றும் மலர்களும், மண்ணில் தோன்றும் மலர்களும் மணம் இழந்து போனமையால், இப்போது சோபிக்காமல் இருக்கின்றன. மரங்களில் பழங்களும் முன்புபோல் (ஏராளமாகக்) காணப்படுவதில்லை. (12)

இங்கேயுள்ள நந்தவனங்கள் ஆள்-அரவமற்று பாழடைந்து காணப்படுகின்றன; பறவைகளோ எங்கோ போய்விட்டன; பூங்காக்கள் முன்புபோல் மணம் மகிழ்விப்பவையாக இல்லை. (13)

அயோத்திக்குள் நுழைந்த என்னை, எந்த மனிதரும் முகமலர்ச்சியுடன் வரவேற்கவில்லை; மக்கள், இராமனைக் காணாததால் பெருமூச்சுவிட்டவண்ணம் இருக்கிறார்கள். (14)

தே₃வ ராஜரத₂ம் த்₃ருஷ்ட்வா விநா ராமமிஹாக₃தம் ।
 து₃:க₂ாத₃ஸ்ருமுக₂: ஸர்வோ ராஜமார்க்க₃தோ ஜந: ॥ (15)

ஹர்மயைர்விமாநை: ப்ராஸாதை₃ரவேஷ்ய ரத₂மாக₃தம் ।
 ஹாஹாகாரக்ருதா நார்யோ ராமாத்₃ஸநகர்ஸிதா: ॥ (16)

ஆயதைர்விமலைர்நேத்ரைரஸ்ருவேக₃பரிப்லுதை: ।
 அந்யோந்யமபி₄வீக்ஷந்தோவ்யக்தமார்த்தரா: ஸ்த்ரீய: ॥ (17)

நாமித்ராணாம் ந மித்ராணாமுத₃ாஸீநஜநஸ்ய ச ।
 அஹமார்த்தயா கிஞ்சித்₃விஸேஷமுபலக்ஷயே ॥ (18)

அப்ரஹ்ருஷ்டமநுஷ்யா ச தீ₃நநாக₃துரங்க₃மா ।
 ஆர்தஸ்வரபரிக்க₃லாநா விநி:ஸ்வஸிதநி:ஸ்வநா ॥ (19)

நிராநந்த₃ா மஹாராஜ ராமப்ரவ்ராஜநாதூரா ।
 கௌஸல்யா புத்ரஹீநேவ அயோத்₄யா ப்ரதிப₄ாதி மா ॥ (20)

ஸுதஸ்ய வசநம் ஸ்ருத்வா ராஜா பரமதீ₃நயா ।
 ப₃ாஷ்போபஹதயா வாசா தம் ஸுதமித₃ப்₃ரவீத் ॥ (21)

கைகேய்யா ஹி நியுக்தேந பாபாபி₄ஜநப₄ாவயா ।
 ந மயா மந்த்ரகுஸலைர்வ்ருத்₃தை₄: ஸஹ ஸமர்தி₂தம் ॥ (22)

ந ஸுஹ்ருத்₃பி₄ர்ந சாமாத்யைர்மந்த்ரயித்வா ந நைக₃மை: ।
 மயாயமர்த₂: ஸம்மோஹாத்ஸ்த்ரீஹேதோ: ஸஹஸா க்ருத: ॥ (23)

ப₄விதத்யதயா நூநமித₃ம் வா வ்யஸநம் மஹத் ।
 குலஸ்யாஸ்ய விநாஸாய ப்ராப்தம் ஸுத யத்₃ருச்ச₂யா ॥ (24)

ஸுத யத்யஸ்தி தே கிஞ்சிந்மயா து ஸுக்ருதம் க்ருதம் ।
 த்வம் ப்ராபயாஸு மாம் ராமம் ப்ராணா: ஸந்த்வரயந்தி மாம் ॥ (25)

யத்யத்யாபி மமைவாக்ஞா நிவர்தயது ராக₄வம் ।
 ந ஸக்ஷயாமி விநா ராமம் முஹூர்தமபி ஜீவிதும் ॥ (26)

அத₂வாபி மஹாப₃ாஹூர் க₃தோ தூ₃ரம் ப₄விஷ்யதி ।
 மாமேவ ரத₂மாரோப்ய ஸீக்₄ரம் ராமாய த்₃ர்ஸய ॥ (27)

வ்ருத்தத₃ம்ஷ்ட்ரோ மஹேஷ்வாஸ: க்வாஸௌ லக்ஷமணபூர்வஜ: ।
 யதி₃ ஜீவாமி ஸாத்₄வேநம் பஸ்யேயம் ஸீதயா ஸஹ ॥ (28)

லோஹிதாக்ஷம் மஹாப₃ாஹுமாமுத்தமணிகுண்ட₃லம் ।
 ராமம் யதி₃ ந பஸ்யேயம் க₃மிஷ்யாமி யமக்ஷயம் ॥ (29)

ஐயனே! இராமப் பிரபு இல்லாமல் திரும்பி வந்திருக்கும் ராஜரத்தைக் கண்டு, அரசபாட்டைகளில் கூடியிருந்த மக்கள் அனைவரும் துக்கம் தாங்காமல், கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருக்கினார்கள். (15)

உப்பரிகைகளிலும் அடுக்கு மாளிகைகளிலும் மாடங்களிலும் கூடியிருந்த மாதர்கள் இராமனைக் காணாததால் மனம் துடித்துப் போய், 'ஹா, ஹா' என்று தீனமாகக் கூவினார்கள். (16)

அகன்ற, குற்றமற்ற, பிரவாகமாகப் பொங்கி வரும் கண்ணீரால் நனைந்த கண்களால் மிகவும் துயரத்தில் சூழ்ந்த மாதர்கள், மன இறுக்கத்தைச் சொற்களால் வெளிப்படுத்த முடியாமல், ஒருவரையொருவர் கண்கொட்டாது பார்த்தபடியே இருக்கிறார்கள். (17)

பகைவர், நண்பர், நடுநிலையாளர் என்ற மூன்று திறத்தார்களும் சமமாகத் துக்கத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். அவர்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வை நான் காணவில்லை. (18)

மாமன்னரே! செல்வக் குமாரனைப் பிரிந்து பரிதவிக்கும் கோசலா தேவியார் போல, இந்த அயோத்தி பட்டணம் மனமகிழ்ச்சியில்லாத மனிதர்களாலும், சோர்ந்து போன யானை-குதிரைகள் உடையதாகவும், வேதனைக் குரலால் வருந்தியதாகவும், நீண்ட பெருமூச்சுக்களே தன் உயிர்மூச்சாகவும் உடையதாக ஆகிவிட்டதாகத் தோன்றுகிறது." (19,20)

மாமன்னர் சாரதியின் சொற்களைக் கேட்டு, மிகவும் மனம் புண்பட்டு கண்ணீர் ததும்ப, தேரோட்டியைப் பார்த்து நாக்குமுறும் வார்த்தைகளால் பின்வருமாறு கூறினார்— (21)

"பாவிகளுடைய குலத்தில் தோன்றியவளும் பாவசிந்தனை உடையவளுமான கைகேயியின் நிர்பந்தப்படியே செய்தேன். ஆலோசனையில் வல்லவர்களான முதியோர்களுடன் நான் கலந்து ஆலோசிக்கவில்லை. (22)

நண்பர்களோடும் அமைச்சர்களோடும் நகரத்துப் பிரமுகர்களோடும் கலந்து ஆலோசிக்காமல், ஒரு பெண் காரணமாக மதிமயங்கி, திடீரென்று பொருளற்ற இந்தக் காரியத்தைச் செய்தேன். (23)

சாரதி! இந்தக் குலத்தின் அழிவிற்காக விதிவசத்தால் இந்தப் பெரும் துயரம் தானாகவே நிகழ்ந்திருக்கிறது என்பது நிச்சயம். (24)

சாரதி! உமக்கு நான் ஏதேனும் நன்மை செய்திருந்தேன் என்றால், (இப்போது, உமது நன்றியைத் தெரிவிக்க ஒரு வாய்ப்பு.) உடனே, என்னை இராமன் இருக்குமிடத்திற்குக் கொண்டு போய் சேர்த்துவிடும். (ஏனென்றால்) என் உயிர் என்னை விட்டுப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. (25)

இப்போதும் கூட (ஆட்சி பரதனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுவிட்ட நிலையிலும்) என் உத்திரவுக்கு மதிப்பு இருக்குமானால் இராமனைத் திரும்ப அழைத்துக் கொண்டு வாரும். இராமன் இல்லாமல் ஒரு முகூர்த்த காலம்கூட நான் உயிரோடு இருக்க மாட்டேன். (26)

அல்லது, மாவீரனாகிய அவன் வெகுதொலைவு சென்றிருப்பான் என்றால், என்னையே ரதத்தில் ஏற்றிக் கொண்டு போய் விரைவில் இராமனுக்குக் காட்டு. (27)

முல்லையரும்பு போன்ற பற்களை உடையவனும், தனிப்பெருமை வாய்ந்த வில்லாளியும், லட்சுமணனுக்கு முன் பிறந்தவனுமான அவன் எங்கே இருக்கிறான்? அவனை சீதையோடு கூட கண்குளிரப் பார்த்துவிட்டேனாகில் நான் பிழைத்திருப்பேன். (28)

சிவந்த கண்களை உடையவனும் பெருந்தோளனும் ரத்தின குண்டலங்களை அணிந்தவனுமான இராமனைப் பார்க்காவிட்டால், நான் யமலோகம் போய்விடுவேன். (29)

அதோ நு கிம் து₃:க₂தரம் யோஹமிஷ்வாகுநந்த₃நம் ।
இமாமவஸ்தாமாபந்நோ நேஹ பஸ்யாமி ராக₄வம் ॥ (30)

ஹா ராம ராமாநுஜ ஹா ஹா வைதே₃ஹி தபஸ்விநி ।
ந மாம் ஜாநீத து₃:கே₂ந ம்ரியமாணமநாத₂வத் ॥ (31)

ஸ தேந ராஜா து₃:கே₂ந ப்₄ருஸமர்பிதசேதந: ।
அவக₃ட₄: ஸுது₃ஷ்பாரம் ஸோகஸாக₃ரமப்₃ரவீத் ॥ (32)

ராமஸோகமஹாவேக₃: ஸீதாவிரஹபாரக₃: ।
ஸ்வஸிதோர்மிமஹாவர்தோ ப₃ாஷ்பபே₂நஜலாவில: ॥ (33)

ப₃ாஹுவிசேஷபமீநௌகே₄ விக்ரந்தி₃தமஹாஸ்வந: ।
ப்ரகீர்ணகேஸஸைவால: கைகேயீப₃ட₃ப₃ாமுக₂: ॥ (34)

மமாஸ்ருவேக₃ப்ரப₄வ: குப்₃ஜாவாக்யமஹாக்₃ரஹ: ।
வரவேலோ ந்ருஸம்ஸாயா ராமப்ரவ்ராஜநாயத: ॥ (35)

யஸ்மிந் ப₃ுத நிமக்₃நோஹம் கௌஸல்யே ராக₄வம் விநா ।
து₃ஸ்தரோ ஜீவதா தே₃வி மயாயம் ஸோகஸாக₃ர: ॥ (36)

அஸோப₄நம் யோஹமிஹாத்₃ய ராக₄வம்
தி₃த்₃ருஷுமானோ ந லபே₄ ஸலக்ஷ்மணம் ।
இதீவ ராஜா விலபந் மஹாயஸா:

பபாத தூர்ணம் ஸயநே ஸ மூர்ச்சி₂த: ॥ (37)
இதி விலபதி பார்தி₂வே ப்ரநஷ்டே

கருணதரம் த்₃விசு₃ணம் ச ராமஹேதோ: ।
வசநமநுநிஸம்ய தஸ்ய தே₃வீ
ப₄யமக₃மத்புநரேவ ராமமாதா ॥ (38)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகோநஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: ॥

ஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: கௌஸல்யாஸமாஸ்வாஸநம்

ததோ பூ₄தோபஸ்ருஷ்டேவ வேபமாநா புந: புந: ।
த₄ரண்யாம் க₃ுதஸத்தவேவ கௌஸல்யா ஸு₃தமப்₃ரவீத் ॥ (1)

நய மாம் யத்ர காசுத்ஸ்த₂: ஸீதா யத்ர ச லக்ஷ்மண: ।
தாந் விநா ஷ்ணமப்யத்ர ஜீவிதும் நோத்ஸஹே ஹ்யஹம் ॥ (2)

நிவர்தய ரத₂ம் ஸீக்₄ரம் த₃ண்ட₃காந்நய மாமபி ।
அத₂ தாந் நாநுக₃ச்ச₂ாமி க₃யிஷ்யாமி யமக்ஷயம் ॥ (3)

இரங்கத்தக்க இந்த நிலையை அடைந்துவிட்ட நான், இஷ்டவாகு பரம்பரையின் பெருமைக்குக் காரணமான இராமனை இங்கே காணவில்லையே? இதைவிடப் பெருந்துயரம் எதுவும் உண்டோ? (30)

ஆ இராமா!... ஆ லட்சுமணா!... ஆ... ஆ... கற்புக்கரசியான சீதே! துயரம் தாங்காமல், ஆதரவற்ற ஓர் அநாதையைப் போல், நான் உயிர்விட்டுக் கொண்டிருப்பதை நீங்கள் அறியவில்லையா? (31)

சொல்லொணாத் துயரத்தினால் மிகவும் மதி கலங்கியிருந்த மன்னர், கடக்க முடியாத துயரக் கடலில் மூழ்கியவராய், இவ்வாறு சொன்னார்— (32)

கௌசல்யே! இராமன் இல்லாமல் நான் மூழ்கியிருக்கும் துக்க சாகரத்தில், இராமனை நினைப்பதால் உண்டாகும் சோகமே நீரோடும் வேகம்; சீதையைப் பிரிந்திருப்பது என்பது கரை; பெருமூச்செறிதல் என்பதே அலைகளின் சுழல்கள்; கண்ணீர் என்ற நுரையால் கலங்கிய தண்ணீர்; கைகளை அசைப்பதே மீன் கூட்டங்கள்; புலம்பலாகிய பேரொலி; விரிந்த தலைமுடியே பாசிகள்; கைகேயீ என்பவள் வடவாக்கினி; என் கண்ணீர்ப் பொழிவினால் உண்டானது; கூனியின் சதியாலோசனையே சுறாமீன்கள்; வரம் என்பதே இரு கரைகள்; இராமனை நாடு கடத்தல் என்பதே பரப்பு! இத்தகைய துயரப் பெருங்கடலைத் தாண்டி நான் உயிர் பிழைத்திருப்பது மிகவும் கடினம். (33-36)

இலக்குவனோடு இராமனைப் பார்க்க விரும்பும் எனக்கு, அவன் இங்கே இப்போது காணப்படவில்லை - இது என் பாவத்தின் பயன்!" பெரும்புகழ் படைத்த மன்னன் இவ்வாறு புலம்பிவிட்டு உடனே படுக்கையில் விழுந்தார். (37)

இவ்வாறு, இராமன் காரணமாக மிகவும் பரிதாபமாகப் புலம்பிவிட்டு, மாமன்னர் உணர்விழந்து கிடந்ததைக் கண்ட கோசலை, அவருடைய இரங்கத்தக்கச் சொற்களைக் கேட்டதும், முன்னைக் காட்டிலும் இரு மடங்கு அதிகமான அச்சத்தை அடைந்தாள். (38)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
ஐம்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபது

கௌசல்யைக்கு சமாதானம் கூறுவது

அப்போது கோசலா தேவி பேய் பிடித்தவள் போல் உடல் நடுங்கி, தன்னுணர்வு இழந்து தரையில் விழுந்தாள். சாரதியைப் பார்த்துச் சொன்னாள்— (1)

"இராம-லட்சுமண-சீதை எங்கே இருக்கிறார்களோ, அங்கே என்னை அழைத்துச் செல்லும். அவர்கள் இல்லாமல் ஒரு விநாடிகூட இங்கே உயிர்வாழ மாட்டேன். (2)

ரதத்தைத் திருப்பி ஓட்டு; என்னையும் தண்டகாரணயத்திற்கு அழைத்துச் செல்; அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்வேன்; இல்லையென்றால் எமலோகம் சென்று விடுகிறேன்." (3)

- புஷ்பவேகேபஹதயா ஸ வாசா ஸஜ்ஜமாநயா ।
இத்யமாஸ்வாஸயந் தேவீம் ஸுத: ப்ராஞ்ஜலிரப்ரவீத் ॥ (4)
- த்யஜு ஸோகம் ச மோஹம் ச ஸம்ப்ரமம் து:க்யஜம் ததா ।
வ்யவதூய ச ஸந்தாபம் வநே வத்ஸயதி ராகவ: ॥ (5)
- லக்ஷ்மணஸ்சாபி ராமஸ்ய பாதௌ பரிசரந் வநே ।
ஆராதயதி தர்மக்ரு: பரலோகம் ஜிதேந்த்ரிய: ॥ (6)
- விஜநோபி வநே ஸீதா வாஸம் ப்ராப்ய க்ருஹேஷ்விவ ।
விஸ்ரம்ப்யம் லபதோபீதா ராமே விந்யஸ்தமாநஸா ॥ (7)
- நாஸ்யா தைந்யம் க்ருதம் கிஞ்சித்ஸுஸுக்ஷ்மமபி லக்ஷயதே ।
உசிதேவ ப்ரவாஸாநாம் வைதேஹீ ப்ரதிபாதி மே ॥ (8)
- நகரோபவநம் க்ருத்வா யதா ஸ்ம ரமதே புரா ।
ததைவ ரமதே ஸீதா நிர்ஜநேஷு வநேஷ்வபி ॥ (9)
- புலேவ ரமதே ஸீதா புலசந்த்ரநிபாநநா ।
ராமா ராமே ஹ்யதீநாத்மா விஜநோபி வநே ஸதீ ॥ (10)
- தத்க்ருதம் ஹ்ருத்யம் ஹ்யஸ்யாஸ் தததீநம் ச ஜீவிதம் ।
அயோத்யாபி புவேத் தஸ்யா ராமஹீநா ததா வநம் ॥ (11)
- பதி ப்ருச்சதி வைதேஹீ க்ராமாம்ஸ்ச நகராணி ச ।
கூதிம் த்ருஷ்ட்வா நதீநாம் ச பாதபாந் விவிதாநபி ॥ (12)
- ராமம் வா லக்ஷ்மணம் வாபி ப்ருஷ்ட்வா ஜாநாதி ஜாநகீ ।
அயோத்யா க்ரோஸமாத்த்ரே து விஹாரமிவ ஸம்ஸ்ரிதா ॥ (13)
- இத்யமேவ ஸ்மராம்யஸ்யா: ஸஹஸைவோபஜல்பிதம் ।
கைகேயீஸம்ஸ்ரிதம் வாக்யம் நேத்யாநீம் ப்ரதிபாதி மாம் ॥ (14)
- தவம்ஸயித்வா து தத்வாக்யம் ப்ரமாதாத் பர்யுபஸ்திதம் ।
ஹ்லாதநம் வசநம் ஸுதோ தேவ்யா மதுரமப்ரவீத் ॥ (15)
- அத்வநா வாதவேகேந ஸம்ப்ரமேணாதபேந ச ।
ந விக்ஞ்சதி வைதேஹ்யாஸ் சந்த்ராம்ஸு ஸத்ருஸீ ப்ரபா ॥ (16)
- ஸத்ருஸம் ஸதபத்ரஸ்ய பூர்ணசந்த்ரோபமப்ரப்யம் ।
வதநம் தத்வத்யாந்யாயா வைதேஹ்யா ந விகம்பதே ॥ (17)
- அலக்தரஸரக்தாபாவலக்தரஸவ்ஜிதௌ ।
அத்யாபி சரணௌ தஸ்யா: பத்மகோஸஸமப்ரபௌ ॥ (18)

அந்தத் தேரோட்டி கைகளை வணக்கமாகக் கூப்பிக்கொண்டு, கண்ணீர்ப் பெருக்கினால் சிதைக்கப்பட்ட, வெளிவரத் துடிக்கும் சொற்களால், கோசலைக்கு ஆறுதல் கூறும்முகமாகப் பின்வருமாறு கூறினார்— (4)

“மனத்துயரத்தையும், குழப்பத்தையும், துக்கத்தினால் உண்டாகும் மனக்கலவரத்தையும் உதறிவிடுங்கள். மனக்கலவையை அகற்றிவிட்டு இராமன் காட்டில் வசித்து வருகிறார். (5)

அறம் அறிந்த லட்சுமணனும், காட்டில் புலன்களை வென்றவனாக இராமனுக்குப் பாதசேவை செய்து கொண்டு, (அதன் பயனாக) புண்ணிய உலகங்களை சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார். (6)

இராமனிடமே மனத்தைச் செலுத்தியுள்ள சீதை, மனித நடமாட்டமில்லாத காட்டில் அச்சம் அறியாதவளாக வீட்டில் இருப்பதைப் போலவே நிம்மதியாக இருக்கிறாள். (7)

எவ்வளவு கூர்ந்து பார்த்தாலும், அவளுக்குக் கடுகளவு வாட்டமும் ஏற்பட்டதாக நான் காணவில்லை. சீதை, வெளிப் பிரதேசங்களில் வசித்துப் பழக்கப்பட்டவள் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது, எனக்கு. (8)

முன்பு, பட்டணத்துப் பூங்காவிற்குச் சென்று உள்ளம் களித்ததைப் போலவே, ஜன சஞ்சாரமற்ற காடுகளிலும் அலைந்து திரிந்து மனம் பூரிக்கிறாள், சீதை. (9)

முழு நிலவைப் போன்ற திருமுகமுடைய கற்புக்கரசியான சீதை, இராமனிடத்திலேயே மனத்தை ஒப்படைத்து, மக்கள் நடமாட்டமில்லாத காட்டிலும் சிறுபெண்ணைப் போல குதூகலமாக இருக்கிறாள். (10)

அவளுடைய மனம் அவரிடத்திலேயே நிலைத்திருக்கிறது. அவளுடைய வாழ்க்கை அவரைச் சார்ந்திருக்கிறது. இராமன் இல்லாவிட்டால் அயோத்தி நகரம்கூட அவளுக்குக் காடாகத் தோன்றும். (11)

வழியில் எதிர்ப்படும் கிராமங்கள், நகரங்கள் பற்றிக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்கிறாள். ஆறுகளைப் பார்த்தால், அவை தொடக்கம்-முடிவு பற்றியும், பல்வகை மரங்களைப் பார்க்கும்போது அவை பற்றிய விவரங்களையும் விருப்புடன் கேட்கிறாள். (12)

இராமனையோ, இலக்குவனையோ இவைகள் பற்றிக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்கிறாள், வைதேகி. (வெகுதொலைவு சென்றுவிட்டாலும்) அயோத்திக்குக் குரோச தூரத்தில் (ஒரு நந்தவனத்தில்) இருப்பதைப் போலவே எண்ணி விளையாட்டாகத் திரிகிறாள். (13)

சீதையைப் பற்றி இவ்வளவுதான் எனக்கு நினைவிலிருக்கிறது. கைகேயியைப் பற்றி அவள் கூறியது என்னவென்றால்... அது, சட்டென்று என் நினைவிற்கு வரவில்லையே? (14)

தவறுதலாக உதடு வரை வந்துவிட்ட அந்தச் செய்தியைத் தன் மனத்திற்குள் புதைத்துவிட்டு, தேவியாருக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய சொற்களை இனிமையாகச் சொன்னார். (15)

வழியில் நடக்கும் களைப்பு, காற்று வேகம், கொடிய விலங்குகளின் அலறல் கேட்டு அச்சம், வெயில் - இவைகளால் நிலாக் கதிர்கள் போல் தண்ணொளி வீசும் வைதேகியின் சோபை குறைவடையவில்லை. (16)

கருணை நிரம்பிய இதயமுடைய வைதேகியின் மலர்ந்த தாமரை போன்றதும், பூர்ண சந்திரனின் ஒளிக்கு நிகரானதுமான முகமண்டலம் சிறிதும் வாட்டம் அடையவில்லை. (17)

செம்பஞ்சக் குழம்பு போல் சிவந்த நிறமுடைய அவளுடைய பாதங்கள், இப்போது செம்பஞ்சக் குழம்பு பூசப்படாவிட்டாலும், செந்தாமரையின் கூட்டம் போல் செவ்வொளி வீசுகின்றன. (18)

நூபுரோத்₃கு₄ஷ்டஹேலேவ கே₂லம் க₃ச்ச₂தி ப₄மிநீ ।
இத₃நீமபி வைதே₃ஹீ தத்₃ராக₃ந ந்யஸ்தபூ₄ஷணா ॥ (19)

க₃ஜம் வா வீக்ஷய ஸிம்ஹம் வா வ்யாக்₄ரம் வா வநமாஸ்ரிதா ।
நாஹாரயதி ஸந்த்ராஸம் ப₃ஹு₄ ராமஸ்ய ஸம்ஸ்ரிதா ॥ (20)

ந ஸோச்யாஸ்தே ந சாத்மா தே ஸோச்யோ நாபி ஜநாதி₄ப: ।
இத₃ம் ஹி சரிதம் லோகே ப்ரதிஷ்ட₂ாஸ்யதி ஸாஸ்வதம் ॥ (21)

விதூ₄ய ஸோகம் பதிஹ்ருஷ்டமாநஸா
மஹர்ஷியாதே பதி₂ ஸுவ்யவஸ்தி₂தா: ।
வநே ரதா வந்யப₂லாஸநா: பிது:
ஸுப₄ாம் ப்ரதிக்ஞாம் பரிபாலயந்தி தே ॥ (22)

தத₂ாபி ஸுதேந ஸுயுக்தவாதி₃நா
நிவார்யமாணா ஸுதஸோககர்ஸிதா ।
ந சைவ தே₃வீ விரராம கூஜிதாத்-
ப்ரியேதி புத்ரேதி ச ராக₄வேதி ச ॥ (23)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: ॥

ஏகஷஷ்டிதம: ஸர்க₃:

கௌஸல்யோபாலம்ப₄:

வநம் க₃தே த₄ர்மரதே ராமே ரமயதாம் வரே ।
கௌஸல்யா ருத்₃தீ ஸ்வார்தா ப₄ர்தாரமித₃ம்ப₃ரவீத் ॥ (1)

யத்₃யபி த்ரிஷு லோகேஷு ப்ரதி₂தம் தே மஹத்₃யஸ: ।
ஸாநுக்ரோஸோ வத்₃ந்யஸ்ச ப்ரியவாதீ₃ ச ராக₄வ: ॥ (2)

கத₂ம் நரவரஸ்ரேஷ்ட₂ புத்ரௌ தெள ஸஹ ஸீதயா ।
து₃:கி₂தௌ ஸுக₂ஸம்வ்ருத்₃தௌ வநே து₃:க₂ம் ஸஹிஷ்யத: ॥ (3)

ஸா நூநம் தருணீ ஸ்யாமா ஸுகுமாரீ ஸுகே₂சிதா ।
கத₂முஷ்ணம் ச ஸீதம் ச மைதி₂லீ ப்ரஸஹிஷ்யதே ॥ (4)

பு₄க்த்வாஸநம் விஸாலாக்ஷி ஸுபத₃ம்ஸாந்விதம் ஸுப₄ம் ।
வந்யம் நைவாரமாஹாரம் கத₂ம் ஸீதோபபே₄க்ஷ்யதே ॥ (5)

கீதவாதி₃த்ர நிர்கே₄ஷம் ஸ்ருத்வா ஸுப₄மநிந்தி₃தா ।
கத₂ம் க்ரவ்யாத₃ஸிம்ஹாநாம் ஸப்த₃ம் ஸ்ரோஷ்யஸோப₄நம் ॥ (6)

கணவருடைய விருப்பத்திற்கிணங்க அணிகலன்கள் அணிந்து கொண்டிருக்கும் அழகியான சீதாப்பிராட்டியார், காற்சிலம்புகள் இனிமையாக ஒலிக்கும்படியாக, இப்போதும் குதூகலமாகவே நடந்து செல்கிறாள். (19)

காட்டில், இராமனுடைய தோளைப் பற்றிக் கொண்டு செல்லும் அவள், யானை மற்றும் சிங்கம்-புலிகளைக் கண்டு அஞ்சுவதேயில்லை. (20)

அவர்களுக்காக நாம் பரிதாபப்பட வேண்டியதில்லை; உங்களுக்காகவும் மன்னருக்காகவும்கூட கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால், (சத்திய தரும பரிபாலனத்தை விளக்கிக் காட்டும்) இந்தச் சம்பவம் உலகில் நிலைத்து நிற்கப் போகிறது. (21)

அவர்கள் மூவரும் சோகத்தை நீக்கிவிட்டு, மனமகிழ்ச்சியுடன் பெருமுனிவர்களின் நன்னெறியில் திடமான உறுதியுடன் இருக்கிறார்கள். காட்டில் வாழ்வதில் உற்சாகம் உடையவர்களாக, காட்டுக் கனிகளைப் புசித்துக் கொண்டு, தந்தையின் மேன்மையான வாக்குறுதியை மெய்ப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்." (22)

இவ்வாறு சாரதி மிகவும் பொருத்தமான வாதங்களால், மகனைப் பற்றிய சோகத்தால் தவித்துக் கொண்டிருந்த கௌசல்யையை சமாதானப்படுத்தினாலும், 'என் அன்பே! குழந்தாய்! இராகவா!' என்று அவள் புலம்புவதை நிறுத்தவில்லை. (23)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
அறுபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபத்தொன்று கௌசல்யை நிந்திப்பது

எல்லா மக்களுக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவரும், தருமத்திலேயே நிலைகொண்டவருமான இராமன் காட்டிற்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டதை அறிந்து கொண்டதும், மிகவும் மனவேதனையுடன் அழுது கொண்டு கணவரைப் பார்த்து கௌசல்யை இவ்வாறு சொன்னாள்— (1)

"மூன்று உலகங்களிலும் தாங்கள் கருணைமிக்கவர், பெருங்கொடையாளர், அன்பாகப் பேசுகிறவர் என்ற புகழ் பரவியிருக்கிறது. (தங்கள் போக்கு அதை நிரூபிக்கும் வகையில் இல்லையே?) மன்னர்களில் முதன்மையானவரே! செளக்கியத்திலேயே வளர்ந்தவர்களும், (தற்சமயம்) மனவேதனை கொண்டவர்களுமான அவ்விரு குமாரர்களும் சீதையும் காட்டில் எவ்வாறு துன்பங்களை சகித்துக் கொள்வார்கள்? (2,3)

இளம்பெண்ணும், ஒரு குழந்தைக்கு தாய் ஆகாதவளும், மிருதுவான மேனி உடையவளும், எல்லா சுக-சௌக்கியங்களையும் அனுபவிக்க வேண்டியவளுமான சீதை வெட்ப-தட்பங்களை எவ்வாறு தாங்கிக் கொள்வாள்? (4)

விசாலமான கண்களையுடைய சீதை நல்ல மணத்தோடும், சுவையோடும் கூடிய உணவு வகைகளைப் புசித்துப் பழகியவள்; காட்டில் தானாக வளர்ந்து கிடக்கும் தானியங்களை எவ்வாறு உணவாகச் சாப்பிடுவாள்? (5)

மாசற்றவளான அவள் செவிக்கினிய பாட்டு, வாத்திய இசையைக் கேட்டு மகிழ்ந்தவள்; (காட்டில்) பச்சைப் புலாலை உண்ணும் சிம்மங்களின் பயங்கரமான கர்ஜனையைக் கேட்டு, எவ்வாறு பயப்படாமல் இருப்பாள்? (6)

மஹேந்த்₃ரத்₄வஜஸங்காஸ: க்வ நு ஸேதே மஹாபு₄ஜ: ।
பு₄ஜம் பரிசு₄ஸங்காஸமுபத₄ய மஹாபு₃ல: ॥ (7)

பத்₃மவர்ணம் ஸுகேஸாந்தம் பத்₃மநி:ஸ்வாஸமுத்தமம் ।
கத்₃ா த்₃ரக்ஷயாமி ராமஸ்ய வத்₃நம் புக்ஷகரேக்ஷணம் ॥ (8)

வஜ்ரஸாரமயம் நூநம் ஹ்ருத₃யம் மே ந ஸம்ஸய: ।
அபஸ்யந்த்யா ந தம் யத்₃வை ப₂லதீத₃ம் ஸஹஸ்ரத்₄ா ॥ (9)

யத்த்வயா கருணம் கர்ம வ்யபோஹ்ய மம பூ₃ந்த₄வா: ।
நிரஸ்தா: பரித்₄ாவந்தி ஸுக₂ார்ஹா: க்ருபணா வநே ॥ (10)

யதி₃ பஞ்சத்₃ஸே வர்ஷே ராக₄வ: புநரேஷ்யதி ।
ஜஹ்யாத்₃ராஜ்யம் ச கோஸம் ச ப₄ரதோ நோபலக்ஷயதே ॥ (11)

பே₄ஜயந்தி கில ஸ்ராத்₃தே₄ கேசித் ஸ்வாநேவ பூ₃ந்த₄வாந் ।
தத: பஸ்சாத் ஸமீக்ஷந்தே க்ருதகார்யா த்விஜர்ஷப₄ாந் ॥ (12)

தத்ர யே கு₃ணவந்தஸ்ச வித்₃வாம்ஸஸ்ச த்₃விஜாதய: ।
ந பஸ்சாத்₃தோநுமந்யந்தே ஸுத்₄ாமபி ஸுரோபமா: ॥ (13)

பூ₃ராஹ்மணேஷ்வபி த்ருப்தேஷு பு₄க்தஸேஷம் த்₃விஜர்ஷப₄ா: ।
நாப்யுபைபதுமலம் ப்ராக்ஞா: ஸ்ருங்க₃ச்சே₂த₃மிவர்ஷப₄ா: ॥ (14)

ஏவம் கநீயஸா பூ₄ராத்ரா பு₄க்தம் ராஜ்யம் விஸாம் பதே ।
பூ₄ராதா ஜ்யேஷ்டே₂ா வரிஷ்ட₂ஸ்ச கிமர்த₂ம் நாவமம்ஸ்யதே ॥ (15)

நாபரேணாஹ்ருதம் பு₄க்ஷயம் வ்யாக்₄ர: க₂ாதி₃துமிச்ச₂தி ।
ஏவமேவ நரவ்யாக்₄ர: பரலீ₄ம் ந மம்ஸ்யதே ॥ (16)

ஹவிராஜ்யம் புரோட₄ாஸா: குஸா யூபாஸ்ச க₂ாதி₃ரா: ।
நைதாநி யாதயாமாநி குர்வந்தி புநரத்₄வரே ॥ (17)

தத்₂ா ஹ்யாத்தமித்₃ம் ராஜ்யம் ஹ்ருதஸாராம் ஸுராமிவ ।
நாபி₄மந்துமலம் ராமோ நஷ்டஸோமமிவாத்₄வரம் ॥ (18)

நைவம்வித்₄மஸத்காரம் ராக₄வோ மர்ஷயிஷ்யதி ।
பு₃லவாநிவ ஸார்தூ₃லோ வாலதே₄ரபி₄மர்ஸநம் ॥ (19)

நைதஸ்ய ஸஹிதா லோகா ப்யம் குர்யுர்மஹாம்ருதே₄ ।
அத்₄ர்மம் த்விஹ த்₄ர்மாத்மா லோகம் த்₄ர்மேண யோஜயேத் ॥ (20)

மகேந்திரனுடைய கொடி போன்று கம்பீரமாய் நின்று வெற்றியை அறிவிப்பவனும், மிகவும் ஆற்றல் படைத்தவனும், உருண்டு திரண்டு விளங்கும் புஜங்களை உடையவனுமான இராமன், இரும்புத் தடி போன்ற தன் கையையே தலையணையாகக் கொண்டு எங்கே படுத்து உறங்குகிறானோ? (7)

தாமரை வண்ணம்; அழகிய நுனிமுடி; சிறந்த கமலப்பூவின் நறுமணம் போன்ற மூச்சுக்காற்று; அரவிந்த மலர் போன்ற கண்கள் - இவ்வாறு அழகுற விளங்கும் இராமனின் முகத்தை நான் என்றைக்குக் காண்பேன்? (8)

என்னுடைய இதயம், நிச்சயமாக இரும்பால் செய்யப்பட்டதாகத்தான் இருக்கவேண்டும். அவனைக் காணாதிருந்தும் இன்னும் ஆயிரம் சுக்கலாகப் போகவில்லையே? (9)

என் உறவினர்களை (இராமன் முதலியோரை) இரக்கமில்லாமல் வெளியே துரத்திவிட்டீர்கள். சுகபோகங்களுக்கு உரிய அவர்கள் காட்டில் கஷ்டங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு அலைந்து திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். (10)

பதினைந்தாவது ஆண்டில் இராமன் திரும்பி வந்தாலும், அரசையும் கருவூலத்தையும், பரதன் அவனிடம் ஒப்படைப்பான் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. (11)

சிலர், தம் முதாதையர் சிராத்தங்களில் தங்கள் சொந்தக்காரர்களையே முதலில் உணவருந்த வைக்கிறார்கள். சிராத்த கர்மா நிறைவேறிவிட்டதாக திருப்திபட்டுக் கொண்டு, பின்னர் அந்தணோத்தமர்கள் பக்கம் பார்வையைச் செலுத்துகிறார்கள். (12)

அப்போது கௌரவம் பாராட்டுபவர்களும், வேதவித்துக்களும், தேவர்களுக்கு ஒப்பானவர்களுமான இருபிறப்பாளர்கள், பின்னர் அமிர்தமே கொடுக்கப்படுவதாக இருந்தாலும், அதனை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. (13)

முதல் பந்தியில் போஜனம் செய்து முடித்தவர்கள் அந்தணர்களேதான் என்றாலும், நுனிமேயப்பட்ட புற்களை உயர் சாதிக் காளைகள் திரஸ்கரிப்பதைப் போல, தெள்ளறிவு கொண்ட வேதவித்தகர்கள், (முதல் பந்தியில் பரிமாறியபின் மிகுந்திருக்கும் உணவை) ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். (14)

மாமன்னரே! அதுபோலவே இளைய சகோதரனால் அனுபவிக்கப்பட்ட ராஜ்யத்தை சகல விதங்களிலும் உயர்ந்த, மூத்த சகோதரன் மறுத்தலிக்காமல் இருப்பானா? (15)

எப்படி வேறொரு விலங்கினால் கொண்டுவரப்பட்ட, அல்லது புசித்து மீதி வைக்கப்பட்ட வேட்டை விலங்கை ஒரு புலி விரும்புவதில்லையோ, அதுபோல மானுடப்புலி போன்ற இராமன் பிறரால் சுவைக்கப்பட்ட ராஜ்யத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான். (16)

ஒரு வேள்வியில் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட (மிகுந்திருக்கும் பொருட்களான) ஹவிஸ், நெய், மாவினால் பக்குவம் செய்யப்படும் புரோடாசம் என்னும் நிவேதனப் பொருள், குசு-தர்பங்கள், கருங்காலி யூபக்கால்கள் முதலியவைகளை வேறொரு வேள்வியில் உபயோகப்படுத்த மாட்டார்கள். (17)

இவ்வாறே, சத்து நீக்கப்பட்ட பானம், சோமலதை இல்லாத யக்ஞம் (தேவர்களால்) ஏற்கப்படாததைப் போல (பரதனால்) அனுபவிக்கப்பட்ட இந்த நாட்டை இராமன் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான். (18)

மகாபலம் பொருந்திய புலியின் வாலைத் தொட்டால்கூட, அது எப்படிப் பொறுத்துக் கொள்ளாதோ, அவ்வாறே, இந்த (பரதனால்) அனுபவிக்கப்பட்ட அரசைப் பெற்றுக் கொள்வது என்ற) அவமானத்தை இராமன் பொறுத்துக் கொள்ளமாட்டான். (19)

பெரும்போரில் உலகங்கள் எல்லாம் திரண்டு வந்தாலும்கூட, இவனை அச்சுறுத்த முடியாது. அறத்தையே உயிர்நிலையாகக் கொண்ட இவன், தருமநெறி தவறிய மனிதர்களை அறநெறியைப் பின்பற்றியே வெல்ல விரும்புகிறான். (தன்னுடைய புஜபலத்தைக் காட்டி ஜெயிக்க விரும்பவில்லை.) (20)

நந்வஸௌ காஞ்சநைந் புணைந் மஹாவீர்யோ மஹாபுஜ: ।
யுகாந்த இவ பூதாநி ஸாகுராநபி நிர்துஹேத் ॥ (21)

ஸ தாத்ருஸ: ஸிம்ஹபுலோ வ்ருஷபாசேஷா நரர்ஷபு: ।
ஸ்வயமேவ ஹத: பித்ரா ஜலஜேநாத்மஜோ யதா ॥ (22)

த்விஜாதிசரிதோ தாம்: ஸாஸ்தரத்ருஷ்ட: ஸநாதந: ।
யதி தே தாம்நிரதே த்வயா புத்ரே விவாஸிதே ॥ (23)

குதிரேகா பதிர்நார்யா த்விதீயா குதிராத்மஜ: ।
த்ருதீயா ஞாதயோ ராஜந்ஸ் சதுர்தீ நேஹ வித்யதே ॥ (24)

தத்ர த்வம் சைவ மே நாஸ்தி ராமஸ்ச வநமாஸ்ரித: ।
ந வநம் க்ருத்ருமிச்சாமி ஸர்வதா நிஹதா த்வயா ॥ (25)

ஹதம் த்வயா ராஜ்யமிதம் ஸராஷ்ட்ரம்
ஹதஸ்ததாத்மா ஸஹ மந்த்ரிபிஸ்ச ।
ஹதா ஸபுத்ராஸ்மி ஹதாஸ்ச பௌரா:
ஸுதஸ்ச பார்யா ச தவ ப்ரஹ்ருஷ்டௌ ॥ (26)

இமாம் கிரும் துருணஸப்துஸம்ஸ்ரிதாம்
நிஸம்ய ராஜா விமுமோஹ து:கித: ।
தத: ஸ ஸோகம் ப்ரவிவேஸ பார்திவ:
ஸ்வதுஷ்க்ருதம் சாபி புநஸ்ததா ஸ்மரந் ॥ (27)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
அயோத்தியாகாண்டே ஏகஷஷ்டிதம: ஸர்கு: ॥

த்விஷஷ்டிதம: ஸர்கு:

கௌஸல்யாப்ரஸாதநம்

ஏவம் து க்ருத்தயா ராஜா ராமமாத்ரா ஸஸோகயா ।
ஸ்ராவித: பருஷம் வாக்யம் சிந்தயாமாஸ து:கித: ॥ (1)

சிந்தயித்வா ஸ ச ந்ருபோ முமோஹ வ்யாகுலேந்த்ரிய: ।
அத் தீர்கேண காலேந ஸம்க்ருமாப பரந்தப: ॥ (2)

ஸ ஸம்ஞாமுபலப்யைவ தீர்கமுஷ்ணம் ச நி:ஸ்வஸந் ।
கௌஸல்யாம் பார்ஸ்வதோ த்ருஷ்ட்வா புநஸ்சிந்தாமுபாகுமத் ॥ (3)

தஸ்ய சிந்தயமாநஸ்ய ப்ரத்யபூத் காம் துஷ்க்ருதம் ।
யதுநேந க்ருதம் பூர்வமக்ருநாச்சுப்துவேதிநா ॥ (4)

அஸ்திர பலமும் உடல் வலிமையும் கொண்ட இவன் பொன்மயமான பாணங்களால், யுகமுடிவில் (ஸம்வர்த்தகன் என்ற அக்னிதேவன் போல) அனைத்துப் பிராணிகளையும், ஏன், பெருங்கடல்களையும் கூட எரித்துப் பொசுக்கிவிடுவானே? (21)

அத்தகைய பெருமை பெற்ற சிங்கம் நிகர் ஆற்றலும், காளையொத்த கண்களும் கொண்ட வீரபுருஷனாகிய அவன், மீன்குஞ்சானது தன் தகப்பன் மீனாலேயே நாசம் செய்யப்படுவதைப் போல, (தன் தந்தையாலேயே வஞ்சிக்கப்பட்டான்; அரசரிமை பறிக்கப்பட்டது.) (22)

அறம் தவறாத தங்கள் மைந்தன் தங்களால் நாடு கடத்தப்பட்டிருக்கிறான் என்ற விஷயத்தைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்தால், அரசகுலத்தினருக்கான தொன்மையான அறநூல் விதிகள், உங்களுக்குப் பொருந்துமா? (பொருந்தும் என்பது சந்தேகம்தான்.) (23)

மன்னரே! ஒரு பெண்ணுக்கு முதன்மையான கதி அவளுடைய கணவன்; இரண்டாவதாக மகன்; மூன்றாவதாக உறவினர்கள்; நான்காவதாக எதுவுமே இவ்வுலகில் இல்லை. (24)

(என்னுடைய முதல் கதி என் சக்களத்தியின் வசத்தில் இருப்பதால்) தாங்கள் எனக்கு உற்றதுணை (என்ற நிலையில்) இல்லை. இராமனோ காட்டிற்குப் போய்விட்டான். (இரண்டாவது புகலிடமான இராமனுடன் இருக்கலாம் என்றாலோ, நான் தங்கள் பாதசேவையை விட்டுவிட்டு) நான் காட்டிற்குப் போக விரும்பவில்லை. எல்லா வழிகளாலும் நான் தங்களால் நசுக்கப்பட்டு விட்டேன். (25)

இந்தப் பேரரசும், சார்ந்துள்ள சிறு நாடுகளும் தங்களால் நிர்க்கதியாக்கப்பட்டுவிட்டன; அமைச்சர்களும் தாங்களும் வீழ்ந்துவிட்டார்கள்; நானும் என் புத்திரனும் பெரும்பேற்றை இழந்துவிட்டோம்; நகர மக்கள் எல்லோரும் வஞ்சிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். ஆனால், உங்களுடைய ஆசை மனைவி (கைகேயி), அன்பு மகன் (பரதன்) ஆகிய இருவர் மட்டும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள்." (26)

மன்னர், கோசலையின் கொடிய சொற்களோடு கூடிய நிந்தனையைக் கேட்டு மிகவும் துக்கம் அடைந்து மனம் கலங்கினார். தான் முன்பு செய்த ஒரு பாவம் நினைவுக்கு வந்ததும் மனவேதனையால் மிகவும் தத்தளித்தார். (27)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
அறுபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபத்திரண்டு கௌசல்யைக்கு ஆறுதல் கூறுவது

துயரத்தோடும், அடங்காத சினத்தோடும் இருந்த இராமனின் தாயார், கடுமையாகக் கூறிய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, தசரதர் மிகவும் துயரமடைந்து சிந்தனையில் ஆழ்ந்தார். (1)

புலன்களால் அலைக்கழிக்கப்பட்ட மன்னர், சிந்தனை வயப்பட்டிருந்ததால் பெரிதும் கலக்கமடைந்தார். எதிரிகளை வாட்டுபவரான அவர் நீண்ட நேரம் சென்றபின் சுயநினைவை அடைந்தார். (2)

அவர் தன்னுணர்வு பெற்றவுடன் வெம்மையான நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டார். கௌசல்யை அருகில் இருப்பதைக் கண்டு மறுபடியும் கவலை அடைந்தார். (தேவியார் மறுபடியும் தன்னைக் குற்றம் கூற ஆரம்பித்து விடுவாரோ? என்ற கவலை.) (3)

அவர், இவ்வாறு சிந்தனையில் மூழ்கியிருந்தபோது, முன்பு சப்தவேதி என்ற (தனித்தன்மை வாய்ந்த) பாணத்தின் மூலம், அறியாமையால் தான் செய்த ஒரு தீயசெயல் நினைவுக்கு வந்தது. (4)

விமநாஸ்தேந ஸோகேந ராமஸோகேந ச ப்ரபு: ।
த்யவாப்யாமபி மஹாராஜ: ஸோகாப்யாமந்வதப்பத ॥ (5)

த்யஹ்யமாந: ஸ ஸோகாப்யாம் கௌஸல்யாமாஹ பூபதி: ।
வேபமாநோஞ்ஜலிம் க்ருத்வா ப்ரஸாத்யார்தமவாங்முக: ॥ (6)

ப்ரஸாத்யே த்வாம் கௌஸல்யே ரசிதோயம் மயாஞ்ஜலி: ।
வத்ஸலா சாந்ருஸம்ஸா ச த்வம் ஹி நித்யம் பரேஷ்வபி ॥ (7)

ப்யார்தா து கலு நானீணாம் குணவாந் நிர்குணோபி வா ।
த்யர்மம் விம்ருஸமாநாநாம் ப்ரத்யக்ஷம் தேவி தைவதம் ॥ (8)

ஸா த்வம் த்யர்மபரா நித்யம் த்ய்ருஷ்டலோகபராவரா ।
நார்ஹஸே விப்ரியம் வக்தும் த்ய:கிதாபி ஸுத்ய:கிதம் ॥ (9)

தத்யவாக்யம் கருணம் ராக்ஞ: ஸ்ருத்வா தீநஸ்ய ப்யாஷிதம் ।
கௌஸல்யா வ்யஸ்ருஜத்யப்யாஷ்பம் ப்ரணாலீவ நவோத்யகம் ॥ (10)

ஸா மூர்த்யநி ப்யத்யவா ருத்யதீ ராக்ஞ: பத்யமிவாஞ்ஜலிம் ।
ஸம்ப்யரமாத்யப்யரவீத் த்ரஸ்தா த்வரமாணாஸக்ஷரம் வச: ॥ (11)

ப்ரஸீத்ய ஸிரஸா யாசே பூமௌ நிபதிதாஸ்மி தே ।
யாசிதாஸ்மி ஹதா தேவ ஹந்தவ்யாஹம் நஹி த்வயா ॥ (12)

நைஷா ஹீ ஸா ஸ்தரீ ப்யவதி ஸ்லாக்யநீயேந தீமதா ।
உப்யோர்லோகயோர்வீர பத்யா யா ஸம்ப்ரஸாத்யதே ॥ (13)

ஜாநாமி த்யர்மக்ஞ த்வாம் ஜாநே ஸத்யவாதிநம் ।
புத்ரஸோகார்தயா தத்து மயா கிமபி ப்யாஷிதம் ॥ (14)

ஸோகோ நாஸ்யதே தைத்யம் ஸோகோ நாஸ்யதே ஸ்ருதம் ।
ஸோகோ நாஸ்யதே ஸர்வம் நாஸ்தி ஸோகஸமோ ரிபு: ॥ (15)

ஸக்யமாபதித: ஸோடும் ப்ரஹாரோ ரிபுஹஸ்தத: ।
ஸோடும்பதித: ஸோக: ஸுஸக்ஷமோபி ந ஸக்யதே ॥ (16)

வநவாஸாய ராமஸ்ய பஞ்சராத்ரோத்ய க்யண்யதே ।
ய: ஸோகஹதஹர்ஷாயா: பஞ்சவர்ஷோபமோ மம ॥ (17)

தம் ஹி சிந்தயமாநாயா: ஸோகோயம் ஹ்ருதி வர்ததே ।
நதீநாமிவ வேகேந ஸமுத்யஸலிலம் மஹத் ॥ (18)

ஏவம் ஹி கத்யந்த்யாஸ்து கௌஸல்யாயா: ஸூப்யம் வச: ।
மந்த்ய ரஸ்மிரபூதஸூர்யோ ரஜதீ சாப்யவர்தத ॥ (19)

முன்பு நடந்த நிகழ்ச்சியினாலும், இராமன் பிரிவு என்ற சோகத்தினாலும் மனம் தடுமாறிய மாட்சிமை மிக்க மன்னர் இரு சோகங்களாலும் பரிதவித்தார். (5)

இரு சோகங்களாலும் தகிக்கப்பட்ட வேந்தர், மெய் நடுங்கி, தலைகுனிந்து, கைகளை கூப்பிக்கொண்டு கோசலையை சமாதானம் செய்யும் பொருட்டுப் பின்வருமாறு கூறினார்— (6)

“கௌசல்யே! இதோ பார்! நான் இரு கைகளையும் கூப்பி உன்னை வேண்டிக் கொள்கிறேன். நீ எப்போதும் மற்றவர்களிடத்தில்கூட அன்பும் கருணையும் உடையவள். (என்னிடம் மட்டும் ஏன் கடுமையாகப் பேசுகிறாய்?) (7)

தேவி! தருமத்தைப் பற்றி ஆராயும் பெண்களுக்கு கணவன்தான் - அவன் நற்குணம் பெற்றவனாயினும் சரி, துர்குணம் பெற்றவனாயினும் சரி - கண்கண்ட தெய்வம். (8)

உலகத்தில் நடைபெறும் நல்லது-தீயதைக் கண்டு அறிந்தவள், நீ; அறநெறியிலேயே எப்போதும் பற்றுக் கொண்டிருப்பவள். உனக்கும் இப்போது துக்கம்தான் என்றாலும் மிகவும் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் என்னிடம் இவ்வளவு கடுமையாகப் பேசக்கூடாது.” (9)

நொந்த நிலையிலிருந்த வேந்தனின் இரங்கத்தக்க அந்தச் சொற்களைக் கேட்டு, புதிதாகக் கொட்டிய மழையின் நீர், மேற்கூரையிலிருந்து குழாய் வழியாகக் கீழே வேகமாகப் பாய்ந்து விழுவதைப் போல கௌசல்யை கண்ணீரைப் பெருக்கினாள். (10)

(கணவரைக் கடிந்து பேசியதால் தருமம் தவறிவிட்டேனோ? என்ற) அச்சத்தால் உடல் நடுங்கி, கண்களில் நீர்வழிய, கணவரின் கூப்பிய இருகரங்களையும் தாமரை மலர் போல் தன் தலையின்மீது வைத்துக் கொண்டு, பதற்றத்துடன் விரைவாகப் பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தாள்— (11)

“ஐயனே! கருணை காட்டுங்கள் - தலைவணங்கிக் கேட்கிறேன்; தங்கள் முன் தரையில் விழுகிறேன். (என்ன விபரீதம், இது!) தாங்கள் (தங்கள் மனைவியான என்னிடம்) கைகூப்பி மன்றாடுவதா? (அடக்கஷ்டமே!) எனக்கு இப்படி ஓர் அவமானமா? (12)

மாவீரரே! கணவன் என்பவர் ஒரு மடந்தையால் இவ்வுலகிலும் அவ்வுலகிலும் மதித்துப் போற்றத்தக்கவர். பேரறிஞரான கணவனால் எந்த மாது கைகூப்பி வணங்கிப் பிரார்த்திக்கப்படுகிறாளோ, அவள் பெண் என்று கூறத்தக்கவளே அல்லள். (13)

தருமம் அறிந்தவரே! நான் அறம் அறிந்தவள். தாங்கள் சத்தியம் தவறாதவர் என்பதையும் அறிவேன். புத்திரனைப் பிரிந்த துயரத்தால், முன்பின் யோசியாமல் நான் ஏதேதோ தவறாகப் பேசிவிட்டேன். (14)

மனத்துயரம் தைரியத்தை அழிக்கிறது; மனத்துயரம் அறநூல் ஞானத்தை அழிக்கிறது; மனத்துயரம் எல்லாவற்றையும் அழிக்கிறது. மனத்துயரம் போன்ற பரம விரோதி உலகில் இல்லவே இல்லை. (15)

பல பகைவர்கள் சேர்ந்து அடிக்கும் அடியைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியும். (ஆனால்) தெய்வாதீனமாக வந்த தாக்குதல் மிகக்குறைந்த அளவேயாயினும் சகித்துக் கொள்ள முடியாது. (16)

இராமன் வனவாசத்திற்குச் சென்று ஐந்து இரவுகள் கழிந்திருக்கின்றன. என் மகிழ்ச்சியை இழந்து ஐந்து நாட்கள் நான் அனுபவித்தத் துயரத்தைப் பார்த்தால் ஐந்து ஆண்டுக் காலம் ஆனாற்போல் இருக்கிறது. (17)

நதிகள் வேகமாக நீரைப் பெருக்கிக் கொண்டு வந்து கொட்டுவதால், பெருங்கடலில் நீர்ப்பெருக்கம் உண்டாவதைப் போல, அவனையே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்தத் துயரம் என் இதயத்தில் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.” (18)

இவ்வாறு, கௌசல்யை மன ஆறுதலடைந்து சமாதானமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் வேளையில், சூரியனுடைய கிரணங்கள் மறைந்து இரவு வேளை வரத் தொடங்கியது. (19)

அத₂ ப்ரஸாதி₃தோ வாக்யைர் தே₃வ்யா கௌஸல்யயா ந்ருப: ।
 ஸோகேந ச ஸமாக்ராந்தோ நித்₃ராயா வஸமேயிவாந் ॥ (20)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
 அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்₃வீஷ்ஷதம: ஸர்க்₃: ॥

த்ரீஷ்ஷதம: ஸர்க்₃:

ருஷிகுமரவத₄ரக்₂யாநம்

ப்ரதிபுத்₃தே₄ மூஹுர்தேந ஸோகோபஹதசேதந: ।
 அத₂ ராஜா த்₃ஸரத₂ஸ் சிந்தாமப்₄யவபத்₃யத ॥ (1)

ராமலக்ஷ்மணயோஸ்சைவ விவாஸாத்₃வாஸவோபமம் ।
 ஆவிவேஸோபஸர்க்₃ஸ்தம் தம: ஸுர்யமிவாஸுரம் ॥ (2)

ஸப₄ர்யே நிக்₃தே ராமே கௌஸல்யாம் கோஸலேஸ்வர: ।
 விவக்ஷாரஸிதாபாங்கீம் ஸ்ம்ருத்வா த்₃ஷக்ருதமாத்மந: ॥ (3)

ஸ ராஜா ரஜநீம் ஷக்ஷ₂ம் ராமே ப்ரவ்ராஜிதே வநம் ।
 அர்த₄ராத்ரே த்₃ஸரத₂: ஸம்ஸ்மரந் த்₃ஷக்ருதம் க்ருதம் ॥ (4)

ஸ ராஜா புத்ரஸோகார்த: ஸ்ம்ருத்வா த்₃ஷக்ருதமாத்மந: ।
 கௌஸல்யாம் புத்ரஸோகார்தாமித்யம் வசநம்ப்₃ரவீத் ॥ (5)

யத்₃சரதி கல்யாணி ஸுப₄ம் வா யதி₃ வாஸுப₄ம் ।
 ததே₃வ லப₄தே ப₄த்₃ரே கர்தா கர்மஜமாத்மந: ॥ (6)

குருலாக்₄வமர்த₂நாமாரம்பே₄ கர்மணாம் ப₂லம் ।
 தே₃ஷம் வா யோ ந ஜாநாதி ஸ ப₃ல இதி ஹோச்யதே ॥ (7)

கஸ்சித்₃தாம்ரவணம் சி₂த்த்வா பலாஸாம்ஸ்ச நிஷிஞ்சதி ।
 புஷ்பம் த்₃ருஷ்ட்வா ப₂லே க்ருத்₄நு: ஸ ஸோசதி ப₂லாக்₃மே ॥ (8)

அவிக்ஞாய ப₂லம் யோ ஹி கர்ம த்வேவாநுத₄வதி ।
 ஸ ஸோசேத்₂ப₂லவேலாயாம் யத₂ா கிம்ஸுகஸேசக: ॥ (9)

ஸோஹமாம்ரவணம் சி₂த்த்வா பலாஸாம்ஸ்ச ந்யஷேசயம் ।
 ராமம் ப₂லாக்₃மே த்யக்த்வா பஸ்சாச்சோசாமி த்₃ர்மதி: ॥ (10)

பின்னர், கௌசல்யா தேவியின் வார்த்தைகளால் மனம் தேற்றப்பட்ட மன்னர், சோகத்தின் பிடியில் சிக்கி உறக்கத்தின் வசப்பட்டார். (20)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
அறுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபத்து முன்று முனிகுமாரன் கதை

பின்னர், மன்னர் தசரதர் ஒரு முகூர்த்த காலம் கழித்துக் கண் விழித்தார்; சோகத்தினால் அலைக்கழிக்கப்படும் அவர் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தார். (1)

இந்திரனையொப்ப காந்தி படைத்த அவரை, இராம-லட்சுமணர்களின் வெளியேற்றத்தால் உண்டான மனத்துயரம் (பிரகாசம் மிக்க) சூரியனை ராகு பீடித்தாற்போல் சற்றே மங்கச் செய்தது. (2)

இராமன் மனைவியுடன் வெளியேறிய பிறகு, கோசலை மன்னர், தான் முன்பு செய்த ஒரு பாவச் செயலை நினைவுபடுத்திக் கொண்டு, கருங்கண்ணாளாகிய கௌசல்யையிடம் சொல்ல விரும்பினார். (3)

இராமன், நாட்டிலிருந்து வெளியேறி காட்டிற்குச் சென்ற ஆறாம் நாள் நடுநிசியில், தான் முன்னர் செய்த ஓர் அநியாயச் செயலை நினைத்துக் கொண்டார். (4)

புத்திரனின் பிரிவினால் மனவேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேந்தர், தன் தீவினையை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு, செல்வப் புதல்வனின் பிரிவினால் வருந்தும் கோசலையிடம் பின்வருமாறு கூறினார்— (5)

“கல்யாணி! உத்தமியே! ஒருவன் நல்லதோ, தீயதோ எதைச் செய்தாலும், அதன் விளைவாக, அவன் அதை (சுகத்தையோ, துன்பத்தையோ) அவன் அடைந்தே தீருவான். (6)

எவனொருவன் செயல்களைச் செய்யத் தொடங்கும் போதே, அதன் பயன் மிகுந்ததா, அல்லது குறைவானதா? என்பதை எண்ணிப் பார்க்காமலும், தீமையை விளைவிக்கக் கூடியதா? என்பதை அறியாமலும் செயல்படுகிறானோ, அவன் அறிவற்றவன் எனப்படுகிறான். (7)

கண்கவர் மலர்களைக் கண்டு, அவற்றிலிருந்து இனிய பழங்கள் கிடைக்கும் என்று கருதி, (சிறிய பூக்கள் பூக்கும்) மாமரங்களை வெட்டிச் சாய்த்துவிட்டு, (அழகிய மலர்கள் பூக்கும்) புரச மரங்களுக்குத் தண்ணீர் ஊற்றி வளர்ப்பவன், காய் தோன்றிக் கனியாகும் காலத்தில் வருந்தவே செய்வான். (8)

‘இந்தக் கர்மாவின் பலன் என்ன?’ என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமலே, கர்மாவை வெகு அக்கறையுடன் செய்பவன், கர்மா பலன் கொடுக்கத் தொடங்கும்போது, அது அற்பமாகவோ, அல்லது சிறிதளவுகூட பயன்படாததாகவோ இருப்பதைக் கண்டு, புரச மரத்தை வளர்த்து ஏமாந்தவன் போல துக்கத்தில் ஆழ்கிறான். (9)

நானும் அப்படித்தான்! மாந்தோப்பை அழித்துவிட்டு புரசங்காட்டை வளர்த்தேன்! பலன் கிடைக்கும் வேளையில் இராமனை (அரிய வேள்வி இயற்றி, பெற்ற மகனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்ட வேண்டிய தருணத்தில்) கைவிட்டுவிட்டு, புத்திகெட்டுப் போன நான் தவியாய்த் தவிக்கிறேன். (10)

லப்த₄ஸப்த₃தே₃ந கௌஸல்யே குமாரேண த₄நுஷ்மதா ।

குமார: ஸப்த₃தே₃த₄ மயா பாபமித₃ம் க்ருதம் ॥ (11)

ததி₃த₃ம் மோநுஸம்ப்ராப்தம் தே₃வி து₃:க₂ம் ஸ்வயம் க்ருதம் ।

ஸம்மோஹாதி₃வ ப₃ால்யேந யத₃ா ஸ்யாத்₃ப₄க்ஷிதம் விஷம் ॥ (12)

யத₂ாந்ய: புருஷ: கஸ்சித்பலாஸார்மோஹிதோ ப₄வேத் ।

ஏவம் மயாப்யவிக்ஞாதம் ஸப்த₃தே₃யமயம் ப₂லம் ॥ (13)

தே₃வ்யநாட₄ா த்வமப₄வோ யுவராஜோ ப₄வாம்யஹம் ।

தத: ப்ராவ்ருட₄நுப்ராப்தா மம காமவிவர்த₄நீ ॥ (14)

உபாஸ்ய ஹி ரஸாந் பெ₄ளமாம்ஸ்தப்த்வா ச ஜகத₃ம்ஸுபி₄: ।

பரேதாசரிதாம் பீ₄மாம் ரவிராவிஸதே தி₃ஸம் ॥ (15)

உஷ்ணமந்தர்த₃தே₄ ஸத்ய: ஸ்நிக்த₄ா த₃த்₃ருஸிரே க₄நா: ।

ததோ ஜஹ்ருஷிரே ஸர்வே பே₄கஸாரங்க₃ப₃ர்ஹிண: ॥ (16)

க்லிந்நபக்ஷோத்தரா: ஸ்நாதா: க்ருச்ச்₂ராதி₃வ பதத்ரிண: ।

வ்ருஷ்டிவாதாவதூ₄தாக்₃ராந் பாத₃பாநபி₄பேதி₃ரே ॥ (17)

பதிதேநாம்ப₄ஸா ச₂ந்ந: பதமாநேந சாஸக்ருத் ।

ஆப₃பெ₄ள மத்தஸாரங்க₃ஸ் தோயராஸிரிவாசல: ॥ (18)

பாண்ட₄ராருணவர்ணாநி ஸ்ரோதாம்ஸி விமலாந்யபி ।

ஸுஸ்ருவர் கி₃ரித₄ாதுப₄ய: ஸப₄ஸ்மாநி பு₄ஜங்க₃வத் ॥ (19)

தஸ்மிந்நதிஸுகே₂ காலே த₄நுஷ்மாந் கவசீ ரதீ₂ ।

வ்யாயாமக்ருதஸங்கல்ப: ஸரயூமந்வக₃ாம் நதீ₃ம் ॥ (20)

நிபாநே மஹிஷம் ராத்ரௌ க₃ஜம் வாப்யாக₃தம் நதீ₃ம் ।

வந்யம் வா ஸ்வாபத₃ம் கஞ்சிஜ் ஜிக₄ாம்ஸுரஜிதேந்த்₃ரிய: ॥ (21)

அத₂ாந்த₄காரே த்வஸ்ரௌஷம் ஜலே கும்ப₄ஸ்ய பூர்யத: ।

அசக்ஷர்விஷயே கே₄ஷம் வாரணஸ்யேவ நர்த₃த: ॥ (22)

ததோஹம் ஸரமுத்₃த்₃ருத்ய தீ₃ப்தமாஸீவிஷோபமம் ।

ஸப்த₃ம் ப்ரதி க₃ஜப்ரேப்ஸுரபி₄லக்ஷய த்வபாதயம் ॥ (23)

அமுஞ்சம் நிஸிதம் ப₃ாணமஹமாஸீவிஷோபமம் ।

தத்ர வாக்₃ஷஸி வ்யக்தா ப்ராது₃ராஸீத்₃வநௌகஸ: ॥ (24)

கௌசல்யே! 'இந்த அரசகுமாரன் சப்தவேதி (இலக்கைக் கண்ணால் பார்க்காமல், அதன் ஒலியைக் காதால் கேட்டே பாணம் செலுத்தி அடித்து வீழ்த்தும் தனிச்சிறப்பு) பெற்றவன்!' என்று பெரும் புகழ்பெற்ற, (அப்போது) இளவரசனாக இருந்த என்னால் ஒரு மாபெரும் பாவம் செய்யப்பட்டது. (11)

அப்போது என்னால் செய்யப்பட்ட அந்தத் தீவினையின் பயன், இப்போது என்னை வந்தடைந்திருக்கிறது - விவரமறியாத சிறுவன் அறியாமை காரணமாக விஷம் கலந்த உணவைச் சாப்பிட்டுவிட்டதைப் போல. (அறியாச் சிறுவன் என்பதால் விஷம் தன் வேலையைச் செய்யாமல் விடாது.) (12)

எப்படி ஒரு பாமர மனிதன், புரச மலர்களின் வனப்பில் மயங்கி, வளர்த்து, பயன்படத்தக்க பலன் ஏதும் பெறாமல் ஏமாந்து போவானோ, அதுபோல சப்தத்தைக் கேட்டு இலக்கை வீழ்த்தும் நுட்பத்தால் செருக்கடைந்து, அதன் விளைவு பயங்கரமானது என்பதை அறியாமல் போனேன். (13)

தேவி! நீ, கன்னிப்பெண்ணாக இருந்த காலம். நான் இளவரசனாக இருந்தேன். அப்போது, என் ஊக்கத் துடிப்பை வளர்க்கும் மாரிக்காலம் வந்தது. (14)

சூரியன், வெம்மையான தன் கிரணங்களால் உலகை எரித்து, பூமியின் தண்ணீரை உறிஞ்சிவிட்டு, மாண்டு போனவர்கள் நடமாடும் பயங்கரமான தெந்திசையை அடைந்திருந்தார். (15)

அப்போது, நீருண்ட கருமேகங்கள் தோன்றின; உடனே, வெம்மை மறைந்தது. தவளை, சாதகப்புள், மயில் ஆகியவை மனம் களித்தன. (16)

(மழை கொட்டியதால்) பறவைகளது இறக்கைகளின் மேற்புறம் நனைந்து போகவே, அவை நீராடிவிட்டு வந்தது போல் காணப்பட்டன; மழை-காற்றின் வேகத்தால் அசைந்தாடும் மரக்கிளைகளின் நுனியை வெகு சிரமப்பட்டுப் பறந்து அடைந்தன. (17)

அதுவரை பொழிந்த மழையாலும், அடிக்கடி பெய்து கொண்டிருக்கும் மழையாலும் மூடப்பட்ட மதங்கொண்ட யானைகளை உடைய மலை, அலைகள் இல்லாத சமுத்திரம் போல் விளங்கிற்று. (18)

மலையிலிருந்து விழும் அருவிகளின் நீர் தெள்ளியதாக இருந்தாலும், மலையின் தாதுப் பொருட்களின் சேர்க்கையால் வெளுத்தும் சிவந்தும் (காட்டுத் தீயின்) சாம்பல் கலக்கப் பெற்றதாய், பாம்புகளைப் போன்று வளைந்து வளைந்து விழுந்தது. (19)

உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும் மிகவும் இன்பம் தருவதாக இருந்த அந்தச் சமயத்தில், உடற்பயிற்சியில் விருப்பங்கொண்ட நான், (வேட்டையாடுவதற்காக) வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவனாக, தேரில் ஏறிக்கொண்டு சரயூ நதியின் கரைப் பகுதியை அடைந்தேன். (தேரோட்டி இல்லாமல் தானே தேரைச் செலுத்தினார் என்பது ஊக்கிக்கத்தக்கது.) (20)

புலன்களை வசப்படுத்தாதிருந்த நான், இரவில் நீர் குடிப்பதற்காகக் காட்டெருமை, யானை, அல்லது வேறு ஏதேனும் கொடிய காட்டு மிருகம் ஆற்றுக்கு வந்தால் கொன்றுவிடலாம் என்ற விருப்பத்தோடு இருந்தேன். (21)

அப்போது, நல்ல கும்மிருட்டு. குடத்தில் தண்ணீர் நிரப்பும் ஓசை கேட்டது. (சத்தம் எப்படி எழுகிறது என்பது) கண்ணுக்குப் புலப்படாததால், அந்த ஓசை ஒரு யானை தண்ணீர் குடிக்கும்போது உண்டாகும் ஓசை போலவே இருந்தது. (22)

உடனே, நான், ஒளிவீசுவதும் விஷப்பாம்பைப் போன்றதுமான ஓர் அம்பை எடுத்து, யானையை இலக்கு வைத்து ஒலி வந்த திசையில் செலுத்தினேன். (23)

(வெளிச்சம் வராத) விடியற்கால வேளை. விஷப்பாம்பு போன்ற கூரிய பாணத்தை நான் விட்டவுடனே, காட்டில் வசிக்கும் ஒரு மனிதரின் (சோகக்) குரல் அவ்விடத்திலிருந்து தெளிவாகக் கேட்டது. (24)

ஹா ஹேதி பததஸ்தோயே பூணாபி₄ஹதமர்மண: ।
தஸ்மிந்நிபதிதே பூணே வாக்₃பூ₄த்தத்ர மாநுஷீ ॥ (25)

கத₂மஸ்மத்₃விதே₄ ஸஸ்த்ரம் நிபதேத்து தபஸ்விநி ।
ப்ரவிவித்தாம் நதீ₃ம் ராத்ராவுத₃ாஹாரோஹமாக்₃த: ॥ (26)

இஷுணாபி₄ஹத: கேந கஸ்ய வா கிம் க்ருதம் மயா ।
ருஷோஹி ந்யஸ்தத₃ண்ட₃ஸ்ய வநே வந்யேந ஜீவத: ॥ (27)

கத₂ம் நு ஸஸ்த்ரேண வதே₄ா மத்₃வித₄ஸ்ய விதீ₄யதே ।
ஜடாப₄ாரத₄ரஸ்யேவ வல்கலாஜிநவாஸஸ: ॥ (28)

கோ வதே₄ந மமார்தீ₂ ஸ்யாத் கிம் வாஸ்யாபக்ருதம் மயா ।
ஏவம் நிஷ்ப₂லமாரப்த₄ம் கேவலாநர்த₂ஸம்ஹிதம் ॥ (29)

ந கஸ்சித்ஸாது₄ மந்யேத யதை₂வ கு₃ருதல்பக்₃: ।
நாஹம் தத₂ாநுஸோசாமி ஜீவிதக்ஷயமாத்மந: ॥ (30)

மாதரம் பிதரம் சோப₄ாவநுஸோசாமி மத்₃வதே₄ ।
ததே₃தந் மிது₂நம் வ்ருத்₃த₄ம் சிரகாலப்₄ருதம் மயா ॥ (31)

மயி பஞ்சத்வமாபந்நே காம் வ்ருத்திம் வர்தயிஷ்யதி ।
வ்ருத்₃தெ₄ள ச மாதாபிதராவஹம் சைகேஷுணா ஹத: ॥
கேந ஸ்ம நிஹதா: ஸர்வே ஸுபூலேநாக்ருதாத்மநா ॥ (32)

தாம் கி₃ரம் கருணாம் ஸ்ருத்வா மம த₄ர்மாநுகாங்க்ஷிண: ।
கராப்₄யாம் ஸஸரம் சாபம் வ்யதி₂தஸ்யாபதத்₃பு₄வி ॥ (33)

தஸ்யாஹம் கருணம் ஸ்ருத்வா நிஸி லாலபதோ பூஹு ।
ஸம்ப்₄ராந்த: ஸோகவேகே₃ந ப்₄ருஸமாஸம் விசேதந: ॥ (34)

தம் தே₃ஸமஹமாக்₃ம்ய தீ₃நஸத்த்வ: ஸுது₃ர்மநா: ।
அபஸ்யமிஷுணா தீ₃ரே ஸரய்வாஸ்தாபஸம் ஹதம் ॥ (35)

அவகீர்ணஜடாப₄ாரம் ப்ரவித்₃த₄கலஸோத₃கம் ।
பாம்ஸுஸோணித தி₃க்₃த₄ாங்க்₃ம் ஸயாநம் ஸரபீ₃டிதம் ॥ (36)

ஸ மாமுத்₃வீக்ஷ்ய நேத்ராப்₄யாம் த்ரஸ்தமஸ்வஸ்த₂சேதஸம் ।
இத்யுவாச வச: க்ருரம் தி₃த₄க்ஷந்நிவ தேஜஸா ॥ (37)

கிம் தவாபக்ருதம் ராஜந் வநே நிவஸதா மயா ।
ஜிஹீர்ஷுரம்பே₄ா கு₃ர்வர்த₂ம் யத₃ஹம் தாடிதஸ்த்வயா ॥ (38)

அவர்மேல் அம்பு விழுந்ததும், அம்பினால் உயிர்நிலையில் தாக்கப்பட்டு, ஆற்று நீரில் ஆ... ஆ... என்று ஓலமிட்டபடி விழுந்த ஒரு மானுடரின் குரல் கேட்டது. (25)

"தவம் செய்கின்றவர்களான என்னை போன்றவர்கள் மேலும் ஆயுதப் பிரயோகமா?... இரவு வேளையில், யாரும் சஞ்சாரம் செய்யாத இந்த இடத்தில், தண்ணீர் எடுப்பதற்காக வந்தேன். (26)

நான் யாருக்கு எத்தகைய தீங்கு செய்தேன்? என்னை அம்பினால் தாக்கியது யார்? மற்றப் பிராணிகளுக்குத் தொல்லை கொடுக்கும் வழியை ஒதுக்கிவிட்டு, காட்டில் கிடைக்கக்கூடிய பழம்-கிழங்குகளை உண்டு, காட்டில் முனிவராய் வாழ்கிறேன். (27)

மரவுரி, மான்தோல் ஆடை அணிந்து, சடைமுடி தரித்து வாழும் என்னைப் போன்ற முனிவனுக்கும் ஆயுதத்தால் கொலை என்பது எங்கே விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ? (28)

என்னுடைய கொலையினால் எவன் எந்தப் பயனை அடைந்தான்? அவனுக்கு நான் என்ன குற்றம்தான் செய்தேன்? எவ்வித நற்பலனையும் தராத இந்தச் செயல் தீவினையை மட்டுமே தரக்கூடியது. (29)

என்னைக் கொன்றவனை யாரும் சாத்தவிகள் என்று சொல்லமாட்டார்கள்; ஆசார்யனுடைய மனைவியோடு உறவு கொண்ட மாபாதகத்தைச் செய்தவனைப் போலவே பாவிதாகக் கருதுவார்கள். நான், என்னுடைய உயிர் போய்விட்டதே என்பதற்காக வருந்தவில்லை. (30)

நான் சாகடிக்கப்பட்டதில், என் வருத்தமெல்லாம் என் தாய்-தந்தையர் என்ற இருவரைப் பற்றித்தான். வயோதிகர்களான அவ்விருவரும் நெடுங்காலமாக என்னால் பாதுகாக்கப்பட்டார்கள். (31)

நான் இறந்து போய்விட்ட பின், அவர்கள் எவ்வாறு வாழ்க்கையை நடத்துவார்கள்? என்னுடைய தாய்-தந்தையர்கள் கிழவர்கள்; (அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்து வந்த) நானோ ஒரே அம்பினால் கொல்லப்பட்டுவிட்டேன். (இனி, அவர்களுக்கு ஆதரவு யார்? மகாபாவியும் அறிவு முதிர்ச்சி அடையாதவனுமான எவனாலோ, நாங்கள் எல்லோரும் (மூவரும்) கொல்லப்பட்டுவிட்டோம்." (32)

மிகவும் இரக்கத்தை வரவழைக்கும் அந்தப் பேச்சைக் கேட்டு வருந்தியவனும், தருமத்தில் குறியான நோக்கமுடையவனுமான என்னுடைய கைகளிலிருந்து வில்லும் அம்பும் நழுவி தரையில் விழுந்தன. (33)

அந்த இரவு வேளையில், பலவாறாகப் புலம்பிப் பேசிய இரக்கக்குரலைக் கேட்டு, தாங்க முடியாத துயரத்தால் நான் மிகவும் மனக்குழப்பமுற்றவனாக சுய உணர்வை இழந்தவனானேன். (34)

நான் தைரியம் இழந்து, மனம் நொந்து, அவ்விடத்திற்கு வந்து, சரயூவின் கரையில் ஒரு தவசி அம்பினால் அடிபட்டுக் கிடப்பதைக் கண்டேன். (35)

அவர் தலையின் சடாமுடி அவிழ்ந்திருந்தது; நீருடன் குடம் கவிழ்ந்திருந்தது; உடல் முழுவதிலும் இரத்தமும் புழுதியும் படிந்திருந்தன; அம்பின் வலியைத் தாங்கிக் கொண்டு தரையில் கிடந்தார். (36)

பயந்து நடுங்கிக் கொண்டு, குழம்பிய மனத்துடன் இருந்த என்னை, அவர் நிமிர்ந்து பார்த்துவிட்டு, தன் உள்ளொளியால் என்னை எரித்துவிடுபவரைப் போல கொடூரமான (பின்வரும்) சொற்களைக் கூறினார்— (37)

"அரசனே! காட்டில் வசித்துக் கொண்டிருக்கும் நான், உங்களுக்கு என்ன குற்றம் செய்தேன்? என் பெற்றோருக்குத் தண்ணீர் எடுத்துச் செல்வதற்காக வந்த நான் உன்னால் தாக்கப்பட்டேன். (38)

ஏகேந க₂லு ப₃ாணேந மர்மண்யபி₄ஹதே மயி ।
த்₃வாவந்தெ₄ள நிறுதெ₄ள வ்ருத்₃தெ₄ள மாதா ஜநயிதா ச மே ॥ (39)

தெள கத₂ம் து₃ர்ப₃லாவந்தெ₄ள மத்ப்ரதீசெ₄ள பிபாஸிதெள ।
சிரமாஸாக்ருதாம் த்ருஷ்ணாம் கஷ்டாம் ஸந்த₄ரயிஷ்யத: ॥ (40)

ந நூநம் தபஸோ வாஸ்தி ப₂லயோக₃: ஸ்ருதஸ்ய வா ।
பிதா யந்மாம் ந ஜாநாதி ஸயாநம் பதிதம் பு₄வி ॥ (41)

ஜாநந்நபி ச கிம் குர்யாத₃ஸக்திரபரிக்ரம: ।
பி₄த்₃யமாநமிவாஸக்தஸ் த்ராதுமந்யோ நகோ நக₃ம் ॥ (42)

பிதுஸ்த்வமேவ மே க₃த்வா ஸீக்₄ரமாசக்ஷவ ராக₄வ ।
ந த்வாமநுத₃ஹேத் க்ருத்₃தே₄ வநம் வஹ்நிரிவைதி₄த: ॥ (43)

இயமேகபதீ₃ ராஜந் யதோ மே பிதுராஸ்ரம: ।
தம் ப்ரஸாத₃ய க₃த்வா த்வம் ந த்வாம் ஸ குபித:ஸபேத் ॥ (44)

விஸல்யம் குரு மாம் ராஜந் மர்ம மே நிஸித: ஸர: ।
ருணத்₃தி₄ ம்ருது₃ ஸோத்ஸேத₄ம் தீரமம்பு₃ரயோ யத₂ா ॥ (45)

ஸஸல்ய: க்லிஸ்யதே ப்ராணைர்விஸல்யோ விநஸிஷ்யதி ।
இதி மாமவிஸச்சிந்தா தஸ்ய ஸல்யாபகர்ஷணே ॥ (46)

து₃:கி₂தஸ்ய ச தீ₃நஸ்ய மம ஸோகாதுரஸ்ய ச ॥
லக்ஷயாமாஸ ஹ்ருத₃யே சிந்தாம் முநிஸுதஸ்தத₃ா ॥ (47)

தாம்யமாநம் ஸ மாம் க்ருச்ச்₂ராத₃ுவாச பரமார்தவத் ।
ஸீத்₃மாநோ விவ்ருத்தாங்கோ வேஷ்டமாநோ க₃த: க்ஷயம் ॥
ஸம்ஸ்தப்₄ய ஸோகம் தை₄ர்யேண ஸ்தி₂ரசித்தோ ப₄வாம்யஹம் ॥ (48)

ப்₃ரஹ்மஹத்த்யாக்ருதம் பாபம் ஹ்ருத₃யாத₃பநீயதாம் ।
ந த்₃விஜாதி₃ரஹம் ராஜந் மா பூ₄த்தே மநஸோ வ்யத₂ா ॥ (49)

ஸூ₄த்₃ராயாமஸ்மி வைஸ்யேந ஜாதோ ஜநபத₃ாதி₄ப ।
இத்யேவம் வத₃த: க்ருச்ச்₂ராத்₃ப₃ாணாபி₄ஹதமர்மண: ॥ (50)

விக்₄ர்ணதோ விசேஷ்டஸ்ய வேபமாநஸ்ய பூ₄தலே ।
தஸ்ய த்வாதாம்யமாநஸ்ய தம் ப₃ாணமஹமுத்₃த₄ரம் ॥
ஸ மாமுத்₃வீக்ஷய ஸந்த்ரஸ்தோ ஜஹௌ ப்₃ராணாந்ஸ்தபோத₄ந: ॥ (51)

என் உயிர்நிலையில் ஓர் அம்பினால் தாக்கப்பட்டதனால் பார்வையற்ற, வயோதிகர்களான என்னுடைய தாயும் தந்தையும் அல்லவா கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்? (39)

அவர்கள் இருவரும் உடல்பலம் குன்றியவர்கள்; பார்வை இல்லாதவர்கள்; என்னை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்; தாகத்தோடு இருப்பவர்கள். வெகுநேரத்திற்கு என் வருகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்துவிட்டு, மிகவும் கஷ்டத்துடன் நீர் வேட்கையை தங்களுக்குள்ளேயே அடக்கிக் கொள்ளப் போகிறார்கள். (40)

செய்த தவத்திற்கோ, அறிந்து கொள்ளப்பட்ட சாஸ்திர ஞானத்திற்கோ பலன் கொடுக்கும் திறமை இல்லை என்பது நிச்சயம்! (பாருங்களேன்! எனக்கு இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது!) நான் அம்பினால் அடிபட்டு உயிர் போகும் தறுவாயில் தரையில் கிடக்கிறேன் என்ற செய்தியே என் தந்தைக்குத் தெரியாதே? (41)

அவருக்குத் தெரிந்தாலும், தள்ளாதவரும் ஓடியாடி நடக்க முடியாதவருமான அவரால் என்னதான் செய்ய முடியும்? ஒரு மரம் வெட்டித் தள்ளப்படும்போது, அருகிலிருக்கும் இன்னொரு மரம் அதைக் காப்பாற்ற முடியுமா, என்ன? (42)

ரகு குல மன்னனே! நீங்களாகவே என் தந்தையிடம் விரைவாகச் சென்று செய்தி தெரிவியுங்கள். (அப்படிச் செய்தால்தான்) பலமாகப் பற்றி எரியும் நெருப்பு ஒரு காட்டையே அழித்துவிடுவதைப் போன்ற கோபம் கொண்ட அவர், உங்களை அழிக்காமல் விட்டுவிடுவார். (43)

மன்னரே! இந்த ஒற்றையடிப்பாதை வழியாகச் சென்றால் என் தந்தையின் ஆசிரமத்தை அடையலாம். அங்கே சென்று அவரை சமாதானப்படுத்துங்கள். அவருக்குக் கோபம் வந்தாலும் (மிகக் கடுமையாக) உங்களைச் சபிக்கமாட்டார். (44)

மன்னரே! ஆற்று நீரின் வேகம் கரையோர மணர்திட்டிகளைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கரைத்து விடுவதைப் போல, கூர்மையான அம்பு என் உயிர்நிலையைச் சிறிது சிறிதாக வதைக்கிறது. என் உடலிலிருந்து பாணத்தைப் பிடுங்கி விடுங்கள். (45)

'உடலில் பாணம் இருந்தால் துன்பம்; எடுத்துவிட்டாலோ உயிர்போய்விடும்' என்று பாணத்தை எடுக்கும் விஷயத்தில் எனக்குத் தடுமாற்றம் ஏற்பட்டது. (46)

முனிகுமாரனும் (பாணத்தை எடுப்பது குறித்து எனக்கு) ஏற்பட்டுள்ள துயரம், தவிப்பு, வருத்தம் ஆகியவற்றால், அப்போது என் உள்ளம் கவலைப்படுவதைப் புரிந்து கொண்டார். (47)

அவரால் பேச முடியவில்லை; உடல் நடுங்குகிறது; உடலைத் திருப்பி கொண்டு புரண்டபடியே, உயிர் போகும் நிலையில் மிகவும் துன்பத்தை அடைந்து வெகுவாக முயற்சி செய்து என்னை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறினார்— "என்னுடைய தைரியத்தைக் கொண்டு, பொங்கிவரும் சோகத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி, மனத்தை நிலையாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். (இனி, நான் சொல்லப் போவதைக் கேளுங்கள்.) (48)

'பிரும்மஹத்தி பாவம் நேர்ந்துவிட்டதோ?' என்ற எண்ணத்தை உங்கள் மனத்திலிருந்து நீக்கிவிடுங்கள். மன்னரே! நான் இருபிறப்பாளன் அல்லன். எனவே, நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். (49)

மக்கள் தலைவரே! வேளாள மங்கையிடம் வணிகருக்குப் பிறந்தவன், நான்." அவர் இவ்வாறு கூறியதும் உயிர்நிலையில் பாணத்தால் அடிபட்டவரும், தரையில் கிடந்து புரள்பவரும், உடல் சோர்ந்து கிடந்தவருமான அவர் உடலிலிருந்து பாணத்தை நான் பிடுங்கி எடுத்தேன். அந்தத் தவச்செல்வர் உடல் நடுக்கத்துடன் என்னை ஆழமாகப் பார்த்தவாறே உயிரைவிட்டார். (50,51)

ஜலார்த்ர க்ராத்ரம் து விலப்ய க்ருச்ச்ராத்ர-

மர்மவ்ரணம் ஸந்ததமுச்ச்வஸந்தம் ।

தத: ஸரய்வாம் தமஹம் ஸயாநம்

ஸமீக்ஷய ப₄த்₃ரோஸ்மி ப்₄ருஸம் விஷண்ண: ॥ (52)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

அயோத்₄யாகாண்டே₃ திரிஷஷ்டிதம: ஸர்க்₃: ॥

~~*~*

சது:ஷஷ்டிதம: ஸர்க்₃:

த₃ஸரத₂தி₃ஷ்டாந்த:

வத₄மப்ரதிருபம் து மஹர்ஷேஸ்தஸ்ய ராக₄வ: ।

விலபந்நேவ த₄ர்மாத்மா கௌஸல்யாம் புநரப்₃ரவீத் ॥ (1)

தத₃க்ஞாநாந் மஹத்பாபம் க்ருத்வா ஸங்குலிதேந்த்₃ரிய: ।

ஏகஸ்த்வசிந்தயம் பு₃த்₃த₄யா கத₂ம் நு ஸுக்ருதம் ப₄வேத் ॥ (2)

ததஸ்தம் க₄டமாத்₃ய பூர்ணம் பரமவாரிணா ।

ஆஸ்ரமம் தமஹம் ப்ராப்ய யத₂ாக்₂யாதபத₂ம் க₃த: ॥ (3)

தத்ராஹம் து₃ர்புலாவந்தெ₄ள வ்ருத்₃த₄வபரிணாயகௌ ।

அபஸ்யம் தஸ்ய பிதரௌ லாநபக்ஷாவிவ த்₃விஜௌ ॥ (4)

தந்நிமித்தாபி₄ராஸீநௌ கத₂ாபி₄ரபரிக்ரமௌ ।

தாமாஸாம் மத்க்ருதே ஹீநாவுத₃ாஸீநாவநாத₂வத் ॥ (5)

ஸோகோபஹதசித்தஸ்ச ப₄யஸந்த்ரஸ்தசேதந: ।

தச்சாஸ்ரமபத₃ம் க₃த்வா பூ₄ய: ஸோகமஹம் க₃த: ॥ (6)

பத₃ஸப்த₃த₃ம் து மே ஸ்ருத்வா முநிர்வாக்யமப₄ாஷத ।

கிம் சிராயஸி மே புத்ர பாநீயம் க்ஷிப்ரமாநய ॥ (7)

யந்நிமித்தமித₃ம் தாத ஸலிலே க்ரீடி₃தம் த்வயா ।

உத்கண்டி₂தா தே மாதேயம் ப்ரவிஸ க்ஷிப்ரமாஸ்ரமம் ॥ (8)

யத்₃வ்யலீகம் க்ருதம் புத்ர மாத்ர தே யதி₃ வா மயா ।

ந தந்மநஸி கர்தவ்யம் த்வயா தாத தபஸ்விநா ॥ (9)

க₃திஸ்த்வமக₃தீநாம் ச சக்ஷுஸ்த்வம் ஹீநசக்ஷுஷாம் ।

ஸமாஸக்தாஸ்த்வயி ப்ராணா: கிம் த்வம் நோ நாபி₄ப₄ாஷஸே ॥ (10)

முநிமவ்யக்தயா வாசா தமஹம் ஸஜ்ஜமாநயா ।

ஹீநவ்யஞ்ஜநயா ப்ரேக்ஷய பீத₃பீத இவாப்₃ரவம் ॥ (11)

உத்தமியே! அவருடைய உடல் தண்ணீரால் நனைந்திருந்தது. உயிர்நிலையில் காயம் ஏற்பட்டதால் மிகுந்த சிரமத்துடன் புலம்பிக் கொண்டு சரயூ நதிக்கரையில் விழுந்து கிடந்த அவரைப் பார்த்து, நான் மிகவும் துயரமடைந்தேன்.” (52)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
அறுபத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபத்து நான்கு

தசரதர் சாபம் பெற்ற வரலாறு

இதற்கு முன் இவ்வாறு நிகழ்ந்திராத மாமுனிவரின் கொலையைப் பற்றி புலம்பிக் கொண்டே, தருமாத்மாவான தசரதர் கௌசல்யையிடம் தொடர்ந்து சொன்னார்— (1)

“அறியாமையால் பெரிய பாவச்செயலைச் செய்துவிட்ட நான், பொறிகள் கலங்கியவனாக, இனி எதைச் செய்தால் நன்மை விளையுமென்று தனியாகவே எனக்குள் சிந்தித்தேன். (2)

பின்னர், தூயதான தண்ணீர் நிரம்பிய குடத்தை எடுத்துக் கொண்டு, (முனிசுமாரனால்) கூறப்பட்ட வழியைப் பின்பற்றிச் சென்று அந்த ஆசிரமத்தை அடைந்தேன். (3)

அங்கே பலவீனர்களும், பார்வையற்றவர்களும், முதியவர்களும், தம்மை வழிநடத்திச் செல்பவரை இழந்தவர்களும், அவரையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டு பேசியபடி அமர்ந்திருந்தவர்களும், நடக்க முடியாதவர்களும், அது சம்பந்தமான நம்பிக்கையை என்னால் இழந்தவர்களும், ஆதரவற்றவர்கள் போல் எதிலும் பற்றில்லாமல் இருந்தவர்களும், சிறகுகளை இழந்த பறவையைப் போல் இருந்தவர்களுமான (அந்த முனிசுமாரனின்) பெற்றோர்களைக் கண்டேன். (4,5)

துயரத்தால் தாக்கப்பட்ட மனமுடையவனும், அச்சத்தால் நடுங்கும் அறிவுடையவனுமான நான், அந்த ஆசிரமத்தின் வாயிலை அடைந்ததும் மேலும் அதிகமாகத் துயரமடைந்தேன். (6)

என்னுடைய காலடி ஓசையைக் கேட்டவுடன், ‘மகனே! ஏன் இவ்வளவு தாமதம்? சீக்கீரம் தண்ணீர் கொடு’ என்று முனிவர் கூறினார். (7)

“ஏனப்பா, இவ்வளவு நேரம் தண்ணீரில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தாய்? உன் தாயார் எவ்வளவு கவலைப்படுகிறாள், தெரியுமா? உடனே உள்ளே வா. (8)

நானோ, உன் தாயாரோ உனக்குப் பிடிக்காத ஏதேனும் ஒரு காரியத்தைச் செய்திருந்தால், பெற்றோரிடம் பக்தி செலுத்தும் நீ, அதை மனத்தில் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. (9)

வேறு போக்கற்ற எங்களுக்கு நீதான் கதி. கண் பார்வையற்ற எங்களுக்கு நீதான் கண். எங்கள் உயிர் உன்னோடு இணைந்திருக்கிறது. (என்ன? நான் பேசிக் கொண்டே இருக்கிறேன்.) நீ ஏன் பதில் சொல்லமாட்டேன் என்கிறாய்?” (10)

அந்த முனிவரைப் பார்த்ததுமே எனக்குப் பயம் உண்டாகிவிட்டது. நா குளறிற்று; சொற்கள் வெளிவரவில்லை. பொருளில்லாத சொற்களால் பேசத் தொடங்கினேன். (11)

மநஸ: கர்ம சேஷ்டாபி₄ரபி₄ஸம்ஸ்தப்₄ய வாக்₃புலம் ।
ஆசசசேஷ த்வஹம் தஸ்மை புத்ரவ்யஸநஜம் பு₄யம் ॥ (12)

ஷத்ரியோஹம் த₃ஸரதே₂ நாஹம் புத்ரோ மஹாத்மந: ।
ஸஜ்ஜநாவமதம் து₃:க₂மித₃ம் ப்ராப்தம் ஸ்வகர்மஜம் ॥ (13)

ப₄க₃வந்ஸ்சாபஹஸ்தோஹம் ஸரயூதீரமாகுத: ।
ஜிக₄யம்ஸு: ஸ்வாபத₃ம் கச்சிந் நிபாநே சாகுதம் க₃ஜம் ॥ (14)

தத்ர: ஸ்ருதோ மயா ஸப்₃தே₃ ஜலே கும்ப₄ஸ்ய பூர்யத: ।
த்₃விபோயமிதி மத்வாஸயம் ப₃ானேநாபி₄ஹதோ மயா ॥ (15)

க₃த்வா நத்₃யாஸ் ததஸ்தீரமபஸ்யமிஷுணா ஹ்ருதி₃ ।
விநிர்பி₄ந்நம் க₃தப்ராணம் ஸயாநம் பு₄வி தாபஸம் ॥ (16)

ததஸ்தஸ்யைவ வசநாது₃பேத்ய பரிதப்யத: ।
ஸ மயா ஸஹஸா ப₃ாண உத்₃த்₄ருதோ மர்மணஸ்தத₃ா ॥ (17)

ஸ சோத்₃த்₄ருதேந ப₃ானேந ஸஹஸா ஸ்வர்க₃மாஸ்தி₂த: ।
ப₄வந்தௌ பிதரௌ ஸோசந்நந்த₄ாவிதி விலப்ய ச ॥ (18)

அக்ஞாநாத்₃ப₄வத: புத்ர: ஸஹஸாபிஹதோ மயா ।
சேஷமேவம் க₃தே யத்ஸ்யாத் தத்ப்ரஸீத₃து மே முநி: ॥ (19)

ஸ தச்ச்₂ருத்வா வச: க்ஞரம் மயோக்தமக₄ஸம்ஸிநா ।
நாஸகத் தீவ்ரமாயாஸமகர்தும் ப₄க₃வாந் முநி: ॥ (20)

ஸ ப₃ாஷ்பபூர்ணநயநோ நி:ஸ்வஸஞ் ஸோககர்ஸித: ।
மாமுவாச மஹாதேஜா: க்ருதாஞ்ஜலிமுபஸ்தி₂தம் ॥ (21)

யத்யேதத₃ஸுப₄ம் கர்ம ந த்வம் மே கத₂யே: ஸ்வயம் ।
ப₂லேந்மூர்த₄ா ஸ்ம தே ராஜந் ஸத்₃ய: ஸதஸஹஸ்ரத₄ா ॥ (22)

ஷத்ரியேண வதே₄ா ராஜந் வாநப்ரஸ்தே₂ விஸேஷத: ।
ஞாநபூர்வம் க்ருத: ஸ்த₂ாநாச்ச்யாவயேத₃பி வஜ்ரிணம் ॥ (23)

ஸப்தத₄ா து ப₂லேந்மூர்த₄ா முநௌ தபஸி திஷ்ட₂தி ।
ஞாநாத்₃ விஸ்ருஜத: ஸஸ்த்ரம் தாத்₃ருஸே ப்ரஹ்மவாதி₃நி ॥ (24)

அக்ஞாநாத்₃தி₄ க்ருதம் யஸ்மாதி₃த₃ம் தேநைவ ஜீவஸி ।
அபி ஹ்யத்₃ய குலம் ந ஸ்யாதி₃க்ஷவாக்ஷணாம் குதோ ப₄வாந் ॥ (25)

நய நௌ ந்ருப தம் தே₃ஸமிதி மாம் சாப்யப₄ாஷத ।
அத்₃ய தம் த்₃ரஷ்டுமிச்ச₂ாவ: புத்ரம் பஸ்சிமத₃ர்ஸநம் ॥ (26)

நான் ஒருவாறு மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு, அனுபவத்தால் ஏற்பட்ட சொல்வன்மையை நிலைப்படுத்தி, மகனை இழந்துவிட்டதைக் கேட்டதும் அவருக்கு ஏற்படக்கூடிய சோகத்தை எண்ணிப் பார்த்து, அச்சம் மேலிட அவரிடம் கூறினேன்— (12)

“நான் தசரதர்; கூடித்திரியன்; மகாத்மாவான தங்கள் மைந்தன் அல்லன். இப்போது, நான் கூறப்போகும், என்னுடைய முன்வினைப் பயனாக சான்றோர்களால் இகழப்படும் என் செயலால் தங்களுக்குப் பெருந்துயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. (13)

பகவானே! கையில் வில் ஏந்திக் கொண்டு பயங்கரமான ஒரு விலங்கையோ, நீர்த்துறையில் தண்ணீர் பருக வரும் யானையையோ கொல்ல விரும்பி, சரபு நதிக் கரையில் மறைவிடத்தில் காத்திருந்தேன். (14)

அப்போது குடத்தில் தண்ணீர் நிரம்பும் சப்தம் கேட்டது. சரி, இது யானைதான் என்று எண்ணி அம்பை விட்டுக் கொன்றேன். (15)

பின்னர், ஆற்றின் கரைக்குச் சென்றதும், மார்பில் அம்பு தைக்கப்பட்டு உயிர்போகும் நிலையில் இருந்தவரும், தரையில் விழுந்து கிடந்தவருமான ஒரு முனிவரைக் கண்டேன். (16)

அங்கே சென்றதும் அந்த பாணத்தினால் அவர் மிகவும் துன்பப்படுவதைக் கண்டேன். அவர் கேட்டுக் கொண்டபடி, உயிர்நிலையிலிருந்து அந்த பாணத்தை, உடனே மேலே தூக்கினேன். (17)

பாணத்தை எடுத்தவுடனேயே அவர் சுவர்க்கத்தை அடைந்துவிட்டார் (உயிரைவிட்டார்). உயிர் பிரியும் வேளையில், பார்வையற்ற பெற்றோர்களான தங்களைப் பற்றி வருந்தி புலம்பினார். (18)

அறியாமையால் தங்கள் புதல்வன் என்னால் மாய்க்கப்பட்டுவிட்டான். இது என்னவோ நடந்து முடிந்துவிட்டது. இனி, நான் என்ன செய்யவேண்டும்? என்பதைத் தாங்கள் ஆணையிட வேண்டும்.” (19)

நான் செய்த பாவத்தை நானே தெரிவித்துக் கொண்டு விட்டதால் பயங்கரமான அந்தச் செய்தியைக் கேட்டும், பெரியோரான அந்த முனிவர் தன் வேதனையை வெளிப்படுத்த முடியாமலிருந்தார். (20)

அவர் கண்களில் நீர் நிரம்பியது; சோகத்தால் உணர்விழந்து நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டார். கைகூப்பியவண்ணம் நின்று கொண்டிருந்த என்னை நோக்கி, மகாதேஜஸ்வியான அவர் கூறினார்— (21)

“மன்னனே! நீ செய்த இந்த பாவச் செயலை நீயே வந்து என்னிடம் கூறாமலிருந்திருந்தால், அப்போதே உன் தலைச் சுக்குநூறாகப் போயிருக்கும். (22)

அரசே! ஒரு வானப்பிரஸ்தனை மனம் அறிந்து ஒரு கூடித்திரியன் கொலை செய்தால், அப்படிக் கொலை செய்தவன் வஜ்ராயுதம் தாங்கிய இந்திரனாகவே இருப்பினும், (அந்த மகாபாவம்) அவனைப் பதவியிலிருந்து தள்ளிவிடும். (23)

அதுபோலவே தவத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் பிரம்மஞானியான முனிவரின் மேல் புத்தியூர்வமாக ஒருவன் ஆயுதம் எறிந்தால், அவனுடைய தலை ஏழு துண்டுகளாகப் போய்விடும். (24)

இது (இந்தப் பாவச் செயல்) உன் அறியாமையால் செய்யப்பட்டது. அதன் காரணமாகவே நீ இன்னும் பிழைத்திருக்கிறாய்! மனம் அறிந்து நீ இவ்வாறு செய்திருந்தால் இக்ஷ்வாகு பரம்பரையே அழிந்து போயிருக்கும் என்றால் நீ எம்மாத்திரம்? (25)

மன்னா! அவன் விழுந்து கிடக்கும் இடத்திற்கு எங்கள் இருவரையும் அழைத்துச் செல். கடைசியாக ஒரு முறை அவனைப் பார்க்க விரும்புகிறோம்.” (பார்வையற்றவர்களான அவர்களால் எவ்வாறு பார்க்க முடியும்? என்றால், எல்லையில்லாத சோகம் காரணமாக, இந்த உண்மைகூட அவர்களுக்கு மறந்துவிட்டது! என்று விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.) (26)

- ருதி₄ரேணாநுலிப்தாங்கும் ப்ரகீர்ணாஜிநவாஸஸம் ।
ஸயாநம் பு₄வி நி:ஸம்க்ரும் த₄ர்மராஜவஸம் கதும் ॥ (27)
- அத₂ஹமேகஸ்தம் தே₃ஸம் நீத்வா தெள ப்₄ருஸது₃:கி₂தௌ ।
அஸ்பர்ஸயமஹம் புத்ரம் தம் முநிம் ஸஹ பு₄ர்யயா ॥ (28)
- தௌ புத்ரமாத்மந: ஸ்ப்ருஷ்ட்வா தமாஸாத்ய தபஸ்விநௌ ।
நிபேதது: ஸாரேஸ்ய பிதா சாஸ்யேதம்ப்₃ரவீத் ॥ (29)
- நாபி₄வாத்யஸே மாத்ய ந ச மாமபி₄பு₄ஷஸே ।
கிம் நு ஸேஷேத்ய பூ₄மௌ த்வம் வத்ஸ கிம் குபிதோ ஹ்யஸி ॥ (30)
- நந்வஹம் தேப்ரிய:புத்ர மாதரம் பஸ்ய த₄ர்மிக ।
கிம் நு நாலிங்க்யஸே புத்ர ஸுகுமாரம் வசோ வத்ய ॥ (31)
- கஸ்ய வாஸபரராத்ரேஹம் ஸ்ரோஷ்யாமி ஹ்ருத்யங்க்யமம் ।
அதீ₄யாநஸ்ய மது₄ரம் ஸாஸ்த்ரம் வாந்யத்யவிஸேஷத: ॥ (32)
- கோ மாம் ஸந்த₄யாமுபாஸ்யைவ ஸ்நாத்வா ஹுதஹுதாஸந: ।
ஸ்லாக்யிஷ்யத்யுபாஸந: புத்ரஸோகப₄யார்திதம் ॥ (33)
- கந்த₃மூலப₂லம் ஹ்ருத்வா கோ மாம் ப்ரியமிவாதிதி₂ம் ।
பே₄ஜயிஷ்யத்யகர்மண்யமப்ரக்₃ரஹமநாயகம் ॥ (34)
- இமாமந்த₄ாம் ச வ்ருத்₃த₄ாம் ச மாதரம் தே தபஸ்விநீம் ।
கதும் வத்ஸ பு₄ரிஷ்யாமி க்ருபணாம் புத்ரக₃ர்தி₄நீம் ॥ (35)
- திஷ்ட₂ மா மா க₃ம: புத்ர யமஸ்ய ஸத்யநம் ப்ரதி ।
ஸ்வோ மயா ஸஹ க₃ந்தாஸி ஜநந்யா ச ஸமேதி₄த: ॥ (36)
- உப₄ாவபி ச ஸோகார்தாவநாதெ₂ள க்ருபணௌ வநே ।
க்ஷிப்ரமேவ க₃மிஷ்யாவஸ் த்வயா ஸஹ யமக்ஷயம் ॥ (37)
- ததோ வைவஸ்வதம் த்₃ருஷ்ட்வா தம் ப்ரவக்ஷ்யாமி பு₄ரதீம் ।
க்ஷமதாம் த₄ர்மராஜோ மே பி₃பு₄ருயாத்திதராவயம் ॥ (38)
- த₃ாதுமர்ஹதி த₄ர்மாத்மா லோகபாலோ மஹாயஸா: ।
ஈத்₃ருஸஸ்ய மமாக்ஷய்யாமேகாமப₄யத்யக்ஷணாம் ॥ (39)
- அபாபோஸி யத்யா புத்ர நிஹத: பாபகர்மணா ।
தேந ஸத்யேந க₃ச்ச₂ாஸு யே லோகா: ஸஸ்த்ரயோதி₄நாம் ॥ (40)
- யாம் ஹி ஸூரீர க₃திம் யாந்தி ஸங்க்யாமேஷ்வநிவர்திந: ।
ஹதாஸ்த்வபி₄முக₂ா: புத்ர க₃திம் தாம் பரமாம் வ்ரஜ ॥ (41)

பின்னர், நான் ஒருவனாகவே மிகவும் துயரத்தில் சூழ்ந்திருந்த அவ்விருவரையும் அந்த இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றேன். ரத்தம் பூசிய உடலுடன், நிலைகுலைந்த மான்தோல் ஆடையுடன் காலன் வசப்பட்டு உயிரையிழந்து தரையில் கிடந்த புதல்வனை முனிவரும், அவரது மனைவியும் தொடும்படி செய்தேன். (27,28)

அந்த உடலை நெருங்கியதும், தவசிகளான அவ்விருவரும் தம் புதல்வனின் உடல்மேல் விழுந்தனர். தந்தை, அவனை (அந்த உடலை)ப் பார்த்துப் பின்வருமாறு சொன்னார்— (29)

“குழந்தாய்! என்னை ஏன் நமஸ்காரம் செய்யவில்லை? என்னுடன் ஏன் பேசாமலிருக்கிறாய்? நீ ஏன் இப்படித் தரையில் விழுந்து கிடக்கிறாய்? எங்கள் மேல் கோபமா, உனக்கு? (30)

மகனே! நான் உன் அன்பிற்குப் பாத்திரமானவன் இல்லையா? அறம் அறிந்தவனே! உன் தாயாரைப் பார்! (எழுந்து வந்து) எங்களைக் கட்டித் தழுவிக்கொள்ள மாட்டாயா? இனிய சொற்களைப் பேசமாட்டாயா? (31)

பின்னிரவில் (வைகறைப் போதில்) சாஸ்திரம் அல்லது வேறு புராண நூல்களை இனிமையான குரலில் படிப்பதை இனி எவரிடமிருந்து கேட்கப் போகிறேன்? (32)

இனி, நீராடி, சந்தியாப் பிரார்த்தனைகளை முடித்து, அக்னிஹோத்திரம் முதலிய வேள்விச்சடங்குகளை நிறைவேற்றிவிட்டு, ஒரே துணையாக இருந்த மகனை இழந்துவிட்டதால் அச்சத்தால் வருந்தியவண்ணம் உட்கார்ந்திருக்கும் எனக்கு, யார் தொண்டு செய்யப் போகிறார்கள்? (33)

செயலற்றவனும், பார்வை அற்றவனும், ஆதரவு அற்றவனுமான என்னை, காய்-கனி-கிழங்குகளைக் கொண்டு வந்து மனத்திற்குப் பிடித்தமான ஒரு விருந்தாளியை உபசரிப்பது போல, இனிமேல் யார்தான் உபசரிப்பார்கள்? (34)

செல்வமே! இதோ இருக்கிறானே உன்னுடைய அன்னை - அறநெறி கடைப்பிடிப்பவள்; பார்வை அற்றவள்; முதியவள்; புதல்வன் மேல் மிக்க ஆசை கொண்டிருந்ததால் இப்போது மனம் தவிப்பவள் - இவளை நான் எப்படிக் காப்பாற்றுவேன்? (35)

மகனே! நில். யமனுடைய வீட்டிற்கு இன்றைக்குப் போகாதே. நாளை தினம் என்னுடனும், உன்னைப் பெற்றெடுத்தத் தாயாருடனும் போகலாம். (36)

நாங்கள் இருவரும் சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள்; காட்டில் ஆதரவு இல்லாதவர்கள்; இரங்கத்தக்க நிலையில் இருப்பவர்கள். உன்னுடன் நாங்களும் விரைவிலேயே யமன் உலகைச் சென்றடைவோம். (37)

அங்கு யமனைப் பார்த்து, 'தருமராஜனே! (உங்கள் உத்திரவுப்படி அவன் உடனே இங்கே வராததற்குக் காரணமான) என்னை மன்னிக்க வேண்டும். அவனை விட்டுவிடுங்கள். பெற்றோர்களான எங்களை அவன்தான் பராமரிக்க வேண்டும்' என்று சொல்வேன். (38)

திசைக்காவலரான அவர் தருமாத்மா; பெரும்புகழ் படைத்தவர். என்னைப் போன்ற தீன புருஷனுக்கு வீண் போகாத ஒரு வரம் கொடுக்கும் சக்தியுடையவர். (39)

மகனே! நீ பாவம் செய்யாதவன்; ஆனால், தீவினை காரணமாக ஒரு கூடித்திரியன் உன்னைக் கொன்றுவிட்டான். போர்க்களத்தில் போரிட்டு எதிரியின் ஆயுதத்தால் மாண்ட மாவீரன் அடையும் உத்தமலோகங்களை சத்தியம் தவறாத என் வார்த்தையின் பிரபாவத்தால் சென்றடைவாயாக. (40)

மகனே! எதிரிகளிடம் புறங்காட்டாது நேரே நின்று போர் செய்து மாண்டு போன சூரர்கள் எந்த உயர்ந்த உலகங்களைச் சென்றடைவார்களோ, அந்தப் புண்ணிய உலகங்களை நீயும் சென்றடைவாயாக. (41)

- யாம் க₃திம் ஸக₃ர: ஸைப்₃யோ தி₃லீபோ ஜநமேஜய: ।
நஹுஷோ து₄ந்து₄மாரஸ்ச ப்ராப்தாஸ்தாம் க₃ச்ச₂ புத்ரக ॥ (42)
- யா க₃தி: ஸர்வஸாதா₄நாம் ஸ்வாத்₄யாயாத் தபஸஸ்ச யா ।
யா பூ₄மித₃ஸ்யாஹிதாக்₃நேரேகபத்நீவ்ரதஸ்ய ச ॥ (43)
- கே₃ஸஹஸ்ரப்ரத₃ாத்ருணாம் கு₃ருஸேவாப்₄ருதாமபி ।
தே₃ஹந்யாஸக்ருதாம் யா ச தாம் க₃திம் க₃ச்ச₂ புத்ரக ॥ (44)
- ந ஹி த்வமஸ்மத்குலே ஜாதோ க₃ச்ச₂த்யகுஸலாம் க₃திம் ।
ஸ து யாஸ்யதி யேந த்வம் நிறுதோ மம ப₃ாந்த₄வ: ॥ (45)
- ஏவம் ஸ க்ருபணம் தத்ர பர்யதே₃வயதாஸக்ருத் ।
ததோ₃ஸ்மை கர்துமுத₃கம் ப்ரவ்ருத்த: ஸஹ ப₄ார்யயா ॥ (46)
- ஸ து தி₃வ்யேந ரூபேண முநிபுத்ர: ஸ்வகர்மபி₄: ।
ஸ்வக₃மத்₄யாருஹத்ஷிப்ரம் ஸக்ரேண ஸஹ த₄ர்மவித் ॥ (47)
- ஆப₃ப₄ாஷே ச தெள வ்ருத்₃தெ₄ள ஸக்ரேண ஸஹ தாபஸ: ।
ஆஸ்வாஸ்ய ச மூஹூர்தம் து பிதரௌ வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (48)
- ஸ்த₂ாநமஸ்மி மஹத்ப்ராப்தோ ப₄வதோ: பரிசாரணாத் ।
ப₄வந்தாவபி ச ஷிப்ரம் மம மூலமுபைஷ்யத₂: ॥ (49)
- ஏவமுக்த்வா து தி₃வ்யேந விமாநேந வபுஷ்மதா ।
ஆருரோஹ தி₃வம் ஷிப்ரம் முநிபுத்ரோ ஜிதேந்த்₃ரிய: ॥ (50)
- ஸ க்ருத்வா தூத₃கம் தூர்ணம் தாபஸ: ஸஹ ப₄ார்யயா ।
மாமுவாச மஹாதேஜா: க்ருதாஞ்ஜலிமுபஸ்தி₂தம் ॥ (51)
- அத்யைவ ஜஹி மாம் ராஜந் மரணே நாஸ்தி மே வ்யத₂ா ।
யச்ச₂ரேணைகபுத்ரம் மாம் த்வமகார்ஷீரபுத்ரகம் ॥ (52)
- த்வயா து யத₃விக்ருநாந் நிறுதோ மே ஸுத: ஸாசி: ।
தேந த்வாமபி₄ஸப்ஸ்யாமி ஸுது₃:க₂மதித₃ாருணம் ॥ (53)
- புத்ரவ்யஸநஜம் து₃:க₂ம் யதே₃தந் மம ஸாம்ப்ரதம் ।
ஏவம் த்வம் புத்ரஸோகேந ராஜந் காலம் க₃மிஷ்யஸி ॥ (54)
- அக்ருநாத்து ஹதோ யஸ்மாத் ஷத்ரியேண த்வயா முநி: ।
தஸ்மாத்த்வாம் நாவிஸத்யாஸு ப்₃ரஹ்மஹத்த்யா நராதி₄ப ॥ (55)
- த்வாமப்யேதாத்₃ருஸோ ப₄ாவ: ஷிப்ரமேவ க₃மிஷ்யதி ।
ஜீவிதாந்தகரோ கே₄ரோ த₃ாதாரமிவ த₃ுஷிணா ॥ (56)
- ஏவம் ஸாபம் மயி ந்யஸ்ய விலப்ய கருணம் ப₃ஹு ।
சிதாமாரோப்ய தே₃ஹம் தந்மிதுநம் ஸ்வர்க₃மப்₄யயாத் ॥ (57)

மைந்தனே! சகரன், சைப்யன், திலீபன், ஜனமேஜயன், நகுஷன், துந்துமாரன் முதலானவர்கள் எந்த கதியை அடைந்தார்களோ, அதே கதியை அடைவாயாக. (42)

வேதாத்யயனம், தவம் முதலியவைகளைக் கைக்கொண்டு எல்லா விதங்களாலும் சான்றோர்களாக வாழ்ந்தவர்கள் அடையும் கதியை நீயும் அடைவாயாக. பூதானம் செய்தவர்; அக்னிஹோத்திரம் செய்தவர்; ஏகபத்தினி விரதர்; ஆயிரம் பசுக்களை தானம் செய்தவர்; ஆசார்யனுக்கு சேவை செய்தவர்; மகாபரஸ்தானம் போன்ற கடுமையான விரதங்களால் உயிரை விட்டவர்கள் - இவர்களுக்கு என்ன கதி கிடைக்குமோ, அந்த கதியை அடைவாயாக. (43,44)

நம்முடைய குலத்தில் பிறந்தவர் எவரும் துன்பமயமான உலகங்களைச் சென்றடைவதில்லை. (ஏனென்றால், அறநெறியை மிகவும் கண்டிப்பாகப் பின்பற்றி புண்ணியம் சேர்ப்பவர்கள், நாம்.) எனக்கு உறவு என்று சொல்லிக் கொள்ளக்கூடிய உன்னை மாய்த்தவன் எவனோ, அவனே பாவத்தின் பயனான தீய உலகங்களை சென்றடையத் தக்கவன்." (45)

இவ்விதம் மிகவும் பரிதாபமாகப் பல தடவை அவர் புலம்பிக் கொண்டே இருந்தார். பின்னர், அவர் தன் மனைவியுடன் சேர்ந்து மகனுக்கு நீர்க்கடன் செலுத்துவதில் ஈடுபட்டார். (46)

தன்னுடைய புண்ணியகர்மாக்களின் விளைவாக, தருமம் அறிந்தவனான முனிகுமாரன், தெய்விக சரீரத்தைப் பெற்று இந்திரனுடன் தேவருலகம் சென்றான். (47)

இந்திரனுடன் இருந்த தபஸ்வியான முனிகுமாரன், வயது முதிர்ந்தவர்களான அவ்விருவருக்கும் சிறிது நேரம் ஆறுதல் கூறிவிட்டு, பின் இவ்வாறு கூறினான்— (48)

"தங்களிருவருக்கும் தொண்டு செய்ததால் நான் மிக உயர்ந்த நிலையை எய்திவிட்டேன். தாங்கள் இருவரும் விரைவில் என் இடத்திற்கு வந்து சேருவீர்கள்." (49)

இவ்வாறு கூறிவிட்டு ஒளிபொருந்திய திவ்ய விமானத்தில் ஏறி, புலன்களை வென்ற அந்த முனிகுமாரன் விரைவில் வானுலகை அடைந்தான். (50)

மனைவியுடன் நீர்க்கடன்களை விரைவாக நிறைவேற்றிய மகாதேஜஸ்வியான அந்த தபஸ்வி, கைகூப்பிக்கொண்டு நிற்கும் என்னைப் பார்த்துக் கூறினார்— (51)

"அரசனே! மரணம் அடைவதில் எனக்குத் தவிப்பு ஏதுமில்லை. எனவே, இப்போதே என்னைக் கொன்றுவிடு. என்னுடைய ஒரே மகனை அம்பினால் கொன்று, என்னை மகன் அற்றவனாகச் செய்துவிட்டாய். (52)

குற்றமற்றவனான என் மகன் அறியாமையால் உன்னால் கொல்லப்பட்டு விட்டான். அதனால் மிகவும் துக்கத்தைத் தரக்கூடியதும், மிகவும் பயங்கரமானதுமான சாபம் கொடுக்கிறேன். (53)

மன்னனே! இப்போது எனக்கு மகன் பிரிவினால் துக்கம் உண்டாகியிருக்கிறது. இவ்வாறே, நீயும் புத்திரனைப் பிரிந்த சோகத்தினால் யமனை அடைவாய். (54)

ஒரு முனிவன், கூடித்திரியனான உன்னால் ஆலோசனை செய்யாமல் தெரியாத்தனமாகக் கொல்லப்பட்டுவிட்டான். ஆனால், மன்னனே! உன்னை பிரும்மஹத்தி தோஷம் பற்றிக் கொள்ளாது. (தான், வைசிய ஜாதியைச் சேர்ந்தவன் என்று, முன்னரே முனிகுமாரன் கூறியிருக்கிறான்.) (55)

தட்சிணையின் பலன், அதைக் கொடுப்பவரைச் சென்றடைவதைப் போல, உயிரைப் பறிக்கும் பயங்கரமான சூழ்நிலை உன்னையும் நிச்சயமாக வந்தடையும்." (56)

இவ்வாறு, எனக்கு சாபம் கொடுத்துவிட்டு, மிகவும் பரிதாபமாகப் புலம்பிவிட்டு, சிதையில் குதித்து அவ்விருவரும் தேவருலகம் சென்றார்கள். (57)

ததே₃தச்சிந்தயாநேந ஸ்ம்ருதம் பாபம் மயா ஸ்வயம் ।
தத₃ா ப₃ால்யாத்க்ருதம் தே₃வி ஸப்₃த₃வேத்₄யநுகர்ஷிணா ॥ (58)

தஸ்யாயம் கர்மணோ தே₃வி விபாக: ஸமுபஸ்தி₂த: ।
அபத்₂யை: ஸஹ ஸம்பு₄க்தோ வ்யாதி₄ரந்நரஸோ யத₂ா ॥ (59)

தஸ்மாந்மாமாக₃தம் ப₄த்₃ரே தஸ்யோத₃ாரஸ்ய தத்₃வச: ।
யத₃ஹம் புத்ரஸோகேந ஸந்த்யக்ஷயாம்யத்₃ய ஜீவிதம் ॥ (60)

சக்ஷாப்₄யாம் த்வாம் ந பஸ்யாமி கௌஸல்யே ஸாது₄ மாம் ஸ்ப்ருஸ ।
இத்யுக்த்வா ஸ ருத₃ம்ஸ்த்ரஸ்தோ ப₄ார்யாமாஹ ச பூ₄மிப: ॥ (61)

யமக்ஷயமநுப்ராப்தா த்₃ரக்ஷயந்தி ந ஹி மாநவா: ।
யதி₃ மாம் ஸம்ஸ்ப்ருஸேத்₃ராம: ஸக்ருத₃த்₃ய லபே₄த வா ॥
த₄நம் வா யௌவராஜ்யம் வா ஜீவேயமிதி மே மதி: ॥ (62)

ஏதந்மே ஸத்₃ருஸம் தே₃வி யந்மயா ராக₄வே க்ருதம் ।
ஸத்₃ருஸம் தத்து தஸ்யைவ யத₃நேந க்ருதம் மயி ॥ (63)

து₃ர்வ்ருத்தமபி க: புத்ரம் த்யஜேத்₃பு₄வி விசக்ஷண: ।
கஸ்ச ப்ரவ்ராஜ்யமாநோ வா நாஸூயேத்பிதரம் ஸுத: ॥ (64)

சக்ஷாஷா த்வாம் ந பஸ்யாமி ஸ்ம்ருதிர்மம விலுப்யதே ।
தூ₃தா வைவஸ்வதஸ்யைதே கௌஸல்யே த்வரயந்தி மாம் ॥ (65)

அதஸ்து கிம் து₃:க₂தரம் யத₃ஹம் ஜீவிதக்ஷயே ।
ந ஹி பஸ்யாமி த₄ர்மக்ரும் ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் ॥ (66)

தஸ்யாத₃ர்ஸநஜ: ஸோக: ஸுதஸ்யாப்ரதிகர்மண: ।
உச்சே₂ஷயதி மே ப்ராணாந் வாரி ஸ்தோகமிவாதப: ॥ (67)

ந தே மநுஷ்யா தே₃வாஸ்தே யே சாருஸூப₄குண்ட₃லம் ।
முக₂ம் த்₃ரக்ஷயந்தி ராமஸ்ய வர்ஷே பஞ்சத₃ஸே புந: ॥ (68)

பத்₃மபத்ரேக்ஷணம் ஸுப்₄ரு ஸுத₃ம்ஷ்ட்ரம் சாருநாஸிகம் ।
த₄ந்யா த்₃ரக்ஷயந்தி ராமஸ்ய தாராதி₄பநிப₄ம் முக₂ம் ॥ (69)

ஸத்₃ருஸம் ஸாரத₃ஸ்யேந்தே₃ா: பு₂ல்லஸ்ய கமலஸ்ய ச ।
ஸுக₃ந்தி₄ மம ராமஸ்ய த₄ந்யா த்₃ரக்ஷயந்தி தந்முக₂ம் ॥ (70)

நிவ்ருத்தவநவாஸம் தமயோத்₄யாம் புநராக₃தம் ।
த்₃ரக்ஷயந்தி ஸுகி₂நோ ராமம் ஸூக்ரம் மார்க்க₃தம் யத₂ா ॥ (71)

சப்தவேதி என்ற பாணத்தால், சிறுபிள்ளைத்தனமாக அப்போது செய்த பாவம், இப்போது மகனுடைய பிரிவைப் பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் தானாக நினைவுக்கு வந்தது. (58)

உடலுக்கு ஒவ்வாதவைகளை உணவுடன் சேர்த்து உண்டுவிட்டால், உடலை நோய் பற்றிக் கொள்வதைப் போல, (முன்னர் செய்த) அந்தச் செயலின் விளைவாக இது இப்போது எனக்கு நேர்ந்திருக்கிறது. (59)

குணவதியே! கருணையுள்ளம் கொண்ட அவருடைய அந்தச் செயல் (சாபம்) பலனைக் கொடுக்கும் நேரம் இப்போது வந்திருக்கிறது. அதனால், புத்திரனைப் பிரிந்த சோகத்தினால் நான் இப்போது உயிரைவிடப் போகிறேன். (60)

கௌசல்யே! கண்களாலும் உன்னைப் பார்க்க முடியவில்லை. (அதனால்) என்னைத் தொட்டுத் தடவிக் கொடு" என்று சொல்லிவிட்டு, மன்னர், அழுது கொண்டும் அச்சத்துடனும் மனைவியைப் பார்த்து மேலும் கூறினார்— (61)

“யமலோகத்தை நோக்கிச் செல்ல ஆயத்தமாகிவிட்ட மனிதர்கள், தங்கள் உறவினர்களைக் காண்பதில்லை. இராமன், ஒரு தடவை இங்கே வந்து என்னைத் தொட்டுவிட்டாலோ, இங்குள்ள சகல போகங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டாலோ, இளவரசுப்பட்டம் ஏற்க இசைந்துவிட்டாலோ, நான் பிழைத்துக் கொள்வேன் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. (62)

இராகவன் விஷயத்தில் நான் செய்தது என் நிலைக்கு உகந்ததல்ல. ஆனால், அவன் என் விஷயத்தில் நடந்து கொண்டவிதம் அவனுக்கு ஏற்றதாகவே இருக்கிறது. (63)

தீய நடத்தையுடையவனாக இருப்பினும், தன் புதல்வனை நல்லறிவுள்ள எவன்தான் தியாகம் செய்வான்? தந்தையால் நாடு கடத்தப்படும் எந்த மகன்தான், அவரிடம் வெறுப்புக் கொள்ளாமல் இருப்பான்? (64)

கௌசல்யே! கண்களால் உன்னைப் பார்க்க முடியவில்லை. சுய உணர்வும் என்னிடமிருந்து விலகிக் கொண்டிருக்கிறது. எமனுடைய தூதர்கள் என்னை அவசரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (65)

என்னுடைய மரண காலத்தில், தருமம் அறிந்தவனும், சத்திய பராக்கிரமம் படைத்தவனுமான இராமனை நான் பார்க்கவில்லை! இதைவிடக் கொடுமை உண்டோ? (66)

(குட்டையில் உள்ள) சிறிது நீரை சூரியன் வெகு விரைவாக உறிஞ்சி விடுவதைப்போல, ஈடு-இணையில்லாத செயல்களைச் செய்பவனான இராமனைப் பார்க்காததால் ஏற்படும் சோகம், என் உயிரை உறிஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறது. (67)

அழகிய, மங்களமான குண்டலங்களை அணிந்த இராமனுடைய திருமுகத்தை, பதினைந்தாம் ஆண்டில் எவர்கள் பார்க்கிறார்களோ, அவர்கள் மானுடர்கள் அல்லர்; தேவர்களே! (68)

தாமரை இதழ் போன்ற கண்கள்; கவின்மிகு புருவங்கள்; அழகிய பற்கள்; கவர்ச்சிமிகு நாசி; சந்திரனைப் போன்ற முகம் கொண்ட இராமனை, பெரும்பேறு பெற்றவர்கள் பார்க்கப் போகிறார்கள். (69)

சரத்கால சந்திரனைப் போன்றதும், மலர்ந்த தாமரை போன்றதும், நறுமணம் கமழ்வதுமான என்னுடைய இராமனின் திருமுகத்தைப் பெரும்பேறு பெற்றவர்கள் பார்க்கப் போகிறார்கள். (70)

(தாழ்நிலையிலிருந்து விடுபட்டு) தன் இடத்திற்கு வந்துவிட்ட சக்ரனைப் போல, வனவாசத்தை முடித்துக் கொண்டு, மீண்டும் அயோத்திக்கு வந்துவிட்ட இராமனைக் காண்பவர்கள் பாக்கியசாலிகள். (71)

கௌஸல்யே சித்தமோஹேந ஹ்ருத்யம் ஸீத்யீவ மே ।
வேத்யே ந ச ஸம்யுக்தாந்ஸப்த்யஸ்பர்ஸரஸாநஹம் ॥ (72)

சித்தநாஸாத்த்யவிபத்யந்தே ஸர்வாண்யேவேந்த்யிரியாணி மே ।
க்ஷீணஸ்நேஹஸ்ய தீபஸ்ய ஸம்ஸக்தா ரம்மயோ யத்யா ॥ (73)

அயமாத்மபவ: ஸோகோ மாமநாத்யமசேதஸம் ।
ஸம்ஸாத்யதி வேகேந யத்யா கூலம் நதீரய: ॥ (74)

ஹா ராகவ மஹாபாஹோ ஹா மமாயாஸநாஸந ।
ஹா பித்ருப்ரிய மே நாத்ய ஹாத்ய க்வாஸி க்யத: ஸுத ॥ (75)

ஹா கௌஸல்யே விநஸ்யாமி ஹா ஸுமித்ரே தபஸ்விநி ।
ஹா ந்ருஸம்ஸே மமாமித்ரே கைகேயி குலபாம்ஸநி ॥ (76)

இதி ராமஸ்ய மாதூஸ்ச ஸுமித்ராயாஸ்ச ஸந்நிதௌ ।
ராஜா த்யுரத: ஸோசஞ் ஜீவிதாந்தமுபாக்யமத் ॥ (77)

தத்யா து தீநம் கத்யந்நராதிப:
ப்ரியஸ்ய புத்ரஸ்ய விவாஸநாதூர: ।
க்யதோத்ராத்ரே ப்ருஸத்ய:க்யபீடிதஸ்-
தத்யா ஜஹௌ ப்ராணமுத்யாரத்யர்ஸந: ॥ (78)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்யராமாயணே வால்மீக்யே ஆதீகாவ்யே
அயோத்யாகாண்டே சது:ஷஷ்டிதம: ஸர்க்ய: ॥

பஞ்சஷஷ்டிதம: ஸர்க்ய:

அந்த:புராக்ரந்த:

அத்ய ராத்ர்யாம் வ்யதீதாயாம் ப்ராதரேவாபரோஹநி ।
ப்யந்தியந: பர்யுபாதிஷ்டம்ஸ் தத்பார்திவநிவேஸநம் ॥ (1)

ஸுதா: பரமஸம்ஸ்காரா மாக்யத்யாஸ்சோத்தமஸ்ருதா: ।
க்யாயநா: ஸ்துதிஸீலாஸ்ச நிக்யத்யந்த: ப்ருத்யக்ப்ருத்யக் ॥ (2)

ராஜாநம் ஸ்துவதாம் தேஷாமுத்யாத்தாபிஹிதாஸரிஷாம் ।
ப்ராஸாத்யாபேக்யவிஸ்தீர்ண: ஸ்துதிஸப்தேயா வ்யஜ்ஞம்பத்ய ॥ (3)

ததஸ்து ஸ்துவதாம் தேஷாம் ஸுதாநாம் பணிவாத்யகா: ।
அபத்யாநாந்யுத்யாஹ்ருத்ய பாணிவாத்யாநவாத்யந் ॥ (4)

தேந ஸப்தேந விஹக்யா: ப்ரதிப்யுத்த்யா விஸஸ்வநு: ।
ஸாக்யாஸ்த்யா: பஞ்ஜரஸ்த்யாஸ்ச யே ராஜகுலகேசரா: ॥ (5)

கௌசல்யே! மனமயக்கத்தினால் என்னுடைய இதயம் சிதறிக் கொண்டிருப்பது போல் இருக்கிறது. சப்தம், ஸ்பரிசம், சுவை முதலானவைகளுடன் அவைகளை உணரும் புலன்கள் சேர்ந்தவைகளாக நான் உணரவில்லை. (செவி, கை, நாக்கு முதலிய பொறிகள் அடங்கிவிட்டன.) (72)

எண்ணெய் தீர்ந்து போன விளக்கின் திரிச்சுடர் ஒளிமங்கிப் போவதைப் போல, என் மனம் அழிந்துவிட்டதன் காரணமாக எல்லா இந்திரியங்களும் ஒடுங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. (73)

என் கர்மவினைப்படி என்னால் ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட இந்தச் சோகம், ஆதரவற்றவனும் உணர்வு மழுங்கியவனுமான என்னை, ஆற்றின் வெள்ளப்பெருக்கு அதன் கரையை அரித்துத் தள்ளுவதைப் போல, பலமாக என்னை ஒழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. (74)

ஏ இராகவா! பெருந்தோளனே! என் துயரத்தைப் போக்குபவனே! பெற்றோரிடம் அன்புடையவனே! என் அருமைச் செல்வமே! மைந்தனே! என்னைவிட்டுச் சென்று இப்போது எங்கே இருக்கிறாய்? (75)

ஏ கௌசல்யே! நான் அழிந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஏ சுமித்திரே! தவநெறியில் வாழ்ந்த பெண்ணரசியே! ஏ கைகேயி! வெறுக்கத்தக்கவளே! என்னிடம் நட்பு இல்லாதவளே! குலத்தைக் கெடுக்க வந்தவளே!" (76)

இவ்வாறு, இராமனுடைய தாயார் மற்றும் சுமித்திரையின் எதிரில் புலம்பியவண்ணம் மன்னர் தசரதர் வாழ்வின் இறுதியை அடைந்தார். (77)

தன்னுடைய அன்பிற்குரிய மைந்தன் காட்டிற்குச் சென்றுவிட்டதால் ஏற்பட்ட துயரத்தால் மனம் கலங்கிய மன்னர் தசரதர், மேற்கண்டவாறு பரிதாபமாகப் புலம்பிக் கொண்டு, துக்கம் தாங்காமல், சத்தியம் தவறாதவரான அவர் நள்ளிரவு கடந்தபின் உயிரை விட்டார். (78)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்

அறுபத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : அறுபத்தைந்து

அந்தப்புர மாதர் கதறல்

இரவு கழிந்ததும், மறுநாள் விடியற்காலையில், அந்த மன்னர் இருந்த மாளிகைக்கு மன்னர் புகழ் பாடுவோர் வந்து சேர்ந்தார்கள். (1)

வனப்புமிக்க ஆடை-ஆபரணம் அணிந்த சூதர்கள், சிறந்த புகழ் படைத்த வம்ச பரம்பரையைப் பாராட்டும் மாகதர்கள், இசைக் கலையை நன்றாகக் கற்றறிந்த இசைவாணர்கள் முதலியோர் தத்தமக்குரிய தனித்தனி முறைப்படி மன்னர் புகழ் இசைத்தவண்ணம் அங்கே வந்து சேர்ந்தார்கள். (2)

மன்னரைப் புகழ்ந்து உரத்த குரலில் ஆசி கூறும் தோத்திரக்காரர்களின் புகழுரைகளின் பலத்த சப்தம் அரண்மனை சுற்றுச்சுவர்களில் மோதி எதிரொலித்தது. (3)

இவ்வாறு போற்றிப் பாடுகின்றவர்களிடையே, கைகளால் தாளம் போட்டுக் கொண்டு அரச மரபினரின் வீரச் செயல்களை இசைப்பவர்களான தாளம் போடுபவர்கள், (விவரிக்கப்படும்) செயல்களுக்கு ஏற்ப தாளகதியை மாற்றி ஜாலராவைத் தட்டினார்கள். (4)

அந்த மாபெரும் சப்தத்தினால் மரக்கிளைகளில் இருந்தவைகளும், கூண்டுகளில் இருந்தவைகளும், அரசமாளிகையில் வசித்துக் கொண்டிருந்தவைகளுமான பறவைகள் கண்விழித்துக் கொண்டு குரல் எழுப்பின. (5)

- வ்யாஹ்ருதா: புண்யஸப்ஸுத்யாஸ்ச வீணாநாம் சாபி நி:ஸ்வநா: ।
ஆஸரீர்கேயம் ச கதாநாநாம் பூரயாமாஸ வேஸ்ம தத் ॥ (6)
- தத: ஸுசிஸமாசாரா: பர்யுபஸ்தநகோவித்யா: ।
ஸ்த்ரீவர்ஷவரபூயிஷ்டா உபதஸ்தூர்யத்யாபுரம் ॥ (7)
- ஹரிசந்தநஸம்ப்ருக்தமுத்யகம் காஞ்சநைர்கடா: ।
ஆநிந்ய: ஸ்நாநஸிஷாக்ஞா: யத்யாகாலம் யத்யாவிதி ॥ (8)
- மங்குலாலம்பநீயாநீ ப்ராஸநீயாந்யுபஸ்கராந் ।
உபநிந்யஸ்தத்யாப்யந்யா: குமாரீபூஹுலா: ஸ்த்ரிய: ॥ (9)
- ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நம் ஸர்வம் விதிவத்யுர்சிதம் ।
ஸர்வம் ஸுகுணலக்ஷமீவத் தத்யுபூவாபிஹாரிகம் ॥ (10)
- தத்து ஸுர்யோத்யம் யாவத் ஸர்வம் பரிஸமுத்ஸுகம் ।
தஸ்த்யாவநுப ஸம்ப்ராப்தம் கிம்ஸ்விதித்யுபஸங்கிதம் ॥ (11)
- அத்யா: கோஸலேந்த்ரஸ்ய ஸயநம் ப்ரத்யநந்தரா: ।
தா: ஸ்த்ரியஸ்து ஸமாக்யம்ய பர்தாரம் ப்ரத்யபேத்யாந் ॥ (12)
- தத்யாப்யுசிதவ்ருத்தாஸ்தா விநயேந நயேந ச ।
ந ஹ்யஸ்ய ஸயநம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா கிஞ்சித்யுபலேபிரே ॥ (13)
- தா: ஸ்த்ரிய: ஸ்வப்நஸீலக்ஞாஸ்ச சேஷ்டா ஸஞ்சலநாதியஷு ।
தா வேபதுபரீதாஸ்ச ராக்ஞா: ப்ராணேஷு ஸங்கிதா: ॥ (14)
- ப்ரதிஸ்ரோதஸ்த்ருணாக்யராணாம் ஸத்யுருஸம் ஸஞ்சகம்பிரே ।
அத்யா ஸந்தேஹமாநாநாம் ஸ்த்ரீணாம் த்யுருஷ்ட்வா ச பார்திவம் ॥
யத்தத்யாஸங்கிதம் பாபம் தஸ்ய ஜக்ஞே விநிஸ்சய: ॥ (15)
- கௌஸல்யா ச ஸுமித்ரா ச புத்ரஸோகபராஜிதே ।
ப்ரஸுப்தே ந ப்ரபூத்யேதே யத்யாகாலஸமந்விதே ॥ (16)
- நிஷ்ப்ரபூ ச விவர்ணா ச ஸந்நா ஸோகேந ஸந்நதா ।
ந வ்யராஜத கௌஸல்யா தாரேவ திமிராவ்ருதா ॥ (17)
- கௌஸல்யாநந்தரம் ராக்ஞா: ஸுமித்ரா தத்யநந்தரம் ।
ந ஸ்ம விபூராஜதே தேவீ ஸோகாஸ்ருலுலிதாநநா ॥ (18)
- தே ச த்யுருஷ்ட்வா தத்யா ஸுப்தே உபே தேவ்யௌ ச தம் ந்ருபம் ।
ஸுப்தமேவோத்யுதப்ராணமந்த:புரமத்யுஸ்யத ॥ (19)
- தத: ப்ரகக்ருஸுர்தீநா: ஸஸ்வரம் தா வராங்குநா: ।
கரேணவ இவாரண்யே ஸ்த்யாநப்ரஸ்யத்யுத்யா: ॥ (20)

(வேதவித்தகர்களின் முகத்திலிருந்து) வெளிப்பட்ட புண்ணியச் சொற்களாலும், வீணைகளிலிருந்து எழுந்த இனிய ஓசைகளாலும், வரலாற்றுக் கதைகளின் ஆசீர்வாதத்தோடு கூடிய பாடல்களாலும் அந்த மானிகை நிறைந்தது. (6)

பின்னர், நல்லொழுக்கமுடையவர்களும், குற்றேவல் செய்வதில் வல்லவர்களான பெண்களும், அரவாணிகளும் முன் எப்போதும் போலவே வந்து சேர்ந்தார்கள். (7)

நீராடும் முறையை நன்கு அறிந்த பணியாளர்கள், பொற்குடங்களில் வாசம்மிகு செஞ்சந்தனம் கலந்த நன்னீரை உரிய காலத்தில், உரிய முறைப்படி கொண்டு வந்தார்கள். (8)

மற்றும் சில கன்னியர், உடலில் தேய்த்துக் கொள்வதற்கான மங்கலப் பொருட்களையும், நீராடிய பின் அருந்துவதற்கான மூலிகைகளையும் கொண்டு வந்தார்கள். (9)

கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்ட அந்தப் பொருள்கள் எல்லாம் சரியான அளவிலும், தரம் உயர்ந்தவைகளாகவும், அவ்வவற்றிற்குரிய நற்பயனையும் காந்தியையும் தரக் கூடியவைகளாகவும் இருந்தன. (10)

சூரியோதயம் ஆகும் வரையில் அவர்கள் எல்லோரும் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அரசர் வராமற்போகவே, 'என்ன ஆயிற்று?' என்று சந்தேகப்பட ஆரம்பித்தார்கள். (11)

அப்போது, கோசல மன்னர் தசரதருடைய அருகில் இருக்கக்கூடிய நாரீமணிகள், அவர் படுக்கையின் அருகே சென்று, தங்கள் கணவரை கண்விழிக்கச் செய்ய முயன்றார்கள். (12)

அவரைத் தொட்டுப் பேசும் உரிமையுடைய அவர்கள், மரியாதையுடனும் யுக்தியுடனும், அவருடைய படுக்கையைத் தொட்டு ஆட்டியும், அவர் உடலில் உயிர் இருப்பதற்கான எவ்வித அடையாளத்தையும் காணவில்லை. (13)

படுத்திருக்கும் முறை, அசைவுகள் முதலியவற்றை அறிந்தவர்கள், அவர்கள். அத்துடன் கை நாடிகளின் துடிப்பையும், இதயத்தின் ஒலிக்குறிப்பையும் உணர்ந்தவர்கள். அவர் உடலில் உயிரோட்டத்திற்கான எவ்வித அடையாளத்தையும் காணாததால், 'உயிர் போய்விட்டதோ?' என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டது. (14)

ஆற்றின் வெள்ளப்பெருக்கிற்கு எதிராக இருக்கும் புற்களின் நுனியைப் போல் உடல் நடுங்கினார்கள். சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருந்த பெண்கள், மன்னரின் முகத்தை நேராகப் பார்த்தவுடன் தாங்கள் சந்தேகித்தது உண்மையாகிவிட்டதை உணர்ந்தார்கள். (15)

புத்திரர்களைப் பிரிந்த சோகத்தில் மூழ்கியிருந்த கௌசல்யாவும் சுமித்திரையும் மரணமடைந்தவர்போல் உறங்கிப் போயிருந்ததால், அதுவரையில் கண்விழிக்கவில்லை. (16)

உறங்கிக் கொண்டிருந்த கோசலை ஒளியிழந்திருந்தாள்; அவள் நிறம் மாறியிருந்தது; சோகத்தின் ஆட்பட்டுக் கவலையில் இருந்தாள்; இருட்டினால் மூடப்பட்ட தாரகை போல் அழகு குன்றியிருந்தாள். (17)

மன்னரின் அருகில் கௌசல்யை இருந்தாள்; அவள் அருகில் சுமித்திரை இருந்தாள். இருவர் முகங்களிலும் சோகத்தின் விளைவாக ஏற்பட்ட கண்ணீர்ப்பெருக்கு பரவியிருந்ததால், அவர்கள் சோபையுடன் திகழவில்லை. (18)

அந்தப்புரத்து மாதர்கள், அவ்விரு அரசிகளும் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது, மன்னரின் உயிர் தூக்கத்திலேயே பிரிந்து சென்றுவிட்டது என்று எண்ணினார்கள். (19)

காட்டில், பெண்யானைகளை விட்டுவிட்டு ஆண்யானைகள் வேறிடம் சென்றுவிட்டால் பெண்யானைகள் எப்படித் தவிக்குமோ, அவ்வாறே அந்தப்புரப் பெண்ணரசிகள் எல்லோரும் துயரம் தாங்காமல் உரத்த குரலில் கதறி அழுதார்கள். (20)

தாஸாமாக்ரந்த₃ஸப்₃தே₃ந ஸஹஸோத்₃க₃தசேதநே ।
கௌஸல்யா ச ஸுமித்ரா ச த்யக்தநித்₃ரே ப₃பூ₄வது: ॥ (21)

கௌஸல்யா ச ஸுமித்ரா ச த்₃ருஷ்ட்வா ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ச பார்தி₂வம் ।
ஹா நாதே₂தி பரிக்ருஸ்ய பேததுர் த₄ரணீதலே ॥ (22)

ஸா கோஸலேந்த்₃ர து₃ஹிதா வேஷ்டமாநா மஹீதலே ।
ந ப₃பூ₄ராஜ ரஜோத்₄வஸ்தா தாரேவ க₃க₃நாச்சயுதா ॥ (23)

ந்ருபே ஸாந்தகு₃ணே ஜாதே கௌஸல்யாம் பதிதாம் பு₄வி ।
அபஸ்யம்ஸ்தா: ஸ்த்ரிய: ஸர்வா ஹதாம் நாக₃வதூ₄மிவ ॥ (24)

தத: ஸர்வா நரேந்த்₃ரஸ்ய கைகேயீப்ரமுக₂: ஸ்த்ரிய: ।
ருத₃ந்தய: ஸோகஸந்தப்தா நிபேதுர் க₃தசேதநா: ॥ (25)

தாபி₄: ஸ ப₃லவாந்நாத₃: க்ரோஸந்தீபி₄ரநுத்₃ருத: ।
யேந ஸ்பீ₂ரீக்ருதம் பூயஸ்தத்₃க்₃ருஹம் ஸமநாத₃யத் ॥ (26)

தத்பரித்ரஸ்தஸம்ப்₄ராந்தம் பர்யுத்ஸுக ஜநாகுலம் ।
ஸர்வதஸ் துமுலாக்ரந்த₃ம் பரிதாபார்த ப₃ாந்த₄வம் ॥ (27)

ஸத்யோ நிபதிதாநந்த₃ம் தீ₃நவிக்லப₃த₃ர்ஸநம் ।
ப₃பூ₄வ நரதே₃வஸ்ய ஸத்₃ம தி₃ஷ்டாந்தமீயுஷ: ॥ (28)

அதீதமாக்ருய து பார்தி₂வர்ஷப₄ம்
யஸஸ்விநம் ஸம்பரிவார்ய பத்நய: ।

ப்₄ருஸம் ருத₃ந்தய: கருணம் ஸுது₃:கி₂தா:
ப்ரக்ருஹய ப₃ாஹி வ்யலபந்நநாத₂வத் ॥ (29)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ பஞ்சஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: ॥

ஷட்ஷஷ்டிதம: ஸர்க₃:

தைலத்₃ரோண்யதி₄ஸயநம்

தமக்₃நிமிவ ஸம்ஸாந்தமம்பு₃ஹீநிவார்ணவம் ।
ஹதப்ரப₄மிவாதி₃த்யம் ஸ்வர்க₃ஸ்த₂ம் ப்ரேக்ஷய பார்தி₂வம் ॥ (1)

கௌஸல்யா ப₃ாஷ்பபூர்ணாஷீ விவித₄ம் ஸோககர்ஸிதா ।
உபக்₃ருஹய ஸிரோ ராக்ரு: கைகேயீம் ப்ரத்யப₄ாஷத ॥ (2)

ஸகாமா ப₄வ கைகேயீ பு₄ங்க்ஷவ ராஜ்யமகண்டகம் ।
த்யக்த்வா ராஜாநமேகாக்₃ரா ந்ருஸம்ஸே து₃ஷ்டசாரிணி ॥ (3)

அவர்களுடைய உரத்த அழகைக் குரலைக் கேட்டதும் கௌசல்யை-சுமித்திரையின் உறக்கம் கலைந்தது. (21)

கௌசல்யையும் சுமித்திரையும் மன்னரைக் கண்ணால் பார்த்து, கைகளால் தொட்டதும் (அவர் உயிர் பிரிந்துவிட்டதை உணர்ந்து), 'ஆ! என் கணவரே!' என்று அலறிக் கொண்டு தரையில் விழுந்தார்கள். (22)

கோசல மன்னருடைய குமாரத்தியான கோசலை தரையில் விழுந்து, புழுதியில் புரண்டு அரற்றினாள்; ஆகாயத்திலிருந்து கீழே விழுந்துவிட்ட நட்சத்திரம் போல ஒளியிழந்து காணப்பட்டாள். (23)

மன்னருடைய உடலின் உஷ்ணம் அடங்கிப் போனதையும், கௌசல்யை தரையில் விழுந்து கிடப்பதையும் பார்த்த எல்லாப் பெண்டிரும் உணர்விழந்த பெண்யானையைப் போல் அவளைப் பார்த்தார்கள். (24)

பின்னர், மன்னருடைய பிற பத்தினிகளான கைகேயி முதலியவர்கள் சோகம் தாங்காமல் கதறி அழுதார்கள்; உணர்விழந்து கீழே விழுந்தார்கள். (25)

முன்பே அங்கு சோகமயமான அழகைக் குரல் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. அவர்களும் உரத்த குரலில் ஒப்பாரி வைக்கத் தொடங்கியதும் பேரொலி எழுந்தது. அதனால் வியாபிக்கப்பட்ட அந்த மானிகை சோகக் குரலை எதிரொலித்தது. (26)

திடீரென்று மரணத்தை அடைந்துவிட்ட மாமன்னரின் அந்த மானிகையின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் மனவேதனை கொண்ட மக்கள் குழுமினார்கள்; முற்றிலும் கலக்கமடைந்ததாயும், அழகையொலி நிரம்பியதாகவும், சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட உறவினர்களை உடையதாகவும், ஆனந்தம் இழந்ததாகவும், பரிதவிப்பு-சோகம் மற்றும் அச்சம் தரும் தோற்றமுடையதாகவும் அந்த மானிகை ஆயிற்று. (27,28)

பெரும்புகழ் படைத்த மாமன்னரின் மனைவிமார்கள், தம் கணவர் (பரலோகம்) சென்றுவிட்டார் என்பதை அறிந்து, அவருடைய இரு கைகளையும் பிடித்துக் கொண்டு மிகவும் துயரத்தோடு அழுதுகொண்டு, ஆதரவற்றவர்கள் போல் பரிதாபமாகப் புலம்பினார்கள். (29)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
அறுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபத்தாறு எண்ணெய்த் தொட்டியில் வைப்பது

அணைந்து போன அக்னி போலவும், நீர் வற்றிய கடல் போலவும், ஒளியிழந்த கதிரவன் போலவும் மாமன்னர் உயிரற்றவராகக் கிடப்பதைப் பார்த்து, பல்வகை துயரங்களால் மனம் வருந்திய கோசலை, மாமன்னரின் தலையைத் தூக்கித் தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டு கைகேயியை நோக்கி இவ்வாறு பேசினாள்— (1,2)

“கைகேயி! இரக்கமற்றவளே! உன் விருப்பம் கைகூடப் பெற்றவளாகிவிட்டாயல்லவா? மன்னனை இழந்துவிட்டுத் தனியொருத்தியாக எவ்வித இடையூறுமில்லாது அரசை நன்றாக அனுபவிப்பாய். கொடுஞ்செயல் புரிபவளே! (3)

- விஹாய மாம் க₃தோ ராமோ ப₄ர்தா ச ஸ்வர்க₃தோ மம ।
விபதே₂ ஸார்த₂ஹீநேவ நாஹம் ஜீவிதுமுத்ஸஹே ॥ (4)
- ப₄ர்தாரம் தம் பரித்யஜ்ய கா ஸ்த்ரீ தை₃வதமாத்மந: ।
இச்சே₂ஜ் ஜீவிதுமந்யத்ர கைகேய்யாஸ் த்யக்தத₄ர்மண: ॥ (5)
- ந லுப்₃தோ₄ புத்₄யதே தோஷாந் கிம்பாகமிவ ப₄க்ஷயந் ।
குப்₃ஜாநிமித்தம் கைகேய்யா ராக₄வாணாம் குலம் ஹதம் ॥ (6)
- அநியோகே₃ நியுக்தேந ராக்ஞா ராமம் விவாஸிதம் ।
ஸப₄ர்யம் ஜநக: ஸ்ருத்வா பரிதப்ஸ்யத்யஹம் யத₂ா ॥ (7)
- ஸ மாமநாத₂ாம் வித₄வாம் நாத்ய ஜாநாதி த₄ர்மிக: ।
ராம: கமலபத்ராஷோ ஜீவநாஸமிதோ க₃த: ॥ (8)
- விதே₃ஹராஜஸ்ய ஸுதா தத₂ா ஸீதா தபஸ்விநீ ।
து₃:க₂ஸ்யாநுசிதா து₃:க₂ம் வநே பர்யுத்₃விஜிஷ்யதே ॥ (9)
- நத₃தாம் பீ₄மகோஷாணாம் நிஸாஸு ம்ருக₃பக்ஷிணாம் ।
நிஸம்ய நூநம் ஸந்த்ரஸ்தா ராக₄வம் ஸம்ஸ்ரயிஷ்யதி ॥ (10)
- வ்ருத்₃த₄ஸ்சைவால்பபுத்ரஸ்ச வைதே₃ஹீமநுசிந்தயந் ।
ஸோபி ஸோகஸமாவிஷ்டோ நநு த்யக்ஷயதி ஜீவிதம் ॥ (11)
- ஸாஹமத்₃யைவ தி₃ஷ்டாந்தம் க₃மிஷ்யாமி பதிவ்ரதா ।
இத₃ம் ஸாரீமாலிங்க்ய ப்ரவேக்ஷ்யாமி ஹுதாஸநம் ॥ (12)
- தாம் தத: ஸம்பரிஷ்வஜ்ய விலபந்தீம் தபஸ்விநீம் ।
வ்யபநிந்யு: ஸுது₃:க₂ார்தாம் கௌஸல்யாம் வ்யாவஹாரிகா: ॥ (13)
- தைலத்₃ரோண்யாமத₂ாமாத்யா: ஸம்வேஸ்ய ஜக₃தீபதிம் ।
ராக்ஞ: ஸர்வாண்யத₂ாதி₃ஷ்டாஸ்சக்ரு: கர்மாண்யநந்தரம் ॥ (14)
- ந து ஸங்கலநம் ராக்ஞோ விநா புத்ரேண மந்த்ரிண: ।
ஸர்வக்ஞா: கர்துமீஷுஸ்தே ததோ ரக்ஷந்தி பூ₄மிபம் ॥ (15)
- தைலத்₃ரோண்யாம் து ஸசிவை: ஸாயிதம் தம் நராதி₄பம் ।
ஹா ம்ருதோயமிதி ஞாத்வா ஸ்த்ரியஸ்தா: பர்யவாரயந் ॥ (16)
- ப₃ாஹுநுத்யம்ய க்ருபணா நேத்ரப்ரஸ்ரவணைர் முகை₂: ।
ருத₃ந்த்ய: ஸோகஸந்தப்தா: கருணம் பர்யதே₃வயந் ॥ (17)
- ஹா மஹாராஜ ராமேண ஸததம் ப்ரியவாதி₃நா ।
விஹீநா: ஸத்யஸந்தே₄ந கிமர்த₂ம் விஜஹாஸி ந: ॥ (18)

என்னை விட்டுவிட்டு இராமன் (காட்டிற்குப்) போய்விட்டான். துன்பங்கள் நிறைந்த பாதையில் வாழ்க்கைப் பயனை இழந்தவளாக நான் வாழ விரும்பவில்லை. (4)

அறம் தவறிய கைகேயியைத் தவிர வேறு எந்தப் பெண்மணிதான், தனக்குத் தெய்வம் போன்ற கணவரைப் பறிகொடுத்துவிட்டு உயிர் வாழ்வதை விரும்புவாள்? (5)

பேராசை கொண்டவன் ஊசிப்போன உணவின் விஷத்தன்மையைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் உண்டுவிடுகிறான். (அப்போதைக்கு அவன் பசி அடங்கிற்றே தவிர, விஷத்தின் தீய விளைவுகள் பின்னர் அவனைத் தாக்கவே செய்யும்.) (அதுபோல) கூனி காரணமாக கைகேயியினால் ரகு பரம்பரைக்கே ஆபத்து வந்திருக்கிறது. (கைகேயியின் விருப்பம் நிறைவேறினாலும் அவளுக்குத் துயரம் ஏற்படவே செய்தது - கணவரை இழந்ததாலும், பரதன் அரசாள மறுத்ததாலும்.) (6)

கைகேயி, மன்னரைத் தவறான காரியத்தில் ஈடுபடுத்தி, மனைவியுடன் இராமனை வெளியேற்றிவிட்டாள். இந்தச் செய்தியைக் கேட்டால், நான் தவிப்பதைப் போலவே ஜனகரும் மனம் பரிதவிக்கப் போகிறார். (7)

அறத்தின் நாயகனும், தாமரை இதழ் போன்ற கண்களுடையவனுமான இராமன், நான் இப்போது ஆதரவற்றவளாகவும், விதவையாகவும் ஆகிவிட்டேன் என்பதை அறியான். அவனோ, (மன்னர்) உயிருடன் இருக்கும் போதே இங்கிருந்து போய்விட்டான். (8)

விதேக மன்னருடைய புதல்வியும், கணவருக்குப் பணிவிடை செய்வதையே தவமாகக் கொண்டவளுமான சீதை, துயரத்தை அனுபவிக்கத்தக்கவள் அல்லள். காட்டில் துன்பத்தை அனுபவித்து மனம் பதறப் போகிறாள். (9)

இரவு நேரத்தில், பலமான சத்தத்துடன் ஒலி எழுப்பும் விலங்குகள்-பறவைகளுடைய சத்தத்தைக் கேட்டு அச்சம் அடைந்து, இராமனைத் தழுவிக்கொள்வாள். (10)

அவர் (ஜனகர்) வயோதிகர்; ஆண் சந்ததி இல்லாதவர். வைதேகியைப் பற்றியே எண்ணி எண்ணி வேதனைப்பட்டு, சோகம் தாங்காமல் நிச்சயம் உயிரை விடப்போகிறார். (11)

நானும் இப்போதே உயிர் துறக்கப் போகிறேன். பதிவிரதையான நான் இந்தத் திருமேனியை கட்டித்தழுவிக்கொண்டு நெருப்பில் புகுவேன்." (12)

அப்போது, அரண்மனைப் பணியாளர்கள், மிகவும் மனம் நொந்து புலம்பிக் கொண்டு பரிதாபகரமான நிலையில் இருந்த கோசலையை பெண் ஏவலர்கள் தூக்கி அணைத்தவாறு வேறிடத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு போகச் செய்தார்கள். (13)

தொடர்ந்து அரச நிர்வாகக் காரியங்களில் நியமிக்கப்பட்டிருந்த அமைச்சர்கள், மாமன்னரை எண்ணெய்த் தொட்டியில் கிடத்திவிட்டு, அரசாங்கத்தின் மற்ற காரியங்களை நிறைவேற்றுவதில் ஈடுபட்டார்கள். (14)

எல்லாம் அறிந்தவர்களான அமைச்சர்கள், புதல்வர்கள் யாரும் இல்லாமல், மன்னரின் அந்திமக்கிரியைகளைச் செய்ய விரும்பவில்லை. அதனால், அரசரின் உடல் கெட்டுப் போகாதபடி பாதுகாத்தார்கள். (15)

அமைச்சர்கள் மன்னரின் உடலை எண்ணெய்த் தொட்டியில் வைத்துவிட்டார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டதும், மனைவிகள் எல்லோரும், 'அடக்கஷ்டமே! இவர் (உண்மையாகவே) இறந்து விட்டாரே!' என்றுணர்ந்து, அதனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். (16)

அவர்களுடைய கண்களிலிருந்து கண்ணீர் அருவியாகக் கொட்டத் தொடங்கியது. இரங்கத்தக்க நிலையிலிருந்த அவர்கள் கைகளை உயரத் தூக்கிக் கொண்டு, சோகம் தாங்காமல் அழுது பரிதாபமாகப் புலம்பினார்கள். (17)

"ஆ, மன்னரே! எப்போதும் இனிமையாகப் பேசுவனும், சத்தியம் தவறாதவனுமான இராமனைப் பிரிந்தோம். (அந்தத் துயரத்தில் ஆழ்ந்துள்ள) எங்களைத் தாங்கள் ஏன் துறந்து சென்றீர்கள்? (18)

கைகேய்யா து₃ஷ்டப₄வாயா ராக₄வேண வியோஜிதா: ।
கத₂ம் பதி₄ந்யா வத்ஸ்யாம: ஸமீபே வித₄வா வயம் ॥ (19)

ஸ ஹி நாத₂: ஸத₃ாஸ்மாகம் தவ ச ப்ரப₄ராத்மவாந் ।
வநம் ராமோ க₃த: ஸ்ரீமாந் விஹாய ந்ருபதிஸ்ரியம் ॥ (20)

த்வயா தேந ச வீரேண விநா வ்யஸநமோஹிதா: ।
கத₂ம் வயம் நிவத்ஸ்யாம: கைகேய்யா ச விதூ₃ஷிதா: ॥ (21)

யயா து ராஜா ராமஸ்ச லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாபுல: ।
ஸீதயா ஸஹ ஸந்த்யக்தா: ஸா கமந்யம் ந ஹாஸ்யதி ॥ (22)

தா ப₃ாஷ்பேண ச ஸம்வீதா: ஸோகேந விபுலேந ச ।
வ்யவேஷ்டந்த நிராநந்த₃ா ராக₄வஸ்ய வரஸ்த்ரிய: ॥ (23)

நிஸா சந்த்₃ரவிஹீநேவ ஸ்த்ரீவ ப₄ர்த்ருவிவர்ஜிதா ।
புரீ நாராஜதாயோத்₄யா விநா ராக்ஞா மஹாத்மநா ॥ (24)

ப₃ாஷ்பபர்யாகுலஜநா ஹாஹாபூ₄தகுலங்குநா ।
ஸூந்யசத்வர வேஸ்மாந்தா ந ப₃ப₄ராஜ யத₂ாபுரம் ॥ (25)

க₃தே து ஸோகாத் த்ரிதி₃வம் நராதி₄பே
மஹீதலஸ்த₂ாஸு ந்ருபாங்குநாஸு ச ।
நிவ்ருத்தசார: ஸஹஸா க₃தோ ரவி:
ப்ரவ்ருத்தசாரா ரஜநீ ஹ்யுபஸ்தி₂தா ॥ (26)

ருதே து புத்ராத்₃ த₃ஹநம் மஹீபதே:
ந ரோசயந்தே ஸுஹ்ருத₃: ஸமாக₃தா: ।
இதீவ தஸ்மிஞ்ஸயநே ந்யவேஸயந்
விசிந்த்ய ராஜாநமசிந்த்யத₃ர்ஸநம் ॥ (27)

க₃தப்ரப₄ா த்₃யௌரிவ ப₄ாஸ்கரம் விநா
வ்யபேதநக்ஷத்ரக₃ணேவ ஸர்வரீ ।
புரீ ப₃ப₄ாஸே ரஹிதா மஹாத்மநா
ந சாஸ்ரகண்ட₂ாகுலமார்க₃சத்வரா ॥ (28)

நராஸ்ச நார்யஸ்ச ஸமேத்ய ஸங்க₄ஸோ
விக₃ர்ஹமாணா ப₄ரதஸ்ய மாதரம் ।
தத₃ா நக₃ர்யாம் நரதே₃வஸம்க்ஷயே
ப₃பூ₄வுரார்தா ந ச ஸர்ம லேபி₄ரே ॥ (29)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஷட்ஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: ॥

கெட்ட சிந்தனையுள்ள கைகேயியினால் இராமனுடைய பிரிவு ஏற்பட்டது. கணவரைக் கொன்றவளான அவளுடன் விதவைகளாகிவிட்ட நாங்கள் எவ்வாறு சேர்ந்து வாழ்வோம்? (19)

எங்களுக்கும் தங்களுக்கும் நற்காவலனாகவும், எப்போதும் மதிக்கத்தக்கவனாகவும், நல்ல உள்ளம் கொண்டவனாகவும் இருந்த திருநிறை இராமன் அரசு அதிகாரத்தைத் துறந்து காட்டிற்குப் போய்விட்டான். (20)

தாங்களும், மகாவீரனான அவனும் இல்லாமல் துயரத்தில் மதிகலங்கியிருக்கும் நாங்கள், கைகேயியினால் உதாசீனப்படுத்தப்பட்டவர்களாக எவ்வாறு இங்கே இருந்து கொண்டிருப்போம்? (21)

மன்னரையும், சீதையோடுகூட இராமனையும், மகாபலம் பொருந்திய இலக்குவனையும் ஒட்டுமொத்தமாகத் துறந்த அவள் வேறு எவரைத்தான் வெளியே துரத்தமாட்டாள்?" (22)

தசரதருடைய உத்தம மனைவிகள் கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டு சோகம் நிரம்பியவர்களாக உற்சாகம் இழந்து துடியாகத் துடித்தார்கள். (23)

விசாலமனம் படைத்த அரசர் இல்லாத அயோத்தி மாநகர், நிலவு இல்லாத இரவு போலவும், கணவரை இழந்த மனைவி போலவும் சோபையற்றதாக ஆயிற்று. (24)

மக்கள் கண்ணீர் பெருகவிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்; உயர்குடிப் பெண்டிர் ஹா..ஹா... என்று அரற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள்; நாற்சந்திகளும், வீட்டு வாசல்களும் பாழடைந்தாற்போல் காணப்பட்டன. அந்த நகரம் முன்பு இருந்ததைப் போல் ஒளிவீசுவதாக இல்லை. (25)

மாமன்னர் துயரம் தாங்காமல் மேலுலகம் அடைந்தார்; அவருடைய பத்தினிகள் (சோகத்தைத் தாங்க முடியாமல்) தரையில் விழுந்து கிடந்தார்கள்; (சோகக் காட்சிகளைக் காணச் சகியாதவன் போல) தன் சஞ்சாரத்தை முடித்துக் கொண்டு சூரியன் விரைவில் மறைந்தான்; இரவும் தன் பயணத்தைத் தொடங்குவதற்காக வெளியே புறப்பட்டது. (26)

அங்கே கூடியிருந்த நண்பர்கள், ஒரு புதல்வன்கூட இல்லாமல் மன்னர் உடலைத் தகனம் செய்ய ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. உயிர் நீங்கிய உடல் காணச் சகியாததாக ஆகிக் கொண்டிருப்பதை எண்ணிப் பார்த்து, தைலத் தொட்டியிலேயே படுக்க வைத்திருப்பது என்று தீர்மானித்து, அவ்வாறே படுக்க வைத்தார்கள். (27)

சூரியன் இல்லாததால் ஒளியிழந்த வானம் போலவும், நட்சத்திரக் கூட்டம் இல்லாததால் அழகில்லாத இரவு போலவும், மாமன்னரான தசரதர் இல்லாத அந்தப் பட்டணம் ஒளியிழந்து போயிற்று; சாலைகளிலும் நாற்சந்திகளிலும் கண்ணீர் நிறைந்து, தொண்டை அடைக்க மக்கள் கூடி நின்றார்கள். (28)

அப்போது நகரத்தில் ஆண்களும் பெண்களும் கூட்டங்கூட்டமாகக் கூடி மன்னரின் மறைவிற்குக் காரணமான பரதனுடைய தாயாரை இகழ்ந்து பேசிக் கொண்டு வருந்தினார்கள்; அவர்களுடைய ஆழ்துயரமும் அடங்கிப் போகவில்லை; அமைதியையும் அடையவில்லை. (29)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
அறுபத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸப்தஷஷ்டிதம: ஸர்க்ய:

அராஜகது₃ரவஸ்த₂ரவர்ணநம்

- ஆக்ரந்தி₃த நிராநந்த₃ா ஸாப்ருகண்ட₂ ஜநாகுலா ।
அயோத்₄யாயாமவததா ஸா வ்யதீயாய ஸர்வரீ ॥ (1)
- வ்யதீதாயாம் து ஸர்வரீயாமாதி₃த்யஸ்யோத₃யே தத: ।
ஸமேத்ய ராஜகர்தார: ஸப₄மீயூர் த்விஜாதய: ॥ (2)
- மார்கண்டே₃யோ₅த₂ மௌத்₃க்யல்யோ வாமதே₃வஸ்ச காப்யப: ।
காத்யாயநோ கௌதமஸ்ச ஜாபுாலிஸ்ச மஹாயஸா: ॥ (3)
- ஏதே த்விஜா: ஸஹாமாத்யை: ப்ருத₂க்யவாசமுதை₃ரயந் ।
வஸிஷ்ட₂மேவாபி₄முக₂ா: ஸ்ரேஷ்ட₂ம் ராஜபுரோஹிதம் ॥ (4)
- அதீதா ஸர்வரீ து₃க்யாத்யா நோ வர்ஷஸதோபமா ।
அஸ்மிந் பஞ்சத்வமாபந்நே புத்ரஸோகேந பார்தி₂வே ॥ (5)
- ஸ்வர்க்யதஸ்ச மஹாராஜோ ராமஸ்சாரண்யமாப்ரித: ।
லக்ஷ்மணஸ்சாபி தேஜஸ்வீ ராமேணைவ க்யத: ஸஹ ॥ (6)
- உபெ₄ள ப₄ரதஸத்ருக்₄நௌ கைகயேஷு பரந்தபௌ ।
புரே ராஜக்₃ருஹே ரம்யே மாதாமஹநிவேஸநே ॥ (7)
- இக்ஷ்வாகூணாமிஹாத்யைவ ராஜா கஸ்சித்₃விதீ₄யதாம் ।
அராஜகம் ஹி நோ ராஷ்ட்ரம் ந விநாஸம் ஸமவாப்நுயாத் ॥ (8)
- நாராஜகே ஜநபதே₃ வித்யுந்மாலீ மஹாஸ்வந: ।
அபி₄வர்ஷதி பர்ஜந்யோ மஹீம் தி₃வ்யேந வாரிணா ॥ (9)
- நாராஜகே ஜநபதே₃ பீ₃ஜமுஷ்டி: ப்ரகீர்யதே ।
நாராஜகே பிது: புத்ரோ ப₄ர்யா வா வர்ததே வஸே ॥ (10)
- அராஜகே த₂நம் நாஸ்தி நாஸ்தி ப₄ர்யாப்யராஜகே ।
இத₃மத்யாஹிதம் சாந்யத்குத: ஸத்யமராஜகே ॥ (11)
- நாராஜகே ஜநபதே₃ ப்ரவிஸந்தி ஸப₄ாம் நரா: ।
உத்யாநாநி ச ரம்யாணி ஹ்ருஷ்டா: புண்யக்₃ருஹாணி ச ॥ (12)
- நாராஜகே ஜநபதே₃ யக்ருஸீலா த்விஜாதய: ।
ஸத்ராண்யந்வாஸதே த்₃ந்தா ப்₃ராஹ்மணா: ஸம்ஸிதவ்ரதா: ॥ (13)
- நாராஜகே ஜநபதே₃ மஹாயக்ருஷு யஜ்வந: ।
ப்₃ராஹ்மணா வஸுஸம்பந்நா விஸ்ருஜந்த்யாப்தத்யக்ஷிணா: ॥ (14)

ஸர்க்கம் : அறுபத்தியேழு

அரசன் இல்லாவிட்டால் ஏற்படும் கேடுகள்

அயோத்தியில் மக்கள் அந்த இரவு கதறி அழுதார்கள்; புலம்பினார்கள்; மகிழ்ச்சி என்பதே இல்லாததாயிற்று. கண்ணீர்ப் பெருக்கினால் யாராலும் பேச முடியாமல் தொண்டை அடைத்துக் கொண்டது. துக்கத்தின் காரணமாக அந்த இரவு மிக நீண்டதாகத் தோன்றிற்று. (1)

பின்னர், இரவு கழிந்து சூரியன் உதித்த உடனே அரசு அதிகாரிகளும் அந்தணர்களும் ஒன்று கூடி சபாமண்டபத்தை அடைந்தார்கள். (2)

மார்க்கண்டேயர், மௌத்கல்யர், வாமதேவர், கசியபர், காத்யாயனர், கௌதமர், பெரும்புகழ் படைத்த ஜாபாலி ஆகிய அந்தணோத்தமர்கள் அமைச்சர்களுடன்கூட உத்தமரும் அரசு புரோகிதருமான வசிஷ்டரின் எதிரில் உட்கார்ந்து கொண்டு தத்தம் கருத்துக்களைத் தனித்தனியே சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள்— (3,4)

“மாமன்னர், மகனைப் பிரிந்த சோகத்தினால் மரணத்தை அடைந்துவிட்டார். அதனால், ஓர் இரவு மிகவும் துக்கம் நிரம்பிய நூறு ஆண்டுகள் போல நீண்டதாகக் கழிந்தது. (5)

மன்னர் வானுலகம் அடைந்துவிட்டார்; இராமனும் காட்டிற்குப் போய்விட்டார்; பேராற்றல் பொருந்திய இலக்குவனும் இராமனோடு கூடவே போய்விட்டார். (6)

எதிரிகளை மாய்க்கவல்ல பரத-சத்ருக்னர் ஆகிய இருவரும் கேகய நாட்டின் தலைநகரான ராஜக்ருஹத்தில், பாட்டனாரின் அழகிய அரண்மனையில் தங்கியிருக்கிறார்கள். (7)

இக்ஷ்வாகு வம்ச அரசகுமாரர்களில் யாரேனும் ஒருவரை இப்போதே, இங்கேயே அரசராக நியமிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் நமது நாடு அழிந்து போய்விடும். (8)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், மின்னல் கூட்டங்களுடன் கர்ஜனை செய்யும் மேகம் மழை பொழிந்து பூமியை நனைக்காது. (9)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், ஒரு கைப்பிடி விதையும் விளைநிலத்தில் தெளிக்கப்பட மாட்டாது; அரசன் இல்லாத நாட்டில், தந்தையின் சொல்லுக்கு மகன் அடிபணிய மாட்டான்; கணவனின் கட்டுப்பாட்டில் மனைவி இருக்கமாட்டாள். (10)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், தன்னுடையது என்று எந்தச் செல்வத்தையும் வைத்துக் கொள்ள முடியாது; அரசன் இல்லாத நாட்டில், தன்னுடைய மனைவி என்று (முறைப்படி மணந்த பெண்ணையும்) சொல்லிக் கொள்ள முடியாமற்போகும். அரசன் இல்லாத நாட்டில், இம்மாதிரியான பேரச்சம் இருந்து கொண்டிருக்கும். எனவே, வேறு எங்குதான் சத்தியத்தைக் காணமுடியும்? (11)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், மனிதர்கள் நியாயஸ்தலத்தையோ, அழகிய பூந்தோட்டங்களையோ, அறச்சாலைகளையோ மனமகிழ்ச்சியோடு நாடிச் செல்ல மாட்டார்கள். (12)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், வேள்வி செய்வதில் பற்றுடையவர்களும், தீவிர விரதானுஷ்டானமுடையவர்களும், புலன்களை வென்றவர்களும், வேதவிற்பன்னர்களுமான அந்தணர்கள், ஸத்ரம் முதலான பெரும் யாகங்களைச் செய்ய மாட்டார்கள். (13)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், பெருவேள்விகள் ஒருக்கால் செய்யப்பட்டாலும், செல்வம் நிறைந்த பிராமணர்கள்கூட, வேள்வி செய்வோருக்கு உரிய அளவு தட்சிணை கொடுக்க மாட்டார்கள். (14)

நாராஜகே ஜநபதே₃ ப்ரஹ்ருஷ்டநடந்தகா: ।
உத்ஸவாஸ்ச ஸமாஜாஸ்ச வர்த₄ந்தே ராஷ்ட்ரவர்த₄நா: ॥ (15)

நாராஜகே ஜநபதே₃ ஸித்த₃த₄ர்த₂ா வ்யவஹாரிண: ।
கத₂ாபி₄ரநுரஜ்யந்தே கத₂ாஸீலா: கத₂ாப்ரியை: ॥ (16)

நாராஜகே ஜநபதே₃ உத்₃யாநாநி ஸமாக₃தா: ।
ஸாயாஹ்நே க்ரீடி₃தும் யாந்தி குமார்யோ ஹேமபூ₄ஷிதா: ॥ (17)

நாராஜகே ஜநபதே₃ வாஹநை: ஸீக்₄ரக₃ாமிபி₄: ।
நரா நிர்யாந்தயரண்யாநி நாரீபி₄: ஸஹ காமிந: ॥ (18)

நாராஜகே ஜநபதே₃ த₄நவந்த: ஸுரஷிதா: ।
ஸேரதே விவ்ருதத்₃வாரா: க்ருஷி கே₃ாரஷஜீவிந: ॥ (19)

நாராஜகே ஜநபதே₃ ப₃த்த₄க₄ண்டா விஷாணிந: ।
அடந்தி ராஜமார்கே₃ஷு குஞ்ஜரா: ஷஷ்டிஹாயநா: ॥ (20)

நாராஜகே ஜநபதே₃ ஸராந் ஸந்ததமஸ்யதாம் ।
ஸ்ருயதே தலநிர்கே₄ஷ இஷ்வஸ்த்ராணாமுபாஸநே ॥ (21)

நாராஜகே ஜநபதே₃ வணிஜோ தூ₃ரக₃ாமிந: ।
க₃ச்ச₂ந்தி கே₃மமத்₄வாநம் ப₃ஹுபண்யஸமாசிதா: ॥ (22)

நாராஜகே ஜநபதே₃ சரத்யேகசரோ வஸீ ।
ப₄ாவயந்நாத்மநாத்மாநம் யத்ர ஸாயம்க்₃ருஹோ முநி: ॥ (23)

நாராஜகே ஜநபதே₃ யோக₃சே₃ம: ப்ரவர்ததே ।
ந சாப்யராஜகே ஸேநா ஸத்ருந் விஷஹதே யுதி₄ ॥ (24)

நாராஜகே ஜநபதே₃ ஹ்ருஷ்டை: பரமவாஜிபி₄: ।
நரா: ஸம்யாந்தி ஸஹஸா ரதை₂ஸ்ச பரிமண்டி₃தா: ॥ (25)

நாராஜகே ஜநபதே₃ நரா: ஸாஸ்த்ரவிஸாரத₃ா: ।
ஸம்வத₃ந்தோ₃வதிஷ்ட₂ந்தே வநேஷிபவநேஷு ச ॥ (26)

நாராஜகே ஜநபதே₃ மால்யமோத₃க₃த₃க்ஷிணா: ।
தே₃வதாப₄யர்சநார்த₂ாய கல்ப்யந்தே நியதைர்ஜநை: ॥ (27)

நாராஜகே ஜநபதே₃ சந்த₃நாக₃ருஷிதா: ।
ராஜபுத்ரா விராஜந்தே வஸந்த இவ ஸாகி₂ந: ॥ (28)

யத₂ா ஹ்யநுத₃கா நத்₃யோ யத₂ா வாப்யத்ருணம் வநம் ।
அகே₃ாபாலா யத₂ா க₃ாவஸ் தத₂ா ராஷ்ட்ரமராஜகம் ॥ (29)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், உற்சாகம் நிறைந்த ஆடல்வல்லார்கள் தம் கலைத்திறனைக் காட்டி சமுதாயத்தை மேம்படுத்தும் திருவிழா நிகழ்ச்சிகள், மற்றும் பேரவைக் கூட்டங்கள் அதிக அளவில் நடத்தப்படமாட்டா. (15)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், ஒரு பொருள் குறித்து வாதப்பிரதிவாதங்கள் நடைபெறுவதில்லை; கதை கேட்பதில் ஆர்வமுடையவர்கள்கூட இனிமையாகக் கதை சொல்பவர்களின் நிகழ்ச்சிகளில் ஈடுபடுவதில்லை. (16)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், பொன்மயமான அணிகலன்கள் அணிந்த இளம்பெண்கள், மாலை நேரங்களில் ஒன்றாகக் கூடி, பூங்காவில் விளையாடிப் பொழுதுபோக்கச் செல்ல மாட்டார்கள். (17)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், சிற்றின்பப் பிரியர்களான ஆண்மக்கள் பெண்களோடுகூட, வேகமாகச் செல்லும் வாகனங்களில் ஏறி காட்டை நோக்கிச் செல்லமாட்டார்கள். (18)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், செல்வந்தர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்காது; பயிரிடுதல், பசுக்களைப் பராமரித்தல் போன்ற பணிகளால் உயிர்வாழ்பவர்கள் கதவைத் திறந்து வைத்துக் கொண்டு தூங்கமாட்டார்கள். (சொத்துக்கள் கொள்ளை போய்விடுமோ? என்ற அச்சம் தோன்றிவிடும்.) (19)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், அறுபது ஆண்டுகளைக் கடந்த, தந்தங்களை உடைய, கழுத்தில் மணி கட்டப்பட்ட யானைகள் ராஜபாட்டைகளில் திரிவதில்லை. (20)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், எப்போதும் அம்பு-அஸ்திரப் பயிற்சி செய்யும் காலத்தில் குறி பார்த்து பாணம் வீசுபவர்களை உற்சாகப்படுத்தும் கைதட்டல் ஒலி கேட்கப்படுவதில்லை. (21)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், ஏராளமான வணிகப் பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டு வியாபாரிகள் ஆபத்துக்கள் இல்லாமல் வெகுதூரம் செல்ல முடிவதில்லை. (22)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், தன் மனத்தால் பரமாத்மாவைத் தியானித்துக் கொண்டு, தனி ஒருவனாக நடந்து சென்று கொண்டு, எந்த இடத்தில் மாலைப்பொழுது ஏற்படுகிறதோ, அங்கேயே தங்கிவிடுகின்ற புலனடக்கமுடைய தவச்சீலர் சுற்றித் திரிய மாட்டார். (23)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், மக்களால் அடைய முடியாத பொருளை அடைவதும், அடைந்த பொருள்களைக் காப்பாற்றவும் முடியாமல் போகும். அரசன் இல்லாத நாட்டில் படைவீரர்கள் போர்க்களத்தில்கூட எதிரிகளை எதிர்த்துப் போர் புரியமாட்டார்கள். (24)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், உற்சாகங்கொண்ட உத்தமக் குதிரைகளிலும் ரதங்களிலும் ஏறிக் கொண்டு, நன்றாக ஆடை-அலங்காரம் செய்து கொண்டு, முன்னேற்பாடு இல்லாமல் மக்கள் வெளிக் கிளம்ப மாட்டார்கள். (25)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், அறநூல் வல்லுநர்களான அறிஞர்கள் சோலைகளிலும் பூங்காக்களிலும் கூடியமர்ந்து சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடமாட்டார்கள். (26)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், தெய்வ வழிபாட்டில் பற்றுக் கொண்ட மக்கள் மலர்மாலைகள், இனிப்புப் பண்டங்கள், தட்சிணை முதலியவற்றை இறைவழிபாட்டிற்காக ஏற்பாடு செய்யமாட்டார்கள். (27)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், சந்தனம்-அகரு முதலிய வாசனைப் பொருள்கள் பூசிக் கொண்டு வனப்புடன் உலாவும் அரசகுமாரர்கள் - வசந்த காலத்தில் இலை உதிர்ந்த மரங்கள் போல - ஒளியுடன் விளங்கமாட்டார்கள். (28)

அரசன் இல்லாத நாடு தண்ணீர் இல்லாத ஆறுகள் போலவும், பசும்புல் இல்லாத காடு போலவும், இடையன் இல்லாத பசுக்கள் போலவும் பயனற்றதாகவும் அநாதையாகவும் ஆகிவிடும். (29)

த்₄வஜோ ரத்₂ஸ்ய ப்ரக்ஞாநம் தூ₄மோ க்ஞாநம் விப₄ாவஸோ: ।
தேஷாம் யோ நோ த்₄வஜோ ராஜா ஸ தே₃வத்வமிதோ க₃த: ॥ (30)

நாராஜகே ஜநபதே₃ ஸ்வகம் ப₄வதி கஸ்யசித் ।
மத்ஸ்யா இவ நரா நித்யம் ப₄ஷயந்தி பரஸ்பரம் ॥ (31)

யே ஹி ஸம்பி₄ந்நமர்யாத₃ா நாஸ்திகாஸ்சி₂ந்நஸம்ஸயா: ।
தே₅பி பே₄க₃ாய கல்பந்தே ராஜத₃ண்ட₃நிபீ₃டி₃தா: ॥ (32)

யத்₂ா த்₃ருஷ்டி: ஸாரீஸ்ய நித்யமேவ ப்ரவர்த்தே ।
தத்₂ா நரேந்த்₃ரோ ராஷ்ட்ரஸ்ய ப்ரப₄வ: ஸத்யத்₄ர்மயோ: ॥ (33)

ராஜா ஸத்யம் ச த்₄ர்மஸ்ச ராஜா குலவதாம் குலம் ।
ராஜா மாதா பிதா சைவ ராஜா ஹிதகரோ ந்ருணாம் ॥ (34)

யமோ வைஸ்ரவண: ஸக்ரோ வருணஸ்ச மஹாப₃ல: ।
விஸேஷ்யந்தே நரேந்த்₃ரேண வ்ருத்தேந மஹதா தத: ॥ (35)

அஹோ தம இவேத₃ம் ஸ்யாந்ந ப்ரக்ஞாயேத கிஞ்சந ।
ராஜா சேந்ந ப₄வேல்லோகே விப₄ஜந் ஸாத்₄வஸாது₄நீ ॥ (36)

ஜீவத்யபி மஹாராஜே தவைவ வசநம் வயம் ।
நாதிக்ரமாமஹே ஸர்வே வேலாம் ப்ராப்யேவ ஸாக₃ர: ॥ (37)

ஸ ந: ஸமீஷ்ய த்₃விஜுவர்ய வ்ருத்தம்
ந்ருபம் விநா ராஜ்யமரண்யபூ₄தம் ।
குமாரமிஷ்வாகுஸுதம் தத்₂ாந்யம்
த்வமேவ ராஜாநமிஹாபி₄ஷிஞ்ச ॥ (38)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஸப்தஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: ॥

அஷ்டஷஷ்டிதம: ஸர்க₃:

தூ₃தப்ரேஷணம்

தேஷாம் தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா வஸிஷ்ட₂: ப்ரத்யுவாச ஹ ।
மித்ராமாத்யக₃ணாந் ஸர்வாந் ப்₃ராஹ்மணாம்ஸ்தாநித்யம் வச: ॥ (1)

யத்₃ஸௌ மாதுலகுலே துத்தராஜ்ய: பரம் ஸுகீ₂ ।
ப₄ரதோ வஸதி ப்₄ராத்ரா ஸத்ருக்₄நேந ஸமந்வித: ॥ (2)

தச்சீ₂க்₄ரம் ஜவநா தூ₃தா க₃ச்ச₂ந்து த்வரிதைர்ஹயை: ।
ஆநேதும் ப்₄ராதரௌ வீரௌ கிம் ஸமீஷாமஹே வயம் ॥ (3)

உயரே அசைந்தாடும் கொடி அங்கே தேர் இருப்பதைக் குறிக்கிறது; ஓர் இடத்தில் காணப்படும் புகை அங்கே நெருப்பு இருப்பதை உணர்த்துகிறது. அதேபோல அரசு அலுவல்களை நடத்துகின்ற நமக்குக் கொடிமரமாக விளங்கிய மன்னர் தெய்வநிலையை அடைந்துவிட்டார். (30)

அரசன் இல்லாத நாட்டில், 'தன்னுடையது' என்று எதுவும் யாருக்கும் கிடையாது. ஒரு மீன், இன்னொரு மீனை விழுங்கிவிடுவதைப் போல மக்கள் ஒருவரையொருவர் அழித்துக் கொள்வார்கள். (31)

எந்த நாத்திகர்கள் அறநெறிகளுக்குப் புறம்பாக நடக்க விரும்பியும், இதுவரையில் மன்னரின் தண்டனைக்குப் பயந்து அடங்கி இருந்தார்களோ, அவர்கள் கவலை நீங்கியவர்களாக தங்கள் கொள்கைகளை நிலைநிறுத்தத் துணிவார்கள். (32)

உடலுக்குக் கண்கள் எவ்வளவு முக்கியமோ, அந்த அளவிற்கு சமுதாயத்தின் சத்தியம்—தருமம் ஆகியவற்றின் நிலைப்பாட்டிற்கு மன்னன் முக்கிய காரணமாக விளங்குகிறான். (33)

மன்னன்தான் சத்தியமும் தருமமும்; மன்னன்தான் நற்குடியில் பிறந்தவர்களின் குலப்பாதுகாவலன்; மன்னன்தான் தாயும் தந்தையும்; மன்னன்தான் குடிமக்களுக்கு நன்மை புரிபவன். (34)

மன்னன், தன்னுடைய உயர்ந்த செயல்பாடுகளால் யமன், குபேரன், இந்திரன், மற்றும் பலம்மிக்க வருணன் ஆகியோரைக் காட்டிலும் மேலானவன். (யமன் தண்டனை மட்டும் கொடுக்கிறான்; குபேரன் செல்வத்தைக் கொடுக்கிறான்; இந்திரன் பரிபாலிக்கிறான்; வருணன் நல்லொழுக்கத்தைத் தருகிறான். ஆனால், மன்னனிடம் இந்த நான்கு குணங்களும் இருக்கின்றன.) (35)

உலகில் அரசன் என்ற ஒருவன் இருந்துகொண்டு நன்மை—தீமைகளை வகுத்து நிர்வாகம் செய்து கொண்டிராவிட்டால், ஆகா! இந்த உலகம் ஒரே இருட்டாக ஆகிவிடும்; எதுவுமே புலப்படாமற்போகும். (36)

சமுத்திரத்தின் அலைகள் கரையைக் கடந்து செல்லாததைப் போல, மன்னர் உயிரோடிருந்த காலத்திலும், நாங்கள் தங்கள் சொற்களை ஏற்று நடந்தோம். (37)

ஆகவே, அந்தணோத்தமரே! இந்தச் சமயத்தில் நாங்கள் நடந்துகொள்வதைப் பார்த்தும், மன்னன் இல்லாமல் நாடு, காடு போல் ஆகிவிட்டதையும் மனத்தில் கொண்டு இக்ஷவாகு வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஓர் அரசகுமாரனுக்கோ, அல்லது, தகுதி வாய்ந்த வேறொருவருக்கோ தாங்களே பட்டாபிஷேகம் செய்து வைப்பீர்களாக." (38)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்

அறுபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : அறுபத்தெட்டு

தூதர்களை அனுப்புவது

அவர்களுடைய அந்தச் சொற்களைக் கேட்ட வசிஷ்டர், நண்பர்கள், அமைச்சர் குழுவினர், மற்றும் அந்தணர்கள் ஆகிய எல்லோரையும் பார்த்து பின்வரும் பதிலைக் கூறினார்— (1)

“தசரத மன்னரால் அரசரிமை கொடுக்கப்பட்ட பரதன், சத்ருக்கனோடுகூட மாமன் வீட்டில் ஆனந்தமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறான். (2)

ஆகவே, வீரர்களான சகோதரர் இருவர்களையும் அழைத்து வருவதற்கு வேகமாக செல்லக்கூடிய குதிரைகளில் ஏறி தூதர்கள் செல்லட்டும். இதைத் தவிர வேறு என்ன கருத்துக் கூற முடியும்?” (3)

க₃ச்ச₂ந்த்விதி தத: ஸர்வே வஸிஷ்ட₂ம் வாக்யமப்யுருவந் ।
தேஷாம் து வசநம் ஸ்ருத்வா வஸிஷ்டே₂ வாக்யமப்யுருவீத் ॥ (4)

ஏஹி ஸித்த₃த₄ர்த₂ விஜய ஜயந்தாஸோக நந்த₃ந ।
ஸ்ருயதாமிதிகர்தவ்யம் ஸர்வாநேவ ப்யுருவீமி வ: ॥ (5)

புரம் ராஜக்யுஹம் க₃த்வா ஸீக்₄ரம் ஸீக்₄ரஜைவர்ஹயை: ।
த்யக்தஸோகைரித்யம் வாச்ய: ஸாஸநாத்யப₄ரதோ மம ॥ (6)

புரோஹிஸ்தத்வாம் குஸலம் ப்ராஹ ஸர்வே ச மந்த்ரிண: ।
த்வரமாணஸ்ச நிர்யாஹி க்ருத்யமாத்யயிகம் த்வயா ॥ (7)

மா சாஸ்மை ப்ரோஷிதம் ராமம் மா சாஸ்மை பிதரம் ம்ருதம் ।
ப₄வந்த: ஸம்ஸிஷார் க₃த்வா ராக₄வாணாமிமம் சஷ்யம் ॥ (8)

கௌஸேயாநி ச வஸ்த்ராணி பூ₄ஷணாநி வராணி ச ।
ஷிப்ரமாத்ய ராக்ஞஸ்ச ப₄ரதஸ்ய ச க₃ச்ச₂த ॥ (9)

த₃த்தபத்யஸநா தூ₃தா ஜக்யமு: ஸ்வம் ஸ்வம் நிவேஸநம் ।
கேகயாம்ஸ்தே க₃மிஷ்யந்தோ ஹயாநாருஹ்ய ஸம்மதாந் ॥ (10)

தத: ப்ராஸ்த₂நிகம் க்ருத்வா கார்யஸேஷமநந்தரம் ।
வஸிஷ்டே₂நாப்யநுக்ஞாதா தூ₃தா: ஸந்த்வரிதா யயு: ॥ (11)

ந்யந்தேநாபரதாலஸ்ய ப்ரலம்ப்யஸ்யோத்தரம் ப்ரதி ।
நிஷேவமாணாஸ்தே ஜக்யமூர் நதீம் மத்யேந மாலிநீம் ॥ (12)

தே ஹாஸ்திநபுரே க₃ங்க்யாம் தீர்த்வா ப்ரத்யங்முக₂ா யயு: ।
பாஞ்சாலதே₃ஸாநாஸாத்ய மத்யேந குருஜாங்க்யலம் ॥ (13)

ஸராம்ஸி ச ஸுபூர்ணாநி நதீஸ்ச விமலோத்யகா: ।
நிரீக்ஷமாணாஸ்தே ஜக்யமூர்தூ₃தா: கார்யவஸாத்த்யுருதம் ॥ (14)

தே ப்ரஸந்நோத்யகாம் தி₃வ்யாம் நாநாவிஹக்யஸேவிதாம் ।
அதீத்ய ஜக்யமூர்வேகே₃ந ஸரத₃ண்ட₃ாம் ஜநாகுலாம் ॥ (15)

நிகூலவ்ருக்ஷமாஸாத்ய தி₃வ்யம் ஸத்யோபயாசநம் ।
அபி₄க்யம்யாபி₄வாத்யம் தம் குலிங்க்யாம் ப்ராவிஸந் புரீம் ॥ (16)

அபி₄காலம் தத: ப்ராப்ய தேஜோபி₄ப₄வநாச்ச்யுதா: ।
பித்ருபைதாமஹீம் புண்யாம் தேருரிக்ஷுமதீம் நதீம் ॥ (17)

அவேக்ஷயாஞ்ஜலிபாநாம்ஸ்ச ப்யுராஹ்மணாந் வேத்யபாரக்யாந் ।
யயுர்மத்யேந ப்யுஹ்லீகாந் ஸுத்யமாநம் ச பர்வதம் ॥ (18)

அவர்கள் எல்லோரும் வசிஷ்டரைப் பார்த்து, 'ஆம், தூதர்கள் செல்லட்டும்' என்றார்கள். அவர்களுடைய அந்தச் சொற்களைக் கேட்ட வசிஷ்டர் பின்வருமாறு சொன்னார்— (4)

"சித்தார்த்தா! விஜயா! ஜயந்தா! அசோகா! நந்தனா! இங்கே வாருங்கள். இனி, நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? என்பதை உங்கள் எல்லோருக்கும் கூறுகிறேன், கேளுங்கள். (5)

நீங்கள் விரைவாகச் செல்லக்கூடிய குதிரைகளில் ஏறி, ராஜக்ருஹம் என்னும் நகரத்திற்குச் சென்று, சோக உணர்ச்சியை வெளிக்காட்டாமல், என்னுடைய ஆணை என்று பரதனிடம் இவ்விதம் கூறுங்கள்— (6)

புரோகிதரும், மற்ற அமைச்சர்களும் உங்களுடைய நலனைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். (நீங்கள்) விரைவில் இங்கிருந்து புறப்பட வேண்டும். உங்களால் அவசரமான ஒரு காரியம் (அயோத்தியில்) செய்யப்பட வேண்டியிருக்கிறது. (7)

அவனிடம் இராமனுடைய வனவாசத்தைப் பற்றியோ, தந்தையின் மரணம் குறித்தோ எதுவும் கூறவேண்டாம். இந்த நிலைமையில் ரகு பரம்பரையில் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் பேச வேண்டாம். (8)

(கேகய நாட்டு) மன்னருக்கும் பரதனுக்கும் பட்டாடைகளையும் விலையுயர்ந்த அணிகலன்களையும் எடுத்துக் கொண்டு விரைவாகச் செல்லுங்கள்." (9)

கேகய நாட்டிற்குச் செல்வதற்கு நியமிக்கப்பட்ட அந்தத் தூதர்கள், பயணப்படி பெற்றுக் கொண்டு உயர்ரக குதிரைகளில் ஏறிக்கொண்டு தத்தம் வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். (10)

பின்னர், பயணம் தொடர்பான மற்ற காரியங்களையும் செய்து முடித்துக் கொண்டு, வசிஷ்டரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்ட தூதர்கள் விரைவாகப் புறப்பட்டார்கள். (11)

அபரதாலம் என்னும் மலையின் தெற்கு எல்லையை ஒட்டி, பிரலம்பம் என்னும் மலைக்கு வடபுறமாக, இடையிலே ஓடும் மாலினி என்னும் நதியினை ஒட்டியே சென்றார்கள். (12)

அஸ்தினாபுரத்தில் கங்கையைக் கடந்து, மேற்கு நோக்கிச் சென்று, குருஜாங்கலம் வழியாகப் பாஞ்சால நாட்டை அடைந்தார்கள். (13)

வழியில் விரிந்த மலர்களால் வனப்புடன் விளங்கும் நீர்நிலைகளையும், தூய நீர் பாயும் ஆறுகளையும் பார்த்துக் கொண்டு (அவற்றின் அழகில் மயங்கி நின்றாவிடாமல்) தாங்கள் செல்லும் பணியின் அவசரத்தை நினைத்து வேகமாகச் சென்றார்கள். (14)

தெளிந்த நீரை உடையதும், வகைவகையான பறவைகள் வாழ்வதும், (கரையோரங்களில்) மக்கள் நெருக்கம் உள்ளதுமான சரதண்டா என்னும் நதியை விரைவாகக் கடந்து சென்றார்கள். (15)

சரதண்டா நதியின் மேல் கரையில் சத்யோபயாசனம் என்ற பெயர் கொண்ட தெய்விக அருட்தன்மையுடைய மரத்தைக் கண்டு, அதை வலம் வந்து வணங்கிவிட்டு, குலிங்கம் என்னும் நகரத்தை அடைந்தார்கள். (16)

அவ்விடத்திலிருந்து அபிகாலம் என்னும் இடத்தை அடைந்தார்கள். பின் தேஜோபிபவனம் என்ற இடத்தைத் தாண்டி, (தசரதருடைய) தந்தை-பாட்டன் என்று பரம்பரையாக அனுபவிக்கப்பட்டதும், புண்ணியமானதுமான இக்ஷாமதி என்னும் நதியைக் கடந்து சென்றார்கள். (17)

இரு கை அளவு நீரை மட்டும் உணவாகக் கொண்டு, வேதப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டு, தவ வாழ்க்கை நடத்திவரும் வேதவித்தகர்களான அந்தணர்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு, பாஹ்லீகம் என்னும் தேசத்தின் வழியே சென்று, சுதாமா என்னும் மலையை அடைந்தார்கள். (18)

விஷ்ணோ: பத₃ம் ப்ரேக்ஷமாணா விபாஸாம் சாபி ஸால்மலிம் ।
நதீர்வாபீஸ்தடாகாநி பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச ॥ (19)

பஸ்யந்தோ விவித₄ம்ஸ்சாபி ஸிம்ஹவ்யாக்₄ர ம்ருக₃த்₃விபாந் ।
யயு: பத₂ாதிமஹதா ஸாஸநம் ப₄ர்துரீபஸவ: ॥ (20)

தே ஸ்ராந்தவாஹநா தூ₃தா விக்ருஷ்டேந பத₂ா தத: ।
கி₃ரிவ்ரஜம் புரவரம் ஸீக்₄ரமாஸேது₃ரஞ்ஜஸா ॥ (21)

ப₄ர்து: ப்ரியார்த₂ம் குலரக்ஷணார்த₂ம்
ப₄ர்துஸ்ச வம்சஸ்ய பரிக்₃ரஹார்த₂ம் ।
அஹேட₃மாநாஸ்த்வரயா ஸ்ம தூ₃தா
ராத்ர்யாம் து தே தத்புரமேவ யாதா: ॥ (22)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ அஷ்டஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: ॥

ஏகோநஸப்ததிதம: ஸர்க₃:

ப₄ரத₃:ஸ்வப்ந:

யாமேவ ராத்ரிம் தே தூ₃தா: பரவிஸந்தி ஸ்ம தாம் புரீம் ।
ப₄ரதேநாபி தாம் ராத்ரிம் ஸ்வப்நோ த்₃ருஷ்டோ₃யமப்ரிய: ॥ (1)

வ்யுஷ்டாமேவ து தாம் ராத்ரிம் த்₃ருஷ்ட்வா தம் ஸ்வப்நமப்ரியம் ।
புத்ரோ ராஜாதி₄ராஜஸ்ய ஸுப்₄ருஸம் பர்யதப்யத ॥ (2)

தப்யமாநம் ஸமாக்ஞாய வயஸ்யா: ப்ரியவாதி₃ந: ।
ஆயாஸம் ஹி விநேஷ்யந்த: ஸப₄ாயாம் சக்ரிரே கத₂ா: ॥ (3)

வாத்ய₃ந்தி தத₂ா ஸாந்திம் லாஸயந்த்யபி சாபரே ।
நாடகாந்யபரே ப்ராஹூர் ஹாஸ்யாநி விவித₄ாநி ச ॥ (4)

ஸ தைர்மஹாத்மா ப₄ரத: ஸகி₂பி₄: ப்ரியவாதி₃பி₄: ।
கோஷ்டி₂ஹாஸ்யாநி குர்வத்₃பி₄ர்ந ப்ராஹ்ருஷ்யத ராக₄வ: ॥ (5)

தமப்₃ரவீத்ப்ரியஸகோ₂ ப₄ரதம் ஸகி₂பி₄ர்வ்ருதம் ।
ஸுஹ்ருத்₃பி₄: பர்யுபாஸந: கிம் ஸகே₂ நாநுமோத₃ஸே ॥ (6)

ஏவம் ப்₃ருவாணம் ஸுஹ்ருத₃ம் ப₄ரத: ப்ரத்யுவாச தம் ।
ஸ்ருணு த்வம் யந்நிமித்தம் மே தை₃ந்யமேதது₃பாகுதம் ॥ (7)

ஸ்வப்நே பிதரமத்₃ராக்ஷம் மலிநம் முக்தமூர்த₄ஜம் ।
பதந்தமத்₃ரிஸிக₂ராத்கலுஷே கோமயஹ்ரதே₃ ॥ (8)

அந்த மலைச்சிகரத்தில் பகவான் விஷ்ணுவின் திருவடிச் சின்னங்களைக் கண்டு வணங்கினார்கள். பின்னர், விபாசா (பீயாஸ்) நதியைக் கடந்து, அதன் கரையிலிருந்த சால்மலி என்ற மரத்தையும், வேறு பல ஆறுகள்-ஓடைகள்-பொய்கைகளையும், பலவகையான சிங்கம், புலி, மான், மற்றும் யானைகளையும் பார்த்துக் கொண்டே நெடுந்தொலைவு செல்லும் பாதையில், தங்கள் ஆசார்யரின் ஆக்ஞையை நிறைவேற்றுவதில் கருத்துடையவர்களாகச் சென்றார்கள். (19,20)

தூதர்கள் ஏறிச் சென்ற குதிரைகள் மிகவும் களைப்படைந்திருந்தன. கடந்து வந்த பாதை நெடியதாக இருந்தாலும் இடையூறுகள் இல்லாமல் இருந்தது. விரைவில் அவர்கள் கிரிவ்ரஜம் என்ற சிறந்த நகரத்தை அடைந்தார்கள். (21)

அந்த தூதர்கள், ஆணை கொடுத்தனுப்பிய வசிஷ்டரின் அன்பைப் பெறுவதிலும், அரச குலம் காப்பாற்றப்படுவதிலும், இக்ஷ்வாகு பரம்பரையின் கௌரவம் நிலைநாட்டப்படுவதிலும் மிக்க ஊக்கமுடையவர்களாக வேகமாகச் சென்று, அன்றிரவே (ராஜக்ருஹம் என்ற) அந்தப் பட்டணத்தைச் சென்றடைந்தார்கள். (22)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
அறுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபத்தொன்பது

பரதன் தீக்கனவு கண்டான்

அந்த தூதர்கள், அந்த நகரத்தை அடைந்த அதே இரவில் பின்வரும் தீய கனவைப் பரதன் கண்டான். (1)

இரவு கழிந்து வைகறைப்பொழுது தொடங்கிய நேரத்தில் மாமன்னரின் புதல்வன் மனத்திற்கு இன்பம் அளிக்காத ஒரு கனவைக் கண்டு, அதனால் மிகவும் வேதனைப்பட்டான். (2)

இனிமையாகப் பேசும் நண்பர்கள், அவன் மனம் வேதனைப்படுவதை அறிந்து கொண்டு, அவன் துயரத்தைப் போக்குவதற்காக, ஒரு கூட்டமாகக் கூடி வேடிக்கைக் கதைகளைப் பேசினார்கள். (3)

அவனுக்கு மன அமைதி ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காக, சிலர் இசைக்கருவிகளை மீட்டினார்கள்; சிலர் நடனமாடினார்கள்; சிலர் நகைச்சுவைக் காட்சிகளை நடத்துக் காட்டினார்கள். (4)

ஆனால், ரகுலத் திலகமும், மகாத்மாவுமான பரதன் இனிமையாகப் பேசுகிற நண்பர்கள் குழுவின் நகைச்சுவைப் பேச்சுக்களால் மனம் மகிழவில்லை. (5)

நண்பர்களால் குழப்பப்பட்டிருந்த பரதனின் அருகில் அமர்ந்திருந்த உயிர் நண்பன் ஒருவன், பரதனைப் பார்த்து, 'நண்பனே! ஏன் சந்தோஷமில்லாமல் இருக்கிறாய்?' என்று கேட்டான். (6)

இவ்வாறு கேட்ட நண்பனைப் பார்த்து, 'எனக்கு மனவேதனை ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது? என்பதை நீ கேட்பாயாக' என்று பரதன் பதில் கூறினான்— (7)

"இன்றிரவு ஒரு கனவு கண்டேன். என் தந்தை அழுக்கடைந்தவராக, தலைமுடியை விரித்துக் கொண்டு, மலையுச்சியிலிருந்து தூர்நாற்றம் வீசும் பசுஞ்சாணம் நிரம்பிய மடுவில் விழுவதைக் கண்டேன். (8)

பல்வமாநஸ்ச மே த்ருஷ்ட: ஸ தஸ்மிந் கேமயஹ்ரதே₃ ।
பிபுந்நஞ்ஜலிநா தைலம் ஹஸந்நிவ முஹூர்முஹு: ॥ (9)

ததஸ்திலௌதநம் பு₄க்த்வா புந: புநரத₄:ஸிரா: ।
தைலேநாப்யக்த ஸர்வாங்க₃ஸ் தைலமேவாவக₃ஹத ॥ (10)

ஸ்வப்நேபி ஸாக₃ரம் ஸுஷ்கம் சந்த்₃ரம் ச பதிதம் பு₄வி ।
உபருத்₃த₄ம் ச ஜக₃தீம் தமஸேவ ஸமாவ்ருதாம் ॥ (11)

ஒளபவாஹ்யஸ்ய நாக₃ஸ்ய விஷாணம் ஸகலீக்ருதம் ।
ஸஹஸா சாபி ஸம்ஸாந்தம் ஜ்வலிதம் ஜாதவேத₃ஸம் ॥ (12)

அவதீர்ணாம் ச ப்ருதி₂வீம் ஸுஷ்காம்ஸ்ச விவித₄ந் த்ருமாந் ।
அஹம் பஸ்யாமி வித்₄வஸ்தாந் ஸதூ₄மாம்ஸ்சாபி பர்வதாந் ॥ (13)

பீடே₂ கார்ஷ்ணாயஸே சைநம் நிஷண்ணம் க்ருஷ்ணவாஸஸம் ।
ப்ரஹஸந்திஸம் ராஜாநம் ப்ரமத₃: க்ருஷ்ணபிங்க₃ளா: ॥ (14)

த்வரமாணஸ்ச த₄ர்மாத்மா ரக்தமால்யாநுலேபந: ।
ரதே₂ந க₂ரயுக்தேந ப்ரயாதோ த₃க்ஷிணாமுக₂: ॥ (15)

ப்ரஹஸந்தீவ ராஜாநம் ப்ரமத₃ ரக்தவாஸிநீ ।
ப்ரகர்ஷந்தீ மயா த்ருஷ்டா ராஷஸீ விக்ருதாநநா ॥ (16)

ஏவமேதந்மயா த்ருஷ்டமிமாம் ராத்ரிம் பு₄யாவஹாம் ।
அஹம் ராமோத₂ வா ராஜா லக்ஷ்மணோ வா மரிஷ்யதி ॥ (17)

நரோ யாதேந ய: ஸ்வப்நே க₂ரயுக்தேந யாதி ஹி ।
அசிராத்தஸ்ய தூ₄மாக்₃ரம் சிதாயாம் ஸம்ப்ரத்ருஸ்யதே ॥ (18)

ஏதந்நிமித்தம் தீ₃நோஹம் தந்ந வ: ப்ரதிபூஜயே ।
ஸுஷ்யதீவ ச மே கண்டே₂ ந ஸ்வஸ்த₂மிவ மே மந: ॥ (19)

ந பஸ்யாமி பு₄யஸ்த₂நம் பு₄யம் சைவோபத₄ாரயே ।
ப்₄ரஷ்டஸ்ச ஸ்வரயோகே₃ மே ச₂யா சோபஹதா மம ॥
ஜுஞ்₃பஸந்நிவ சாத்மாநம் ந ச பஸ்யாமி காரணம் ॥ (20)

இமாம் ஹி து₃:ஸ்வப்நக₃திம் நிஸம்ய தா-
மநேகரூபாமவிதர்கிதாம் புரா ।
பு₄யம் மஹத் தத்₃ஹ்ருத₃யாந்ந யாதி மே
விசிந்தய ராஜாநமசிந்தயத₃ர்ஸநம் ॥ (21)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகோநஸப்ததிதம: ஸர்க்₃: ॥

அந்த மடுவில் அவர் நீந்திக் கொண்டிருப்பதையும், அடிக்கடி சிரித்துக் கொண்டு இரு கைகளாலும் எண்ணெய் குடிப்பதையும் பார்த்தேன். (9)

அப்போது, எள்ளுஞ்சாதம் புசித்து, தலை கீழ்நோக்கி இருக்க, உடல் முழுவதும் எண்ணெய் பூசப்பட்டவராய் திரும்பத் திரும்ப எண்ணெயிலேயே மூழ்கினார். (10)

கனவில் பெருங்கடல் வற்றிப் போயிருந்தது; சந்திரன் பூமியில் விழுந்தது; உலகத்தை இருள் சூழ்ந்து கொண்டு இயல்பு வாழ்க்கையைத் தடைப்படுத்தியது. (11)

பட்டத்து யானையின் தந்தம் தூள்தாளாயிற்று; கொழுந்துவிட்டு எரிந்து கொண்டிருந்த அக்னி திடீரென்று அணைந்து போயிற்று. (12)

பூமி வெடித்தது; பல்வகையான மரங்கள் காய்ந்து போயின; மலைகள் தகர்க்கப்பட்டு அவைகளிலிருந்து புகை எழுவதையும் நான் பார்த்தேன். (13)

கருமையான இரும்பு ஆசனத்தில், கருமையான ஆடை அணிந்து கொண்டு உட்கார்ந்திருந்த மன்னரை, கருப்பு மற்றும் மஞ்சள் நிறம் கொண்ட மாதர்கள் பரிகசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். (14)

தருமாத்மா(வான என் தந்தையார்) செவ்வண்ண மாலைகள், செஞ்சந்தனம் பூசிக்கொண்டு, கழுதை பூட்டிய தேரில் ஏறிக்கொண்டு தென்திசை நோக்கி விரைவாகச் சென்றார். (15)

செவ்வாடை அணிந்த, விகாரமான முகங்கொண்ட அரக்கத் தோற்றமுடைய பெண்ணொருத்தி, அரசரைப் பரிகசித்துக் கொண்டே இழுத்துச் சென்றாள். இதையும் நான் பார்த்தேன். (16)

இந்த இரவில் அச்சத்தை அளிக்கும் இப்படிப்பட்ட காட்சிகளை நான் கண்டேன். (இந்தக் கனவு, எதை முன்கூட்டி அடையாளம் காட்டுகிறது என்றால்) இராமனோ, மன்னரோ, இலக்குவனோ, அல்லது, நானோ மரணமடையப்போவது நிச்சயம். (17)

கனவில், எவனொருவன் கழுதை பூட்டிய ரதத்தில் ஏறிச் செல்வதாகக் காணப்படுகிறானோ, விரைவில் அவனுடைய சிதையிலிருந்து எழும் புகை காணப்படும். (அதாவது, அவன் உயிர் துறப்பான்.) (18)

இதன் காரணமாக நான் மனவேதனையோடு இருக்கிறேன். அதனால்தான் உங்கள் வேடிக்கைகளை ரசிக்க முடியவில்லை; என்னுடைய தொண்டை உலர்ந்து போகிறது; என் மனமும் நல்ல நிலையில் இல்லை போலிருக்கிறது. (19)

என்னுடைய பயத்திற்கு எந்தக் காரணமும் தென்படவில்லை; என்றாலும் ஏனோ பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனது குரலும் மாறிவிட்டது; என் தேககாந்தியும் மங்கிவிட்டது. என் மேலேயே எனக்கு வெறுப்பு உண்டாகிறது. ஆனால், அதற்கான காரணம் தெரியவில்லை. (20)

இந்தத் தீய கனவின் பயனை எண்ணியும், பலவகையாகக் காட்டப்பட்டதும், இதற்குமுன் நினைத்துக்கூடப் பார்க்காததும், எண்ணிப் பார்க்க முடியாத நிலையில் மன்னரைக் காட்சியாகக் கண்டதும் - ஆக இவையெல்லாவற்றையும் நினைத்து நினைத்து, என் மனத்திலுண்டாகியுள்ள அச்சம் நீங்கவில்லை." (21)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
அறுபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸப்ததிதம: ஸர்க்₃:

ப₄ரதப்ரஸ்த₂ரநம்

- ப₄ரதே ப்ருவதி ஸ்வப்நம் தூ₃தாஸ்தே க்லாந்தவாஹநா: ।
ப்ரவிஸ்யாஸஹ்யபரிக₂ம் ரம்யம் ராஜக்ருஹம் புரம் ॥ (1)
- ஸமாக்₃ம்ய ச ராக்ஞா ச ராஜபுத்ரேண சார்சிதா: ।
ராக்ஞா: பாதெ₃ள க்ருஹீத்வா து தமுகர்ப₄ரதம் வச: ॥ (2)
- புரோஹிதஸ்த்வாம் குஸலம் ப்ராஹ ஸர்வே ச மந்த்ரிண: ।
த்வரமாணஸ்ச நிர்யாஹி க்ருத்யமாத்யயிகம் த்வயா ॥ (3)
- இமாநி ச மஹார்ஹாணி வஸ்த்ராண்யாப₄ரணாநி ச ।
ப்ரதிக்ருஹ்ய விசாலாஷ் மாதுலஸ்ய ச த்₃பய ॥ (4)
- அத்ர விம்ஸதிகோட்யஸ்து ந்ருபதேர்மாதுலஸ்ய தே ।
த்₃ஸ கோட்யஸ்து ஸம்பூர்ணாஸ் ததை₂வ ச ந்ருபாத்மஜ ॥ (5)
- ப்ரதிக்ருஹ்ய து தத்ஸர்வம் ஸ்வநுரக்த: ஸுஹ்ருஜ்ஜநே ।
தூ₃தாநுவாச ப₄ரத: காமை: ஸம்ப்ரதிபூஜ்ய தாந் ॥ (6)
- கச்சித் ஸ குஸலீ ராஜா பிதா த்₃ஸரதே₂ா மம ।
கச்சிச்சாரோக்யதா ராமே லக்ஷ்மணே வா மஹாத்மநி ॥ (7)
- ஆர்யா ச த்₄ர்மநிரதா த்₄ர்மக்ஞா த்₄ர்மத்₃ர்ஸிநீ ।
அரோக்யா சாபி கௌஸல்யா மாதா ராமஸ்ய தீ₄மத: ॥ (8)
- கச்சித்ஸுமித்ரா த்₄ர்மக்ஞா ஜநநீ லக்ஷ்மணஸ்ய யா ।
ஸத்ருக்₄நஸ்ய ச வீரஸ்ய ஸாரோக்யா சாபி மத்₄யமா ॥ (9)
- ஆத்மகாமா ஸத்₃ா சண்டி₃ க்ரோத₄நா ப்ராக்ஞமாநிநீ ।
அரோக்யா சாபி மே மாதா கைகேயீ கிழுவாச ஹ ॥ (10)
- ஏவமுக்தாஸ்து தே தூ₃தா ப₄ரதேந மஹாத்மநா ।
ஊச: ஸப்ரஸ்ரயம் வாக்யமித₃ம் தம் ப₄ரதம் தத்₃ா ॥ (11)
- குஸலாஸ்தே நரவ்யாக்₄ர யேஷாம் குஸலமிச்ச₂ஸி ।
பூரீஸ்ச த்வாம் வ்ருணுதே பத்₃மா யுஜ்யதாம் சாபி தே ரத₂: ॥ (12)
- ப₄ரதஸ்சாபி தாந் தூ₃தாநேவமுக்தோ₃ப்யப₄ாஷத ।
ஆப்ருச்சே₂ஹம் மஹாராஜம் தூ₃தா: ஸந்த்வரயந்தி மாம் ॥ (13)
- ஏவமுக்த்வா து தாந் தூ₃தாந் ப₄ரத: பார்தி₂வாத்மஜ: ।
தூ₃தை: ஸஞ்சோதி₃தோ வாக்யம் மாதாமஹமுவாச ஹ ॥ (14)

ஸர்க்கம் : எழுபது

பரதன் புறப்பாடு

பரதன் நண்பர்களிடம் இவ்வாறு தான் கண்ட கனவைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கையில், கடக்கமுடியாத அகழியை உடையதும், அழகு வாய்ந்ததுமான ராஜக்ருஹம் என்ற அந்த நகரத்திற்குள் தூதர்கள் நுழைந்தார்கள். (1)

அந்த நகரத்திற்குள் வந்ததும் மன்னராலும், அரச குமாரர்களாலும் வரவேற்கப்பட்டார்கள். பின்னர், (எதிர்கால) மன்னரான பரதனுடைய பாதங்களில் வணங்கி, பின்வரும் சொற்களைக் கூறினார்கள்— (2)

“புரோகிதரும், மற்ற அமைச்சர்களனைவரும் தங்கள் நலனைப் பற்றி விசாரிக்கச் சொன்னார்கள். தங்களால் செய்யப்பட வேண்டிய அவசர வேலை இருக்கிறது; விரைவாக (அயோத்திக்கு)ப் புறப்படுங்கள். (3)

அகன்ற கண்களை உடையவரே! விலையுயர்ந்த இந்த ஆடை-அணிகலன்களைப் பெற்றுக் கொண்டு, உங்கள் மாமனுக்கும் கொடுங்கள். (4)

நாங்கள் கொண்டு வந்திருப்பவைகளில் மன்னருக்கு இருபது கோடியும், உங்கள் மாமனுக்கு பத்துக் கோடியும் மதிப்புள்ளவைகள் இருக்கின்றன.” (5)

பரதன் அவையெல்லாவற்றையும் பெற்றுக் கொண்டான். தன்பால் பற்றுக் கொண்டுள்ளவர்களிடம் பேரன்பு கொண்ட அவன், அந்தத் தூதர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பியவற்றையெல்லாம் கொடுத்த பின்னர் இவ்வாறு கேட்டான்— (6)

“என்னுடைய தந்தையும், மாமன்னருமான தசரதர் உடல் நலமுடன் இருக்கிறாரா? மகாத்மாவான இராமன், இலக்குவன் ஆகியோர் நோய்-நொடி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் அல்லவா? (7)

மகாபுத்திமானான இராமனின் அன்னை, அறம் அறிந்த, அறப்பற்றுடைய, அறத்தை நடத்திக் காட்டுகிற உத்தமியான கோசலா தேவியார் நோயில்லாமல் இருக்கிறாரா? (8)

இலக்குவன், மற்றும் வீரனான சத்ருக்னனுடைய தாயாரும், அறநெறி உணர்ந்தவரும், (மூன்று பட்டத்தரசிகளில்) நடுவில் இருப்பவருமான சுமித்திரை நலம்தானே? (9)

தன்னலம் கருதுபவளும், எல்லா விஷயத்திலும் முரண்டு பிடிப்பவளும், கோபக்காரியும், தன்னை மகாபுத்திசாலி என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பவளுமான என் தாயார் கைகேயி நலம்தானே? அவர் என்ன சொல்லி அனுப்பினார்?” (10)

மகாத்மா பரதனால் இவ்வாறு கேட்கப்பட்ட அந்த தூதர்கள், மிக்க வினயத்துடன் பின்வரும் பதிலை பரதனிடம் சொன்னார்கள்— (11)

“புலிநிகர் வீரரே! எவரெவர்களுடைய நலனைத் தாங்கள் அறிந்து கொள்ள விரும்புகின்றீர்களோ, அவர்கள் நலமாகவே இருக்கிறார்கள். தாமரை தடக்கை கொண்ட திருமகள் தங்களைக் கோருகிறாள். தங்கள் தேர் இப்போதே ஆயத்தமாகட்டும்.” (12)

இவ்வாறு அந்த தூதர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு, “சரி, நான் மன்னரிடம், ‘தூதர்கள் என்னை அவசரமாக அழைக்கிறார்கள்’ என்று கூறி, விடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறேன்.” (13)

இவ்வாறு அந்த தூதர்களிடம் தெரிவித்துவிட்டு, அரசகுமாரரான பரதன், தூதர்களால் விரைவுபடுத்தப்பட்டு தாய்வழிப் பாட்டனாரிடம் சென்று பின்வருமாறு கூறினான்— (14)

- ராஜந் பிதூர் க₃மிஷ்யாமி ஸகாஸம் தூ₃தசோதி₃த: ।
புநரப்யஹமேஷ்யாமி யத₃ா மே த்வம் ஸ்மரிஷ்யஸி ॥ (15)
- ப₄ரதேநைவமுக்தஸ்து ந்ருபோ மாதாமஹஸ்தத₃ா ।
தழுவாச ஸுப₄ம் வாக்யம் ஸிரஸ்யாக்₄ராய ராக₄வம் ॥ (16)
- க₃ச்ச₂ தாதாநுஜாநே த்வாம் கைகேயீ ஸுப்ரஜாஸ்த்வயா ।
மாதரம் குஸலம் ப்₃ஸ்யா: பிதரம் ச பரந்தப ॥ (17)
- புரோஹிதம் ச குஸலம் யே சாந்யே த்₃விஜுஸத்தமா: ।
தௌ ச தாத மஹேஷ்வாஸௌ ப்₄ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ (18)
- தஸ்மை ஹஸ்த்யுத்தமாம்ஸ சித்ராந் கம்ப₃லாநஜிநாநி ச ।
அபி₄ஸத்க்ருத்ய கைகேயோ ப₄ரதாய த₄நம் த₃தௌ ॥ (19)
- ருக்மநிஷ்கஸஹஸ்ரே த்₃வே ஷோட₃ஸாஸ்வஸதாநி ச ।
ஸத்க்ருத்ய கைகயீபுத்ரம் கேகயோ த₄நமாதி₃ஸத் ॥ (20)
- தத₂ாமாத்யாநபி₄ப்ரேதாந் விஸ்வாஸ்யாம்ஸச கு₃ணாந்விதாந் ।
த₃த₃ாவஸ்வபதி: க்ஷிப்ரம் ப₄ரதாயாநுயாயிந: ॥ (21)
- ஐராவதாநைந்த்₃ரஸிராந்நாக₃ாம்ஸச ப்ரியத₃ர்ஸநாந் ।
க₂ராஞ் ஸீக்₄ராந் ஸுஸம்யுக்தாந் மாதுலோ₃ஸ்மை த₄நம் த₃தௌ ॥ (22)
- அந்த:புரேதிஸம்வ்ருத்த₄ாந் வ்யாக்₄ரவீர்ய ப₃லாந்விதாந் ।
த₃ம்ஷ்ட்ராயுத₄ாந் மஹாகாயாந் ஸுநஸ்சோபாயநம் த₃தௌ ॥ (23)
- ஸ த₃த்தம் கேகயேந்த்₃ரேண த₄நம் தந்நாப்யநந்த₃த ।
ப₄ரத: கைகயீபுத்ரோ க₃மநத்வரயா தத₃ா ॥ (24)
- ப₃பூ₄வ ஹ்யஸ்ய ஹ்ருத₃யே சிந்தா ஸுமஹதீ தத₃ா ।
த்வரயா சாபி தூ₃தாநாம் ஸ்வப்நஸ்யாபி ச த₃ர்ஸநாத் ॥ (25)
- ஸ ஸ்வவேஸ்ம வ்யதிக்ரம்ய நரநாக₃ாஸ்வஸம்வ்ருதம் ।
ப்ரபேதே₃ ஸுமஹச்ஸ்ரீமாந் ராஜமார்க்₃மநுத்தமம் ॥ (26)
- அப்யதீத்ய ததோ₃பஸ்யத₃ந்த:புரமநுத்தமம் ।
ததஸ்தத்₃ப₄ரத: ஸ்ரீமாநாவிவேஸாநிவாரித: ॥ (27)
- ஸ மாதாமஹமாப்ருச்ச₂ய மாதுலம் ச யுத₄ாஜிதம் ।
ரத₂மாருஹ்ய ப₄ரத: ஸத்ருக்₂ந ஸஹிதோ யயௌ ॥ (28)
- ரத₂ாந் மண்ட₃லசக்ராம்ஸச யோஜயித்வா பர:ஸதம் ।
உஷ்ட்ர கே₃ாஸ்வக₂ரைர் ப்ருத்யா ப₄ரதம் யாந்தமந்வயு: ॥ (29)

“மன்னரே! தூதர்கள் என்னை அவசரப்படுத்துகிறார்கள். தகப்பனாரிடம் செல்கிறேன். பின்னர், நீங்கள் என்னை அழைக்கும்போது வருகிறேன்.” (15)

பரதன் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்ட தாய்வழிப் பாட்டனாரான மன்னர், ரகுசூல திலகமான பரதனை உச்சிமுகர்ந்து மங்களமான சொற்களைக் கூறினார்— (16)

“குழந்தாய்! நான் உனக்கு அனுமதி கொடுக்கிறேன், சென்று வருவாயாக! உன்னைப் பெற்றதால் கைகேயி நன்மகவைப் பெற்ற தாய் என்ற பெருமையைப் பெற்றாள். வெற்றி வீரனே! உன் தாய்-தந்தையரின் நலனை விசாரித்ததாகக் கூறுவாயாக. (17)

புரோகிதரிடமும், மற்றுமுள்ள அந்தணோத்தமர்களிடமும் நான் நலன் விசாரித்ததாகக் கூறு; வீரமிகு வில்லாளிகளும், சகோதரர்களுமான இராம-இலக்குவர்களையும் நான் மிகவும் விசாரித்ததாகக் கூறு.” (18)

கேகய மன்னர், பரதனுக்கு உத்தமமான யானைகளையும், கம்பளி வகைகளையும், மான்-புலித் தோல்களையும், ஏராளமான செல்வங்களையும் பரிசாகக் கொடுத்தார். (19)

கேகய மன்னர், இரண்டாயிரம் பொற்காசுகளையும், ஆயிரத்து அறுநூறு குதிரைகளையும் கைகேயியின் பிள்ளைக்கு மிக்க அன்போடு பரிசாக அளித்தார். (20)

மன்னர் அசுவபதி, தன் மனம் போல நடக்கின்ற, நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான, நற்குணங்களுடன் கூடிய அமைச்சர்களை பரதனுடன் செல்லும்படி ஆணையிட்டார். (21)

மாமன் இவருக்குத் தன் அன்புப் பரிசாக இராவான், இந்திரசிரஸ் என்ற மலைகளில் தோன்றிய, அழகிய தோற்றமுடைய யானைகளையும், தேர்களை வேகமாக இழுத்துச் செல்வதில் பழக்கப்பட்டவைகளான கோவேறு கழுதைகளையும் அளித்தார். (22)

அந்தப்புரத்தில் மிகவும் அக்கறையுடன் வளர்க்கப்பட்டவைகளும், புலியின் வீர்ய-பராக்கிரமத்திற்கு ஈடானவைகளும், கோரைப் பற்களையே ஆயுதங்களாக உடையவைகளும், பேருடல் கொண்டவைகளுமான வேட்டை நாய்களையும் வெகுமானமாகக் கொடுத்தார். (23)

கைகேயி மைந்தன் பரதன் புறப்பட்டுச் செல்வதற்குத் துடித்துக் கொண்டிருந்ததால், கேகய மன்னரால் அளிக்கப்பட்ட அந்தப் பரிசுகளில் மனநாட்டம் கொள்ளவில்லை. (24)

தூதர்கள் அவசரப்படுத்தியதாலும், கெட்ட கனவைக் கண்டதாலும், அப்போது அவனுடைய மனத்தில் பெருங்கவலை உண்டாகியிருந்தது. (25)

திருநிறை செல்வனான அவன், தன் இருப்பிடத்திற்குச் சென்று, பின் அங்கிருந்து புறப்பட்டு, மக்கள்-யானைகள்-குதிரைகள் நிரம்பிய மிகச்சிறந்ததான, விசாலமான ராஜவீதியை அடைந்தான். (26)

பின்னர், திருபொருந்திய பரதன், அதைக் கடந்து எழில்மிக்க அந்தப்புரத்தைக் கண்டான்; (காவலர்களால்) தடைசெய்யப்படாதவனாக உள்ளே சென்றான். (27)

பரதன், தாய் வழிப்பாட்டனாரிடமும், மாமனாகிய யுதாஜித்திடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டு, சத்ருக்கனோடு ரதத்தில் ஏறி, பயணத்தைத் தொடங்கினான். (28)

வேலைக்காரர்கள், வட்டமான சக்கரங்களைக் கொண்ட ஓட்டகம்-எருது-குதிரை-கோவேறு கழுதைகள் பூட்டிய நூற்றுக்கணக்கான ரதங்களில், முன்னே வேகமாகச் சென்று கொண்டிருந்த பரதனைப் பின்பற்றிச் சென்றார்கள். (29)

ப₃லேந கு₃ப்தோ ப₄ரதோ மஹாத்மா

ஸஹார்யகஸ் யாத்மஸமைரமாத்யை: ।

ஆத்யாய ஸத்ருக்₄நமபேதஸத்ருர்-

க்₃ருஹாத்யயௌ ஸித்த₄ இவேந்த்₃ரலோகாத் ॥ (30)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஸப்ததிம: ஸர்க₃: ॥

ஏகஸப்ததிதம: ஸர்க₃:

அயோத்₄யாக₃மநம்

ஸ ப்ராங்முக்₂ ராஜக்₃ருஹாத₃பி₄நிர்யாய ராக₄வ: ।

தத: ஸுத்யாமாம் த்யுதிமாந் ஸந்தீர்யாவேக்ஷய தாம் நதீ₃ம் ॥ (1)

ஹ்லாதி₃நீம் தூ₃ரபாராம் ச ப்ரத்யக் ஸ்ரோதஸ் தரங்கி₃ணீம் ।

ஸதத்₃ருமதரத்ஸர்மாந் நதீ₃மிக்ஷவாகுநந்த₃ந: ॥ (2)

ஏலாத₄நே நதீ₃ம் தீர்த்வா ப்ராப்ய சாபரபர்படாந் ।

ஸிலாமாகுர்வதீம் தீர்த்வா ஹ்யாக்₃நேயம் ஸல்யகர்தநம் ॥ (3)

ஸத்யஸந்த₄: ஸாசி: ஸ்ரீமாந் ப்ரேக்ஷமாண: ஸிலாவஹாம் ।

அத்யயாத்ஸ மஹாஸைலாந் வநம் சைத்ரரத₂ம் ப்ரதி ॥ (4)

ஸரஸ்வதீம் ச க₃ங்க்யாம் ச யுக்₃மேந ப்ரத்யபத்யத ।

உத்தராந் வீர மதஸ்யாநாம் ப₄ருண்ட₃ம் ப்ராவிஸத்₃வநம் ॥ (5)

வேகி₃நீம் ச குலிங்க₃ாக்₂யாம் ஹ்லாதி₃நீம் பர்வதாவ்ருதாம் ।

யமுநாம் ப்ராப்ய ஸந்தீர்ணோ ப₃லமாஸ்வாஸயத்தத்யா ॥ (6)

ஸீதீக்ருத்ய து க்யாத்ராணி க்லாந்தாநாஸ்வாஸ்ய வாஜிந: ।

தத்ர ஸ்நாத்வா ச பீத்வா ச ப்ராயாத்யாத்யாய சோத்யகம் ॥ (7)

ராஜபுத்ரோ மஹாரண்யமநபீ₄க்ஷணோபஸேவிதம் ।

ப₄த்₃ரோ ப₄த்₃ரேண யானேந மாருத: க₂மிவாத்யயாத் ॥ (8)

ப₄கீரதீ₂ம் து₃ஷ்ப்ரதராமம்ஸுத₄நே மஹாநதீ₃ம் ।

உபாயாத்₃ராக₄வஸ்தூர்ணம் ப்ராக்₃வடே விஸ்ருதே புரே ॥ (9)

ஸ க₃ங்க்யாம் ப்ராக்₃வடே தீர்த்வா ஸமாயாத் குடிகோஷ்டி₂காம் ।

ஸபுலஸ்தாம் ஸ தீர்த்வாத்₂ ஸமாயாத்₃ த₄ர்மவர்த₄நம் ॥ (10)

கேகய மன்னருக்குச் சமம் என்று கருதத்தக்க அமைச்சர்களுடன் படையினரால் பாதுகாக்கப்பட்டு, சத்ருக்களையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு, எதிரிகளில்லாத பரதன், யாரோ ஒரு சித்த புருஷர் இந்திரலோகத்திலிருந்து புறப்பட்டு வேறோர் இடத்திற்குக் கோலாகலமாகச் செல்வதைப்போல, அந்த அரண்மனையிலிருந்து வெளிக் கிளம்பினான். (30)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்

எழுபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : எழுபத்தொன்று

அயோத்தியை அடைதல்

மகாவீரனான அவன், ராஜக்ருஹத்திலிருந்து புறப்பட்டு கிழக்குத் திசை நோக்கிச் சென்றான். வழியில், தேஜஸ்வியான அவன் சுதாமா என்ற நதியைக் கண்டு, அதைக் கடந்து சென்றான். பின்னர், இக்ஷ்வாகு குலத்திற்குப் பெருமை சேர்ப்பவனும் ஸ்ரீமானுமான பரதன், ஹ்லாதினி என்னும் ஆற்றையும், மேற்கு திசைநோக்கிப் பாயும் சதத்ரு (தற்கால சட்லெஜ்) என்னும் நதியையும் கடந்தான். (1,2)

ஏலாதானம் என்னும் நகரத்தை அடைந்து, அங்கே ஒரு நதியைத் தாண்டிச் சென்று, அபரபர்ப்படம் என்ற நாட்டின் வழியே சென்று, தன்னுள் விழுகின்றவைகளைக் கற்களாக மாற்றிவிடும் தன்மை படைத்த ஒரு நதியையும் கடந்து, தென்கிழக்கில் சல்யகர்த்தனம் என்ற நாட்டை வந்தடைந்தான். (3)

சொல் தவறாதவனும் தூய உள்ளம் கொண்டவனும், சகல வளமைகளும் பொருந்தியவனுமான அவன், (கற்பாறைகளைப் புரட்டித் தள்ளும் அளவுக்கு வேகமாகப் பாயும்) சிலாவஹா என்று பெயர் பெற்ற நதியை தரிசித்துக் கொண்டு, பெரிய பெரிய மலைகளைக் கடந்து சென்று சைத்ரரதம் என்னும் காட்டை அடைந்தான். (4)

சரஸ்வதி நதியும், கங்கையின் ஒரு கிளை நதியும் சேரும் இடத்தை வந்தடைந்தான். அங்கிருந்து வீரமத்ஸ்ய நாட்டின் வடக்கேயிருந்த நாடுகள் வழியே சென்று பாருண்டம் என்ற வனத்தில் புகுந்தான். (5)

பின்னர், மிக வேகமாக ஓடுவதும், மலைகளிலிருந்து சப்தமிட்டுக் கொண்டு விழும் அருவிகளின் நீர் நிரம்பியதுமான குலிங்கம் என்ற நதியைக் கடந்து, அதன்பின் யமுனை நதியையும் கடந்து சென்று, அவ்விடத்தில் படையினருக்கு ஓய்வு கொடுத்தான். (6)

அவ்விடத்தில் களைப்படைந்திருந்த குதிரைகளைக் குளிப்பாட்டி, உடலில் குளிர்ச்சியூட்டி, இளைப்பாறச் செய்தான். தானும், நீராடியும் நீர் பருகியும், போகும் வழியில் தேவைப்படும் தண்ணீரை எடுத்துக் கொண்டும் புறப்பட்டான். (7)

புண்ணியாத்மாவான சக்கரவர்த்தியின் குமாரன், மக்கள் நடமாட்டமில்லாத நெடிய வனத்தை, மங்களமான ரதத்தின் மூலம், ஆகாயத்தில் எப்படி வாயு தடையற்றுச் செல்லுமோ, அவ்வாறே எளிதாகக் கடந்தான். (8)

அம்சுதானம் என்ற நகரை அடைந்த பரதன், பெருவெள்ளமாகப் பெருகி ஓடிக் கொண்டிருந்த கங்கையை அவ்விடத்தில் கடக்க முடியாது என்று கண்டு, வேகமாகச் சென்று புகழ்பெற்றதான ப்ராக்வடம் என்னும் நகரை அடைந்தான். (9)

ப்ராக்வட நகரத்தில் கங்கையைக் கடந்து, குடிகோஷ்டிகா என்னும் நதியின் கரையை வந்தடைந்தான். படையினரோடு தானும் அந்த ஆற்றைக் கடந்து தர்மவர்த்தனம் என்னும் கிராமத்தை வந்தடைந்தான். (10)

- தோரணம் த₃க்ஷிணார்தே₄ந ஜம்பூ₃ப்ரஸ்த₂முபாக₃மத் ।
வருத₂ம் ச யயௌ ரம்யம் க்₃ராமம் த₃ஸரத₂த₂மஜு: ॥ (11)
- தத்ர ரம்யே வநே வாஸம் க்ருத்வாஸௌ ப்ராங்முகே₂ யயௌ ।
உத்₃யாநமுஜ்ஜிஹாநாயா: ப்ரியகா யத்ர பாத₃பா: ॥ (12)
- ஸாலாம்ஸ்து ப்ரியகாந் ப்ராப்ய ஸீக்₄ராநாஸ்த₂ய வாஜிந: ।
அநுக்ஞாப்யாத₂ ப₄ரதோ வாஹிநீம் த்வரிதோ யயௌ ॥ (13)
- வாஸம் க்ருத்வா ஸர்வதீர்தே₂ தீர்த்வா சோத்தாநிகாம் நதீ₃ம் ।
அந்யா நதீ₃ஸ்ச விவிதா: பார்வதீயைஸ்துரங்குமை: ॥ (14)
- ஹஸ்திப்ருஷ்ட₂கமாஸாத்₃ய குடிகாமத்யவர்தத ।
ததார ச நரவ்யாக்₄ரோ லௌஹித்யே ஸிகதாவதீம் ॥ (15)
- ஏகஸாலே ஸ்த₂நாமதீம் விநதே கே₃மதீம் நதீ₃ம் ।
கலிங்கநக₃ரே சாபி ப்ராப்ய ஸாலவநம் தத₃ா ॥ (16)
- ப₄ரத: க்ஷிப்ரமாக்₃ச்ச₂த் ஸுபரிஸ்ராந்தவாஹந: ।
வநம் ச ஸமதீத்யாஸு ஸர்வர்யாமருணோத்யே ॥ (17)
- அயோத்₄யாம் மநுநா ராக்ஞா நிர்மிதாம் ஸந்த₃த₃ர்ஸ ஹ ।
தாம் புரீம் புருஷவ்யாக்₄ர: ஸப்தராத்ரோஷித: பதி₂ ॥ (18)
- அயோத்₄யாமக்₃ரதோ த்₃ருஷ்ட்வா ஸாரதி₂ம் வாக்யமப்₃ரவீத் ।
ஏஷா நாதிப்ரதீதா மே புண்யோத்₃யாநா யஸஸ்விநீ ॥ (19)
- அயோத்₄யா த்₃ருஸ்யதே தூ₃ராத்ஸாரதே₂ பாண்டும்ருத்திகா ।
யஜ்வபி₄ர்த்ருணஸம்பந்நைந் ப்₃ராஹ்மணைந் வேத₃பாரகை₃: ॥
பூ₄யிஷ்ட₂ம் ருத்₃தை₄ராகீர்ணா ராஜர்ஷிபரிபாலிதா ॥ (20)
- அயோத்₄யாயாம் புரா ஸப்₃த₃: ஸ்ருயதே துமுலோ மஹாந் ।
ஸமந்தாந் நரநாீணாம் தமத்₃ய ந ஸ்ருணோம்யஹம் ॥ (21)
- உத்₃யாநாநி ஹி ஸாயாஹ்நே க்ரீடித்வோபரதைந்நரை: ।
ஸமந்தாத்₃விப்ரத₄வத்₃பி₄: ப்ரகாஸந்தே மமாந்யத₂ா ॥
தாந்யத்₃யாநுருத₃ந்தீவ பரித்யக்தாநி காமிபி₄: ॥ (22)
- அரண்யபூ₄தேவ புரீ ஸாரதே₂ ப்ரதிப₄தி மே ।
ந ஹ்யத்ர யானைர்த்₃ருஸ்யந்தே ந க்₃ஜைந் ச வாஜிபி₄: ॥
நிர்யாந்தோ வாபி₄யாந்தோ வா நரமுக்த்யா யத₂ாபுரம் ॥ (23)
- உத்₃யாநாநி புரா ப₄ந்தி மத்தப்ரமுதி₃தாநி ச ।
ஜநாநாம் ரதிஸம்யோகே₃ஷ்வத்யந்தம் குணவந்தி ச ॥ (24)

அங்கிருந்து தசரதர் மைந்தனான பரதன், தோரணம் என்ற கிராமத்தின் தென்புறத்தில் அமைந்திருந்த ஜம்பூப்ரஸ்தம் என்ற அழகான ஊரை அடைந்தான். பின்னர், வருதம் என்ற அழகான கிராமத்தை அடைந்தான். (11)

அவ்விடத்தில், ஒரு காட்டில் இரவு தங்கிவிட்டு, பொழுது விடிந்ததும் கிழக்குத் திசையில் சென்றான். அவ்வாறு மேலே சென்று கொண்டிருந்த அவன் உஜ்ஜிஹானா என்ற நகரத்தின் பூங்காவனத்தை அடைந்தான். (12)

ஆச்சா மரங்களும், கதம்ப மரங்களும் நிறைந்திருந்த அந்த இடத்தில், படையினரை மெதுவாக வரும்படி ஆக்ஷை கொடுத்துவிட்டு, வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளைத் தன் தேரில் பூட்டிக் கொண்டு விரைவாகச் சென்றான். (13)

மாவீரனான அவன், சர்வதீர்த்தம் என்னும் கிராமத்தில் ஓர் இரவைக் கழித்துவிட்டு, உத்தானிகா என்ற ஆற்றையும், வேறு பல ஆறுகளையும் மலைப்பிரதேச இனத்தைச் சேர்ந்த குதிரைகளைக் கொண்டு தாண்டிச் சென்று ஹஸ்திப்ருஷ்டகம் என்ற கிராமத்தை அடைந்தான். அதன் அருகில் குடிகை என்னும் ஆற்றைக் கடந்தான். பின்னர், லோஹித்யம் என்னும் சிற்றூர் அருகே ஸிகதாவதி என்ற ஆற்றைக் கடந்தான். (14,15)

பரதன், ஏகஸாலமென்னும் கிராமத்திற்கு அருகில் ஸ்தாணுமதி என்ற ஆற்றையும், வினதம் என்ற சிற்றூருக்கு அருகில் கோமதி என்ற ஆற்றையும் கடந்து, குதிரைகள் மிகவும் களைப்படைந்திருந்த நிலையிலேயே இடையில் தாமதிக்காமல், கலிங்க நகரை ஒட்டியிருந்த ஆச்சா மரங்கள் நிறைந்த வனப்பிரதேசத்தை சென்றடைந்தான். (16)

இரவில் விரைவாக வனத்தைக் கடந்து, வைகறைப்போதில் மனுச்சக்கரவர்த்தியால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட அயோத்தி மாநகரை, வழியில் ஏழு இரவுகளைக் கழித்த மாவீரனான அவன் கண்களால் கண்டான். (17,18)

கண்ணெதிரில் அயோத்தியைப் பார்த்து, தேரோட்டியை நோக்கிச் சொன்னான்— “புகழ்மிக்கதும், பவித்ரமான பூங்காக்களை உடையதுமான இந்த நகரம், என்னால் களையிழந்ததாகக் காணப்படுகிறது. (19)

சாரதியே! இதே அயோத்தியில்தான் நற்குணங்கள் அமையப் பெற்றவர்களும், வேதவித்தகர்களான அந்தணர்கள் வசித்து வருகிறார்கள்; பெரும் செல்வந்தர்கள் நிறைந்திருக்கிறார்கள்; ராஜரிஷியான தசரத மன்னர் பரிபாலித்து வருகிறார். அந்த அயோத்தி தூரத்திலிருந்து பார்க்கும்போது வெண்மணற்குவியல் போல் என்னால் காணப்படுகிறது. (20)

முன்பு, இந்த அயோத்தியில் ஆண்-பெண்களின் கோலாகலக் குரல் எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் கேட்கப்படும். ஆனால், இப்போது நான் அதைக் கேட்கவில்லை. (21)

அந்திவேளையில், பூங்காக்களில் விளையாட்டுக்களை முடித்துக் கொண்டு, மக்கள் நாலாதிசைகளிலும் பரந்து கொண்டு செல்வார்கள்; ஆனால், இப்போது எனக்கு வேறுவிதமாகக் காட்சி தருகிறது. தன்னிடம் அன்பு கொண்டவர்களால் துறக்கப்பட்டு, அந்தப் பூங்காக்கள் அழுவது போலிருக்கிறது. (22)

தேரோட்டியே! ஊரிலுள்ள பிரமுகர்கள், முன்பு போல் தேர்-யானை-குதிரைகளில் ஏறிக் கொண்டு உள்ளே வருகிறவர்களாகவோ, வெளியே போகிறவர்களாகவோ காணப்படவில்லை. அதனால், இது காட்டைப் போல் (மக்கள் நடமாட்டமில்லாததாக) ஆகிவிட்டதாகத் தோன்றுகிறது. (23)

முன்பு, பூங்காக்களில் ஆனந்தப்பெருக்கில் மதிமயங்கி மூழ்கியவர்களும், காம விளையாட்டுக்களுக்கு ஏற்ற சௌகரியங்கள் நிறைந்திருந்ததால் இளைஞர் கூட்டமும் ஆரவாரம் செய்து கொண்டிருக்கும். (24)

தாந்யேதாந்யத்ய பஸ்யாமி நிராநந்த்யாநி ஸர்வஸ: ।
ஸ்ரஸ்தபர்ணைரநுபத்யம் விக்ரோஸத்யபிரிவ த்யருமை: ॥ (25)

நாத்யாபி ஸ்ருயதே ஸப்யதே மத்தாநாம் ம்ருக்யபக்ஷிணாம் ।
ஸம்ரக்தாம் மதுராம் வாணீம் கலம் வ்யாஹரதம் பஹு ॥ (26)

சந்த்யநாக்யருஸம்ப்ருக்தோ தூபஸம்மூர்ச்சிதோ஽துல: ॥
ப்ரவாதி பவந: ஸ்ரீமாந் கிம் நு நாத்ய யத்யபுரம் ॥ (27)

பேரீம்ருத்யங்க்யவீணாநாம் கோணஸங்க்யட்டித: புந: ।
கிமத்ய ஸப்யதே விரத: ஸத்யாதீநக்யதி: புரா: ॥ (28)

அநிஷ்டாநி ச பாபாநி பஸ்யாமி விவித்யாநி ச ।
நிமித்தாந்யமநோக்ஞாநி தேந ஸீத்யதி மே மந: ॥ (29)

ஸர்வத்யா குஸலம் ஸூத த்யுர்லப்யம் மம ப்யந்த்யஷு ।
தத்யா ஹ்யஸதி ஸம்மோஹே ஹ்ருத்யம் ஸீத்யீவ மே ॥ (30)

விஷண்ண: ஸ்ராந்தஹ்ருத்யஸ் த்ரஸ்த: ஸம்லுலிதேந்த்யரிய: ।
புரத: ப்ரவிவேஸாஸு புரீமிக்ஷவாகுபாலிதாம் ॥ (31)

த்யவாரேண வைஜயந்தேந ப்ராவிஸச்ச்ரந்தவாஹந: ।
த்யவா:ஸ்தைருத்தாய விஜயம் ப்ருஷ்டஸ்தை: ஸஹிதோ யயௌ ॥ (32)

ஸ த்வநேகாக்யுரஹ்ருத்யோ த்யவா:ஸ்தம் ப்ரத்யர்ச்ய தம் ஜநம் ।
ஸூதமஸ்வபதே: க்லாந்தமப்யுரவீத்தத்ர ராக்யவ: ॥ (33)

கிமஹம் த்வரயாநீத: காரணேந விநாநக்ய ।
அஸுப்யாஸங்கி ஹ்ருத்யம் ஸீலம் ச பததீவ மே ॥ (34)

ஸ்ருதா நோ யாத்யருஸ: பூர்வம் ந்ருபதீநாம் விநாஸநே ।
ஆகாராம்ஸ்தாநஹம் ஸர்வாநிஹ பஸ்யாமி ஸாரதே ॥ (35)

ஸம்மார்ஜநவிஹீநாநி பருஷாண்யுபலக்ஷயே ।
அஸம்யதகவாடாநி ஸ்ரீவிஹீநாநி ஸர்வஸ: ॥ (36)

ப்யலிகர்மவிஹீநாநி தூபஸம்மோத்யநேந ச ।
அநாஸிதகுடும்ப்யாநி ப்ரப்யாஹீநஜநாநி ச ॥ (37)

அலக்ஷமீகாநி பஸ்யாமி குடும்பியபுவநாந்யஹம் ।
அபேதமால்யஸோப்யாந்யப்யஸம்ம்ருஷ்டாஜிராணி ச ॥ (38)

தேவாக்யாராணி ஸூந்யாநி ந சாப்யாந்தி யத்யபுரம் ।
தேவதார்சா: ப்ரவித்த்யாஸ்ச யக்ஞகேத்யஷ்ட்யஸ்தத்யாவித்யா: ॥ (39)

இப்போது பூங்காக்களுக்குச் செல்லும் பாதைகளில் மரங்கள் கதறி அழுது உதிர்த்த இலைகள் காணப்படுகின்றன; எல்லாப் பக்கங்களிலும் ஆனந்தம் இன்மையைக் காண்கிறேன். (25)

அன்பும் இனிமையும் கூடி பேரிரைச்சலாகக் கூவும், மதங்கொண்ட மான்கள்-பறவைகளின் ஒலியை இந்த நேரம் வரை நான் கேட்கவில்லை. (26)

சந்தனம், அகில் போன்ற வாசனைப் பொருள்கள், மற்றும் மணமிக்க தூபப் புகையின் நறுமணம் ஆகியவற்றைச் சுமந்து வரும் இனிய காற்று, இப்போது முன்புபோல் (நறுமணத்துடன்) வீசவில்லை? (27)

பேரிகை, மிருதங்கம், வீணை ஆகிய இசைக்கருவிகளின் கம்பீரமான நாதம், எவ்வித இடையூறுமில்லாமல் முன்பு கேட்டுக் கொண்டிருக்கும். அது ஏன் இப்போது நின்று போயிற்று? (28)

துயரம் தரக் கூடிய பலவகையான பாவக் காட்சிகளைக் காண்கிறேன். மனத்திற்கு உற்சாகம் அளிக்காத சகுனங்களையும் பார்க்கிறேன். அதனால், என் மனம் கவலைப்படுகிறது. (29)

தேரோட்டியே! என் உறவினர்கள் எல்லோரும் நலம் என்பது ஒருக்காலும் நடக்கக் கூடியதல்ல. புத்தி மயங்குவதற்குக் காரணமே இல்லை என்ற போதிலும், என் மனம் நடுங்குகிறது." (30)

உற்சாகம் இழந்தவனாக, களைப்புற்ற மனம் கொண்டவனாக, உள்ளம் நடுங்கியவனாக, பொறிகள் கலங்கியவனாக, இக்ஷவாகு மரபினரால் பாதுகாக்கப்படும் நகரத்திற்குள் பரதன் பிரவேசித்தான். (31)

வைஜயந்தமென்னும் நுழைவாயில் வழியாக, களைத்துப் போன வாகனங்களையுடைய பரதன் உள்ளே நுழைந்தான். வாயிலில் காத்திருந்த பணியாளர்கள், 'வெற்றி, வீரரே! வெற்றி!' என்று வாழ்த்தினார்கள்; அவர்களுடனே உள்ளே சென்றான். (32)

பரதனுடைய மனம் ஒரு நிலையில் இல்லை - அஞ்சி அலைந்து கொண்டிருந்தது. உடன் வந்த வாயிற்காப்பாளர்களுக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பினான். அசுவபதியினால் அனுப்பப்பட்டவனும், களைத்திருந்தவனுமான தேரோட்டியை நோக்கி இவ்வாறு கூறினான்— (33)

"குற்றமற்றவனே! எவ்வித முக்கிய காரணமும் இல்லாமல் நான் ஏன் இங்கு இவ்வளவு விரைவாக அழைத்து வரப்பட்டேன்? மனத்தில் அசுபமான எண்ணங்களே எழுகின்றன. இயல்பான என் மனோதையம் விழுந்துவிட்டது போலிருக்கிறது. (34)

தேரோட்டியே! ஒரு நாட்டின் அரசர் அழிந்தால் என்னென்ன நிமித்தங்கள் காணப்படும் என்று, நாம் முன்னர் கேட்டறிந்திருக்கிறோமோ, அந்த அறிகுறிகளையெல்லாம் நான் இங்கே பார்க்கிறேன். (35)

வீடுகள் கூட்டி மெழுகப்படவில்லை; சோபை இழந்தவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. கதவுகள் மூடப்படவில்லை. எல்லாப் பக்கங்களிலும் ஒளி குன்றியதாகக் காண்கிறேன். (36)

சம்சாரிகள் வசிக்கும் வீடுகளில் தெய்வ ஆராதனை, பலிஹரணம் காணப்படவில்லை; நறுமண தூபங்கள் இல்லை; குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் உணவு கொள்ளவில்லை; மக்கள் ஒளியிழந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள்; வீடுகள் பாழடைந்துவிட்டனபோலும் நான் காண்கிறேன். (37)

தேவாலயங்களில் மலர்மாலைகளின் சோபை காணப்படவில்லை; பிரகாரங்கள் பெருக்கி, நீர் தெளித்து சுத்தம் செய்யப்படவில்லை; மனித நடமாட்டமே இல்லாமல் குனியமாக இருக்கிறது. ஏன், முன்புபோல் ஒளியுடன் விளங்கவில்லை? (38)

தெய்வத் திருமேனிகளுக்கு வழிபாடுகள் நடைபெறவில்லை; வேள்விச் சாலைகளும் அவ்வாறே (கர்மாக்கள் இல்லாததாகக்) காணப்படுகின்றன; மலர் விற்பனை நிலையங்களில், மலர்மாலைகள், முன்புபோல் இப்போது வியாபாரத்திற்காக வைக்கப்படவில்லை. (39)

மால்யாபணேஷு ராஜந்தே நாத்ய பண்யாநி வை தத₂ ।
 த்₃ருஸ்யந்தே வணிகோப்யத்ய ந யத₂பூர்வமத்ர வை ॥
 த்₄யாநஸம்விக்₃நஹ்ருத்யா நஷ்டவ்யாபாரயந்த்ரிதா: ॥ (40)

தே₃வாயதநசைத்யேஷு தீ₃நா: பக்ஷிக்₃ணாஸ்தத₂ ।
 மலிநம் சாஸ்ருபூர்ணாஷம் தீ₃நம் த்₄யாநபரம் க்ருஸம் ।
 ஸஸ்த்ரீபிம்ஸம் ச பஸ்யாமி ஜநமுத்கண்டி₂தம் புரே ॥ (41)

இத்யேவமுத்த்வா ப₄ரத: ஸுதம் தம் தீ₃நமாநஸ: ।
 தாந்யரிஷ்டாந்யயோத்₄யாயாம் ப்ரேக்ஷய ராஜக்₃ருஹம் யயௌ ॥ (42)

தாம் ஸுந்யஸ்ருங்க்₃டக வேஸ்மரத்₂யாம்
 ரஜோருணத்₃வார கபாடயந்த்ராம் ।
 த்₃ருஷ்ட்வா புரிமிந்த்₃ரபுரப்ரகாஸாம்
 து₃:கே₂ந ஸம்பூர்ணதரோ ப₃பூ₄வ ॥ (43)

ப₃ஹுநி பஸ்யந் மநஸோப்ரியாணி
 யாந்யந்யத₃ா நாத்ர புரே ப₃பூ₄வு: ।
 அவாக்ஸிரா தீ₃நமநா நஹ்ருஷ்ட:
 பிதுர்மஹாத்மா ப்ரவிவேஸ வேஸ்ம ॥ (44)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகஸப்ததிதம: ஸர்க்₃: ॥

த்₃விஸப்ததிதம: ஸர்க்₃:

ப₄ரதஸந்தாய:

அபஸ்யம்ஸ்து ததஸ்தத்ர பிதரம் பிதுராலயே ।
 ஜக்₃ாம ப₄ரதோ த்₃ரஷ்டும் மாதரம் மாதூராலயே ॥ (1)

அநுப்ராப்தம் து தம் த்₃ருஷ்ட்வா கைகேயீ ப்ரோஷிதம் ஸுதம் ।
 உத்பபாத தத₃ா ஹ்ருஷ்டா த்யக்த்வா ஸௌவர்ணமாஸநம் ॥ (2)

ஸ ப்ரவிஸ்யைவ த்₄ர்மாத்மா ஸ்வக்₃ருஹம் ஸ்ரீவிவர்ஜிதம் ।
 ப₄ரத: ப்ரதிஜக்₃ராஹ ஜநந்யாஸ் சரணௌ ஸுபெ₄ள ॥ (3)

ஸா தம் மூர்தந்யுபாக்₄ராய பரிஷ்வஜ்ய யஸஸ்விநம் ।
 அங்கே ப₄ரதமாரோப்ய ப்ரஷ்டும் ஸமுபசக்ரமே ॥ (4)

அத்ய தே கதிசித்₃ராத்ரயஸ் ச்யுதஸ்யார்யகவேஸ்மந: ।
 அபி நாத்₄வஸ்ரம: ஸீக்₄ரம் ரதே₂நாபததஸ்தவ ॥ (5)

ஆர்யகஸ்தே ஸுகுஸலீ யுத₄ஜிந்மாதுலஸ்தவ ।
 ப்ரவாஸாச்ச ஸுக₂ம் புத்ர ஸர்வம் மே வக்துமர்ஹஸி ॥ (6)

இங்கு வணிகர்களும் சோகத்தால் மனம் பதறியவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள்; விற்பனை இழந்ததால் மனம் குன்றியிருக்கிறார்கள்; அதனால் முன்புபோல் காணப்படவில்லை. (40)

கோவில்களிலும் புனித மரங்களிலும் பறவை-விலங்குகள் சோர்ந்து கிடக்கின்றன. நகரத்தில் ஆண்-பெண்களின் சமூகம் மாசடைந்தும், கண்ணீர் நிரம்பிய கண்களுடனும், இரங்கத்தக்க நிலையிலும், கவலை கொண்டும், துவண்டுபோய் வருந்திக் கொண்டிருப்பதாகவும் காண்கிறேன்.” (41)

பரதன், சாரதியிடம் இவ்வாறு கூறிவிட்டு, அயோத்தியில் அபசகுனங்களைப் பார்த்து நொந்த மனத்துடன் மன்னர் மாளிகையை அடைந்தான். (42)

தேவலோகத்தில் இந்திரனுடைய பட்டணம் போல் முன்பு விளங்கிய அந்த நகரம், நாற்சதுக்கங்கள்-வீடுகள்-தேர்த்தடங்கள் எல்லாம் மக்கட்கூட்டமில்லாமல் இருப்பதையும், வீட்டுக் கதவுகள் புழுதி படிந்து செம்மையாக மாறியிருப்பதையும் பார்த்து மிகவும் துயரமடைந்தான். (43)

இதற்கு முன்பு அந்த நகரில் மனத்திற்கு ஒவ்வாத இப்படிப்பட்ட காட்சிகள் காணப்பட்டதில்லை. ஆனால், இப்போது ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. அதனால், (தவிர்க்க முடியாத ஒரு பேரிழப்பை எதிர்பார்த்து) தலையை தொங்கவிட்டுக் கொண்டு, மனம் நொந்து, மகிழ்ச்சியிழந்து தந்தையின் மாளிகைக்குள் புகுந்தான், மகாத்மாவான பரதன். (44)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எழுபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : எழுபத்திரண்டு

பரதன் கதறி அழுவது

பரதன், அப்போது தந்தையின் அந்த மாளிகையில் அவரைக் காணாததால், தாயைக் காண்பதற்காகத் தாயாரின் மாளிகைக்குச் சென்றான். (1)

வெளிநாடு சென்றிருந்த தன்னுடைய மைந்தன் திரும்பி வந்துவிட்டதைக் கண்டு, கைகேயி மனம் பூரித்தவளாகப் பொன்மயமான ஆசனத்திலிருந்து குதித்தோடி வந்தாள். (2)

தருமாத்மாவான பரதன் மாளிகைக்குள் நுழைந்ததுமே, அது ஒளியிழந்திருப்பதைக் கண்டான்; தன் தாயாரின் மங்களமயமான பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினான். (3)

அவள், புகழ்மிக்கவனான அவனை உச்சிமுகர்ந்து, கட்டித்தழுவி, மடியில் அமர்த்திக் கொண்டு விசாரிக்க ஆரம்பித்தாள்— (4)

“பாட்டனாரின் வீட்டிலிருந்து எவ்வளவு நாட்களுக்கு முன் புறப்பட்டாய்? தேரில் ஏறி வேகமாக வந்திருக்கும் உனக்கு பயணக் களைப்பு இல்லையா? (5)

குழந்தாய்! உன் பாட்டனார் சுகமாக இருக்கிறாரா? அவ்வாறே உன் மாமா யுதாஜித்தும் நலம்தானே? நீ, இங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றது முதல் நலமாகத்தானே இருக்கிறாய்? எல்லாவற்றையும் எனக்கு விவரமாகக் கூறு.” (6)

- ஏவம் ப்ருஷ்டஸ்து கைகேய்யா ப்ரியம் பார்தி₂வநந்த₃ந: ।
ஆசஷ்ட ப₄ரத: ஸர்வம் மாத்ரே ராஜீவலோசந: ॥ (7)
- அத்ய மே ஸப்தமீ ராத்ரிஸ் ச்யுதஸ்யார்யகவேஸ்மந: ।
அம்பு₃யா: குஸலீ தாதோ யுத₄ாஜிந்மாதுலஸ்ச மே ॥ (8)
- யந்மே த₄நம் ச ரத்நம் ச த₃தெ₃ள ராஜா பரந்தப: ।
பரிஸ்ராந்தம் பத்₂யப₄வத் ததோஹம் பூர்வமாக₃த: ॥ (9)
- ராஜவாக்யஹரைர்து₃தைஸ் த்வர்யமானோஹமாக₃த: ।
யத₃ஹம் ப்ரஷ்டுமிச்ச₂ாமி தத₃ம்ப₃ா வக்துமர்ஹதி ॥ (10)
- ஸு₁ந்யோசயம் ஸயநீயஸ்தே பர்யங்கோ ஹேமபூ₄ஷித: ।
ந சாயமிஷ்வாகுஜந: ப்ரஹ்ருஷ்ட: ப்ரதிப₄ாதி மே ॥ (11)
- ராஜா ப₄வதி பூ₄யிஷ்ட₂மிஹாம்ப₃ாயா நிவேஸநே ।
தமஹம் நா₃த்ய பஸ்யாமி த்₃ரஷ்டுமிச்ச₂ந்நிஹாக₃த: ॥ (12)
- பிதுர்க்₃ரஹீஷ்யே சரணௌ தம் மமாக்₂யாஹி ப்ருச்ச₂த: ।
ஆஹோஸ்வித₃ம்ப₃ ஜ்யேஷ்ட₂ாயா: கௌஸல்யாயா நிவேஸநே ॥ (13)
- தம் ப்ரத்யுவாச கைகேயீ ப்ரியவத்₃கோரமப்ரியம் ।
அஜாநந்தம் ப்ரஜாநந்தீ ராஜ்யலோபே₄ந மோஹிதா ॥ (14)
- யா க₃தி: ஸர்வபூ₄தாநாம் தாம் க₃திம் தே பிதா க₃த: ।
ராஜா மஹாத்மா தேஜஸ்வீ யாயஜுக: ஸதாம் க₃தி: ॥ (15)
- தச்ச்₂ருத்வா ப₄ரதோ வாக்யம் த₄ர்மாபி₄ஜநவாஞ் ஸுசி: ।
பபாத ஸஹஸா பூ₄மௌ பித்ருஸோக ப₃லார்தி₃த: ॥ (16)
- ஹா ஹதோஸ்மீதி க்ருபணாம் தீ₃நாம் வாசமுதீ₃ரயந் ।
நிபபாத மஹாப₃ாஹுர் ப₃ாஹு₁ விஷிப்ய வீர்யவாந் ॥ (17)
- தத: ஸோகேந ஸம்விக்₃ந: பிதுர்மரணது₃கி₂த: ।
விலலாப மஹாதேஜா ப்₄ராந்தாகுலிதசேதந: ॥ (18)
- ஏதத்ஸுருசிரம் ப₄ாதி பிதுர்மே ஸயநம் புரா ।
ஸஸிநேவாமலம் ராத்ரௌ க₃க₃நம் தோயத₃ாத்யயே ॥ (19)
- ததி₃த₃ம் ந விப₄ாத்யத்ய விஹீநம் தேந தீ₄மதா ।
வ்யோமேவ ஸஸிநா ஹீநம் விஸுஷ்க இவ ஸாக₃ர: ॥ (20)
- ப₃ாஷ்பமுத்ஸ்ருஜ்ய கண்டே₂ந ஸ்வார்த: பரமபீ₄டித: ।
ப்ரச்ச₂ாத்ய வத₃நம் ஸ்ரீமத்₃வஸ்த்ரேண ஜயதாம் வர: ॥ (21)

இவ்வாறு கைகேயியினால் கனிவுடன் கேட்கப்பட்ட தசரத நந்தனன், தாமரைக் கண்ணன் பரதன், எல்லாவற்றையும் அன்னையிடம் கூறினான்— (7)

“பாட்டனாரின் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டு இப்போது ஏழு நாட்கள் ஆகின்றன. தங்கள் தந்தையார் செளக்கியமாக இருக்கிறார்; என் மாமன் யுதாஜித்தும் நலம்தான். (8)

பகைவரை வாட்டி எடுக்கும் கேசய மன்னர் எனக்கு ஏராளமான செல்வத்தையும், மதிப்புமிக்க பொருள்களையும் பரிசாகக் கொடுத்தார். அவைகளைச் சுமந்து வந்த வாகனங்கள் வரும் வழியில் மிகவும் களைப்படைந்துவிட்டன. ஆதலால், நான் (சத்ருக்னனுடன்கூட) முன்னால் வந்துவிட்டேன். (9)

அரச ஆணையைக் கொண்டு வந்த தூதர்கள் என்னை மிகவும் அவசரப்படுத்தியதால் நான் முன்னால் வந்துவிட்டேன். நான் கேட்கப்போகும் தகவல்களை தாயாராகிய நீங்கள் நிச்சயமாகச் சொல்லவேண்டும். (10)

(மன்னர் வந்து படுக்கும்) தங்கமயமான தங்கள் கட்டில் ஆள் இல்லாமலிருக்கிறது. (அவர் ஏன் இங்கே இல்லை?) இக்ஷ்வாகு பரம்பரையின் மக்களும் தற்சமயம் மனமகிழ்ச்சியுடன் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. (11)

பொதுவாக, மன்னர் என் அன்னையின் இருப்பிடமாகிய இங்கேதான் அதிக நேரம் தங்கியிருப்பார். ஆனால், இப்போது அவரை இங்கே நான் காணவில்லை. அவரைப் பார்க்கும் ஆவலுடன் இங்கு வந்தேன். (12)

என் தந்தையாரின் பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரிக்க வேண்டும். எனவே, நான் கேட்பதற்குப் பதில் சொல்லுங்கள். ஒருக்கால் பெரிய அன்னை கௌசல்யையின் மாளிகையில் இருக்கிறாரோ?” (13)

ஆட்சி அதிகாரத்தில் மயங்கியிருந்த கைகேயி, பயங்கரமானதும் மகிழ்ச்சி தராததுமான செய்தியை, அவனுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் என்ற தவறான எண்ணத்துடன், மன்னர் பற்றிய செய்திகளை அறியாத அவனுக்குத் தெரியப்படுத்தும் வகையில், இவ்வாறு பதில் கூறினான்— (14)

“எண்ணற்ற வேள்விகளைச் செய்தவர்; சான்றோர்களுக்குப் புகலிடம்; மகா தேஜஸ்வி; மகாத்மா - இப்படிப்பட்ட உன்னுடைய தந்தையாகிய மன்னர், எல்லா உயிர்ப் பிராணிகளுக்கும் முடிவு எதுவோ, அந்த முடிவை அடைந்துவிட்டார்.” (15)

அறத்தின்பால் உறுதியான பற்றுக் கொண்டவனும், பரிசுத்த மூர்த்தியுமான பரதன், அந்தச் சொற்களைக் கேட்டவுடன், தந்தையின் மரணத்தால் ஏற்பட்ட சோகத்தால் தாக்கப்பட்டு, உடனே தரையில் வீழ்ந்தான். (16)

வீரம் மிக்கவனும், பெருந்தோளனுமாகிய பரதன், ‘ஆகா!... தந்தையே!... நான் தொலைந்தேன்!’ என்ற துக்ககரமான சொற்களைப் பரிதாபமாகக் கூறியபடி, இருகைகளாலும் தரையை தட்டிக் கொண்டு விழுந்து புரண்டான். (17)

மகாதேஜஸ்வியான அவனுடைய சிந்தனை கலங்கிச் சிதறியது. தந்தையின் மரணத்தால் ஏற்பட்ட சோகத்தால் மெய்மறந்து அழுது புலம்பத் தொடங்கினான்— (18)

“சரத் காலத்தில், நிர்மலமான ஆகாயத்தில், நிலா வெகு அழகாகப் பிரகாசிப்பதைப் போல, முன்பு என் தந்தையார் வீற்றிருந்தபோது இந்தக் கட்டில் சோபிதமாக விளங்கியது. (19)

அதே கட்டில், இப்போது மகாபுத்திமானான அவர் இல்லாததால், நிலா இல்லாத வானம் போலவும், நீரில்லாத சமுத்திரம் போலவும் ஒளியிழந்து காணப்படுகிறது.” (20)

வெற்றி வீரர்களில் தலைசிறந்தவனான அவன், மிகவும் மனவேதனைப்பட்டு, தன்னுடைய அழகிய முகத்தைத் துணியால் மறைத்துக் கொண்டு, கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டு தனக்குள் விம்மி அழுதான். (21)

தமார்தம் தே₃வஸங்காஸம் ஸமீக்ஷய பதிதம் பு₄வி ।
நிக்ருத்தமிவ ஸாலஸ்ய ஸ்கந்த₄ம் பரஸுநா வநே ॥ (22)

மாதா மாதங்க₃ஸங்காஸம் சந்த்₃ரர்கஸத்₃ருஸம் பு₄வ: ।
உத்த₂ாபயித்வா ஸோகார்தம் வசநம் சேத₃மப்₃ரவீத் ॥ (23)

உத்திஷ்டே₂ாத்திஷ்ட₂ கிம் ஸேஷே ராஜபுத்ர மஹாயஸ: ।
த்வத்₃வித₄ா ந ஹி ஸோசந்தி ஸந்த: ஸத₃ஸி ஸம்மதா: ॥ (24)

த₃ாநயக்ஞாதி₄காரா ஹி ஸீலஸ்ருதிவசோநுக₃ா ।
பு₃த்தி₄ஸ்தே பு₃த்தி₄ஸம்பந்ந ப்ரபே₄வார்கஸ்ய மந்த₃ரே ॥ (25)

ஸ ருதி₃த்வா சிரம் காலம் பூ₄மௌ விபரிவ்ருத்ய ச ।
ஜநநீம் ப்ரத்யுவாசேத₃ம் ஸோகைர்ப₃ஹுபி₄ராவ்ருத: ॥ (26)

அபி₄ஷேக்ஷயதி ராமம் நு ராஜா யக்ஞம் நு யக்ஷயதே ।
இத்யஹம் க்ருதஸங்கல்போ ஹ்ருஷ்டோ யாத்ராமயாஸிஷம் ॥ (27)

ததி₃த₃ம் ஹ்யந்யத₂ாபூ₄தம் வ்யவதீர்ணம் மநோ மம ।
பிதரம் யோ ந பஸ்யாமி நித்யம் ப்ரியஹிதே ரதம் ॥ (28)

அம்ப₃ கேநாத்யக₃ாத்₃ராஜா வ்யாதி₄நா மய்யநாக₃தே ।
த₄ந்யா ராமாத₃ய: ஸர்வே யை: பிதா ஸம்ஸ்க்ருத: ஸ்வயம் ॥ (29)

ந நூநம் மாம் மஹாராஜ: ப்ராப்தம் ஜாநாதி கீர்திமாந் ।
உபஜிக்₄ரேத்₃தி₄ மாம் மூர்த்₄நி தாத: ஸம்நம்ய ஸத்வரம் ॥ (30)

க்வ ஸ பாணி: ஸுக₂ஸ்பர்ஸஸ் தாதஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண: ।
யேந மாம் ரஜஸா த்₄வஸ்தமபீ₄க்ஷணம் பரிமார்ஜதி ॥ (31)

யோ மே ப்₄ராதா பிதா ப₃ந்து₄ர் யஸ்ய த்₃ாஸோஸ்மி தீ₄மத: ।
தஸ்ய மாம் ஸீக்₄ரமாக்₂யாஹி ராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண: ॥ (32)

பிதா ஹி பு₄வதி ஜ்யேஷ்டே₂ா த்₄ர்மமார்யஸ்ய ஜாநத: ।
தஸ்ய பா₃தெ₃ள க்₃ரஹீஷ்யாமி ஸ ஹீத்₃ாநீம் க₃திர்மம ॥ (33)

த்₄ர்மவித்₃த்₄ர்மநித்யஸ்ச ஸத்யஸந்தே₄ா த்₃ருட்₄வ்ரத: ।
ஆர்ய: கிமப்₃ரவீத்₃ராஜா பிதா மே ஸத்யவிக்ரம: ॥ (34)

பஸ்சிமம் ஸாது₄ ஸந்தே₃ஸமிச்ச₂ாமி ஸ்ரோதுமாத்மந: ।
இதி ப்ருஷ்டா யத₂ாதத்த்வம் கைகேயீ வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (35)

ராமேதி ராஜா விலபந் ஹா ஸீதே லக்ஷ்மணேதி ச ।
ஸ மஹாத்மா பரம் லோகம் க₃தோ க₃திமதாம் வர: ॥ (36)

தேவர்கள் போல் ஒளிவீசும் அவன், காட்டில் கோடரியால் வெட்டிச் சாய்க்கப்பட்ட ஆச்சாமரத்தின் கிளையைப் போல், தரையில் வீழ்ந்து கிடந்ததைக் (கைகேயி) கண்டாள். (22)

மதங்கொண்ட யானையைப் போன்றவனும், சூரிய-சந்திரர்களுக்கு ஒப்பானவனும், துயரத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தவனுமான அவனை, தரையிலிருந்து தூக்கி உட்கார வைத்து, பின்வரும் சொற்களைக் கூறினாள்— (23)

“மன்னர் மைந்தனே! புகழ்மிக்கவனே! எழுந்திரு, எழுந்திரு. ஏன் படுத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? பேரறிஞர்களின் சபையில் கொண்டாடப்படும் உன்னைப் போன்ற மேன்மக்கள் இந்த விஷயத்தில் வருந்த மாட்டார்கள். (24)

நற்புத்தி நிறைந்தவனே! ஆகாயத்தில் சூரியனுடன் கூடிய பிரபை போல, உனது நோக்கம் தானம் செய்வதிலும் யாகங்கள் செய்வதிலும் இணைபிரியாது இருக்கவேண்டும்; நல்லொழுக்கம், வேதமோதுதல், தவ வாழ்க்கை - இவற்றைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும்.” (25)

அவன் தரையில் வெகுநேரம் விழுந்து புரண்டு அழுதுவிட்டு, மிகவும் துயரத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு, தாயைப் பார்த்து இவ்வாறு சொன்னான்— (26)

“மன்னர், இராமனுக்கு முடிகுட்டப் போகிறார்; அல்லது, ஒரு மகாயாகத்திற்கு அவர் சங்கற்பம் செய்து கொள்ளப் போகிறார் - என்று, மிகவும் சந்தோஷத்துடன் முடிவு செய்து கொண்டு, அங்கிருந்து புறப்பட்டு வந்தேன். (27)

ஆனால், இங்கு நடந்திருப்பதோ நேர்மாறாக உள்ளது. எப்போதும் என் நல்வாழ்வில் அக்கறையுடைய தந்தையாரைக் காணாததால் என் மனம் உடைந்து போய்விட்டது. (28)

அம்மா! நான் திரும்பி வருவதற்கு முன்பாகவே, உயிர் போகும்படியான அப்படி என்ன நோய் அவரைப் பீடித்திருந்தது? தந்தையாருக்கு நேரடியாகவே அந்திமக்கிரியைகளை நடத்திய இராமன் முதலிய எல்லோரும் மிகவும் கொடுத்து வைத்தவர்கள். (29)

புகழ்பெற்ற மாமன்னர், நான் இங்கே திரும்பி வந்துவிட்டதை அறியமாட்டார். அறிந்திருந்தால் அவர் என் தலைமேல் குனிந்து என்னை உச்சிமுகர்வார். (30)

எந்தச் செயலையும் எளிதில் முடிக்கக் கூடியவரான தந்தையின், இனிமையாகத் தடவிவிடுகின்ற கைகள் எங்கே? அந்தக் கைகளால்தான் புழுதி படிந்த என் சரீரத்தை உடனுக்குடன் துடைத்துவிட்டுக் கொண்டிருப்பார். (31)

என்னுடைய சகோதரரும், தந்தைக்கு ஒப்பானவரும், கஷ்டமான காரியங்களையும் சுலபமாக முடித்துவிடக் கூடியவருமான எந்தப் பேரறிவாளருக்கு நான் தொண்டனோ, அந்த இராமபிரானுக்கு நான் திரும்பி வந்துவிட்ட செய்தியைத் தெரிவியுங்கள். (32)

அறம் அறிந்தவனுக்கு (அவனுடைய) அண்ணன் (பெற்ற) தந்தைக்கு சமானமானவர். வணக்கத்திற்குரிய அவருடைய திருவடிகளில் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்யப் போகிறேன். இனிமேல், அவர்தானே எனக்குப் புகலிடம்? (33)

தாயே! தருமம் அறிந்தவரும், தருமத்தில் நிலையான பற்றுடையவரும், பெரும் பாக்கியசாலியும், உறுதியான விரதம் உடையவரும், வீண்போகாத பராக்கிரமம் உடையவருமான என் தந்தை என்ன சொன்னார்? (34)

கடைசியாக எனக்கு அவர் ஏதேனும் ஆணையிட்டிருந்தால், அதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.” இவ்வாறு கேட்கப்பட்டவுடன் நடந்தவற்றையெல்லாம் நடந்தவாறே கைகேயி சொல்லிவிட்டாள். (35)

ஆண்மை மிக்கவர்களில் சிறந்தவரான, மகாத்மாவான அவர், ‘ஹா, இராமா! ஹா, சீதே! ஹா, லட்சுமணா!’ என்று புலம்பிக் கொண்டே மேலுலகம் சென்றார். (36)

- இமாம் து பஸ்சிமாம் வாசம் வ்யாஜஹார பிதா தவ ।
காலத₄ர்மபரிஷிப்த: பாஸாரிவ மஹாக₃ஜ: ॥ (37)
- ஸித்த₃த₄ார்த₂ாஸ்தே நரா ராமமாக₃தம் ஸீதயா ஸஹ ।
லக்ஷ்மணம் ச மஹாப₃ாஹும் த்₃ரக்ஷயந்தி புநராக₃தம் ॥ (38)
- தச்ச்₂ருத்வா விஷஸாதை₃வ த்₃விதீயாப்ரியஸம்ஸநாத் ।
விஷண்ணவத₃நோ பூ₄த்வா பூ₄ய: பப்ரச்ச₂ மாதரம் ॥ (39)
- க்வ சேத₃ாநீம் ஸ த₄ர்மாத்மா கௌஸல்யாநந்த₃வர்த₄ந: ।
லக்ஷ்மணேந ஸஹ ப்₄ராத்ரா ஸீதயா ச ஸமம் க₃த: ॥ (40)
- தத₂ா ப்ருஷ்டா யத₂ாதத்த்வமாக்₂யாதுமுபசக்ரமே ।
மாதாஸ்ய யுக₃பத்₃வாக்யம் விப்ரியம் ப்ரியஸங்கயா ॥ (41)
- ஸ ஹி ராஜஸுத: புத்ர சீரவாஸா மஹாவநம் ।
த₃ண்ட₃காந் ஸஹ வைதே₃ஹ்யா லக்ஷ்மணாநுசரோ க₃த: ॥ (42)
- தச்ச்₂ருத்வா ப₄ரதஸ் த்ரஸ்தோ ப்₄ராதுஸ் சாரித்ரஸங்கயா ।
ஸ்வஸ்ய வம்ஸஸ்ய மாஹாத்மயாத் ப்ரஷ்டும் ஸமுபசக்ரமே ॥ (43)
- கச்சிந்ந ப்₃ராஹ்மணத₄நம் ஹ்ருதம் ராமேண கஸ்யசித் ।
கச்சிந்நாட்₄யோ த்₃ரித்₃ரோ வா தேநாபாபோ விஹிம்ஸித: ॥ (44)
- கச்சிந்ந பரத₃ாராந் வா ராஜபுத்ரோபி₄மந்யதே ।
கஸ்மாத்ஸ த்₃ண்ட₃காரண்யே ப்₄ருணஹேவ விவாஸித: ॥ (45)
- அத₂ாஸ்ய சபலா மாதா தத்ஸ்வகர்ம யத₂ாதத₂ம் ।
தேநைவ ஸ்த்ரீஸ்வப₄ாவேந வ்யாஹர்துமுபசக்ரமே ॥ (46)
- ஏவமுக்தா து கைகேயீ ப₄ரதேந மஹாத்மநா ।
உவாச வசநம் ஹ்ருஷ்டா மூட₄ா பண்டிதமாநிநீ ॥ (47)
- ந ப்₃ராஹ்மணத₄நம் கிஞ்சித்₃ த்₄ருதம் ராமேண தீ₄மதா ।
கச்சிந்நாட்₄யோ த்₃ரித்₃ரோ வா தேநாபாபோ விஹிம்ஸித: ॥ (48)
- ந ராம: பரத₃ாராந்ஸ்ச சக்ஷாந்₄யாமபி பஸ்யதி ॥ (49)
- மயா து புத்ர ஸ்ருத்வைவம் ராமஸ்யைவாபி₄ஷேசநம் ।
யாசிதஸ்தே பிதா ராஜ்யம் ராமஸ்ய ச விவாஸநம் ॥ (50)
- ஸ ஸ்வஹ்ருத்திம் ஸமாஸ்த₂ாய பிதா தே தத்தத₂ாகரோத் ।
ராமஸ்ச ஸஹஸௌமித்ரி: ப்ரேஷித: ஸஹ ஸீதயா ॥ (51)
- தமபஸ்யந் ப்ரியம் புத்ரம் மஹிபாலோ மஹாயஸா: ।
புத்ரஸோகபரித்₃யூந: பஞ்சத்வமுபபேதி₃வாந் ॥
த்வயா த்வித₃ாநீம் த₄ர்மக்ஞ ராஜத்வமவலம்ப்யதாம் ॥ (52)

கயிறுகளால் பிணைக்கப்பட்ட பெரிய யானை அடங்கிவிடுவதைப் போல காலவசத்தால் கட்டுண்ட உன் தந்தை, பின்வரும் சொல்லையும் கடைசியாகச் சொன்னார்— (37)

‘சீதையோடும் இலக்குவனோடும் திரும்பி வரும் பெருந்தோளான இராமனை பாக்கியம் செய்த மனிதர்கள் பார்க்கப் போகிறார்கள்.’ (38)

தாயாரிடமிருந்து மனத்திற்குப் பிடிக்காத இந்த இரண்டாவது செய்தியைக் கேட்டதும், துயரம் தாங்காமல் பரதனின் முகம் மிகவும் வாடிப்போயிற்று; தாயாரை மறுபடியும் கேட்டான்— (39)

“கௌசல்யாதேவியின் ஆனந்தத்தைப் பெருக்கும் தருமாத்மாவான அவர், சீதாப்பிராட்டியுடனும், சகோதரன் லட்சுமணனுடனும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எங்கே போயிருந்தார்?” (40)

இவ்வாறு கேட்கப்பட்டவுடன் அவனுடைய தாயார், மிகவும் துன்பம் தரக்கூடிய செய்தியை, மகிழ்ச்சி தரும் என்று தவறாகக் கருதி, நடந்தவைகளை நடந்தவாறே சொல்லத் தொடங்கினாள்— (41)

“மகனே! மன்னரின் மைந்தனான அவன், மரவுரியுடுத்து, இலக்குவன் பின்தொடர், சீதையோடு தண்டகப் பெருங்காட்டிற்குச் சென்றுவிட்டான்!” (42)

அதைக் கேட்டதும் பரதனுக்குத் தன் தமையனாரின் ஒழுக்கத்தில் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. (ஆனால், அவர் தருமாத்மா ஆயிற்றே? என்ற எண்ணமும் தோன்றியது.) தன்னுடைய பரம்பரையின் தருமநெறி தவறாத பெருமையை நினைத்துப் பார்த்து, மேலும் விசாரிக்கத் தொடங்கினான்— (43)

“இராமன், யாரோ ஓர் அந்தணருடைய செல்வத்தைக் கவர்ந்தாரா? குற்றமற்ற ஒரு செல்வந்தனோ, அல்லது, ஏழையோ அவரால் கடுமையாகத் துன்புறுத்தப்பட்டனரா? (44)

அப்படியில்லை என்றால் அரசகுமாரரான இராமன், பிறர் மனைவியை மனத்தாலாவது விரும்பினாரா? கருச்சிதைவு என்ற மகாபாவத்தைச் செய்பவனுக்கு அளிக்கப்படும் கொடுந்தண்டனை போல, எந்தக் காரணத்திற்காக இவர் தண்டகாரணயத்திற்குக் கடத்தப்பட்டார்?” (45)

பொருட்பற்றுடைய அன்னை, தான் பெண் இயல்பின்படி செய்த காரியங்களை, அதே பெண் தன்மைக்கேற்ப உள்ளபடியே சொல்ல ஆரம்பித்தாள். (46)

மகாத்மாவான பரதனால் இவ்வாறு கேட்கப்பட்ட அறிவிலியான கைகேயி, தன்னை எல்லாம் அறிந்தவளாக எண்ணிக் கொண்டு, மிக்கக் குதூகலத்துடன் சொல்லத் தொடங்கினாள்— (47)

“மகாபுத்திமானான இராமனால் எந்த ஓர் அந்தணரின் செல்வமும் பறிக்கப்படவில்லை; எந்த ஒரு செல்வந்தனோ, ஏழையோ இம்சிக்கப்படவில்லை. (48)

இராமன், பிறர் மனைவிகளைக் கண்ணால்கூடப் பார்க்க மாட்டான். (49)

மகனே! இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் என்று கேள்விப்பட்டவுடன், உன் தந்தையிடம் சென்று, அரசரிமையை உனக்கும், இராமனை நாடு கடத்தலும் என்னால் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டன. (50)

உன் தந்தை, எனக்குக் கொடுத்திருந்த பிரதிக்கைகளின்படி, அதை அவ்வாறே ஏற்றுக் கொண்டார். இராமன், இலக்குவனுடனும் சீதையுடனும் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டான். (51)

பெரும்புகழ் கொண்டவரும், மாமன்னருமான அவர் அன்பிற்குரிய மைந்தனான அவனைக் காணாததால், மகனைப் பிரிந்த துக்கத்தைத் தாங்க முடியாமல் மரணத்தை அடைந்தார். தருமம் அறிந்தவனே! இப்போதே, நீ அரசு அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள். (52)

த்வத்க்ருதே ஹி மயா ஸர்வமித₃மேவம்வித₄ம் க்ருதம் ।
 மா ஸோகம் மா ச ஸந்தாபம் தை₄ர்யமாஸ்ரய புத்ரக ॥
 த்வத₃தீ₄நா ஹி நக₃ரீ ராஜ்யம் சைதத₃நாயகம் ॥ (53)

தத்புத்ர ஸீக்₄ரம் விதி₄நா விதி₄க்ஞை:
 வஸிஷ்ட₂முக₂யை: ஸஹிதோ த்₃விஜேந்த்₃ரை: ।
 ஸங்கால்ய ராஜாநமதீ₃நஸத்த்வ-
 மாத்மாநமுர்வ்யாமபி₄ஷேசயஸ்வ ॥ (54)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
 அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்₃விஸப்ததிதம: ஸர்க₃: ॥

த்ரிஸப்ததிதம: ஸர்க₃:

கைகேயீவிக்₃ர்ஹணம்

ஸ்ருத்வா து பிதரம் வ்ருத்தம் ப்₄ராதரௌ ச விவாஸிதௌ ।
 ப்₄ரதோ து₃:க₂ஸந்தப்த இத₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (1)

கிம் நு கார்யம் ஹதஸ்யேஹ மம ராஜ்யேந ஸோசத: ।
 விஹீநஸ்யாத₂ பித்ரா ச ப்₄ராத்ரா பித்ருஸமேந ச ॥ (2)

து₃:கே₂ மே து₃:க₂மகரோர் வ்ரணே க்ஷாரமிவாத₃த₄ா: ।
 ராஜாநம் ப்ரேதப₄ாவஸ்த₂ம் க்ருத்வா ராமம் ச தாபஸம் ॥ (3)

குலஸ்ய த்வமப₄ாவாய காலராத்ரிரிவாக்₃தா ।
 அங்க்₃ாரமுபக்₃ுஹ்ய த்வாம் பிதா மே நாவபுத்₃த₄வாந் ॥ (4)

ம்ருத்யுமாபாதி₃தோ ராஜா த்வயா மே பாபத₃ர்ஸிநி ।
 ஸுக₂ம் பரிஹ்ருதம் மோஹாத் குலோஸ்மிந் குலபாம்ஸநி ॥ (5)

த்வாம் ப்ராப்ய ஹி பிதா மோத்ய ஸத்யஸந்தே₄ா மஹாயஸா: ।
 தீவ்ரது₃:க₂ாபி₄ஸந்தப்தோ வ்ருத்தோ த₃ஸரதே₂ா ந்ருப: ॥ (6)

விநாஸிதோ மஹாராஜ: பிதா மே த₄ர்மவத்ஸல: ।
 கஸ்மாத்ப்ரவ்ராஜிதோ ராம: கஸ்மாதே₃வ வநம் க்₃த: ॥ (7)

கௌஸல்யா ச ஸுமித்ரா ச புத்ரஸோகாபி₄பீடிதே ।
 து₃ஷ்கரம் யதி₃ ஜீவேதாம் ப்ராப்ய த்வாம் ஜநநீம் மம ॥ (8)

நநு த்வார்யோபி த்₄ர்மாத்மா த்வயி வ்ருத்திமநுத்தமாம் ।
 வர்ததே கு₃ருவ்ருத்திக்கு₃ா யத்₄ா மாதரி வர்ததே ॥ (9)

இவையெல்லாம் உனக்காகவே என்னால் செய்யப்பட்டன. வருத்தம் அடையாதே; வேதனைப்படாதே; மன உறுதியை ஏற்றுக்கொள். இந்த நகரமும், செளக்கியம் நிறைந்த இந்த ராஜ்யமும் உன் அதிகாரத்தில் உள்ளன. (53)

செல்வமே! இனி அந்திமக்கிரியை விதிகளை நன்கு அறிந்த வசிஷ்டரைத் தலைவராக உடைய அந்தணர்களோடு ஆலோசித்து, மன்னரை முறைப்படி பிதிரர்களுடன் சேர்த்துவிடு. இயல்பாகவே மாவீரம் படைத்த நீ, உலகின் மாமன்னனாக உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கச் சொல்வாயாக." (54)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எழுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : எழுபத்து மூன்று கைகேயியை நிந்தித்தான்

தந்தையார் மாண்டு விட்டதையும், இரு சகோதரர்களும் நாடு கடத்தப்பட்டதையும் கேட்டு, துயரத்தால் வெதும்பித் தவித்து, பரதன் இவ்வாறு கூறினான்— (1)

"தந்தையும், தந்தைக்குச் சமமான சகோதரரும் இல்லாமல் பரிதவிக்கும் நிலையில் விடப்பட்டு, துன்பத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் எனக்கு, இனி, இந்த அரசாட்சியால் பயனொன்றும் இல்லை. (2)

நீங்கள் என் தகப்பனாரை மேலுலகத்திற்கு அனுப்பிவிட்டீர்கள்; இராமனைத் தவசியாக ஆக்கிவிட்டீர்கள். புண்ணின் மேல் உப்புப்பொடியைத் தடவுவது போல அடுக்கடுக்காக எனக்குத் துன்பத்தைத் தந்துவிட்டீர்கள். (3)

இந்தப் பரம்பரையை அழித்து ஒழிப்பதற்கென்றே காலராத்ரியாக நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள்; என் தந்தை நல்ல ஒரு மனைவியாக உங்களை அணைத்துக் கொண்டார்; அப்போது, நீங்கள் பொசுக்கும் நெருப்பு என்பதை அவர் அறியவில்லை. (4)

தீயசிந்தனை உடையவரே! உங்களால் மன்னர் யமனிடம் கொண்டு சேர்க்கப்பட்டார். குலத்தைக் கெடுக்க வந்தவரே! உங்கள் புத்தி மயக்கத்தால், இந்தக் குலத்தின் மேன்மை அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. (5)

உங்களை மனைவியாக ஏற்றுக் கொண்டதால் சத்தியம் தவறாதவரும், பெரும்புகழ் கொண்டவரும், என் தந்தையுமான தசரத மன்னர், சமீபத்திய நாட்களில் மிகக் கடுமையான துக்கத்தால் மனம் வெதும்பி உயிரை விட்டுவிடும் நிலையை அடைந்துவிட்டார். (6)

அறநெறிப் பற்றுடையவரும், என் தந்தையுமான மாமன்னர் (உன்னால்) அழிக்கப்பட்டார். (சரி, அது போகட்டும்.) இராமன் ஏன் நாடு கடத்தப்பட்டார்? (நாடு கடத்தப்பட்டாலும்) ஏன் காட்டிற்குப் போனார்? (7)

கௌசல்யையும் சுமித்திரையும் மகன்களைப் பிரிந்த சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டதோடு, என்னுடைய தாயார் என்று கூறப்படுகிற உன் கண்ணெதிரே இன்னும் உயிரோடிருப்பது கஷ்டமான காரியம். (8)

என்னுடைய மூத்த சகோதரர் ஸ்ரீராமன், தருமாத்மா. பெரியோர்களிடம் எவ்வாறு பணிவுடன் நடந்து கொள்ளவேண்டும்? என்ற நெறிமுறைகளை அறிந்தவர். அவர், தன் அன்னை கௌசல்யா தேவியிடம் எப்படிப் பழகினாரோ, அப்படித்தானே பண்பும் பணிவும் அன்பும் தோன்ற உன்னிடமும் பழகினார்? (9)

தத₂ ஜ்யேஷ்ட₂ ஹி மே மாதா கௌஸல்யா தீ₃ர்க₄த₃ர்ஸிநீ ।
த்வயி த₄ர்மம் ஸமாஸ்த₂ய ப₄கி₃ந்யாமிவ வர்ததே ॥ (10)

தஸ்யா: புத்ரம் க்ருதாத்மாநம் சீரவல்கலவாஸஸம் ।
ப்ரஸ்த₂ப்ய வநவாஸாய கத₂ம் பாபே ந சோசஸி ॥ (11)

அபாபத₃ர்ஸநம் ஸூரம் க்ருதாத்மாநம் யஸஸ்விநம் ।
ப்ரவ்ராஜ்ய சீரவஸநம் கிம் நு பஸ்யஸி காரணம் ॥ (12)

லுப்த₄யா விதி₃தோ மந்யே ந தேஹம் ராக₄வம் ப்ரதி ।
தத₂ ஹ்யநர்தே₂ ராஜ்யார்த₂ம் த்வயா நீதோ மஹாநயம் ॥ (13)

அஹம் ஹி புருஷவ்யாக்₄ராவபஸ்யந் ராமலக்ஷ்மணௌ ।
கேந ஸக்திப்ரப₄வேண ராஜ்யம் ரக்ஷிதுமுத்ஸஹே ॥ (14)

தம் ஹி நித்யம் மஹாராஜோ ப₃லவந்தம் மஹாப₃ல: ।
அபாஸ்ரிதோ₄பூ₄த₃த₄ர்மாத்மா மேருர்மேருவநம் யத₂ ॥ (15)

ஸோஹம் கத₂மிமம் ப₄ரம் மஹாது₄ர்யஸமுத்த₃ருதம் ।
த₃ம்யோ து₄ரமிவாஸாத்ய வஹேயம் கேந சௌஜஸா ॥ (16)

அத₂வா மே ப₄வேச்ச₂க்திர்யோகை₃ர்பூ₃த்தி₄ப₃லேந வா ।
ஸகாமாம் ந கரிஷ்யாமி த்வாமஹம் புத்ரக₃ர்தி₄நீம் ॥ (17)

ந மே விகாங்ஷா ஜாயேத த்யக்தும் த்வாம் பாபநிஸ்சயாம் ।
யதி₃ ராமஸ்ய நாபேக்ஷா த்வயி ஸ்யாந்மாத்ருவத்ஸத₃ ॥ (18)

உத்பந்நா து கத₂ம் பூ₃த்தி₄ஸ் தவேயம் பாபத₃ர்ஸிநீ ।
ஸாது₄சாரித்ரவிப்₄ரஷ்டே பூர்வேஷாம் நோ விக₃ர்ஹிதா ॥ (19)

அஸ்மிந் குலே ஹி பூர்வேஷாம் ஜ்யேஷ்டே₂ ராஜ்யோபி₄ஷிச்யதே ।
அபரே ப்₄ராதரஸ்தஸ்மிந் ப்ரவர்தந்தே ஸமாஹிதா: ॥ (20)

ந ஹி மந்யே ந்ருஸம்ஸே த்வம் ராஜது₄ர்மமவேக்ஷஸே ।
க₃திம் வா ந விஜாநாஸி ராஜவ்ருத்தஸ்ய ஸாஸ்வதீம் ॥ (21)

ஸததம் ராஜவ்ருத்தே ஹி ஜ்யேஷ்டே₂ ராஜ்யோபி₄ஷிச்யதே ।
ராக்ருாமேதத்ஸமம் தத்ஸ்யா தி₃க்ஷ்வாக்ஷணாம் விஸேஷத: ॥ (22)

தேஷாம் த₄ர்மைகரக்ஷாணாம் குலசாரித்ரஸோபி₄நாம் ।
அத்ர சாரித்ரஸௌண்ட₃ர்யம் த்வாம் ப்ராப்ய விநிவர்திதம் ॥ (23)

அவ்வாறே, என் பெரிய தாயாரும், தொலைநோக்குடையவருமான கௌசல்யா தேவி, தருமநெறிகளுக்கேற்ப, உன்னிடம் உடன்பிறந்த ஒரு சகோதரியிடத்தில் பழகுவதுபோல் பழகுகிறார். (10)

மகாபாவினே! அவருடைய பரிசுத்தமான உள்ளம் படைத்த திருக்குமாரனை, மரப்பட்டை-மரவுரி உடுத்தியவராகக் காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு, கொஞ்சமும் வருத்தப்படாமல் இருக்கிறாயே? (11)

எவரிடமும் குறை காணாதவர்; சூரர்; தூய மனத்தினர்; புகழ்மிக்கவர் - இப்படிப்பட்ட அவரை மரவுரி உடுத்தியவராகக் காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு கொஞ்சமும் வருத்தப்படாமல் இருக்கிறாயே? (12)

நீ, பேராசைக்காரி; நான் ஸ்ரீராமனிடம் எவ்வளவு பக்தி வைத்திருக்கிறேன் என்பதை நீ அறியவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அதனால் அரசாட்சியைப் பெறுவதற்காக இத்தகைய மாபெரும் தவற்றைச் செய்திருக்கிறாய். (13)

மகாவீரர்களான இராம-லட்சுமணர்கள் இல்லாமல் நான் தனியாக எந்தச் சக்தியின் வலிமையால் நாட்டைக் காப்பாற்றத் துணிவேன்? (14)

பேராற்றல் படைத்தவரும், தருமாத்மாவுமான மாமன்னர், பராக்கிரமசாலியான அவரையே (இராமனையே) (தன்னுடைய காரிய சித்திகளில்) உறுதியாக நம்பிக் கொண்டிருந்தார் - மேருமலையானது, அதனைச் சூழ்ந்துள்ள அடர்ந்த காட்டை நம்பிக் கொண்டிருப்பதைப்போல. (காடு மட்டும் இல்லாவிட்டால், பாமர மக்கள்கூட மேருவின் உச்சிக்குப் போகத் துணிந்துவிடுவார்கள்.) (15)

அனுபவமும் ஆற்றலும் மிக்க பெரியோர்கள், பேரரசு நிர்வாகம் என்ற பெருஞ்சுமையைப் பொறுப்பேற்று நடத்தியிருக்கிறார்கள். அனுபவமில்லாத கன்றுக்குட்டி போன்ற நான், இந்தச் சுமையை, எந்தச் சக்தியைக் கொண்டு சுமக்க முடியும்? (16)

ஒருக்கால், பலவகையான உபாயங்களாலும் அறிவு பலத்தாலும், எனக்குச் சக்தி ஏற்படும் என்றாலும், தன் மைந்தனுக்கு மட்டுமே மேன்மை உண்டாக வேண்டும் என்று (சுயநலமாகச் சிந்திக்கும்) உன் விருப்பம் நிறைவேறும் வகையில் நான் செயல்படமாட்டேன். (17)

இராமனுக்குத் தன் சொந்தத் தாயாரைப் போல் எண்ணியிருந்த உன்னிடம், எப்போதும் மதிப்பு இல்லாதிருக்குமேயானால், பாவத்தைச் செய்ய உறுதி கொண்டுவிட்ட உன்னைத் துறப்பதில் எனக்குத் தயக்கமே உண்டாகாது. (18)

நன்னடத்தையிலிருந்து நழுவிவிட்டவளே! பாவத்தைச் செய்துவிட்டவளே! நம்முடைய முன்னோர்களால் இகழப்பட்ட, இம்மாதிரியான எண்ணம் உனக்கு எப்படித்தான் உண்டாயிற்றோ? (19)

இந்தக் குலத்தில், (புதல்வர்களில்) மூத்தவன்தான் அரசு பட்டம் சூட்டப்படுவான்; மற்ற இளைய உடன்பிறப்புக்கள், அவனிடம் அன்புகொண்டு இணைந்து செயல்படுவார்கள். (20)

கொடூரமானவளே! அரசநீதி பற்றி நீ ஏதும் அறியாய் என்று எண்ணுகிறேன். நிரந்தரமாகப் பழக்கத்தில் வந்துள்ள மன்னர் குல சம்பிரதாயங்களையும் நீ அறியவில்லை. (21)

அரசுமாரர்களில் எவன் மூத்தவனோ, அவனுக்குத்தான் பட்டம் சூட்டப்படுகிறது. இது, எல்லா மன்னர்களுக்கும் உரிய பொதுவான சட்டம் என்றாலும், இக்ஷ்வாகு பரம்பரையில் இந்தச் சட்டத்திற்கு அதிக மதிப்பு உண்டு. (22)

தருமம் ஒன்றையே பாதுகாப்பாகக் கொண்டவர்களும், பரம்பரையின் மேலான ஒழுக்கத்தால் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்தவர்களுமான, அவர்களுடைய ஒழுக்கத்தின் பெருஞ்சிறப்பு, உன்னோடு ஏற்பட்ட உறவினால் இப்போது தலைகீழாகப் புரண்டுவிட்டது. (23)

தவாபி ஸுமஹாப₄க₃ ஜநேந்த்₃ரா: குலபூர்வக₃ா: ।
பு₃த்₃தே₄ர்மோஹ: கத₂மயம் ஸம்பூ₄தஸ்த்வயி க₃ர்ஹித: ॥ (24)

ந து காமம் கரிஷ்யாமி தவாஹம் பாபநிஸ்சயே ।
யயா வ்யஸநமாரப்த₄ம் ஜீவிதாந்தகரம் மம ॥ (25)

ஏஷ த்வித்யாநீமேவாஹமப்ரியார்த₂ம் தவாநக₄ம் ।
நிவர்தயிஷ்யாமி வநாத்₃ப₄ராதரம் ஸ்வஜநப்ரியம் ॥ (26)

நிவர்தயித்வா ராமம் ச தஸ்யாஹம் தீ₃ப்ததேஜஸ: ।
த்யாஸபூ₄தோ ப₄விஷ்யாமி ஸுஸ்தி₂தேநாந்தராத்மநா ॥ (27)

இத்யேவமுக்த்வா ப₄ரதோ மஹாத்மா
ப்ரியேதரைர் வாக்யக₃ணைஸ் துத₃ம்ஸ்தாம் ।
ஸோகாதுரஸ்சாபி நநாத்₃ பூ₄ய:
ஸிம்ஹோ யத₂ா மந்த்₃ரகந்த்₃ரஸ்த₂: ॥ (28)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்ரிஸப்ததிதம: ஸர்க₃: ॥

சது:ஸப்ததிதம: ஸர்க₃:

கைகேய்யாக்ரோஸ:

தாம் தத₂ா க₃ர்ஹயித்வா து மாதரம் ப₄ரதஸ்தத₃ா ।
ரோஷேண மஹதாவிஷ்ட: புநரேவாப்₃ரவீத்₃வச: ॥ (1)

ராஜ்யாத்₃ப₄ரம்ஸஸ்வ கைகேயி ந்ருஸம்ஸே துஷ்டசாரிணி ।
பரித்யக்தா ச த₄ர்மேண மா ம்ருதம் ருத₃தீ ப₄வ ॥ (2)

கிம் நு தோதூ₃ஷயத்₃ராஜா ராமோ வா ப்₄ருஸத₄ார்மிக: ।
யயோர்ம்ருத்யுர் விவாஸஸ்ச த்வத்க்ருதே துல்யமாக₃தௌ ॥ (3)

ப்₄ருணஹத்யாமஸி ப்ராப்தா குலஸ்யாஸ்ய விநாஸநாத் ।
கைகேயி நரகம் க₃ச்ச₂ மா ச ப₄ர்து: ஸலோகதாம் ॥ (4)

யத்த்வயா ஹீத்₃ருஸம் பாபம் க்ருதம் கோரேண கர்மணா ।
ஸர்வலோகப்ரியம் ஹித்வா மமாப்யாபாதி₃தம் ப₄யம் ॥ (5)

த்வத்க்ருதே மே பிதா வ்ருத்தோ ராமஸ்சாரண்யமாஸ்ரித: ।
அயஸோ ஜீவலோகே ச த்வயாஹம் ப்ரதிபாதி₃த: ॥ (6)

மாத்ருருபே மமாமித்ரே ந்ருஸம்ஸே ராஜ்யகாமுகே ।
ந தோஹமபி₄ப₄ஷ்யோஸ்மி து₃ர்வ்ருத்தே பதிக₄திநி ॥ (7)

உன்னுடைய முன்னோர்களும் மிகவும் புண்ணியாத்மாக்களான மன்னர்கள்தாம். அப்படியிருக்க, அவமதிப்பிற்குரிய இந்த எண்ணம், இந்த மதிமயக்கம் உனக்கு எப்படி உண்டாயிற்று? (24)

பாவம் செய்வதில் உறுதி கொண்டிருப்பவளே! என் உயிரைப் போக்கும் அளவிற்கு எல்லையில்லாத துக்கத்தைக் கொடுத்துவிட்ட உன் விருப்பத்தை நான் நிறைவேற்ற மாட்டேன். (25)

உனக்கு இஷ்டமில்லாத ஒரு காரியத்தை இப்போதே செய்யப் போகிறேன். பார்! மாசற்றவரும், மக்களுக்குப் பிரியமானவருமான சகோதரரைக் காட்டிலிருந்து திருப்பி அழைத்துவரப் போகிறேன். (26)

ஸ்ரீராமனைத் திரும்ப அழைத்து வந்து, மகத்தான ஆன்ம ஒளி வீசும் அவருக்கு, தூய மனம் கொண்ட தொண்டனாகப் பணி செய்வேன்." (27)

மகாத்மாவான பரதன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, பிரியமில்லாத (கடுமையான) வார்த்தைகளால் அவளைக் கடிந்து கொண்டான். சோகத்தால் தாக்கப்பட்டவனாக இருந்தாலும், மந்தரமலையின் குகையில் சிங்கம் கர்ஜிப்பதைப் போல பெருங்குரலில் உறுமினான். (28)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எழுபத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : எழுபத்து நான்கு பரதன், கைகேயியை நிந்தித்தல்

தாயாராகிய அவளை மேற்கண்டவாறு இகழ்ந்து பேசிய பின்னரும், பெரும் ஆத்திரத்தின் வயப்பட்ட பரதன், மீண்டும் கடுமையான சொற்களைச் சொல்ல ஆரம்பித்தான்— (1)

“குருரமானவளே! தவறான நடத்தை உடையவளே! நாட்டிலிருந்து எங்காவது போய்விடு. அறம் உன்னைக் கைகழுவிவிட்டது. என்னையும் இறந்து போய்விட்டவனாக நினைத்து அழுது கொண்டே இரு. (2)

மகாதருமிஷ்டரான இராமனோ, அல்லது (என் தந்தையான) மன்னரோ எப்போதாவது உன்னைக் குறை கூறியிருக்கிறார்களா? உன்னால் அவ்விருவருக்கும் ஒரே காலத்தில் (முறையே) வனவாசமும் மரணமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. (3)

கைகேயி! இந்தக் குலத்திற்குப் பெரும் தீங்கு விளைவித்திருக்கிறாய். அதனால், கருச்சிதைவு செய்த பாவத்தை அடைந்துவிட்டாய். நீ நரகத்திற்குத்தான் போவாய். உன் கணவர் சென்றடைந்திருக்கும் நல்லுலகத்தை (பொதுவாக, பதிவிரதைகள் உயிர்நீத்ததும் செல்வதைப் போல) அடையவே மாட்டாய். (4)

எல்லாப் பிராணிகளிடமும் அன்பு பாராட்டும் இராமனை நாடு கடத்துவது என்பது மிகக் கொடூரமான செயல். இப்படிப்பட்ட (கருச்சிதைவுக்குச் சமமான) பாவத்தை நீ செய்திருக்கிறாய் — என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது எனக்கு அச்சம் ஏற்படுகிறது. (நீ இன்னும் வேறு எந்தக் கொடிய பாவச் செயலைத்தான் செய்யமாட்டாய்? என்பதால் மனநடுக்கம்.) (5)

உன் காரணமாக என்னுடைய தந்தை மரணமடைந்தார்; இராமன் காட்டை அடைந்தார். உன்னால் இவ்வுலகில் எனக்கும் இகழ்ச்சி உண்டாகிவிட்டது. (6)

தாயின் வடிவில் வந்த என் சத்துருவே! கொடியவளே! அரசாட்சியில் பேராசை கொண்டவளே! இனி, நீ என்னுடன் எதுவும் பேசாதே. (7)

கௌஸல்யா ச ஸுமித்ரா ச யாஸ்சாந்யா மம மாதர: ।
து₃:கே₂ந மஹதாவிஷ்டாஸ்த்வாம் ப்ராப்ய குலதூ₃ஷணீம் ॥ (8)

ந த்வமஸ்வபதே: கந்யா த₄ர்மராஜஸ்ய தீ₄மத: ।
ராசுஷீ தத்ர ஜாதாஸி குலப்ரத₄வம்ஸிநீ பிது: ॥ (9)

யத்த்வயா த₄ர்மிகோ ராமோ நித்யம் ஸத்யபராயண: ।
வநம் ப்ரஸ்த₂ாபிதோ து₃:க₂ாத்பிதா ச த்ரிதி₃வம் க₃த: ॥ (10)

யத்ப்ரத₄ாநாஸி தத்பாபம் மயி பித்ரா விநாக்ருதே ।
ப்₄ராத்ருப்₄யாம் ச பரித்யக்தே ஸர்வலோகஸ்ய சாப்ரியே ॥ (11)

கௌஸல்யாம் த₄ர்மஸம்யுக்தாம் வியுக்தாம் பாபநிஸ்சயே ।
க்ருத்வா கம் ப்ராபஸ்யஸே த்வத்ய லோகம் நிரயக₃ாமிநி ॥ (12)

கிம் நாவபு₃த்யஸே க்ருரே நியதம் பு₃ந்து₄ஸம்ஸ்ரயா ।
ஜ்யோஷ்ட₂ம் பித்ருஸமம் ராமம் கௌஸல்யாதநுஸம்ப₄வம் ॥ (13)

அங்க₃ப்ரத்யங்க₃ஜ: புத்ரோ ஹ்ருத்யாச்சாபி ஜாயதே ।
தஸ்மாத்ப்ரியதமோ மாது: ப்ரியா ஏவ து பு₃ாந்த₄வா: ॥ (14)

அந்யத₃ா கில த₄ர்மக்ஞா ஸுரபி₄: ஸுரஸம்மதா ।
வஹமாநௌ த₃த₃ர்ஸோர்வ்யாம் புத்ரௌ விகுதசேதஸௌ ॥ (15)

தாவர்த₄ தி₃வஸே ஸ்ராந்தௌ த்₃ருஷ்ட்வா புத்ரௌ மஹீதலே ।
ருரோத₃ புத்ரஸோகேந பு₃ாஷ்பபர்யாகுலேக்ஷணா ॥ (16)

அத₄ஸ்தாத்த்₃வ்ரஜதஸ்தஸ்யா: ஸுரராக்ஞா மஹாத்மந: ।
பி₃ந்த₃வ: பதிதா க₃ாத்ரே ஸுக்ஷமா: ஸுரபி₄க₃ந்தி₄ந: ॥ (17)

இந்த்₃ரோயஸ்ருநிபாதம் தம் ஸ்வக₃ாத்ரே புண்யக₃ந்தி₄நம் ।
ஸுரபி₄ம் மந்யதே த்₃ருஷ்ட்வா பூ₄யஸீம் தாம் ஸுரேஸ்வர: ॥ (18)

நிரீக்ஷமாண: ஸக்ரஸ்தாம் த₃த₃ர்ஸ ஸுரபி₄ம் ஸ்தி₂தாம் ।
ஆகாஸே விஷ்டி₂தாம் தீ₃நாம் ருத₃ந்தீம் ப்₄ருஸது₃:கி₂தாம் ॥ (19)

தாம் த்₃ருஷ்ட்வா ஸோகஸந்தப்தாம் வஜ்ரபாணிர்யஸஸ்விநீம் ।
இந்த்₃ர: ப்ராஞ்ஜலிருத்₃விக்₃ந: ஸுரராஜோப்₃ரவீத்₃வச: ॥ (20)

ப₄யம் கச்சிந்ந சாஸ்மாஸு குதஸ்சித்₃வித்₃யதே மஹத் ।
குதோநிமித்த: ஸோகஸ்தே ப்₃ருஹி ஸர்வஹிதைஷிணி ॥ (21)

குல கௌரவத்தைக் கெடுத்துவிட்ட நீ, இந்தப் பரம்பரையில் சம்பந்தப்பட்டதால், கௌசல்யையும் சுமித்திரையும் மற்றுமுள்ள என் தாய்மார்களும் தாங்க முடியாத துக்கத்தால் தவிக்கிறார்கள். (8)

பேரறிவாளரும், அறத்தின் நாயகர் போன்றவருமான அசுவபதியின் மகள் அல்ல, நீ. தந்தையின் குலப்பெருமையை அழிக்க வந்த அரக்கியாகப் பிறந்திருக்கிறாய், நீ. (9)

உன் காரணமாக சத்தியத்தில் உறுதியாக நிற்பவரும், அறம் தவறாதவருமான இராமன் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டார். அந்தத் துயரத்தினால் என் தந்தையும் மேலுலகம் சென்றுவிட்டார். (10)

இவ்விதத் தீய செயல்களால் உன்னால் சம்பாதிக்கப்பட்ட பாவம், இப்போது என்னை வந்தடைந்திருக்கிறது. அதனால்தான், தந்தையை இழந்தவனாக, சகோதரர்களைப் பிரிந்தவனாக, எல்லா மக்களாலும் தூற்றப்படுகிறவனாக ஆகியிருக்கிறேன். (11)

துணிச்சலுடன் பாவத்தைச் செய்பவளே! நரகத்திற்குப் போகிறவளே! அறநெறி தவறாத கௌசல்யையை கணவனை இழந்தவளாகவும், புதல்வனைப் பிரிந்தவளாகவும் ஆக்கிவிட்டு, அதனால், இப்போது எந்த(ப் புண்ணிய) உலகத்தை அடையப் போகிறாய்? (12)

கொடியவளே! கௌசல்யையின் வயிற்றில் பிறந்த இராமன், 'புலன்களை வென்றவன்' என்றும், 'பந்துக்களுக்குப் புகலிடம்' என்றும், 'மூத்தவரானதால் தந்தைக்குச் சமமானவர்' என்றும் நீ அறியவில்லையா? (13)

'தாய்-தந்தையரின் முக்கிய உறுப்புக்கள், மற்றும் அடுத்த நிலையில் உள்ள உபாங்கங்கள், மற்றும் மனத்தின் பாசத்திலிருந்தும் புதல்வன் பிறக்கிறான்' என்ற காரணத்தால் அன்னைக்கு மிகவும் வேண்டியவன் ஆகிறான். மற்ற உற்றார்-உறவினர்கள் எவரும் அன்புக்கு மட்டும் உரியவர்கள். (14)

முன்னொரு காலத்தில், தருமம் அறிந்ததும் தேவர்களால் போற்றப்படுவதுமான காமதேனு, தன் புதல்வர்களான (இனத்தவர்களான) இரு எருதுகள், வயலில் கலப்பை இழுத்துக் களைத்துப் போய் குற்றுயிரும், குலையுயிருமாகப் பூமியில் கிடப்பதைக் கண்டது. (15)

நண்பகல் வரை நிலத்தில் பாடுபட்டுக் களைப்படைந்திருந்த அவ்விரு காளைகளைப் பார்த்ததும், புதல்வர்களின் அவலநிலை காரணமாக கண்ணீரால் கலங்கிய கண்களுடன் அழுதது. (16)

அதற்குக் கீழே எங்கோ சென்று கொண்டிருந்த மகாத்மாவான தேவராஜனின் திருமேனியில், நல்ல மணமுடைய நுண்ணிய கண்ணீர்த்துளிகள் விழுந்தன. (17)

தேவேந்திரன், தன் உடலில் விழுந்த கண்ணீர்த்துளிகள் மிக்க வாசனையுடன் இருப்பதைக் கண்டு, அது பெருமைக்குரிய காமதேனுவினுடையதாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணினான். (18)

இந்திரன் நிமிர்ந்து மேலே பார்த்தபோது, ஆகாயத்தில் அசையாமல் நிற்குகொண்டு, மிகவும் துக்கத்துடன், மனம் நொந்து அழுது கொண்டிருக்கும் அந்தக் காமதேனுவைக் கண்டான். (19)

வஜ்ராயுதம் ஏந்தியவனும் தேவர்கள் மன்னனுமான இந்திரன், புகழ்மிக்க காமதேனுவின் மனம் பரிதவித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு, நடுநடுங்கிப் போய் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு இவ்வாறு சொன்னான்— (20)

"எல்லோருடைய நன்மையிலும் நாட்டமுடையவளே! உமக்கு எங்கிருந்தும், எவ்விதமான மிகப்பெரிய பயமும் தோன்றியதில்லையே? எந்தக் காரணத்தால் உனக்கு இத்தகைய சோகம் ஏற்பட்டது என்பதைத் தெரிவி." (21)

ஏவமுக்த்தா து ஸுரபி₄: ஸுரராஜேந தீ₄மதா ।
ப்ரத்யுவாச ததோ தீ₄ரா வாக்யம் வாக்யவிஸாரத₃ா ॥ (22)

ஸாந்தம் பாபம் ந வ: கிஞ்சித்குதஸ்சித₃மராதி₄ப ।
அஹம் து மக₃நெள ஸோசாமி ஸ்வபுத்ரௌ விஷமே ஸ்தி₂தௌ ॥ (23)

ஏதௌ த்₃ருஷ்ட்வா க்ருஸௌ தீ₃நௌ ஸுர்யரஸ்மிப்ரதாபிதௌ ।
அர்த்யமாநௌ ப₃லீவர்தௌ கர்ஷகேண ஸுராதி₄ப ॥ (24)

மம காயாத்த்ரஸுதௌ ஹி து₃:கி₂தௌ ப₄ாரபீடி₃தௌ ।
யௌ த்₃ருஷ்ட்வா பரிதப்யேஹம் நாஸ்தி புத்ரஸம: ப்ரிய: ॥ (25)

யஸ்யா: புத்ரஸஹஸ்ரைஸ்து க்ருத்ஸநம் வ்யாப்தமித₃ம் ஜக₃த் ।
தாம் த்₃ருஷ்ட்வா ருத₃தீம் ஸக்ரோ ந ஸுதாந்மந்யதே பரம் ॥ (26)

ஸத்யாப்ரதிமவ்ருத்தாயா லோகத₄ாரணகாம்யயா ।
ஸ்ரீமத்யா குணநித்யாயா: ஸ்வப₄ாவபரிசேஷ்டயா ॥ (27)

யஸ்யா: புத்ரஸஹஸ்ராணி ஸாபி ஸோசதி காமது₄க் ।
கிம் புநர்யா விநா ராமம் கௌஸல்யா வர்தயிஷ்யதி ॥ (28)

ஏகபுத்ரா ச ஸாத்₄வீ ச விவத்ஸேயம் த்வயா க்ருதா ।
தஸ்மாத்த்வம் ஸததம் து₃:க₂ம் ப்ரேத்ய சேஹ ச லப்ஸ்யஸே ॥ (29)

அஹம் ஹ்யபசிதிம் ப்₄ராது: பிதுஸ்ச ஸகலாமிமாம் ।
வர்த₄நம் யஸஸஸ்சாபி கரிஷ்யாமி ந ஸம்ஸய: ॥ (30)

ஆநாய்ய ச மஹாப₃ாஹும் கௌஸல்யாயா மஹாப₃லம் ।
ஸ்வயமேவ ப்ரவேஷ்யாமி வநம் முநிநிஷேவிதம் ॥ (31)

ந ஹ்யஹம் பாபஸங்கல்பே பாபே பாபம் த்வயா க்ருதம் ।
ஸக்தோ த₄ாரயிதும் பௌரைரஸ்ருகண்டை₂ர்நிரீக்ஷித: ॥ (32)

ஸா த்வமக₃நிம் ப்ரவிஸ வா ஸ்வயம் வா த₃ண்ட₃காந் விஸ ।
ரஜ்ஜும் ப₃த₄ாந வா கண்டே₂ ந ஹி தோந்யத்பராயணம் ॥ (33)

அஹமப்யவநிம் ப்ராப்தே ராமே ஸத்யபராக்ரமே ।
க்ருதக்ருத்யோ ப₄விஷ்யாமி விப்ரவாஸிதகல்மஷ: ॥ (34)

பேரறிஞனான இந்திரனால் இவ்வாறு கேட்கப்பட்டதும், பேச்சில் வல்லதும், வீர இயல்புடையதுமான சுரபி இவ்வாறு பதில் சொல்லிற்று— (22)

“தேவர் தலைவனே! உங்களுக்கு எங்கிருந்தும், எவ்வகையான கஷ்டமும் சிறிதளவும் இல்லை; அப்படியே வந்தாலும் தெய்வத்தின் அருளால் சாந்தமடைந்துவிடும். துன்பத்தில் முழுகியிருக்கும் என் இரு புதல்வர்களின் நிலை குறித்து வருந்திக் கொண்டிருக்கிறேன். (23)

தேவர் தலைவனே! இவ்விரு காளைகளும் உடல் மெலிந்து இருக்கின்றன; பரிதாபத்திற்குரிய நிலையில் இருக்கின்றன; சூரிய கிரணங்களால் பொசுக்கப்படுகின்றன; உழவனால் (சாட்டையினால்) தாக்கப்படுகின்றன. (என் குழந்தைகளுக்கு நேர்ந்துள்ள) இந்தக் கொடுமையைப் பார்த்து சோகத்தில் ஆழ்ந்துள்ளேன். (24)

என் உடம்பிலிருந்து தோன்றிய இவைகள் மிகவும் துன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன; வேலை மிகுதியால் துன்பப்படுகின்றன; இவைகளைக் கண்டு நான் மிகவும் தவிக்கிறேன். ஏனென்றால், புத்திரனிடம் செலுத்தப்படும் அன்பிற்கு இணையாக அன்பு செலுத்தத்தக்கவர் வேறு எவரும் இல்லை.” (25)

எவளுடைய ஆயிரக்கணக்கான புத்திரர்களால் இந்த உலகம் நிரம்பியிருக்கிறதோ, அப்படிப்பட்ட காமதேனு துக்கத்தால் அழுது கொண்டிருப்பதைப் பார்த்ததும், பெற்றெடுத்த மகனைக் காட்டிலும் அருமையானது ஏதுமில்லை என்று இந்திரன் தனக்குள் எண்ணிக் கொண்டான். (26)

எப்போதும் இணையில்லாத நல்ல செய்கைகள் புரிபவன்; தெய்வத்தன்மை பொருந்தியவன்; உத்தம குணங்களை நிரந்தரமாக உடையவன்; உலகத்தைத் தாங்கவேண்டும் என்ற விருப்பமும், பிறவிக்குணமான ரட்சிக்கும் தன்மையும் கொண்டவன். ஆயிரக்கணக்கான சந்ததிகளையுடைய அந்தக் காமதேனுகூட துயரத்தை அனுபவிக்கிறது. என்றால், இராமனைப் பிரிந்த கௌசல்யை (மகன் காட்டிற்குப் போன பின்னர்) எவ்வாறு உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பார்? (27,28)

ஒரே குழந்தையைப் பெற்றவன்; மென்மையான இயல்புடையவன். அப்படிப்பட்ட கௌசல்யை உன்னால் மகனைப் பிரிந்தவளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறாள். அதனால், நீ இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் எப்போதும் துன்பத்தையே அனுபவிக்கப் போகிறாய். (29)

நான், என் தமையனாருக்கும் தந்தைக்கும் இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளுக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்யப் போகிறேன். தந்தைக்கு அளிக்க வேண்டிய பிண்டதானம் முதலியவற்றைச் செய்து மூத்த சகோதரனிடம் நாட்டை ஒப்படைக்கப் போகிறேன். இதன்மூலம் எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள அபகீர்த்தியை மாற்றிப் புகழை வளர்த்துக் கொள்வேன். இதில் சந்தேகம் வேண்டாம். (30)

மாவீரனும் பெருந்தோளனுமான கோசல மன்னன் இராமனை திரும்பி வரச் செய்து, முனிவர்கள் வாழும் இடமான காட்டிற்குள் நானே புகுவேன். (31)

பாவச் செயலில் துணிந்துவிட்டவனே! மாபாவினே! உன்னால் செய்யப்பட்ட பாவத்தின் விளைவாக, நகரமக்கள் கண்களில் நீர் சொரிந்துகொண்டு, தொண்டை அடைக்க, என்னைப் (இகழ்ச்சியாகப்) பார்ப்பதை என்னால் சகித்துக் கொள்ள முடியாது. (32)

இவ்வளவு பெரிய பாவத்தைச் செய்துவிட்ட நீ நெருப்பில் விழுந்துவிடு; கழுத்தில் கயிற்றைக் கட்டிச் சுருக்குப் போட்டுக் கொள்; அல்லது நீயாகவே தண்டகாரணயம் போய்விடு. இவற்றைத் தவிர உனக்கு வேறு கதியே இல்லை. (உன் பாவத்திற்கு வேறு பிராயச்சித்தமே இல்லை.) (33)

வீணாகாத பராக்கிரமமுடைய இராமபிரான் எப்போது இந்த ராஜ்யத்தில் முடிசூட்டிக் கொள்கிறாரோ, அப்போதுதான் என்மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள, ‘இராமனை நாட்டைவிட்டுத் துரத்தியவன்’ என்ற அவப்பெயர் நீங்கி, வாழ்க்கையில் எல்லாக் காரியங்களையும் நிறைவேற்றியவனாவேன்.” (34)

இதி நாக₃ இவாரண்யே தோமராங்குஸசோதி₃த: ।

பபாத பு₄வி ஸங்க்ருத்₃தே₄ நி:ஸ்வஸந்நிவ பந்நக₃: ॥ (35)

ஸம்ரக்தநேத்ர: ஸிதி₂லாம்பு₃ரஸ்தத₂ா

விதூ₄தஸர்வாபு₄ரண: பரந்தப: ।

பு₃பு₄வ பூ₄மௌ பதிதோ ந்ருபாத்மஜ:

ஸசீபதே: கேதுரிவோத்ஸவக்ஷயே ॥ (36)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

அயோத்₄யாகாண்டே₃ சது:ஸப்ததிதம: ஸர்க₃: ॥

பஞ்சஸப்ததிதம: ஸர்க₃:

பு₄ரதஸபத₂:

தீ₃ர்க₄காலாத்ஸமுத்த₂ாய ஸம்க்ஞாம் லப்த₃வா ச வீர்யவாந் ।

நேத்ராபு₄யாமஸ்ருபூர்ணாபு₄யாம் தீ₃நாமுத்₃வீக்ஷய மாதரம் ॥

ஸோடமாத்யமத்₄யே பு₄ரதோ ஜநநீமபு₄யகுத்ஸயத் ॥ (1)

ராஜ்யம் ந காமயே ஜாது மந்த்ரயே நாபி மாதரம் ।

அபி₄ஷேகம் ந ஜாநாமி யோடபூ₄த்₃ராக்ஞா ஸமீக்ஷித: ॥ (2)

விப்ரக்ருஷ்டே ஹ்யஹம் தே₃ஸே ஸத்ருக்₄நஸஹிதோ₅வஸம் ॥ (3)

வநவாஸம் ந ஜாநாமி ராமஸ்யாஹம் மஹாத்மந: ।

விவாஸநம் ச ஸௌமித்ரே: ஸீதாயாஸ்ச யத₂ாபு₄வத் ॥ (4)

ததை₂வ க்ரோஸதஸ்தஸ்ய பு₄ரதஸ்ய மஹாத்மந: ।

கௌஸல்யா ஸப்த₃மாக்ஞாய ஸுமித்ராமித₃மபு₃ரவீத் ॥ (5)

ஆக₃த: க்ருரகார்யாயா: கைகேய்யா பு₄ரத: ஸுத: ।

தமஹம் த்₃ரஷ்டுமிச்ச₂ாமி பு₄ரதம் தீ₃ர்க₄த₃ர்ஸிநம் ॥ (6)

ஏவமுக்த்வா ஸுமித்ராம் ஸா விவர்ணா மலிநா க்ருஸா ।

ப்ரதஸ்தே₂ பு₄ரதோ யத்ர வேபமாநா விசேதநா ॥ (7)

ஸ து ராமாநுஜஸ்சாபி ஸத்ருக்₄நஸஹிதஸ்தத₃ா ।

ப்ரதஸ்தே₂ பு₄ரதோ யத்ர கௌஸல்யாயா நிவேஸநம் ॥ (8)

தத: ஸத்ருக்₄நபு₄ரதௌ கௌஸல்யாம் ப்ரேக்ஷய து₃:கி₂தௌ ।

பர்யஷ்வஜேதாம் து₃:க₂ார்தாம் பதிதாம் நஷ்டசேதநாம் ॥ (9)

ருத₃ந்நௌ ருத₃தீம் து₃:க₂ாத் ஸமேத்யார்யா மநஸ்விநீ ।

பு₄ரதம் ப்ரத்யுவாசேத₃ம் கௌஸல்யா பு₄ருஸது₃:கி₂தா ॥ (10)

இத₃ம் தே ராஜ்யகாமஸ்ய ராஜ்யம் ப்ராப்தமகண்டகம் ।

ஸம்ப்ராப்தம் பு₃த கைகேய்யா ஸீக்₃ரம் க்ருரேண கர்மணா ॥ (11)

இவ்வாறு கூறிவிட்டு தோமரத்தாலும், அங்குசத்தாலும் துன்புறுத்தப்பட்ட காட்டு யானைபோல் மனத்துன்பமடைந்து, மிகவும் சீற்றம் கொண்ட பாம்பு போல நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு தரையில் சாய்ந்தான். (35)

எதிரிகளை சுட்டெரிக்கும் அரசகுமாரனான பரதன், கோபத்தினால் கண்கள் சிவந்து, ஆடை களைந்து, அணிகலன்கள் உடைந்து சிதறிப் போய்விட, திருவிழா நிறைவடைந்த பின் கீழே இறக்கப்பட்ட இந்திரத்வஜம் போல தரையில் விழுந்தான். (36)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எழுபத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : எழுபத்தைந்து

பரதன் சபதம் செய்தல்

நீண்டநேரத்திற்குப் பின் தன்னுணர்வு பெற்ற தைரியசாலியான பரதன், (தன் விருப்பம் கைகூடாததால்) மனம் நொந்து நிற்கும் தாயை, நீர் நிரம்பிய கண்களால் பார்த்து, அமைச்சர்கள் முன்னிலையில் நிந்திக்கத் தொடங்கினான்— (1)

“நான் அரசாட்சியை விரும்பியவன் அல்லன்; ஒருபோதும் அன்னையுடன் (அரசாட்சி பற்றிக்) கலந்து ஆலோசிக்கவில்லை; அரசர் திட்டமிட்டிருந்த இளவரசுப் பட்டம் பற்றியும் எனக்குத் தெரியாது. (2)

நான், சத்ருக்னனுடன்கூட வெகுதூரத்திற்கு அப்பாலுள்ள நாட்டில் வசித்துக் கொண்டிருந்தேன். (3)

மகாத்மாவான இராமனுக்கு வனவாசம் என்பதும், இலக்குவனும் சீதாப்பிராட்டியாரும் நாடு கடத்தப்பட்டார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியாது.” (4)

மகாத்மா பரதன், இவ்வாறு தன் தாயாரை நிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் குரலைக் கேட்டு, கௌசல்யா தேவி சுமித்திரையிடம் பின்வருமாறு கூறினாள்— (5)

“கொடிய செயல்களைச் செய்யும் கைகேயியின் புதல்வன் பரதன் வந்திருக்கிறான். தொலைநோக்குடைய அந்த பரதனை நான் காண விரும்புகிறேன்.” (6)

இவ்வாறு சுமித்திரையிடம் சொல்லிவிட்டு உடல் வண்ணம் மங்கியவளும் மாசுபடிந்தவளும் உடல் தளர்ந்தவளுமான அவள், பரதன் இருந்த இடத்தை நோக்கி உணர்விழந்து, உடல் நடுங்கிய நிலையில் புறப்பட்டாள். (7)

அதே நேரத்தில், இராமனின் தம்பியாகிய பரதன், சத்ருக்னனோடு கௌசல்யை இருக்கும் இடம் நோக்கிப் புறப்பட்டான். (8)

பின்னர், செல்லும் வழியில் துயரத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, சுயநினைவு இழந்து தரையில் விழுந்துவிட்ட கௌசல்யையை, மிகவும் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த பரத-சத்ருக்னர்கள் தூக்கி நிறுத்தி மார்புற கட்டித் தழுவித் கொண்டார்கள். மிகவும் துயரத்திலிருந்தவளும், நல்மனமுடையவளும், நற்குடியில் பிறந்தவளுமான கௌசல்யை, பரதனை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறினாள்— (9,10)

“நீ அரசாள வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டாய், அல்லவா? இடையூறு இல்லாத இந்த ராஜ்யம், அறநெறிக்குப் புறம்பான கொடிய வழியைப் பின்பற்றிய கைகேயியினால் எளிதாகப் பெறப்பட்டிருக்கிறது. (11)

ப்ரஸ்தாப்ய சீரவஸநம் புத்ரம் மே வநவாஸிநம் ।
கைகேயீ கம் குணம் தத்ர பஸ்யதி க்ரூரத்யூஸிநீ ॥ (12)

க்ஷிப்ரம் மாமபி கைகேயீ ப்ரஸ்தாபயிதுமர்ஹதி ।
ஹிரண்யநாபேயா யத்ராஸ்தே ஸுதோ மே ஸுமஹாயஸா: ॥ (13)

அத்வா ஸ்வயமேவாஹம் ஸுமித்ராநுசரா ஸுகம் ।
அக்ஷுநிஹோத்ரம் புரஸ்க்ருத்ய ப்ரஸ்தாஸ்யே யத்ர ராகவ: ॥ (14)

காமம் வா ஸ்வயமேவாத்ய தத்ர மாம் நேதுமர்ஹஸி ।
யத்ராஸௌ புருஷவ்யாக்ர: புத்ரோ மே தப்யதே தப: ॥ (15)

இத்யம் ஹி தவ விஸ்தீர்ணம் தநதந்யஸமாசிதம் ।
ஹஸ்த்யஸ்வரதஸம்பூர்ணம் ராஜ்யம் நிர்யாதிதம் தயா ॥ (16)

இத்யாதிபுஹுபிர்வாக்யை: க்ரூரை: ஸம்பூர்த்ஸிதோநக: ।
விவ்யதே பரதஸ்தீவ்ரம் வ்ரணே துத்யேவ ஸுசிநா ॥ (17)

பபாத சரணௌ தஸ்யாஸ்ததா ஸம்பூராந்தசேதந: ।
விலப்ய புஹுதாஸம்க்ரோ லப்தாஸம்க்ரஸ்தத: ஸ்தித: ॥ (18)

ஏவம் விலபமாநாம் தாம் பரத: ப்ராஞ்ஜலிஸ்ததா ।
கௌஸல்யாம் ப்ரத்யுவாசேத்யம் ஸோகைர்புஹுபிராவுருதாம் ॥ (19)

ஆர்யே கஸ்மாத்ஜாநந்தம் க்ருஹஸே மாமகில்பிஷம் ।
விபுலாம் ச மம ப்ரீதிம் ஸ்திராம் ஜாநாஸி ராகவே ॥ (20)

க்ருதா ஸாஸ்த்ராநுகா புத்திரி மா பூத்தஸ்ய கதாசந ।
ஸத்யஸந்த: ஸதாம் ஸ்ரேஷ்டேயா யஸ்யார்யோநுமதே க்ருத: ॥ (21)

ப்ரேஷ்யம் பாபீயஸாம் யாது ஸூர்யம் ச ப்ரதி மேஹது ।
ஹந்து பாதேந க்ராம் ஸுப்தாம் யஸ்யார்யோநுமதே க்ருத: ॥ (22)

காரயித்வா மஹத்கர்ம பூர்தா ப்ருத்யமநந்தகம் ।
அதர்மோ யோஸ்ய ஸோஸ்யாஸ்து யஸ்யார்யோநுமதே க்ருத: ॥ (23)

பரிபாலயமாநஸ்ய ராக்ரோ பூதாநி புத்ரவத் ।
ததஸ்து த்ருஹ்யதாம் பாபம் யஸ்யார்யோநுமதே க்ருத: ॥ (24)

புலிஷ்ட்பாக்முத்த்ருத்ய ந்ருபஸ்யாரக்ஷத: ப்ரஜா: ।
அதர்மோ யஸ்து ஸோஸ்யாஸ்து யஸ்யார்யோநுமதே க்ருத: ॥ (25)

ஸம்ஸ்ருத்ய ச தபஸ்விப்ய: ஸத்ரே வை யக்ருதக்ஷிணாம் ।
தாம் விப்ரலபதாம் பாபம் யஸ்யார்யோநுமதே க்ருத: ॥ (26)

கொடிய எண்ணங்கொண்ட கைகேயி, என் புதல்வனை மரவுரி உடுத்தியவனாகக் காட்டிற்றுத் துரத்திவிட்டு என்ன லாபத்தை அடைந்தாள்? (12)

நிகரற்ற அழகுடைய, பெரும் புகழ் படைத்த என் குமாரன் இருக்கும் இடத்திற்கு உடனே என்னையும் அனுப்பிவிடுவதே கைகேயி செய்யத்தக்கது. (13)

இல்லாவிட்டால் சுமித்திரையுடன் அக்னிஹோத்ர அக்னியை எடுத்துக் கொண்டு, நானாகவே என் விருப்பப்படி, இராமன் இருக்கும் இடத்திற்குப் புறப்பட்டுச் செல்கிறேன். (14)

அல்லது, என்னுடைய செல்வப் புதல்வன் தவம் செய்து கொண்டிருக்கும் இடத்திற்கு இப்போதே, நீயே என்னை அழைத்துக் கொண்டு போய்விடுவது மிகவும் உத்தமமானது. (15)

ஏனென்றால் பொருள் வளம்-பயிர் வளம் நிரம்பியதும், யானை-குதிரை-தேர்களால் நிரம்பப் பெற்றதும், பரந்து விரிந்து கிடப்பதுமான இந்த ராஜ்யம், அவள் (கைகேயி) உனக்காகப் பெற்றுத் தந்தது, அல்லவா?" (16)

இவ்வாறு புண்ணில் ஊசியால் குத்தியது போல கொடூரமான சொற்களால் இகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட, குற்றமற்றவனான பரதன் மிகவும் மனவேதனை அடைந்தான். (17)

மதிகலங்கி, உணர்விழந்து, பலவகையாகப் புலம்பிய பரதன், உடனே அவளுடைய பாதங்களில் விழுந்தான்; பின்னர், உணர்வு பெற்று எழுந்து நின்றான். (18)

பலவிதமான சோகங்களால் தாக்கப்பட்டு முன்னர் கூறியவாறு புலம்பிய கௌசல்யையின் முன், கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு, பரதன் இவ்வாறு பதில் சொன்னான்— (19)

“அன்னையே! இங்கு நடந்த எதையுமே அறியாத, நிரபராதியான என்னை ஏன் பழித்துரைக்கிறீர்கள்? இராமபிரானிடம் எனக்கு உறுதியான, ஆழமான பாசம் உண்டு என்பது தங்களுக்குத் தெரியும்தானே? (20)

எவனுடைய விருப்பத்தின்பேரில், சொன்ன சொல் தவறாதவரும், நன்னெறியாளர்களில் சிறந்தவரும், உயர்குடிப்பிறப்பாளருமான அவர் (காட்டிற்குச்) சென்றாரோ, அவனுடைய புத்தி ஆசார்யர்களால் உபதேசிக்கப்பட்ட நல்வழியில் செல்லவேண்டாம். (21)

எவனுடைய விருப்பத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் (காட்டிற்குச்) சென்றாரோ, அவன் மாபாவினரின் கொத்தடிமை ஆகட்டும்; சூரியனை நோக்கி உட்கார்ந்து மல-ஜல விசர்ஜனம் செய்பவனாகட்டும்; தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் பசுத்தாயை தன் காலால் உதைக்கட்டும். (அதாவது, இந்தப் பாவச் செயல்களின் தீயபலன்களை அனுபவிக்கட்டும் - என்றபடி.) (22)

எவனுடைய சம்மதத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் (காட்டிற்குச்) சென்றாரோ, அவன் தொழிலாளிக்குச் சம்பளம் கொடுக்காமலே அதிகமான வேலை வாங்கிக் கொள்ளும் எஜமானன் அடையும் அதருமத்திற்கானப் பாவத்தை அடைவானாக. (23)

எவனுடைய சம்மதத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் (காட்டிற்குச்) சென்றாரோ, அவன் எல்லா உயிர்களையும் தன் சொந்தப் பிள்ளைகள் போல் மிக்க அன்புடன் அரசன் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கும்போது, அவருக்கு எதிராக செயல்படும் மக்கள் அடையும் பாவத்தை அடைவானாக. (24)

எவனுடைய சம்மதத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் மக்களின் வருமானத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கு வரி வசூலித்துக் கொண்டு, அவர்களைப் பாதுகாக்காத மன்னன் அடையும் பாவத்தை (பாவத்தின் பயனான துன்பங்களை) அடைவானாக. (25)

எவனுடைய சம்மதத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் வேள்விக்குரிய தட்சிணை கொடுப்பதாக வேள்வி வளர்க்கும் தவசிகளுக்கு வாக்களித்துவிட்டு, பின்னர், அந்த உறுதிமொழியை மறுக்கிறானோ, அதன் பலனான பாவத்தை அடையட்டும். (26)

ஹஸ்த்யஸ்வரத₂ஸம்பு₃ாதே₄ யுத்₃தே₄ ஸஸ்த்ரஸமாகுலே ।
மா ஸ்ம கார்ஷீத்ஸதாம் த₄ர்மம் யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (27)

உபதி₃ஷ்டம் ஸுஸுக்ஷ்மார்த₂ம் ஸாஸ்த்ரம் யத்நேந தீ₄மதா ।
ஸ நாஸயது து₃ஷ்டாத்மா யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (28)

மா ச தம் வ்யூட₄பு₃ஹ்வம்ஸம் சந்த்ரார்ஸமதேஜஸம் ।
த்₃ராஷீத்₃ராஜ்யஸ்த₂மாஸீநம் யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (29)

பாயஸம் க்ருஸரம் ச₂ாக₃ம் வ்ருத₂ ஸோஸந்நாது நிர்க்₄ருண: ।
கு₃ரூம்ஸ்சாப்யவஜாநாது யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (30)

க₃ாஸ்ச ஸ்ப்ருஸது பாதே₃ந கு₃ரூந் பரிவதே₃த்ஸ்வயம் ।
மித்ரே த்₃ருஹ்யேத ஸோஸத்யந்தம் யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (31)

விஸ்வாஸாத்ததி₂தம் கிஞ்சித்பரிவாத₃ம் மித₂: க்வசித் ।
விவ்ருணோது ஸ து₃ஷ்டாத்மா யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (32)

அகர்தா ஹ்யக்ருதக்ருஸ்ச த்யக்தாத்மா நிரபத்ரப: ।
லோகே ப₄வது வித்₃வேஷ்யோ யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (33)

புத்ரைர்த₃ாரைஸ்ச ப்₄ருத்யைஸ்ச ஸ்வக்₃ருஹே பரிவாரித: ।
ஸ ஏகோ ம்ருஷ்டஸ்நாது யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (34)

அப்ராப்ய ஸத்₃ருஸாந் த₃ாராநநபத்ய: ப்ரமீயதாம் ।
அநவாப்ய க்ரியாம் த₄ர்மயாம் யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (35)

மாத்மந: ஸந்ததிம் த்₃ராஷீத் ஸ்வேஷு த்₃ாரேஷு து₃:கி₂த: ।
ஆயு: ஸமக்₃ரமப்ராப்ய யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (36)

ராஜஸ்த்ரீபு₃லவ்ருத்த₄நாம் வதே₄ யத்பாபமுச்யதே ।
ப்₄ருத்யத்யாகே₃ ச யத்பாபம் தத்பாபம் ப்ரதிபத்யதாம் ॥ (37)

லாஷ்யா மது₄மாம்ஸேந லோஹேந ச விஷேண ச ।
ஸதை₃வ பி₃ப்₄ருயாத்₃ப்₄ருத்யாந் யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (38)

எவனுடைய சம்மதத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் யானை-குதிரை-தேர்கள் நிறைந்து, அஸ்திர-சஸ்திரப் பிரயோகம் நடைபெறும் போர்க்களத்தில் மேலோர்களின் அறநெறியைக் கடைப்பிடிக்காதவர்களுக்கு (அதருமயுத்தம் செய்கிறவர்களுக்கு) ஏற்படும் பாவத்தை அடைவானாக. (27)

எவனுடைய விருப்பத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவனது நினைவில் மாமேதையான ஆசார்யரால் கவனமாக உபதேசிக்கப்பட்ட, ஆழமான பொருளுடைய அறநெறித் தத்துவங்கள் தங்காமற்போகட்டும். (28)

எவனுடைய விருப்பத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் சூரிய-சந்திரர்போல் பேரொளி வீசுபவரும், விசாலமான தோளும் புஜங்களும் உடையவருமான அவர், சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து ஆட்சி செலுத்தும் காட்சியை காணாமற்போவானாக. (29)

எவனுடைய அனுமதியுடன், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் பாயஸம், எள்ளன்னம், ஆட்டின் பால் ஆகியவைகளை (தேவர்கள், மூதாதையர், பகவான் ஆகியோருக்காக அல்லாமல்), தனக்காகவே செய்து உண்ணும் ஈரமற்ற நெஞ்சினன் ஆவானாக; ஆசார்யர்களையும் அவன் அவமரியாதை செய்வானாக. (30)

எவனுடைய அனுமதியுடன், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் கோமாதாவை தன் காலால் உதைக்கட்டும்; ஆசார்யர்களை இகழ்ந்து பேசுவானாக; நண்பர்களுக்குத் துரோகம் செய்வானாக. (31)

எவனுடைய அனுமதியின்பேரில், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் நண்பனிடமுள்ள நம்பிக்கையால் தமக்குள் பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்ட இன்னொருவருடைய குற்றத்தை அவன் மற்றவர்களுக்கும் கூறுவானாக. (நட்புத் துரோகம் செய்த பாவத்தை அடைவானாக.) (32)

எவனுடைய விருப்பத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் பிறருக்கு உதவி செய்யாதவனாக, நன்றி மறந்தவனாக, சான்றோர்களால் ஒதுக்கப்பட்டவனாக, நாணமற்றவனாக, மக்களால் வெறுக்கப்பட்டவனாக ஆகட்டும். (33)

எவனுடைய விருப்பத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன், தன் வீட்டில் புதல்வர்-மனைவிகளாலும், வேலைக்காரர்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கும் ஒருவன், (அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல்) தான் மட்டுமே அறுசுவை உணவுகளை உண்பவன் ஆவானாக. (34)

எவனுடைய இணக்கத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் தன் கருத்திற்கு ஏற்ற மனைவியை அடையாமல், அதனால் குடும்பத் தருமங்களைக் கைக்கொள்ள முடியாமலும், சந்ததி இல்லாதவனாகவும் மரிப்பானாக. (35)

எவனுடைய விருப்பத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் பூரண ஆயுளைப் பெறாமலும், எப்போதும் துயரப்பட்டுக் கொண்டும், தன் மனைவியிடம் தன்னுடைய சந்ததியைக் காணாமலும் போவானாக. (36)

மன்னன், பெண், சிறுவன், வயோதிகன் - இவர்களைக் கொன்றால் என்ன பாவம் வந்து சேரும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, மேலும், தன்னை அண்டிப் பிழைப்பவர்களை உதறி விடுவதால் என்ன பாவம் வந்து சேருமோ, இவை யாவும் அவனை அடைவதாகுக. (37)

எவனுடைய சம்மதத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் அரக்கு, கள், இறைச்சி, இரும்பு, விஷம் ஆகியவைகளை விற்பதால் வரும் வருமானத்தினால் தன்னை அண்டியிருப்பவர்களை எப்போதும் காப்பாற்றி வருவானாக. (இந்தப் பொருள்களை விற்பது மகாபாவம் என்று உணர்க.) (38)

ஸங்க்₃ராமே ஸமுபோடே₄ து ஸத்ருபக்ஷப₄யங்கரே ।
பலாயமானோ வத்₄யேத யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (39)

கபாலபாணி: ப்ருதி₂வீமடதாம் சீரஸம்வ்ருத: ।
பி₄க்ஷமானோ யதே₂ந்மத்தோ யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (40)

மத்₃யே ப்ரஸக்தோ ப₄வது ஸ்த்ரீஷ்வக்ஷேஷு ச நித்யஸ: ।
காமக்ரோத₄பி₄பூ₄தஸ்து யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (41)

மா ஸ்ம த்₄ர்மே மனோ பூ₄யாத்₃த₄ர்மம் ஸ நிஷேவதாம் ।
அபாத்ரவர்ஷீ ப₄வது யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (42)

ஸஞ்சிதாந்யஸ்ய வித்தாநி விவித₄ாநி ஸஹஸ்ரஸ: ।
த₃ஸ்யுபி₄ர் விப்ரலுப்யந்தாம் யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (43)

உபே₄ ஸந்த்₄யே ஸயாநஸ்ய யத்பாபம் பரிகல்ப்யதே ।
தச்ச பாபம் ப₄வேத்தஸ்ய யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (44)

யத₃க்₃நித்யாயகே பாபம் யத்பாபம் கு₃ருதல்பகே₃ ।
மித்ரத்₃ரோஹே ச யத்பாபம் தத்பாபம் ப்ரதிபத்₃யதாம் ॥ (45)

தே₃வதாநாம் பித்ருணாம் ச மாதாபித்ரோஸ்ததை₂வ ச ।
மா ஸ்ம கார்ஷீத்ஸ ஸுஸ்ருஷாம் யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (46)

ஸதாம் லோகாத்தஸதாம் கீர்த்யா: ஸஜ்ஜுஷ்டாத்கர்மணஸ்தத₂ா ।
ப்₄ரஸ்யது க்ஷிப்ரமத்₃யைவ யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (47)

அபாஸ்ய மாத்ருஸுஸ்ருஷாமநர்தே₂ ஸோவதிஷ்ட₂தாம் ।
தீ₃ர்க₄பூ₃ஹுர்மஹாவக்ஷா யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (48)

பூ₃ஹுபுத்ரோ த₃ரித்₃ரஸ்ச ஜ்வரரோக₃ஸமந்வித: ।
ஸமாயாத்ஸததம் க்லேஸீ யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (49)

ஆஸாமாஸம்ஸமாநாநாம் தீ₃நாநாமுர்த்₄வக்ஷுஷாம் ।
அர்தி₂நாம் விதத₂ாம் குர்யாத்₃யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (50)

மாயயா ரமதாம் நித்யம் பருஷ: பிஸுநோஸாசி: ।
ராக்ஞோ பீ₄தஸ்த்வத₄ர்மாத்மா யஸ்யார்யோஸநுமதே க₃த: ॥ (51)

எவனுடைய அனுமதியின்பேரில், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் எதிரிப் படையினருக்குப் பயங்கரத்தை விளைவிக்கும் போர்க்களத்திலிருந்து புறமுதுகிட்டுத் தப்பியோடுபவனாகக் கொல்லப்பட்டும். (39)

எவனுடைய அனுமதியின்பேரில், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் கந்தைத்துணி உடுத்தி, கப்பரை ஓடு ஏந்தி, பிச்சையெடுப்பவனாக பைத்தியம் பிடித்தவன் போல் உலகில் சுற்றி வருவானாக. (40)

எவனுடைய அனுமதியின்பேரில், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் காமம்-கோபம் ஆகிய தீய குணங்களுக்கு ஆட்பட்டு, கட்குடி, பெண்ணுறவு, சூதாட்டம் ஆகியவைகளில் எப்போதும் ஈடுபட்டவனாக ஆகட்டும். (41)

எவனுடைய ஆலோசனையின்பேரில், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் தருமத்தில் மனம் செலுத்துபவனாக ஆகவேண்டாம்; அதருமத்திலேயே குடியிருக்கட்டும்; தகுதியில்லாதவர்களுக்கு ஏராளமாகத் தானம் செய்பவனாகட்டும். (42)

எவனுடைய ஆலோசனையின்பேரில், மாமனிதரான அவர் (நாட்டை விட்டு) சென்றாரோ, அவன் பெருமுயற்சி செய்து சேர்த்து வைத்த பல்லாயிரம் மதிப்புடைய பல்வகைச் சொத்துக்கள் திருடர்களால் கொள்ளையிடப்பட்டும். (43)

எவனுடைய ஆலோசனையின்படி, மாமனிதரான அவர் நாட்டை விட்டுச் சென்றாரோ, அவனுக்கு சந்தி-அந்தி இரு வேளைகளிலும் உறங்குபவனுக்கு எந்தப் பாவம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தப் பாவம் ஏற்படக்கடவது. (44)

பிறர் உடைமைகளில் கொள்ளி வைத்து அழிப்பவனுக்கு எந்தப் பாவமோ, குருவின் மனைவியுடன் உறவு கொள்பவனுக்கு எந்தப் பாவமோ, நண்பனை வஞ்சகமாக ஏமாற்றுவவனுக்கு எந்தப் பாவமோ, அந்தப் பாவத்தையும் அடைவானாக. (45)

எவனுடைய அனுமதியின்பேரில், மாமனிதரான அவர் நாட்டைவிட்டுச் சென்றாரோ, அவன் தேவதைகள்-பிதிரர்கள்-பெற்றோர்களுக்குச் சேவை செய்யாமற்போகட்டும். (இவர்களுக்குச் செய்யும் வழிபாட்டுப் பணிகளால் கிடைக்கக் கூடிய புண்ணியத்தை இழந்தவனாக ஆகட்டும்.) (46)

எவனுடைய அனுமதியின்பேரில், மாமனிதரான அவர் நாட்டைவிட்டுச் சென்றாரோ, அவன் சான்றோர்களின் கூட்டத்திலிருந்தும், சான்றோர்களின் நன்மதிப்பிலிருந்தும், அவ்வாறே, நன்றாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்த கர்மாக்களிலிருந்தும் நழுவியவன் ஆவானாக. (47)

எவனுடைய விருப்பத்தின்பேரில், நீண்ட புஜங்களையும், விசாலமான மார்பையும் உடைய மாமனிதரான அவர் நாட்டைத் துறந்து சென்றாரோ, அவன் தன்னைப் பெற்ற அன்னைக்குப் பணிவிடை செய்யாமற்போகட்டும்; கெடுதலைச் செய்யும் முறைகளில் உறுதியாக நிற்பானாக. (48)

எவனுடைய விருப்பத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் நாட்டை விட்டுச் சென்றாரோ, அவன், ஏராளமான குழந்தைகளைப் பெற்று, வறுமையில் வாடி, நோய்-நொடிகளால் பீடிக்கப்பட்டு, எப்போதும் வருத்தத்தில் மூழ்கியவனாக ஆகட்டும். (49)

எவனுடைய விருப்பத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் நாட்டை விட்டுச் சென்றாரோ, அவன் மிகவும் எதிர்பார்ப்புடன் கொடையாளியின் முகத்தை நோக்கி உயரத் தூக்கிய கண்களுடன் பார்க்கும் யாசகர்களின் நம்பிக்கையைப் பயன்றதாகச் செய்வானாக. (50)

எவனுடைய விருப்பத்தின்படி, மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் கொடுஞ்சொல் பேசுபவனாக, கஞ்சத்தனம் மிக்கவனாக, தூய்மையற்றவனாக, அரசனிடம் எப்போதும் அச்சம் கொண்டவனாக, நன்னெறி தவறியவனாக, கபடமான வாழ்க்கையில் மனம் லயித்து வாழ்வானாக. (51)

ருதுஸ்நாதாம் ஸதீம் ப₄ர்யாம்ருதுகாலாநுரோதி₄நீம் ।
அதிவர்தேத து₃ஷ்டாத்மா யஸ்யார்யோநுமதே க₃த: ॥ (52)

த₄ர்மத₃ாராந் பரித்யஜ்ய பரத₃ாராந்நிஷேவதாம் ।
த்யக்தத₄ர்மரதிர்மூடே₄ா யஸ்யார்யோநுமதே க₃த: ॥ (53)

விப்ரலுப்தப்ரஜாதஸ்ய து₃ஷ்க்ருதம் ப்₃ராஹ்மணஸ்ய யத் ।
ததே₃தத் ப்ரதிபத்₃யேத யஸ்யார்யோநுமதே க₃த: ॥ (54)

பாநீயதூ₃ஷகே பாபம் ததை₂வ விஷத₃ாயகே ।
யத்ததே₃க: ஸ லப₄தாம் யஸ்யார்யோநுமதே க₃த: ॥ (55)

ப்₃ராஹ்மணாயோத்யதாம் பூஜாம் விஹந்து கலுஷேந்த்₃ரிய: ।
ப₃ாலவத்ஸாம் ச க₃ாம் தே₃ாக்₃து₄ யஸ்யார்யோநுமதே க₃த: ॥ (56)

த்ருஷார்தம் ஸதி பாநீயே விப்ரலம்பே₄ந யோஜயந் ।
யத்பாபம் லப₄தே தத்ஸ்யாத் யஸ்யார்யோநுமதே க₃த: ॥ (57)

ப₄க்த்யா விவத₃மாநேஷு மார்க₃மாஸ்ரித்ய பஸ்யத: ।
தஸ்ய பாபேந யுஜ்யேத யஸ்யார்யோநுமதே க₃த: ॥ (58)

விஹீநாம் பதிபுத்ராப்₄யாம் கௌஸல்யாம் பார்தி₂வாத்மஜ: ।
ஏவமாஸ்வாஸயந்நேவ து₃:க₂ார்தோ நிபபாத ஹ ॥ (59)

தத₂ா து ஸபதை₂: கஷ்டை: ஸபமாநமசேதநம் ।
ப₄ரதம் ஸோகஸந்தப்தம் கௌஸல்யா வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (60)

மம து₃:க₂மித₃ம் புத்ர பூ₄ய: ஸமுபஜாயதே ।
ஸபதை₂: ஸபமாநோ ஹி ப்ராணாநுபருணத்ஸி மே ॥ (61)

தி₃ஷ்ட்யா ந சலிதோ த₄ர்மாத₃ாத்மா தே ஸஹலக்ஷண: ।
வத்ஸ ஸத்யப்ரதிக்க்ரோ மே ஸதாம் லோகாநவாப்ஸ்யஸி ॥ (62)

இத்யுக்த்வா சாங்கமாநீய ப₄ரதம் ப்₄ராத்ருவத்ஸலம் ।
பரிஷ்வஜ்ய மஹாப₃ாஹும் ருரோத₃ ப்₄ருஸது₃:கி₂தா ॥ (63)

எவனுடைய விருப்பத்தின்படி, மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அந்தக் கொடுமனக்காரன், ருதுஸ்நானம் செய்துவிட்டு, கணவனுடன் உறவு கொள்ள விரும்பி அருகில் வந்து நிற்கும் மனைவியின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் கடமையை மறந்து, அவளை மறுத்து ஒதுக்குவானாக. (தருமபத்தினியின் நியாயமான ஆசையை நிறைவேற்றாத பாவத்தை அடையட்டும்.) (52)

எவனுடைய இஷ்டத்தின்படி, மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் முறைப்படி விவாகம் செய்து கொண்ட மனைவியைப் புறக்கணித்து, பிறர் மனைவிகளிடம் ஆசை கொள்வானாக. அறிவில்லாத அவன், அறநெறிகளில் ஆழ்ந்த பற்றினைத் துறந்தவன் ஆகட்டும். (53)

எவனுடைய விருப்பத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் நாட்டை விட்டுச் சென்றாரோ, அவனுக்கு சந்ததியில்லாத பிராமணனுக்கு ஏற்படும் பாவம் கிடைக்கும். (ஆண் சந்ததி இல்லாததால், அந்தப் பிராமணன் தேவர் கடனையும், பிதிரர் கடனையும் அடைக்க முடியாமல் போகிறது. தான் வேதம் ஓதியதாலும், யாக-யக்ஞங்கள் செய்ததாலும் ரிஷிகடன் செலுத்தப்பட்டதாகிறது.) (54)

எவனுடைய சம்மதத்தின்பேரில், மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் குடிநீரை (குடிப்பதற்குத் தகுதியில்லாதபடி) அசுத்தம் செய்பவனுக்கு என்ன பாவமோ, அதேபோல் விஷம் கொடுத்துக் கொல்பவனுக்கு என்ன பாவமோ, அவை அனைத்தையும் இவன் ஒருவனே அடைவானாக. (55)

எவனுடைய விருப்பத்தின்படி, மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் பொறிகலங்கி வேதவித்துக்களுக்குப் பூஜை செய்வதற்காக சித்தம் செய்யப்பட்டதை நாசம் செய்வானாக. புதிதாக ஈன்றெடுத்த கன்றினையுடைய பசுவிடமிருந்து பாலைக் கறக்கக் கடவன். (கன்று போட்டபின் பத்து நாட்கள் வரை, தாய்ப்பசுவிடமிருந்து பால் கறக்கக் கூடாது என்பது விதி.) (56)

எவனுடைய விருப்பத்தின்படி, மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் தன்னிடம் குடிதண்ணீர் இருக்கும்போது, தாகத்தால் தவித்துக் கொண்டிருப்பவனுக்குக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றுபவன் என்ன பாவத்தை அடைவானோ, அந்தப் பாவத்தை அடையக் கடவன். (57)

எவனுடைய விருப்பத்தின்படி, மாமனிதரான அவர் காட்டிற்குச் சென்றாரோ, அவன் இருவர் தங்களுக்குள் வாய்ச்சண்டையில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, அவர்கள் பிரச்சனையில் எங்கே நியாயம் இருக்கிறது? என்பதைப் புரிந்து கொண்டபோதிலும், அவ்விருவருள் தனக்கு வேண்டிய ஒருவனுக்கு அனுகூலமாகப் பேசுவவனுக்கு ஏற்படும் பாவத்தை அடையக் கடவன்.” (58)

மாமன்னரின் திருமகனான அவன், தன் கணவனையும் புதல்வனையும் விட்டுப் பிரிந்து மிகவும் துயரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் கோசலா தேவியாரை, மேற்கண்டவாறு சமாதானப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் போதே சடாரென்று தரையில் விழுந்தான். (59)

மிகவும் கடுமையான சபதங்களைச் செய்து, துக்கத்தால் தவித்து சுயநினைவை இழந்த பரதனை நோக்கி கௌசல்யை பின்வருமாறு கூறினாள்— (60)

“மகனே! (உன் துயரத்தைப் பார்த்ததும்) என்னுடைய இப்போதைய துயரம் மேலும் அதிகமாகிறது. மிகவும் கடினமான சபதங்களைச் செய்து, எனக்கு சமாதானம் அளித்து, போய்க் கொண்டிருந்த என் உயிரைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டாய். (61)

குழந்தாய்! நீ, இயல்பாகவே நற்குணங்கள் உடையவன். தருமவழியிலிருந்து உன் மனம் நழுவவில்லை என்பது தெய்வத்தின் அருள்தான். நீ, கொடுத்த வாக்குத் தவறாதவன். அதனால், மேன்மக்களான புண்ணியாத்மாக்கள் அடையும் நல்லுலகங்களை அடையப் போகிறாய்.” (62)

இவ்வாறு கூறிவிட்டு, சகோதர வாஞ்சையுடைய பெருந்தோளனான பரதனைத் தன் மடிமேல் ஏற்றி வைத்துக் கொண்டு, மார்புறத் தழுவி மிகவும் வருத்தத்துடன் வாய்விட்டு அழுதாள். (63)

ஏவம் விலபமாநஸ்ய து₃:க₂ார்தஸ்ய மஹாத்மந: ।
மோஹாச்ச ஸோகஸம்ரோத₄ாத்₃பு₃பூ₄வ லுலிதம் மந: ॥ (64)

லாலப்யமாநஸ்ய விசேதநஸ்ய
ப்ரநஷ்டபு₃த்₃தே₄: பதிதஸ்ய பூ₄மௌ ।
முஹூர்முஹூர்நி:ஸ்வஸதஸ்ச தீ₃ர்க₄ம்
ஸா தஸ்ய ஸோகேந ஜக₃ாம ராத்ரி: ॥ (65)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ பஞ்சஸப்ததிதம: ஸர்க₃: ॥

ஷட்ஸப்ததிதம: ஸர்க₃:

த₃ஸரதி₂ளர்த்₄வதை₃ஹிகம்

தமேவம் ஸோகஸந்தப்தம் ப₄ரதம் கைகேயீஸுதம் ।
உவாச வதுதாம் ஸ்ரேஷ்டே₂ா வஸிஷ்ட₂: ஸ்ரேஷ்ட₂வாக்₃ருஷி: ॥ (1)

அலம் ஸோகேந ப₄த்₃ரம் தே ராஜபுத்ர மஹாயஸ: ।
ப்ராப்தகாலம் நரபதே: குரு ஸம்யாநமுத்தமம் ॥ (2)

வஸிஷ்ட₂ஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா ப₄ரதோ த₄ாரணாம் க₃த: ।
ப்ரேதகார்யாணி ஸர்வாணி காரயாமாஸ த₄ர்மவித் ॥ (3)

உத்₃த்₄ருதம் தைலஸங்க்லேத₃ாத் ஸ து பூ₄மௌ நிவேஸிதம் ।
ஆபீதவர்ணவதுநம் ப்ரஸுப்தமிவ பூ₄பதிம் ॥ (4)

ஸம்வேஸ்ய ஸயநே சாக்₃ர்யே நாநாரத்நபரிஷ்க்ருதே ।
ததோ த₃ஸரத₂ம் புத்ரோ விலலாப ஸுது₃:கி₂த: ॥ (5)

கிம் தே வ்யவஸிதம் ராஜந் ப்ரோஷிதே மய்யநாக₃தே ।
விவாஸ்ய ராமம் த₄ர்மக்ரு லக்ஷ்மணம் ச மஹாபுலம் ॥ (6)

க்வ யாஸ்யஸி மஹாராஜ ஹித்வேமம் து₃:கி₂தம் ஜநம் ।
ஹீநம் புருஷஸிம்ஹேந ராமேணாக்லிஷ்டகர்மணா ॥ (7)

யோக₃சேஷமம் து தே ராஜந் கோ₄ஸ்மிந் கல்பயிதா புரே ।
த்வயி ப்ரயாதே ஸ்வஸ்தாத ராமே ச வநமாஸ்ரிதே ॥ (8)

வித₄வா ப்ருதி₂வீ ராஜந்ஸ்த்வயா ஹீநா ந ராஜதே ।
ஹீநசந்த்₃ரேவ ரஜநீ நக₃ரீ ப்ரதிபு₄தி மாம் ॥ (9)

ஏவம் விலபமாநம் தம் ப₄ரதம் தீ₃நமாநஸம் ।
அபு₃ரவீத்₃வசநம் பூ₄யோ வஸிஷ்ட₂ஸ்து மஹாமுநி: ॥ (10)

முன்பு கூறியபடி, துயரத்தில் மூழ்கிப் புலம்பிய மகாத்மாவான பரதனின் மனம், அளவிட முடியாத சோகத்தாலும், எதிர்பாராத சம்பவங்களால் சித்தம் மயங்கியதாலும் தடுமாற்றம் அடைந்ததாயிற்று. (64)

தரையில் விழுந்து அழுது அரற்றிக் கொண்டிருந்த, தன்னுணர்வு இழந்திருந்த அவனுடைய விவேக சக்தி மறைந்துவிட்டிருந்தது. அடிக்கடி நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருந்தான். இவ்வாறு, சோகத்திலேயே அந்த இரவு கழிந்தது. (65)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எழுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : எழுபத்தாறு

தசரதரின் ஈமச் சடங்குகள்

இவ்வாறு, துயரத்தில் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் கைகேயியின் புதல்வன் பரதனைப் பார்த்து, நல்வார்த்தைகளையே பேசுவரும், பேச்சில் வல்லவருமான வசிஷ்டர் கூறினார்— (1)

“அரசகுமாரா! உனக்கு நலம் விளைக. நீ துயரப்பட்டது போதும். பெரும்புகழ் பெற்றவனே! மன்னருக்கு ஈமச் சடங்குகள் செய்வதற்கு உரிய காலம் வந்துவிட்டது.” (2)

வசிஷ்டருடைய சொற்களைக் கேட்டு தருமமறிந்த பரதன், அவர் திருவடிகளில் வணங்கிவிட்டு, இறந்தவருக்கான சடங்குகள் அனைத்தையும் செய்வித்தான். (3)

தசரதருடைய உடல் தைலக் கொப்பரையிலிருந்து எடுத்து பூமியில் வைக்கப்பட்டது. பல நாட்கள் எண்ணெயில் இருந்ததால் மன்னரின் முகம், மஞ்சள் நிறமுடையதாக இருந்தது; தூங்குவது போல காணப்பட்டார். பல்வகையான நவரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்ட படுக்கையில் அவர் உடலைக் கிடத்தினார்கள். உடனே (அந்த நிலையில்) தசரதரைப் பார்த்து, புதல்வனான பரதன் மிகவும் வருத்தத்துடன் புலம்பினான்— (4,5)

“மன்னரே! வேறு நாட்டிலிருந்த நான் திரும்பி வருவதற்கு முன்னதாக, அறம் அறிந்த இராமனையும், பேராற்றல் பொருந்திய இலக்குவனையும் நாடு கடத்திவிட்டு, (இந்த நிலையை அடைவதற்குத்) தாங்கள் எவ்வாறு திருவுள்ளம் கொண்டீர்கள்? (6)

மாமன்னரே! எந்தச் செயலையும் இலகுவாகச் செய்து முடிக்கும் ஆற்றல் படைத்த இராமனைப் பிரிந்து அல்லற்படும் இந்த அடிமையைத் தனியே விட்டுவிட்டுத் தாங்கள் எங்கே போகப் போகிறீர்கள்? (7)

தந்தையே! தாங்கள் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்றுவிட்டீர்கள்; ஸ்ரீராமன் காட்டைச் சென்றடைந்துவிட்டார்; மன்னராகிய தாங்கள் இல்லாத இந்த நகரத்தின் பாதுகாப்பை யார் ஏற்கப் போகிறார்? (8)

மன்னரே! தாங்கள் இல்லாததால் இவ்வுலகம் மங்கலம் இழந்து, ஒளியில்லாததாக ஆகிவிட்டது. இந்த நகரம் சந்திரன் இல்லாத இரவைப் போல (மகிழ்ச்சியற்றதாக) எனக்குத் தோன்றுகிறது.” (9)

இவ்வாறு நொந்த மனத்துடன் பரதன் புலம்பிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, மாமுனிவரான வசிஷ்டர் மீண்டும் பேசத் தொடங்கினார்— (10)

ப்ரேதகார்யாணி யாந்யஸ்ய கர்தவ்யாநி விஸாம் பதே: ।
தாந்யவ்யக்ரம் மஹாபூஹோ க்ரியந்தாமவிசாரிதம் ॥ (11)

ததே₂தி ப₄ரதோ வாக்யம் வஸிஷ்ட₂ஸ்யாபி₄பூஜ்ய தத் ।
ருத்விக் புரோஹிதாசார்யாந்ஸ் த்வரயாமாஸ ஸர்வஸ: ॥ (12)

யே த்வக்₃நயோ நரேந்த்₃ரஸ்ய அக்₃ந்யக்₃ராத்₃ப₃ஹிஷ்க்ருதா: ।
ருத்விக்₃பி₄ர்யாஜகைஸ்சைவ ஆஹ்ரியந்த யத₂ாவிதி₄ ॥ (13)

ஸிபி₃காயாத₂ாரோப்ய ராஜாநம் க₃தசேதஸம் ।
பூஷ்பகண்ட₂ா விமநஸஸ் தமூஹ: பரிசாரகா: ॥ (14)

ஹிரண்யம் ச ஸுவர்ணம் ச வாஸாம்ஸி விவித₄ாநி ச ।
ப்ரகிரந்தோ ஜநா மார்கே₃ ந்ருபதேரக்₃ரதோ யயு: ॥ (15)

சந்த்₃நாக்₃ரு நிர்யாஸாந் ஸரளம் பத்₃மகம் தத₂ா ।
தே₃வத₃ாருணி சாஹ்ருத்ய சிதாம் சக்ருஸ் தத₂ாபரே ॥ (16)

க₃ந்த₄ாநுச்சாவசாம்ஸ்சாந்யாந்ஸ் தத்ர த₃த்வாத₂ பூ₄மிபம் ।
தத: ஸம்வேஸயாமாஸுஸ்சிதாமத்₄யே தம்ருத்விஜ: ॥ (17)

தத₂ா ஹுதாஸநம் த₃த்வா ஜேபுஸ்தஸ்ய தத்₃ருத்விஜ: ।
ஜக்ரு₃ஸ்ச தே யத₂ாஸாஸ்த்ரம் தத்ர ஸாமாநி ஸாமக்₃ா: ॥ (18)

ஸிபி₃காபி₄ஸ்ச யாநைஸ்ச யத₂ார்ஹம் தஸ்ய யோஷித: ।
நக்₃ராந் நிர்யயுஸ்தத்ர வ்ருத்₃தை₄: பரிவ்ருதாஸ்தத₃ா ॥ (19)

ப்ரஸவ்யம் சாபி தம் சக்ருர் ருத்விஜோ₅க்₃நிசிதம் ந்ருபம் ।
ஸ்த்ரியஸ்ச ஸோகஸந்தப்தா: கௌஸல்யாப்ரமுக₂ாஸ்தத₃ா ॥ (20)

க்ரௌஞ்சீநாமிவ நாரீணாம் நிநாத₃ஸ்தத்ர ஸுஸ்ருவே ।
ஆர்தாநாம் கருணம் காலே க்ரோஸந்தீநாம் ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (21)

ததோ ருத்₃ந்த்யோ விவஸா விலப்ய ச புந: புந: ।
யாநேப்₄ய: ஸரயூதீரமவதேருர் வராங்க₃நா: ॥ (22)

க்ருத்வோத₃கம் தே ப₄ரதேந ஸார்த₄ம்
ந்ருபாங்க₃நா மந்த்ரிபுரோஹிதாஸ்ச ।

புரம் ப்ரவிஸ்யாஸ்ருபரீதநேத்ரா
பூ₄மௌ த₃ஸாஹம் வ்யநயந்த து₃:க₂ம் ॥ (23)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஷட்ஸப்ததீதம: ஸர்க்₃: ॥

“பெருந்தோளனே! இந்த மாமன்னருக்குச் செய்ய வேண்டிய ஈமச் சடங்குகளை மனத்தைச் சிதறவிடாமல் அமைதியாகச் செய்வாயாக.” (11)

‘அவ்வாறே செய்கிறேன்’ என்று வசிஷ்டருடைய சொற்களை ஆமோதித்த பரதன், ரித்விக்குகள்-புரோகிதர்கள்-ஆசார்யர்களை இந்தக் காரியத்தில் துரிதப்படுத்தினான். (12)

மன்னருடைய அக்னி கூடத்திலிருந்து, முன்பே வெளியே எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருந்த (மூன்று) அக்னி குண்டங்களில் வேதவித்தகர்களாலும், வேள்வியாளர்களாலும் முறைப்படி ஆகுதிகள் வழங்கப்பட்டன. (13)

பிறகு உயிரிழந்த மன்னரைப் பல்லக்கில் ஏற்றிய பணியாளர்கள், துக்கத்தால் நெஞ்சு அடைத்துக் கொள்ள, நலிந்த மனத்தினராய் அவரைச் சுமந்து சென்றார்கள். (14)

மக்கள், மன்னருக்கு முன்பாக பொன்-வெள்ளி நாணயங்களையும், வகைவகையான துணிமணிகளையும் சாலையில் இறைத்துக் கொண்டு சென்றார்கள். (15)

அவ்வாறே, சிலர் சந்தனம், அகில் ஆகிய நறுமணப் புகையை உண்டாக்கினார்கள்; ஸரலம், பத்மகம், தேவதாரு ஆகிய உயர்ந்த மரக்கட்டைகளைக் கொண்டு வந்து, சிலர் சிதையில் அடுக்கினார்கள். (16)

பின்னர், வேள்வியாளர்கள் மற்றுமுள்ள பல்வகை நறுமணப் பொருட்களைத் தூவி உலகாண்ட மன்னரை சிதையின் மேல் வைத்தார்கள். (17)

பின்னர், (தசரதருடைய அக்னிஹோத்திர) அக்னியை, சிதையின் மேல் வைத்து (பரதனை வைக்கச் செய்து) அந்தச் சடங்கிற்கான மந்திரங்களை ஓதினார்கள்; சாஸ்திர சம்பிரதாயப்படி ஸாம வேத வல்லுநர்கள் ஸாமகானம் செய்தார்கள். (18)

அப்போது, அவருடைய (தசரதருடைய) மனைவியர், முதிய பணியாளர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டவர்களாய், தத்தம் தகுதிக்கு ஏற்றபடி பல்லக்குகளிலும், பிற வாகனங்களிலும் ஏறிக் கொண்டு நகரத்திலிருந்து புறப்பட்டு அவ்விடத்திற்கு (சிதை மூட்டப்பட்ட இடத்திற்கு)ச் சென்றார்கள். (19)

அசுவமேதம் வரையிலான பல வேள்வி செய்து முடித்துள்ள அந்த மன்னரை, வேள்வியாளர்கள் இடது பக்கமாகச் சுற்றி வந்தார்கள்; சோகத்தால் தவித்துக் கொண்டிருந்த கோசலை முதலான மனைவியரும் அவ்வாறே செய்தார்கள். (20)

அந்தச் சமயத்தில், துயரத்தால் பரிதாபமாக ஓலமிடும் பெண்களின் அழுகை ஒலி, ஆயிரக்கணக்கான கிரௌஞ்சப் பறவைகளின் தீனமான கதறலைப் போலிருந்தது. (21)

(சிதையில் தீ வைக்கப்பட்ட) பின்னர் தன்வசமிழந்து, வாய்விட்டுப் புலம்பும் உயர்குடிப் பெண்களான அவர்கள், அழுது அழுது ஓய்ந்து, வாகனங்களில் ஏறி, சரயூ நதியின் கரையில் இறங்கினார்கள். (22)

மறைந்த மன்னரின் மனைவியரும், மந்திரி-புரோகிதர்களும் பரதனுடன்கூட தலைமூழ்கி நீராடி, நீர்க்கடன் செலுத்திவிட்டு, கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுடன் பட்டணத்திற்கு வந்து, பத்து நாட்கள் வரை தரையிலேயே படுத்து இறப்புத் தீட்டு என்னும் மரபைக் கடைப்பிடித்தார்கள். (23)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எழுபத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸப்தஸப்ததிதம: ஸர்க்ய:

ப₄ரதஸத்ருக்₄நவிலாம:

ததோ த₃ஸாஹோதிக₃தே க்ருதஸௌசோ ந்ருபாத்மஜ: ।
த₃வாத₃ஸோஹநி ஸம்ப்ராப்தே ஸ்ராத்₃த₄கர்மாண்யகாரயத் ॥ (1)

ப்₃ராஹ்மணேப்₄யோ த₃தெ₃ள ரத்நம் த₄நமந்நம் ச புஷ்கலம் ।
வாஸ்திகம் ப₃ஹுஸுக்லம் ச க₃ாஸ்சாபி ஸதஸஸ்தத₃ா ॥ (2)

த₃ாஸீத₃ாஸம் ச யாநம் ச வேஸ்மாநி ஸுமஹாந்தி ச ।
ப்₃ராஹ்மணேப்₄யோ த₃தெ₃ள புத்ரோ ராக்ஞஸ் தஸ்யௌர்த்₄வ தை₃ஹிகம் ॥ (3)

தத: ப்ரப₄ாதஸமயே தி₃வஸேத₂ த்ரயோத₃ஸே ।
விலலாப மஹாப₃ாஹுர் ப₄ரத: ஸோககர்ஸித: ॥ (4)

ஸப்₃த₃ாபிஹிதகண்ட₂ஸ்து ஸோத₄நார்த்₂முபாக₃த: ।
சிதாமுலே பிதுர்வாக்யமித₃மாஹ ஸுது₃:கி₂த: ॥ (5)

தாத யஸ்மிந்நிஸ்ருஷ்டோஹம் த்வயா ப்₄ராதீ ராக₄வே ।
தஸ்மிந் வநம் ப்ரவ்ரஜிதே ஸூந்யே த்யக்தோஸ்யஹம் த்வயா ॥ (6)

யஸ்யா க₃திரநாத₂ாயா: புத்ர: ப்ரவ்ரஜிதோ வநம் ।
தாமம்ப₃ாம் தாத கௌஸல்யாம் த்யக்த்வா த்வம் க்வ க₃தோ ந்ருப ॥ (7)

த்₃ருஷ்ட்வா ப₄ஸ்மாருணம் தச்ச த₃க்த₄ாஸ்தி₂ ஸ்த₂ாநமண்ட₃லம் ।
பிது: ஸாரீநிர்வாணம் விஷ்டநந் விஷஸாத₃ ஸ: ॥ (8)

ஸ து த்₃ருஷ்ட்வா ருத₃ந் தீ₃ந: பபாத த₄ரணீதலே ।
உத்த₂ாப்யமாந: ஸக்ரஸ்ய யந்த்ரத்₄வஜ இவ ச்யுத: ॥ (9)

அபி₄பேதுஸ்தத: ஸர்வே தஸ்யாமாத்யா: ஸூசிவ்ரதம் ।
அந்தகாலே நிபதிதம் யயாதிம்ருஷயோ யத₂ா ॥ (10)

ஸத்ருக்₄நஸ்சாபி ப₄ரதம் த்₃ருஷ்ட்வா ஸோகபரிப்லுதம் ।
விஸம்க்ஞோ ந்யபதத்₃பூ₄மௌ பூ₄மிபாலமநுஸ்மரந் ॥ (11)

உந்மத்த இவ நிஸ்சேதா விலலாப ஸுது₃:கி₂த: ।
ஸம்ருத்வா பிதுர்க்ருணாங்க₃ாநி தாநி தாநி தத₃ா தத₃ா ॥ (12)

மந்த₂ராப்ரப₄வஸ்தீவ்ர: கைகேயீக்₃ராஹஸங்குல: ।
வரத₃ாநமயோசேஷாப்₄யோமஜ்ஜயச்சே₂ாகஸாக₃ர: ॥ (13)

ஸர்க்கம் : எழுபத்தேழு

பரத-சத்ருக்னர் புலம்பல்

பின்னர், பத்து நாட்கள் கழிந்ததும் ஸ்தல-பாண்ட-ஆத்ம சுத்திக்கான கர்மாக்களை செய்து, பன்னிரெண்டாவது நாளில் சிராத்த காரியங்களைச் செய்து முடித்தனர். (1)

அந்தணர்களுக்கு ஏராளமான ரத்தினங்கள், செல்வங்கள், உணவுப் பண்டங்களையும், வெள்ளாடுகளின் ரோமங்களைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட கம்பளிகளையும், அநேக வெள்ளிக்கட்டிகளையும், நூற்றுக்கணக்கான பசுமாடுகளையும் தானம் செய்தனர். (2)

மன்னரின் புதல்வனான பரதன், இறந்து போன தந்தைக்கு, மேல் உலகங்களில் சுகமான வாழ்வு கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காக, வேலைக்காரர்-வேலைக்காரி-வாகனம், மிகப் பெரிய மாளிகைகள் முதலியவற்றை அந்தணர்களுக்குக் கொடுத்தான். (3)

பின்னர், பதின்மூன்றாவது நாள் விடியற்காலையில், மகாபலசாலியான பரதன் சோகத்தில் பீடிக்கப்பட்டவனாகக் கதறி அழுதான். (4)

தந்தையின் உடலுக்குத் தீ வைக்கப்பட்ட இடத்தில் ஸஞ்சயனத்திற்காக வந்த அவனது தொண்டை, சொற்கள் எழும்பாதபடி கட்டிப் போயிருந்தது. மிகவும் துயரத்தோடு தந்தையின் சிதை இருந்த இடத்தின் அருகில் பின்வரும் சொற்களை மொழிந்தான்— (5)

“தந்தையே! தாங்கள் என் தமையனாரான எந்த இராமனிடம் என்னை ஒப்படைத்தீர்களோ, அந்த இராமன் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டுவிட்டார். ஒரு பாழ்வெளியில் தங்களால் தள்ளிவிடப்பட்டவனாக (இப்போது) இருக்கிறேன். (6)

(மன்னரே!) எவருடைய ஒரே ஆதரவு, அவருடைய ஒரே மகனோ, அந்த மகனும் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்ட பிறகு, ஆதரவு இல்லாமல் போன அன்னை கௌசல்யா தேவியாரை உதறிவிட்டு எங்கே போனீர்கள், அப்பா?” (7)

சிதை வைக்கப்பட்ட இடத்தில் சிவந்த சாம்பலையும், எரிந்து நொறுங்கிப்போன எலும்புக் கூட்டத்தையும் பார்த்து, தந்தையார் உடலை உகுத்துவிட்டார் என்பதை நினைவு கொண்டு மிகவும் துயரத்துடன் புலம்பினான், அவன். (8)

அவன், அந்த இடத்தைப் பார்த்ததுமே துக்கத்தால் அழுது, இந்திரனுடைய அரசர் சின்னமாகிய துவஜம் மேலே உயர்த்தப்படும்போது கீழே நழுவி விழுந்துவிட்டது போல் தரையில் சாய்ந்தான். (9)

அந்தச் சமயத்தில், புண்ணியம் முழுவதும் அனுபவிக்கப்பட்டதும் தேவலோகத்திலிருந்து நழுவி விழுந்த யயாதி மன்னனை முனிவர்கள் சூழ்ந்து கொண்டதைப் போல, அவனுடைய அமைச்சர்கள் எல்லோரும், புனிதமான விரதங்களை அனுஷ்டிக்கும் அவனை அணுகி வந்தார்கள். (10)

பரதன், சோகத்தில் மூழ்கியிருப்பதைப் பார்த்தும், (மறைந்த) மன்னரை நினைத்துக் கொண்டும் சத்ருக்னனும் மதி கலங்கியவனாகத் தரையில் விழுந்தான். (11)

அந்தந்த சமயங்களுக்கேற்றபடி தந்தையின் குணங்கள் தனித்தன்மையுடன் சிறந்து வெளிப்பட்டதை நினைத்து, மிக்க துயரத்தினால் உணர்வு மங்கி, பித்துப்பிடித்தவன் போல் கதறியழுதான். (12)

மந்தரையிடமிருந்து உண்டானதும், கைகேயி என்ற முதலையால் கலக்கப்படுவதும், எவராலும் வற்றச் செய்ய முடியாததும், வரதானம் என்ற உருவம் கொண்டதும், மிகவும் உள்ளாற்றல் உடையதுமான சோகக்கடல் எல்லோரையும் மூழ்கடித்துவிட்டது. (13)

ஸுகுமாரம் ச ப₃ாலம் ச ஸததம் லாலிதம் த்வயா ।
க்வ தாத ப₄ரதம் ஹித்வா விலபந்தம் க₃தோ ப₄வாந் ॥ (14)

நநு பே₄ஜ்யேஷு பாநேஷு வஸ்த்ரேஷ்வாப₄ரணேஷு ச ।
ப்ரவாரயஸி ந: ஸர்வாந்ஸ்தந்ந: கோ₅ந்ய: கரிஷ்யதி ॥ (15)

அவத₃ாரணகாலே து ப்ருதி₂வீ நாவதீர்யதே ।
யா விஹீநா த்வயா ராக்ஞா த₄ர்மக்ஞேந மஹத்மநா ॥ (16)

பிதரி ஸ்வர்க₃மாபந்நே ராமே சாரண்யமாஸ்ரிதே ।
கிம் மே ஜீவிதஸாமர்த்₂யம் ப்ரவேஷ்யாமி ஹுதாஸநம் ॥ (17)

ஹீநோ ப்₄ராத்ரா ச பித்ரா ச ஸூந்யாமிஷ்வாகுபாலிதாம் ।
அயோத்₄யாம் ந ப்ரவேஷ்யாமி ப்ரவேஷ்யாமி தபோவநம் ॥ (18)

தயோர்விலபிதம் ஸ்ருத்வா வ்யஸநம் சாந்வவேஷ்ய தத் ।
ப்₄ருஸமார்ததரா பூ₄ய: ஸர்வ ஏவாநுக₃ாமிந: ॥ (19)

ததோ விஷண்னௌ ஸோசந்தௌ ஸத்ருக்₄நப₄ரதாவுபெ₄ள ।
த₄ரண்யாம் ஸம்வ்யசேஷ்டேதாம் ப₄க்₃நஸ்ருங்க₃ாவிவர்ஷபெ₄ள ॥ (20)

தத: ப்ரக்ருதிமாந் வைத்₃ய: பிதுரேஷாம் புரோஹித: ।
வஸிஷ்டே₂ா ப₄ரதம் வாக்யமுத்த₂ாப்ய தமுவாச ஹ ॥ (21)

த்ரயோத₃ஸோ₅யம் தி₃வஸ: பிதுர் வ்ருத்தஸ்ய தே விபே₄ா ।
ஸாவஸேஷாஸ்தி₂நிசயே கிமிஹ த்வம் விலம்ப₃ஸே ॥ (22)

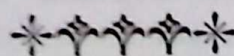
த்ரீணி த்₃வந்த்₃வாநி பூ₄தேஷு ப்ரவ்ருத்தாந்யவிஸேஷத: ।
தேஷு சாபரிஹார்யேஷு நைவம் ப₄விதுமர்ஹஸி ॥ (23)

ஸுமந்த்ரஸ்சாபி ஸத்ருக்₄நமுத்த₂ாப்யாபி₄ப்ரஸாத்₃ய ச ।
ஸ்ராவயாமாஸ தத்த்வக்ஞ: ஸர்வபூ₄த ப₄வா ப₄வௌ ॥ (24)

உத்தி₂தௌ ச நரவ்யாக்₄ரௌ ப்ரகாஸேதே யஸஸ்விநௌ ।
வர்ஷாதபபரிக்லிந்நௌ ப்ருத₂கி₃ந்த்₃ரத்₄வஜாவிவ ॥ (25)

அஸ்ருணி பரிம்ருத்₃க₃ந்தௌ ரக்தாசௌ தீ₃நப₄ாஷிணௌ ।
அமாத்யாஸ் த்வரயந்தி ஸ்ம தநயௌ சாபரா: க்ரியா: ॥ (26)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஸப்தஸப்ததீதம: ஸர்க்₃: ॥

“தந்தையே! எப்போதும் தங்களால் சீராட்டி வளர்க்கப்பட்டவனும், வாலிபனும், உலகமறியாத சிறுபிள்ளை போன்றவனுமான பரதனை அழுது புலம்பித் தவிக்க விட்டுவிட்டுத் தாங்கள் எங்கே போய்விட்டீர்கள்? (14)

உணவு வகைகள், பான வகைகள், உடைகள், அணிகலன்கள் ஆகியவைகளை எங்களைச் சுற்றி ஏராளமாகக் குவித்து வைத்துவிடுவீர்கள். இனிமேல், அவ்வாறு எங்களுக்கு யார் செய்யப் போகிறார்கள்? (15)

அறம் அறிந்தவரும், மகாத்மாவும், பேரரசருமான தங்களை இழந்த இந்த பூமி, வெடித்துச் சிதற வேண்டிய இந்தத் துக்க வேளையிலும் வெடிக்காமல் இருக்கிறதே? (16)

தந்தையோ தேவலோகம் போய்விட்டார்; இராமனோ காட்டிற்குப் போய்விட்டார். இனிமேல் என்னால் எப்படி உயிரோடு இருக்கமுடியும்? நான் நெருப்பில் குதித்து (உயிரை) விடுகிறேன். (17)

முத்த சகோதரரும், பெற்ற தகப்பனும் இல்லாததால் பாழ்வெளியாகப் போய்விட்டதும், இக்ஷ்வாகு பரம்பரையினரால் பரிபாலிக்கப்பட்டதுமான அயோத்தி நகரத்திற்குள் நான் நுழையமாட்டேன்; தபோவனத்திற்குள் சென்றுவிடுகிறேன்.” (18)

அவ்விருவருடைய புலம்பலைக் கேட்டும், அவர்களுடைய ஆழமான துயரத்தைக் கண்ணால் கண்டும், உடன் சென்றவர்கள் எல்லோரும் முன்பைக் காட்டிலும் அதிக துயரத்தை அடைந்தார்கள். (19)

அப்போது, அளவுக்கு மீறிய துக்கத்தினால் உடல் தளர்ச்சியடைந்த சத்ருக்கன்-பரதர்களாகிய இருவரும், கொம்பு முறிக்கப்பட்ட இரு காளைகள் போல் தரையில் சாய்ந்தார்கள். (20)

அந்தச் சமயத்தில், இயற்கையிலேயே தெய்விக ஞானம் படைத்தவரும், சகலகலாவல்லவரும், இவர்களுக்கும் இவர்களுடைய தந்தைக்கும் புரோகிதருமான வசிஷ்டர், பரதனைத் தூக்கி நிறுத்தி, அவனிடம் பின்வருமாறு கூறினார்— (21)

“ஐயனே! உன் தந்தையாரைத் தீயிலிட்டு, இன்று பதின்மூன்றாவது தினம். எஞ்சியுள்ள அஸ்திகளைச் சேகரிக்க வேண்டும். இதைச் செய்வதில் நீ ஏன் காலதாமதம் செய்கிறாய்? (22)

மூன்று இரட்டைகள் (பசி-தாகம், சோகம்-மோகம், மூப்பு-மரணம்) எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் சமமாக (பாரபட்சமில்லாமல்) நிகழ்கின்றன. தவிர்க்க முடியாத அவற்றின் பொருட்டு இவ்வாறு நடந்து கொள்ளக் கூடாது.” (23)

தத்துவம் அறிந்த சுமந்திரர், சத்ருக்கனைத் தூக்கி நிறுத்தி, ஆறுதல் கூறி, எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பிறப்பு-இறப்பு உண்டு என்பதை விளக்கிக் கூறினார். (24)

புருஷோத்தமர்களும், புகழ்பெற்றவர்களுமான அவ்விருவரும் எழுந்து நின்ற காட்சி, மழையாலும் வெயிலாலும் அடிபட்ட இரண்டு இந்திரத்வஜங்கள் (தேவராஜனின் அரச சின்னங்களில் ஒன்று) போல் தனித்தனியே பிரகாசித்தார்கள். (25)

அமைச்சர்கள், கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு (அழுதழுது) சிவந்த கண்களைக் கொண்டவர்களும், நலிந்த குரலில் பேசுபவர்களுமான அவ்விரு (அரச) மைந்தர்களையும் அடுத்த காரியங்களைச் செய்வதற்குத் தூண்டிவிட்டார்கள். (26)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எழுபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

அஷ்டஸப்ததிதம: ஸர்கு:

குப்ஜாவிக்ஷேப:

அத₂ யாத்ராம் ஸமீஹந்தம் ஸத்ருக்₄நோ லக்ஷ்மணாநுஜ: ।
ப₄ரதம் ஸோகஸந்தத்தமித₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (1)

க₃திர்ய: ஸர்வபூ₄தாநாம் து₃:கே₂ கிம் புநராத்மந: ।
ஸ ராம: ஸத்த்வஸம்பந்ந: ஸ்த்ரியா ப்ரவ்ராஜிதோ வநம் ॥ (2)

ப₃லவாந் வீர்யஸம்பந்நோ லக்ஷ்மணோ நாம யோ:ப்யஸௌ ।
கிம் ந மோசயதே ராமம் க்ருத்வாபி பித்ருநிக்₃ரஹம் ॥ (3)

பூர்வமேவ து நிக்₃ராஹ்ய: ஸமவேக்ஷ்ய நயாநயௌ ।
உத்பத₂ம் ய: ஸமாருடே₄ நார்யா ராஜா வஸம் க₃த: ॥ (4)

இதி ஸம்ப₄ஷமாணே து ஸத்ருக்₄நே லக்ஷ்மணாநுஜே ।
ப்ராக்₃த்₃வாரோபூ₄த் தத₃ா குப்₃ஜா ஸர்வாப₄ரணபூ₄ஷிதா ॥ (5)

லிப்தா சந்த₃நஸாரேண ராஜவஸ்த்ராணி பி₃ப்₄ரதீ ।
விவித₄ம் விவிதை₄ஸ்தைஸ்தைர் பூ₄ஷணைஸ்ச விபூ₄ஷிதா ॥ (6)

மேக₂லாத₃ாமபி₄ஸ்சித்ரை ரந்யைஸ்ச ஸாப₄பூ₄ஷணை: ।
ப₃ப₄ாஸே ப₃ஹாபி₄ர்ப₃த்₃த₄ா ரஜ்ஜுப₃த்₃தே₄வ வாநீ ॥ (7)

தாம் ஸமீக்ஷ்ய தத₃ா த்₃வா:ஸ்த₂ா: ஸப்₄ருஸம் பாபகாரிணீம் ।
க்₃ருஹீத்வாகருணாம் குப்₃ஜாம் ஸத்ருக்₄நாய ந்யவேத₃யந் ॥ (8)

யஸ்யா: க்ருதே வநே ராமோ ந்யஸ்ததே₃ஹஸ்ச வ: பிதா ।
ஸேயம் பாபா ந்ருஸம்ஸா ச தஸ்யா: குரு யத₂ாமதி ॥ (9)

ஸத்ருக்₄நஸ்ச தத₃ாக்ருாய வசநம் ப்₄ருஸது₃:கி₂த: ।
அந்த:புரசராந் ஸர்வாநித்யுவாச த்₄ருதவ்ரத: ॥ (10)

தீவ்ரமுத்பாதி₃தம் து₃:க₂ம் ப்₄ராத்ருணாம் மே தத₂ா பிது: ।
யயா ஸேயம் ந்ருஸம்ஸஸ்ய கர்மண: ப₂லமஸ்நுதாம் ॥ (11)

ஏவமுக்த்வா து தேநாஸு ஸகீ₂ஜநஸமாவ்ருதா ।
க்₃ருஹீதா ப₃லவத்குப்₃ஜா ஸா தத்₃க்₃ருஹமநாத₃யத் ॥ (12)

தத: ஸப்₄ருஸஸந்தத்தஸ் தஸ்யா: ஸர்வ: ஸகீ₂ஜந: ।
க்ருத்₃த₄மாக்ருாய ஸத்ருக்₄நம் வ்யபலாயத ஸர்வஸ: ॥ (13)

ஸர்க்கம் : எழுபத்தெட்டு

கூனிக்குத் தண்டனை

மன்னருக்குச் செய்ய வேண்டிய ஈமச்சடங்குகளையெல்லாம் செய்து முடித்த பின்னர், இராமன் இருக்குமிடத்திற்குப் போவதற்காகச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த, சோகத்தில் மூழ்கியிருந்த பரதனைப் பார்த்து, இலக்குவனுடைய தம்பி (சத்ருக்னன்) பின்வரும் சொற்களைக் கூறினான்—

(1)

“துன்பம் நேரும்போது எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் எவர் புகலிடமோ, அவர், தங்களுக்கும் தங்களைச் சேர்ந்தோர்க்கும் புகலிடம் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? இயல்பாகவே நற்குணங்கள் நிரம்பிய அந்த இராமன், கேவலம் ஒரு பெண்ணால் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டார் (என்பது எவ்வளவு வேதனையான நிகழ்ச்சி).

(2)

லட்சுமணன் என்று ஒருவன், ரொம்பப் பலசாலி; பராக்கிரமம் உடையவன் என்றெல்லாம் பேச்சு. அப்பாவைக் கட்டிப் போட்டுவிட்டு, இராமனை, அந்த இக்கட்டிலிருந்து ஏன் விடுவிக்கவில்லை?

(3)

ஒரு பெண்ணின் வசப்பட்டு, மன்னர் தவறான வழியில் செல்லத் தொடங்கினார் என்றால், அதிலுள்ள நியாய-அநியாயத்தை எண்ணிப் பார்த்து, முதலிலேயே அவரை அடக்கியிருக்க வேண்டும்.”

(4)

இவ்வாறாக, இலக்குவனின் தம்பியாகிய சத்ருக்னன் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, எல்லா அணிகலன்களையும் அணிந்து கொண்ட கூனி, அரண்மனையின் கிழக்கு நுழைவாயிலில் வந்து நின்றாள்.

(5)

உடலில் உயர்ரக சந்தனத்தைப் பூசிக் கொண்டிருந்தாள்; அரசகுல பெண்மணிகள் அணியத் தகுந்த விலையுயர்ந்த உடைகளை உடுத்தியிருந்தாள்; அந்தந்த அங்கங்களுக்குரிய விதவிதமான ஆபரணங்களை அணிந்திருந்தாள்.

(6)

பலவகைப்பட்ட ஒட்டியாணங்களையும், இன்னும் அநேக உத்தம அணிகலன்களையும் அணிந்து கொண்டிருந்த அவள், கயிற்றால் கட்டப்பட்ட பெண் குரங்குபோல் காணப்பட்டாள்.

(7)

மிகப்பெரிய பாவச்செயலை செய்துவிட்ட அவளைப் பார்த்த வாயிற்காப்பாளர்கள், ஈவு-இரக்கமற்ற அந்தக் கூனியைக் கட்டியிழுத்து வந்து, சத்ருக்னன் முன் நிறுத்தினார்கள்.

(8)

“எவள் காரணமாக இராமன் இப்போது காட்டில் வசிக்கிறாரோ, உங்களுடைய திருத்தந்தையார் உடலைவிட்டாரோ, வெறுக்கத்தக்க அந்த மகாபாவி இவள்தான். உங்கள் விருப்பப்படி இவளைத் தண்டிக்கலாம்.”

(9)

உறுதியான செயல்பாடுடைய சத்ருக்னன், வாயிற்காப்பாளர்களின் சொற்களைக் கேட்டவுடன் மிகவும் துயரத்திற்கு ஆளாகி, அந்தப்புரத்திலுள்ள எல்லோரையும் அழைத்து, பின்வருமாறு கூறினான்—

(10)

“எந்தப் பெண்ணால் எனக்கும், என் சகோதரர்களுக்கும், தந்தையாருக்கும் மிகக்கொடிய துயரம் விளைவிக்கப்பட்டதோ, அந்த இவள் கீழ்த்தரமான தன் பாவச்செயலுக்கான பலனை இப்போதே அனுபவிக்கப் போகிறாள்.”

(11)

அவனால் இவ்வாறு கூறப்பட்டதும், தோழிகளால் குழப்பட்டிருந்த கூனி உடனே பலவந்தமாகப் பிடித்து இழுக்கப்பட்டவளாய், மாளிகையில் எதிரொலி உண்டாகும்படி பேரிரைச்சல் போட்டாள்.

(12)

அப்போது அவளுடைய தோழிகள் எல்லோரும் மிகவும் துயரம் கொண்டார்கள்; சத்ருக்னனுக்கு பெருங்கோபம் உண்டாகியிருப்பதை உணர்ந்து நாலாபக்கங்களிலும் ஓடிப் போனார்கள்.

(13)

ஆமந்த்ரயத க்ருத்ஸ்நஸ்ச தஸ்யா: ஸர்வ: ஸகீஜந: ।
யத்யாயம் ஸமுபக்ராந்தோ நி:ஸேஷாநந: கரிஷ்யதி ॥ (14)

ஸாநுக்ரோஸாம் வத்யாந்யாம் ச த்யர்மக்ஞாம் ச யஸஸ்விநீம் ।
கௌஸல்யாம் ஸரணம் யாம ஸா ஹி நோஸ்து த்யருவா க்யதி: ॥ (15)

ஸ ச ரோஷேண தாம்ராஷ: ஸத்ருக்ந: ஸத்ருதாபந: ।
விசகர்ஷ தத்யா குப்யஜாம் க்ரோஸந்தீம் த்யரணீதலே ॥ (16)

தஸ்யா ஹ்யாக்ருஷ்யமானாயா மந்த்யாயாஸ் ததஸ்தத: ।
சித்ரம் ப்யஹுவித்யம் ப்யாண்ட்யம் ப்ருதிவ்யாம் தத்யவ்யஸீர்யத ॥ (17)

தேந ப்யாண்டேந ஸங்கீர்ணம் ஸ்ரீமத்யராஜநிவேஸநம் ।
அஸோப்யத தத்யா ப்யுய: ஸாரத்யம் க்யக்யநம் யத்யா ॥ (18)

ஸ ப்யலீ ப்யலவத்க்ரோத்யாத்ய க்ய்ருஹீத்வா புருஷர்ஷப்ய: ।
கைகேயீமபிநிர்ப்யர்தஸ்ய ப்யப்யாஷே பருஷம் வச: ॥ (19)

தைர்வாக்யை: பருஷைர்த்யு:கை: கைகேயீ ப்ய்ருஸத்யு:கித்யா ।
ஸத்ருக்ந ப்யஸஸந்த்ரஸ்தா புத்ரம் ஸரணமாக்யத்யா ॥ (20)

தாம் ப்ரேஷ்ய ப்யரத: க்ருத்யத்யம் ஸத்ருக்நமித்யம்ப்ரவீத் ।
அவத்யா: ஸர்வப்யுத்யாநாம் ப்ரமத்யா: க்ஷம்யத்யாமிதி ॥ (21)

ஹந்யாமஹமிமாம் பாபாம் கைகேயீம் த்யுஷ்டசாரிணீம் ।
யதி மாம் த்யார்மிகோ ராமோ நாஸுயேந்மாத்ருக்யாதகம் ॥ (22)

இமாமபி ஹதாம் குப்யஜாம் யதி ஜாநாதி ராக்யவ: ।
த்வாம் ச மாம் ச ஹி த்யர்மாத்மா நாபிப்யாஷிஷ்யதே த்யருவம் ॥ (23)

ப்யரதஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா ஸத்ருக்நோ லக்ஷ்மணாநுஜ: ।
ந்யவர்தத ததோ ரோஷாத் தாம் முமோச ச மந்த்யராம் ॥ (24)

ஸா பாத்யமூலே கைகேய்யா மந்த்யரா நிபபாத ஹ ।
நி:ஸ்வஸந்தீ ஸுத்யு:க்யார்தா க்ருபணம் விலலாப ச ॥ (25)

ஸத்ருக்நவிசேஷபவிமூட்யஸம்க்ஞாம்
ஸமீக்ஷ்ய குப்யஜாம் ப்யரதஸ்ய மாதா ।
ஸநை: ஸமாஸ்வாஸயத்யார்தருபாம்
க்ரௌஞ்சீம் விலக்யநாமிவ வீக்ஷமாணாம் ॥ (26)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்யராமாயணே வால்மீக்யே ஆத்யகாவ்யே
அயோத்யாகாண்டே அஷ்டஸப்ததிதம: ஸர்க்ய: ॥

பின்னர், ஓர் இடத்தில் ஒன்று கூடிய தோழிமார்கள், "இவர் தண்டனை கொடுப்பது என்று தீர்மானித்துவிட்டார். எவரையும் விட்டுவிடாமல் நம் எல்லோரையும் தண்டிக்கப் போகிறார். அனுதாபம் உடையவள்; உதாரகுணம் கொண்டவள்; அறம் அறிந்தவள்; புகழ் பெற்றவள் - இந்தக் கோசலாதேவியைச் சரணம் அடைவோம். அவள் ஒருத்திதான் நம் எல்லோருக்கும் உறுதியான புகலிடம் ஆவாள்" என்று ஆலோசனை நடத்தினார்கள். (14,15)

கோபத்தால் சிவந்த கண்களை உடையவனும், எதிரிகளை வாட்டியெடுப்பவனுமான சத்ருக்னன், அப்போது அலறிக் கொண்டிருக்கும் கூனியை தரையில் தள்ளி இழுத்தான். (16)

அவ்வாறு, மந்தரை இழுக்கப்படும்போது அவள் அணிந்திருந்த பல்வகையான அணிகலன்கள் உடைந்து நொறுங்கி தரையில் இங்குமங்கும் சிதறி விழுந்தன. (17)

அப்போது அந்த ராஜமானிகை, நொறுங்கிய ஆபரணங்கள் பரந்து சிதறிக் கிடந்ததால் (நட்சத்திரக் கூட்டங்களால் பிரகாசிக்கும்) சரத்கால வானம் போல் அழகாகக் காணப்பட்டது. (18)

பலசாலியும், புருஷோத்தமனுமான அவன் அடங்காத கோபத்துடன் பலவந்தமாகப் பிடித்திழுத்து, (அவளைக் காப்பாற்றுவதற்காக அப்போது அவ்விடத்திற்கு வந்து சேர்ந்த) கைகேயியையும் இகழ்ந்து பேசி கடுமையான சொற்களைக் கூறினான். (19)

அந்தக் கொடிய, சோகமயமான சொற்களால் மிகவும் மனம் புழுங்கிய கைகேயி, 'சத்ருக்னன் கூனியைக் கொன்று விடுவானோ?' என்ற அச்சத்தால், உடல் நடுங்கியவாறே (வேறு எந்த வழியாலும் சத்ருக்னனைத் தடுக்க முடியாது என்று உணர்ந்து) பெற்றெடுத்த புதல்வனை நாடி வந்தாள். (20)

துன்பத்திலிருந்த அவளைக் கண்டதும், சினத்தில் மூழ்கியிருந்த சத்ருக்னனை நோக்கிப் பின்வருமாறு பரதன் கூறினான்— "உயிர்ப் பிராணிகளில், பெண்கள் கொல்லத்தக்கவர்கள் அல்லர்; மன்னித்து விடுவாயாக. (21)

அறம் தவறாதவரான இராமன், 'தாயைக் கொன்றவன், இவன்' என்று என்மீது வெறுப்படையாமல் இருப்பாரேயானால், தீயசெயலைச் செய்துவிட்ட பாவியான இந்தக் கைகேயியை நான் கொன்று போட்டிருப்பேன். (22)

தருமாத்மாவான இராமன் இந்தக் கூனியும் அடித்துத் துன்புறுத்தப்பட்டாள் என்பதை அறிந்தாரேயானால், நிச்சயமாக, உன்னிடத்திலும் என்னிடத்திலும் பேசவே மாட்டார்." (23)

பரதனுடைய சொற்களைக் கேட்ட இலக்குவன் தம்பியாகிய சத்ருக்னன், உடனே கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டான்; மந்தரையையும் விடுவித்தான். (24)

மந்தரை, (தன்னைக் காப்பாற்றிய) கைகேயியின் பாதங்களில் விழுந்தாள். அவள் மிகவும் மனம் நொந்து, பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு பரிதாபமாகக் கதறியழுதாள். (25)

சத்ருக்னன், பலவந்தமாகப் பற்றித் தரையில் இழுத்து வந்ததால் சுயநினைவை இழந்திருந்த - கூண்டில் அடைபட்ட கிரௌஞ்சப் பறவை பயத்துடன் நோக்குவதுபோல், தன்னை தீனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த - கூனியைப் பார்த்து, பரதனின் தாயார் மெல்ல சமாதானப்படுத்தினாள். (26)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எழுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஏகோநாஸீதிதம: ஸர்கு:

ஸசிவப்ரார்த₂நாப்ரதிஷேத₄:

- தத: ப்ரப₄தஸமயே தி₃வஸே ச சதுர்த₃ஸே ।
ஸமேத்ய ராஜகர்தாரோ ப₄ரதம் வாக்யமப்யுருவந் ॥ (1)
- க₃தோ த₃ஸரத₂: ஸ்வர்க₃ம் யோ நோ கு₃ருதரோ கு₃ரு: ।
ராமம் ப்ரவ்ராஜ்ய வை ஜ்யேஷ்ட₂ம் லக்ஷ்மணம் ச மஹாபுலம் ॥ (2)
- த்வமத்₃ய ப₄வ நோ ராஜா ராஜபுத்ர மஹாயஸா: ।
ஸங்குத்யா நாபராத்₄நோதி ராஜ்யமேதத₃நாயகம் ॥ (3)
- ஆபி₄ஷேசநிகம் ஸர்வமித₃மாத₃ய ராக₄வ ।
ப்ரதீக்ஷதே த்வாம் ஸ்வஜந: ஸ்ரேணயஸ்ச ந்ருபாத்மஜ ॥ (4)
- ராஜ்யம் க்₃ருஹாண ப₄ரத பித்ருபைதாமஹம் த்₄ருவம் ।
அபி₄ஷேசய சாத்மாநம் பாஹி சாஸ்மாந்நரர்ஷப₄ ॥ (5)
- ஆபி₄ஷேசநிகம் ப₄ாண்ட₃ம் க்ருத்வா ஸர்வம் ப்ரத₃க்ஷிணம் ।
ப₄ரதஸ்தம் ஜநம் ஸர்வம் ப்ரத்யுவாச த்₄ருதவ்ரத: ॥ (6)
- ஜ்யேஷ்ட₂ஸ்ய ராஜதா நித்யமுசிதா ஹி குலஸ்ய ந: ।
நைவம் ப₄வந்தோ மாம் வக்துமர்ஹந்தி குஸலா ஜநா: ॥ (7)
- ராம: பூர்வோ ஹி நோ ப்₄ராதா ப₄விஷ்யதி மஹீபதி: ।
அஹம் த்வரண்யே வத்ஸ்யாமி வர்ஷாணி நவ பஞ்ச ச ॥ (8)
- யுஜ்யதாம் மஹதீ ஸேநா சதுரங்க₃மஹாபுலா ।
ஆநயிஷ்யாம்யஹம் ஜ்யேஷ்ட₂ம் ப்₄ராதரம் ராக₄வம் வநாத் ॥ (9)
- ஆபி₄ஷேசநிகம் சைவ ஸர்வமேதது₃பஸ்க்ருதம் ।
புரஸ்க்ருத்ய க₃மிஷ்யாமி ராமஹேதோர்வநம் ப்ரதி ॥ (10)
- தத்ரைவ தம் நரவ்யாக்₄ரமபி₄ஷிச்ய புரஸ்க்ருதம் ।
ஆநயிஷ்யாமி வை ராமம் ஹவ்யவாஹமிவாத்₄வராத் ॥ (11)
- ந ஸகாமாம் கரிஷ்யாமி ஸ்வாமிமாம் மாத்ருக₃ந்தி₄நீம் ।
வநே வத்ஸ்யாம்யஹம் து₃ர்கே₃ ராமோ ராஜா ப₄விஷ்யதி ॥ (12)
- க்ரியதாம் ஸில்பிபி₄: பந்த₂: ஸமாநி விஷமாணி ச ।
ரக்ஷிணஸ்சாநுஸம்யாந்து பதி₂ து₃ர்க₃விசாரகா: ॥ (13)
- ஏவம் ஸம்ப₄ாஷமாணம் தம் ராமஹேதோர் ந்ருபாத்மஜம் ।
ப்ரத்யுவாச ஜந: ஸர்வ: பூ₃மத்₃வாக்யமநுத்தமம் ॥ (14)

ஸர்க்கம் : எழுபத்தொன்பது

அமைச்சர் வேண்டுகோளை நிராகரித்தல்

பின்னர், பதிநான்காவது நாள் காலைப்பொழுதில் அரசு அலுவலர்கள் எல்லோரும் ஒன்றாகக் கூடி வந்து, பரதனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறினார்கள்— (1)

“மூத்த மகனான இராமனையும், பேராற்றல் கொண்ட லட்சுமணனையும் நாடு கடத்திவிட்டு, எங்கள் தந்தையரைக் காட்டிலும் பேரன்பு கொண்டிருந்த மன்னர், தேவலோகம் சென்றுவிட்டார். (2)

அரசுகுமாரரே! பெரும் புகழ் படைத்தவரே! நீங்கள் இப்போதே எங்களுக்கு மன்னராக வேண்டும். நல்லகாலமாக, அரசன் இல்லாதிருந்த அண்மை நாட்களில் இங்கு அராஜகம் தலையெடுக்கவில்லை. (3)

ரகுலத் தோன்றலே! மன்னர் மைந்தரே! அமைச்சர்களும் பிரபுக்களும் சமுதாயத் தலைவர்களும் பட்டாபிஷேகத்திற்குத் தேவையான எல்லாப் பொருட்களையும் ஆயத்தமாக வைத்துக் கொண்டு, தங்கள் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (4)

மனிதரே! பரதனே! தங்கள் முன்னோர்களால் வம்ச பரம்பரையாக ஆளப்பட்டு வந்த இந்த ராஜ்யத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்; அரசு பதவியை ஏற்று, அபிஷேகம் செய்வித்துக் கொள்ளுங்கள்; எங்களையும் காப்பாற்றுங்கள்.” (5)

உயர்ந்த விரதத்தை மனத்திற்குள் சங்கல்பித்துக் கொண்டிருந்த பரதன், பட்டாபிஷேகத்திற்காக ஆயத்தமாக வைக்கப்பட்டிருந்த பொருட்களை வலம் வந்து, அங்கு கூடியிருந்தவர்களைப் பார்த்துப் பதில் சொன்னான்— (6)

“(பரம்பரை சம்பிரதாயங்கள்) எல்லாம் அறிந்த சான்றோர்களாகிய நீங்கள் என்னிடம் இவ்வாறு சொல்லக்கூடாது. ஏனென்றால், பரம்பரைத் தத்துவமாக மூத்த மகனுக்கு அரசு என்பது நம்முடைய குலத்தின் நியாயமான வழக்கம். (7)

ஹிராமன், எங்களுக்கு மூத்த சகோதரர். எனவே, அவர்தான் மன்னராக வேண்டும். (அப்படியானால் என் நிலைமை என்ன?) நான், பதிநான்கு ஆண்டுகள் கானகத்தில் வசிக்கப் போகிறேன். (8)

நான்கு வகைப்பட்டதும் பெரும் சக்தி படைத்ததுமான சேனை சித்தமாகட்டும். மூத்தவரான இராமனை காட்டிலிருந்து நான் அழைத்து வரப்போகிறேன். (9)

சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ள அபிஷேகப் பொருட்களையெல்லாம், ஹிராமனுக்காக எடுத்துக் கொண்டு, நான் காட்டிற்கே போகப் போகிறேன். (10)

அங்கேயே புருஷோத்தமரான ஹிராமசந்திர மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்வித்து, வேள்விச் சாலையிலிருந்து, ஜொலிக்கும் அக்னியை எடுத்து வருவதைப் போல, (அவ்வளவு சிறப்பாக) அவரை அழைத்துவரப் போகிறேன். (11)

தாய் என்று பெயரளவில் கூறப்படும் இவள் (கைகேயி) விருப்பம் கைகூடியவளாக ஆக விடமாட்டேன். பயங்கரமான கானகத்தில் நான் வசிக்கப் போகிறேன். (12)

சாலைப் பணியாளர்கள் முன்னதாகச் சென்று மேடுபள்ளங்களைச் சமன் செய்து பாதை அமைக்கட்டும்; செல்லும் வழியில் இடையூறு நேரக் கூடிய பகுதிகளை அறிந்துள்ளவர்கள் பாதுகாப்பு கொடுத்துக் கொண்டு உடன் வரட்டும்.” (13)

ஹிராமனை பொருட்டாகக் கொண்டு, மேற்கண்டபடி பேசிய மன்னர் புதல்வனைப் பார்த்து, அங்கிருந்த மக்கள் மிக்குயர்ந்த, சேஷமகரமான பதிலைக் கூறினார்கள்— (14)

ஏவம் தே ப₄ஷமாணஸ்ய பத்₃மா ஸ்ரீருபதிஷ்ட₂தாம் ।
யஸ்த்வம் ஜ்யேஷ்டே₂ ந்ருபஸுதே ப்ருதி₂வீம் த₃ாதுமிச்ச₂ஸி ॥ (15)

அநுத்தமம் தத்₃வசநம் ந்ருபாத்மஜ
ப்ரப₄ஷிதம் ஸம்ஸ்ரவணே நிஸம்ய ச ।
ப்ரஹர்ஷஜாஸ்தம் ப்ரதி ப₃ாஷ்பபி₃ந்த₃வோ
நிபேதுரார்யாநநேத்ரஸம்ப₄வா: ॥ (16)

ஊசஸ்தே வசநமித₃ம் நிஸம்ய ஹ்ருஷ்டா:
ஸாமாத்யா: ஸபரிஷதே₃ா வியாதஸோகா: ।
பந்த₂ாநம் நரவர ப₄க்திமாஞ்ஜநஸ்ச
வ்யாதி₃ஷ்டஸ்தவ வசநாச்ச ஸில்பிவர்க₃: ॥ (17)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகோநாஸீதிதம: ஸர்க₃: ॥

அஸீதிதம: ஸர்க₃:

மார்க₃ஸம்ஸ்கார:

அத₂ ப்ரு₄மிப்ரதே₃ஸக்ஞா: ஸுத்ரகர்மவிஸாரத₃ா: ।
ஸ்வகர்மாபி₄ரதா: ஸுரிரா: க₂நகா யந்த்ரகாஸ்தத₂ா ॥ (1)

கர்மாந்திகா: ஸ்த₂பதய: புருஷா யந்த்ரகோவித₃ா: ।
தத₂ா வர்த₄கயஸ்சைவ மார்கி₃ணோ வ்ருக்ஷதக்ஷகா: ॥ (2)

கூபகாரா: ஸுத₄ாகாரா வம்ஸசர்மக்ருதஸ்தத₂ா ।
ஸமர்த₂ா யே ச த்₃ரஷ்டார: புரதஸ்தே ப்ரதஸ்தி₂ரே ॥ (3)

ஸ து ஹர்ஷாத்தமுத்₃தே₃ஸம் ஜநௌகே₄ா விபுல: ப்ரயாந் ।
அஸோப₄த மஹாவேக₃: ஸமுத்₃ர இவ பர்வணி ॥ (4)

தே ஸ்வவாரம் ஸமாஸ்த₂ாய வர்த்மகர்மணி கோவித₃ா: ।
கரணைர் விவிதே₄ாபேதை: புரஸ்தாத் ஸம்ப்ரதஸ்தி₂ரே ॥ (5)

லதா வல்லீஸ்ச கு₃ல்மாம்ஸ்ச ஸத₂ாணூநஸ்மந ஏவ ச ।
ஜநாஸ்தே சக்ரி₂ரே மார்க₃ம் சி₂ந்த₃ந்தோ விவித₄ாந் த்₃ருமாந் ॥ (6)

அவ்ருக்ஷேஷா ச தே₃ஸேஷா கேசித்₃வ்ருக்ஷாநரோபயந் ।
கேசித் குட₂ாரைஷ் டங்கைஸ்ச த₃ாத்ரைஸ்சி₂ந்த₃ந் க்வசித்க்வசித் ॥ (7)

அபரே வீரணஸ்தம்ப₃ாந் ப₃லிநோ ப₃லவத்தரா: ।
வித₄மந்தி ஸ்ம து₃ர்க்₃ாணி ஸ்த₂லாநி ச ததஸ்தத: ॥ (8)

“இவ்வளவு உயர்ந்த நோக்கத்துடன் பேசுகின்ற தங்களிடம், தாமரையில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமிதேவி நித்யவாசம் செய்வாராக! ஆகா! அரசரின் மூத்த மகனுக்கு (தங்களுக்கு மிக எளிதாகக் கிடைத்த) இந்தப் பூமண்டலத்தைக் கொடுக்க விரும்புகிறீர்கள்!” (15)

அரசகுமாரரால் (சற்று முன்) கூறப்பட்ட, ஒப்புயர்வற்ற உறுதியான அந்தத் திருவாக்கைக் கேட்டதும், அங்கிருந்த மேன்மக்களின் முகத்தில் தோன்றிய ஆனந்தக் கண்ணீர்த் திவலைகள் தரையில் விழுந்தன. (பரதனின் ஒப்புயர்வில்லாத நற்குணங்களால் அவையினர் அனைவரும் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள் - என்றபடி.) (16)

‘இராமனை அழைத்து வரப் போகிறேன்’ என்ற சொற்களைக் கேட்டதும், அமைச்சர்கள், அவையோர்கள், மற்றும் அரச அலுவலர்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். அவர்களைச் சூழ்ந்திருந்த சோகம் விலகியது. “புருஷோத்தமரே! தங்கள் கட்டளைப்படி வேலைத்திறனுடைய தொழிலாளர்கள், சாலை அமைப்பாளர்கள் ஆகியோருக்கு பாதை போடும்படி சொல்லி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது” என்று பதில் கூறினார்கள். (17)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எழுபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : எண்பது

சாலை அமைத்தல்

பின்னர், நிலத்தின் தன்மை அறிந்தவர்கள்; கயிறு பின்னுவதிலும், நூல் பிடித்து அளப்பதிலும் திறமை கொண்டவர்கள்; தத்தம் பணிகளில் ஊக்கம் உடையவர்கள்; வல்லுநர்கள்; பூமி தோண்டுவவர்கள்; சிற்பிகள்; இயந்திரங்களை பழுது நீக்கிச் செப்பனிடும் திறமை பெற்றவர்கள்; தச்சர்கள்; முன்னால் சென்று வழிகாட்டுபவர்கள்; மரங்களை வெட்டுவோர்; கிணறு தோண்டுவோர்; சுண்ணாம்புச்சாந்து பூசி வேலை செய்யும் கொத்தனார்கள்; மூங்கில் வேலையில் பயிற்சி உடையோர் ஆகியோரும், அமைக்கும் பாதை பற்றிய அறிவுடைய நிபுணர்களும் முதலில் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். (1-3)

சாலை அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் காட்டை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருந்த மக்கட்கூட்டமானது, பருவ காலங்களில் மிகவும் வேகத்துடன் பொங்கியெழும் பெருங்கடல் போல விளங்கிற்று. (4)

சாலை போடுவதில் வல்லவர்களான தொழிலாளர்கள், தத்தம் வேலைக்குரிய (மண்வெட்டி, அரிவாள், கூடை போன்ற) கருவிகளை பெற்றுக் கொண்டு, தத்தம் குழுவினருடன் முன்னே சென்றார்கள். (5)

மரக்கிளைகளையும் கொடிகளையும் புதர்களையும் பட்டுப்போன மரங்களையும் பாறைகளையும் பலவகையான மரங்களையும் வெட்டித் தள்ளி பாதையை செம்மைப்படுத்தினார்கள். (6)

(நிழல் தரும்) மரங்கள் இல்லாத இடங்களில் சிலர் மரங்களை நடட்டார்கள்; சிலர் கோடரி-உளி-அரிவாள்களால் (மரம்-புல்புதர்களை) வெட்டி பாதையை அமைத்தார்கள். (7)

மிகவும் பலம் பொருந்திய சிலர், ஆழமாக வேரூன்றிய உயரமான புதர்க் கூட்டங்களைப் பிடுங்கி எறிந்தார்கள்; நுழைய முடியாத இடங்களையும் ஆங்காங்கே அழித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். (8)

அபரேபூரயந் கூபாந் பாம்ஸுபி₄: ஸ்வப்₄ரமாயதம் ।
நிம்நப₄க₃ாம்ஸ்தத: கேசித் ஸமாம்ஸ்சக்ரு: ஸமந்தத: ॥ (9)

ப₃ப₃ந்து₄ர் ப₃ந்த₄நீயாம்ஸ்ச சேஷாத்தியாந் ஸம்சக்ஷுது₃ஸ்தத₃ா ।
பி₃பி₄து₃ர்பே₄த₃நீயாம்ஸ்ச தாம்ஸ்தாந் தே₃ஸாந்நராஸ்தத₃ா ॥ (10)

அசிரேணைவ காலேந பரிவாஹாந் ப₃ஹு₃த₃காந் ।
சக்ருர் ப₃ஹு₃வித₄ாகாராந் ஸாக₃ரப்ரதிமாந் ப₃ஹு₃ந் ॥ (11)

நிர்ஜலேஷு ச தே₃ஸேஷு க₂நயாமாஸுருத்தமாந் ।
உத₃பாநாந் ப₃ஹு₃வித₄ாந் வேதி₃கா பரிமண்டி₃தாந் ॥ (12)

ஸ ஸுத₄ாகுட்டிமதல: ப்ரபுஷ்பிதமஹீருஹ: ।
மத்தோத்₃கு₄ஷ்ட த்₃விஜக₃ண: பதாகாபி₄ரலம்க்ருத: ॥ (13)

சந்த₃நோத₃கஸம்ஸிக்தோ நாநாகுஸுமபூ₄ஷித: ।
ப₃ஹுவஸோப₄த ஸேநாயா: பந்த₂ா: ஸுரபதே₂ாபம: ॥ (14)

ஆக்ஞாப்யாத₂ யத₂ாக்ஞப்தி யுக்தாஸ்தேதி₄க்ருதா நரா: ।
ரமணீயேஷு தே₃ஸேஷு ப₃ஹு₃ஸ்வாது₃ப₂லேஷு ச ॥ (15)

யோ நிவேஸஸ்த்வபி₄மதோ ப₄ரதஸ்ய மஹாத்மந: ।
பூ₄யஸ்தம் ஸோப₄யாமாஸுர் பூ₄ஷாபி₄ர்பூ₄ஷணோபமம் ॥ (16)

நக்ஷத்ரேஷு ப்ரஸஸ்தேஷு முஹுர்தேஷு ச தத்₃வித₃: ।
நிவேஸாந் ஸ்த₂ாபயாமஸுர்ப₄ரதஸ்ய மஹாத்மந: ॥ (17)

ப₃ஹு₃பாம்ஸுசயாஸ்சாபி பரி₂க₂ாபரிவாரிதா: ।
தத்ரேந்த்₃ரநீலப்ரதிமா: ப்ரதோலீவரஸோபி₄தா: ॥ (18)

ப்ராஸாத₃மாலாவிததா: ஸௌத₄ப்ராகாரஸம்வ்ருதா: ।
பதாகாஸோபி₄தா: ஸர்வே ஸுநிர்மிதமஹாபத₂ா: ॥ (19)

விதர்தி₃பி₄ரிவாகாஸே விடங்காக்₃ர விமாநகை: ।
ஸமுச்ச்₂ரிதைர் நிவேஸாஸ்தே ப₃பு₄: ஸக்ரபுரோபமா: ॥ (20)

ஜாஹ்நவீம் து ஸமாஸாத்₃ய விவித₄த்₃ருமகாநநாம் ।
ஸீதலாமலபாநீயாம் மஹாமீநஸமாகுலாம் ॥ (21)

ஸசந்த்₃ரதாராக₃ணமண்டி₃தம் யத₂ா
நப₄: க்ஷபாயாமமலம் விராஜதே ।

நரேந்த்₃ரமார்க₃: ஸ தத₂ா வ்யராஜத
க்ரமேண ரமய: ஸுப₄ஸில்பிநிர்மித: ॥ (22)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ அஸீத்திம: ஸர்க₃: ॥

வேறு சிலர், பாழடைந்த கிணறுகளையும் அகன்ற பள்ளங்களையும் மண்ணைக் கொட்டி நிரப்பினார்கள்; தாழ்வான பகுதிகளில், நாற்புறத்திலிருந்தும் மண்ணைக் கொட்டி சமப்படுத்தினார்கள். (9)

அவ்வண்ணமே, பாலம் கட்ட வேண்டிய இடங்களில் பாலம்-அணை கட்டினார்கள்; வேறு சிலர், நீரோட்டத்திற்குத் தடையாக இருந்த தடைகளைப் பெயர்த்துத் தள்ளினார்கள். (10)

கால்வாயில் நாற்புறமும் சிதறி ஓடிய தண்ணீரை, சுற்றிலும் கரைகளை எழுப்பி நீரைத் தேக்கினார்கள்; பல வடிவங்களான நீர்நிலைகளை கடல் போன்று ஆழங்காண முடியாதபடி நீர் நிரம்பியதாக வெகுவிரைவில் செய்து முடித்தார்கள். (11)

தண்ணீர் வசதி இல்லாத இடங்களில் பல வகையான கிணறு-குட்டைகளையும், அவற்றின் அருகே (ஓய்வு கொள்வதற்காக) திண்ணைகளையும் நிறுவினார்கள். (12)

சுண்ணாம்புச்சாந்து பூசப்பட்ட தளம்; நன்றாக மலர்ந்த பூக்களைக் கொண்ட மரங்கள்; ஏராளமாக தேனை உண்டதால் மதம் கொண்டு கூச்சல் போடும் பறவைக் கூட்டங்கள், சாலையோரங்களில் அசைந்தாடும் தோரணக் கொடிகள்; சந்தனம் கலந்த தண்ணீர்த் தெளிப்பு; நாலாவகையான மலர்களால் அலங்காரம் - இவ்வாறாக படைகள் செல்லும் பாதை, தேவதைகள் உபயோகிக்கும் பாட்டை போல மிகவும் அற்புதமாகக் காட்சியளித்தது. (13,14)

அப்போது, வாஸ்து சாஸ்திர வல்லுநர்களின் ஆலோசனையைக் கேட்டு, உகந்த இடங்களில் கூடாரங்களை அமைக்குமாறு, அதற்கான அதிகாரிகள் தொழிலாளர்களுக்கு உத்தரவிட்டார்கள். (15)

மகாத்மா பரதன், தங்குவதற்கான கூடாரத்தை விசேஷமாக அலங்காரம் செய்து தேவலோகம் போல் அழகுபடுத்தினார்கள். (16)

கோள்நிலை அறியும் தெய்வக்ஞர்கள் குறித்துக் கொடுத்த சுபமான நட்சத்திரம்-முகூர்த்தம் பார்த்து, பரதன் தங்கக்கூடிய வாசஸ்தலங்களை நிர்மாணித்தார்கள். (17)

சேனைகள் வழியில் தங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட வாசஸ்தலங்கள், இந்திரனுடைய நகரம் போல் மேன்மையாக விளங்கின; நாற்புறமும் அகழி வெட்டப்பட்டு மண்குவியல்கள் கரைகளில் உயரமாகக் குவிக்கப்பட்டன; கூடாரத்தினுள் இந்திரனீல மணியாலான சிற்பங்கள் நிறுவப்பட்டன; தெருக்கள் அழகாக விளங்கின; மன்னர் குடும்பம் தங்கும் இடங்களும், தேவதா பூஜைக்கான இடங்களும் சுண்ணாம்புச்சாந்து பூசப்பட்ட சுவர்களுடன் விளங்கின; நன்றாக அமைக்கப்பட்ட நெடுஞ்சாலைகளிலெல்லாம் தோரணக் கொடிகள் பறக்கவிடப்பட்டன; ஆகாயத்தை முட்டும் அளவிற்கு உயரமாகக் கட்டப்பட்ட உப்பரிகைகளில் புறாக் கூண்டுகள் அமைக்கப்பட்டன. (18-20)

பெரிய மீன்கள் ஏராளமாக வசிப்பதும், மாசு இல்லாத குளிர்ந்த நீரையுடையதும், பல்வகை மரங்கள் அடங்கிய சிறுகானகங்களை உடையதுமான கங்கை நதிக்கரை வரையில், பணிகளில் சாமர்த்தியம் வாய்ந்த தொழிலாளர்களால் அமைக்கப்பட்ட அந்த அழகிய ராஜபாட்டை, இரவு நேரத்தில் சந்திரன்-நட்சத்திரங்களோடு விளங்கும் நிர்மலமான ஆகாயம் போல் கண்ணைக் கவர்வதாகப் பிரகாசித்தது. (21,22)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எண்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஏகாஸீதிதம: ஸர்க₃:

ஸப₄ரஸ்த₂ரநம்

- ததோ நாந்தீ₃முகீ₂ம் ராத்ரிம் ப₄ரதம் ஸௌதமாகுத₄ா: ।
துஷ்டுவுர் வாக்₃விஸேஷக்ஞா: ஸ்தவைர்மங்க₃ளஸம்ஹிதை: ॥ (1)
- ஸுவர்ணகோணாபி₄ஹத: ப்ராணத₃த்யாமது₃ந்து₃பி₄: ।
த₃த₄மு: ஸங்க₂ாம்ஸ்ச ஸதஸோ வாத்த்யாம்ஸ்சோச்சாவசஸ்வராந் ॥ (2)
- ஸ துர்யகே₄ஷ: ஸுமஹாந் தி₃வமாபூரயந்நிவ ।
ப₄ரதம் ஸோகஸந்தப்தம் பூ₄ய: ஸோகைரரந்த₄ரயத் ॥ (3)
- தத: ப்ரபு₃த₃தே₄ா ப₄ரதஸ் தம் கே₄ஷம் ஸந்நிவர்த்ய ச ।
நாஹம் ராஜேதி சாப்யுக்த்வா ஸத்ருக்₄நமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (4)
- பஸ்ய ஸத்ருக்₄ந கைகேய்யா லோகஸ்யாபக்ருதம் மஹத் ।
விஸ்ருஜ்ய மயி து₃:க₂ாநி ராஜா த₃ஸரதே₂ா க₃த: ॥ (5)
- தஸ்யைஷா த₄ர்மராஜஸ்ய த₄ர்மமூலா மஹாத்மந: ।
பரிப்₄ரமதி ராஜபு₄நீர் நௌரிவாகர்ணிகா ஜலே ॥ (6)
- யோ ஹி ந: ஸுமஹாந்நாத₂: ஸோ₅பி ப்ரவ்ராஜிதோ வநம் ।
அநயா த₄ர்மமுத்ஸ்ருஜ்ய மாத்ரா மே ராக₄வ: ஸ்வயம் ॥ (7)
- இத்யேவம் ப₄ரதம் ப்ரேக்ஷய விலபந்தம் விசேதநம் ।
க்ருபணம் ருருது₃: ஸர்வா: ஸஸ்வரம் யோஷிதஸ்தத₃ா ॥ (8)
- தத₂ா தஸ்மிந் விலபதி வஸிஷ்டே₂ா ராஜத₄ர்மவித் ।
ஸப₄ாமிஷ்வாகுநாத₂ஸ்ய ப்ரவிவேஸ மஹாயஸா: ॥ (9)
- ஸாதகும்ப₄மயீம் ரம்யாம் மணிரத்நஸமாகுலாம் ।
ஸுத₄ர்மாமிவ த₄ர்மாத்மா ஸக₃ண: ப்ரத்யபத்யத ॥ (10)
- ஸ காஞ்சநமயம் பீ₂டம் பரார்த₄யாஸ்தரணாவ்ருதம் ।
அத்யாஸ்த ஸர்வவேத₃க்ஞோ தூ₃தாநநுஸஸாஸ ச ॥ (11)
- ப்₃ராஹ்மணாந் க்ஷத்ரியாந் வைஸ்யாநமாத்யாந் க₃ணவல்லப₄ாந் ।
க்ஷிப்ரமானயதாவ்யக்₃ரா: க்ருத்யமாத்யயிகம் ஹி ந: ॥ (12)
- ஸராஜபுத்ரம் ஸத்ருக்₄நம் ப₄ரதம் ச யஸஸ்விநம் ।
யுத₄ாஜிதம் ஸுமந்த்ரம் ச யே ச தத்ர ஹிதா ஜநா: ॥ (13)
- ததோ ஹலஹலாஸப்₃த₃: ஸுமஹாந் ஸமபத்யத ।
ரதை₂ரஸ்வைர்க₃ஜைஸ்சாபி ஜநாநாமுபக₃ச்சுதாம் ॥ (14)

ஸர்க்கம் : எண்பத்தொன்று

பரதன் அவைக்கு வருதல்

அதே சமயத்தில், (அயோத்தி அரண்மனை வளாகத்தில்) பொழுது விடிந்ததும் நடைபெறவுள்ள (பரத பட்டாபிஷேகம் என்ற) மங்களகரமான சடங்கிற்கு முந்தைய இரவில், நல்வாக்கு வல்லுநர்களும், சூத-மாகதர்கள் என்னும் அரச துதி, மற்றும் குலப்பெருமை இசைப்பவர்களும் மங்களமயமான பாடல்களைப் பாடி பரதனைத் துயிலெழுப்பினார்கள். (1)

வெண்கலப் பறை தங்கத் தடியினால் அடிக்கப்பட்டு முழக்கப்பட்டது; பேரொலி எழுப்பும் பெருவாத்தியங்களும், மந்தமான ஒலி எழுப்பும் சிறு பறைகளும், சங்குகளும் நூற்றுக்கணக்கில் முழக்கப்பட்டன. (2)

இசைக்கருவிகளின் பேரொலி ஆகாயத்தை வியாபித்து எதிரொலித்தது போலிருந்தது. சோகத்தால் தவித்துக் கொண்டிருந்த பரதனை, இவ்வொலிகள் மேலும் துன்பங்களால் துளைத்தெடுத்தது. (3)

அப்போது கண்விழித்த பரதன் வாத்திய இசைகளை நிறுத்தச் சொன்னான். 'நான் மன்னன் இல்லை' என்று கூறி, சத்ருக்களைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு சொன்னான்— (4)

"சத்ருக்களா! பார்! கைகேயியினால் மக்களுக்குச் செய்யப்பட்ட மகத்தான துரோகத்தை நினைத்துப் பார். மன்னர் தசரதரோ என் தலையில் எல்லாத் துயரங்களையும் சுமத்திவிட்டு (சுவர்க்கத்திற்கு)ப் போய்விட்டார். (5)

மகாத்மாவான, உருக்கொண்ட அறம் போன்ற மன்னருடைய இந்த ராஜ்யலக்ஷமி, மீகான் இல்லாத ஓடம் நீரில் தடுமாறுவது போலவே தவிக்கிறது. (6)

நம்முடைய மாபெரும் புகலிடம் ஸ்ரீராமன். அவரும் தானாகவே தருமத்தைக் கைகழுவிவிட்ட என்னுடைய தாயாரால் காட்டிற்கு வெளியேற்றப்பட்டார்." (7)

இவ்வாறு, உணர்விழந்தவன் போல் அழுது புலம்பும் பரதனைக் கண்டு அங்கிருந்த பெண்மணிகள் எல்லோரும் பரிதாபமாக வாய்விட்டு அழுதார்கள். (8)

பரதன் முதலியோர் மேற்கண்டவாறு அழுது புலம்பிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் ஆட்சி நெறி அறிந்தவரும், பெரும் புகழ் பெற்றவருமான வசிஷ்டர் (அரண்மனை வளாகத்தில் வேறொரு பகுதியில் இருந்த) இக்ஷ்வாகு குல மன்னர்களின் சபா மண்டபத்தைச் சென்றடைந்தார். (9)

பொன்னால் இழைக்கப்பட்டு, நவரத்தினங்களால் அழகு செய்யப்பட்டு தேவராஜனின் சபையான சுதர்மாவைப் போல் விளங்கிய அந்த சபாமண்டபத்தை, சீடர்களின் கூட்டம் புடைசூழ தருமாத்மாவான வசிஷ்ட மாமுனிவர் வந்தடைந்தார். (10)

எல்லா வேதங்களிலும் வல்லவரான அவர் விலைமதிக்க முடியாத விரிப்பை உடைய பொற்பீடத்தில் வீற்றருளினார். பின், அரசுப் பணியாளர்களை நோக்கி உத்திரவு பிறப்பித்தார்— (11)

"நீங்கள் மனத்தைச் சிதறவிடாமல் சென்று அந்தணர்-க்ஷத்திரியர்-வணிகர்-அமைச்சர்-படைத்தலைவர் ஆகியோரை வெகுவிரைவில் அழைத்து வாருங்கள். இங்கு மிக அவசியமான, அவசரமான ஒரு சடங்கு நடக்கப் போகிறது. (12)

அரசகுமாரனான சத்ருக்கனோடு புகழ்பெற்ற பரதனையும், அமைச்சர்களான யுதாஜித்-சுமந்திரர்களையும், மற்றும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் உடனிருக்க வேண்டிய நலன்விரும்பிகளையும் அழைத்து வாருங்கள்." (13)

பின்னர், ரதம்-குதிரை-யானைகளில் ஏறி அவ்விடத்திற்கு வந்து கொண்டிருந்த மக்களின் ஆரவாரப் பேரொலி பெருமளவில் உண்டாயிற்று. (14)

ததோ ப₄ரதமாயாந்தம் ஸதக்ரதுமிவாமரா: ।

ப்ரத்யநந்த₃ந் ப்ரக்ருதயோ யத₂ா த₃ஸரத₂ம் தத₂ா ॥ (15)

ஹ்ரத₃ இவ திமிநாக₃ஸம்வ்ருத:

ஸ்திமிதஜலோ மணிஸங்க₂ஸர்கர: ।

த₃ஸரத₂ஸுதஸோபி₄தா ஸப₄ா

ஸத₃ஸரதே₂வ ப₃பெ₄ள யத₂ா புரா ॥ (16)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகாஸீதிதம: ஸர்க₃: ॥

த₃வ்யஸீதிதம: ஸர்க₃:

ஸேநாப்ரஸ்த₂ரபநம்

தாமார்யக₃ணஸம்பூர்ணாம் ப₄ரத: ப்ரக்₃ரஹாம் ஸப₄ாம் ।

த₃த₃ர்ஸ பு₃த்தி₄ஸம்பந்ந: பூர்ணசந்த₃ரோ நிஸாமிவ ॥ (1)

ஆஸநாநி யத₂ாந்யாயமார்யாணாம் விஸதாம் தத₃ா ।

வஸ்த்ராங்க₃ராக₃ப்ரப₄யா த₃யோதிதா ஸா ஸபே₄த்தமா ॥ (2)

ஸா வித்₃வஜ்ஜநஸம்பூர்ணா ஸப₄ா ஸுருசிரா தத₃ா ।

அத்₃ருஸ்யத க₄நாபாயே பூர்ணசந்த₃ரேவ ஸர்வரீ ॥ (3)

ராக்ருஸ்து ப்ரக்ருதீ: ஸர்வா: ஸமக்₃ரா: ப்ரேஷ்ய த₄ர்மவித் ।

இத₃ம் புரோஹிதோ வாக்யம் ப₄ரதம் ம்ருது₃ சாப்₃ரவீத் ॥ (4)

தாத ராஜா த₃ஸரத₂: ஸ்வர்க₃தோ த₄ர்மமாசரந் ।

த₄நத₄ாந்யவதீம் ஸ்பீ₂தாம் ப்ரத₃ாய ப்ருதி₂வீம் தவ ॥ (5)

ராமஸ்தத₂ா ஸத்யத்₄ருதி: ஸதாம் த₄ர்மமநுஸ்மரந் ।

நாஜஹாத்திபுராதே₃ஸம் ஸஸீ ஜ்யோத்ஸநாமிவோதி₃த: ॥ (6)

பித்ரா ப்₄ராத்ரா ச தே த₃த்தம் ராஜ்யம் நிஹதகண்டகம் ।

தத்₃பு₄ங்ஷ்வ முதி₃தாமாத்ய: க்ஷிப்ரமேவாபி₄ஷேசய ॥ (7)

உதீ₃ச்யாஸ்ச ப்ரதீ₃ச்யாஸ்ச த₃ாக்ஷிணாத்யாஸ்ச கேவலா: ।

கோட்யாபராந்தா: ஸாமுத்₃ரா ரத்நாந்யபி₄ஹரந்து தே ॥ (8)

தச்ச்₂ருத்வா ப₄ரதோ வாக்யம் ஸோகேநாபி₄பரிப்லுத: ।

ஜக₃ாம மநஸா ராமம் தர்மக்ஞோ த₄ர்மகாங்ஷயா ॥ (9)

அப்போது சபைக்கு எழுந்தருளும் இந்திரனைத் தேவர்கள் மிக்க மரியாதையுடன் எதிர்கொண்டு அழைப்பதைப் போல, (சபா மண்டபத்தில் குழுமியிருந்த அமைச்சர்களும், பிறரும் (சபா மண்டபத்திற்கு வரும்) தசரதரை வரவேற்பதைப் போலவே, பரதனை வாழ்த்தி வணங்கி வரவேற்றார்கள். (15)

சுறாமீன், நீர்யானைகள், முத்து-சங்கு-மணல் முதலியவற்றையுடைய (ஆழமாக இருந்ததால் அலைவீசாமல்) சப்தமில்லாமலிருக்கும் பெரிய தடாகத்தைப் போல், தசரத மன்னரின் திருக்குமாரன் வீற்றிருந்ததால் ஒளிவீசிய அந்தப் பேரவை, முன்பு தசரதர் அமர்ந்திருந்த அவை போலவே மேன்மையாக விளங்கிற்று. (16)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எண்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : எண்பத்திரண்டு

பரதன் புறப்பட்டுச் செல்லுதல்

நல்லறிவு படைத்தவனும், முழு நிலவு போல் ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்தவனுமான பரதன், நட்டநடுநிசியில், மாசில்லாத வானத்தில், நலன் தரும் கோள்கள் பிரகாசிப்பதைப் போல, அந்த அரசவை மேன்மக்களின் கூட்டத்தால் நிரம்பியிருப்பதைப் பார்த்தான். (1)

அப்போது, தத்தம் தகுதிகேற்றபடி ஆசனங்களில் வீற்றிருந்த சான்றோர்கள் நிரம்பிய அந்தப் பேரவை, அவர்களுடைய உயர்ந்த ஆடைகளாலும், வாசம் மிக்க உடற்பூச்சுகளாலும் ஒளிவீசித் திகழ்ந்தது. (2)

மழை ஓய்ந்து சரத்காலம் வந்தவுடன், இரவில் முழு நிலவு அதிகப் பிரகாசத்துடன் விளங்குவதைப் போல, பேரறிவாளர்கள் நிறைந்த அந்தப் பேரவை மிகவும் மனத்தைக் கவர்வதாக அமைந்திருந்தது. (3)

மாமன்னரின் புரோகிதரும், அறம் அறிந்தவருமான அவர் (வசிஷ்டர்), மக்கள் எல்லோரும் ஒன்றாகத் திரண்டு வந்திருப்பதைக் கண்டு, பரதனை நோக்கிப் பின்வரும் இனிய சொற்களை அன்பொழுகக் கூறினார்— (4)

“குழந்தாய்! அறம் தவறாமல் ஆட்சி புரிந்த மன்னர் தசரதர், செல்வ வளமும், பயிர்ச்செழிப்பும் உடைய இந்தப் பூமியை உனக்குக் கொடுத்துவிட்டு தேவலோகம் சென்றுவிட்டார். (5)

உதயமாகிவிட்ட சந்திரன், தன் நிலவொளியை விட்டுவிடாததைப் போல, சத்தியத்தில் நிலைபெற்ற இராமன், மேலோர்களின் அறநெறிகளை நினைவிற்கொண்டு தந்தையின் கட்டளையை விட்டுவிடவில்லை. (தந்தையின் கட்டளையைப் புறக்கணிக்க முடியாதபடிக்கு அறப்பற்றுடையவராக இருந்தார்.) (6)

பகை இல்லாத இந்த அரசு, தந்தையாராலும் தமையனாராலும் உனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; அமைச்சர்கள் மகிழும்வண்ணம் இந்த அரசை ஏற்றுப் பரிபாலனம் செய்; விரைவிலேயே பட்டாபிஷேகம் செய்வித்துக் கொள். (7)

வடக்கு, மேற்கு, தெற்கு, மற்றும் கிழக்குத் திசையிலுள்ள நாடுகளை ஆளும் சிற்றரசர்களும், கடல் கடந்து வாணிபம் செய்யும் வணிகர்களும் கோடிக்கணக்கான நவரத்தினங்களை காணிக்கையாகச் செலுத்தட்டும்.” (8)

அந்தச் சொற்களைக் கேட்டு பரதன் சோகத்தில் மூழ்கிப் போனான். அறத்தையே பின்பற்ற வேண்டும் என்ற விருப்பமுடையவனும், தருமம் அறிந்தவனுமான பரதன் இராமனையே மனத்தால் அடைக்கலம் புகுந்தான். (9)

ஸ ப்ராஷ்பகலயா வாசா கலஹம்ஸஸ்வரோ யுவா ।
விலலாப ஸப₄மத்₄யே ஜக₃ர்ஹே ச புரோஹிதம் ॥ (10)

சரிதப்₃ரஹ்மசர்யஸ்ய வித்₃யாஸ்நாதஸ்ய தீ₄மத: ।
த₄ர்மே ப்ரயதமாநஸ்ய கோ ராஜ்யம் மத்₃விதே₄ ஹரேத் ॥ (11)

கத₂ம் த₃ஸரத₂ாஜ்ஜாதோ ப₄வேத்₃ராஜ்யாபஹாரக: ।
ராஜ்யம் சாஹம் ச ராமஸ்ய த₄ர்மம் வக்துமிஹார்ஹஸி ॥ (12)

ஜ்யேஷ்ட₂: ஸ்ரேஷ்ட₂ஸ்ச த₄ர்மாத்மா தி₃லிபநஹுஷோபம: ।
லப்₃து₄மர்ஹதி காகுத்ஸ்தே₂ா ராஜ்யம் த₃ஸரதே₂ா யத₂ா ॥ (13)

அநார்யஜுஷ்டமஸ்வர்க்யம் குர்யாம் பாபமஹம் யதி₃ ।
இக்ஷ்வாகூணாமஹம் லோகே ப₄வேயம் குலபாம்ஸந: ॥ (14)

யத்₃தி₄ மாத்ரா க்ருதம் பாபம் நாஹம் தத₃பி ரோசயே ।
இஹஸ்தே₂ா வநது₃ர்க₃ஸ்த₂ம் நமஸ்யாமி க்ருதாஞ்ஜலி: ॥ (15)

ராமமேவாநுக₃ச்ச₂ாமி ஸ ராஜா த்₃விபத்யாம் வர: ।
த்ரயாணாமபி லோகாநாம் ராஜ்யமர்ஹதி ராக₄வ: ॥ (16)

தத்₃வாக்யம் த₄ர்மஸம்யுக்தம் ஸ்ருத்வா ஸர்வே ஸப₄ஸத₃: ।
ஹர்ஷாந் முமுகரஸ்ருணி ராமே நிஹிதசேதஸ: ॥ (17)

யதி₃ த்வார்யம் ந ஸக்ஷ்யாமி விநிவர்தயிதும் வநாத் ।
வநே தத்ரைவ வத்ஸ்யாமி யத₂ார்யோ லக்ஷ்மணஸ்தத₂ா ॥ (18)

ஸர்வோபாயம் ச வர்திஷ்யே விநிவர்தயிதும் வநாத் ।
ஸமக்ஷமார்யமிஸ்ராணாம் ஸாதூ₄நாம் கு₃ணவர்திநாம் ॥ (19)

விஷ்டிகர்மாந்திகா: ஸர்வே மார்க₃ஸோத₄கதக்ஷகா: ।
ப்ரஸ்த₂ாபிதா மயா பூர்வம் யாத்ராபி மம ரோசதே ॥ (20)

ஏவமுக்த்வா து த₄ர்மாத்மா ப₄ரதோ ப்₄ராத்ருவத்ஸல: ।
ஸமீபஸ்த₂முவாசேத₃ம் ஸுமந்த்ரம் மந்த்ரகோவித₃ம் ॥ (21)

தூர்ணமுத்த₂ாய க₃ச்ச₂ த்வம் ஸுமந்த்ர மம ஸாஸநாத் ।
யாத்ராமாக்ஞாபய க்ஷிப்ரம் ப₃லம் சைவ ஸமாநய ॥ (22)

ஏவமுக்த: ஸுமந்த்ரஸ்து ப₄ரதேந மஹாத்மநா ।
ப்ரஹ்ருஷ்ட: ஸோதி₃ஸத்ஸர்வம் யத₂ாஸந்தி₃ஷ்டமிஷ்டவத் ॥ (23)

வாலிபனான பரதன் அன்னத்தின் இனிய நாதம் போன்ற தொனியில், துக்கம் தாங்காமல் கண்ணீருடன் தழுதழுத்த சொற்களால் அந்தப் பேரவையில், அந்தப் புரோகிதரைக் கடிந்து கொண்டான்— (10)

“பிரம்மசரியத்தை (குருகுலவாசத்தை) நன்கு நிறைவேற்றிய வேத-வேதாங்கங்களைப் பரிபூரணமாக ஓதிமுடித்த, அதிமேதாவியான, அறத்தைக் காப்பதில் பெருமுயற்சியுடைய அவருடைய ராஜ்யத்தை என்னைப் போன்ற (வெற்று மனிதனாகிய) எவன் கைப்பற்றுவான்? (11)

தசரதருக்குப் பிறந்த ஒரு புதல்வன் (மூத்தவனுக்கு உரித்தான) நாட்டைக் கைப்பற்றுவவனாக எப்படி ஆவான்? இந்தத் தேசமும், நானும் இராமபிரானுடைய உடைமைகள். (இந்த விஷயத்தை மனத்திற்கொண்டு) இந்த விஷயத்தில் தருமமார்க்கத்தைக் கூறுங்கள். (12)

காசுத்தனான இராமன் எனக்கு மூத்தவர்; குணங்களால் மிக உயர்ந்தவர்; அறத்தையே மூச்சுக்காற்றாக உடையவர்; (எங்கள் முன்னோர்களான) திலீபன்-நகுஷன் போல் பராக்கிரமம் உடையவர். எவ்வாறு எங்கள் தந்தையார் தசரதர் (அவருடைய தந்தையின் மறைவிற்குப்பின்) இந்த அரசாட்சியை அடைந்தாரோ, அதுபோல இராமனே இந்த நாட்டை அடையவேண்டும். (13)

மேன்மக்களுக்கு ஒவ்வாததும், (மரித்த பின்) சுவர்க்கத்தைக் கொடுக்காததுமான இந்தப் பாவத்தை நான் செய்வேனாகில், இவ்வுலகில் இக்ஷ்வாகு பரம்பரையில் களங்கத்தை ஏற்படுத்தியவன் ஆவேன். (14)

என் அன்னையால் செய்யப்பட்ட பாவத்தில் எனக்கு விருப்பம் இல்லை. (அதில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை.) (அதற்குப் பரிகாரமாக) இங்கிருந்தபடியே அடர்ந்த காட்டிலிருக்கும் அவருக்குக் கைகூப்பி நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (15)

நான், இராமனைப் பின்பற்றிச் செல்வேன். மனிதர்களுள் மிகச்சிறந்தவரான அவர்தான் அரசர். மூன்று உலக மக்களையும் காத்துப் பரிபாலிக்கும் பேராற்றல் உடையவர், அவர்.” (16)

தருமத்தோடு கூடிய அந்தச் சொற்களைக் கேட்ட அவையோர்கள் எல்லோரும் இராமனிடம் மனத்தைச் செலுத்தியவர்களாய் மகிழ்ச்சியுடன் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கினார்கள். (17)

(பரதன் மறுபடியும் பேசினான்.) “குணக்குன்றான அவரை காட்டிலிருந்து திருப்பி அழைத்துவர முடியாமற்போனால் புருஷோத்தமனான லட்சுமணன் போல், நானும் அந்தக் காட்டிலேயே வசிக்கப் போகிறேன். (18)

நற்குடிப் பிறப்பும், நற்குணங்கள் கொண்டவர்களும், மரியாதைக்கு உரியவர்களுமான உங்கள் அனைவருடைய கண்ணெதிரில், காட்டிலிருந்து அவரை அழைத்துக் கொண்டு வருவதற்கு, எல்லாவிதமான உபாயங்களையும் கடைப்பிடிப்பேன். (19)

கூலியாட்களும், சாலை அமைப்பதில் திறமை கொண்டவர்களும், மரவேலை செய்வோரும் முன்பே என்னால் அனுப்பப்பட்டுவிட்டார்கள். ஆகவே, இப்போது பிரயாணத்தைத் தொடங்குவதை என் மனம் விரும்புகிறது.” (20)

இவ்வாறு, (அவையோரை நோக்கிக்) கூறிவிட்டு சகோதர பாசமுடைய தருமாத்மாவான பரதன் அரசாங்க மந்திராலோசனைகளில் சமர்த்தரான அருகிலிருந்த சுமந்திரரைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறினான்— (21)

“சுமந்திரரே! நீங்கள் இப்போதே எழுந்து செல்லுங்கள்; என் ஆணைப்படி பிரயாணத்தை எல்லோருக்கும் தெரிவியுங்கள்; காலதாமதமின்றி படைகளையும் ஆயத்தப்படுத்துங்கள்.” (22)

மகாத்மாவான பரதன் மேற்கண்டவாறு கூறியதும், மிக்க குதூகலமடைந்த சுமந்திரர், பரதன் சொல்லியபடியே அந்த இனிப்பான கட்டளையை எல்லோருக்கும் தெரிவித்தார். (23)

தா: ப்ரஹ்ருஷ்டா: ப்ரக்ருதயோ ப₃லாத்₄யக்ஷா ப₃லஸ்ய ச ।
 ஸ்ருத்வா யாத்ராம் ஸமாக்ருப்தாம் ராக₄வஸ்ய நிவர்தநே ॥ (24)

ததோ யோத₄ங்க₃நா: ஸர்வா ப₄ர்த்நூந் ஸர்வாந் க்₃ருஹே க்₃ருஹே ।
 யாத்ராக₃மநமாக்ருய த்வரயந்தி ஸ்ம ஹர்ஷிதா: ॥ (25)

தே ஹயைர்கோரதை₂: ஸீக்₄ரை: ஸ்யந்த₃நைஸ்ச மஹாஜவை: ।
 ஸஹ யோதை₄ர்ப₃லாத்₄யக்ஷா: ப₃லம் ஸர்வமசோத₃யந் ॥ (26)

ஸஜ்ஜம் து தத்₃ப₃லம் த்₃ருஷ்ட்வா ப₄ரதோ குருஸந்நிதெ₄ள ।
 ரத₂ம் மே த்வரயஸ்வேதி ஸுமந்த்ரம் பார்ஸ்வதோப₃ரவீத் ॥ (27)

ப₄ரதஸ்ய து தஸ்யாக்ருாம் ப்ரதிக்₃ருஹ்ய ப்ரஹர்ஷித: ।
 ரத₂ம் க்₃ருஹீத்வா ப்ரயயௌ யுக்தம் பரமவாஜிபி₄: ॥ (28)

ஸ ராக₄வ: ஸத்யத்₄ருதி: ப்ரதாபவாந்
 ப்₃ருவந் ஸுயுக்தம் த்₃ருட₄ஸத்யவிக்ரம: ।
 கு₃ரும் மஹாரண்ய க₃தம் யஸஸ்விநம்
 ப்ரஸாத₃யிஷ்யந் ப₄ரதோப₃ரவீத்தத₃ா ॥ (29)

தூர்ணம் ஸமுத்த₂ாய ஸுமந்த்ர க₃ச்ச₂
 ப₃லஸ்ய யோக₃ாய ப₃லப்ரத₄ாநாந் ।
 ஆநேதுமிச்ச₂ாமி ஹி தம் வநஸ்த₂ம்
 ப்ரஸாத்₃ய ராமம் ஜக₃தோ ஹிதாய ॥ (30)

ஸ ஸுதபுத்ரோ ப₄ரதேந ஸம்ய-
 க்₃ாக்ருாபித: ஸம்பரிபூர்ணகாம: ।
 ஸஸாஸ ஸர்வாந் ப்ரக்ருதிப்ரத₄ாநாந்
 ப₃லஸ்ய முக்₂யாம்ஸ்ச ஸுஹ்ருஜ்ஜநம் ச ॥ (31)

தத: ஸமுத்த₂ாய குலே குலே தே
 ராஜந்யவைஸ்யா வ்ருஷலாஸ்ச விப்ரா: ।
 அயுயுஜந்ருஷ்ட்ரரத₂ாந் க₂ராம்ஸ்ச
 நாக₃ாந் ஹயாம்ஸ்சைவ குலப்ரஸுதாந் ॥ (32)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்₃வ்யஸீதிதம: ஸர்க₃: ॥

த்ரயஸீதிதம: ஸர்க₃:

ப₄ரதவநப்ரஸ்த₂நம்

தத: ஸமுத்தி₂த: கல்யமாஸ்த₂ாய ஸ்யந்த₃நோத்தமம் ।
 ப்ரயயௌ ப₄ரத: ஸீக்₄ரம் ராமத்₃ஸநகாங்ஷயா ॥ (1)

அங்கு கூடியிருந்த மக்கள், ஸ்ரீராமசந்திரனைத் திரும்ப அழைத்துக் கொண்டு வருவதற்காகப் படைவீரர்களும், படைத்தலைவர்களும் பிரயாணத்திற்கு ஆயத்தமாகும்படி உத்திரவு செய்யப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். (24)

(இதைத் தெரிந்து கொண்ட) படைவீரர்களின் மனைவிகள் எல்லோரும் மிகவும் குதுகலத்துடன் தத்தம் வீடுகளில், தத்தம் கணவர்களைப் பிரயாணத்திற்குத் துரிதப்படுத்தினார்கள். (25)

படைத்தலைவர்கள் குதிரைகள், மாட்டு வண்டிகள், மிக வேகமாகச் செல்லும் தேர்கள் முதலியவற்றோடு காலாட்படையினரையும் விரைவில் ஆயத்தப்படுத்தினார்கள். (26)

படைகள் புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாக இருப்பதைக் கேட்டு, ஆசார்யரின் திருச்செவியில் கேட்கும்படியாக, தன் அருகில் நின்றுகொண்டிருந்த சுமந்திரரைப் பார்த்து, 'என்னுடைய ரதத்தை விரைவில் கொணர்க' என்று கூறினான். (27)

பரதனுடைய கட்டளையை சிரமேற்கொண்டு பெருமகிழ்ச்சியுடன் சென்ற சுமந்திரர், சிறந்த குதிரைகள் பூட்டிய தேருடன் வந்து சேர்ந்தார். (28)

அப்போது சத்தியத்தில் உறுதியான பற்றுக் கொண்டவனும், வீரம் மிகுந்தவனும், அசைக்க முடியாத சத்திய பராக்கிரமசாலியுமான ரகுலத்தில் தோன்றியவனுமான பரதன், புகழ்பெற்றவரும் பெருங்காட்டிற்குச் சென்றுவிட்டவரும் தந்தை-ஆசார்யருக்கு நிகரானவருமான இராமனை உள்ளங்குளிரச் செய்யும் நோக்கத்துடன், அதற்கு அனுகூலமான உத்திரவுகளை பிறப்பித்துக் கொண்டு கூறினான்— (29)

“சுமந்திரரே! நீங்கள் உடனே எழுந்து சென்று படைத்தலைவர்களிடம் (பிரயாணத்திற்கு உகந்தபடி) சேனைகளை அணிவகுத்து நிற்கச் சொல்லுங்கள். உலகுக்கு நன்மை பெருக வேண்டுமென்பதற்காக காட்டிலிருக்கும் இராமப்பிரபுவை மனம் குளிரச் செய்து அழைத்துக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.” (30)

தேர்ப்பாகரின் புதல்வனான சுமந்திரர் பரதனால் உறுதியாகக் கட்டளையிடப்பட்டதும், தன் மனோரதம் முழுமையாக நிறைவேறப் போகிறது என்ற களிப்புடன் மக்கத்தலைவர்களையும் படைத்தலைவர்களையும் நண்பர்களையும் பார்த்துத் தெரிவித்தார். (31)

உடனே, ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உள்ள அந்தணர்-அரசர்-வணிகர்-வேளாளர்கள் துள்ளியெழுந்து, உயர் ஜாதி ஒட்டகங்கள்-கோவேறு கழுதைகள்-தேர்கள்-யானைகள்-குதிரைகள் முதலியவற்றைப் பூட்டி ஆயத்தப்படுத்தினார்கள். (32)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எண்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : எண்பத்து மூன்று

பரதன் காட்டிற்குப் புறப்படுதல்

மறுநாள் காலையில் துயிலெழுந்ததும், அச்சபவேளையில் உத்தமமான ரதத்தில் ஏறி இராமனைக் காண மிகுந்த விருப்பத்துடன் பரதன் புறப்பட்டான். (1)

- அக்₃ரத: ப்ரயயுஸ்தஸ்ய ஸர்வே மந்த்ரிபுரோத₄ஸ: ।
 அதி₄ருஹ்ய ஹையர்யுக்தாந் ரத₂ாந் ஸுர்யரதே₂ாபமாந் ॥ (2)
- நவநாக₃ஸஹஸ்ராணி கல்பிதாநி யத₂ாவிதி₄ ।
 அந்வயுர்ப₄ரதம் யாந்தமிஷ்வாகுகுலநந்த₃நம் ॥ (3)
- ஷஷ்டி ரத₂ஸஹஸ்ராணி த₄ந்விநோ விவித₄ாயுத₄ா: ।
 அந்வயுர்ப₄ரதம் யாந்தம் ராஜபுத்ரம் யஸஸ்விநம் ॥ (4)
- ஸுதம் ஸஹஸ்ராண்யஸ்வாநாம் ஸமாருட₄ாநி ராக₄வம் ।
 அந்வயுர்ப₄ரதம் யாந்தம் ஸத்யஸந்த₄ம் ஜிதேந்த்₃ரியம் ॥ (5)
- கைகேயீ ச ஸுமித்ரா ச கௌஸல்யா ச யஸஸ்விநீ ।
 ராமாநயந ஸம்ஹ்ருஷ்டா யயுர் யாநேந ப₄ாஸ்வதா ॥ (6)
- ப்ரயாதாஸ்சார்யஸங்க₄ாதா ராமம் த்₃ரஷ்டும் ஸலக்ஷ்மணம் ।
 தஸ்யைவ ச கத₂ாஸ்சித்ரா: குர்வாணா ஹ்ருஷ்டமாநஸா: ॥ (7)
- மேக₄ஸ்யாமம் மஹாப₃ாஹும் ஸ்தி₂ரஸத்த்வம் த்₃ருட₄வ்ரதம் ।
 கத₃ா த்₃ரக்ஷ்யாமஹே ராமம் ஜக₃த: ஸோகநாஸநம் ॥ (8)
- த்ருஷ்ட ஏவ ஹி ந: ஸோகமபநேஷ்யதி ராக₄வ: ।
 தம: ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய ஸமுத்₃யந்நிவ ப₄ாஸ்கர: ॥ (9)
- இத்யேவம் கத₂யந்தஸ்தே ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டா: கத₂ா ஸுப₄ா: ।
 பரிஷ்வஜாநாஸ்சாந்யோந்யம் யயுர்நாக₃ரிகா ஜநா: ॥ (10)
- யே ச தத்ராபரே ஸர்வே ஸம்மதா யே ச நைக₃மா: ।
 ராமம் ப்ரதியயுர் ஹ்ருஷ்டா: ஸர்வா: ப்ரக்ருதயஸ்தத₂ா ॥ (11)
- மணிகாராஸ்ச யே கேசித் கும்ப₄காராஸ்ச ஸோப₄நா: ।
 ஸுத்ரகர்மக்ருதஸ்சைவ யே ச ஸஸ்த்ரோபஜீவிந: ॥ (12)
- மாயூரகா: க்ராகசிகா ரோசகா வேத₄காஸ்தத₂ா ।
 த்₃ந்தகாரா: ஸுத₄ாகாராஸ் தத₂ா க்₃ந்தே₄ாபஜீவிந: ॥ (13)
- ஸுவர்ணகாரா: ப்ரக்₂யாதாஸ் தத₂ா கம்ப₃ளகாரகா: ।
 ஸ்நாபகோச்ச₂ாத₃கா வைத்₃யா தூ₄பகா: ஸௌண்டிகாஸ்தத₂ா ॥ (14)
- ரஜகாஸ்தந்துவாயாஸ்ச க்₃ராமகே₄ஷமஹத்தரா: ।
 ஸைலூஷாஸ்ச ஸஹ ஸ்த்ரீபி₄ர் யயு: கைவர்தகாஸ்தத₂ா ॥ (15)
- ஸமாஹிதா வேத₃விதே₃ா ப்₃ராஹ்மணா வ்ருத்தஸம்மதா: ।
 கே₃ாரதே₂ர் ப₄ரதம் யாந்தமஜக்₃மு: ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (16)

அவனுக்கு முன்னால் எல்லா அமைச்சர்களும் புரோகிதர்களும், குதிரைகள் பூட்டிய சூரியபகவான் பவனிவரும் தெய்விகமான தேர் போன்ற தேர்களில் ஏறிப் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். (2)

இக்ஷ்வாகு குலத்தை மகிழ்வுறச் செய்யும் பரதனின் அந்தப் பயணத்தில், கஜசாஸ்திர நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள முறைப்படி அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒன்பதாயிரம் யானைகள் பின்தொடர்ந்து சென்றன. (3)

புகழ்மிக்கவனும், அரசுகுமாரனும், காட்டை நோக்கிப் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருப்பவனுமான பரதனுடன் அறுபதாயிரம் ரதங்களும், பல்வகையான ஆயுதங்களைப் பூண்டிருந்தவர்களும், வில்லாளிகளும் சென்றார்கள். (4)

சத்தியம் தவறாதவனும், புலன்களை வென்றவனும், ரகு பரம்பரையைச் சேர்ந்தவனும், பயணம் செய்து கொண்டிருந்தவனுமான பரதனுடன், வீரர்கள் ஆரோகணித்திருந்த நூறாயிரக்கணக்கான குதிரைகள் சென்றன. (5)

புகழ்பெற்ற கோசலையும் சுமித்திரையும் கைகேயியும் இராமனைத் திரும்ப அழைத்து வருவது குறித்து உள்ளம் மகிழ்ந்தவர்களாக ஒளிவீசும் வாகனத்தில் ஏறிச் சென்றார்கள். (6)

பெருங்கூட்டமாகச் சென்ற சான்றோர்கள், இலக்குவனுடன் இருக்கும் இராமபிரானைத் தரிசிக்கும் ஆவலால் மனம் பூரித்தவர்களாக, அவருடைய அபூர்வமான கல்யாண குணங்களைப் பற்றியே பேசிக்கொண்டு சென்றார்கள். (7)

“கார்மேகம் போன்ற வண்ணம்; புஜபல பராக்கிரமம்; கலங்காத மனம்; விரதானுஷ்டானங்களில் உறுதி - இப்படிப்பட்டவரும், உலகத்தின் துன்பங்களைப் போக்குகிறவருமான இராமப்பிரபுவை எப்போது காண்போம்? (8)

எல்லா உலகங்களின் இருளையும், உதித்தவுடனேயே சூரியன் விலக்கிவிடுவதைப் போல, இராமன், நாம் அவரைப் பார்த்தவுடனேயே எல்லாத் துயரங்களையும் போக்கிவிடுவார். (அப்போது நமக்கெல்லாம் பேரானந்தம் உண்டாகும்.)” (9)

அந்த நகரத்து மக்கள், இவ்வாறெல்லாம் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் புண்ணியமான பேச்சுக்களைப் பேசி, ஆனந்த மிகுதியால் ஒருவரையொருவர் தழுவிக் கொண்டும் சென்றார்கள். (10)

பிரசித்தி பெற்ற வேதவல்லுநர்களும், ஏனைய மக்களும், அமைச்சர்கள் எல்லோரும் மனக்களிப்புடன் இராமனை நோக்கிச் சென்றார்கள். (11)

நவரத்தினங்களுக்குச் சாணை தீட்டுவோர், குயவர்கள், நெசவுத் தொழில் செய்வோர், ஆயுதங்கள் செய்து கொடுக்கும் கருமான்கள், மயில்தோகை வணிகர், வாள்காரர்கள், இழைப்பு வேலை செய்வோர், துளை போடுகிறவர்கள், தந்த வேலை செய்பவர்கள், சுண்ணாம்புச்சாந்து வேலை செய்யும் கொத்தனார்கள், பரிமளப் பொருள்கள் விற்றுப் பிழைப்பவர்கள், கைத்திறன் கொண்ட பொற்கொல்லர், கம்பளம் நெய்ப்பவர்கள், எண்ணெய் தேய்த்து விடுகிறவர்கள், மருத்துவர்கள், நறுமணப் புகையிடுவோர், மது விற்பனையாளர்கள், சலவையாளர், தையல்காரர், கிராமம் மற்றும் இடைச்சேரி முக்கியஸ்தர்கள், மனைவிகளுடன் கூடிய நாட்டியக்காரர்கள், படகோட்டிகள் முதலியோர் சென்றார்கள். (12-15)

மாட்டு வண்டிகளில் சாந்தமான சித்தம் உடையவர்களும், நல்லொழுக்கம் உடையவர்களும், வேதவித்துக்களுமான அந்தணர்கள், ஆயிரக்கணக்கில் காட்டிற்குப் போய்க்கொண்டிருக்கும் பரதனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். (16)

ஸுவேஷா: ஸுத்த₄வஸநாஸ் தாம்ரம்ருஷ்டாநுலேபநா: ।
ஸர்வே தே விவிதை₄ர்யாநை: ஸநைர்ப₄ரதமந்வயு: ॥ (17)

ப்ரஹ்ருஷ்டமுதி₃தா ஸேநா ஸாந்வயாத்கைகயீஸுதம் ।
ப்₄ராதுராநயநே யாந்தம் ப₄ரதம் ப்₄ராத்ருவத்ஸலம் ॥ (18)

தே க₃த்வா தூ₃ரமத்₄வாநம் ரத₂யாநாஸ்வகுஞ்ஜரை: ।
ஸமாஸேது₃ஸ்ததோ க₃ங்க₃ாம் ஸ்ருங்கி₃பே₃ரபுரம் ப்ரதி ॥ (19)

யத்ர ராமஸகே₂ா வீரோ கு₃ஹோ க்ஞாதி₃க₃ணைர்வ்ருத: ।
நிவஸத்யப்ரதமாதே₃ந தே₃ஸம் தம் பரிவாலயந் ॥ (20)

உபேத்ய தீரம் க₃ங்க₃ாயாஸ் சக்ரவாகைரலங்க்ருதம் ।
வ்யவாதிஷ்ட₂த ஸா ஸேநா ப₄ரதஸ்யாநுயாயிநீ ॥ (21)

நிரீஷ்யாநுக₃தாம் ஸேநாம் தாம் ச க₃ங்க₃ாம் ஸிவோத₃காம் ।
ப₄ரத: ஸசிவாந் ஸர்வாநப்₃ரவீத்₃வாக்யகோவித₃: ॥ (22)

நிவேஸயத மே ஸைந்யமபி₄ப்ராயேண ஸர்வத: ।
விஸ்ராந்தா: ப்ரதரிஷ்யாம: ஸ்வ இத்₃நீமிமாம் நதீ₃ம் ॥ (23)

த₃ாதும் ச தாவதி₃ச்ச₂ாமி ஸ்வர்க₃தஸ்ய மஹீபதே: ।
ஒளர்த்₄வதே₃ஹநிமித்தார்த₂ மவதீர்யோத₃கம் நதீ₃ம் ॥ (24)

தஸ்யைவம் ப்₃ருவதோமாத்யாஸ்ததே₂த்யுக்த்வா ஸமாஹிதா: ।
ந்யவேஸயம்ஸ்தாம்ஸ்ச₂ந்தே₃ந ஸவேந ஸவேந ப்ருத₂க்ப்ருத₂க் ॥ (25)

நிவேஸ்ய க₃ங்க₃ாமநு தாம் மஹாநதீ₃ம்
சமும் வித₄ாநை: பரிபுர்ஹஸோபி₄நீம் ।
உவாஸ ராமஸ்ய தத₃ா மஹாத்மநோ
விசிந்தயாநோ ப₄ரதோ நிவர்தநம் ॥ (26)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்ரயஸீதிதம: ஸர்க₃: ॥

சதுரஸீதிதம: ஸர்க₃:

கு₃ஹாக₃மநம்

ததோ நிவிஷ்டாம் த்₄வஜிநீம் க₃ங்க₃ாமந்வாஸ்ரிதாம் நதீ₃ம் ।
நிஷாத₃ராஜோ த்₃ருஷ்ட்வைவ க்ஞாதீந் ஸந்த்வரிதோஸ்ப்₃ரவீத் ॥ (1)

மஹதீயமித: ஸேநா ஸாக₃ராப₄ா ப்ரத்₃ருஸ்யதே ।
தஸ்யாந்தம் நாதிக₃ச்ச₂ாமி மநஸாபி விசிந்தயந் ॥ (2)

அவர்கள் எல்லோரும் நன்றாக அலங்கரித்துக் கொண்டு, தூய ஆடை அணிந்து, சிவந்த உடற்பூச்சு பூசிக் கொண்டவர்களாக பற்பல வாகனங்களில் மெல்லமாகப் பரதனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். (17)

உள்ளப்பூரிப்பும் ஆனந்தமும் நிறைந்த அந்தப் பெரும் படை, சகோதரரிடம் பாசமுடையவனும், கைகேயியின் மைந்தனும், மூத்த சகோதரரைத் திரும்ப அழைத்துவரச் சென்று கொண்டிருந்தவனுமான பரதனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றது. (18)

தேர்-வாகனம்-குதிரை-யானைகளில் அவர்கள் நீண்ட தூரம் பாதையைக் கடந்து, பின்னர், சிருங்கிபேரபுரத்திற்கு அருகில் கங்கைக் கரையை வந்தடைந்தார்கள். (19)

அங்கே, இராமபிரானது தோழன், வீரகுரனான சுகன் தன் உற்றார்-உறவினருடன் சோர்வில்லாமல் அந்தப் பிரதேசத்தைப் பரிபாலித்துக் கொண்டிருந்தான். (20)

சக்கரவாகப் பறவைகளால் அழகூட்டப்பட்ட கங்கைக் கரையை அடைந்ததும் பரதனைத் தொடர்ந்து வந்த நால்வகைப்படை நின்றுவிட்டது. (21)

புண்ணிய தீர்த்தத்தையுடைய கங்கையையும், தன்னுடன் வந்திருக்கும் சேனையையும் பார்த்து, (படையினருக்குத் தண்ணீர் வசதியுள்ள இந்த இடத்தில் ஓய்வு தேவை என்றுணர்ந்து) பேச்சில் வல்லவனான பரதன், அமைச்சர்கள் எல்லோரையும் நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறினான்— (22)

“இப்போது என் படைவீரர்களை அவர்கள் இஷ்டப்படி எல்லாப் பக்கங்களிலும் தங்கவிடுங்கள். எல்லோரும் நன்றாகக் களைப்பாறியபின், நாளை தினம் இந்த நதியை கடந்து செல்வோம். (23)

இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு கங்கையில் இறங்கி, சுவர்க்கம் சென்றுவிட்ட மாமன்னருக்கு மேலுலகில் நல்ல சௌகரியங்கள் கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காக நீர்க்கடன் செலுத்த விரும்புகிறேன்.” (24)

இவ்வாறு, அவன் சொன்னதைக் கேட்டு, ‘அப்படியே ஆகட்டும்’ என்று ஏற்றுக் கொண்ட அமைச்சர்கள், அவரவர் விருப்பப்படி சேனைகளைத் தனித்தனியே நிறுத்தினார்கள். (25)

மகாநதியின் கரையில் கூடாரம்-பாசறை முதலிய அப்போதைய நிலைமைக்கேற்ற உபாயங்களால் மனம் மகிழும்படியாக சேனைகளை அமர்த்திவிட்டு, மகாத்மாவான ஸ்ரீராமனைத் திருப்பி அழைத்துக் கொண்டு வருவது பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டே, பரதன் அன்றிரவு அங்கே தங்கினான். (26)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எண்பத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : எண்பத்து நான்கு

சுகன் வருகை

(இங்கு இவ்வாறு நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தபோது) வேடர்களின் அரசன், கங்கைக் கரையில் வந்து இறங்கியிருக்கும் சேனையைப் பார்த்ததுமே, தன் உறவினர்களை நோக்கி வேகமாகக் கூறினான்— (1)

“இங்கு வந்திருக்கும் பெரும்படை, சமுத்திரம் போல் அளவிட முடியாததாகக் காணப்படுகிறது. நான், இதன் மறு எல்லையை மனத்தாலும் காணமுடியாதவனாக இருக்கிறேன். (2)

- யத₂ து க₂லு து₃ர்பு₃த்தி₄ர் ப₄ரத: ஸ்வயமாக₃த: ।
 ஸ ஏஷ ஹி மஹாகாய: கோவித₃ாரத்₄வஜோ ரதே₂ ॥ (3)
- ப₃ந்த₄யிஷ்யதி வா த₃ாஸாந் அத₂வாஸமாந் வதி₄ஷ்யதி ।
 அத₂ த₃ாருரதி₂ம் ராமம் பித்ரா ராஜ்யாத்₃விவாஸிதம் ॥ (4)
- ஸம்பந்நாம் ஸ்ரியமந்விச்ச₂ந்ஸ் தஸ்ய ராக்ஞ: ஸுது₃ர்லப₄ாம் ।
 ப₄ரத: கைகயீபுத்ரோ ஹந்தும் தமுபக₃ச்ச₂தி ॥ (5)
- ப₄ர்தா சைவ ஸக₂ா சைவ ராமோ த₃ாஸரதி₂ர்மம ।
 தஸ்யார்த₂காமா: ஸந்நத்₃த₄ா க₃ங்க₃ாநூபேத்ர திஷ்ட₂த ॥ (6)
- திஷ்ட₂ந்து ஸர்வே த₃ாஸாஸ்ச க₃ங்க₃ாமந்வாஸ்ரிதா நதீ₃ம் ।
 ஜாலயுக்தா நதீ₃ரக்ஷா மாம்ஸமூலப₂லாஸநா: ॥ (7)
- நாவாம் ஸதாநாம் பஞ்சாநாம் கைவர்தாநாம் ஸதம் ஸதம் ।
 ஸந்நத்₃த₄ாநாம் தத₂ா யூநாம் திஷ்ட₂ந்த்வித்யப்₄யசோத்யத ॥ (8)
- யத₃ா துஷ்டஸ்து ப₄ரதோ ராமஸ்யேஹ ப₄விஷ்யதி ।
 ஸேயம் ஸ்வஸ்திமதீ ஸேநா க₃ங்க₃ாமத்₃ய தரிஷ்யதி ॥ (9)
- இத்யுக்த்வோபாயநம் க்₃ருஹய மத்ஸ்யமாம்ஸமதூ₄நி ச ।
 அபி₄சக்ராம ப₄ரதம் நிஷாத₃ாதி₄பதிர்கு₃ஹ: ॥ (10)
- தமாயாந்தம் து ஸம்ப்ரேக்ஷய ஸுதபுத்ர: ப்ரதாபவாந் ।
 ப₄ரதாயாச்சக்ஷேத₂ விநயக்ஞோ விநீதவத் ॥ (11)
- ஏஷ க்ஞாதிஸஹஸ்ரேண ஸ்த₂பதி: பரிவாரித: ।
 குஸலோ த₃ண்ட₃காரண்யே வ்ருத்₃தே₄ா ப்₄ராதுஸ்ச தே ஸக₂ா ॥ (12)
- தஸ்மாத்தபஸ்யது காகுத்ஸ்த₂ த்வாம் நிஷாத₃ாதி₄போ கு₃ஹ: ।
 அஸம்ஸயம் விஜாநீதே யத்ர தெள ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ (13)
- ஏதத்து வசநம் ஸ்ருத்வா ஸுமந்த்ராத்₃ப₄ரத: ஸுப₄ம் ।
 உவாச வசநம் ஸீக்₄ரம் கு₃ஹ: பஸ்யது மாமிதி ॥ (14)
- லப்த்₄வாப்₄யநுக்ஞாம் ஸம்ஹ்ருஷ்டோ க்ஞாதிபி₄: பரிவாரித: ।
 ஆக₃ம்ய ப₄ரதம் ப்ரஹ்வோ கு₃ஹோ வசநம்ப்₃ரவீத் ॥ (15)
- நிஷ்குடஸ்சைவ தே₃ஸோயம் வஞ்சிதாஸ்சாபி தே வயம் ।
 நிவேத்யாமஸ்தே ஸர்வே ஸ்வகே த₃ாஸகுலே வஸ ॥ (16)
- அஸ்தி மூலம் ப₂லம் சைவ நிஷாநை: ஸமுபாஹ்ருதம் ।
 ஆர்த்₃ரமாம்ஸம் ச ஸுஷ்கம் ச வந்யம் சோச்சாவசம் மஹத் ॥ (17)

ரதத்தில் மிகப் பெரிய கோவிதாரக் கொடி (சீமை அத்தி எனப்படும் தாவர வகை) காணப்படுகிறது என்பதால் தீய எண்ணமுடைய பரதனே வந்திருக்கிறான் போலும்! (3)

செம்படவர்களாகிய நம்மையெல்லாம் சிறைப்படுத்தப் போகிறானோ, அல்லது கொலை செய்யப்போகிறானோ, அல்லது தந்தையைக் கொண்டு நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றிய தசரத குமாரர் இராமனை, மாமன்னருடைய கிடைத்தற்கரிய ராஜ்யலக்ஷ்மியை நிரந்தரமாக வைத்துக் கொள்ள விரும்பும் கைகேயியின் புதல்வரான பரதன், இராமனைக் கொல்வதற்காக வந்திருக்கிறானோ? (4,5)

தசரத குமாரரான பூரீராமன் எனக்குத் தலைவரும் தோழரும் ஆவார். அவருடைய நன்மையில் நாட்டம் கொண்டவர்களாக போர் புரியும் ஆயத்தங்களுடன் கங்கைக் கரையில் காத்துக் கொண்டிருங்கள். (6)

செம்படவர்கள் எல்லோரும் கவசம் அணிந்து புலால்-கிழங்கு-பழம் ஆகியவற்றை உணவாகக் கொண்டு கங்கை நதிக்கரையில் நதியைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு (பரதனுடைய படைவீரர்கள், நாம் அறியாதபடி ஆற்றைக் கடந்துவிடாமல் கவனமாக) நிற்கட்டும். (7)

நம்மிடம் உள்ள ஐநூறு மரக்கலங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் பலம் பொருந்தியவர்களும், போர் புரிய ஆயத்தமாக இருப்பவர்களுமான நூறு செம்படவர்கள் சித்தமாக இருக்கட்டும்.” இவ்வாறு சொல்லியபின் மேலும் கூறினான்— (8)

“இராமபிரானுக்கு நன்மை செய்வதில் பிரீதியுடையவராக பரதன் இருப்பாரேயானால், அப்போதுதான் இந்த மாபெரும் படை எவ்விதத் தடையுமின்றி எளிதாகக் கங்கையைக் கடக்கும்.” (9)

மேற்கண்டவாறு கூறிவிட்டு, மீன்-மாமிசம்-தேன் முதலிய காணிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு, வேடர்களின் தலைவனான சுகன் பரதனிடம் சென்றான். (10)

பிரதாபமிக்கவரும், அரசநீதி அறிந்தவரும், தேர்ப்பாகனின் புதல்வருமான சுமந்திரர், (பரதனை நோக்கி) வந்து கொண்டிருக்கும் அவனைக் (சுகனை) கண்டவுடன் மிக்க வணக்கத்துடன் பரதனிடம் கூறினார்— (11)

“இங்கே வந்துகொண்டிருக்கும் வயோதிகன் இந்தப் பகுதியின் தலைவன்; ஆயிரக்கணக்கான பந்துக்கள் சூழ வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவன்; தண்டகாரணியம் பற்றி முழுமையாக அறிந்தவன்; அத்துடன் உங்கள் (மூத்த) சகோதரரின் அன்புத் தோழன். (12)

ஆகவே, காகுத்த குலத்தோன்றலே! வேடர்களின் தலைவனான சுகனை நீங்கள் பார்த்துப் பேசவேண்டும். (நீங்கள் வரவேற்றுப் பேசவேண்டும் என்று நான் கூறுவதற்கு இன்னொரு முக்கிய காரணம் இருக்கிறது.) இராம-லட்சுமணர்களாகிய அவ்விருவரும் இருக்கும் இடத்தை இவன் நிச்சயமாக அறிவான்.” (13)

செவிக்கினிய இந்தச் சொற்களை சுமந்திரரிடமிருந்து கேட்டதும், ‘சுகன் உடனே வந்து என்னைப் பார்க்கட்டும்’ என்று உத்திரவு கொடுத்தான். (14)

உத்திரவு கிடைத்ததும் மகிழ்ச்சியடைந்த சுகன், உறவினர்கள் புடைசூழ வந்து, தலைவணங்கி, பரதனிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டான்— (15)

“இந்தப் பிரதேசம் தங்கள் திருமாளிகையின் தோட்டம் போன்றது. (தங்கள் பேரரசின் ஒரு பகுதியே.) தங்கள் விஜயம் பற்றி முன்னரே தகவல் கிடைக்காததால், முறைப்படி தங்களை வரவேற்க இயலாமற்போய்விட்டது. நாங்கள் எல்லோரும் தங்களுடைய அடிமைகள். தாங்கள் எங்களுடன் தங்கி இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம். (16)

வேடர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட கிழங்கு-பழவகை, புதிய புலால் மற்றும் வற்றலானவையும், உண்ணத்தக்க பிற காட்டுப் பொருள்களும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. (17)

ஆஸம்ஸே ஸ்வாஸிதா ஸேநா வத்ஸ்யதீமாம் விபுாவரீம் ।
அர்சிதோ விவிதை₄: காமை: ஸ்வ ஸஸைந்யோ க₃மிஷ்யஸி ॥ (18)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீகாவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ சதுரஸீதிதம: ஸர்க₃: ॥

பஞ்சாஸீதிதம: ஸர்க₃:

கு₃ஹஸமாக₃ம:

ஏவமுக்தஸ்து ப₄ரதோ நிஷாத₃தி₄பதிம் கு₃ஹம் ।
ப்ரத்யுவாச மஹாப்ராக்ஞோ வாக்யம் ஹேத்வர்த₂ஸம்ஹிதம் ॥ (1)

ஊர்ஜித: க₂லு தே காம: க்ருதோ மம கு₃ரோ: ஸகே₂ ।
யோ மே த்வமீத்₃ருஸீம் ஸேநாமேகோ₅ப்யர்சிதுமிச்ச₂ஸி ॥ (2)

இத்யுக்த்வா து மஹாதேஜா கு₃ஹம் வசநமுத்தமம் ।
அப்₃ரவீத்₃ப₄ரத: ஸ்ரீமாந்நிஷாத₃தி₄பதிம் புந: ॥ (3)

கதரேண க₃மிஷ்யாமி ப₄ரத்₃வாஜாஸ்ரமம் கு₃ஹ ।
க₃ஹநோயம் ப்₄ருஸம் தே₃ஸோ க₃ங்க₃நாபோ து₃ரத்யய: ॥ (4)

தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ராஜபுத்ரஸ்ய தீ₄மத: ।
அப்₃ரவீத்ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யம் கு₃ஹோ க₃ஹநகோசர: ॥ (5)

தூஸாஸ்த்வாநுக₃மிஷ்யந்தி த₄ந்விந: ஸுஸமாஹிதா: ।
அஹம் த்வாநுக₃மிஷ்யாமி ராஜபுத்ர மஹாயஸ: ॥ (6)

கச்சிந்ந து₃ஷ்டோ வ்ரஜஸி ராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண: ।
இயம் தே மஹதீ ஸேநா ஸங்காம் ஜநயதீவ மே ॥ (7)

தமேவமபி₄ப₄ஷந்தமாகாஸ இவ நிர்மல: ।
ப₄ரத: ஸ்லக்ஷணயா வாசா கு₃ஹம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (8)

மா பூ₄த்ஸ காலோ யத்கஷ்டம் ந மாம் ஸங்கிதுமர்ஹஸி ।
ராக₄வ: ஸ ஹி மே ப்₄ராதா ஜ்யேஷ்ட₂: பித்ருஸமோ மத: ॥ (9)

தம் நிவர்தயிதும் யாமி காகுத்ஸ்த₂ம் வநவாஸிநம் ।
புத்₃தி₄ரந்யா ந தே கார்யா கு₃ஹ ஸத்யம் ப்₃ரவீமி தே ॥ (10)

ஸ து ஸம்ஹ்ருஷ்டவத₃ந: ஸ்ருத்வா ப₄ரதபூ₄ஷிதம் ।
புநரேவாப்₃ரவீத்₃வாக்யம் ப₄ரதம் ப்ரதி ஹர்ஷித: ॥ (11)

படைகள் வயிறாரப் புசித்துவிட்டு இன்றிரவு இங்கே தங்கியிருக்கட்டும். எங்களால் மனப்பூர்வமாகக் கௌரவிக்கப்பட்டவராக படையுடன்கூட தாங்கள் நாளைய தினம் புறப்பட வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கிறேன்.” (18)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எண்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : எண்பத்தைந்து

குகனுடன் சந்திப்பு

மேற்கண்டவாறு வேண்டிக் கொள்ளப்பட்ட மகாபுத்திசாலியான பரதன், வேடர்கள் தலைவனான குகனைப் பார்த்து, நல்ல காரணங்களும் பயனும் உள்ள பதிலைக் கூறினான்— (1)

“என்னுடைய தலைவரின் தோழரே! இவ்வளவு பெரிய படைக்கு உபசாரம் செய்ய, ஒரு சிறு பிரதேசத்திற்கு அதிபதியான நீ விரும்புகிறாய் - என்ற ஓர் உயர்ந்த எண்ணத்தாலேயே நீ காரியத்தைச் செய்து முடித்ததாகிறது.” (2)

(‘எங்களுடைய அதிதி சत्காரத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்’ என்ற) குகனுடைய பிரார்த்தனைக்கு மேற்சொன்ன சிறப்பான பதிலைக் கூறிய மகாதேஜஸ்வியும், அறப்பற்று என்ற திவ்ய இயல்பும் பெற்ற பரதன், மேலும் கூறினான்— (3)

“நான் எந்த வழியாக, பரத்வாஜருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போக முடியும்? இந்த நிலப்பகுதி மிகவும் உட்புக முடியாததாக இருக்கிறது. அத்துடன் வெள்ளம் பெருகியோடும் கங்கை, கடக்க முடியாததாகப்படுகிறது.” (4)

காட்டில் அலைந்து திரிந்து பழக்கப்பட்டுள்ள குகன், மேதாவியான அந்த அரச குமாரனின் சொற்களைக் கேட்டு, கையைக் கூப்பிக்கொண்டு வணக்கத்துடன் பின்வருமாறு கூறினான்— (5)

“பெரும் புகழ்கொண்ட சக்கரவர்த்தித் திருமகனாரே! இந்தக் காட்டுப் பகுதியைப் பற்றி நன்றாக அறிந்துள்ள செம்படவர்கள், வில்லேந்தியவர்களாகத் தங்களைப் பின்தொடர்ந்து வருவார்கள்; அடியேனும் தங்களுடன் வருவேன். (6)

(ஆனால், என் நெஞ்சத்திற்குள் ஒரு நெருடல் இருக்கிறது; அதை முன்னதாகவே நீக்கிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.) எவ்வளவு பெரிய செயலையும் இலகுவாகச் செய்து முடிக்கக் கூடியவரான ஸ்ரீராமப்பிரபுவிடம், தாங்கள் தீய எண்ணத்துடன் போகின்றீர்களா? (எனக்கு ஏன் இப்படி ஓர் எண்ணம் வரவேண்டும்? என்றால்) இவ்வளவு பெரிய சேனையுடன் வந்திருக்கிறீர்களே? அதுதான்) சந்தேகத்தை உண்டாக்குவது போல இருக்கிறது.” (7)

இவ்வாறு கூறிய குகனைப் பார்த்து, ஆகாயம் போல் நிர்மலமான மனமுடைய பரதன் தெளிவான சொற்களைக் கூறினான்— (8)

“சகிக்க முடியாத இந்தக் கஷ்டகாலம் ஏற்பட வேண்டாம். நீ, என்னை சந்தேகப்படக் கூடாது. இராகவன் என்னுடைய மூத்த சகோதரர்; தந்தைக்கு நிகராக அவரை மதிக்கிறேன். (9)

காட்டில் வசிக்கும் காகுத்தனைத் திருப்பி அழைத்து வருவதற்காகச் செல்கிறேன்; குகனே! வேறுவிதமான எண்ணமுடையவனாக என்னைக் கருதவேண்டாம். நான், உனக்குச் சத்தியமாகச் சொல்கிறேன்.” (10)

பரதன் கூறியதைக் கேட்ட அவன் முகமலர்ந்து, உள்ளம் பூரிக்கப் பரதனை நோக்கி மீண்டும் பின்வருமாறு கூறினான்— (11)

த₄ந்யஸ்த்வம் ந த்வயா துல்யம் பஸ்யாமி ஜக₃தீதலே ।
அயத்நாத₃ாக₃தம் ராஜ்யம் யஸ்த்வம் த்யக்துமிஹேச்ச₂ஸி ॥ (12)

ஸாஸ்வதீ க₂லு தே கீர்திர்லோகாநநுசரிஷ்யதி ।
யஸ்த்வம் க்ருச்ச₂ரக₃தம் ராமம் ப்ரத்யாநயிதுமிச்ச₂ஸி ॥ (13)

ஏவம் ஸம்ப₄ஷமாணஸ்ய கு₃ஹஸ்ய ப₄ரதம் தத₃ா ।
ப₃பெ₄ள நஷ்டப்ரப₄: ஸுரீயோ ரஜநீ சாப்₄யவர்த்த ॥ (14)

ஸம்நிவேஸ்ய ஸ தாம் ஸேநாம் கு₃ஹேந பரிதோஷித: ।
ஸத்ருக்₄நேந ஸஹ ஸ்ரீமாஞ்ஸயநம் புநராக₃மத் ॥ (15)

ராமசிந்தாமய: ஸோகோ ப₄ரதஸ்ய மஹாத்மந: ।
உபஸ்தி₂தோ ஹ்யநர்ஹஸ்ய த₄ர்மப்ரேக்ஷஸ்ய தாத்₃ருஸ: ॥ (16)

அந்தர்த₃ாஹேந த₃ஹந: ஸந்தாபயதி ராக₄வம் ।
வநத₃ாஹாபி₄ஸந்தப்தம் கூ₃டே₄டக்₃நிரிவ பாத₃பம் ॥ (17)

ப்ரஸ்ருத: ஸர்வக₃ாத்ரேப்₄ய: ஸ்வேத₃ம் ஸோகாக்₃நி ஸம்ப₄வம் ।
யத₂ா ஸுர்யாம்ஸு ஸந்தப்தோ ஹிமவாந் ப்ரஸ்ருதோ ஹிமம் ॥ (18)

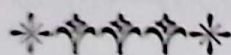
த₄யாநநிர்த₃ர சைலேந விநி:ஸ்வஸிதத₄துநா ।
தை₃ந்யபாத₃ப ஸங்கே₄ந ஸோகாயாஸாதி₄ஸ்ருங்கி₃ணா ॥ (19)

ப்ரமோஹாநந்தஸத்தவேந ஸந்தாபெளஷதி₄வேணுநா ।
ஆக்ராந்தோ து₃:க₂ஸைலேந மஹதா கைகயீஸுத: ॥ (20)

விநி:ஸ்வஸந் வை ப்₄ருஸது₃ர்மநாஸ்தத:
ப்ரமூட₄ஸம்க்ரு: பரமாபத₃ம் க₃த: ।
ஸமம் ந லேபே₄ ஹ்ருத₃ய ஜ்வரார்தி₃தோ
நரர்ஷபே₄ யூத₂ஹதோ யத₂ர்ஷப₄: ॥ (21)

கு₃ஹேந ஸார்த₄ம் ப₄ரத: ஸமாக₃தோ
மஹாநுப₄ாவ: ஸஜந: ஸமாஹித: ।
ஸுது₃ர்மநாஸ்தம் ப₄ரதம் தத₃ா புந:
கு₃ஹ: ஸமாஸ்வாஸயத₃க்₃ரஜம் ப்ரதி ॥ (22)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ பஞ்சாஸீதிதம: ஸர்க₃: ॥

“தாங்கள் பெரும் போற்றுதலுக்குரியவர். எவ்வித முயற்சியுமில்லாமலே கிடைத்த ராஜ்யத்தைத் துறந்துவிட விரும்புகிறீர்களே! தங்களுக்கு நிகரான உத்தமரை, நான் இந்த உலகில் பார்த்ததே இல்லை! (12)

தற்போது, துன்ப நிலையிலிருக்கும் ஸ்ரீராமனைத் திருப்பி அழைத்துக் கொண்டு போக விரும்பும் தங்கள் புகழ் நிரந்தரமாக உலகில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும்!” (13)

இவ்விதமாகப் பரதனிடம் சுகன் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, சூரியன் ஒளி குன்றியவன் ஆனான்; இரவு படரத் தொடங்கியது. (14)

சுகனுடைய பேச்சினால் மனமகிழ்ந்த அவன், அந்தச் சேனையை ஆங்காங்கே ஓய்வெடுக்கச் செய்துவிட்டு, சத்ருக்னனுடன் உறங்குமிடத்தை அடைந்தான். (15)

தருமத்தில் நம்பிக்கையுடைய பரதன் துயரத்தை அனுபவிக்கத்தக்கவன் அல்லன். என்றாலும், இராமனைப் பற்றிய நீங்காத நினைவு என்ற சோகம் பெருமளவில் அவனிடம் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. (16)

காட்டுத் தீயினால் வெந்து கொண்டிருக்கும் மரத்தை, அதன் பொந்திலிருக்கும் நெருப்பும் உட்புறத்திலிருந்து எரிப்பதைப் போல, இராமனின் பிரிவு என்ற வெளிப்புறத் தீயினால் கொதித்துக் கொண்டிருந்த பரதனை, தந்தையின் மறைவு என்ற நெஞ்சில் உறைந்திருந்த தீயும் சேர்த்து எரித்தது. (17)

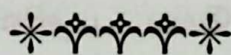
சூரியனின் வெம்மைக் கதிர்களால் இமயமலையிலிருந்து பனிக்கட்டி உருகி நீராகப் பெருகி ஓடுவதைப் போல, சோகத்தீயினால் பெருகிய வியர்வை (பரதனின்) எல்லா அங்கங்களிலிருந்தும் வெளிப்பட்டது. (18)

கைகேயியின் புதல்வன், அப்போது உள்ளே அழுந்தும் துக்கம் என்னும் மலையால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தான். இராமனைப் பற்றிய நினைவு என்பதுதான் (அந்த மலையில்) செதுக்கப்படாத குன்றுகள்; பெருமூச்சுக்களே தாதுக்கள்; மனத்தளர்ச்சியே மரக்கூட்டங்கள்; சோகத்தின் விளைவான உடல்தளர்ச்சியே உயர்ந்த சிகரங்கள்; (எடுத்துக் கொண்ட காரியம் வெற்றியடைய வேண்டுமே? என்ற) பெருங்கலக்கமே, அங்கு வாழும் உயிர் வகைகள்; உள்ளேயும் புறத்தேயும் வாட்டும் கொதிப்புதான் தாவரங்கள் மற்றும் மூங்கில் காடுகள். (19,20)

மானுடர்களில் சிறந்தவனான பரதன் பெருங்கஷ்டத்தை அடைந்து, மிகவும் மனக்கலக்கம் அடைந்து, மனக்கொதிப்பால் பீடிக்கப்பட்டவனாக, தன்வயம் இழந்து, மந்தையிலிருந்து பிரிந்து வழிதவறிச் சென்றுவிட்ட காளையைப் போல் மன அமைதி பெறாமலிருந்தான். (21)

பேராற்றல் கொண்டவனும், மன உறுதி படைத்தவனுமான பரதன், பரிவாரங்களுடன் சுகனுடைய உபசாரத்தை ஏற்றுத் தங்கினான். மிகவும் மனம் நொந்திருந்த அந்த நிலையிலும் சுகன், தன் தமையன் குறித்து வருந்திக் கொண்டிருந்த பரதனைத் தேற்றினான். (22)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எண்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஷட₃ஸீதிதம: ஸர்க₃:

கு₃ஹவாக்யம்

ஆசசசேஷத₂ ஸத்₃ப₄ாவம் லக்ஷ்மணஸ்ய மஹாத்மந: ।
ப₄ரதாயாப்ரமேயாய கு₃ஹோ க₃ஹநகோசர: ॥ (1)

தம் ஜாக்₃ரதம் கு₃ணையுத்தம் வரசாபேஷுத₄ாரிணம் ।
ப₄ராத்ரு கு₃ப்த்யர்த₂மத்யந்தமஹம் லக்ஷ்மணமப்₃ரவம் ॥ (2)

இயம் தாத ஸுக₂ா ஸய்யா த்வத₃ர்த₂முபகல்பிதா ।
ப்ரத்யாஸ்வஸிஹி ஸேஷ்வாஸ்யாம் ஸுக₂ம் ராக₄வநந்த₃ந ॥ (3)

உசிதோயம் ஜந: ஸர்வோ து₃க₂ாநாம் த்வம் ஸுகே₂ாசித: ।
த₄ர்மாத்மம்ஸ் தஸ்ய கு₃ப்த்யர்த₂ம் ஜாக்₃ரிஷ்யாமஹே வயம் ॥ (4)

ந ஹி ராமாத்ப்ரியதரோ மமாஸ்தி பு₄வி கஸ்சந ।
மோத்ஸுகோ பூ₄ர்ப்₃ரவீம்யேதத₃ப்யஸத்யம் தவாக்₃ரத: ॥ (5)

அஸ்ய ப்ரஸாத₃ாத்₃ாஸம்ஸே லோகோஸ்மிந் ஸுமஹத்யஸ: ।
த₄ர்மாவாப்திம் ச விபுலாமர்த₂ாவாப்திம் ச கேவலாம் ॥ (6)

ஸோஹம் ப்ரியஸுக₂ம் ராமம் ஸயாநம் ஸஹ ஸீதயா ।
ரக்ஷிஷ்யாமி த₄நுஷ்பாணி: ஸர்வை: ஸ்வைர்க்ஞாதிபி₄: ஸஹ ॥ (7)

ந ஹி மோவிதி₃தம் கிஞ்சித்₃ வநோஸ்மிம்ஸ் சரத: ஸத₃ா ।
சதுரங்க₃ம் ஹ்யபி ப₃லம் ப்ரஸஹேம வயம் யுதி₄ ॥ (8)

ஏவமஸ்மாபி₄ருக்தேந லக்ஷ்மணேந மஹாத்மநா ।
அநுநீதா வயம் ஸர்வே த₄ர்மமேவாநுபஸ்யதா ॥ (9)

கத₂ம் த₃ாஸரதெ₂ள பூ₄மௌ ஸயாநே ஸஹ ஸீதயா ।
ஸக்யா நித்₃ரா மயா லப்த₄ம் ஜீவிதும் வா ஸுக₂ாநி வா ॥ (10)

யோ ந தே₃வாஸுரை: ஸர்வை: ஸக்ய: ப்ரஸஹிதும் யுதி₄ ।
தம் பஸ்ய கு₃ஹ ஸம்விஷ்டம் த்ருணேஷு ஸஹ ஸீதயா ॥ (11)

மஹதா தபஸா லப்தே₄ா விவிதை₄ஸ்ச பரிஸ்ரமை: ।
ஏகோ த₃ாஸரத₂ஸ்யைஷ: புத்ர: ஸத்₃ருஸலக்ஷண: ॥ (12)

அஸ்மிந் ப்ரவ்ராஜிதே ராஜா ந சிரம் வர்தயிஷ்யதி ।
வித₄வா மேதி₃நீ நூநம் ஷிப்ரமேவ பு₄விஷ்யதி ॥ (13)

ஸர்க்கம் : எண்பத்தாறு

குகன் (லட்சுமணன் பற்றிக்) கூறுதல்

அப்போது, வனங்களில் சுற்றிப் பழகியுள்ள குகன், லட்சுமணனுடைய உயர்ந்த இயல்புகள் நினைவுவரப் பெற்றவனாய் எல்லையில்லாத ஆற்றல் கொண்ட பரதனிடம் (பின்வருமாறு) விவரித்தான்—

(1)

தன் தமையனாரைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு, உத்தமமான வில்-அம்பு தரித்து இரவு முழுவதும் கண்விழித்துக் கொண்டிருந்த நற்குணசாலியான லட்சுமணனைப் பார்த்து நான் சொன்னேன்—

(2)

“ரகுநந்தனா! இந்த சுகமான படுக்கை தங்களுக்காகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. கவலைப்படாமல் இதில் படுத்துக் கொண்டு நன்றாகக் களைப்பாறுங்கள்.

(3)

தருமாத்மாவே! நானும் என்னைச் சார்ந்த இந்த மக்களும், அசௌகரியங்களை சகித்துக் கொள்ளும் பழக்கமுடையவர்கள். ஆனால், தாங்களோ பரமசௌக்கியங்களையே அனுபவித்தவர். நாங்கள், தங்களை பாதுகாத்துக் கொண்டு கண்விழித்திருப்போம்.

(4)

தங்கள் முன்னிலையில் நான் சத்தியமாகக் கூறுகிறேன்— எனக்கு, ஸ்ரீராமனைக் காட்டிலும் அதிக அன்பிற்குரியவர் இவ்வுலகில் வேறு எவரும் இல்லை. அதனால், இவருடைய பாதுகாப்பைப் பற்றி நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம்.

(5)

இவருடைய (இராமபிரானுடைய) பேரருளினால் இவ்வுலகில் பெரும் கீர்த்தியையும், அறச்செயல்களின் பயனான புண்ணியத்தையும், ஏன், இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள் வளத்தையும் பெறலாம் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

(6)

ஆகவே, (இராமனிடம் பேரன்பு வைத்துள்ள) நான், கையில் வில் பிடித்து, என்னுடைய சுற்றத்தார் எல்லோருடனும் (விழிப்பாக இருந்து) சீதாப்பிராட்டியாருடன் படுத்துக் கொண்டிருக்கும் உயிர்த்தோழரான இராமனைப் பாதுகாப்பேன்.

(7)

நாங்கள், எப்போதும் காட்டிற்குள் சுற்றித் திரிந்து கொண்டிருப்பதால், எங்களுக்குத் தெரியாதது என்று இங்கு எதுவுமே இல்லை. நால்வகைப்படை (எதிர்பாராதவிதமாகத் திடீரென்று) எதிர்த்து வந்தால்கூட, நாங்கள் எதிர்கொள்வோம் என்பது திண்ணம்.”

(8)

இவ்வாறு நாங்கள் கூறிமுடித்ததும், தருமம் ஒன்றையே மனத்தில் சிந்திப்பவரும் மகாத்மாவுமான லட்சுமணன், எங்களைப் பார்த்து வினயத்தோடு கூறினார்—

(9)

“தசரதகுமாரர் ஸ்ரீராமனும் சீதையும் வெறும் தரையில் சயனித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, நான் உயிர் பிழைத்திருக்கவோ, சுகங்களை அனுபவிக்கவோ, உறங்கவோ எவ்வாறு முடியும்?

(10)

குகனே! எவர், தேவ-அசுரர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி வந்தாலும், போரில் எதிர்கொள்ள முடியாதவரோ, அவர், சீதாப்பிராட்டியுடன் புற்களாலான படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டிருக்கும் அவலத்தைப் பார்!

(11)

தசரதருடைய நீண்ட நெடுந்தவத்தாலும், பல வகையான சிரமத்தைக் கொடுக்கும் உபவாசம் போன்ற முறைகளாலும், தனக்கு நிகரான வல்லமை படைத்தவராக பெறப்பட்ட அரும்பெரும் புதல்வர், இவரேயன்றோ!

(12)

இவர் நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டபின் வெகுகாலம் மன்னர் உயிரோடிருக்க மாட்டார். இந்த மண்ணிலுரு வினாவிலேயே நாதனை இழந்ததாக ஆகப்போகிறது.

(13)

விநத்ய ஸுமஹாநாத்யம் ஸ்ரமேணோபரதா: ஸ்த்ரிய: ।
நிர்கோஷோபரதம் நூநமத்ய ராஜநிவேஸநம் ॥ (14)

கௌஸல்யா சைவ ராஜா ச ததைவ ஜநநீ மம ।
நாஸம்ஸே யதி ஜீவேயு: ஸர்வே தே ஸர்வரீமிமாம் ॥ (15)

ஜீவேத்யபி ஹி மே மாதா ஸத்ருக்நஸ்யாந்வவேக்ஷயா ।
து:கிதா யா து கௌஸல்யா வீரஸூர்விநஸரிஷ்யதி ॥ (16)

அதிக்ராந்தமதிக்ராந்தமநவாப்ய மநோரத்யம் ।
ராஜ்யே ராமமநிஷிப்ய பிதா மே விநஸரிஷ்யதி ॥ (17)

ஸித்ததார்தா: பிதரம் வ்ருத்தம் தஸ்மிந் காலே ஹ்யுபஸ்திதே ।
ப்ரேதகார்யேஷு ஸர்வேஷு ஸம்ஸ்கரிஷ்யந்தி பூமிபம் ॥ (18)

ரம்யசத்வர ஸம்ஸ்தாநாம் ஸுவிபுக்த மஹாபத்யாம் ।
ஹர்மயப்ராஸாத்யஸம்பந்நாம் ஸர்வரத்ந விபூஷிதாம் ॥ (19)

கஜாஸ்வரதஸம்பூத்யாம் தூர்யநாத்யவிநாதித்யாம் ।
ஸர்வகல்யாணஸம்பூர்ணாம் ஹ்ருஷ்டபுஷ்டஜநாகுலாம் ॥ (20)

ஆராமோத்யாநஸம்பந்நாம் ஸமாமோத்ஸவஸாலிநீம் ।
ஸுகிதா விசரிஷ்யந்தி ராஜத்யானீம் பிதூர்மம ॥ (21)

அபி ஸத்யப்ரதிக்க்ரோந ஸார்த்யம் குஸலிநா வயம் ।
நிவ்ருத்தே ஸமயே ஹ்யஸ்மிந் ஸுகிதா: ப்ரவிஸேமஹி ॥ (22)

பரிதேவயமாநஸ்ய தஸ்யைவம் ஸுமஹாத்மந: ।
திஷ்டதோ ராஜபுத்ரஸ்ய ஸர்வரீ ஸாத்யவர்த்த ॥ (23)

ப்ரபூதே விமலே ஸூர்யே காரயித்வா ஜடா உபெபுள ।
அஸ்மிந் பூகீரதீதீரே ஸுக்யம் ஸந்தாரிதௌ மயா ॥ (24)

ஜடாதரௌ தெள த்ருமசீரவாஸஸௌ
மஹாபுலௌ குஞ்ஜரயூதபோபமௌ ।
வரேஷுசாபாஸிதரௌ பரந்தபௌ
வ்யவேக்ஷமாணௌ ஸஹ ஸீதயா க்யுதௌ ॥ (25)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
அயோத்யாகாண்டே ஷட்யஸீதம: ஸர்க்ய: ॥

அந்தப்புரத்து மாதர்கள் எல்லோரும் துக்கம் தாங்காமல் பெருங்குரலில் ஒப்பாரி வைத்து, உடல் சோர்ந்து, அழுகையை நிறுத்திவிட்டதால் அரசமாளிகை சப்தமில்லாமல் அடங்கிப் போயிருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். (14)

கௌசல்யா தேவியும், மன்னரும், என் அன்னை சுமித்திரையும் இந்த இரவு வரையில் கூட உயிர் பிழைத்திருக்கமாட்டார்கள் என அஞ்சுகிறேன். (15)

ஒருவேளை (கேகய நாட்டிலிருந்து) சத்ருக்னன் வரும் வழியைப் பார்த்துக் கொண்டு என்னுடைய தாயார் உயிர் பிழைத்திருக்கலாம். ஆனால், மாவீரனைப் பெற்ற தாயார் கௌசல்யை பெருந்துயரமுற்றவராய் மாண்டு போயிருப்பார். (16)

என்னுடைய தந்தையார் இராமனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்ட விரும்பி, அது நிறைவேறாமற்போகவே, 'எல்லாம் போய்விட்டது... எல்லாம் போய்விட்டது....' என்று மனம் புண்பட்டே உயிர் துறந்திருப்பார். (17)

என் தந்தையின் மரண காலத்தில் அருகில் இருந்து, மன்னருடைய ஈமச்சடங்குகளை நடத்தி வைப்பவர்கள் வாழ்க்கைப் பயன் கைகூடப் பெற்றவராவார்கள். (18)

அழகிய நாற்சந்திகள்; நன்கு வகுக்கப்பட்ட ராஜ வீதிகள்; செல்வந்தர்கள் வசிக்கும் மாளிகைகள்; அரச மரபினர் வசிக்கும் அரண்மனைகள்; எல்லா வகையான உத்தமப் பொருள்களின் நிறைவு; யானை-குதிரை-ரதம் நிறைந்திருப்பது; பல்வகை இசைக்கருவிகளின் இனிய நாதம்; மங்களகரமான வஸ்துக்கள் நிறையக் காணப்படுவது; மனமகிழ்ச்சியும் உடல்வலிவும் பெற்ற மக்களின் கூட்டம்; ஏராளமான பூஞ்சோலை, நந்தவனங்கள்; அவ்வப்போது பொதுமக்கள் கூட்டமாகக் கூடி நடத்தும் மனமகிழ் நிகழ்ச்சிகள், திருவிழாக்கள் - இவ்வளவும் நிறைந்த என் தந்தையாரின் தலைநகரத்தில் பெரும்பேறு பெற்றவர்கள் உலாவப் போகிறார்கள். (19-21)

வனவாச காலம் முடிந்ததும், சொன்ன சொல்லை நிறைவேற்றிவிட்ட மனத்திருப்தியுடன் சுகமாகத் திரும்பும் நாங்கள், மீண்டும் (அயோத்தி நகரத்தில்) நுழைவோமா?" (22)

இவ்வாறு, மனம் நொந்து புலம்பிய பெரும் புண்ணியசாலியான அரசகுமாரர் கண்விழித்து நின்ற அந்த நிலையிலேயே அந்த இரவு கழிந்தது. (23)

மாசில்லாத சூரியன் உதித்தவுடன் கங்கைக்கரையில் (ஆலம்பால் கொணர்ந்து) அவ்விருவர் முடியையும் ஜடாபாரமாகச் செய்வித்து சௌக்கியமாக அக்கரையில் சேர்ப்பித்தேன். (24)

சடாமுடியும் மரவுரியும் தரித்தவர்களும், எதிரிகளை வாட்டுகிறவர்களும், யானைக் கூட்டங்களின் இரு தலைவர் போன்றவர்களும், பேராற்றல் கொண்டவர்களும், உயர்ந்த வில்-அம்பு ஏந்தியவர்களுமான அவ்விருவரும் நாலாபக்கங்களிலும் பார்வையைச் செலுத்தியபடி சீதையுடன் சென்றார்கள். (25)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எண்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸப்தாஸீதிதம: ஸர்க்ய:

ராமஸயநாதி₃ப்ரஸ்ந:

- குஹஸ்ய வசநம் ஸ்ருத்வா ப₄ரதோ ப்₄ருஸமப்ரியம் ।
த்₄யாநம் ஜக்யாம தத்ரைவ யத்ர தச்ச்₂ருதமப்ரியம் ॥ (1)
- ஸுகுமாரோ மஹாஸத்தவ: ஸிம்ஹஸ்கந்தே₄ மஹாபுஜ: ।
புண்ட்ரீக விஸாலாஷஸ தருண: ப்ரியதர்ஸந: ॥ (2)
- ப்ரத்யாஸ்வஸ்ய முஹூர்தம் து காலம் பரமதுர்மநா: ।
பபாத ஸஹஸா தோத்ரைர் ஹ்ருதி₃ வித்₃த₄ இவ த்₃விப: ॥ (3)
- தத₃வஸ்த₂ம் து ப₄ரதம் ஸத்ருக்₄நோநந்தரஸ்தி₂த: ।
பரிஷ்வஜ்ய ருரோதே₃ாச்சைர் விஸம்க்ரு: ஸோககர்ஸித: ॥ (4)
- தத: ஸர்வா: ஸமாபேதுர்மாதரோ ப₄ரதஸ்ய தா: ।
உபவாஸக்ருஸா தீ₄நா ப₄ர்துர் வ்யஸநகர்ஸிதா: ॥ (5)
- தாஸ்ச தம் பதிதம் பூ₄மௌ ருத₃ந்த்ய: பர்யவாரயந் ।
கௌஸல்யா த்வநுஸ்ருத்யைநம் து₃ர்மநா: பரிஷ்வஜே ॥ (6)
- வத்ஸலா ஸ்வம் யத₂ா வத்ஸமுபகூஹ்ய தபஸ்விநீ ।
பரிபப்ரச்ச₂ ப₄ரதம் ருத₃ந்தீ ஸோககர்ஸிதா ॥ (7)
- புத்ர வ்யாதி₄ர்ந தே கச்சிச் ச₂ரீரம் பரிபு₃ாத₄தே ।
அத்₃ய ராஜகுலஸ்யாஸ்ய த்வத₃தீ₄நம் ஹி ஜீவிதம் ॥ (8)
- த்வாம் த்₃ருஷ்ட்வா புத்ர ஜீவாமி ராமே ஸப்₄ராத்ருகே க₃தே ।
வ்ருத்தே த்₃ஸரதே₂ ராக்ஞி நாத₂ ஏகஸ்த்வமத்₃ய ந: ॥ (9)
- கச்சிந்நு லக்ஷ்மணே புத்ர ஸ்ருதம் தே கிஞ்சித₃ப்ரியம் ।
புத்ரே வா ஹ்யேகபுத்ராயா: ஸஹப₄ர்யே வநம் க₃தே ॥ (10)
- ஸ முஹூர்தம் ஸமாஸ்வஸ்ய ருத₃ந்நேவ மஹாயஸா: ।
கௌஸல்யாம் பரிஸாந்த்வயேத₃ம் குஹம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (11)
- ப்₄ராதா மே க்வாவஸத்₃ராத்ரிம் க்வ ஸீதா க்வ ச லக்ஷ்மண: ।
அஸ்வபச்ச₂யநே கஸ்மிந் கிம் பு₄க்த்வா குஹ ஸம்ஸ மே ॥ (12)
- ஸோப்₃ரவீத்₃ப₄ரதம் ஹ்ருஷ்டோ நிஷாத₃ாதி₄பதிர்குஹ: ।
யத்₃வித₄ம் ப்ரதிபேதே₃ ச ராமே ப்ரியஹிதே₃திதெ₂ள ॥ (13)
- அந்நமுச்சாவசம் ப₄ஷா: ப₂லாநி விவித₄ாநி ச ।
ராமாயாப்₄வஹாரார்த₂ம் ப₃ஹு சோபஹ்ருதம் மயா ॥ (14)

ஸர்க்கம் : எண்பத்தேழு

இராமன் எங்கே படுத்தார்?

குகனிடமிருந்து மனத்திற்கு மகிழ்ச்சி தராத பல செய்திகளைக் கேட்ட பரதன், அவைகளைக் கேட்டமாத் திரத்திலேயே மிகவும் கவலை அடைந்தான். (1)

பரதன் அழகானவன்; ஆற்றல் மிக்கவன்; சிங்கம் நிகர் தோள்களையும், நீண்ட கைகளையும் உடையவன்; தாமரையன்ன விசாலமான கண்களைப் பெற்றவன்; யௌவனப் பருவத்தினன்; கண்ணுக்கினிய தோற்றத்தினன்; இப்படிப்பட்ட அந்த பரதன், (குகனிடமிருந்து நெஞ்சைப் பிளக்கும் செய்திகளைக் கேட்டு) சிறிது நேரம் மன உறுதியுடன் நின்றான். ஆனால், வேதனை மிகவும் அதிகமாகப் போனவுடன் அங்குசங்களால் நெஞ்சப் பகுதியில் தாக்கப்பட்ட யானைபோல் சடாரென்று தரையில் சாய்ந்தான். (2,3)

அருகிலிருந்த சத்ருக்னன், பரிதாபகரமான அந்த நிலையிலிருக்கும் பரதனை மார்புறத் தழுவிக்கொண்டு சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவனாய் சுயநினைவிழந்து உரத்த குரலில் அழத் தொடங்கினான். (4)

சற்றைக்கெல்லாம் பரதனுடைய தாய்மார்கள் அனைவரும் அங்கே வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்கள் கணவரை இழந்த துக்கத்தால் தாக்கப்பட்டவர்களாக, உபவாசத்தால் மெலிந்த தேகமுடையவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். (5)

அவர்கள் எல்லோரும் தரையில் விழுந்து கிடக்கும் அவனை அழுதவாறே சூழ்ந்து கொண்டார்கள். மிகவும் மனவேதனையால் வெந்து கொண்டிருந்த கோசலை, அவனை நெருங்கிக் கட்டியணைத்துக் கொண்டார். (6)

சோகத்தால் வதங்கி அழுது கொண்டிருந்த அவர், தாய்ப்பசு தன் கன்றை நோக்கி அன்புடன் ஓடிவருவதைப் போல பரதனை வாரி எடுத்து (பின்வருமாறு) வினவினார்— (7)

“குழந்தாய்! உன் உடம்பை ஏதேனும் நோய் வருத்துகிறதா, என்ன? இப்போது அரச குலத்தின் எதிர்கால வாழ்வு உன்னையே சார்ந்திருக்கிறது. (8)

மகனே! இராமன் தம்பியுடன் (நாட்டிற்கு) வெளியே சென்றுவிட்டபின், மன்னர் தசரதரும் உயிர் துறந்த பின்னர், இப்போது நீ ஒருவன்தான் எங்களுக்குப் பேராதரவு. உன்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால்தான் நான் இன்னமும் உயிரோடிருக்கிறேன். (9)

செல்வமே! லட்சுமணனைப் பற்றியோ, ஒரே மகனைப் பெற்ற தாயான என் புதல்வன் மனைவியோடு காட்டிலிருக்கும் அவனை (இராமனை)ப் பற்றியோ, ஏதேனும் வருந்தத்தக்க தகவல் உன் செவிகளில் விழுந்ததா?” (10)

பெரும் புகழ் கொண்ட பரதன், சிறிது நேரத்திற்குப்பின் மனம்தேறி அழுதுகொண்டே கௌசல்யையைத் தேற்றினான். பின், குகனைப் பார்த்து பின்வரும் சொற்களைக் கூறினான்— (11)

“குகனே! அன்றைய தினம் இரவில் என் தமையனார் எதைப் புசித்தார்? எங்கே தங்கினார்? எந்தப் படுக்கையில் தூங்கினார்? சீதாப்பிராட்டியார் எங்கே இருந்தார்? லட்சுமணன் எவ்விடத்தில் இருந்தான்? இவையெல்லாவற்றையும் எனக்குச் சொல்.” (12)

வேடர் தலைவனான குகன் (பரதனுடைய பேச்சைக் கேட்டு) மன ஆறுதலடைந்து, தன்னிடம் அன்பு கொண்டவரும், அதிதியுமான இராமனை எவ்வாறு வரவேற்று உபசரித்தானோ, அதனைப் பரதனுக்கு விளக்கினான்— (13)

“இராமபிரான் உண்பதற்காகப் பலவித உணவுவகைகளையும், பல்வகை ஆகாரப் பண்டங்களையும், பலவகையான பழங்களையும் ஏராளமாகக் கொண்டு வந்தேன். (14)

தத்ஸர்வம் ப்ரத்யநுக்ஞாஸீத்₃ராம: ஸத்யபராக்ரம: ।

ந து தத்ப்ரத்யக்₃ருஹ்ணாத்ஸ ஷுத்ரத₄ர்மமநுஸ்மரந் ॥ (15)

ந ஹ்யஸ்மாபி₄: ப்ரதிக்₃ராஹ்யம் ஸகே₂ தே₃யம் து ஸர்வத₃ா ।

இதி தேந வயம் ராஜந்நநீதா மஹாத்மநா ॥ (16)

லக்ஷ்மணேந ஸமாநீதம் பீத்வா வாரி மஹாத்மநா ।

ஒளபவாஸ்யம் தத₃ாகார்ஷீத்₃ ராக₄வ: ஸஹ ஸீதயா ॥ (17)

ததஸ்து ஜலஸேஷேண லக்ஷ்மணோ஽ப்யகரோத்தத₃ா ।

வாக்யதாஸ்தே த்ரய: ஸந்த₄யாம் ஸமுபாஸத ஸம்ஹிதா: ॥ (18)

ஸௌமித்ரிஸ்து தத: பஸ்சாதகரோத்ஸ்வாஸ்தரம் ஸுப₄ம் ।

ஸ்வயமாநீய ப₃ர்ஹிம்ஷி ' ஷிப்ரம் ராக₄வகாரணாத் ॥ (19)

தஸ்மிந் ஸமாவிஸத்₃ராம: ஸ்வாஸ்தரே ஸஹ ஸீதயா ।

ப்ரக்ஷால்ய ச தயோ: பாத₃ாவபசக்ராம லக்ஷ்மண: ॥ (20)

ஏதத்ததி₃ங்குதீ₃மூலமித₃மேவ ச தத்த்ருணம் ।

யஸ்மிந் ராமஸ்ச ஸீதா ச ராத்ரிம் தாம் ஸயிதாவுபெ₄ள ॥ (21)

நியம்ய ப்ருஷ்டே₂ து தலாங்குலித்ரவாஞ்-

ஸரை: ஸுபூர்ணாவிஷுதீ₄ பரந்தப: ।

மஹத்₃த₄நு: ஸஜ்யமுபோஹ்ய லக்ஷ்மணோ

நிஸாமதிஷ்ட₂த்பரிதோஸ்ய கேவலம் ॥ (22)

ததஸ்த்வஹம் சோத்தமப₃ாணசாபத்₄ருத்

ஸ்தி₂தோப₄வம் தத்ர ஸ யத்ர லக்ஷ்மண: ।

அதந்த்₃ரிபி₄ர்ஞாதிபி₄ராத்நகார்முகை:

மஹேந்த்₃ரகல்பம் பரிபாலயம்ஸ்தத₃ா ॥ (23)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஸப்தாஸீதிதம: ஸர்க₃: ॥

அஷ்டாஸீதிதம: ஸர்க₃:

ஸய்யாநவீக்ஷணம்

தச்ச்₂ருத்வா நிபுணம் ஸர்வம் ப₄ரத: ஸஹ மந்த்ரிபி₄: ।

இங்குதீ₃மூலமாக₃ம்ய ராமஸய்யாமவேக்ஷய தாம் ॥ (1)

அப்₃ரவீஜ்ஜநநீ: ஸர்வா இஹ தேந மஹாத்மநா ।

ஸர்வரீ ஸயிதா பூ₄மாவித₃மஸ்ய விமர்தி₃தம் ॥ (2)

சத்தியபராக்கிரமரான ஸ்ரீராமன், அவை எல்லாவற்றையும் (கடைக்கண் பார்வையால்) அங்கீகரித்தார். ஆனால், அரசகுல தருமத்தை அனுசரித்து, அவைகளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை; அவை எல்லாவற்றையும் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டார். (15)

அரசரே! 'நண்பனே! நாங்கள் எதையும் பெற்றுக் கொள்பவரல்லர்; எப்போதும் கொடுத்துப் பழக்கப்பட்டவர்கள்' என்று மகாத்மாவான அவர் தெளிவுபடுத்தினார். (16)

மகாத்மாவான லட்சுமணனால் கொண்டு வரப்பட்ட சத்தமான தண்ணீரை மட்டும், சீதையும் இராகவனும் அருந்திவிட்டு உபவாசம் இருந்தார்கள். (17)

அவர்கள் இருவரும் பருகிய பின் மிகுந்திருந்த தண்ணீரை மட்டும் லட்சுமணன் உட்கொண்டார். பின்னர், அந்த மூவரும் மௌனமாகவும், மனத்தை நிலைப்படுத்தியும் பகவத் தியானத்தில் ஆழ்ந்தார்கள். (18)

அதன் பின்னர், சுமித்திரையின் மைந்தன் தானே சென்று, விரைவாகத் தர்பங்களைக் கொண்டுவந்து, இராகவனுக்காக அழகிய படுக்கையை அமைத்தார். (19)

ஸ்ரீராமன் சீதாதேவியுடன் அந்தப் படுக்கையில் அமர்ந்ததும், அவருடைய திருவடிகளைத் துடைத்து வணங்கிவிட்டு, லட்சுமணன் அப்பால் நகர்ந்து சென்றார். (20)

இதுதான் அந்த இங்குதி மரத்தின் வேர்; இதுதான் அந்தப் புல். அந்த இரவில், ஸ்ரீராமனும் சீதாப்பிராட்டியும் படுத்துக் கொண்டிருந்தது இங்கேதான். (21)

எதிரிகளை வாட்டும் லட்சுமணன், பாணங்கள் நிறைந்த அம்பறாத்தூணிகளை முதுகில் கட்டிக் கொண்டு, கைவிரல்களில் தோற்கவசங்களை அணிந்து கொண்டு, இரவு முழுவதும் இவரை (இராமனை), சுற்றிலும் திரிந்தபடியே பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தார். (22)

அப்போது நானும், உயர்ந்த வில்-அம்புகளை ஏந்திக் கொண்டு, லட்சுமணன் இருந்த இடத்திலேயே நின்று கொண்டிருந்தேன்; மிகவும் கவனமாக இருந்த நானேற்றிய வில்லைப் பற்றியிருந்த சுற்றத்தார்களோடு கூட தேவேந்திரன் போன்ற அவரைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு இங்கேயே தங்கிவிட்டேன்." (23)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எண்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : எண்பத்தெட்டு
படுக்கையைப் பார்த்து வருந்துதல்**

வேடர் தலைவன் சொன்ன சொற்களையெல்லாம் கவனமாகக் கேட்ட பரதன், அமைச்சர்களோடு கூட இங்குதி (புங்க) மரத்தினடிக்கு வந்து இராமனின் படுக்கையைப் பார்த்ததும், அன்னைமார்கள் அனைவரையும் பார்த்து, "இங்குதான் அந்த மகாத்மா வெறுந்தரையில் அன்றிரவு முழுவதும் படுத்திருந்தார். புற்களில் அவர் உடல் அழுந்திய சுவடுகள், இதோ தெரிகின்றன" என்று மனவேதனையுடன் கூறினார். (1,2)

- மஹாப₄ாக₃குலீநேந மஹாப₄ாகே₃ந தீ₄மதா ।
ஜாதோ த₃ஸரதே₂நோர்வ்யாம் ந ராம: ஸ்வப்துமர்ஹதி ॥ (3)
- அஜினோத்தரஸம்ஸ்தீர்ணே வராஸ்தரணஸம்வ்ருதே ।
ஸயித்வா புருஷவ்யாக்₄ர: கத₂ம் ஸேதே மஹீதலே ॥ (4)
- ப்ராஸாத₃ாக்₃ர விமானேஷு வலபீ₄ஷு ச ஸர்வத₃ா ।
ஹைமராஜதபெ₄ளமேஷு வராஸ்தரணஸாலிஷு ॥ (5)
- புஷ்ப ஸஞ்சயசித்ரேஷு சந்த₃நாக₃ருக₃ந்தி₄ஷு ।
பாண்ட₃ராப்₄ர ப்ரகாஸேஷு ஸுகஸங்க₄ருதேஷு ச ॥ (6)
- ப்ராஸாத₃வரவர்யேஷு ஸீதவத்ஸு ஸுக₃ந்தி₄ஷு ।
உஷித்வா மேருகல்பேஷு க்ருதகாஞ்சநபி₄த்திஷு ॥ (7)
- கீதவாதி₃த்ரநிர்கே₄ாஷைர் வராப₄ரணநி:ஸ்வநை: ।
ம்ருத₃ங்க₃வரஸப்₃தை₃ஸ்ச ஸததம் ப்ரதிபே₃தி₄த: ॥ (8)
- வந்தி₃பி₄ர் வந்தி₃த: காலே ப₃ஹுபி₄: ஸௌதமாக₃தை₄: ।
க₃ாத₂பி₄ரநுரூபாபி₄: ஸ்துதிபி₄ஸ்ச பரந்தப: ॥ (9)
- அஸ்ரத்₃தே₄யமித₃ம் லோகே ந ஸத்யம் ப்ரதிப₄ாதி மாம் ।
முஹ்யதே க₂லு மே ப₄ாவ: ஸ்வப்நோ₃யமிதி மே மதி: ॥ (10)
- ந நூநம் தை₃வதம் கிஞ்சித் காலேந ப₃லவத்தரம் ।
யத்ர த₃ாஸரதீ₂ ராமோ பூ₄மாவேவமஸேத ஸ: ॥ (11)
- விதே₃ஹராஜ்ஸ்ய ஸுதா ஸீதா ச ப்ரியத₃ர்ஸநா ।
த₃யிதா ஸயிதா பூ₄மௌ ஸ்நுஷா த₃ாஸரத₂ஸ்ய ச ॥ (12)
- இயம் ஸய்யா மம ப்₄ராதுரித₃ம் ஹி பரிவர்திதம் ।
ஸ்த₂ண்டி₃லே கடி₂நே ஸர்வம் க₃ாத்ரைர் விம்ருதி₃தம் த்ருணம் ॥ (13)
- மந்யே ஸாப₄ரணா ஸுப்தா ஸீதாஸ்மிஞ்ஸயநே ஸாப₄ா ।
தத்ர தத்ர ஹி த்₃ருஸ்யந்தே ஸக்தா: கநகபி₃ந்த₃வ: ॥ (14)
- உத்தரீயமிஹாஸக்தம் ஸுவ்யக்தம் ஸீதயா தத₃ா ।
தத₂ா ஹ்யேதே ப்ரகாஸந்தே ஸக்தா: கௌஸேயதந்தவ: ॥ (15)
- மந்யே ப₄ர்து: ஸுக₂ா ஸய்யா யேந ப₃ாலா தபஸ்விநீ ।
ஸுகுமாரீ ஸதீ து₃:க₂ம் ந விஜாநாதி மைதி₂லீ ॥ (16)
- ஹா ஹதோ₃ஸ்மி ந்ருஸம்ஸோ₃ஹம் யத்ஸப₄ர்ய: க்ருதே மம ।
ஈத்₃ருஸீம் ராக₄வ: ஸய்யாமதி₄ஸேதே ஹ்யநாத₂வத் ॥ (17)

ஸ்ரீராமன், மிகவும் கீர்த்தியுடைய மரபில் தோன்றியவர்; மிகவும் பாக்கியசாலியும் பேரறிவாளருமான தசரதரிடமிருந்து தோன்றியவர். இப்படிப்பட்ட இவர் கட்டாந்தரையில் படுக்கத்தக்கவரல்லர். (3)

சிறந்த மான்தோல் விரிக்கப்பட்ட, உயர்ந்த விரிப்புகள் போடப்பட்ட படுக்கையில் படுத்துப் பழக்கப்பட்ட புருஷோத்தமர் வெறும் பூமியில் எவ்வாறு படுத்தாரோ? (4)

எப்போதும் மதிற்சுவர்களால் சூழப்பட்ட மாளிகைகளிலும், தங்கம்-வெள்ளி இழைக்கப்பட்ட தரைகளையுடைய உப்பரிகைகளிலும், விலையுயர்ந்த படுக்கை விரிப்புகளிலும், பல்வகை மலர்க்குவியல்களால் அழகூட்டப்பட்டதும், சந்தனம்-அகில் நறுமணப் புகை சூழ்ந்திருப்பதும், வெண்மேகக் கூட்டம் போல் பிரகாசிக்கின்றதும், கிளிக் கூட்டங்களின் இனிய குரல் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதும், குளிர்ச்சியான பெரிய மாளிகைகளில் நறுமணம் வீசிக் கொண்டிருப்பதும், மேருமலை போன்று கம்பீரமாக விளங்குகின்றவைகளும், சுவர்களில் சுவர்ண சித்திர வேலைப்பாடுகள் உடையதுமான அரண்மனைகளில் உறங்கி, பாட்டு-வாத்திய ஒலிகளாலும், ஆபரணங்களின் ஒலியாலும், மிருதங்கங்களின் இனிய ஒலியினாலும் நாள்தோறும் துயிலெழச் செய்யப்படுபவரும், பற்பல துதி பாடகர்கள் - வம்ச பரம்பரையைப் போற்றுவோர், காலத்திற்கேற்ற பாடல்களை இசைப்போர் - ஆகியோரின் இசையைக் கேட்டுக் கண்விழிக்கும் அவர் வெறும் தரையில் படுத்துத் தூங்கும்படி ஆயிற்றே! (5-9)

உலகில் இது நம்பக்கூடியதாக இல்லை; இது உண்மையாக நடந்தது என்று தோன்றவில்லை; என் மனம் தடுமாறுகிறது; இது வெறுங்கனவு என்று எண்ணுகிறேன். (10)

தசரத குமாரரான இராமன், இப்படி வெறும் தரையில் படுக்க வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது என்றால், விதியைக் காட்டிலும் தெய்வசக்தி அதிக பலம் வாய்ந்தது அல்ல என்பது நிச்சயம். (11)

தசரதருடைய நாட்டுப்பெண்ணும், விதேக மன்னருடைய புதல்வியும், இனிய தோற்றமும் உடைய சீதை வெறுந்தரையில் படுத்துக் கொண்டார்! அட! (12)

இது என் சகோதரரின் படுக்கை! கடினமாக தரையில் பரப்பப்பட்ட புற்களில் அவர் உடல் அழுந்திய அடையாளம் தெரிகிறது. (13)

மங்களமான லட்சணங்கள் கொண்ட சீதாதேவி அணிகலன்களை அணிந்துகொண்டே படுத்திருப்பார் என்று எண்ணுகிறேன். ஏனென்றால் இவ்விடத்தில் ஆங்காங்கே சுவர்ணத் துகள்கள் காணப்படுகின்றன. (14)

இந்த இடத்தில் சீதாப்பிராட்டியார் தன் மேலாடையை விரித்துப் படுத்திருக்கிறார். அதனால்தான் வெண்பட்டு இழைகள் இங்கே படிந்து ஒளி வீசுகின்றன. (15)

கணவருடைய படுக்கை சுகமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அல்லது, கடினமாக இருக்கிறதோ, அதுவேதான் பதிவிரதைக்கு சுகம் தருவதாக அமைகிறது என்று எண்ணுகிறேன். யௌவனப் பருவத்தில் இருப்பவரும், கோமளமான சரீரம் உடையவரும், கடுமையான தவத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவருமான மைதிலி, அதனால் (இந்தக் கரடுமுரடான தரையில் படுப்பதில்) கஷ்டத்தை அனுபவித்திருக்கமாட்டார். (16)

அந்தோ! நான் செத்தேன்! நான் மிகவும் இழிந்தவன்! என்னாலன்றோ பத்தினியோடு ஸ்ரீராமன் எந்த ஆதரவும் இல்லாதவரைப் போல, இவ்வளவு சாமானியமான படுக்கையில் படுக்க நேரிட்டிருக்கிறது? (17)

ஸார்வபௌமகுலே ஜாத: ஸர்வலோகஸுகாவஹ: ।
ஸர்வலோகப்ரியஸ்த்யக்த்வா ராஜ்யம் ஸுக₂மநுத்தமம் ॥ (18)

கத₂மிந்தீவரஸ்யாமோ ரக்தாஷ: ப்ரியத₃ர்ஸந: ।
ஸுக₂ப₄ாகீ₃ ந து₃:க₂ர்ஹ: ஸயிதோ பு₄வி ராக₄வ: ॥ (19)

த₄ந்ய: க₂லு மஹாப₄ாகே₃ா லக்ஷ்மண: ஸுப₄லக்ஷண: ।
ப்₄ராதரம் விஷ்மே காலே யோ ராமமநுவர்ததே ॥ (20)

ஸித்த₄ார்த₂ா க₂லு வைதே₃ஹீ பதில் யாநுக₃தா வநம் ।
வயம் ஸம்ஸயிதா: ஸர்வே ஹீநாஸ்தேந மஹாத்மநா ॥ (21)

அகர்ணத₄ாரா ப்ருதி₂வீ ஸுந்யேவ ப்ரதிப₄ாதி மே ।
க₃தே த₃ஸரதே₂ ஸ்வர்க₃ம் ராமே சாரண்யமாஸ்ரிதே ॥ (22)

ந ச ப்ரார்த₂யதே கஸ்சிந் மநஸாபி வஸுந்த₄ராம் ।
வநோபி வஸதஸ்தஸ்ய ப₃ாஹுவீர்யாபி₄ரக்ஷிதாம் ॥ (23)

ஸுந்யஸம்வரணாரக்ஷாம் அயந்த்ரிதஹயத்₃விபாம் ।
அபாவ்ருதபுரத்₃வாராம் ராஜத₄ாநீமரக்ஷிதாம் ॥ (24)

அப்ரஹ்ருஷ்டப₃லாம் ந்யூநாம் விஷ்மஸ்த₂ாமநாவ்ருதாம் ।
ஸத்ரவோ நாபி₄மந்யந்தே ப₄க்ஷ்யாந் விஷக்ருதாநிவ ॥ (25)

அத்ய ப்ரப்₄ருதி பூ₄மௌ து ஸயிஷ்யோஹம் த்ருணேஷு வா ।
ப₂லமூலாஸநோ நித்யம் ஜடாசீராணி த₄ாரயந் ॥ (26)

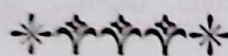
தஸ்யார்த₂முத்தரம் காலம் நிவத்ஸ்யாமி ஸுக₂ம் வநே ।
தம் ப்ரதிஸ்ரவமாமுச்ய நாஸ்ய மித்₂யா பு₄விஷ்யதி ॥ (27)

வஸந்தம் ப்₄ராதார்த₂ாய ஸத்ருக்₄நோ மாநுவத்ஸ்யதி ।
லக்ஷ்மணேந ஸஹ த்வார்யோ ஹ்யயோத்₄யாம் பாலயிஷ்யதி ॥ (28)

அபி₄ஷேக்ஷயந்தி காகுத்ஸ்த₂மயோத்₄யாயாம் த்₃விஜாதய: ।
அபி மே தே₃வதா: குர்யுரிமம் ஸத்யம் மநோரத₂ம் ॥ (29)

ப்ரஸாத்யமாந: ஸிரஸா மயா ஸ்வயம்
ப₃ாஹுப்ரகாரம் யதி₃ நாபி₄பத்ஸ்யதே ।
ததோநுவத்ஸ்யாமி சிராய ராக₄வம்
வநேசரம் நார்ஹதி மாமுபேக்ஷிதம் ॥ (30)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீகாவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ அஷ்டாஸ்தீதம: ஸர்க₃: ॥

உலகனைத்தையும் ஆட்சி செய்யும் பரம்பரையில் தோன்றியவர்; எல்லா உலகத்தினருக்கும் செளக்கியத்தைக் கொடுப்பவர்; எல்லா மக்களாலும் பெரிதும் விரும்பப்படுபவர்; நீலோத்பல மலர் போன்ற திருமேனிப் பாங்கு உடையவர்; செவ்வரியோடிய திருக்கண்களை உடையவர்; அன்பு ததும்பும் இனிய காட்சியினர்; எல்லா சுகங்களையும் அனுபவிக்கத்தக்கவர்; துக்கங்களை அனுபவிக்க வேண்டாதவர் - இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராமன், உத்தமமான சுக-சௌக்கியங்களை அளிக்கவல்ல நாட்டைத் துறந்து, இந்தத் தரையில் எவ்வாறுதான் படுத்துக் கொண்டாரோ? (18,19)

நற்குணங்கள் கொண்ட லட்சுமணன், தமையனார் ஸ்ரீராமனுடைய கஷ்டகாலத்தில் பக்கத்திலிருந்து தொண்டு செய்கிறான். அவன்தான் புண்ணியாத்மா! எல்லோராலும் கொண்டாடத்தக்கவன்! (20)

கணவரைப் பின்தொடர்ந்து காட்டிற்கு வந்துள்ள வைதேகி தேவியார், பிறவிப் பயனைப் பெற்றுவிட்டார். அந்த மகாத்மாவிடமிருந்து பிரிந்திருக்கிற நாம் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். (நாம் சென்று அழைத்தால் இராமன் ஏற்றுக் கொள்வாரோ, மாட்டாரோ? என்று சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.) (21)

தசரதர் தேவலோகம் போய்விட்டார்; இராமனோ காட்டில் வசிக்கத் தொடங்கிவிட்டார். எனவே, படகோட்டி இல்லாத படகு போல இவ்வுலகம் பாழடைந்துவிட்டதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. (22)

காட்டில் வசித்துக் கொண்டிருந்தாலும், உலகத்தையே காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கும் அவருடைய புஜபலத்தை எண்ணிப் பார்த்து, எந்த ஒருவனும் (கோசல) நாட்டைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்று மனத்தாலும்கூட எண்ணிப் பார்க்கவில்லை. (23)

கோட்டையில் காவல் இல்லை; யானை-குதிரைகள் கட்டப்படவில்லை; கோட்டை நுழைவாயில் மூடப்படவில்லை; காக்கப்படவுமில்லை; சேனாவீரர்கள் உற்சாகத்தை இழந்திருக்கிறார்கள்; நகரம் களையிழந்து போயிருக்கிறது; ரோந்துக்காரர்கள் செயல்படாததால் கட்டுக்காவல் எல்லைகள் இல்லை; நிலைமை மாறி அமைதியற்றிருக்கிறது. நாட்டின் தலைநகர் இப்படி சீரழிந்திருந்த போதிலும், விஷம் கலந்த உணவிற்கு எவரும் ஆசைப்படாததைப் போல எதிரிகள் அஞ்சி ஒதுங்குகிறார்கள். (24,25)

இன்று முதல் நான், தரையில் அல்லது புற்படுக்கையில்தான் படுக்கப் போகிறேன்; தினமும் பழங்களையும் கிழங்குகளையும் புசிப்பேன்; சடைமுடி பூண்டு, மரவுரி தரித்துக் கொள்வேன். (26)

மீதியுள்ள வனவாச காலம் முடியும் வரை, நானே காட்டில் சுகமாக வசிப்பேன். அப்படிச் செய்தால் இராமன் கொடுத்த வாக்கு பொய்யாகப் போய்விட்டதாகாது. (27)

சகோதரனுக்காகக் காட்டில் வசிக்கும் என்னுடன் சேர்ந்து சத்ருக்கள் இருப்பான்; மகாபுருஷராகிய இராமன், லட்சுமணனுடன் அயோத்தியைப் பரிபாலிப்பார். (28)

அயோத்தியில் அந்தணோத்தமர்களும், அரச மரபினரும், வணிக மரபினரும் கூடி, காகுத்த வம்சத்திலகமான இராமனுக்கு முடிகூட்டுவார்கள். ஆ! என்னுடைய இந்த விருப்பத்தைத் தெய்வங்கள் நிறைவேற்றி வைப்பார்களா? (29)

நான் தலைவணங்கி, பலவித உபாயங்களால் வேண்டிக் கொள்வேன். அவர் என் வேண்டுகோளை ஏற்காவிட்டால், காட்டில் வசிக்கும் ஸ்ரீராமனுடன் நீண்டகாலம் நானும் அங்கேயே வசிப்பேன். அவர் என்னை மறுக்கமாட்டார்." (30)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எண்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஏகோநவதிதம: ஸர்க₃:

க₃ங்க₃ரதரணம்

- வ்யுஷ்ய ராத்ரிம் து தத்ரைவ க₃ங்க₃கூலே ஸ ராக₄வ: ।
ப₄ரத: கல்யமுத்த₂ய ஸத்ருக்₄நமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (1)
- ஸத்ருக்₄நோத்திஷ்ட₂ கிம் ஸேஷே நிஷாத₃தி₄பதிம் கு₃ஹம் ।
ஸீக்₄ரமாநய ப₄த்₃ரம் தே தாரயிஷ்யதி வாஹிநீம் ॥ (2)
- ஜாக₃ர்மி நாஹம் ஸ்வபிமி தமேவார்யம் விசிந்தயந் ।
இத்யேவமப்₃ரவீத்₃ப₄ராத்ரா ஸத்ருக்₄நோபி ப்ரசோதி₃த: ॥ (3)
- இதி ஸம்வத₃தோரேவமந்யோந்யம் நரஸிம்ஹயோ: ।
ஆக₃த்ய ப்ராஞ்ஜலி: காலே கு₃ஹோ ப₄ரதமப்₃ரவீத் ॥ (4)
- கச்சித்ஸுக₂ம் நதீ₃தீரோவாத்ஸ: காகுத்ஸ்த₂ ஸர்வரீம் ।
கச்சித்தே ஸஹ ஸைந்யஸ்ய தாவத்ஸர்வமநாமயம் ॥ (5)
- கு₃ஹஸ்ய தத்து வசநம் ஸ்ருத்வா ஸ்நேஹாது₃தீ₃ரிதம் ।
ராமஸ்யாநுவஸோ வாக்யம் ப₄ரதோபீத₃மப்₃ரவீத் ॥ (6)
- ஸுக₂ா ந: ஸர்வரீ ராஜந் பூஜிதாஸ்சாபி தே வயம் ।
க₃ங்க₃ாம் து நௌபி₄ர்புஹ்வீபி₄ர் த₃ாஸா: ஸந்தாரயந்து ந: ॥ (7)
- ததோ கு₃ஹ: ஸந்த்வரிதம் ஸ்ருத்வா ப₄ரதஸாஸநம் ।
ப்ரதிப்ரவிஸ்ய நக₃ரம் தம் ஞாதிஜநமப்₃ரவீத் ॥ (8)
- உத்திஷ்ட₂த ப்ரபு₃த்₄யத்₄வம் ப₄த்₃ரமஸ்து ச வ: ஸத₃ா ।
நாவ: ஸமநுகர்ஷத்₄வம் தாரயிஷ்யாம் வாஹிநீம் ॥ (9)
- தே ததே₂க்தா: ஸமுத்த₂ய த்வரிதா ராஜஸாஸநாத் ।
பஞ்ச நாவாம் ஸதாந்யாஸு ஸமாநிந்யு: ஸமந்தத: ॥ (10)
- அந்யா: ஸ்வஸ்திக விக்ஞேயா மஹாக₄ண்டாத₄ரா வரா: ।
ஸோப₄மாநா: பதாகாபி₄ர்யுக்தவாதா: ஸுஸம்ஹதா: ॥ (11)
- தத: ஸ்வஸ்திகவிக்ஞேயாம் பாண்டு₃கம்புள ஸம்வ்ருதாம் ।
ஸநந்தி₃கோஷாம் கல்யாணீம் கு₃ஹோ நாவமுபாஹரத் ॥ (12)
- தாமாருரோஹ ப₄ரத: ஸத்ருக்₄நஸ்ச மஹாயஸா: ।
கௌஸல்யா ச ஸுமித்ரா ச யாஸ்சாந்யா ராஜயோஷித: ॥ (13)
- புரோஹிதஸ்ச தத்பூர்வம் கு₃ரவோ ப்₃ராஹ்மணாஸ்ச யே ।
அநந்தரம் ராஜத₃ாராஸ்ததை₂வ ஸகடாபணா: ॥ (14)

ஸர்க்கம் : எண்பத்தொன்பது

கங்கையைக் கடத்தல்

ரகுலத் தோன்றலாகிய பரதன், கங்கையின் கரையிலேயே அந்த இரவைக் கழித்து, விடியற்காலையில் எழுந்து சத்ருக்னனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறினான்— (1)

“சத்ருக்னா! இன்னும் ஏன் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறாய்? எழுந்திராய். உனக்கு நலன் உண்டாகுக. வேடர் தலைவனான குகனை உடனே அழைத்து வா. அவன்தான் நம் சேனையை அக்கரை கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பிக்க வல்லவன். (2)

சகோதரரால் எழுப்பப்பட்ட சத்ருக்னன், ‘நான் விழித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன்; மாமனிதராகிய அவரையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன்; நான் தூங்கவில்லை’ என்று பதில் சொன்னான். (3)

இவ்வாறு மனித உருவெடுத்த சிங்கங்கள் போன்ற அவ்விருவரும் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே, உரிய நேரத்தில் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்த குகன், இரு கைகளையும் கூப்பிக்கொண்டு பரதனை நோக்கிக் கூறினான்— (4)

“காகுத்தரே! நதிக்கரையில் இரவை நன்றாகக் கழித்தீர்களா? தாங்களும், தங்கள் சைன்னியமும் நலமுடன் இருக்கிறீர்களா?” (5)

மிக்க அன்புடன் குகன் கேட்டதற்கு இராமபிரானின் தொண்டரான பரதன் பின்வருமாறு சொன்னான்— (6)

“மன்னனே! இரவு எங்களுக்குச் சுகமாக இருந்தது. உன்னால் நாங்கள் சிறப்பாக உபசரிக்கப்பட்டோம். செம்படவர்கள், பற்பல மரக்கலங்களைக் கொண்டு எங்களை கங்கையின் அக்கரைக்குக் கொண்டு சேர்க்கட்டும்.” (7)

துரிதப்படுத்தும் பரதனுடைய கட்டளையைக் கேட்டவுடன், குகன், தன் நகரத்திற்குத் திரும்பி வந்து சுற்றத்தார்களைப் பார்த்துக் கூறினான்— (8)

“எழுந்திருங்கள்; கண்விழித்துக் கொள்ளுங்கள்; படகுகளை இழுத்துக் கொண்டு படகுத் துறைக்கு வாருங்கள். உங்கள் எல்லோருக்கும் புகழ் உண்டாகட்டும். சேனையை நதியின் அக்கரைக்குக் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும்.” (9)

இவ்வாறு கூறப்பட்டவுடன், அவர்கள் உடனே எழுந்து மன்னரின் கட்டளைப்படி, விரைவாகச் சென்று நதியின் பல துறைகளிலிருந்தும் ஐந்நூறு படகுகளைக் கொண்டு வந்தார்கள். (10)

ஸ்வஸ்திகம் என்று சிறப்புப் பெயர் கொண்ட உயர்ந்த மரக்கலங்களில் பெரிய மணிகள் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன; கொடிகள் மிக உறுதியாக அமைக்கப்பட்டு அழகாக விளங்கிய அவைகளை நிபுணர்களான படகோட்டிகள் செலுத்தினார்கள். (11)

அவைகளில் ஸ்வஸ்திகம் எனப் பெயரிடப்பட்டிருந்த மங்கலம் பொருந்திய ஒரு படகைக் குகன் கொண்டு வந்தான். மங்களமான இசைகள் ஒலிக்கும் அதில் வெண்மையான கம்பளம் விரிக்கப்பட்டிருந்தது. (12)

பெரும்புகழ் கொண்ட பரத-சத்ருக்னர்கள், மற்றும், கௌசல்யை-சுமித்திரையுடன் அரச பத்தினிகள் சிலர் அதில் ஏறிக் கொண்டார்கள். (13)

அவர்களுக்கு முன்னதாக புரோகிதர்களும், ஆசார்யர்களும், மற்றுமுள்ள அந்தணர்களும் ஏறிக் கொண்டார்கள். பிறகு, மற்ற அரசபத்தினிகள், பின் மாட்டுவண்டிகள், பலசரக்குகள் (ஏற்றப்பட்டன.) (14)

ஆவாஸமாதி₃பயதாம் தீர்த₂ம் சாப்யவக₃ாஹதாம் ।
ப₄ாண்ட₃ாநி சாத₃த₃ாநாநாம் கே₄ாஷஸ்த்ரிதி₃வமஸ்ப்ருஸத் ॥ (15)

பதாகிந்யஸ்து தா நாவ: ஸ்வயம் த₃ாஸைரதி₄ஷ்டி₂தா: ।
வஹந்த்யோ ஜநமாரு₄ம் தத₃ா ஸம்பேதுராஸ₃க₃ா: ॥ (16)

நாணீணாமபி₄பூர்ணாஸ்து காஸ்சித் காஸ்சிச்ச வாஜிநாம் ।
காஸ்சித₃த்ர வஹந்தி ஸ்ம யாநயுக்யம் மஹாத₄நம் ॥ (17)

தா: ஸ்ம க₃த்வா பரம் தீரமவரோப்ய ச தம் ஜநம் ।
நிவ்ருத்தா: காண்ட₃சித்ராணி க்ரியந்தே த₃ாஸப₃ந்து₄பி₄: ॥ (18)

ஸவைஜயந்தாஸ்து க₃ஜா க₃ஜாரோஹப்ரசோதி₃தா: ।
தரந்த: ஸ்ம ப்ரகாஸந்தே ஸத்₄வஜா இவ பர்வதா: ॥ (19)

நாவஸ்சாருருஹுஸ்சாந்யே ப்லவைஸ்தேருஸ்தத₂ாபரே ।
அந்யே கும்ப₄க₄டைஸ்தேருரந்யே தேருஸ்ச ப₃ாஹுபி₄: ॥ (20)

ஸா புண்யா த்₄வஜிநீ க₃ங்க₃ாம் த₃ாஸை: ஸந்தாரிதா ஸ்வயம் ।
மைத்ரே முஹுர்தே ப்ரயயௌ ப்ரயாக₃வநமுத்தமம் ॥ (21)

ஆஸ்வாஸயித்வா ச சமும் மஹாத்மா
நிவேஸயித்வா ச யதே₂பஜோஷம் ।
த்₃ரஷ்டும் ப₄ரத்₃வாஜம் ருஷிப்ரவர்யம்—
ருத்விக்₃வ்ருத: 'ஸந் ப₄ரத: ப்ரதஸ்தே₂ ॥ (22)

ஸ ப்₃ராஹ்மணஸ்யாஸ்ரமமப்யுபேத்ய
மஹாத்மநோ தே₃வபுரோஹிதஸ்ய ।
த₃த்₃ர்ஸ ரம்யோடஜ வ்ருக்ஷஷண்ட₃ம்
மஹத்₃வநம் விப்ரவரஸ்ய ரம்யம் ॥ (23)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகோநவதிதம: ஸர்க₃: ॥

நவதிதம: ஸர்க₃:

ப₄ரத்₃வாஜாஸ்ரமநிவாஸ:

ப₄ரத்₃வாஜாஸ்ரமம் த்₃ருஷ்ட்வா க்ரோஸாதே₃வ நரர்ஷப₄: ।
ப₃லம் ஸர்வமவஸ்த₂ாப்ய ஜக₃ாம ஸஹ மந்த்ரிபி₄: ॥ (1)

பத்₃்ப்யாமேவ ஹி த₄ர்மக்ஞோ ந்யஸ்த ஸஸ்த்ரபரிச்ச₃த₃: ।
வஸாநோ வாஸஸீ க்ஷௌமே புரோத₄ாய புரோத₄ஸம் ॥ (2)

(சேனை, ஓர் இடத்தில் தங்கிவிட்டு அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டுச் செல்லும்போது, உபயோகமில்லாத அற்பப் பொருட்களை அவ்விடத்திலேயே தீயிட்டுக் கொளுத்துவது ஒரு மரபு. அதன்படி,) தங்கியிருந்த இடத்திலிருந்த பொருள்களைத் தீயிட்டுக் கொளுத்துபவர்கள், நீரில் மூழ்கி கும்மாளமடிப்பவர்கள், தத்தம் சாமான்களைத் தேடிப் பிடித்து எடுத்துச் செல்பவர்கள் ஆகியோர் எழுப்பிய பெரும் சப்தம் ஆகாயத்தைத் தொட்டது. (15)

அந்தப் படகுகளில் கொடிகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. விரைவில் செல்லக்கூடிய அவைகளை செம்படவர்களே ஓட்டினார்கள். ஏறிய மக்களைச் சுமந்து கொண்டு அவைகள் செல்லத் தொடங்கின. (16)

சில படகுகளில் மாதர்கள் நிரம்பியிருந்தார்கள்; சிலவற்றில் குதிரைகளும், மற்றும் சிலவற்றில் வாகனங்களும், அவற்றை இழுத்துச் செல்லும் காளை போன்றவைகளும், ஏராளமான செல்வங்களும் ஏற்றப்பட்டன. (17)

படகுகள் நதியின் அக்கரையை அடைந்து, அந்த மக்களை இறக்கியபின் திரும்பியபோது படகோட்டிகளான செம்படவர்கள், பலவித விசித்திரமான போக்குகளைக் காட்டினார்கள். (18)

அம்பாரி கட்டிய யானைகள் பாக்களால் செலுத்தப்பட்டு, வெள்ளத்தில் நீந்திச் சென்ற காட்சி, கொடி கட்டிய மலைச்சிகரங்கள் அசைந்து செல்வதுபோல் இருந்தது. (19)

சிலர், படகுகளில் ஏறிக்கொண்டார்கள்; சிலர், தெப்பங்கள் மூலம் கடந்து சென்றார்கள்; சிலர், குறுகிய வாயையுடைய பாளைகளைத் தழுவியபடி மிதந்து சென்றார்கள்; சிலர், கைகளால் நீந்திச் சென்றார்கள். (20)

செம்படவர்களின் பேருதவியால் கங்கையைக் கடந்து சென்ற அந்த சேனை, மைத்ரம் என்ற நல்ல பொழுதில், உத்தமமான பிரயாக வனத்தை நோக்கிச் சென்றது. (21)

மகாத்மாவான பரதன், படையினரை உற்சாகப்படுத்தி இனிய மொழிகள் கூறி, அங்கேயே தங்கும்படி கட்டளை பிறப்பித்துவிட்டு, முனிவர்களில் மிகச்சிறந்தவரான பரத்வாஜரைத் தரிசிப்பதற்காக, புரோகித-ஆசார்யர்கள் புடைகுழ புறப்பட்டுச் சென்றான். (22)

தேவ புரோகிதரும் மகாத்மாவும் பிரும்மஞானம் பெற்றவருமான பரத்வாஜருடைய ஆசிரம வளாகத்தில் மரங்களால் குழப்பட்ட அழகிய குடில்களையும், அந்தணோத்தமருடைய அந்தப் பிரதேசத்தில் மிகவும் வனப்புடன் விளங்கும் விசாலமான கானகத்தையும் அவன் பார்த்தான். (23)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
எண்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : தொண்ணூறு
பரத்வாஜரின் ஆசிரமத்தில் தங்கியது**

சற்று தொலைவில் பரத்வாஜருடைய ஆசிரமத்தைக் கண்டதும், எல்லா சைன்னியத்தையும் அங்கேயே நிறுத்திவிட்டு, புருஷோத்தமனும் அறம் அறிந்தவனுமான பரதன், தாங்கியிருந்த ஆயுதங்களைக் கழற்றிவிட்டு, வெண்பட்டாடை உடுத்தி, அமைச்சர்களோடு காலால் நடந்து சென்றான். (1,2)

- தத: ஸந்தர்ஸநே தஸ்ய ப₄ரத்₃வாஜஸ்ய ராக₄வ: ।
மந்த்ரிணஸ்தாநவஸ்த₂ப்ய ஜக₃மாநுபுரோஹிதம் ॥ (3)
- வஸிஷ்ட₂மத₂ த்₃ருஷ்ட்வைவ ப₄ரத்₃வாஜோ மஹாதபா: ।
ஸஞ்சசாலாஸநாத்நார்ணம் ஸிஷ்யாநர்க்₄யமிதி ப்₃ருவந் ॥ (4)
- ஸமாக₃ய வஸிஷ்டே₂ந ப₄ரதேநாபி₄வாதி₃த: ।
அபுத்₄யத மஹாதேஜா: ஸுதம் த₃ஸரத₂ஸ்ய தம் ॥ (5)
- தாப்யாமர்க்₄யம் ச பாத்யம் ச துத்த்வா பஸ்சாத்ப₂லாநி ச ।
ஆநுபூர்வ்யாச்ச த₄ர்மக்ரு: பப்ரச்ச₂ குஸலம் குலே ॥ (6)
- அயோத்₄யாயாம் ப₃லே கோஸே மித்ரேஷ்வபி ச மந்த்ரிஷு ।
ஜாநந் த₃ஸரத₂ம் வருத்தம் ந ராஜாநமுத₃ாஹரத் ॥ (7)
- வஸிஷ்டே₂ ப₄ரதஸ்சைநம் பப்ரச்ச₂துரநாமயம் ।
ஸாரீரேக்₃நிஷு வருஷேஷு ஸிஷ்யேஷு ம்ருக₃பக்ஷிஷு ॥ (8)
- ததே₂தி தத்ப்ரதிக்ருய ப₄ரத்₃வாஜோ மஹாதபா: ।
ப₄ரதம் ப்ரத்யுவாசேதம் ராக₄வஸ்நேஹப₃ந்த₄நாத் ॥ (9)
- கிமிஹாக₃மநே கார்யம் தவ ராஜ்யம் ப்ரஸாஸத: ।
ஏதத₃ாசக்ஷவ மே ஸர்வம் ந ஹி மே ஸுத்₄யதே மந: ॥ (10)
- ஸுஷுவே யமமித்ரக்₄நம் கௌஸல்யாநந்த₃வர்த₄நம் ।
ப்₄ராத்ரா ஸஹ ஸப₄ார்யோ யஸ்சிரம் ப்ரவ்ராஜிதோ வநம் ॥ (11)
- நியுக்த: ஸ்த்ரீநியுக்தேந பித்ரா யோஸௌ மஹாயஸா: ।
வநவாஸீ ப₄வேதீஹ ஸமா: கில சதுர்த₃ஸ ॥ (12)
- கச்சிநந் தஸ்யாபாபஸ்ய பாபம் கர்துமிஹேச்ச₂ஸி ।
அகண்டகம் பே₄ாக்துமநா ராஜ்யம் தஸ்யாநுஜஸ்ய ச ॥ (13)
- ஏவமுக்த்தோ ப₄ரத்₃வாஜம் ப₄ரத: ப்ரத்யுவாச ஹ ।
பர்யஸ்ருநயநோ து₃:க₂ாத்₃வாசா ஸம்ஸஜ்ஜமாநயா ॥ (14)
- ஹதோஸ்மி யதி₃ மாமேவம் ப₄க₃வாநபி மந்யதே ।
மத்தோ ந தோஷமாஸங்கே நைவம் மாமநுஸாதி ஹி ॥ (15)
- ந சைததி₃ஷ்டம் மாதா மே யத₃வோசந்மத₃ந்தரே ।
நாஹமேதேந துஷ்டஸ்ச ந தத்₃வசநமாத₃தே₃ ॥ (16)
- அஹம் து தம் நரவ்யாக்₄ரமுபயாத: ப்ரஸாத₃க: ।
ப்ரதிநேதுமயோத்₄யாம் ச பாடுௌ தஸ்யாபி₄வந்தி₃தும் ॥ (17)
- தம் மாமேவங்க₃தம் மத்வா ப்ரஸாத₃ம் கர்துமர்ஹஸி ।
ஸம்ஸ மே ப₄க₃வந் ராம: க்வ ஸம்ப்ரதி மஹீபதி: ॥ (18)

ஆசிரமத்திற்குள் நுழையுமிடத்திலிருந்தே பரத்வாஜரைப் பார்த்ததும், அமைச்சர்களை அங்கேயே நிறுத்திவிட்டு, புரோகிதர் முன்னே செல்ல அவன் பின்தொடர்ந்து சென்றான். (3)

மகாதபஸ்வியான பரத்வாஜர், வசிஷ்டரைப் பார்த்ததுமே சீடர்களை நோக்கி, 'அர்க்யம் கொண்டு வாருங்கள்' என்று சொல்லிக் கொண்டே இருக்கையிலிருந்து எழுந்தார். (4)

மகாதேஜஸ்வியான அவர், வசிஷ்டரை வரவேற்று அளவளாவும் போது பரதன் அவரை நமஸ்கரித்தான். (வசிஷ்டரோடு வந்திருப்பதால்) அவன், தசரதருடைய புதல்வன் என்று அறிந்து கொண்டார். (5)

அறம் அறிந்தவரான பரத்வாஜர், அவ்விருவருக்கும் அர்க்யம், பாத்யம் அளித்து, பின்னர் பழங்கள் கொடுத்து, முறையே அரச குடும்பம், அயோத்தி, சேனை, பொக்கிஷம், நண்பர்கள், அமைச்சர்கள் ஆகியோரின் நலன் பற்றி விசாரித்தார்; தசரதர் காலகதி அடைந்துவிட்டார் என்பதை அறிந்திருந்ததால், அவரைப் பற்றிய பேச்சை எடுக்கவில்லை. (6,7)

பின்னர், வசிஷ்டரும் பரதனும், அவருடைய உடல்நலம், அக்னி, சீடர் குழாம், (ஆசிரமத்தை அண்டி வாழும்) விலங்கு-பறவை, மரம்-செடிகள் பற்றிக் கேட்டறிந்தார்கள். (8)

பெரும் புகழ்கொண்ட பரத்வாஜர், 'அவையெல்லாம் நலமே' என்று பதில் கூறிவிட்டு, இராமனிடமிருந்த அன்புப் பிணைப்பினால், பரதனைப் பார்த்து பின்வருமாறு கூறினார்— (9)

"இப்போது நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருக்கும் நீ, இங்கே வந்திருப்பதன் நோக்கம் என்ன? அதை எனக்கு விவரமாகக் கூறு. உன் விஷயத்தில் என் மனம் நம்பிக்கையுடன் இல்லை. (10)

கோசலாதேவி, எதிரிகளை மாய்ப்பவரும் எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியைப் பெருக்குபவருமான எவரைப் பெற்றாரோ, பெருங்கீர்த்தி பெற்ற அவர், ஒரு பெண்ணின் வசப்பட்ட உன் தகப்பனாரால், 'பதிநான்கு ஆண்டுகள் வனத்தில் இரு' என்று ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டு, தன் மனைவியுடனும், சகோதரனான லட்சுமணனுடனும் நீண்ட காலத்திற்கு நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார். (11,12)

இலகுவாகக் கிடைத்த ராஜ்யத்தைத் தொடர்ந்து, எவ்வித இடையூறுமில்லாமல் அனுபவிக்கும் ஆசை கொண்டு, குற்றமற்றவரான அவருக்கும், அவருடன் சென்றிருக்கும் தம்பிக்கும் கேடு விளைவிக்க நீ விரும்பவில்லையே?" (13)

இவ்வாறு வினவப்பட்ட பரதன், கண்ணீரால் கலங்கிய கண்களுடன், துக்கம் தாங்காமல் தழுதழுத்த குரலில் பரத்வாஜருக்குப் பதில் கூறினான்— (14)

"அச்சோ! என்ன துர்ப்பாக்கியம் எனக்கு! எல்லாம் அறிந்தவரான தாங்களும் என்னைப் பற்றித் தவறாகக் கருதினால், நான் என்ன செய்வேன்? நான், எந்தக் குற்றத்தையும் செய்யவில்லை. தாங்கள், இத்தகைய சந்தேக வெளியீட்டால் என்னைத் தண்டிக்கலாகாது. (15)

நான் ஊரில் இல்லாதபோது என் தாயார் என்ன பேசினாளோ (வரங்கள் கேட்டாளோ), அவைகள் என் விருப்பத்தின்பேரில் அல்ல. நான், அதனால் மனக்களிப்பு அடையவில்லை; அதை ஏற்றுக் கொள்ளவுமில்லை. (16)

மானுடச்சிங்கம் போன்ற அவரைப் பிரார்த்தித்து, மனமகிழ்ச் செய்து, அயோத்திக்குத் திருப்பி அழைத்து வருவதற்காகவும், அவருடைய திருவடிகளில் தலைவைத்து வணங்குவதற்காகவும் செல்கிறேன். (17)

என்னை (இப்படிப்பட்ட நல்ல நோக்கத்துடன் செல்பவனாக அறிந்து கொண்டு) தாங்கள் அருள்புரிய வேண்டும். பகவானே! மன்னராகிய ஸ்ரீராமன் தற்போது எங்கே தங்கியிருக்கிறார்? (18)

வஸிஷ்ட₂தி₃பி₄ர்ருத்வி₃பி₄ர்யாசிதோ ப₄க₃வாம்ஸ்தத: ।
உவாச தம் ப₄ரத்₃வாஜு: ப்ரஸாத₃ாத்₃ப₄ரதம் வச: ॥ (19)

த்வய்யேதத்புருஷவ்யாக்₄ர யுக்தம் ராக₄வவம்ஸஜே ।
குருவ்ருத்திர் த₃மஸ்சைவ ஸாதூ₄நாம் சாநுயாயிதா ॥ (20)

ஜாநே சைதந்மந:ஸ்த₂ம் தே த்₃ரு₄கரணமஸ்த்விதி ।
அப்ருச்ச₂ம் த்வாம் தத₂ாத்யர்த₂ம் கீர்திம் ஸமபி₄வர்த₄யந் ॥ (21)

ஜாநே ச ராமம் த₄ர்மக்ரும் ஸஸீதம் ஸஹலக்ஷமணம் ।
அஸௌ வஸதி தே ப்₄ராதா சித்ரகூடே மஹாகி₃ரௌ ॥ (22)

ஸ்வஸ்து க₃ந்தாஸி தம் தே₃ஸம் வஸாத்₃ய ஸஹ மந்த்ரிபி₄: ।
ஏதம் மே குரு ஸுப்ராக்கு காமம் காமார்த₂கோவித₃ ॥ (23)

ததஸ்ததே₂த்யேவமுத₃ாரத₃ர்ஸந:
ப்ரதீதருபோ ப₄ரதோ₅ப்₃ரவீத்₃வச: ।
சகார புத்₃தி₄ம் ச தத₃ா தத₃ாஸ்ரமே
நிஸாநிவாஸாய நராதி₄பாத்மஜு: ॥ (24)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ நவதிதம: ஸர்க₃: ॥

ஏகநவதிதம: ஸர்க₃:

ப₄ரத்₃வாஜாதித்₂யம்

க்ருதபுத்₃தி₄ம் நிவாஸாய தத்ரைவ ஸ முநிஸ்தத₂ா ।
ப₄ரதம் கைகேயீபுத்ரமாதித்₂யேந ந்யமந்த்ரயத் ॥ (1)

அப்₃ரவீத்₃ப₄ரதஸ்த்வேநம் நந்வித₃ம் ப₄வதா க்ருதம் ।
பாத்₃யமர்க்₄யம் தத₂ாதித்₂யம் வநே யதுபபத்₃யதே ॥ (2)

அதே₂வாச ப₄ரத்₃வாஜோ ப₄ரதம் ப்ரஹஸந்நிவ ।
ஜாநே த்வாம் ப்ரீதிஸம்யுக்தம் துஷ்யேஸ்த்வம் யேந கேநசித் ॥ (3)

ஸேநாயாஸ்து தவைதஸ்யா: கர்துமிச்ச₂ாமி பே₄ஜநம் ।
மம ப்ரீதிர்யத₂ாருபா த்வமர்ஹோ மநுஜாதி₄ப ॥ (4)

கிமர்த₂ம் சாபி நிஷிப்ய தூ₃ரே ப₃லமிஹாக₃த: ।
கஸ்மாந்நேஹோபயாதோஸி ஸப₃ல: புருஷர்ஷப₄ ॥ (5)

ப₄ரத: ப்ரத்யுவாசேத₃ம் ப்ராஞ்ஜலிஸ்தம் தபோத₄நம் ।
ஸஸைந்யோ நோபயாதோஸமி ப₄க₃வந் ப₄க₃வத்₃ப₄யாத் ॥ (6)

அப்போது வசிஷ்டர் முதலிய ஆசார்யர்களாலும், வேள்வியாளர்களான ரித்விக்குகளாலும் (பரதனுடைய தூய எண்ணம் குறித்து உறுதியளித்தபின்னர்) வேண்டிக் கொள்ளப்பட்ட பகவான் பரத்வாஜர், முகமலர்ச்சியடைந்து பரதனை நோக்கிக் கூறினார்— (19)

“புருஷோத்தமனே! ரகு மகாராஜாவின் குலத்தில் பிறந்த உனக்கு, இந்த உயர்ந்த எண்ணம்தான் தோன்றும். ஆசார்யர்களிடம் பக்தி, புலனடக்கம், சான்றோர் வழியைப் பின்பற்றுதல் ஆகிய நற்பண்புகள் உனக்கு ஏற்றதே. (20)

உன் மனத்திலுள்ளதை நான் அறிவேன்; அது நன்றாக உறுதி பெறட்டும் என்பதற்காகக் கேட்டேன். இதனால், உன்னுடைய கீர்த்தியும் விஸ்தாரமாகப் பரவவேண்டும் என்பதால் அவ்விதம் கேட்டேன். (21)

தருமத்தின் திருவுருவாகிய இராமன், சீதை-லட்சுமணர்களுடன் தங்கியிருக்கும் இடத்தை அறிவேன். உன்னுடைய சகோதரன், பெருங்குன்றமான சித்திரகூடத்தில் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார். (22)

மகாமேதாவியே! அமைச்சர்களோடுகூட இன்று இங்கேயே தங்கிவிட்டு, நாளை தினம் அவ்விடத்திற்குச் செல்வாய். பிறர் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதில் வல்லவனே! என்னுடைய இந்த விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்வாய்.” (23)

அப்போது தாராள மனமுடையவனும், இயல்பானவனும், நற்குணங்களைப் பெற்றவனும், மாமன்னரின் புதல்வனுமான பரதன், ‘தங்கள் நியமனப்படியே செய்கிறேன்’ என்று கூறி, அந்த ஆசிரமத்தில் அந்த இரவு தங்குவதற்கு முடிவு செய்தான். (24)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்

தொண்ணூறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : தொண்ணூற்று ஒன்று

பரத்வாஜர் அளித்த விருந்துபசாரம்

அந்த ஆசிரமத்தில் தங்குவதற்குப் பரதன் நிச்சயித்தவுடன், பரத்வாஜ முனிவர் அவனைத் தனது விருந்தினனாக இருக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். (1)

‘காட்டில் கிடைக்கக் கூடிய பொருட்களைக் கொண்டும், பாத்யம்-அர்க்யம் அளித்தும் தாங்கள் நன்றாக உபசரித்திருக்கிறீர்கள்’ என்று பரதன் சொன்னான். (2)

இதைக் கேட்டதும், சற்றே இளநகை புரிந்தாற்போல பரத்வாஜர் கூறினார்— “என்னிடத்தில் பேரன்பு கொண்டிருப்பவன், நீ. அதனால், ஒரு சிறு உபசாரத்தாலும் நீ மனமகிழ்வாய் என்பது எனக்குத் தெரியும். (3)

மக்கள் தலைவனே! உன்னுடைய சேனைகளுக்கு உணவளிக்க விரும்புகிறேன். நான் அப்படிச் செய்தால் என் மனம் மகிழ்வுறும். என் மனம் மகிழும்படியான காரியத்தை நீ செய்ய வேண்டும். (என் விருப்பப்படி, உன் சேனைகளுக்கு உணவு அளிப்பதற்கு நீ இசைவு தெரிவிக்க வேண்டும்.) (4)

ஆண்களில் காளை போன்றவனே! படைவீரர்களை தொலைவில் நிறுத்திவிட்டு, ஏன் இங்கே வந்தாய்? ஏன், படையினரை இங்கே அழைத்துக் கொண்டு வரவில்லை?” (5)

தவச்செல்வரான அவரைப் பார்த்து இரு கைகளையும் கூப்பிக் கொண்டு பரதன் பதில் கூறினான்— “பகவானே! தங்களிடம் நான் கொண்டிருக்கும் பக்தியின் காரணமாகவே சைன்னியங்களை அழைத்துக் கொண்டு வரவில்லை. (6)

ராக்குா ச ப₄க₃வந்நித்யம் ராஜபுத்ரேண வா ஸத₃ா ।
யத்நத: பரிஹர்தவ்யா விஷயேஷு தபஸ்விநாம் ॥ (7)

வாஜிமுக்யா மநுஷ்யாஸ்ச மத்தாஸ்ச வரவாரணா: ।
ப்ரச்ச₂ாத்ய ப₄க₃வந் பூ₄மிம் மஹதீமநுயாந்தி மாம் ॥ (8)

தே வ்ருக்ஷாநுத₃கம் பூ₄மிமாஸ்ரமேஷுடஜாம்ஸ்தத₂ா ।
ந ஹிம்ஸ்யுரிதி தேநாஹமேக ஏவ ஸமாக₃த: ॥ (9)

ஆநீயதாமித: ஸேநேத்யாக்குப்த: பரமர்ஷிணா ।
ததஸ்து சக்ரே ப₄ரத: ஸேநாயா: ஸமுபாக₃மம் ॥ (10)

அக்யநிஸாலாம் ப்ரவிஸ்யாத₂ பீத்வாப: பரிம்ருஜ்ய ச ।
ஆதித்₂யஸ்ய க்ரியாஹேதோர் விஸ்வகர்மாணமாஹ்வயத் ॥ (11)

ஆஹ்வயே விஸ்வகர்மாணமஹம் த்வஷ்டாரமேவ ச ।
ஆதித்₂யம் கர்துமிச்ச₂ாமி தத்ர மே ஸம்விதீ₄யதாம் ॥ (12)

ஆஹ்வயே லோகபாலாம்ஸ்த்ரீந் தே₃வாஞ் ஸக்ரமுக₂ாம்ஸ்தத₂ா ।
ஆதித்₂யம் கர்துமிச்ச₂ாமி தத்ர மே ஸம்விதீ₄யதாம் ॥ (13)

ப்ராக்ஸ்ரோதஸஸ்ச யா நத்ய: ப்ரத்யக்ஸ்ரோதஸ ஏவ ச ।
ப்ருதி₂வ்யாமந்தரிக்ஷே ச ஸமாயாந்த்வத்ய ஸர்வஸ: ॥ (14)

அந்யா: ஸ்ரவந்து மைரேயம் ஸுராமந்யா: ஸுநிஷ்டி₂தாம் ।
அபராஸ்சோத₃கம் ஸீதமிக்ஷுகாண்ட₃ரஸோபமம் ॥ (15)

ஆஹ்வயே தே₃வக₃ந்த₄ர்வாந் விஸ்வாவஸுஹஹாஹுஹுந் ।
ததை₂வாப்ஸரஸோ தே₃வீர் க₃ந்த₄ர்வீஸ்சாபி ஸர்வஸ: ॥ (16)

க்யருதாசீமத₂ விஸ்வாசீம் மிஸ்ரகேஸீமலம்பு₃ஸாம் ।
நாக₃த₃ந்தாம் ச ஹேமாம் ச ஹேமாமத்₃ரிக்குதஸ்த₂லாம் ॥ (17)

ஸக்ரம் யாஸ்சோபதிஷ்ட₂ந்தி ப்ரஹ்மாணம் யாஸ்ச யோஷித: ।
ஸர்வாஸ்தும்பு₃ருணா ஸார்த₄மாஹ்வயே ஸபரிச்ச₂த₃ா: ॥ (18)

வநம் குருஷு யத்₃தி₃வ்யம் வாஸோபூ₄ஷணபத்ரவத் ।
தி₃வ்யநாரீப₂லம் ஸஸ்வத் தத்கௌபே₃ரமிஹைது ச ॥ (19)

இஹ மே ப₄க₃வாந் ஸோமோ வித₄த்தாமந்நமுத்தமம் ।
ப₄ஷ்யம் பே₄ஜ்யம் ச சோஷ்யம் ச லேஹ்யம் ச விவித₄ம் ப₃ஹு ॥ (20)

விசித்ராணி ச மால்யாநி பாதுபப்ரஸ்யுதாநி ச ।
ஸுராதி₃நி ச பேயாநி மாம்ஸாநி விவித₄ாநி ச ॥ (21)

பகவானே! அரசனும் அரசகுமாரனும் தவம் செய்பவர்களின் நித்திய நடைமுறைகளில் குறுக்கிடாவண்ணம் எப்போதும் மிகுந்த கவனத்துடன் விலகியே இருக்கவேண்டும். (7)

தரம் மிக்க குதிரைகள், பல்வகை மனிதர்கள், மதங்கொண்ட பெரும் யானைகள் முதலியன பெரும் நிலப்பகுதியை மறைத்துக் கொண்டு என்னைப் பின்தொடர்கின்றன, மாமுனிவரே! (8)

அவைகள் ஆசிரம வளாகத்திலுள்ள மரங்கள், நீர்நிலைகள், (ஐப-தியான) மேடைகள், மற்றும் குடில்களை அழித்துவிடக்கூடாதே? என்பதால்தான், நான் மட்டும் தனியாக வந்தேன்." (9)

'படைகளை இங்கே கொண்டு வருவாயாக' என்று மாமுனிவர் உத்திரவிட்டதும், பரதன் சேனைகளை அவ்வாறே அவ்விடம் தருவித்தான். (10)

அப்போது, பரத்வாஜர் வேள்விச்சாலைக்குள் சென்று, ஆசமனம் செய்து, உடல் அங்கங்களை நீரினால் தொட்டு, விருந்துபசாரம் செய்வதற்காக விசுவகர்மாவை (உரிய மந்திரங்களைக் கூறி) அழைத்தார். (11)

நான் (பரதனுக்கும், அவனுடைய சேனைகளுக்கும் தகுந்த முறையில்) விருந்து உபசாரம் செய்ய விரும்புகிறேன். (அந்தக் காரியம் நிறைவேறுவதில் எனக்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு) தேவசிற்பியான விசுவகர்மா த்வஷ்டாவை அழைக்கிறேன். (அவர், உடனே வந்து தேவையான ஏற்பாடுகளைச் செய்வாராக.) (12)

இந்திரனை முதன்மையாகக் கொண்ட உலக ரட்சகர்கள் (மற்ற) மூவரையும் (யமன், வருணன், குபேரன்) அழைக்கிறேன். நான் அளிக்க விரும்பும் விருந்தினர் உபசாரத்திற்குத் தேவையான அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் அவர்கள் செய்வார்களாக. (13)

மண்ணுலகிலும் ஆகாயத்திலும், கிழக்கு நோக்கியும் மேற்கு நோக்கியும் பாய்கின்ற நதிகள் அனைத்தையும், இப்போது, நான் இவ்விடத்திற்கு வரும்படி அழைக்கிறேன். (14)

சில நதிகள் மைரேயம் (பழரசம்) என்னும் பானத்தையும், மற்றும் சில நதிகள் சுரா என்ற பானத்தையும், வேறு சில நதிகள் கருப்பஞ்சாற்றுக்கு இணையான இனிப்புள்ள நல்ல நீரையும் பெருகவிட்டும். (15)

தேவ-கந்தர்வர்களான விசுவாவசு, ஹாஹா, ஹுஹு முதலியோரையும், அவ்வாறே அப்சரசுகளையும், தேவ-கந்தர்வ நாரீமணிகளையும் அழைக்கிறேன். (16)

க்ருதாசி, விஸ்வாசீ, மிஸ்ரகேசி, அலம்புஸா, நாகதந்தா, ஹேமா, மலையில் வாழும் ஹேமா, மற்றும் இந்திரனுக்கும், பிரும்மாவுக்கும் தொண்டு செய்யும் தேவமகளிரையும், தும்புருவோடு கூடிய (கலை வல்லுநர்களான) எல்லா நிருத்த-நாட்டிய-சங்கீத கலாவாணிகளையும் தத்தம் இசைக்கருவிகளோடு வரும்படி அழைக்கிறேன். (17,18)

உத்தரகுரு என்ற நாட்டிலுள்ள குபேரனுடைய நந்தவனத்தில் உள்ள மரங்களின் இலைகளாக உயர்வகை அணிகலன்களும் ஆடைகளும் எப்போதும் விளங்குகின்றன; மரத்தின் பழங்களாக அழகுமிக்கப் பெண்கள் விளங்குகிறார்கள். அந்தக் குபேரவனம் இப்போது இங்கே வரக்கடவது. (19)

பகவான் சோமன், பலவகையான தரம் மிகுந்த உணவு வகைகளையும், பற்களால் கடித்து உண்ணத் தக்கவைகளையும், அருந்தத் தக்கவைகளையும், நக்கியும் உறிஞ்சியும் சாப்பிடத் தக்கவைகளையும், அற்புதமான மலர்மலைகளையும், மரங்களிலிருந்து உதிர்ந்த மலர்களையும், சுரா முதலான பானங்களையும், பல்வகைப் பழ வகைகளையும் ஏராளமாக அளிப்பானாக." (20,21)

ஏவம் ஸமாதி₄நா யுக்தஸ் தேஜஸாப்ரதிமேந ச ।
ஸிஷாஸ்வரஸமாயுக்தம் தபஸா சாப்₃ரவீந்முநி: ॥ (22)

மநஸா த்₄யாயதஸ்தஸ்ய ப்ராங்முக₂ஸ்ய க்ருதாஞ்ஜலே: ।
ஆஜக்₃முஸ்தாநி ஸர்வாணி தை₃வதாநி ப்ருத₂க் ப்ருத₂க் ॥ (23)

மலயம் த்₃ர்து₃ரம் சைவ தத: ஸ்வேத₃நுதே₃நில: ।
உபஸ்ப்ருஸ்ய வவெள யுக்த்யா ஸுப்₃ரியாத்மா ஸுக₂: ஸிவ: ॥ (24)

ததோ₃ப்யவர்ஷந்த க₄நா தி₃வ்யா: குஸுமவ்ருஷ்டய: ।
தி₃வ்யது₃ந்து₃பி₄கோஷஸ்ச தி₃க்ஷ ஸர்வாஸு ஸுப்₃ருவே ॥ (25)

ப்ரவவுஸ்சோத்தமா வாதா நந்ருதுஸ்சாப்ஸரோக₃ணா: ।
ப்ரஜு₃ர்தே₃வக₃ந்த₄ர்வா வீணா: ப்ரமுமுக: ஸ்வராந் ॥ (26)

ஸ ஸப்₃தே₃ த்₃யாம் ச பூ₄மிம் ச ப்ராணிநாம் ஸ்ரவணாநி ச ।
விவேஸோச்சாவச: ஸ்லக்ஷண: ஸமோ லயகு₃ணாந்வித: ॥ (27)

தஸ்மிந்நுபரதே ஸப்₃தே₃ தி₃வ்யே ஸ்ரோத்ரஸுகே₂ ந்ருணாம் ।
த₃த₃ர்ஸ ப₄ாரதம் ஸைந்யம் வித₄நம் விஸ்வகர்மண: ॥ (28)

ப₃பூ₄வ ஹி ஸமா பூ₄மி: ஸமந்தாத் பஞ்சயோஜநம் ।
ஸாத்₃வலைர் ப₃ஹுபி₄ஸ்ச₂ந்நா நீலவை₃ரீர்ய ஸந்நிபை₄: ॥ (29)

தஸ்மிந் பி₃ல்வா: கபித்த₂ாஸ்ச பநஸா பீ₃ஜபூரகா: ।
ஆமலக்யோ ப₃பூ₄வுஸ்ச சூதாஸ்ச ப₂லபூ₄ஷணா: ॥ (30)

உத்தரரே₄ய: குரு₄யஸ்ச வநம் தி₃வ்யோபபே₄ாக₃வத் ।
ஆஜக₃ாம நதீ₃ தி₃வ்யா தீரஜைர்ப₃ஹுபி₄ர்வ்ருதா ॥ (31)

சது:ஸாலாநி ஸுப்₄ராணி ஸாலாஸ்ச க₃ஜவாஜிநாம் ।
ஹர்மயப்ரஸாத₃ஸம்ப₃ாத₄ாஸ் தோரணாநி ஸுப₄ாநி ச ॥ (32)

ஸிதமேக₄நிப₄ம் சாபி ராஜவேஸம் ஸுதோரணம் ।
தி₃வ்யமால்யக்ருதாகாரம் தி₃வ்யக₃ந்த₄ஸமுக்ஷிதம் ॥ (33)

சதுரஸ்ரமஸம்ப₃ாத₄ம் ஸயநாஸநயாநவத் ।
தி₃வ்யை: ஸர்வரஸையுக்தம் தி₃வ்யபே₄ஜந வஸ்த்ரவத் ॥ (34)

உபகல்பிதஸர்வாந்நம் தெ₄ளதநிர்மலப₄ாஜநம் ।
க்ல்ருப்தஸர்வாஸநம் ஸ்ரீமத் ஸ்வாஸ்தீர்ணஸயநோத்தமம் ॥ (35)

ப்ரவிவேஸ மஹாப₃ாஹுரநுக்ஞாதோ மஹர்ஷிணா ।
வேஸம் தத்₃ரத்நஸம்பூர்ணம் ப₄ரத: கைகயீஸுத: ॥ (36)

இவ்வாறு, மிகக் கடுமையான விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவரும், இணையற்ற ஆன்மிக ஆற்றல் படைத்தவருமான முனிவர், வேதாங்கங்களான சிஷை-வியாகரணம் ஆகியவற்றில் கூறியபடி, சரியான ஸ்வரத்தில் எல்லோரையும் அழைத்தார். (வேத மந்திரங்களுக்கு ஸ்வரம் மிகவும் முக்கியம்; உரிய ஸ்வரத்துடன் உச்சரித்தால்தான் கோரிய பலன் கிடைக்கும்.) (22)

கிழக்கு நோக்கி நின்று இரு கைகளையும் கூப்பிக் கொண்டு, மேலே சொன்னவாறு மனத்தால் தியானம் செய்தவுடனேயே, அவர் அழைத்த அத்தனை தேவ-கந்தர்வ-அப்சர-திடீபாலர்களும், மற்றவர்களும் ஒவ்வொருவராக வந்து சேர்ந்தார்கள். (23)

அப்போது வியர்வையைப் போக்கும் காற்று, மலயம், மற்றும் தர்துரம் என்னும் மலைகளைத் தழுவிக்கொண்டு (அந்த மலைகளிலிருந்து புறப்பட்டு) மிகவும் ஆனந்தத்தை அளிக்கக் கூடிய அளவில் சுகமாக வீசியது. (24)

அப்போது தெய்விகமான மலர்கள் தொடர்ந்து மழையாகப் பொழிந்தன. எல்லாத் திசைகளிலும் தேவலோக நகராக்களின் பேரொலி கேட்டது. (25)

உடலுக்கு இன்பம் தரும் தூய காற்று ஏராளமாக வீசியது; அப்சரப் பெண்டிர் கூட்டங்கூட்டமாக நடனம் ஆடினார்கள்; தேவ கந்தர்வர்கள் நல்லிசை வழங்கினார்கள்; வீணைகளின் இனிய ஒலி எங்கும் பரவியது. (26)

அப்போது ஏற்பட்ட இசைகளின் பேரொலி தாளக்கட்டுடன் கூடியதாக ஆகாயத்திலும் பூமியிலும் இருந்த எல்லாப் பிராணிகளின் செவிகளிலும் புகுந்தது. (27)

மனிதர்களின் செவிகளுக்கு இன்பத்தை அளித்த அந்த இசையொலி (சற்று நேரத்திற்குப் பின்) நின்றவுடன் பரதனுடைய பெருஞ்சேனை விசுவகர்மாவின் மகத்தான வேலைத்திறனைக் கண்டது. (28)

மேடும்-பள்ளமும் இருந்த அந்த காட்டுப் பிரதேசம் ஐந்து யோஜனை தூரத்திற்கு நாற்புறங்களிலும் சமதரையாகக் காணப்பட்டது. நீலம்-வெள்ளம் போன்ற மணிகளின் நிறத்தில் இளம்புற்கற்றைகளால் அந்தச் சமவெளி முழுவதும் மறைக்கப்பட்டாற்போல் ஆகியிருந்தது. (29)

அந்தப் பிரதேசத்தில் வில்வம்-விளா-பலா-கொய்யா-மாதுளை-நெல்லி-மா ஆகிய மரங்கள் ஏராளமான பழங்களுடன் விளங்கின. (30)

உத்தரகுருவர்ஷம் என்னும் நிலப்பகுதியில் இருந்த எல்லாவித சுக-சௌக்கியங்களையும் அளிக்கக்கூடிய சைத்ரரதம் என்னும் அற்புத நந்தவனம் அங்கே (பரத்வாஜ ஆசிரமத்திற்கு) வந்தது. கரையோரங்களில் வளரும் பலவிதமான மரங்களுடன் கூடிய தெய்விக நதிகளும் அங்கே வந்தன. (31)

நல்ல வெளிச்சத்துடன் கூடிய சச்சுரமான வீடுகள், யானை-குதிரைகளைக் கட்டுவதற்கான தொழுவங்கள், அழகான ஏழுடுக்கு மாளிகைகள், கூடகோபுரங்கள், தோரணவாயில்கள் காணப்பட்டன. (32)

மணம் வீசும் நீர் தெளிக்கப்பட்டு, வெண்மையான மலர்மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, அரச குடும்பத்தினர் தங்குவதற்கென்றே விசாலமான நுழைவாயிலைக் கொண்ட வெண்முகில் நிகர் மாளிகை; வெகு நீள-அகலமான சதுரமான அறைகள்; உறங்குவதற்கும் உட்காருவதற்கும் வாகனங்களை நிறுத்துவதற்கும் தனித்தனி இடங்கள்; எல்லாவிதமான சுவைகள் பொருந்திய இனிய உணவு வகைகள், ஆடைவகைகள்; எல்லா வகையான அன்னப்பக்குவங்கள்; பளீரென்று தூய்மையாக விளங்கும் பாத்திரங்கள்; இவ்வாறு சித்தமாக வைக்கப்பட்ட ஆசனங்கள், நல்ல மேல்விரிப்புக்களை உடைய படுக்கைகள் முதலிய செல்வச் செழிப்புடன் ரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்ட அந்தத் திருமாளிகைக்குள் மாமுனிவரின் கட்டளைப்படி, பெருந்தோளனும் கைகேயியின் மைந்தனுமான பரதன் நுழைந்தான். (33-36)

- அநுஜக்₃மு₃ஸ்ச தம் ஸர்வே மந்த்ரிண: ஸபுரோஹிதா: ।
ப₃பூ₄வு₃ஸ்ச முத₃ யுக்தா த்₃ருஷ்ட்வா தம் வேஸ்மஸம்விதி₄ம் ॥ (37)
- தத்ர ராஜாஸநம் தி₃வ்யம் வ்யஜநம் ச₂த்ரமேவ ச ।
ப₄ரதோ மந்த்ரிபி₄: ஸார்த₄மப₄யவர்தத ராஜவத் ॥ (38)
- ஆஸநம் பூஜயாமாஸ ராமாயாபி₄ப்ரணம்ய ச ।
வாலவ்யஜநமாத்₃ய ந்யஷீத₃த் ஸசிவாஸநே ॥ (39)
- ஆநுபூர்வ்யாந் நிஷேது₃ஸ்ச ஸர்வே மந்த்ரிபுரோஹிதா: ।
தத: ஸேநாபதி: பஸ்சாத் ப்ரஸாஸ்தா ச நிஷேத₃து: ॥ (40)
- ததஸ்தத்ர முஹுர்தேந நத்ய: பாயஸகர்த்₃மா: ।
உபாதிஷ்ட₂ந்த ப₄ரதம் ப₄ரத்₃வாஜஸ்ய ஸாஸநாத் ॥ (41)
- தாஸாமுப₄யத:கூலம் பாண்டு₃ம்ருத்திகலேபநா: ।
ரம்யாஸ்சாவஸத₂ா தி₃வ்யா ப்₃ராஹ்மணஸ்ய ப்ரஸாத்₃ஜா: ॥ (42)
- தேநைவ ச முஹுர்தேந தி₃வ்யாப₄ரணபூ₄ஷிதா: ।
ஆகு₃ர்விம்ஸதிஸாஹஸ்ரா: ப்₃ரஹ்மணா ப்ரஹிதா: ஸ்த்ரிய: ॥ (43)
- ஸுவர்ணமணிமுக்தாபி₄: ப்ரவாலேந ச ஸோபி₄தா: ।
ஆகு₃ர்விம்ஸதிஸாஹஸ்ரா: குபே₃ரப்ரஹிதா: ஸ்த்ரிய: ॥ (44)
- யாபி₄ர்க்₃ருஹீத: புருஷ: ஸோந்மாத்₃ இவ லக்ஷயதே ।
ஆகு₃ர்விம்ஸதிஸாஹஸ்ரா நந்த₃நாத்₃ப்ஸரோக₃ணா: ॥ (45)
- நாரதஸ்தும்பு₃ருர்கே₃ப: ப்ரப₄யா ஸுர்யவர்சஸ: ।
ஏதே க்₃ந்த₄ர்வராஜாநோ ப₄ரதஸ்யாக்₃ரதோ ஜகு₃: ॥ (46)
- அலம்பு₃ஸா மிஸ்ரகேஸீ புண்ட்₃ரீகாத்₂ வாமநா ।
உபாந்ருத்யம்ஸ்து ப₄ரதம் ப₄ரத்₃வாஜஸ்ய ஸாஸநாத் ॥ (47)
- யாநி மால்யாநி தே₃வேஷு யாநி சைத்ரரதே₂ வநே ।
ப்ரயாகே₃ தாந்யத்₃ருஸ்யந்த ப₄ரத்₃வாஜஸ்ய தேஜஸா ॥ (48)
- பி₃ல்வா மார்த்₃ங்கிக்₃கா ஆஸந் காம்ஸ்யக்₃ராஹா விபீ₄தகா: ।
அஸ்வத்த₂ா நர்தகாஸ்சாஸந் ப₄ரத்₃வாஜஸ்ய ஸாஸநாத் ॥ (49)
- தத: ஸரளதாலாஸ்ச திலகா நக்தமாலகா: ।
ப்ரஹ்ருஷ்டாஸ்தத்ர ஸம்பேது: குப்₃ஜா பூத்வாத்₂ வாமநா: ॥ (50)
- ஸிம்ஸபாமலகீஜம்ப்₃வோ யாஸ்சாந்யா: காநநே லதா: ।
ப்ரமத்₃ாவிக்₃ரஹம் க்ருத்வா ப₄ரத்₃வாஜாஸ்ரமோவஸந் ॥ (51)

அவனைத் தொடர்ந்து அமைச்சர்களும் புரோகிதர்களும் உள்ளே சென்றார்கள். அந்தத் திருமாளிகையின் அற்புதமான அமைப்பைக் கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். (37)

அவ்விடத்தில் காணப்பட்ட அரியாசனத்தையும், திவ்யமான சாமரத்தையும், வெண்கொற்றக் குடையையும் (மன்னரான இராமபிரானே அங்கே வீற்றிருப்பதாகக் கருதி) அமைச்சர்களுடன் கூடிய பரதன், அரசர்போல எண்ணி வழிபட்டான். (38)

பின், இராமபிரானை மனத்தால் எண்ணி வணங்கி சிம்மாசனத்திற்குத் தலைவணங்கினான். பின்னர், கையில் வெண்சாமரத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு, அமைச்சர்களுக்கான இருக்கை ஒன்றில் அமர்ந்து கொண்டான். (39)

அதன் பின்னர் எல்லா அமைச்சர்களும் புரோகிதர்களும், தத்தம் அதிகாரத்திற்கும் தகுதிக்கும் ஏற்ற முறைப்படி ஆசனங்களில் அமர்ந்து கொண்டார்கள். பின், படைத்தலைவரும் பாசறை அமைப்புப் பொறுப்பாளரும் அமர்ந்தார்கள். (40)

பின்னர், ஒரு முகூர்த்த காலத்திற்குள் பரத்வாஜ முனிவரின் ஆணைப்படி, பாயசம் பெருகிப் பாயும் நதிகள், பரதனின் (அவனுடைய படைவீரர்கள், மற்றும் உடன் வந்தோர்களின்) உபயோகத்திற்காக அருகில் ஓடின. (41)

அந்தணப் பெருந்தகையின் மகிமையால், நதியின் இரு கரைகளிலும் பளிச்சென்று சுண்ணாம்புக் கலவையால் கட்டப்பட்ட கவினமிகு வாசஸ்தலங்கள் தோன்றியிருந்தன. (42)

அதே வேளையில், பிரும்மாவினால் அனுப்பப்பட்டவர்களும், விலையுயர்ந்த அணிகலன்கள் அணிந்தவர்களுமான இருபதினாயிரம் நாரீமணிகள் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தார்கள். (43)

குபேரனால் அனுப்பப்பட்ட இருபதினாயிரம் நங்கையர், தங்கம்-ரத்தினம்-முத்து-பவழங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாக வந்து சேர்ந்தார்கள். (44)

எந்தப் பெண்களால் பார்க்கப்பட்ட ஆண்மகன் சித்தம் கலங்கியவன் போல் காணப்படுவானோ, அத்தனை பேரழகு வாய்ந்த இருபதினாயிரம் அப்சரப் பெண்டிர் தேவலோகத்துப் பூஞ்சோலையான நந்தவனத்திலிருந்து வந்து சேர்ந்தார்கள். (45)

சூரியனுடைய செங்கதிர் போல் ஒளிவீசும் நாரதர், தும்புரு, கோபர் ஆகிய கந்தர்வ முக்கியஸ்தர்கள், பரதன் முன்னால் வந்து இசை பாடத் தொடங்கினார்கள். (46)

அலம்புலா, மிஸ்ரகேசி, புண்டரீகா, வாமனா (என்னும் அப்சர நர்த்தகிகள்) பரத்வாஜருடைய ஆணைக்கிணங்க, பரதன் முன்னிலையில் நடனம் ஆடினார்கள். (47)

தேவர்களுடைய பூந்தோட்டங்களில் உள்ள மலர்களும், குபேரனுடைய சைத்ரரதம் என்னும் பூங்காவில் காணப்படும் அதிக சிறப்பான மலர்மாலைகளும், பரத்வாஜருடைய எல்லையற்ற மகிமையால் பிரயாகையில் காணப்பட்டன. (48)

பரத்வாஜருடைய தவத்தின் ஆற்றலால் அவ்விடத்திலிருந்த வில்வமரங்கள் மிருதங்கம் வாசித்தன; விபீதக (தானிக்காய்) மரங்கள் சம்யம் என்னும் தாள வகையைப் போட்டன; அரச மரங்கள் நடனக்காரர்கள் ஆயின. (49)

அப்போது, தேவதாரு-பனை-திலகம்-தமாலம் ஆகிய மரங்கள் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் கூனர்-குள்ளர்களாக மாறினார்கள். (50)

சிம்சபா, நெல்லி, நாவல் முதலியவைகளும், காட்டுக் கொடிகள் பிறவும் பெண்ணுருவம் ஏற்று பரத்வாஜர் ஆசிரமத்தில் (பரதனுக்குக் குற்றேவல் செய்வதற்காக) வந்திருக்கத் தொடங்கினார்கள். (51)

ஸுரா: ஸுராபா: பிபுத பாயஸம் ச புபுஷிதா: ।
மாம்ஸாநி ச ஸுமேத்யாநி பக்ஷயந்தாம் யாவதிச்சத ॥ (52)

உச்சத்ய ஸ்நாபயந்தி ஸ்ம நதீதீரேஷு வல்குஷு ।
அப்யேகமேகம் புருஷம் ப்ரமதா: ஸப்த சாஷ்ட ச ॥ (53)

ஸம்வாஹந்தய: ஸமாபேதுர் நார்யோ ருசிரலோசநா: ।
பரிம்ருஜ்ய ததாந்யோந்யம் பாயயந்தி வராங்குநா: ॥ (54)

ஹயாந் கஜாந் கராநுஷ்ட்ராந்ஸ் ததைவ ஸுரபே: ஸுதாந் ।
அபேஜயந் வாஹநபாஸ்தேஷாம் பேஜ்யம் யதாவிதி ॥ (55)

இக்ஷிம்ஸ்ச மது லாஜாம்ஸ்ச பேஜயந்தி ஸ்ம வாஹநாந் ।
இக்ஷவாகுவரயோதாநாம் சோத்யந்தோ மஹாபுலா: ॥ (56)

நாஸ்வபுந்தேயஸ்வமாஜாநாந் கஜம் குஞ்ஜரக்ரஹ: ।
மத்தப்ரமத்தமுதிதா சமூ: ஸா தத்ர ஸம்புபௌ ॥ (57)

தர்பிதா: ஸர்வகாமைஸ்தே ரக்தசந்தநுருஷிதா: ।
அப்ஸரோக்யணஸம்யுக்தா: ஸைந்யா வாசமுதைரயந் ॥ (58)

நைவாயோத்யாம் க்யமிஷ்யாமோ ந க்யமிஷ்யாம த்ஸண்டுகாந் ।
குஸலம் புரதஸ்யாஸ்து ராமஸ்யாஸ்து ததா ஸுகம் ॥ (59)

இதி பாத்யாதயோத்யாஸ்ச ஹஸ்த்யஸ்வாரோஹபுந்தகா: ।
அநாதாஸ்தம் விதிம் லப்த்வா வாசமேதாமுதைரயந் ॥ (60)

ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டா விநேதுஸ்தே நராஸ்தத்ர ஸஹஸ்ரஸ: ।
புரதஸ்யாநுயாதார: ஸ்வர்கேயமிதி சாபுருவந் ॥ (61)

ந்ருத்யந்தி ஸ்ம ஹஸந்தி ஸ்ம க்யாயந்தி ஸ்ம ச ஸைநிகா: ।
ஸமந்தாத்தபரிதாவந்தி மால்யோபேதா: ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (62)

ததோ புத்தவதாம் தேஷாம் ததந்நமம்ருதோபமம் ।
திவ்யாநுத்வீக்ஷய பக்ஷயாம்ஸ்தாநபுவத்புக்ஷணே மதி: ॥ (63)

ப்ரேஷ்யாஸ்சேட்யஸ்ச வத்வஸ்ச புலஸ்தாஸ்ச ஸஹஸ்ரஸ: ।
புபுஷஸ்தே ப்ருஸம் த்ருப்தா: ஸர்வே சாஹதவாஸஸ: ॥ (64)

குஞ்ஜராஸ்ச கரோஷ்ட்ராஸ்ச கேயஸ்வாஸ்ச ம்ருக்யபக்ஷிண: ।
புபுஷ: ஸுப்ருதாஸ்தத்ர நாந்யோ ஹ்யந்யமகல்பயத் ॥ (65)

“மதுபான வேட்கையுடையவர்களே! மிகவும் பசியோடு இருப்பவர்களே! உங்களுக்கு வேண்டிய அளவு மதுவையும், பாயசத்தையும் பருகுகங்கள்; நன்றாகப் பழுத்த பழங்களை உண்ணுங்கள்” (என்று, அந்தப் பெண்கள் இனிமையாக வற்புறுத்தினார்கள்). (52)

ஒவ்வொரு ஆண்மகனையும் ஏழெட்டு இளம்பெண்கள் சௌகரியமாக அமைக்கப்பட்ட நதிக்கரைகளில் உட்கார வைத்து உடலைப் பிடித்துவிட்டு நீராட்டினார்கள். (53)

அழகிய கண்களையுடைய இளம்பெண்கள், விருந்தாளிகளின் கால்களைப் பிடித்து விடுவதற்காக வந்தார்கள்; உத்தமப் பெண்டிர், அவர்களுடைய உடலைத் துடைத்துவிட்டு ஒருவருக்கொருவர் இனிய பானங்களை அளித்தார்கள். (54)

விலங்குக் காவலர்கள், குதிரை-யானை-கழுதை-ஒட்டகம்-காளைகளுக்கு உரிய தீனிகளைக் கொடுத்து, அவைகளை உண்ண வைத்தார்கள். (55)

இக்ஷ்வாகு பரம்பரையின் ஆற்றல் மிக்க படைவீரர்களை வாகனங்களில் சுமந்து வந்த குதிரை, எருது முதலானவைகளுக்கு, (அவைகளை கவனித்துக் கொள்ளும்படி முனிவரால் ஆணையிடப்பட்ட) ஏவலாளர்கள் கரும்புக் கழிகளையும், வெல்லம் கலந்த தவிடு முதலியவைகளையும் கொஞ்சிக் குலாவி உற்சாகப்படுத்தி உண்ண வைத்தார்கள். (56)

குதிரைக்காரன் குதிரையைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை; யானைப்பாகன் யானையைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளவில்லை. அந்த இடத்தில் அந்தப் படை மெய்மறந்த ஆனந்தத்தால் மயங்கியிருந்தது. (57)

அந்தப் படைவீரர்கள், தங்கள் விருப்பங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டவர்களாக, அப்சரப் பெண்டிரால் செஞ்சந்தனம் பூசப்படுவது ஆகிய உபசாரங்கள் செய்விக்கப்பட்டவர்களாக, பின்வரும் வார்த்தைகளைப் பேசிக் கொண்டார்கள். (58)

‘நாம் அயோத்திக்குத் திரும்பிப் போக மாட்டோம்! தண்டகாரணயத்திற்கும் போக மாட்டோம்!... பரதன் சௌக்கியமாக இருக்கட்டும்! (அவன்தானே நம்மை இங்கே அழைத்து வந்தான்!) இராமனும் நலமாக இருக்கட்டும்! (அவரைக் காண்பதற்காகத்தானே நாம் இங்கே வந்தோம்!)’ (59)

இவ்விதமாக காலாட்படையினர், குதிரை வீரர்கள், யானைப் படையினர் எல்லோரும், (சகலவித சௌக்கியங்களையும் எல்லையில்லாது அனுபவித்து மதிமயங்கிய நிலையில்) ‘தமக்கு யாரும் தலைவர் இல்லை’ என்ற அகந்தையில் பேசிக் கொண்டார்கள். (60)

பரதனுடன் வந்திருந்த ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அந்த இடத்திலிருந்த குறைவில்லாத சுக சாதனங்களால் மயங்கி, ‘இதுதான் சுவர்க்கம்!’ என்று மிக மகிழ்ச்சியுடன் ஆர்ப்பரித்தார்கள். (61)

மலர்மாலைகளை அணிந்து உல்லாசமாக இருந்த ஆயிரக்கணக்கான படைவீரர்கள், தலைகால் புரியாமல் ஆட்டம் போட்டார்கள்; காரணமில்லாமல் சிரித்தார்கள்; இஷ்டப்படி பாடினார்கள்; எல்லாத் திசைகளிலும் தறிகெட்டு ஓடினார்கள். (62)

அமிழ்த்திற்கு ஒப்பான உணவு வகைகளை உண்டுகளித்த அவர்களுக்கு, (சுவை-மணம்-நிறம்-தோற்றம் கொண்ட) பல்வகை சிற்றுண்டிகளைக் கண்ணால் பார்த்ததும், மேலும் மேலும் உண்ண வேண்டும் என்ற பேராசை உண்டாயிற்று. (63)

பணியாளர்கள், வேலைக்காரிகள், படையிலிருந்த குற்றேவல் செய்யும் பெண்கள் எல்லோருமே புதிய ஆடைகளைப் பெற்றவர்களாக, முற்றிலும் மனம் மகிழ்ந்தவர்களானார்கள். (64)

யானைகள், கோவேறு கழுதைகள், ஒட்டகங்கள், பசுக்கள், குதிரைகள், மற்றுமுள்ள (நாய்கள் போன்ற) விலங்குகள், பறவைகள்கூட எல்லா வகையாலும் நிறைவை அடைந்திருந்தன. வேறு எந்தப் பொருளுக்கும் எவனும் சிறிதுகூட விருப்பம் கொள்ளவில்லை. (65)

- நாஸூக்லவாஸாஸ் தத்ராஸீத் சக்ஷதி₄தோ மலிநோ஽பி வா ।
ரஜஸா த்வஸ்தகேஸோ வா நர: கஸ்சித்யு₃ருஸ்யத ॥ (66)
- ஆஜைஸ்சாபி ச வாராஹர் நிஷ்ட₂நவரஸஞ்சயை: ।
ப₂லநிர்வ்யூஹஸம்ஸித்ய₄: ஸுபைர்க₃ந்த₄ரஸாந்விதை: ॥ (67)
- புஷ்பத்₄வஜுவதீ: பூர்ணா: ஸூக்லஸ்யாந்நஸ்ய சாபி₄த: ।
த₃த்யு₃ருஸூர்விஸ்மிதாஸ்தத்ர நரா லௌஹீ: ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (68)
- ப₃பூ₄வுர்வநபார்ஸ்வேஷு கூபா: பாயஸகர்த்யமா: ।
தாஸ்ச காமத்ய₃க₄ க₃ாவோ த்யு₃ருமாஸ்சாஸந் மது₄ச்யுத: ॥ (69)
- வாப்யோ மைரேயபூர்ணாஸ்ச ம்ருஷ்டமாம்ஸசயைர்வ்ருதா: ।
ப்ரதப்தபிட₂ரைஸ்சாபி மார்க்யமாயூரகௌக்குடை: ॥ (70)
- பாத்ரீணாம் ச ஸஹஸ்ராணி ஸ்த₂ாலீநாம் நியுதாநி ச ।
ந்யர்பு₃த₃நி ச பாத்ராணி ஸாதகும்ப₄மயாநி ச ॥ (71)
- ஸ்த₂ால்ய: கும்ப₄ய: கரம்ப்யஸ்ச த₃தி₄பூர்ணா: ஸுஸம்ஸ்க்ருதா: ।
யௌவநஸ்த₂ஸ்ய கௌரஸ்ய கபித்த₂ஸ்ய ஸுக₃ந்தி₄ந: ॥ (72)
- ஹரத₃: பூர்ணா: ரஸாலஸ்ய த₃த₄ந: ஸ்வேதஸ்ய சாபரே ।
ப₃பூ₄வு: பாயஸஸ்யாந்யே ஸர்கராயாஸ்ச ஸஞ்சயா: ॥ (73)
- கல்காம்ஸ்சூர்ணகஷாயாம்ஸ்ச ஸ்நாநாநி விவித₄நி ச ।
த₃த்யு₃ருஸூர்ப₄ஜநஸ்த₂நி தீர்தே₂ஷு ஸரிதாம் நரா: ॥ (74)
- ஸூப்லாநம்ஸுமதஸ்சாபி த₃ந்தத₄வநஸஞ்சயாந் ।
ஸூக்லாம்ஸ்ச சந்த₃நகல்காம்ஸ்ச ஸமுத்ய₃ரேஷ்வவதிஷ்ட₂த: ॥ (75)
- த₃ர்பணாந் பரிம்ருஷ்டாம்ஸ்ச வாஸஸாம் சாபி ஸஞ்சயாந் ।
பாது₃கோபாநஹாம் சைவ யுக்₃மாந்யத்ர ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (76)
- ஆஞ்ஜநீ: கங்கதாந் கூர்சாஞ் ஸஸ்த்ராணி ச த₄நூம்ஷி ச ।
மர்மத்ராணாநி சித்ராணி ஸயநாந்யாஸநாநி ச ॥ (77)
- ப்ரதிபாநஹரத₃ந் பூர்ணாந் க₂ரோஷ்ட்ரக₃ஜவாஜிநாம் ।
அவக₃ஹ்ய ஸுதீர்த₂ாம்ஸ்ச ஹரத₃ந் ஸோத்பலபுஷ்கராந் ॥ (78)
- ஆகாஸவர்ணப்ரதிமாந் ஸ்வச்ச₂தோயாந் ஸுக₂ாப்லவாந் ।
நீலவைரூ₃ர்யவர்ணாம்ஸ்ச ம்ருத₃ந் யவஸஸஞ்சயாந் ॥
நிர்வாபார்த₂ந் பஸுநாம் தே த₃த்யு₃ருஸூஸ்தத்ர ஸர்வஸ: ॥ (79)
- வ்யஸம்யந்த மநுஷ்யாஸ்தே ஸ்வப்நகல்பம் தத₃த்யு₃புதம் ।
த்யு₃ருஷ்ட்வாதித்யம் க்ருதம் தாத்யு₃ருக்₃புரதஸ்ய மஹர்ஷிணா ॥ (80)
- இத்யேவம் ரமமாணாநாம் தே₃வாநாமிவ நந்த₃நே ।
ப₄ரத்ய₃வாஜாஸ்ரமே ரமயே ஸா ராத்ரிர்வ்யத்யவர்தத ॥ (81)

அந்த இடத்தில் அழுக்கான ஆடை உடுத்தியவன், பசியுள்ளவன், தளர்ந்து போனவன், தூசி படிந்த கேசத்தை உடையவன் என்று எந்தவொரு மனிதனும் காணப்படவில்லை. (66)

பலவகையான உணவுகளின் பக்குவங்கள், உயர்ந்த துவையல் வகைகள், இனிப்பான பழரசங்களின் கலவைகள், நல்ல மணமும் சுவையும் கூடிய குழம்பு, ரஸம், வெண்மையான அன்னம் நிரம்பியனவும், அழகிய மலர் வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டவையுமான தங்கப் பாத்திரங்கள் - இவைகளைப் பேராச்சரியத்துடன் கண்டார்கள். (67,68)

அந்த வனத்தை ஒட்டியிருந்த பிரதேசங்களில் இருந்த கிணறுகளில் கெட்டியான பாயசம் நிரம்பி வழிந்தது; அங்கிருந்த சாதாரணப் பசுக்கள் (மக்கள் விரும்புகிறவைகளையெல்லாம் அளிக்கும் சக்தி படைத்த) காமதேனுக்களாக மாறின; மரங்கள் தேனைப் பொழிந்தன. (69)

(பரதனுடைய சேனையுடன், காட்டு மனிதர்கள்-வேடர்கள் போன்ற இழிகுலத்தோர் சிலரும் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் மனம் மகிழும் வகையில்) அந்தப் பகுதியிலிருந்த குட்டைகளில் (தண்ணீருக்குப் பதிலாக) மைரேயம் என்னும் பழரசம் நிரம்பியது; உயர்ந்த வகையிலான பலவகை பக்குவங்கள் காணப்பட்டன. (70)

ஆயிரக்கணக்கான சமையல் பாத்திரங்கள்; (சாம்பார், ரஸம், மோர், பச்சடி போன்றவைகளை வைக்கக் கூடிய) லட்சக்கணக்கான தூக்குப் பாத்திரங்கள்; கோடிக்கணக்கான தங்கத் தாம்பாளங்கள் காணப்பட்டன. சுவை கூட்டப் பெற்ற தயிர்ப் பாண்டங்கள் பெரியனவும், சிறியனவுமான மட்பாண்டங்கள்; சில மடுக்களில் விளாம்பழத்தின் இனிய வாசனையுடன் கூடிய, புளிக்காத, வெள்ளைவெளேரென்று பளிச்சிடுகிற தயிர் நிறைந்திருந்தது; மற்றும் சிலவற்றில் இனிப்பான பொருட்கள் சேர்க்கப்பட்ட மோர் இருந்தது; வேறு மடுக்களில் பால் நிறைந்திருந்தது; சர்க்கரைக் குவியல்களும் காணப்பட்டன. (71-73)

மக்கள் நீராடும் நதித்துறைகளில் பல்வகைப் பாத்திரங்களில் வைக்கப்பட்ட நெல்லிமுள்ளிக் கல்கம், உடம்பில் பூசிக் கொள்வதற்கான பூச்சுக்கள், தைலங்கள் முதலியன இருப்பதைக் கண்டார்கள். (74)

பல் துலக்குவதற்காக வெண்மையும், கூர்மையுமான மரக்குச்சிகளின் கட்டுகள்; சம்புடங்களில் வைக்கப்பட்ட சந்தனக் குழம்பு; (75)

நன்றாகத் துடைத்து வைக்கப்பட்ட நிலைக்கண்ணாடிகள், ஆடைகளின் குவியல்கள்; ஆயிரக்கணக்கான மரப்பாதுகைகள் - செருப்புகளின் ஜோடிகள்; (76)

கண்களில் இட்டுக் கொள்ளும் மை வகைகள்; சீப்புகள்; கூந்தலை சிடுக்கு நீக்கும் கேசநீவிகள்; சஸ்திரங்கள்; விற்கள்; உயிர்நிலைகளைக் காக்கும் கவசங்கள்; படுக்கைகள்; அமர்வதற்கான இருக்கைகள்; (77)

கோவேறு கழுதை, ஒட்டகம், யானை, குதிரை முதலியன சுகமாக இறங்கி நீர் குடிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள நிறைவான நீர்நிலைகள்; உத்பலம், தாமரை மலர்கள் விளங்கும் தலைமூழ்கி நீராடக் கூடிய துறைகள்; (78)

நீர்நிலைகளில் தண்ணீர் ஆகாயத்தைப் போல் நிர்மலமாக இருந்தது; சுகமாக நீந்தக் கூடியதாகவும் இருந்தது; நான்குதால் பிராணிகளின் உணவுக்காக நீலம், வைடூர்யம் போல் பிரகாசிக்கும் மிருதுவான புல்வெளிகள் அவ்விடத்தில் எங்கும் காணப்பட்டன. (79)

அந்த மக்கள் எல்லோரும் பரதனுக்கு மாமுனிவரால் அளிக்கப்பட்ட விருந்துபசாரத்தைக் கண்டு, 'இது என்ன கனவா? ஆகா, என்ன அற்புதம்!' என்று வியப்பில் ஆழ்ந்து போனார்கள். (80)

தேவலோக நந்தனவனத்தில் தேவர்கள் மிக இன்பமாகப் பொழுதைக் கழிப்பதைப் போல பரத்வாஜருடைய அழகிய ஆசிரமத்தில் அவர்களுடைய அந்த இரவு கழிந்தது. (81)

ப்ரதிஜக்₃முஸ்₃ தா நத்₃யோ க₃ந்த₄ர்வாஸ்₃ யத்₂ாக₃தம் ।
ப₄ரத்₃வாஜமநுக்ஞாப்ய தாஸ்₃ ஸர்வா வராங்க₃நா: ॥ (82)

ததை₂வ மத்தா மதி₃ரோத்கடா நராஸ்-
ததை₂வ தி₃வ்யாக₃ருசந்த₃நோக்ஷிதா: ।
ததை₂வ தி₃வ்யா விவித₄ா: ஸ்ரகு₃த்தமா:
ப்ருத₂க்ப்ரகீர்ணா மநுஜை: ப்ரமர்தி₂தா: ॥ (83)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகநவதிதம: ஸர்க₃: ॥

த்₂விநவதிதம: ஸர்க₃:

ப₄ரத்₃வாஜாமந்த்ரணம்

- ததஸ்தாம் ரஜநீம் வ்யுஷ்ய ப₄ரத: ஸபரிச்ச₂த₃: ।
க்ருதாதித்₂யோ ப₄ரத்₃வாஜம் காமாத₃பி₄ஜக₃ாம ஹ ॥ (1)
- தம்ருஷி: புருஷவ்யாக்₄ரம் ப்ரேக்ஷ்ய ப்ராஞ்ஜலிமாக₃தம் ।
ஹுதாக்₃நிஹோத்ரோ ப₄ரதம் ப₄ரத்₃வாஜோப்யப₄ாஷத ॥ (2)
- கச்சித்₃த்ர ஸுக₂ா ராத்ரிஸ் தவாஸ்மத்₃விஷயே க₃தா ।
ஸமக்₃ரஸ்தே ஜந: கச்சித்₃தாதித்₂யே ஸம்ஸ மே₅நக₄ ॥ (3)
- தமுவாசாஞ்ஜலிம் க்ருத்வா ப₄ரதோபி₄ப்ரணம்ய ச ।
ஆஸ்ரமாத₃பி₄நிஷ்க்ராந்தம் ருஷிமுத்தமதேஜஸம் ॥ (4)
- ஸுகே₂ாஷிதோஸ்மி ப₄க₃வந் ஸமக்₃ரப₃லவாஹந: ।
தர்பித: ஸர்வகாமைஸ்₃ ஸாமாத்யோ ப₄க₃வநஸ்த்வயா ॥ (5)
- அபேதக்லம ஸந்தாபா: ஸுபி₄க்ஷா: ஸுப்ரதிஸ்ரயா: ।
அபி ப்ரேக்ஷ்யாநுபாத₃ாய ஸர்வே ஸ்ம ஸுஸுகே₂ாஷிதா: ॥ (6)
- ஆமந்த்ரயோஹம் ப₄க₃வந் காமம் த்வாம்ருஷிஸத்தம் ।
ஸமீபம் ப்ரஸ்தி₂தம் ப்₄ராதுர் மைத்ரேணேக்ஷஸ்வ சக்ஷுஷா ॥ (7)
- ஆஸ்ரமம் தஸ்ய தர்மக்ஞ தார்மிகஸ்ய மஹாத்மந: ।
ஆசக்ஷவ கதமோ மார்க₃: கியாநிதி ச ஸம்ஸ மே ॥ (8)
- இதி ப்ருஷ்டஸ்து ப₄ரதம் ப்₄ராத்ருத்₃ர்ஸநலாலஸம் ।
ப்ரத்யுவாச மஹாதேஜா ப₄ரத்₃வாஜோ மஹாதபா: ॥ (9)
- ப₄ரதார்தத்ருதீயேஷு யோஜநேஷ்வஜநே வநே ।
சித்ரகூடோ கி₃ரிஸ்தத்ர ரம்யநித்₃ரகாநந: ॥ (10)

(பொழுது விடிந்ததும்) அந்த நதிகள், கந்தர்வர்கள், அழகான பெண்கள் அனைவரும், பரத்வாஜரிடம் அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு வந்தபடியே திரும்பிச் சென்றார்கள். (82)

(ஆனால்) அந்த மக்கள் எல்லோரும் மதுபானத்தால் மதிமயங்கியவர்களாகவும், திவ்யமான அகில்-சந்தனக் குழம்பு பூசப்பட்டவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அவர்களால் (மதிமயங்கிய நிலையில்) எறியப்பட்ட மலர்மாலைகள் ஆங்காங்கே தனித்தனியாக வாடிக் கிடந்தன. (83)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
தொண்ணூற்றோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : தொண்ணூற்று இரண்டு பரத்வாஜரிடம் விடைபெறுதல்

விருந்தினர்க்குரிய சகல உபசாரங்களையும் மனம் விரும்பியபடி தன் படைகளோடு பெற்றுக் கொண்டு, அந்த இரவை அவ்விடத்தில் கழித்துவிட்டு, (பொழுது விடிந்ததும்) பரத்வாஜரை நோக்கிச் சென்றான், பரதன். (1)

அக்னிஹோத்ரம் முதலான நித்திய கர்மாக்களை முடித்துவிட்டு (குடிலிலிருந்து) வெளியே வந்த பரத்வாஜ முனிவர், கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு எதிரே வந்துகொண்டிருந்த புருஷோத்தமனான பரதனைப் பார்த்துக் கூறினார்— (2)

“புண்ணியாத்மாவே! இரவில் இந்த இடத்தில் சுகமாகத் தங்கினாயா? உன்னுடைய பரிவாரங்கள் எல்லாம் விருந்துபசாரங்களால் திருப்தி அடைந்தார்களா? இதைப் பற்றி எனக்குச் சொல்.” (3)

ஆசிரமத்திலிருந்து வெளியே வந்து கொண்டிருந்தவரும், ஆன்மசக்தி மிக்கவருமான முனிவரைக் கண்டதும் தரையில் விழுந்து வணங்கி கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு பரதன் சொன்னான்— (4)

“தொழுந்தகையீர்! எல்லா படைவீரர்கள்-அமைச்சர்கள்-வாகனங்களுடன் சுகமாகத் தங்கினேன். பகவானே! தங்களால் எங்களுடைய எல்லா வகையான (சுக-சௌக்கிய) விருப்பங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டன. (5)

கீழ்நிலைப் பணியாளர்களிலிருந்து எல்லோரும் தளர்ச்சியும் உடல்வலியும் நீங்கியவர்களாக, நல்ல உணவை வயிறார உண்டவர்களாக, நன்றாக உபசரிக்கப்பட்டவர்களாக, சுகமாகப் பொழுதைக் கழித்தார்கள். (6)

பெருந்தகையீர்! முனிவர் திலகமே! தமையன் இருக்குமிடத்திற்குச் செல்ல தங்களிடம் அனுமதி கோரி வந்திருக்கிறேன். அருள் நிறைந்த பார்வையால் தாங்கள் கடாட்சிக்க வேண்டும். (7)

அறம் அறிந்த வள்ளலே! அறம் அறிந்தவரும், பேரருளாளருமான அவருடைய ஆசிரமம் பற்றி விவரமாகக் கூறவேண்டும். அவ்விடம் செல்லும் வழி எது? இங்கிருந்து எவ்வளவு தொலைவு? என்பதையும் அடியேனுக்குச் சொல்லவேண்டும்.” (8)

மகாதேஜஸ்வியும் பெரும் தவசியுமான பரத்வாஜர், தமையனாரைக் காண்பதற்குத் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் பரதன் மேற்கண்டவாறு கேட்டதும், அவனுக்குப் பதில் சொன்னார்— (9)

“பரதா! இங்கிருந்து இரண்டரை யோஜனை தூரத்தில் மக்கள் நடமாட்டமில்லாத இடத்தில் அழகான நீரருவிகளும், காட்டுப் பிரதேசமும் சூழ்ந்த சித்திரகூடம் என்ற மலை இருக்கிறது. (10)

- உத்தரம் பார்ஸ்வமாஸாத்ய தஸ்ய மந்த்ராகிநீ நதீ தீ_3 ।
 புஷ்பிதத் ரு_3 மஸம்ச்ச ந_2 நா ரம்யபுஷ்பிதகாநநா ॥ (11)
- அநந்தரம் தத்ஸரிதஸ்சித்ரகூடஸ்ச பர்வத: ।
 தயோ: பர்ணகுட தாத தத்ர தெள வஸதோ த் ரு_4 வம் ॥ (12)
- த ரு_3 க்ஷிணேநைவ மார்த் கே_3 ண ஸவ்யத ரு_3 க்ஷிணமேவ வா ।
 க ரு_3 ஜவாஜிரத ா_2 கீர்ணாம் வாஹிநீம் வாஹிநீபதே ॥
 வாஹயஸ்வ மஹாப ா_4 க ரு_3 ததோ த் ரு_3 ரக்ஷயஸி ராக ரு_4 வம் ॥ (13)
- ப்ரயாணமிதி தச்ச் ரு_2 ருத்வா ராஜராஜஸ்ய யோஷித: ।
 ஹித்வா யாநாநி யாநார்ஹா ப் ரு_3 ராஹ்மணம் பர்யவாரயந் ॥ (14)
- வேபமாநா க் ரு_3 ஸா தீ நா_3 ஸஹ தே வ_3 யா ஸுமித்ரயா ।
 கௌஸல்யா தத்ர ஜக் ரு_3 ராஹ கராப் ா_4 யாம் சரணௌ முநே: ॥ (15)
- அஸம்ருத் தே_4 ந காமேந ஸர்வலோகஸ்ய க ரு_3 ர்ஹிதா ।
 கைகேயீ தஸ்ய ஜக் ரு_3 ராஹ சரணௌ ஸவ்யபத்ரபா ॥ (16)
- தம் ப்ரத ரு_3 க்ஷிணமாக ரு_3 ம்ய ப ா_4 க ரு_3 வந்தம் மஹாமுநிம் ।
 அத் ரு_3 ராத் ப_4 ரதஸ்யைவ தஸ்தெ ரு_2 ள தீ ந_3 மநாஸ்தத ா_3 ॥ (17)
- தத: பப்ரச்ச் ரு_2 ப ா_4 ரதம் ப ா_4 ரத் ரு_3 வாஜோ த் ரு_3 ருட் ரு_4 வ்ரத: ।
 விஸேஷம் க் ரு_3 னாதுமிச்ச ா_2 மி மாத்ருணாம் தவ ராக ரு_4 வ ॥ (18)
- ஏவமுத்தஸ்து ப ா_4 ரதோ ப ா_4 ரத் ரு_3 வாஜேந த ா_4 ர்மிக: ।
 உவாச ப்ராஞ்ஜலிப் ரு_4 த்வா வாக்யம் வசநகோவித ரு_3 : ॥ (19)
- யாமிமாம் ப ா_4 க ரு_3 வந் தீ நா_3 ம் ஸோகாநஸநகர்ஸிதாம் ।
 பித்ருர்ஹி மஹிஷீம் தே வ_3 மீம் தே வ_3 தாமிவ பஸ்யஸி ॥ (20)
- ஏஷா தம் புருஷவ்யாக் ரு_4 ரம் ஸிம்ஹவிக்ரந்தக ரு_3 மிநம் ।
 கௌஸல்யா ஸுஷுவே ராமம் த ா_4 தாரமதி ரு_3 திர்யத ா_2 ॥ (21)
- அஸ்யா வாமபு ரு_3 ஜம் ஸ்லிஷ்டா யைஷா திஷ்ட ரு_2 தி த ரு_3 ர்மநா: ।
 இயம் ஸுமித்ரா த ரு_3 :க ரு_2 ர்தா தே வ_3 மீ ராக் ரு_3 ஸ்ச மத் ரு_4 யமா ॥ (22)
- கர்ணிகாரஸ்ய ஸாகே ரு_2 வ ஸீர்ணபுஷ்பா வநாந்தரே ।
 ஏதஸ்யாஸ்து ஸுதௌ தே வ_3 யா: குமாரௌ தே வ_3 வர்ணிநௌ ॥
 உபெ ரு_4 ள லக்ஷ்மணஸத்ருக் ரு_4 நௌ வீரௌ ஸத்யபராக்ரமௌ ॥ (23)
- யஸ்யா: க் ரு_3 ருதே நரவ்யாக் ரு_4 ரௌ ஜீவநாஸமிதோ க ரு_3 தௌ ।
 ராஜா புத்ரவிஹிநஸ்ச ஸ்வர்க ரு_3 ம் த ரு_3 ஸரதே ரு_2 க ரு_3 த: ॥ (24)
- க்ரோத ரு_4 நாமக்ருதப்ரக் ரு_3 ளாம் த் ரு_3 ருப்தாம் ஸுப ா_4 க ரு_3 மாநிநீம் ।
 ஐஸ்வர்யகாமாம் கைகேயீமநார்யாமார்யரூபிணீம் ॥ (25)
- மமைதாம் மாதரம் வித் ரு_3 தி ந் ரு_3 ஸம்ஸாம் பாபநிஸ்சயாம் ।
 யதோமூலம் ஹி பஸ்யாமி வ்யஸநம் மஹத ா_3 த்மந: ॥ (26)

அதன் வடக்குப் பகுதியில் மலர்கள் நிறைந்த மரங்களால் மறைக்கப்பட்டதும், மனங்கவர் பூஞ்சோலைகளை உடையதுமான மந்தாகினி நதி இருக்கிறது. (11)

பிள்ளாய்! அந்த ஆற்றின் கரையை ஒட்டி சித்திரகூட மலை இருக்கிறது. அவ்விடத்தில்தான் அவ்விருவரும் (இராம-லட்சுமணர்கள்) தங்கியிருக்கிறார்கள் என்பது நிச்சயம். (12)

படைகளுக்குத் தலைவனே! யானை-குதிரை-தேர்கள் கொண்ட சேனையை, தெற்கு வழியே நடத்திச் சென்று, (பின் பாதை பிரியுமிடத்தில்) தென்மேற்கு நோக்கிக் செலுத்து. பெரும் புகழுக்குரியவனே! அந்த வழியில் செல்லும்போது இராகவனைக் காண்பாய். (13)

(மறைவாக) வாகனங்களில் அமர்ந்திருந்த மாமன்னரின் மனைவிமார்கள் அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்பதைக் கேட்டதும், வாகனங்களிலிருந்து இறங்கி பிரும்மரிஷியின் அருகே வந்தார்கள். (14)

உடல் மெலிந்து பரிதாபமான நிலையிலிருந்த கோசலை, அந்த முனிவருடைய திருவடிகளை சுமித்திராதேவியோடு நடுங்கும் கரங்களுடன் தொட்டு வணங்கினாள். (15)

தன் விருப்பம் கைகூடப் பெறாதவளும், எல்லா மக்களாலும் இழித்துரைக்கப்பட்டவளுமான கைகேயி, வெட்கத்தால் வெதும்பி முனிவரின் திருவடிகளில் பணிந்தாள். (16)

பின்னர், வருத்தம் தோய்ந்த மனமுடைய அவள், இறைவனுக்கு ஒப்பான மாமுனிவரை வலம் வந்து, (மற்றவர்களுடன் சேராமல்) தன் மகன் பரதன் அருகில் வந்து நின்றாள். (17)

அப்போது அறவொழுக்கத்தில் உறுதியுடைய பரத்வாஜர், பரதனைப் பார்த்து, 'பரதா! இந்த உன் தாய்மார்களில் யார், இன்னாரென்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்' என்று கேட்டார். (18)

பரத்வாஜரால் இவ்வாறு கேட்கப்பட்ட அறநெறியாளனும் சொல் திறன் உடையவனுமான பரதன், இரு கைகளையும் கூப்பிக் கொண்டு, (பின்வரும்) சொற்களைக் கூறினான்— (19)

“சான்றோரே! சோகத்தாலும் உணவு உண்ணாமையாலும் உடல் தளர்ந்திருப்பவரும், ஒரு தேவதையைப் போல் தோற்றமளிப்பவருமான இவர்தான், என் தந்தையின் பட்டத்தரசி; இவர்தான் அதிதிதேவி மகாவிஷ்ணுவைப் பெற்றது போல வீறுகொண்ட சிங்கம் போன்ற நடையையுடைய இராமனை ஈன்றெடுத்த கௌசல்யை! (20,21)

இவருடைய இடது கையைப் பிடித்துக் கொண்டு நொந்த மனத்துடன் துயரத்தால் தாக்கப்பட்டவராக, (அணிகலன்கள் அணியாததால்) காட்டில் மலர்கள் உதிர்ந்துவிட்ட கர்ணிகார மரக்கிளையைப் போல் இருக்கும் இந்த சுமித்திராதேவி மன்னரின் மனைவியரில் நடுவர். வீண்போகாத பராக்கிரமம் கொண்டவர்களும், தேவர்களுக்கு ஒப்பான ஒளி படைத்தவர்களும், தரும வீரர்களும், வாலிபர்களுமான லட்சுமண-சத்ருக்னர்கள் இவருடைய (மணி வயிற்றில் உதித்த) புத்திரர்கள். (22,23)

எவள் காரணமாக புருஷோத்தமர்களான அவ்விருவரும் (சுக வாழ்விற்குரிய) நாட்டிலிருந்து உயிருக்கே ஆபத்தை விளைவிக்கும் இடத்திற்குச் சென்றார்களோ; மன்னர் தசரதர், புதல்வனைப் பிரிந்ததால் (உயிரை விட்டு) தேவருலகம் சென்றடைந்தாரோ; மிகவும் கோபம் கொண்டவளும், நல்வழி புகட்டப்படாத புத்தி உடையவளும், கர்வம் கொண்டவளும், ஈடில்லாத கட்டழகி என்று தன்னை நினைத்துக் கொண்டவளும், செல்வத்தில் பேராசை உடையவளும், உயர்குடித் தோன்றல் போன்ற உருவத்தில் இருந்தாலும் இழிகுணம் கொண்டவளும், வெறுக்கத்தக்கவளும், பாவம் செய்வதற்கு உறுதியுண்டவளுமான இவள், என் தாயார் என்று அறிந்து கொள்ளுங்கள். இவளால்தான் எனக்கு மாளாத துயரம் ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறேன்.” (24-26)

இத்யுக்த்வா நரசார்தூ₃லோ ப₃ாஷ்பக₃த₃க₃த₃யா கி₃ரா ।
ஸ நிஸஸ்வாஸ தாம்ராஷோ நாக₃: க்ருத்₃த₄ இவ ஸ்வஸந் ॥ (27)

ப₄ரத்₃வாஜோ மஹர்ஷிஸ்தம் ப்₃ருவந்தம் ப₄ரதம் தத₂ா ।
ப்ரத்யுவாச மஹாபுத்₃தி₄ரித₃ம் வசநமர்த₂வத் ॥ (28)

ந தே₃ாஷேணாவக₃ந்தவ்யா கைகேயீ ப₄ரத த்வயா ।
ராமப்ரவ்ராஜநம் ஹ்யேதத் ஸுகே₂ாத₃ர்கம் ப₄விஷ்யதி ॥ (29)

தே₃வாநாம் த₃ாநவாநாம் ச ருஷீணாம் ப₄ாவிதாத்மநாம் ।
ஹிதமேவ ப₄விஷ்யத்₃தி₄ ராமப்ரவ்ராஜநாதி₃ஹ ॥ (30)

அபி₄வாத்ய து ஸம்ஸித்₃த₄: க்ருத்வா சைநம் ப்ரத₃க்ஷிணம் ।
ஆமந்தர்ய ப₄ரத: ஸைநயம் யுஜ்யதாமித்யசோத₃யத் ॥ (31)

ததோ வாகிரத₂ாந் யுக்த்வா தி₃வ்யாந் ஹேமபரிஷ்க்ருதாந் ।
அத்₄யாரோஹத்ப்ரயாணார்தீ₂ ப₃ஹுந் ப₃ஹுவிதே₄ா ஜந: ॥ (32)

க₃ஜகந்யா க₃ஜாஸ்சைவ ஹேமகக்ஷயா: பதாகிந: ।
ஜீமூதா இவ க₄ர்மாந்தே ஸகே₄ாஷா: ஸம்ப்ரதஸ்தி₂ரே ॥ (33)

விவித₄ாந்யபி யாநாநி மஹாந்தி ச லக்ஷ₄நி ச ।
ப்ரயயு: ஸுமஹார்ஹாணி பாதே₃ரேவ பத₃ாதய: ॥ (34)

அத்₂ யாநப்ரவேகைஸ்து கௌஸல்யாப்ரமுக₂ா: ஸ்த்ரிய: ।
ராமத்₃ர்ஸநகாங்கக்ஷிண்ய: ப்ரயயுர்முதி₃தாஸ்தத₃ா ॥ (35)

சந்த்₃ரார்கதருணாப₄ாஸாம் நியுக்தாம் ஸிபி₃காம் ஸுப₄ாம் ।
ஆஸ்த₂ாய ப்ரயயௌ ஸ்ரீமாந் ப₄ரத: ஸபரிச்ச₂த₃: ॥ (36)

ஸ ப்ரயாதா மஹாஸேநா க₃ஜவாகிரத₂ாகுலா ।
த₃க்ஷிணாம் தி₃ஸமாவ்ருத்ய மஹாமேக₄ இவோத்தி₂த: ॥ (37)

வநாநி து வ்யதிக்ரம்ய ஜுஷ்டாநி ம்ருக₃பக்ஷிபி₄: ।
க₃ங்க₃ாயா: பரவேலாயாம் கி₃ரிஷ்வபி நதீ₃ஷு ச ॥ (38)

ஸா ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டத்₃விபவாஜியோத₄ா
வித்ராஸயந்தீ ம்ருக₃பக்ஷிஸங்க₄ாந் ।
மஹத்₃வநம் தத்ப்ரதி₃க₄ாஹமாநா
ரராஜ ஸேநா ப₄ரதஸ்ய தத்ர ॥ (39)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்₃வீநவதிதம: ஸர்க₃: ॥

இவ்வாறு, புருஷோத்தமனான பரதன் கண்ணீர் பெருக்கிக் கொண்டு தழுதழுத்த குரலில் கூறிவிட்டு, சிவந்த கண்களுடன் சினம் கொண்ட சர்ப்பம் போல் பல தடவைகள் பெருமூச்செறிந்தான். (27)

முன்பு கூறியபடி பேசிக் கொண்டிருந்த பரதனுக்கு, பேரறிஞரும் மாமுனிவருமான பரத்வாஜர் பொருள் நிறைந்த (பின்வரும்) பதில் மொழிந்தார்— (28)

“பரதா! கைகேயியை நீ இவ்வாறு குற்றம் சுமத்தும் முறையில் ஏசலாகாது. இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பியது என்ற இந்த நிகழ்ச்சி பிற்காலத்தில் நன்மையை விளைவிக்கப் போகிறது. (29)

இராமன், நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டதால் இவ்வுலகில் தேவ-அசுரர்களுக்கும், ஆத்ம சாட்சாத்காரம் பெற்ற முனிவர்களுக்கும் நன்மையே ஏற்படப் போகிறது.” (30)

(இராமன் இருக்குமிடத்தை முனிவரிடமிருந்து தெரிந்து கொண்டுவிட்டு) தான் வந்த காரியம் கைகூடப் பெற்றவனான பரதன், முனிவரை வலம் வந்து வணங்கிவிட்டு விடைபெற்றுக் கொண்டான். ‘சேனைகளை ஆயத்தப்படுத்துங்கள்’ என்று (அதிகாரிகளுக்கு) உத்திரவிட்டான். (31)

உடனே, பிரயாணப்பட வேண்டிய பல்வகை மக்களும் (படைவீரர், கூடாரம் அமைப்போர், சாலை அமைப்போர், உணவு-தண்ணீர் வசதி செய்வோர் போன்ற எல்லா தொழிலாளர்களும்), பொன் வேலைப்பாடுகளால் அற்புதமாக விளங்கிய குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர்களில் ஏறிக் கொண்டார்கள். (32)

பொற்சங்கிலிகளால் கட்டப்பட்டிருந்த ஆண்யானைகளும், பெண்யானைகளும் பதாகைகள் பறக்க மழைக்கால மேகங்கள் இடிமுழக்கம் செய்வதைப் போல (தம் கழுத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த) மணிகளை ஒலித்துக் கொண்டு புறப்பட்டன. (33)

பலவகையான பெரிய-சிறிய வடிவுடைய மிக்க மதிப்புடைய வாகனங்களில் சேனைத்தலைவர்கள் ஏறிக் கொண்டார்கள். காலாட்படையினர் காலால் நடந்து செல்லத் தொடங்கினார்கள். (34)

அப்போது, இராமனைக் காண்பதில் எல்லையில்லாத வேட்கை கொண்ட கௌசல்யை முதலான அரசபத்தினிகள் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் சிறந்த வாகனங்களில் ஏறிக் கொண்டு சென்றார்கள். (35)

அறச்செல்வரான பரதன், உதிக்கும் சூரிய-சந்திரனைப் போன்று ஒளிவீசும் அழகிய சிவிகையில் அமர்ந்து, தம் பரிவாரங்களுடன் சென்றான். (36)

யானை-குதிரை-தேர்கள் நிறைந்த அந்த மாபெரும் சேனை, ஆகாயத்தில் உலா வரும் மேகக்கூட்டம் போல தென்திசையில் வெகுதூரம் சென்றது. (37)

கங்கையின் எதிர்க்கரையில் சிறு குன்றுகள் சிற்றாறுகள் நிறைந்து, விலங்கு-பறவைகள் ஓடிக் களிக்கும் காட்டுப் பகுதிகளைக் கடந்தது. (38)

பரதனுடைய யானை-குதிரை-போர்வீரர்களைக் கொண்ட அந்த சேனை உற்சாகத்துடன் இருந்தது. அந்தப் பெருங்காட்டிலிருந்த விலங்கு மற்றும் பறவைக் கூட்டங்களைப் பயத்தால் மிரளச் செய்து கொண்டு பீடுநடை போட்டுச் சென்றது. (39)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
தொண்ணூற்று இரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

தர்நவதிதம: ஸர்கு:

சித்ரகூடவநப்ரேக்ஷணம்

தயா மஹத்யா யாயிந்யா த்வஜிந்யா வநவாஸிந: ।
அர்திதா யூதபா மத்தா: ஸயூதா: ஸம்ப்ரத்யுத்ருவ: ॥ (1)

ருக்ஷா: ப்ருஷதஸங்காஸ்ச ருரவஸ்ச ஸமந்தத: ।
த்ருஸ்யந்தே வநவாடேஷு கிரிஷ்வபி நதீஷு ச ॥ (2)

ஸ ஸம்ப்ரதஸ்தே தர்மாத்மா ப்ரீதோ த்யுஸரதாத்மஜ: ।
வ்ருதோ மஹத்யா நாதிந்யா ஸேநயா சதுரங்க்யா ॥ (3)

ஸாகுரௌகநிபா ஸேநா பரதஸ்ய மஹாத்மந: ।
மஹீம் ஸஞ்சாத்யாமாஸ ப்ராவ்ருஷி த்யாமிவாம்புத்ய: ॥ (4)

துரங்கௌகைரவததா வாரணைஸ்ச மஹாபுலை: ।
அநாலக்ஷ்யா சிரம் காலம் தஸ்மிந் காலே பூபூவ பூ: ॥ (5)

ஸ கத்வா தூரமத்வாநம் ஸுபரிஸ்ராந்தவாஹந: ।
உவாச பரத: ஸ்ரீமாந் வஸிஷ்டம் மந்த்ரிணாம் வரம் ॥ (6)

யாத்ருஸம் லக்ஷயதே ரூபம் யதா சைவ ஸ்ருதம் மயா ।
வ்யக்தம் ப்ராப்தா: ஸம் தம் தேஸம் பரத்யவாஜோயமப்ரவீத் ॥ (7)

அயம் கிரிஸ்சித்ரகூட இயம் மந்த்யாகிரீ நதீ ।
ஏதத்ப்ரகாஸதே தூராந்நீலமேகநிபாம் வநம் ॥ (8)

கிரே: ஸாநூநி ரம்யாணி சித்ரகூடஸ்ய ஸம்ப்ரதி ।
வாரணைரவம்ருத்யந்தே மாமகை: பர்வதோபமை: ॥ (9)

முஞ்சந்தி குஸுமாந்யேதே நக்யா: பர்வதஸாநுஷு ।
நீலா இவாதபாபாயே தோயம் தோயதரா கநா: ॥ (10)

கிந்நராசரிதம் தேஸம் பஸ்ய ஸத்ருக்ந பர்வதம் ।
ம்ருகை: ஸமந்தாத்யாகீர்ணம் மகரைரிவ ஸாகுரம் ॥ (11)

ஏதே ம்ருகைக்ஷணா ப்ரந்தி ஸீக்ரவேக்யா: ப்ரசோதிதா: ।
வாயுப்ரவித்தா ஸரதி மேகராஜிரிவாம்புரே ॥ (12)

ஞர்வந்தி குஸுமாபீட்யாஞ்ஜிர:ஸு ஸுரபீநமீ ।
மேகப்ரகாஸை: ப்ரலகைர்த்யாக்ஷிணாத்யா யதா நரா: ॥ (13)

ஸர்க்கம் : தொண்ணூற்று மூன்று

சித்திரகூடம் நோக்கிப் பயணம்

பயணம் செய்து கொண்டிருந்த அந்த மாபெரும் சேனையைக் கண்டு மிகவும் பயந்து போன, காட்டிலிருந்த யானைக் கூட்டங்களின் மதங்கொண்ட தலைமை யானைகள், தத்தம் கூட்டங்களோடு வேகமாக வெளியிடங்களுக்கு ஓடிப் போயின. (1)

கரடிகள், புள்ளிமான்கள், கலைமான்கள் ஆகியவை காட்டுப் பகுதிகளிலும் மலையுச்சிகளிலும் நதியோரங்களிலும் மற்றும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் (அச்சங்கொண்டு ஓடுகின்றவைகளாகக்) காணப்பட்டன. (2)

மிகவும் உற்சாகத்துடன் பேரொலி எழுப்பும் விஸ்தாரமான நால்வகைப் படையால் சூழப்பட்ட பரதன் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் புறப்பட்டுச் சென்றான். (3)

மழைக்கால மேகக்கூட்டங்கள் ஆகாயத்தை மறைப்பதைப் போல, மகாத்மாவான பரதனுடைய பெருங்கடல் போன்ற படைக்கூட்டம், வெகுதூரத்திற்குப் பூமியை மறைத்துக் கொண்டிருந்தது. (4)

குதிரைக் கூட்டங்களாலும், மகாபலம் பொருந்திய யானைகளாலும் நிரம்பிய மண்தரை வெகுநேரம் வரை கண்ணுக்குப் புலப்படாததாக இருந்தது. (குதிரை-யானைகளின் கால்களால் எழுப்பப்பட்ட மண்புழுதி வெகுநேரம் வரை அடங்கவில்லை. குதிரை-யானைப் படைகள் அவ்வளவு அதிகமாக இருந்தன - என்றவாறு.) (5)

வெகுதூரம் நடந்து சென்றதால் மிகவும் களைத்துப் போன வாகனங்களைக் கொண்ட பண்புத்திரு மிக்கவனான பரதன் ஆலோசனை சொல்பவர்களுள் தலைசிறந்தவரான வசிஷ்டரை நோக்கிக் கூறினான்— (6)

“பரத்வாஜ முனிவரிடமிருந்து நான் எவ்வாறு கேட்டேனோ, அத்தகைய காட்சிகள் இங்கே காணப்படுகின்றன. அதனால் அவரால் கூறப்பட்ட இடத்திற்கு நாம் வந்துவிட்டோம் என்பது தெளிவாகிறது. (7)

இந்த மலை சித்திரகூட மலை; இது மந்தாகினி ஆறு; கார்வண்ண மேகத்தைப் போன்ற காட்டுப் பகுதி தொலைவில் தெரிகிறது. (8)

தற்சமயம், சித்திரகூட மலையின் தாழ்வரைகள் மலைகள் போன்ற நம்முடைய யானைப்படையால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (நாம் சித்திரகூட மலைக்கே வந்துவிட்டோம் என்பது நிச்சயம்.) (9)

கார்காலத்தில் நீருண்ட மேகங்கள் மலைச்சிகரங்களில் மழையைப் பொழிவதைப்போல, இந்தக் காட்டிலுள்ள மரங்கள் (ஏராளமான) மலர்களை மலையின் தாழ்வரைகளில் பொழிகின்றன.” (10)

(இதன் பின்னர் சத்ருக்னனை நோக்கி பரதன் பேசுகிறான்—) “சத்ருக்னா! பெருங்கடல் சுறாமீன்களால் நிரம்பியிருப்பதைப் போன்று கின்னரர்கள் உலாவரும் மலையின் தாழ்வரை எங்கும் மான்கள் நிரம்பியிருக்கின்றன. (11)

சரக்காலத்தில் ஆகாயத்தில் மிதக்கும் மேகக் கூட்டங்கள் காற்றினால் தாக்கப்பட்டுச் சிதறி ஓடுவதைப் போல, இந்த மான்கூட்டங்கள் (நமது சேனையின் பேரொலியால் பயந்து) மிக வேகமாக ஓடுகின்றன. (12)

இந்தக் காட்டிலுள்ள ஆதிவாசிகள் மேகவண்ணக் கேடயங்களோடு விளங்கும் தென்னாட்டவர்போல தலைகளில் மணம் மிக்க மலர்களைக் கொண்டு அழகு செய்து கொள்கிறார்கள். (13)

நிஷ்குஜமிவ பூத்வேதம் வநம் கே₄ரப்ரத₃ர்ஸநம் ।
அயோத்₄யேவ ஜநாகீர்ணா ஸம்ப்ரதி ப்ரதிப₄தி மே ॥ (14)

கு₂ரைருதீ₃ரிதோ ரேணுர்தி₃வம் ப்ரச்ச₂ாத்₃ய திஷ்ட₂தி ।
தம் வஹத்யநில: ஸீக்₄ரம் குர்வந்நிவ மம ப்ரியம் ॥ (15)

ஸ்யந்த₃நாம்ஸ்துரகே₃பேதாந் ஸுதமுக்₂யைரதி₄ஷ்டி₂தாந் ।
ஏதாந் ஸம்பதத: ஸீக்₄ரம் பஸ்ய ஸத்ருக்₄ந காநநே ॥ (16)

ஏதாந் வித்ராஸிதாந் பஸ்ய ப₃ர்ஹிண: ப்ரியத₃ர்ஸநாந் ।
ஏவமாபதத: ஸைலமதி₄வாஸம் பதத்ரிணாம் ॥ (17)

அதிமாத்ரமயம் தே₃ஸோ மநோக்ரு: ப்ரதிப₄தி மே ।
தாபஸாநாம் நிவாஸோ₃யம் வ்யக்தம் ஸ்வர்க₃பதே₂யத₂ா ॥ (18)

ம்ருக்₃ா ம்ருகி₃பி₄: ஸஹிதா ப₃ஹவ: ப்ருஷதா வநே ।
மநோக்ரு₃பா லக்ஷயந்தே குஸுமைரிவ சித்ரிதா: ॥ (19)

ஸாது₄ ஸைந்யா: ப்ரதிஷ்ட₂ந்தாம் விசிந்வந்து ச காநநம் ।
யத₂ா தெள புருஷவ்யாக்₄ரௌ த்₃ருஸ்யேதே ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ (20)

ப₄ரதஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா புருஷா: ஸஸ்த்ரபாணய: ।
விவிஸுஸ் தத்₃வநம் ஸூ₃ரா தூ₄மாக்₃ரம் த்₃த்₃ருஸுஸ்தத: ॥ (21)

தே ஸமாலோக்ய தூ₄மாக்₃ர மூசு₃ரதமாக்₃தா: ।
நாமநுஷ்யே ப₄வத்யக்₃நிர் வ்யக்தமத்ரைவ ராக்₄வௌ ॥ (22)

அத₂ நாத்ர நரவ்யாக்₄ரௌ ராஜபுத்ரௌ பரந்தபௌ ।
அந்யே ராமோபமா: ஸந்தி வ்யக்தமத்ர தபஸ்விந: ॥ (23)

தச்ச்₂ருத்வா ப₄ரதஸ்தேஷாம் வசநம் ஸாது₄ஸம்மதம் ।
ஸைந்யாநுவாச ஸர்வாந்ஸ் தாநமித்ரப₃லமர்த₃ந: ॥ (24)

யத்தா ப₄வந்தஸ்திஷ்ட₂ந்து நேதோ க்₃ந்தவ்யமக்₃ரத: ।
அஹமேவ க்₃மிஷ்யாமி ஸுமந்த்ரோ த்₄ருதிரேவ ச ॥ (25)

ஏவமுக்தாஸ்தத: ஸைந்யாஸ் தத்ர தஸ்து₂: ஸமந்தத: ।
ப₄ரதோ யத்ர தூ₄மாக்₃ரம் தத்ர த்₃ருஷ்டிம் ஸமாத்₃தே₄ ॥ (26)

வ்யவஸ்தி₂தா யா ப₄ரதேந ஸா சமூ:
நிரீக்ஷமாணாபி ச தூ₄மமக்₃ரத: ।

ப₃பூ₄வ ஹ்ருஷ்டா நசிரேண ஜாநதீ
ப்ரியஸ்ய ராமஸ்ய ஸமாக்₃மம் தத₃ா ॥ (27)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்₃ந்வதிதம: ஸர்க்₃: ॥

மனித அரவமே இல்லாததால் மிகவும் அச்சம் விளைவிப்பதாக விளங்கிய இந்தக் காடு, இப்போது (நம்முடைய சேனை, மக்கள் நிரம்பியதாய்) குடிமக்கள் நிறைந்த அயோத்தி நகர் போலவே எனக்குத் தோன்றுகிறது. (14)

(குதிரைகளின்) குளம்புகளால் எழுப்பப்பட்ட மண்தூசி ஆகாயத்தை அளாவி நிற்கிறது. (தூசி மூட்டத்தால் எனக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும் என்பதை உணர்ந்து) எனக்கு நன்மையைச் செய்ய விரும்பும் காற்றானது தூசிக்கூட்டத்தை விரைவாக அப்பால் கொண்டு செல்கிறது. (15)

சத்ருக்னா! பார்! (நன்றாக அமைக்கப்பட்ட சாலைகளிலேயே சென்று பழக்கப்பட்ட) குதிரைகள் பூட்டிய தேர்கள், வல்லுநர்களான தேரோட்டிகளால் இந்தக் காட்டுப்பாதையிலும் வேகமாகச் செல்கின்றன. (16)

காட்சிக்கினிய மயில்கள் (நமது படையைக் கண்டு) பயந்து பறவைகளின் இருப்பிடமான மலையை நோக்கிப் பறந்து சென்று புகுந்து கொள்கின்றன. (17)

இந்தப் பிரதேசம் மிகவும் மனத்தைப் பரவசப்படுத்துவதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. தவம் செய்பவர்கள் வசிக்கும் இந்த இடம் தேவருலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் பாதை என்பது உறுதி. (இந்தப் பிரதேசம் அவ்வளவு புனிதமான ஸ்தலம்.) (18)

காட்டில் மலர்களால் பலவகையாக அலங்கரிக்கப்பட்டு மனம் கவரும் தோற்றமுடைய பெண்மான்களோடு கூடிய புள்ளிமான்கள் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. (19)

சரி, காட்டினுள் வீரர்கள் முன்னேறிச் செல்லட்டும். புருஷோத்தமர்களான இராம-லட்சுமணர்கள் கண்ணில் படுகிறார்களா? என்று தேடிப் பார்க்கட்டும்." (20)

பரதனுடைய சொற்களைக் கேட்டு, ஆயுதம் தாங்கிய சில வீரர்கள் (அடர்த்தியான) காட்டிற்குள் புகுந்தார்கள். அப்போது, ஓர் இடத்தில் புகை வருவதைக் கண்டார்கள். (21)

மேலெழும்பி வரும் புகையைக் கண்ட அவர்கள் பரதனிடம் வந்து கூறினார்கள்— "மனிதர்கள் இல்லாத இடத்தில் நெருப்பு இருக்கிறது. (நெருப்பு இல்லாமல் புகை தோன்றாது.) அதனால், இந்தப் பகுதியில்தான் இராம-லட்சுமணர்கள் இருக்க வேண்டும். (22)

எதிரிகளை வாட்டும் புருஷோத்தமர்களான மாமன்னரின் திருக்குமாரர்கள், ஒருக்கால் இங்கே இல்லாமற்போனாலும், இராமபிரானுக்கு நிகரான வேறு தபஸ்விகள் நிச்சயமாக இருப்பார்கள்." (23)

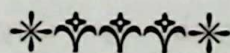
பகைவர்களின் பலத்தை அடக்கும் பரதன், தகுந்த காரணங்களோடு கூடிய அவர்களுடைய சொற்களைக் கேட்டு, பின்னர், தன் படைவீரர்களைப் பார்த்து (பின்வருமாறு) சொன்னான்— (24)

"நீங்கள் இதற்கு மேல் செல்ல வேண்டாம்; இங்கேயே எச்சரிக்கையுடன் இருங்கள். நானே (தொடர்ந்து புகை வரும் இடம் நோக்கிச்) செல்கிறேன்; என்னுடன் சுமந்திரரும் த்ருதியும் வருவார்கள்." (25)

இவ்வாறு கூறப்பட்ட படைவீரர்கள் நாற்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டு (தம் விருப்பம்போல்) தங்கிவிட்டார்கள். புகையின் மேல்நுனி தெரியும் இடத்திலேயே பரதன், தன் பார்வையைச் செலுத்தினான். (26)

எந்தச் சேனையானது பரதனால் கட்டளையிடப்பட்டு அதே இடத்தில் நின்றாவிட்டதோ, அதே சேனை கண்ணுக்கு எட்டும் தூரத்தில் புகையைக் கண்டு, பேரன்புக்குரிய இராமப்பிரபுவின் சந்திப்பு விரைவில் நிகழப்போகிறது என்றுணர்ந்து மனமகிழ்ச்சியுடன் இருந்தது. (27)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
தொண்ணூற்று மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

சதுர்நவதிதம: ஸர்கு:

சித்ரகூடவர்ணநா

- தீர்க்க₄காலோஷிதஸ்தஸ்மிந் கி₃ரௌ கி₃ரிவநப்ரிய: ।
வைதே₃ஹ்யா: ப்ரியமாகாங்க்ஷந் ஸ்வம் ச சித்தம் விலோப₄யந் ॥ (1)
- அத₂ த₃ாஸரதி₂ஸ்சித்ரம் சித்ரகூடமத₃ர்ஸயத் ।
ப₄ார்யாமமரஸங்காஸ: ஸசீமிவ புரந்த₃ர: ॥ (2)
- ந ராஜ்யாத்₃ப₄ர்ஸநம் ப₄த்₃ரே ந ஸுஹ்ருத்₃பி₄ர்விநாப₄வ: ।
மநோ மே ப₃ாத₄தே த்₃ருஷ்ட்வா ரமணீயமிமம் கி₃ரிம் ॥ (3)
- பஸ்யேமமசலம் ப₄த்₃ரே நாநாத்₃விஜுகுணாயுதம் ।
ஸிக₂ரை: க₂மிவோத்₃வித்₃தை₄ர் த₄ாதுமத்₃பி₄ர்விபூ₄ஷிதம் ॥ (4)
- கேசித்₃ரஜுதஸங்காஸா: கேசித்₃க்ஷதஜு ஸந்நிப₄ா: ।
பீதமாஞ்ஜிஷ்ட₂வர்ணாஸ்ச கேசிந்மணிவரப்ரப₄ா: ॥ (5)
- புஷ்பார்ககேதகாப₄ாஸ்ச கேசிஜ் ஜ்யோதீரஸப்ரப₄ா: ।
விராஜந்தே₃சலேந்த்₃ரஸ்ய தே₃ஸா த₄ாதுவிபூ₄ஷிதா: ॥ (6)
- நாநாம்ருக₃க₃ணைர் த்₃வீபிதரக்ஷவ்ருக்ஷக₃ணைர்வ்ருத: ।
அது₃ஷ்டைர்ப₄ாத்யயம் ஸைலோ ப₃ஹுபக்ஷிஸமாகுல: ॥ (7)
- ஆம்ரஜம்ப்₃வஸநைர்லோத்₄ரை: ப்ரியாலை: பநஸைர்த₄வை: ।
அங்கோலைர்ப₄வ்யதிநிஸைர்பி₃ல்வதிந்து₃கவேணுபி₄: ॥ (8)
- காஸம்யரிஷ்டவரணைர் மது₄கைஸ்திலகைஸ்தத₂ா ।
ப₃த்₃ர்யாமலகைர்நீபைர் வேத்ரத₄ந்வநபீ₃ஜகை: ॥ (9)
- புஷ்பவத்₃பி₄: ப₂லோபேதைஸ்ச₂ாயாவத்₃பி₄ர்மநோரமை: ।
ஏவமாதி₃பி₄ராகீர்ண: ஸ்ரியம் புஷ்யத்யயம் கி₃ரி: ॥ (10)
- ஸைலப்ரஸ்தே₂ஷா ரம்யேஷா பஸ்யேமாந் ரோமஹர்ஷணாந் ।
கிந்நராந் த்₃வந்த்₃வஸோ ப₄த்₃ரே ரமமாணாந் மநஸ்விந: ॥ (11)
- ஸாக₂ாவஸக்தாந் க₂ட்₃க₃ாம்ஸ்ச ப்ரவராண்யம்புராணி ச ।
பஸ்ய வித்₃யாத₄ரஸ்தீர்ணாம் க்ரீடே₃ாத்₃தே₃ஸாந் மநோரமாந் ॥ (12)
- ஜலப்ரபாதைருத்₃பே₄தை₃ர் நிஷ்யந்தை₃ஸ்ச க்வசித்க்வசித் ।
ஸ்ரவத்₃பி₄ர்ப₄ாத்யயம் ஸைல: ஸ்ரவந்மத₃ இவ த்₃விப: ॥ (13)
- குஹாஸமீரணோ க்₂ந்த₄ாந் நாநாபுஷ்பப₄வாந் வஹந் ।
க்₄ராணதர்பணமப்₄யேத்ய கம் நரம் ந ப்ரஹர்ஷயேத் ॥ (14)

ஸர்க்கம் : தொண்ணூற்று நான்கு சித்திரகூடத்தின் அழகு

மலை-காடுகளில் மனம் திருப்தியடையும் இயல்புடையவரும், தேவர்கள் போல் ஒளிவீசுபவருமான தசரத குமாரர், அந்த மலையில் பல நாட்கள் வசித்த பின்னர், சீதாப்பிராட்டியை சந்தோஷப்படுத்தவும், தன் மனத்திற்கு ஆனந்தமூட்டவும் விருப்பம்கொண்டு, இந்திராணியை இந்திரன் மகிழ்வுறச் செய்வதுபோல, தன் மனைவிக்கு சித்திரகூட மலையின் அழகுக் காட்சிகளை விளக்கிக் கூறினார்— (1,2)

“நற்பண்பினாய்! மனம் கவரும் அற்புத அழகு வாய்ந்த இந்த மலையைக் காணும்போது, நாட்டிலிருந்து வெளியேறி வந்தது, நண்பர்கள் உடன் இல்லாதது ஆகியவை என் மனத்தில் எந்தப் பாதிப்பையும் உண்டாக்கவில்லை. (துயரத்தைத் தரவில்லை.) (3)

நங்காய்! பலவகையான பறவைக் கூட்டங்கள் நிறைந்து விளங்கும் இந்த மலையை நன்றாகப் பார். பலவகையான தாதுப் பொருள்கள் நிரம்பிய மலைச் சிகரங்கள் ஆகாயத்தைப் பிளந்து கொண்டு நிற்கும் பேரழகைப் பார். (4)

பலவகைப்பட்ட தாதுக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, உன்னதமான இந்த மலையின் எல்லாப் பக்கமும் அழகுடன் மிளிக்கிறது. சில இடங்களில் வெள்ளியைப் போன்ற பிரகாசம்; சில இடங்களில் இரத்தச் சிவப்பு; சில இடங்களில் மஞ்சள்-சிவப்பின் கலவை வண்ணம்; சில இடங்களில் இந்திரநீல மணியின் ஒளி; புஷ்பராகம், படிகம், தாழம்பூ போன்று சில இடங்கள்; தாரகையின் பளிச்சென்ற ஒளியுடன் பாதரசம் போன்று வழிந்தோடும் தாதுக்களைக் கொண்ட சில பகுதிகள்! (5,6)

இந்த மலையில் எண்ணிறந்த பறவைக் கூட்டங்கள் இருக்கின்றன; பலவகையான விலங்குகளும், புலி-சிறுத்தை-கரடிக் கூட்டங்களும் இருக்கின்றன; ஆனால், தத்தம் இயல்பான கொடூர குணத்தைத் துறந்து, பிறரைத் துன்பப்படுத்தாமலிருப்பதன் மூலம் மலையின் பெருமையை அதிகரிக்கின்றன. (7)

இந்த மலை, மலர்-பழம்-நிழல் தரும் மா, நாவல், வேங்கை, வெள்ளலொத்தி, முரளை, பலா, தவம், அழிஞ்சல், பவ்யம், தினிசம், பில்வம், திந்துகம், மூங்கில், கொம்மட்டி, வேம்பு, மாவிலங்கை, இலுப்பை, மஞ்சாடி, இலந்தை, நெல்லி, கடம்பம், பிரம்பு, மருதை, மாதுளை – இவை போன்ற அநேக மரங்கள் நிறைந்ததாக அழகைக் கூட்டுகிறது. (8-10)

சீலத்திருவினளே! மலையின் தாழ்வரைகளில் தன்னால் நேசிக்கப்படும் ஆண்-பெண்கள், இருவர் இருவராக காமக் கேளிக்கைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் கின்னரர்களைப் பார். (11)

வித்யாதரர்களின் கத்திகள் மரக்கிளைகளில் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கின்றன; வித்யாதரப் பெண்கள் விளையாடுமிடங்களில் அவர்களின் சிறந்த ஆடைகள் காணப்படுவதையும் பார். (12)

இந்த மலை, ஆங்காங்கே பெருகி ஓடிவரும் அருவிகளாலும், பூமியிலிருந்து பீறிட்டு எழும்பும் ஊற்றுக்களாலும் மதநீரைப் பெருக்கும் மாபெரும் யானைபோல் தோற்றமளிக்கிறது. (13)

குகைகளிலிருந்து வெளியே வரும் காற்று பலவகையான மலர்களின் நறுமணத்தைச் சுமந்து வந்து நுகர்ப்புலனைத் திருப்தி செய்விப்பதால் எந்த மனிதனைத்தான் மகிழ்விக்காது? (14)

மாசற்றவளே! இந்த இடத்தில், பல ஆண்டுகள் உன்னோடும் லட்சுமணனோடும் வாழ்ந்தாலும்கூட, (நாட்டிலிருந்து வெளியேறிய) சோகம் என்னை வருத்தாது. (15)

அழகியவளே! பலவகையான மலர்களும் பழங்களும், மற்றும் விதவிதமான பறவைக் கூட்டங்களும் விளங்கும் அற்புதமான சிகரங்களையுடைய, பேரழகு வாய்ந்த இந்தப் பிரதேசத்தில் நான் மனமுவந்து ஈடுபட்டிருக்கிறேன். (16)

இந்த வனவாசத்தால் என்னால் இரண்டு பயன்கள் அடையப்பட்டுள்ளன: ஒன்று, அறநெறிப்படி தந்தையின் வாக்கைக் காப்பாற்றியதால், அவர் கடன் தீர்ந்துபோனது; இரண்டு, பரதனுக்கு உகந்ததைச் செய்தது. (17)

வைதேகி! சித்திரகூடத்தில் என்னோடுகூட மனம்-வாக்கு-சரீரங்களைக் களிப்புறச் செய்யும் பலவகையான காட்சித் தோற்றங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு மகிழ்கிறாய் அல்லவா? (18)

தேவி! என்னுடைய முன்னோர்களும், மற்றுமுள்ள ராஜரிஷிகளும் இவ்விதமான வனவாசம், உடலை உகுத்த பிறகு மிக உயர்ந்த நிலையை அடைவிக்கும் சாதனம் எனக் கூறியிருக்கிறார்கள். (19)

இந்த மலையின் நான்கு புறங்களிலுமுள்ள நூற்றுக்கணக்கான பெரும் பாறைகள், கருமை, மஞ்சள், வெண்மை, செம்மை நிறங்கள் கொண்டதாக ஒளி வீசுகின்றன. (20)

உன்னதமான இந்த மலையின் உச்சியில் வளர்ந்துள்ள ஆயிரக்கணக்கான தாவரங்கள் தாமாக ஒளி வீசிக்கொண்டு நெருப்புச் சுவாலைகள் போல் இரவில் பிரகாசமாக விளங்குகின்றன. (21)

பேரழகியே! இந்த மலையில் சில இடங்கள் வீடுகளைப்போல் விளங்குகின்றன. (வசிப்பதற்கு ஏற்றவைகளாக இருக்கின்றன); சில இடங்கள் (மலர்ச் செடிகள் நிறைந்திருப்பதால்) பூஞ்சோலைகள் போல் அழகாக இருக்கின்றன; சில இடங்கள் (எவ்விதப் பயிர் வகைகளும் வளர முடியாத) ஒரே பாறையாக இருக்கின்றன. (22)

சித்திரகூட மலை பூமியைப் பிளந்து கொண்டு மேலெழுந்தது போல் விளங்குகிறது; சித்திரகூடத்தின் இந்தச் சிகரம் எல்லாப் பக்கங்களிலும் அழகாகக் காணப்படுகிறது. (23)

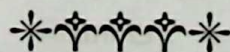
கீழாநெல்லி, புன்னை, ஸ்தகரம், பூர்ஜம் ஆகியவை பரப்பப்பட்டு, தாமரை இதழ்களால் மூடப்பட்ட தம்பதிகள் உல்லாசமாக இருப்பதற்கேற்ற (படுக்கை) விரிப்புகளைப் பார். (24)

மாதரசியே! தருமபத்தினியுடன் சுகம் அனுபவித்தவர்களால் கசக்கி எறியப்பட்ட தாமரை மாலைகளையும், பல்வகைப் பழங்களையும் பார். (25)

இந்தச் சித்திரகூட மலை, குபேரனுடைய தலைநகரையும், இந்திரனின் பட்டணத்தையும், வடக்கு குரு தேசங்களின் சிறப்புக்களையும் மிஞ்சி, அநேக வகையான கிழங்கு, பழம், நீர் முதலியவைகளுடன் (சுகமான வாழ்விற்கு ஏற்ற முறையில்) விளங்குகிறது. (26)

உயிரினும் மேலான சீதே! பெரியோர்கள் சென்ற வழியில், எனக்குரிய விதி-நியமங்களை ஒழுங்காகக் கடைப்பிடித்து, (சிற்றன்னையால்) நியமிக்கப்பட்டுள்ள (பதிநான்கு ஆண்டுக்) காலத்தை உன்னோடும் லட்சுமணனோடும் கழித்துவிட்டேனேயானால், பரம்பரையாக வந்த தருமத்தை அனுஷ்டித்த நற்பயனைப் பெறுவேன்." (27)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
தொண்ணூற்று நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

பஞ்சநவதிதம: ஸர்கு:

மந்த்ராகிநீவர்ணநா

- அத்₂ ஸைலாத்₃விநிஷ்க்ரம்ய மைதி₂லீம் கோஸலேஸ்வர: ।
அத்₃ர்ஸயச் சு₂ப₄ஜலாம் ரம்யாம் மந்த்ராகிநீம் நதீம் ॥ (1)
- அப்₃ரவீச்ச வராரோஹாம் சந்த்ரசாருநிப₄நநாம் ।
விதே₃ஹராஜஸ்ய ஸுதாம் ராமோ ராஜீவலோசந: ॥ (2)
- விசித்ரபுலிநாம் ரம்யாம் ஹம்ஸஸாரஸஸேவிதாம் ।
கமலைருபஸம்பந்நாம் பஸ்ய மந்த்ராகிநீம் நதீம் ॥ (3)
- நாநாவிதை₄ஸ் தீருருஹர் வ்ருதாம் புஷ்பப₂லத்₃ருமை: ।
ராஜந்தீம் ராஜராஜஸ்ய நளிநீமிவ ஸர்வத: ॥ (4)
- ம்ருக₃யூத₂நிபீதாநி கலுஷாம்ப₄ம்ஸி ஸாம்ப்ரதம் ।
தீர்த₂நி ரமணியாநி ரதிம் ஸஞ்ஜநயந்தி மே ॥ (5)
- ஜடாஜிநத₄ரா: காலே வல்கலோத்தரவாஸஸ: ।
ருஷயஸ்த்வவக்₃ஹந்தே நதீம் மந்த்ராகிநீம் ப்ரியே ॥ (6)
- ஆதி₃த்யமுபதிஷ்ட₂ந்தே நியமாதூ₃ர்த்₄வ பூ₃ஹவ: ।
ஏதே பரே விஸாலாக்ஷி முநய: ஸம்ஸிதவ்ரதா: ॥ (7)
- மாருதோத்₃தூ₄தஸிக₂ரை: ப்ரந்ருத்த இவ பர்வத: ।
பாத்₃பை: பத்ரபுஷ்பாணி ஸ்ருஜத்₃பி₄ரபி₄தோ நதீம் ॥ (8)
- க்வசிந்மணிநிகாஸோதூ₃ம் க்வசித்புலிநஸாலிநீம் ।
க்வசித்ஸித்₃த₄ஜநாகீர்ணாம் பஸ்ய மந்த்ராகிநீம் நதீம் ॥ (9)
- நிர்தூ₄தாந் வாயுநா பஸ்ய விததாந் புஷ்பஸஞ்சயாந் ।
போப்லூயமாநாநபராந் பஸ்ய த்வம் ஜலமத்₄யக்₃யாந் ॥ (10)
- பஸ்யைதாந் வல்கு₃வசஸோ ரத₂ாங்க₃ஹ்வயநா த்₃விஜா: ।
அதி₄ரோஹந்தி கல்யாணி நிஷ்குஜந்த:ஸுப₄ா கி₃ர: ॥ (11)
- த₃ர்ஸநம் சித்ரகூடஸ்ய மந்த்ராகிந்யாஸ்ச ஸோப₄நே ।
அதி₄கம் புரவாஸாச்ச மந்யே தவ ச த₃ர்ஸநாத் ॥ (12)
- விதூ₄தகலுஷை: ஸித்₃தை₄ஸ் தபோதூ₃ம ஸமாந்விதை: ।
நித்யவிசேஷாபி₄தஜலாம் விக்₃ஹஸ்வ மயா ஸஹ ॥ (13)
- ஸகீ₂வச்ச விக்₃ஹஸ்வ ஸீதே மந்த்ராகிநீம் நதீம் ।
கமலாந்யவமஜ்ஜந்தீ புஷ்கராணி ச பூ₄மிநி ॥ (14)

ஸர்க்கம் : தொண்ணூற்றைந்து

மந்தாகினி அழகு வர்ணனை

பின்னர், இராமன் அந்த மலையிலிருந்து புறப்பட்டு, (சிறிது தூரம் சென்று) தூய நீரையுடைய மந்தாகினி நதியை மைதிலிக்குச் சுட்டிக்காட்டினார். (1)

தாமரைக் கண்ணரான இராமன், விதேக மன்னரின் புதல்வியும், சந்திரன் போன்று அழகிய முகத்தை உடையவளும், பெண்ணரசியுமான அவளிடம் (இவ்வாறு) கூறினார்— (2)

“பல்வேறு வடிவமுடைய மணர்த்திட்டுகளை உடையதும், கண்ணுக்கு இனியதும், அன்னம்-ஸாரஸப் பறவைகள் உலாவுவதும், தாமரைகள் நிறைந்துள்ளதுமான மந்தாகினியைப் பார். (3)

கரையோரங்களில் பலவகையான மலர்-பழங்களையுடைய மரங்களால் சூழப்பெற்று, குபேரன் நீராடும் தாமரையோடை போல் கண்கவர்வதாக இருக்கிறது. (4)

தற்சமயம், மான் கூட்டங்கள் நீர் அருந்தியதால் கலங்கியிருந்தாலும், கண்ணுக்கினிய நீரோட்டம் எனக்கு மனத்திருப்தியை உண்டுபண்ணுகிறது. (5)

அன்புடையாளே! சடை, மான்தோல், மரவுரி, மேலாடை தரிக்கின்ற முனிவர்கள், உரிய வேளைகளில் மந்தாகினி ஆற்றில் தலைமூழ்கிக் குளிக்கிறார்கள். (6)

நெடுந்தடங்கண்ணினாய்! வேறு சில முனிவர்கள் கடுமையான விரதங்களை மேற்கொண்டவர்களாக இரு கைகளையும் உயரே தூக்கிக் கொண்டு சூரிய பகவானை உபாசிக்கிறார்கள். (7)

வேகமான காற்று வீச்சினால் நதியின் எல்லாப் பக்கங்களிலுமுள்ள மரங்களின் உச்சிக் கிளைகள் ஆடுகின்றன; அவற்றிலிருந்து இலைகளும் மலர்களும் உதிர்கின்றன. இதைக் காணும்போது மலையே நடனமாடுவதுபோல் தோன்றுகிறது. (8)

தேவி! பார்! சில இடங்களில் ஆற்று நீர் இந்திரநீலமணி போல் ஒளி வீசுகிறது; சில இடங்களில் மணர்த்திட்டுகள் காணப்படுகின்றன; சில இடங்களில் ஆத்ம தரிசனம் பெற்ற ஸித்த புருஷர்கள் தலைமூழ்கி நீராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (9)

காற்றடிப்பதால் உதிர்ந்துபோன மலர்கள் பல இடங்களில் குவியலாகக் கிடப்பதைப் பார்; பூக்குவியல்கள் ஆற்றின் நடுவில் மிதந்து செல்லும் காட்சியைப் பார். (10)

மனத்திற்கினியாளே! இனிமையாகக் குரலெழுப்பும் சக்ரவாகப் பறவைகள், மங்களமான ஓசையை எழுப்பிக் கொண்டு மேலே பறந்து செல்வதைப் பார். (11)

பேரழகுடையாளே! சித்திரகூட மலையையும் மந்தாகினி நதியையும் உன்னையும் (தினந்தோறும்) பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால், நகரத்தில் வசிப்பதைக் காட்டிலும் இந்த வனவாசம் சுகமானது என எண்ணுகிறேன். (அயோத்தியில் அழகுமிக்க இந்த மலையையும் மந்தாகினியையும் காண முடியாதன்றோ!) (12)

தவம், புலனடக்கம், மனச்சாந்தி முதலியவைகளால் பாவம் நீங்கியவர்களான ஸித்தர்களால் நாள்தோறும் நீராடப்படுவதால், இந்த ஆற்றின் நீர் எப்போதும் புண்ணியம் தரவல்லதாக இருக்கிறது. வா, என்னுடன் நீராடுவாயாக. (13)

உத்தமியே! சீதே! ஒரு தோழியுடன் ஜலகீடை செய்வதைப் போல (நாணத்தை விட்டு) மந்தாகினியில் சுதந்தரமாகக் குதித்து அளைந்து நீராடு. நீ மூழ்கி எழும்போது உண்டாகும் அலைகளால் செந்தாமரை-வெண்டாமரை மலர்கள் நீரில் மூழ்கட்டும். (14)

த்வம் பெளரஜநவத்₃வ்யாலாநயோத்₄யாமிவ பர்வதம் ।
மந்யஸ்வ வநிதே நித்யம் ஸரயூவதி₃மாம் நதீ₃ம் ॥ (15)

லக்ஷ்மணஸ்சாபி த₄ர்மாத்மா மந்நிதே₃ஸே வ்யவஸ்தி₂த: ।
த்வம் சாநுகூலா வைதே₃ஹி ப்ரீதிம் ஜநயதோ மம ॥ (16)

உபஸ்ப்ருஸம்ஸ் த்ரிஷ்வணம் மது₄மூலப₂லாஸந: ।
நயோத்₄யாயை ந ராஜ்யாய ஸ்ப்ருஹயேத்₃ய த்வயா ஸஹ ॥ (17)

இமாம் ஹி ரம்யாம் க₃ஜயூத₂லோலிதாம்
நிபீததோயாம் க₃ஜஸிம்ஹவாநரை: ।

ஸுபுஷ்பிதை: புஷ்பத₄ரைரலங்க்ருதாம்
ந ஸோஸ்தி ய: ஸ்யாத₃கூதக்லம: ஸுகீ₂ ॥ (18)

இதீவ ராமோ ப₃ஹுஸங்கூதம் வச:
ப்ரியாஸஹாய: ஸரிதம் ப்ரதி ப்ருவந் ।

சசார ரம்யம் நயநாஞ்ஜநப்ரப₄ம்
ஸ சித்ரகூடம் ரகு₄வம்ஸவர்த₄ந: ॥ (19)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ பஞ்சநவதிதம: ஸர்க₃: ॥

ஷண்ணவதிதம: ஸர்க₃:

லக்ஷ்மணக்ரோத₄:

தாம் தத₂ா த₃ர்ஸயித்வா து மைதி₂லீம் கி₃ரிநிம்நக₃ாம் ।
நிஷஸாத₃ கி₃ரிப்ரஸ்தே₂ ஸீதாம் மாம்ஸேந ச₂ந்த₃யந் ॥ (1)

இத₃ம் மேத்₄யமித₃ம் ஸ்வாது₃ நிஷ்டப்தமித₃மக்₃நிநா ।
ஏவமாஸ்தே ஸ த₄ர்மாத்மா ஸீதயா ஸஹ ராக₄வ: ॥ (2)

தத₂ா தத்ராஸதஸ்தஸ்ய ப₄ரதஸ்யோபயாயிந: ।
ஸைந்யரேணுஸ்ச ஸப்₃த₃ஸ்ச ப்ராது₃ராஸ்தாம் நப₄:ஸ்ப்ருஸௌ ॥ (3)

ஏதஸ்மிந்நந்தரே த்ரஸ்தா: ஸப்₃தே₃ந மஹதா தத: ।
அர்திதா யூத₂பா மத்தா: ஸயூத₂ா துத்₃ருவர்தி₃ஸ: ॥ (4)

ஸ தம் ஸைந்யஸமுத்₃பூதம் ஸப்₃த₃ம் ஸுஸ்ராவ ராக₄வ: ।
தாம்ஸ்ச விப்ரத்₃ருதாந் ஸர்வாந் யூத₂பாநந்வவைக்ஷத ॥ (5)

தாம்ஸ்ச வித்₃ரவதோ த்ருஷ்ட்வா தம் ச ஸ்ருத்வா மஹாஸ்வநம் ।
உவாச ராம: ஸௌமித்ரிம் லக்ஷ்மணம் தீ₃ப்ததேஜஸம் ॥ (6)

நங்காய்! இங்குள்ள விலங்குகளை நகர மக்களைப் போலும், இந்த மலையை அயோத்தி என்றும், இந்த (மந்தாகினி) நதியை சரபுவாகவும் கருதுவாயாக. (15)

வைதேகி! அறத்தையே முச்சாகக் கொண்ட லட்சுமணன், என் கட்டளைக்கு அடிபணிந்து நடக்கிறான்; நீயும் எனக்கு அனுசூலமாக இருக்கிறாய். அதனால், என் மனம் திருப்தியுடன் இருக்கிறது. (16)

உன்னோடு மூன்று வேளைகளிலும் (நித்திய கர்மாக்களுக்குப் பூர்வாங்கமாக) நதியில் நீராடி, தேன்-கிழங்கு-பழங்களைப் புசித்துக் கொண்டு இருக்கும் நான், அயோத்தியை (அங்கு திரும்பிச் செல்வதை) விரும்பவில்லை; அரசாட்சியையும் விரும்பவில்லை. (17)

இங்கே மான் கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்கின்றன; யானை-சிங்கம்-குரங்கு முதலானவை இந்த நதியின் நீரை (விருப்பத்துடன்) குடிக்கின்றன; இரு கரைகளிலும் ஏராளமான மலர்களைக் கொண்ட மரங்கள் அழகாக விளங்குகின்றன. இப்படிப்பட்ட இந்த நதியில் நீராடி சுகத்தை அனுபவிக்காதவனோ, களைப்புத் தீராதவனோ இருக்கவே மாட்டான்." (18)

ரகுல நாயகரான இராமன், இவ்வாறெல்லாம் அந்த ஆற்றைப் பற்றிய பொருத்தமான செய்திகளை விரிவாக விளக்கியவாறே, (மரங்களின் அடர்த்தியால்) கண்மை போல் கருநீல ஒளியுடன் காட்சி தரும் சித்திரகூடத்தில் தன் மனத்திற்குகந்த மனைவியுடன் நடைபயின்றார். (19)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
தொண்ணூற்றைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : தொண்ணூற்றாறு

இலக்குவன் சீற்றம்

மிதிலை மன்னரின் புதல்வியான சீதைக்கு மலையைச் சுற்றி ஓடும் மந்தாகினியின் அழகைக் காட்டிய பின்னர், மலைச்சாரலில் உட்கார்ந்து உண்பதற்கான பொருள்களைக் கொடுத்து உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டு அமர்ந்திருந்தார். (1)

தருமாத்மாவான இராமன், 'இந்தப் பண்டம் பரிசுத்தமானது; இது சுவையாக இருக்கிறது; இது அக்கினியில் நன்றாக காய்ச்சப்பட்டிருக்கிறது' என்றெல்லாம் சீதையுடன் பேசிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தார். (2)

இவ்வாறாக, அவர்கள் அளவளாவிக் கொண்டிருந்தபோது, பரதனுடன் வந்துகொண்டிருந்த மாபெரும் படைகளால் எழுப்பப்பட்ட பேரொலியும் அடர்த்தியான தூசியும் ஆகாயத்தை அளவளாவிக் கிளம்பின. (3)

இதனிடையில் மதங்கொண்ட யானைக் கூட்டங்களின் தலைமை யானைகள் தத்தம் கூட்டங்களோடு, (படைகளின்) பெரும் கூச்சலால் அச்சம் கொண்டு நாலா பக்கங்களிலும் சிதறி ஓடின. (4)

இராமன், அந்தப் படைவீரர்களின் நடமாட்டத்தால் எழுந்த பேரொலியைக் கேட்டார்; யானைக் கூட்டங்களெல்லாம் அச்சங்கொண்டு சிதறி தறிகெட்டு ஓடுவதையும் பார்த்தார். (5)

சிதறி ஓடிக்கொண்டிருக்கும் அவைகளைப் பார்த்தும், பயங்கரமான சப்தத்தைக் கேட்டும் (வியப்படைந்த) இராமன், கொழுந்து விட்டெரியும் அக்னி போன்ற பேராற்றல் உடையவனும், சுமித்திரையின் புதல்வனுமான இலக்குவனைப் பார்த்து(ப் பின்வருமாறு) கூறினார்— (6)

ஹந்த லக்ஷ்மண பஸ்யேஹ ஸுமித்ரா ஸுப்ரஜாஸ்த்வயா ।
பீமஸ்தநித க்ரூபீரஸ்துமுல: ஸ்ரூயதே ஸ்வந: ॥ (7)

கஜயுத்தாநி வாஸரண்யே மஹிஷா வா மஹாவநே ।
வித்ராஸிதா ம்ருக்யா: ஸிம்ஹை: ஸஹஸா ப்ரத்யுருதா திஸ: ॥ (8)

ராஜா வா ராஜபுத்ரோ வா ம்ருக்யாமடதே வநே ।
அந்யத்யவா ஸ்வாபத்யம் கிஞ்சித் ஸௌமித்ரே க்ருதாமர்ஹஸி ॥ (9)

ஸுதுஸ்சரோ கிரிஸ்சாயம் பக்ஷிணாமபி லக்ஷ்மண ।
ஸர்வமேதத்யதாதத்த்வமசிராத்ருதாமர்ஹஸி ॥ (10)

ஸ லக்ஷ்மண: ஸந்த்வரித: ஸாலமாருஹ்ய புஷ்பிதம் ।
ப்ரேக்ஷமானோ திஸ: ஸர்வா: பூர்வாம் திஸமவைக்ஷத ॥ (11)

உத்யங்முக: ப்ரேக்ஷமானோ த்யத்யஸ மஹதீம் சமும் ।
கஜாஸ்வரதஸம்பூத்யாம் யத்தையுத்தாம் பத்யாதிபி: ॥ (12)

தாமஸ்வகஜஸம்பூர்ணாம் ரதத்யவஜவிபூஷிதாம் ।
ஸஸம்ஸ ஸேநாம் ராமாய வசநம் சேத்யம்ப்ரவீத் ॥ (13)

அக்யநிம் ஸம்ஸமயத்வார்ய: ஸீதா ச பஜதாம் குஹாம் ।
ஸஜ்யம் குருஷ்வ சாபம் ச ஸராம்ஸ்ச கவசம் தத்யா ॥ (14)

தம் ராம: புருஷவ்யாக்ரோ லக்ஷ்மணம் ப்ரத்யுவாச ஹ ।
அங்க்யாவேக்ஷஸ்வ ஸௌமித்ரே கஸ்யேமாம் மந்யஸே சமும் ॥ (15)

ஏவமுக்தஸ்து ராமேண லக்ஷ்மணோ வாக்யமப்ரவீத் ।
தித்யக்ஷந்நிவ தாம் ஸேநாம் ருஷித: பாவகோ யத்யா ॥ (16)

ஸம்பந்தம் ராஜ்யமிச்சம்ஸ்து வ்யக்தம் ப்ராப்யாபிஷேசநம் ।
ஆவாம் ஹந்தும் ஸமப்யேதி பரத: கைகயீஸுத: ॥ (17)

ஏஷ வை ஸுமஹாந்ஸ்ரீமாந் விடபீ ஸம்ப்ரகாஸதே ।
விராஜத்யுத்யதஸ்கந்த: கோவித்யாரத்யவஜோ ரதே ॥ (18)

பஜந்த்யேதே யத்யாகாமஸ்வாநாருஹ்ய ஸீக்ரக்யாந் ।
ஏதே ப்ராஜந்தி ஸம்ஹ்ருஷ்டா கஜாநாருஹ்ய ஸாதிந: ॥ (19)

க்யுஹீதத்யுஷௌ சாவாம் கிரிம் வீர ஸ்ரயாவஹே ।
அதவேஹைவ திஷ்டாவ: ஸந்தத்யவ்யுத்யதயுதௌ ॥ (20)

“தம்பி லட்சுமணா! உன்னைப் போன்ற நல்ல மகனைப் பெற்ற சுமித்திரை போற்றற்குரியவள்! பூமியே அசைவது போன்ற கம்பீரமான பெரும் சப்தம் கேட்கப்படுகிறது, இல்லையா? ‘ஏன், இப்படி?’ என்று பார். (7)

புனிதமான இந்தப் பெருங்காட்டில் யானைக் கூட்டங்களும் எருமைகளும் மான்களும் சிங்கங்களால் திடீரென்று துரத்தப்பட்டு, மருட்சி அடைந்து எல்லாப் பக்கங்களிலும் ஓட்டமாக ஓடுகின்றன. (8)

ஓர் அரசனோ அல்லது அரசன் போன்ற நாட்டுத் தலைவனோ துஷ்ட மிருகங்களை வேட்டையாட வந்திருக்கிறானா? அல்லது, வேறு ஏதேனும் காரணம் உண்டா? என்று தெரிந்து கொண்டு வா. (9)

பறவைகள் பறந்து செல்வதற்குக்கூட இயலாத இந்தக் கானகத்தில் (குரூரப் பிராணிகள் வர முடியாது; சரியான பாதை இல்லாததால் மக்களும் வரமுடியாது - என்றிருக்கும்போது) விலங்குகள் ஓடுவதற்கும், பெருஞ்சத்தம் எழுவதற்கும் உண்மையான காரணம் என்ன? என்பதை உடனே நீ அறிந்து வருவாயாக.” (10)

மலர்கள் பூத்திருந்த ஓர் ஆச்சாமரத்தில் வெகுவேகமாக ஏறிய இலக்குவன், எல்லாத் திசைகளிலும் பார்வையைச் செலுத்தி கிழக்குத் திசையில் கண்களைச் செலுத்தினான். (11)

பின்னர், வடக்குத் திசையில் யானை-குதிரை-தேர்ப்படைகளுடன் வாகனங்களும், காலாட்படையும் சேர்ந்த பெரிய சேனையைக் கண்டான். (12)

குதிரை-யானைகள் நிறைந்ததும், கொடிகள் பறக்கும் தேர்களை உடையதுமான அந்தப் படையைப் பற்றி இராமனிடம் தெரிவித்து, மேலும் கூறினான்— (13)

“அண்ணா! நெருப்பை அணைத்து விடுங்கள். (நெருப்பு இருந்தால் புகை கிளம்பும்; புகையைக் கண்டதும் நேராக இங்கே வந்துவிடுவது எளிது.) சீதாதேவி குகை போன்ற மறைவான இடத்தில் பத்திரமாக இருக்கட்டும்; தாங்கள் வில்லில் நாண் ஏற்றி அம்புகளையும் (அம்பறாத் தூணிகளையும்), கவசத்தையும் அணிந்து கொள்ளுங்கள்.” (14)

ஆண்புலி நிகர் வல்லமை படைத்த இராமன், (இலக்குவன் கூறியதைக் கேட்டுவிட்டு,) “லட்சுமணா! நீ நன்றாகப் பார்த்திருப்பாயே? இது யாருடைய சேனை என்று எண்ணுகிறாய்?” என்று கேட்டார். (15)

இவ்வாறு இராமன் கேட்டதும், இலக்குவன் ஜொலிக்கும் அக்னியைப் போல் மிகவும் கோபம் கொண்டவனாக, அந்தப் படையை எரித்துவிடுபவன் போல் பார்த்து (பின்வருமாறு) பதில் சொன்னான்— (16)

“அண்ணா! கைகேயியின் மைந்தனான பரதன், மன்னனாகப் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, (நாம் இருவரும் பின்னாட்களில் அரசாட்சியில் பங்கு கேட்டால் என்ன செய்வது? என்ற நச்சுப் போன்ற முன்யோசனையுடன்) நம்மைக் கால்வதற்காக வருகிறான் என்பதில் ஐயமில்லை. (17)

எதிரே மிகப்பெரிய ஒரு மரம் காணப்படுகிறது. அதன் அருகில் விஸ்தாரமான கிளைகளுடன் கூடிய கோவிதாரக் கொடி தேரில் பறக்கிறது. (18)

வேகமாகச் செல்லும் புரவிகளில் ஏறிக்கொண்டு, தம் விருப்பப்படி குதிரை வீரர்கள் வருகிறார்கள்; யானைப் படையினர் யானைகளில் ஏறிக்கொண்டு முகமலர்ச்சியுடன் விளங்குகிறார்கள். (19)

மாவீரரே! நாமிருவரும் வில்லேந்தியவர்களாக மலையின் மேல்பகுதிக்குச் செல்வோம். (அப்படிச் செய்தால் பரதனின் படைகளை எதிர்ப்பதற்குச் சௌகரியமாக இருக்கும்.) அல்லது, ஆயுதங்கள் தாங்கியவர்களாக இவ்விடத்திலேயே இருப்போம். (20)

- அபி நௌ வஸமாகுச்சே₂த் கோவித₃ாரத்₄வஜோ ரணே ।
 அபி த்₃ரக்ஷயாமி ப₄ரதம் யத்க்ருதே வ்யஸநம் மஹத் ॥ (21)
- த்வயா ராக₄வ ஸம்ப்ராப்தம் ஸீதயா ச மயா தத₂ா ।
 யந்நிமித்தம் ப₄வாந் ராஜ்யாச்சயுதோ ராக₄வ ஸாஸ்வதாத் ॥ (22)
- ஸம்ப்ராப்தோயமரிர்வீர ப₄ரதோ வத்₄ய ஏவ மே ।
 ப₄ரதஸ்ய வதே₄ தே₃ஷம் நாஹம் பஸ்யாமி ராக₄வ ॥ (23)
- பூர்வாபகாரிணம் ஹத்வா ந ஹ்யத₄ர்மேண யுஜ்யதே ।
 பூர்வாபகாரீ ப₄ரதஸ் த்யக்த த₄ர்மஸ்ச ராக₄வ ॥ (24)
- ஏதஸ்மிந்நிஹதே க்ருத்ஸநாமநுஸாதி₄ வஸுந்த₄ராம் ।
 அத்ய புத்ரம் ஹதம் ஸங்க்₂யே கைகேயீ ராஜ்யகாமுகா ॥ (25)
- மயா பஸ்யேத் ஸுது₃:க₂ார்தா ஹஸ்திப₄க்₃நமிவ த்₃ருமம் ।
 கைகேயீம் ச வதி₄ஷ்யாமி ஸாநுப₃ந்த₄ாம் ஸப₃ாந்த₄வாம் ॥
 கலுஷேணாத்ய மஹதா மேதி₃நீ பரிமுச்யதாம் ॥ (26)
- அத்யேமம் ஸம்யதம் க்ரோத₄மஸத்காரம் ச மாநத₃ ।
 மோக்ஷயாமி ஸத்ருஸைந்யேஷு கக்ஷேஷ்விவ ஹுதாஸநம் ॥ (27)
- அத்யைதச்சித்ரகூடஸ்ய காநநம் நிஸிதை: ஸரை: ।
 பி₄ந்த₃ஞ் ஸத்ருஸாரீராணி கரிஷ்யே ஸோணிதோக்ஷிதம் ॥ (28)
- ஸரைந்நிர்பி₄ந்ந ஹ்ருத₃யாந் குஞ்சராம்ஸ் துரக₃ாம்ஸ்தத₂ா ।
 ஸ்வாபத₃ா: பரிகர்ஷந்து நராம்ஸ்ச நிஹதாந் மயா ॥ (29)
- ஸராணாம் த₄நுஷஸ்சாஹமந்ருணோஸ்மி மஹாம்ருதே₄ ।
 ஸஸைந்யம் ப₄ரதம் ஹத்வா ப₄விஷ்யாமி ந ஸம்ஸய: ॥ (30)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே

அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஷண்ணவதிதம: ஸர்க₃: ॥

ஸப்தநவதிதம: ஸர்க₃:

ப₄ரதகு₃ணப்ஸம்ஸா

- ஸுஸம்ரப்த₄ம் து ஸௌமித்ரம் லக்ஷமணம் க்ரோத₄மூர்ச்சி₂தம் ।
 ராமஸ்து பரிஸாந்த்வயாத₂ வசநம் சேத₃மபு₃ரவீத் ॥ (1)
- கிமத்ர த₄நுஷா கார்யமஸிநா வா ஸசர்மணா ।
 மஹேஷ்வாஸே மஹாப்ராக்ஞே ப₄ரதே ஸ்வயமாகுதே ॥ (2)

இராகவனே! தங்களுக்கும் சீதாப்பிராட்டிக்கும் எனக்கும், எந்த பரதன் காரணமாக மிகப்பெரிய துக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, எவன் காரணமாகத் தாங்கள் அரசரிமையிலிருந்து நிரந்தரமாக நீக்கப்பட்டீர்களோ, அப்படிப்பட்ட பரதன் மாமன்னரின் கோவிதாரக் கொடியுடன் வந்திருக்கிறானே? போரில் அவனை வென்று, அரச சின்னமான கோவிதாரக் கொடி நம் வசப்படுமா? (21,22)

வீரரே! இராகவனே! எதிரியான இந்த பரதன், இதோ நம் எதிரே வந்திருக்கிறான்; அவன் என்னால் கொல்லத்தக்கவன்; பரதனைக் கொல்வதில் நான் எந்த ஒரு குற்றத்தையும் காணவில்லை. (23)

இராமசந்திரா! (அவனைக் கொல்வது பாவமாகாதா? என்றால்) பரதன்தான் முதலில் அபகாரம் செய்தவன்; தருமத்தைக் கைவிட்டவன். எனவே, அவனைக் கொல்வது என்பது அதருமமாகாது. (24)

இவன் கொல்லப்பட்டதும் பூமண்டலம் முழுவதையும் தாங்கள் ஆள்வீர்கள். அரசாள்வதற்குப் பேராசைப்பட்ட கைகேயி, யானையால் முறிக்கப்பட்ட மரம் போல போரில் என்னால் கொல்லப்படும் புத்திரனைப் பார்த்து மிகவும் துக்கப்படுவான். பரிவார ஜனங்கள், உறவினர்களோடு கைகேயியையும் கொல்லப் போகிறேன். (அவள் கொல்லப்பட்டபின்) இந்த உலகம் பெரும் பாவத்திலிருந்து விடுபட்டதாகும். (25,26)

பெருந்தகையீர்! (தங்கள் பேச்சைக் கேட்டு) அடக்கி வைத்திருந்த கோபத்தையும் அவமரியாதையையும் உலர்ந்த சருகுக்குவியலை நெருப்புப் பொசுக்கி விடுவதைப் போல, எதிரிப் படைகளின் மேல் செலுத்தப் போகிறேன். (27)

என்னுடைய கூரிய பாணங்களால் எதிரிகளின் உடல்களை வெட்டித் தள்ளி, சித்திரகூட மலையின் இந்தக் காட்டை இரத்தப் பெருக்குடையதாகச் செய்வேன். (28)

பாணங்களால் மார்பு பிளக்கப்பட்ட யானை-குதிரைகளையும், என்னால் கொல்லப்பட்ட மனிதர்களையும் (நரி முதலான) கொடூர விலங்குகள் இழுத்துச் செல்லட்டும். (29)

(நடைபெறப் போகும்) பெரும் போரில் படைவீரர்களோடு பரதனைக் கொன்று, என்னுடைய அம்புகளுக்கும் வில்லுக்கும் பட்டிருக்கும் கடனைத் தீர்த்துவிட்டவனாக ஆவேன் என்பதில் ஐயமில்லை. (வெகுகாலமாகப் போர் செய்யாததால், வில்-அம்புகளுக்குத் தான் கடன்பட்டிருப்பதாக லட்சுமணனின் வீரத்தனமான உரை.)" (30)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
தொண்ணூற்றாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : தொண்ணூற்றேழு

இராமன் பரதனைப் புகழ்தல்

அப்போது, மிகவும் கோபமும் பகைமையும் கொண்டு மனக்குழப்பத்திலிருந்த சுமித்திரையின் குமாரன் இலக்குவனைப் பார்த்து, மிகவும் சமாதானப்படுத்தும்படியான (பின்வரும்) சொற்களை இராமன் கூறினார்— (1)

“மாபெரும் வில்லாளியும் பேரறிவாளனுமான பரதனே நேரில் வருகிறானென்றால், வில்-கத்தி-கேடயத்தினால் ஆவது என்ன? (2)

பிது: ஸத்யம் ப்ரதிஸ்ருத்ய ஹத்வா ப₄ரதமாகுதம் ।
கிம் கரிஷ்யாமி ராஜ்யேந ஸாபவாதே₃ந லக்ஷ்மண ॥ (3)

யத்₃த்₃ரவ்யம் ப₃ாந்த₄வாநாம் வா மித்ராணாம் வா ஸுயே ப₄வேத் ।
நாஹம் தத்ப்ரதி₃க்ருஹ்ணீயாம் ப₄க்ஷாந் விஷக்ருதாநிவ ॥ (4)

த₄ர்மமர்த₂ம் ச காமம் ச ப்ருதி₂வீம் சாபி லக்ஷ்மண ।
இச்ச₂ாமி ப₄வதாமர்த₂ ஏதத்ப்ரதிஸ்ருணோமி தே ॥ (5)

ப₄ராத்ருணாம் ஸங்க்₃ரஹார்த₂ம் ச ஸுக₂ார்த₂ம் சாபி லக்ஷ்மண ।
ராஜ்யமப்யஹமிச்ச₂ாமி ஸத்யேநாயுத₄மாலபே₄ ॥ (6)

நேயம் மம மஹீ ஸௌம்ய து₃ர்லப₄ா ஸாக₃ராம்ப₃ரா ।
ந ஹீச்சே₂யமத₄ர்மேண ஸக்ரத்வமபி லக்ஷ்மண ॥ (7)

யத்₃விநா ப₄ரதம் த்வாம் ச ஸத்ருக்₄நம் சாபி மாநத₃ ।
ப₄வேந்மம ஸுக₂ம் கிஞ்சித்₃ப₄ஸ்ம தத்குருதாம் ஸிகீ₂ ॥ (8)

மந்யேஹமாக₃தோயோத்₄யாம் ப₄ரதோ ப₄ராத்ருவத்ஸல: ।
மம ப்ராணாத்ப்ரியதர: குலத₄ர்மமநுஸ்மரந் ॥ (9)

ஸ்ருத்வா ப்ரவ்ராஜிதம் மாம் ஹி ஜடாவல்கலத₄ாரிணம் ।
ஜாநக்யா ஸஹிதம் வீர த்வயா ச புருஷர்ஷப₄ ॥ (10)

ஸநேஹேநாக்ராந்தஹ்ருத₃ய: ஸோகேநாகுலிதேந்த்₃ரிய: ।
த்₃ரஷ்டுமப்யாக₃தோ ஹ்யேஷ ப₄ரதோ நாந்யத₂ாகுத: ॥ (11)

அம்ப₃ாம் ச கைகயீம் ருஷ்ய பருஷம் சாப்ரியம் வத₃ந் ।
ப்ரஸாத்ய பிதரம் ஸ்ரீமாந் ராஜ்யம் மே த₃ாதுமாகுத: ॥ (12)

ப்ராப்தகாலம் யதே₃ஷோஸ்மாந் ப₄ரதோ த்₃ரஷ்டுமர்ஹதி ।
அஸ்மாஸு மநஸாப்யேஷ நாஹிதம் கிஞ்சித்₃ாசரேத் ॥ (13)

விப்ரியம் க்ருதபூர்வம் தே ப₄ரதேந கத₃ா நு கிம் ।
ஈத்₃ருஸம் வா ப₄யம் தோத்₃ய ப₄ரதம் யத்₃விஸங்கஸே ॥ (14)

ந ஹி தே நிஷ்டு₂ரம் வாச்யோ ப₄ரதோ நாப்ரியம் வச: ।
அஹம் ஹ்யப்ரியமுக்த: ஸ்யாம் ப₄ரதஸ்யாப்ரியே க்ருதே ॥ (15)

கத₂ம் நு புத்ரா: பிதரம் ஹந்யு: கஸ்யாஞ்சித்₃ாபதி₃ ।
ப₄ராதா வா ப₄ராதரம் ஹந்யாத் ஸௌமித்ரே ப்ராணமாத்மந: ॥ (16)

யதி₃ ராஜ்யஸ்ய கேதோஸ்த்வமிமாம் வாசம் ப்ரப₄ாஷஸே ।
வக்ஷ்யாமி ப₄ரதம் த்₃ருஷ்ட்வா ராஜ்யமஸ்மை ப்ரதீயதாம் ॥ (17)

லட்சுமணா! நான் தந்தைக்கு ஒரு சத்தியம் செய்து கொடுத்துவிட்டு (தனக்கு வனவாசம்; பரதனுக்கு அரசரிமை), இங்கே வந்திருக்கும் பரதனைக் கொண்டு, பிறர் பழிச்சொல்லுடன் கிடைக்கும் ராஜ்யத்தை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வேன்? (தந்தைக்குக் கொடுத்த வாக்கை மீறிய பாவம் என்னை வந்தடையாதா? மக்கள் தூற்ற மாட்டார்களா?) (3)

உறவினர்கள், நண்பர்கள் அழிவினால் எந்தப் பொருள் கிடைக்குமோ, அதை விஷம் கலந்த உணவைப் போல நான் ஏற்கமாட்டேன். (4)

லட்சுமணா! தருமார்த்த காமங்களையும் பூமியையும், உங்கள் (தம்பிகள்) பொருட்டாகவே நான் விரும்புகிறேன். இதை உனக்கு சத்தியமாகக் கூறுகிறேன். (5)

நான் ராஜ்யத்தை விரும்புவதுகூட, சகோதரர்களின் ஒற்றுமைக்காகவும் செளக்கியத்திற்காகவும்தான். என் ஆயுதங்களின் மீது ஆணையிட்டு இதைக் கூறுகிறேன். (6)

லட்சுமணா! நல்லியல்பினாய்! கடலை எல்லையாகக் கொண்ட இந்தப் பூமண்டலம் என்னால் அடைய முடியாததன்று. ஆனால், லட்சுமணா! அதருமத்தினால் (தவறான வழிகளை மேற்கொள்வதால்) இந்திரப்பதவியே கிடைப்பதானாலும், அதை நான் விரும்பமாட்டேன். (7)

நற்பண்பினாய்! பரதனும் நீயும் சத்ருக்களும் இல்லாமல் (உங்களுக்கெல்லாம் கிடைக்காமல்) எனக்கு (மட்டும்) எள்ளளவு சுகம் கிடைப்பதாக இருந்தால், அதனை அக்னிதேவன் சுட்டு எரிக்கட்டும். (8)

பரதன், சகோதரர்களிடம் பாசம் உள்ளவன்; எனக்கு, என் உயிரைக் காட்டிலும் பிரியமானவன். சூரனே! அவன் அயோத்திக்குத் திரும்பி வந்ததும் உன்னுடனும் சீதையுடனும், நான் சடைமுடி-மரவுரி தரித்துக் கொண்டு நாடு கடத்தப்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டு, (முத்தகுமாரனே இளவரசுப் பட்டம் ஏற்கவேண்டும் என்ற) பரம்பரை வழக்கத்தை நினைவுகூர்ந்து, துயரத்தால் புலன்கள் கலங்க, அன்பு மேலீட்டினால் நெஞ்சம் நிரம்பி வழிய, நம்மைப் பார்ப்பதற்காக வந்திருக்கிறான் என்று கருதுகிறேன். மாவீரனே! வேறு எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் அவன் வந்திருக்க மாட்டான் (என்பது நிச்சயம்). (9-11)

திருவளர் செல்வனாகிய அவன், அன்னை கைகேயியிடம் மிகவும் கோபம் கொண்டு, கடுமையான வார்த்தைகளால் ஏசி, தந்தையாரைப் பிரார்த்தித்து, மனங்குளிரச் செய்து, அரசரிமையை எனக்குக் கொடுப்பதற்காக வந்திருக்கிறான். (12)

பரதன் நம்மைப் பார்க்கவேண்டும் என்று சரியான காலத்தில்தான் விரும்பியிருக்கிறான். இவன் நமக்கு நல்லது அல்லாததை மனத்தாலும் சிறிதளவுகூடச் செய்யமாட்டான். (13)

முன்னர் எப்போதாவது, உனக்குத் துன்பம் விளைவிப்பதான ஒரு செயலை பரதன் செய்திருக்கிறானா? (செய்ததே இல்லை என்னும்போது) பரதன் விஷயத்தில் உனக்கு இப்படிப்பட்ட பயமும் சந்தேகமும் எப்படி வந்தது? (அவன் நம்மைக் கால்வதற்காகவே வருகிறான் என்று ஏன் தீர்மானிக்கிறாய்?) (14)

பரதனைக் குறித்து இவ்வளவு கடுமையான, அன்பில்லாத சொற்களை நீ பேசலாகாது. பரதனைப் பற்றி நீ நிந்தனை செய்தால், அது, நான் நிந்திக்கப்பட்டதாகவே ஆகும். (15)

லட்சுமணா! ஏதேனும் ஒரு பெரிய ஆபத்து ஏற்பட்டாலும், புதல்வர்கள் தம் தந்தையைக் கால்வார்களா? (கொல்லமாட்டார்கள் தானே? அதுபோல) தனக்கு உயிர் போன்ற சகோதரனை, அவனுடைய சகோதரன் எவ்வாறு கால்வான்? (16)

உனக்கு அரசாட்சி வேண்டும் என்ற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்கிறாயேயானால், நான் பரதனைப் பார்த்து, 'ராஜ்யத்தை இவனுக்குக் கொடுத்துவிடு' என்று சொல்கிறேன். (17)

உச்சயமாநோ஽பி ப₄ரதோ மயா லக்ஷ்மண தத்த்வத: ।
ராஜ்யமஸ்மை ப்ரயச்சே₂தி ப₃ாட₄மித்யேவ வக்ஷயதி ॥ (18)

ததே₂க்தோ த₄ர்மஸீலேந ப்₄ராத்ரா தஸ்ய ஹிதே ரத: ।
லக்ஷ்மண: ப்ரவிவேஸேவ ஸ்வாநி க₃ாத்ராணி லஜ்ஜயா ॥ (19)

தத்₃வாக்யம் லக்ஷ்மண: ஸ்ருத்வா வ்ரீடி₃த: ப்ரத்யுவாச ஹ ।
த்வாம் மந்யே த்₃ரஷ்டுமாயாத: பிதா த₃ஸரத₂: ஸ்வயம் ॥ (20)

வ்ரீடி₃தம் லக்ஷ்மணம் த்₃ருஷ்ட்வா ராக₄வ: ப்ரத்யுவாச ஹ ।
ஏஷ மந்யே மஹாப₃ாஹூரிஹாஸ்மாந் த்₃ரஷ்டுமாக₃த: ॥ (21)

அத்₂வா நௌ த்₄ருவம் மந்யே மந்யமாந: ஸுகே₂சிதௌ ।
வநவாஸமநுத்₄யாய க்₃ருஹாய ப்ரதிநேஷ்யதி ॥ (22)

இமாம் வாப்யேஷ வைதே₃ஹீமத்யந்தஸுக₂ஸேவிநீம் ।
பிதா மே ராக₄வ: ஸ்ரீமாந் வநாத₃ாத₃ய யாஸ்யதி ॥ (23)

ஏதௌ தௌ ஸம்ப்ரகாஸேதே கே₃ாத்ரவந்தௌ மநோரமௌ ।
வாயுவேக₃ஸமௌ வீர ஜவநௌ துரகே₃த்தமௌ ॥ (24)

ஸ ஏஷ ஸுமஹாகாய: கம்பதே வாஹிநீமுகே₂ ।
நாக₃: ஸத்ருஞ்ஜயோ நாம வ்ருத்₃த₄ஸ்தாதஸ்ய தீ₄மத: ॥ (25)

ந து பஸ்யாமி தச்ச₂த்ரம் பாண்ட₃ரம் லோகஸத்க்ருதம் ।
பிதுர்தி₃வ்யம் மஹாப₃ாஹோ ஸம்ஸயோ ப₄வதீஹ மே ॥ (26)

வ்ருக்ஷாக்₄ராத₃வரோஹ த்வம் குரு லக்ஷ்மண மத்₃வச: ।
இதீவ ராமோ த₄ர்மாத்மா ஸௌமித்ரிம் தமுவாச ஹ ॥ (27)

அவதீர்ய து ஸாலாக்₃ராத் தஸ்மாத்ஸ ஸமிதிஞ்ஜய: ।
லக்ஷ்மண: ப்ராஞ்ஜலிர்பூ₄த்வா தஸ்தௌ ராமஸ்ய பார்ஸ்வத: ॥ (28)

ப₄ரதேநாத₂ ஸந்தி₃ஷ்டா ஸம்மர்தே₃ா ந ப₄வேதி₃தி ।
ஸமந்தாத்தஸ்ய ஸைலஸ்ய ஸேநா வாஸமகல்பயத் ॥ (29)

அத்₄யர்த₄மிக்ஷவாகுசமூர் யோஜநம் பர்வதஸ்ய ஸா ।
பார்ஸ்வே ந்யவிஸத₃ாவ்ருத்ய க₃ஜவாஜிரத₂ாகுலா ॥ (30)

ஸா சித்ரகூடே ப₄ரதேந ஸேநா த₄ர்மம் புரஸ்க்ருத்ய விதூ₄ய த₃ர்பம் ।
ப்ரஸாத₃நார்த₂ம் ரகு₄நந்த₃நஸ்ய விராஜதே நீதிமதா ப்ரணீதா ॥ (31)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஸப்தநவதிதம: ஸர்க₃: ॥

லட்சுமணா! 'அரசாட்சியை இவனிடம் ஒப்படைத்து விடு' என்று நான் சொல்லியதைக் கேட்டவுடனேயே, 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்றுதான் பரதன் நிச்சயமாகச் சொல்வான்." (18)

அறவொழுக்கமுடைய சகோதரரால் இவ்வாறு கூறப்பட்டவனும், அவருடைய நலனில் அக்கறை உள்ளவனுமான இலக்குவன், வெட்கத்தால் உடல் குறுகிப் போனான். (19)

அந்தச் சொற்களைக் கேட்டு மனம் தவித்துப் போன இலக்குவன் (பேச்சை மாற்ற விரும்புவன் போல்), "தந்தையார் தசரதர் அவர்களே தங்களைக் காண்பதற்காக வந்திருக்கிறார் என்று எண்ணுகிறேன்" என்று பதில் கூறினான். (20)

இலக்குவன் மிகவும் மனம் வெதும்பிப் போனதை உணர்ந்து கொண்ட இராகவன் கூறினார்— "பெருந்தோளரான அவரே நம்மைப் பார்க்க வந்திருக்கிறார் என்று எண்ணுகிறேன். (21)

அல்லது, சுக-சௌக்கியத்தோடு வளர்ந்த நாம் காட்டில் எவ்வளவு கஷ்டத்துடன் வாழவேண்டியிருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து, வீட்டிற்கு அழைத்துப் போகப் போகிறார் என்று உறுதியாக எண்ணுகிறேன். (22)

(அல்லது) மிகவும் சுகபோகங்களை அனுபவித்த இந்த சீதாதேவியை, அனைத்துப் பெருமைகளுக்கும் உரிய ரகுல திலகமான என்னுடைய திருத்தந்தையார் காட்டிலிருந்து அழைத்துக் கொண்டு போகப் போகிறார். (23)

வீரனே! (அங்கே பார்!) உயர்ந்த ஜாதியிற்றோன்றிய, கண்களுக்கினிய, வாயுவுக்கு நிகரான வேகத்தில் செல்லக்கூடிய உத்தமமான அந்தக் குதிரைகள் இரண்டும் கண்களில் படுகின்றன. (24)

மகாமேதாவியான தந்தையாருடைய, பேருடல் கொண்ட, முதுமையடைந்துவிட்ட சத்ருஞ்ஜயம் என்ற யானை படைகளுக்கு முன்பாக அசைந்தாடிக் கொண்டு வருகிறது. (25)

(ஆனால்) பெருந்தோளாய்! தெய்விகமானதும் உலகத்தோரால் வணங்கப்படுவதுமான, நம் தந்தையினுடைய வெண்கொற்றக்குடை காணப்படவில்லையே? இது ஏனோ எனக்குச் சந்தேகத்தை விளைவிக்கிறது. (26)

லட்சுமணா! மரத்தின் உச்சியிலிருந்து இறங்கு. நான் சொல்கிறபடி செய்" என்று, தருமாத்மாவான இராமன், சுமித்திரையின் குமாரனான இலக்குவனை நோக்கிச் சொன்னார். (27)

வெற்றி வீரனான இலக்குவன் ஆச்சாமரத்தின் உச்சியிலிருந்து இறங்கி வந்து, கைகளைக் கூப்பியவண்ணம் இராமன் அருகே வந்து நின்றான். (28)

'கூச்சல்-குழப்பம் ஏற்படக்கூடாது' என்று பரதனால் உத்திரவிடப்பட்ட அந்தப் பெரும் படை, அந்த மலையின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் தங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்து கொண்டது. (29)

யானை-குதிரை-தேர்ப்படை அடங்கிய இக்ஷ்வாகு சேனை, அந்த மலையிலிருந்து ஒன்றையோ ஜானை தூரம் வரை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு நின்றது. (30)

நீதிமானான பரதனால் ஆணையிடப்பட்ட அந்த சேனைக் கூட்டம், இராமப்பிரபுவின் திருப்தியை சம்பாதிப்பதற்காக, தம் செருக்கை ஒழித்து, அறநெறியை கைக்கொண்டு, சித்திரகூட மலைப் பிரதேசத்தில் களிப்புடன் தங்கியிருந்தது. (31)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
தொண்ணூற்றேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

அஷ்டநவதிதம: ஸர்கு:

ராமாந்வேஷணாம்

- நிவேஸ்ய ஸேநாம் து விபு: பத்ஸ்யாம் பாத்வதாம் வர: ।
அபிக்ருந்தும் ஸ காகுத்ஸ்தமியேஷ குருவர்தகம் ॥ (1)
- நிவிஷ்டமாத்ரே ஸைந்யே து யதேதாத்மேஸம் விநீதவத் ।
புரதோ ப்ராதரம் வாக்யம் ஸத்ருக்நமித்யம்புரவீத் ॥ (2)
- க்ஷிப்ரம் வநமித்யம் ஸௌம்ய நரஸங்கை: ஸமந்தத: ।
லுப்தைஸ்ச ஸஹிதைரேபிஸ்த்வமந்வேஷிதும்ஹஸி ॥ (3)
- குஹோ ஞாதிஸஹஸ்ரேண ஸரசாபாஸிதாரிணா ।
ஸமந்வேஷது காகுத்ஸ்தாவஸ்மிந் பரிவ்ருத: ஸ்வயம் ॥ (4)
- அமாத்யை: ஸஹ பௌரைஸ்ச குருபிஸ்ச த்விஜாதிபி: ।
வநம் ஸர்வம் சரிஷ்யாமி பத்ஸ்யாம் பரிவ்ருத: ஸ்வயம் ॥ (5)
- யாவந்ந ராமம் த்ரக்ஷ்யாமி லக்ஷ்மணம் வா மஹாபுலம் ।
வைதேஹீம் வா மஹாபாக்யாம் ந மே ஸாந்திர்பிஷ்யதி ॥ (6)
- யாவந்ந சந்த்ரஸங்காஸம் த்ரக்ஷ்யாமி ஸுபுமாநநம் ।
புராது: பத்ஸபலாஸாஷம் ந மே ஸாந்திர்பிஷ்யதி ॥ (7)
- யாவந்ந சரணௌ புராது: பார்திவ வ்யஞ்ஜநாந்விதௌ ।
ப்ரக்ரஹீஷ்யாமி ஸிரஸா ந மே ஸாந்திர்பிஷ்யதி ॥ (8)
- யாவந்ந ராஜ்யே ராஜ்யார்ஹ: பித்ருபைதாமஹே ஸ்தித: ।
அபிஷேகஜலக்லிந்நோ ந மே ஸாந்திர்பிஷ்யதி ॥ (9)
- ஸித்ததார்த: க்ஷு ஸௌமித்ரிர் யஸ்சந்த்ரவிமலோபமம் ।
முக்யம் பஸ்யதி ராமஸ்ய ராஜீவாஷம் மஹாத்யுதி ॥ (10)
- க்ருதக்ருத்யா மஹாபாக்யா வைதேஹீ ஜநகாத்மஜா ।
புர்தாரம் ஸாக்ராதந்தாயா: ப்ருதிவ்யா யாநுகச்சதி ॥ (11)
- ஸுபுக்ஸ்சித்ரகூடோஸௌ கிரிராஜோபமோ கிரி: ।
யஸ்மிந் வஸதி காகுத்ஸ்த: குபேர இவ நந்தநே ॥ (12)
- க்ருதகார்யமித்யம் துர்க்யம் வநம் வ்யாளநிஷேவிதம் ।
யத்யுத்யாஸ்தே மஹாதேஜா ராம: ஸஸ்த்ரபுருதாம் வர: ॥ (13)
- ஏவமுக்த்வா மஹாதேஜா புரத: புருஷர்ஷப: ।
பத்ஸ்யாமேவ மஹாபுஹ: ப்ரவிவேஸ மஹத்வநம் ॥ (14)
- ஸ தாநி த்ருமஜாலாநி ஜாதாநி கிரிஸாநுஷா ।
புஷ்பிதாக்ரானி மத்யேந ஜக்யம் வத்யதாம் வர: ॥ (15)

ஸர்க்கம் : தொண்ணூற்றெட்டு இராமனைத் தேடுதல்

உறுதி படைத்தவனும் மனிதருள் சிறந்தவனுமான அவன், இவ்வாறு படைகளை ஒழுங்காக நிறுத்திவிட்டு, பெற்றோர்-முன்னோர்களிடம் பேரன்பு கொண்ட இராமனைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கக் காலால் நடந்து செல்லத் தீர்மானித்தான். (1)

கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து சேனை அவ்விடத்தில் தங்கியவுடன், பரதன் சகோதரனான சத்ருக்னனைப் பார்த்து (பின்வருமாறு) கூறினான்— (2)

“தம்பி! நம்முடன் வந்திருக்கும் மனிதர்களோடும் வேடுவர்களோடும் இந்தக் காட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் (இராமனை), நீ உடனே தேடவேண்டும். (3)

ஆயிரக்கணக்கான உறவினர்களோடு வந்திருக்கும் குகன், அம்பு-வில்-கத்தி ஏந்தியவர்களாக இந்தக் காட்டில், இரு காகுத்தர்களையும் தானே முன் சென்று தேடுவானாக. (4)

அமைச்சர்கள், நகரமக்கள், ஆசார்யர்கள், அந்தணர்கள் முதலியோருடன் காடு முழுவதையும் நடந்து சென்று, நானும் தேடப் போகிறேன். (5)

இராமனையோ, லட்சுமணனையோ, பெரும் பாக்கியசாலியான சீதையையோ காணாத வரையில் என் மனம் அமைதி அடையாது. (6)

சந்திரன் போல் தண்ணொளி வீசும் பிரகாசமுடையவரும், தாமரையிதழ் போன்ற கண்களையுடைய அழகிய திருமுகத்தையுடையவருமான என் சகோதரரைக் காணாத வரையில், என் மனம் அமைதி அடையாது. (7)

அரச லட்சணங்களுள்ள தமையனாரின் திருவடிகளை, என் தலையால் தாங்காத வரையில் என் மனம் அமைதி அடையாது. (8)

ஆட்சி செலுத்தும் உரிமை பெற்ற அவர், பாட்டன்-முப்பாட்டன் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே பரம்பரையாக வந்துள்ள அரசபீடத்தில், பட்டாபிஷேகப் புனித நீரால் நனைக்கப்பட்டவராக உட்காராத வரையில் என் மனம் அமைதி அடையாது. (9)

மாசற்ற சந்திரன் போல் ஒளிவீசுபவரும் தாமரைக்கண்ணரும் பேரொளி படைத்தவருமான இராமனுடைய திருமுகத்தை (நாள்தோறும்) தரிசிக்கும் லட்சுமணனன்றோ கொடுத்து வைத்தவன்? (10)

பூமண்டலம் முழுவதற்கும் உரிமையாளரான தன் கணவரைப் பின்தொடர்ந்து செல்லும் பேறுபெற்ற ஜனகன் புதல்வியான வைதேகி கொடுத்து வைத்தவள். (11)

நந்தனத்தில் குபேரன் வசிப்பதைப் போல, இந்தச் சித்திரகூட மலை இராமப்பிரபு தங்கியிருப்பதால் (மிகப் புனிதமான) இமயமலையையொத்த புனிதத்தைப் பெற்றுவிட்டது. (12)

ஆயுதமேந்தியவர்களில் சிறந்தவரும் மகா தேஜஸ்வியுமான இராமன் தங்கியிருப்பதால், கொடிய விலங்குகள் வசிப்பதும் உட்புக முடியாததுமான இந்த வனம் பெரும் புகழை அடைந்துவிட்டது.” (13)

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மிக்கபலம் பொருந்திய பெருந்தோளனும் புருஷோத்தமனுமான பரதன், அந்த அடர்ந்தக் காட்டிற்குள் நடந்து சென்றான். (14)

பேச்சுத்திறனுடைய பரதன், மலைச்சாரலில் கிளை நுனிகளில் மலர்களையுடைய ஏராளமான மரக்கூட்டத்தினிடையே புகுந்து சென்றான். (15)

ஸ கி₃ரேஸ்சித்ரகூடஸ்ய ஸாலமாஸாத்த்ய புஷ்பிதம் ।
ராமாஸ்ரம க₃தஸ்யாக்₃நேர் த₃த₃ர்ஸ த₄வஜமுச்ச₂ரிதம் ॥ (16)

தம் த₃ருஷ்ட்வா ப₄ரத: ஸ்ரீமாந் முமோத₃ ஸஹப₃ாந்த₄வ: ।
அத்ர ராம இதி ஞாத்வா க₃த: பாரமிவாம்ப₄ஸ: ॥ (17)

ஸ சித்ரகூடே து கி₃ரௌ நிஸம்ய
ராமாஸ்ரமம் புண்யஜநோபபந்நம் ।
கு₃ஹேந ஸார்த₄ம் த்வரிதோ ஜக₃ாம
புநர்நிவேஸ்யைவ சமும் மஹாத்மா ॥ (18)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ அஷ்டநவதிதம: ஸர்க₃: ॥

ஏகோநஸததம: ஸர்க₃:

ராமஸமரக₃ம:

நிவிஷ்டாயாம் து ஸேநாயாமுத்ஸுகோ ப₄ரதஸ்தத: ।
ஜக₃ாம ப்₄ராதரம் த்₃ரஷ்டும் ஸத்ருக்₄நமநுத₃ர்ஸயந் ॥ (1)

ருஷிம் வஸிஷ்ட₂ம் ஸந்தி₃ஸ்ய மாத்ஸூர்மே ஸீக்₄ரமாநய ।
இதி த்வரிதமக்₃ரே ஸ ஜக₃ாம கு₃ருவத்ஸல: ॥ (2)

ஸுமந்த்ரஸ்த்வபி ஸத்ருக்₄நமதூ₃ராத₃ந்வபத்₃யத ।
ராமத₃ர்ஸநஜஸ்தர்ஷோ ப₄ரதஸ்யேவ தஸ்ய ச ॥ (3)

க₃ச்ச₂ந்நேவாத₂ ப₄ரதஸ் தாபஸாலயஸம்ஸ்ரிதாம் ।
ப்₄ராது: பர்ணகுடம் ஸ்ரீமாநுடஜம் ச த₃த₃ர்ஸ ஹ ॥ (4)

ஸாலாயாஸ்த்வக்₄ரதஸ்தஸ்யா த₃த₃ர்ஸ ப₄ரதஸ்தத₃ா ।
காஷ்ட₂ாநி சாவப₄க்₃நாநி புஷ்பாண்யபசிதாநி ச ॥ (5)

ஸலக்ஷ்மணஸ்ய ராமஸ்ய த₃த₃ர்ஸாஸ்ரமமீயுஷ: ।
க்ருதம் வ்ருக்ஷேஷ்வபி₄க்ஞாநம் குஸசீரை: க்வசித்க்வசித் ॥ (6)

த₃த₃ர்ஸ ச வநே தஸ்மிந் மஹத: ஸஞ்சயாந் க்ருதாந் ।
ம்ருக₃ாணாம் மஹிஷாணாம் ச கரீஷை: ஸீதகாரணாத் ॥ (7)

க₃ச்ச₂ந்நேவ மஹாப₃ாஹூர் த்₃யுதிமாந் ப₄ரதஸ்தத₃ா ।
ஸத்ருக்₄நம் சாப்₃ரவீத்₃த்₄ருஷ்டஸ்தாநமாத்யாம்ஸ்ச ஸர்வஸ: ॥ (8)

மந்யே ப்ராப்தா: ஸ்ம தம் தே₃ஸம் ப₄ரத்₃வாஜோ யமப்₃ரவீத் ।
நாதிதூ₃ரே ஹி மந்யேஹம் நதீ₃ம் மந்தூ₃கிரீமித: ॥ (9)

சித்திரகூட மலையில் மலர்கள் நிறைந்த ஓர் ஆச்சா மரத்தில் ஏறி, இராமனுடைய குடிலிலிருந்து உயரே கிளம்பி வந்த புகையைக் கண்டான். (16)

அதைக் கண்டவுடன் தொண்டுச் செல்வனான பரதன், உறவினர்களிடம் கூறி, (தன் தேடலுக்கு வெற்றி கிடைத்துவிட்டதால்) பெருங்கடலின் அக்கரையை அடைந்துவிட்டதைப் போன்று, 'இராமன் இங்கேதான் இருக்கிறார்' என்று உறுதியாகத் தெரிந்து கொண்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தான். (17)

மகாத்மாவான அவன், புண்ணியாத்மாக்களான முனிவர்களுடன் இருக்கும் இராமசந்திரமூர்த்தியின் ஆசிரமம் அதுதான் என்று (காட்டு மக்களிடம் கேட்டு) உறுதி செய்து கொண்டு, படைகளை ஆங்காங்கே நிறுத்திவிட்டு, குகனுடன் வேகமாக (ஆசிரமத்தை நோக்கி) நடந்து சென்றான். (18)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
தொண்ணூற்றொன்பது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : தொண்ணூற்றொன்பது இராமனைச் சந்தித்தல்

சேனை அந்த இடத்தில் தங்கியதும், சகோதரரைக் காண்பதில் ஆவல் மிக்கவனான பரதன், செல்லும் வழியிலுள்ள அடையாளங்களை சத்ருக்னனுக்கு விவரித்துக் கொண்டே சென்றான். (1)

தமையனாரிடம் பெரும் பாசம் கொண்ட பரதன், 'என் தாயார்களை விரைவில் தங்களுடன் அழைத்து வருக' என்று வசிஷ்டரிடம் தெரிவித்துவிட்டு, முன்னதாக அவன் வேகமாகச் சென்றான். (2)

சுமந்திரரும், சத்ருக்னனுக்கு அருகிலேயே பின்தொடர்ந்து சென்றார். இராமனைச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற துடிப்பு, பரதனைப் போல அவருக்கும் இருந்தது. (3)

சென்று கொண்டிருக்கும்போதே, தவம் செய்வோர் வாசம் செய்யும் இடம் போல் நன்கு அமைக்கப்பட்ட, தமையனாரின் குடிலையும் பர்ணசாலையையும் பரதன் கண்டான். (4)

இலைகளால் வேயப்பட்ட அந்தக் குடிலின் முன்பு, வெட்டிப் போடப்பட்ட மரச்சுள்ளிகளையும், சேகரித்து வைக்கப்பட்ட மலர்களையும் பரதன் கண்டான். (சுள்ளிகள் ஹோமத்திற்காக; மலர்கள் தேவபூஜைக்காக.) (5)

இராம-லட்சுமணர்களுடைய ஆசிரமத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த பரதன், நடந்து செல்வதற்குப் பாதை அடையாளம் தெரிவதற்காக, ஆங்காங்கே மரக்கிளைகளில் தர்பக் கட்டுகளும் மரவுரிகளும் தொங்கவிடப்பட்டிருந்ததைக் கண்டான். (6)

அந்தக் காட்டில், குளிர் காய்வதற்காக (முன்னேற்பாடாகச் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருந்த) மான்-எருமைகளின் சாண வரட்டிகளின் குவியல்களைக் கண்டான். (7)

இப்படி நடந்து போய்க் கொண்டிருக்கும்போதே பெருஞ்சோதியாளனும் பெருந்தோளனுமான பரதன், மனமகிழ்ச்சியுடன் சத்ருக்னனையும் அமைச்சர்கள் எல்லோரையும் பார்த்துக் கூறினான்— (8)

“பரத்வாஜர் கூறிய அந்த இடத்தை நாம் வந்தடைந்துவிட்டோம் எனக் கருதுகிறேன். இங்கிருந்து வெகுசமீபத்திலேயே மந்தாகினி நதி இருக்கிறது என்றும் எண்ணுகிறேன். (9)

உச்சைர்புத்தாநி சீராணி லக்ஷ்மணேந புவேத்யம் ।
அபி₄க்ருநக்ருத: பந்த₂ விகாலே க₃ந்துமிச்ச₂தா ॥ (10)

இத₃ம் சோத₃த்த த₃ந்தாநாம் குஞ்ஜராணாம் தரஸ்விநாம் ।
ஸைலபார்ஸுவே பரிக்ராந்தமந்யோந்யமபி₄க₃ர்ஜதாம் ॥ (11)

யமேவாத₄துமிச்ச₂ந்தி தாபஸா: ஸததம் வநே ।
தஸ்யாஸௌ த்₃ருஸ்யதே தூ₄ம: ஸங்குல: க்ருஷ்ணவர்த்மந: ॥ (12)

அத்ராஹம் புருஷவ்யாக்₄ரம் கு₃ருஸம்ஸ்கார காரிணம் ।
ஆர்யம் த்₃ரஷ்யாமி ஸம்ஹ்ருஷ்டம் மஹர்ஷிமிவ ராக₄வம் ॥ (13)

அத₂ க₃த்வா முஹூர்தம் து சித்ரகூடம் ஸ ராக₄வ: ।
மந்த₃ாகிநீமநுப்ராப்தஸ் தம் ஜநம் சேத₃மப்₃ரவீத் ॥ (14)

ஜக₃த்யாம் புருஷவ்யாக்₄ரம் ஆஸ்தே வீராஸநே ரத: ।
ஜநேந்த்₃ரோ நிர்ஜநம் ப்ராப்ய தி₄ங்மே ஜநம் ஸஜீவிதம் ॥ (15)

மத்க்ருதே வ்யஸநம் ப்ராப்தோ லோகநாதே₂ மஹாத்₃யுதி: ।
ஸர்வாந் காமாந் பரித்யஜ்ய வநே வஸதி ராக₄வ: ॥ (16)

இதி லோகஸமாக்ருஷ்ட: பாதே₃ஷ்வத்₃ய ப்ரஸாத்₃யந் ।
ராமம் தஸ்ய பதிஷ்யாமி ஸீதாயா லக்ஷ்மணஸ்ய ச ॥ (17)

ஏவம் ஸ விலபம்ஸ்தஸ்மிந் வநே த்₃ஸரத₂ாத்மஜ: ।
த₃த்₃ர்ஸ மஹதீம் புண்யாம் பர்ணஸாலாம் மநோரமாம் ॥ (18)

ஸாலதாலாஸ்வகர்ணாநாம் பர்ணைர்புஹுபி₄ராவ்ருதாம் ।
விஸாலாம் ம்ருது₃விஸ்தீர்ணாம் குஸைர்வேதி₃மிவாத்₄வரே ॥ (19)

ஸக்ராயுத₄நிகாஸைஸ்ச கார்முகைர் ப₄ரஸாத₄நை: ।
ருக்மப்ருஷ்டை₂ர் மஹாஸாரை: ஸோபி₄தாம் ஸத்ருப₃ாத₄கை: ॥ (20)

அர்கரஸ்மிப்ரதீகாஸைர் கே₄ரைஸ்தூணீக₃தை: ஸரை: ।
ஸோபி₄தாம் தீ₃ப்தவத₃நை: ஸர்பைர்பே₄க₃வதீமிவ ॥ (21)

மஹாரஜத வாஸோப்யாமஸிப்யாம் ச விராஜிதாம் ।
ருக்மபி₃ந்து₃விசித்ராப்யாம் சம்ப்யாம் சாபி ஸோபி₄தாம் ॥ (22)

கே₃த₄ாங்கு₃லித்ரைராஸக்தைஸ் சித்ரை: காஞ்சநபூ₄ஷிதை: ।
அரிஸங்கை₄ரநாத்₄ருஷ்யாம் ம்ருகை: ஸிம்ஹகு₃ஹாமிவ ॥ (23)

வெளிச்சமில்லாத காலங்களில் காலால் நடந்து போய் வரும்போது பாதை புலப்படுவதற்காக மரங்களின் மேலே உள்ள மரவுரி அடையாளங்கள் இலக்குவனால் கட்டப்பட்டவைகளாக இருக்கக் கூடும். (10)

நீண்ட தந்தங்களையுடைய வேகமாகச் செல்லும் யானைகள் ஒன்றையொன்று பார்த்து (சினங்கொண்டு), கர்ஜித்துக் கொண்டு மலைச்சாரலில் நடந்து போகும் இடம் இது. (அவைகளிடமிருந்து விலகிச் செல்வதற்காகவே, பாதுகாப்பான பாதையைக் குறிப்பதற்காக, தகுந்த சின்னங்களை மரங்களின் உச்சியில் இலக்குவன் கட்டியிருக்கிறான் போலும்!) (11)

காட்டில் வசிக்கும் தவசிகள், எந்தக் காலத்திலும் அணையாமல் பாதுகாக்க விரும்பும் வேள்விக்குண்டத்திலுள்ள அக்னியின் புகைக்கூட்டம் இதோ காணப்படுகிறது. (12)

இந்த இடத்தில் மாபெரும் வீரரும், ஆசார்யர்களை கௌரவிப்பவரும், உயர் பண்பினரும், மாமுனிவர்போல் எப்போதும் ஆனந்தத்தில் திளைத்திருப்பவருமான இராகவனை தரிசிக்கப் போகிறேன்." (13)

பின்னர், ஒரு முகூர்த்த காலம் நடந்து சென்று சித்திரகூடத்தில் பாய்ந்தோடும் மந்தாகினியை அடைந்து, தன்னுடன் வந்திருப்பவர்களைப் பார்த்து ரகுசூர திலகமான பரதன் இவ்வாறு கூறினான்— (14)

"மன்னராக முடிசூட்டிக் கொண்டு சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து அரசு செலுத்த வேண்டிய புருஷோத்தமரான இராமன், மக்கள் நடமாட்டமில்லாத காட்டில் வெறுந்தரையில் (தவம் இயற்றுவோருக்குரிய நியமமான) வீராஸன நிலையில் அமர்ந்திருக்கிறார். (இந்தத் துன்பங்களுக்கெல்லாம் நானல்லவா, காரணம்?) நான் ஏன் பிறந்தேன்? இந்த கேடுகெட்ட வாழ்வு எனக்கு எதற்கு? (15)

மக்கள் தலைவரும் தேச மிக்கவருமான இராகவன், என் பொருட்டு மகத்தான துன்பத்தை அடைந்து, எல்லாவித சுகபோகங்களையும் துறந்து வனத்தில் வசிக்கிறார். (16)

'மக்களால் நான் நிந்திக்கப்படுகிறேன்' என்று விண்ணப்பித்து, இராமசந்திரனை மனங்குளிரச் செய்து, அவருடைய திருவடிகளில் வீழ்ந்து பிரார்த்திப்பேன்; சீதையினுடைய மற்றும் (என் தம்பியாக இருந்தாலும் கைங்கர்ய ஸ்ரீமானான) லட்சுமணனுடைய பாதங்களில் பணிந்து வேண்டிக் கொள்வேன்." (17)

அந்தக் காட்டில் தசரத மைந்தனான பரதன், இவ்வாறு புலம்பிக் கொண்டிருக்கும்போதே, மனத்திற்கினியதும் மிகப்பெரியதும் புண்ணியம் தருவதுமான பர்ணசாலையைக் கண்டான். (18)

வேள்விச்சாலையில் வேதிகை(மேடை)யின் மீது தர்பங்களைப் பரப்பினாற்போல, ஆச்சா-பனை-அசுவகர்ணம் ஆகிய மரங்களின் அநேக இலைகளால் மூடப்பட்டதும், அதிக பரப்பளவுள்ளதுமான அந்தப் பர்ணசாலையின் தரையில் தர்பம் பரப்பப்பட்டிருந்தது; (19)

மிகக் கடினமான வேலைகளையும் செய்யவல்ல இந்திரனுடைய வில்லைப் போன்ற விற்கள் பல வைக்கப்பட்டிருந்தன; அவைகள் பொன்னால் இழைக்கப்பட்டிருந்தன; வெகு உறுதியாகவும், எதிரிகளை நசுக்கவல்லதாகவும், ஒளியுடன் திகழ்வையாகவும் இருந்தன; (20)

அங்கிருந்த அம்பறாத்தூணிகளில் சூரிய கிரணங்களைப் போல் ஒளிவீசும் பயங்கரமான பாணங்கள் இருந்தன; ஒளி உமிழும் முகத்தையுடைய சர்ப்பங்களால் போகவதி நகரம் பிரகாசிப்பதைப் போல (அந்தப் பர்ணசாலை ஒளி வீசியது.) (21)

தங்க உறையில் வைக்கப்பட்ட இரண்டு கத்திகளாலும், பொன்மணிகள் பதிக்கப்பட்டு அழகுடன் விளங்கும் இரு கேடயங்களாலும் (அவ்விடம் பிரகாசித்தது.) (22)

கலைத்திறனோடு கூடிய பொன்வேலைப்பாடுகளால் அழகாக விளங்கும் கைவிரலைக் காப்பாற்றும் கொப்பிகள் இருந்தன; சிங்கத்தின் குகையை மான்கள் நெருங்க முடியாததைப் போல, அந்த ஆசிரமவளாகம், பகைவர் கூட்டங்களால் அணுக முடியாததாக இருந்தது. (23)

- ப்ராசுத₃க்ப்ரவணாம் வேதி₃ம் விஸாலாம் தீப்தபாவகாம் ।
த₃த₃ர்ஸ ப₄ரதஸ்தத்ர புண்யாம் ராமநிவேஸநே ॥ (24)
- நிரிஷ்ய ஸ முஹூர்தம் து த₃த₃ர்ஸ ப₄ரதோ கு₃ரும் ।
உடஜே ராமமாஸீநம் ஜடாமண்ட₃லத₄ாரிணம் ॥ (25)
- க்ருஷ்ணாஜிநத₄ரம் தம் து சீரவல்கலவாஸஸம் ।
த₃த₃ர்ஸ ராமமாஸீநமபி₄த: பாவகோபமம் ॥ (26)
- ஸிம்ஹஸ்கந்த₄ம் மஹாப₃ாஹும் புண்ட₃ரீகநிபே₄க்ஷணம் ।
ப்ருதி₂வ்யா: ஸாக₃ராந்தாயா ப₄ர்தாரம் த₄ர்மசாரிணம் ॥ (27)
- உபவிஷ்டம் மஹாப₃ாஹும் ப்ரஹ்மாணமிவ ஸாய்வதம் ।
ஸ்த₂ண்டி₃லே த₃ர்ப₄ஸம்ஸ்தீர்ணே ஸீதயா லக்ஷ்மணேந ச ॥ (28)
- தம் த்₃ருஷ்ட்வா ப₄ரத: ஸ்ரீமாந் து₃:க₃மோஹபரிப்லுத: ।
அப்யத₄ாவத த₄ர்மாத்மா ப₄ரத: கைகயீஸுத: ॥ (29)
- த்₃ருஷ்ட்வைவ விலலாபார்தோ ப₃ாஷ்பஸந்தி₃க்த₄யா கி₃ரா ।
அஸக்ருவந் த₄ாரயிதும் தை₄ர்யாத்₃வசநமப்₃ரவீத் ॥ (30)
- ய: ஸம்ஸதி₃ ப்ரக்ருதிபி₄ர் ப₄வேத்யுக்த உபாஸிதும் ।
வந்யைர்ம்ருகை₃ருபாஸீந: ஸோடயமாஸ்தே மமாக்₃ரஜ: ॥ (31)
- வாஸோபி₄ர்ப₃ஹுஸாஹஸ்ரைர் யோ மஹாத்மா புரோசித: ।
ம்ருக₃ாஜிநே ஸோடயமிஹ ப்ரவஸ்தே த₄ர்மமாசரந் ॥ (32)
- அத₄ாரயத்₃யோ விவித₄ாய் சித்ரா: ஸுமநஸஸ்தத₃ா ।
ஸோடயம் ஜடாப₄ாரமிமம் வஹதே ராக₄வ: கத₂ம் ॥ (33)
- யஸ்ய யக்ஞைர்யதே₂ாத்₃தி₃ஷ்டைர் யுக்தோ த₄ர்மஸ்ய ஸஞ்சய: ।
ஸாரீக்லேஸஸம்பூ₂தம் ஸ த₄ர்மம் பரிமார்க்₃தே ॥ (34)
- சந்த₃நேந மஹார்ஹேண யஸ்யாங்க₃முபஸேவிதம் ।
மலேந தஸ்யாங்க₃மித₃ம் கத₂மார்யஸ்ய ஸேவ்யதே ॥ (35)
- மந்நிமித்தமித₃ம் து₃:க₂ம் ப்ராப்தோ ராம: ஸுகே₂சித: ।
தி₄க்₃ஜீவிதம் ந்ருஸம்ஸஸ்ய மம லோகவிக்₃ர்ஹிதம் ॥ (36)
- இத்யேவம் விலபந் தீநம் ப்ரஸ்விந்நமுக₂பங்கஜ: ।
பாத₃ாவப்ராப்ய ராமஸ்ய பபாத ப₄ரதோ ருத₃ந் ॥ (37)
- து₃:க₂ாபி₄தப்தோ ப₄ரதோ ராஜபுத்ரோ மஹாப₃ுல: ।
உக்த்வார்யேதி ஸக்ருத்₃தீநம் புந்நோவாச கிஞ்சந ॥ (38)

இராமன் தங்கியிருந்த அந்தக் குடிசையில் வடகிழக்கில் எரிந்து கொண்டிருந்த அக்னியுடன் கூடிய, விசாலமான, புனிதச் சடங்குகளுக்கான மேடையை பரதன் பார்த்தான். (24)

சிறிது நேரம் அங்கேயே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பரதன், தன் மூத்த சகோதரர் இராமன், சடைமுடி தரித்தவராகப் பர்ணசாலையில் வீற்றிருப்பதைக் கண்டான். (25)

மான்தோல், மரப்பட்டை, மரவுரி அணிந்து கொண்டிருந்தார்; சிங்கத்தினுடையது போன்ற தோள்கள்; மாவீரர்; தாமரைக்கண்ணர்; பெரும் சமுத்திரத்தை எல்லையாகவுடைய இந்த மேதினியின் தலைவர்; அறநெறிப்படி நடப்பவர்; ஜொலிக்கும் அக்னியைப் போல் ஒளி வீசுபவர்; நெருங்க முடியாதவர்; நீண்ட புஜங்கள் உடையவர்; நிரந்தரமான பிரும்மதேவனைப் போன்றவர் - இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராமன், சீதையும் லட்சுமணனும் இருபுறங்களிலும் சேவித்து நிற்க, (தர்ப்பு புல் பரப்பப்பட்ட மண்தரையில்) அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டான். (26-28)

தொலைவிலிருந்து அவரைக் கண்ணால் பார்த்ததும், துயரத்திலும் மனத்தடுமாற்றத்திலும் மூழ்கிய தருமாத்மாவும் கைகேயியின் மைந்தனுமான பரதன், அவர் இருந்த இடம் நோக்கி வேகமாக ஓடினான். (29)

(அவரைக்) கண்ணால் பார்த்ததுமே மனவேதனை தாங்காமல் கண்ணீர் பெருக்கினான்; துக்கம் தாங்க முடியாமல் தவித்தான்; பின்னர் ஒருவாறு மனம் தேறி, கண்ணீர்விட்டுக் கொண்டு, குரல் தழுதழுக்க (பின்வருமாறு) கூறினான்— (30)

“அட! என் தமையனார் அரசவையில் வீற்றிருந்து நகரமக்கள், மந்திரிப் பிரதானிகள் போன்ற மதிப்புமிக்க மக்களால் போற்றி வணங்கத்தக்கவர்! (இப்போது) காட்டு விலங்குகளால் சூழப்பட்டவராக (தரையில்) அமர்ந்திருக்கிறார்! (31)

மகோன்னத மாமனிதரான எவர், எப்போதும் மதிப்புமிக்க ஏராளமான ஆடைகளை அணிந்து கொண்டிருந்தாரோ, அவர், தவம் செய்வோரின் நெறிமுறைகளை ஏற்றுக் கொண்டு இரண்டு மான்தோல் ஆடைகளை அணிந்து கொண்டிருக்கிறார். (32)

எந்த ஸ்ரீராமன், எப்போதும், பலவகையான, அழகுமிக்க, வாசம் மிகுந்த மலர்களைத் தலைமுடியில் அணிந்து கொண்டிருந்தாரோ, அவர் சுமைமிக்கதான இந்தச் சடாமுடியை எவ்வாறு தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்? (33)

மலைமலையான புண்ணியக் குவியல்களை, சாஸ்திர முறைப்படி செய்யப்படும் வேள்விகளால் (நாட்டில் இருந்தபடியே) சம்பாதித்துக் கொள்ளக்கூடிய இவர், உடலை வருத்திக் கொண்டு தருமத்தைத் தேடுகிறாரே? (34)

எவருடைய திருமேனி மிக்க மணம் வீசும் உயர்ந்த சந்தனத்தால் பூசப்பட்டதக்கதோ, மரியாதைக்குரிய அவருடைய அந்தத் திருமேனி இப்போது (காற்றில் வரும்) தூசுகளால் பூசப்பட்டிருக்கிறதே? (35)

சுக-சௌக்கியங்களுக்கு உரியவரான ஸ்ரீராமன், என் காரணமாகத்தான் துக்கத்தை அடைந்திருக்கிறார். ஐயகோ! மக்களால் நிந்திக்கப்படும் கொடியவனான என் வாழ்க்கை பாழாகப் போகட்டும்.” (36)

தாமரையன்ன முகத்தில் வியர்வை கொட்ட, மேற்கண்டவாறு புலம்பிக் கொண்டிருந்தவனும், மனம் வருந்தியவனுமான பரதன், ஸ்ரீராமனுடைய திருவடிகளைத் தொட்டு வணங்குவதற்கு முன்பே வாய்விட்டு அமுதவண்ணம் தரையில் வீழ்ந்தான். (37)

அரசுமாரனும் மகாபலசாலியும் தாங்க முடியாத துக்கத்தால் தவித்தவனுமான பரதன், ‘அண்ணா....’ என்று ஒரு தடவை கூறினான். பின் (துக்கம் காரணமாக) மேற்கொண்டு எதுவும் பேச இயலாதவனானான். (38)

புஷ்பாபிஹிதகண்ட₂ஸ்ச ப்ரேக்ஷய ராமம் யஸஸ்விநம் ।
ஆர்யேத்யேவாபி₄ஸம்க்ருஸ்ய வ்யாஹர்தும் நாஸகத்தத: ॥ (39)

ஸத்ருக்₄நஸ்சாபி ராமஸ்ய வவந்தே₃ சரணௌ ருத்₃ந் ।
தாவுபெ₄ள ஸ ஸமாலிங்க்ய ராமோப்யஸ்ருண்யவர்தயத் ॥ (40)

தத: ஸுமந்த்ரேண கு₃ஹேந சைவ ஸமீயதூ ராஜஸுதாவரண்யே ।
தி₃வாகரஸ்சைவ நிஸாகரஸ்ச யத₂யம்புரே ஸுக்ரப்₃ருஹஸ்பதிப்₄யாம் ॥ (41)

தாந் பார்தி₂வாந் வாரணயூத₂பார்ஹாந்
ஸமாக₃தாம்ஸ்தத்ர மஹத்யரண்யே ।
வநௌகஸஸ்தோபி ஸமீக்ஷய ஸர்வேபி
அஸ்ருண்யமுஞ்சந் ப்ரவிஹாய ஹர்ஷம் ॥ (42)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகோநஸததம: ஸர்க₃: ॥

ஸததம: ஸர்க₃:

கச்சித்ஸர்க₃:

ஜடிலம் சீரவஸநம் ப்ராஞ்ஜலிம் பதிதம் பு₄வி ।
த₃த₃ர்ஸ ராமோ து₃ர்த₃ர்ஸம் யுக₃ாந்தே பு₄ஸ்கரம் யத₂ா ॥ (1)

கத₂ஞ்சித₃பி₄விக்ஞாய விவர்ணவத₃நம் க்ருஸம் ।
பு₄ராதரம் பு₄ரதம் ராம: பரிஜக்₃ராஹ பு₃ாஹுநா ॥ (2)

ஆக்₄ராய ராமஸ்தம் மூர்த₄நி பரிஷ்வஜ்ய ச ராக₄வ: ।
அங்கே பு₄ரதமாரோப்ய பர்யப்ருச்ச₂த்ஸமாஹித: ॥ (3)

க்வ நு தோபூத்₄பிதா தாத யத₃ரண்யம் த்வமாக₃த: ।
ந ஹி த்வம் ஜீவிதஸ்தஸ்ய வநமாக₃ந்துமர்ஹஸி ॥ (4)

சிரஸ்ய பு₃த பஸ்யாமி து₃ராத்₃பு₄ரதமாக₃தம் ।
து₃ஷ்ப்ரதீகமரண்யோஸ்மிந் கிம் தாத வநமாக₃த: ॥ (5)

கச்சிந்நு த₄ரதே தாத ராஜா யத்த்வமிஹாக₃த: ।
கச்சிந்ந தீ₃ந: ஸஹஸா ராஜா லோகாந்தரம் க₃த: ॥ (6)

கச்சித்ஸௌம்ய ந தே ராஜ்யம் பு₄ரஷ்டம் பு₃ாலஸ்ய ஸாஸ்வதம் ।
கச்சிச்ச₂ஸ்ருஷஸே தாத பிதரம் ஸத்யவிக்ரமம் ॥ (7)

கச்சித்த₃ஸரதே₂ா ராஜா குஸலீ ஸத்யஸங்க₃ர: ।
ராஜஸூயாஸ்வமேத₄ாநாமாஹர்தா த₄ம்நிஸ்சித: ॥ (8)

கண்ணீர் பெருக, தொண்டை அடைக்க, புகழ்மிக்க இராமனை நெருங்கியபோதும், 'அண்ணா!' என்று மட்டும் அழைத்தானே தவிர, மேலே எதுவும் பேச முடியாத நிலையில் இருந்தான். (39)

சத்ருக்னனும் கண்ணீர் பெருக்கியவாறே இராமனின் திருவடிகளில் வணங்கினான். அவ்விருவரையும் அணைத்துக் கொண்டு இராமனும் கண்ணீர் சொரிந்தார். (40)

அவ்வமயம், ஆகாயத்தில் சூரிய-சந்திரர்களை சுக்கிரனும் பிருகஸ்பதியும் வந்து பார்ப்பதைப் போல, சுமந்திரரும் குகனும் காட்டில் வசிக்கும் அரசகுமாரர்களை (இராம-லட்சுமணர்களை) அணுகி வந்து தரிசித்தார்கள். (41)

அரச யானைகளில், அம்பாரியில் அமர்ந்து அடர்ந்த காட்டில் வனயாத்திரை செய்யத்தக்கவர்களான அரசகுமாரர்கள், அங்கே ஒன்று கூடியிருப்பதைக் கண்டு மட்டில்லாத மகிழ்ச்சி பெற வேண்டிய வனவாசிகள் இன்பத்தைத் துறந்து கண்ணீர் விட்டார்கள். (42)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
தொண்ணூற்றொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நூறு

இராமன் கேள்விகள் கேட்பது

சடைமுடி தரித்து, மரவுரி அணிந்து, கைகளைக் கூப்பியவண்ணம் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியாதபடி, யுகத்தின் முடிவில் பூமியில் விழுந்து கிடக்கும் சூரியனைப்போல் தரையில் விழுந்து கிடந்தவனை இராமன் பார்த்தார். (1)

முகம் ஒளியிழந்து, உடல் இளைத்துக் காணப்பட்ட சகோதரன் பரதனை, ஸ்ரீராமன் ஒருவாறாக அடையாளம் கண்டு கொண்டு, தன் கைகளால் ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். (2)

ரகு குல நாயகரான இராமன், பரதனைக் கட்டி அணைத்தவாறே மடியில் வைத்துக் கொண்டு, உச்சிமுகர்ந்து மிகுந்த பாசத்துடன் (பின்வருமாறு) வினவினார்— (3)

“குழந்தாய்! நீ காட்டிற்கு வந்திருக்கிறாயே? அப்படியானால், நமது தந்தை எங்கே இருக்கிறார்? ஏனென்றால், அவர் உயிருடன் இருக்கும்போது (அவருக்குப் பணிவிடை செய்வதை விட்டுவிட்டு), நீ காட்டிற்கு வரக்கூடாதே? (4)

நான், வெகுகாலத்திற்குப்பின் வெகுதூரத்திலிருந்து (கேகய நாட்டிலிருந்து) உட்புக முடியாத இந்த வனத்திற்கு வந்திருக்கும் பரதனை (உன்னை)ப் பார்க்கிறேன். குழந்தாய்! (இவ்வளவு கஷ்டங்களை சகித்துக் கொண்டு) நீ ஏன் காட்டிற்கு வந்தாய்? (5)

தம்பி! நீ இங்கே வந்திருக்கிறாய் என்பதால் மன்னர் (என்னைப் பிரிந்த பின்னர்) மனோதேரியத்துடன் இருக்கிறார் (என்றே நினைக்கிறேன்). எதிர்பாராதவிதமாக (நான், சீதை, லட்சுமணன் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டுவிட்ட) துன்பத்தைத் தாங்க முடியாமல் வானுலகம் சென்றுவிடவில்லையே? (6)

அன்புடையவனே நீ இன்னும் சிறுவனாக இருப்பதால் பரம்பரையாக வந்த பேரரசு உன் கைநழுவிப் போய்விடவில்லையே? (பகைவர்கள் அபகரித்துக் கொண்டுவிடவில்லையே?) குழந்தாய்! சத்தியப் பேராற்றல் கொண்ட தந்தையாருக்கு, நீ சேவை செய்து வருகிறாய், அல்லவா? (7)

ராஜகுயம், அசுவமேதம் முதலிய மாபெரும் வேள்விகளை முறைப்படி செய்து முடித்தவரும், தருமத்தில் உறுதியாக நிற்பவரும், சொன்ன சொல் தவறாதவருமான தசரத மன்னர் செளக்கியமாக இருக்கிறாரா? (8)

ஸ கச்சித்₃ப்₃ராஹ்மணோ வித்₃வாந் த₄ர்மநித்யோ மஹாத்த₃யுதி: ।
இஷ்வாக்ஷணாமுபாத்த₄யாயோ யத₂ாவத்தாத பூஜ்யதே ॥ (9)

ஸா தாத கச்சித்கௌஸல்யா ஸுமித்ரா ச ப்ராஜாவதீ ।
ஸுகி₂நீ கச்சித்₃தார்யா ச தே₃வீ நந்த₃தி கைகயீ ॥ (10)

கச்சித்₃விநயஸம்பந்ந: குலபுத்ரோ ப₃ஹுஸ்ருத: ।
அநஸூயுரநுத்₃ரஷ்டா ஸத்க்ருதஸ்தே புரோஹித: ॥ (11)

கச்சித்₃க்₃நிஷு தே யுக்தோ விதி₄க்ஞோ மதிமாந்ருஜு: ।
ஹுதம் ச ஹோஷ்யமாணம் ச காலே வேத₃யதே ஸத₃ா ॥ (12)

கச்சித்₃தே₃வாந் பித்ருந் ப்₄ருத்யாந் கு₃ருந் பித்ருஸமாநபி ।
வ்ருத்₃த₄ம்ஸ்ச தாத வைத்₃யாம்ஸ்ச ப்₃ராஹ்மணாம்ஸ்சாபி₄மந்யஸே ॥ (13)

இஷ்வஸ்த்ரவரஸம்பந்நமர்த₂ஸாஸ்த்ரவிஸாரத₃ம் ।
ஸுத₄ந்வாநமுபாத்த₄யாயம் கச்சித்த்வம் தாத மந்யஸே ॥ (14)

கச்சித்₃ாத்மஸமா: ஸூரா: ஸ்ருதவந்தோ ஜிதேந்த்₃ரியா: ।
குலீநாஸ்சேங்கிதக்ஞாஸ்ச க்ருதாஸ்தே தாத மந்த்ரிண: ॥ (15)

மந்த்ரோ விஜயமூலம் ஹி ராக்ஞாம் ப₄வதி ராக₄வ ।
ஸுஸம்வ்ருதோ மந்த்ரத₄ரைரமாத்யை: ஸாஸ்த்ரகோவிதை₃: ॥ (16)

கச்சிந்நித்₃ராவஸம் நைஷீ: கச்சித்காலே ப்ரபுத்₄யஸே ।
கச்சிச்சாபரராத்ரேஷு சிந்தயஸ்யர்த₂நைபுணம் ॥ (17)

கச்சிந்மந்த்ரயஸே நைக: கச்சிந்ந ப₃ஹுபி₄: ஸஹ ।
கச்சித்தே மந்த்ரிதோ மந்த்ரோ ராஷ்ட்ரம் ந பரித₄ாவதி ॥ (18)

கச்சித்₃ர்த₂ம் விநிஸ்சித்ய லகு₄மூலம் மஹோத₃யம் ।
ஷிப்ரமாரப₄ஸே கர்தும் ந தீ₃ர்க₄யஸி ராக₄வ ॥ (19)

கச்சித்தே ஸுக்ருதாந்யேவ க்ருதருபாணி வா புந: ।
விது₃ஸ்தே ஸர்வகார்யாணி ந கர்தவ்யாநி பார்தி₂வா: ॥ (20)

கச்சிந்ந தர்கையுக்த்யா வா யே சாப்யபரிகீர்திதா: ।
த்வயா வா தவ வாமாத்யைர் புத்₄யதே தாத மந்த்ரிதம் ॥ (21)

செல்வனே! வேதவித்தகர், பிறும்மஞானி, எந்த நிலையிலும் தருமம் தவறாதவர், தவ ஒளி திகழ்பவர், இக்ஷ்வாகு பரம்பரையின் ஆசார்யர் (வசிஷ்டர்) முறைப்படி கௌரவிக்கப்படுகிறாரா? (9)

தம்பி! கௌசல்யையும், நற்புதல்வர்களைப் பெற்ற சுமித்திரையும் சுகமாக இருக்கிறார்களா? உத்தமியான கைகேயி அம்மையார் சந்தோஷத்துடன் இருக்கிறாரா? (10)

பணிவுமிக்கவர்; நற்குலத்தில் தோன்றியவர்; பல நூல்களைக் கற்றும், கேட்டும் அறிந்தவர்; பொறாமையற்றவர்; முக்காலங்களையும் அறிந்தவர். இப்படிப்பட்ட உன் (நமது) புரோகிதரான (சுயக்ஞர்) அவரை, நீ மதிப்புடன் நடத்துகிறாயா? (11)

மூன்று அக்னிகளையும் பொறுப்புடன் கவனிப்பதற்காக நீ நியமித்துள்ள வேள்வி நெறிமுறை, நூல் அறிவு, நேர்மை கொண்ட அந்தணர் சரியான காலத்தில் செய்யப்பட்ட ஆகுதி, செய்யப்படவேண்டிய ஆகுதிகள் பற்றி உனக்குத் தெரிவிக்கிறாரா? (12)

குழந்தாய்! தேவதைகள், பிதிர்கள், வேலைக்காரர்கள், ஆசார்யர்கள், தந்தை போல் போற்றத்தக்க வயோதிகர்கள், மருத்துவர்கள், மற்றும் அந்தணர்களை உரிய முறையில் கௌரவப்படுத்துகிறாய், அல்லவா? (13)

பாணப் பிரயோகம், அஸ்திரப் பிரயோகம் பற்றி முழுமையான அறிவு படைத்தவரும், அரசு நீதி வல்லுநருமான சுதன்வா என்னும் ஆசார்யரை, நீ மேன்மைப்படுத்துகிறாயல்லவா? (14)

செல்வமே! தனக்கு நிகரான வீரமும், சாஸ்திர அறிவும் உடையவர்கள், புலன்களை வென்றவர்கள், நற்குடியில் தோன்றியவர்கள், உன்னுடைய மெய்ப்பாடுகளைப் பார்த்தே உன் மனத்தில் ஓடும் எண்ணத்தை அறியும் நுட்பத்திறன் உடையவர்கள் - இப்படிப்பட்டவர்களை அமைச்சர்களாக அமர்த்தியிருக்கிறாயா? (15)

பரதனே! அமைச்சர்களுடன் கலந்து ஆலோசிக்கப்படும் ஆலோசனைகள்தாம் எடுத்த காரியங்களில் வெற்றியின் அடிப்படை. அதுவும்கூட, ஆலோசனை சொல்வதில் நிபுணர்களும், அரசநீதி பற்றி நன்குணர்ந்தவர்களுமான மந்திரிகளால் ஆலோசனை முடிவுகள் ரகசியமாகக் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். (16)

நீ எப்போதும் தூங்கிக் கொண்டே காலத்தைக் கழிக்கவில்லையல்லவா? விடியற்காலைப்பொழுதில் கண்விழிக்கிறாய்தானே? பின்னிரவு வேளைகளில், செல்வம் சேர்ப்பதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்கிறாயா? (17)

நீ தனி ஒருவனாகச் சிந்தித்து முடிவு எடுக்காமல் இருக்கிறாயா? ஏராளமானவர்களை வைத்துக்கொண்டு முக்கிய முடிவுகள் எடுக்காமல் இருக்கிறாயா? உன்னால் தக்க ஆலோசகர்களுடன் கலந்து ஆலோசிக்கப்பட்ட முடிவுகள், நாட்டில் உரிய காலத்திற்கு முன் கசிந்துவிடாமல் இருக்கிறதா? (திட்டங்களின் ரகசியம் பாதுகாக்கப்படுகிறதா?) (18)

பரதா! எளிய முறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பெரும் பயனை தரக்கூடிய செயல்களை நிச்சயித்தபின், உடனே செயல்படுத்துகிறாயா? காலதாமதம் செய்யவில்லை, அல்லவா? (19)

உன்னுடைய செயல்திட்டங்கள் முற்றிலும் நிறைவேறியபின், அல்லது, நிறைவேறும் தறுவாயில் இருக்கும்போது மட்டுமே பிற மன்னர்களும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அப்படித்தானே நடக்கிறது? அல்லது, நீ ரகசியமாகத் திட்டமிட்டுள்ள செயல்களை அவர்கள் முன்பாகவே அறிந்து கொள்கிறார்களா? (20)

குழந்தாய்! ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் நீயோ, அல்லது ஆலோசனையில் கலந்து கொண்ட அமைச்சர்களோ வெளியிடாதிருக்கும் நிலையில், (வெளியில் உள்ளவர்கள் உங்கள் முகக்குறி போன்றவைகளைப் பார்த்து) தர்க்கத்தாலும் யுக்தியாலும் (ஊகம், அனுமானங்களால்) அறிந்து கொள்ளாமல் இருக்கிறார்களா? (எந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், முகத்தில் எவ்விதச் சலனமும் காட்டாமல் இருக்கிறீர்களா?) (21)

கச்சித்ஸஹஸ்ராந்மூர்க₂ாணா மேகமிச்ச₂ஸி பண்டி₃தம் ।
பண்டி₃தோ ஹயர்த₂க்ருச்ச₂ரேஷு குர்யாந்நி:ஸ்ரேயஸம் மஹத் ॥ (22)

ஸஹஸ்ராண்யபி மூர்க₂ாணாம் யத்யுபாஸ்தே மஹீபதி: ।
அத₂ வாப்யயுதாந்யேவ நாஸ்தி தேஷு ஸஹாயதா ॥ (23)

ஏகோப்யமாத்யோ மேத₄ாவீ ஸூரோ த₃சேஷா விசக்ஷண: ।
ராஜாநம் ராஜபுத்ரம் வா ப்ராபயேந்மஹதீம் ஸ்ரியம் ॥ (24)

கச்சிந்முக₂யா மஹத்ஸ்வேவ மத்யமேஷு ச மத்யமா: ।
ஜக₄ந்யாஸ்து ஜக₄ந்யேஷு ப்₄ருத்யா: கர்மஸு யோஜிதா: ॥ (25)

அமாத்யாநுபத₄தீதாந் பித்ருபைதாமஹாஞ்ஸூசிந் ।
ஸ்ரேஷ்ட₂ாஞ்ஸ்ரேஷ்டே₂ஷு கச்சித் த்வம் நியோஜயஸி கர்மஸு ॥ (26)

கச்சிந்நோக்ய₃ரேண த₃ண்டே₃ந ப்₄ருஸமுத்₃வேஜிதப்ரஜம் ।
ராஷ்ட்ரம் தவாநுஜாநந்தி மந்த்ரிண: கைகயீஸுத ॥ (27)

கச்சித்த்வாம் நாவஜாநந்தி யாஜகா: பதிதம் யத₂ா ।
உக்யர்ப்ரதிக்க₃ரஹீதாரம் காமயாநமிவ ஸ்த்ரிய: ॥ (28)

உபாயகுஸலம் வைத்யம் ப்₄ருத்யம் ஸந்தூ₃ஷணே ரதம் ।
ஸூரமைஸ்வர்யகாமம் ச யோ ந ஹந்தி ஸ ப₃த்யதே ॥ (29)

கச்சித்யுத்₄ருஷ்டஸ்ச ஸூரஸ்ச மதிமாந் த்₄ருதிமாஞ்ஸூசி: ।
குலீநஸ்சாநுரக்தஸ்ச த₃க்ஷ: ஸேநாபதி: க்ருத: ॥ (30)

புலவந்தஸ்ச கச்சித்தே முக₂யா யுத்ய₄விஸாரத₃ா: ।
த்யுஷ்டாபத₃ாநா விக்ராந்தாஸ்த்வயா ஸத்க்ருத்ய மாநிதா: ॥ (31)

கச்சித்யுலஸ்ய ப₄க்தம் ச வேதநம் ச யதே₂ாசிதம் ।
ஸம்ப்ராப்தகாலம் த₃ாதவ்யம் த₃த₃ாஸி ந விலம்புஸே ॥ (32)

காலாதிக்க்ரமணாச்சைவ ப₄க்தவேதநயோர்ப்₄ருதா: ।
ப₄ர்து: குப்யந்தி த்யுஷ்யந்தி ஸோநந்த₂: ஸுமஹாந் ஸ்ம்ருத: ॥ (33)

கச்சித் ஸர்வேநுரக்தாஸ் த்வாம் குலபுத்ரா: ப்ரத₄ாநத: ।
கச்சித்ப்ராணாந்ஸ் தவார்தே₂ஷு ஸந்த்யஜுந்தி ஸமாஹிதா: ॥ (34)

அறிவில்லாத பலரைக் காட்டிலும், புத்திகூர்மையுடைய ஒருவரை அருகில் வைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறாய் தானே? ஒரு காரியத்தைச் செய்யும்போது ஏற்படும் இடுக்கண்களை ஒரு புத்திசாலியால்தான் களைய முடியும். (22)

ஒரு மன்னர் அறிவில்லாத ஆயிரம், பதினாயிரம் பேர்களைத் தன் அருகில் (கஷ்ட காலத்தில் நமக்குத் துணையாக இருப்பார்கள் என்று எண்ணி) வைத்துக் கொண்டால், அவசியமான நேரத்தில் அவர்களிடமிருந்து எவ்வித உதவியும் கிடைக்காது. (23)

பேரறிவாளனும், குரனும், செயல்திறன் உடையவனும், அரசு நிர்வாக நிபுணனுமான ஒரேயொரு மந்திரி இருந்தால் போதும், அவனால் அரசனுக்கும் அரசுப் பொறுப்பில் உள்ளவர்களுக்கும் பெரும்புகழ் ஏற்படும். (24)

குழந்தாய்! அரசுப் பணியாளர்களில் முக்கியப் பிரமுகர்களை பெரிய வேலைகளிலும், நடுத்தரமான மனிதர்களை நடுத்தர வேலைகளிலும், சாமானியர்களை சாமானிய வேலைகளிலும் ஈடுபடுத்துகிறாயல்லவா? (25)

தரும-அர்த்த-காமங்களில் சோதனை செய்து தேறியவர்கள், பாட்டனார்-தந்தையார் காலத்திலிருந்து பணி செய்பவர்கள், அகத்தூய்மை உடையவர்கள், குணசாலிகள் - இப்படிப்பட்டவர்களை உயர்ந்த பணிகளைச் செய்வதற்கு நியமிக்கிறாய், அல்லவா? (26)

கைகேயியின் மைந்தனே! குற்றத்திற்குப் பொருந்தாத கடுமையான தண்டனையைப் பெற்று குடிமக்கள் அமைச்சர்களிடம் முறையிட, அவர்கள் உன்னைத் தடுக்கும்படி வைத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கிறாயா? (27)

தவறான வழிகளில் பொருள் சேர்த்து, யாகம் செய்ய விரும்புகிறவனை ரித்விக்குகள் எவ்வாறு ஒதுக்குவார்களோ; நற்குலப் பெண்மணிகள், தங்களை காம இச்சையுடன் அணுகிவரும் ஆண்களை எப்படி அவமதிப்பார்களோ, அதுபோல குடிமக்களைத் துன்புறுத்தி, அவர்கள் செல்வத்தைப் பறித்துக் கொள்பவனாய் உன்னிடம் குற்றம் கண்டு குடிமக்கள் உன்னை அவமதிக்காமல் இருக்கிறார்களா? (28)

(சாம-தான-பேத-தண்டம் என்ற) உபாயங்களைப் பிரயோகிப்பதில் வல்லவனும், பிறரை வஞ்சிக்கும் முறைகளைக் கூறும் நூல்களைக் கற்றவனும், அரசனுக்கு அந்தரங்கமான பணியாளர்கள் மேல் பழி சுமத்துபவனும், மன்னனுக்கு இன்னல் விளைவிப்பதில் குரனும், அரசாட்சியைக் கைப்பற்றும் தீய விருப்பம் உடையவனுமான ஒருவனைக் கொல்லாமல் விட்டால், அந்த அரசனே (அந்தக் கயவனால்) சிறைப்படுத்தப்படுவான். (29)

எப்போதும் மனநிறைவுடன் இருப்பவனும், குர-வீரனும், அறிவுள்ளவனும், நற்குடித் தோன்றலும், உன்னிடத்தில் விசுவாசம் உள்ளவனும், காரியங்களைச் செய்வதில் திறமையுள்ளவனுமான ஒருவனை படைத்தலைவனாக நியமித்திருக்கிறாயா? (30)

உன்னுடைய முக்கியமான படைத்தலைவர்கள் பலசாலிகளாகவும், போர்க்கலை வல்லுநர்களாகவும், பராக்கிரமம் மிக்கவர்களாகவும் இருக்கிறார்களா? அவர்களுடைய திறமையை அவ்வப்போது சோதித்துப் பார்த்திருக்கிறாயா? அவர்களில் சிறந்து விளங்குபவர்கள் தத்தம் திறமைக்கேற்றபடி உன்னால் வெகுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? (31)

படைவீரர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சம்பளத்தையும் உணவையும், அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி அந்தந்தக் காலங்களில் கொடுத்துவிடுகிறாயா? காலம் தாழ்த்திக் கொடுக்கவில்லை அல்லவா? இவைகளை உரிய காலத்தில் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பார்கள். தாமதமானால் மனச்சலிப்பு அடைவார்கள்; தலைவனிடம் கோபம் கொண்டு நம்பிக்கை இழந்துவிடுவார்கள். இதுவே பெரிய அனர்த்தத்தில் கொண்டு போய்விடும். (32,33)

அரசகுலத்தில் தோன்றிய பிரமுகர்கள் எல்லோரும் உன்னிடம் அன்புடையவர்களாகவும், உனக்காக எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் தம் உயிரை விடவும் துணிச்சல் உடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்களா? (34)

கச்சிஜ்ஜாநபதே₃ வித்₃வாந் த₃க்ஷிண: ப்ரதிப₄நவாந் ।
யதே₂க்தவாதீ₃ தூ₃தஸ்தே க்ருதோ ப₄ரத பண்டி₃த: ॥ (35)

கச்சித்₃ஷ்டாத₃ஸாந்யேஷு ஸ்வபசேஷ த₃ஸ பஞ்ச ச ।
த்ரிபி₄ஸ்த்ரிபி₄ரவிக்ஞாதைர் வேத்ஸி தீர்த₂நி சாரணை: ॥ (36)

கச்சித்₃வ்யபாஸ்தாநஹிதாந் ப்ரதியாதாம்ஸ்ச ஸர்வத₃ா ।
து₃ர்புலாநநவக்ஞாய வர்தஸே ரிபுஸூத₃ந ॥ (37)

கச்சிந்ந லோகாயதிகாந் ப்ராஹ்மணாநஸ்தாத ஸேவஸே ।
அநர்த₂குஸலா ஹ்யேதே ப₃ாலா: பண்டி₃தமாநிந: ॥ (38)

த₄ர்மஸாஸ்த்ரேஷு முக்₂யேஷு வித்₃யமானேஷு து₃ர்புத₄ா: ।
பு₃த்₃தி₄மாந்விக்ஷிகீம் ப்ராப்ய நிரர்த₂ம் ப்ரவத₃ந்தி தே ॥ (39)

வீரேரத்₄யுஷிதாம் பூர்வமஸ்மாகம் தாதபூர்வகை: ।
ஸத்யநாமாம் த்₃ருட₄த்₃வாராம் ஹஸ்த்யஸ்வரத₂ஸங்குலாம் ॥ (40)

ப்ராஹ்மணை: க்ஷத்ரியைர் வைஸ்யை: ஸ்வகர்மநிரதை: ஸத₃ா ।
ஜிதேந்த்₃ரியைர் மஹோத்ஸாஹைர் வ்ருதாமார்யை: ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (41)

ப்ராஸாதே₃ர் விவித₄ாகாரைர் வ்ருதாம் வைத்₃யஜநாகுலாம் ।
கச்சித்ஸமுதி₃தாம் ஸ்பீ₂தாமயோத்₄யாம் பரிரக்ஷஸி ॥ (42)

கச்சிச்சைத்யஸதைர்ஜுஷ்ட: ஸுநிவிஷ்டஜநாகுல: ।
தே₃வஸ்த₂ாநை: ப்ரபாபி₄ஸ்ச தடாகைஸ்சோபஸோபி₄த: ॥ (43)

பரதனே! நீ, ராஜதூதர் என்ற பொறுப்பில் யாரை நியமித்திருக்கிறாயோ, அவர் உன் நாட்டில் பிறந்தவர்தானே? பிறருடைய எண்ணங்களை அறியக் கூடியவராகவும், செயல்களைச் செய்வதில் சாமர்த்தியம் உடையவராகவும், சமயத்திற்குத் தக்கபடி பதில் சொல்லக் கூடியவராகவும், நீ சொல்லியனுப்பியதை நீ சொன்னபடியே சொல்பவராகவும், அவர் சொல்லியதை சொன்னபடியே உன்னிடம் தெரிவிப்பவராகவும், நல்லது-கெட்டது என்ற விவேகம் உடையவராகவும் இருக்கிறாரல்லவா? (35)

பிற மன்னருடைய நாட்டிலுள்ள பதினெட்டு வகை அரசுப் பணியாளர்களையும், உன் நாட்டில் பதினைந்து வகையான பொறுப்பிலுள்ள பணியாளர்களையும், அவர்கள் அறியாவண்ணம் ஒருவன் மும்முன்று பேர்களைக் கண்காணிக்கும்படி வேவுகாரர்களைக் கொண்டு உண்மை நிலவரத்தை அறிந்துகொள்கிறாயல்லவா? (தன் நாட்டில் அமைச்சர், புரோகிதர், இளைய மன்னர் ஆகிய மூவரும் தன் அருகிலேயே இருப்பதால் அவர்கள் அந்தரங்கத்தை ஒற்றர்கள் மூலம் சோதித்துப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை. மீதமுள்ள பதினைந்து வகையான பணிகள் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளன:- படைத்தலைவன், நகரவாயில் காப்போன், அந்தப்புரத் தலைவன், சிறைச்சாலை அதிகாரி, கருவூலத்தலைவன், அவசியமான சிலவுக்குத் தக்கபடி பொருளைப் பகிர்ந்து கொடுக்கும் அமைச்சர், காவலாளர்களுக்குப் பணி நிர்ணயம் செய்பவன், நகர்ப் பாதுகாவலன், கட்டிடத் தொழிலாளர்களை மேற்பார்வை இடுபவன், தீர்வைப் பொருள் திரட்டிக் கொண்டு வந்து கொடுப்பவர்களுக்குத் தலைவன், அவைத்தலைவன், குற்றவாளிகளின் தண்டனையை நிறைவேற்றுவவன், கோட்டைக் காவலன், நாட்டின் நாற்புற எல்லைக் காவலன், வனக்காவலன்.) (36)

எதிரிகளை அடக்குபவனே! நாட்டிற்குத் தீங்கு செய்பவர்களை நாட்டை விட்டுத் துரத்துவது ஒரு தண்டனை. அப்படித் தண்டிக்கப்பட்டவர்களில் சிலர் திரும்பி வந்திருக்கக்கூடும். 'அவர்கள் சக்தி இழந்தவர்கள்' என்று எண்ணி அலட்சியப்படுத்தக் கூடாது. எப்போதும் அவர்களை கண்காணித்துக் கொண்டே இருக்கிறாயல்லவா? (37)

செல்வமே! முறைப்படி வேதம் பயிலாத, பகவத் பக்தி இல்லாத, நாத்திக (வைதிக நெறிகளுக்குப் புறம்பான வழிகளில் செல்கிற) அந்தணர்களுடன் சேராமல் இருக்கிறாயா? ஏனென்றால், தங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று கருதிக் கொண்டிருக்கும் இந்த அறிவிலிகள் தீமை விளைவிப்பதில் சாமர்த்தியமுள்ளவர்கள். (38)

உயர்ந்த கருத்துக்களைப் போதிக்கும் தரும சாஸ்திரங்கள் இருக்கும்போது, மேற்சொன்ன அற்ப புத்தியுள்ள பண்டிதர்கள், வெறும் தர்க்கவாதங்களையே முன்வைத்து, இக-பர சுகங்களுக்குப் பயன்படாத விஷயங்களையே பேசுவார்கள். (39)

குழந்தாய்! அயோத்தி நகரம், இதற்கு முன்னர் மாவீரர்களான நமது முன்னோர்களால் வசிக்கப்பட்டது; பெயருக்கேற்றபடி பிறரால் வெற்றி கொள்ள முடியாதது; உறுதியான நகர வாயில்களை உடையது; யானை-குதிரை-தேர்கள் நிரம்பியது; எப்போதும் தத்தம் கடமைகளைச் செய்வதில் பற்றுடையவர்களும் புலனடக்கமுடையவர்களும் பேரார்வம் உடையவர்களுமான உத்தம அந்தண-அரச-வணிகர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வசிக்கப்படுவது; பெரியதும்-சிறியதுமான கோவில்கள், அரண்மனைகளை உடையது; எல்லாக் கலைகளிலும் தேர்ந்தவர்கள் விரும்பி வரும் நகரம்; மனமகிழ்ச்சியுடன் இருக்கும் மக்களைக் கொண்டதும், வளமிக்கதுமான அயோத்தியைக் கவனமாகப் பாதுகாத்து வருகிறாயல்லவா? (40-42)

எல்லா செளகரியங்களும் கிடைப்பதால் மனநிறைவுடன் வசிக்கும் மக்கள் நிரம்பியது; நூற்றுக்கணக்கான யாகசாலைகள், தேவாலயங்களைக் கொண்டது; தண்ணீர்ப் பஞ்சம் ஏற்படாதபடி நீர்நிலைகளும், வழிப்போக்கர்கள் தாகம் தீர்த்துக் கொள்ளத் தண்ணீர்ப் பந்தல்களும் உடைய நமது நாடு, சுக-சௌக்கிய ஏற்பாடுகளுடன் செழிப்பாக விளங்குகிறதல்லவா? (43)

ப்ரஹ்ருஷ்டநரநாகீ: ஸமஜோத்ஸவஸோபி₄த: ।
ஸுக்ருஷ்டஸீமா பஸுமாந் ஹிம்ஸாபி₄ரபி₄வர்ஜித: ॥ (44)

அதே₃வமாத்ருகோ ரம்ய: ஸ்வாபதை₃: பரிவர்ஜித: ।
பரித்யக்தோ ப₄யை: ஸர்வை: க₂நிபி₄ஸ்சோபஸோபி₄த: ॥ (45)

விவர்ஜிதோ நரை: பாபைர் மம பூர்வை: ஸுரக்ஷித: ।
கச்சிஜ்ஜநபத₃: ஸ்பீ₂த: ஸுக₂ம் வஸதி ராக₄வ ॥ (46)

கச்சித்தே த₃யிதா: ஸர்வே க்ருஷிகே₃ரக்ஷஜீவிந: ।
வார்தாயாம் ஸம்ஸரிதஸ்தாத லோகோ ஹி ஸுக₂மேத₄தே ॥ (47)

தேஷாம் கு₃ப்திபரீஹாரை: கச்சித்தே ப₄ரணம் க்ருதம் ।
ரக்ஷயா ஹி ராக்ஞா த₄ர்மேண ஸர்வே விஷயவாஸிந: ॥ (48)

கச்சித்ஸ்த்ரிய: ஸாந்த்வயஸி கச்சித்தாஸ்ச ஸுரக்ஷிதா: ।
கச்சிந்ந ஸரத்₃த₄ஸ்யாஸாம் கச்சித்₃கு₃ஹ்யம் ந ப₄ஷஸே ॥ (49)

கச்சிந்நாக₃வநம் கு₃ப்தம் கச்சித்தே ஸந்தி தே₄நுகா: ।
கச்சிந்ந க₃ணிகாஸ்வாநாம் குஞ்ஜராணாம் ச த்ருப்யஸி ॥ (50)

கச்சித்₃த₃ர்ஸயஸே நித்யம் மநுஷ்யாணாம் விபூ₄ஷிதம் ।
உத்த₂யோத்த₂ய பூர்வாஹ்நே ராஜபுத்ர மஹாபதே₂ ॥ (51)

கச்சிந்ந ஸர்வே கர்மாந்தா: ப்ரத்யக்ஷாஸ்தே₅விஸங்கயா ।
ஸர்வே வா புநருத்ஸ்ருஷ்டா மத்₄யமேவாத்ர காரணம் ॥ (52)

கச்சித்ஸர்வாணி து₃ர்க₃ாணி த₄நத₄ந்யாயுதே₄த₃கை: ।
யந்த்ரைஸ்ச பரிபூர்ணாநி தத₂ா ஸில்பித₄நுர்த₄ரை: ॥ (53)

ஆயஸ்தே விபுல: கச்சித் கச்சித்யல்பதரோ வ்யய: ।
அபாத்ரேஷு ந தே கச்சித் கோஸோ க₃ச்ச₂தி ராக₄வ ॥ (54)

தே₃வதார்தே₂ ச பித்ரார்தே₂ ப்₃ராஹ்மணாப்யாக₃தேஷு ச ।
யோதே₄ஷு மித்ரவர்கே₃ஷு கச்சித்₃க₃ச்ச₂தி தே வ்யய: ॥ (55)

பரதனே! மனத்திருப்தி கொண்ட ஆண்-பெண்கள்; அவ்வப்போது நடைபெறும் பொதுமக்கள் பங்கு கொள்ளும் திருவிழாக்களின் சோபை; நீர்ப்பாசனம் தங்குதடையில்லாமல் கிடைப்பதால் வயல்வெளிகளில் இடைவிடாத உழவுவேலை; திருட்டுப் பயம் போன்ற தொல்லைகள் இல்லாதது; அழகானது; ஆற்றுப்பாய்ச்சல் உள்ளது; கொடிய விலங்குகள் இல்லாதது; எந்தவிதமான அச்சங்களுக்கும் இடமளிக்காதது; (தங்கச்) சுரங்கங்கள் உடையது; பாவம் செய்யும் மக்கள் இல்லாதது; என் முன்னோர்களால் நன்கு பரிபாலிக்கப்பட்டதும், வளமிக்கதுமான நமது நாடு (கோசலம்) மக்களுக்குத் திருப்தி அளிப்பதாக இருந்து வருகிறதல்லவா? (44-46)

விவசாயம் செய்பவர்கள், பசுக்களை (ஆடு-மாடுகளை)ப் பராமரித்து வாழ்க்கை நடத்துபவர்கள் - இவர்கள் உன்னிடம் அன்புடன் இருக்கிறார்களா? குழந்தாய்! வாணிபம் செய்யும் வர்த்தக மக்கள் சுகமாக வாழ்கிறார்களா? (அரசாங்கத்திலிருந்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கிடைக்கிறதல்லவா?) (47)

மன்னனின் ஆட்சிக்குட்பட்ட மக்கள் எல்லோருமே நீதி முறைப்படி பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவர்கள்தாம். அதனால், மேற்சொன்ன வர்த்தகர்களுக்கு வாணிபம் செய்வதற்கு உதவியாகப் பொருள் உதவுதல், தீர்வைகளைத் தள்ளுபடி செய்தல் போன்ற உதவிகளை நீ செய்துவருகிறாயல்லவா? (48)

உன்னைச் சார்ந்திருக்கும் பெண்களை திருப்தியுடன் வைத்திருக்கிறாயா? அவர்கள் பிற ஆண்களுடன் உல்லாசமாகப் பேசாமலும், அவர்கள் தூய்மைக்குக் கேடு விளையாதபடியும் கவனமாகப் பாதுகாக்கிறாயா? அவர்களை முற்றிலுமாக நம்பாமல் இருக்கிறாயா? ரகசிய விஷயங்களை அவர்களிடம் சொல்லாமலிருக்கிறாயா? (49)

(யானைகள் பிறந்து, வளர்ந்து, நடமாடும் காடு பிற மன்னர்கள் கண்ணில்படாமல் இருக்கிறதா?) யானைகளைப் பிடித்துப் பழக்கும் இடம் ரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? (யானைகளின் எண்ணிக்கை குறைந்துவிட்டால் யானைப்படை பலமிழந்துவிடும்.) தேவையான எண்ணிக்கையில் பெண்யானைகள் உன்னிடம் இருக்கின்றனவா? (பெண்யானைகள் மூலமாகத்தான் ஆண்யானைகளைப் பிடிக்க முடியும்.) ஆண்யானை, பெண்யானை, குதிரைகள் விஷயத்தில், 'இவ்வளவு போதும்' என்று திருப்தியடையாமல் இருக்கிறாயா? (நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு யானைப் படையும், குதிரைப் படையும் மிக அவசியம். எனவே, அவைகளின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கிக் கொண்டே இருக்கவேண்டும்.) (50)

மன்னர் மைந்தனே! விடியற்காலை வேளையில் எழுந்து, அரசருக்குரிய ஆடை-ஆபரணங்கள் அணிந்து கொண்டு ராஜபாட்டையில் ஆங்காங்கே எழுந்தருளி, நாள்தோறும் குடிமக்களின் கண்களில் படுகிறாயா? (அவ்வப்போது மக்கள் பார்வையில் படாவிட்டால், 'அரசனுக்கு உடல் நலமில்லை' என்றெல்லாம் கதையைப் பரப்பிவிடுவார்கள்.) (51)

வெகுசுலபமாக, உன் வேலைக்காரர்கள் உன்னை நெருங்கிப் பார்க்க முடியாமல் வைத்திருக்கிறாயா? (எளிதாகப் பார்க்கும் உரிமையைக் கொடுத்தால் மரியாதையைக் குறைத்து விடுவார்கள்.) அதுபோல, உன்னைப் பார்க்க முடியாமலும் இருக்கக்கூடாது. இரண்டிற்கும் நடுவான ஒரு நிலையை அனுசரிக்கவேண்டும். (52)

உன் கோட்டைகளில் எல்லாம், தனம், தானியம், ஆயுதம், தண்ணீர், யந்திரங்கள், கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள், வில்லாளிகள் - இவை நிறைந்திருக்கின்றனவா? (53)

பரதா! உன் அரசாங்க வரவு அதிகமாகவும் சிலவு குறைவாகவும் இருக்கிறதா? உன்னுடைய செல்வம் தகாதவர்களிடம் போகாமலிருக்கிறதா? (54)

தெய்வம், முன்னோர், அந்தணர், விருந்தினர், போர்வீரர்கள், நட்புக் குழுவினர் - இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு (அவர்களைப் போற்றிக் கௌரவிக்கும் வகையில்) ஏராளமாகச் சிலவு செய்கிறாயல்லவா? (55)

கச்சித்யார்யோ விஸுத்த்யாத்மா க்ஷாரிதஸ்சோரகர்மணா ।
அத்ருஷ்ட: ஸாஸ்த்ரகுஸலைந் லோபாத்யத்யதே ஸுசி: ॥ (56)

க்யுஹீதஸ்சைவ ப்ருஷ்டஸ்ச காலே த்யுருஷ்ட: ஸகாரண: ।
கச்சிந்ந முச்யதே சோரோ தநலோபந்நரர்ஷப ॥ (57)

வ்யஸநே கச்சித்யாட்யஸ்ய த்யுர்க்யதஸ்ய ச ராக்யவ ।
அர்தம் விராக்யா: பஸ்யந்தி தவாமாத்யா ப்யுஹுஸ்ருதா: ॥ (58)

யாநி மித்யாபிஸஸ்தாநாம் பதந்த்யஸ்ராணி ராக்யவ ।
தாநி புத்ரபஸுந் க்யநந்தி ப்ரீத்யர்தமநுஸாஸத: ॥ (59)

கச்சித்ய்ருத்த்யாம்ஸ்ச ப்யாலாம்ஸ்ச வைத்யமுக்யாம்ஸ்ச ராக்யவ ।
த்யானேந மநஸா வாசா த்ரிபிரேதைர்ப்யுபுஷஸே ॥ (60)

கச்சித்ய்ருஸ்ச வ்ருத்த்யாம்ஸ்ச தாபஸாந் தேவதாதிதீந் ।
சைத்யாம்ஸ்ச ஸர்வாந் ஸித்த்யார்தந் ப்யுராஹ்மணாம்ஸ்ச நமஸ்யஸி ॥ (61)

கச்சித்ய்ருதேந வா த்யர்மமர்தம் த்யர்மேண வா புந: ।
உபெள வா ப்ரீதிலோபேந காமேந ச ந ப்யாத்யஸே ॥ (62)

கச்சித்ய்ருத்யம் ச த்யர்மம் ச காமம் ச ஜயதாம் வர ।
விப்யுஜ்ய காலே காலக்ரு ஸர்வாந் வரத்யு ஸேவஸே ॥ (63)

கச்சித்தே ப்யுராஹ்மணா: ஸர்ம ஸர்வஸாஸ்த்ரார்தகோவித்யா: ।
ஆஸம்ஸந்தே மஹாப்ராக்ரு பெளரஜாநபதே: ஸஹ ॥ (64)

நாஸ்திக்யமந்ருதம் க்ரோத்யம் ப்ரமாத்யம் தீர்க்யஸுத்ரதாம் ।
அத்ய்ஸநம் ஞானவதாமாலஸ்யம் பஞ்சவ்ருத்திதாம் ॥ (65)

ஏகசிந்தநமர்தநாமநர்தக்ஞைஸ்ச மந்த்ரணம் ।
நிஸ்சிதநாமநாரம்ப்யம் மந்த்ரஸ்யாபரிரக்ஷணம் ॥ (66)

மங்க்யஸ்யாப்ரயோக்யம் ச ப்ரத்யுத்த்யநம் ச ஸர்வத: ।
கச்சித்த்வம் வர்ஜயஸ்யேதாந் ராஜத்யோஷாம்ஸ்சதுர்த்யுஸ ॥ (67)

உன் ராஜ்யத்தில் தூய இயல்புடைய உத்தமன் எவனாவது, பேராசைமிக்க ஒருவனால் திடீரென்று திருட்டுக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, நீதி சாஸ்திரம் அறிந்தவர்களால் விசாரிக்கப்படாமலே தண்டிக்கப்படுகிறானா? (56)

புருஷோத்தமா! ஒருவன் திருடும் காலத்திலேயே தக்க சான்றுகளுடன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட்டு, குற்றவாளி என்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டவன், பொருளாசையால் (அதிகாரிகளுக்குக் கையூட்டுக் கொடுப்பது, தான் திருடிய பொருள்களை திருப்பிக் கொடுத்து விடுவது போன்ற அநீதியான செயல்கள் காரணமாக) விடுவிக்கப்படாமலிருக்கிறானா? (57)

பரதனே! ஒரு செல்வந்தனுக்கும், ஓர் ஏழைக்குமிடையே வழக்கு விசாரிக்கப்படும்போது, நீதி நூல் வல்லுநர்களும் உன் நலனில் அக்கறையுமுள்ள அமைச்சர்கள் ஒருசார்பாகத் தீர்ப்பளிக்காமல் இருக்கிறார்களா? (58)

பரதா! குற்றம் செய்யாதவர்கள் தவறாக தண்டிக்கப்பட்டால், அவர்கள் கண்களிலிருந்து சிந்தும் கண்ணீர், தன் சுகத்தையே பெரிதாகக் கருதி ஆட்சி செய்பவனுடைய புதல்வர்களையும் பசுக்களையும் (செல்வத்தையும்) அழித்துவிடும். (59)

வயோதிகர்களையும் சிறுவர்களையும் சிறந்த மருத்துவர்களையும் வெகுமானத்தாலும் மனப்பூர்வமான நட்பினாலும் புகழ்ந்து பேசுவதாலும் உன் வசத்தில் வைத்திருக்கிறாயல்லவா? (60)

ஆசார்யர்களையும் முதியவர்களையும் தவம் செய்பவர்களையும் தேவதைகளையும் அதிதிகளையும் தெய்வம் வசிக்கும் (அரசு, வேம்பு போன்ற) மாபெரும் மரங்களையும், யோகமகிமையால் இவ்வுலக பந்தத்திலிருந்து விடுபட்ட பெரியோர்களையும் அந்தணர்களையும் வணங்குகிறாயல்லவா? (61)

தருமத்தை சம்பாதிக்க வேண்டிய காலத்தில் தருமத்தைச் செய்யவேண்டும்; செல்வம் வாழ்க்கைக்கு அவசியமானதால், அதனையும் உரிய முறையிலும், காலத்திலும் சேர்க்க வேண்டும். அதேபோல் காம சுகத்திற்கு என்று விதிக்கப்பட்டுள்ள காலங்களில் மட்டுமே சிற்றின்பத்தில் ஈடுபட வேண்டும், நீ. தரும-அர்த்தங்களை மறந்து காமத்திலேயே இச்சை கொண்டு, அதிலேயே ஈடுபடாமல் இருக்கிறாயா? (62)

வெற்றி வீரர்களில் சிறந்தவனே! காலத்தின் அருமையை அறிந்தவனே! பிறர் வேண்டிக் கேட்கும் உதவிகளைச் செய்பவனே! காலத்தைப் பங்கிட்டு தரும-அர்த்த-காமங்களுக்கான கால விகிதப்படி எல்லாவற்றையும் அனுபவிக்கிறாயல்லவா? (63)

உன் தேசத்திலுள்ள, அனைத்து அறநூல்களிலும் வல்லவர்களான பிராமணர்களும் பட்டணத்து மக்களும் நாட்டுப்புறங்களில் வசிப்பவர்களும், உன் நலனைக் கோரி பிரார்த்தனை செய்கிறார்களல்லவா? (64)

நாத்திகம் பேசுதல், பொய் கூறுதல், அவசியமில்லாதபோது கோபம், தவறுதல், காரியங்களை விரைவில் செய்து முடிக்காமல் நீட்டித்துக் கொண்டே போவது, ஞானம் மிக்கவர்களான மகான்களைத் தரிசிக்காமல் இருப்பது, சோம்பேறித்தனம், புலன்களிடம் வசப்பட்டிருப்பது, அரசாங்க விஷயங்களைத் தான் ஒருவனாகவே ஆலோசிப்பது, விபரீதமான சிந்தனையுடையவர்களுடன் கலந்தாலோசிப்பது, மந்திராலோசனையில் தீர்மானிக்கப்பட்டவைகளைத் தொடங்காமலிருப்பது, ஆலோசித்து எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளை பிறர் அறியாமல் காப்பாற்ற முடியாமை, மங்களமான காரியங்களைச் செய்யாமலிருப்பது, எல்லாப் பகைவர்களுடனும் ஒரே நேரத்தில் போரைத் தொடங்குவது - இந்தப் பதிநான்கு குற்றங்களையும் நீ விலக்கி இருக்கிறாயா? (65-67)

த₃ஸ பஞ்ச சதுர்வர்க₃ந் ஸப்தவர்க₃ம் ச தத்த்வத: ।
அஷ்டவர்க₃ம் த்ரிவர்க₃ம் ச வித்யாஸ்திஸ்ரஸ்ச ராக₄வ ॥ (68)

இந்த்₃ரியாணாம் ஜயம் பு₃த்த₄வா ஷாட்₃குண்யம் தை₃வமாநுஷம் ।
க்ருத்யம் விம்ஸதிவர்க₃ம் ச தத₂ ப்ரக்ருதிமண்ட₃லம் ॥ (69)

யாத்ராத்₃ண்ட₃வித₄நம் ச த்₃வியோநீ ஸந்தி₄விக்₃ரஹௌ ।
கச்சிதே₃தாந் மஹாப்ராக்ரு யத₂வத₃நுமந்யஸே ॥ (70)

மந்த்ரிபி₄ஸ்த்வம் யதே₂த்தி₃ஷ்டைஸ்சதுர்பி₄ஸ்த்ரிபி₄ரேவ வா ।
கச்சித்ஸமஸ்தைர்வ்யஸ்தைர்வா மந்த்ரம் மந்த்ரயஸே மித₂: ॥ (71)

கச்சித்தே ஸப₂லா வேத₃ா: கச்சித்தே ஸப₂லா: க்ரியா: ।
கச்சித்தே ஸப₂லா த்₃ாரா: கச்சித்தே ஸப₂லம் ஸ்ருதம் ॥ (72)

கச்சிதே₃ஷ்வ தே பு₃த்தி₄ர்யதே₂க்தா மம ராக₄வ ।
ஆயுஷ்யா ச யஸஸ்யா ச த₄ர்மகாமார்த₂ஸம்ஹிதா ॥ (73)

யாம் வ்ருத்திம் வர்ததே தாதோ யாம் ச ந: ப்ரபிதாமஹா: ।
தாம் வ்ருத்திம் வர்தஸே கச்சித்யா ச ஸத்பத₂க₃ா ஸாப₄ா ॥ (74)

கச்சித்ஸ்வாது₃க்ருதம் பே₄ஜ்யமேகோ நாஸ்நாஸி ராக₄வ ।
கச்சித்யாஸம்ஸமாநேப்₄யோ மித்ரேப்₄ய: ஸம்ப்ரயச்ச₂ஸி ॥ (75)

ரகுவம்ச திலகமான பரதனே! மகாபுத்திசாலியே! பத்து, ஐந்து, நான்கு வர்க்கங்களையும், ஏழு வர்க்கங்களையும், எட்டு வர்க்கங்களையும், மூன்று வர்க்கங்களையும், மூன்று வகையான கல்வியையும், ஐம்புலன்களை அடக்குதலையும், ஆறு வகையான குணங்களையும், இயற்கையால் ஏற்படும் துன்பங்களையும், மனிதர்களால் உண்டாகும் துன்பங்களையும், தன் பகைவரிடம் கோபம் கொண்டு விலகிவிட்டவர்களைத் தன் பக்கம் இழுத்துக் கொள்வதையும், †இருபது வர்க்கங்களையும், பிரகிருதிமண்டலங்களையும், யாத்ரா (எதிரியின் மேல் படையெடுப்பது), தண்டவிதானம் (படைகளை பலவித வியூகங்களாக அமைப்பது) என்பனவற்றையும், இரண்டு வகையான ஸந்தி (நட்புறவு)-விக்கிரகம் (நட்பைக் குலைப்பது) – இவைகளையெல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து நல்லவைகளை ஏற்று, தீயவழிகளைத் தவிர்த்து உரிய காலத்தில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கிறாய், அல்லவா? (68-70)

அரசநீதியின்படி அரசாங்கச் செயல்பாடுகளை மூன்று அல்லது நான்கு மந்திரிகளுடன் ஒன்றாகவும், பின் தனித்தனியாகவும் ஆலோசனைகளைச் செய்கின்றாயா? (71)

நீ அத்யயனம் செய்த வேதசாஸ்திரங்கள் அதிருஷ்டமான (கண்ணுக்குப் புலப்படாத) நற்பலன்களை அளித்து வருகின்றனவா? உன்னுடைய காரியங்கள் எல்லாம் நற்பயனை அளிக்கின்றனவா? உன் பத்தினி உனக்கு அனுகூலமாக இருக்கிறாளா? நீ கற்றுக் கொண்ட நீதிநூல்கள் நற்பயனை அளிக்கின்றனவா? (72)

நான் இதுவரையில் கூறிய நீதி வாக்கியங்கள் நீண்ட ஆயுளையும் புகழையும் கொடுக்கக் கூடியவை; தரும-அர்த்த-காமங்களை நிறைவேற்றக் கூடியவை. எனவே, உன் சித்தத்தின் போக்கு இந்த வழியில் செல்கிறதா? (73)

(நான் கூறிய) நீதிமுறைகள் நல்ல மார்க்கத்தில் கொண்டு சேர்ப்பிக்கும். இவைகளை நமது பாட்டன்மார்கள் அனுஷ்டித்தார்கள். நமது தந்தையார் அனுஷ்டித்து வருகிறார். அதே வழியை நீயும் பின்பற்றி வருகிறாயல்லவா? (74)

சுவையாகப் பக்குவம் செய்யப்பட்ட உணவு வகைகளை நீ ஒருவனாகவே புசிக்காமல் இருக்கிறாயா? உன்னிடமிருந்து உதவியை எதிர்பார்க்கும் நண்பர்களுக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்து வருகிறாயா? (75)

† (மேலே, சூசகமாகக் கூறப்பட்ட வர்க்கங்கள் – செயல் மற்றும் குணத்தின் தொகுதிகள் பற்றி பண்டைக்கால பாஷ்யக்காரர்கள் வெவ்வேறுவிதமாக விளக்கியிருக்கிறார்கள்; பல இடங்களில் ஒத்துப் போயும் இருக்கிறார்கள். சில விளக்கங்களை இங்கே காணலாம்.

1. **பத்து வர்க்கம்:** வேட்டை, சூதாட்டம், பகலில் தூங்குவது, பிறரை நிந்திப்பது, பெண்களிடம் காமப்பற்றுடன் ஓட்டிக்கொள்வது, மதுபானம், நாட்டியம், பாட்டு, தாளவாத்தியம் – இவைகளில் மூழ்கிப் போவது, நோக்கமில்லாமல் ஊர் சுற்றுவது.

2. **ஐந்து வர்க்கம்:** நீர் அரண் (அகழி), மலையரண், மரவரண் (உட்புகமுடியாத மரங்களடர்ந்த காடுகளை நாட்டைச் சுற்றிலும் வளர்ப்பது), பாலையரண் அரண், மணல் அரண் (கோடை நாட்களில் இவைகளைத் தாண்டி வருவது அசாத்தியம்.)

3. **நான்கு வர்க்கம்:** சாம, பேத, தான, தண்டம்,

4. **ஏழு வர்க்கம்:** மன்னர், அமைச்சர், நாடு, கோட்டை, கருவூலம், படை, நண்பர்.

5. **எட்டு வர்க்கம்:** கோள் சொல்வது, பிடிவாதம், வஞ்சனை, பொறாமை, எல்லாவற்றிலும் குற்றம் காண்பது, செல்வத்தைத் தீயவழியில் சிலவழிப்பது, கடுமையான பேச்சு, சாதாரண குற்றங்களுக்குக் கொடிய தண்டனை அளிப்பது – இவை எட்டும் தீயகுணத்தின் வெளிப்பாடுகளாதலால் மன்னனால் விலக்கத்தக்கவை. இதேபோல் நல்ல குணத்தின் வெளிப்பாடுகளாக எட்டுச் செயல்களையும் சில பண்டிதர்கள் கூறுகிறார்கள். அவையாவன:– பயிர்த் தொழிலை மேன்மைப்படுத்துவது, வாணிபத்தைப் பெருக்குவது, ஆங்காங்கே கோட்டைகள் கட்டுவது, நதிநீர் சேமிப்பிற்காக அணைகள் கட்டுவது, காட்டிலிருந்து யானைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு வருவது, சுரங்கம் வெட்டுவது, சிற்றரசர்களிடமிருந்து கப்பம் வாங்குவது, மக்கள் இல்லாத பிரதேசங்களில் மக்களைக் குடியேற்றுவது.

6. **மூன்று வர்க்கம்:** தரும-அர்த்த-காமம் (அல்லது, மன்னருக்குரிய உத்ஸாஹசக்தி, பிரபுசக்தி, மந்தரசக்தி – எப்போதும் சுறுசுறுப்புடன் இருத்தல்; தலைமையை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளுதல், நல்ல ஆலோசனைகளைப் பெறுதல்).

7. **மூன்று வித்தைகள்:** வேதம் கற்றல், பசுப்பாதுகாப்பு-விவசாய-வணிக நுணுக்கம், குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கும் முறையைப் புகட்டும் நீதிசாஸ்திரம் (தண்டநீதி).

8. **ஆறு குணங்கள்:** (பிற மன்னர்களுடன்) நட்புறவு, அவர்களிடையே பகைமையை உண்டாக்கிப் பிரித்தல், போர் தொடுத்தல், போரைத் தவிர்த்து சமாதானமாக இருப்பது, தனது பகைவனின் பகைவனுடன் நல்லுறவு கொள்ளுதல்.

ராஜா து த₄ர்மேண ஹி பாலயித்வா

மஹாமதிர்த₃ண்ட₃த₄ர: ப்ரஜாநாம் ।

அவாப்ய க்ருத்ஸநாம் வஸுத₄ாம் யத₂ாவ-

தி₃தஸ்ச்சயுத: ஸ்வர்க₃முபைதி வித்₃வாந் ॥ (76)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஸததம: ஸர்க₃: ॥

ஏகாதி₄கஸததம: ஸர்க₃:

யித்ருதி₃ஷ்டாந்தஸ்ரவணம்

ராமஸ்ய வசநம் ஸ்ருத்வா ப₄ரத: ப்ரத்யுவாச ஹ ।

கிம் மே த₄ர்மாத்₃விஹீநஸ்ய ராஜத₄ர்ம: கரிஷ்யதி ॥ (1)

ஸாஸ்வதோ₃யம் ஸத₃ா த₄ர்ம: ஸ்தி₂தோ₃ஸ்மாஸு நரர்ஷப₄ ।

ஜ்யேஷ்டே₂ புத்ரே ஸ்தி₂தே ராக்ஞாம் கநீயாந்ந ப₄வேந்ந்ருப ॥ (2)

ஸஸம்ருத்₃த₄ாம் மயா ஸார்த₄மயோத்₄யாம் க₃ச்ச₂ ராக₄வ ।

அபி₄ஷேசய சாத்மாநம் குலஸ்யாஸ்ய ப₄வாய ந: ॥ (3)

ராஜாநம் மாநுஷம் ப்ராஹுர் தே₃வத்வே ஸம்மதோ மம ।

யஸ்ய த₄ர்மார்த₂ஸஹிதம் வ்ருத்தமாஹுரமாநுஷம் ॥ (4)

கேகயஸ்தே₂ ச மயி து த்வயி சாரண்யமாஸ்ரிதே ।

தி₃வமார்யோ க₃தோ ராஜா யாயஜுக: ஸதாம் மத: ॥ (5)

நிஷ்க்ராந்தமாத்ரே ப₄வதி ஸஹஸீதே ஸலக்ஷ்மணே ।

து₃:க₂ஸோகாபி₄பூ₄தஸ்து ராஜா த்ரிதி₃வமப்₄யக₃ாத் ॥ (6)

புத்திமானான ஒரு மன்னன் தருமநெறிப்படி மக்களைப் பரிபாலித்து, குற்றவாளிகளுக்கு உரிய தண்டனையை அளித்து ஆட்சி செய்தால், இந்தப் பூமண்டலம் முழுவதையுமே அடைவான். நல்லுபதேசங்களால் ஞானப்பக்குவம் பெற்று, வினையெச்சம் (கர்மவினையில் மீதமுள்ளது) முற்றுப் பெற்றதும், உடலை உகுத்து சவர்க்கத்தை அடைவான்." (76)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்

நூறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : நூற்றியொன்று

தந்தையின் மரணச் செய்தியைக் கேட்பது

இராமனுடைய உபதேசங்களைக் கேட்ட பரதன், "எல்லா தருமங்களையும் இழந்துவிட்ட எனக்கு, அரசு தருமங்கள் எந்தவிதத்தில் பயன்படப் போகின்றன?" என்று பதில் சொன்னான். (1)

"புருஷோத்தமனே! மன்னனே! நம்முடைய பரம்பரையில் மூத்த புதல்வன் இருக்கும்போது இளையவன் இளவரசனாக ஆவதில்லை என்ற நெறி நிரந்தரமாக (தொடக்க நாட்களிலிருந்தே) இருந்து வருகிறது. (2)

இராகவா! (இப்போதே) செல்வச் செழிப்புடன் கொழிக்கும் அயோத்திக்கு என்னுடன் வாருங்கள்; நம்முடைய பரம்பரை, மற்றும் எங்களுடைய நலனைக் கருதி, நாட்டின் மன்னராகத் தங்களை அபிஷேகம் செய்வித்துக் கொள்ளுங்கள். (3)

அரசனையும் ஒரு சாதாரண மனிதனாக மற்றவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால், என் கருத்துப்படி அவன் தெய்வாம்சம் பொருந்தியவன். ஏனென்றால், அரசனுடைய தரும-அர்த்த பரிபாலனம் பிறரால் செய்ய முடியாதது. (4)

நான் கேகய நாட்டிலிருந்தபோது தாங்கள் காட்டிற்கு வந்துவிட்டீர்கள். (நானோ, தாங்களோ அயோத்தியில் இல்லாத அந்த இடைக்காலத்தில்) பற்பல வேள்விகளைச் செய்தவரும், மகாமேதாவியும், சான்றோர்களால் மதிக்கப்பட்டவருமான மன்னர் (தசரதர்) சவர்க்கலோகம் ஏகிவிட்டார். (5)

தாங்கள், சீதையோடும் லட்சுமணனோடும் நாட்டைவிட்டு வெளியேறியவுடனேயே மனவேதனைப்பட்டு கவலையில் மூழ்கிய மன்னர் விண்ணுலகை அடைந்துவிட்டார். (6)

9. இயற்கைத் துன்பங்கள்: தீ பரவதல், நீர்ப் பஞ்சம் அல்லது வெள்ளத்தால் சேதம், நோய் பரவதல், உணவுப் பஞ்சம், இறப்பு. மனிதரால் ஏற்படும் துன்பங்கள்: அரசு அலுவலர்களின் கொடுமை, திருடர் பயம், பகைவர் அச்சம், மன்னனுக்கு நெருக்கமானவர்களின் அட்டூழியம், மன்னனின் பேராசையால் வரிச்சுமை போன்றவை.

10. இருபது வர்க்கம்: சிறுவர்; வயோதிகர்; நீண்டகால நோயாளி; தன் இனத்தாரால் விலக்கப்பட்டவன்; பயந்தாங்கொள்ளி; பயம் கொண்டவர்களைத் தன்னுடன் வைத்துக் கொண்டிருப்பவன்; பேராசை கொண்ட மக்களைத் தன் ஆதரவில் வைத்துக் கொண்டிருப்பவன்; மக்கள் மற்றும் தன்னிடம் பணிசெய்வோரின் விசுவாசத்தை இழந்தவன்; புலனினப்பங்களில் பற்றுக் கொண்டவன்; சந்தேகப்படும்படியான ஆலோசனைகளைக் கூறுகின்றவர்களிடம் ஆலோசனை கேட்பவன்; தேவதைகளையும், அந்தணர்களையும் நிந்திப்பவன்; தேவதைகளின் கோப-சாபங்களால் பீடிக்கப்பட்டவன்; 'எல்லாம் கடவுள் பார்த்துக் கொள்வார்' என்று சொல்லி வேலை செய்யாமலிருப்பவன்; பஞ்சம் (போர்க் காலத்தில்) படைவீரர்களின் எண்ணிக்கை குறைவதால் தைரியமிழப்பவன்; தன் நாட்டில் வாசம் செய்யாதவன்; பல திசைகளிலும் பகைவர்களை உடையவன்; நவகோள்களின் விபரீத தசைகளால் பாதிக்கப்பட்டவன்; சத்திய-தருமம் இல்லாதவன்.

11. பிரகிருதிமண்டலங்கள்: நாட்டின் தலைவன், அமைச்சன், நண்பர், கருவூலம், நாடு, கோட்டை, சேனை என்ற ஏழும் பிரகிருதிமண்டலம் எனக் கூறுவார்கள். சில வியாக்கியானகாரர்கள் பிரகிருதியைத் தனியாகப் பிரித்து ஐந்து வகையாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்:— அமைச்சர், நாடு, கோட்டை, பொக்கிஷம், தண்டனை. மண்டலம் என்று பன்னிரண்டு வித உறவுகளையுடைய — பகைவன், தன் முன்னவனுக்குப் பகைவன், தன் நண்பன் முதலான — மன்னர்களைக் கூறியுள்ளார்கள்.

12. யாத்ரா-தண்ட விதானம்: படைகளை ஆயத்தப்படுத்துவது, அணிவகுப்பது, படையை நடத்திச் செல்வது, படைவீரர்களுடனேயே தங்குவது — இவை யாத்ரா எனப்படும் போர்க்கால ஏற்பாடு. நட்புடன் இருக்கும் மன்னர்களிடையே பிளவை உண்டாக்குவது, ஒருவருடன் சமரச உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு உதவிகளைப் பெறுவது — இவை தண்டம் எனப்படும்.)

உத்திஷ்ட₂ புருஷவ்யாக்₄ர க்ரியதாமுத₃கம் பிது: ।
அஹம் சாயம் ச ஸத்ருக்₄ந: பூர்வமேவ க்ருதோத₃கௌ ॥ (7)

ப்ரியேண க₂லு த₃த்தம் ஹி பித்ருலோகேஷு ராக₄வ ।
அஷய்யம் ப₄வதீத்யாஹுர்ப₄வாம்ஸ்சைவ பிது: ப்ரிய: ॥ (8)

த்வாமேவ ஸோசநஸ்தவ த₃ர்ஸநேப்ஸு:-

த்வய்யேவ ஸக்தாமநிவர்த்ய பு₃த்₃தி₄ம் ।

த்வயா விஹீநஸ்தவ ஸோகருக்₃ணஸ்-

த்வாம் ஸம்ஸமரந் அஸ்தமித: பிதா தே ॥ (9)

இத்யாந்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகாதி₄கஸததம: ஸர்க₃: ॥

த்₃வ்யதி₄கஸததம: ஸர்க₃:

நிவாபத₃நம்

தாம் ஸ்ருத்வா கருணாம் வாசம் பிதுர்மரணஸம்ஹிதாம் ।
ராக₄வோ ப₄ரதேநோக்தாம் ப₃பூ₄வ க₃தசேதந: ॥ (1)

தம் து வஜ்ரமிவோத்ஸ்ருஷ்டமாஹவே த₃நவாரிணா ।
வாக்₃வஜ்ரம் ப₄ரதேநோக்தமமநோக்ஞம் பரந்தப: ॥ (2)

ப்ரக்₃ருஹ்ய ப₃ாஹு ராமோ வை புஷ்பிதாக்₃ரோ யத₂ா த்₃ரும: ।
வநே பரஸுநா க்ருத்தஸ் தத₂ா பு₄வி பபாத ஹ ॥ (3)

தத₂ா நிபதிதம் ராமம் ஜக₃த்யாம் ஜக₃தீபதிம் ।
கூலக₄தபரிஸ்ராந்தம் ப்ரஸுப்தமிவ குஞ்ஜரம் ॥ (4)

ப்₄ராதரஸ்தே மஹேஷ்வாஸம் ஸர்வத: ஸோககர்ஸிதா: ।
ருத்₃ந்த: ஸஹ வைதே₃ஹ்யா ஸிஷிசு: ஸலிலேந வை ॥ (5)

ஸ து ஸம்க்ஞாம் புநர்லப்த₃வா நேத்ராப்₄யாமஸ்ரமுத்ஸ்ருஜந் ।
உபாக்ரமத காருத்ஸ்த₂: க்ருபணம் ப₃ஹு ப₄ாஷிதம் ॥ (6)

ஸ ராம: ஸ்வர்க்₃தம் ஸ்ருத்வா பிதரம் ப்ருதி₂வீபதிம் ।
உவாச ப₄ரதம் வாக்யம் த₄ர்மாத்மா த₄ர்மஸம்ஹிதம் ॥ (7)

கிம் கரிஷ்யாம்யயோத்₄யாயாம் தாதே தி₃ஷ்டாம் க₃திம் க₃தே ।
கஸ்தாம் ராஜவராத்தீ₄நாமயோத்₄யாம் பாலயிஷ்யதி ॥ (8)

கிம் நு தஸ்ய மயா கார்யம் து₃ர்ஜாதேந மஹாத்மந: ।
யோ ம்ருதோ மம ஸோகேந மயா சாபி ந ஸம்ஸ்க்ருத: ॥ (9)

மாவீரரே! எழுந்திருங்கள். தந்தைக்குச் செய்ய வேண்டிய நீர்க்கடனை செலுத்துங்கள். நானும் சத்ருக்களும் முன்பே தர்ப்பணம் செய்துவிட்டோம். (7)

இராகவனே! (இறந்தவர்களுக்கு மிகவும்) பிரியமானவனால் கொடுக்கப்பட்டது மாத்திரமே, பிதிரர் உலகில் இருப்பவருக்குக் குறைவில்லாமல் போய்ச் சேர்ந்து நற்கதியை அளிக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். தாங்கள் தந்தைக்கு மிகவும் பிரியமான புத்திரர். (8)

தங்களுடைய தந்தையார், தங்களைப் பிரிந்ததும் வருத்தம் தாங்காமல் நோய்வாய்ப்பட்டார்; தங்களைப் பற்றிய கவலையிலேயே ஆழ்ந்து, தங்களைப் பார்க்கப் பேராவல் கொண்டு, தங்களிடம் பதித்திருந்த நினைவைத் திருப்ப முடியாமல், தங்களைப் பற்றிய ஸ்மரணையுடனேயே (இவ்வுலகை விட்டுச்) சென்றுவிட்டார்." (9)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நூற்றியோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நூற்றியபிரண்டு நீர்க்கடன் இயற்றல்

இராமன், தந்தையின் மரணம் பற்றி பரதனால் சொல்லப்பட்ட துக்ககரமான செய்தியைக் கேட்டதும் உணர்விழந்தார். (1)

பகைவரை வாட்டி வதைக்கும் இராமன், அசுரர்களின் சத்ருவான இந்திரன் போர்க்களத்தில் வஜ்ராயுதத்தை ஏவியதைப் போல, பரதனால் சொல்லப்பட்டதும், செவிக்கு இனிமையில்லாததுமான சொற்கள் என்னும் வஜ்ராயுதத்தால் (தந்தை இறந்த செய்தியால்) தாக்கப்பட்டு, காட்டில் கோடரியால் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்ட, மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும் கிளைகளையுடைய ஒரு மரம் போல், இரு கைகளையும் உயரே தூக்கிக்கொண்டு தரையில் சாய்ந்தார். (2,3)

நதிக்கரைகளை இடித்துத் தள்ளி விளையாடி ஓய்ந்து படுத்துவிட்ட யானை போல், சோகத்தால் தாக்கப்பட்டு, தரையில் வீழ்ந்து கிடந்த மாபெரும் வில்லாளியான உலக நாயகனைப் பார்த்து, தம்பிகள் எல்லோரும், வைதேகியும் கண்ணீர் பெருக்கிக் கொண்டே குளிர்ந்த தண்ணீரை எடுத்து (அவர் முகத்தில்) தெளித்தார்கள். (4,5)

சிறிது நேரத்திற்குப் பின்னர், சுய உணர்வைப் பெற்ற காகுத்த இராமன், இரு கண்களாலும் கண்ணீர் பெருக்கிக் கொண்டு மிகவும் மனம் பரிதவித்து பலவிதமாகப் புலம்பத் தொடங்கினார். (6)

அறத்தையே உயிராகக் கொண்ட இராமன், மாமன்னரான தந்தையார் தேவருலகம் சென்றுவிட்டதைக் கேட்டு, பரதனைப் பார்த்து (பின்வரும்) தரும சம்மதமானச் சொற்களைக் கூறினார்— (7)

“தந்தையார் விண்ணுலகத்திற்கு ஏகியபின், நான் அயோத்திக்கு வந்து என்ன செய்யப்போகிறேன்? மாட்சிமைமிக்க அவர் இல்லாத அந்த அயோத்தியை யார் பரிபாலனம் செய்வார்? (8)

எவர், என்னையே நினைத்துக் கொண்டு சோகம் தாங்காமல் மரணமடைந்தாரோ, மகாத்மாவான அவருக்கு ஈமச்சடங்குகள்கூடச் செய்ய முடியாத, உபயோகமற்ற என்னால் என்ன பயன்? (அவர், என்னை மகனாகப் பெற்றதால் ஒரு லாபத்தையும் அடையவில்லையே?) (9)

- அஹோ ப₄ரத ஸித்த₄ர்தே₂ யேந ராஜா த்வயாநக₄ ।
 ஸத்ருக்₄நேந ச ஸர்வேஷு ப்ரேதக்ருத்யேஷு ஸத்க்ருத: ॥ (10)
- நிஷ்ப்ரத₄நாமநேகாக்₃ராம் நரேந்த்₃ரேண விநாக்ருதாம் ।
 நிவ்ருத்தவநவாஸோ₅பி நாயோத்₄யாம் க்ருந்துமுத்ஸஹே ॥ (11)
- ஸமாப்தவநவாஸம் மாமயோத்₄யாயாம் பரந்தப ।
 கோ நு ஸாஸிஷ்யதி புநஸ் தாதே லோகாந்தரம் க்ருதே ॥ (12)
- புரா ப்ரேக்ஷய ஸுவ்ருத்தம் மாம் பிதா யாந்யாஹ ஸாந்த்வயந் ।
 வாக்யாநி தாநி ஸ்ரோஷ்யாமி குத: கர்ணஸுக₂ந்யஹம் ॥ (13)
- ஏவமுக்த்வா ஸ ப₄ரதம் ப₄ர்யாமப்₄யேத்ய ராக₄வ: ।
 உவாச ஸோகஸந்தப்த: பூர்ணசந்த்₃ரநிப₄நநாம் ॥ (14)
- ஸீதே ம்ருதஸ்தே ஸ்வஸூர: பித்ரா ஹீநோ₅ஸி லக்ஷ்மண ।
 ப₄ரதோ து₃:க₂மாசஷ்டே ஸ்வர்க்ருதம் ப்ருதி₂வீபதிம் ॥ (15)
- ததோ ப்ருஹுக்ருணம் தேஷாம் ப்ருஷ்போ நேத்ரேஷ்வஜாயத ।
 தத₂ா ப்ருவதி காகுத்ஸ்தே₂ குமாராணாம் யஸஸ்விநாம் ॥ (16)
- ததஸ்தே ப்₄ராதர: ஸர்வே ப்₄ருஸமாஸ்வாஸ்ய ராக₄வம் ।
 அப்₃ருவஞ் ஜகதீப₄ர்து: க்ரியதாமுத₃கம் பிது: ॥ (17)
- ஸா ஸீதா ஸ்வஸூரம் ஸ்ருத்வா ஸ்வர்க்ருலோக க்ருதம் ந்ருபம் ।
 நேத்ராப்₄யாமஸ்ருபூர்ணாப்₄யாம் ந ஸஸாகேக்ஷிதும் பதிம் ॥ (18)
- ஸாந்த்வயித்வா து தாம் ராமோ ருதந்நீம் ஜநகாத்மஜாம் ।
 உவாச லக்ஷ்மணம் தத்ர து₃:கி₂தோ து₃:கி₂தம் வச: ॥ (19)
- ஆநயேங்க்ருதி₃பிண்யாகம் சீரமாஹர சோத்தரம் ।
 ஜலக்ரியார்த₂ம் தாதஸ்ய க்ருமிஷ்யாமி மஹாத்மந: ॥ (20)
- ஸீதா புரஸ்தாத்த்₃வ்ரஜது த்வமேநாமபி₄தோ வ்ரஜ ।
 அஹம் பஸ்சாத்₃க்ருமிஷ்யாமி க்ருதிர்ஹ்யேஷா ஸுதூருணா ॥ (21)
- ததோ நித்யாங்க்ருஸ்தேஷாம் விதி₃தாத்மா மஹாமதி: ।
 ம்ருது₃ர்த₃நந்தஸ்ச ஸாந்தஸ்ச ராமே ச த்ரு₄ப₄க்திமாந் ॥ (22)
- ஸுமந்த்ரஸ்தைர்ந்ருபஸுதை: ஸார்த₄மாஸ்வாஸ்ய ராக₄வம் ।
 அவாதாரயதூலம்ப்₃ய நதீம் மந்தூகிநீம் ஸிவாம் ॥ (23)
- தே ஸுதீர்த₂ாம் தத: க்ருச்ச்₂ராதூபாக்ருய யஸஸ்விந: ।
 நதீம் மந்தூகிநீம் ரம்யாம் ஸதூ புஷ்பிதகாநநாம் ॥ (24)
- ஸீக்₄ரஸ்ரோதஸமாஸாத்₃ய தீர்த₂ம் ஸிவமகர்த்ருமம் ।
 ஸிஷிகஸ்தூத₃கம் ராக்ரு ததைதத்தே ப₄வத்விதி ॥ (25)

குற்றமற்ற பரதனே! நீ கொடுத்து வைத்தவன்; பெரும்பேறு பெற்றவன். நீயும் சத்ருக்களும் தந்தையின் ஈமச்சடங்குகளைச் செய்து, அவருக்கு மரியாதை செலுத்தியிருக்கிறீர்கள். (10)

மாமன்னர் இல்லாததால், ஒப்பற்ற ஒரு தலைவனை இழந்து, பலருடைய நிர்வாகத்தில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கும் அயோத்திக்கு வனவாசம் முடிந்தபின்னரும் கூடத் திரும்பி வருவதற்கு நான் உடன்படமாட்டேன். (11)

எதிரிகளை வாட்டுபவனே! வனவாச காலம் முடிந்து, நான் அயோத்திக்குத் திரும்பி வந்தால், நமது தந்தையார் காலகதி அடைந்துவிட்ட பிறகு, எனக்கு எவர்தான் நல்லுபதேசம் செய்வார்? (12)

நான், அவருடைய ஏதோ ஒரு (சாமானியக்) கட்டளையை நிறைவேற்றிவிட்டால்கூட, அவர் மனம் மகிழ்ந்து செவிக்கினிய சொற்களால் என்னைப் பாராட்டுவார். அத்தகைய இனிய சொற்களை, இனி எவரிடமிருந்து நான் கேட்கப் போகிறேன்?" (13)

பரதனை நோக்கி இவ்வாறு கூறிவிட்டு, சோகத்தால் தவித்துக் கொண்டிருந்த இராமன், முழு நிலவைப் போன்று பிரகாசிக்கும் முகத்தினையுடைய மனைவியிடம் வந்து (இவ்வாறு) கூறினார்— (14)

“சீதே! உன் மாமனார் இறந்துவிட்டார். லட்சுமணா! நீ தந்தையற்றவனாகிவிட்டாய். நாடாண்ட மன்னர் மேலுலகம் சென்றுவிட்டார் என்ற துயரச் செய்தியை பரதன் சொல்கிறான்.” (15)

இவ்வாறு இராமன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே, புகழ்பெற்ற அந்தப் புதல்வர்களின் கண்களிலிருந்து கரகரவென்று கண்ணீர் வழியத் தொடங்கியது. (16)

பின்னர், மற்ற சகோதரர்கள் இராமனுக்குத் தேறுதல் கூறி, சமாதானப்படுத்தி, “உலக நாயகராக விளங்கிய தந்தைக்குச் செய்ய வேண்டிய நீர்க்கடன்களைச் செய்யுங்கள்” என்று சொன்னார்கள். (17)

‘மாமனாராகிய மன்னர் விண்ணுலகம் சென்றுவிட்டார்’ என்று கேள்விப்பட்டதும், சீதையின் இரு கண்களிலிருந்தும் கண்ணீர் பெருகி பார்வையை மறைத்ததால், கணவரைப் பார்க்க முடியவில்லை. (18)

அழுது கொண்டிருந்த ஜானகியை சமாதானப்படுத்திவிட்டு, துக்கத்தோடு கூடிய இராமன், இலக்குவனைப் பார்த்து துக்ககரமானச் சொற்களைக் கூறினார்— (19)

“தம்பி! இங்குதிப் பிண்ணாக்கையும், மரவுரி, உத்தரீயம் ஆகியவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு வா. மகாத்மாவான தந்தைக்குத் தர்ப்பணம் செய்வதற்காக (ஆற்றுக்கு)ச் செல்லப் போகிறோம். (20)

சீதை முதலில் செல்லட்டும்; நீ அவளுக்குப் பின்னால் செல்; நான் (உனக்குப்) பின்னால் வருகிறேன். கடுமையான இந்த முறைதான் தர்ப்பணக் காலங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.” (21)

அவர்களிடம் பரம்பரையாக பணிசெய்து வருபவரும், ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிந்தவரும், பேரறிவாளரும், இனிய இயல்புடையவரும், புலன்களை வென்றவரும், மன அமைதி பெற்றவரும், இராமனிடத்தில் உறுதியான பக்தியுள்ளவருமான சுமந்திரர், இராமனையும், மாமன்னரின் மற்றப் புதல்வர்களையும் தேற்றி, இராமனுடைய கைகளைப் பாசத்துடன் பிடித்துக் கொண்டு புண்ணியமான மந்தாகினி நதியில் (நீராடும் துறையில்) இறங்கச் செய்தார். (22,23)

கீர்த்தி பெற்றவர்களான அவர்கள், எக்காலத்திலும் கலங்காத தெளிந்த நீரை உடையதும், (இரு கரைகளிலும்) அழகாகப் பூத்துக் குலுங்கும் வனங்களை உடையதும், வேகமாக ஓடும் நீர்ப்பிரவாகத்தை உடையதுமான மந்தாகினி நதியை மனவேதனையுடன் அடைந்து, மாசுகள் அற்றதும் புண்ணியமானதுமான நீரை (இருகைகளிலும்) எடுத்து, ‘இது மாமன்னரைப் போய்ச் சேர்வதாகுக’ என்று (அதற்குரிய மந்திரங்களைக் கூறியபடி) நீர்க்கடன் செலுத்தினார்கள். (24,25)

ப்ரக்ருஹ்ய ச மஹீபாலோ ஜலபூரிதமஞ்ஜலிம் ।
தி₃ஸம் யாம்யாமபி₄முகே₂ ருத₃ந் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (26)

ஏதத்தே ராஜஸார்தூ₃ல விமலம் தோயமக்ஷயம் ।
பித்ருலோக க₃தஸ்யாத்₃ய மத்₃த₃த்தமுபதிஷ்ட₂து ॥ (27)

ததோ மந்தாகிநீதீராத் ப்ரத்யுத்தீர்ய ஸ ராக₄வ: ।
பிதுஸ்சகார தேஜஸ்வீ நிவாபம் ப்₄ராத்ருபி₄: ஸஹ ॥ (28)

ஐங்கு₃த₃ம் ப₃த₃ரீமிஸ்ரம் பிண்யாகம் த்₃ர்ப₄ஸம்ஸ்தரே ।
ந்யஸ்ய ராம: ஸுது₃:க₂ார்தோ ருத₃ந் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (29)

இத₃ம் பு₄ங்ஷ்வ மஹாராஜ ப்ரீதோ யத₃ஸநா வயம் ।
யத₃ந்ந: புருஷோ ப₄வதி தத₃ந்நாஸ்தஸ்ய தே₃வதா: ॥ (30)

ததஸ்தேநைவ மார்கேண ப்ரத்யுத்தீர்ய நதீ₃தடாத் ।
ஆருரோஹ நரவ்யாக்₄ரோ ரம்யஸாநும் மஹீ₄ரம் ॥ (31)

தத: பர்ணகுடத்₃வாரமாஸாத்₃ய ஜக₃தீபதி: ।
பரிஜக்₃ராஹ ப₃ாஹுப்₄யாமுபெ₄ள ப₄ரதலக்ஷ்மணௌ ॥ (32)

தேஷாம் து ருத₃தாம் ஸப்₃த₃ாத் ப்ரதிஸப்₃தே₃ப₄வத்₃கி₃ரௌ ।
ப்₄ராத்ருணாம் ஸஹ வைதே₃ஹ்யா ஸிம்ஹாநாமிவ நர்த₃தாம் ॥ (33)

மஹாப₃லாநாம் ருத₃தாம் குர்வதாமுத₃கம் பிது: ।
விக்ஞாய துமுலம் ஸப்₃த₃ம் த்ரஸ்தா ப₄ரதஸைநிகா: ॥ (34)

அப்₃ருவம்ஸ்சாபி ராமேண ப₄ரத: ஸங்க₃தோ த்₄ருவம் ।
தேஷாமேவ மஹாந்ஸப்₃த₃: ஸோசதாம் பிதரம் ம்ருதம் ॥ (35)

அத₂ வாஸாந் பரித்யஜ்ய தம் ஸர்வேபி₄முக₂: ஸ்வநம் ।
அப்யேகமநஸோ ஜக்₃முர்யத₂ாஸ்த₂ாநம் ப்ரத₄ாவிதா: ॥ (36)

ஹயைரந்யே க₃ஜைரந்யே ரதை₂ரந்யே ஸ்வலங்க்ருதை: ।
ஸுகுமாராஸ்ததை₂வாந்யே பத்₃பி₄ரேவ நரா யயு: ॥ (37)

அசிரப்ரோஷிதம் ராமம் சிரவிப்ரோஷிதம் யத₂ா ।
த்₃ரஷ்டுகாமோ ஜந: ஸர்வோ ஜக₃ாம ஸஹஸாஸ்ரமம் ॥ (38)

ப்₄ராத்ருணாம் த்வரிதாஸ்தத்ர த்₃ரஷ்டுகாமா: ஸமாக₃மம் ।
யயுர்ப₃ஹுவிதை₄ர்யாநை: கு₂ரநேமிஸ்வநாகுலை: ॥ (39)

ஸா பூ₄மிர்ப₃ஹுபி₄ர்யாநை: கு₂ரநேமிஸமாஹதா ।
முமோச துமுலம் ஸப்₃த₃ம் த்₃யௌரிவாப்₄ர ஸமாக₃மே ॥ (40)

உலகப் பரிபாலகரான அவர், இருகைகளிலும் நீர் எடுத்துக் கொண்டு, தென்திசையை நோக்கி நின்று, அழுதவாறே (பின்வரும்) சொற்களைக் கூறினார்— (26)

“பேராற்றல் படைத்த பேரரசரே! இப்போது நான் அளிக்கும் இந்தத் தூய நீர், பிதிரர் உலகிலிருக்கும் தங்களுக்குக் குறைவில்லாத திருப்தியை அளிக்கட்டும்.” (27)

பின்னர், மந்தாகினி நதியிலிருந்து மேலே வந்து, பேரொளி பொருந்திய இராமன் சகோதரர்களோடு கரையில் தந்தைக்குப் பிண்டப் பிரதானம் செய்தார். (28)

தர்பத்தைத் தரையில் பரப்பி, அதன் மேல் இலந்தை கலந்த இங்குதிப் பிண்ணாக்கைப் (பிண்டமாக) வைத்து, பெரும் துக்கத்துடன் அழுது கொண்டு இராமன் (பின்வருமாறு) கூறினார்— (29)

“மாமன்னரே! மனமுவந்து இதனைப் புசிப்பீராக. நாங்கள் இதனையே உணவாகக் கொள்கிறோம். ஒரு மனிதன் எதை உண்கிறானோ, அதே உணவை அவனது தெய்வங்கள் (தெய்வமாகிவிட்ட பிதிரர்கள்) ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் (என்பது தரும விதி).” (30)

பின்னர், புருஷோத்தமரான இராமன், நதியின் கரையிலிருந்து அதே வழியாகவே (முன்பு வந்த பாதையிலேயே) சென்று, அழகியதான உயர்ந்த சிகரங்களையுடைய மலையில் ஏறினார். (31)

உலகநாயகரான அவர் பர்ணசாலையின் வாயிலை வந்தடைந்ததும் (துக்கத்தைத் தாங்க மாட்டாதவராய்) இருகைகளாலும் பரத-லட்சுமணர்களைக் கட்டியணைத்துக் கொண்டார். (32)

வைதேகியும், அந்த சகோதரர்களும் எழுப்பிய அழுகை ஒலி, சிங்கங்களின் கர்ஜனை போல் மலையில் எதிரொலித்தது. (33)

தந்தையாருக்கு நீர்க்கடன் செலுத்திவிட்டு, பெரும் பலசாலிகளான அவர்கள் அழுது புலம்புவதால் உண்டான பேரொலியைக் கேட்டு, (தொலைவில் நின்று கொண்டிருந்த) பரதனுடைய படைவீரர்களுக்கு பயம் உண்டாயிற்று. (34)

“இராமபிரானை பரதர் சந்தித்துவிட்டார் என்பது திண்ணம். தந்தையார் இறந்துவிட்டார் என்பதைக் கேட்டு, மனம் வருந்தி, அவர்கள் எழுப்பும் பேரொலிதான் இது” என்று பேசிக் கொண்டார்கள். (35)

உடனே, அவர்கள் எல்லோரும் தங்கியிருந்த அந்த இடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு சப்தம் வந்த திசையை நோக்கி, அந்த இடத்திலேயே கண்ணும் கருத்தும் உடையவர்களாக, (‘இராமனைக் கண்ணால் கண்டுவிட வேண்டும்’ என்ற) ஒரே நோக்கத்துடன் ஓடிச் சென்றார்கள். (36)

செல்வச் செழிப்போடு செல்லமாக வளர்ந்து விட்டிருந்த சிலர் குதிரைகளிலும், சிலர் யானைகளிலும், மற்றும் சிலர் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர்களிலும் சென்றார்கள். மற்ற எல்லோரும் காலால் நடந்தே சென்றார்கள். (37)

இராமன், நாட்டைவிட்டு வெளியேறி இங்கு வந்து சிறிது காலமே ஆகியிருந்தது என்றாலும், ஏதோ நீண்ட காலம் ஆகிவிட்டதுபோல் மக்கள் எல்லோரும் பரிதவித்து, அவரைக் கண்ணால் காண வேண்டும் என்ற பேராவலுடன் பரபரப்புடன் சென்றார்கள். (38)

குளம்பு, சக்கரம் கொண்ட பலவித (குதிரை, தேர் முதலிய) வாகனங்களில், சகோதரர்களுடைய சந்திப்பைக் காணும் அவா கொண்டவர்களாக மிக விரைவாகச் சென்றார்கள். (39)

பலவிதமான அநேக வாகனங்களின் காலோசை, ஆகாயத்தில் மேகக் கூட்டங்கள் மோதிக்கொள்ளும்போது ஏற்படும் இடியின் பெரும் சத்தம் போல, அந்தப் பிரதேசம் பேரொலியை எழுப்பிற்று. (40)

தேந வித்ராஸிதா நாக₃: கரேணுபரிவாரிதா: ।
ஆவாஸயந்தோ க₃ந்தே₄ந ஜக்₃முரந்யத்₃வநம் தத: ॥ (41)

வராஹவ்ருகஸங்க₄ஸ்ச மஹிஷா: ஸர்பவாநரா: ।
வ்யாக்₄ர கே₃கர்ண க₃வயா வித்ரேஸு: ப்ருஷதை: ஸஹ ॥ (42)

ரத₂ங்க₃ஸாஹ்வா நத்யூஹா ஹம்ஸா: காரண்ட₃வா: ப்லவா: ।
தத₂ா பும்ஸ்கோகிலா: க்ரௌஞ்சா விஸம்க்ஞா பே₄ஜிதே தி₃ஸ: ॥ (43)

தேந ஸப்₃தே₃ந வித்ரஸ்தைராகாஸம் பக்ஷிபி₄ர்வருதம் ।
மநுஷ்யைராவ்ருதா பூ₄மிருப₄யம் ப்ரப₃பெ₄ள தத₃ா ॥ (44)

ததஸ்தம் புருஷவ்யாக்₄ரம் யஸஸ்விநமகல்மஷம் ।
ஆஸீநம் ஸ்த₂ண்டி₃லே ராமம் த₃த₃ர்ஸ ஸஹஸா ஜந: ॥ (45)

விக₃ர்ஹமாண கைகேயீம் ஸஹிதோ மந்த₂ராமபி ।
அபி₄க₃ம்ய ஜநோ ராமம் ப₃ாஷ்பபூர்ணமுகே₂ஸப₄வத் ॥ (46)

தாந்நராந் ப₃ாஷ்பபூர்ணாஷாந் ஸமீக்ஷயாத₂ ஸுது₃:கி₂தாந் ।
பர்யஷ்வஜத த₄ர்மக்ஞ: பித்ருவந்மாத்ருவச்ச ஸ: ॥ (47)

ஸ தத்ர காம்ஸ்சித்பரிஷஸ்வஜே நராந்-
நராஸ்ச கேசித்து தமப்₄யவாத₃யந் ।

சகார ஸர்வாந் ஸவயஸ்யப₃ாந்த₄வாந்
யத₂ார்ஹமாஸாத₃ய தத₃ா ந்ருபாத்மஜ: ॥ (48)

ஸ தத்ர தேஷாம் ருத₃தாம் மஹாத்மநாம்
பு₄வம் ச க₂ம் சாநுநிநாத₃யந் ஸ்வந: ।

கு₃ஹா கி₃ரீணாம் ச தி₃ஸஸ்ச ஸந்ததம்
ம்ருத₃ங்க₃கே₄ஷப்ரதிம: ப்ரஸுஸ்ருவே ॥ (49)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்₃வ்யதி₄கஸததம: ஸர்க₃: ॥

தர்யதி₄கஸததம: ஸர்க₃:

மாத்ருத₃ஸநம்

வஸிஷ்ட₂: புரத: க்ருத்வா த₃ாராந் த₃ஸரத₂ஸ்ய ச ।
அபி₄சக்ராம தம் தே₃ஸம் ராமத₃ர்ஸநதர்ஷித: ॥ (1)

ராஜபத்ந்யஸ்ச க₃ச்ச₂ந்த்யோ மந்த₃ம் மந்த₃ாகிநீம் ப்ரதி ।
த₃த்₃ருஸுஸ்தத்ர தத்தீர்த₂ம் ராமலக்ஷ்மணஸேவிதம் ॥ (2)

செவிப்பறையைத் தாக்கும் அந்த ஒலியைக் கேட்டு மிக்க அச்சம் கொண்ட ஆண்யானைகளும், பெண்யானைகளும் மதநீர் வாசனையை நாலா பக்கத்திலும் பரவ விட்டுக் கொண்டு தூரத்திலிருந்த வேறு காட்டுப் பகுதியை நோக்கி ஓடின. (41)

பன்றி, ஓநாய், சிங்கம், எருமை, சர்ப்பம், குரங்கு, புலி, கோகர்ணம் (கோவேறு கழுதை), கவயம் (என்ற ஒரு வகைப் பசு), புள்ளிமான்கள் ஆகிய எல்லாம் பயந்தோடிப் போயின. (42)

சக்ரவாகம், நீர்க்கோழி, அன்னம், நீர்க்காக்கை, கொக்கு, ஆண்குயில், கிரௌஞ்சம் முதலிய பறவைகள் பயத்தால் கதிகலங்கி எல்லாத் திசைகளிலும் பறந்தோடிச் சென்றன. (43)

அந்தப் பெரும் சப்தத்தால் பயந்தோடிய பறவைக் கூட்டங்களால் ஆகாயம் வியாபிக்கப்பட்டதாயிற்று. (அதே போல்) கீழே மண்பிரதேசம் மனிதர்களால் நிரம்பியதால் இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று ஈடு கொடுத்து விளங்கின. (44)

பின்னர், ஓலை வேய்ந்த குடிசையை நெருங்கிய மக்கள் புருஷோத்தமரும், புகழ் பெற்றவரும், குற்றமற்றவருமான ஸ்ரீராமன் வெறும் தரையில் உட்கார்ந்திருந்ததைக் கண்டு திடுக்கிட்டார்கள். (45)

மக்கள், இராமபிரானை நெருங்கிச் சென்றதும் கைகேயியையும் மந்தரையையும் இடித்துரைத்து கண்களில் நீர்வழிய நின்றார்கள். (46)

அப்போது தருமசீலரான அவர் மிக்க மன வேதனையுடன் கண்ணீர் வழியும் கண்களுடனிருந்த அந்தக் குடிஜனங்களை அருகில் அழைத்து, தட்டிக் கொடுத்து தாய்-தந்தையரைப் போல் அமைதிப்படுத்தினார். (47)

அரசகுமாரரான இராமன், அப்போது சிலரை மார்புறத் தழுவிக் கொண்டார்; சிலர், அவர் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார்கள். அப்போது அங்கு வந்திருந்த நண்பர்களையும் உறவினர்களையும், அவரவருக்கு ஏற்ற முறையில் மரியாதை செய்தார். (48)

அந்த சமயத்தில், கண்ணீர் விட்டு அழுது கொண்டிருந்த பேரன்புடைய குடிமக்களின் அழுகை ஒலி, பூமி-ஆகாயம்-மலைக்குகை-திசைகள் எங்கும் இடைவிடாது எதிரொலித்து மிருதங்க முழக்கம் போல் கேட்கப்பட்டது. (49)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நாற்றியிரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நூற்று முன்று தாய்மார்களைத் தரிசித்தல்

இராமனைக் காண்பதற்குப் பேராவல் கொண்ட வசிஷ்டர், தசரதருடைய மனைவிகளை முன்னிட்டுக் கொண்டு, (இராமனுடைய ஆசிரமம் இருந்த) அந்த இடத்தை நோக்கி நடந்தார். (1)

மந்தாகினி நதியை நோக்கி மெல்லச் சென்ற அரச பத்தினிகள் (நீராடும் ஒரு துறையில் பித்ருக்களுக்காக இங்குதிப் பிண்டம் வைக்கப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்து), இராம-லட்சுமணர்கள் (நாள்தோறும்) நீராடும் அந்த நதித்துறையைப் பார்த்தார்கள். (2)

கௌஸல்யா ப₃ாஷ்பபூர்ணேந முகே₂ந பரிஸுஷ்யதா ।
ஸுமித்ராமப்₃ரவீத்₃தீ₃நா யாஸ்சாந்யா ராஜயோஷித: ॥ (3)

இத₃ம் தேஷாமநாத₂நாம் க்லிஷ்டமக்லிஷ்டகர்மணாம் ।
வநே ப்ராக்வேலம் தீர்த₂ம் யே தே நிர்விஷயீக்ருதா: ॥ (4)

இத: ஸுமித்ரே புத்ரஸ்தே ஸத₃ா ஜலமதந்த்₃ரித: ।
ஸ்வயம் ஹரதி ஸௌமித்ரிர் மம புத்ரஸ்ய காரணாத் ॥ (5)

ஜக₄ந்யமபி தே புத்ர: க்ருதவாந்ந து க₃ர்ஹித: ।
ப்₄ராதூர்யத₃ர்த₂ஸஹிதம் ஸர்வம் தத்₃விஹிதம் குணை: ॥ (6)

அத்யாயமபி தே புத்ர: க்லேஸாநாமததே₂சித: ।
நீசாநர்த₂ஸமாசாரம் ஸஜ்ஜம் கர்ம ப்ரமுஞ்சது ॥ (7)

த₃ஷிணாக்₃ரேஷு த₃ர்பே₄ஷு ஸா த₃த₃ர்ஸ மஹீதலே ।
பிதுரிங்கு₃தி₃பிண்யாகம் ந்யஸ்தமாயதலோசநா ॥ (8)

தம் பூ₄மௌ பிதுரார்தேந ந்யஸ்தம் ராமேண வீக்ஷ்ய ஸா ।
உவாச தே₂வீ கௌஸல்யா ஸர்வா த₃ஸரத₂ஸ்த்ரிய: ॥ (9)

இத₃மிக்ஷ்வாகுநாத₂ஸ்ய ராக₄வஸ்ய மஹாத்மந: ।
ராக₄வேண பிதுர்த₃த்தம் பஸ்யதைதத்யத₂ாவிதி₄ ॥ (10)

தஸ்ய தே₃வஸமாநஸ்ய பார்தி₂வஸ்ய மஹாத்மந: ।
நைததெ₃ளபயிகம் மந்யே பு₄க்தபே₄க₃ஸ்ய பே₃ாஜநம் ॥ (11)

சதுரந்தாம் மஹீம் பு₄க்த்வா மஹேந்த்₃ரஸத்₃ருஸோ பு₄வி ।
கத₂மிங்கு₃தி₃பிண்யாகம் ஸ பு₄ங்க்தே வஸுத₄ாதி₄ப: ॥ (12)

அதோ து₃:க₂தரம் லோகே ந கிஞ்சித்ப்ரதிப₄ாதி மே ।
யத்ர ராம: பிதுர்த₃த்யாதி₃ங்கு₃தீ₃க்ஷோத₃ம்ருத்₃தி₄மாந் ॥ (13)

ராமேணைங்கு₃தி₃பிண்யாகம் பிதுர்த₃த்தம் ஸமீக்ஷ்ய மே ।
கத₂ம் து₃:கே₂ந ஹ்ருத₃யம் ந ஸ்பே₂ாதி ஸஹஸ்ரத₄ா ॥ (14)

ஸ்ருதிஸ்து க₂ல்வியம் ஸத்யா லௌகிகீ ப்ரதிப₄ாதி மா ।
யதந்ந: புருஷோ ப₄வதி ததந்நாஸ்தஸ்ய தே₃வதா: ॥ (15)

ஏவமார்தாம் ஸபத்நயஸ்தா ஜக்₃முராஸ்வாஸ்ய தாம் தத₃ா ।
தத்₃ருஸுஸ்சாஸ்ரமே ராமம் ஸ்வர்க்₃யுதமிவாமரம் ॥ (16)

கண்ணீர் நிறைந்து வதங்கிய முகத்தோடிருந்த கோசலை, துயரத்தால் இரங்கத்தக்க நிலையிலிருந்த சுமித்திரை, மற்றும் மன்னருடைய பிற மனைவியரையும் பார்த்து(ப் பின்வருமாறு) சொன்னாள்— (3)

“நாடு கடத்தப்பட்டவர்களும், எந்த வேலையையும் எளிதில் செய்து முடிக்க வல்லவர்களும், (இப்போது) ஆதரவற்றவர்களாக இருக்கின்றவர்களுமான அவர்கள், காட்டில் (மந்தாகினியின்) இந்தத் துறையில்தான், சௌகரியமாக ஏறியிறங்குவதற்குப் படிக்கட்டுகள்கூட இல்லாததால் மிகவும் சிரமத்துடன் நீராடுகிறார்கள் (என்று, கால் வழித்தடம் காணப்படுவதால் தோன்றுகிறது). (4)

சுமித்திரே! லட்சுமணன், என் மகனுக்காக சோம்பலில்லாமல் இங்கிருந்துதான், தானே தண்ணீர் எடுத்துச் செல்கிறான். (5)

உன்னுடைய புதல்வன் (தண்ணீர் சுமந்து செல்லுதல் போன்ற) இழிவான சேவைகளைச் செய்தாலும் யாராலும் பழிக்கப்படமாட்டான். தன் மூத்த சகோதரனுக்கு உதவிடும் வகையில் செய்யப்படும் எல்லாக் காரியங்களும் நற்பயனை விளைவிப்பவைதாம். (6)

இம்மாதிரியான உடல் உழைப்புகளுக்கு உசிதமில்லாதவனான உன் புதல்வன், துர்ப்பாக்கியவசமாகச் செய்துவரும் இழிதொழிலை, (இராமன்) இப்போது (நம்முடன் நாட்டிற்குத் திரும்பியவுடனாவது) விட்டுவிடுவானா?” (7)

நெடுந்தடங்கண்ணாளாகிய அவள் (கோசலை) தரையில், தெற்குப் பார்த்த நுனியையுடைய தர்பங்களின் மேல் தந்தைக்காக வைக்கப்பட்டிருந்த இங்குதிப் பிண்டங்களைப் பார்த்தாள். (8)

(தந்தையின் மரணச் செய்தியைக் கேட்டு) துக்கமடைந்த இராமனால், தரையில் தந்தைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த அதை (பிண்டத்தை)ப் பார்த்த கோசலை, தசரதருடைய மனைவிமார்கள் எல்லோரையும் நோக்கி(ப் பின்வருமாறு) கூறினாள்— (9)

“பாருங்கள்! மகாத்மாவும், இக்ஷ்வாகு வம்ச திலகரும், தன் தந்தையுமான தசரதருக்கு முறைப்படி கொடுக்கப்பட்டது, இது (இந்தப் பிண்டம்). (10)

தேவர்களுக்கு ஒப்பானவரும், ஏராளமான அரச போகங்களை அனுபவித்தவரும், மாவீரருமான அந்த மன்னருக்கு, இது (இந்த எளிய உணவு) உகந்த உணவில்லை என்று எண்ணுகிறேன். (11)

நான்கு சமுத்திரங்களை எல்லையாகவுடைய இந்தப் பூமண்டலம் முழுவதையும் ஆண்டவரும், மண்ணுலகில் தேவேந்திரன் போல் வாழ்ந்தவருமான மாமன்னர், இந்த இங்குதிப் பிண்ணாக்கை எவ்வாறு ஏற்பார்? (12)

எல்லையற்ற செல்வங்களுக்கு அதிபதியான இராமன், (காலஞ்சென்ற) தன் தந்தைக்கு (காட்டுப் பழமான) இங்குதியின் சதையைப் பிண்டமாகக் கொடுத்தான் என்றால், இதைக் காட்டிலும் மேலான துக்கம் இல்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. (13)

‘இராமனால், தன் தந்தைக்கு இங்குதிப் பிண்ணாக்கு உருண்டைதான் பிண்டமாகக் கொடுக்கப்பட்டது’ என்பதைக் கண்ணால் பார்த்த பின்னரும், என் இதயம் சுக்குநூறாகப் பிளக்காமல் இருக்கிறதே? (14)

‘ஒரு மனிதன் எத்தகைய உணவைப் புசிக்கிறானோ, அதே உணவை அவனது தெய்வங்களுக்கும் படைக்கிறான்’ என்ற உலகியல் பழமொழி, நிச்சயமாக உண்மைதான் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.” (15)

சோகத்தால் மேற்கண்டவாறு அழுத அவளை, சக்களத்திமார்கள் ஆறுதல் கூறி அழைத்துச் சென்றார்கள். அவர்கள், ஆசிரமத்தில் தேவலோகத்திலிருந்து விழுந்துவிட்ட தேவதையைப் போன்று வீற்றிருக்கும் இராமனைக் கண்டார்கள். (16)

- ஸர்வபே₄கை₃: பரித்யக்தம் ராமம் ஸம்ப்ரேக்ஷய மாதர: ।
ஆர்தா முமுகரஸ்ருணி ஸஸ்வரம் ஸோககர்ஸிதா: ॥ (17)
- தாஸாம் ராம: ஸமுத்த₂ய ஜக்₃ராஹ சரணாம்புஜாந் ।
மாத்ருணாம் மநுஜவ்யாக்₄ர: ஸர்வாஸாம் ஸத்யஸங்க₃ர: ॥ (18)
- தா: பாணிபி₄: ஸுக₂ஸ்பர்ஸைர் ம்ருத்₃வங்கு₃லிதலை: ஸுபை₄: ।
ப்ரமமார்ஜ₁ ரஜ: ப்ருஷ்ட₂ாத்₃ராமஸ்யாயதலோசநா: ॥ (19)
- லௌமித்ரிரபி தா: ஸர்வா மாத்ரு: ஸம்ப்ரேக்ஷய து₃:கி₂த: ।
அப்யவாத₃யதாஸக்தம் ஸநை ராமாத₃நந்தரம் ॥ (20)
- யத₂ா ராமே தத₂ா தஸ்மிந் ஸர்வா வ்ருத்திரே ஸ்த்ரிய: ।
வ்ருத்திம் த₃ஸரத₂ஜ்ஜாதே லக்ஷ்மணே ஸுப₄லக்ஷணே ॥ (21)
- ஸீதாபி சரணாம்ஸ்தாஸாமுபஸங்க்₃ருஹ்ய து₃:கி₂தா ।
ஸ்வஸ்ருணாமஸ்ருபூர்ணாஷீ ஸா ப₃பூ₄வாக்₃ரத: ஸ்தி₂தா ॥ (22)
- தாம் பரிஷ்வஜ்ய து₃:க₂ார்தா மாதா து₃ஹிதரம் யத₂ா ।
வநவாஸக்ருஸாம் தீ₃நாம் கௌஸல்யா வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (23)
- விதே₃ஹராஜஸ்ய ஸுதா ஸ்நுஷா த₃ஸரத₂ஸ்ய ச ।
ராமபத்நீ கத₂ம் து₃:க₂ம் ஸம்ப்ராப்தா நிர்ஜநே வநே ॥ (24)
- பத்₃மமாதபஸந்தப்தம் பரிக்லிஷ்டமிவோத்பலம் ।
காஞ்சநம் ரஜஸா த்₄வஸ்தம் க்லிஷ்டம் சந்த்₃ரமிவாம்பு₃தை₃: ॥ (25)
- முக₂ம் தே ப்ரேக்ஷய மாம் ஸோகோ த₃ஹத்யக்₃நிரிவாஸ்ரயம் ।
ப்₄ருஸம் மநஸி வைதே₃ஹி வ்யஸநாரணிஸம்ப₄வ: ॥ (26)
- ப்₃ருவந்த்யாமேவமார்தாயாம் ஜநந்யாம் ப₄ரதாக்₃ரஜ: ।
பாத்₃வாஸாத்₃ய ஜக்₃ராஹ வஸிஷ்ட₂ஸ்ய ச ராக₄வ: ॥ (27)
- புரோஹிதஸ்யாக்₃நிஸமஸ்ய வை தத₃ா
ப்₃ருஹஸ்பதேரிந்த்₃ர இவாமராதி₄ப: ।
ப்ரக்₃ருஹ்ய பாதெ₃ள ஸுஸம்ருத்₃த₄தேஜஸ:
ஸஹைவ தேநோபவிவேஸ ராக₄வ: ॥ (28)
- ததோ ஜக₄ந்யம் ஸஹிதை: ஸமந்த்ரிபி₄:
புரப்ரத₄ாநைஸ்ச ஸஹைவ ஸைநிகை: ।
ஜநேந த₄ர்மக்ருதமேந த₄ர்மவா-
நுபோபவிஷ்டோ ப₄ரதஸ்தத₃ாக்₃ரஜம் ॥ (29)
- உபோபவிஷ்டஸ்து தத₃ா ஸ வீர்யவாந்ஸ்-
தபஸ்வி வேஷேண ஸமீக்ஷய ராக₄வம் ।
ஸ்ரியா ஜ்வலந்தம் ப₄ரத: க்ருதாஞ்ஜலிர்-
யத₂ா மஹேந்த்₃ர: ப்ரயத: ப்ரஜாபதிம் ॥ (30)

தாய்மார்கள், எந்தவிதமான போக-சௌகரியங்களும், சுக சாதனங்களும் இல்லாத இராமனைக் கண்டு மிகவும் துக்கப்பட்டார்கள்; துயரத்தால் தாக்கப்பட்டவர்களாக அழுது புலம்பிக் கொண்டு கண்ணீர் பெருக்கினார்கள். (17)

சத்தியம் தவறாதவரான புருஷோத்தமர் இராமன் தன் இடத்திலிருந்து எழுந்து, அந்தத் தாய்மார்கள் அனைவருடைய புண்ணியத் திருவடிகளிலும் விழுந்து வணங்கினார். (18)

அகன்ற கண்களையுடைய அவர்கள் மிருதுவான விரல்களையும், உள்ளங்கைகளையும், இனிய பரிசுத்தை அளிப்பவைகளும், மங்களமானவைகளுமான தங்கள் கைகளால், ஸ்ரீராமனுடைய முதுகில் ஒட்டிக் கொண்டிருந்த தூசுகளைத் துடைத்துவிட்டார்கள். (19)

இலக்குவனும், அந்தத் தாய்மார்கள் எல்லோரையும் ஒருசேரப் பார்த்து மிகவும் துக்கங்கொண்டு, இராமன் வணங்கி எழுந்த பின்னர் மிகவும் பாசத்துடன் மெல்ல மெல்ல வணங்கினான். (20)

அந்த மாதரசிகள் அனைவரும், இராமனிடத்தில் எப்படியோ, அப்படியே தசரதகுமாரனும், சுபலட்சணங்கள் பொருந்தியவனுமான லட்சுமணனிடமும் பாசத்தை வெளிப்படுத்தினார்கள். (21)

துயரத்துடன் சீதையும் மாமியார்களின் பாதங்களில் வணங்கி, கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுடன், அவர்களுக்கு முன்னால் வந்து நின்றாள். (22)

துக்கம் தாங்காத கோசலை, பெற்ற தாய் தன் பெண்ணை ஆதரவுடன் அணைத்துக் கொள்வதைப் போல, வனவாசத்தால் மெலிந்திருப்பவளும், இரங்கத்தக்க நிலையிலுள்ளவளுமான அவளைக் கட்டியணைத்துக் கொண்டு (பின்வருமாறு) கூறினாள்— (23)

“விதேக மன்னனுடைய புதல்வி; தசரதருடைய மருமகள்; இராமனுடைய பத்தினி - (இவ்வளவு பெருமை வாய்ந்த நீ) மக்கள் நடமாட்டமே இல்லாத காட்டில் வசிக்கும் துக்கத்தை எவ்வாறு அடைந்தாய்? (24)

வெய்யிலில் வாடிய தாமரை மலர், கசக்கப்பட்ட நீலோத்பலம், மாசு படிந்த சுவர்ணம், மேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட முழுநிலவு - இவ்வாறாக உன் முகத்தைப் பார்க்கும் என்னை, துக்கம் என்ற அரணிக்கட்டையில் தோன்றியுள்ள சோகம் என்ற அக்னி, நெருப்பானது தான் இருக்குமிடத்தையே எரிப்பதைப் போல என் உள்ளத்தைத் தகிக்கிறது.” (25,26)

இப்படியெல்லாம் மனவேதனையுடன் அன்னை பேசிக் கொண்டிருக்கையில், பரதனின் மூத்தவரான இராமன், வசிஷ்ட முனிவரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார். (27)

தேவர்கள் வேந்தனான இந்திரன், பிருகஸ்பதியைப் பக்தி-சிரத்தையுடன் வணங்குவதைப் போன்று, அக்னியைப் போன்று ஜொலிக்கும் புரோகிதருடைய பாதங்களில் வணக்கம் செலுத்திவிட்டு, அவர் அருகிலேயே அமர்ந்து கொண்டார் இராமன். (28)

பின்னர், தன்னுடன் வந்திருந்த எல்லா அமைச்சர்கள், நகரப் பிரமுகர்கள், படைத்தலைவர்கள், தருமம் அறிந்த உத்தமர்கள் ஆகியோர்களுடன் அறநெறி தவறாத பரதன், தன் அண்ணனுக்கு அருகில் அவர் பின்னால் சென்றமர்ந்தான். (29)

அப்போது வீரம் மிக்கவனான பரதன், தவசியைப் போன்ற தோற்றத்துடன், தவச்செல்வத்தால் பேரொளி வீசிக் கொண்டிருக்கும் இராமனைப் பார்த்து, கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு, பிறும்மதேவன் எதிரில் தேவேந்திரன் விநயசம்பன்னனாக நிற்பதைப் போன்று வீற்றிருந்தான். (30)

கிமேஷ வாக்யம் ப₄ரதோத்ய ராக₄வம்

ப்ரணம்ய ஸத்க்ருத்ய ச ஸாது₄ வக்ஷயதி ।

இதீவ தஸ்யார்யஜநஸ்ய தத்த்வதோ

ப₃பூ₄வ கௌதூஹலமுத்தமம் தத₃ா ॥ (31)

ஸ ராக₄வ: ஸத்யத்₄ருதிஸ்ச லக்ஷமணோ

மஹாநுப₄ாவோ ப₄ரதஸ்ச த₄ார்மிக: ।

வ்ருதா: ஸுஹ்ருத்₃பி₄ஸ்ச விரேஜுரத்₄வரே

யத₂ா ஸத₃ஸ்யை: ஸஹிதாஸ்த்ரயோக்₃நய: ॥ (32)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்ர்யதி₄கஸததம: ஸர்க₃: ॥

சதுரதி₄கஸததம: ஸர்க₃:

ராமப₄ரதஸம்வாத₃:

தம் து ராம: ஸமாக்ஞாய ப்₄ராதரம் கு₃ருவத்ஸலம் ।

லக்ஷமணேந ஸஹ ப்₄ராத்ரா ப்ரஷ்டும் ஸமுபசக்ரமே ॥ (1)

கிமேததி₃ச்சே₂யமஹம் ஸ்ரோதும் ப்ரவ்யாஹ்ருதம் த்வயா ।

யஸ்மாத் த்வமாக₃தோ தே₃ஸமிமம் சீரஜடாஜிநீ ॥ (2)

யந்நிமித்தமிமம் தே₃ஸம் க்ருஷ்ணாஜிநஜடாத₄ர: ।

ஹித்வா ராஜ்யம் ப்ரவிஷ்டஸ்த்வம் தத்ஸர்வம் வக்துமர்ஹஸி ॥ (3)

இத்யுக்த: கைகேயீபுத்ர: காகுத்ஸ்தே₂ந மஹாத்மநா ।

ப்ரக்ருஹ்ய பலவத் பூய: ப்ராஞ்ஜலிர் வாக்யமப்ரவீத் ॥ (4)

ஆர்யம் தாத: பரித்யஜ்ய க்ருத்வா கர்ம ஸுது₃ஷ்கரம் ।

க₃த: ஸ்வர்க₃ம் மஹாப₃ாவோ புத்ரஸோகாபி₄பீடி₃த: ॥ (5)

ஸ்த்ரியா நியுக்த: கைகேய்யா மம மாத்ரா பரந்தப ।

சகார ஸுமஹத்பாபமித₃மாத்மயஸோஹரம் ॥ (6)

ஸா ராஜ்யப₂லமப்ராப்ய வித₄வா ஸோககர்ஸிதா ।

பதிஷ்யதி மஹாகே₄ரே நிரயே ஜநநீ மம ॥ (7)

தஸ்ய மே த₃ாஸபூ₄தஸ்ய ப்ரஸாத₃ம் கர்துமர்ஹஸி ।

அபி₄ஷிஞ்சஸ்வ சாத்₃யைவ ராஜ்யேந மக₄வாநிவ ॥ (8)

இமா: ப்ரக்ருதய: ஸர்வா வித₄வா மாதரஸ்ச யா: ।

த்வத்ஸகாஸமநுப்ராப்தா: ப்ரஸாத₃ம் கர்துமர்ஹஸி ॥ (9)

அந்தச் சமயத்தில், இராகவனை வணங்கி உபசாரங்கள் செய்துவிட்ட பரதன், அவரிடம், 'என்ன பேசப் போகிறான்?' என்பதை அறிய, அங்கிருந்த மேன்மக்கள் மனத்துடிப்புடன் இருந்தார்கள். (31)

அரசவையில் நண்பர்கள் புடைகுழ விளங்குவது போல சத்தியத்தில் உறுதியுள்ள ஸ்ரீராமன், மகானுபாவனான லட்சுமணன், தருமாத்மாவான பரதன் ஆகிய மூவரும், யாகசாலையில் வேதவித்தகர்களால் குழப்பப்பட்டுக்கும் மூன்று அக்னிகள் போல் அப்போது பிரகாசித்தார்கள். (32)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நூற்று மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நூற்று நான்கு

இராம-பரதனிடையே உரையாடல்

தம்பி இலக்குவனுடன் இருந்த இராமன், பெரியோர்களிடம் (குறிப்பாக, தன்னிடம்) மிகவும் மரியாதை கொண்டவனான தம்பியை (பரதனை) நோக்கிப் பேச ஆரம்பித்தார்— (1)

“மரவுரி, ஜடை, மான்தோல் ஆகியவைகளைத் தரித்துக் கொண்டு (அயோத்தியிலிருந்து வெகுதூரத்திற்கப்பால் உள்ள கோரமான காடுகள் அடர்ந்த) இந்தப் பிரதேசத்திற்கு நீ ஏன் வந்தாய்? என்று, நீயே சொல்லிக் கேட்க விரும்புகிறேன். (2)

(மன்னனாக முடிசூட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய நீ) மான்தோல், ஜடை தரித்து, நாட்டை விட்டு, எந்த நோக்கத்துடன் இங்கே வந்திருக்கிறாய் என்பதை விளக்கமாகச் சொல்.” (3)

காகுத்த இராமன் மேற்கண்டவாறு கேட்டவுடன், தன் நெஞ்சில் துக்கத்தை அடக்கிக் கொண்டு, இரு கைகளையும் கூப்பி, கைகேயியின் மைந்தன் (பின்வரும்) சொற்களைக் கூறினான்— (4)

“பெருந்தோளரான நமது தந்தையார், மகா குணசாலியான தங்களைத் துறத்தல் என்ற மிகவும் கொடூரமான ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிட்டு, பின்னர் புதல்வனைப் பிரிந்த சோகத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் விண்ணுலகம் சென்றடைந்தார். (5)

எதிரிகளை வாட்டுபவரே! என் தாய் எனப்படும் ஒரு பெண்ணின் சொற்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு, தன்னுடைய பெரும்புகழை அடியோடு ஒழித்துக்கட்டும் மிகப்பெரிய இந்தப் பாவச்செயலை செய்தார். (6)

என்னுடைய தாயார், (தான் விரும்பிய) அரசாட்சி என்ற பயனைப் பெறவில்லை. (மாறாக) கைம்பெண்ணாகி சோகத்தால் தவிக்கிறாள். (தான் செய்த பாவத்தின் பயனாக) மிகவும் பயங்கரமான நரகத்தில் விழப் போகிறாள். (7)

தங்களுடைய அடிமையாகிய எனக்கு அருள்புரிய வேண்டும். தேவலோகத்தில் இந்திரன் பட்டாபிஷேகம் செய்துகொண்டதைப் போல, தாங்கள் கோசல நாட்டை ஏற்று வேந்தர் வேந்தனாக முடிசூட்டிக் கொள்ள வேண்டும். (8)

முக்கியஸ்தர்களான இந்தக் குடிமக்களும், அமங்கலக்கோலம் பூண்டிருக்கும் தாயார்களும் (இந்தப் பிரார்த்தனையைக் கூறவே) தங்களிடம் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேண்டுகோளை தாங்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும். (9)

தத₃ாநுபூர்வ்யா யுக்தம் ச யுக்தம் சாத்மநி மாநத₃ ।
ராஜ்யம் ப்ராப்துஹி த₄ர்மேண ஸகாமாந் ஸுஹ்ருத₃: குரு ॥ (10)

ப₄வத்வவித₄வா பூ₄மி: ஸமக்₃ரா பதிநா த்வயா ।
ஸஸிநா விமலேநேவ ஸாரதீ₃ ரஜநீ யத₂ா ॥ (11)

ஏபி₄ஸ்ச ஸசுவை: ஸார்த₄ம் ஸிரஸா யாசிதோ மயா ।
ப₄ராது: ஸிஷ்யஸ்ய த₃ாஸஸ்ய ப்ரஸாத₃ம் கர்துமர்ஹஸி ॥ (12)

ததி₃த₃ம் ஸாஸ்வதம் பித்ர்யம் ஸர்வம் ப்ரக்ருதிமண்ட₃லம் ।
பூஜிதம் புருஷவ்யாக்₄ர நாதிக்ரமிதுமர்ஹஸி ॥ (13)

ஏவமுக்த்வா மஹாபூ₃ஹு: ஸபூ₃ஷ்ப: கைகயீஸுத: ।
ராமஸ்ய ஸிரஸா பாதெ₃ள ஜக்₃ராஹ விதி₄வத்புந: ॥ (14)

தம் மத்தமிவ மாதங்க₃ம் நி:ஸ்வஸந்தம் புந: புந: ।
ப₄ராதரம் ப₄ரதம் ராம: பரிஷ்வஜ்யேத₃மப்₃ரவீத் ॥ (15)

குலீந: ஸத்த்வஸம்பந்நஸ் தேஜஸ்வீ சரிதவ்ரத: ।
ராஜ்யஹேதோ: கத₂ம் பாபமாசரேந்மத்₃விதே₄ா ஜந: ॥ (16)

ந தே₃ாஷம் த்வயி பஸ்யாமி ஸக்ஷம்மப்யரிஸத்₃ந ।
ந சாபி ஜநநீம் பூ₃ல்யாத் த்வம் விக்₃ர்ஹிதுமர்ஹஸி ॥ (17)

காமகாரோ மஹாப்ராக்ஞ கு₃ருணாம் ஸர்வத₃ாநக₄ ।
உபபந்நேஷு த₃ாரேஷு புத்ரேஷு ச விதீ₄யதே ॥ (18)

வயமஸ்ய யத₂ா லோகே ஸங்க்₂யாதா: ஸௌம்ய ஸாது₄பி₄: ।
பூ₄ர்யா: புத்ராஸ்ச ஸிஷ்யாஸ்ச த்வமபி ஞாதுமர்ஹஸி ॥ (19)

வநே வா சீரவஸநம் ஸௌம்ய க்ருஷ்ணாஜிநாம்பு₃ரம் ।
ராஜ்யே வாபி மஹாராஜோ மாம் வாஸயிதுமீஸ்வர: ॥ (20)

யாவத்பிதரி த₄ர்மக்ஞே கெ₃ளரவம் லோகஸத்க்ருதே ।
தாவத்₄ர்மப்₄ருதாம் ஸ்ரேஷ்ட₂ ஜநந்யாமபி கெ₃ளரவம் ॥ (21)

ஏதாப்₄யாம் த₄ர்மஸீலாப்₄யாம் வநம் க₃ச்சே₂தி ராக₄வ ।
மாதாபித்ருப்₄யாமுக்தோஹம் கத₂மந்யத்ஸமாசரே ॥ (22)

த்வயா ராஜ்யமயோத்₄யாயாம் ப்ராப்தவ்யம் லோகஸத்க்ருதம் ।
வஸ்தவ்யம் த₃ண்ட₃காரண்யே மயா வல்கலவாஸஸா ॥ (23)

அனைவரையும் கௌரவிக்கும் பெருமையுடையவரே! (முத்த புதல்வனுக்கே அரசரிமை என்ற) பரம்பரை வழக்கப்படி சரியானதும், அதனால் நியாயப்படி தங்களுக்கே கிடைக்க வேண்டியதுமான அரசை ஏற்றுக்கொண்டு நண்பர்களையெல்லாம் மனோரதம் கைகூடியவர்களாகச் செய்யுங்கள். (10)

சரத்காலத்தில் (மேக சஞ்சாரமில்லாத ஆகாயத்தில்) மாசற்ற முழுநிலவின் ஒளியால் இரவு நேரம் பிரகாசிப்பது போல, இந்தப் பூமண்டலம் முழுவதும் தங்களைத் தலைவராகப் பெற்று மங்கலமாக விளங்கட்டும். (11)

நான், தங்களுடைய சகோதரன்; சிஷ்யன்; அடிமை. இங்குள்ள அமைச்சர்களோடு தலைவணங்கிப் பிரார்த்திக்கிறேன். எனக்குத் தாங்கள் அருள்புரிய வேண்டும். (12)

ஆண்புலி நிகர் வீரரே! இங்குள்ள ஜீவப் பிராணி, தாவர ராசிகள் எல்லாம் பன்னெடுங்காலமாக நமது முன்னோர்களால் நன்றாக பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. அந்த முறையை தாங்கள் மீறிச் செல்லக்கூடாது." (13)

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, மகாவீரனான பரதன் கண்களில் நீர் சொரிய இராமபிரானுடைய திருவடிகளில் (சரணாகதி செய்யும்) முறைப்படி மீண்டும் நமஸ்காரம் செய்தான். (14)

அப்போது மதங்கொண்ட யானைபோல் இடைவிடாது பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருந்த சகோதரனான பரதனை, இராமன் அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டு பின்வருமாறு கூறினார்— (15)

"நற்குடியில் பிறந்த, நற்குணங்கள் நிறைந்த மகாவீரியவானும் அறநெறி வழுவாதவனுமான என்னைப் போன்ற ஒருவன், அரசாட்சியை அடைய வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக (தந்தையின் கட்டளையை மீறுதல் என்ற) பாவத்தைச் செய்யத் துணிவானா? (16)

எதிரிகளை அடக்குபவனே! நான், உன்னிடம் கடுகளவு குற்றத்தையும் பார்க்கவில்லை. (நீ, குற்றமற்றவன் என்பதை நான் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறேன்.) மேலும், மதிமயக்கத்தினால் உன் அன்னையை நீ இகழ்ந்து பேசக்கூடாது. (17)

மாசற்றவனே! பேரறிவாளனே! அறநூல்படி, தமக்கு மிகவும் விருப்பமான மனைவி-புதல்வர்களை, தம் இஷ்டப்படி ஆணையிடும் அதிகாரம் தந்தைமார்களுக்கு இருக்கிறது. (18)

சீலத்திருவாளனே! நம் தாய்மார்களும், புத்திரர்களான நாம் எல்லோரும் உலகிலுள்ள சான்றோர்களால், மாமன்னரின் அன்பிற்குரிய மனைவிகள் எனவும், புதல்வர்கள் எனவும், கட்டளைப்படி நடக்கும் சீடர்கள் எனவும் போற்றப்படுகிறோம் என்பதை நீயும் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். (19)

நற்குணம் நிறைந்தவனே! மரவுரியும் மான்தோலும் உடுத்திக் கொண்டு காட்டில் வசிக்கச் சொல்வதற்கும், அல்லது (சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து) ஆட்சி செலுத்தும்படி கூறுவதற்கும் மாமன்னரான அவருக்கு அதிகாரம் உண்டு. (20)

தருமப்பற்றுடையவர்களில் தலைசிறந்தவனே! உலக மக்கள் அனைவராலும் கௌரவிக்கப்பட்டவரும் அறம் வழுவாதவருமான தந்தையின்பால் எவ்வளவு மதிப்பு வைத்திருக்கிறோமோ, அதே அளவு மதிப்பை, பெற்ற தாயினிடத்தில் வைக்கப்பட வேண்டும். (21)

ரகுநந்தனா! தருமசீலர்களும், தாய்-தந்தையருமான (தசரதர்-கைகேயி ஆகிய) இவ்விருவராலும், 'காட்டிற்குப் போ' என்று ஆணையிடப்பட்ட நான், அதற்கு மாறாக எவ்வாறு நடப்பேன்? (22)

'நீ, உலகத்தோரால் போற்றப்படும் கோசல நாட்டின் தலைநகரான அயோத்தியை அடைய வேண்டும்; நான், மரவுரி உடுத்திக் கொண்டு தண்டகாரணயத்தில் வசிக்கவேண்டும்.' (23)

ஏவம் க்ருத்வா மஹாராஜோ விபாக்யம் லோகஸந்நிதௌ ।
வ்யாதிப்ய ச மஹாதேஜா திவம் த்யுரதேயா க்யுத: ॥ (24)

ஸ ச ப்ரமாணம் தர்மாத்மா ராஜா லோககுருஸ்தவ ।
பித்ரா த்யுத்தம் யதாபாக்யமுபபேயாக்யம் த்வமர்ஹஸி ॥ (25)

சதுர்த்யுஸ ஸமா: ஸௌம்ய த்யுண்டகாரண்யமாஸ்ரித: ।
உபபேயாஷ்யே த்வஹம் த்யுத்தம் பாக்யம் பித்ரா மஹாத்மநா ॥ (26)

யத்யுப்ரவீந்மாம் நரலோகஸத்க்ருத:
பிதா மஹாத்மா விபுத்யாதிபோபம: ।
ததேவ மந்யே பரமாத்மநோ ஹிதம்
ந ஸர்வலோகேஸ்வர பாவமப்யஹம் ॥ (27)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்யுராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
அயோத்யாகாண்டே சதுரதிகஸததம: ஸர்க்ய: ॥

பஞ்சாதிபகஸததம: ஸர்க்ய:

ராமவாக்யம்

தத: புருஷஸிம்ஹாநாம் வ்ருதாநாம் தை: ஸுஹ்ருத்யுக்ஷணை: ।
ஸோசதாமேவ ரஜநீ த்யு:கேந வ்யத்யவர்த்த ॥ (1)

ரஜந்யாம் ஸுப்ரபாதாயாம் ப்ராதரஸ்தே ஸுஹ்ருத்யுவ்ருதா: ।
மந்த்யாகிந்யாம் ஹுதம் ஜப்யம் க்ருத்வா ராமமுபாக்யமந் ॥ (2)

தூஷணீம் தே ஸமுபாஸீநா ந கச்சித்கிஞ்சித்யுப்ரவீத் ।
புரதஸ்து ஸுஹ்ருந்மத்யே ராமம் வசநமப்யுரவீத் ॥ (3)

ஸாந்த்விதா மாமிகா மாதா த்யுத்தம் ராஜ்யமித்யம் மம ।
தத்யுத்யாமி தவைவாஹம் புங்ஷ்ய ராஜ்யமகண்டகம் ॥ (4)

மஹதேவாம்ப்யுவேகேந பிந்ந: ஸேதூர்ஜலாக்யமே ।
த்யுராவாரம் த்வத்யுந்யேந ராஜ்யகண்ட்யமித்யம் மஹத் ॥ (5)

க்யுதிம் க்யுர இவாஸ்வஸ்ய தார்ஷ்யஸ்யேவ பதத்ரிண: ।
அநுக்யந்தும் ந ஸக்திர்மே க்யுதிம் த்வ மஹிபதே ॥ (6)

மகாதேஜஸ்வியான மாமன்னர் தசரதர், மக்களவையில் மேற்கண்டவாறு தனித்தனியே பிரிவினை செய்து ஆணையிட்ட பின்னர் மேலுலகம் சென்றார். (24)

தருமாத்மாவும் உலகத் தலைவருமான அந்த மன்னர்தான், உனக்கு ஆணையிடும் அதிகாரம் படைத்த உச்சநிலை அதிகாரி. எனவே, தந்தையாரால் கொடுக்கப்பட்ட பாகத்தை (அரசு பரிபாலனத்தை) உள்ளபடி அனுபவிப்பதற்கு உரிமையுள்ளவன் நீதான். (25)

புண்ணியாத்மாவே! மகாத்மாவான தந்தையாரால் எனக்கு அளிக்கப்பட்ட தண்டகாரணயத்தில் இருந்து கொண்டு, நான் பதிநான்கு ஆண்டுகளைக் கழிப்பேன். (26)

உலக மக்களால் மதிக்கப்பட்டவரும், தேவர்கள் தலைவனான இந்திரனுக்கு நிகரானவரும், மகாத்மாவுமான தந்தையார், எனக்கு என்ன உத்திரவிட்டாரோ, அதுதான் எனக்கு நன்மையை அளிப்பது என்று கருதுகிறேன். அதற்குமாறாக, எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவனாக (பிரம்மாவாக) இருக்கும் பதவியைக்கூட நான் (எனக்கு நலன் விளைவிப்பதாக) எண்ணவில்லை.” (27)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நாற்று நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நூற்றைந்து

இராமன் தருமத்தைக் கூறுவது

நண்பர்களோடு கூடியிருந்த, சிந்தனையில் மூழ்கியிருந்த இராமன் முதலான சகோதரர்களுக்கு அந்த இரவு துக்கத்துடனேயே கழிந்தது. (1)

இரவு கழிந்து, பொழுது புலர்ந்தவுடன் அந்தத் தம்பிகள் (மூவரும்) மந்தாகினி நதியில் நீராடிவிட்டு, ஜப-ஹோமங்களைச் செய்து முடித்து, அன்பர்கள் புடைகுழ இராமனை வந்தடைந்தார்கள். (2)

மௌனமாகவே உட்கார்ந்திருந்த அவர்களில் யாரும் எதுவும் பேசவில்லை. நண்பர்கள் கூடியிருக்கும் அந்த நேரத்தில் பரதன், இராமனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு சொன்னான்— (3)

“என்னுடைய தாய், (தந்தையிடமிருந்து) தருமநெறிப்படி (வரதானத்தைப் பெற்று) திருப்தி செய்விக்கப்பட்டாள். இந்த அரசாட்சி, என்னுடைய தாயாரால் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. (எனவே, இந்த ராஜ்யத்தின் மீது முழு உரிமையும் என்னுடையதே என்பது நிச்சயம்.) அதை, நானாகவே தங்களுக்குக் காணிக்கை ஆக்குகிறேன். (இந்த ஏற்பாட்டில் தரும விரோதம் எதுவும் காணப்படவில்லையே?) தாங்கள், இந்த ராஜ்யம் முழுவதையும் ஏற்றுப் பரிபாலனம் செய்ய வேண்டும். (4)

மழைக்காலத்தில் பெரும் வெள்ளத்தினால் உடைந்துபோன அணையை செப்பனிட முடியாதது போல, விசாலமான (கோசல) நாட்டுப் பிரதேசத்தைத் தங்களைத் தவிர வேறு எவராலும் நிர்வகிக்க முடியாது. (வெள்ளம் வடிந்த பின்னர்தான் அணையைக் கட்ட முடியும்; அதுபோல, தாங்கள் வந்து அரசாட்சியை ஏற்றுக் கொண்டால்தான் அயோத்தியின் கட்டுக்கோப்பு குலையாதிருக்கும்.) (5)

உலகாளும் மன்னரே! வேகமாக ஓடும் குதிரைக்கு ஈடாகுமா, கழுதை? கருடனுடைய மகாவேகத்துடன் ஒரு சின்னஞ்சிறு பறவையை ஒப்பிட முடியுமா? (தாங்கள் கருடன்; நான் ஒரு குருவி.) தங்களுடைய ஈடு-இணையற்ற நிர்வாகத் திறனை அனுசரித்துச் செல்லும் சக்தி எனக்கு இல்லை. (6)

ஸுஜீவம் நித்யஸஸ்தஸ்ய ய: பரைருபஜீவ்யதே ।
ராம தேந து துஜீவம் ய: பராநுபஜீவதி ॥ (7)

யத₂ து ரோபிதோ வ்ருக்ஷ: புருஷேண விவர்தி₄த: ।
ஹ்ரஸ்வகேந து₃ராரோஹோ ரூ₄ஸ்கந்தோ₄ மஹாத்த்ரும: ॥ (8)

ஸ யத₂ புஷ்பிதோ பூ₄த்வா ப₂லாநி ந நித₃ர்ஸயேத் ।
ஸ தாம் நாநுப₄வேத்ப்ரீதிம் யஸ்ய ஹேதோ: ப்ரரோபித: ॥ (9)

ஏஷோபமா மஹாப₃ரோஹோ தமர்த₂ம் வேத்துமர்ஹஸி ।
யதி₃ த்வமஸ்மாந் வ்ருக்ஷபே₄ ப₄ர்தா ப்₄ருத்யாந்ந ஸாதி₄ ஹி ॥ (10)

ஸ்ரேணயஸ்த்வாம் மஹாராஜ பஸ்யந்த்வக்₃ர்யாஸ்ச ஸர்வஸ: ।
ப்ரதபந்தமிவாதி₃த்யம் ராஜ்யே ஸ்தி₂தமரிந்த₃மம் ॥ (11)

தவாநுயானே காகுத்ஸ்த₂ மத்தா நர்த₃ந்து குஞ்ஜரா: ।
அந்த:புரக₃தா நார்யோ நந்த₃ந்து ஸுஸமாஹிதா: ॥ (12)

தஸ்ய ஸாத்₄வித்யமந்யந்த நாக₃ரா விவித₄ ஜநா: ।
ப₄ரதஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா ராமம் ப்ரத்யநுயாசத: ॥ (13)

தமேவம் து₃:கி₂தம் ப்ரேக்ஷய விலபந்தம் யஸஸ்விநம் ।
ராம: க்ருதாத்மா ப₄ரதம் ஸமாஸ்வாஸயத₃ாத்மவாந் ॥ (14)

நாத்மந: காமகாரோஸ்தி புருஷோயமநீஸ்வர: ।
இதஸ்சேதரதஸ்சைநம் க்ருதாந்த: பரிகர்ஷதி ॥ (15)

ஸர்வே ஷயாந்தா நிசயா: பதநாந்தா: ஸமுச்ச்₂ரயா: ।
ஸம்யோக₃ா விப்ரயோக₃ாந்தா மரணாந்தம் ச ஜீவிதம் ॥ (16)

யத₂ ப₂லாநாம் பக்வாநாம் நாந்யத்ர பதநாத்த்₃ப₄யம் ।
ஏவம் நரஸ்ய ஜாதஸ்ய நாந்யத்ர மரணாத்த்₃ப₄யம் ॥ (17)

யத₂ாக₃ாரம் த்₃ரு₄ஸ்தூ₂ணம் ஜீர்ணம் பூ₄த்வாவஸீத₃தி ।
தத₃ாவஸீத₃ந்தி நரா ஜராம்ருத்யுவஸம் க₃தா: ॥ (18)

அத்யேதி ரஜநீ யா து ஸா ந ப்ரதிநிவர்ததே ।
யாத்யேவ யமுநா பூர்ணா ஸமுத்₃ரம் லவணார்ணவம் ॥ (19)

அஹோராத்ராணி க₃ச்ச₂ந்தி ஸர்வேஷாம் ப்ராணிநாமிஹ ।
ஆயூம்ஷி ஷபயந்த்யாஸு க்₃ர்ஷ்மே ஜலமிவாம்ஸவ: ॥ (20)

இராமா! எவனுடைய உதவியை நாடிவந்து மக்கள் வாழ்க்கை நடத்துகிறார்களோ, அவனுடைய வாழ்க்கையே உத்தமமானது; எவனொருவன் பிறருடைய ஆதரவில் வாழ்க்கை நடத்துகிறானோ, அவனுடைய வாழ்வு கஷ்டமானது. (7)

மாபெரும் வீரரே! பழத்தில் விருப்பம் கொண்ட ஒரு மனிதன் விதை விதைக்கிறான்; அது செழித்து வளர்ந்து பல கிளைகள் உடையதான பெரிய மரமாக உயர்ந்து நிற்கிறது; ஒரு குள்ள மனிதனால் அதில் ஏற முடியாது. அந்த மரத்தில் பூக்கள் மலர்ந்தன; ஆனால், காய்-பழம் தோன்றவேயில்லை என்றால், எந்தக் காரணத்திற்காக மரம் வளர்க்கப்பட்டதோ, அந்த விருப்பம் நிறைவேறாமற்போகிறது. (தாங்கள் செய்கையும் இதுபோலவே இருக்கிறது?) (தாங்கள் ராஜ்யத்தை ஆளவேண்டும் என்பது அரசரின் விருப்பம். அந்த விருப்பம் நிறைவேறாமற்போனால், தங்களைப் புதல்வனாக அடைந்ததன் பயனை இல்லாமல் போய்விடும்.) நான் சொல்கிற இந்த உதாரணத்தைத் தாங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள். ஆணேறு போன்ற தாங்கள் பணியாளர்களான எங்களுடைய போஷகர்; தலைவர். தாங்கள் எங்களை ஆட்சி செய்ய இசையவில்லை என்றால் முன்னர் கூறிய உதாரணங்கள் தங்கள் விஷயத்திலும் பொருத்தமாகிவிடும். (8-10)

பேரரசரே! எதிரிகளை அடக்கும் தாங்கள் செஞ்சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும் சூரியனைப் போல, அரசு கட்டிலில் வீற்றிருந்து ஆட்சி செய்வதை எல்லா வகுப்பு மக்களும் பிரமுகர்களும் கண்டு களிக்கட்டும். (11)

காகுத்தரே! தாங்கள் பவனி வரும்போது உற்சாகங்கொண்ட யானைகள், உரத்த குரலில் பிளிறட்டும்; அந்தப்புரத்து நாரீமணிகள் முக மலர்ச்சியோடு வாழ்த்தி வரவேற்கட்டும்." (12)

இராமனை மன்றாடிப் பிரார்த்திக்கும் பரதனுடைய சொற்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த, பட்டணத்திலிருந்து வந்திருந்த பலதரப்பட்ட மக்களும், 'ரொம்ப சரி' என்று எண்ணி மகிழ்ந்தார்கள். (13)

மிகவும் மனத்தூய்மையுடையவரும் புலன்களை வென்றவருமான இராமன், புகழ்பெற்ற பரதன் இவ்வாறு துக்கத்துடன் புலம்பிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறி) தேற்றியருளினார்— (14)

“எந்த மனிதனும் தன் இஷ்டம் போல் நடக்க முடியாது; அவனுக்கு அந்த உரிமை இல்லை. வினைப்பயன் அவனை இங்குமங்குமாகத் துரத்தி அலைக்கழிக்கிறது. (15)

சேர்த்து வைக்கப்பட்ட செல்வங்கள் எல்லாம் முடிவில் அழிந்துதான் போகும்; பெரும் பதவியில் இருப்பவர்கள் கீழே விழுகிறார்கள்; சேர்க்கை (மனைவி-மக்கள்-நட்பு-உறவு) எல்லாம் இறுதியில் பிரிந்துதான் போகும்; உயிரின் முடிவு மரணம். (16)

மரத்தில் நன்றாக பழுத்துவிட்ட பழங்களுக்கு, 'தாம் விழுந்துவிடுவோமோ?' என்பதைத் தவிர வேறு பயமில்லை; அதுபோல பிறவி எடுத்துவிட்ட மனிதனுக்கு, 'மரணம் வந்துவிடுமோ?' என்பதைக் காட்டிலும் வேறு பயமில்லை. (17)

உறுதியான தூண்களையுடைய ஒரு கட்டிடம் நாட்கள் செல்லச் செல்ல, தன் வலிமையிழந்து இடிந்து விழுகிறது. அவ்விதமே, மனிதர்கள் முதுமை-மரணங்களுக்கு ஆட்பட்டவர்களாகி அழிந்து போகிறார்கள். (18)

கழிந்து போன இரவு எப்படியும் திரும்பி வருவதில்லை; உப்புக் கடலை சென்றடையும் யமுனை நதியின் தூய நீர் கடலுடன் கலந்தேவிடுகிறது. (திரும்பவும் யமுனையின் தூய நீராக ஆவதில்லை.) (19)

கோடைக் காலத்தில் சூரியனின் வெம்மைக் கிரணங்கள் வேகமாகத் தண்ணீரை உறிஞ்சிவிடுவதைப் போல, இவ்வுலகில் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் வாழ்நாளை குறைத்துக் கொண்டு இரவு-பகல்கள் கழிந்து கொண்டிருக்கின்றன. (20)

ஆத்மாநாமநுஸோச த்வம் கிமந்யமநுஸோசஸி ।

ஆயுஸ்தே ஹீயதே யஸ்ய ஸ்தி₂தஸ்ய ச க₃தஸ்ய ச ॥ (21)

ஸஹைவ ம்ருத்யுர்வ்ரஜதி ஸஹ ம்ருத்யுர்நிஷீத₃தி ।

க₃த்வா ஸுதீ₃ர்க₄மத்₄வாநம் ஸஹம்ருத்யுர்நிவர்ததே ॥ (22)

க₃ாத்ரேஷு வலய: ப்ராப்தா: ஸ்வேதாஸ்சைவ ஸிரோருஹா: ।

ஜரயா புருஷோ ஜீர்ண: கிம் ஹி க்ருத்வா ப்ரப₄ாவயேத் ॥ (23)

நந்த₃ந்த்யுதி₃த ஆதி₃த்யே நந்த₃ந்த்யஸ்தமிதே ரவௌ ।

ஆத்மநோ நாவபு₃த்₄யந்தே மநுஷ்யா ஜீவிதக்ஷயம் ॥ (24)

ஹ்ருஷ்யந்த்ய்ருதுமுக₂ம் த்₃ருஷ்ட்வா நவம் நவமிஹாக₃தம் ।

ருதூநாம் பரிவர்தேந ப்ராணிநாம் ப்ராணஸம்க்ஷய: ॥ (25)

ய₂தா காஷ்ட₂ம் ச காஷ்ட₂ம் ச ஸமேயாதாம் மஹார்ணவே ।

ஸமேத்ய ச வ்யபேயாதாம் காலமாஸாத்ய கஞ்சந ॥ (26)

ஏவம் ப₄ார்யாஸ்ச புத்ராஸ்ச க்ஞாதயஸ்ச த₄நாநி ச ।

ஸமேத்ய வ்யவத₄ாவந்தி த்₄ருவோ ஹ்யேஷாம் விநாப₄வ: ॥ (27)

நாத்ர கச்சித்₃யத₂ாப₄ாவம் ப்ராணீ ஸமபி₄வர்ததே ।

தேந தஸ்மிந்ந ஸாமர்த்யம் ப்ரேதஸ்யாஸ்த்யநுஸோசத: ॥ (28)

யத₂ா ஹி ஸார்த₂ம் க₃ச்ச₂ந்தம் ப்₃ருயாத்கஸ்சித்பதி₂ ஸ்தி₂த: ।

அஹமப்யாக₃மிஷ்யாமி ப்ருஷ்ட₂தோ ப₄வதாமிதி ॥ (29)

ஏவம் பூர்வைர்க₃தோ மார்க₃: பித்ருபைதாமஹோ த்₄ருவ: ।

தமாபந்ந: கத₂ம் ஸோசேத்யஸ்ய நாஸ்தி வ்யதிக்ரம: ॥ (30)

வயஸ: பதமாநஸ்ய ஸ்ரோதஸோ வாநிவர்திந: ।

ஆத்மா ஸுகே₂ நியோக்தவ்ய: ஸுக₂ப₄ாஜ: ப்ரஜா: ஸ்ம்ருதா: ॥ (31)

த₄ர்மாத்மா ஸ ஸுபை₄: க்ருத்ஸந: க்ரதுபி₄ஸ்சாப்தத₃க்ஷிணை: ।

தூ₄தபாபோ க₃த: ஸ்வர்க₃ம் பிதா ந: ப்ருதி₂வீபதி: ॥ (32)

ப்₄ருத்யாநாம் ப₄ரணாத்ஸம்யக் ப்ரஜாநாம் பரிபாலநாத் ।

அர்த₂ாத₃நாச்ச த₄ர்மேண பிதா நஸ்த்ரிதி₃வம் க₃த: ॥ (33)

உன் வாழ்நாள் குறைந்து கொண்டே இருக்கிறது. எனவே, நீ, உன்னைப் பற்றியே நினைத்துப் பார்; இங்கே உயிருடன் இருப்பவன், அல்லது, போய்விட்ட பிறரைப் பற்றி ஏன் வருத்தப்படுகிறாய்? (21)

காலன், (பிராணிகளின்) கூடவே நடக்கிறான்; காலன், கூடவே உட்காருகிறான்; காலன், கூடவே வெகுதூரம் வரை சென்று திரும்புகிறான். (22)

சரீரத்தில் சுருக்கங்கள் உண்டாகிவிட்டன; தலைமுடி நரைத்துப் போய்விட்டது; முதுமையினால் மனிதன் பலம் இழக்கிறான்! உண்மையான நிலை இப்படி இருக்கும்போது, அவன் எந்த உபாயத்தின் மூலம் சாவிலிருந்து தன்னை காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும்? (23)

சூரியன் உதயமானவுடன் மனிதன் மகிழ்ச்சி அடைகிறான்; சூரியன் மறைந்த பின்னும் மகிழ்கிறான். ஆனால், (அந்தோ, பரிதாபம்!) தம் வாழ்வின் ஒரு நாள் குறைந்துவிட்டதை மனிதர்கள் உணர்ந்து கொள்வதில்லை. (24)

ஒவ்வொரு பருவ காலமும் தோன்றும்போது, அப்போதுதான் முதன்முறையாகத் தோன்றியதைப் போன்று மனிதன் மனம் துள்ளுகிறான்; (உலகம் தோன்றிய நாளிலிருந்து ஏற்படும்) பருவ காலங்களின் மாறுதலால் ஜீவன்களுக்கு வாழ்நாள் குறைந்து கொண்டே வருகிறது (என்பதை உணர்வதில்லை). (25)

பெருங்கடலில் (தனித்தனியே மிதந்து கொண்டிருக்கும்) இரண்டு மரக்கட்டைகள் ஒரு சமயத்தில் ஒன்று சேரும்; கொஞ்ச நேரத்தில் கூடியிருந்த அவை பிரிந்து சென்றுவிடும். அதுபோலவே, மனைவி-புதல்வர்-உறவினர்-செல்வங்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்திருந்து பிரிந்துவிடுகின்றன. இந்தப் பிரிவு நிச்சயம் நடைபெறவே செய்கிறது. (26,27)

இந்த உலகில் எந்தவொரு பிராணியும் தன் வினைப்பயனை மாற்றவே முடியாது என்பதால், இறந்துபோனவனுக்காக (உயிரோடிருக்கும்) ஒருவன் அதிக சோகத்தில் மூழ்குவதால், அவனுக்கு எந்தப் பயனும் உண்டாவதில்லை. (அவன் தன்னுடைய கடைசி நாளை தள்ளிப்போட இயலாது.) (28)

பாதையோரத்தில் நிற்கும் ஒருவன், அந்தச் சாலையில் சென்று கொண்டிருக்கும் ஒரு கூட்டத்தினரைப் பார்த்து, 'நான் உங்கள் பின்னாலேயே வருகிறேன்' என்று கூறி, (மன நிம்மதியுடன்) அவர்களுடன் செல்கிறான். அவ்வாறே, நமது முன்னோர்களான தந்தை-பாட்டன்மார் சென்று காட்டிய அறநெறி உறுதியானது. (தவறான இடத்திற்குக் கொண்டு போய் விடுமோ? என்ற சந்தேகத்திற்கு இடமளிக்காதது.) அதை மீறி நடக்காமல், அதன் வழியே செல்பவன் எவ்வாறு வருத்தப்படுவான்? (29,30)

நதியின் நீரோட்டம் பின்னோக்கி இயங்குவதில்லை; (கழிந்துபோன நாட்கள் திரும்புவதில்லை.) ஆயுட்காலம் குறைந்துகொண்டே போகிறபடியால், ஆத்மாவை மோட்சம் என்ற பேரானந்தப் பெருவெள்ளத்தை நோக்கிச் செலுத்தவேண்டும். (அறநெறியை உறுதியாகப் பின்பற்றுவதில் மனத்தைச் செலுத்தவேண்டும்.) ஏனென்றால், மக்கள் பேரின்பத்தைப் பெறும் உரிமை பெற்றவர்கள். (31)

உலகாண்ட மன்னரான நமது தந்தையார் அறத்தையே மூச்சாகக் கொண்டவர்; ஏராளமான தட்சிணை கொடுத்து, எல்லா வகையான சுபமான வேள்விகளையும் நடத்தி பாவமற்றவராக விண்ணுலகம் சென்றுவிட்டார். (32)

நமது தந்தையார், தன் பணியாளர்களை நன்றாகப் போஷித்தார்; குடிமக்களைப் பரிபாலித்தார்; எல்லோருக்கும் செல்வங்களை வாரி வழங்கினார். இந்தத் தருமானுஷ்டானத்தின் பயனாக தேவருலகம் சென்றடைந்தார். (33)

கர்மபி₄ஸ்து ஸுபை₄ரிஷ்டை: க்ரதுபி₄ஸ்சாப்தத₃க்ஷிணை: ।
ஸ்வர்கம்₃ த₃ஸரத₂: ப்ராப்த: பிதா ந: ப்ருதி₂வீபதி: ॥ (34)

இஷ்ட்வா ப₃ஹுவிதை₄ர்யக்ஞைர்பே₄க₃நாஸ்சாவாப்ய புஷ்கலாந் ।
உத்தமம் சாயுராஸாத்ய ஸ்வர்க₃த: ப்ருதி₂வீபதி: ॥ (35)

ஆயுருத்தமமாஸாத்ய பே₄க₃நாபி ச ராக₄வ: ।
ஸ ந ஸோச்ய: பிதா தாத ஸ்வர்க₃த: ஸத்க்ருத: ஸதாம் ॥ (36)

ஸ ஜீர்ணம் மாநுஷம் தே₃ஹம் பரித்யஜ்ய பிதா ஹி ந: ।
தை₃வீம்ருத்த₃தி₄மநுப்ராப்தோ ப்₃ரஹ்மலோகவிஹாரிணீம் ॥ (37)

தம் து நைவம்வித₄: கஸ்சித்ப்ராக்ஞ: ஸோசிதுமர்ஹதி ।
தத்₃விதே₄ யத்₃வித₄ஸ்சாஸி ஸ்ருதவாந் பு₃த்த₃தி₄மத்தர: ॥ (38)

ஏதே ப₃ஹுவித₄: ஸோகா விலாபருதி₃தே தத₂ா ।
வர்ஜநீயா ஹி தீ₄ரேண ஸர்வாவஸ்த₂ாஸு தீ₄மதா ॥ (39)

ஸ ஸ்வஸ்தே₂ா ப₄வ மா ஸோகா யாத்வா சாவஸ தாம் புரீம் ।
தத₂ா பித்ரா நியுக்தோ₅ஸி வஸிநா வத₃தாம் வர ॥ (40)

யத்ராஹமபி தேநைவ நியுக்த: புண்யகர்மணா ।
தத்ரைவாஹம் கரிஷ்யாமி பிதுரார்யஸ்ய ஸாஸநம் ॥ (41)

ந மயா ஸாஸநம் தஸ்ய த்யக்தும் ந்யாய்யமரிந்த₃ம ।
ஸ த்வயாபி ஸத₃ா மாந்ய: ஸ வை ப₃ந்து₄: ஸ ந: பிதா ॥ (42)

தத்₃வச: பிதுரேவாஹம் ஸம்மதம் த₄ர்மசாரிணாம் ।
கர்மணா பாலயிஷ்யாமி வநவாஸேந ராக₄வ ॥ (43)

த₄ர்மிகேணாந்ருஸம்ஸேந நரேண கு₃ருவர்திநா ।
ப₄விதவ்யம் நரவ்யாக்₄ர பரலோகம் ஜிகீ₃ஷதா ॥ (44)

ஆத்மாநமநுதிஷ்ட₂ த்வம் ஸ்வப₄வேந நரர்ஷப₄ ।
நிஸாம்ய து ஸுப₄ம் வ்ருத்தம் பிதுர்த₃ஸரத₂ஸ்ய ந: ॥ (45)

இத்யேவமுக்த்வா வசநம் மஹாத்மா பிதுர்நிதே₃ஸப்ரதிபாலநார்த₂ம் ।
யவீயஸம் ப்ர₄ாதரமர்த₂வச்ச ப்ரப₄முஹூர்தாத்₃விரராம ராம: ॥ (46)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ பஞ்சாதி₄கஸததம: ஸர்க₃: ॥

நம்முடைய பிதாவான தசரத சக்கரவர்த்தி உரிய தட்சிணைகளை வழங்கி யாகங்கள் செய்தார்; மிக்க நல்ல பயன்களை அளிக்கும் பொதுநலப் பணிகளைச் செய்தார். இவற்றின் விளைவாக சுவர்க்கத்தை அடைந்தார். (34)

பூமண்டலநாயகர் (தசரதர்), பல்வகை விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய யாகங்களைச் செய்து, அளவிட முடியாத போகங்களைப் பெற்று, நீண்டகாலம் நல்வாழ்க்கை வாழ்ந்துவிட்டு மேலுலகம் சென்றுவிட்டார். (35)

குழந்தாய்! (மாமன்னர் ரகுவின் வழித்தோன்றலான நமது) தந்தை மிக நீண்டகாலம் உயிர் வாழ்ந்து, எல்லா போகங்களையும் அனுபவித்துவிட்டு, சான்றோர்களால் போற்றப்பட்டு விண்ணுலகம் ஏகியுள்ளார்; அவரைப் பற்றி வருத்தப்பட வேண்டாம். (36)

நலிவடைந்துவிட்ட மானுட தேகத்தைத் துறந்து, பிறும்மலோகத்தில் இருப்பதற்கான தேவ சரீரத்தைப் பெற்றிருக்கிறார், நமது தந்தை - என்பது திண்ணம். (37)

(நற்கதியையே அடைந்திருக்கும்) அவர் விஷயத்தில் எந்தவொரு புத்திமானும் துக்கப்பட மாட்டான். நல்ல கேள்வி ஞானமுடையவனும், அறிவாளிகளில் சிறந்தவனுமான நீ, அதற்கேற்ப நடக்க வேண்டுமே தவிர, இப்படி (சோகப்பட்டுக் கொண்டு) இருக்கிறாயே? (38)

தீரமும் அறிவும் பொருந்தியவன், பலவகையான சோகங்கள்-புலம்புதல்-கண்ணீர்விடுதல் ஆகிய சோக வெளிப்பாடுகள் அனைத்தையும் அறவே நீக்கிவிடவேண்டும். (39)

பேச்சில் வல்லவனே! மன அமைதியை அடைவாயாக; துக்கப்படவேண்டாம். நீ, அந்த நகரத்திற்கே (அயோத்திக்கே) சென்று வசிக்கவேண்டும். புலன்களை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த தந்தையினால் அவ்வாறு ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டிருக்கிறாய். (அவர் ஏதோ காமவசப்பட்டு தவறான இந்த முடிவிற்கு வந்தார் என்று எண்ணாதே.) (40)

புண்ணிய கர்மானுஷ்டானங்கள் செய்த அவரால், நான், எவ்விடத்தில் இருக்கும்படி கட்டளையிடப்பட்டேனோ, அவ்விடத்திலேயே (காட்டிலேயே) இருந்து மகா உத்தமரான நமது தந்தையின் கட்டளையை நிறைவேற்றுவேன். (41)

எதிரிகளை அடக்குபவனே! அவருடைய கட்டளையை மீறுவது என்பது என்னால் ஆகாதது. அவருடைய கட்டளை உன்னாலும் மதிக்கத்தக்கதே. ஏனென்றால், அவர் நம்முடைய நலன் விரும்பி; உயிர் கொடுத்த தந்தையும்கூட. (42)

ரகுநந்தனா! தந்தையின் சொற்களை (காட்டில் வசிப்பதை) நான் நடத்திக் காட்டுவேன். அப்படிச் செய்வதுதான் அறநெறியாளர்களின் ஒப்புதலைப் பெற்றதாகும். (43)

ஆண்புலியே! சுவர்க்கம் போன்ற நல்லுலகங்களை அடைய விரும்பும் மனிதன் தார்மிகனாகவும், பிற உயிர்களுக்குத் துன்பம் விளைவிக்காதவனாகவும், ஆசார்யர் போன்ற பெரியோர்களின் சொற்படி நடப்பவனாகவும் இருக்கவேண்டும். (44)

புருஷோத்தமா! நமது தந்தை தசரதரின் சீலம் மிகுந்த ஒழுக்கத்தை நினைவுபடுத்திப் பார்த்து, உனக்கு இயல்பான நல்ல குணங்களோடு இணைத்து மேன்மை அடைவாயாக." (45)

இவ்வாறு, மாட்சிமை மிக்கவரும் மகாத்மாவுமான இராமன், தந்தையின் ஆக்ஞையை உள்ளபடியே நிறைவேற்றுவதற்காக, பொருள் நிறைந்த உத்தம உபதேசங்களை இளைய சகோதரனிடம் கூறிவிட்டு, சிறிது நேரம் மௌனமாக இருந்தார். (46)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நூற்றைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஷட₃தி₄கஸததம: ஸர்க₃:

ப₄ரதவசநம்

ஏவமுக்த்வா து விரதே ராமே வசநமர்த₂வத் ।
ததோ மந்த₃ாகிநீதீரே ராமம் ப்ரக்ருதிவத்ஸலம் ॥ (1)

உவாச ப₄ரதஸ்சித்ரம் த₄ர்மிகோ த₄ர்மிகம் வச: ।
கோ ஹி ஸ்யாதீத்₃ருஸோ லோகே யாத்₃ருஸஸ்த்வமரிந்த₃ம ॥ (2)

ந த்வாம் ப்ரவ்யத₂யேத்₃து₃:க₂ம் ப்ரீதிர்வா ந ப்ரஹர்ஷயேத் ।
ஸம்மதஸ்சாஸி வ்ருத்₃த₄நாம் தாம்ஸ்ச ப்ருச்ச₂ஸி ஸம்ஸயாந் ॥ (3)

யத₂ா ம்ருதஸ்தத₂ா ஜீவந் யத₂ாஸதி தத₂ா ஸதி ।
யஸ்யைஷ புத்₃தி₄லாப₄: ஸ்யாத்பரிதப்யேத கேந ஸ: ॥ (4)

பராவரக்ஞோ யஸ்ச ஸ்யாத்தத₂ா த்வம் மநுஜாதி₄ப ।
ஸ ஏவம் வ்யஸநம் ப்ராப்ய ந விஷீதி₃துமர்ஹதி ॥ (5)

அமரோபமஸத்த்வஸ்த்வம் மஹாத்மா ஸத்யஸங்க₃ர: ।
ஸர்வக்ஞ: ஸர்வத₃ர்ஸீ ச புத்₃தி₄மாந்ஸ்சாஸி ராக₄வ ॥ (6)

ந த்வாமேவம்கு₃ணையுத்தம் ப்ரப₄வாப₄வகோவித₃ம் ।
அவிஷஹ்யதமம் து₃:க₂மாஸாத₃யிதுமர்ஹதி ॥ (7)

ஏவமுக்த்வா து ப₄ரதோ ராமம் புநரத₂ாபு₃ரவீத் ।
ப்ரோஷிதே மயி யத்பாபம் மாத்ரா மத்காரணாத்க்ருதம் ॥
க்ஷாத்₃ரயா தத₃நிஷ்டம் மே ப்ரஸீத₃து ப₄வாந் மம ॥ (8)

த₄ர்மபுந்தே₄ந ப₃த்₃தே₄ஸ்மி தேநேமாம் நேஹ மாதரம் ।
ஹந்மி தீவ்ரேண த₃ண்டே₃ந த₃ண்ட₃ார்ஹாம் பாபகாரிணீம் ॥ (9)

கத₂ம் த₃ஸரத₂ாஜ்ஜாத: ஸாத்₃த₄ாபி₄ஜநகர்மண: ।
ஜாநந் த₄ர்மமத₄ர்மிஷ்ட₂ம் குர்யாம் கர்ம ஜுகுப்ஸிதம் ॥ (10)

கு₃ரு: க்ரியாவாந் வ்ருத்₃த₄ஸ்ச ராஜா ப்ரேத: பிதேதி ச ।
தாதம் ந பரிசுர்ஹேயம் தை₃வதம் சேதி ஸம்ஸதி₃ ॥ (11)

ஸர்க்கம் : நூற்றியாறு

பரதன் வேண்டுகோள்

மந்தாகினி நதிக்கரையில் மேற்கண்டவாறு அறம் நிறைந்த சொற்களைக் கூறிவிட்டு, இராமன் சற்றே ஓய்ந்ததும், மக்களிடம் பேரன்பு பூண்டவரும் தார்மிகருமான அவரைப் பார்த்து, தருமாத்மாவான பரதன், ஒப்புயர்வற்ற அரிய சொற்களைக் கூறினான்— “எதிரிகளை அடக்குபவரே! இந்த உலகில் தாங்கள் அனுசரிக்கும் மிக உயர்ந்த நெறியை பின்பற்றக் கூடிய வேறு ஒருவர் இருக்கவே முடியாது. (1,2)

தங்களை துக்கம் (தரக்கூடிய கஷ்டம்) மனவேதனைக்கு உள்ளாக்காது; மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமும் ஆனந்தத்தில் மூழ்கடித்துவிடாது. (அறிவு சார்ந்த) மூத்தவர்கள், தங்களை (தங்கள் அறிவுத்திறனை) மதிக்கிறார்கள்; என்றாலும், தாங்கள் அவர்களிடம் சந்தேக விளக்கம் கேட்டுத் தெளிவு பெறுகிறீர்கள். (3)

மரணமடைந்து விட்டவனுக்கு, (தான் முன்பு பெற்றிருந்த) உயிரோடிருந்த சரீரத்துடன் எவ்வாறு எந்தத் தொடர்பும் இல்லையோ, அதுபோலவே உயிரோடிருக்கும் போதும் சம்பந்தம் இல்லை என்ற (ஞானத்தை) அடைந்துவிட்டவன்; மற்றும், இல்லவே இல்லாத ஒரு பொருளின்மேல் ஆசையோ, வெறுப்போ தோன்றாததைப் போன்று, அதுபோலவே இருக்கும் பொருள்களின் மேலும் ஆசையோ, வெறுப்போ கொள்ளாதவன் எவனோ, அந்த விவேகியான புருஷனுக்கு (துயரம்) மனக்கவலை என்பது எவ்வாறு ஏற்படும்? (4)

மக்கள் தலைவரே! (ஸத்-அஸத் என்ற விவேகத்தைக் கொண்டுள்ள) தங்களைப் போன்று (காட்டில் வசிக்கும்) இதுபோன்ற துன்பத்தை அடைந்தாலும், ஞானிக்கு ஒப்பானவர்கள் மனம் வருந்தமாட்டார்கள். (5)

இராகவனே! தாங்கள் தேவதைகளைப் போன்று நற்குணம் நிறைந்தவர்; மகாத்மா; சத்தியம் தவறாதவர்; எல்லாம் அறிந்தவர்; நடப்பவைகளுக்கெல்லாம் சாட்சியாக இருப்பவர்; தலைசிறந்த புத்திமான். (6)

இவ்வாறான நற்குணங்களோடு விளங்குபவரும், தோற்றம்-அழிவுகளின் ரகசியத்தை அறிந்தவருமான தாங்கள், தாங்கமுடியாத இந்தக் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கத்தக்கவரல்லர்.” (7)

பரதன் இவ்வாறு கூறிவிட்டு, பின்னர் தொடர்ந்து இராமனை நோக்கிப் பேசினான்— “நான் வெளிநாட்டில் இருந்தபோது அற்பத்தனமான என் தாயாரால் என் பொருட்டு எந்தப் பாவச்செயல் செய்யப்பட்டதோ, அதில் எனக்கு சம்மதம் இல்லை. தாங்கள், என்மேல் கருணை கொண்டு அதை மன்னித்தருள வேண்டும். (8)

தருமம் என்ற கயிற்றால் நான் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன். அதனால்தான் தண்டனைக்குரிய பாவத்தை செய்த தாயாரான இவரை, கொடிய தண்டனை கொடுத்து கொல்லாமல் விட்டு வைத்திருக்கிறேன். (9)

பரம்பரை, தருமானுஷ்டானம் ஆகிய இரு வகையாலும் உத்தமரான தசரதருக்குப் பிறந்த நான் தருமத்தை அறிந்தவன். (அப்படிப்பட்ட நான்) அற ஒழுக்கத்திற்குப் புறம்பானதும், உலகத்தோரால் இகழ்த்தக்கதுமான ஒரு செயலை (பெற்ற தாயாரைக் கொல்வது என்ற பாவத்தை) எவ்வாறு செய்வேன்? (10)

மாமன்னர், எனக்கு (பிரும்மோபதேசம் செய்த) குரு; பெரிய வேள்விகளை நடத்தியவர்; வயது முதிர்ந்தவர்; நாட்டின் அரசர்; தந்தை; தெய்வத்திற்குச் சமமானவர்; தற்சமயம் மேலுலகம் அடைந்துவிட்டவர் என்பதால், பெருமக்கள் நிறைந்த இந்தக் கூட்டத்தில் அவரை இகழாதிருக்கிறேன். (11)

கோ ஹி த₄ர்மார்த₂யோர்ஹீநமீத்₃ருஸம் கர்ம கில்பி₃ஷம் ||
ஸ்த்ரியா: ப்ரியம் சிகீர்ஷு: ஸந் குர்யாத்₃த₄ர்மக்ரு த₄ர்மவித் || (12)

அந்தகாலே ஹி பூ₄தாநி முஹ்யந்தீதி புராஸ்ருதி: |
ராக்ஞைவம் குர்வதா லோகே ப்ரத்யக்ஷம் ஸா ஸ்ருதி: க்ருதா || (13)

ஸாத்₄வர்த₂மபி₄ஸந்த₄ய க்ரோத₄ாந்மோஹாச்ச ஸாஹஸாத் |
தாதஸ்ய யத₃திக்ராந்தம் ப்ரத்யாஹரது தத்₃ப₄வாந் || (14)

பிதுர்ஹி ஸமதிக்ராந்தம் புத்ரோ ய: ஸாது₄ மந்யதே |
தத்₃பத்யம் மதம் லோகே விபரீதமதோந்யத₂ா || (15)

தத்₃பத்யம் ப₄வாநஸ்து மா ப₄வாந் து₃ஷ்க்ருதம் பிது: |
அபி₄பத்தா க்ருதம் கர்ம லோகே தீ₄ரவிக்₃ர்ஹிதம் || (16)

கைகேயீம் மாம் ச தாதம் ச ஸுஹ்ருதோ₃ ப₃ாந்த₄வாம்ஸ்ச ந: |
பௌரஜாநபத₃ாந் ஸர்வாந்ஸ் த்ராது ஸர்வமித₃ம் ப₄வாந் || (17)

க்வ சாரண்யம் க்வ ச க்ஷாத்ரம் க்வ ஜடா: க்வ ச பாலநம் |
ஈத்₃ருஸம் வ்யாஹதம் கர்ம ந ப₄வாந் கர்துமர்ஹதி || (18)

ஏஷ ஹி ப்ரத₂மோ த₄ர்ம: க்ஷத்ரியஸ்யாபி₄ஷேசநம் |
யேந ஸக்யம் மஹாப்ராக்ரு ப்ரஜாநாம் பரிபாலநம் || (19)

கஸ்ச ப்ரத்யக்ஷமுத்ஸ்ருஜ்ய ஸம்ஸயஸ்த₂மலக்ஷணம் |
ஆயதிஸ்த₂ம் சரேத்₃த₄ர்மம் க்ஷத்ரப₃ந்து₄ரநிஸ்சிதம் || (20)

அத₂ க்லேஸஜமேவ த்வம் த₄ர்மம் சரிதுமிச்ச₂ஸி |
த₄ர்மேண சதுரோ வர்ணாந் பாலயந் க்லேஸமாப்நுஹி || (21)

சதுர்ணாமாஸ்ரமாணாம் ஹி க₃ார்ஹஸ்த₂யம் ஸ்ரேஷ்ட₂மாஸ்ரமம் |
ப்ராஹுர்த₄ர்மக்ருாஸ்தம் கத₂ம் த்யக்துமர்ஹஸி || (22)

ஸ்ருதேந ப₃ால: ஸ்த₂ாநேந ஜந்மநா ப₄வதோ ஹ்யஹம் |
ஸ கத₂ம் பாலயிஷ்யாமி பூ₂மீம் ப₄வதி திஷ்ட₂தி || (23)

தருமத்தை நன்றாக அறிந்த இராகவனே! ஒரு பெண்மணியின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, அறநெறி அறிந்த எவர்தான் தருமம்-அர்த்தம் இரண்டிற்கும் புறம்பான இத்தகைய இழிசெயலைச் செய்வார்? (12)

வாழ்க்கையின் இறுதிக் காலத்தில் உயிர்ப் பிராணிகள் மதிமயக்கத்தை அடைகின்றன என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. அந்தப் பழமொழி, மன்னரின் இவ்விதச் செய்கையால் உலகில் கண்கூடாக உறுதியாக்கப்பட்டுவிட்டது. (13)

கோபம், மோகம், அல்லது துணிச்சல் காரணமாக நமது தந்தை, தருமத்திற்குப் புறம்பாக செய்துவிட்டதை, அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளையும் மனத்தில் நன்றாக ஆலோசனை செய்து, (தந்தை செய்துவிட்ட தவற்றைத் திருத்தி) நல்வழிக்குத் திருப்பிக் கொண்டு வரவேண்டும். (14)

அறநெறியிலிருந்து வழுவி, தந்தை செய்ததை எந்தப் புதல்வன், உரிய நடவடிக்கை எடுத்து தருமநெறிக்குக் கொண்டு வருகிறானோ, அவனே நல்ல புதல்வன் என்று உலகத்தாரால் மதிக்கப்படுகிறான். அப்படிச் செய்யாத புத்திரன் வேறுவிதமாக (அதருமத்திற்கு ஆதரவு அளிப்பவனாகக்) கருதப்படுவான். (15)

ஆகையால், தாங்கள் அவருக்கு சத்புத்திரனாக இருக்க வேண்டும். (அவர் செய்துவிட்ட தவற்றைத் திருத்த வேண்டும்.) உலகத்தோரால் இகழ்ந்து பேசப்படக்கூடியதும், அறநெறிக்கு மாறாகச் செய்யப்பட்டுவிட்டதுமான காரியத்தை, தாங்கள் மேலானதாக எண்ணி நிறைவேற்ற வேண்டியதில்லை. (16)

கைகேயி, நான், தந்தை, நண்பர்கள், உற்றார்-உறவினர், நகரத்தார்கள், புறநகர்வாசிகள் ஆகிய எல்லோரையும் தாங்கள்தான் அரசாட்சியை ஏற்றுக் காப்பாற்ற வேண்டும். (17)

வனவாசம் என்பது கூடித்திரிய தருமமா? சடாமுடி தரித்து நாடாளும் எந்த மன்னராவது இதுவரை இருந்ததுண்டா? இவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று எதிரான காரியத்தைத் தாங்கள் செய்யக்கூடாது. (18)

கூடித்திரியன் வேந்தனாக முடிசூட்டிக் கொள்வதுதான், அவனுடைய முதன்மையான தருமம். பேரறிவாளரே! பட்டம் சூட்டிக் கொண்டு ஆட்சி செய்வதன் மூலம் குடிமக்களைக் காப்பாற்ற முடியும். (19)

கண்களால் காணக்கூடியதை விட்டுவிட்டு (நல்லாட்சி செய்து மக்கள் சுகமாக இருப்பதைக் கண்ணால் கண்டு மனத்திருப்தி அடைவதைவிட்டு), (இந்த தருமத்தை இப்படிச் செய்வது சரியா, தவறா? என்ற) சந்தேகத்திற்கு இடமளிப்பதும், தற்சமயம் தேவையில்லாததும், 'எதிர்காலத்தில் நல்ல பயனைக் கொடுக்கும்' என்று கூறப்படுவதும், உறுதியாகப் பின்பற்றவே வேண்டும் என்றும் விதிக்கப்படாத ஒரு வழியை (காட்டு வாழ்க்கை, சடாமுடி-மான்தோல் அணிவது) பாமரனான ஒரு கூடித்திரியன்கூட அனுஷ்டிக்கத் துணியமாட்டான். (20)

உடலை வருத்திக் கொண்டுதான் தருமத்தை அனுசரிக்கத் தாங்கள் விரும்பினீர்களேயானால், சரி - நான்கு வருணத்தார்களையும் (அவரவர் கடமைகளில் ஈடுபடச் செய்து) அறநெறிப்படி பரிபாலிக்கும் கஷ்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். (21)

நான்கு வகையான வாழ்க்கை நிலைகளில் (ஆசிரமங்களில்) கிருஹஸ்த தருமம் (விவாகம் செய்து கொண்டு மனைவி-மக்களுடன் வாழும் நிலை) தான் உயர்ந்தது என்று அறநூல் வல்லுநர்கள் கூறுகிறார்கள். தாங்கள் தருமம் அறிந்தவர். எனவே, (குடும்ப வாழ்க்கை என்னும்) அந்த தருமத்தைத் தாங்கள் துறக்கலாகாது. (ஒரு முனிவரைப் போல தவ வாழ்க்கையை ஏற்கக் கூடாது.) (22)

கல்வி-கேள்வியினாலும் பிறப்பு வரிசையாலும் நான் தங்களுக்கு இளையவன்; அவ்வளவு எளியவனான நான், (என்னைக் காட்டிலும் எல்லாவிதத்திலும் மேன்மையான) தாங்கள் இருக்கும்போது இந்தப் பூமண்டலத்தை எவ்வாறு பரிபாலிப்பேன்? (23)

ஹீநபுத்தி₄கு₃ணோ ப₃ாலோ ஹீந: ஸ்த₂நேந சாப்யஹம் ।
ப₄வதா ச விநாபு₄தோ ந வர்தயிதுமுத்ஸஹே ॥ (24)

இத₃ம் நிகி₂லமவ்யக்₃ரம் ராஜ்யம் பித்ரயமகண்டகம் ।
அநுஸாதி₄ ஸ்வத₄ர்மேண த₄ர்மக்ஞ ஸஹ ப₃ாந்த₄வை: ॥ (25)

இஹைவ த்வாபி₄ஷிஞ்சந்து ஸர்வா: ப்ரக்ருதய: ஸஹ ।
ருத்விஜ: ஸவஸிஷ்ட₂ாஸ்ச மந்த்ரவந்மந்த்ரகோவித₃ா: ॥ (26)

அபி₄ஷிக்தஸ்த்வமஸ்மாபி₄ரயோத்₄யாம் பாலநே வ்ரஜ ।
விஜித்ய தரஸா லோகாந் மருத்₃பி₄ரிவ வாஸவ: ॥ (27)

ருணாநி த்ரீண்யபாகுர்வந் து₃ர்ஹ்ருத₃: ஸாது₄ நிர்த₃ஹந் ।
ஸுஹ்ருத₃ஸ்தர்பயந் காமைஸ் த்வமேவாத்ராநுஸாதி₄ மாம் ॥ (28)

அத்யார்ய முதி₃தா: ஸந்து ஸுஹ்ருத₃ஸ்தோபி₄ஷேசநே ।
அத்ய பீ₄தா: பலாயந்தாம் து₃ர்ஹ்ருத₃ஸ்தே தி₃ஸோ த₃ஸ ॥ (29)

ஆக்ரோஸம் மம மாதுஸ்ச ப்ரம்ருஜ்ய புருஷர்ஷப₄ ।
அத்ய தத்ரப₄வந்தம் ச பிதரம் ரக்ஷ கில்பி₃ஷாத் ॥ (30)

ஸிரஸா த்வாபி₄யாசேஹம் குருஷ்வ கருணாம் மயி ।
ப₃ாந்த₄வேஷு ச ஸர்வேஷு பூ₄தேஷ்விவ மஹேஸ்வர: ॥ (31)

அதை₂தத்ப்ருஷ்ட₂த: க்ருத்வா வநமேவ ப₄வாநித: ।
க₃மிஷ்யதி க₃மிஷ்யாமி ப₄வதா ஸார்த₄மப்யஹம் ॥ (32)

தத₂ா ஹி ராமோ ப₄ரதேந தாம்யதா
ப்ரஸாத்யமாந: ஸிரஸா மஹீபதி: ।

ந சைவ சக்ரே க₃மநாய ஸத்த்வவாந்
மதிம் பிதுஸ்தத்₃வசநே வ்யவஸ்தி₂த: ॥ (33)

தத₃த்₃பு₄தம் ஸ்தை₂ர்யமவேக்ஷய ராக₄வே
ஸமம் ஜநோ ஹர்ஷமவாப து₃:கி₂த: ।

ந யாத்யயோத்₄யாமிதி து₃:கி₂தோ₅ப₄வத்
ஸ்தி₂ரப்ரதிக்ஞத்வமவேக்ஷய ஹர்ஷித: ॥ (34)

தம்ருத்விஜோ நைக₃மயூத₂வல்லப₄ா-
ஸ்தத₂ா விஸம்க்ஞாஸ்ருகலாஸ்ச மாதர: ।

தத₂ா ப்ருவாணம் ப₄ரதம் ப்ரதுஷ்டுவு:
ப்ரணமய ராமம் ச யயாசிரே ஸஹ ॥ (35)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஷட்₃தீ₄கஸததம: ஸர்க₃: ॥

சிற்றறிவும் இழிகுணங்களும் உடையவன்; சிறுவன்; தாழ்ந்த ஒருநிலையில் இருப்பவன், நான். தங்களைப் பிரிந்து உயிர்வாழ்வதிலும் விருப்பம் இல்லாதவன். (24)

அறம் அறிந்தவரே! பரம்பரையாக வந்த இந்த நாடு முழுவதும் மிகவும் செழிப்பானது; இடையூறுகள் இல்லாதது. தாங்கள் நம்முடைய குலமுறைப்படி உற்றார்-உறவினர்களோடு (ஆட்சியை ஏற்று நாட்டைப்) பரிபாலித்தருள வேண்டும். (25)

அமைச்சர்கள், படைத்தலைவர்கள், குடிமக்கள், மற்றும் வசிஷ்டர் உள்ளிட்ட வேதவித்தகர்களான ரித்விக்குகள் இங்கு உள்ளார்கள். அவர்கள், தங்களுக்கு இங்கேயே, இப்பொழுதே முறைப்படிப் பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கட்டும். (26)

மருத்துக்களால் பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்ட தேவேந்திரன் போல, தாங்கள், எங்களால் அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டு, உலகம் முழுவதையும் விரைவில் வென்று, மக்களைப் பரிபாலிப்பதற்காக அயோத்திக்கு எழுந்தருள வேண்டும். (27)

அங்கு, தேவ-ரிஷி-பிதிரர்களுக்கு செலுத்த வேண்டிய மூன்று கடன்களையும் போக்கிக் கொண்டு, நண்பர்கள் விரும்பும் பொருட்களை அளித்து, அவர்களை மகிழ்வுறச் செய்து கொண்டு, அவ்விடத்தில் எனக்கு நல்லுபதேசங்கள் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். (28)

தொழுந்தகையீர்! தங்களது பட்டாபிஷேகத்தைப் பார்த்து நண்பர்கள் பெருமகிழ்ச்சி அடையட்டும்; தீய எண்ணங்கொண்ட எதிரிகள் அச்சமடைந்து பத்துத்திசைகளிலும் ஓடி ஒளியட்டும். (29)

புருஷோத்தமரே! தாங்கள், என் தாயாருக்கு ஏற்பட்டுள்ள களங்கத்தைப் போக்கி, மதிப்பிற்குரிய தந்தையையும் உலக அபவாதத்திலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும். (30)

நான், தங்கள் திருவடிகளில் தலை வைத்து வேண்டிக் கொள்கிறேன். எல்லா உயிர்ப் பிராணிகளிடமும் பரமேசுவரன் அருளைச் செலுத்துவதைப் போல, தாங்கள், என்னிடமும் எல்லா உற்றார்-உறவினர்களிடமும் கருணை காட்டவேண்டும். (31)

இல்லையென்றால், தாங்கள் இங்கிருந்து தண்டகாரணயத்திற்கே போவதாக நிச்சயித்தால், நானும் தங்களுடன் வருவேன்." (32)

துயரத்தில் ஆழ்ந்த பரதன், இராமபிரானை சிரம் தாழ்த்தி வேண்டிக் கொண்டான். ஆனால், உலகநாயகரும் தருமவீரருமான இராமன், தந்தையின் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதில் உறுதியாக நின்றதால், (அயோத்திக்குத்) திரும்பிச் செல்வதில் மனம் செலுத்தவில்லை. (33)

இராமசந்திரனின் ஒப்புவமையில்லாத உறுதியைக் கண்டு, எல்லா மக்களும் ஒரே சமயத்தில் துக்கத்தையும் சந்தோஷத்தையும் அடைந்தார்கள். 'இராமன் அயோத்திக்கு வரப்போவதில்லை' என்பதால் துயரம்; (எந்த நிலையிலும் மனம் மாறாமல்) தந்தையின் வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றுவதில் தளர்வில்லாத பிடிப்பு - அதனால் மகிழ்ச்சி. (34)

அப்போது, வேதவித்தகர்களும் நகரப் பிரமுகர்களும் தாய்மார்களும் தன்வசமிழந்து கண்ணீர் பெருக்கினார்கள்; பரதனுடைய உத்தமமான குணத்தை வெகுவாகப் போற்றினார்கள்; இராமனுடைய திருவடித் தாமரைகளில் தலைதாழ்த்தி வணங்கிப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்கள். (35)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நாற்றியாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸப்தாதி₄கஸததம: ஸர்க₃: ராமப்ரதிவசநம்

- புநரேவம் ப்ருவாணம் தம் ப₄ரதம் லக்ஷ்மணாக்ரஜ: ।
ப்ரத்யுவாச தத: ஸ்ரீமாந்ஞாதிமத்₄யேபி₄ஸத்க்ருத: ॥ (1)
- உபபந்நமித்₃ம் வாக்க்யம் யத்த்வமேவமப₄ஷத₂: ।
ஜாத: புத்ரோ த₃ஸரத₂த் கைகேய்யாம் ராஜஸத்தமாத் ॥ (2)
- புரா ப்₄ராத: பிதா ந: ஸ மாதரம் தே ஸமுத்₃வஹந் ।
மாதாமஹே ஸமாஸ்ரௌஷீத்₃ ராஜ்யஸுல்கமநுத்தமம் ॥ (3)
- தை₃வாஸுரே ச ஸங்க்₃ராமே ஜநந்யை தவ பார்தி₂வ: ।
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டோ த₃தெ₃ள ராஜா வரமாராதி₄த: ப்ரபு₄: ॥ (4)
- தத: ஸா ஸம்ப்ரதிஸ்ராவ்ய தவ மாதா யஸஸ்விநீ ।
அயாசத நரஸ்ரேஷ்ட₂ம் த்₃வெள வரௌ வரவர்ணிநீ ॥ (5)
- தவ ராஜ்யம் நரவ்யாக்₄ர மம ப்ரவ்ராஜநம் தத₂: ।
தெள ச ராஜா தத₃: தஸ்யை நியுக்த: ப்ரத₃தெ₃ள வரௌ ॥ (6)
- தேந பித்ராஹமப்யத்ர நியுக்த: புருஷர்ஷப ।
சதுர்த₃ஸ வநே வாஸம் வர்ஷாணி வரத₃:நிகம் ॥ (7)
- ஸோஹம் வநமித்₃ம் ப்ராப்தோ நிர்ஜநம் லக்ஷ்மணாந்வித: ।
ஸீதயா சாப்ரதித்₃வந்த்₃வ: ஸத்யவாதே₃ ஸ்தி₂த: பிது: ॥ (8)
- ப₄வாநபி ததே₂த்யேவ பிதரம் ஸத்யவாதி₃நம் ।
கர்துமர்ஹதி ராஜேந்த்₃ர க்ஷிப்ரமேவாபி₄ஷேசநாத் ॥ (9)
- ருணாந்மோசய ராஜாநம் மத்க்ருதே ப₄ரத ப்ரபு₄ம் ।
பிதரம் த்ராஹி த₄ம்மக்ரும் மாதரம் சாபி₄நந்த₃ய ॥ (10)
- ஸ்ருயதே ஹி புரா தாத ஸ்ருதிக்₃தா யஸஸ்விநா ।
க₃யேந யஜமானேந க₃யேஷவேவ பித்ருந் ப்ரதி ॥ (11)
- புந்நாம்நோ நரகாத்யஸ்மாத்தபிதரம் த்ராயதே ஸுத: ।
தஸ்மாத்தபத்ர இதி ப்ரோக்த: பித்ருந் ய: பாதி ஸர்வத: ॥ (12)
- ஏஷ்டவ்யா ப₃ஹவ: புத்ரா குணவந்தோ ப₃ஹுஸ்ருதா: ।
தேஷாம் வை ஸமவேதாநாமபி க்ஸ்சித்₃க்யாம் வ்ரஜேத் ॥ (13)

ஸர்க்கம் : நூற்றியேழு

இராமன் பதில் கூறுதல்

அப்போது, உற்றார்-உறவினர்கள் மத்தியில் மிகுந்த கௌரவத்துடன் அமர்ந்திருந்தவரும், சீமானும், இலக்குவன் தமையனாருமான அவர், மீண்டும் இவ்வாறு (இராமன் அயோத்திக்குத் திரும்பவேண்டும் என்று) வேண்டிக் கொண்ட பரதனுக்குப் பின்வருமாறு பதில் கூறினார்— (1)

“சிறந்த வேந்தராகிய தசரதருக்கு, கைகேயியிடம் பிறந்த புதல்வனான நீ, முன்பு கூறியதெல்லாம் சரியானதே. (2)

தம்பி! நம்முடைய தகப்பனார், முன்பு உன் தாயாரைத் திருமணம் செய்துகொண்ட காலத்தில், உன் பாட்டனாரிடம், தன் ராஜ்யத்தை வதுதட்சிணையாகக் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டார். (கைகேயிக்குப் பிறக்கும் குமாரனுக்கே அரசாட்சியைக் கொடுப்பதாக வாக்களித்தார்.) (3)

பின்னர் ஒரு சமயம், தேவாசுரர்களிடையே நடந்த போரில், (தேவர்களுக்கு உதவுவதற்காகச் சென்ற) நமது தந்தையாரின் உயிரை, உன் தாயார் காப்பாற்றியதால் மனம் மகிழ்ந்து, அவருக்கு வரம் கொடுப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார். (4)

கீர்த்திமிக்கவரான உன் தாயார், பின்னொரு சந்தர்ப்பம் வாய்த்தபோது, ('வரம் கொடுப்பதாக முன்பு கூறியதை மீறமாட்டீர்களே?' என்று) தருமம் தவறாதவரான அவரிடம் வாக்குறுதி பெற்று, இரண்டு வரங்களை வேண்டினார். (5)

புருஷோத்தமா! 'உனக்கு ராஜ்யம்; எனக்கு வனவாசம்' என்ற இரு வரங்களையும், முன்பு கொடுத்த வாக்குறுதியினால் கட்டுப்பட்ட மன்னர், அவருக்குக் கொடுத்தார். (6)

மாவீரனே! இவ்விதம் வரதானம் என்ற பெயரில், 'நான், பதிநான்கு ஆண்டுகள் காட்டில் வசிக்கவேண்டும்' என்று தந்தையார் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். (7)

ஆகவேதான், சீதையோடும் லட்சுமணனோடும் மனித சஞ்சாரமில்லாத இந்தக் காட்டிற்கு வந்திருக்கிறேன். என்னுடைய இந்த முடிவில் எந்தவித மாற்றத்திற்கும் இடமில்லை. ஏனென்றால், தந்தையின் சொற்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவன். நமது தந்தை கொடுத்த வரத்தை சத்தியமாக்கிக் கொண்டு, நான் இங்கே இருக்கிறேன். (8)

ராஜேந்திரா! நீயும் சத்தியசந்தரான தந்தையின் சொற்களை ஏற்றுக்கொண்டு விரைவில் பட்டாபிஷேகம் செய்துகொள்ளக் கடவாய்! அதனால், அவர் சத்தியவிரதத்தைக் காப்பாற்றியவன் ஆவாய். (9)

பரதனே! நமக்குத் தலைவரும் மன்னரும் அறம் அறிந்தவரும் தந்தையுமான அவரை (கைகேயியிடம் அவர் பட்டிருக்கும்) கடனிலிருந்து விடுவிப்பாயாக. உன் தாயாரையும் சந்தோஷப்படுத்து. (10)

செல்வனே! முன்னொரு காலத்தில் புகழ்பெற்ற கயர் என்பவர் கயா கேஷத்திரத்தில், தன் முன்னோர்களுடைய திருப்தியின் பொருட்டு சிராத்தம் செய்தபோது கூறிய ஒரு நீதிவாக்கியம் எல்லோரும் அறிந்ததே. (11)

புதல்வன் என்பவன், புத் என்னும் நரகத்திலிருந்து தந்தையைக் காப்பாற்றுவதாலும், முன்னோர்களை எல்லாவிதத்திலும் பாதுகாப்பதாலும், அவன் 'புத்திரன்' என்று அழைக்கப்படுகிறான். (12)

குணசாலிகளான, பல்கலை அறிவு பெற்ற அநேக மைந்தர்களைப் பெறவேண்டும் என்று ஆசைப்பட வேண்டும். பெற்றெடுத்த பல புத்திரர்களில் எவனேனும் ஒருவனாவது கையைக்குச் செல்லமாட்டானா? (அங்கே, பிதிரர் கடன்களை நிறைவேற்ற மாட்டானா?) (13)

ஏவம் ராஜர்ஷய: ஸர்வே ப்ரதீதா ராஜநந்த₃ந ।
தஸ்மாத்த்ராஹி நரஸ்ரேஷ்ட₂ பிதரம் நரகாத்த்ரபே₄ந ॥ (14)

அயோத்₄யாம் க₃ச்ச₂ ப₄ரத ப்ரக்ருதீரநுரஞ்ஜய ।
ஸத்ருக்₄நஸஹிதோ வீர ஸஹ ஸர்வைர் த்₃விஜாதிபி₄: ॥ (15)

ப்ரவேக்ஷயே த₃ண்ட₃காரண்யமஹமப்யவிலம்ப₃யந் ।
ஆப்₄யாம் து ஸக்ஷிதோ ராஜந் வைதே₃ஹ்யா லக்ஷ்மணேந ச ॥ (16)

த்வம் ராஜா ப₄ரத ப₄வ ஸ்வயம் நராணாம்
வந்யாநாமஹமபி ராஜராண்ம்ருக₃ாணாம் ।
க₃ச்ச₂ த்வம் புரவரமத்₃ய ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்ட:
ஸம்ஹ்ருஷ்டஸ்த்வஹமபி த₃ண்ட₃காந் ப்ரவேக்ஷயே ॥ (17)

ச₂ாயாம் தே தி₃நகரப₄: ப்ரப₃ாத₄மாநம்
வர்ஷத்ரம் ப₄ரத கரோது மூர்த்₄நி ஸீதாம் ।
ஏதேஷாமஹமபி காநநத்₃ருமாணாம்
ச₂ாயாம் தாமதிஸயிநீம் ஸுகீ₂ ஸ்ரயிஷ்யே ॥ (18)

ஸத்ருக்₄ந: குஸலமதிஸ்து தே ஸஹாய:
ஸௌமித்ரிர்மம விதி₃த: ப்ரத₄நமித்ரம் ।
சத்வாரஸ்தநயவரா வயம் நரேந்த்₃ரம்
ஸத்யஸ்த₂ம் ப₄ரத சராம மா விஷீத₃ ॥ (19)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஸப்தாதி₄கஸததம: ஸர்க₃: ॥

அஷ்டாதி₄கஸததம: ஸர்க₃:

ஜாப₃ாலிவாக்யம்

ஆஸ்வாஸயந்தம் ப₄ரதம் ஜாப₃ாலிர்ப்₃ராஹ்மணோத்தம: ।
உவாச ராமம் த₄ர்மக்ஞம் த₄ர்மாபேதமித₃ம் வச: ॥ (1)

ஸாது₄ ராக₄வ மா பூ₄த்தே பு₃த்தி₄ரேவம் நிரர்தி₂கா ।
ப்ராக்ருதஸ்ய நரஸ்யேவ ஹ்யார்யபு₃த்தே₄ர்மநஸ்விந: ॥ (2)

க: கஸ்ய புருஷோ ப₃ந்து₄: கிம் கார்யம் கஸ்ய கேநசித் ।
யதே₃கோ ஜாயதே ஜந்துரேக ஏவ விநஜ்யதி ॥ (3)

தஸ்மாந்மாதா பிதா சேதி ராம ஸஜ்ஜேத யோ நர: ।
உந்மத்த இவ ஸ ஞேயோ நாஸ்தி கஸ்சித்₃தி₄ கஸ்யசித் ॥ (4)

அரசருக்கு மனமகிழ்வளிக்கும் மைந்தனே! நான் மேலே சொல்லியதை எல்லா ராஜரிஷிகளும் ஆமோதித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மனிதருள் மாணிக்கமே! நமது தந்தையை நரசுத்திலிருந்து காப்பாற்று. (14)

தருமவீரனே! பரதா! (இங்கே வந்திருக்கும்) இரு பிறப்பாளர்கள் (வேதியர், வேந்தர், வணிகர்) அனைவருடனும், சத்ருக்களோடும் அயோத்திக்குச் செல்வாயாக. (அங்கே நல்லாட்சி புரிந்து) குடிமக்களை மகிழ்விப்பாயாக. (15)

மன்னரே! (இராமன், பரதனை இவ்வாறு அழைத்ததன் மூலம், 'பரதனே அயோத்தியின் மன்னன்' என்பதை இராமனே உறுதி செய்து, அங்கிருந்த அனைவருக்கும் உணர்த்திவிட்டார் என்ற நுட்பம் சுவைக்கத்தக்கது.) இனியும் காலதாமதம் செய்யாமல் நானும் சீதை-லட்சுமணனோடு தண்டகாரணயத்திற்குள் புகப்போகிறேன். (16)

பரதனே! நீயே மனிதர்களுக்கு மன்னனாக ஆகுக. (மன்னனாக முடிசூட்டிக் கொள்.) நான், காட்டு விலங்குகளுக்கு சிறந்த மன்னனாக ஆவேன்! மனத்திருப்தியோடு இப்போது தலைநகரத்திற்குச் செல்; நானும் மனநிம்மதியுடன் தண்டகாரணயத்திற்குள் செல்வேன். (17)

பரதா! (அரச சின்னமான) வெண்கொற்றக்குடை, உன் தலையின்மேல் சூரிய கிரணங்கள் படாமல் குளிர்ந்த நிழலை அளிக்கட்டும். நானும், இந்தக் காட்டு மரங்களின் அடர்த்தியான நிழலின்கீழ் சுகமாகத் தங்குவேன். (18)

பரதா! மனம் வருந்தாதே. எனக்கு சுமித்திரையின் மைந்தன் லட்சுமணன் முக்கியமான நண்பன் என்பது தெரிந்த விஷயம். சிறந்த அறிவாளியான சத்ருக்கன் (சுமித்திரையின் இன்னொரு புதல்வன்) உனக்கு உறுதுணையாக இருப்பான். நற்புதல்வர்களான நாம் நால்வரும் (மாமன்னரின் கட்டளைப்படியே நடந்து,) அவரை சத்தியத்தில் நிலைபெற்றவராகச் செய்வோம்." (19)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நூற்றியேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நூற்றியெட்டு

ஜாபாலியின் கூற்று

அற விதிகளை அறிந்த இராமன், பரதனுக்கு ஆறுதல் கூறி மேற்கண்டவாறு பேசியதை கேட்டுக் கொண்டிருந்த வேதவித்தகரான ஜாபாலி என்பவர், அறத்திற்குப் புறம்பான வாதங்களை அப்போது சொன்னார்— (1)

“இராகவனே! உன் பேச்சு நன்றாக இருந்தது. உயர்ந்த நோக்கமுடையவனும், நல்லிதயம் கொண்டவனுமான நீ, பாமர மக்களைப் போன்று எவ்விதப் பயனையும் தராத வாதங்களைக் கூறக் கூடாது. (2)

எவன், (வேறு) எந்த மனிதனுக்கு உறவு? யாரால், யாருக்கு என்ன காரியம் ஆகவேண்டும்? எப்படி ஒரு பிராணி தனியாகப் பிறக்கிறதோ, அவ்வாறே தனியாக (தான் ஒன்றியாக) நசித்துப் போகிறது. (3)

ஆகவே, இராமா! தாய்-தந்தை என்று எவனொருவன் பாசம் வைக்கிறானோ, அவனை மதிகலங்கிய பித்தன் என்று அறிந்து கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால், யாரும் யாருடனும் சம்பந்தப்பட்டவர் அல்லர். (4)

யத₂ க்₃ராமாந்தரம் க்₃ச்ச₂ந்நர: கஸ்சித் க்வசித்₃வஸேத் ।
உத்ஸ்ருஜ்ய ச தமாவாஸம் ப்ரதிஷ்டே₂தாபரோஹநி ॥ (5)

ஏவமேவ மநுஷ்யாணாம் பிதா மாதா க்₃ருஹம் வஸு ।
ஆவாஸமாத்ரம் காகுத்ஸ்த₂ ஸஜ்ஜந்தே நாத்ர ஸஜ்ஜநா: ॥ (6)

பித்ர்யம் ராஜ்யம் பரித்யஜ்ய ஸ நார்ஹஸி நரோத்தம ।
ஆஸ்த₂ாதும் காபத₂ம் து₃:க₂ம் விஷமம் ப₃ஹுகண்டகம் ॥ (7)

ஸம்ருத்₃த₄ாயாமயோத்₄யாயாமாத்மாநமபி₄ஷேசய ।
ஏகவேணீத₄ரா ஹி த்வாம் நக₃ரீ ஸம்ப்ரதீக்ஷதே ॥ (8)

ராஜபே₄க₃நநுப₄வந் மஹார்ஹாந் பார்தி₂வாத்மஜ ।
விஹர த்வமயோத்₄யாயாம் யத₂ா ஸக்ரஸ்த்ரிவிஷ்டபே ॥ (9)

ந தே கஸ்சித்₃த₃ஸரத₃ஸ்த்வம் ச தஸ்ய ந கஸ்சந ।
அந்யோ ராஜா த்வமந்ய: ஸ தஸ்மாத்த்ரு யது₃ச்யதே ॥ (10)

பீ₃ஜமாத்ரம் பிதா ஜந்தோ: ஸூக்லம் ஸோணிதமேவ ச ।
ஸம்யுக்தம்ருதுமந்மாத்ரா புருஷஸ்யேஹ ஜந்ம தத் ॥ (11)

க₃த: ஸ ந்ருபதிஸ்தத்ர க₃ந்தவ்யம் யத்ர தேந வை ।
ப்ரவ்ருத்திரேஷா மர்த்யாநாம் த்வம் து மித்₂யா விஹந்யஸே ॥ (12)

அர்த₂த₄ர்மபரா யே யே தாந்ஸ்தாஞ்ஸோசாமி நேதராந் ।
தே ஹி து₃:க₂மிஹ ப்ராப்ய விநாஸம் ப்ரேத்ய பே₄ஜிரே ॥ (13)

அஷ்டகா பித்ருதை₃வத்யமித்யயம் ப்ரஸ்ருதோ ஜந: ।
அந்நஸ்யோபத்₃ரவம் பஸ்ய ம்ருதோ ஹி கிமஸிஷ்யதி ॥ (14)

யதி₃ பு₄க்தமிஹாந்யேந தே₃ஹமந்யஸ்ய க்₃ச்ச₂தி ।
த₃த்யாத்ப்ரவஸத: ஸ்ராத்த₃த₄ம் ந தத்பத்₂யஸநம் ப₄வேத் ॥ (15)

த₃நஸம்வநநா ஹயேதே க்₃ரந்த₂ா மேத₄ாவிபி₄: க்ருதா: ।
யஜஸ்வ தே₃ஹி தீ₃க்ஷஸ்வ தபஸ்தப்யஸ்வ ஸந்த்யஜ ॥ (16)

ஸ நாஸ்தி பரமித்யேவ குரு புத்₃தி₄ மஹாமதே ।
ப்ரத்யக்ஷம் யத்தத₃ாதிஷ்ட₂ பரோக்ஷம் ப்ருஷ்ட₂த: குரு ॥ (17)

காகுத்தனே! ஒரு மனிதன் வேறோர் ஊருக்குப் போகும் வழியில், ஏதோ ஓர் இடத்தில் இரவில் தங்குகிறான்; மறுநாளே, அந்த இடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுவிடுகிறான். (அப்படிப் பிரிந்து செல்வதில் அவனுக்கு எந்த வருத்தமும் ஏற்படுவதில்லை.) இதைப் போலவேதான் மனிதர்களுக்கு தாய்-தந்தை-வீடு-செல்வம் ஆகியன எல்லாம் வெறும் தங்குமிடம் போன்றவையே. அறிவாளிகள் இவற்றின்மேல் பற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். (5,6)

ஆகவே, நரோத்தமனே! நீ, வம்ச பரம்பரையாக வந்த நாட்டைத் துறந்து, துக்கம் தருவதும், மேடு-பள்ளமானதும், பற்பல இடைஞ்சல்களைக் கொடுப்பதுமான இந்தத் தவறான வழியில் செல்லக்கூடாது. (7)

செல்வச் செழிப்புள்ள அயோத்தியில் மன்னனாக உன்னை அபிஷேகம் செய்வித்துக் கொள். (வெளியூர் சென்றிருக்கும் கணவரின் விரக தாபத்தால்) ஒற்றைப் பின்னலுடன் விளங்கும் பெண்மணியைப் போல, (நீ இல்லாமல் களையிழந்து கிடக்கும்) அந்த நகரம் முழுவதும் உன் வரவை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. (8)

மன்னர் மைந்தனே! தேவலோகத்தில் இந்திரன் சகல செளக்கியங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதைப் போல, விலைமதிக்க முடியாத அரச போகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு அயோத்தியில் நீ உலா வருவாயாக. (9)

தசரதர் உனக்கு ஒருவருமல்லர்; நீயும் அவருக்கு எந்த உறவும் உடையவனல்லன். மன்னர் வேறு; நீ வேறு. ஆகையால், (எங்களால்) என்ன சொல்லப்படுகிறதோ, அவ்வாறே செய். (நாட்டிற்குத் திரும்பி வந்து முடிசூட்டிக் கொள்.) (10)

இவ்வுலகில் தந்தை என்பவர் ஒரு ஜீவன் பிறப்பதற்கு நிமித்த காரணம் மட்டுமே; உண்மையில் ருது நீராடியுள்ள தாயின் கர்ப்பாசயத்தில் சோணித-சுக்லங்களின் இணைப்பே முதன்மையான காரணம். (11)

அந்த மன்னர் எந்த இடத்திற்குப் போக வேண்டுமோ, அங்கே போய்ச் சேர்ந்துவிட்டார். இதுதான் மனிதர்களுக்கு இயல்பு. நீயோ, ('அவர் என் தந்தை' என்ற) பொய்யான பாசத்தினால் உருகிக் கொண்டிருக்கிறாய். (12)

எந்தெந்த மனிதர்கள் தமக்குக் கிடைத்த செல்வங்களைத் துறந்து, தருமானுஷ்டானம் என்ற பெயரில் உடலை வருத்திக் கொள்கிறார்களோ, அவர்களை நினைத்துத்தான் நான் வருந்துகிறேன்; மற்றவர்களைப் பற்றி அல்ல. அவர்கள், இவ்வுலகில் தருமம் என்று கூறிக் கொண்டு, பற்பல கஷ்டங்களையும் அனுபவித்துவிட்டு, கடைசியில் உயிரைவிட்டபின் காணாமல் போய்விடுகிறார்கள். (அவர்களுக்கு நல்ல கதி கிடைத்ததா? என்பது நமக்குத் தெரியாது.) (13)

பாமர மனிதன், அஷ்டகா சிராத்தம், பித்ரு சிராத்தம் என்ற சடங்குகளில் பெரிதும் ஈடுபடுகிறான். உண்மையில், இந்தச் சிராத்தங்கள் உணவுப் பண்டங்களை வீணாக்கும் செயலே ஆகும். யோசித்துப் பார்! செத்துப் போய்விட்ட மனிதன் உணவு உண்பானா? (14)

இங்கு ஒரு மனிதனால் புசிக்கப்பட்ட உணவு, வேறோர் இடத்திலுள்ள வேறொரு சரீரத்திற்குப் போய்ச் சேருமா? (சேரும் என்றால்) நெடுந்தாரம் பயணம் செய்யும் ஒருவனுக்கு இங்கேயே சிராத்தம் செய்துவிட்டால், வழியில் அவனுக்கு அந்த உணவு போய்ச் சேர்ந்துவிட வேண்டுமே? (கட்டுச்சாதம் சுமந்துகொண்டு போக வேண்டியதில்லையே?) (15)

வேள்வி செய்; தானம் செய்; மந்திர உபதேசம் பெற்றுக் கொள்; தவம் செய்; வீட்டையும் பொருட்களையும் துறந்துவிடு - என்றெல்லாம் கூறும் நூல்கள், மகா புத்திமான்களால் தானத்தின் சிறப்பை வலியுறுத்துவதற்காகச் செய்யப்பட்டன. (16)

மேதாவியே! (கண்ணுக்குப் புலனாகாத) மேலுலகம் இல்லை என்பதை நிச்சயமாகத் தெரிந்து கொள். எது கண்ணுக்குத் தெரிகிறதோ, அதையே ஏற்றுக் கொள். கண்ணுக்குப் புலப்படாதவைகளைப் பின்னுக்குத் தள்ளிவிடு. (17)

ஸதாம் புத்தி₄ம் புரஸ்க்ருத்ய ஸர்வலோகநித்யு₃ஸிநீம் ।
ராஜ்யம் த்வம் ப்ரதிக்குஹணீஷ்வ புரதேந ப்ரஸாதித: ॥ (18)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ அஷ்டாதி₄கஸததம: ஸர்க₃: ॥

நவாதி₄கஸததம: ஸர்க₃:

ஸத்யம்ஸம்ஸா

ஜாபு₃லேஸ்து வச: ஸ்ருத்வா ராம: ஸத்யவதாம் வர: ।
உவாச பரயா ஸூக்த்யா ஸ்வபுத்த₃யா சாவிபந்நயா ॥ (1)

ப₄வாந் மே ப்ரியகாமார்த₂ம் வசநம் யதி₃ஹோக்தவாந் ।
அகார்யம் கார்யஸங்காஸமபத்₂யம் பத்₂யஸம்மிதம் ॥ (2)

நிர்மர்யாத₃ஸ்து புருஷ: பாபாசாரஸமந்வித: ।
மாநம் ந லப₄தே ஸத்ஸு பி₄ந்நசாரித்ரத₃ர்ஸந: ॥ (3)

குலீநமகுலீநம் வா வீரம் புருஷமாநிநம் ।
சாரித்ரமேவ வ்யாக்₂யாதி ஸாசிம் வா யதி₃ வாஸாசிம் ॥ (4)

அநார்யஸ்த்வார்யஸங்காஸ: ஸௌசாத்₃ தீ₄நஸ்தத₂ா ஸாசி: ।
லக்ஷண்யவத₃லக்ஷண்யோ து₃:ஸீல: ஸீலவாநிவ ॥ (5)

அத₄ர்மம் த₄ர்மவேஷேண யதீ₃மம் லோகஸங்கரம் ।
அபி₄பத்ஸ்யே ஸாப₄ம் ஹித்வா க்ரியாம் விதி₄விவர்ஜிதாம் ॥ (6)

கஸ் சேதயாந: புருஷ: கார்யாகார்ய விசக்ஷண: ।
புஹு மம்ஸ்யதி மாம் லோகே து₃ர்வ்ருத்தம் லோகதூ₃ஷணம் ॥ (7)

கஸ்ய யாஸ்யாம்யஹம் வ்ருத்தம் கேந வா ஸ்வர்க₃மாப்நுயாம் ।
அநயா வர்தமாநோஹம் வ்ருத்த்யா ஹிந்ப்ரதிக்ஞயா ॥ (8)

சான்றோர்களின் சொற்கள், எல்லா மக்களுக்கும் நல்வழியைக் காட்டுவதால் பிரமாணமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி, பரதனுடைய பிரார்த்தனைக்குச் செவிசாய்த்து, ராஜ்யத்தை நீ ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்." (18)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நூற்றியெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நூற்றியொன்பது

இராமன் சத்தியத்தின் மேன்மையை விளக்குவது

ஜாபாலியின் சொற்களைக் கேட்டபின், சத்திய நெறியை கடைப்பிடிப்பவர்களுள் தலையாயவரும், சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் தன் வழியில் நிச்சயமான பிடிப்பு உள்ளவரும், வேத-சாஸ்திர-மெய்ஞானிகளின் உபதேச வாயிலாக அறியப்பட்டதுமான நீதிகளின் அடிப்படையில் இராமன் சொன்னார்— (1)

“தாங்கள், எனக்கு நன்மை செய்யக் கருதி, இப்போது சொன்ன சொற்கள் (கேட்பதற்கு இனிமையாக இருப்பதால்), ‘செய்யத்தக்க செயல் இதுவே’ என்பது போல் தோற்றமளித்தாலும், (உண்மையில்) செய்யத்தகாத, தருமத்திற்கு ஒவ்வாத செயலே ஆகும். நல்ல வழி என்பது போல் தோன்றினும் தவறான பாதையே ஆகும். (2)

அறநூல்களின் உபதேசங்களுக்கு ஒப்ப நடக்காதவன், ஒழுக்கம்-சிந்தனைகளில் வேறுபட்டு பாவங்களைச் செய்கிறான். (நல்ல ஒழுக்கமும் நல்ல சிந்தனைகளும் இல்லாமல் போகிறான்.) இப்படிப்பட்டவன் சான்றோர்களால் மதிக்கப்படுவதில்லை. (3)

ஒருவனுடைய ஒழுக்கம்தான் அவன் நற்குலத்தில் பிறந்தவனா? இல்லை, இழிகுலத்தில் பிறந்தவனா? என்பதையும், அவன் சிறந்த வீரனா? அல்லது, வெறும் ஆண் தோற்றமுடையவன் மட்டும்தானா? என்பதையும், அவன் மனத்தூய்மை உடையவனா? அல்லது, அழுக்கடைந்த மனம் உடையவனா? என்பதையும் விளக்கமாகக் காட்டிக் கொடுக்கும். (4)

[(வெளித் தோற்றத்தை (செவிக்கு இனிய சொற்களைக் கொண்டு ஒருவனை எடை போட முடியாது.) தீய நடத்தையுடையவனோ நன்னடத்தை உடையவன் போல் காணப்படுவான்; அந்தரங்க சத்தமில்லாதவனோ நற்குணங்கள் உள்ளவன் போலும்; வைதிக ஆசார-அனுஷ்டானங்களில் ஈடுபட்டவன் போல் பேசித் திரியும் ஒருவன், அவற்றை அனுஷ்டிக்காமலும் இருப்பான்; தீயகுணங்கள் உடையவனோ ஆத்ம குணங்களைக் கொண்டவன் போல் காணப்படுவான். (5)

உலகத்தைக் கெடுக்கக்கூடியதும், தருமம் என்ற தோற்றத்தில் தாங்கள் கூறியதுமான அதருமமான உபதேசங்களை நான் ஏற்றுக் கொண்டேனேயானால், செம்மையான நீதி நெறியைத் துறந்து, அதருமமான காரியங்களைச் செய்வேனாகில், உலகில் செய்யத்தக்கது-தகாதது என்று பகுத்தறியும் நல்லறிவுடைய சான்றோர் எவரேனும் மக்களால் இகழ்த்தக்க தீயநெறியைக் கடைப்பிடித்த என்னை மதிப்பாரா? (6,7)

கொடுத்த வாக்குறுதியை காப்பாற்றாமல் விடுவது என்ற செயல், (இதற்குமுன்) எந்தச் சான்றோர் காட்டிய வழி எனப் பின்பற்றுவேன்? (நீங்கள் கூறியபடி, இதற்கு முன்பு எங்கள் முன்னோர்களில் யாரும் - சத்தியம் தவறுதல் பாவமில்லை என்று - நடந்து காட்டவில்லையே?) இப்போது நான் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் கைவிட்டால், எந்த மார்க்கத்தால் நான் சுவர்க்கத்தை அடைவேன்? (சத்தியத்தை மீறிய பாவிக்கு சுவர்க்கம் எப்படிக்கிடைக்கும்?) (8)

காமவ்ருத்தஸ் த்வயம் லோக: க்ருத்ஸ்ந: ஸமுபவர்ததே ।
யத்₃வ்ருத்தா: ஸந்தி ராஜாநஸ் தத்₃வ்ருத்தா: ஸந்தி ஹி ப்ரஜா: ॥ (9)

ஸத்யமேவாந்ருஸம்ஸம் ச ராஜவ்ருத்தம் ஸநாதநம் ।
தஸ்மாத்ஸத்யாத்மகம் ராஜ்யம் ஸத்யே லோக: ப்ரதிஷ்டி₂த: ॥ (10)

ருஷ்யஸ்சைவ தே₃வாஸ்ச ஸத்யமேவ ஹி மேநிரே ।
ஸத்யவாதீ₃ ஹி லோகே₃ஸ்மிந் பரமம் க₃ச்ச₂தி ஸுயம் ॥ (11)

உத்₃விஜுந்தே யத்₂ா ஸர்பாந் நராத்₃ந்ருதவாதி₃ந: ।
த₄ர்ம: ஸத்யம் பரோ லோகே மூலம் ஸர்வஸ்ய சோச்யதே ॥ (12)

ஸத்யமேவேஸ்வரோ லோகே ஸத்யே பத்₃மா ப்ரதிஷ்டி₂தா ।
ஸத்யமூலாநி ஸர்வாணி ஸத்யாந்நாஸ்தி பரம் பத்₃ம் ॥ (13)

த₃த்தமிஷ்டம் ஹுதம் சைவ தப்தாநி ச தபாம்ஸி ச ।
வேத்₃ா: ஸத்யப்ரதிஷ்ட₂நாஸ் தஸ்மாத் ஸத்யபரோ ப₄வேத் ॥ (14)

ஏக: பாலயதே லோகமேக: பாலயதே குலம் ।
மஜ்ஜத்யேகோ ஹி நிரய ஏக: ஸ்வர்கே₃ மஹீயதே ॥ (15)

ஸோஹம் பிதுர்நியோக₃ம் து கிமர்த₂ம் நாநுபாலயே ।
ஸத்யப்ரதிஸ்ரவ: ஸத்யம் ஸத்யேந ஸமயீக்ருத: ॥ (16)

நைவ லோப₄ாந்ந மோஹாத்₃வா ந ஹ்யக்ஞாநாத் தமோ₃ந்வித: ।
ஸேதும் ஸத்யஸ்ய பே₄த்ஸ்யாமி கு₃ரோ: ஸத்யப்ரதிஸ்ரவ: ॥ (17)

அஸத்யஸந்த₄ஸ்ய ஸதஸ்சலஸ்யாஸ்தி₂ரசேதஸ: ।
நைவ தே₃வா ந பிதர: ப்ரதீச்ச₂ந்தீதி ந: ஸ்ருதம் ॥ (18)

ப்ரத்யக₃ாத்மமிமம் த₄ர்மம் ஸத்யம் பஸ்யாம்யஹம் த்₄ருவம் ।
ப₄ார: ஸத்புருஷைஸ்சீணஸ் தத்₃ர்த₂மபி₄மந்யதே ॥ (19)

ஷாத்தர்ம த்₄ர்மமஹம் த்யக்ஷ்யே ஹ்யத்₄ர்மம் த்₄ர்மஸம்ஹிதம் ।
ஷாத்₃ரைர் ந்ருஸம்ஸைர் லுப்₃தை₃ஸ்ச ஸேவிதம் பாபகர்மபி₄: ॥ (20)

மன்னர்கள் எவ்வழி நடக்கிறார்களோ, அவ்வழியையே மக்கள் பின்பற்றி நடக்கிறார்கள். (தாங்கள் உபதேசித்த வழியை நான் பின்பற்றினால் மக்களும் தைரியமாக தவறான பாதைகளில் செல்லத் தொடங்குவார்கள்.) அந்த நிலையில், இந்த உலகம் முழுவதும் தத்தம் விருப்பப்படி (நீதி-நியாயங்களைக் காற்றில் பறக்க விட்டுவிட்டு) நடக்க ஆரம்பித்துவிடும். (9)

உயிர்ப் பிராணிகளிடம் கருணையோடு விளங்கும் பண்பு, சத்தியம்; தொன்மைக் காலத்திலிருந்து மன்னர்களால் கைக்கொள்ளப்பட்ட நெறி. அரசு நிர்வாகம் என்பது சத்தியமே வடிவானது; உலகம் சத்தியத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறது. (10)

முனிவர்களும் தேவர்களும் சத்தியத்தையே முழுமையாக மதித்துப் போற்றினார்கள்; மேலும், சத்தியம் பேசுகிறவன் இவ்வுலகில் உயர்ந்த இடத்திற்குப் போகிறான். (உன்னதமான பதவியை அடைகிறான்.) (11)

உசுப்பிவிடப்பட்ட பாம்பைக் கண்டு மனிதன் அஞ்சுவதைப் போல, பொய் பேசுவனைக் கண்டும் மக்கள் பயப்படுகிறார்கள். உலகத்தில் தருமத்தின் எல்லையாக இருப்பது சத்தியமே. அனைத்திற்கும் (அனைத்து நன்மைகளுக்கும்) அதுவே மூலகாரணம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. (12)

உலகத்தில் சத்தியம்தான் ஈசுவரன் (அனைத்திற்கும் மேலாக இருப்பது); சத்தியத்தில்தான் திருமகள் வசிக்கிறாள்; எல்லா நற்செயல்களுக்கும் சத்தியமே ஆணிவேர்; சத்தியத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்த ஸ்தானம் இல்லவே இல்லை. (13)

தானம், வேள்வி, ஹோமம், கடுமையான கட்டுப்பாடுகளுடன் செய்யப்பட்ட தவம், மற்றும் வேதங்களும் சத்தியத்தின் மேல் நிற்கின்றன. ஆகவே, மனிதன் சத்தியத்தையே முற்றிலுமாக அனுசரிக்கக் கடவன். (14)

ஒரு மனிதன், உலகத் தலைவனாகிப் பாதுகாக்கிறான். இன்னொரு மனிதன், தன் பரம்பரைப் பெருமைகளைக் காப்பாற்றுகிறான். வேறொருவன், நரகத்தில் வீழ்ந்து மூழ்கிப் போகிறான். வேறொருவன், சுவர்க்கலோகத்தில் போற்றப்படுகிறான். (15)

இவ்விதம் சத்தியத்தின் மேன்மையில் உறுதியுடைய நான், வாக்குத் தவறாதவன்; தந்தை கொடுத்த வரங்களை நிறைவேற்றுவதாகச் சபதம் செய்திருக்கிறேன். ஆகவே, இப்போது (தந்தையின் முன் செய்த சபதத்தை) கொடுத்த வாக்குறுதியை எப்படிச் கடைப்பிடிக்காமல் இருப்பேன்? (16)

தந்தைக்கு அளித்த வாக்கை பேராசையாலோ, மதிமயக்கத்தாலோ, தெள்ளிய அறிவின்மையாலோ, அறியாமையால் மதியிழந்தோ சத்திய வரம்பை மீறி நடக்க மாட்டேன். (17)

அசத்தியம் பேசுகிறவனும், நிலையான அறச்சிந்தனை இல்லாதவனும், நற்செயல்களில் தடுமாற்றமுடையவனுமான ஒருவனால் அளிக்கப்படும் நைவேத்யம், பிண்டம் ஆகியவற்றை முறையே தேவதைகளும் பிதிரர்களும் ஏற்கமாட்டார்கள் என்று, நாங்கள் (குருமுகமாகக்) கேட்டிருக்கிறோம். (18)

நான், சத்தியம் கூறுதல் என்ற தருமத்தைத்தான் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் நன்மை செய்யும் வழியாகவும், எல்லா தருமங்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததாகவும் நிச்சயமாகக் கருதுகிறேன். ஆகவே, சான்றோர்களால் அணியப்படும் ஜடாபாரம், மரவுரி ஆகியன கொண்டாடப்படுகின்றன. (இவ்வாறு, தம் உடலை வருத்திக் கொள்பவர்கள் சத்தியம் தவறமாட்டார்கள் என்பது திண்ணம்.) (19)

பாவச்செயல்கள் புரியும் அற்பர்களும், கொடியவர்களும், பேராசை கொண்டவர்களாலும் ஏற்கப்படுவதும், அநெறி போல் தோற்றம் தரும் அதருமமான இந்த கூடித்திரிய நெறியை நான் துறக்கிறேன். (அரசாள்வது கூடித்திரிய தருமம். ஆனால், அதுவே சத்தியவாக்கிற்கு எதிராக இருக்கும் நிலையில் கைவிடத்தக்கதே.) (20)

காயேந குருதே பாபம் மநஸா ஸம்ப்ரத₄ர்ய ச ।
அந்ருதம் ஜிஹ்வயா சாஹ த்ரிவித₄ம் கர்ம பாதகம் ॥ (21)

பூ₄மி: கீர்திர்யஸோ லக்ஷ்மீ: புருஷம் ப்ரார்த₂யந்தி ஹி ।
ஸத்யம் ஸமநுவர்தந்தே ஸத்யமேவ ப₄ஜேத்தத: ॥ (22)

ஸ்ரேஷ்ட₂ம் ஹ்யநார்யமேவ ஸ்யாத்யத்ய₃ப₄வாநவத₄ர்ய மாம் ।
ஆஹ யுக்திகரைவாக்யைரித₃ம் ப₄த்₃ரம் குருஷ்வ ஹ ॥ (23)

கத₂ம் ஹ்யஹம் ப்ரதிஞ்ஞாய வநவாஸமிமம் கு₃ரௌ ।
ப₄ரதஸ்ய கரிஷ்யாமி வசோ ஹித்வா கு₃ரோர்வச: ॥ (24)

ஸ்தி₂ரா மயா ப்ரதிஞ்ஞாதா ப்ரதிஞ்ஞா கு₃ருஸந்நிதெ₂ள ।
ப்ரஹ்ருஷ்யமாணா ஸா தே₃வீ கைகேயீ சாப₄வத்தத₃ா ॥ (25)

வநவாஸம் வஸந்நேவம் ஸுசிர் நியதபே₄ஜந: ।
மூலை: புஷ்பை: ப₂லை: புண்யை: பித்ருந் தே₃வாம்ஸ்ச தர்பயந் ॥ (26)

ஸந்துஷ்டபஞ்சவர்கே₃ஸஹம் லோகயாத்ராம் ப்ரவர்தயே ।
அகுஹ: ஸ்ரத்₃த₄த₄ந: ஸந் கார்யாகார்யவிசக்ஷண: ॥ (27)

கர்மபூ₄மிமிமாம் ப்ராப்ய கர்தவ்யம் கர்ம யச்ச₂ப₄ம் ।
அக்₃நிர்வாயுஸ்ச ஸோமஸ்ச கர்மணாம் ப₂லப₃ாகி₃ந: ॥ (28)

ஸதம் க்ரதூநாமாஹ்ருத்ய தே₃வராட் த்ரிதி₃வம் க₃த: ।
தபாம்ஸ்யுக்₃ராணி சாஸ்த₂ாய தி₃வம் யாதா மஹர்ஷய: ॥ (29)

அம்ருஷ்யமாண: புநருக்₃ரதேஜா
நிஸம்ய தந்நாஸ்திக ஹேதுவாக்யம் ।
அத₂ாப்₃ரவீத்தம் ந்ருபதேஸ்தநூஜோ
விக₃ர்ஹமானோ வசநாநி தஸ்ய ॥ (30)

ஸத்யம் ச த₄ர்மம் ச பராக்ரமம் ச
பூ₄தாநுகம்பாம் ப்ரியவாதி₃தாம் ச ।
த்₃விஜாதி தே₃வாதிதி₂பூஜநம் ச
பந்த₂ாநமாஹுஸ் த்ரிதி₃வஸ்ய ஸந்த: ॥ (31)

தேநைவமாஞ்ஞாய யத₂ாவத₃ர்த₂-
மேகோத₃யம் ஸம்ப்ரதிபத்ய விப்ரா: ।
த₄ர்மம் சரந்த: ஸகலம் யத₂ாவத்-
காங்ஷந்தி லோகாக்₃மமப்ரமத்தா: ॥ (32)

உடலினால் பாவத்தைச் செய்யும் மனிதன், முதலில் அதை மனதில் தீர்மானிக்கிறான்; நாவினால் பொய் பேசுகிறான். ஆக, பாவச்செயல் என்பது (மனம், வாக்கு, காயம் என்ற) மூன்று வகையாலும் செய்யப்படுகிறது. (21)

பூதேவி, இகலோகப் புகழ், மறைந்த பின் நிலைத்து நிற்கும் புகழ், செல்வத் திருமகள் - இவையெல்லாம் சத்தியம் பேசும் புருஷனையே அடைய விரும்புகின்றன. மேலும், சான்றோர்கள் சத்தியத்தையே கடைப்பிடிக்கிறார்கள். ஆகவே, மனிதன் எப்போதும் சத்தியத்தையே அனைத்திலும் மேலானதாகக் கொள்ளவேண்டும். (22)

தாங்கள், எனக்கு நல்லது செய்யும் நோக்கத்துடன் அதற்கு ஏற்ற மாதிரியான தர்க்கவாதங்களைக் கொண்டு, 'நல்ல ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொள். நாட்டிற்குத் திரும்பி வந்து ஆட்சி செலுத்து' என்று சொன்னீர்களே, அது நற்குடிப் பிறந்தோர் ஏற்கும் சொற்கள் அல்லவே? (23)

நான், தந்தையின் எதிரில், 'இவ்வாறு வனவாசம் செய்வேன்' என்று வாக்களித்திருக்கிறேன். இப்போது, அவருடைய கட்டளையை மீறி, பரதனுடைய வேண்டுகோளை எவ்வாறு ஏற்க முடியும்? (24)

தந்தையின் முன்னிலையில் செய்யப்பட்ட சபதம் உறுதியானது; அசைக்க முடியாதது. அப்போது (நான் காட்டிற்குப் போகிறேன்; பரதன் இளவரசப்பட்டம் சூட்டிக் கொள்ளட்டும் என்று நான் சபதம் செய்தபோது) கைகேயிதேவி மனக் களிப்படைந்தார். (25)

பரிசுத்தனாக இருந்து கொண்டு விரத காலத்திற்குரிய உணவை உண்டு, புனிதமான கிழங்கு-பழம்-மலர்களால் பிதிரர்களையும் தேவர்களையும் திருப்தி செய்வேன். (26)

உள்ளும் புறமும் ஒரே மாதிரியாக இருந்து, செய்ய வேண்டியது-செய்ய வேண்டாதது என்பதை நன்றாகப் பகுத்துணர்ந்து, ஐம்புலன்களின் இயக்கங்களிலும் திருப்தி அடைந்தவனாக மிகவும் நம்பிக்கையோடு உலக வாழ்க்கையை நடத்தி வருவேன். (27)

கர்மபூமியான இந்த நாட்டில் பிறந்திருக்கும் நாம் புண்ணிய கர்மங்களையே செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால், அக்னி, வாயு, சந்திரன் ஆகியோர் தத்தம் கர்மாக்களின் பயனையே, (அந்தந்தப் பதவியை அடைந்ததன் மூலம்) அனுபவித்து வருகிறார்கள். (28)

தேவராஜன், நூறு யாகங்கள் இயற்றி (அவற்றின் பயனாக) தேவலோக தலைமைப் பதவியை அடைந்தான்; கடுமையான நியமங்களோடு தவம் புரிந்த முனிவர்கள் சுவர்க்கலோகம் சென்றார்கள்." (29)

மகாதேஜஸ்வியும் அரசகுமாரருமான இராமன், நாத்திகத்தைத் தூண்டும் (பரலோகம் இல்லை; வேத-சாஸ்திரம் தவறு - என்பது முதலான) சொற்களைக் கேட்டு, அவைகளை சகித்துக் கொள்ள முடியாமல், அவருடைய வாதங்களைக் கண்டிக்கும் நோக்கத்துடன் அவரைப் பார்த்து மேலும் கூறினார்— (30)

"சத்தியம், தருமம், போரில் புறமுதுகு காட்டாத வீரம், அனைத்துப் பிராணிகளிடத்திலும் கருணை, அந்தணர்களையும் தேவதைகளையும் விருந்தினர்களையும் வணங்கிப் போற்றுதல் - இவைகளே ஒருவனை சுவர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் வழிகள் என்று மகான்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (31)

அதனால்தான், சான்றோர்களின் இந்தச் சொற்களின்படியும், நியாயமான வாதங்களாலும் தருமத்தின் நுட்பத்தை ஆராய்ந்து, திண்ணமான முடிவிற்கு வந்து, அதன்படி சிரத்தையுடன் மனச்சஞ்சலம் அடையாதவர்களாக அறநெறியைக் கடைப்பிடித்து, உத்தமமான விண்ணுலகங்களை அடைவதில் அந்தணர்கள் விருப்பம் கொண்டுள்ளார்கள். (32)

நிந்த₃யம்யஹம் கர்ம பிது: க்ருதம் தத்₃—
 யஸ்த்வாமக்₃ருஹ்ணாத்₃ விஷமஸ்த₂ப₃த்₃தி₄ம் ।
 ப₃த்₃தி₄யாநயைவம்வித₄யா சரந்தம்
 ஸுநாஸ்திகம் த₄ர்மபத₂ாத₃பேதம் ॥ (33)

யத₂ா ஹி சோர: ஸ தத₂ா ஹி ப₃த்₃தி₄ஸ்—
 தத₂ாக₃தம் நாஸ்திகமத்ர வித்₃தி₄ ।
 தஸ்மாத்த₃தி₄ ய: ஸங்க்யதம: ப்ரஜாநாம்
 ந நாஸ்திகேநாபி₄முகே₂ா ப₃த₄: ஸ்யாத் ॥ (34)

த்வத்தோ ஜநா: பூர்வதரேவராஸ்ச
 ஸுப₄ாநி கர்மாணி ப₃ஹுநி சக்ரு: ।
 ஜித்வா ஸதே₃மம் ச பரம் ச லோகம்
 தஸ்மாத்த₃தி₄விஜா: ஸ்வஸ்தி ஹுதம் க்ருதம் ச ॥ (35)

த₄ர்மே ரதா: ஸத்பருஷை: ஸமேதாஸ்—
 தேஜஸ்விநோ த₃ாநகு₃ணப்ரத₄ாநா: ।
 அஹிம்ஸகா வீதமலாஸ்ச லோகே
 ப₄வந்தி பூஜ்யா முநய: ப்ரத₄ாநா: ॥ (36)

இதி ப்₃ருவந்தம் வசநம் ஸரோஷம்
 ராமம் மஹாத்மாநமதீ₃நஸத்த்வம் ।
 உவாச தத்₂யம் புநராஸ்திகம் ச
 ஸத்யம் வச: ஸாநுநயம் ச விப்ர: ॥ (37)

ந நாஸ்திகாநாம் வசநம் ப்₃ரவீம்யஹம்
 ந நாஸ்திகோஹம் ந ச நாஸ்தி கிஞ்சந ।
 ஸமீக்ஷய காலம் புநராஸ்திகோப₄வம்
 ப₄வேய காலே புநரேவ நாஸ்திக: ॥ (38)

ஸ சாபி காலோயமுபாகுத: ஸநைந்—
 யத₂ா மயா நாஸ்திகவாகு₃தீ₃ரிதா ।
 நிவர்தநார்த₂ம் தவ ராம காரணாத்—
 ப்ரஸாத₃நார்த₂ம் ச மயைததீ₃ரிதம் ॥ (39)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதீ₃காவ்யே
 அயோத்₄யாகாண்டே₃ நவாதிகஸதம: ஸர்க்₃: ॥

தங்கள் அறிவு, தவறான வழியில் நிலைபெற்றிருக்கிறது; தாங்கள் (தெய்வம், வேதம், தருமம் ஆகியவைகளில் நம்பிக்கையில்லாத) நாஸ்திகர்; தாங்கள் தரும வழியிலிருந்து வெகுதூரத்திற்கப்பால் இருக்கிறீர்கள். இப்படிப்பட்ட தங்களை, (தான் செய்யும் யக்ஞ காரியங்களில் ஒரு வேள்வியாளராக) என் தந்தை ஏற்றுக்கொண்ட அந்தச் செயலை நான் நிந்திக்கிறேன். (என் தந்தையின் இந்தச் செயலை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.) (33)

அறிவாளியானவன் நாத்திகவாதத்திற்கு இடம் கொடுப்பானாகில், அதாவது வேதத்திற்குப் புறம்பான வழியில் செல்வானாகில், அவன் திருடனைப் போன்றவனாவான். அவ்வாறு சந்தேகிக்கத் தக்கவர்களை நல்லறிஞர்கள் முகம் கொடுத்தும் பேசுவதில்லை. (இதுவே, அவர்களுக்குப் பெரிய தண்டனை ஆயிற்று.) (34)

ஆகையால்தான், தங்களைக் காட்டிலும் பெரியோர்களும், வயதில் சிறியவர்களுமான மக்கள், மங்களகரமான அநேக கர்மாக்களைச் செய்தார்கள். தவம், கொடை, யாகம் முதலிய நற்கர்மங்களை மறை ஒழுக்கப்படி செய்து, இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் வெற்றியை நிலைநாட்டி, அந்தணர்கள் மேன்மை அடைந்தார்கள். (35)

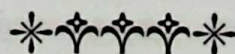
தருமத்தில் உறுதியான நம்பிக்கை உடையவர்கள், மெய்ஞானிகளுடன் உறவு கொண்டிருப்பவர்கள், ஆன்ம ஒளி மிக்கவர்கள், ஈகைக் குணத்தை முக்கியமாகக் கொண்டவர்கள், எந்த ஜீவனையும் துன்புறுத்தாதவர்கள், மனமாசுகள் நீங்கியவர்கள் - இப்படிப்பட்ட உத்தமமான முனிவர்கள்தாம், உலகத்தில் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள் ஆகின்றார்கள்." (36)

இவ்வாறு, தாழ்ந்து போகாத மனஉறுதி படைத்த இராமன், கோபத்துடன் பேசியதைக் கேட்ட அந்தணர் (ஜாபாலி), மறுபடியும் பேசத் தொடங்கி, தெய்வம்-வேதம் முதலியவைகளில் நம்பிக்கையுடைய ஆஸ்திகமான, சத்தியமான, நன்மை அளிக்கக்கூடிய சொற்களைப் பணிவுடன் உரைத்தார்— (37)

“(இராமா!) நான் நாஸ்திக வாதத்தை உயர்வாகப் பேசவில்லை; நான் நாஸ்திகனும் அல்லன்; பரலோகம் முதலானவை இல்லை என்று சொல்பவனும் அல்லன். இப்போது, சந்தர்ப்பத்தை அனுசரித்து நான் ஆஸ்திகனாகிவிட்டேன்! அவசியம் ஏற்பட்டால் பின்னொரு சமயத்தில் நான் நாத்திகனாகவும் மாறுவேன்! (38)

நாத்திகவாதம் செய்ய வேண்டிய சந்தர்ப்பம், இப்போது எவ்வாறோ ஏற்பட்டிருந்தது. இராமா! உன்னை எப்படியாவது சமாதானப்படுத்தி (அயோத்திக்குத்) திரும்பவும் அழைத்துப் போவது என்ற காரணத்தால், என்னால் (வேத விரோதமான) நாத்திகம் பேசப்பட்டது.” (ஆகவே, நான் இப்படிப் பேசியதற்காக, நீ என்னை மன்னிக்க வேண்டும்.) (39)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நூற்றியொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

த₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க₃: இக்ஷவாகுவம்ஸகீர்தநம்

- க்ருத்த₄மாக்ஞாய ராமம் து வஸிஷ்ட₂: ப்ரத்யுவாச ஹ ।
ஜாபுாலிரபி ஜாநீதே லோகஸ்யாஸ்ய க₃தாக₃தம் ॥ (1)
- நிவர்தயிதுகாமஸ்து த்வாமேதத்₃வாக்யமுக்தவாந் ।
இமாம் லோகஸமுத்பத்திம் லோகநாத₂ நிபே₃த₄ மே ॥ (2)
- ஸர்வம் ஸலிலமேவாஸீத் ப்ருதி₂வீ யத்ர நிர்மிதா ।
தத: ஸமப₄வத்₃ப்₃ரஹ்மா ஸ்வயம்பூ₄ர்தை₃வதை: ஸஹ ॥ (3)
- ஸ வராஹஸ்ததோ பூ₄த்வா ப்ரோஜ்ஜஹார வஸுந்த₄ராம் ।
அஸ்ருஜ்ச் ஜக₃த்ஸர்வம் ஸஹ புத்ரை: க்ருதாத்மபி₄: ॥ (4)
- ஆகாஸப்ரப₄வோ ப்₃ரஹ்மா ஸாஸ்வதோ நித்ய அவ்யய: ।
தஸ்மாந்மரீசி: ஸம்ஜக்ஞே மரீசே: கஸ்யப: ஸுத: ॥ (5)
- விவஸ்வாந் கஸ்யபாஜ்ஜக்ஞே மநுர்வைவஸ்வத: ஸுத: ।
ஸ து ப்ரஜாபதி: பூர்வமிக்ஷவாகுஸ்து மநோ: ஸுத: ॥ (6)
- யஸ்யேயம் ப்ரத₂மம் த₃த்தா ஸம்ருத்₃த₄ மநுநா மஹீ ।
தமிக்ஷவாகுமயோத்₄யாயாம் ராஜாநம் வித்₃தி₄ பூர்வகம் ॥ (7)
- இக்ஷவாகோஸ்து ஸுத: ஸ்ரீமாந் குக்ஷிரித்யேவ விஸ்ருத: ।
குக்ஷேரத₂ாத்மஜோ வீரோ விசுக்ஷிருத₃பத்₃யத ॥ (8)
- விசுக்ஷேஸ்து மஹாதேஜா பூ₃ண: புத்ர: ப்ரதாபவாந் ।
பூ₃ணஸ்ய து மஹாபூ₃ஹுரநரண்யோ மஹாயஸா: ॥ (9)
- நாநாவ்ருஷ்டிர் ப₃பூ₄வாஸ்மிந் ந துர்பி₄க்ஷம் ஸதாம் வரே ।
அநரண்யே மஹாராஜே தஸ்கரோ நாபி கஸ்சந ॥ (10)
- அநரண்யாந் மஹாபூ₃ஹு: ப்ருதா₂ ராஜா ப₃பூ₄வ ஹ ।
தஸ்மாந்ப்ருதே₂ர் மஹாராஜஸ் த்ரிஸங்க்ருத₃பத்₃யத ॥ (11)
- ஸ ஸத்யவசநாத்₃வீர: ஸஸாரீரோ தி₃வம் க₃த: ।
த்ரிஸங்கோரப₄வத்ஸூநுர் து₃ந்து₄மாரோ மஹாயஸா: ॥ (12)
- து₃ந்து₄மாராந்மஹாதேஜா யுவநாஸ்வோ வ்யஜாயத ।
யுவநாஸ்வஸுத: ஸ்ரீமாந் மாந்த₄தா ஸமபத்₃யத ॥ (13)
- மாந்த₄துஸ்து மஹாதேஜா: ஸுஸந்தி₄ருத₃பத்₃யத ।
ஸுஸந்தே₄ரபி புத்ரௌ த்₃வௌ த்₃ருவஸந்தி₄: ப்ரஸேநஜித் ॥ (14)

ஸர்க்கம் : நூற்றுப் பத்து

இக்ஷ்வாகு பரம்பரையைப் புகழ்தல்

இராமன், இன்னமும் கோபத்தோடு இருப்பதை அறிந்து கொண்ட வசிஷ்டர், “ஜாபாலியும் இந்த உலகில் உயிர்கள் தோன்றுவதையும் மறைவதையும் (உடலைத் துறந்து மேலுலகம் சென்று, பின் மறுபிறவி எடுப்பதை) அறிவார்” என்று பதில் சொன்னார். (அவர் நாஸ்திகர் அல்லர்.) (1)

“ஐகதீசுவரா! உன்னைத் திரும்ப அழைத்துப் போகும் ஆசையில், அவர் இவ்வாறு தாறுமாறாகப் பேசினார். அவ்வளவுதான், இந்த உலகம் தோன்றியவிதத்தை நான் விரிவாகச் சொல்கிறேன், கேள். (2)

முதலில், எல்லாம் (எல்லாவிடத்திலும்) ஜலமயமாகவே இருந்தது; அதன் மத்தியில் பூமண்டலம் நிலைநிறுத்தப்பட்டது. பின்னர், தான்தோன்றியான பிரும்மா தேவதைகளோடு தோன்றினார். (3)

பிறகு, மகாவிஷ்ணு ஸ்வரூபமான பிரும்மா வராகமூர்த்தியாக வெளிப்பட்டு, இந்தப் பூமியை மேலே இழுத்துக் கொண்டு வந்தார். குணசாலிகளான புதல்வர்களுடன் இவ்வுலகமனைத்தையும் படைத்தார். (4)

நித்திய நிரந்தரமாக அழிவில்லாமல் இருக்கும் பிரும்மா, ஆகாயத்தில் (வெட்டவெளியில்) தோன்றியவர்; அவரிடமிருந்து மரீசி (என்ற பிரஜாபதி) தோன்றினார்; மரீசியின் புதல்வர் கசியபர். (5)

கசியபரிடமிருந்து விவஸ்வான் தோன்றினார்; விவஸ்வானுடைய குமாரர் வைவஸ்வத மனு; அவர்தான் முதலாவது பிரஜாபதி. மனுவின் புதல்வர் இக்ஷ்வாகு. (6)

எல்லா வளங்களையும் உடைய இந்த பூமி முதன்முதலாக மனுவினால் யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டதோ, அந்த இக்ஷ்வாகுதான் அயோத்தியின் முதலாவது மன்னன். (7)

இக்ஷ்வாகுவின் புதல்வன் குக்ஷி என்பவன் சகல ஐசுவரியங்களையும் பெற்றுப் புகழோடு விளங்கினான். பின்னர், வீரனான விசுக்ஷி என்பவன் குக்ஷியின் குமாரனாகத் தோன்றினான். (8)

விசுக்ஷியிடமிருந்து மகாதேஜோவானும் பராக்கிரமம் மிக்கவனுமான பாணன் என்பவன் புத்திரனாகப் பிறந்தான்; பெருந்தோளனும், பெரும்புகழ் கொண்டவனுமான அநரண்யன் பாணனின் புதல்வன். (9)

நற்குணங்கள் பொருந்தியவர்களில் முதன்மையானவரான அநரண்யன் ஆட்சி செலுத்துகையில், நாட்டில் மாரி பொய்த்ததில்லை; பஞ்சம் ஏற்பட்டதில்லை; ஒரு திருடன்கூட இல்லை. (10)

அநரண்யனுக்குப் பிறகு, (அவர் மைந்தர்) மகாவீரரான ப்ருது மன்னரானார். அந்த ப்ருது மன்னரிடமிருந்து திரிசங்கு தோன்றினார். (11)

வீரரான திரிசங்கு (விசுவாமித்திர மகரிஷியின்) சத்தியமான வார்த்தைகளால் இந்த உடலுடனேயே தேவலோகம் சென்றார். பெரும்புகழ் கொண்ட துந்துமாரன், திரிசங்குவின் புதல்வனாகத் தோன்றினான். (12)

துந்துமாரனிடமிருந்து மகாதேஜஸ்வியான யுவநாஸ்வன் பிறந்தான்; யுவநாஸ்வனுடைய மகன் திருவுடை செல்வனான மாந்தாதா உண்டானார். (13)

மாந்தாதாவிற்கு மகாதேஜஸ்வியான ஸுஸந்தி என்பவன் மகனாகப் பிறந்தான்; ஸுஸந்திக்கு துருவஸந்தி, ப்ரஸேனஜித் என்ற இரண்டு குமாரர்கள். (14)

யஸஸ்வீ த்₄ருவஸந்தே₄ஸ்து ப₄ரதோ ரிபுஸௌத₃ந: ।
ப₄ரதாத்து மஹாப₃ாஹோரஸிதோ நாம ஜாயத ॥ (15)

யஸ்யதே ப்ரதிராஜாந உத₃பத்₃யந்த ஸத்ரவ: ।
 ஹைஹயாஸ் தாலஜ்ங்க₄ய்ச ஸரிராய்ச ஸஸிபி₃ந்த₃வ: ॥ (16)

தாம்ஸ்து ஸர்வாந் ப்ரதிவ்யூஹ்ய யத்₃தே₄ ராஜா ப்ரவாஸித: ।
ஸ ச ஸைலவரே ரம்யே ப₃பூ₄வாபி₄ரதோ முநி: ॥ (17)

த₃வே சாஸ்ய ப₄ராயே க₃ர்பி₄ண்யௌ ப₃பூ₄வதுரிதி ஸ்ருதி: ।
ஏகா க₃ர்ப₄விநாஸாய ஸபத்நயை க₃ரளம் த₃தெ₃ள ॥ (18)

ப₄ராக்₃வஸ்ச்யவநோ நாம ஹிமவந்தமுபாஸ்ரித: ।
தம்ருஷிம் ஸமுபாக்₃மய காளிந்தீ₃ த்வப்₄யவாத்₃யத் ॥ (19)

ஸ தாமப்₄யவத₃த்₃விப்ரோ வரேப்ஸும் புத்ரஜந்மநி ।
புத்ரஸ்தே ப₄விதா தே₃வி மஹாத்மா லோகவிஸ்ருத: ॥ (20)

த₄ர்மிகஸ்ச ஸுபீலஸ்ச வம்ஸகர்தாரிஸுதித₃ந: ।
க்ருத்வா ப்ரத₃க்ஷிணம் ஸா து முநிம் தமநுமாந்ய ச ॥ (21)

பத்₃மபத்ரஸமாநாக்ஷம் பத்₃மக₃ர்ப₄ஸமப்ரப₄ம் ।
தத: ஸா க்₃ருஹமாக்₃ம்ய தே₃வீ புத்ரம் வ்யஜாயத ॥ (22)

ஸபத்ந்யா து க₃ரஸ்தஸ்யை த₃த்தோ க₃ர்ப₄ஜிக₄ம்ஸயா ।
க₃ரேண ஸஹ தேநைவ ஜாத: ஸ ஸக₃ரோப₄வத் ॥ (23)

ஸ ராஜா ஸக₃ரோ நாம ய: ஸமுத்₃ரமக₂நயத் ।
இஷ்ட்வா பர்வணி வேகே₃ந த்ராஸயந்தமிமா: ப்ரஜா: ॥ (24)

அஸமஞ்ஜஸ்து புத்ரோபூத் ஸக்ரஸ்யேதி ந: ஸ்ருதம் ।
ஜீவந்நேவ ஸ பித்ரா து நிரஸ்த: பாபகர்மக்ருத் ॥ (25)

அம்ஸமாநிதி புத்ரோபூ₄த₃ஸமஞ்ஜஸ்ய வீர்யவாந் ।
தி₃லீபோம்ஸாமத: புத்ரோ தி₃லீபஸ்ய ப₄கீரத₂: ॥ (26)

ப₄கீ₃ரத₂ாத் ககுத்ஸ்த₂ஸ்து காகுத்ஸ்த₂ா யேந விஸ்ருதா: ।
ககுத்ஸ்த₂ஸ்ய ச புத்ரோஸ்பூ₄த்₃ ரகு₄ர்யேந து ராக₄வா: ॥ (27)

ரகே₄ஸ்து புத்ரஸ்தேஜஸ்வீ ப்ரவ்ருத்த₄: புருஷாத₃க: ।
கல்மாஷபாத₃: ஸௌத₃ஸ இத்யேவம் ப்ரதி₂தோ பு₄வி ॥ (28)

கல்மாஷபாத₃புத்ரோபூ₄ச் ச₂ங்க₂ணஸ்த்விதி விஸ்ருத: ।
யஸ்து தத்₃வீர்யமாஸாத்₃ய ஸஹஸேநோ வ்யநீநஸத் ॥ (29)

புகழ்பெற்ற துருவஸந்திக்கு எதிரிகளை அடக்குபவனான பரதன் மகனாகப் பிறந்தான்; பெருந்தோளான பரதனிடமிருந்து அஸிதன் என்ற புத்திரன் உண்டானான். (15)

அவனுக்கு எதிரிகளாக ஹைஹயர்களும் தாலஜங்கர்களும், சூரர்களான சசி-பிந்துக்களும் தோன்றினார்கள். (16)

அவர் (அஸிதர்), அவர்கள் எல்லோருக்கும் எதிராக வியூகம் அமைத்துப் போரிட்டாலும், தோற்றுப் போனதால் நாட்டைவிட்டு ஓடினார். மிகச்சிறந்ததான இமயமலையில் மனம் அமைதி அடைந்தவராக முனிவராகிக் காலம் கழித்தார். (17)

இவருடைய மனைவிகள் இருவரும் அந்தச் சமயத்தில் கருத்தரித்திருந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களில் ஒருத்தி, தன் சக்களத்திக்கு (வயிற்றிலுள்ள கருவை அழிப்பதற்காக) விஷத்தைக் கொடுத்தாள். (18)

பிருகு வமிசத்தில் தோன்றிய சியவனர் என்ற முனிவர், அப்போது இமயமலையில் இருந்தார். (அஸிதரின் இருமனைவியரில் ஒருத்தியான) காளிந்தி, அந்த முனிவரிடம் வந்து வணங்கி நின்றாள். (19)

புத்திரனை அடைவதற்கு வரம் கோரி நிற்கும் அவளைப் பார்த்து, அந்த அந்தணர் சொன்னார்— 'தேவி! உனக்கு விசாலமனம் படைத்தவனும், உலகப் புகழ் பெறுபவனும், அறநெறி தவறாதவனும், சால்பு மிக்கவனும், வம்சத்தைத் தொடரச் செய்பவனும், எதிரிகளை மாய்ப்பவனுமான ஒரு புதல்வன் பிறப்பான்.' (இதைக் கேட்டதும்) தாமரைத் தடங்கண்ணாளாகிய அரசி உள்ளம் மகிழ்ந்து, அந்த முனிவரை வலம் வந்து நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு, வீட்டிற்கு வந்ததும், தாமரை மலரின் நடுத்தளத்தையொத்த நிறமுடைய ஒரு ஆண் சிசுவைப் பெற்றாள். (20-22)

அவளுடைய வயிற்றிலிருந்த கருவைச் சிதைக்கவேண்டும் என்பதற்காகச் சக்களத்தியால் கொடுக்கப்பட்ட விஷத்துடனேயே (கூரம்) அவன் பிறந்ததால், சகரன் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டான். (23)

அசுவமேத யாகம் செய்யத் தொடங்கி, நடுவில் குதிரை காணாமல் போய்விட்டதால், அதைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்கும் முயற்சியில், எவர் பருவகாலங்களில் சீறியெழும் அலைகளால் எல்லா மக்களையும் அச்சமடையச் செய்கிற கடலை தோண்டச் செய்தாரோ, அவர்தான் இந்த சகரன் என்ற மன்னர். (24)

சகரனுக்கு அசமஞ்ஜன் என்ற பிள்ளை பிறந்ததாக நாங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அவன் பாவச்செயல்களில் ஈடுபட்டதால் உயிருடன் இருக்கும்போதே நாட்டிலிருந்து துரத்தப்பட்டான். (25)

அசமஞ்ஜனுக்கு வீரம் மிக்கவனான அம்சுமான் என்பவன் புத்திரனாகப் பிறந்தான். திலீபன் அம்சுமானின் புதல்வன். திலீபனுடைய குமாரன் பகீரதன். (26)

பகீரதனிடமிருந்து ககுத்ஸ்தர் தோன்றினார். அதனால் அந்தப் பரம்பரையினர் காகுத்ஸ்தர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். காகுத்ஸ்தருடைய மைந்தன் ரகு. அதனால் அவன் வம்சாவளியினர் ராகவர் என்று கூறப்பட்டார்கள். (27)

ரகுவினுடைய புதல்வன் மகாதேஜஸ்வியான கல்மாஷபாதன். இவன் ஒரு சாபத்தின் காரணமாக மனிதர்களைப் புசிக்கும் ராக்ஷஸனாக சில காலம் இருந்தான். இவனுக்கு பிரவ்ருத்தன், ஸௌதாஸன் என்ற பெயர்களும் உலகில் உண்டு. (28)

கல்மாஷபாதனுடைய புத்திரன் சங்கணன் என்று பெயர் பெற்றவன்; போர்க்களத்தில் மிகுந்த வீரத்தோடு சண்டையிட்டாலும், தன் படையினருடன் அழிந்து போனான். (29)

ஸங்க₂ணஸ்ய ச புத்ரோபூ₄ச்கு₂ர: ஸ்ரீமாந் ஸுத₃ர்ஸந: ।
ஸுத₃ர்ஸநஸ்யாக்₃நிவர்ண அக்₃நிவர்ணஸ்ய ஸீக்₄ரக: ॥ (30)

ஸீக்₄ரக₃ஸ்ய மரு: புத்ரோ மரோ: புத்ர: ப்ரஸு₃ஸ்ருக: ।
ப்ரஸு₃ஸ்ருகஸ்ய புத்ரோபூ₄த₃ம்ப₃ரீஷோ மஹா₃த்யுதி: ॥ (31)

அம்ப₃ரீஷஸ்ய புத்ரோபூ₄ந் நஹு₃ஷ: ஸத்யவிக்ரம: ।
நஹு₃ஷஸ்ய ச நாப₄ாக₃: புத்ர: பரமத₄ர்மிக: ॥ (32)

அஜஸ்₃ ஸுவ்ருதஸ்ஸைவ நாப₄ாக₃ஸ்ய ஸுதாவுபெ₄ள ।
அஜஸ்ய சைவ த₄ர்மாத்மா ராஜா த₃ஸரத₂: ஸுத: ॥ (33)

யோ ஜித்வா வஸுத₄ாம் க்ருத்ஸநாம் தி₃வம் ஸாஸதி ஸ ப்ரபு₄: ।
தஸ்ய ஜ்யேஷ்டே₂ஸி த₃யாதே₃ ராம இத்யபி₄விஸ்ருத: ॥ (34)

தத்₃க்₃ருஹாண ஸ்வகம் ராஜ்யமவேக்ஷஸ்வ ஜநம் ந்ருப ।
இக்ஷவாக்ஷணாம் ஹி ஸர்வேஷாம் ராஜா ப₄வதி பூர்வஜ: ॥
பூர்வஜே நாவர: புத்ரோ ஜ்யேஷ்டே₂ ராஜ்யேபி₄ஷிச்யதே ॥ (35)

ஸ ராக₄வாணாம் குலத₄ர்மமாத்மந:
ஸநாதநம் நா₃த்ய விஹந்துமர்ஹஸி ।
ப்ரபூ₄த ரத்நாமநுஸாதி₄ மேதி₃நீம்
ப்ரபூ₄தராஷ்ட்ராம் பித்ருவந்மஹாயஸ: ॥ (36)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க₃: ॥

ஏகாத₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க₃:

ப₄ரதபரிஸரந்த்வநம்

வஸிஷ்ட₂ஸ்து தத₃ா ராமமுக்த்வா ராஜபுரோஹித: ।
அப்₃ரவீத்₃த₄ர்மஸம்யுக்தம் புநரேவாபரம் வச: ॥ (1)

புருஷஸ்யேஹ ஜாதஸ்ய ப₄வந்தி கு₃ரவஸ்த்ரய: ।
ஆசார்யஸ்ஸைவ காருத்ஸ்த₂ பிதா மாதா ச ராக₄வ ॥ (2)

பிதா ஹ்யேநம் ஜநயதி புருஷம் புருஷர்ஷப₄ ।
ப்ரக்ஞாம் த₃த₃ாதி சாசார்யஸ் தஸ்மாத்ஸ கு₃ருருச்யதே ॥ (3)

ஸோஹம் தே பிதுராசார்யஸ் தவ சைவ பரந்தப ।
மம த்வம் வசநம் குர்வந்நாதிவர்தே: ஸதாம் க₃திம் ॥ (4)

இமா ஹி தே பரிஷத₃: ஸ்ரேணயஸ்ச த்₃விஜாதய: ।
ஏஷ தாத சரந் த₄ர்மம் நாதிவர்தே: ஸதாம் க₃திம் ॥ (5)

சங்கணனுடைய புத்திரன் சுதர்சனன். இவன் மகாகுரன்; திருவுடைசெல்வன். சுதர்சனனுடைய புத்திரன் அக்னிவர்ணன். அக்னிவர்ணனுடைய மைந்தன் சீக்ரகன். (30)

சீக்ரகனுடைய புத்திரன் மரு; மருவின் மைந்தன் ப்ரசச்ருவன்; ப்ரசச்ருவனுடைய புதல்வனான அம்பரீஷன். இவன் மகாமேதாவி. (31)

அம்பரீஷனுக்கு வீண்போகாத பராக்கிரமமுடைய நகுஷன் மகனாகப் பிறந்தான். நகுஷனுடைய புதல்வன் நாபாகன், பெருங்கொடையாளன். (32)

அஜன், சுவ்ரதன் ஆகிய இருவரும் நாபாகனின் இரு புதல்வர்கள்; அஜனுடைய மைந்தன் தருமாத்மாவான தசரத மன்னர். (33)

அவர் இந்த பூமண்டலம் முழுவதையும் வென்று (சகல சுக-போகங்களையும் அனுபவித்துவிட்டு), இப்போது அந்தத் தலைவர் விண்ணுலகில் ஆட்சி செலுத்துகிறார் (மரணமடைந்துவிட்டார்). அவருடைய மூத்த புதல்வனான நீ, ஸ்ரீராமன் என்ற பெயரால் போற்றப்படுகிறாய். (34)

ஆகவே, சக்கரவர்த்தித் திருமகனே! உன்னுடையதேயான இந்த நாட்டை ஏற்றுக்கொண்டு குடிமக்களைப் பரிபாலிப்பாயாக. இதுவரையில் இக்ஷ்வாகு பரம்பரையில் மூத்த புதல்வனே மன்னனாக முடிசூட்டப்பட்டிருக்கிறான். மூத்தவன் இருக்கும்போது இளையவன் அரசனாக முடிசூட்டப்படுவதில்லை. (35)

பெரும்புகழ் பெற்றவனே! ரகுவம்சத்தில் நெடுங்காலமாக இருந்து வரும் ஒரு குலதருமத்தை (சம்பிரதாயத்தை) நீ இப்போது கைவிடக்கூடாது. அநேக சிறு நாடுகளை உடையதும், ஏராளமான செல்வங்களையுடையதுமான இந்த உலகை, ஒரு தந்தையைப் போல் (பொறுப்பு-பாசத்துடன்) ஆண்டு வருவாயாக." (36)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நூற்றுப் பத்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நூற்றுப் பதினொன்று

பரதனைச் சமாதானப்படுத்துவது

அரசகுல புரோகிதரான வசிஷ்டர், இராமனைப் பார்த்து மேற்கண்டவாறு சொல்லிய பின்னர், மறுபடியும் தருமத்தோடு பொருந்திய மேலும் சில வார்த்தைகளைக் கூறினார்— (1)

“காகுத்தனே! இராகவனே! இவ்வுலகில் பிறந்தவனுக்கு, ஆசார்யன்-தந்தை-தாய் என்று மூன்று குருமார்கள் இருக்கிறார்கள். (2)

ஆண்மைமிக்க வீரனே! தந்தை, ஒரு புருஷன் பிறப்பதற்கு விதையாக இருக்கிறான். ஆனால், ஆசார்யன் என்பவன் பிறவி எடுத்த ஜீவனுக்கு (வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து இறுதியில் நல்லுலகங்களையடையத் தேவையான) ஞானத்தை அளிக்கிறான். அதனால்தான், அவன் குரு (பெரியவன்) என்று அழைக்கப்படுகிறான். (3)

எதிரிகளை வாட்டி வதைக்கும் வீரனே! நான், உனக்கும் உன் தந்தைக்கும் ஆசார்யன். எனவே, என்னுடைய பேச்சைக் கேட்டு நடந்தால், நல்லோர்கள் நடந்து சென்ற வழியிலிருந்து வழுவியவனாக மாட்டாய். (4)

இங்கு, உன்னுடைய அவையோர்கள், முக்கியத் தலைவர்கள், மற்றும் இருபிறப்பாளர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். குழந்தாய்! இவர்கள் எதிர்பார்க்கும் அறநெறியைக் கைக்கொள்வதால், நீ நல்லோர்கள் நடந்து சென்ற வழியிலிருந்து வழுவியவனாக மாட்டாய். (5)

வ்ருத்த₄யா த₄ம்ஸீலாயா மாதூர்நார்ஹஸ்யவர்திதும் ।
அஸ்யாஸ்து வசநம் குர்வந்நாதிவர்தே: ஸதாம் க₃தீம் ॥ (6)

ப₄ரதஸ்ய வச: குர்வந் யாசமாநஸ்ய ராக₄வ ।
ஆத்மாநம் நாதிவர்தேஸ்த்வம் ஸத்யத₄ம்பராக்ரம ॥ (7)

ஏவம் மது₄ரமுத்தஸ்து கு₃ருணா ராக₄வ: ஸ்வயம் ।
ப்ரத்யுவாச ஸமாஸீநம் வஸிஷ்ட₂ம் புருஷர்ஷப₄: ॥ (8)

யந்மாதாபிதரௌ வ்ருத்தம் தநயே குருத: ஸத₃ா ।
ந ஸுப்ரதிகரம் தத்து மாத்ரா பித்ரா ச யத்க்ருதம் ॥ (9)

யத₂ாஸக்தி ப்ரத₃ாநேந ஸ்நாபநாச்ச₂ாத₃நேந ச ।
நித்யம் ச ப்ரியவாதே₃ந தத₂ா ஸம்வர்த₄நேந ச ॥ (10)

ஸ ஹி ராஜா ஜநயிதா பிதா த₃ஸரதே₂ா மம ।
ஆக்ஞாதம் யந்மயா தஸ்ய ந தந்மித்₂யா ப₄விஷ்யதி ॥ (11)

ஏவமுத்தஸ்து ராமேண ப₄ரத: ப்ரத்யநந்தரம் ।
உவாச பரமோத₃ார: ஸூதம் பரமது₃ர்மநா: ॥ (12)

இஹ மே ஸ்த₂ண்டி₃லே ஸீக்₄ரம் குஸாநாஸ்தர ஸாரதே₂ ।
ஆர்யம் ப்ரத்யுபவேக்ஷயாமி யாவந்மே ந ப்ரஸீத₃தி ॥ (13)

அநாஹாரோ நிராலோகோ த₄நஹீநோ யத₂ா த்₃விஜ: ।
ஸேஷ்யே புரஸ்தாச் ச₂ாலாயாம் யாவந்மாம் ப்ரதியாஸ்யதி ॥ (14)

ஸ து ராமமவேக்ஷந்தம் ஸுமந்த்ரம் ப்ரேக்ஷய து₃ர்மநா: ।
குஸோத்தரமுபஸ்த₂ாப்ய பூ₄மாவேவாஸ்தி₂த: ஸ்வயம் ॥ (15)

தமுவாச மஹாதேஜா ராமோ ராஜர்ஷிஸத்தம: ।
கிம் மாம் ப₄ரத குர்வாணம் தாத ப்ரத்யுபவேக்ஷயஸி ॥ (16)

ப்₃ராஹ்மணோ ஹ்யேகபார்ஸ்வேந நராந் ரோத்து₄மிஹார்ஹதி ।
ந து மூர்த₄ாபி₄ஷிக்தாநாம் விதி₄: ப்ரத்யுபவேஸநே ॥ (17)

உத்திஷ்ட₂ நரஸார்தூ₃ல ஹித்வைதத்₃த₃ாருணம் வ்ரதம் ।
புரவர்யாமித: க்ஷிப்ரமயோத்₂யாம் யாஹி ராக₄வ ॥ (18)

ஆஸீநஸ்த்வேவ ப₄ரத: பெளரஜாநபத₃ம் ஜநம் ।
உவாச ஸர்வத: ப்ரேக்ஷய கிமார்யம் நாநுஸாஸத₂ ॥ (19)

முதுமை அடைந்துவிட்டவளும், தருமம் ஒன்றிலேயே ஊன்றியிருப்பவளுமான உன் தாயாரின் விருப்பத்தை, நீ ஒதுக்கிக் தள்ளிவிடக்கூடாது. அவளுடைய சொற்படி நடப்பதால், நல்லோர்கள் நடந்து சென்ற வழியிலிருந்து வழுவியவனாக கருத மாட்டாய். (6)

சத்தியத்திலும் தருமத்திலும் ஒன்றிப்போயிருக்கும் இராகவனே! மனமுருகிப் பிரார்த்திக்கும் பரதனுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று நடப்பதால், உன் இயல்பான சத்திய-தருமத்திலிருந்து வழுவியவனாக மாட்டாய்." (7)

புருஷோத்தமனான இராமன், மேற்கண்டவாறு செவிக்கினிய சொற்களை ஆசார்யரிடமிருந்து கேட்ட பின்னர், நடுநாயகமாக அங்கு வீற்றிருந்த வசிஷ்டரைப் பார்த்துப் பதில் சொன்னார்— (8)

"தாய்-தந்தையர் புதல்வனிடம் அன்புடன் பேசிப் பழகுகிறார்கள்; அவனுக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கக் கூடியவைகளைச் செய்கிறார்கள்; அவன் விரும்பிக் கேட்டவைகளில், தங்களால் இயன்றதைக் கொடுக்கிறார்கள்; அவனை நீராட்டி ஆடை அணிவிக்கிறார்கள்; எப்போதும் பாசத்தோடு பேசுகிறார்கள்; ஊட்டி வளர்க்கிறார்கள். இவற்றிற்குக் கைம்மாறாக எக்காலத்திலும் எதையும் செய்து தீர்க்க முடியாது. (9,10)

என்னைப் பெற்றெடுத்த தசரதர், மன்னர். அவரால் கட்டளையிடப்பட்டதை நான் ஒருக்காலும் பொய்யாக்க மாட்டேன்." (11)

இவ்வாறு இராமனால் கூறப்பட்டதும், மகாமனஸ்வியான பரதன் மிகவும் மனம் வருந்தி, அருகில் அமர்ந்திருந்த தேரோட்டியான சுமந்திரரைப் பார்த்து (பின்வருமாறு) சொன்னான்— (12)

"சாரதியே! இங்கே தரையில் தர்பங்களைப் பரப்புங்கள். என் தமையனார் என் வேண்டுகோளுக்கு இணங்காத வரையில், இங்கேயே உட்கார்ந்து சத்தியாக்கிரகம் செய்வேன். (அவர் செயல்பாடுகளைத் தடுத்து நிறுத்துவேன்.) (13)

வறுமையில் வாடும் அந்தணன், உணவு கொள்ளாமல் கண்களை மூடிக்கொண்டு (உயிர்போகும் வரையில் பிராயோபவேசமாக)க் கிடப்பதைப் போல, என் வேண்டுகோளை ஏற்று, இவர் (அயோத்திக்குத்) திரும்பி வராத வரையில், இந்தக் குடிசையின் முன் படுத்துக் கிடப்பேன்." (14)

மனவேதனையுடனிருந்த பரதன், சுமந்திரர் இவ்விஷயத்தில் இராமனின் ஒப்புதலை எதிர்பார்க்கிறார் என்பதை உணர்ந்து, தர்பப் படுக்கையைத் தானே கொண்டு வந்து தரையில் விரித்து, அதன்மேல் உட்கார்ந்து கொண்டான். (15)

மகாதேஜஸ்வியும் ராஜரிஷிகளில் சிறந்தவருமான இராமன், பரதனை நோக்கிக் கூறினார்— "என் செல்வமே! பரதா! நான் உனக்கு என்ன கெடுதல் செய்தேன்? என்பதற்காக, என்னை இப்படி அடக்கி வைக்கிறாய். (16)

அந்தணர், ஒருபுறமாகவே படுத்திருந்து தனக்கு அநியாயமிழைத்துவிட்ட மனிதர்களை இவ்வாறு தடை செய்யலாம்; ஆனால், முடிகுட்டிக் கொள்ளும் உரிமை பெற்ற கூடித்திரியர்களுக்கு இது விதிக்கப்படவில்லை. (17)

இந்தக் கொடிய விரதத்தைக் கைவிட்டு எழுந்திராய். ஆண்புலி நிகர் வீரனே! இவ்விடத்திலிருந்து விரைவாக அயோத்திக்குப் போ, இராகவனே!" (18)

பரதன் தர்ப விரிப்பில் உட்கார்ந்தவாறே பட்டணத்தார்களையும், புறநகர் மக்கள் எல்லோரையும் பார்த்து, "ஏன் நீங்களெல்லோரும் என் தமையனாருக்கு நல்ல வார்த்தை சொல்லாதிருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டான். (19)

தே தழுசர்மஹாத்மாநம் பெளரஜாநபத்₃ா ஜநா: ।

காகுத்ஸ்த₂மபி₄ஜாநீம: ஸம்யக்₃வத்₃தி ராக₄வ: ॥ (20)

ஏஷோ₅பி ஹி மஹாப₄ாக₃: பிதுர்வசஸி திஷ்ட₂தி ।

அத ஏவ ந ஸக்தா: ஸ்மோ வ்யாவர்தயிதுமஞ்ஜஸா ॥ (21)

தேஷாமாக்ஞாய வசநம் ராமோ வசநமப்₃ரவீத் ।

ஏதந்நிபே₃ாத₄ வசநம் ஸுஹ்ருத்₃ாம் த₄ர்மசக்ஷாஷாம் ॥ (22)

ஏதச்சைவோப₄யம் ஸ்ருத்வா ஸம்யக்ஸம்பஸ்ய ராக₄வ ।

உத்திஷ்ட₂ த்வம் மஹாப₃ாஹோ மாம் ச ஸ்ப்ருஸ ததே₂ாத₃கம் ॥ (23)

அதே₂த்த₂ாய ஜலம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ப₄ரதோ வாக்யமப்₃ரவீத் ।

ஸ்ருண்வந்து மே பரிஷதே₃ா மந்த்ரிண: ஸ்ரேணயஸ்தத₂ா ॥ (24)

ந யாசே பிதரம் ராஜ்யம் நாநுஸாஸாமி மாதரம் ।

ஆர்யம் பரமதர்மக்ஞம் நாநுஜாநாமி ராக₄வம் ॥ (25)

யதி₃ த்வவஸ்யம் வஸ்தவ்யம் கர்தவ்யம் ச பிதுர்வச: ।

அஹமேவ நிவத்ஸ்யாமி சதுர்த₃ஸ ஸமா வநே ॥ (26)

த₄ர்மாத்மா தஸ்ய தத்₂யேந ப்₄ராதூர்வாக்யேந விஸ்மித: ।

உவாச ராம: ஸம்ப்ரேக்ஷய பெளரஜாநபத்₃ம் ஜநம் ॥ (27)

விக்ரீதமாஹிதம் க்ரீதம் யத்பித்ரா ஜீவதா மம ।

ந தல்லோபயிதும் ஸக்யம் மயா வா ப்₄ரதேந வா ॥ (28)

உபதி₄ர்ந மயா கார்யோ வநவாஸே ஜுகூப்ஸித: ।

யுக்தமுக்தம் ச கைகேய்யா பித்ரா மே ஸுக்ருதம் க்ருதம் ॥ (29)

ஜாநாமி ப்₄ரதம் க்ஷாந்தம் குருஸத்காரகாரிணம் ।

ஸர்வமேவாத்ர கல்யாணம் ஸத்யஸந்தே₄ மஹாத்மநி ॥ (30)

அநேந த்₄ர்மஸீலேந வநாத்ப்ரத்யாகுத: புந: ।

ப்₄ராத்ரா ஸஹ ப்₄விஷ்யாமி ப்ருதி₂வ்யா: பதிருத்தம: ॥ (31)

வ்ருதோ ராஜா ஹி கைகேய்யா மயா தத்₃வசநம் க்ருதம் ।

அந்ருதாந்மோசயாநேந பிதரம் தம் மஹிபதிம் ॥ (32)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே

அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகாத₃ஸாதீ₄கஸதம: ஸர்க₃: ॥

நகர மக்களும் கிராமவாசிகளுமான அவர்கள், மகாத்மாவான அவனை (பரதனை)ப் பார்த்துச் சொன்னார்கள்— “நாங்கள் இராமப்பிரபுவை நன்றாக அறிந்திருக்கிறோம். இராமன் சொல்வது நியாயமே. (20)

பெரும்பேறு பெற்றவரான இராமன், தன் தகப்பனாரின் கட்டளையைக் காப்பாற்றுவதில் உறுதியாக இருக்கிறார். அதனால்தான், அந்த (நேரான) பாதையிலிருந்து சடாரென்று அவரைத் திருப்ப முடியாமல் இருக்கிறோம்.” (21)

அவர்களுடைய சொற்களைக் கேட்ட இராமன் இவ்வாறு சொன்னார்— “தருமத்தையே கண்ணும் கருத்துமாகவுடைய நண்பர்களுடைய இந்தப் பேச்சைக் கேட்பாயாக. (22)

பரதா! என் சொற்களையும், இவர்கள் கூறியதையும் நன்றாக ஆராய்ந்து பார். புருஷோத்தமனே! நீ எழுந்திரு; என்னைத் தொடு. அவ்வண்ணமே தண்ணீரையும் தொட்டுக் கையை அலம்பு.” (23)

உடனே, பரதன் எழுந்திருந்து நீரைத் தொட்டு பின்னர் கூறினான்— “சபையோர்களும், அமைச்சர்களும், நகரப் பிரமுகர்களும் நான் சொல்லப் போவதைக் கேளுங்கள். (24)

நான், என் தந்தையாரிடத்தில் அரசாட்சியை எனக்குக் கொடுக்கும்படி வேண்டிக் கொள்ளவில்லை; என் தாயாரையும் தூண்டிவிடவில்லை; அறநெறி வல்லுநரும் உத்தமருமான இராமன் காட்டில் வசிப்பதற்கு சம்மதிக்கவும் மாட்டேன். (25)

தந்தையின் கட்டளைப்படி காட்டில் வசிப்பது என்பது கட்டாயமாக அனுசரிக்கப்பட வேண்டியதே என்றால், பதிநான்கு ஆண்டுகள் நானே காட்டில் வசிக்கிறேன்.” (26)

தருமாத்மாவான இராமன், சகோதரனுடைய மனப்பூர்வமான வாதத்தில் ஆச்சரியமடைந்து நாட்டு-நகர மக்களைப் பார்த்துச் சொன்னார்— (27)

“என் தந்தையார் உயிருடன் இருக்கும்போது விற்றுவிட்ட-வாங்கிய-அடகு வைக்கப்பட்ட பொருளை, என்னாலோ, பரதனாலோ மாற்றியமைக்க முடியாது. (28)

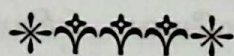
வனவாசத்தில் வெறுப்புக் கொண்டு, (அதைத் தவிர்ப்பதற்காக) ஏமாற்று வேலை ஒன்றை என்னால் செய்ய முடியாது. கைகேயித் தாயார் நியாயமாகவே வரம் கேட்டார். (தந்தை, முன்பு கொடுத்த வாக்குறுதியைத்தானே கேட்டார். அது எப்படித் தவறாகும்?) என் தந்தை செய்ததும் சரியானதுதான். (29)

பரதன் மிகவும் பொறுமையுடையவன்; ஆசார்யர்களை வழிபடுகிறவன் என்பதை நான் அறிவேன். சத்தியம் தவறாத மகாத்மாவான அவனிடம் எல்லா நற்குணங்களும் உள்ளன. (30)

வனவாசம் முடிந்து மீண்டும் திரும்பி வந்து, தருமநெறி தவறாத இந்தச் சகோதரன் பரதனுடன் இந்தப் பூமண்டலத்திற்குச் சிறந்த தலைவனாவேன். (31)

கைகேயி, மன்னரிடம் வரம் கோரினார். நான், அந்த ஆக்ஞைப்படி நடப்பதாக வாக்குக் கொடுத்துவிட்டேன். இப்படிச் செய்வதால் (என் சொல்லைக் கேட்டு நடப்பதால்) மட்டுமே, தந்தையை (கொடுத்த வாக்கை மீறிய) பாவத்திலிருந்து விடுவிக்க முடியும்.” (32)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நாற்றுப் பதினேராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

த₃வாத₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க₃:

பாது₃காப்ரத₃ரநம்

- தமப்ரதிமதேஜோப்யாம் ப்₄ராத்ருப்யாம் ரோமஹர்ஷணம் ।
விஸ்மிதா: ஸங்க₃மம் ப்ரேக்ஷய ஸமவேதா மஹர்ஷய: ॥ (1)
- அந்தர்ஹிதாஸ்த்வ்ருஷிக₃ணா: ஸித்த₃த₄ஸ்ச பரமர்ஷய: ।
தௌ ப்₄ராதரௌ மஹாத்மாநௌ காகுத்ஸ்தௌ ப்ரஸஸம்ஸிரே ॥ (2)
- ஸ த₄ந்யோ யஸ்ய புத்ரௌ த்₃வௌ த்₄ர்மக்ஞௌ த்₄ர்மவிக்ரமௌ ।
ஸ்ருத்வா வயம் ஹி ஸம்ப₄ஷாமுப₄யாம் ஸ்ப்ருஹயாமஹே ॥ (3)
- ததஸ்த்வ்ருஷிக₃ணா: க்ஷிப்ரம் த்₃ஸக்₃ரீவ வதை₄ஷிண: ।
புரதம் ராஜஸார்த்₃லமித்யூச: ஸங்க₃தா வச: ॥ (4)
- குலேஜாத மஹாப்ராக்ஞ மஹாவ்ருத்த மஹாயஸ: ।
க்₃ராஹ்யம் ராமஸ்ய வாக்யம் தே பிதரம் யத்யவேக்ஷஸே ॥ (5)
- ஸத்யாந்ருணமிமம் ராமம் வயமிச்ச₂ாமஹே பிது: ।
அந்ருணத்வாச்ச கைகேய்யா: ஸ்வர்க₃ம் த்₃ஸரதே₂ க₃த: ॥ (6)
- ஏதாவது₃க்த்வா வசநம் க₃ந்த₄ர்வா: ஸமஹர்ஷய: ।
ராஜர்ஷயஸ்சைவ தத₃ா ஸர்வே ஸ்வாம் ஸ்வாம் க₃திம் க₃தா: ॥ (7)
- ஹ்லாதி₃தஸ்தேந வாக்யேந ஸுபே₄ந ஸுப₄த₃ர்ஸந: ।
ராம: ஸம்ஹ்ருஷ்டவத₃நஸ் தாந்ருஷீநப்யபூஜயத் ॥ (8)
- த்ரஸ்த க₃ாத்ரஸ்து புரத: ஸ வாசா ஸஜ்ஜமாநயா ।
க்ருதாஞ்ஜலிரித₃ம் வாக்யம் ராக₄வம் புநரப்₃ரவீத் ॥ (9)
- ராஜத₄ர்மமநுப்ரேக்ஷய குலத₄ர்மாநுஸந்ததிம் ।
கர்துமர்ஹஸி காகுத்ஸ்த₂ மம மாதூஸ்ச யாசநாம் ॥ (10)
- ரக்ஷிதும் ஸுமஹத்₃ராஜ்யமஹமேகஸ்து நோத்ஸஹே ।
பௌரஜாநபத₃ாம்ஸ்சாபி ரக்தாந் ரஞ்ஜயிதும் தத₂ா ॥ (11)
- க்ஞாதயச்ச ஹி யோத₄ஸ்ச மித்ராணி ஸுஹ்ருதஸ்ச ந: ।
த்வாமேவ ப்ரதிகாங்க்ஷந்தே பர்ஜந்யமிவ கர்ஷகா: ॥ (12)
- இத₃ம் ராஜ்யம் மஹாப்ராக்ஞ ஸ்த₂ாபய ப்ரதிபத்ய ஹி ।
ஸக்திமாநஸி காகுத்ஸ்த₂ லோகஸ்ய பரிபாலநே ॥ (13)
- இத்யுக்த்வா ந்யபதத்₃பு₄ராத: பாத்யோர்பு₄ரதஸ்தத₃ா ।
பு₄ருஸம் ஸம்ப்ரார்த்யாமாஸ ராமமேவ ப்ரியம்வத₃: ॥ (14)

ஸர்க்கம் : நூற்றுப் பன்னிரெண்டு

பாதுகைகளை அளித்தல்

அங்கு கூடியிருந்த மாமுனிவர்கள், ஒப்புயர்வற்ற தேஜஸ்விகளான சகோதரர்கள் இருவருடைய மெய்ச்சிலிர்ப்பை உண்டாக்கும் சந்திப்பைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தார்கள். (1)

ஆகாயத்தில் கண்களுக்குப் புலப்படாதவாறு நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்த முனிவர் கூட்டங்களும், ஸித்தர்களும், மற்றும் அவ்விடத்திலேயே இருந்த மாமுனிவர்களும் காசுத்தர்களும் மகாத்மாக்களுமான இரு சகோதரர்களையும் வெகுவாகப் புகழ்ந்தார்கள். (2)

அறம் அறிந்தவர்கள், அறத்தையே உறுதியாகக் கடைப்பிடிப்பவர்களான இவ்விரு புதல்வர்களையும் பெற்றெடுத்தவர், மகா பாக்கியசாலி. இருவருடைய உரையாடல்களையும் நாம் மேலும் கேட்க விரும்புகிறோம்! (அவ்வளவு பொருள் பொதிந்த, தருமமான வாதங்களை அடுக்கடுக்காகப் பேசுகிறார்கள்.) (3)

அரசர்களுள் புலி போன்ற பரதன் முன்பாக, தசகர்வனான இராவணனுடைய வதத்தில் நோக்கமுடைய முனிவர்கள் கூட்டமாக வந்து, பின்வரும் சொற்களைச் சொன்னார்கள்— (4)

“உத்தம குலத்தில் பிறந்தவனே! பேரறிவாளனே! போற்றத்தக்க ஒழுக்கம் உடையவனே! பெரும்புகழ் பெற்றவனே! உன் தந்தைக்கு நல்லது செய்ய விரும்புவாயேயானால், இராமன் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள். (5)

இராமன், தன் தந்தைக்குப்பட்டிருக்கும் கடனைத் தீர்த்து, கடன் இல்லாதவராக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். (அந்தக் கடன், இராமனே பதிநான்கு ஆண்டுகள் காட்டில் வசித்தால்தான் தீர்ந்துபோகும்.) கைகேயியிடம் பட்டிருந்த கடனைத் தீர்த்ததால்தானே, தசரதர் (சகல செளக்கியங்களும் நிறைந்த) சுவர்க்கலோகத்தை அடைந்தார்? (கைகேயியிக்குக் கொடுத்த வரங்களை அவர் ஏற்காமல் விட்டிருந்தால் சொன்ன சொல் தவறிய பாவத்திற்காக, நரகத்தில் அல்லவா உழன்று கொண்டிருப்பார்?)” (6)

இவ்வாறு கூறிவிட்டு, கந்தர்வர்களும் மாமுனிவர்களும் ராஜரிஷிகளுமான அவர்கள் எல்லோரும் தத்தம் இருப்பிடத்திற்குச் சென்றார்கள். (7)

இனிய தோற்றமுடைய இராமன், மகரிஷிகளின் நியாயமான உரையினால் மிகவும் மனமகிழ்ந்து, அவர்களைத் தன் மனத்திற்குள் வணங்கினார். (8)

ஆனால், அந்த வார்த்தையைக் கேட்டதும் பரதனின் சரீரம் நடுங்கிற்று; சொற்கள் தடுமாறின. இரு கைகளையும் கூப்பிக்கொண்டு இராமனைப் பார்த்து, மீண்டும் இவ்வாறு கூறினான்— (9)

“காசுத்தரே! தாங்கள் அரச நீதியையும், இடையறாது வரும் குலதருமத்தையும் நன்கு சிந்தித்துப் பார்த்து, என்னுடையவும் என் தாயாருடையவும் வேண்டுகோளை ஏற்றருள வேண்டும். (10)

மிகப்பெரிய இந்த ராஜ்யத்தை நான் ஒருவனாகக் காப்பாற்ற முடியாது. அத்துடன் தங்களிடம் மிகவும் பற்றுக் கொண்டிருக்கும் நாட்டு-நகரத்தார்களையும் மகிழ்ச்சியுடையவர்களாக வைத்திருக்க என்னால் முடியாது. (11)

விவசாயிகள் மழையை மிகவும் எதிர்பார்ப்பதைப் போல, நமது உற்றார்-உறவினரும், படைவீரர்களும், நண்பர்களும், பாசம் கொண்டவர்களும் தங்களையே ஆவலுடன் வேண்டி விரும்புகிறார்கள். (12)

மகாமேதாவியே! தாங்கள் இந்த நாட்டினை ஏற்று வலிமையுள்ளதாகச் செய்யவேண்டும். காசுத்தரே! தாங்கள், இந்த உலகம் முழுவதையும் பரிபாலிக்கும் சக்தி பெற்றவர்.” (13)

இவ்வாறு கூறிவிட்டு, சகோதரரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்தான், பரதன். இனிமையாகப் பேசும் அவன், இராமனை மிகவும் இரக்கம் தோன்றும் வகையில் பிரார்த்தித்தான். (14)

தமங்கே ப்₄ராதரம் க்ருத்வா ராமோ வசநமப்₃ரவீத் ।
ஸ்யாமம் நளிநபத்ராஷம் மத்தஹம்ஸஸ்வர: ஸ்வயம் ॥ (15)

ஆக₃தா த்வாமியம் பு₃த்தி₄: ஸ்வஜா வைநயிகீ ச யா ।
ப்₄ருஸமுத்ஸஹஸே தாத ரக்ஷிதும் ப்ருதி₂வீமபி ॥ (16)

அமாத்யைஸ்ச ஸுஹ்ருத்₃பி₄ஸ்ச பு₃த்தி₄மத்₃பி₄ஸ்ச மந்த்ரிபி₄: ।
ஸர்வகார்யாணி ஸம்மந்த்ரய ஸுமஹாந்த்யபி காரய ॥ (17)

லக்ஷ்மீஸ்சந்த்₃ராத்₃பேயாத்₃வா ஹிமவாந் வா ஹிமம் த்யஜேத் ।
அதீயாத்ஸாக்₃ரோ வேலாம் ந ப்ரதிக்ஞாமஹம் பிது: ॥ (18)

காமாத்₃வா தாத லோப₄ாத்₃வா மாத்ரா துப்₄யமித₃ம் க்ருதம் ।
ந தந்மநஸி கர்தவ்யம் வர்திதவ்யம் ச மாத்ருவத் ॥ (19)

ஏவம் ப்₃ருவாணம் ப₄ரத: கௌஸல்யாஸுதமப்₃ரவீத் ।
தேஜஸாதி₃த்யஸங்காஸம் ப்ரதிபச்சந்த்₃ரத₃ர்ஸநம் ॥ (20)

அதி₄ரோஹார்ய பாத்₃ாப்₄யாம் பாது₃கே ஹேமபூ₄ஷிதே ।
ஏதே ஹி ஸர்வலோகஸ்ய யோக₃ுக்ஷேமம் வித₄ாஸ்யத: ॥ (21)

ஸோதி₄ருஹ்ய நரவ்யாக்₄ர: பாது₃கே வ்யவமுச்ய ச ।
ப்ராயச்ச₂த் ஸுமஹாதேஜா ப₄ரதாய மஹாத்மநே ॥ (22)

ஸ பாது₃கே ஸம்ப்ரணம்ய ராமம் வசநமப்₃ரவீத் ।
சதுர்த்₃ஸ ஹி வர்ஷாணி ஜடாசீரத₄ரோ ஹ்யஹம் ॥ (23)

ப₂லமூலாஸநோ வீர ப₄வேயம் ரகு₄நந்த₃ந ।
தவாக்₃மநமாகாங்க்ஷந் வஸந் வை நக₃ராத்₃பு₃ஹி: ॥
தவ பாது₃கயோர்ந்யஸ்ய ராஜ்யதந்த்ரம் பரந்தப ॥ (24)

சதுர்த்₃ஸே ஹி ஸம்பூர்ணே வர்ஷோஹநி ரக்₄த்தம ।
ந த்₃ரக்ஷ்யாமி யதி₃ த்வாம் து ப்ரவேக்ஷ்யாமி ஹுதாஸநம் ॥ (25)

ததே₂தி ச ப்ரதிக்ஞாய தம் பரிஷ்வஜ்ய ஸாத்₃ரம் ।
ஸத்ருக்₄நம் ச பரிஷ்வஜ்ய ப₄ரதம் சேத₃மப்₃ரவீத் ॥ (26)

மாதரம் ரக்ஷ கைகேயீம் மா ரோஷம் குரு தாம் ப்ரதி ।
மயா ச ஸீத்யா சைவ ஸப்தோஸி ரகு₄ஸத்தம ॥
இத்யுக்த்வாஸ்ருபரீதாக்ஷோ ப்₄ராதரம் விஸஸர்ஜ ஹ ॥ (27)

ஸ பாது₃கே தே ப₄ரத: ப்ரதாபவாந்
ஸ்வலங்க்ருதே ஸம்பரிக்₃ருஹ்ய த₄ர்மவித் ।
ப்ரத₃க்ஷிணம் சைவ சகார ராக்₄வம்
சகார சைவோத்தமநாக்₃மூர்த₄நி ॥ (28)

கருமை நிறமுடையவனும், தாமரையிதழ் போல் விரிந்த கண்களுள்ளவனுமான பரதனை எழுப்பி, தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டு மதங்கொண்ட அன்னப்பறவையின் குரலில், தானே பேசினார்—

(15)

“குழந்தாய்! பணிவு என்ற இந்த இயல்பான எண்ணம் உன்னுடன் கூடவே பிறந்தது. அதனால், இந்த உலகத்தையே காப்பாற்றும் அபார வலிமை உன்னிடம் இருக்கிறது. (16)

எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தாலும், எல்லாக் காரியங்களையும் அமைச்சர்களுடனும், நல்லியல்பு கொண்டவர்களுடனும், சிறந்த அறிஞர்களான அரசியல் ஆலோசகர்களுடனும் ஆலோசித்து நடப்பித்துக்கொள்.

(17)

சந்திரனிடமிருந்து அதனுடைய ஒளி நீங்கிப் போனாலும் போகலாம்; இமயமலை பனிக்கட்டிகளை விட்டும் விடலாம்; பெருங்கடல் கரையைக் கடக்கவும் செய்யலாம். ஆனால், தந்தைக்குக் கொடுத்த வாக்கை நான் காப்பாற்றாமல் இருக்கமாட்டேன்.

(18)

செல்வமே! உன்னுடைய தாயார், உன் மீதுள்ள பேரன்பினாலோ, பேராசையினாலோ உன் பொருட்டு இந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார். இதை (ஒரு பெரிய குற்றமாக) மனத்தில் வைத்துக் கொள்ளாதே. (அவரிடம் வெறுப்படையாதே.) நன்மை செய்த ஒரு தாயாரிடம் தனயன் நடந்து கொள்வதைப் போலவே, அவரிடம் மிக்க கௌரவத்துடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.”

(19)

சூரியனைப் போல் (கண்களைக் கூசும்) ஒளி வீசுவரும், பிரதமை திதி சந்திரனைப் போல் கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியான எழில் தோற்றமுடையவருமான கோசலையின் மைந்தன் இராமன், இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்டதும் பரதன் சொன்னான்—

(20)

“அண்ணா! பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இந்தப் பாதுகைகளின்மேல் திருவடி சார்த்தி அருள்வீராக. இந்தப் பாதுகைகள்தாம், எல்லா உலகங்களின் யோக-சேஷமங்களை நிர்வகிக்கப் போகின்றன.”

(21)

மிகுந்த தேஜஸ் உடையவரும், மனிதர்களுள் உத்தமருமான அவர் பாதுகைகளில் ஏறி, (சிறிது நேரம் நின்று, பின்) இறங்கி, மகாத்மாவான பரதனிடம் அளித்தார்.

(22)

அவன், பாதுகைகளை வணங்கிய பின், இராமனை நோக்கிக் கூறினான்— “ரகுநந்தனா! வீரரே! எதிரிகளை வாட்டுபவரே! ஜடை-மரவுரி தரித்துக் கொண்டு, பழங்களையும் கிழங்குகளையும் உணவாகக் கொண்டு, தங்கள் பாதுகைகளிடம் அரசு நிர்வாகத்தை ஒப்படைத்துவிட்டு, தங்கள் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு, நகரத்தின் வெளியிலேயே பதிநான்கு ஆண்டுகள் தங்கியிருக்கப் போகிறேன்.

(23,24)

ரகுநாயகரே! பதிநான்கு ஆண்டுகள் முடிந்த மறுநாளில், நான் தங்களைக் காணாவிட்டால் நெருப்பில் விழுவேன்.”

(25)

அவனை அன்புடன் தழுவிக் கொண்டு, ‘அப்படியே ஆகட்டும்’ (பதிநான்கு ஆண்டுகள் முடிந்த மறுநாள், நான் உன்னைச் சந்திக்கிறேன்) என்று உறுதி கூறி, சத்ருக்களையும் கட்டியணைத்து, பின்னர் பரதனிடம் பின்வருமாறு கூறினார்—

(26)

“ரகுசுலத்தில் பிறந்த உத்தமனே! என்மேலும், சீதைமேலும் ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன், அன்னை கைகேயியை நன்றாக கவனித்துக் கொள். அவரிடம் ஒருபோதும் கோபம் கொள்ளாதே.” இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுக் கண்களில் கண்ணீர் ததும்ப தம்பிக்கு விடைகொடுத்தனுப்பினார். (27)

அறம் அறிந்தவனும் பராக்கிரமசாலியுமான பரதன், நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்தப் பாதுகைகளை பக்திப்பெருக்குடன் பெற்றுக்கொண்டு, இராகவனை வலம் வந்து, மன்னர் பவனிக்கான உத்தம யானையின் தலையில், அவைகளை மிக்க மரியாதையுடன் வைத்தான்.

(28)

அத₂நுபூர்வ்யாத்ப்ரதிநந்த₃ய தம் ஜநம்

கு₃ரூம்ஸ்ச மந்த்ரிப்ரக்ருதீஸ் தத₂நுஜௌ ।

வ்யஸர்ஜயத்₃ ராக₄வவம்ஸவர்த₄ந:

ஸ்தி₂ர: ஸ்வத₄ர்மே ஹிமவாநிவாசல: ॥ (29)

தம் மாதரோ ப₃ாஷ்பக்₃ருஹீதகண்ட₂யோ

து₃:கே₂ந நாமந்த்ரயிதும் ஹி ஸேகு: ।

ஸ த்வேவ மாத்ரூரபி₄வாத்₃ய ஸர்வா

ருத₃ந் குடம் ஸ்வாம் ப்ரவிவேஸ ராம: ॥ (30)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்₃வாத்₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க்₃: ॥

த்ரயோத்₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க்₃:

பாது₃காக்₃ரஹணம்

தத: ஸிரஸி க்ருத்வா து பாது₃கே ப₄ரதஸ்தத₃ா ।

ஆருரோஹ ரத₂ம் ஹ்ருஷ்ட: ஸத்ருக்₄நேந ஸமந்வித: ॥ (1)

வஸிஷ்டே₂ா வாமதே₃வஸ்ச ஜாப₃ாலிஸ்ச த்₃ருட₄வ்ரத: ।

அக்₃ரத: ப்ரயயு: ஸர்வே மந்த்ரிணோ மந்த்ரபூஜிதா: ॥ (2)

மந்த்₃ாகிநீம் நதீ₃ம் புண்யாம் ப்ராங்முக₂ாஸ்தே யயுஸ்தத₃ா ।

ப்ரத₃க்ஷிணம் ச குர்வாணாஸ் சித்ரகூடம் மஹாகி₃ரிம் ॥ (3)

பஸ்யந் த₄துஸஹஸ்ராணி ரம்யாணி விவித₄ாநி ச ।

ப்ரயயௌ தஸ்ய பார்ஸ்வேந ஸஸைந்யோ ப₄ரதஸ்தத₃ா ॥ (4)

அதூ₃ராச்சித்ரகூடஸ்ய த₃த₃ர்ஸ ப₄ரதஸ்தத₃ா ।

ஆஸ்ரமம் யத்ர ஸ முநிர்ப₄ரத்₃வாஜ: க்ருதாலய: ॥ (5)

ஸ தமாஸ்ரமமாக்₃ம்ய ப₄ரத்₃வாஜஸ்ய பு₃த்₃தி₄மாந் ।

அவதீர்ய ரத₂ாத்தபெதே₃ள வவந்தே₃ குலநந்த₃ந: ॥ (6)

ததோ ஹ்ருஷ்டோ ப₄ரத்₃வாஜோ ப₄ரதம் வாக்யமப்₃ரவீத் ।

அபி க்ருத்யம் க்ருதம் தாத ராமேண ச ஸமாக்₃தம் ॥ (7)

ஏவமுக்தஸ்து ப₄ரதோ ப₄ரத்₃வாஜேந தீ₄மதா ।

ப்ரத்யுவாச ப₄ரத்₃வாஜம் ப₄ரதோ ப்₄ராத்ருவத்ஸல: ॥ (8)

ஸ யாச்யமானோ கு₃ருணா மயா ச த்₃ருட₄விக்ரம: ।

ராக₄வ: பரமப்ரீதோ வஸிஷ்ட₂ம் வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (9)

அவ்வமயம், தன்னுடைய தருமத்தில் இமயமலை போன்று நிலைகுலையாது நிற்கும் இராமன், அங்கு வந்திருந்த நாட்டு-நகர மக்கள், ஆசார்யர்கள், அமைச்சர்கள், மற்றும் இரண்டு சகோதரர்களையும் அவரவர்க்குரிய முறைப்படி கௌரவித்து விடைகொடுத்து அனுப்பினார். (29)

தாய்மார்கள் துக்கம் தாங்காமல் கண்ணீர் பெருக்கி தொண்டை அடைக்க, அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொள்ளவும் முடியாதிருந்தார்கள். இராமன், தானே எல்லா தாய்மார்களையும் வணங்கிவிட்டு, அழுது கொண்டே தன் குடிலுக்குள் புகுந்தார். (30)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நூற்றுப் பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நூற்றுப் பதின்மூன்று பாதுகைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு திரும்புதல்

பின்னர், ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய இரு பாதுகைகளையும் பரதன், தன் தலையில் மகிழ்ச்சியுடன் வைத்துக் கொண்டு, சத்ருக்னனோடு தேரில் ஏறினான். (1)

வசிஷ்டர், வாமதேவர், உறுதியான விரதமுடைய ஜாபாலி, மற்றும் ஆலோசனை சொல்வதில் சிறந்தவர்களான அமைச்சர்கள் ஆகிய எல்லோரும் முன்னால் சென்றார்கள். (2)

அவர்கள், மனத்திற்கினிய மந்தாகினி நதியை அடைந்தார்கள்; பின், சித்திரகூடம் என்னும் அந்த மாமலையை வலம் வந்து கிழக்கு நோக்கிச் சென்றார்கள். (3)

அழகிய, பலவகையான, ஆயிரக்கணக்கான தாதுக்களைப் பார்த்துக் கொண்டு, சைன்னியங்களோடு மலையை ஒட்டினாற்போலவே பரதன் சென்றான். (4)

சித்திரகூடத்திலிருந்து சிறிது தூரத்திலேயே, பரத்வாஜ முனிவர் வசிக்கும் ஆசிரமத்தைப் பரதன் பார்த்தான். (5)

தன் குலத்தின் பெருமையை வளர்க்கும் புத்திமானாகிய அவன், பரத்வாஜருடைய அந்த ஆசிரமத்தை அடைந்து, தேரிலிருந்து இறங்கி, அவருடைய திருவடிகளை வணங்கினான். (6)

அவனுடைய வருகையால் மகிழ்ச்சியடைந்த பரத்வாஜர், பரதனைப் பார்த்து, 'குழந்தாய்! இராமனை சந்தித்தாயா? உன் விருப்பம் கைகூடிற்றா?' என்று கேட்டார். (7)

மேதாவிடைய பரத்வாஜரால் இவ்வாறு கேட்கப்பட்டதும், சகோதர பாசம் கொண்ட பரதன் (பின்வருமாறு) பதிலளித்தான்— (8)

“ஆசார்யராலும் என்னாலும் மிகவும் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டாலும், உறுதியான சத்திய பராக்கிரமமுடைய ஸ்ரீராமன் மிகவும் மனங்குளிர்ந்து, வசிஷ்டரைப் பார்த்துச் சொன்னார்— (9)

பிது: ப்ரதிக்குாம் தாமேவ பாலயிஷ்யாமி தத்த்வத: ।
சதுர்த்யுஸ ஹி வர்ஷாணி யா ப்ரதிக்குா பிதுர்மம ॥ (10)

ஏவமுக்குதோ மஹாப்ராக்குளோ வஸிஷ்ட₂: ப்ரத்யுவாச ஹ ।
வாக்யக்குளோ வாக்யகுஸலம் ராக₄வம் வசநம் மஹத் ॥ (11)

ஏதே ப்ரயச்ச₂ ஸம்ஹ்ருஷ்ட: பாது₃கே ஹேமபூ₄ஷிதே ।
அயோத்யாயாம் மஹாப்ராக்கு யோக₃க்ஷேமகரே தவ ॥ (12)

ஏவமுக்குதோ வஸிஷ்டே₂ந ராக₄வ: ப்ராங்முக₂: ஸ்தி₂த: ।
பாது₃கே அதி₄ருஹ்யைதே மம ராஜ்யாய வை த₃தெ₃ள ॥ (13)

நிவ்ருத்தோஹமநுக்குளாதோ ராமேண ஸுமஹாத்மநா ।
அயோத்யாமேவ க₃ச்ச₂ாமி க்₃ருஹீத்வா பாது₃கே ஸுபே₄ ॥ (14)

ஏதச்ச்₂ருத்வா ஸுப₄ம் வாக்யம் ப₄ரதஸ்ய மஹாத்மந: ।
ப₄ரத்யுவாஜ: ஸுப₄தரம் முநிர் வாக்யமுவாச தம் ॥ (15)

நைதச்சித்ரம் நரவ்யாக்₄ரே ஸீலவ்ருத்தவித்யாம் வரே ।
யத்யார்யம் த்வயி திஷ்டே₂த்து நிம்நோத்ஸ்ருஷ்டமிவோத₃கம் ॥ (16)

அந்ருண: ஸ மஹாபூ₃ஹு: பிதா த₃ஸரத₂ஸ்தவ ।
யஸ்ய த்வமீத்யு₃ஸ: புத்ரோ த₄ர்மக்குளோ த₄ர்மவத்ஸல: ॥ (17)

தம்ருஷிம் து மஹாத்மாநமுக்தவாக்யம் க்ருதாஞ்ஜலி: ।
ஆமந்த்ரயிதுமாரேபே₄ சரணாவுபக்யு₃ஹ்ய ச ॥ (18)

தத: ப்ரத₃க்ஷிணம் க்ருத்வா ப₄ரத்யுவாஜம் புந: புந: ।
ப₄ரதஸ்து யயௌ ஸ்ரீமாநயோத்யாயாம் ஸஹ மந்த்ரிபி₄: ॥ (19)

யானைஸ்ச ஸகடைஸ்சைவ ஹயைர்நாகை₃ஸ்ச ஸா சமூ: ।
புநர்நிவ்ருத்தா விஸ்தீர்ணா ப₄ரதஸ்யாநுயாயிநீ ॥ (20)

ததஸ்தே யமுநாம் தி₃வ்யாம் நதீ₃ம் தீர்த்வோர்மிமாலிநீம் ।
த₃த்யு₃ஸுஸ்தாம் புந: ஸர்வே க₃ங்க்யாம் ஸுப₄ஜலாம் நதீ₃ம் ॥ (21)

தாம் புண்யஜலஸம்பூர்ணாம் ஸந்தீர்ய ஸஹபூ₃ந்த₄வ: ।
ஸ்ருங்கி₃பே₃ரபுரம் ரம்யம் ப்ரவிவேஸ ஸஸைநிக: ॥
ஸ்ருங்கி₃பே₃ரபுராத்ய₃பூ₄யஸ்த்வயோத்யாயாம் ஸந்த₃த₃ர்ஸ ஹ ॥ (22)

அயோத்யாயாம் ச ததோ த்₃ருஷ்ட்வா பித்ரா ப்₄ராதா விவர்ஜிதாம் ।
ப₄ரதோ து₃:க₂ஸந்தப்த: ஸாரதி₂ம் சேத்யமப்யு₃ரவீத் ॥ (23)

‘என் தந்தையின் கட்டளையை, அதன் உட்பொருளுக்குச் சிதைவு ஏற்படாத வகையில், அப்படியே காப்பாற்றுவேன். பதிநான்கு ஆண்டுகள் (காட்டில் வசிக்க வேண்டும்) என்று என் தந்தையால் பிரதிக்கை செய்யப்பட்டது.’ (10)

இவ்வாறு கூறப்பட்டதும், சொல் நுட்பம் அறிந்த பெரும் அறிஞரான வசிஷ்டர், பேசுவதில் நிபுணரான இராமனைப் பார்த்து, மேலான சொற்களைக் கூறினார்— (11)

‘பேரறிவாளனே! பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, அயோத்தியின் யோக-கேசுமங்களைப் பாதுகாக்கும் உன்னுடைய இந்தப் பாதுகைகளை மனம் மகிழ்ந்து கொடுப்பாய்.’ (12)

இவ்வாறு வசிஷ்டர் கூறியதும், கிழக்கு நோக்கி பாதுகைகளில் ஏறி நின்று, பின் அரசு நிர்வாகத்தைச் செய்வதற்காக என்னிடம் கொடுத்தார். (13)

பின்னர், மகாத்மாவான இராமனிடம் விடைபெற்று, மங்களமான இரு பாதுகைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு, திரும்பவும் அயோத்திக்கே செல்கிறேன்.” (14)

மகாத்மா பரதனின் இனிய சொற்களைக் கேட்ட பரத்வாஜ முனிவர், அவனை நோக்கி மிகவும் மங்களகரமான சொற்களை மொழிந்தார்— (15)

“(பரதா!) மனிதர்களுள் நீ சிங்கம் நிகர் வீரன்; நற்குண-நல்லொழுக்க ஞானமுடையவர்களில் தலையாயவன். பள்ளத்தை நோக்கித் தண்ணீர் ஓடுவது எவ்வளவு இயல்பானதோ, அப்படியே உன்னிடம் நற்குணங்கள் நிரம்பியிருக்கின்றன என்பது வியக்கத்தக்க விஷயமல்ல. (16)

உன்னுடைய தந்தையான பெருந்தோளர் தசரதர், எல்லாக் கடன்களிலிருந்தும் விடுபட்டு விட்டார் - உன்னைப் போன்ற தருமப்பற்றுள்ள, தருமானுஷ்டானமுள்ள மகனைப் பெற்றதனால்!” (17)

மகாத்மாவான அந்த முனிவர் இவ்வாறு கூறியதும், பரதன் இரு கைகளையும் கூப்பி, பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி, விடைபெற்றுச் செல்வதில் ஆர்வம் காட்டினான். (18)

உடனே, பலதடவைகள் பரத்வாஜரை வலம் வந்து (விடைபெற்றுக் கொண்டு), பாதுகா லட்சுமியைப் பெற்று தேஜஸையுடைய பரதன், அமைச்சர்களோடு அயோத்திக்குச் சென்றான். (19)

வாகனங்கள், வண்டிகள், குதிரைகள், யானைகள் அடங்கிய அந்தப் பெரிய பட்டாளம், பரதனைப் பின்தொடர்ந்து மீண்டும் (அயோத்திக்குத்) திரும்பியது. (20)

அவர்கள் எல்லோரும் அலைவரிசைகளை அழகாகவுடைய, தெய்விகம் பொருந்திய நதியான யமுனையைக் கடந்து, புனிதமான தண்ணீரையுடைய கங்கையை மறுபடியும் கண்டார்கள் (கங்கைக் கரையை அடைந்தார்கள்). (21)

புனித நீரால் நிரம்பிய அந்த நதியைக் கடந்து, உற்றார்-உறவினரோடும், படைவீரர்களோடும் கண்ணுக்கினிய சிருங்கிபேரபுரத்திற்குள் நுழைந்தான், (பரதன்). சிருங்கிபேரபுரத்திலிருந்து புறப்பட்டு தொலைவிலிருந்து அயோத்தியைக் கண்டான். (22)

தந்தையும் தமையனாரும் இல்லாத அயோத்தியைப் பார்த்ததும், துக்கத்தைத் தாங்க முடியாமல் தேரோட்டியான சுமந்திரரைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு சொன்னான்— (23)

ஸாரதே₂ பஸ்ய வித்₄வஸ்தா ஸாயோத்₄யா ந ப்ரகாஸதே ।
நிராகாரா நிராநந்த₃ா தீ₃நா ப்ரதிஹதஸ்வநா ॥ (24)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ த்ரயோத₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க₃: ॥

சதுர்த₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க₃: அயோத்₄யாப்ரவேஸ:

ஸ்நிக்த₄க₃ம்பீ₄ரகே₄டேண ஸ்யந்த₃நேநோபயாந் ப்ரபு₄: ।
அயோத்₄யாம் ப₄ரத: க்ஷிப்ரம் ப்ரவிவேஸ மஹாயஸா: ॥ (1)

பி₃ட₃ாலோலாகசரிதாமாலீநநரவாரணாம் ।
திமிராப்₄யாஹதாம் காலீம்ப்ரகாஸாம் நிஸாமிவ ॥ (2)

ராஹுஸத்ரோ: ப்ரியாம் பத்நீம் ஸ்ரியா ப்ரஜ்வலிதப்ரபு₄ாம் ।
க்₃ரஹேணாப்₄யுதி₃தேநைகாம் ரோஹிணீமிவ பீடி₃தாம் ॥ (3)

அநிலோத்₃க்ஷாப்₃த₄ஸலிலாம் க₄ர்மோத்தப்தவிஹங்குமாம் ।
லீநமீநஜக்₃ராஹாம் க்ருஸாம் கி₃ரிநதீ₃மிவ ॥ (4)

வித்₄மாமிவ ஹேமாப₄மத்₄வராக்₃நே: ஸமுத்தி₂தாம் ।
ஹவிரப்₄யுக்ஷிதாம் பஸ்சாச்சி₂க₂ாம் ப்ரவிலயம் க₃தாம் ॥ (5)

வித்₄வஸ்தகவசாம் ருக்₃ண க₃ஜவாஜிரத₂த்₄வஜாம் ।
ஹதப்ரவீராமாபந்நாம் சமூமிவ மஹாஹவே ॥ (6)

ஸபே₂நாம் ஸஸ்வநாம் பூ₄த்வா ஸாக₃ரஸ்ய ஸமுத்தி₂தாம் ।
ப்ரஸாந்தமாருதோத்₃தூ₄தாம் ஜலோர்மிமிவ நி:ஸ்வநாம் ॥ (7)

த்யக்தாம் யக்ரு₄யுதை₄: ஸர்வைரபி₄ருபைஸ்ச யாஜகை: ।
ஸுத்யாகாலே விநிர்வ்ருத்தே வேதி₃ம் க₃தரவாமிவ ॥ (8)

கே₃ஷ்ட₂மத்₄யே ஸ்தி₂தாமார்தாமசரந்தீம் த்ருணம் நவம் ।
கே₃வ்ருஷேண பரித்யக்தாம் க₃வாம் பத்நீமிவோத்ஸுகாம் ॥ (9)

ப்ரபு₄கராத்₃யை: ஸுஸ்நிக்தை₄: ப்ரஜ்வலத்₃பி₄ரிவோத்தமை: ।
வியுக்தாம் மணிபி₄ர்ஜாத்யைர் நவாம் முக்தாவலீமிவ ॥ (10)

ஸஹஸா சலிதாம் ஸ்த₂நாந் மஹீம் புண்யக்ஷயாத்₃க₃தாம் ।
ஸம்ஹ்ருதத்₃யுதிவிஸ்தாராம் தாராமிவ தி₃வஸ்ச்யுதாம் ॥ (11)

“சாரதியே! அயோத்தி நகரம் தன் உருவிழந்து, ஆனந்தம் இழந்து, வலிமை குன்றி, ஒலி அடங்கி, களையிழந்து, பிரகாசமில்லாமல் இருக்கிறது என்பதை நீங்களும் பாருங்கள்.” (24)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நூற்றுப் பதின்மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நூற்றுப் பதின்நான்கு

அயோத்தியில் பிரவேசித்தல்

செவிக்கினிய கம்பீரமான ஒலியுடன் கூடிய தேரில், பெரும் புகழ் கொண்டவனும், பிரபுவுமான பரதன், வழியில் தடையேதுமில்லாமல் அயோத்தி நகருக்குள் பிரவேசித்தான். (1)

அந்தச் சமயத்தில், பூனைகளும் கோட்டான்களும் அங்கே அலைந்து கொண்டிருந்தன; மனிதர்கள் சோர்வடைந்திருந்தனர்; யானைகளும் சோர்ந்து கிடந்தன; இருளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு ஒளியிழந்த, கரிய இருட்டான இரவைப் போலும்; (2)

சந்திரனின் அன்புக்குரிய மனைவியும், தன் இயல்பான பேரொளியினால் பிரகாசிப்பவளுமான ரோகிணிதேவி, வெகுவேகமாகத் தோன்றிய ராகு கிரகத்தால் கணவன் பீடிக்கப்பட்டதும் தனியாக இருந்து தவிப்பது போலவும்; (3)

மலையில் தோன்றிய நதியின் நீர் கோடைக்கால சூரிய வெப்பத்தால் வற்றியதும், அதிலிருந்த சிறுமீன், பெரியமீன், முதலை போன்றவைகள் ஆழமான இடத்திற்குச் சென்று மறைந்து கொண்டது போலவும்; வெட்பம் தாங்காமல் அங்கிருந்த பறவைகள் தவிப்பது போலவும்; (4)

வேள்விக்குண்ட அக்னி, முதலில் (நெய் ஆகுதி செய்யப்படும்போது) புகையில்லாமல் சுவர்ணமயமான சுவாலைகளுடன் விளங்கி, பின், தயிர்-பால் ஆகுதி செய்யப்பட்டதும் அக்னிச் சுவாலைகள் அடங்கிவிட்டது போலவும்; (5)

பெரும்போரில் ஒரு பக்கத்துப் படையினர் எதிரிகளால் முறியடிக்கப்பட்டதால் கவசங்கள் சிதறியும்; யானை, குதிரை, தேர்க்கொடி முதலியன சின்னபின்னமாக்கப்பட்டுக் கிடப்பது போலவும்; முக்கிய படைத்தலைவர்கள் அழிக்கப்பட்டு தோல்வியைத் தழுவித் தவிப்பது போலவும்; (6)

காற்றின் வேகத்தினால் நுரையுடனும், பெரும் கர்ஜனை ஒலியுடனும் உயரமாக எழுந்த அலைவரிசை காற்றின் வேகம் குறைந்தவுடன் அலை ஒய்ந்து சப்தமில்லாமல் அமைதியாக இருப்பது போலவும்; (7)

வேள்விச்சாலையில் வேள்வி முடிந்தவுடன் ரித்விக்குகளும், ஏனையோரும் வெளியே சென்ற பின், யாகத்தில் உபயோகிக்கப்பட்ட உபகரணங்கள் சீண்டுவாரின்றிக் கிடப்பது போலவும்; மந்திர ஒலி இல்லாமல் இருக்கும் யாகசாலை போலவும்; (8)

பசுத்தொழுவத்திலிருந்து தனக்கு இஷ்டமான காளையிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு, அதையே நினைத்து வருந்தி பசும்புல்லைத் தின்னாமல் நின்று கொண்டிருக்கும் பசுவைப் போல் இருப்பதுவும்; (9)

மிக்க ஒளிவீசும் பத்மராகம் முதலிய ரத்தினங்களால் கவினுற விளங்கும் முத்துமாலை, (அவைகளை எடுத்துவிட்டால்) அவைகள் இல்லாமல் அழகு குறைந்து காணப்படுவது போலவும்; (10)

ஒரு தாரகை, தான் செய்த புண்ணியம் முற்றிலும் அனுபவித்துத் தீர்ந்து போய்விட்டதால் புண்ணியத்தின் பயனாக அடைந்த பதவியை இழந்து, ஒளி இழந்து பூமியில் விழுந்ததைப் போலவும்; (11)

- புஷ்பநத்த₄ம் வஸந்தாந்தே மத்தப்₄ரமரநாதி₃தாம் ।
 த்₃ருத த₃வாக்₃நி விப்லுஷ்டாம் க்லாந்தாம் வநலதாமிவ ॥ (12)
- ஸம்மூ₄நிக்₃மாம் ஸ்தப்₃த₄ம் ஸம்ஷிப்தவிபணாபணாம் ।
 ப்ரச்ச₂ந்ந ஸஸிநக்ஷத்ராம் த்₃யாமிவாம்பு₃த₄ரைர் வ்ருதாம் ॥ (13)
- க்ஷீணபாநோத்தமைப்₄ந்நை: ஸராவைரபி₄ஸம்வ்ருதாம் ।
 க்₃தஸௌண்ட்₃யாமிவ த்₄வஸ்தாம் பாநபூ₄மிமஸம்ஸ்க்ருதாம் ॥ (14)
- வ்ருக்ணபூ₄மிதளாம் நிம்நாம் வ்ருக்ணபாத்ரை: ஸமாவ்ருதாம் ।
 உபயுக்தோத₃காம் ப₄க்₃நாம் ப்ரபாம் நிபதிதாமிவ ॥ (15)
- விபுலாம் விததாம் சைவ யுக்தபாஸாம் தரஸ்விநாம் ।
 பூ₄மௌ ப₃ாணைர்விநிஷ்க்ருத்தாம் பதிதாம் ஜ்யாமிவாயுத₄த் ॥ (16)
- ஸஹஸா யுத்₃த₄ஸௌண்டே₃ந ஹயாரோஹேண வாஹிதாம் ।
 நிஷிப்த ப₄ாண்ட்₃யாமுத்ஸ்ருஷ்டாம் கிஸோரீமிவ து₃ர்ப்₃லாம் ॥ (17)
- ஸுஷ்கதோயாம் மஹாமத்ஸ்யை: கூர்மைஸ்ச ப்₃ஹுபி₄ர்வ்ருதாம் ।
 ப்ரபி₄ந்ந தடவிஸ்தீர்ணாம் வாயீமிவ ஹ்ருதோத்பலாம் ॥ (18)
- புருஷஸ்யாப்ரஹ்ருஷ்டஸ்ய ப்ரதிஷித்₃த₄நுலேபநாம் ।
 ஸந்தப்தாமிவ ஸோகேந க்₃ாத்ரயஷ்டிமபூ₄ஷணாம் ॥ (19)
- ப்ராவ்ருஷி ப்ரவிக்₃ட₄யாம் ப்ரவிஷ்டஸ்யாப்₄ரமண்ட்₃லம் ।
 ப்ரச்ச₂ந்நாம் நீலஜீமூதைர் ப₄ாஸ்கரஸ்ய ப்ரப₄ாமிவ ॥
 நிஹதாம் ப்ரதிஸைந்யேந ப்₃ட₃ப₃ாமிவ பாலிதாம் ॥ (20)
- ப₄ரதஸ்து ரத₂ஸ்த₂: ஸந் ஸ்ரீமாந் த்₃ஸரத₂த்மஜு: ।
 வாஹயந்தம் ரத₂ம் ஸ்ரேஷ்ட₂ம் ஸாரதி₂ம் வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (21)
- கிம் நு க்₂ல்வத்₃ய க்₃ம்பீ₄ரோ மூர்ச்சி₂தோ ந நிஸம்யதே ।
 யத₂புரமயோத்₄யாயாம் கீதவாதி₃த்ரநி:ஸ்வந: ॥ (22)
- வாருணீமத்₃க்₃ந்த₄ஸ்ச மால்யக்₃ந்த₄ஸ்ச மூர்ச்சி₂த: ।
 தூ₄பிதா₃க்₃ருக்₃ந்த₄ஸ்ச ந ப்ரவாதி ஸமந்தத: ॥ (23)
- யாநப்ரவரகே₄ஷஸ்ச ஸ்நிக்த₄ஸ்ச ஹயநி:ஸ்வந: ।
 ப்ரமத்தக்₃ஜநாத்₃ஸ்ச மஹாம்ஸ்ச ரத₂நி:ஸ்வந: ॥
 நேத்₃நீம் ஸ்ருயதே புர்யாமஸ்யாம் ராமே விவாஸிதே ॥ (24)
- சந்த்₃நாக்₃ருக்₃ந்த₄ஸ்ச மஹார்ஹாஸ்ச நவஸ்ரஜு: ।
 க்₃தே ஹி ராமே தருணா: ஸந்தப்தா நோபபூ₄ஞ்ஜதே ॥ (25)
- ப்₃ஹிர்யாத்ராம் ந க்₃ச்ச₂ந்தி சித்ரமால்யத₄ரா நரா: ।
 நோத்ஸவா: ஸம்ப்ரவர்தந்தே ராமஸோகார்தி₃தே புரே ॥ (26)

கோடை வருவதற்கு முன்னர், வசந்த ருதுவில் ஏராளமான மலர்கள் பூத்து, மதங்கொண்ட வண்டுகள் மொய்த்து ரீங்காரம் செய்யப்பட்ட காட்டுக்கொடி, திடீரென்று தோன்றிப் பரவிய காட்டுத் தீயினால் கருகிப் போனது போலவும்; (12)

மக்கள் போக்குவரத்து இல்லாததால் கூச்சல் சப்தம் இல்லாமலும், வாங்குதல்-விற்பல் என்ற வாணிபம் இல்லாமலும், மேகங்களால் குழப்பட்டு கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் மறைக்கப்பட்ட சந்திரன்-நட்சத்திரங்களுடன் கூடிய ஆகாயம் போலவும்; (13)

உயர்ந்த, பலவகையான மதுபானங்களைக் குடிப்பதற்கான குடுவைகள் உடைந்து சிதறிக் கிடப்பதும், குடிப்பவர்கள் இல்லாததால் சுத்தம் செய்யப்படாத மதுபானக்கடை சிதைந்து காணப்படுவது போலவும்; (14)

பாளம்பாளமாகத் தரை வெடித்து பள்ளமாகிவிட்டது போலவும்; நீர் குடிக்கும் பாத்திரங்கள் உடைந்து சிதறிக்கிடப்பது போலவும்; தண்ணீர் முற்றிலும் அற்றுப் போய் தூண்கள் இடிந்து கீழே விழுந்துவிட்ட தண்ணீர்த் தொட்டியைப் போலவும்; (15)

உயர்ந்த, நீண்ட வில்லில் பூட்டப்பட்டிருந்த நாண் கயிறு எதிரிகளின் பாணங்களால் அறுக்கப்பட்டு பூமியில் கிடப்பது போலவும்; (16)

போர்க்களத்தில் குதிரை வீரனால் சேணம் முதலியவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு வேகமாகச் செலுத்தப்பட்ட, (எதிரிகளால் தாக்கப்பட்டு, அதனால்) பின் கைவிடப்பட்ட வலிமை இழந்த பெண்குதிரை போல் இருப்பதுவும்; (17)

பலவகையான பெரிய மீன்களாலும் ஆமைகளாலும் நிரம்பியிருந்ததும், தற்சமயம் நீர் வற்றி, நீலோத்பல மலர்கள் அழிந்து, இடிந்த கரைகளையுடைய பொய்கையைப் போல் இருப்பதுவும்; (18)

மகிழ்ச்சியில்லாத ஒருவனுடைய சரீரம் சந்தனப்பூச்சு இல்லாமலும், அணிகலன்களால் அலங்கரிக்கப்படாமல் இருப்பதைப் போலவும்; (19)

தீவிரமான மாரிக்காலத்தில், மேகமண்டலத்திற்குள் புகுந்த கருத்த மேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட (மங்கிய) ஒளி போலிருப்பதுவும்; நன்றாகப் பராமரிக்கப்பட்ட பெண்குதிரை எதிரிப்படைகளால் வீழ்த்தப்பட்டது போலிருப்பதுவுமான (அயோத்திக்குள் பிரவேசித்தான்.) (20)

அழியா செல்வமுடையவனும், தசரத குமாரனுமான பரதன், தான் தேரில் உட்கார்ந்திருந்தபடி உத்தமமான ரதத்தைச் செலுத்தும் சாரதியைப் பார்த்து, (இவ்வாறு) சொன்னான்— (21)

“இப்பொழுது (முன்புபோல்) வாய்பாட்டு-தாளவாத்தியங்களின் கம்பீரமான இசையொலி அயோத்தியில் கேட்கப்படவில்லை. இது எவ்வளவு வருந்தத்தக்க விஷயம்! (22)

நாலா பக்கங்களிலும் பரவி வீசும் வாருணி (என்ற மதுவகை)யின் வாசனையும், மலர்மாலைகளின் நறுமணமும், அகிலபுகையின் வாசனையும் காற்றில் மிதந்து வரவில்லையே? (23)

சிறந்த வண்டிகள் போய் வருவதால் உண்டாகும் சப்தமும், குதிரைகளின் மனங்கவரும் கனைப்பு ஒலியும், மதங்கொண்ட யானைகளின் பிளிறலும், ரதங்களின் போக்குவரத்தால் ஏற்படும் பேரொலியும், ஸ்ரீராமன் நாடு கடத்தப்பட்டுவிட்டபடியால், இந்த நகரத்தில் இப்போது கேட்கப்படவில்லை. (24)

இராமப்பிரபு நகரத்தை விட்டுச் சென்றுவிட்டதால் எப்போதும் இனிமையாகப் பொழுதைக் கழிக்கும் மக்கள், மனவேதனைப்பட்டு, விலையுயர்ந்த புதிய மாலைகளை அணியாமலும், சந்தனம்-அகில் போன்றவைகளின் நறுமணத்தை நுகராமலும் இருக்கிறார்கள். (25)

இராமனைப் பிரிந்ததால் துயரத்தில் வாடும் நகரமக்கள், அழகிய மாலைகளை அணிந்து கொண்டு வெளியில் உலாவுவதற்குச் செல்லாமலிருக்கிறார்கள்; (மக்கள் கூடிக்களிக்கும்) திருவிழாக்களும் நடைபெறவில்லை. (26)

ஸஹ நூநம் மம ப்₄ராத்ரா புரஸ்யாஸ்ய த்யுதிர்குதா ।
ந ஹி ராஜத்யயோத்₄யேயம் ஸாஸாரேவார்ஜுநீ க்ஷபா ॥ (27)

கதா நு க₂லு மே ப்₄ராதா மஹோத்ஸவ இவாகுத: ।
ஜநயிஷ்யத்யயோத்₄யாயாம் ஹர்ஷம் க்₃ரீஷ்ம இவாம்புத₃: ॥ (28)

தருணைஸ்சாருவேஷைஸ்ச நரைருந்நதக₃யாமிபி₄: ।
ஸம்பதத்₃பி₄ரயோத்₄யாயாம் நாபி₄ப₄ந்தி மஹாபத₂: ॥ (29)

ஏவம் ப₃ஹுவித₄ம் ஜல்பந் விவேஸ வஸதிம் பிது: ।
தேந ஹீநாம் நரேந்த்₃ரேண ஸிம்ஹஹீநாம் குஹாமிவ ॥ (30)

தத₃ா தத₃ந்த:புரமுஜ்ஜிதப்ரப₄ம்
ஸுராரிவோத்ஸ்ருஷ்டமப₄ஸ்கரம் தி₃நம் ।
நிரிஷ்ய ஸர்வம் து விவித்தமாத்மவாந்
முமோச ப₃ாஷ்பம் ப₄ரத: ஸுது₃:கி₂த: ॥ (31)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ சதுர்த₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க₃: ॥

பஞ்சத₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க₃:

நந்தி₃க்₃ராமநிவாஸ:

ததோ நிஷிப்ய மாத்ரு: ஸ அயோத்₄யாயாம் த்₃ருட₄வ்ரத: ।
ப₄ரத: ஸோகஸந்தப்தோ குருநித₃மத₂ாப்₃ரவீத் ॥ (1)

நந்தி₃க்₃ராமம் க₃மிஷ்யாமி ஸர்வாநாமந்த்ரயே₅த்ய வ: ।
தத்ர து₃:க₂மித₃ம் ஸர்வம் ஸஹிஷ்யே ராக₄வம் விநா ॥ (2)

கூதஸ்ச ஹி தி₃வம் ராஜா வநஸ்த₂ஸ்ச குருர்மம ।
ராமம் ப்ரதீக்ஷே ராஜ்யாய ஸ ஹி ராஜா மஹாயஸா: ॥ (3)

ஏதச்ச்₂ருத்வா ஸுப₄ம் வாக்யம் ப₄ரதஸ்ய மஹாத்மந: ।
அப்₃ருவந் மந்த்ரிண: ஸர்வே வஸிஷ்ட₂ஸ்ச புரோஹித: ॥ (4)

ஸத்₃ருஸம் ஸ்லாக₄நீயம் ச யது₃க்தம் ப₄ரத த்வயா ।
வசநம் ப்₄ராத்ருவாத்ஸல்யாத்₃நுருபம் ததை₂வ தத் ॥ (5)

நித்யம் தே ப்₃ந்து₄லுப்த₄ஸ்ய திஷ்ட₂தோ ப்₄ராத்ருஸௌஹ்ருதே₃ ।
ஆர்யமர்க்₃ம் ப்ரபந்நஸ்ய நாநுமந்யேத க: புமாந் ॥ (6)

மந்த்ரிணாம் வசநம் ஸ்ருத்வா யதாபி₄லஷிதம் ப்ரியம் ।
அப்₃ரவீத்ஸாரதி₂ம் வாக்யம் ரதே₂ா மே யுஜ்யதாமிதி ॥ (7)

என்னுடைய தமையனாருடன் இந்த நகரத்தின் (மனத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும்) சோபையும் போய்விட்டது என்பது திண்ணம். இந்த அயோத்தி, மேகக் கூட்டம் நிறைந்த, மிக வேகமாகக் கொட்டும் மழைக்கால இரவுபோல் ஒளிவீசாதிருக்கிறது. (27)

வெப்பம் மிகுந்த கோடைக்காலத்தில் தண்ணீருக்கு ஏங்கித் தவிக்கும் மக்கள், வானத்தில் கரிய மேகங்களைக் கண்டதும் பெருமகிழ்ச்சி கொள்வார்களே, அது போன்ற கோலாகல மகிழ்ச்சிப் பெருக்கை எப்போதுதான் என் தமையனார் திரும்பி வந்து உண்டாக்கப் போகிறாரோ? (28)

அயோத்தியின் ராஜவீதிகளில், எழில்மிகு ஆடை-அணிகலன்கள் அணிந்து, கம்பீரமாக நடந்து செல்லும் யௌவன புருஷர்களைக் காணவில்லையே?" (29)

இவ்வாறு பலவிதமாகப் புலம்பிக் கொண்டு, புருஷோத்தமர் (தசரதர்) இல்லாததால், சிங்கம் இல்லாத குகை போல் (முற்றிலும் சூன்யமாகக்) காணப்பட்ட, தந்தையின் மானிகைக்குள் (பரதன்) புகுந்தான். (30)

அப்போது, (முன்பு) தேவாசுர யுத்தத்தில் தேவர்கள் தோற்றுப்போன ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், சூரியனை ராகு இழுத்துச் சென்றுவிட்டதால், சூரியன் இல்லாத பகல் போல் அந்தப்புரம் ஒளியிழந்து காணப்பட்டது; மனித நடமாட்டமில்லாமல் பயங்கரமாக இருந்ததைக் கண்டு, மகா தைரியசாலியான பரதன் துக்கம் தாங்காமல் கண்ணீர் பெருக்கினான். (31)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நூற்றுப் பதின்நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நூற்றுப் பதினைந்து

பாதுகா பட்டாபிஷேகம்

ஒழுக்கத்தில் உறுதியுடைய பரதன், அயோத்தியில் தாய்மார்களை தங்கச் செய்து, மனவேதனையால் தவித்து, பெரியோர்களைப் பார்த்துப் (பின்வருமாறு) சொன்னான்— (1)

“நான் நந்திக்கிராமம் செல்லப் போகிறேன். உங்கள் எல்லோரிடமும் விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன். இராமன் இல்லாததால் ஏற்பட்டுள்ள இந்தத் துக்கத்தையெல்லாம் அங்கே சகித்துக் கொண்டிருப்பேன். (2)

நம்மையெல்லாம் ஆண்ட மன்னர் தசரதர் விண்ணுலகம் சென்றுவிட்டார்; என்னுடைய தமையனார் காட்டிலிருக்கிறார்; நான், நந்திக்கிராமத்தில் இருந்து கொண்டு, தானே நாட்டை ஆள்வதற்கு வருகைபுரியும் ஸ்ரீராமனை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பேன். பெரும்புகழ் கொண்ட அவர்தான் (இந்த நாட்டிற்கு) அரசர்.” (3)

மகாத்மா பரதனுடைய, தருமசம்மதமான இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, புரோகிதரான வசிஷ்டரும், எல்லா அமைச்சர்-ஆலோசகர்களும் (பின்வருமாறு) கூறினார்கள்— (4)

“பரதா! சகோதரனிடம் மிக்க அன்புடைய உன்னால் கூறப்பட்ட விஷயம் மேன்மையான உன் இயல்பிற்கு ஒத்தது; புகழ்த்தக்கது; உனக்கே ஏற்றது. (5)

உன் தமையன் வரவையே நீ எப்போதும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாய்; அவர் நலனில் முழு அக்கறை கொண்டிருக்கிறாய். சரியான பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்துவிட்ட உனக்கு எவர்தான் அனுமதி கொடுக்காமலிருப்பார்?” (6)

தன் விருப்பத்திற்கு ஆதரவான இனிய சொற்களை அமைச்சர்களிடமிருந்து கேட்டவுடன், ‘என்னுடைய ரதத்தை ஆயத்தப்படுத்துங்கள்’ என்று சாரதியான சுமந்திரரைப் பார்த்துச் சொன்னான். (7)

- ப்ரஹ்ருஷ்டவத₃ந: ஸர்வா மாத்ரு: ஸமபி₄வாத்₃ய ஸ: ।
 ஆருரோஹ ரத₂ம் ஸ்ரீமாஞ் ஸத்ருக்₄நேந ஸமந்வித: ॥ (8)
- ஆருஹ்ய ச ரத₂ம் ஸீக்₄ரம் ஸத்ருக்₄நப₄ரதாவுபெ₄ள ।
 யயது: பரமப்ரீதௌ வ்ருதௌ மந்த்ரிபுரோஹிதை: ॥ (9)
- அக்₃ரதோ கு₃ரவஸ்தத்ர வஸிஷ்ட₂ப்ரமுக₂ா த்₃விஜா: ।
 ப்ரயயு: ப்ராங்முக₂ா: ஸர்வே நந்தி₃க்₃ராமோ யதோ₅ப₄வத் ॥ (10)
- ப₃லம் ச தத₃நாஹு₁தம் க₃ஜாஸ்வரத₂ஸங்குலம் ।
 ப்ரயயௌ ப₄ரதே யாதே ஸர்வே ச புரவாஸிந: ॥ (11)
- ரத₂ஸ்த₂: ஸ ஹி த₄ர்மாத்மா ப₄ரதோ ப்₄ராத்ருவத்ஸல: ।
 நந்தி₃க்₃ராமம் யயௌ தூர்ணம் ஸிரஸ்யாத₄ய பாது₃கே ॥ (12)
- ததஸ்து ப₄ரத: க்ஷிப்ரம் நந்தி₃க்₃ராமம் ப்ரவிஸ்ய ஸ: ।
 அவதீர்ய ரத₂ாத்நூர்ணம் கு₃ருநித₃முவாச ஹ ॥ (13)
- ஏதத்₃ராஜ்யம் மம ப்₄ராத்ரா த₃த்தம் ஸந்ந்யாஸவத் ஸ்வயம் ।
 யோக₃க்ஷேமவஹே தஸ்ய பாது₃கே ஹேமபூ₄ஷிதே ॥ (14)
- ப₄ரத: ஸிரஸா க்ருத்வா ஸந்ந்யாஸம் பாது₃கே தத: ।
 அப்₃ரவீத்₃ து₃:க₂ஸந்தப்த: ஸர்வம் ப்ரக்ருதிமண்ட₃லம் ॥ (15)
- ச₂த்ரம் த₄ரயத க்ஷிப்ரமார்யபாத்₃ாவிமௌ மதௌ ।
 ஆப்யாம் ராஜ்யே ஸ்தி₂தோ த₄ர்ம: பாது₃காப்யாம் கு₃ரோர்மம ॥ (16)
- ப்₄ராத்ரா ஹி மயி ஸந்ந்யாஸோ நிக்ஷிப்த: ஸௌஹ்ருத₃ாத்₃யம் ।
 தமிமம் பாலயிஷ்யாமி ராக₄வாக்₃மநம் ப்ரதி ॥ (17)
- க்ஷிப்ரம் ஸம்யோஜயித்வா து ராக₄வஸ்ய புந: ஸ்வயம் ।
 சரணௌ தௌ து ராமஸ்ய த்₃ரக்ஷ்யாமி ஸஹபாது₃கௌ ॥ (18)
- ததோ நிக்ஷிப்தப₄ரோ₅ஹம் ராக₄வேண ஸமாக்₃த: ।
 நிவேத்₃ய கு₃ரவே ராஜ்யம் ப₄ஜிஷ்யே கு₃ருவர்திதாம் ॥ (19)
- ராக₄வாய ச ஸந்ந்யாஸம் த₃த்தவேமே வரபாது₃கே ।
 ராஜ்யம் சேத்₃மயோத்₄யாம் ச தூ₄தபாபோ ப₄வாம்யஹம் ॥ (20)
- அபி₄ஷிக்தே து காகுத்ஸ்தே₂ ப்ரஹ்ருஷ்டமுதி₃தே ஜநே ।
 ப்ரீதிர்மம யஸஸ்சைவ ப₄வேத்₃ராஜ்யாச் சதுர்க்₃ணம் ॥ (21)
- ஏவம் து விலபந் தீ₃நோ ப₄ரத: ஸ மஹாயஸா: ।
 நந்தி₃க்₃ராமோ₅கரோத்₃ராஜ்யம் து₃:க்₂தோ மந்த்ரிபி₄: ஸஹ ॥ (22)
- ஸ வல்கலஜடாத₄ாரீ முநிவேஷத₄ர: ப்ரபு: ।
 நந்தி₃க்₃ராமோ₅வஸத்₃வீர: ஸஸைந்யோ ப₄ரதஸ்தத₃ா ॥ (23)

முகமலர்ச்சியுடன் எல்லா தாய்மார்களையும் வணங்கிவிட்டு, ஸ்ரீமானான பரதன் சத்ருக்னனுடன் தேரில் ஏறினான். (8)

மிகவும் சந்தோஷத்துடன் ரதத்தில் ஏறிய பரத-சத்ருக்னர்களாகிய அவ்விருவரும், அமைச்சர்-புரோகிதர்கள் புடைகுழ, அவ்விடத்திலிருந்து உடனே புறப்பட்டார்கள். (9)

வசிஷ்டர் முதலான ஆசார்யர்களும் அந்தணர்களும் முன் செல்ல, நந்திக்கிராமம் இருக்கும் கிழக்கு திசைநோக்கி எல்லோரும் சென்றார்கள். (10)

பரதன் புறப்பட்டதும் உத்திரவு செய்யப்படாவிட்டாலும்கூட, யானை-குதிரை-தேர் அடங்கிய அனைத்துப் படைகளும் நகரவாசிகளும் அவனுடன் சென்றார்கள். (11)

தருமாத்மாவும், சகோதரரிடம் பேரன்பு கொண்டவனுமான பரதன், ஸ்ரீராமனுடைய திவ்ய பாதுகைகளைத் தன் சிரசில் சுமந்தபடியே ரதத்தில் இருந்துகொண்டு விரைவில் நந்திக்கிராமத்தை அடைந்தான். (12)

பின்னர், நந்திக்கிராமத்திற்குள் நுழைந்ததும் ரதத்திலிருந்து உடனே இறங்கி, ஆசார்யர்களைப் பார்த்து(ப் பின்வருமாறு) கூறினான்— (13)

“இந்த அரசு, ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒரு பொருள்போல, என்னுடைய சகோதரராலேயே என்னிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அவருடைய இந்த இரு பாதுகைகள்தாம் அரசு நிர்வாகம் செய்யப்போகின்றன.” (14)

பின்னர், ஒப்படைக்கப்பட்ட பாதுகைகளுக்குத் தலைகுனிந்து வணங்கி, துயரத்தால் மனம் தவித்து, அங்கிருந்த எல்லோரையும் பார்த்துப் பரதன் கூறினான்— (15)

மகாபுருஷராகிய ஸ்ரீராமனுடைய திருவடிகளே எனக் கருதத்தக்க, இந்தப் பாதுகைகளுக்கு (அரசு சின்னமாகிய) வெண்கொற்றக் குடையைப் பிடியுங்கள். என்னுடைய சகோதரருடைய திருப்பாதுகைகளான இவை இரண்டினால்தான் நாட்டில் தருமம் நிலையாக நிற்கப் போகிறது. (16)

என்னிடம் கொண்டுள்ள நன்னம்பிக்கையால், என் தமையனாரால் என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதை, ஸ்ரீராமன் திரும்பிவரும் காலம் வரையில், இதனை நல்லமுறையில் பரிபாலனம் செய்வேன். (‘இதனை’ என்று ஒருமையில் கூறப்பட்டிருப்பதால், ‘என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள இந்த நாட்டை நல்லமுறையில் பரிபாலனம் செய்வேன்’ என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.) (17)

ஸ்ரீராமன் திரும்பி வந்தவுடனேயே, நானே இவைகளை அவருடைய திருவடிகளில் சேர்த்து, திருப்பாதுகைகளுடன் கூடியவைகளாக, அவருடைய திருவடிகளைக் காண்பேன். (18)

பின்னர், அவர் திரும்பி வந்து சந்தித்தவுடனேயே, தமையனாரிடம் அரசாட்சியை ஒப்புவித்துவிட்டு, (அரசுச்) சுமை நீங்கியவனாக (பொறுப்பு ஏதும் இல்லாதவனாக), அவருக்குப் பணிவிடை செய்வதில் ஈடுபடப் போகிறேன். (19)

பிரதிநிதியாக என்னிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள, வணக்கத்திற்குரிய இரு பாதுகைகளையும், இந்த அயோத்தி அரசையும் இராமபிரானிடம் சமர்ப்பித்துப் பழி நீங்கியவன் ஆவேன். (20)

காகுத்தவம்ச திலகமான இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் ஆகி, மக்கள் மனம் களிப்புற்று விளங்கும்போது, ராஜ்யத்தை ஆட்சி செய்வதைக் காட்டிலும், நான்கு மடங்கு மகிழ்ச்சியும் புகழும் எனக்கு ஏற்படும்.” (21)

பெரும்புகழ் கொண்ட பரதன், இவ்வாறு மனம் நொந்து, வருந்தி, புலம்பிவிட்டு, அமைச்சர்களுடன் நந்திக்கிராமத்தில் வசித்துக் கொண்டு ஆட்சி புரியத் தொடங்கினான். (22)

மகிமை பொருந்தியவனும் வீரனுமான பரதன் மரவுரி-ஐடை தரித்து, முனிவர்போல் வேஷம் தாங்கி, படைகளுடன் நந்திக்கிராமத்தில் வசித்தான். (23)

ராமாக₃மநமாகாங்ஷந் ப₄ரதோ ப்₄ராத்ருவத்ஸல: ।
 ப்₄ராதூர்வசநகாரீ ச ப்ரதிஞ்ரோபாரக₃ஸ்தத₂ா ॥
 பாது₃கே த்வபி₄ஷிச்யாத₂ நந்தி₃க்₃ராமேவஸத்தத₃ா ॥ (24)

ஸவாலவ்யஜநம் ச₂த்ரம் த₄ரயாமாஸ ஸ ஸ்வயம் ।
 ப₄ரத: ஸாஸநம் ஸர்வம் பாது₃காப்₄யாம் ந்யவேத₃யத் ॥ (25)

ததஸ்து ப₄ரத: ஸ்ரீமாநபி₄ஷிச்யார்யபாது₃கே ।
 தத₃தீ₄நஸ்தத₃ா ராஜ்யம் காரயாமாஸ ஸர்வத₃ா ॥ (26)

யத₃ா ஹி யத்கார்யமுபைதி கிஞ்சி-
 து₃பாயநம் சோபஹ்ருதம் மஹார்ஹம் ।
 ஸ பாது₃காப்₄யாம் ப்ரத₂மம் நிவேத₃ய
 சகார பஸ்சாத்₃ப₄ரதோ யத₂ாவத் ॥ (27)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 அயோத்₄யாகாண்டே₃ பஞ்சத₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க₃: ॥

ஷோட₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க₃:

க₂ரவிப்ரகரணகத₂நம்

ப்ரதிப்ரயாதே ப₄ரதே வஸந் ராமஸ்தபோவநே ।
 லக்ஷயாமாஸ ஸோத்₃வேக₃மதெ₂ளத்ஸுக்யம் தபஸ்விநாம் ॥ (1)

யே தத்ர சித்ரகூடஸ்ய புரஸ்தாத் தாபஸாஸ்ரமே ।
 ராமமாஸ்ரித்ய நிரதாஸ் தாநலக்ஷயது₃த்ஸுகாந் ॥ (2)

நயநைர்ப்₄ருகுடபி₄ஸ்ச ராமம் நிர்தி₃ஸ்ய ஸங்கிதா: ।
 அந்யோந்யமுபஜல்பந்த: ஸநைஸ் சக்ருர்மித₂: கத₂ா: ॥ (3)

தேஷாமெளத்ஸுக்யமாலக்ஷய ராமஸ்த்வாத்மநி ஸங்கித: ।
 க்ருதாஞ்ஜலிருவாசேத₃ம்ருஷிம் குலபதிம் தத: ॥ (4)

ந கச்சித்₃ப₄க₃வந் கிஞ்சித்பூர்வவ்ருத்தமித₃ம் மயி ।
 த்₃ருஸ்யதே விக்ருதம் யேந விக்ரியந்தே தபஸ்விந: ॥ (5)

ப்ரமாத₃ாச்சரிதம் கச்சித் கச்சிந்நாவரஜஸ்ய மே ।
 லக்ஷ்மணஸ்யர்ஷிபி₄ர்த்₃ருஷ்டம் நாநுரூபமிவாத்மந: ॥ (6)

கச்சிச்ச₂ஸ்ருஷமாணா வ: ஸுஸ்ருஷணபரா மயி ।
 ப்ரமத₃ாப்₄யுசிதாம் வ்ருத்திம் ஸ்தோ யுத்தாம் ந வர்ததே ॥ (7)

சகோதரரிடம் பேரன்புடையவனும், சகோதரரின் சொற்படி நடப்பவனும், வாக்குறுதியைக் கடக்க விரும்பாதவனுமான பரதன், இராமபிரானுடைய வருகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு திருப்பாதுகைகளுக்கு திருவபிஷேகம் செய்து, அப்போது முதல் நந்திக்கிராமத்தில் வசிக்கத் தொடங்கினான். (24)

திருப்பாதுகைகளுக்குத் தானே குடையைப் பிடித்தான்; கவரி வீசினான். அரசு செயல்பாடுகள் முழுவதையும் பரதன் பாதுகைகளிடம் விண்ணப்பித்தான். (25)

தமையனாரின் பாதுகைகளுக்குப் பட்டம் சூட்டிய பின்னர், தொண்டுச் செல்வனாகிய பரதன், எப்போதும் அவற்றின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டவராக இருந்து, (அமைச்சர் முதலியோரைக் கொண்டு) அரசு நிர்வாகத்தை நடப்பித்துக் கொண்டிருந்தான். (26)

அதுமுதற்கொண்டு, பரதன் எந்தச் சிறு செயலானாலும், விலையுயர்ந்த காணிக்கைப் பொருள் கொண்டு வரப்பட்டாலும் முதலில் அவைகளைப் பாதுகைகளுக்குத் தெரிவித்துவிட்டு, அதன் பின்னர் முறைப்படியான ஏற்பாடுகளைச் செய்தான். (27)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நூற்றுப் பதினைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நூற்றுப் பதினாறு

கரன் தரும் தொல்லைகளைக் கூறுதல்

பரதன் திரும்பிச் சென்றதும், தபோவனத்தில் வசித்துக் கொண்டிருந்த இராமன், அங்குள்ள தவசிகள் மனம் புழுங்கி, வேறு ஏதோ ஒன்றில் உள்ளம் கொண்டவர்களாக இருப்பதைப் பார்த்தார். (1)

சித்திரகூடத்தில் அந்தத் தபோதனர்களின் ஆசிரமப் பிரதேசத்தில் முன்பிருந்தே வசித்து வந்தவர்கள், இராமனுடைய பாதுகாப்பில் கவலையில்லாமல் இருந்தவர்கள், இப்போது கலலையோடு இருப்பதை அவர் கண்ணுற்றார். (2)

கண்களாலும், புருவங்களின் அசைவுகளாலும் இராமனை நோக்கி சமிக்ஞை காட்டி, மனத்திற்குள் சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டு தங்களுக்குள் மெல்லப் பேசி, ஒருவருக்கொருவர் செய்திகளைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். (3)

அவர்களுடைய கவலைதோய்ந்த முகத்தைப் பார்த்து இராமன், 'தான் தவறாக நடந்து கொண்டுவிட்டோமோ?' என்று சந்தேகப்பட்டு, (முனிவர்களில் மூத்தவரான) குலபதி என்ற முனிவரிடம் சென்று, இரு கைகளையும் கூப்பிக் கொண்டுச் சொன்னார்— (4)

“பகவானே! நான் இங்கு வந்தபோது நடந்துகொண்ட விதத்திலிருந்து மாறுபட்டிருக்கிறேனா? (எல்லா தவசிகளிடமும் எப்போதும்போல் பணிவுடன்தானே நடந்து கொள்கிறேன்?) பின் ஏன் தவசிகள் என்னை ஒருவித மாற்றத்துடன் பார்க்கிறார்கள்? (அவர்கள் பார்வையில் அன்பு காணப்படவில்லையே?) (5)

என்னுடைய தம்பி லட்சுமணனின் நடத்தை, ஏதோ தவறுதலாக, அவன் உயர் குணத்திற்கு ஒவ்வாததாக முனிவர்களால் காணப்பட்டதா? (லட்சுமணன் அஜாக்கிரதையாக முனிவர்களுக்கு ஏதேனும் அபசாரம் செய்துவிட்டானா?) (6)

தங்களைப் போன்ற முனிவர்களுக்கு சேவை செய்து வரும் சீதை, எனக்குப் பணிவிடை செய்வதில் முழுவதும் ஈடுபட்டதால், ஒரு குடும்பப் பெண் முனிவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய உபசாரங்களை முறைப்படி செய்யாமல் விட்டுவிட்டாளா?” (7)

அத₂ர்ஷிஜரயா வ்ருத்₃த₄ஸ்தபஸா ச ஜராம் க₃த: ।
வேபமாந இவோவாச ராமம் பூ₄தத₃யாபரம் ॥ (8)

க்ருத: கல்யாணஸத்த்வாயா: கல்யாணாபி₄ரதேஸ்தத₂ா ।
சலநம் தாத வைதே₃ஹ்யாஸ்தபஸ்விஷு விஸேஷத: ॥ (9)

த்வந்நிமித்தமித₃ம் தாவத்தாபஸாந் ப்ரதி வர்ததே ।
ரக்ஷாப₄யஸ்தேந ஸம்விக்₃நா: கத₂யந்தி மித₂: கத₂ா: ॥ (10)

ராவணவரஜ: கஸ்சித்க₂ரோ நாமேஹ ராக்ஷஸ: ।
உத்பாட்ய தாபஸாந் ஸர்வாஞ்ஜநஸ்த₂ாநநிகேதநாந் ॥ (11)

த்₄ருஷ்டஸ்ச ஜிதகாசீ ச ந்ருஸம்ஸ: புருஷாத₃க: ।
அவலிப்தஸ்ச பாபஸ்ச த்வாம் ச தாத ந ம்ருஷ்யதே ॥ (12)

த்வம் யத₃ாப்ரப்₄ருதி ஹ்யஸ்மிந்நாஸ்ரமே தாத வர்தஸே ।
தத₃ாப்ரப்₄ருதி ரக்ஷாம்ஸி விப்ரகூர்வந்தி தாபஸாந் ॥ (13)

த₃ர்ஸயந்தி ஹி பீ₃ப₄த்தை: க்ருரைர் பீ₄ஷணகைரபி ।
நாநாருபைர் விருபைஸ்ச ரூபைர்விக்ருத த₃ர்ஸநை: ॥ (14)

அப்ரஸஸ்தைரஸூசிபி₄: ஸம்ப்ரயோஜ்ய ச தாபஸாந் ।
ப்ரதிக்₄நந்த்யபராந் ஷிப்ரம் மாயயா புரத: ஸ்தி₂தாந் ॥ (15)

தேஷு தேஷ்வாஸ்ரமஸ்த₂ாநேஷ்வபுத்₃த₄மவலிய ச ।
ரமந்தே தாபஸாந்ஸ்தத்ர நாஸயந்தோஸ்பசேதஸ: ॥ (16)

அபக்ஷிபந்தி ஸ்ருக்₃ப₄ண்ட₃ாநக்₃நீந் ஸிஞ்சந்தி வாரிணா ।
கலஸாம்ஸ்ச ப்ரம்ருத்₃க₃ந்தி ஹவநே ஸமுபஸ்தி₂தே ॥ (17)

தைர்து₃ராத்மபி₄ராம்ருஷ்டாநாஸ்ரமாந் ப்ரஜிஹாஸவ: ।
க₃மநாயாந்யதே₃ஸஸ்ய சோத₃யந்த்ய்ருஷயோத்ய மாம் ॥ (18)

தத்புரா ராம ஸாரீராமுபஹிம்ஸாம் தபஸ்விஷு ।
த₃ர்ஸயந்தி ஹி து₃ஷ்டாஸ்தே த்யக்ஷயாம இமமாஸ்ரமம் ॥ (19)

ப₃ஹுமூலப₂லம் சித்ரமவிதூ₃ராதி₃தோ வநம் ।
புராணாஸ்ரமமேவாஹம் ஸ்ரயிஷ்யே ஸக₃ண: புந: ॥ (20)

க₂ரஸ்த்வய்யபி சாயுக்தம் புரா தாத ப்ரவர்ததே ।
ஸஹாஸ்மாபி₄ரிதோ க₃ச்ச₂ யதி₃ புத்₃தி₄: ப்ரவர்ததே ॥ (21)

ஸகலத்ரஸ்ய ஸந்தே₃ஹோ நித்யம் யத்தஸ்ய ராக₄வ ।
ஸமர்த₂ஸ்யாபி ஹி ஸதோ வாஸோ து₃:க₂மிஹாத்ய தே ॥ (22)

வயதாலும் தவத்தாலும் மூப்படைந்திருந்த முனிவர் உடல் நடுங்கினாற்போல், அனைத்துப் பிராணிகளிடமும் கருணையுள்ள இராமனைப் பார்த்துக் கூறினார்— (8)

“குழந்தாய்! பிறவியிலேயே நல்ல குணம் உடையவளும், அவ்வாறே நன்மைகளைச் செய்வதில் மிகவும் அக்கறை கொண்டவளுமான வைதேகி தவறிழைப்பாளா? அதிலும் குறிப்பாக முனிவர்களை அலட்சியப்படுத்துவாளா? (9)

உன் காரணமாகத்தான் தபஸ்விகளுக்கு அரக்கர்களிடமிருந்து பயம் தோன்றியிருக்கிறது. அதனால், மனக்கவலை அடைந்த முனிவர்கள், தங்களுக்குள் ரகசியமாக ஏதேதோ பேசிக் கொள்கிறார்கள். (10)

இராவணனுடைய இளையவன்; கரன் என்ற பெயருடையவன்; ராக்ஷஸன்; கர்வமுள்ளவன்; வெற்றித்திமிர் கொண்டவன்; குரூரன்; மனிதர்களைப் புசிப்பவன்; கொழுப்படைந்தவன்; மகாபாவி. அவன் ஜனஸ்தானத்தில் ஆசிரமம் அமைத்துக் கொண்டு வாழும் தபஸ்விகளைத் தூக்கி எறிந்து கொண்டிருக்கிறான்; உன்னையும் விட்டுவைக்க மாட்டான். (11,12)

குழந்தாய்! நீ இந்த ஆசிரம வளாகத்தில் வசிக்கத் தொடங்கிய நாளிலிருந்து அரக்கர்கள் தவம் செய்பவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (13)

வெறுப்பு உண்டாக்குவதும், பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமானதும் குரூரமானதும் விகாரமானதுமான பலவகையான கொடிய உருவங்களை எடுத்துக் கொண்டு (தவம் செய்யும் முனிவர் எதிரில்) தோன்றுகிறார்கள். (14)

விலக்கப்பட்ட அசுத்தமான பொருள்களால் தபஸ்விகளைத் தொட்டு, அவர்களுடைய தூய்மையைக் கெடுக்கிறார்கள்; மற்றும் சிலர் எதிரில் தோன்றி மாயையினால் அவர்களைக் கொன்றுவிடுகிறார்கள். (15)

அவர்கள் ஆசிரமங்களில் தந்திரமாகப் புகுந்து கண்ணில் படாமல் மறைந்து கொள்கிறார்கள். தவசிகள் சற்று கவனக்குறைவாக இருக்கும்போது அவர்களை அவ்விடத்திலேயே அழித்துவிட்டு ஆனந்தக் கூத்தாடுகிறார்கள். (16)

ஹோமம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது, யாக உபகரணங்களை எடுத்து வீசுகிறார்கள்; தண்ணீரைக் கொட்டி அக்னியை அணைக்கிறார்கள்; புனித நீர் நிரம்பிய கலசங்களை உடைத்துத் தள்ளுகிறார்கள். (17)

அந்தத் தீயவர்களால் தீண்டப்பட்ட குடில்களை முற்றிலுமாகத் துறந்துவிட்டு, வேறு ஒரு பிரதேசத்திற்குச் செல்வதற்கு முனிவர்கள் என்னைத் தூண்டுகிறார்கள். (18)

இராமா! அந்தத் துஷ்டர்கள் தபஸ்விகளின் சரீரத்திற்கும் துன்பம் கொடுப்பார்கள். (அவர்கள் கர்மாக்களுக்கு இடைஞ்சல் செய்வது முன்பே கூறப்பட்டது.) அதனால், அந்த நிலை வருவதற்கு முன்பாகவே, இந்தத் தவபூமியை விட்டுவிட்டு சௌகரியமான வேறு ஓர் இடம் செல்லப் போகிறோம். (19)

இவ்விடத்திற்கு அருகிலேயே ஏராளமான கிழங்கு-பழங்களைக் கொண்ட வனம் இருக்கிறது. பழமையான அந்த ஆசிரமத்திற்கே இந்த முனிவர் கூட்டத்துடன் மீண்டும் சென்று வாசம் செய்யப் போகிறேன். (20)

கரன், உனக்கும் தொல்லை கொடுப்பான். அவ்விதம் நேரிடுவதற்குமுன், உனக்கு விருப்பமிருந்தால் நீயும் எங்களுடன் வரலாம். (21)

முயற்சியுடையவனாகவும், சாமர்த்தியம் உடையவனாகவும் நீ இருந்தாலும் மனைவியோடு இருக்கிறாய். நீ சாதுவாக இருப்பதால், இங்கே இப்போது உனக்குத் துன்பம் ஏற்படத்தான் செய்யும்; அபாயம் ஏற்படவே செய்யும்.” (22)

இத்யுக்தவந்தம் ராமஸ்தம் ராஜபுத்ரஸ்தபஸ்விநம் ।
ந ஸஸாகோத்தரைர் வாக்யை ரவரோத்தூத்ஸம் ஸமுத்ஸுகம் ॥ (23)

அபி₄நந்த்ய ஸமாப்ருச்ச்ய ஸமாதாய ச ராக₄வம் ।
ஸ ஜக₃மாய்ஸ்ரமம் த்யக்த்வா குலை: குலபதி: ஸஹ ॥ (24)

ராம: ஸம்ஸாத்ய த்வ்ருஷிக₃ணமநுக₃மநாத்ய-
தே₃ஸாத்தஸ்மாத் குலபதிமபி₄வாத்ய ருஷிம் ।
ஸம்யக்ப்ரீதைஸ் தைரநுமத உபதி₃ஷ்டார்த₂:
புண்யம் வாஸாய ஸ்வநிலயமபி₄ஸம்பேதே₃ ॥ (25)

ஆஸ்ரமாத் ருஷிவிரஹிதம் ப்ரபு₄:
சுஷணமபி ந விஜுஹௌ ஸ ராக₄வ: ।
ராக₄வம் ஹி ஸததமநுக₃தாஸ்-
தாபஸாஸ்சார்ஷசரித த்₄ருதகு₃ணா: ॥ (26)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஷோட₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க₃: ॥

ஸப்தத₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க₃: ஸீதாபாதிவ்ரத்யப்ரஸம்ஸா

ராக₄வஸ்த்வத₂ யாதேஷு தபஸ்விஷு விசிந்தயந் ।
ந தத்ராரோசயத்₃வாஸம் காரணைர்பு₃ஹுபி₄ஸ்தத₃ா ॥ (1)

இஹ மே ப₄ரதோ த்₃ருஷ்டோ மாதரஸ்ச ஸநாக₃ரா: ।
ஸா ச மே ஸ்ம்ருதிரந்வேதி தாந்நித்யமநுஸோசத: ॥ (2)

ஸ்கந்தாவாரநிவேஸேந தேந தஸ்ய மஹாத்மந: ।
ஹயஹஸ்திகரீஷைஸ்ச உபமர்த₃: க்ருதோ ப்₄ருஸம் ॥ (3)

தஸ்மாத்நயத்ர க₃ச்ச₂ாம இதி ஸஞ்சிந்த்ய ராக₄வ: ।
ப்ராதிஷ்ட₂த ஸ வைதே₃ஹ்யா லக்ஷ்மணேந ச ஸங்க₃த: ॥ (4)

ஸோ₅த்ரேராஸ்ரமமாஸாத்ய தம் வவந்தே₃ மஹாயஸா: ।
தம் சாபி ப₄க₃வாநத்ரி: புத்ரவத்ப்ரத்யபத்யத ॥ (5)

ஸ்வயமாதித்₂யமாதி₃ஸ்ய ஸர்வமஸ்ய ஸுஸத்க்ருதம் ।
ஸௌமித்ரிம் ச மஹாப₄ாக₃ாம் ஸீதாம் ச ஸமஸாந்த்வயத் ॥ (6)

பத்நீம் ச ஸமநுப்ராப்தாம் வ்ருத்த₄ாமாமந்தர்ய ஸத்க்ருதாம் ।
ஸாந்த்வயாமாஸ த₄ர்மக்ரு: ஸர்வபூதஹிதே ரத: ॥ (7)

அநஸூயாம் மஹாப₄ாக₃ாம் தாபஸீம் த₄ர்மசாரிணீம் ।
ப்ரதிக்₃ருஹ்ணீஷ்வ வைதே₃ஹீமப்₃ரவீத்₃ருஷிஸத்தம: ॥ (8)

இவ்வாறு கூறிவிட்டு, வேறு இடத்திற்குச் செல்வதிலேயே குறியாக இருந்த அவரை, அரசகுமாரரான இராமன் சமாதானப்படுத்தும் பதிலால் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. (23)

பிறகு, முனிவர் குலபதி இராமப்பிரபுவைப் போற்றிப் புகழ்ந்து, அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு, அவரை சமாதானப்படுத்திவிட்டு, அந்த ஆசிரமப் பிரதேசத்தைத் துறந்து, (தன்னுடைய சகாக்களான) முனிவர் கூட்டத்தோடுகூடச் சென்றுவிட்டார். (24)

இராமன், அந்த முனிவர் கூட்டத்தைப் பின்தொடர்ந்து சென்று விடைகொடுத்தார்; முனிவர் குலபதியின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினார்; மனம் மகிழ்ந்த அவர்களால் தெளிவாகக் கூறப்பட்ட உபதேசங்களை ஏற்று, அவர்களிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு, புண்ணியமான தன் இருப்பிடத்திலேயே தொடர்ந்து வசிப்பதற்காகத் திரும்பி வந்து சேர்ந்தார். (25)

அந்த ஆசிரமத்திலிருந்து பல முனிவர்கள் வேறிடத்திற்குச் சென்றுவிட்டாலும், பிரபு ஸ்ரீராமன் அந்த இடத்தைவிட்டு ஒரு விநாடிகூடப் பிரிந்திருக்கவில்லை. இராமனுடைய உயர்குணங்களால் வசீகரிக்கப்பட்டு, அவரையே பின்பற்றி நடக்கும் சில முனிவர்கள், 'எப்படியும் இராமன் நம்மைக் காப்பாற்றுவான்' என்ற நம்பிக்கையுடன், அங்கேயே தங்கிவிட்டார்கள். (26)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நூற்றுப் பதினாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நூற்றுப் பதினேழு பதிவிரதையின் தருமம்

முனிவர்கள் போனபின்னர், அது விஷயமாகப் பல தடவைகள் சிந்தனை செய்து, பல காரணங்களைக் கொண்டு, இனிமேல் தானும் அவ்விடத்தில் வசிப்பது சரியல்ல என்று இராமன் எண்ணினார். (1)

“நகரத்தார்களோடும், தாய்மார்களோடும் பரதன் இங்கே வந்து என்னைச் சந்தித்தான். அவர்களைப் பற்றிய நினைவு இடைவிடாமல் என்னைச் சோகத்தில் ஆழ்த்துகிறது. (2)

மகாத்மா பரதனுடைய பெரும்படை இங்கே தங்கியதால், யானை-குதிரை முதலியவற்றின் சாணத்தால் இந்தப் புண்ணிய பூமி அசுத்தமாகியிருக்கிறது. (3)

அதனால், நாம் வேறு ஓர் இடத்திற்குச் சென்றுவிடுவோம்” என்று தீர்மானித்த இராமன், சீதை-லட்சுமணனோடு அங்கிருந்து புறப்பட்டார். (4)

பெரும்புகழ் கொண்ட அவர், அத்ரி முனிவரின் ஆசிரமத்தை அடைந்து அவரை வணங்கி நின்றார். பகவான் அத்ரியும் அவரைத் தன் புதல்வன் போலவே கருதி ஆசீர்வதித்தார். (5)

முனிவர், மிக நல்ல முறையில், தானே இராமனுக்கு உபசாரங்கள் செய்து, இலக்குவனையும் சீதையையும் வரவேற்று உபசரித்தார். (6)

அனைத்துப் பிராணிகளுக்கும் நன்மை செய்வதில் நோக்கங்கொண்டவரும், தருமம் அறிந்தவருமான அவர், அப்போது அங்கு வந்து நின்ற மரியாதைக்குரியவளும் முதியவளுமான தன் மனைவியைப் பார்த்து அன்பொழுகக் கூறினார். (7)

தன் இல்லக்கிழத்தியும், தவம் செய்பவளும், மகாபாக்கியசாலியுமான அநஸூயையைப் பார்த்து, 'வைதேகியை வரவேற்று நன்றாக உபசாரம் செய்' என்று சொன்னார். (8)

- ராமாய சாசசக்ஷே தாம் தாபஸீம் த₄ர்மசாரிணீம் ।
 த₃ஸ வர்ஷாண்யநாவ்ருஷ்ட்யா த₃க்₃தே₄ லோகே நிரந்தரம் ॥ (9)
- யயா மூலப₂லே ஸ்ருஷ்டே ஜாஹ்நவீ ச ப்ரவர்திதா ।
 உக்₃ரேண தபஸா யுக்தா நியமைஸ்சாப்யலங்க்ருதா ॥ (10)
- த₃ஸ வர்ஷஸஹஸ்ராணி யயா தப்தம் மஹத்தப: ।
 அநஸூயா வ்ரதை: ஸ்நாத்வா ப்ரத்யூஹாஸ்ச நிவர்திதா: ॥ (11)
- தே₃வகார்யநிமித்தம் ச யயா ஸந்த்வரமாணயா ।
 த₃ஸராத்ரம் க்ருதா ராத்ரி: ஸேயம் மாதேவ தே₃நக₄ ॥ (12)
- தாமிமாம் ஸர்வபூ₄தாநாம் நமஸ்கார்யாம் யஸஸ்விநீம் ।
 அபி₄க₃ச்ச₂து வைதே₃ஹீ வ்ருத்த₄ாமக்ரோத₄நாம் ஸத₃ா ॥
 அநஸூயேதி யா லோகே கர்மபி₄: க்₂யாதிமாக₃தா ॥ (13)
- ஏவம் ப்₃ருவாணம் தம்ருஷிம் ததே₂த்யுக்த்வா ஸ ராக₄வ: ।
 ஸீதாமுவாச த₄ர்மக்ஞாமித₃ம் வசநமுத்தமம் ॥ (14)
- ராஜபுத்ரி ஸ்ருதம் த்வேதந்முநேரஸ்ய ஸமீரிதம் ।
 ஸ்ரேயோ஽ர்த₂மாத்மந: ஸீக்₄ரமபி₄க₃ச்ச₂ தபஸ்விநீம் ॥ (15)
- ஸீதா த்வேதத்₃வச: ஸ்ருத்வா ராக₄வஸ்ய ஹிதைஷிண: ।
 தாமத்ரிபத்நீம் த₄ர்மக்ஞாமபி₄சக்ராம மைதி₂லீ ॥ (16)
- ஸிதி₂லாம் வலிதாம் வ்ருத்த₄ாம் ஜராபாண்ட₃ரமூர்த₄ஜாம் ।
 ஸததம் வேபமாநாங்கீம் ப்ரவாதே கத₃லீம் யத₂ா ॥ (17)
- தாம் து ஸீதா மஹாப₄க₃ாமநஸூயாம் பதிவ்ரதாம் ।
 அப்யவாத₃யத₃வ்யக்₃ரா ஸ்வம் நாம ஸமுத₃ாஹரத் ॥ (18)
- அபி₄வாத்ய ச வைதே₃ஹீ தாபஸீம் தாமநிந்தி₃தாம் ।
 ப₃ுத்த₄ாஞ்ஜலிபுடா ஹ்ருஷ்டா பர்யப்ருச்ச₂த₃நாமயம் ॥ (19)
- தத: ஸீதாம் மஹாப₄க₃ாம் த்₃ருஷ்ட்வா தாம் த₄ர்மசாரிணீம் ।
 ஸாந்த்வயந்த்யப்₃ரவீத்₃த்₄ருஷ்டா தி₃ஷ்ட்யா த₄ர்மமவேக்ஷஸே ॥ (20)
- த்யக்த்வா ஞாதிஜநம் ஸீதே மாநம்ருத்தி₄ம் ச ப₄ாமிநி ।
 அவருத்த₄ம் வநே ராமம் தி₃ஷ்ட்யா த்வமநுக₃ச்ச₂ஸி ॥ (21)
- நக₃ரஸ்தே₂ா வநஸ்தே₂ா வா ஸூபே₄ா வா யதி₃ வாஸூப₄: ।
 யாஸாம் ஸ்த்ரீணாம் ப்ரியோ ப₄ர்தா தாஸாம் லோகா மஹோத₃யா: ॥ (22)
- து₃:ஸீல: காமவ்ருத்தோ வா த₂நைர்வா பரிவர்ஜித: ।
 ஸ்த்ரீணாமார்யஸ்வப₄ாவாநாம் பரமம் தை₃வதம் பதி: ॥ (23)

இராமனிடமும், தன் மனைவியும் தபஸ்வியுமான அவளைப் பற்றிய விவரங்களைக் கூறினார்— “ஒரு காலத்தில் பத்தாண்டுகள் தொடர்ந்தாற்போல் மழை இல்லாததால் மக்கள் உணவிற்காகத் தவித்துப் போனார்கள். அப்போது கிழங்குகளும் கனிகளும் இவளால் உண்டாக்கிக் கொடுக்கப்பட்டன. கங்கையின் நீரோட்டம் தடையின்றி நடைபெறச் செய்தாள். இவள் கடுமையான தவங்களைச் செய்தவள். கட்டுப்பாடான வாழ்க்கை முறையால் சிறப்புப் பெற்றவள். இவள் பத்தாயிரம் ஆண்டுகள் தவம் இயற்றியிருக்கிறாள். அநஸூயை எல்லாவிதமான இடையூறுகளையும் விலக்கி, விரதங்களை முழுமையாகச் செய்து முடித்தவள். (9-11)

தேவர்களுடைய காரியத்தைச் செய்து கொடுப்பதில் சிரத்தை கொண்ட இவளால், பத்து இரவுகள் ஓர் இரவாகச் செய்யப்பட்டன. மாசற்றவனே! அவ்வளவு பெருமைக்குரிய இவள், உனக்கு அன்னை போன்றவள். (12)

எல்லாப் பிராணிகளாலும் வணங்கத்தக்கவள்; கீர்த்தி பெற்றவள்; முதியவள்; கோபம் என்பதையே ஒருபோதும் அறியாதவள். அன்பு நிறைந்த தன் நற்கர்மங்களால் அநஸூயா (பொறாமை இல்லாதவள்) என்று உலகத்தாரால் புகழப் பெற்ற இவளிடம் சீதை சென்று மனதாரப் பேசிக் கொண்டிருக்கட்டும்.” (13)

இவ்வாறு கூறிய முனிவரிடம், ‘அப்படியே ஆகுக’ என்று சொல்லிவிட்டு, இராமன் தருமமறிந்த சீதாப்பிராட்டியைப் பார்த்து பின்வரும் நன்மொழிகளைப் புகன்றார்— (14)

“மன்னர் புதல்வியே! முனிவர் இப்போது கூறியவைகளை நீயும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாயல்லவா? உனது மேன்மையின் பொருட்டு தபஸ்வினியை உடனே சென்று சந்திப்பாயாக.” (15)

தன் நலனை விரும்பும் இராகவனுடைய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட சீதை, அத்ரி முனிவரின் பத்தினியும் அறவல்லுநருமான அநஸூயா தேவியின் அருகே சென்றாள். (16)

உடல் தளர்ந்து, சுருக்கங்கள் தோன்றி, மூப்படைந்து, முதுமையால் நரைத்துப் போன கூந்தலையுடையவரும், பெருங்காற்று வீசும்போது அசைந்தாடும் வாழைமரத்தைப் போல் எப்போதும் நடுங்கும் சரீரத்தை உடையவரும், பெரும்பேறு பெற்றவரும், கற்புக்கரசியுமான அந்த அநஸூயையை மிகவும் வணக்கத்துடன் நமஸ்கரித்து, தன் பெயரையும் சொன்னாள், சீதை. (17,18)

மனமாசுகளற்றவரும் தவசியுமான அவரை மீண்டும் நமஸ்காரம் செய்து, மனமகிழ்ச்சியுடன் இரு கைகளையும் கூப்பிக்கொண்டு, அவருடைய உடல்நலம் பற்றி விசாரித்தாள். (19)

தருமத்தை அனுஷ்டிப்பவளும் பெரும்பேறு பெற்றவளுமான சீதையைப் பார்த்து, பாராட்டிக் கூறும் முறையில் பின்வருமாறு கூறினார்— “நீ தருமத்திலேயே பற்றுடையவளாக இருக்கிறாய் என்பது பெருமைக்குரிய செயல். (20)

பேரழகியான சீதையே! உற்றார்-உறவினர்களையும் கௌரவத்தையும் சுகபோகங்களையும் புறக்கணித்துவிட்டு, காட்டில் இருக்கும்படி கட்டளையிடப்பட்ட இராமனைப் பின்பற்றி வந்திருக்கிறாய் என்பது மிகவும் கொண்டாடத்தக்க தருமம். (21)

தன்னுடைய கணவர், நாட்டில் இருந்தாலும் காட்டில் இருந்தாலும் நல்லவரோ-கெட்டவரோ, அவரிடம் அன்பு பாராட்டும் மனைவிகளுக்கு (பிற்காலத்தில்) சௌக்கியமான உலகங்கள் கிடைக்கும். (22)

கணவன், தீய நடத்தையுடையவனாக இருந்தாலும், காமாதுரனாக இருந்தாலும், செல்வம் இல்லாதவனாக இருந்தாலும் மேன்மையான குணங்கள் கொண்ட பெண்களுக்கு கணவனே மிக உயர்ந்த தெய்வம். (23)

நாதோ விஸிஷ்டம் பஸ்யாமி ப₃ாந்த₄வம் விம்ருஸந்த்யஹம் ।
ஸர்வத்ர யோக்யம் வைதே₃ஹி தப: க்ருதமிவாவ்யயம் ॥ (24)

ந த்வேவமவக₃ச்ச₂ந்தி குணதே₃ஷமஸத்ஸ்த்ரிய: ।
காமவக்தவ்ய ஹ்ருத₃யா ப₄ர்த்ருநாத₂ாஸ் சரந்தி யா: ॥ (25)

ப்ராப்நுவந்த்யயஸஸ்சைவ த₄ர்மப்₄ரம்ஸம் ச மைதி₂லி ।
அகார்யவஸமாபந்நா: ஸ்த்ரியோ யா: க₂லு தத்₃வித₄ா: ॥ (26)

த்வத்₃வித₄ாஸ்து குணையுக்தா த்₃ருஷ்டலோகபராவரா: ।
ஸ்த்ரிய: ஸ்வர்கே₃ சரிஷ்யந்தி யத₂ா த₄ர்மக்ருதஸ்தத₂ா ॥ (27)

ததே₃வமேநம் த்வமநுவ்ரதா ஸதீ
பதிவ்ரதாநாம் ஸமயாநுவர்திநீ ।
ப₄வஸ்வ ப₄ர்து: ஸஹத₄ர்மசாரிணீ
யஸஸ்ச த₄ர்மம் ச தத: ஸமாப்ஸ்யஸி ॥ (28)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஸப்தத₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க₃: ॥

அஷ்டாத₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க₃:

தி₃வ்யாலங்கரக₃ரஹணம்

ஸா த்வேவமுக்தா வைதே₃ஹீ த்வநஸூயாநஸூயயா ।
ப்ரதிபூஜ்ய வசோ மந்த₃ம் ப்ரவக்துமுபசக்ரமே ॥ (1)

நைதத₃ாஸ்சர்யமார்யாயா யந்மாம் த்வமநுப₄ாஷஸே ।
விதி₃தம் து மயாப்யேதத்₃யத₂ா நார்யா: பதிர்கு₃ரு: ॥ (2)

யத்யப்யேஷ ப₄வேத்₃ப₄ர்தா மமார்யே வ்ருத்தவர்ஜித: ।
அத்₃வைத₄முபசர்தவ்யஸ் தத₂ாப்யேஷ மயா ப₄வேத் ॥ (3)

கிம் புநர்யோ குணஸ்லாக்₄ய: ஸாநுக்ரோஸோ ஜிதேந்த்₃ரிய: ।
ஸ்தி₂ராநுராகே₃ த₄ர்மாத்மா மாத்ருவத்பித்ருவத்ப்ரிய: ॥ (4)

யாம் வ்ருத்திம் வர்ததே ராம: கௌஸல்யாயாம் மஹாபு₃ல: ।
தாமேவ ந்ருபநாரீணாமந்யாஸாமபி வர்ததே ॥ (5)

ஸக்ருத்₃த்₃ருஷ்டாஸ்வபி ஸ்த்ரீஷு ந்ருபேண ந்ருபவத்ஸல: ।
மாத்ருவத்₃வர்ததே வீரோ மாநமுத்ஸ்ருஜ்ய த₄ர்மவித் ॥ (6)

வைதேகி! நான் தீவிரமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்துவிட்டேன் - கணவரைவிட நெருக்கமான ஓர் உறவை நான் காண்கிலேன். செய்த தவத்தின் அழிவற்ற (பொய்க்காத) பலன்போல, எவ்விடத்திலும் (இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும்), அவரே நமக்கு உறுதுணையாக இருப்பவர். (24)

கணவனை அடக்கி ஆள்பவர்களும், காமத்தில் ஈடுபட்ட மனமுடையவர்களான தீயவொழுக்கம் உடைய பெண்கள், நல்லது-கெட்டதுகளை அறியமாட்டார்கள். (25)

மைதிலி! இப்படிப்பட்ட பெண்கள் செய்யத்தகாத காரியங்களில் சிக்கிக் கொள்கிறார்கள். நேரான வழியிலிருந்து வழிவிட்டுச் சென்று இகழ்ச்சியை அடைகிறார்கள். (26)

ஆனால், உன்னைப் போன்று உத்தம குணங்களோடு கூடிய பெண்மணிகள், உலகத்தில் உயர்வு-தாழ்வுகளை உணர்ந்து கொண்டு (கணவன் அனுஷ்டிக்கும் தரும காரியங்களில் அனுகூலமாக இருந்து), புண்ணியத்தை ஏராளமாகச் சம்பாதித்தவர்கள் சென்றடையும் சுவர்க்கத்தையே சென்றடைவார்கள். (27)

ஆகவே, இதைப் போலவே கணவருக்குப் பணிவிடை செய்வதில் ஆர்வத்துடன் இரு; கற்புடைய மாதர்களின் தருமத்தை கடைப்பிடி; தன் கணவரின் தருமானுஷ்டானங்களில் உறுதுணையாக இரு. அதனால், (இவ்வுலகில்) நற்புகழையும், (மேலுலகில்) தருமங்களின் பயனான சுக-சௌக்கியங்களையும் அடைவாய் என்பது திண்ணம்." (28)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நூற்றுப் பதினேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நூற்றுப் பதினெட்டு

அணிகலன்களைப் பெறுதல்

அநஸூயையால் மேற்கண்டவாறு உபதேசிக்கப்பட்ட வைதேகி, அவர் கூறியதை உன்னிப்பாகக் கேட்டு, அவற்றைக் கொண்டாடி, மெதுவாகப் பதில் சொல்லத் தொடங்கினாள்— (1)

“மிகச்சிறந்த குணங்களைக் கொண்ட தாங்கள் எனக்குச் செய்த உபதேசங்கள், தங்கள் உயர்நிலைக்கு ஏற்றதேயானதால், இதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஏதுமில்லை. ‘பெண்டிர்க்குக் கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்’ என்பது எனக்கும் தெரியும். (2)

தாயே! எனது கணவரான இவர், நடத்தை தவறியவராக இருப்பாரேயானாலும்கூட, மனத்தில் எவ்வித சஞ்சலமுமின்றி, நான் அவருக்குப் பணிவிடை செய்து கொண்டிருப்பேன். (3)

ஆனால், இவரோ எல்லோராலும் புகழ்த்தக்க குணங்கள் உடையவர்; கருணைமிக்கவர்; புலன்களை வென்றவர்; நிலையான அன்பு வைத்திருப்பவர்; தருமாத்மா; ஒரு தாயைப் போலும், தந்தையைப் போலும் மனப்பூர்வமான நேசமுள்ளவர். இப்படிப்பட்ட உத்தமபுருஷருக்கு நான் பணிவிடை செய்வதிலும், அவரை அனுசரித்துப் போவதிலும் ஆச்சரியம் என்ன? (4)

பேராற்றலுடைய இராமன், (தன்னைப் பெற்ற தாயாரான) கௌசல்யா தேவியாரிடம் எவ்வளவு பாசம் வைத்திருக்கிறாரோ, அவ்வளவு பாசம் அரசரின் மற்ற பத்தினிகளிடமும் வைத்திருக்கிறார். (5)

மன்னர் (தசரதர்), எந்தப் பெண்ணையாவது ஒரு தடவை பிரேமையுடன் பார்த்திருந்தாலும், மன்னரிடம் மரியாதை வைத்துள்ள, தருமத்தை அறிந்துள்ள வீரராமன், (தன் அன்னைக்குப் போட்டியாக வந்துவிட்டாளே? என்ற) பொறாமை இல்லாமல், தன் தாயாரிடம் நடந்து கொள்வதைப் போலவே, அந்தப் பெண்ணிடமும் நடந்து கொள்கிறார். (6)

- ஆக₃ச்₂ந்த்யாஸ்ச விஜநம் வநமேவம் ப₄யாவஹம் ।
ஸமாஹிதம் மே ஸ்வஸர்வா ச ஹ்ருத₃யே தத்₃த₄ருதம் மஹத் ॥ (7)
- பாணிக்₃ரஹணகாலே ச யத்புரா த்வக்₃நிஸந்நிதெ₄ள ।
அநுஸிஷ்டா ஜநந்யாஸ்மி வாக்யம் தத₃பி மே த்₄ருதம் ॥ (8)
- நவீக்ருதம் ச தத்ஸர்வம் வாக்யைஸ்தே த₄ர்மசாரிணி ।
பதிஸுஸ்ருஷணாந்நார்யாஸ் தபோ நாந்யத்₃விதீ₄யதே ॥ (9)
- ஸாவித்ரீ பதிஸுஸ்ருஷாம் க்ருத்வா ஸ்வர்கே₃ மஹீயதே ।
தத₂ாவ்ருத்திஸ்ச யாதா த்வம் பதிஸுஸ்ருஷயா தி₃வம் ॥ (10)
- வரிஷ்ட₂ா ஸர்வநாரீணாமேஷா ச தி₃வி தே₃வதா ।
ரோஹிணீ ந விநா சந்த்₃ரம் முஹூர்தமபி த்₃ருஸ்யதே ॥ (11)
- ஏவம்வித₄ாஸ்ச ப்ரவரா: ஸ்த்ரீயோ ப₄ர்த்ரு த்₃ருட₄வ்ரதா: ।
தே₃வலோகே மஹீயந்தே புண்யேந ஸ்வேந கர்மணா ॥ (12)
- ததோநஸூயா ஸம்ஹ்ருஷ்டா ஸ்ருத்வோக்தம் ஸீதயா வச: ।
ஸிரஸ்யாக்₄ராய சோவாச மைதி₂லீம் ஹர்ஷயந்த்யுத ॥ (13)
- நியமைர்விவிதை₄ராப்தம் தபோ ஹி மஹத₃ஸ்தி மே ।
தத்ஸம்ஸரித்ய ப₃லம் ஸீதே ச₂ந்த₃யே த்வாம் ஸுசிஸ்மிதே ॥ (14)
- உபபந்நம் மநோக்ரும் ச வசநம் தவ மைதி₂லி ।
ப்ரீதா சாஸ்யுசிதம் கிம் தே கரவாணி ப்₃ரவீஹி மே ॥ (15)
- தஸ்யாஸ்தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா விஸ்மிதா மந்த₃விஸ்மயா ।
க்ருதமித்யப்₃ரவீத்ஸீதா தபோப₃லஸமந்விதாம் ॥ (16)
- ஸா த்வேவமுக்தா த₄ர்மக்ருா தயா ப்ரீதராப₄வத் ।
ஸப₂லம் ச ப்ரஹர்ஷம் தே ஹந்த ஸீதே கரோம்யஹம் ॥ (17)
- இத₃ம் தி₃வ்யம் வரம் மால்யம் வஸ்த்ரமாப₄ரணாநி ச ।
அங்க₃ராக₃ம் ச வைதே₃ஹி மஹார்ஹம் சாநுலேபநம் ॥ (18)
- மயா த்₃த்தமித₃ம் ஸீதே தவ க₃ாத்ராணி ஸோப₄யேத் ।
அநுரூபமஸங்க்லிஷ்டம் நித்யமேவ ப₄விஷ்யதி ॥ (19)
- அங்க₃ராகே₃ண தி₃வ்யேந லிப்தாங்கீ₃ ஜநகாத்மஜே ।
ஸோப₄யிஷ்யஸி ப₃ர்தாரம் யத₂ா ஸ்ரீவிஷ்ணுமவ்யயம் ॥ (20)
- ஸா வஸ்த்ரமங்க₃ராக₃ம் ச பூஷணாநி ஸ்ரஜஸ்தத₂ா ।
மை₂தி₂லீ ப்ரதிஜக்₃ராஹ ப்ரீதித₃ாநமநுத்தமம் ॥ (21)
- ப்ரதிக்₃ருஹ்ய ச தத்ஸீதா ப்ரீதித₃ாநம் யஸஸ்விநீ ।
ஸ்லிஷ்டாஞ்ஜலிபுடா தத்ர ஸமுபாஸ்த தபோத₄நாம் ॥ (22)

மிகவும் அச்சத்தை விளைவிக்கக் கூடியதும், மனித சஞ்சாரமில்லாததுமான காட்டிற்கு நான் புறப்பட்டபோது, என் மாமியார் கூறிய மேலான மொழிகளை (அறிவுரைகளை), என் இதயத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். (7)

என்னை விவாகம் செய்து கொடுத்த காலத்தில், அக்னியின் முன்பாக, என் தாயார் செய்த நல்லுரைகளும் என் மனத்தில் நிற்கின்றன. (8)

தருமத்தை அனுஷ்டிப்பவரே! 'கணவருக்குப் பணிவிடை செய்வதைத் தவிர, வேறு எந்தத் தவறும் பெண்களுக்கு விதிக்கப்படவில்லை' என்பது முதலான பெண் தருமங்கள் அனைத்தும் எனக்கு, தங்களால் நினைவூட்டப்பட்டன. (9)

சாவித்திரி, கணவர் சத்தியவானுக்கு சேவை செய்ததாலேயே சுவர்க்கலோகத்தில் மதிப்புடன் விளங்குகிறாள். அதேபோன்று அனுஷ்டானமுடைய தாங்கள், கணவருக்குப் பணிவிடை செய்வதன் காரணமாகவே சுவர்க்கத்தை அடையப் போகிறீர்கள். (10)

எல்லாப் பெண்டிரைக் காட்டிலும் சிறந்தவளான ஆகாயத்தில் விளங்கும் ரோகிணிதேவி, சந்திரனைவிட்டு ஒரு முகூர்த்தகாலம்கூடப் பிரிந்ததில்லை. (11)

இவ்விதம் கணவருக்குப் பணிவிடை செய்வதில் உறுதியாக இருக்கும் உத்தமப்பெண்டிர், தங்கள் புண்ணிய கர்மத்தின் பயனாக தேவலோகத்தில் பெருமையோடு இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்." (12)

சீதையின் சொற்களைக் கேட்டு மனமகிழ்ந்த அநஸூயை, அவளை உச்சிமுகர்ந்து, மைதிலியை மேலும் சந்தோஷப்படுத்தும் விதமாகக் கூறினார்— (13)

"சீதே! பலவகையான நியமங்களாலும் கடுமையான தவத்தாலும் என்னிடம் எத்தனையோ சக்திகள் பெறப்பட்டுள்ளன. அழகாகச் சிரிப்பவளே! அந்தத் தெய்விக ஆற்றலைப் பெற்றிருப்பதால், 'உனக்கு வேண்டியதைக் கேள்' என்கிறேன். (14)

மைதிலி! உன் பேச்சு உயர்தரமாகவும் தர்க்கத்திற்கு ஒத்ததாகவும் இருப்பதால், நான் மிகவும் பிரீதி அடைந்துள்ளேன். உனக்குப் பிரியமானது எதுவோ, அதைக் கேள்; நான் செய்வேன்." (15)

அவருடைய அந்தப் பேச்சைக் கேட்டு, ஆச்சரியமடைந்த சீதை மெல்லப் புன்னகை செய்து, தவமகிமையுடைய அநஸூயையைப் பார்த்து, 'தங்கள் அன்பான பேச்சினாலேயே என் விருப்பங்கள் நிறைவேறிவிட்டன' என்று சொன்னாள். (16)

சீதை இவ்வாறு கூறியதும், தருமம் அறிந்தவரான அநஸூயைக்கு அவள் மேல் இன்னும் அதிக மதிப்பு உண்டாயிற்று. "சீதே! பேராசைப்படாத உன்னைக் கண்டு என் மகிழ்ச்சி மேலும் அதிகமாகிறது. அந்த ஆனந்தத்தை நான் நிச்சயம் பலனுள்ளதாகச் செய்வேன். (17)

வைதேகி! திவ்வியமான இந்த மாலை, வஸ்திரம், அணிகலன்கள், வாசனைத் திரவியம், விலைமதிக்க முடியாத உடற்பூச்சு முதலியவைகளை உனக்குக் கொடுக்கிறேன். இவை, உன் உடல் எழிலை அதிகப்படுத்திக் காட்டும். இவைகள் உனக்கு ஏற்றவை; எப்போதும் கசங்காமலும் மாசு அடையாமலும் இருக்கும். (18,19)

ஜனகன் புதல்வியே! அழிவில்லாத மகாவிஷ்ணுவை அவர் மார்பில் விளங்கும் ஸ்ரீதேவி விளக்கமுறச் செய்வதைப் போல, திவ்யமான இந்த வாசனைத் திரவியங்களை நீ உடலில் பூசிக் கொண்டு, உன் கணவரை அழகுறச் செய்வாய்." (20)

எல்லையில்லாத அன்பினால் கொடுக்கப்பட்ட ஆடை, நறுமணப்பூச்சு, அணிகலன்கள், மாலைகள் ஆகியவைகளை மைதிலி பெற்றுக் கொண்டாள். (21)

பேரன்பினால் கொடுக்கப்பட்ட அவைகளைப் பெற்றுக் கொண்ட புகழ்மிக்க சீதை, இரு கைகளையும் கூப்பிக்கொண்டு, தவச்செல்வியான அநஸூயையின் அருகில் அமர்ந்து கொண்டாள். (22)

தத₂ா ஸீதாமுபாஸீநாமநஸூயா த்₃ருட₄வ்ரதா ।
வசநம் ப்ரஷ்டுமா₄ரேபே₄ கத₂ாம் காஞ்சித₃நுப்ரியாம் ॥ (23)

ஸ்வயம்வரே கில ப்ராப்தா த்வமநேந யஸஸ்விநா ।
ராக₄வேணேதி மே ஸீதே கத₂ா ஸ்ருதிமுபாக₃தா ॥ (24)

தாம் கத₂ாம் ஸ்ரோதுமிச்ச₂ாமி விஸ்தரேண ச மைதி₂லி ।
யத₂ாநுபூ₄தம் கார்த்ஸந்யேந தந்மே த்வம் வக்துமர்ஹஸி ॥ (25)

ஏவமுக்த்வா து ஸா ஸீதா தாம் ததோ த₄ர்மசாரிணீம் ।
ஸ்ருயதாமிதி சோக்த்வா வை கத₂யாமாஸ தாம் கத₂ாம் ॥ (26)

மிதி₂லாதி₄பதிர்வீரோ ஜநகோ நாம த₄ர்மவித் ।
க்ஷத்ரத₄ர்மே ஹயபி₄ரதோ ந்யாயத: ஸாஸ்தி மேதி₃நீம் ॥ (27)

தஸ்ய லாங்க்யலஹஸ்தஸ்ய க்ருஷத: க்ஷேத்ரமண்ட₃லம் ।
அஹம் கிலோத்தி₂தா பி₄த்த்வா ஜக₃தீம் ந்ருபதே: ஸுதா ॥ (28)

ஸ மாம் த்₃ருஷ்ட்வா நரபதிர் முஷ்டிவிக்ஷேபதத்பர: ।
பாம்ஸுகுண்டி₂தஸர்வாங்கீம் ஜநகோ விஸ்மிதோ₅ப₄வத் ॥ (29)

அநபத்யேந ச ஸ்நேஹாத₃ங்கமாரோப்ய ச ஸ்வயம் ।
மமேயம் தநயேத்யுக்த்வா ஸ்நேஹோ மயி நிபாதித: ॥ (30)

அந்தரிக்ஷே ச வாசு₃க்தா ப்ரதிமாமாநுஷீ கில ।
ஏவமேதத்ந்நரபதே த₄ர்மேண தநயா தவ ॥ (31)

தத: ப்ரஹ்ருஷ்டோ த₄ர்மாத்மா பிதா மே மிதி₂லாதி₄ப: ।
அவாப்தோ விபுலாம்ருத்₃தி₄ம் மாமவாப்ய நராதி₄ப: ॥ (32)

த₃த்தா சாஸ்மீஷ்டவத்₃தே₃வ்யை ஜ்யேஷ்ட₂ாயை புண்யகர்மணா ।
தயா ஸம்ப₄ாவிதா சாஸ்மி ஸ்நிக்த₄யா மாத்ருஸௌஹ்ருத₃ாத் ॥ (33)

பதிஸம்யோக₃ஸுலப₄ம் வயோ த்₃ருஷ்ட்வா து மே பிதா ।
சிந்தாமப்₄யக₃மத்₃தீ₃நோ வித்தநாஸாதி₃வாத₄ந: ॥ (34)

ஸத்₃ருஸாச்சாபக்ருஷ்டாச்ச லோகே கந்யாபிதா ஜநாத் ।
ப்ரத₄ர்ஷணாமவாப்நோதி ஸக்ரேணாபி ஸமோ பு₄வி ॥ (35)

தாம் த₄ர்ஷணாமதூ₃ரஸ்த₂ாம் த்₃ருஷ்ட்வா சாத்மநி பார்தி₂வ: ।
சிந்தார்ணவக₃த: பாரம் நாஸஸாத₃ாப்லவோ யத₂ா ॥ (36)

அயோநிஜாம் ஹி மாம் ஞாத்வா நாத்₄யக₃ச்ச₂த்₃விசிந்தயந் ।
ஸத்₃ருஸம் சாநுரூபம் ச மஹீபால: பதிம் மம ॥ (37)

பிறகு, சீதை வந்து அருகில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்ட விரதங்களை உறுதியுடன் கடைப்பிடிக்கும் அநஸூயை சில சல்லாபமான விஷயங்களைக் கேட்க விரும்பியவராக, தானே பேச ஆரம்பித்தார்— (23)

“சீதே! புகழ்பெற்ற இந்த இராமனால், சுயம்வரத்தில் நீ அடையப்பட்டாய் என்று, ஒரு கதை என் செவிகளுக்கு எட்டியது. (24)

மைதிலி! நான் அந்த நிகழ்ச்சியை விஸ்தாரமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே, எது எப்படி நடந்ததோ, அதை அப்படியே முழுமையாக எனக்குக் கூறுவாய்.” (25)

இவ்வாறு கூறப்பட்ட சீதை, தருமானுஷ்டானமுள்ள அவரைப் பார்த்து, ‘கேளுங்கள்’ என்று சொல்லிவிட்டு, அந்தக் கதையைச் சொல்ல ஆரம்பித்தாள்— (26)

“ஜனகர் என்று பெயர் பெற்ற மிதிலையின் அரசர், வீரர்; தருமம் அறிந்தவர்; கூத்திரிய தருமத்தில் மிகவும் ஈடுபாடு உடையவர். அவர், தன் தேசத்தை முறைப்படி ஆண்டு வந்தார். (27)

ஒரு சமயம், யாகபூமியை அவர் தன் கலப்பையால் உழுது கொண்டிருந்தபோது, பூமியைப் பிளந்து கொண்டு நான் வெளிப்பட்டேன்; அதனால், அந்த மன்னரின் மகள் ஆனேன். (28)

அவர், அவ்விடத்திலிருந்த செடி-கொடிகளைப் பிடுங்கி எறிவதில் முனைந்திருந்தபோது என்னைப் பார்த்தார். உடல் முழுவதும் புழுதி படிந்திருந்த என்னைப் பார்த்து ஜனகர் ஆச்சரியமடைந்தார். (29)

அவருக்குக் குழந்தைகள் இல்லை. எனவே, பாசத்துடன் என்னைத் தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டு, ‘இவள் என்னுடைய மகள்’ என்று கூறி, என்மீது அன்பைப் பொழிந்தார். (30)

அப்போது, ஆகாயத்தில் ஓர் அசரீரி எழுந்தது— ‘மன்னனே! மானுடம் சாராத இவள், நீர் கூறியபடியே உமது தருமபுத்திரிதான்.’ (31)

தருமாத்மாவும் தந்தையும் மிதிலை மன்னருமான அவர் மிகவும் மனமகிழ்ந்தார். அரசர் என்னை (மகளாக) அடைந்ததும், எல்லையில்லாத செல்வச் செழிப்பைப் பெற்றுவிட்டதுபோல் மகிழ்ந்தார். (32)

புண்ணியச் செயல்களைச் செய்பவரும், தனக்கு மிகவும் பிரியமானவருமான மூத்த அரசியிடம் என்னை ஒப்படைத்தார். அவர், என்னைப் பெற்ற தாயைப்போல பேரன்புடன் சீராட்டி வளர்த்தார். (33)

தன் செல்வம் முழுவதையும் இழந்து ஏழையாகிவிட்டவன் துயரப்படுவதைப்போல, எனக்கு விவாக வயது வந்துவிட்டதை அறிந்து என் தந்தை, மனம் தளர்ந்து கவலை கொண்டார். (34)

உலகத்தில், தேவேந்திரனுக்கு நிகராக இருந்தாலும், பெண்ணைப் பெற்ற எந்தவொரு தகப்பனாரும் தனக்கு இணையான அல்லது கீழான மக்களிடமிருந்து வரும் இகழ்ச்சியை அனுபவிக்கிறார்கள். (35)

நடுக்கடலில் தத்தளிக்கும் ஒருவன், படகு இல்லாமல் கரையை அடையமுடியாதது போல, அந்த இகழ்ச்சியை எதிர்கொள்ளும் காலம் தனக்கு நெருங்கிவிட்டதைப் பார்த்து, மன்னர் சோகக்கடலில் மூழ்கினார். (36)

புவியாளும் அரசர், நான் ஒரு தாயின் வயிற்றில் தோன்றாததால் (மானுட இயல்பிற்கு மேம்பட்டு இருந்ததால்) எனக்கு இணையான குணமும், அழகும் பொருந்திய கணவரைக் கண்டுபிடிக்க முயன்றும், எவ்வித முடிவிற்கும் வரமுடியாதவராக இருந்தார். (37)

தஸ்ய பு₃த்தி₄ரியம் ஜாதா சிந்தயாநஸ்ய ஸந்ததம் ।
ஸ்வயம்வரம் தநூஜாயா: கரிஷ்யாமீதி தீ₄மத: ॥ (38)

மஹாயக்ஞே தத₃ா தஸ்ய வருணேந மஹாத்மநா ।
த₃த்தம் த₄நூர்வரம் ப்ரீத்யா தூணீ சாஷ்யஸாயகௌ ॥ (39)

அஸஞ்சால்யம் மநுஷ்யைஸ்ச யத்நேநாபி ச கௌரவாத் ।
தந்ந ஸக்தா நமயிதும் ஸ்வப்நேஷ்வபி நராதி₄பா: ॥ (40)

தத்₃த₄நு: ப்ராப்ய மே பித்ரா வ்யாஹ்ருதம் ஸத்யவாதி₃நா ।
ஸமவாயே நரேந்த்₃ராணாம் பூர்வமாமந்த்ரய பார்தி₂வாந் ॥ (41)

இத₃ம் ச த₄நுருத்₃யம்ய ஸஜ்யம் ய: குருதே நர: ।
தஸ்ய மே து₃ஹிதா ப₄ர்யா ப₄விஷ்யதி ந ஸம்ஸய: ॥ (42)

தச்ச த்₃ருஷ்ட்வா த₄நு:ஸ்ரேஷ்ட₂ம் கௌரவாத்₃கி₃ரிஸந்நிப₄ம் ।
அபி₄வாத்₃ய ந்ருபா ஜக்₃முரஸக்தாஸ்தஸ்ய தோலநே ॥ (43)

ஸுதீ₃ர்க₄ஸ்யாத₂ காலஸ்ய ராக₄வோ₅யம் மஹாத்₃யுதி: ।
விஸ்வாமித்ரேண ஸஹிதோ யக்ஞம் த்₃ரஷ்டும் ஸமாக்₃த: ॥ (44)

லக்ஷ்மணேந ஸஹ ப்₄ராத்ரா ராம: ஸத்யபராக்ரம: ।
விஸ்வாமித்ரஸ்து த₄ர்மாத்மா மம பித்ரா ஸுபூஜித: ॥ (45)

ப்ரோவாச பிதரம் தத்ர ப்₄ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ।
ஸுதௌ த்₃ஸரத₂ஸ்யேமௌ த₄நூர்த்₃ர்ஸந காங்க்ஷிணௌ ॥ (46)

த₄நூர்த்₃ர்ஸய ராமாய ராஜபுத்ராய தை₃விகம் ।
இத்யுத்தஸ்தேந விப்ரேண தத்₃த₄நு: ஸமுபாநயத் ॥ (47)

நிமேஷாந்தரமாத்ரேண தத₃ாநம்ய ஸ வீர்யவாந் ।
ஜ்யாம் ஸமாரோப்ய ஜடிதி பூரயாமாஸ வீர்யவாந் ॥ (48)

தேந பூரயதா வேக்₃ாந் மத்₄யே ப₄க்₃நம் த்₃வித₄ா த₄நு: ।
தஸ்ய ஸப்₃தே₃ா₅ப₄வத்₃பீ₄ம: பதிதஸ்யாஸநேரிவ ॥ (49)

ததோஹம் தத்ர ராமாய பித்ரா ஸத்யாபி₄ஸந்தி₄நா ।
நிஸ்சிதா த்₃ாதுமுத்₃யம்ய ஜலப₄ாஜநமுத்தமம் ॥ (50)

தீ₃யமாநாம் ந து தத₃ா ப்ரதிஜக்₃ராஹ ராக₄வ: ।
அவிக்ஞாய பிதுஸ்ச₂ந்த்₃மயோத்₄யாதி₄பதே: ப்ரபே₄ா: ॥ (51)

தத: ஸ்வஸூரமாமந்த்ரய வ்ருத்₃த₄ம் த்₃ஸரத₂ம் ந்ருபம் ।
மம பித்ரா த்வஹம் த்₃த்தா ராமாய விதி₃தாத்மநே ॥ (52)

மம சைவாநுஜா ஸாத்₄வீ ஊர்மிளா ப்ரியத்₃ர்ஸநா ।
ப₄ர்யார்தே₂ லக்ஷ்மணஸ்யாபி த்₃த்தா பித்ரா மம ஸ்வயம் ॥ (53)

புத்திமானான அவருக்கு, எப்போதும் இதை(என் விவாகத்தை)ப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கையில், 'என் மகளுக்கு சுயம்வரம் ஏற்பாடு செய்யலாம்' என்ற கருத்து உண்டாயிற்று. (38)

முன்பு ஒரு சமயம், பெருவேள்வி நடந்தபோது மகாத்மாவான வருணனால், அவருக்கு அருள்புரியும் நோக்கத்துடன், (பரமேசுவரன் உபயோகித்த) அம்புகள் குறையாத இரண்டு அம்பறாத்துணிகளும், மிகச்சிறந்த வில்லும் கொடுக்கப்பட்டன. (39)

அதன் தெய்விகத் தன்மையாலும் கனத்தாலும் மிகவும் முயற்சி செய்தால்கூட, மனிதர்களால் அசைக்க முடியாதிருந்தது. அரசகுமாரர்கள், அந்த வில்லை எடுத்து வளைக்கும் ஆற்றலை கனவில்கூட பெறமுடியாதவர்களாக இருந்தார்கள். (40)

அவ்வளவு மகிமை பொருந்திய வில் தன்னிடம் இருப்பதை நினைவுகூர்ந்து, மன்னர்களை அழைப்பித்து, அவர்கள் சபையில் சத்தியவாதியான என் தகப்பனார் (பின்வருமாறு) பிரகடனம் செய்தார்— (41)

'எவனொருவன் இந்த வில்லை எடுத்து நானேற்றுகிறானோ, அவனுக்கு என் புத்திரி மனைவியாவாள். இதில் சந்தேகமில்லை.' (42)

மலைபோல அசைக்க முடியாததான அந்தத் தெய்விக வில்லைப் பார்த்ததும், அதைக் கையால் தூக்கக்கூட சக்தியற்றவர்களான மன்னர்கள், அதை வணங்கிவிட்டுத் திரும்பிச் சென்றார்கள். (43)

வெகுநாட்களுக்குப் பிறகு, மகா பராக்கிரமசாலியான சத்தியம் தவறாத இந்த இராகவன், (மிதிலையில் நடந்து கொண்டிருந்த) வேள்வியைப் பார்ப்பதற்காக விசுவாமித்திரருடனும், சகோதரன் லட்சுமணனோடும் வந்தார். தருமாத்மாவான விசுவாமித்திரர் என் தந்தையால் நன்கு உபசரிக்கப்பட்டார். அப்போது, அவர் என் தந்தையைப் பார்த்து, 'இவர்கள் இருவரும் தசரதருடைய குமாரர்கள்; இராமன்-லட்சுமணன் என்ற சகோதரர்கள்; வில்லைப் பார்ப்பதில் விருப்பம் உடையவர்கள்' என்று சொன்னார். (44-46)

'தெய்விகமான அந்த வில்லை, அரசகுமாரனான இராமனுக்குக் காட்டுவாயாக' என்று அந்த முனிவரால் சொல்லப்பட்டதும், அந்த வில்லைக் கொண்டுவரச் செய்தார், (ஜனகர்). (47)

மகாவீரம் பொருந்திய, பேராற்றல் மிக்க அவர், இமைகொட்டும் நேரத்தில் அதை வளைத்து, நாண் கயிற்றை எடுத்து, உடனே நானேற்றி டங்காரம் செய்தார். (48)

அழுத்தமாக வில்லை வளைத்து நானேற்றும்போது, அது நடுவில் (தானாகவே) முறிந்து இரண்டு துண்டுகளாயிற்று. கீழே விழுந்தபோது ஏற்பட்ட பயங்கரமான சப்தம் இடியோசைபோல் கேட்டது. (49)

சொன்ன சொல் தவறாத என் தந்தை, உத்தமமான தீர்த்த பாத்திரத்தைக் கையில் எடுத்து, அப்போதே, இராமனுக்கு என்னைத் தாரை வார்த்துக் கொடுப்பதாக நிச்சயித்தார். (50)

உடனே, என் தந்தை என்னைக் கொடுக்க வந்தபோது, அயோத்தியாதிபதியான தன்னுடைய தந்தையாரின் சம்மதத்தைப் பெறாமல், என்னை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தார், அவர். (51)

பின்னர், வயோதிகமடைந்த மன்னரான என் மாமனாரை வரவழைத்து, ஆத்மஞானம் பெற்றவரான இராமனுக்கு என்னை விவாகம் செய்து கொடுத்தார். (52)

என் இளைய சகோதரி; அழகிய தோற்றமுள்ளவள்; பண்பு நிறைந்தவளுமான ஊர்மிளையை லட்சுமணனுக்குப் பத்தினியாக, என் தந்தை தானே கொடுத்தார். (53)

ஏவம் துத்தாஸ்மி ராமாய தத₃ா தஸ்மிந் ஸ்வயம்வரே ।
அநுரக்தாஸ்மி த₄ர்மேண பதிம் வீர்யவதாம் வரம் ॥ (54)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ அஷ்டாத₃ஸாதி₄கஸததம: ஸர்க₃: ॥

ஏகோநவிம்ஸத்யதி₄கஸததம: ஸர்க₃:

த₃ண்ட₃காரண்யப்ரவேஸ:

அநஸூயா து த₄ர்மக்ஞா ஸ்ருத்வா தாம் மஹதீம் கத₂ாம் ।
பர்யஷ்வஜத ப₃ாஹுப்₄யாம் ஸிரஸ்யாக்₄ராய மைதி₂லிம் ॥ (1)

வ்யக்தாஷரபத₃ம் சித்ரம் ப₄ாஷிதம் மது₄ரம் த்வயா ।
யத₂ா ஸ்வயம்வரம் வ்ருத்தம் தத்ஸர்வம் ஹி ஸ்ருதம் மயா ॥ (2)

ரமோஹம் கத₂யா தே து த்₃ருட₄ம் மது₄ரப₄ாஷிணி ।
ரவிரஸ்தம் க₃த: ஸ்ரீமாநுபோஹ்ய ரஜநீம் ஸரிவாம் ॥ (3)

தி₃வஸம் ப்ரதிகீர்ணாநாமாஹாராத்₂ம் பதத்ரிணாம் ।
ஸந்த்₄யாகாலே நிலிநாநாம் நித்₃ரார்த்₂ம் ஸ்ருயதே த்₄வநி: ॥ (4)

ஏதே சாப்யபி₄ஷேகார்த்₃ரா முநய: கலஸோத்₃யதா: ।
ஸஹிதா உபவர்தந்தே ஸலிலாப்லுதவல்கலா: ॥ (5)

ருஷிணாமக்₃நிஹோத்ரேஷு ஹுதேஷு விதி₄பூர்வகம் ।
கபோதாங்க₃ாருணோ தூ₄மோ த்₃ருஸ்யதே பவநோத்₃த₄த: ॥ (6)

அல்பபர்ணா ஹி தரவோ க₄நீபூ₄தா: ஸமந்தத: ।
விப்ரக்ருஷ்டேபி தே₃ஸோஸ்மிந் ந ப்ரகாஸந்தி வை தி₃ஸ: ॥ (7)

ரஜநீசர ஸத்த்வாநி ப்ரசரந்தி ஸமந்தத: ।
தபோவநம்ருக்₃ா ஹ்யேதே வேதி₃தீர்தே₂ஷு ஸேரதே ॥ (8)

ஸம்ப்ரவ்ருத்தா நிஸா ஸீதே நக்ஷத்ரஸமலங்க்ருதா ।
ஜ்யோத்ஸ்நா ப்ராவரணஸ் சந்த்₃ரோ த்₃ருஸ்யதோப்₄யுதி₃தோஸம்பு₃ரே ॥ (9)

க₃ம்யதாமநுஜாநாமி ராமஸ்யாநுசீ ப₄வ ।
கத₂யந்த்யா ஹி மது₄ரம் த்வயாஹம் பரிதோஷிதா ॥ (10)

அலங்குரு ச தாவத்த்வம் ப்ரத்யக்ஷம் மம மைதி₂லி ।
ப்ரீதிம் ஜநய மே வத்ஸே தி₃வ்யாலங்காரஸோபி₄தா ॥ (11)

இவ்வாறாக, அப்போது அந்த சுயம்வரத்தில் நான் ஸ்ரீராமனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டேன். ஆற்றல்மிக்கவர்களில் முதன்மையானவரான அவரிடம் அறநெறிப்படி நான் சஞ்சலமில்லாத அன்புடையவளாக இருக்கிறேன்." (54)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நூற்றுப் பதினெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நூற்றுப் பத்தொன்பது தண்டகாரண்யத்தில் புகுதல்

போற்றற்குரிய அந்தக் கதையைக் கேட்டு, தருமமறிந்தவரான அநஸூயா, மைதிலியைத் தன் இரு கைகளாலும் அணைத்துக் கொண்டு உச்சிமுகர்ந்தார். (1)

தெளிவான, அழகான, இனிமையான சொற்களால் நீ கூறிய சுயம்வரக் கதையை நான் முன்பே கேட்டிருக்கிறேன். (2)

இனிமையாகப் பேசுகிறவளே! நீ கூறிய கதையில் என் மனம் ஆழ்ந்திருக்கிறது. மங்களமான இரவு வேளைக்கு இடம் கொடுத்து, ஒளிச்செல்வனான சூரியன் மறைந்து விட்டான். (3)

பகலில் உணவைத் தேடி வெளியே பறந்து சென்ற பறவைகள், அந்திவேளையில் உறங்குவதற்காகக் கூடுகளில் புகுந்து கொண்டு சத்தமிடும் ஒலி கேட்கப்படுகிறது. (4)

முனிவர்கள் ஈரமான மரவுரி அணிந்து கொண்டு, குளித்ததால் நீர்சொட்டும் உடலுடன் கையில் ஜலபாத்திரம் ஏந்தியவர்களாக ஒன்றாகத் திரும்பி வருகிறார்கள். (5)

அக்னிஹோத்ர குண்டத்தில் முறைப்படி முனிவர்களால் ஆகுதி செய்யப்பட்டு, காற்றினால் எங்கும் பரவிய புகை, புறாவின் அங்கத்தைப் போல சாம்பல் நிறத்துடன் காணப்படுகிறது. (6)

அடர்த்தியான காட்டுப் பிரதேசங்களுக்குத் தொலைவில் இருக்கும் இந்த இடத்திலும், கொஞ்சமாக இலைகளையுடைய மரங்கள் இருளினால் மூடப்பட்டு, திக்கு-திசை தெரியாமல், எங்கும் மிக்க அடர்த்தியானதுபோல் காணப்படுகின்றது. (7)

இரவு வேளையில் திரியும் பிராணிகள், நாலாபக்கத்திலும் சுற்றித் திரிகின்றன. இந்தத் தபோவனத்தைச் சேர்ந்த விலங்குகள் (மான், பசு, கன்று போன்றவை) புண்ணியமான வேள்விக்கூடம் போன்ற இடங்களில் படுத்துக் கிடக்கின்றன. (8)

சீதே! தாரகைகளால் அழகுற்று விளங்கும் இரவு வந்துவிட்டது; ஆகாயத்தில் சந்திரன் தோன்றி நிலா கிரணங்களைப் போர்த்திக் கொண்டு விளங்குகிறான். (9)

நீ இப்போது செல்வாய்; நான் அனுமதி கொடுக்கிறேன்; சென்று இராமனுக்குச் சேவை செய்வதில் ஈடுபடுவாய். இனிமையான உன் பேச்சினால் நானும் மகிழ்ந்திருக்கிறேன். (10)

என் செல்வகுமாரி மைதிலி! திவ்யமான இந்த ஆடை-ஆபரணங்களால் உன்னை நீயே அலங்காரம் செய்து கொள். நீ, அலங்காரம் செய்து கொண்டு பேரழகுடன் விளங்குவதை நான் கண்ணாரக் கண்டு மகிழ் விரும்புகிறேன். (11)

ஸா தத₂ா ஸமலங்க்ருத்யா ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ।
ப்ரணமய ஸிரஸா தஸ்யை ராமம் த்வபி₄முகீ₂ யயௌ ॥ (12)

தத₂ா விபூ₄ஷிதாம் ஸீதாம் துத₃ர்ஸ வதுதாம் வர: ।
ராக₄வ: ப்ரீதித₃ாநேந தபஸ்விந்யா ஜஹர்ஷ ச ॥ (13)

ந்யவேத்யத்தத: ஸர்வம் ஸீதா ராமாய மைதி₂லீ ।
ப்ரீதித₃ாநம் தபஸ்விந்யா வஸநாப₄ரணஸ்ரஜாம் ॥ (14)

ப்ரஹ்ருஷ்டஸ்த்வப₄வத்₃ராமோ லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாரத₂: ।
மைதி₂ல்யா: ஸத்க்ரியாம் த்₃ருஷ்ட்வா மாநுஷேஷு ஸுது₃ர்லப₄ாம் ॥ (15)

ததஸ்தாம் ஸர்வரீம் ப்ரீத: புண்யாம் ஸஸிநிப₄ாநந: ।
அர்சிதஸ்தாபஸை: ஸித்₃தை₄ருவாஸ ரகு₄நந்த₃ந: ॥ (16)

தஸ்யாம் ராத்ர்யாம் வ்யதீதாயாமபி₄ஷிச்ய ஹுதாக்குநிகாந் ।
ஆப்ருச்சே₂தாம் நரவ்யாக்₄ரௌ தாபஸாந் வநகோசராந் ॥ (17)

தாஷுசஸ்தே வநசராஸ்தாபஸா த₄ர்மசாரிண: ।
வநஸ்ய தஸ்ய ஸஞ்சாரம் ராஷஸை: ஸமபி₄ப்லுதம் ॥ (18)

ரக்ஷாம்ஸி புருஷாதீ₃நி நாநாருபாணி ராக₄வ ।
வஸந்த்யஸ்மிந் மஹாரண்யே வ்யாலாஸ்ச ருதி₄ராஸநா: ॥ (19)

உச்சி₂ஷ்டம் வா ப்ரமத்தம் வா தாபஸம் த₄ர்மசாரிணம் ।
அத₃ந்த்யஸ்மிந் மஹாரண்யே தாந்நிவாரய ராக₄வ ॥ (20)

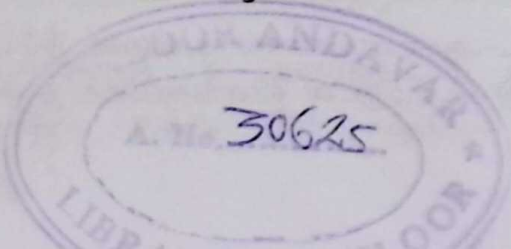
ஏஷ பந்த₂ா மஹர்ஷீணாம் ப₂லாந்யாஹரதாம் வநே ।
அநேந து வநம் து₃ர்க₃ம் க₃ந்தும் ராக₄வ தே ஷமம் ॥ (21)

இதீவ தை: ப்ராஞ்ஜலிபி₄ஸ்தபஸ்விபி₄ர்-
த்₃விஜை: க்ருதஸ்வஸ்த்யயந: பரந்தப: ।
வநம் ஸப₄ார்ய: ப்ரவிவேஸ ராக₄வ:
ஸலக்ஷ்மண: ஸௌர்ய இவாப₄ரமண்ட₃லம் ॥ (22)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீகாவ்யே
அயோத்₄யாகாண்டே₃ ஏகோநவீம்ஸத்யதி₄கஸததம: ஸர்க₃: ॥

ஸ்ரீமத்₃வால்மீகீயேராமாயணே அயோத்₄யாகாண்டே₃: ஸம்பூர்ண:

அவ்வாறே அலங்காரம் செய்து கொண்ட அவள், தேவப்பெண் போல் விளங்கினாள். அவருக்குத் தலைவணங்கிவிட்டு இராமனை நோக்கிச் சென்றாள். (12)

தபஸ்வினியான அநஸூயையால் அன்புப் பரிசாகக் கொடுக்கப்பட்டவைகளை அணிந்து கொண்டு வந்த சீதையை, வாக்குத் திறனுடையவர்களில் சிறந்தவரான இராமன் பார்த்தார்; மகிழ்ச்சியும் அடைந்தார். (13)

தபஸ்வினியால் அன்புப் பரிசாக அளிக்கப்பட்ட ஆடை-ஆபரணங்களையும், மற்ற பேச்சுக்கள் எல்லாவற்றையும் இராமனிடம் மைதிலி தெரிவித்தாள். (14)

இராமனும், பெரும் வீரனான இலக்குவனும் மனிதர்களுக்குக் கிடைத்தற்கரிய பெரும்பேறு சீதைக்கும் கிடைத்திருப்பதைப் பார்த்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். (15)

சந்திரனையொத்த திருமுகத்தையுடைய ரகுநந்தனரான இராமன், தவசிகளாலும் ஸித்தர்களாலும் உபசரிக்கப்பட்டு, புண்ணியமான அந்த இரவை அவ்விடத்திலேயே கழித்தார். (16)

அந்த இரவு கழிந்ததும், நீராடிவிட்டு அக்னிகுண்டங்களில் ஹோமம் செய்து முடித்த காட்டுவாசிகளான தவசிகளிடம், தாங்கள் அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் செல்வதற்கு புருஷோத்தமர்கள் இருவரும் விடைகேட்டார்கள். (17)

அறநெறியில் செல்லும் வனவாசிகளான அந்தத் தவசிகள், அந்தக் காட்டில் அரக்கர்கள் எல்லா இடங்களிலும் சஞ்சரித்துத் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். (18)

இந்தப் பெருங்கானகத்தில் பல வடிவங்களை எடுத்து மனிதர்களைத் தின்னும் அரக்கர்களும், மனித ரத்தத்தைக் குடிக்கும் துஷ்ட விலங்குகளும் இருக்கின்றன. (19)

இந்தப் பெருங்கானகத்தில் தருமானுஷ்டானமுள்ள தவச்செல்வர்களை, அவர்கள் தூய்மை குறைந்தோ, கவனக்குறைவாகவோ இருக்கும்போது கைப்பற்றித் தின்று விடுகிறார்கள். நீங்கள், அவர்களை இங்கிருந்து ஓட்டிவிட வேண்டும். (20)

மாமுனிவர்கள் பழம்-புஷ்பம் சேகரித்துக் கொண்டு வரும் பாதை இது. இராகவா! இந்த வழியாகச் சென்றால் உட்புக முடியாத அடர்ந்த காட்டை அடையலாம். (21)

தபஸ்விகளான அந்த அந்தணர்கள், இவ்வாறு தெரிவித்துவிட்டு கைகளைக் கூப்பி அவர்களை ஆசீர்வதித்து, மேற்கொண்டு பயணம் நல்லபடியாக நிறைவேற வேண்டும் என்று மங்கள வாக்கியங்களைக் கூறினார்கள். எதிரிகளை வாட்டும் ஸ்ரீராமன், மனைவியோடும் லட்சுமணனோடும் மேக மண்டலத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் சூரியனைப்போல, அந்தக் காட்டினுள் புகுந்தார். (22)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில்
நூற்றப் பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

அயோத்தியா காண்டம் முற்றிற்று.

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

கீதா பிரஸ்ஸின் பாராயண நூல்கள்**Code No. பக்கங்கள்**

1.	389	236	கீதா மாதூர்யம் (பகவத்கீதா - வினா-விடை)
2.	600	64	ஸ்ரீஹநுமாந் சாலீஸா - மூலம்
3.	743	256	ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா மூலம் (சமஸ்கிருதம்-தமிழ்)
4.	793	256	ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா - மூலம் & விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம் - மூலம்
5.	794	64	விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம் - மூலம்
6.	795	128	ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா - பொழிப்புரை
7.	800	1024	ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா-தத்வவிவேசனீ - [மூலம் (சமஸ்கிருதம்-தமிழ்) - பதவுரை-பொழிப்புரை-விளக்கவுரை]
8.	823	288	ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா - மூலம் (சமஸ்கிருதம்-தமிழ்) - பதவுரை-பொழிப்புரை
9.	1256	336	அத்யாத்ம ராமாயணம் - பொழிப்புரை
10.	1426	1074	ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா - ஸாதக ஸஞ்ஜீவநீ மூலம் (சமஸ்கிருதம்-தமிழ்) - பதவுரை-விளக்கவுரை (1 முதல் 9 அத்தியாயங்கள்)
11.	1427	935	ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா - ஸாதக ஸஞ்ஜீவநீ மூலம் (சமஸ்கிருதம்-தமிழ்) - பதவுரை-விளக்கவுரை (10 முதல் 18 அத்தியாயங்கள்)
12.	1534	426	சுந்தரகாண்டம் (ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்) - மூலம்-பொழிப்புரை
13.	1605	272	ஸ்ரீ உத்தவ கீதை (ஸ்ரீமத் பாகவத மகாபுராணம் - பதினோராவது ஸ்கந்தம்) - மூலம்-பொழிப்புரை
14.	1606	304	ஸ்ரீமந் நாராயணீயம் - மூலம்-பொழிப்புரை
15.	1618	328	சுந்தர காண்டம் (ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்) - பொழிப்புரை
16.	1619	248	சுந்தர காண்டம் (ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்) - மூலம்
17.	(விரைவில்)		ஸ்ரீகிருஷ்ண லீலாம்ருதம் (ஸ்ரீமத் பாகவத மகாபுராணம் - பத்தாவது ஸ்கந்தம்) - மூலம்-பொழிப்புரை
18.	"		ஸ்ரீ முருகன் துதிமாலை
19.	"		திருப்பாவை விளக்கம்

இந்நூல்கள் அனைத்தும் அனைவரும் வாங்கி பயனடைய மிக மலிவான விலையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. எங்களது நிறுவனம் ஆன்மீகம், மற்றும் மானிட நல்லொழுக்கம் வளர உதவும் நூல்களை தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், ஹிந்தி, ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், உருது, குஜராத்தி, மராத்தி, பெங்காலி, ஒரியா, அஸ்ஸாமியா, மற்றும் நேபாளி மொழிகளில் பல ஆண்டுகளாக வெளியிடுகிறோம் என்பதை மிக்க பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

எங்களது தமிழ்நாடு கிளை :

கீதா பிரஸ் புத்தக நிலையம்,

கீதா பிரஸ் மேன்ஷன்,

8/1 M, ரேஸ் கோர்ஸ் சாலை (தாமஸ் பார்க் பஸ் ஸ்டாப் அருகில்),

கோயம்புத்தூர் - 641 018. Ph. : 0422-3202521

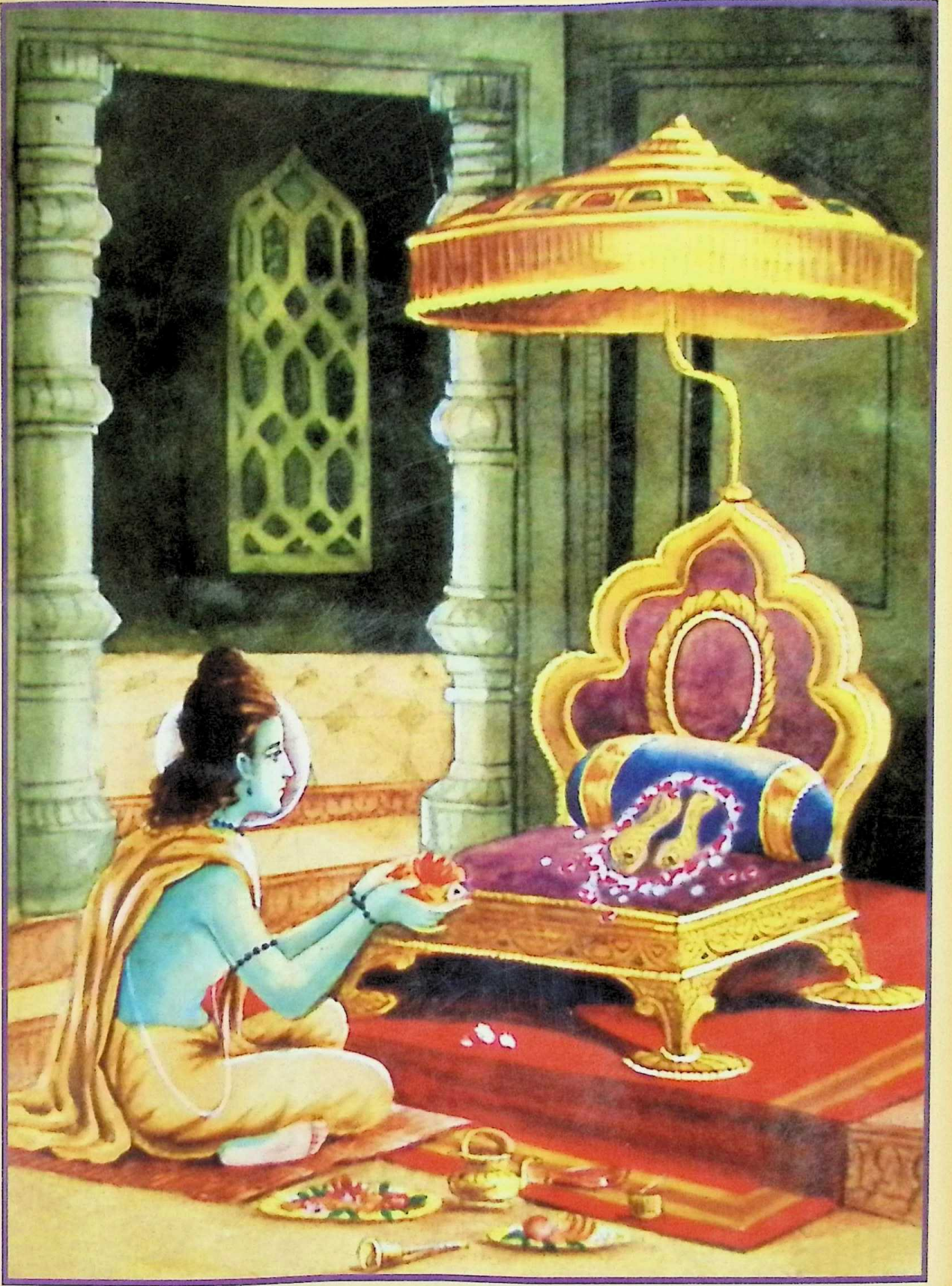
இப்புத்தகங்கள் M.O., D.D. யின் பேரில் அனுப்பி வைக்கப்படும். தபால் செலவு தனி.

விசேஷ நாட்களில் உறவினர்கள்-நண்பர்கள்-விருந்தினர்களுக்குப் பரிசளிக்க ஏற்றவை.

பரதன், ஸ்ரீராமனின் பாதுகைகளைச் சிம்மாசனத்தில் வைத்து “பாதுகா பூஜை” செய்கிறார்.

GITA PRESS, GORAKHPUR - 273 005

☎ : (0551) 2334721